

SLOVENSKÝ ZÁKONÍK

1939

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 1.

Vydána dne 11. ledna 1939.

Cena: Kč 1'—.

Obsah: (1. a 2.) 1. Nařízení, jímž se částečně mění zákon o mimořádných opatřeních. — 2. Nařízení, jímž se mění vládní nařízení ze dne 22. prosince 1938, č. 393 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňuje zákon o přímých daních a ruší se zákon o přechodné přírážce k dani důchodové a k dani z tantiem a zákon o příspěvku na obranu státu a o mimořádné dani ze zisků.

1.

**Vládní nařízení
ze dne 10. ledna 1939,
jímž se částečně mění zákon o mimořádných
opatřeních.**

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

čl. I.

Ustanovení § 15, odst. 2 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 300 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních, se mění a bude znít takto:

(2) Odepře-li aspoň jedna sněmovna nebo, nezasedá-li Národní shromáždění, Stálý výbor podle § 54 ústavní listiny souhlas vydanému nařízení, pomíjí jeho platnost.

čl. II.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 11. ledna 1939; provedou je všichni členové vlády.

**Vládní nariadenie
zo dňa 10. januára 1939,
ktorým sa čiastočne mení zákon o mimoriad-
nych opatreniach.**

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

čl. I.

Ustanovenie § 15, odst. 2 zákona zo dňa 14. apríla 1920, č. 300 Sb. z. a n., o mimoriadnych opatreniach, sa mení a bude znieť takto:

(2) Ak odoprie aspoň jedna snemovňa alebo, jestliže nezasedá Národné shromaždenie, Stály výbor podľa § 54 ústavnej listiny súhlas vydanému nariadeniu, zaniká jeho platnosť.

čl. II.

Toto nariadenie platí na území celého státu a nadobúda účinnosť dňom 11. januára 1939; prevedú ho všetci členovia vlády.

**Розпорядок влади
з дня 10 січня 1939,
яким частинно змінюється закон про
надзвичайні нарядження.**

Влада Чесько-Словацької республіки наряджує після арт. II конституційного уповноважнюючого закону із дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. зак. і р.:

Арт. I.

Постанова § 15, уст. 2 закона із дня 14. квітня 1920, ч. 300 зак. і р., про надзвичайні нарядження змінюється і звучатиме так:

(2) Коли бодай одна палата або, якщо Народне Зібрання не засідає, Постійний Комітет відмовить після § 54 конституційного закона згоду з виданим розпорядком, перестав він обов'язувати.

Арт. II.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави та набуває правосильності з днем 11. січня 1939; переведуть його всі члени влади.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Sidor v. r.,
Dr. Fischer v. r. tiež za všetkých členov
Slov. vlády.

Dr. Kalfus v. r. Syrový v. r.
Dr. Kapras v. r. Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r. Dr. Klumpar v. r.,
Dr. Šádek v. r. též za ministra Čiperu.
Eliáš v. r. Dr. Havelka v. r.

Révay v. r.,
též za předsedu vlády Podkarp. Rusi Dr. Vološina.

2.

Vládní nařízení

ze dne 10. ledna 1939,

jmž se mění vládní nařízení ze dne 22. prosince 1938, č. 393 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňuje zákon o přímých daních a ruší se zákon o přechodné přírážce k dani důchodové a k dani z tantiem a zákon o příspěvku na obranu státu a o mimořádné dani ze zisků.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Odstavec 3 části čtvrté vládního nařízení č. 393/1938 Sb. z. a n. se s účinností od 1. ledna 1939 mění a zní takto:

„(3) Toto nařízení platí na území celého státu; provede je ministr financí, pokud se týče Slovenské zemské vlády a vlády Podkarpatské Rusi.“

§ 2.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí, pokud se týče Slovenské zemské vlády a vlády Podkarpatské Rusi.

Vládní nariadenie

zo dňa 10. januára 1939,

ktorým sa mení vládné nariadenie zo dňa 22. decembra 1938, č. 393 Sb. z. a n., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o priamych daniach a ruší sa zákon o prechodnej prírážke k dani dôchodovej a k dani z tantiém a zákon o príspevku na obranu štátu a o mimoriadnej dani zo ziskov.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Odsek 3 časti štvrtej vládného nariadenia č. 393/1938 Sb. z. a n. sa s účinnosťou od 1. januára 1939 mení a znie takto:

„(3) Toto nariadenie platí na území celého státu; prevedie ho minister financií, nakoľko

sa týka Slovenská krajinská vláda a vláda Podkarpatskej Rusi.“

§ 2.

Toto nariadenie platí na území celého státu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister financií, nakoľko sa týka Slovenská krajinská vláda a vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

в дня 10. січня 1939,

яким змінюється розпорядок влади в дня 22. грудня 1938, ч. 393 36. зак. і р., яким змінюється та доповнюється закон про безпосередні податки, а вноситься закон про тимчасовий додаток до податку дохідового і податку в тантієм та закон про причинок на оборону держави та про надзвичайний податок зі зиску.

Влада Чесько-Словацької Республіки наряджує після арт. II конституційного уповноважнюючого закону з дня 15. грудня 1938 ч. 330 36. зак. і р.:

§ 1.

Уступ 3. частини 4. розпорядку влади ч. 393/1938 36. зак. і р. змінюється із правосильністю від 1. січня 1939 і звучатиме так:

„(3) Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави; переведе його міністерство фінансів, відносно Словацьчини-краєва влада та влада Карпатської України.“

§ 2.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосильності з днем оголошення; переведе його міністерство фінансів, відносно Словацьчини-краєва влада та влада Карпатської України.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Eliáš v. r.
Teplanský v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Havelka v. r.

Révay v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 2.

Vydána dne 13. ledna 1939.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: 3. Nařízení, jímž se doplňuje vládní nařízení ze dne 16. ledna 1931, č. 10 Sb. z. a n., o převodních částkách a početních podkladech Všeobecného penzijního ústavu a ústavů náhradních.

3.

Vládní nařízení ze dne 10. ledna 1939,

jímž se doplňuje vládní nařízení ze dne 16. ledna 1931, č. 10 Sb. z. a n., o převodních částkách a početních podkladech Všeobecného penzijního ústavu a ústavů náhradních.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle §§ 113 až 115 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o penzijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících:

§ 1.

Tabulky vládního nařízení č. 10/1931 Sb. z. a n. se doplňují dalšími hodnotami v připojených tabulkách obsaženými.

§ 2.

Toto nařízení platí na území celého státu; nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se i na dobu od 1. ledna 1929. Provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry, pokud se týče Slovenská zemská vláda a vláda Podkarpatské Rusi.

Vládne nariadenie

zo dňa 10. januára 1939,

ktorým sa doplňuje vládne nariadenie zo dňa 16. januára 1931, č. 10 Sb. z. a n., o převodních sumách a početních podkladech Všeobecného penzijního ústavu a ústavů náhradních.

Vláda Česko-Slovenské republiky nariádzuje dľa §§ 113 až 115 zákona zo dňa 21. februára 1929, č. 26 Sb. z. a n., o penzijnom poistení súkromných zamestnancov vo vyšších službách, v znení právnych predpisov meniacich ho a doplňujúcich:

§ 1.

Tabuľky vládneho nariadenia č. 10/1931 Sb. z. a n. sa doplňujú ďalšími hodnotami v pripojených tabuľkách obsaženými.

§ 2.

Toto nariadenie platí na území celého státu; nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vzťahuje sa aj na dobu od 1. januára 1929. Provedie ho minister sociálnej a zdravotnej správy v dohode so zúčastnenými ministrami, nakoľko sa týka Slovenská krajinská vláda a vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

з дня 10. січня 1939,

яким доповнюється розпорядок влади з дня 16. січня 1931, ч. 10 36. зак. і р., про переказові квоти і рахункові основи Загального пенсійного заведення і заступних заведень.

Влада Чесько-Словацької республіки наряджує після §§ 113 до 115 закону з дня 21. лютого 1929, ч. 26 36. з. і р., про пенсійне забезпечення приватних службовиків у вищих службах по думці правних приписів, що його змінюють і доповнюють:

§ 1.

Таблички розпорядку влади ч. 10/1931 36. зак. і р. доповнюються дальшими вартостями, що містяться в залучених табличках.

§ 2.

Цей розпорядок обов'язує в краях Чеськім і Моравсько-Шлезьскім та на Карпатській Україні; набуває правосильности з днем оголошення і відноситься також на час від 1. січня 1929. Переведе його міністр соціальної опіки і здоров'я в порозумінню з причасними міністрами, зглядно, влада Карпатської України.

Beran v. r.

Sidor v. r.,
tiež za všetkých členov
Slov. vlády.

Révay v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Sýrový v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Eliáš v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

2.

Vládní nařízení

ze dne 10. ledna 1939,

jinž se mění vládní nařízení ze dne 22. prosince 1938, č. 393 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňuje zákon o přímých daních a ruší se zákon o přechodné přírážce k dani důchodové a k dani z tantiem a zákon o příspěvku na obranu státu a o mimořádné dani ze zisků.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Odstavec 3 části čtvrté vládního nařízení č. 393/1938 Sb. z. a n. se s účinností od 1. ledna 1939 mění a zní takto:

„(3) Toto nařízení platí na území celého státu; provede je ministr financí, pokud se týče Slovenská zemská vláda a vláda Podkarpatské Rusi.“

§ 2.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí, pokud se týče Slovenská zemská vláda a vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie

zo dňa 10. januára 1939,

ktorým sa mení vládne nariadenie zo dňa 22. decembra 1938, č. 393 Sb. z. a n., ktorým sa mení a doplňuje zákon o priamych daniach a ruší sa zákon o prechodnej prírážke k dani dôchodovej a k dani z tantiém a zákon o príspevku na obranu štátu a o mimoriadnej dani zo ziskov.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Odsek 3 časti štvrtej vládneho nariadenia č. 393/1938 Sb. z. a n. sa s účinnosťou od 1. januára 1939 mení a znie takto:

„(3) Toto nariadenie platí na území celého státu; prevedie ho minister financí, nakoľko

sa týka Slovenská krajinská vláda a vláda Podkarpatskej Rusi.“

§ 2.

Toto nariadenie platí na území celého státu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister financií, nakoľko sa týka Slovenská krajinská vláda a vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

в дня 10. січня 1939,

яким змінюється розпорядок влади в дня 22. грудня 1938, ч. 393 36. зак. і р., яким змінюється та доповнюється закон про безпосередні податки, а зноситься закон про тимчасовий додаток до податку дохідового і податку в tantiém та закон про причинок на оборону держави та про надзвичайний податок зі зиску.

Влада Чесько-Словацької Республіки наряджує після арт. II конституційного уповноважнюючого закону з дня 15. грудня 1938 ч. 330 36. зак. і р.:

§ 1.

Уступ 3. частини 4. розпорядку влади ч. 393/1938 36. зак. і р. змінюється із правосильністю від 1. січня 1939 і звучатиме так:

„(3) Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави; переведе його міністерство фінансів, відносно Словацьчини-краєва влада та влада Карпатської України.“

§ 2.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосильності з днем оголошення; переведе його міністерство фінансів, відносно Словацьчини-краєва влада та влада Карпатської України.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Syrový v. r.

Dr. Fischer v. r. Dr. Šádek v. r.

Dr. Kalfus v. r. Eliáš v. r.

Teplanský v. r. Dr. Feierabend v. r.

Dr. Kapras v. r. Dr. Klumpar v. r.

Dr. Krejčí v. r. Dr. Havelka v. r.

Révay v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 2.

Vydána dne 13. ledna 1939.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: 3. Nařízení, jímž se doplňuje vládní nařízení ze dne 16. ledna 1931, č. 10 Sb. z. a n., o převodních částkách a početních podkladech Všeobecného pensijního ústavu a ústavů náhradních.

3.

Vládní nařízení ze dne 10. ledna 1939,

jímž se doplňuje vládní nařízení ze dne 16. ledna 1931, č. 10 Sb. z. a n., o převodních částkách a početních podkladech Všeobecného pensijního ústavu a ústavů náhradních.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle §§ 113 až 115 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících:

§ 1.

Tabulky vládního nařízení č. 10/1931 Sb. z. a n. se doplňují dalšími hodnotami v připojených tabulkách obsaženými.

§ 2.

Toto nařízení platí na území celého státu; nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se i na dobu od 1. ledna 1929. Provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry, pokud se týče Slovenská zemská vláda a vláda Podkarpatské Rusi.

Vládní nariadenie

zo dňa 10. januára 1939,

ktorým sa doplňuje vládné nariadenie zo dňa 16. januára 1931, č. 10 Sb. z. a n., o převodních sumách a početných podkladoch Všeobecného penzijného ústavu a ústavov náhradných.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje dľa §§ 113 až 115 zákona zo dňa 21. februára 1929, č. 26 Sb. z. a n., o penzijnom poistení súkromných zamestnancov vo vyšších službách, v znení právnych predpisov meniacich ho a doplňujúcich:

§ 1.

Tabuľky vládneho nariadenia č. 10/1931 Sb. z. a n. sa dopĺňujú ďalšími hodnotami v pripojených tabuľkách obsaženými.

§ 2.

Toto nariadenie platí na území celého štátu; nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vzťahuje sa aj na dobu od 1. januára 1929. Prevedie ho minister sociálnej a zdravotnej správy v dohode so zúčastnenými ministrami, nakoľko sa týka Slovenská krajinská vláda a vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

з дня 10. січня 1939,

яким доповнюються розпорядок влади з дня 16. січня 1931, ч. 10 Зб. зак. і р. про переказові квоти і рахункові основи Загального пенсійного заведення і заступних заведень.

Влада Чесько-Словацької республіки наряджує після §§ 113 до 115 закону з дня 21. лютого 1929, ч. 26 Зб. з. і р., про пенсійне забезпечення приватних службовників у висших службах по думці правних приписів, що його змінюють і доповнюють:

§ 1.

Таблички розпорядку влади ч. 10/1931 Зб. зак. і р. доповнюються дальшими вартостями, що містяться в залучених табличках.

§ 2.

Цей розпорядок обов'язує в краях Чеськім і Моравсько-Шлезькім та на Карпатській Україні; набуває правосильности з днем оголошення і відноситься також на час від 1. січня 1929. Переведе його міністр соціальної опіки і здоров'я в порозумінню з причасними міністрами, зглядно, влада Карпатської України.

Beran v. r.

Sidor v. r.,
tiež za všetkých členov
Slov. vlády.

Révay v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Syrový v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Eláš v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

I a.

Příloha. — Priloha. — Прелога.

Věk ke dni výpočtu Vek ku dnu výpočtu Вік в день обчислення	Příspěvková doba měsíců Причинковий							
	1—12	13—24	25—36	37—48	49—60	61—72	73—84	85—96
66—70						1,3093	1,1711	1,0613
71—75	0,9064	1,0893	1,3034	1,5531	1,8352	1,5799	1,3830	1,2275
76—80	0,7526	0,9683	1,2530	1,6253	2,1072	1,8690	1,6675	1,4895

Věk ke dni výpočtu Vek ku dnu výpočtu Вік в день обчислення	Příspěvková doba měsíců Причинковий							
	205—216	217—228	229—240	241—252	253—264	265—276	277—288	289—300
66—70	1,1063	1,1163	1,1272	1,1386	1,1508	1,1642	1,1788	1,1940
71—75	0,8003	0,8071	0,8148	0,8236	0,8329	0,8428	0,8526	0,8629
76—80	0,5748	0,5774	0,5810	0,5851	0,5899	0,5951	0,6010	0,6076

Věk ke dni výpočtu Vek ku dnu výpočtu Вік в день обчислення	Příspěvková doba měsíců Причинковий							
	409—420	421—432	433—444	445—456	457—468	469—480	481—492	493—504
66—70	1,3945	1,4197	1,4463	1,4745	1,5045	1,5363	1,5701	1,6057
71—75	0,9978	1,0146	1,0321	1,0504	1,0695	1,0892	1,1097	1,1313
76—80	0,6956	0,7067	0,7182	0,7300	0,7422	0,7549	0,7681	0,7818

I b.

Věk ke dni výpočtu Vek ku dnu výpočtu Вік в день обчислення	Příspěvková doba měsíců Причинковий							
	1—12	13—24	25—36	37—48	49—60	61—72	73—84	85—96
61—65						1,1350	1,0323	0,9507
66—70	0,9346	1,0540	1,1811	1,3247	1,4763	1,3034	1,1714	1,0660
71—75	0,8870	1,0667	1,2778	1,5230	1,8042	1,5630	1,3750	1,2276

Věk ke dni výpočtu Vek ku dnu výpočtu Вік в день обчислення	Příspěvková doba měsíců Причинковий							
	205—216	217—228	229—240	241—252	253—264	265—276	277—288	289—300
61—65	1,2823	1,3191	1,3566	1,3951	1,4347	1,4748	1,5154	1,5568
66—70	0,8805	0,9099	0,9399	0,9701	1,0007	1,0322	1,0644	1,0972
71—75	0,5783	0,5987	0,6202	0,6427	0,6659	0,6894	0,7131	0,7373

Věk ke dni výpočtu Vek ku dnu výpočtu Вік в день обчислення	Příspěvková doba měsíců Причинковий							
	409—420	421—432	433—444	445—456	457—468	469—480	481—492	493—504
61—65	1,9856	2,0238	2,0580	2,0877	2,1123	2,1313	2,1466	2,1609
66—70	1,4572	1,4950	1,5326	1,5699	1,6067	1,6424	1,6759	1,7063
71—75	1,0069	1,0368	1,0667	1,0972	1,1281	1,1589	1,1899	1,2207

III a.

Prémiová reserva za částky — Prémiová rezerva za sumy Преміова резерва за квоти													
Věk ke dni výroby Вік на день обчислення	1		2		3		4		5 a více — 5 a více 5 i більше		zvyšovací zvýšovacie		zvýšovací zvýšovacie
	A	B — B	A	B — B	A	B — B	A	B — B	A	B — B	základní základné	základní základné	
	2,177,89	3,02482	5,535,91	3,84494	10,562,86	4,89022	17,870,81	6,20514	34,294,68	9,52630	9,52630	9,52630	9,52630
	1,989,13	2,76262	5,092,28	3,53629	9,808,01	4,54072	16,789,88	5,82982	33,081,98	9,18944	9,18944	9,18944	9,18944
	1,821,61	2,53002	4,701,19	3,26469	9,135,77	4,22962	15,809,43	5,48937	31,862,12	8,85059	8,85059	8,85059	8,85059
	1,667,05	2,31525	4,336,85	3,01166	8,507,04	3,93843	14,874,46	5,16474	30,642,26	8,51174	8,51174	8,51174	8,51174
	1,522,87	2,11510	3,998,70	2,77684	7,917,24	3,65539	13,991,02	4,85799	29,394,89	8,16523	8,16523	8,16523	8,16523
	1,392,68	1,99495	3,685,87	2,55968	7,367,11	3,41068	13,148,87	4,56558	28,128,24	7,81340	7,81340	7,81340	7,81340
	1,275,00	1,77083	3,399,19	2,36058	6,853,73	3,17302	12,363,91	4,23954	26,849,59	7,46822	7,46822	7,46822	7,46822
	1,169,88	1,62488	3,187,18	2,17860	6,377,76	2,95268	11,605,09	4,02986	25,615,22	7,11634	7,11634	7,11634	7,11634
	1,074,93	1,48290	2,901,74	2,01512	5,987,48	2,74884	10,902,00	3,78542	24,393,53	6,77698	6,77698	6,77698	6,77698
	978,23	1,35859	2,681,06	1,86182	5,592,76	2,56148	10,236,30	3,56427	23,211,07	6,44752	6,44752	6,44752	6,44752
									22,064,18	6,12394	6,12394	6,12394	6,12394
									20,948,90	5,81914	5,81914	5,81914	5,81914
									19,885,75	5,53982	5,53982	5,53982	5,53982
									18,870,59	5,24183	5,24183	5,24183	5,24183
									17,892,94	4,97026	4,97026	4,97026	4,97026

pro příspěvkovou dobu započítatelnou podle §§ 12—14 kromě příspěvkové doby získané nákupem let (roků)
pre príspevkovú dobu započítateľnú podľa §§ 12—14 okrem príspevkovej doby získanej nákupom rokov
за причинковий час зараховальний після §§ 12—14 крім причинкового часу, získаного закупом літ

III b. — III b.

Prémiová rezerva za částky — Prémiová rezerva za sumy Преміова резерва за квоти													
Věk ke dni výřutu Вік на день очислення	1			2			3			4			5 a více — 5 a viac 5 i більше
	A	B — B		A	B — B		A	B — B		A	B — B	A	B — B
	základní základné основні	zvýšovací zvýšovacie підвищуючі	základní základné основні	zvýšovací zvýšovacie підвищуючі	základní základné основні	zvýšovací zvýšovacie підвищуючі	základní základné основні	zvýšovací zvýšovacie підвищуючі	základní základné основні	zvýšovací zvýšovacie підвищуючі	základní základné основні	zvýšovací zvýšovacie підвищуючі	
pro příspěvkovou dobu započitatelnou podle §§ 12—14 kromě příspěvkové doby získané nákupem let (roků) pre príspevkovú dobu započítateľnú podľa §§ 12—14 okrem príspevkovej doby získanej nákupom rokov за причинковий час зараховальний після §§ 12—14 крім причинкового часу, získаного закупом літ													
61													9,21883
62	2,940,72	4,08430		4,87716			12,480,82						9,21883
63	2,705,36	3,75736		4,54808			11,706,60						8,94994
64	2,476,46	3,49847		4,25126			11,109,82						8,68778
65	2,256,06	3,15948		3,89790			10,405,60						8,43969
66													8,18530
67													7,93280
68													7,68162
69													7,42894
70	2,069,69	2,86629		5,169,27			9,713,91						7,17193
71	1,899,31	2,62950		4,775,43			9,048,07						6,90543
72	1,744,63	2,42303		4,423,81			8,452,56						6,63258
73	1,612,96	2,24081		4,119,06			7,930,44						6,36615
74	1,491,03	2,07082		3,835,28			7,446,31						6,09048
75	1,376,98	1,91008		3,571,36			6,993,69						5,83270
													5,58897

I a.

Príspevková doba mesiacov								
час місяців								
97—108	109—120	121—132	133—144	145—156	157—168	169—180	181—192	193—204
1,0626	1,0637	1,0647	1,0667	1,0698	1,0742	1,0802	1,0879	1,0967
1,1017	0,9986	0,9119	0,8383	0,7751	0,7793	0,7840	0,7888	0,7943
1,3299	1,1873	1,0563	0,9559	0,8657	0,7889	0,7236	0,6669	0,6178
Príspevková doba mesiacov								
час місяців								
301—312	313—324	325—336	337—348	349—360	361—372	373—384	385—396	397—408
1,2102	1,2274	1,2452	1,2637	1,2831	1,3035	1,3247	1,3470	1,3703
0,8736	0,8848	0,8967	0,9094	0,9226	0,9365	0,9511	0,9661	0,9816
0,6150	0,6227	0,6308	0,6390	0,6475	0,6563	0,6653	0,6749	0,6850
Príspevková doba mesiacov								
час місяців								
505—516	517—528	529—540	541—552	553—564	565—576	577—588	589—600	
1,6434	1,6832	1,7249	1,7688	1,8152	1,8643	1,9161	1,9708	
1,1541	1,1782	1,2039	1,2309	1,2595	1,2896	1,3214	1,3547	
0,7961	0,8110	0,8263	0,8423	0,8591	0,8767	0,8954	0,9152	

I b.

Príspevková doba mesiacov								
час місяців								
97—108	109—120	121—132	133—144	145—156	157—168	169—180	181—192	193—204
0,9822	1,0138	1,0461	1,0788	1,1116	1,1445	1,1781	1,2120	1,2467
0,9788	0,9046	0,8407	0,7859	0,7385	0,7633	0,7933	0,8220	0,8511
1,1072	1,0086	0,9257	0,8550	0,7939	0,7401	0,6922	0,6494	0,6117
Príspevková doba mesiacov								
час місяців								
301—312	313—324	325—336	337—348	349—360	361—372	373—384	385—396	397—408
1,5988	1,6414	1,6847	1,7284	1,7721	1,8157	1,8592	1,9022	1,9446
1,1308	1,1652	1,2000	1,2353	1,2711	1,3075	1,3443	1,3818	1,4195
0,7618	0,7867	0,8123	0,8385	0,8652	0,8926	0,9206	0,9489	0,9777
Príspevková doba mesiacov								
час місяців								
505—516	517—528	529—540	541—552	553—564	565—576	577—588	589—600	
2,1750	2,1894	2,2047	2,2220	2,2434	2,2722	2,3231	2,1230	
1,7330	1,7656	1,7736	1,7886	1,8026	1,8163	1,8301	1,8416	
1,2514	1,2817	1,3112	1,3390	1,3644	1,3869	1,4063	1,4220	

II a.

Věk ke dni výpočtu Vek ku dňu výpočtu Вік в день обчислення	Příspěvková doba měsíců Príspevková doba mesiacov Причинковий час місяців					
	0—11	12—23	24—35	36—47	48—59	60 a více 60 a viac 60 і більше
71	1,41731	1,99836	2,83779	4,02201	5,64933	7,81340
72	1,27521	1,80158	2,57826	3,70024	5,28310	7,45822
73	1,16200	1,63922	2,35843	3,41962	4,95263	7,11534
74	1,06836	1,50146	2,16550	3,16625	4,64286	6,77598
75	0,98953	1,38337	1,99696	2,93773	4,35554	6,44752
76	0,92247	1,28081	1,84806	2,73183	4,08684	6,12894
77	0,86568	1,19122	1,71530	2,54491	3,83743	5,81914
78	0,81650	1,11369	1,59680	2,37455	3,60570	5,52382
79	0,77132	1,04537	1,49251	2,21937	3,38952	5,24183
80	0,73029	0,97960	1,39730	2,07884	3,18672	4,97026

II b. — II б.

Věk ke dni výpočtu Vek ku dňu výpočtu Вік в день обчислення	Příspěvková doba měsíců Príspevková doba mesiacov Причинковий час місяців					
	0—11	12—23	24—35	36—47	48—59	60 a více 60 a viac 60 і більше
66	2,25161	2,97175	3,87729	4,98997	6,33508	7,93280
67	2,00313	2,68730	3,56807	4,67560	6,03648	7,68162
68	1,77663	2,41796	3,26795	4,36222	5,73821	7,42894
69	1,57768	2,16806	2,97812	4,05175	5,43392	7,17193
70	1,40857	1,94821	2,70726	3,74857	5,12869	6,90543
71	1,26809	1,75974	2,46660	3,46084	4,82481	6,63258
72	1,15386	1,60213	2,25929	3,20409	4,53302	6,35615
73	1,06379	1,47343	2,08591	2,98380	4,27472	6,09048
74	0,98951	1,36480	1,93480	2,78704	4,03643	5,83270
75	0,92702	1,27166	1,80335	2,61089	3,81830	5,58837

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 3.

Vydána dne 14. ledna 1939.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: 4. Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 23. prosince 1938, č. 355 Sb. z. a n., o politických stranách.

4.

Vládní nařízení

ze dne 13. ledna 1939,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 23. prosince 1938, č. 355 Sb. z. a n., o politických stranách:

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

§ 16 vl. nař. č. 355/1938 Sb. z. a n. se mění a bude zníti:

„Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.“

Čl. II.

Byly-li účinky rozpuštění politické strany místně omezeny, pozbývají mandátů jen příslušníci rozpuštěné strany, kteří byli kandidováni ve volebních krajích na území dotčeném účinky rozpuštění politické strany. Rozpuštění politické strany, k němuž došlo před účinností tohoto nařízení podle vládního nařízení č. 355/1938 Sb. z. a n., jeví od svého počátku účinky pro obvod celého státu.

Čl. III.

Do konce tohoto volebního období sněmoven Národního shromáždění je pro určení počtu členů sněmovny potřebného k jejímu jednání a platnému usnášení, jakož i k platnosti projevu jejich členů rozhodující počet členů sněmovny po odečtení těch členů, na jejichž uprázdněné mandáty náhradníci podle zvláštních

ustanovení nenastupují (čl. VI zákona ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n., kterým se uvozuje ústavní listina Česko-Slovenské republiky).

Čl. IV.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie

zo dňa 13. januára 1939,

ktorým sa mení a dopĺňuje vládné nariadenie zo dňa 23. decembra 1938, č. 355 Sb. z. a n., o politických stranách.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

§ 16 vl. nar. č. 355/1938 Sb. z. a n. sa mení a bude zniet':

„Toto nariadenie platí na území celého státu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.“

Čl. II.

Ak boly účinky rozpustenia politickej strany miestne obmedzené, strácajú mandáty len príslušníci rozpustenej strany, ktorí boli kandidovaní vo volebných krajoch na území dotknutom účinkami rozpustenia politickej strany. Rozpustenie politickej strany, ku ktorému došlo pred účinnosťou tohoto nariadenia po-

dľa vládného nariadenia č. 355/1938 Sb. z. a n., javí od svojho počiatku účinky pre obvod celého štátu.

čl. III.

Do konca tohoto volebného obdobia snemovien Národného zhromaždenia je pre určenie počtu členov snemovne potrebného k jej pojednávaniu a platnému usnášanju, ako aj k platnosti prejavu jej členov rozhodujúci počet členov snemovne po odrátaní tých členov, na uprázdnené miesta ktorých nenastupujú náhradníci podľa zvláštnych ustanovení (čl. VI zákona zo dňa 29. februára 1920, č. 121 Sb. z. a n., ktorým sa uvozuje ústavná listina Česko-Slovenskej republiky).

čl. IV.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Rozporiadok vlády

із дня 13. січня 1939,

котрим змінюється і доповнюється розпорядок влади із дня 23. грудня 1938, ч. 355 36. а. і р., про політичні партії.

Влада Чесько-Словацької республіки наряджує після арт. II конституційного уповноважнюючого закона з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

Арт. 1.

§ 16 розп. влади ч. 355/1938 36. з. і р. змінюється і звучатиме:

„Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосильності з днем оголошення; переведе його міністр внутрішніх справ в порозумінню з причасними міністрами, в Словацькій країні — краєва влада, а на Карпатській Україні влада Карпатської України.

Арт. II.

Якщо наслідки розпущення політичної партії були обмежені на області, позбуваються мандатів тільки ті члени розпущеної партії, котрі кандидували у виборчих округах на території, обнятій наслідками розпущення політичної партії. Розпущення політичної партії, що настало перед правосильністю цього розпорядку після розпорядку влади ч. 335/1938 36. з. і р. обов'язує своїми наслідками від свого початку на території цілої держави.

Арт. III.

До кінця цієї виборчої каденції палат Народного зібрання є для встановлення числа членів парламенту, потрібного до відбування засідань і правосильного ухвалювання, як також до важности заяв його членів, рішачим число членів парламенту, яке лишиться по відрахуванні тих членів, на увільнені мандати яких не наступають після окремих постанов заступники (арт. VI. Зак. з дня 29. лютого 1920, ч. 121 36. з. і р., яким вводиться конституційна грамота Чесько-Словацької республіки).

Арт. IV.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосильности з днем оголошення; переведе його міністр внутрішніх справ в порозумінню з причасними міністрами, в Словацькій країні — краєва словацька влада, а на Карпатській Україні влада Карпатської України.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Vološin v. r., též za ministra Révaye.	Sidor v. r. též za predsedu Slov. vlády Dr. Tisu a za ministrov Černáka, Dr. Durčanského a Dr. Vanču.
Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Teplanský v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Krejčí v. r.	
Dr. Šádek v. r.	

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 4.

Vydána dne 19. ledna 1939.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: 5. Nařízení o poplatkových osvobozeních a úlevách z důvodu úpravy státních hranic.

5.

Vládní nařízení

ze dne 13. ledna 1939

o poplatkových osvobozeních a úlevách z důvodu úpravy státních hranic.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Převody nemovitostí provedené směnou nemovitostí ležících v území obsazeném cizí mocí za nemovitosti ležící v nynějším území republiky Česko-Slovenské, byla-li směnná smlouva uzavřena po 30. září 1938, jsou osvobozeny od poplatku nemovitostního i vkladního, mají-li směněné nemovitosti stejnou hodnotu nebo mají-li nemovitosti ležící v nynějším území republiky hodnotu menší. Mají-li nemovitosti ležící v nynějším území republiky hodnotu větší, je jejich převod podroben nemovitostnímu poplatku ve výši 3% z rozdílu hodnot směněných nemovitostí, pokud podle platných předpisů nemá se zapřavit nemovitostní poplatek menší nebo převod není od nemovitostního poplatku vůbec osvobozen.

§ 2.

(1) Jiné převody nemovitostí ležících v nynějším území republiky na osoby (fysické nebo nefysické), které měly nepřetržitě po dobu aspoň jednoho roku počítajíc nazpět od 20. května 1938 a ještě po tomto dni bydliště nebo sídlo v území nyní obsazeném, podrobeny jsou nemovitostnímu poplatku ve výši 3%, pokud podle platných předpisů nemá se zapřavit nemovitostní poplatek menší nebo převod není od nemovitostního poplatku vůbec osvobozen.

(2) Jestliže osoba v předchozím odstavci zmíněná byla v den 20. května 1938 vlastníkem nemovitostí ležících v území nyní obsazeném a tyto po 30. září 1938 získala jiným způsobem než směnou, je převod nemovitostí ležících v nynějším území republiky na tuto osobu osvobozen od poplatku nemovitostního i vkladního, pokud hodnota těchto nemovitostí je stejná nebo menší než hodnota nemovitostí jí dříve patřivších; jinak podroben je převod nemovitostnímu poplatku ve výši 3% jen z rozdílu hodnot obou nemovitostí, pokud podle platných předpisů nemá se zapřavit nemovitostní poplatek menší nebo převod není od nemovitostního poplatku vůbec osvobozen.

(3) Osvobození nebo úlevy platí jen pro převody, o nichž bylo právní jednání uzavřeno po 30. září 1938.

§ 3.

Osvobození a úlevy uvedené v §§ 1 a 2 povoluje finanční úřad první stolice, a to jen pro převody, k nimž došlo z důvodu úpravy státních hranic a proti nimž není námitek s hlediska veřejných zájmů. Žádost nutno podati nejpozději ve lhůtě rekursní, a nebyl-li platební rozkaz vydán, do 3 let ode dne splatnosti poplatku, ježž nutno zaplatiti přímo bez vyčkání úředního vyměření podle § 3 zákona ze dne 28. dubna 1933, č. 65 Sb. z. a n., o změně a doplnění některých právních ustanovení o poplatcích a jiných dávkách.

§ 4.

Ministerstvo financí, v zemi Slovenské a na Podkarpatské Rusi příslušný autonomní resort, může povolit i další úlevy nebo osvobození od poplatků jakož i od dávek za úřední úkony ve věcech správních pro právní jednání, listiny a úřední úkony související s úpravou právních poměrů právnických osob v důsledku územních změn.

§ 5.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládne nariadenie

zo dňa 13. januára 1939

o poplatkových oslobodeníach a úľavách z dôvodu úpravy štátnych hraníc.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Prevody nemovitostí, uskutočnené výmenou nemovitostí ležiacich na území obsadenom cudzou mocou za nemovitosti ležiace na terajšom území Česko-Slovenskej republiky, ak bola smenná smluva uzavretá po 30. septembri 1938, sú oslobodené od nemovitostného a vkladného poplatku, jestliže výmenné nemovitosti majú rovnakú hodnotu alebo jestliže nemovitosti ležiace na terajšom území republiky majú hodnotu menšiu. Ak majú nemovitosti, ležiace na terajšom území republiky, hodnotu väčšiu, je ich prevod podrobený nemovitostnému poplatku vo výške 3% z rozdielu hodnôt vymenených nemovitostí, pokiaľ podľa platných predpisov nemá sa platiť menší nemovitostný poplatok alebo prevod nie je od nemovitostného poplatku vôbec oslobodený.

§ 2.

(1) Iné prevody nemovitostí ležiacich na terajšom území republiky na osoby (fyzické alebo nefyzické), ktoré mali nepretržite po dobu aspoň jedného roka počítajúc nazpäť od 20. mája 1938 a ešte po tomto dni bydlisko alebo sídlo v území teraz obsadenom, podrobené sú nemovitostnému poplatku vo výške 3%, pokiaľ podľa platných predpisov nemá sa platiť menší nemovitostný poplatok alebo prevod nie je od nemovitostného poplatku vôbec oslobodený.

(2) Jestliže osoba zmienená v predchádzajúcom odseku bola v deň 20. mája 1938 vlastníkom nemovitostí ležiacich na území teraz obsadenom a tieto po 30. septembri 1938 iným spôsobom zezdžila než výmenou, je prevod nemovitostí ležiacich na terajšom území republiky na túto osobu oslobodený od

nemovitostného a vkladného poplatku, nakoľko hodnota týchto nemovitostí je rovnaká alebo menšia ako hodnota nemovitostí jej prv patrívších; ináč je prevod podrobený nemovitostnému poplatku vo výške 3% iba z rozdielu hodnôt obidvoch nemovitostí, pokiaľ podľa platných predpisov nemá sa platiť menší nemovitostný poplatok alebo prevod nie je od nemovitostného poplatku vôbec oslobodený.

(3) Oslobodenia alebo úľavy platia iba pre prevody, o ktorých bolo právne jednanie uzavreté po 30. septembri 1938.

§ 3.

Oslobodenia a úľavy uvedené v §§ 1 a 2 povoľuje finančný úrad prvej stolice a to len pre prevody, ku ktorým došlo z dôvodu úpravy štátnych hraníc a proti ktorým niet námietok s hľadiska verejných záujmov. Žiadosť treba podať najneskôršie v rekurznej lehote, a ak nebol vydaný platelný rozkaz, do 3 rokov odo dňa splatnosti poplatku, ktorý treba zaplatiť priamo bez vyčkaniia úradného vymenarania podľa § 3 zákona zo dňa 28. apríla 1933, č. 65 Sb. z. a n., o zmene a doplnení niektorých právnych ustanovení o poplatkoch a iných dávkach.

§ 4.

Ministerstvo financií, v Slovenskej krajine a v Podkarpatskej Rusi príslušný autonómny rezort, môže povoliť aj ďalšie úľavy alebo oslobodenie od poplatkov ako aj dávok za úradné úkony vo veciach správnych pre právne jednanie, listiny a úradné úkony súvisiace s úpravou právnych pomerov právnych osôb následkom územných zmien.

§ 5.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister financií, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади із дня 13. січня 1939

про звільнення від оплат та про полекші в причинні зміни державних границь.

Влада Чесько-Словацької республіки розпоряджує після арт. II конституційного уповноважнюючого закона із дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. зак. і р.:

§ 1.

Переводи нерухомотей, учинені виміною нерухомотей, лежачих на території обсадженої чужою державою за нерухомоти, що лежать на нинішній території Чесько-Словацької республіки, наскільки договір виміни заключено по 30. вересня 1938, є звільнені від оплати ґрунтової і записної, якщо виміняні нерухомоти мають однакову вартість або, якщо нерухомоти, що лежать на теперішній території республіки, мають більшу вартість, підлягає їх перевід ґрунтовій оплаті у висоті 3% із різниці вартості виміняних нерухомотей, наскільки після обов'язуючих приписів не належить заплатити ґрунтову оплату меншу або наскільки перевід не є взагалі від ґрунтової оплати звільнений.

§ 2.

(1) Інші переводи нерухомотей, що лежать на теперішній території республіки, на особи (фізичні чи не фізичні), котрі без перерви протягом бодай одного року, рахуючи взад від 20. травня 1938, а також і після того дня, мешкали або мали свій осідок на території тепер обсадженої, підлягають ґрунтовій оплаті у висоті 3%, наскільки після обов'язуючих приписів не належить зложити меншу ґрунтову оплату, або наскільки перевід не є взагалі звільнений від ґрунтової оплати.

(2) Якщо особа, згадана в попереднім уступі, була в день 20. травня 1938 власником нерухомотей, що лежать на території тепер обсадженої, збула їх іншим способом, ніж виміною, є перевід нерухомотей, що лежать на теперішній території, на ту особу, звільнений від ґрунтової і записної оплати, оскільки вартість тих нерухомотей є однакова або менша, ніж вартість нерухомотей, що належали їй перед тим; інакше підлягає перевід ґрунтовій оплаті у висоті 3% лише з різниці вартості обох нерухомотей, оскільки після обов'язуючих приписів не належить зложити ґрунтову оплату меншу або наскільки перевід не є взагалі від ґрунтової оплати звільнений.

(3) Звільнення або полекші обов'язують

лише щодо переводів, про які правне поступовання було закінчено по 30. вересня 1938.

§ 3.

Звільнення і полекші, наведені в §§ 1 і 2 уділює фінансовий уряд першої інстанції і то лише щодо переводів, які настали з причини зміни границь та проти яких нема закидів зі становища публичних інтересів. Просьбу треба подати найпізніше в рекурсивній речинці, а якщо платничий наказ не був виданий, до 3 літ від дня сплатности оплати, яку треба заплатити безпосередно, не чекаючи урядового виміру після § 3 закона із дня 28. квітня 1933, ч. 65 36. з. і р., про зміну і доповнення декотрих правних постанов про оплати і інші данини.

§ 4.

Міністерство фінансів, в Словацькій країні та на Підкарпатській Русі належний автономний ресорт може уділити і дальші полекші чи звільнення від оплат, як рівнож від данин за урядові викони в адміністраційних справах щодо правного поступовання, за акти і урядові викони, зв'язані з упорядкуванням правних відносин правничих осіб наслідком територіяльних змін.

§ 5.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосильности з днем оголошення; переведе його міністр фінансів, в Словацькій країні — Словацька краєва влада, а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Vološin v. r.	Sidor v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Eliáš v. r.
Teplanský v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Havelka v. r.	

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské

se vydává podle vládního nařízení ze dne 30. prosince 1938, č. 392 Sb. z. a n., ve dvou samostatných dílech. Do prvního dílu Sbírky zařazují se zákony, nařízení atd. ve věcech celé republiky společných, do druhého zákony, nařízení atd. ve věcech, které se týkají jen země České a Moravsko-slezské.

Předplatné na jeden ročník Sbírky činí v tuzemsku na díl první 120 Kč, na díl druhý 80 Kč, na oba díly 200 Kč, s výhradou event. zvýšení v případě poměrů obzvlášť mimořádných (při nepoměrně velkém zvýšení výrobních nákladů nebo mimořádně velkém rozsahu Sbírky). Předplatné pro cizinu je o 50% vyšší. Předplatné nutno zaplatiti najednou nejpozději do 15. března dotčeného roku. Kdo zašle nějaký peníz na nový ročník po 15. březnu, bude poražován za odběratele; zaslaný peníz bude sčítován jako záloha na konečnou cenu celého ročníku, která mu bude vyúčtována po ukončení ročníku podle úhrnu cen jednotlivých částek a která při úplném ročníku velmi značně převyšuje částku předplatného.

V drobném prodeji účtují se částky Sbírky kteréhokoliv dílu:

- a) u částek o 2 až 10 stránkách 1— Kč,*
- b) u částek o více než 10 stránkách za každý list (2 stránky) 20 haléřů.*

Cena částek zasílaných do ciziny jest o 50% vyšší.

Za tuto cenu zasílají se tisky objednané poštou po předchozím zaplacení a prodávají se nově vydávané a dosud vydané částky i v knihkupectvích.

Zakoupené částky se nevyměňují ani neberou zpět.

Vypovědětí další odběr Sbírky možno jen písemně před koncem roku pro rok příští.

Nedošlé nebo neúplné částky Sbírky budtež písemně reklamovány nejdéle do čtyř neděl po vydání; nebyly-li v této lhůtě reklamovány, vydají se jen po zaplacení ceny částky.

Platby budtež poukazovány výhradně na šekový účet u poštovní spořitelny čís. 200.563 „Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské Praha III.“ Placení poštovními známkami se nepřijímá. Poštovné případné korespondence hradí předplatitel (odběratel) ze svého.

Při objednávkách a reklamacích uvéstí jest číslo částky (nikoliv číslo normy) s udáním ročníku.

Předplatné, reklamace a objednávky budtež zasílány pouze

*Administraci Sbírky zákonů a nařízení,
Praha III, Tržiště č. 9.*

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 5.

Vydána dne 21. ledna 1939.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: 6. Nařízení o dočasné úpravě některých poměrů nájemních.

6.**Vládní nařízení****ze dne 20. ledna 1939****o dočasné úpravě některých poměrů nájemních.**

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Odklad exekučního vyklizení bytů a omezení vymáhání nájemného za osobami, které konaly vojenskou činnou službu nebo jí podobné úkony za branné pohotovosti státu.

§ 1.

(1) Tomu, kdo konal vojenskou činnou službu za branné pohotovosti státu, může soud na návrh povolit odklad exekuce nuceným vyklizením bytu nejvýše o kuchyni a jedné obytné místnosti na dobu po 31. březnu 1939, má-li za to, že povinná strana, která nemůže podle svých výdělkových poměrů zaplatiti nájemné, odkladu potřebuje a že by vyklizením bytu utrpěla nepoměrně větší škodu než vymáhající strana odkladem exekuce.

(2) Za užívání bytu v době uvedené v odstavci 1 zaplatí povinná osoba náhradu ve výši dosavadního nájemného. Náhrada je splatná uplynutím doby odkladu exekuce.

§ 2.

Na návrh vymáhajícího věřitele budiž návrh na odklad exekuce podle § 1 zamítnut, a byl-li odklad již povolen, budiž zrušen, jestliže nájemce byl odsouzen pro trestný čin, který se stíhá z úřední moci, spáchaný na pronájemci nebo jeho rodině v domě bydlící, nebo pro trestný čin proti cizímu majetku, spáchaný na obyvatelích domu, nebo jestliže porušuje nájemce sám, členové jeho domácnosti nebo osoby, které přijal do bytu, opětovně

hrubě pořádek v domě nebo způsobují svým chováním v domě oprávněné pohoršení a nájemce nezjednal, byv k tomu vyzván, nápravu.

§ 3.

(1) Proti rozhodnutí soudu druhé stolice podle §§ 1 a 2 není dalšího opravného prostředku.

(2) Dokud není o návrhu na odklad exekuce pravoplatně rozhodnuto, budiž s výkonem exekuce sečkáno.

§ 4.

Po dobu odkladu exekuce podle § 1 nemůže býti na povinné straně vymáháno zaplacení nájemného. Nově podané žaloby o zaplacení bud'těž odmítnuty, zahájené však spory bud'těž po tuto dobu přerušeny a zahájené exekuce bud'těž odloženy na dobu po 31. březnu 1939.

§ 5.

Ustanovení §§ 1 až 4 platí přiměřeně i pro osoby uvedené v § 1, odst. 2 vládního nařízení ze dne 26. září 1938, č. 199 Sb. z. a n., jímž se vydávají zvláštní ustanovení o řízení před soudy.

Čl. II.

Odklad exekučního vyklizení bytů osob, které uprchly do území obsazeného říší Německou nebo do říše Německé.

§ 6.

Exekuce nuceným vyklizením bytů osob, které uprchly do území obsazeného říší Německou nebo do říše Německé v době do 30. listopadu 1938, se odkládají na dobu po 31. březnu 1939. Totéž platí o exekuci prodejem jejich nábytku a bytového zařízení pro dlužné nájemné.

Čl. III.*Ustanovení společně.***§ 7.**

Toto nařízení platí jen v zemích České a

Moravskoslezské a v zemi Slovenské a na-
bývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je
ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastně-
nými ministry, v zemi Slovenské Slovenská
zemská vláda.

**Vládne nariadenie
zo dňa 20. januára 1939
o dočasnej úprave niektorých nájomných
pomerov.**

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje
podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona
zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

*Odklad exekučného vyprázdnenia bytov a ob-
medzenie vymáhania nájomného na osobách,
ktoré konaly činnú vojenskú službu alebo jej
podobné úkony za brannej pohotovosti štátu.*

§ 1.

(1) Tomu, kto za brannej pohotovosti štátu
konal činnú vojenskú službu, môže súd na
návrh povoliť odklad exekúcie núteným vy-
prázdnením bytu, pozostávajúceho najviac
z kuchyne a jednej obytnej miestnosti, na
dobu po 31. marca 1939, ak má za to, že po-
vinná strana, ktorá podľa svojich zárobkových
pomerov nemôže nájomné zaplatiť, potrebuje
odklad a že by vyprázdnením bytu utrpela
nepomerne väčšiu škodu než vymáhajúca
strana odkladom exekúcie.

(2) Za užívanie bytu v dobe uvedenej v od-
seku 1 zaplatí povinná osoba náhradu vo výške
doterajšieho nájomného. Náhrada je splatná
uplynutím doby odkladu exekúcie.

§ 2.

Na návrh vymáhajúceho veriteľa má byť
návrh na odklad exekúcie podľa § 1 zamiet-
nutý, a ak už bol odklad povolený, má byť
zrušený, jestliže nájomník bol odsúdený pre
trestný čin, ktorý sa stihá z úradnej moci,
spáchaný na prenajímateľovi alebo jeho ro-
dine bydliacej v dome, alebo pre trestný čin
proti cudziemu majetku, spáchaný na obyva-
teľoch domu, alebo jestliže nájomník sám,
členovia jeho domácnosti alebo osoby, ktoré
prijal do bytu, opätovne hrube porušia poriadok
v dome alebo svojim chovaním spôsobujú
v dome oprávnené pohoršenie a nájomník,
byvší k tomu vyzvaný, nezjednal nápravu.

§ 3.

(1) Proti rozhodnutiu súdu druhej stolice

podľa §§ 1 a 2 niet ďalšieho opravného pro-
striedku.

(2) Pokiaľ o návrhu na odklad exekúcie
nie je právoplatne rozhodnuté, má byť s vý-
konom exekúcie vyčkané.

§ 4.

Po dobu odkladu exekúcie podľa § 1 na po-
vinnej strane nemôže byť vymáhané zaplate-
nie nájomného. Novo podané žaloby o zapla-
tenie majú byť odmietnuté, zahájené spory
však majú byť po túto dobu prerušené a za-
hájené exekúcie majú byť odložené na dobu
po 31. marca 1939.

§ 5.

Ustanovenia §§ 1 až 4 primerane platia aj
pre osoby uvedené v § 1, ods. 2 vládneho na-
riadenia zo dňa 26. septembra 1938, č. 199
Sb. z. a n., ktorým sa vydávajú zvláštne usta-
novenia o pokračovaní pred súdmi.

Čl. II.

*Odklad exekučného vyprázdnenia bytov osôb,
ktoré uprchli do územia obsadeného Nemeckom
alebo do Nemeckej ríše.*

§ 6.

Exekúcia núteným vyprázdnením bytov
osôb, ktoré uprchli do územia obsadeného
Nemeckom alebo do Nemeckej ríše v dobe do
30. novembra 1938, odkladajú sa na dobu po
31. marca 1939. To isté platí aj o exekúcii
predajom ich nábytku a bytového zariadenia
pre dlžné nájomné.

Čl. III.

Spoločné ustanovenie.

§ 7.

Toto nariadenie platí v Českej a Morav-
skoslezskej zemi a v Slovenskej krajine a
nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; preve-
die ho minister spravodlivosti v dohode so
zúčastnenými ministrami, v Slovenskej kra-
jine Slovenská krajinská vláda.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Sidor v. r.

Syrový v. r.

Eliáš v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 6.

Vydána dne 24. ledna 1939.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: 7. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Česko-Slovenské o převodu platů mezi republikou Česko-Slovenskou a republikou Polskou.

7.

Vyhláška ministra financí (111)

ze dne 23. ledna 1939,

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky Česko-Slovenské o převodu platů mezi republikou Česko-Slovenskou a republikou Polskou.

Podle § 4 vládního nařízení (VI) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n., kterým se provádí ustanovení § 2, č. 2 zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně česko-slovenské měny a oběhu zákonných platidel, jakož i § 9 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě česko-slovenské měny, vyhláší pro území celého státu opatření Národní banky Česko-Slovenské ze dne 13. ledna 1939.

Vyhláška ministra financí (111)

zo dne 23. januára 1939,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Národnej banky Česko-Slovenskej o prevode platieb medzi republikou Česko-Slovenskou a republikou Poľskou.

Podľa § 4 vládneho nariadenia (VI) zo dňa 2. decembra 1931, č. 179 Sb. z. a n., ktorým sa prevádza ustanovenie § 2, č. 2 zákona zo dňa 14. decembra 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochrane česko-slovenskej meny a obehu zákonných platieb, ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru zo dňa 7. novembra 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečnej úprave česko-slovenskej

meny, vyhlasujem pre územie celého štátu opatrenie Národnej banky Česko-Slovenskej zo dňa 13. januára 1939.

Оголошення міністра фінансів (111)
з дня 23. січня 1939,

яким публікується нарядження Чесько-Словацького Народного Банку про переведення платень між Чесько-Словацькою Республікою та Польською Республікою.

Після § 4 розпорядку влади (VI) з дня 2. грудня 1931. ч. 179 3б. з. і р., котрим переводиться постанови § 2, арт. 2 закона з дня 14. грудня 1923, ч. 7 3б. з. і р. з р. 1924, про охорону чесько-словацької валюти та обігу законних платничих середників як також і § 9 нарядження Сталого Виділу з дня 7. XI. 1929. ч. 166 3б. з. і р., про остаточне упорядкування чесько-словацької валюти, оголошую для території цілої держави нарядження Чесько-Словацького Народного Банку з дня 13. січня 1939.

Dr. Kalfus v. r.

Опатření

Národní banky Česko-Slovenské
o převodu platů mezi republikou Česko-Slovenskou a republikou Polskou.

Ku provedení dohody o vyrovnávání vzájemných platebních závazků obchodních a finančních mezi republikou Česko-Slovenskou a republikou Polskou ze dne 23. prosince 1938 stanoví Národní banka Česko-Slovenská ve

shodě s ministrem financí podle §§ 1 a 2 vl. nař. č. 179/1931 Sb. z. a n.:

Oddíl A.

Vyrovnávání platebních závazků za zboží.

Čl. 1.

(¹) Pro vyrovnávání vzájemných platebních závazků z výměny zboží mezi republikou Česko-Slovenskou a republikou Polskou zřizuje se u Národní banky Česko-Slovenské v Praze v korunách česko-slovenských „Sběrný účet zboží“ (Compte clearing marchandises) na jméno ústavu „Polski Instytut Rozrachunkowy“ ve Varšavě a u tohoto ústavu ve Varšavě zřizuje se stejný účet v polských zlotých na jméno Národní banky Česko-Slovenské v Praze. Oba účty jsou bezúročné a rozdělují se na podúčet A pro vyrovnávání platebních závazků z výměny zboží, uskutečněné až do 31. prosince 1938 včetně, a podúčet B pro vyrovnávání platebních závazků z výměny zboží, uskutečněné po tomto dni.

(²) Vyrovnávání vzájemných platebních závazků z výměny zboží, uskutečněné mezi republikou Česko-Slovenskou a územím odstoupeným republikou Česko-Slovenskou republice Polské po dni odstupu tohoto území, řídí se rovněž ustanovením tohoto oddílu.

Čl. 2.

(¹) Prostřednictvím sběrných účtů zboží provádějí se tyto platy česko-slovenských a polských dlužníků:

a) platy za dovoz polského zboží do Česko-Slovenska a česko-slovenského zboží do Polska;

b) platy ze vzájemného zušlechťovacího řízení ve mzdě;

c) platy za vedlejší výdaje, vyplývající ze vzájemné výměny zboží, jako na př. dopravné, provise, spediční výlohy, výdaje za pojištění při dopravě atd.

(²) Za česko-slovenské nebo polské zboží podle tohoto oddílu jest považovati zboží česko-slovenského nebo polského původu podle celních předpisů dovozního státu.

Oddíl B.

Vyrovnávání platebních závazků finančních.

Čl. 3.

Ku provádění platů podle čl. 4 a 5 tohoto opatření zřizuje se „Clearingový účet speciální I“ (Compte clearing spécial I),

„Clearingový účet speciální II“ (Compte clearing spécial II) u Národní banky Česko-Slovenské v Praze v korunách česko-slovenských na jméno ústavu „Polski Instytut Rozrachunkowy“ ve Varšavě, a stejné účty u tohoto ústavu ve Varšavě v polských zlotých na jméno Národní banky Česko-Slovenské v Praze. Účty jsou bezúročné.

Čl. 4.

Clearingovým účtem speciálním I vyrovnávají se veškeré platební závazky finanční mezi republikou Česko-Slovenskou a republikou Polskou (včetně území odstoupeného republikou Česko-Slovenskou republice Polské), pokud nespádají pod ustanovení čl. 5 a 6 tohoto opatření.

Čl. 5.

Clearingovým účtem speciálním II vyrovnávají se platební závazky mezi republikou Česko-Slovenskou a územím odstoupeným republikou Česko-Slovenskou republice Polské, a to

a) závazky všeho druhu, vzniklé před dnem změny státní svrchovanosti nad odstoupeným územím;

b) částky, které dluží správní úřady státní obyvatelům odstoupeného území;

c) částky vyplývající z likvidace jmění osob, které se stěhují z jednoho státu do druhého vzhledem k odstupu území.

Čl. 6.

Pro platy turistického a cestovního ruchu, včetně výloh pobytu, zřizuje se u Banky česko-slovenských legií v korunách česko-slovenských „Účet turistický“. Účet bude dotován v případě potřeby podle dohody Národní banky Česko-Slovenské a ústavu „Polski Instytut Rozrachunkowy“.

Čl. 7.

Námořní dopravné z transitních zásilek, jakož i náhrada výloh z transitních zásilek, pokud byly zaplacený ve volné devisě (na př. premie námořního pojištění), nespádají pod ustanovení tohoto opatření.

Oddíl C.

Ustanovení všeobecná.

Čl. 8.

(¹) Platy na clearingové účty konají se v republice Česko-Slovenské v korunách česko-

slovenských a v republice Polské v polských zlotých, při čemž platy na „Sběrný účet zboží“ a na „Clearingový účet speciální I“ lze konati v Česko-Slovensku prostřednictvím těchto sběrných míst:

Pražská súčtovací banka a

Tatra banka.

Přepočet polských zlotých na koruny česko-slovenské při platech z Česko-Slovenska do Polska bude se díti podle clearingového kursu polského zlotého, znamenajícího na pražské burse v den platy; přepočet korun česko-slovenských na polské zloté při platech z Polska do Česko-Slovenska bude se díti podle kursu koruny česko-slovenské stanoveného příslušným úředním místem ve Varšavě pro platy clearingem.

(2) Závazky znějící na jinou měnu než koruny česko-slovenské nebo polské zloté převedou se v Česko-Slovensku na koruny česko-slovenské podle středního kursu příslušné devisy znamenajícího v Praze v den předcházející plat a v Polsku na polské zloté podle středního kursu příslušné devisy znamenajícího ve Varšavě v den předcházející plat.

Čl. 9.

Dlužník jest zproštěn svého závazku teprve tehdy, až věřitel obdrží plnou protihodnotu své pohledávky. Vyskytne-li se kursový rozdíl, bude vyrovnán mezi dlužníkem a věřitelem podle ustanovení tohoto opatření.

Čl. 10.

(1) Výplaty z clearingových účtů budou se prováděti zásadně podle časového pořadí vykonaných platů, v rámci prostředků, které jsou na příslušném účtě k dispozici, a to v domění méně podle clearingového kursu polského zlotého znamenajícího na pražské burse a kursu koruny česko-slovenské stanoveného příslušným úředním místem ve Varšavě pro platy clearingem, v den likvidace poukazu. Při změně clearingového kursu budou však podle clearingového kursu znamenajícího před uskutečněním změny provedeny ještě v obou státech výplaty až do částky nepřesahující menší ze zůstatků obou sobě odpovídajících clearingových účtů.

(2) Výplaty česko-slovenským věřitelům ze „Sběrného účtu zboží“ a z „Clearingového účtu speciálního I“ budou se obvykle prováděti prostřednictvím sběrných míst uvedených v čl. 8, odst. 1 tohoto opatření.

Čl. 11.

Národní banka Česko-Slovenská a Polski Instytut Rozrachunkowy mohou se v určitém případě dohodnouti i o jiném způsobu vyrovnání platebních závazků.

Čl. 12.

Při platech na clearingové účty, jakož i při výplatách z clearingových účtů vybírá se manipulační a režijní poplatek ve výši 30/1000 z nichž polovina připadne Národní bance Česko-Slovenské a polovina sběrnému místu, provádí-li se plat, případně výplata jeho prostřednictvím.

Čl. 13.

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se i na nevyrovnané platební závazky, vzniklé před tímto dnem.

V Praze dne 13. ledna 1939.

Opatrenie

Národnej banky Česko-Slovenskej
o prevođe platov medzi republikou Česko-Slovenskou a republikou Poľskou.

K prevedeniu dohody o vyrovnávaní vzájomných obchodných a finančných platebných záväzkov medzi republikou Česko-Slovenskou a republikou Poľskou zo dňa 23. decembra 1938 stanoví Národná banka Česko-Slovenská v dohode s ministromi financií podľa §§ 1 a 2 vl. nar. č. 179/1931 Sb. z. a n.:

Oddiel A.

Vyrovnávanie platebných záväzkov za tovar.

Čl. 1.

(1) Pre vyrovnávanie vzájomných platebných záväzkov z výmeny tovaru medzi republikou Česko-Slovenskou a republikou Poľskou zriaďuje sa u Národnej banky Česko-Slovenskej v Prahe v korunách česko-slovenských „Sběrný účet tovaru“ (Compte clearing marchandises) na meno „Polski Instytut Rozrachunkowy“ vo Varšave a u tohoto ústavu vo Varšave zriaďuje sa rovnaký účet v polských zlatých na meno Národnej banky Česko-Slovenskej v Prahe. Obidva účty sú bezúročné a rozdeľujú sa na podúčty A pre vyrovnávanie platebných záväzkov z výmeny tovaru, uskutočnenej až do 31. decembra 1938 inkluzíve, a podúčty B pre vyrovnávanie platebných záväzkov z výmeny tovaru, uskutočnenej po tomto dni.

(2) Vyrovnávanie vzájomných platebných záväzkov z výmeny tovaru, uskutočnenej medzi republikou Česko-Slovenskou a územím odstúpeným republikou Česko-Slovenskou republikou Poľskej po dni odstupu tohto územia, riadi sa tiež ustanovením tohto oddielu.

Čl. 2.

(1) Prostredníctvom sberných účtov tovarových prevádzajú sa tieto platby česko-slovenských a poľských dlžníkov:

a) platy za dovoz poľského tovaru do Česko-Slovenska a česko-slovenského tovaru do Poľska;

b) platy zo vzájomného ušľachtľovacieho pokračovania vo mzde;

c) platy za vedľajšie výdaje, vyplývajúce zo vzájomnej výmeny tovaru, ako na pr. dopravné, provízia, zasielateľské výlohy, výdavky za poistenie pri doprave atď.

(2) Za česko-slovenský alebo poľský tovar podľa tohto oddielu treba považovať tovar česko-slovenského alebo poľského pôvodu podľa colných predpisov dovozného štátu.

Oddiel B.

Vyrovnávanie finančných platebných záväzkov.

Čl. 3.

K prevádzaniu platov podľa čl. 4 a 5 tohto opatrenia zriaďuje sa „Clearingový účet špeciálny I“ (Compte clearing spécial I), „Clearingový účet špeciálny II“ (Compte clearing spécial II) u Národnej banky Česko-Slovenskej v Prahe v korunách česko-slovenských na meno ústavu „Polski Instytut Rozrachunkowy“ vo Varšave a rovnaké účty u tohto ústavu vo Varšave v poľských zlatých na meno Národnej banky Česko-Slovenskej v Prahe. Účty sú bezúročné.

Čl. 4.

Clearingovým účtom špeciálnym I vyrovnávajú sa všetky platebné záväzky finančné medzi republikou Česko-Slovenskou a republikou Poľskou (rátajúc v to aj územie odstúpené republikou Česko-Slovenskou republikou Poľskej), pokiaľ nespádajú pod ustanovenie čl. 5 a 6 tohto opatrenia.

Čl. 5.

Clearingovým účtom špeciálnym II vyrovnávajú sa platebné záväzky medzi republikou Česko-Slovenskou a územím odstúpeným re-

publikou Česko-Slovenskou republikou Poľskej, a to:

a) záväzky všetkého druhu, vzniklé pred dňom zmeny štátnej svrchovanosti nad odstúpeným územím;

b) obnosy, ktoré dlhujú štátne správne úrady obyvateľom z odstúpeného územia;

c) obnosy vyplývajúce z likvidácie majetku osôb, ktoré sa sťahujú z jedného štátu do druhého, vzhľadom k odstúpeniu územia.

Čl. 6.

Pre platby turistického a cestovného ruchu počítajúc v to aj výlohy pobytu, zriaďuje sa u Banky československých légii v korunách česko-slovenských „Účet turistický“. Účet bude dotovaný v prípade potreby podľa dohody Národnej banky Česko-Slovenskej a ústavu „Polski Instytut Rozrachunkowy“.

Čl. 7.

Námorné dopravné z tranzitných zásielok, ako aj náhrada výloh z tranzitných zásielok, pokiaľ boli zaplatené vo voľnej devíze (na pr. prémie námorného poistenia), nespádajú pod ustanovenie tohto opatrenia.

Oddiel C.

Všeobecné ustanovenia.

Čl. 8.

(1) Platby na clearingové účty konajú sa v republike Česko-Slovenskej v korunách česko-slovenských a v republike Poľskej v poľských zlatých, pri čom platby na „Sberný účet tovaru“ a na „Clearingový účet špeciálny I“ možno konať v Česko-Slovensku prostredníctvom týchto sberných miest:

Pražská zúčtovacia banka a

Tatra banka.

Prepočítanie poľských zlatých na koruny česko-slovenské pri platbách z Česko-Slovenska do Poľska bude sa diať podľa clearingového kurzu poľského zlatého znamenaneho na pražskej burze v deň platby; prepočítanie korún česko-slovenských na poľské zlaté pri platbách z Poľska do Česko-Slovenska, bude sa diať podľa kurzu česko-slovenskej koruny, stanoveného príslušným úradným miestom vo Varšave pre clearingové platby.

(2) Záväzky, znejúce na inú menu, ako česko-slovenské koruny alebo poľské zlaté, prevedú sa v Česko-Slovensku na koruny česko-slovenské podľa stredného kurzu príslušnej devízy, znamenaneho v Prahe v deň

predchádzajúci platbe а в Польску на польскé златé подля стреднého курзу пріслушней девізы змáненého во Варшавé в дéнь предчázajúcí платбе.

čl. 9.

Дізнík je ослободенý од својого зáвázку аз втеды, кеď веритеľ оддрží плnú hodnotу својей похлáдávкы. Кеď са vyskytne kurzový rozdiel, vyrovná sa medzi дізнíком а веритеľом подля установления тогто опатрения.

čl. 10.

(1) Výplaty z clearingových účtov budú sa prevádzat' zásadne подля časového poradia vykonaných platieb, v rámci prostriedkov, ktoré sú на пріслушном účte k dispozícii а то в дóмácej мене подля clearingového kurzu polského zlatého zмáneného на прážskej burze а kurzu česko-slovenskej koruny stanoveného пріслушným úradným miestom во Варшавé пре clearingové platby, в дéнь likvidácie poukazu. При змéне clearingového kurzu budú však подля clearingového kurzu zмáneného пред uskutočnením змéны преведенé еше в обидвох штáтох výplaty аз до čiastky nepresahujúcej менšiu зо zostatkov обидвох себе zodpovedajúcich clearingových účtov.

(2) Výplaty česko-slovenským веритеľом зо „Sberného účtu tovaru“ а з „Clearingového účtu speciálneho I“ budú са обыкве prevádzat' prostřednictvím sberných miest uvedených в чl. 8, odst. 1 тогто опатрения.

čl. 11.

Národní banka Česko-Slovenská а Polski Instytut Rozrachunkowy môžu са в určítom prípade dohodnúť і на inom spôsobe vyrovnania platebných záväzkov.

čl. 12.

Pri platoch на clearingové účty, ako aj при výplatách з clearingových účtov vyberá са manipulačný а režijný poplatok во výške 30/100, з čoho polovica prípadne Národnej banke Česko-Slovenskej а polovica sbernému miestu, ak са prevádza platba, prípadne výplata jeho prostřednictvím.

čl. 13.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia а vzťahuje са і на nevyrovnané platebné záväzky, ktoré vznikly пред týmto dňom.

V Prahe dňa 13. januára 1939.

Нарядження Чесько-Словацького Народного Банку

про переведення платень між Чесько-Словацькою Републікою та Польською Републікою.

Для переведення умови про вирівнювання взаїмних платничих зобов'язань торговельних і фінансових між Чесько-Словацькою Републікою та Польською Републікою з дня 23. грудня 1938. постановляє Чесько-Словацький Народний Банк в порозумінню з міністром фінансів після §§ 1 і 2 вл. роз. ч. 179/1931 36. з. і р.

Частина А.

Вирівнювання платничих зобов'язань за товар.

Арт. 1.

(1) Для вирівнювання взаїмних платничих зобов'язань за виміну товарів між Чесько-Словацькою Републікою та Польською Републікою відкривається в Чесько-Словацькім Народнім Банку в Празі в чесько-словацьких коронах „Збірний рахунок товару“ „Sbětný účet zboží“ на імя Польського Інституту Розрахункового у Варшаві, з другого боку в Польськім Інституті Розрахунковім у Варшаві відкривається такий самий рахунок в польських злотих на імя Чесько-Словацький Народний Банк в Празі. Оба рахунки є безпроцентові і розділюються на підрахунок А для вирівнювання платничих зобов'язань за виміну товарів переведену включно до 31. грудня 1938. та підрахунок Б для вирівнювання платничих зобов'язань за виміну товарів переведену по тім дні.

(2) Вирівнювання взаїмних платничих зобов'язань за виміну товарів між Чесько-Словацькою Републікою та територією, яка була відступлена Чесько-Словацькою Републікою Польській Републіці, переведену по дні відступлення згаданої території, спадає також під постанову цієї частини.

Арт. 2.

(1) Посередництвом збірних товарних рахунків переводяться слідуєчі платні чесько-словацьких і польських довжників:

а) Платні за довезений польський товар до Чехо-Словащини та чесько-словацького товару до Польщі.

б) Платні впливаючі із взаїмного ушляхотнюючого процесу за нагородою.

в) Платні за побічні видатки, які випливають із взаємної виміни товарів як напр. оплати транспортові, провізії, видатки спеціальні, аскураційні видатки при транспорті і т. д.

(*) За чесько-словацький або польський товар після цієї частини треба уважати товар чесько-словацького або польського походження згідно митних приписів імпортуєщої держави.

Частина Б.

Вирівнювання платничих зобов'язань фінансових.

Арт. 3.

Для переведення платень після арт. 4 і 5 цього „нарядження“ відкривається „Кліринговий рахунок спеціальний I“ „Clearingový účet speciální I“, „Кліринговий рахунок спеціальний II“ „Clearingový účet speciální II“ в Чесько-Словацькому Народнім Банку в Празі в чесько-словацьких коронах на імя Польського Інституту Розрахункового у Варшаві та також рахунки у Польському Інституті Розрахунковім у Варшаві в польських злотих на імя Чесько-Словацького Народного Банку в Празі. Рахунки є безпроцентові.

Арт. 4.

Кліринговим рахунком спеціальним I вирівнюються всі платничі зобов'язання фінансові між Чесько-Словацькою Републікою та Польською Републікою (включно з територією, яку Чесько-Словацька Републіка відступила Польській Републіці), наскільки вони не спадають під постанови арт. 5 і 6 цього нарядження.

Арт. 5.

Кліринговим рахунком спеціальним II вирівнюються платничі зобов'язання між Чесько-словацькою Републікою і відступленою територією Чесько-словацькою Републікою Польській Републіці а саме:

а) Зобов'язання всіх родів, які повстали перед днем зміни державної суверенності над відступленою територією.

б) Квот, які адміністраційні державні уряди є винні горожанам відступленої території.

в) Квот впливаючих з ліквідації майна тих осіб, котрі переселяються з одної держави до другої наслідком відступлення території.

Арт. 6.

Для платень туристичного і подорожнього руху включно з видатками побуту відкривається в Банку Чесько-Словацьких Леґіонів в чесько-словацьких коронах „Рахунок туристичний“. Рахунок буде дотований на випадок потреби після порозуміння Чесько-Словацького Народного Банку та Польського Інституту Розрахункового.

Арт. 7.

Морські транспортні оплати за транспортні посилки як також і нагорода видатків за транспортні посилки, наскільки були заплачені вільною девізою (прим. премія морської аскурації), не спадають під постанови цього нарядження.

Частина В.

Загальні постанови.

Арт. 8.

(1) Платні на клірингові рахунки відбуваються в Чесько-Словацькій Републіці в чесько-словацьких коронах а в Польській Републіці в польських злотих, при чому платні на „Збірний рахунок товару“ і на „Кліринговий рахунок спеціальний I“ можна робити в Чехо-Словаччині посередництвом одних збірних місць:

Пражска сучтоваці банка і
Татра банка.

Перерахування польських злотих на чесько-словацькі корони при платнях з Чехо-Словаччини до Польщі буде відбуватися згідно клірингового курсу польського злотого, зазначеного на пражській біржі в день платні; перерахування чесько-словацьких корон на польські злоті при платнях з Польщі до Чехо-Словаччини буде відбуватися згідно курсу чесько-словацької корони становленого відповідним урядом для клірингових платень у Варшаві.

(2) Зобов'язання в іншій валюті ніж чесько-словацькі корони або польські злоті переводяться в Чехо-Словаччині на чесько-словацькі корони після середнього курсу даної девізи, зазначеного у Празі в переддень платні а в Польщі на польські злоті після середнього курсу даної девізи, зазначеного у Варшаві в переддень платні.

Арт. 9.

Довжник є звільнений від свого зобов'язання щойно тоді, коли віритель одержить повну противартість свого домагання. Якщо

настане курсова різниця, вона буде вирівняна між довжником і вірнтелем згідно постанові цього нарядження.

Арт. 10.

(1) Виплати з клірінгових рахунків будуть засадничо провадитися після часового порядку переведених платень в рамках середників, які є на тім чи іншій рахунку до диспозиції, а саме в краєвій валюті після клірінгового курсу польського злотого зазначеного на пражській біржі і курсу чесько-словацької корони становленого відповідним урядом для клірінгових платень у Варшаві в день ліквідації переказу. Однак при зміні клірінгового курсу будуть після клірінгового курсу, зазначеного перед здійсненням зміни, переведені ще в обох державах виплати аж до квоти, яка не перевищує меншої із решт обох відповідаючих собі клірінгових рахунків.

(2) Виплати чесько-словацьким вірнтелям із „Збірного рахунку товарового“ та із „Клірінгового рахунку спеціального I“ будуть звичайно переводитися посередництвом збірних місць, наведених в артикулі 8 цього нарядження.

Арт. 11.

Чесько-Словацький Народний Банк та Польський Інститут Розрахунковий можуть в конкретних випадках порозумітися також про інший спосіб вирівнювання взаємних платінних зобов'язань.

Арт. 12.

При виплатах на клірінгові рахунки, як теж при виплатах з клірінгових рахунків вимагається маніпуляційна та режійна оплата у висоті 30/00, половина якої припадає Чесько-Словацькому Народному Банку а половина збірному місцю, якщо переводиться виплата або виплата його посередництвом.

Арт. 13.

Це нарядження набуває правосильности з днем його оголошення і відноситься і до невирівнаних платінних зобов'язань, які повстали перед тим днем.

В Празі, 13. січня 1939.

Národní banka Česko-Slovenská
Národná banka Česko-Slovenská

Чесько-Словацький Народний
Банк

Gouverneur:

Губернатор:

Dr. Engliš v. r.

Bankovní rada:

Vrchní ředitel:

Bankový radca:

Hlavný riaditeľ:

Рада банку:

Головний директор:

Bartoš v. r.

Dr. Peroutka v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské

se vydává podle vládního nařízení ze dne 30. prosince 1938, č. 392 Sb. z. a n., ve dvou samostatných dílech. Do prvního dílu Sbírky zařazují se zákony, nařízení atd. ve věcech celé republiky společných, do druhého zákony, nařízení atd. ve věcech, které se týkají jen zemi České a Moravsko-slezské.

Předplatné na jeden ročník Sbírky činí v tuzemsku na díl první 120 Kč, na díl druhý 80 Kč, na oba díly 200 Kč, s výhradou event. zvýšení v případě poměrů obzvlášť mimořádných (při nepoměrně velkém zvýšení výrobních nákladů nebo mimořádně velkém rozsahu Sbírky). Předplatné pro cizinu je o 50% vyšší. Předplatné nutno zaplatiti najednou nejpozději do 15. března dotčeného roku. Kdo zašle nějaký peníz na nový ročník po 15. březnu, bude považován za odběratele; zaslaný peníz bude sčítován jako záloha na konečnou cenu celého ročníku, která mu bude vyúčtována po ukončení ročníku podle úhrnu cen jednotlivých částek a která při úplném ročníku velmi značně převyšuje částku předplatného.

V drobném prodeji účtují se částky Sbírky kteréhokoliv dílu:

- a) u částek o 2 až 10 stránkách 1— Kč,*
- b) u částek o více než 10 stránkách za každý list (2 stránky) 20 haléřů.*

Cena částek zasílaných do ciziny jest o 50% vyšší.

Za tuto cenu zasílají se tisky objednané poštou po předchozím zaplacení a prodávají se nově vydávané a dosud vydané částky i v knihkupectvích.

Zakoupené částky se nevyměňují ani neberou zpět.

Vypověděti další odběr Sbírky možno jen písemně před koncem roku pro rok příští.

Nedošlé nebo neúplné částky Sbírky buďtež písemně reklamovány nejdéle do čtyř neděl po vydání; nebyly-li v této lhůtě reklamovány, vydají se jen po zaplacení ceny částky.

Platby buďtež poukazovány výhradně na šekový účet u poštovní spořitelny čís. 200.563 „Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské Praha III.“ Placení poštovními známkami se nepřijímá. Poštovné případné korespondence hradí předplatitel (odběratel) ze svého.

Při objednávkách a reklamacích uvést jest číslo částky (nikoliv číslo normy) s udáním ročníku.

Předplatné, reklamace a objednávky buďtež zasílány pouze

*Administraci Sbírky zákonů a nařízení,
Praha III, Tržiště č. 9.*

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 7.

Vydána dne 27. ledna 1939.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (8. a 9.) 8. Nařízení, kterým se částečně mění vládní nařízení ze dne 23. prosince 1938, č. 384 Sb. z. a n., o zřízení Státní hospodářské rady. — 9. Nařízení o některých opatřeních, týkajících se spolků a výdělkových a hospodářských společností a útvarů obdobných.

8.

Vládní nařízení

ze dne 25. ledna 1939,

kterým se částečně mění vládní nařízení ze dne 23. prosince 1938, č. 384 Sb. z. a n., o zřízení Státní hospodářské rady.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

§ 3 vl. nař. č. 384/1938 Sb. z. a n. se mění tak, že se nahrazuje v odstavci 1 slovo „tři“ slovem „čtyři“ a v odstavci 2 slovo „tři“ slovem „čtyři“.

§ 2.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je předseda vlády v dohodě se všemi ostatními členy vlády.

Vládne nariadenie

zo dňa 25. januára 1939,

kterým sa čiastočne mení vládne nariadenie zo dňa 23. decembra 1938, č. 384 Sb. z. a n., o zriadení štátnej hospodárskej rady.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

§ 3 vl. nar. č. 384/1938 Sb. z. a n. sa mení tak, že sa nahrádza v odseku 1 slovo „troch“ slovom „štyroch“ a v odseku 2 slovo „troch“ slovom „štyroch“.

§ 2.

Toto nariadenie platí na území celého štátu

a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho predseda vlády v dohode s všetkými ostatnými členmi vlády.

Розпорядок владн

із дня 25. січня 1939,

яким частинно змінюється розпорядок владн із дня 23. грудня 1938, ч. 384 36. з. і р., про утворення Державної господарської ради.

Влада Чесько-Словацької республіки розпоряджує після арт. II конституційного уповноважнюючого закона із дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

§ 3 розп. вл. ч. 384/1938 36. і р. змінюється так, що в уст. 1 замінюється слово „трох“ словом „чотирих“, а в уст. 2 слово „три“ словом „чотири“.

§ 2.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосильності з днем оголошення; переведе його предсідник владн в порозумінню з усіма останніми членами владн.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Sidor v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Pružinský v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Eliáš v. r.
Teplanský v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Sivák v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Šádek v. r.	Prechala v. r.

9.

Vládní nařízení

ze dne 25. ledna 1939

o některých opatřeních, týkajících se spolků
a výdělkových a hospodářských společenstev
a útvarů obdobných.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje
podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze
dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Toto nařízení vztahuje se na spolky, zřízené
podle zákona ze dne 15. listopadu 1867, č. 134
ř. z., o právu spolčovacím, na výdělková a hos-
podářská společenstva, zřízená podle zákona
ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., o výdělkových
a hospodářských společenstvech — s výjim-
kou těch, která provozují peněžní obchody —
a na obdobné útvary v zemi Slovenské a na
Podkarpatské Rusi (dále „sdružení“).

§ 2.

(1) Vyžaduje-li toho veřejný zájem, může
úřad uvedený v § 4 (dále „úřad“):

1. stanovit, že další činnost sdružení se činí
závislou na splnění podmínek, které s ohledem
na veřejný zájem zároveň stanoví;

2. dosadit k dozorů nad činností sdružení
nebo činností jeho zařízení nebo podniku
zvláštní orgán a vyhradit jeho schválení
všechna nebo některá usnesení a rozhodnutí
orgánů sdružení, jež jsou bez tohoto schválení
neplatná;

3. rozpustit (odstranit) všechny nebo ně-
které orgány sdružení a místo nich ustanovit
zvláštní orgány s působností orgánů rozpuš-
těných (odstraněných);

4. sloučit sdružení s jiným sdružením sle-
dujícím též nebo podobný účel nebo je roz-
pustit (zrušit) [§ 113 ústavní listiny].

(2) Opatření podle odstavce 1 oznámí úřad
soudu (úřadu) vedoucímu rejstřík, v němž je
sdružení zapsáno, který je zapíše do rejstříku
a zápis vyhlásí na náklad sdružení způsobem
předepsaným pro takové nebo obdobné zápisy.

§ 3.

Sloučení (likvidace) sdružení podle § 2,
odst. 1, č. 4 se provede podle platných před-
pisů, po případě podle ustanovení, jež budou
vydána vládním nařízením. Likvidátoři musí
býti úřadem schváleni; odepře-li je úřad
schváliti, může je sám jmenovati a učiniti,

čeho třeba k tomu, aby byli uvedeni ve svou
funkci.

§ 4.

(1) Úřadem příslušným k opatřením podle
předchozích ustanovení je

u výdělkových a hospodářských společen-
stev a jim obdobných útvarů (§ 1) minis-
terstvo vnitra v dohodě s ministerstvem sprá-
vedlnosti a ostatními zúčastněnými minis-
terstvy,

u spolků, jejichž stanovy vzalo na vědomí
nebo schválilo ministerstvo vnitra, toto minis-
terstvo po slyšení zúčastněného ministerstva,
a u spolků ostatních zemský úřad.

(2) Působnost přiznaná v předchozím od-
stavci ministerstvům — a pokud jde o území
Podkarpatské Rusi, i zemskému úřadu — ná-
leží v zemi Slovenské Slovenské zemské vládě
a na Podkarpatské Rusi vládě Podkarpatské
Rusi, jež ji mohou přenést na některý úřad
(orgán).

§ 5.

Sloučení (likvidace) sdružení, prováděná
podle tohoto nařízení, jsou osvobozena ode
všech kolků, poplatků a dávek za úřední
úkony.

§ 6.

Toto nařízení platí na území celého státu,
nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbývá
jí dnem 30. června 1939; provede je ministr
vnitra v dohodě s ministrem spravedlnosti a
ostatními zúčastněnými ministry, v zemi Slo-
venské Slovenská zemská vláda a na Podkar-
patské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie

zo dňa 25. januára 1939

o niektorých opatreniach, týkajúcich sa spol-
kov a zárobkových a hospodárskych spoločen-
stiev a obdobných útvarov.

Vláda republiky Česko-Slovenskej nariaďuje
podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona
zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Toto nariadenie vztahuje sa na spolky,
zriadené podľa zákona zo dňa 15. novembra
1867, č. 134 r. z., o práve spolčovacom, na zá-
robkové a hospodárske spoločenstvá, zriadené
podľa zákona zo dňa 9. apríla 1873, č. 70 r. z.,
o zárobkových a hospodárskych spoločenstvách
— s výnimkou tých, ktoré prevádzajú peňažné
obchody — a na obdobné útvary v krajine Slo-

Podkarpatskej Rusi, ktoré ju môžu preniesť na niektorý úrad (orgán).

§ 5.

Slúčenia (likvidácie) sdruženia, prevádzané podľa tohto nariadenia, sú oslobodené od všetkých kolkov, poplatkov a dávok za úradné úkony.

§ 6.

Toto nariadenie platí na území celého štátu, nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a pozbude ju dňom 30. júna 1939; prevedie ho minister vnútra v dohode s ministrom pravosúdia a ostatnými zúčastnenými ministrami, v krajine Slovenskej Slovenská krajinská vláda a na Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

із дня 25. січня 1939

про декотрі нарядження, що відносяться до спілок та зарібкових і господарських товариств і подібних стоваришень.

§ 1.

Цей розпорядок відноситься до спілок, основаних після закону із дня 15. листоп. 1867 року, ч. 134 держ. з., про право товаришень, до зарібкових і господарських товариств, основаних після зак. із дня 9. квітня 1873 р., ч. 70 держ. законів про зарібкові і господарські товариства — з виїмкою гих, що займаються грошовими транса́кціями — і до подібних стоваришень в Словацькій країні і на Підкарпатській Руси (дальше „стоваришення“).

§ 2.

(1) Якщо того вимагає публічний інтерес, може уряд наведений в § 4 (дальше „уряд“):

1. постановити, що дальша діяльність товаришення буде залежна від сповнення умов, котрі з огляду на публичний інтерес рівночасно встановляє;

2. установити для дозору над діяльністю стоваришення або діяльністю його заведення чи підприємства окремий орган і застерегти його одобренню всі або декотрі ухвали і рішення органів стоваришення, які без того одобрення є неважні;

без того одобрення є неважні;

(2) Pôsobnosť priznaná v predošlom odseku ministerstvám — a pokiaľ ide o územie Podkarpatskej Rusi, i krajinského úradu — náleží v krajine Slovenskej Slovenskej krajinskej vláde a na Podkarpatskej Rusi vláde

3. розпустити (усунути) всі або деякі органи стоваришення і на їх місці встановити окремі органи з компетенцією розпущених (усунених) органів;

4. злучити стоваришення з іншим стоваришенням, що має ту саму або подібну ціль або їх розпустити (розв'язати) [§ 113 конституційної грамоти].

(2) Про нарядження після уст. 1 повідомить уряд той суд (уряд), який веде реєстр, в котрому стоваришення записане, а суд його запише до реєстру і оголосить запис на кошт стоваришення способом, який для таких чи подібних записів є приписаний.

§ 3.

Злучення (ліквідація) стоваришень після § 2, уст. 1, ч. 4 переведеться після обов'язуючих приписів, згідно після постанов, які будуть видані розпорядком влади. Ліквідатори мусять бути затверджені урядом. Якщо уряд відмовить їх затвердити, може їх сам іменувати і зробити все, чого треба, щоб були введені у свої функції.

§ 4.

(1) Приналежним урядом видавати нарядження після попередних постанов є для заріткових і господарських товариств і подібних до них стоваришень (§ 1) міністерство внутрішніх справ в порозумінню з міністерством справедливості та з останніми причасними міністерствами,

для спілок, яких статuti приняло до відома або одобрено міністерство внутрішніх справ, те міністерство після заслухання думки причасного міністерства,

а для інших спілок — краєвий уряд.

(2) Компетенція признана в попереднім уступі міністерствам — а відносно території Підкарпатської Русі і краєвому урядові — належить в Словацькій країні краєвій Словацькій владі, а на Підкарпатській Русі — владі Підкарпатської Русі, які можуть її перенести на котрийсь уряд (орган).

§ 5.

Злучення (ліквідація) стоваришення, які переводяться після цього розпорядку є увільнені від усіх стемплів, оплат і даних за урядові викони.

§ 6.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави, набуває правосильності з днем оголошення, а позбуває її з днем 30. червня 1939. Переведе його міністр внутрішніх справ в порозумінню з міністерством справедливості і останніми причасними міністрами, в Словацькій країні — краєва Словацька влада, а на Підкарпатській Русі — влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Sidor v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Pružinský v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Eliáš v. r.
Teplanský v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Sivák v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Šádek v. r.	Prehala v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 8.

Vydána dne 28. ledna 1939.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (10.—13.) 10. Nařízení, jímž se mění ustanovení § 41a vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlynskými výrobky a některými krmivy, ve znění vládních nařízení je pozměňujících a doplňujících, a rozšiřuje se příslušnost rozhodčího soudu plodinové burzy v Brně. — 11. Nařízení, kterým se upravuje výše některých poplatků stanovených v haléřových částkách. — 12. Nařízení o státním příplatku k podpoře nezaměstnaných. — 13. Vyhláška o zavedení visové povinnosti ve styku s Norskem.

10.

Vládní nařízení

ze dne 20. ledna 1939,

jímž se mění ustanovení § 41a vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlynskými výrobky a některými krmivy, ve znění vládních nařízení je pozměňujících a doplňujících, a rozšiřuje se příslušnost rozhodčího soudu plodinové burzy v Brně.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ve sporech, v nichž podle ustanovení § 41a vl. nař. č. 137/1934 Sb. z. a n., ve znění vládních nařízení ze dne 13. července 1935, č. 152 Sb. z. a n., a ze dne 9. července 1936, č. 219 Sb. z. a n., nebo podle smluv, sjednaných Československou obilní společností, jejími hlavními komisionáři nebo komisionáři, byl příslušným rozhodčí soud plodinové burzy v Olomouci, je příslušným rozhodčí soud plodinové burzy v Brně, pokud se strany nedohodnou na příslušnosti rozhodčího soudu jiné tuzemské plodinové burzy.

§ 2.

Toto nařízení platí v zemích České a Moravskoslezské a v zemi Slovenské a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými mi-

nistry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda.

Vládne nariadenie

zo dňa 20. januára 1939,

ktorým sa mení ustanovenie § 41a vládného nariadenia zo dňa 13. júla 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úprave obchodu s obilím, múkou a mlynskými výrobkami a niektorými krmivami, v znení vládných nariadení ich pozměňujících, a rozširuje sa príslušnosť rozhodčího súdu plodinovej burzy v Brne.

Vláda republiky Česko-Slovenskej nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Vo sporoch, v ktorých podľa ustanovenia § 41a vl. nar. č. 137/1934 Sb. z. a n., v znení vládných nariadení zo dňa 13. júla 1935, č. 152 Sb. z. a n., a zo dňa 9. júla 1936, č. 219 Sb. z. a n., alebo podľa smlúv, sjednaných Československou obilnou spoločnosťou, jej hlavnými komisionármi alebo komisionármi, bol príslušným rozhodčí súd plodinovej burzy v Olomúci, je príslušným rozhodčí súd plodinovej burzy v Brne, kým sa strany nedohodnú na príslušnosti rozhodčího súdu inej tuzemskej plodinovej burzy.

§ 2.

Toto nariadenie platí v zemiach Českej a Moravskosliezskej a v krajine Slovenskej a nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie

ho minister orby v dohode so zúčastnenými ministrami; v krajine Slovenskej Slovenská krajinská vláda.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.,
tiež za všetkých členov
Slov. vlády.

Syrový v. r.
Dr. Krejčí v. r.
Dr. Šádek v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.
Dr. Fischer v. r.

Eliáš v. r.
Čipera v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

11.

Vládní nařízení

ze dne 25. ledna 1939,

kterým se upravuje výše některých poplatků stanovených v haléřových částkách.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Sazba poplatků z účtů obchodníků a živnostníků, stanovená v § 11, odst. 1 cis. nařízení ze dne 28. srpna 1916, č. 281 ř. z., o změně některých předpisů o kolkových a přímých poplatcích, a v § 4, odst. 1 zákona ze dne 30. června 1921, č. 244 Sb. z. a n., kterým se mění na Slovensku a v Podkarpatské Rusi některá ustanovení o kolkách a bezprostředních poplatcích, nahrazuje se sazbou

10 h při pohledávce do 50 Kč,

20 h při pohledávce přes 50 Kč, nejvýše však 200 Kč,

50 h při pohledávce přes 200 Kč, nejvýše však 1.000 Kč, a

1 Kč při pohledávce přes 1.000 Kč.

(2) Ustanovení sazební položky 84/84 B, č. 2, písm. a) uh. poplatkových pravidel ní takto:

„Účty jest rozuměti též výtahy z účtů, seznámy též seznamy zboží a jejich opisy (faktury). Pro poplatkovou povinnost listin

pod č. 2 uvedených jest bez významu, je-li na nich vystavitel vyznačen písemně, tiskem nebo jiným způsobem.“

§ 2.

Poplatky ze šeků, stanovené v § 25 zákona ze dne 3. dubna 1906, č. 84 ř. z., o šeku, a v § 24 zák. čl. LVIII/1908, o šeku, částkami 4 h a 10 h, zvyšují se na 10 h a 20 h. Poplatek ze šeků poštovní spořitelny zvyšuje se ze 4 h na 5 h.

§ 3.

Poplatek z kupeckých poukázek na plnění peněžité, jejichž splatnost jest omezena na 8 dní od vydání, jakož i poukázek uvedených v § 13, odst. 4 zákona ze dne 23. března 1928, č. 48 Sb. z. a n., o směnečném poplatku, zvyšuje se z 10 h na 20 h.

§ 4.

Ustanovení sazební položky 49/69, č. 1 uh. poplatkových pravidel ní:

„Neověřené opisy vystavené soudem nebo úřadem jsou podrobeny témuž poplatku jako opisy ověřené.“

§ 5.

(1) Ustanovení § 1, odst. 1 a §§ 2 a 3 platí na území celého státu, ustanovení § 1, odst. 2 a § 4 platí jen v zemi Slovenské a na Podkarpatské Rusi.

(2) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie

zo dňa 25. januára 1939,

kterým sa upravuje výška niektorých poplatkov stanovených v halierových čiastkach.

Vláda republiky Česko-Slovenskej nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Sadzba poplatkov z účtov obchodníkov a živnostníkov, stanovená v § 11, ods. 1 cis. nariadenia zo dňa 28. augusta 1916, č. 281 r. z., o zmene niektorých predpisov o kolkových a priamych poplatkoch, a v § 4, ods. 1 zákona zo

дніа 30. јуна 1921, ч. 244 Сб. з. а н., кторім са меніа на Словенску а в Подкарпатскей Русі неікторе установеніа о колкоч а безпростредніх полаткоч, нахраджуе са садзбуу

10 h при погладавке до 50 Кч,

20 h при погладавке над 50 Кч, највышше вшак 200 Кч,

50 h при погладавке над 200 Кч, највышше вшак 1.000 Кч, а

1 Кч при погладавке над 1.000 Кч.

(2) Установеніе садзобней полаткы 84/84 Б, ч. 2, пісм. а) ух. полатковых правдіел зніе такто:

„Под ұчтіа тібиа розумет' тібиа вўтлхы з ұчтіов, под сознаматі тібиа сознамы збожіа а іх одпісы (фактур). Пре полатковў повінност' лістіа уведеных под ч. 2 је без вўзнаму, чі је на нїх вўставїтел' вўзначенў пісомне, тлачюу а лебу іным спўсобом.“

§ 2.

Поплаткы зо шеков, становенё в § 25 закона зо дніа 3. апрїла 1906, ч. 84 r. з., о шеку, а в § 24 зак. чл. LVIII/1908, о шеку, чїасткамї 4 h а 10 h, звышўју са на 10 h а 20 h. Поплаток зо шеков поштовеї спорїтел'не звышўје са зо 4 h на 5 h.

§ 3.

Поплаток з купецкых поуказок на пећазнё плненїа, кторых сплатност' је обмедзенá на 8 днў од вўдданїа, ако аї поуказок уведеных в § 13, одс. 4 закона зо дніа 23. марца 1928, ч. 48 Сб. з. а н., о зменечном полатку, звышўје са з 10 h на 20 h.

§ 4.

Установеніе садзобней полаткы 49/69, ч. 1 ух. полатковых правдіел зніе:

„Неоверенё одпісы вўставенё сўдом а лебу ұрадод сў подробенё томў істёму полатку ако одпісы оверенё.“

§ 5.

(1) Установеніе § 1, одс. 1 а §§ 2 а 3 тоhto наріаденїа платї на ұземї целёго штáту, установеніе § 1, одс. 2 а § 4 платї лен в країне Словенскеї а на Подкарпатскеї Русї.

(2) Toto наріаденіе надобўда ұчїнност' днўм вўхлáсенїа; преведіе ho министр фїнанцїї, в країне Словенскеї Slovenská krajinská vláda а на Подкарпатскеї Русї vláda Подкарпатскеї Русї.

Розпорядок владї

в днїа 25. сїчня 1939,

якїм управлїнюеться вїсота деякїх олат, установленїх у сотїковїх квотах.

Влада Чесько-Словацкўї республїкї розпоряджуе після арт. II констїтуцїйного уповноважнїаючого закона з днїа 15. груднїа 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

(1) Такса олат від рахунків торговцїв і ремїснїків-промїсловцїв, установлена в § 11, уст. 1 цїс. розпорядку з днїа 28. серпнїа 1916, ч. 281 держ. з., про змїну деякїх припісів про стемплевї і безпосереднї олатї, та в § 4, уст. 1 закона з днїа 30. червнїа 1921, ч. 244 36. з. і р., якїм змїняються на Словаччїнї і на Підкарпатскїй Русї деякї постановї про стемплї і безпосереднї олатї, замїнюеться таксоу

10 с при домаганнїу до 50 Кч,

20 с при домаганнїу понад 50 Кч, та найвїше 200 Кч,

50 с при домаганнїу понад 200 Кч, та найвїше 1.000 Кч, а

1 Кч при домаганнїу понад 1.000 Кч.

(2) Постановї таксової позїцїї 84/84 Б, ч. 2, букв. а) угор. правїл олат звучїть так:

„Рахункамї треба розумїті також вїтягї з рахунків, спискї, також спискї товару і їх вїдпїсї (фактур). Для обовязку олат документів наведених під ч. 2 е без значїннїа, чї вїставець е на нїх означенїй письмом, друком чї іным спўсобом.“

§ 2.

Олатї від шеків, установленї в § 25 закона з днїа 3. квїтнїа 1906, ч. 84 держ. з., про шек, та в § 24 зак. арт. LVIII/1908, про шек, в квотах 4 с і 10 с, пїдвїщується на 10 с і 20 с. Олата від шеків поштової щаднїцї пїдвїщується із 4 с на 5 с.

§ 3.

Олата від купецкїх переказів на грошеві влатї, якїх сплатнїсть е обмежена на 8 днїв від вїдачї, як рївнож від переказів наведених в § 13, уст. 4 закона з днїа 23. березнїа 1928, ч. 48 36. з. і р., про векслеву олату, пїдвїщується а 10 с на 20 с.

§ 4.

Постанова таксової позиції 49/69, ч. 1 угор. правил оплат звучить:

„Незавірені відписи виставлені судом або урядом підлягають такій самій оплаті як відписи завірені.“

§ 5.

(1) Постанова § 1, уст. 1 і §§ 2 і 3 цього розпорядку обов'язує на території цілої держави, постанова § 1, уст. 2 і § 4 обов'язує лише в країні Словацькій і на Підкарпатській Русі.

(2) Цей розпорядок стає правосильним з днем оголошення; переведе його міністр фінансів, в Словацькій країні краєва Словацька влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Sidor v. r.

Dr. Fischer v. r. Dr. Pružinský v. r.

Dr. Kalfus v. r. Eliáš v. r.

Teplanský v. r. Čipera v. r.

Dr. Kapras v. r. Dr. Feierabend v. r.

Sivák v. r. Dr. Klumpar v. r.

Dr. Krejčí v. r. Dr. Havelka v. r.

Dr. Šádek v. r. Prchala v. r.

12.

Vládní nařízení

ze dne 25. ledna 1939

o státním příspěvku k podpoře
nezaměstnaných.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle zákona ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných, ve znění zákona ze dne 5. června 1930, č. 74 Sb. z. a n., a vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 366 Sb. z. a n., o úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných:

čl. I.

Vládní nařízení ze dne 29. srpna 1924, č. 186

Sb. z. a n., kterým se provádí zákon ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných, ve znění vládního nařízení ze dne 24. prosince 1937, č. 269 Sb. z. a n., o státním příplatku k podpoře nezaměstnaných, se mění takto:

1. § 4, odst. 1 zní:

„(1) Stane-li se člen odborové organizace nezaměstnaným, zašle místní skupina odborové organizace, pokud tu není případu uvedeného v § 3, odst. 2 tohoto nařízení, ústředí, pověřenému k povolování podpor v nezaměstnanosti a státního příplatku, přihlášku o podpoře v nezaměstnanosti, která musí býti vyplněna a upravena podle vzorce B.“

2. V § 4, odst. 2, poslední věta zní:

„Osobní údaje, rodinné, majetkové a výdělkové poměry musí býti ověřeny obecním a poté okresním úřadem místa bydliště; ohroženost výživy potvrdí okresní úřad.“

čl. II.

Vzorce B/1 a B/2 vládního nařízení č. 269/1937 Sb. z. a n. se nahrazují připojenými vzorci B.

čl. III.

Toto nařízení neplatí pro zemi Slovenskou a nabývá účinnosti dnem 1. března 1939; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry, na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Розпорядок влади

з дня 25. січня 1939,

про державний доплаток на підмогу
безробітних.

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по закону з дня 19. липня 1921, ч. 267 36. з. і р., про державний причинок до підмоги безробітних, в укладі закону з дня 5. червня 1930, ч. 74 36. з. і р., і розпорядку влади з дня 21. грудня 1938, ч. 366 36. з. і р., про упрямління державного доплатку на підмогу безробітних:

Арт. I.

Розпорядок влади з дня 29. серпня 1924, ч. 186 36. з. і р., яким переводиться закон

з дня 19. липня 1921, ч. 267 36. з. і р., про державний причинок до підмоги безробітних, в укладі розпорядку влади з дня 24. грудня 1937, ч. 269 36. з. і р., про державний доплатак на підмогу безробітних, міняється ось як:

1. § 4, уст. 1 звучить:

„(1) Якщо член професійної організації стане безробітним, пішло місцева група професійної організації, о скільки не йде о випадок наведений в § 3, уст. 2 цього розпорядку, до централі, управненої до уділювання підмог в безробіттю та державного доплатаку, зголошення о підмогу в безробіттю, яка мусить бути виповнена й уладжена по взору Б.“

2. В § 4, уст. 2 останнє речення звучить:

„Особисті заподання, родинні, маєткові та заробітні відносини мусить завірити громадський а потім і окружний уряд місця замешкання; загрозу удержання потвердить окружний уряд.“

Арт. II.

Взір Б/1 і Б/2 розпорядку влади ч. 269/1937 36. з. і р. заступає залучений взір Б.

Арт. III.

Цей розпорядок не має правосильности для Словацької Країни та набуває сили днем 1. березня 1939; переведе його міністр соціального й здоровяного управління у згоді з учасними міністрами, та Підкарпатській Русі Влада Підкарпатської Руси.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Fischer v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Šádek v. r.	Prchala v. r.

Odborová organizace

Vzorec B.

Přihláška o podporu v nezaměstnanosti.

Běžné číslo poukazu:

Hlavní členské číslo:

1. Místní skupina (platebna)
2. Příjmení a jméno člena
3. Státní příslušnost
4. Datum narození
5. Bydliště pol. okres
(přesná adresa)
6. a) Pravidelné hlavní povolání (druh)
b) Poslední zaměstnání (druh)
7. Svobodný—ženatý—ovdovělý—rozvedený—rozloučený
8. Jméno a příbuzenský poměr osob, o něž žadatel pečuje, a jejich bydliště
9. Majetek žadatele, jeho manžela, rodičů (děda, báby) syna, dcery, vnuka:
 - a) pozemky (uveďte vlastní, najaté, pronajaté, výměru a knihovni zadlužení, zda pole, louka, les či pastvina, a kdo je vlastníkem)
 - b) jiný nemovitý majetek (budovy): cena—výnos—knihovni zadlužení
 - c) jiné podniky a povolání: roční výnos
 - d) jiné jmění (vklady, cenné papíry a pod.):
výnos
 - e) odpočivné (zaopatřovací) platy, jako na př. důchod invalidní, úrazový, starobní, válečných poškozců a pod.
měsíčně Kč ode dne
kterým ústavem (úřadem) jest důchod poskytován:
 - f) Příjmy z jakýchkoliv pramenů (mzda, služné, vyživov. platy, výměnek nebo platy z milosti a pod.) týdně, za měsíc, za rok Kč.

10. Podporu v nezaměstnanosti se státním příplatkem současně má z osob žijících ve společné domácnosti, ev. druhý manžel:

J m é n o	Denně org. podpora	Denně stát. příplatek	Od kdy	Jméno organizace
1.				
2.				

11. Místo a adresa zaměstnavatele, u kterého byl žadatel posledně zaměstnán
a výše poslední mzdy za hodinu (den—týden—měsíc) Kč.
12. Výpověď dostal dne posledně byl zaměstnán dne
13. Z práce byl propuštěn (vysazen) z důvodů

Potvrzení
obecního a poté
okresního úřadu
k bodům č. 1
až 15

Potvrzení
zaměstnavatele
k bodům č. 6 b)
a 11 až 14

14. Práci opustil dobrovolně dne
(den posledního zaměstnání)
a z jakého důvodu
15. Posledně přihlášen u nemocenské pojišťovny
(jméno a sídlo) :
Neběře nebo neuchází se v době uplatňování nároku na podporu člen
o nemocenské u nemocenské pojišťovny?
16. Členem odborové organizace ode dne
třídy
17. Z jakých důvodů považuje žadatel výživu svou i své rodiny za ohro-
ženou?

Potvrzení
nemocenské
pojišťovny
k bodům č. 11
a 15

V

dne

193.....

Podpis činovníka místní skupiny a její razítko.

Vlastnoruční podpis žadatele o podporu.

Číslo průkazního listku

Potvrzení zprostředkovatelný práce.

Podepsaná zprostředkovatelná práce potvrzuje, že se pan(i), slečna
.....hlásil(a) dne u zprostředkovatelný
práce v o práci a že mu (jí) vhodná práce nemohla
býti nabídnuta nebo přikázána (§ 6, č. 2 a 3 zák. č. 267/1921 Sb. z. a n. ve znění novel).

V

dne

193

Podpis a razítko zprostředkovatelný.

Ověření okresního úřadu.

Okresní úřad v potvrzuje, že žadatel
ohrožen na výživě své i své rodiny.

V

dne

193.....

Podpis a razítko.

Nehodící se škrtně.

Přihláška musí být podle platných předpisů potvrzena veřejnou zprostředkovatelnou prací nebo
odborovou zprostředkovatelnou, která bude v tomto smyslu uznána za rovnocennou zprostředkovatelně
veřejné, nebo místem, které veřejná zprostředkovatelná označila. V okresech, kde veřejná zprostředko-
vatelná není, potvrzuje přihlášku okresní úřad. Obecní úřad přeškrtně volné místo u jednotlivých bodů,
aby po potvrzení nebylo možno na přihlášku něco připsovat.

V bodě č. 9 uveďte údaje týkající se všech osob na jeho počátku jmenovaných nejen pod pís-
menem a), ale i pode všemi ostatními písmeny.

Zamlčení některé okolnosti se trestá.

Zaměstnavatel, který by odepřel ověřiti přihlášku pravdivě vyplněnou, se stíhá trestně podle § 14
zák. č. 267/1921 Sb. z. a n. ve znění vl. nař. č. 161/1933 Sb. z. a n.

Orgánové veřejné správy, státní i samosprávní, a nemocenské pojišťovny jsou povinny spolupůsobiti
při provádění zákona a ručí za správnost (čl. VII zák. č. 74/1930 Sb. z. a n.).

Професійна організація

Взір Б.

Зголошення о підмогу в безробіттю.

Біжуче число переказу: Головне членське число:

1. Місцева група (місце виплати)
2. Прізвище й ім'я члена
3. Державна приналежність
4. Дата народження
5. Місце замешкання політ. округ
- (точна адреса)
6. а) Правильне головне заняття (рід)
- б) Останнє заняття (рід)
7. Свобідний—жонатий—вдовець—розведений—розлучений
8. Ім'я та родинне відношення осіб, що ними прохач піклується, та їх місце замешкання
9. Маєток прохача, його супруга, родичів (діда, баби), сина, дочки, внука:
- а) ґрунти (навести, чи власні, наняті, винаняті, вимір та табулярне задовження, чи поле, лука, ліс, чи паствина, та хто є власником),
- б) інше нерухоме майно (будови): ціна—дохід—табулярне задовження
- в) інші підприємства та заняття: річний дохід
- г) інше майно (вклади, цінні папери і под.):
- дохід
- д) пенсійні (заосмтрукуючі) платні, прим. інвалідний дохід, дохід за зулар, дохід на старість, дохід пошкоджених війною і т. д. місячно..... Кч від дня.....
- котра інституція (уряд) виплачує дохід:.....
- е) Доходи з якихнебудь жерел (плата, службові побори, платня на прохарчування або платні з милосердя і п. (тижнево, за місяць, за рік) Кч.
10. Підмогу в безробіттю з державним доплатком між тими особами, що живуть у спільній домівці, має випадкового другий супруг:

Потвердження
громадського а
потім і окруж-
ного уряду про
точки 1 до 15.

І м я	Денно орг. підмога	Денно держ. доплаток	Від коли	Назва ско організації
1.				
2.				

11. Місце й адреса працедавця, у якого був прохач в останньому часі зайнятий.....
та висота останньої плати за годину (день—тиждень—місяць)
12. Виповідь одержав дня..... в останньому часі був зайнятий дня.....
13. Був увільнений (виділений) з праці з причин

Потвердження
працедавця
про точки ч.
6 б) і 11 до 14.

14. Залишив працю добровільно дня _____
(день останнього заняття) _____
і з якої причини _____
15. В останньому часі був зголошений в закладі забезпечення хорих _____
(імя й осідок) _____
Чи член не бере або не старається в часі, коли заявляє правіж на підмогу, плати хорого в закладі забезпечення хорих? _____
16. Є членом професійної організації від дня _____
кляси _____
17. Чому вважає прохач своє прохарчування і прохарчування своєї родини загроженнм? _____

Потвердження
закладу обез-
печення хорих
до точок ч. 11
до 15.

В _____ дня _____ 193____.

Підпис урядовия місцевої групи і її печатка.

Власноручний підпис прохача о підмогу.

Число легітимації _____

Потвердження уряду посередництва праці.

Підписаний уряд посередництва праці стверджує, що пан(і), панна _____
_____ зголосився(лася) дня _____ в уряді по-
середництва праці в _____ о працю і що не можна було
йому (їй) дати або приділити відповідної праці (§ 6, ч. 2 і 3 зак. ч. 267/1921 Зб. з. і р.
в укладі новель).

В _____ дня _____ 193____.

Підпис і печатка уряду посередництва праці.

Завірення окружного уряду.

Окружний уряд в _____ стверджує, що прохач _____
_____ є загрожений в прохарчуванню себе і своєї родини.

В _____ дня _____ 193____.

Підпис і печатка.

Перечеркнути, що не годиться.

Зголошення мусить бути по правосильним приписам подтвержене публичним урядом посередництва праці або професійним урядом посередництва праці, який в тому зміслі буде узнаний рівнозначним із публичним урядом посередництва праці, або чинником (місцем), який публичний уряд посередництва праці визначив. В округах, де нема публичного уряду посередництва праці, подтверджує зголошення окружний уряд. Громадський уряд перечеркне вільне місце при поодиноких точках, щоби по подтверженню не можна було нічого дописувати.

При точці ч. 9 слід навести заподаання, що торкаються всіх осіб іменованих на її початку не тільки під буквою а), але й під всіми останніми буквами.

Замовчення котроїнебудь обставини буде каране.

Працедавець, який би відказався завірні і зголошення по правді виновнене, буде карно переслідуваний по § 14 зак. ч. 267/1921 Зб. з. і р. в укладі розп. вл. ч. 161/1933 Зб. в. і р.

Органи публичної адміністрації, державної та самоуправної і заклади забезпечення хорих зобовязані співпрацювати при переведенню закону і ручать за правдивість (арт. VII зак. ч. 74/1930 Зб. з. і р.).

13.**Vyhláška ministra vnitra
ze dne 24. ledna 1939****o zavedení visové povinnosti ve styku
s Norskem.**

Podle § 10 zákona ze dne 29. března 1928, č. 55 Sb. z. a n., o cestovních pasech, zavádím v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí pro území celého státu visovou povinnost pro majitele národních pasů norských, a to s okamžitou platností.

**Vyhláška ministra vnútra
zo dňa 24. januára 1939****o zavedení vízovej povinnosti vo styku
s Norskom.**

Podľa § 10 zákona zo dňa 29. marca 1928, č. 55 Sb. z. a n., o cestovních pasoch, zavádzam

v dohode s ministerstvom zahraničných vecí pre územie celého štátu vízovú povinnosť pre majiteľov norských národných pasov, a to s okamžitou platnosťou.

Оголошення**міністра внутрішніх справ
з дня 24. січня 1939****про заведення візового обов'язку у взає-
минах з Норвегією.**

По § 10 закона з дня 29. березня 1928, ч. 55 36. з. і р., про подорожні паспорти, заводжу в порозумінню з міністерством заграничних справ для території цілої держави візовий обов'язок для власників народних норвежських паспортів і то з негайною обов'язуючою силою.

Dr. Fischer v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 9.

Vydána dne 2. února 1939.

Cena: Kč 1.60.

Obsah: (14.—18.) 14. Nařízení, jímž se doplňují předpisy o pobytu cizinců, pokud jsou emigranty. — 15. Nařízení o přezkoumání česko-slovenského státního občanství některých osob. — 16. Nařízení, kterým se mění označení měnové jednotky ve zkratce a některá ustanovení o Národní bance Česko-Slovenské. — 17. Nařízení o přechodných bilančních úlevách pro ústavy a podniky povinné veřejně účtovat. — 18. Nařízení o odprodeji postradatelného vojenského materiálu.

14.

Vládní nařízení

ze dne 27. ledna 1939,

jímž se doplňují předpisy o pobytu cizinců,
pokud jsou emigranty.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje
podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího
ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Osoby, které

a) nemají česko-slovenské státní občanství,

b) neprokáží, že podle přezkoumatelných znaků jsou Čechy, Slováci nebo Podkarpatorusy, a

c) zdržují se na území Česko-Slovenské republiky, aby se vyhnuly nepříznivým důsledkům opatření, která by je postihla při návratu na území jejich domovského státu nebo státu jejich dřívějšího pobytu,

— dále jen emigranti — jsou povinny na příkaz zemského úřadu opustit území Česko-Slovenské republiky. K tomu cíli jest jim povoliti přiměřenou lhůtu, ne kratší než 1 měsíc a zpravidla ne delší než 6 měsíců; lhůta delší než 6 měsíců může býti povolena nebo stanovená lhůta může býti prodloužena jen ve zcela ojedinělých případech hodných zvláštního zřetele.

(2) Za přezkoumatelný znak podle odstavce 1, písm. b) se pokládá zejména národnost zjištěná při úředním sčítání lidu v roce 1930, po případě i jiné objektivní znaky (školské

vzdělání, účast na kulturních a jiných institucích).

(3) Zemský úřad může v příkaze nebo i dodatečně uložit emigrantu do té doby, než opustí území Česko-Slovenské republiky, omezení, jež uzná za nutná, zejména pokud jde o hlášení a místo pobytu.

(4) Doručením příkazu zaniká platnost povolení k pobytu, uděleného podle zákona ze dne 28. března 1935, č. 52 Sb. z. a n., o pobytu cizinců.

(5) Skutkové okolnosti uvedené v odstavci 1; větě první, písm. c) posuzuje úřad podle volné úvahy. Proti opatření podle odstavců 1 a 3 nelze se odvolati.

(6) V případech zvláštního zřetele hodných může zemský úřad — opatřiv si schválení ministerstva vnitra — upustiti od vydání příkazu nebo vydaný příkaz prozatím odvolati. Ministerstvo vnitra postupuje při tom v dohodě s příslušnými ministerstvy.

§ 2.

(1) Přestupky tohoto nařízení a příkazů podle něho vydaných trestají okresní (státní policejní) úřady pokutou do 100.000 K nebo vězením (uzamčením) do 6 měsíců. Pro případ nedobytnosti uložené pokuty budiž zároveň uložen náhradní trest na svobodě podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě.

(2) Každé potrestání oznámí okresní (státní policejní) úřad zemskému úřadu, který může nařídit dodání potrestaného do donucovací pracovny, i když nejsou splněny podmínky pro toto opatření podle jiných platných předpisů, nebo do jiného zařízení, sloužícího obdobnému účelu.

§ 3.

Na území Podkarpatské Rusi je příslušná podle § 1 a § 2, odst. 2 místo zemského úřadu vláda Podkarpatské Rusi, jež může tuto svou působnost přenést na některý podřízený úřad.

§ 4.

Podrobnosti k ustanovením předchozích paragrafů může stanovit vládní nařízení.

§ 5.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie

zo dňa 27. januára 1939,

ktorým sa dopĺňujú predpisy o pobyte cudzincov, nakoľko sú emigrantmi.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Osoby, ktoré

a) nemajú česko-slovenské štátne občianstvo,

b) nepreukážu, že podľa preskúmateľných znakov sú Čechmi, Slovákmi alebo Podkarpatorusmi, a

c) zdržujú sa na území Česko-Slovenskej republiky, aby sa vyhly nepriaznivým dôsledkom opatrení, ktoré by ich postihly pri návrate na územie ich domovského státu alebo státu ich prvého pobytu,

— ďalej len emigranti — sú povinné na príkaz krajinského úradu opustiť územie Česko-Slovenskej republiky. Pre tento cieľ treba im povoliť primeranú lehotu, nie kratšiu než 1 mesiac a zpravidla nie dlhšiu než 6 mesiacov; lehota dlhšia než 6 mesiacov môže byť povolená alebo stanovená lehota môže byť predĺžená len v celkom ojedinelých, zvláštneho zreteľa hodných prípadoch.

(2) Za preskúmateľný znak podľa odseku 1, písm. b) sa považuje menovite národnosť zistená pri úradnom sčítaní ľudu v r. 1930, po prípade aj iné objektívne znaky (školské vzdelanie, účasť na kultúrnych a iných inštitúciách).

(3) Krajinský úrad môže v príkaze alebo aj dodatočne uložiť emigrantovi do tej doby, než opustí územie Česko-Slovenskej republiky, obmedzenia, ktoré uznáva za potrebné, menovite pokiaľ ide o hlásenie a miesto pobytu.

(4) Doručením príkazu zaniká platnosť povolenia k pobytu, udeleného podľa zákona zo dňa 28. marca 1935, č. 52 Sb. z. a n., o pobyte cudzincov.

(5) Skutkové okolnosti, uvedené v odseku 1, veta prvá, písm. c) posudzuje úrad podľa voľného uváženia. Proti opatreniu podľa odsekov 1 a 3 nemožno sa odvolať.

(6) V prípadoch zvláštneho zreteľa hodných môže krajinský úrad — opatrivší si schválenie ministerstva vnútra — upustiť od vydania príkazu alebo vydaný príkaz dočasne odvolať. Ministerstvo vnútra postupuje pri tom v dohode s príslušnými ministerstvami.

§ 2.

(1) Priestupky tohoto nariadenia a príkazov podľa neho vydaných trestajú okresné (štátne policajné) úrady pokutou do 100.000 K alebo väzením (uzamknutím) do 6 mesiacov. Pre prípad nedobytnosti uloženej pokuty buď zároveň uložený náhradný trest na slobode podľa miery zavinenia v medziach sadzby trestu na slobode.

(2) Každé potrestanie oznámi okresný (štátny policajný) úrad krajinskému úradu, ktorý môže nariadiť dodanie potrestaného do donucovacej pracovne, i keď nie sú splnené podmienky pre toto opatrenie podľa iných platných predpisov, alebo do iného zariadenia, slúžiaceho obdobnému účelu.

§ 3.

Na území Podkarpatskej Rusi je príslušná podľa § 1 a § 2, odseku 2 namiesto krajinského úradu vláda Podkarpatskej Rusi, ktorá môže túto svoju pôsobnosť preniesť na niektorý podriadený úrad.

§ 4.

Podrobnosti k ustanoveniam predchádzajúcich paragrafov môže stanoviť vládné nariadenie.

§ 5.

Toto nariadenie platí na území celého státu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a na Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади в дня 27. січня 1939,

яким доповняються приписи про побут
чужинців, оскільки вони є емігрантами

Влада Чесько-Словацької Республіки роз-
поряджує по арт. II. конституційного закону
уповноваження з дня 15. грудня 1938, ч. 330
36. з. і р.:

§ 1.

(1) Особи, які

а) не мають чесько-словацького горожан-
ства,

б) не докажуть, що по ознакам, які можна
проверити, вони є Чехи, Словаки або Під-
карпатурси, та

в) перебувають на території Чесько-Сло-
вацької Республіки, щоби ухилитися від не-
прихильних наслідків заарештувань, які би їх
постигли при поверненні на територію їх віт-
чини або держави їх ранішого побуту,

— далі тільки емігранти — повинні на
приказ краєвого уряду опустити територію
Чесько-Словацької Республіки. В тій цілі
слід їм дозволити відповідний реченець,
не коротіший чим місяць і правильно не
довішений чим 6 місяців; реченець довший чим
6 місяців може бути дозволений або вста-
новлений реченець може бути продовжений
тільки у зовсім окремих випадках гідних
особливого згляду.

(2) Ознакою, що її можна перевірити, по
уст. 1, буква б) слід вважати особливо на-
родність стверджену при урядовому пере-
писі населення в 1930 році, випадково також
інші об'єктивні знаки (шкільна освіта, участь
у культурних та інших установах).

(3) Краєвий уряд може у приказі або й до-
датково нарядити емігрантові до цього
часу, ніж він опустить територію Чесько-
Словацької Республіки, обмеження, які визнає
необхідними, особливо відносно зголошу-
вання та місця побуту.

(4) Врученням приказу зникає право-
суддя дозволу на побут, уділеного по зако-
ну з дня 28. березня 1935, ч. 52 36. з. і р.
про побут чужинців.

(5) Дійсні обставини наведені в уступі 1,
реченню першому, букв. в) осуджує уряд
по вільній увазі. Проти заарештувань по уст. 1
і 3 не можна відкликатися.

(6) У випадках гідних особливого згляду
може краєвий уряд — по одержанню одоб-

рення міністерства внутрішніх справ — від-
ступити від видання приказу або виданий
приказ тимчасово відкликати. Міністерство
внутрішніх справ поступає при цьому у зго-
ді з приналежними міністерствами.

§ 2.

(1) Переступки цього розпорядку та при-
казів по ньому виданих карають окружні
(державні поліційні) уряди покутою до
100.000 К або в'язницею (запертям) до 6 мі-
сяців. У випадку необхідності наложеної
покути слід zarazом встановити заступну
кару на волі в міру провини та в межах ви-
міру кари на волі.

(2) Кожне покарання сповістить окруж-
ний (державний поліційний) уряд краєвому
урядові, який може нарядити відправлення
покараного до примусової роботи, хоч би й
не були здійснені умовини цього заарештування
по іншим діючим приписам, або до іншого
заведення, що служить подібній цілі.

§ 3.

На території Підкарпатської Руси є
управлена по § 1 і § 2, уст. 2 замість краєво-
го уряду влада Підкарпатської Руси, яка
може це управління перенести на деякий
підчинений уряд.

§ 4.

Подробиці до постанов попередніх па-
раграфів може встановити розпорядок
влади.

§ 5.

Цей розпорядок діє на території цілої
держави та набуває правосуддя з днем ого-
лошення; переведе його міністер внутріш-
ніх справ у згоді з учасними міністрами,
у Словацькій Країні Словацька краєва вла-
да а на Підкарпатській Руси влада Підкар-
патської Руси.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Syrový v. r.

Dr. Šádek v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

15.

**Vládní nařízení
ze dne 27. ledna 1939
o přezkoumání česko-slovenského státního
občanství některých osob.**

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Státní občanství česko-slovenské (dále státní občanství) osob,

a) které nabyly státního občanství udělením (naturalisací) po dni 1. listopadu 1918, nebo

b) které měly dne 1. ledna 1938 nebo později své bydliště v některé obci na území připojeném po dni 30. září 1938 k sousedním státům, nebo

c) které státního občanství nabyly po dni 1. listopadu 1918 nebo ho nabudou po účinnosti tohoto nařízení sňatkem, jestliže jejich manželství bylo nebo bude rozloučeno, nebo

d) které je od osob uvedených pod písm. a) až c) odvozují,
podléhá přezkoumání podle tohoto nařízení.

(2) Ustanovení to se netýká osob, jež podle přezkoumatelných znaků (§ 1, odst. 2 vládního nařízení ze dne 27. ledna 1939, č. 14 Sb. I, jímž se doplňují předpisy o pobytu cizinců, pokud jsou emigranty) jsou Čechy, Slováci nebo Podkarpatorusy, anebo které nabyly státního občanství podle ústavního zákona ze dne 1. července 1926, č. 152 Sb. z. a n., o udělení státního občanství česko-slovenského některým osobám.

§ 2.

(1) Osoby, na něž se vztahuje ustanovení § 1, odst. 1, jsou povinny se přihlásiti nejpozději do 30. dubna 1939, a dojde-li k rozluce manželství teprve po tomto dnu, do 15 dnů od pravoplatnosti soudního rozhodnutí o rozluce manželství, u zemského úřadu svého bydliště, a zdržují-li se v cizině, u toho zemského úřadu, v jehož obvodu měly samy nebo osoby, od nichž státní občanství odvozují, před odchodem do ciziny poslední bydliště.

(2) Přihláška se vztahuje i na osoby, jejichž státní občanství se odvozuje od státního občanství osoby přihlášku podávající; tyto osoby je v přihlášce uvést.

§ 3.

(1) Osoby, které nepodají včas přihlášku podle § 2, pozbývají státního občanství dnem následujícím po uplynutí lhůt tam stanovených spolu s osobami, jejichž státní občanství se odvozuje od státního občanství osoby zmeškavší podání přihlášky.

(2) Navrácení v předešlý stav pro zmeškání přihlášky je přípustné i tehdy, jestliže strana osvědčí, že nedodržela lhůtu k přihlášce, ježto bez své viny byla v omylu o skutkových okolnostech, zakládajících podle § 1 přezkoumatelnost jejího státního občanství. Jinak platí pro navrácení v předešlý stav z tohoto důvodu ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb. z. a n., o správním řízení, s výjimkou předpisu § 85, odst. 1 o lhůtě 6 měsíců.

§ 4.

Na osoby, jimž bylo k podané přihlášce státní občanství potvrzeno, a na osoby odvozuující od nich své státní občanství jest názírat jako na státní občany česko-slovenské ode dne, kdy jim bylo státní občanství uděleno, nebo kdy ho nabyly odvozením (§ 1, odst. 1).

§ 5.

(1) Osoby, jimž bylo odepráno potvrzení státního občanství, přestávají býti státními občany česko-slovenskými dnem doručení výměru spolu s osobami, jejichž státní občanství se odvozuje od státního občanství oněch osob.

(2) Na tyto osoby se vztahují ustanovení vládního nařízení č. 14/1939 Sb. I, jsou-li dány i ostatní předpoklady onoho nařízení.

§ 6.

Na území Podkarpatské Rusi je příslušná podle § 2 místo zemského úřadu vláda Podkarpatské Rusi, jež může tuto svou působnost přenést na některý podřízený úřad.

§ 7.

Podrobnosti k ustanovením předchozích paragrafů může stanoviti vládní nařízení.

§ 8.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie
zo dňa 27. januára 1939
o preskúmaní česko-slovenského štátneho
občianstva niektorých osôb.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Štátne občianstvo česko-slovenské (ďalej štátne občianstvo) osôb,

a) ktoré nadobudly štátne občianstvo udeľením (naturalizáciou) po dni 1. novembri 1918 alebo

b) ktoré mali dňa 1. januára 1938 alebo neskoršie svoje bydlisko v niektorej obci na území, pripojenom po dni 30. septembri 1938 k súseďným štátom, alebo

c) ktoré štátne občianstvo nadobudly po dni 1. novembri 1918 alebo ho nadobudnú po účinnosti tohoto nariadenia sňatkom, jestliže ich manželstvo bolo alebo bude rozlúčené, alebo

d) ktoré ho od osôb uvedených pod písm. a) až c) odvodzujú, podlieha preskúmaniu podľa tohoto nariadenia.

(2) Ustanovenie to sa netýka osôb, ktoré podľa preskúmateľných znakov (§ 1, odseku 2 vládneho nariadenia zo dňa 27. januára 1939, č. 14 Sb. I, ktorým sa dopĺňujú predpisy o pobyte cudzincov, nakoľko sú emigrantmi) sú Čechmi, Slovákmi alebo Podkarpatorusmi, alebo ktoré nadobudly štátne občianstvo podľa ústavného zákona zo dňa 1. júla 1926, č. 152 Sb. z. a n., o udelení česko-slovenského štátneho občianstva niektorým osobám.

§ 2.

(1) Osoby, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 1, ods. 1, sú povinné prihlásiť sa najneskoršie do 30. apríla 1939, a ak dojde k rozluke manželstva teprv po tomto dni, do 15 dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia o rozluke manželstva, u krajiniského úradu svojho bydliska, a ak sa zdržujú v cudzine, u toho krajiniského úradu, v obvode ktorého mali samé alebo osoby, od ktorých štátne občianstvo odvodzujú, pred odchodom do cudziny posledné bydlisko.

(2) Prihláška sa vzťahuje aj na osoby, ktorých štátne občianstvo sa odvodzuje od štátneho občianstva osoby podávajúcej prihlášku; tieto osoby treba v prihláške uviesť.

§ 3.

(1) Osoby, ktoré nepodajú včas prihlášku podľa § 2, pozbuďnú štátne občianstvo dňom nasledujúcim po uplynutí lehôt tam stanovených spolu s osobami, ktorých štátne občianstvo sa odvodzuje od štátneho občianstva osoby, zmeškavšej podanie prihlášky.

(2) Navrátenie v predošlý stav pre zmeškanie prihlášky je prípustné i vtedy, jestliže strana osvedčí, že nedodržala lehotu k prihláseniu, keďže bez svojej viny mylila sa o skutkových okolnostiach, zakladajúcich podľa § 1 preskúmateľnosť jej štátneho občianstva. Ináč platia pre navrátenie v predošlý stav z tohto dôvodu ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 13. januára 1928, č. 8 Sb. z. a n., o správnom pokračovaní s výnimkou predpisu § 85, odseku 1 o lehote 6 mesiacov.

§ 4.

Na osoby, ktorým bolo na podanú prihlášku štátne občianstvo potvrdené, a na osoby, odvodzujúce od nich svoje štátne občianstvo, treba nazerať ako na štátnych občanov česko-slovenských odo dňa, kedy im bolo štátne občianstvo udelené, alebo kedy ho nadobudly odvodením (§ 1, ods. 1).

§ 5.

(1) Osoby, ktorým bolo odopreté potvrdenie štátneho občianstva, prestávajú byť štátnymi občanmi česko-slovenskými dňom doručenia výmeru spolu s osobami, ktorých štátne občianstvo sa odvodzuje od štátneho občianstva oných osôb.

(2) Na tieto osoby sa vzťahujú ustanovenia vládneho nariadenia č. 14/1939 Sb. I, ak sú dané aj ďalšie predpoklady onoho nariadenia.

§ 6.

Na území Podkarpatskej Rusi je príslušná podľa § 2 namiesto krajiniského úradu vláda Podkarpatskej Rusi, ktorá môže túto svoju pôsobnosť preniesť na niektorý podriadený úrad.

§ 7.

Podrobnosti k ustanoveniam predchádzajúcich paragrafov môže stanoviť vládne nariadenie.

§ 8.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajiniská vláda a na Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади в дня 27. січня 1939

про перевірку чесько-словацького державного горожанства деяких осіб.

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по арт. II конституційного закону уповноваження з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

(1) Державне чесько-словацьке горожанство (далі державне горожанство) осіб,

а) які набули державне горожанство уділенням (натуралізацією) по дні 1. листопаду 1918, або

б) які мали дня 1. січня 1938 або пізніше своє місце замешкання в котрійнебудь громаді на території прилученій по дні 30. вересня 1938 до сусідних держав, або

в) які державне горожанство набули по дні 1. листопаду 1918 або його набувають по вступленню в силу цього розпорядку винчанням, якщо їх подружжя було або буде розлучене, або

г) які його виводять від осіб наведених під буквою а) до в),
підлягає проверці по цьому розпорядку.

(2) Ця постанова не відноситься до осіб, які по знакам, що їх можна перевірити (§ 1, уст. 2 розпорядку влади з дня 27. січня 1939, ч. 14 36. I, яким доповнюються приписи про побут чужинців, оскільки вони є емігрантами) є Чехи, Словаки або Підкарпаторуси, або які набули державне горожанство по конституційному закону з дня 1. липня 1926, ч. 152 36. з. і р., про уділення державного чесько-словацького горожанства деяким особам.

§ 2.

(1) Особи, до яких відноситься постанова § 1, уст. 1, повинні зголоситися найпізніше до дня 30. квітня 1939, а якщо дійде до розлуки подружжя шойно по цьому дні, до 15 днів від правосилля судового рішення про розлуку супружжя, в краєвому уряді свого місця замешкання, а якщо вони перебувають в чужині, в цьому краєвому уряді, в окрузі якого вони самі або особи, від яких вони виводять державне горожанство, перед відходом до чужини мали своє останнє місце замешкання.

(2) Зголошення відноситься також до осіб, що їх державне горожанство виводиться від державного горожанства особи, яка подає

зголошення; ці особи слід навести у зголошенню.

§ 3.

(1) Особи, які не подадуть в пору зголошення по § 2, тратять державне горожанство слідуєчого дня по упливі реченців там встановлених разом з особами, що їх державне горожанство виводиться від державного горожанства особи, яка спізнила подання зголошення.

(2) Поворот до попереднього стану за дія спізнєння зголошення є допустимий також тоді, коли сторона заявить, що вона не додержала реченця до зголошення, тому що без власної вини вона милюлася в дійсних обставинах. Інакше зобов'язують для повороту до попереднього стану по цій причині постанови розпорядку влади з дня 13. січня 1928, ч. 8 36. з. і р., про адміністраційне поступовання, з винітком припису § 85, уст. 1 про реченєць 6 місяців.

§ 4.

На особи, яким було на поданому зголошенню потверджено державне горожанство, та на особи, що виводять від них своє державне горожанство, слід глядіти як на чесько-словацьких державних горожан від дня, коли їм було державне горожанство уділено, або коли вони його набули виводом (§ 1, уст. 1).

§ 5.

(1) Особи, яким було відмовлене потвердження державного горожанства, перестають бутн чесько-словацькими державними горожанами з днем доручення ухвали разом з особами, що їх державне горожанство виводиться від державного горожанства цих осіб.

(2) До цих осіб не відносяться постанови розпорядку влади ч. 14/1939, 36. I, якщо є дані також останні припущєння цього розпорядку.

§ 6.

На території Підкарпатської Руси є управнена по § 2 замість краєвого уряду влада Підкарпатської Руси, яка може це управління перенести на деякий підчинений уряд.

§ 7.

Подробиці до постанов попередних параграфів може встановити розпорядок влади.

§ 8.

Цей розпорядок діє на території цілої держави і набуває сили з днем оголошення;

переведе його міністр внутрішніх справ у згоді з учасними міністрами, у Словацькій Країні Краєва словацька влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Руси.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.	Syrový v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Fischer v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Teplanský v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Prchala v. r.

16.

Vládní nařízení

ze dne 27. ledna 1939,

kterým se mění označení měnové jednotky ve zkratce a některá ustanovení o Národní bance Česko-Slovenské.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Koruna česko-slovenská ve zkratce bude napříště označována „K“.

(2) Tím se mění ustanovení § 5 zákona ze dne 10. dubna 1919, č. 187 Sb. z. a n., jímž se upravuje oběh a správa platidel v česko-slovenském státě a doplňuje zmocnění ministerstva financí dané zákonem ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., jakož i § 3 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciové bance cedulové, ve znění čl. II zákona ze dne 23. dubna 1925, č. 102 Sb. z. a n.

(3) Při jednotlivých družích tisků a ražeb veřejné povahy lze používat dosavadního označení měnové jednotky ve zkratce až do doby, dokud nebudou nahrazeny novými druhy, při tiscích a ražbách soukromé povahy jen do vyčerpání dosavadních zásob.

§ 2.

Ustanovení § 71 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. ve znění čl. XX zák. č. 102/1925 Sb. z. a n. se mění a zní takto:

„Vedoucími správními orgány Národní banky Česko-Slovenské jsou:

a) bankovní rada:

1. guvernér (§ 72),
2. jedenáct členů bankovní rady (§ 73),
3. užší výbor (§ 91),
4. odbory (§ 90),

b) šestičlenný revidující výbor (§ 75) a

c) valná hromada akcionářů (§§ 103 až 120).“

§ 3.

(1) Ustanovení § 73 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. se mění a zní takto:

„Bankovní rada skládá se mimo to ze sedmi volených a čtyř jmenovaných bankovních radů. Práva a povinnosti obou skupin až na výjimku § 74 jsou stejné. Volbu sedmi volených bankovních radů vykonává valná hromada akcionářů (§ 115) na dobu sedmi let. Každoročně končí funkce jednoho z nich. Vystoupivší členové mohou být vždy znovu voleni. Jmenování čtyř zmíněných bankovních radů vykonává prezident republiky na návrh vlády na dobu tří let. Jmenování bankovní radové mohou být na návrh vlády prezidentem republiky odvoláni nebo suspendováni a po uplynutí tříletí mohou být znovu jmenováni.“

(2) Ustanovení čl. XXI zák. č. 102/1925 Sb. z. a n. se zrušuje. Funkční období dosavadního kooptovaného člena bankovní rady Národní banky Česko-Slovenské končí dnem řádné valné hromady za správní rok 1938.

§ 4.

Ustanovení § 74 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. se mění a zní takto:

„Prezident republiky jmenuje po návrhu vlády z bankovních radů dva náměstky guvernéra Národní banky Česko-Slovenské, kteří podle potřeby zastávají guvernéra banky ve všech funkcích. Alespoň jeden z nich musí být voleným bankovním radou. Práva obou náměstků jsou stejná. Guvernér určí, v jakém období nebo ve kterých věcech budou ho jednotliví náměstkové zastupovati. Náměstek může být na návrh vlády zbaven prezidentem republiky své hodnosti, zůstává však, je-li voleným bankovním radou, dále v bankovní radě; jinak končí jeho hodnost náměstka uplynutím období, na které byl zvolen bankovním radou. Pro případ, že by ani náměstkové guvernéra nemohli guvernéra zastoupiti, určí guvernér ke svému zastupování kteréhokoli z volených bankovních radů.“

§ 5.

Ustanovení § 75 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. se mění a zní takto:

„Revidující výbor jest šestičlenný a jest volen valnou hromadou na dobu šesti let. Každoročně končí funkce jednoho člena. Vystoupivší členové mohou býti znovu voleni. Guvernér banky jmenuje ze středu revidujícího výboru předsedu tohoto výboru a jeho náměstka.“

§ 6.

V § 89 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. mění se odstavec 1 a zní takto:

„Bankovní rada jest způsobilá se usnášeti, je-li přítomno i s předsedou nejméně šest členů rady, z nichž jsou nejméně čtyři voleni.“

§ 7.

Poslední věta § 97, odst. 1 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. se mění a zní takto:

„Vládního komisaře jmenuje vláda a jmenuje zároveň dva zástupce jeho za stejných okolností a se stejnými právy a povinnostmi; tito zástupci zastupují vládního komisaře v porádí, které vláda určí.“

§ 8.

Ustanovení přechodná.

(1) Funkční období volených členů bankovní rady a členů revidujícího výboru, kteří zastávají funkci v den účinnosti tohoto nařízení, prodlužuje se o jeden rok, a to na období sedmileté u členů bankovní rady, na období šestileté u členů revidujícího výboru.

(2) Ustanovení § 11, věty první zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. ve znění čl. III zák. č. 102/1925 Sb. z. a n. zůstává ustanoveními tohoto nařízení nedotčeno.

§ 9.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Vládní nariadenie

zo dňa 27. januára 1939,

ktorým sa mení označenie menovej jednotky v skratke a niektoré ustanovenia o Národnej banke Česko-Slovenskej.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Česko-slovenská koruna vo skratke bude nabudúce označovaná „K“.

(2) Tým sa mení ustanovenie § 5 zákona zo dňa 10. apríla 1919, č. 187 Sb. z. a n., ktorým sa upravuje obel a správa platidiel v česko-slovenskom štáte a dopĺňuje zmocnenie ministerstva financií dané zákonom zo dňa 25. februára 1919, č. 84 Sb. z. a n., ako aj § 3 zákona zo dňa 14. apríla 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciovej cedulovej banke, v znení čl. II zákona zo dňa 23. apríla 1925, č. 102 Sb. z. a n.

(3) Pri jednotlivých druhoch tlačív a ražiab verejnej povahy možno používať doterajšieho označenia menovej jednotky v skratke až do doby, kým nebudú nahradené novými druhmi, pri tlačivách a ražbách súkromnej povahy len do vyčerpania doterajších zásob.

§ 2.

Ustanovenie § 71 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. v znení čl. XX zák. č. 102/1925 Sb. z. a n. sa mení a znie takto:

„Vedúcimi správnymi orgánmi Národnej banky Česko-Slovenskej sú:

a) banková rada:

1. guvernér (§ 72),
2. jedenásť členov bankovej rady (§ 73),
3. užší výbor (§ 91),
4. odbory (§ 90),

b) šestičlenný revidujúci výbor (§ 35) a

c) valné shromaždenie akcionárov (§§ 103 až 120).“

§ 3.

(1) Ustanovenie § 73 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. sa mení a znie takto:

„Banková rada skladá sa mimo toho zo siedmich volených a štyroch menovaných bankových radcov. Práva a povinnosti oboch skupín až na výnimku § 74 sú rovnaké. Voľbu siedmich volených bankových radcov vykonáva valné shromaždenie akcionárov (§ 115) na dobu sedem rokov. Každoročne končí funkcia jedného z nich. Vystúpivší členovia môžu byť vždy znova volení. Menovanie štyroch spomenutých bankových radcov vykonáva prezident republiky na návrh vlády na dobu troch rokov. Menovaní bankoví radcovia môžu byť na návrh vlády prezidentom republiky odvolaní alebo suspendovaní a po uplynutí trojročia môžu byť znova menovaní.“

(2) Ustanovenie čl. XXI zák. č. 102/1925 Sb. z. a n. sa zrušuje. Funkčné obdobie dote-

раїшого кооптованого члена банкovej рады Народней банкы Ческо-Словенскей кончі дном радного валного шромазденія за справны рок 1938.

§ 4.

Установеніє § 74 zák. ч. 347/1920 Sb. z. а n. са мені а зніє такто:

„Президент републики менује по návrhu vlády з банкových радcov двох нăместнїков гувернера Народней банкы Ческо-Словенскей, которї подлѣ потребы заставляју гувернера банкы во вѣткѣх функціях. Аспоѣ один з нїх мусї бытї voleným bankovým radcom. Прѣва обох нăместнїков сѣ ровнакѣ. Гувернер урчї, аком обдоби а лебо в которѣх вѣчах будѣ хо једнотлївї нăместнїкї заступоватї. Нăместнїк мусї бытї на návrh vlády збавенý президентом републики својеј hodnosti, zostáva вѣак, ак је voleným bankovým radcom, d'alej в банкovej rade; інач кончі jeho hodnost' нăместнїка uplynutím obdobia, на которѣ бол zvolený bankovým radcom. Pre prípad, že by ani нăместнїкї гувернера nemohli гувернера zastúpiť, урчї гувернер ку својму zastupovaniu которѣхоловек з volených bankových radcov.“

§ 5.

Установеніє § 75 zák. ч. 347/1920 Sb. z. а n. са мені а зніє такто:

„Revidujúci výbor је шестиčlenný а је volený valným shromaždením на dobu šest' rokov. Každoročne кончі funkcia једного члена. Vystúpivší členovia мѣжу бытї znova volení. Гувернер банкы менује зо stredu revidujúceho výboru predsedu tohoto výboru а jeho нăместнїка.“

§ 6.

V § 89 zák. ч. 347/1920 Sb. z. а n. мені са odst. 1 а зніє такто:

„Banková rada је spôsobilá usnášať sa, ак је prítomné і s predsedom najmenej šest' členov rady, з которѣх сѣ najmenej štyria volení.“

§ 7.

Posledná veta § 97, odst. 1 zák. ч. 347/1920 Sb. z. а n. са мені а зніє такто:

„Vládneho komisára менује vláda а менује zároveň dvoch jeho zástupcov за rovnakých okolností а с rovnakými právmi а povinnosťmi; тіто зástupci zastupujú vládného komisára в poradї, которѣ vláda урчї.“

§ 8.

Prechodné ustanovenia.

(1) Funkčné obdobia volených členov bankovej rady а členov revidujúceho výboru,

которї заставляју funkciu в деѣ účinnosti tohoto nariadenia, predlžuje sa о једон rok, а то на sedemročné obdobie u členov bankovej rady, на šest'ročné obdobie u členov revidujúceho výboru.

(2) Ustanovenie § 11, vety prvej zák. ч. 347/1920 Sb. z. а n. в зненї чл. III zák. ч. 102/1925 Sb. z. а n. zostáva ustanoveniami tohoto nariadenia nedotknuté.

§ 9.

Toto nariadenie platї на územї celého štátu а nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister financií.

Розпорядок влади

в дня 27. січня 1939,

яким міняються означення валютової одиниці в скороченню та деякі постанови про Народний Чесько-Словацький Банк.

Влада Чесько-Словацької Републїки розпоряджує по арт. II конституційного закону уповновласнення з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

(1) Чесько-словацька корона у скороченню буде в майбутньому означувана »К«.

(2) Цим міняється постанова § 5 закону з дня 10. квітня 1919, ч. 187 36. з. і р., яким улађується обїг і заряд середнїків заплати в чесько-словацькій державї і доповнюється повновласть міністерства фїнансїв дана законом з дня 25. лютого 1919, ч. 84 36. з. і р., як також і § 3 закону з дня 14. квітня 1920, ч. 347 36. з. і р., про акційний цедуловий банк, в укладї арт. II закону з дня 23. квітня 1925, ч. 102 36. з. і р.

(3) При поодинокїх родах друку й чекання публїчного характеру можна вживати дотеперїшнього означення валютової одиниці в скороченню аж до цього часу, доки вони не будуть заступленї новїми родами, при друках і чеканнях приватного характеру тїльки до вичерпання дотеперїшніх записів.

§ 2.

Постанови § 71 закону ч. 347/1920 36. з. і р. в укладї арт. XX зак. ч. 102/1925 36. з. і р. міняються і звучать ось як:

»Начальними органами управлїння Чесько-Словацького Народного Банку є:

а) рада банку:

1. гувернер (§ 72),

2. одинацять членів ради банку (§ 73),

3. вузний виділ (§ 91),
4. секції (§ 90),
- б) шестичленний ревізійний виділ (§ 75) і
- в) загальний збір акціонерів (§§ 103 до 120).«

§ 3.

(¹) Постанови § 73 зак. ч. 347/1920 36. з. і р. міняються і звучатимуть ось як:

»Рада банку складається крім цього з сімох вибраних і чотирох іменованих банкових радників. Права й обов'язки обох груп з винятком § 74 є однакові. Вибір сімох вибраних банкових радників переводить загальний збір акціонерів (§ 115) на добу сімох років. Кожного року кінчиться функція одного з них. Члени, що виступили, можуть бути все знову вибрані. Іменування чотирох згаданих банкових радників переводить президент республіки на проект влади на добу трох років. Іменованих банкових радників може президент республіки на проект влади відкликати або суспендувати а по упливі 3 років вони можуть бути знову іменовані.«

(²) Постанова арт. XXI зак. ч. 102/1925 36. з. і р. касується. Функційний період дотеперішнього кооптованого члена рада банку Чесько-Словацького Народного Банку кінчиться з днем звичайного загального збору за адміністраційний рік 1938.

§ 4.

Постанови § 74 зак. ч. 347/1920 36. з. і р. міняються і звучать ось як:

»Президент республіки іменує по проекту влади зпоміж банкових радників двох заступників гувернера Чесько-Словацького Народного Банку, які в міру потреби заступають гувернера банку у всіх функціях. Принаймні один з них мусить бути банковим радником. Права обох заступників є однакові. Гувернер встановить, в якому пробігу часу та в яких справах будуть його поодинокі заступники заступати. Заступника може на проект влади позбавити президент республіки його гідности, але він остає надалі в раді банку, якщо його вибрала рада банку; інакше кінчиться його гідність заступника упливом пробігу часу, на який його вибрала рада банку. На випадок, що ані заступники гувернера не могли би заступити гувернера, встановить гувернер для свого заступництва котрогонебудь зпоміж вибраних банкових радників.«

§ 5.

Постанови § 75 зак. ч. 347/1920 36. з. і р. міняються і звучать ось як:

»Ревізійний виділ є шестичленний і вибирає його загальний збір на добу шістьох років. Кожного року кінчиться функція одного члена. Члени, що виступили, можуть бути знову вибрані. Гувернер банку іменує зпоміж ревізійного виділу предсідника цього виділу і його заступника.«

§ 6.

В § 89 зак. ч. 347/1920 36. з. і р. міняється уступ 1 і звучить ось як:

»Рада банку є управнена до рішень, якщо є присутних разом з предсідником шість членів ради з яких принаймні чотири є вибрані.«

§ 7.

Останнє речення § 97, уст. 1 зак. ч. 347/1920 36. з. і р. міняється і звучить ось як:

»Урядового комісаря іменує влада та одночасно іменує двох його заступників серед однакових обставин і з однаковими правами й обов'язками; ці заступники заступають урядового комісаря в порядку, який встановить влада.«

§ 8.

Перехідні постанови.

(¹) Функційний пробіг часу вибраних членів ради банку і членів ревізійного виділу, які сповняють функцію в день правосилля цього розпорядку, продовжується о оден рік, а то на пробіг часу 7 років у членів ради банку, на пробіг часу 6 років у членів ревізійного виділу.

(²) Постанова § 11, першого речення зак. ч. 347/1920 36. з. і р. в укладі арт. III зак. ч. 102/1925 36. з. і р. остається ненарушеною постановами цього розпорядку.

§ 9.

Цей розпорядок зобов'язує на території цілої держави і набуває важности днем оголошення; переведе його міністр фінансів.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.	Syrový v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Fischer v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Teplanský v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Prchala v. r.

17.

Vládní nařízení

ze dne 27. ledna 1939

o přechodných bilančních úlevách pro ústavy
a podniky povinné veřejně účtovat.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Ústavy a podniky, které podle obecných právních předpisů nebo podle stanov jsou povinny veřejně účtovat, mohou v roční účetní uzávěrce za obchodní období, jež zcela nebo zčásti spadá do kalendářního roku 1938, ocenit cenné papíry pevně zúčtovatelné (ukládací papíry) hodnotou nabývací, jestliže však takové cenné papíry byly již v poslední roční účetní uzávěrce obsaženy a v ní oceněny níže, než jest nabývací hodnota, nejvýše touto nižší cenou.

(2) U slosovaných nebo jinak umořených cenných papírů, jejichž proplacení jest odloženo podle vládního nařízení ze dne 29. listopadu 1938, č. 306 Sb. z. a n., anebo podle vládního nařízení ze dne 29. listopadu 1938, č. 307 Sb. z. a n., nebo podle nařízení vlády Slovenské krajiny ze dne 5. prosince 1938, č. 67 Úradných novin, mohou býti pojaty vedle umořovací (slosovací) částky do roční účetní uzávěrky též úroky, které na tyto cenné papíry vzhledem k uvedenému odkladu podle příslušných ustanovení těchto nařízení ještě připadají. Kupony cenných papírů, u nichž výplata kuponů jest podle těchto nařízení odložena, lze ocenit bez zřetele na tento odklad.

(3) Ustanovení § 11, odst. 6 zákona ze dne 8. dubna 1938, č. 77 Sb. z. a n., o povinnosti ústavů, podniků, fondů a některých sociálních zařízení ukládati část prostředků ve státních půjčkách, jakož i jiná zvláštní ustanovení, podle nichž jest přípustno oceňovati ukládací papíry hodnotou jmenovitou, zůstávají nedotčena.

§ 2.

Akcie, nabyté po dni, k němuž byla sestavena poslední roční účetní uzávěrka, mohou býti oceněny nabývací hodnotou a akcie, nabyté dříve, stejnou částkou jako v poslední roční účetní uzávěrce.

§ 3.

(1) Ústavy a podniky, které při sestavení roční účetní uzávěrky použijí ustanovení § 1,

odst. 1 nebo § 2, smějí ze zisku v této uzávěrce vykázaného vyplatiti dividendy, tantiemy a jiné podíly na zisku jen tehdy, připouštějí-li to zásady řádného hospodaření, nejvýše však částkou, které bylo na takové účely použito ze zisku vykázaného v poslední roční účetní uzávěrce.

(2) Ustanovením odstavce 1 nemění se ustanovení čl. XXXVII bankovního zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n., ani jiné zvláštní předpisy, jimiž jsou stanovena přísnější omezení výplat podílů na zisku.

§ 4.

Ustanovení tohoto nařízení neplatí pro veřejnoprávní sociálně-pojišťovací ústavy ani pro jiné nositele sociálního pojištění vůbec (náhradní ústavy, příplatkové ústavy, fondy, zařízení a pod.).

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí na území celého státu; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládne nariadenie

zo dňa 27. januára 1939

o prechodných bilančných úľavách pre ústavy
a podniky povinné verejne účtovať.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II. ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Ústavy a podniky, ktoré podľa všeobecných právnych predpisov alebo podľa stanov sú povinné verejne účtovať, môžu v ročnej účtnej uzávěrke za obchodné obdobie, ktoré docela alebo zčasti spadá do kalendárneho roku 1938, oceniť pevne zúčiteľné cenné papiere (ukladacie papiere) hodnotou nabývacou, jestliže však takéto cenné papiere boli už v poslednej ročnej účtnej uzávěrke obsažené a v nej ocenené nižšie, než je nabývací hodnota, najvyššie touto nižšou cenou.

(2) U vylósovaných alebo ináč umorených cenných papierov, vyplatenie ktorých je odložené podľa vládneho nariadenia zo dňa 29. novembra 1938, č. 306 Sb. z. a n., alebo podľa vládneho nariadenia zo dňa 29. novembra 1938, č. 307 Sb. z. a n., alebo podľa

nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 5. decembra 1938, č. 67 Úradných novín, môžu byť pojaté vedľa umorovacej (vyložovacej) sumy do ročnej účetnej uzávierky tiež úroky, ktoré na tieto cenné papiere s ohľadom na uvedený odklad podľa príslušných ustanovení týchto nariadení ešte pripadajú. Kupóny cenných papierov, u ktorých výplata kupónov je podľa tých istých nariadení odložená, možno oceniť bez zreteľa na tento odklad.

(3) Ustanovenia § 11, odseku 6 zákona zo dňa 8. apríla 1938, č. 77 Sb. z. a n., o povinnosti ústavov, podnikov, fondov a niektorých sociálnych zariadení ukladať časť prostriedkov v štátnych pôžičkách, ako aj iné zvláštne ustanovenia, podľa ktorých je prípustné oceňovať ukladacie papiere menovitou hodnotou, zostávajú nedotknuté.

§ 2.

Akcie, nadobudnuté po dni, ku ktorému bola zostavená posledná ročná účtná uzávierka, môžu byť ocenené nabývacou hodnotou, a akcie skôr nadobudnuté rovnakou sumou ako v poslednej ročnej účetnej uzávierke.

§ 3.

(1) Ústavy a podniky, ktoré pri zostavení ročnej účetnej uzávierky použijú ustanovenia § 1, odseku 1 alebo § 2, smú zo zisku, vykázaného v tejto uzávierke, vyplatiť dividendy, tantiémy a iné podiely na zisku len vtedy, ak to pripúšťajú zásady riadneho hospodárenia, najvyššie však sumou, ktorá bola na takúto výplatu použitá zo zisku vykázaného v poslednej ročnej účetnej uzávierke.

(2) Ustanovením odseku 1 nemenia sa ustanovenia čl. XXXVII bankového zákona zo dňa 21. apríla 1932, č. 54 Sb. z. a n., ani iné zvláštne predpisy, ktorými sú stanovené prísnejšie obmedzenia výplat podielov na zisku.

§ 4.

Ustanovenia tohoto nariadenia neplatia pre verejnoprávne sociálno-poistovacie ústavy ani pre iných nositeľov sociálneho poistenia vôbec (náhradné ústavy, príplatkové ústavy, fondy, zariadenia a pod.).

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí na území celého štátu; previedie ho minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a na Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

з дня 27. січня 1939

про перехідні білансові пільги для установ та підприємств зобов'язаних публично рахувати.

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по арт. II конституційного закону уповноваження з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

(1) Установи й підприємства, що по загальним правовим приписам або по статуту є зобов'язані публично рахувати, можуть при річному замкненню рахунків за торговельний пробіг часу, який в цілому або частинно припадає на календарний рік 1938, оцінити цінні папери стало опроцентовувані (вкладові папери) вартістю набуття, якщо однак ці цінні папери були вже вміщені в останньому річному замкненню і в ньому ніше оцінені, чим вартість набуття, найвище цією нищою ціною.

(2) При вильосованих або інакше уморених цінних паперах, що їх виплатення є відложено по розпорядку влади з дня 29. листопаду 1938, ч. 306 36. з. і р. або по розпорядку влади з дня 29. листопаду 1938, ч. 307 36. з. і р., або по розпорядку влади Словацької Країни з дня 5. грудня 1938, ч. 67 Урядового часопису (Úradné noviny), можуть бути включені побіч квоти уморення (вильосування) до річного замкнення рахунків також квоти, які ще припадають на ці цінні папери з огляду на наведені відклад по приналежним постановам цих розпорядків. Купони цінних паперів, при яких виплата купонів є по цьому розпорядкам відложена, можна оцінити без огляду на цей відклад.

(3) Постанови § 11, уст. 6 закону з дня 8. квітня 1938, ч. 77 36. з. і р., про обов'язок установ, підприємств, фондів та деяких соціальних заведень вкладати частку середників в державних позичках, як також і інші спеціальні постанови, по яким є допустимі оцінка вкладових паперів номінальною вартістю, остаються ненарушені.

§ 2.

Акції, набуті по дні, до якого було споряджене останнє річне замкнення рахунків, можуть бути оцінені вартістю набуття, а акції, набуті передше, такою самою квотою

як в останньому річному замкненню рахунків.

§ 3.

(1) Установи й підприємства, що при спорядженню річного замкнення рахунків вживають постанов § 1, уст. 1 або § 2, сміють зі зиску в цьому замкненню виказаного виплатити дивіденди, тантієми й інші участи на зиску тільки тоді, коли це допускають засади порядної господарки, найвище одначе квотою, якої було вжито для таких цілей із зиску виказаного в останньому річному замкненню рахунків.

(2) Постановою уступу 1 не міняються постанови арт. XXXVII банкового закону з дня 21. квітня 1932, ч. 54 36. з. і р., і сл., ні інші спеціальні приписи, якими є встановлені строгіші обмеження виплат участей в зиску.

§ 4.

Постанови цього розпорядку не мають сили для публічноправних соціально-обезпечуючих установ ні для інших носіїв соціального забезпечення взагалі (заступні установи, доплаткові установи, фонди, заведення і т. п.).

§ 5.

Цей розпорядок набуває правосилля з днем оголошення і діє на території цілої держави; проведе його міністр фінансів у згоді з учасними міністрами, в Словацькій Країні Словацька краєва влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.	Syrový v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Fischer v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Teplanský v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Havelka y. r.
Dr. Krejčí v. r.	Prechala v. r.

18.

Вládní nařízení

ze dne 27. ledna 1939

o odprodeji postradatelného vojenského materiálu.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Ministr národní obrany odprodá v dohodě s ministrem financí, případně s jinými zúčastněnými ministry, postradatelný vojenský výstrojní a výzbrojní materiál včetně nemovitostí (v dalším „vojenský materiál“).

(2) Výtěžku docíleného odprodejem bude v prvé řadě použito k úhradě nevyrovnaných dosud platů za dodávky a práce sjednané před 17. listopadem 1938 v rámci výstrojních, výzbrojních a stavebních programů pro zvláštní potřeby obrany státu a dále k úhradě náhrad škod, které bude vojenská správa povinna zaplatiti podle vládního nařízení ze dne 4. listopadu 1938, č. 281 Sb. z. a n., o úpravě smluv sjednaných státem.

§ 2.

(1) Aby byla překlenuta časová neshoda mezi příjmy a výdaji zmíněnými v § 1, budou platy za dodávky a práce, jakož i náhrady škod uvedené v § 1, odst. 2, státní správou konány v dluhopisech 4½% půjčky obrany státu podle zákona ze dne 29. května 1936, č. 142 Sb. z. a n., o půjčce na obranu státu, pokud se týče v zatímních listech vydaných na místo těchto dluhopisů. Věřitel jest povinen tyto dluhopisy, pokud se týče zatímní listy, přimouti namísto zaplacení, a to v kursu 97—.

(2) Drobným živnostníkům a podobným drobným dodavatelům a v jiných případech zřetele hodných mohou býti pohledávky vůči vojenské správě odchýlně od ustanovení odstavce 1 až do výše 25% zaplacený v hotovosti z výtěžku za odprodáný vojenský materiál.

(3) Ministr financí se zmocňuje, aby

a) k účelu uvedenému v odstavci 1 vydal dluhopisy 4½% půjčky obrany státu až do celkové jmenovité hodnoty 2 miliardy K, označené jako emise B; na dluhopisy tyto vztahují se ustanovení vládního nařízení ze dne 29. listopadu 1938, č. 306 Sb. z. a n., o přechodném odkladu umořovací služby státního dluhu;

b) pro řádný úmor těchto dluhopisů slosováním podle § 2 zák. č. 142/1936 Sb. z. a n. stanovil počátek doby slosovací; do té doby mohou býti na místo těchto dluhopisů a se stejným právním účinkem vydány zatímní listy s příslušnými kupony;

c) dluhopisy tyto, pokud se týče zatímní listy umožil nákupy na volném trhu pod jmenovitou hodnotou z prostředků získaných odprodejem vojenského materiálu a podle jejich pohotovosti.

§ 3.

(1) Výtěžek docílený odprodejem vojenského materiálu bude ukládán na zvláštní oddělený účet u poštovní spořitelny v Praze.

(2) Hotovostí tohoto účtu smí být použito pouze se souhlasem nejvyššího účetního kontrolního úřadu a jen k těmto účelům:

a) na úhradu nákladů spojených s pořízením součástí a doplňků, které ministerstvo národní obrany v dohodě s ministerstvem financí uzná za nezbytné nutné k tomu, aby odprodej vojenského materiálu mohl být uskutečněn,

b) na úhradu výdajů spojených s vydáním, úrokovaním a umořováním dluhopisů 4½% půjčky obrany státu vydaných podle tohoto nařízení včetně zatímních listů,

c) k mimořádnému úmoru těchto dluhopisů včetně zatímních listů [§ 2, odst. 3, písm. c)],

d) až do částky 120.000.000 K ke krytí výloh spojených v roce 1939 s udržováním a opatrováním vojenského materiálu až do doby jeho odprodeje,

e) až do výše 200.000.000 K na zaplacení přechodných úvěrů sjednaných státní pokladniční správou po 31. prosinci 1938 a použitých na platy dodavatelům vojenského materiálu objednaného před 17. listopadem 1938 v rámci výstrojných, výzbrojných a stavebních programů pro zvláštní potřeby obrany státu,

f) na zaplacení drobným živnostníkům a podobným drobným dodavatelům a v jiných případech zřetele hodných (§ 2, odst. 2).

(3) O použití případného zbytku rozhodne, nebude-li zvláštních předpisů, vláda.

§ 4.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr národní obrany a ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Vládní nariadenie

zo dňa 27. januára 1939

o odpredaji postrádateľného vojenského materiálu.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Minister národnej obrany odpredá v dohode s ministrom financií, prípadne s inými

zúčastnenými ministrami, postrádateľný vojenský výstrojný a výzbrojný materiál, do toho rátajúci i nemovitosti (v ďalšom „vojenský materiál“).

(2) Výťažok docílený odpredajom bude v prvom rade použitý na úhradu dosiaľ nevyrovnaných platov za dodávky a práce zjednané pred 17. novembrom 1938 v rámci výstrojných, výzbrojných a stavebných programov pre zvláštnu potrebu obrany štátu a ďalej na úhradu náhrad škôd, ktoré bude vojenská správa povinná zaplatiť podľa vládneho nariadenia zo dňa 4. novembra 1938, č. 281 Sb. z. a n., o úprave smlúv zjednaných štátom.

§ 2.

(1) Aby bola preklenutá časová neshoda medzi príjmami a výdavkami spomenutými v § 1, budú platy za dodávky a práce, ako aj náhrady škôd uvedené v § 1, odseku 2, štátnou správou konané v dlhopisoch 4½% pôžičky obrany štátu podľa zákona zo dňa 29. mája 1936, č. 142 Sb. z. a n. o pôžičke na obranu štátu, počítane v zatýmných listoch vydaných namiesto týchto dlhopisov. Veriteľ je povinný tieto dlhopisy počítane zatýmne listy prijať namiesto zaplatenia, a to v kurze 97—.

(2) Drobným živnostníkom a podobným drobným dodavateľom a v iných zreteľných prípadoch môžu byť pohľadávky voči vojenskej správe odchylné od ustanovenia odseku 1 až do výšky 25% zaplatené v hotovosti z výťažku za odpredaný vojenský materiál.

(3) Minister financií sa zmocňuje, aby

a) na cieľ, uvedený v odseku 1, vydal dlhopisy 4½% pôžičky obrany štátu až do celej menovitej hodnoty 2 miliardy K, označené ako emisia B; na tieto dlhopisy vzťahujú sa ustanovenia vládného nariadenia zo dňa 29. novembra 1938, č. 306 Sb. z. a n., o prechodnom odklade umorovacej služby štátneho dlhu;

b) pre riadny úmor týchto dlhopisov vylosovaním podľa § 2 zák. č. 142/1936 Sb. z. a n. stanovil počiatok vylšovacej doby; do tých čias môžu byť namiesto týchto dlhopisov a s rovnakým právnym účinkom vydané zatýmne listy s príslušnými kupónmi;

c) tieto dlhopisy, počítane zatýmne listy umoril nákupmi na voľnom trhu pod menovitou hodnotou z prostriedkov získaných odpredajom vojenského materiálu a podľa ich pohotovosti.

§ 3.

(1) Výťažok, docílený odpredajom vojen-

б) для порядного уморення цих довжних записів по § 2. зак. ч. 142/1936 Зб. з. і р. встановив початок доби вильсуюванню; до цієї пори можуть бути замість цих довжних записів і з однаковим правосилля вивані тимчасові записи з приналежними купонами;

в) довжні записи, випадково тимчасові записи, уморив закупно на вільному торзі під номінальною вартістю із середників зисканних відпродажею військового матеріялу та після їх поготівля.

§ 3.

(1) Прихід досягнений відпродажею військового матеріялу буде вкладаний на спеціальний окремий рахунок в Почтовій шадниці в Празі.

(2) Готівки цього рахунку сміється вжити тільки за згодою Найвищого рахункового контрольного уряду і тільки для цих цілей:

а) для криття видатків звязаних з придбанням складових частин та доповняючих середників, які міністерство народної оборони у згоді з міністерством фінансів признає необхідними для цього, щоби відпродажа військового матеріялу могла здійснитися.

б) для криття видатків звязаних з видачею, опроцентуванням та уморюванням довжних записів 4½% позички оборони держави виданих по цьому розпорядку включно тимчасових записів,

в) для надзвичайного уморення цих довжних записів включно тимчасових записів [§ 2, уст. 3, буква в)],

г) аж до квоти 120,000.000 К для криття видатків звязаних в році 1939 з удержуванням та охороною військового матеріялу аж до часу його відпродажі,

д) аж до висоти 200,000.000 К, для заплачення перехідних боргів зеднаних державним касовим управлінням по 31. грудні 1938 і вжитих для платей доставцям військового матеріялу замовленого перед 17. листопадом 1938 в рамках лаштункових, зброєвих та будівельних програм для спеціальних потреб оборони держави,

е) для заплачення дрібним промисловцям і подібним дрібним доставцям та в інших випадках гідних згляду (§ 2, уст. 2).

(3) Про ужиття випадкового злишку рішить, якщо не буде спеціальних розпорядків, влада.

§ 4.

Цей розпорядок діє на території цілої держави і набуває правосилля з днем оголошення; переведе його міністр народної оборони та міністр фінансів у згоді з учасними міністрами.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Syrový v. r.

Dr. Sádek v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 10.

Vydána dne 6. února 1939.

Cena: K 340.

Obsah: 19. Vyhláška o úplném znění vládního nařízení, jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové.

19.

Vyhláška ministra financí ze dne 14. ledna 1939

o úplném znění vládního nařízení, jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové.

Podle § 3 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 359 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon ze dne 16. prosince 1938, č. 355 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho účinnost, vyhláši upravené a pro území celého státu platné úplné znění vládního nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové, jak vyplývá ze změn provedených vládními nařízeními ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne 29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., ze dne 17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., ze dne 27. prosince 1935, č. 269 Sb. z. a n., a vládním nařízením č. 359/1938 Sb. z. a n.

Dr. Kalfus v. r.

Příloha vyhlášky č. 19/1939 Sb. I

Vládní nařízení

ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové, ve znění vládních nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne 29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., ze dne 17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., ze dne 27. prosince 1935, č. 269 Sb. z. a n., a ze dne 21. prosince 1938, č. 359 Sb. z. a n.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268

Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., a ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. z. a n.:

Čl. 1.

K § 1, odst. 1, č. 1 zákona.

Pojem tuzemska, tuzemských
dodávek a výkonů.

(1) Tuzemskem podle zákona o dani z obratu a dani přepychové a tohoto nařízení se rozumí česko-slovenské státní území a skladiště česko-slovenských celních úřadů, která leží na cizím státním území.

(2) Za tuzemské dodávky se pokládají:

1. dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, uzavřené i prováděné (splňované) v tuzemsku. Za tuzemské se však tyto dodávky nepokládají tehdy, jsou-li prováděny (splňovány) pro cizozemského podnikatele (§ 5, odst. 3 zákona), který dotyčné předměty v nezměněném stavu do jednoho roku od uzavření dodávky vyveze nebo k jehož příkazu budou v nezměněném stavu v téže lhůtě vyvezeny, aniž by mezitím došlo v tuzemsku k další dodávce těchto předmětů nebo k dalšímu převodu jejich fyzické držby; vývoz nutno v tomto případě prokázat obdobně způsobem, stanoveným v čl. 11;

2. dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, uzavřené v cizině, ale zprostředkované nebo prováděné (splňované) v tuzemsku;

3. dodávky předmětů, nalézajících se v cizině, uzavřené v tuzemsku, budou-li dotyčné předměty dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezeny do tuzemska;

4. dodávky předmětů, nalézajících se v cizině, uzavřené v cizině, ale zprostředkované nebo prováděné (splňované) tuzemskou provozovnou tuzemského podnikatele, který má bydliště nebo sídlo v cizině (§ 5, odst. 2, č. 2 zákona), budou-li dotyčné předměty dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezeny do tuzemska;

5. dodávky, které se zdaňují (§ 1, odst. 3 zákona) při obchodech komisionářských a v případech, kdy někdo obstarává vlastním jménem na cizí účet dodávky, má-li dodavatel bydliště, sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a nalézá-li se předmět dodávky:

a) v tuzemsku;

b) v cizině, ale bude dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezen do tuzemska;

6. dodávky mezi závody téhož podniku a mezi závody nebo podniky téhož majetníka (§ 1, odst. 4 zákona), jsou-li oba dotyčné závody nebo podniky v tuzemsku;

7. vlastní spotřeba předmětů vzatých z podniků nebo provozoven, které jsou v tuzemsku, upotřebí-li se těchto předmětů v tuzemsku;

8. dodávky práv, jichž má být užíváno v tuzemsku, nehledíc na to, zda ten, kdo dodávku provádí (oprávněný), má bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byla dodávka uzavřena. Za tuzemské se však nepokládají dodávky práva patentního a jiných výrobních oprávnění stejného druhu, při nichž ten, kdo dodávku provádí (oprávněný), má bydliště nebo sídlo v cizině;

9. úplatné závázání se něco dovolovati nebo trpěti, něco nekonati nebo něčeho se zříci, jestliže se závazek vztahuje na tuzemsko, nehledíc na to, zda ten, kdo se zavazuje, má bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byl závazek uzavřen.

(3) Za tuzemské výkony se pokládají výkony, prováděné v tuzemsku, nehledíc na to, zda ten, kdo výkon provádí, má bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byl výkon uzavřen.

Čl. 2.

K § 1, odst. 1, č. 2 a § 25, odst. 2 zákona.

Dovoz, vývoz, průvoz.

A. Dovoz;

I. Při předmětech podrobených dani z obratu.

(1) Podle § 1, odst. 1, č. 2 zákona jest dovoz všech předmětů, kromě těch, jichž dovoz jest

podroben dani přepychové, zásadně podroben dani z obratu, nehledíc na to, kdo a z jakých důvodů předmět dováží. Nařízením může být stanoveno, že dovoz některých předmětů, zejména surovin, polotovarů nebo strojů, které v tuzemsku nejsou vůbec nebo v dostatečném množství vyráběny, není podroben dani z obratu. Vyhláškou o paušalování daně z obratu (§ 19, odst. 8 zákona) může být stanoveno, že dovoz jest podroben paušálu, který nahrazuje i pravidelnou daň z obratu z dovozu, nestanoví-li vyhláška jinak.

(2) Výjimečně nepodléhá dovoz dani z obratu v případech, uvedených v § 4, č. 10 a 17 zákona.

(3) Z jakého základu vybere celní úřad daň, stanoví čl. 15 tohoto nařízení.

II. Při předmětech podrobených dani přepychové.

(1) Podle § 25, odst. 2 zákona jest dovoz všech předmětů, uvedených v seznamu přepychových předmětů, zásadně podroben dani přepychové, nehledíc na to, kdo a z jakých důvodů předmět dováží, a na to, zdaňuje-li se dovážený předmět podle seznamu „u výrobce“ nebo v „drobném prodeji“ či „pouze při dovozu“. Vyhláškou o paušalování daně přepychové (§ 19, odst. 8 zákona) může být stanoveno, že dovoz jest podroben paušálu, který nahrazuje i pravidelnou daň přepychovou z dovozu, nestanoví-li vyhláška jinak.

(2) Výjimečně nepodléhá dovoz dani přepychové v případech, uvedených v § 27, č. 1 zákona.

(3) Jen 2%ní snížené dani přepychové místo plné 12%ní dani přepychové podléhá dovoz v případech, uvedených v § 28 zákona.

(4) Činí-li ten, kdo dováží umělecké plastické dílo, nárok, aby se mu při celním odbavení cítila jen 2%ní snížená daň přepychová podle § 28, č. 2 zákona, musí celnímu úřadu předložit hned při celním odbavení potvrzení finančního úřadu I. stolice (čl. 31), v jehož obvodu má umělecké dílo být umístěno, že jde o umělecké dílo k účelům veřejným. Za díla k účelům veřejným se pokládají díla, určená pro místa a budovy veřejně přístupné, jako náměstí, musea, divadla, sady, veřejné budovy a pod. Potvrzení finančního úřadu uschová celní úřad jako účetní doklad. V pochybnostech, jde-li o umělecké plastické dílo, opatří si finanční úřad I. stolice před vydáním potvrzení odborné dobrozdání a vyšetří, jde-li o účel veřejný.

(5) Za jakých podmínek vybere celní úřad při dovozu přepychových předmětů jen 2%ní

sníženou daň přepychovou, jsou-li dováženy předměty určeny pro stát, státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo nabývá-li kdo dovážených předmětů ve veřejném zájmu, stanoví čl. 10 tohoto nařízení.

(6) Při dovozu přepychových předmětů, zdaňovaných v drobném prodeji, vybere celní úřad 2%ní sníženou daň přepychovou zpravidla jen tehdy, když příjemce předmětu se mu hned při celním odbavení vykáže úředním vysvědčením (§ 28, č. 4 zákona) podle připojeného vzorce (vzorec č. 1), z něhož jest patrné, že obchoduje zbožím toho druhu, jaké právě dováží.

(7) Děje-li se celní odbavení za nabyvatelovy nepřítomnosti, na př. při zásilkách poštou nebo železnicí, vybere celní úřad zpravidla plnou 12%ní daň přepychovou. Činí-li potom nabyvatel nárok, aby se mu z dováženého zboží čítala jen 2%ní snížená daň přepychová podle § 28 zákona, musí zažádati u celního úřadu, který daň vybral, za vrácení daňového rozdílu mezi 12%ní daní přepychovou a 2%ní sníženou daní přepychovou. Celní úřad mu vrátí tento rozdíl, jestliže žadatel předloží listinné doklady, potřebné k nabytí výhod podle § 28 zákona a uvedené v tomto článku a ve čl. 10 tohoto nařízení, a šlo-li o dovoz uměleckých děl, zhotovených umělci-plastiky, prokáže-li shora uvedeným způsobem, že bylo dovezeno umělecké dílo k účelům veřejným.

(8) Výjimkou vybere celní úřad od podnikatelů, kteří dovážejí předměty, zdaňované v drobném prodeji, avšak při celním odbavení nejsou přítomni, místo 12%ní daně přepychové celíku 2%ní sníženou daň přepychovou, jestliže podnikatel byl už předem u celního úřadu o to zažádal a uložil u něho úřední vysvědčení o svém živnostenském oprávnění nebo jeho ověřený opis. Vysvědčení nebo jeho ověřený opis nutno každoročně obnovovat.

(9) Z jakého základu vybere celní úřad daň, stanoví čl. 15 tohoto nařízení.

(10) Byla-li 12%ní daň přepychová zaplacená při dovozu a jde-li o předměty, zdaňované u výrobce nebo pouze při dovozu, není dovozce povinen zapsat předmět ani do zásobníku ani do knihy daňové (čl. 23); z tržby za tyto předměty musí odvést daň z obrátu.

B. Vývoz.

(1) Vývoz nepodléhá ani dani z obrátu ani dani přepychové, prokáže-li vývozce, že předměty vyvezl do ciziny; tento průkaz musí provést při zásilkách, přepravovaných jinak než

poštou, evidenční knihou o vývozu, vedenou podle připojeného vzorce (vzorec č. 2), dále prohlášením podle připojeného vzorce (vzorec č. 3), potvrzeným výstupním celním úřadem, že zboží bylo vyvezeno ze zdejšího celního území, a na žádost finančních orgánů případně též duplikátem nákladního listu (dopravní listiny) a korespondencí. Aby mohl být proveden průkaz o vývozu shora uvedeným prohlášením, musí vývozce vyplnit a připojit k nákladnímu listu (dopravní listině) pro přímou přepravu do ciziny zmíněné prohlášení, opatřené poštovní známkou a svou adresou, a na nákladním listě (dopravní listině) vyznačiti, že k němu bylo připojeno prohlášení. Prohlášení musí k nákladnímu listu (dopravní listině) připevniti tak, aby zamezena byla jeho ztráta. Celní úřad se přesvědčí při prohlídce, že prohlášení jest správné, dohlédne na výstup, potvrdí jej na prohlášení otiskem úředního razítka a podpisem a zašle prohlášení hned vývozci. Při zásilkách přepravovaných po nápravě nebo přepravovaných osobně musí vývozce vyplnit shora zmíněné prohlášení a předložit je přímo celnímu úřadu, který mu prohlášení potvrdí a pak hned vrátí. Při zásilkách přepravovaných poštou musí vývozce prokázati vývoz evidenční knihou o vývozu, korespondencí a podacím listem poštovního úřadu. Evidenční kniha slouží jak pro vývoz předmětů, podrobených dani z obrátu nebo paušalované dani, tak pro vývoz přepychových předmětů; vývozce může však pro vývoz přepychových předmětů vésti zvláštní evidenční knihu. Je-li vývozce sám výrobcem, poznamená stručně v sloupci 3, že vyvezený předmět sám vyrobil (na př. slovy: „vlastní výroba“); sloupec 4 až 8 nemusí pak vyplňovati.

(2) Od průkazu vývozu evidenční knihou o vývozu může finanční úřad I. stolice upustiti, je-li vývoz prokázán jiným způsobem tak, že o něm úřad nemá pochybností.

C. Průvoz.

Průvoz nepodléhá dani pod podmínkou, že v době průvozu nedošlo v tuzemsku k zdani-
teľné dodávce a že zboží neopustilo celní nebo železniční úschovu.

Čl. 3.

K § 1, odst. 3 zákona.

Obchody komisionářské.

Při posuzování, jde-li o obchod komisionářský, rozhoduje jediné, či jménem a na či účet byl dotýčný obchod uzavřen.

Čl. 4.

K § 4, č. 3 zákona.

Osvobození dodávek drahých kovů a jejich směsí k ražení peněz.

(1) Podle § 4, č. 3 zákona nejsou podrobeny dani z obratu dodávky drahých kovů (zlata a stříbra), rudy, obsahující tyto kovy, hutních výrobků a směsí těchto kovů v zrnech, prutech nebo listech a předmětů z těchto kovů jen tehdy, prokáže-li dodavatel potvrzením nabývatelovým,

1. že se dodává pro stát neb osobu k nákupu oprávněnou a

2. že se dodávka děje k ražení peněz.

(2) Potvrzení nutno uschovati pro případ daňové kontroly (§ 16 zákona).

Čl. 5.

K § 4, č. 7 zákona.

Osvobození dodávek vody, plynu, elektrického proudu a výkonů jatečných.

(1) Osvobození dodávek vody, plynu a elektrického proudu nevztahuje se na práce a dodávky instalační.

(2) Od daně nejsou osvobozeny dodávky, související s výkony jatečnými, jako prodej krve, mrvy, odpadků atd.

(3) Veřejným osvětlením se rozumí osvětlení ulic, veřejných cest, náměstí, veřejných sadů a podobných míst, ne však osvětlení veřejných budov (škol, kostelů, nádraží, nemocnic atd.).

Čl. 6.

K § 4, č. 10 a § 27, č. 1 zákona.

Osvobození dovozu od daně nebo snížení daně při dovozu.

(1) Podle § 4, č. 10 a § 27, č. 1 zákona jest dovoz osvobozen od daně z obratu při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2 zákona) i od daně přepychové (§ 25, odst. 2, č. 1 zákona) nebo nastává snížení daně v těchto případech:

1. od pravidelné i paušalované daně jest dovoz osvobozen v případech a za podmínek, uvedených v §§ 62 až 65, 87 a 105 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n. Vyhláškou o paušalování daně (§ 19, odst. 8 zákona) může však být stanoveno, že dovoz jest i v těchto případech podroben paušálu;

2. jen od pravidelné daně jest dovoz osvobozen v případech a za podmínek, uvedených

v § 69 celního zákona. Vyhláškou o paušalování daně může být stanoveno, že dovoz jest v tomto případě osvobozen i od paušálu;

3. pravidelná daň se sníží v poměru ke snížení cla při dovozu strojů, přístrojů neb jejich součástí, pro něž byla nebo dodatečně bude povolena celní sleva podle zákona ze dne 3. května 1934, č. 88 Sb. z. a n., po příp. podle zákonů tento zákon prodlužujících nebo pozměňujících.

(2) Podmínky, za nichž jest podle § 4, č. 17 zákona osvobozen od daně z obratu při dovozu dovoz přímo pro stát a pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, stanoví čl. 10, odst. 8 tohoto nařízení.

Čl. 7.

K § 4, č. 12 zákona.

Osvobození dodávek léčiv, výkonů lékařských atd. Pojem veřejných léčebných a ošetrovacích ústavů a lázeňských podniků.

(1) Podle § 4, č. 12 zákona nepodléhají dani:

1. pod podmínkou, že úplaty za ně hradí nositelé nebo náhradní nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění podle dotyčných právních ustanovení anebo že jsou prováděny pro osoby, opatřené vysvědčením chudinským:

a) dodávky léčiv, léčebných pomůcek (včetně pomůcek terapeutických), lékařských (léčebných) přístrojů a nástrojů, léčebných vod, dodávky a výkony, záležející v podávání léčebných lázní, výkony lékařské a porodnické, nehledíc na to, kým jsou prováděny;

b) všechny dodávky a výkony, prováděné léčebnými a ošetrovacími ústavami (jak veřejnými, tak soukromými) a lázeňskými podniky;

2. bez podmínky uvedené ad 1. všeliké dodávky a výkony, prováděné:

a) veřejnými (nikoliv také soukromými) léčebnými a ošetrovacími ústavami na všeobecných třídách;

b) lázeňskými podniky v případě, že byla z úplaty poskytnuta z důvodů sociálních alespoň 50%ní sleva.

Tato osvobození neplatí v případech, kdy jest daň paušalována.

(2) Osvobození, uvedené v odstavci 1, č. 1, písm. a), se vztahuje také na dodávky umělých součástí lidského těla, výkony k jejich opravě a pod.

(3) Nositeli, resp. náhradními nositeli veřejnoprávního sociálního pojištění jsou:

1. nositelé veřejnoprávního pojištění úrazového, jako Úrazová pojišťovna dělnická v Praze, Úrazová pojišťovna dělnická v Brně, Zemská úřadovna pro dělnické pojištění v Bratislavě, Slovenská pokladnice pro zemědělské dělníky v Bratislavě a úrazová zařízení u Česko-Slovenských státních drah, Česko-Slovenské pošty a Česko-Slovenské tabákové režie;

2. nositelé veřejnoprávního pojištění nemocenského, po případě invalidního a starobního, jako nemocenské pojišťovny podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 8. listopadu 1928, č. 184 Sb. z. a n., a vládních nařízení ze dne 15. června 1934, č. 112 Sb. z. a n., ze dne 13. července 1934, č. 143 Sb. z. a n., ze dne 29. dubna 1935, č. 97 Sb. z. a n., ze dne 9. července 1936, č. 216 Sb. z. a n., ze dne 18. prosince 1936, č. 323 Sb. z. a n., a ze dne 11. června 1937, č. 102 Sb. z. a n., svazy nemocenských pojišťoven, Ústřední sociální pojišťovna, Léčebný fond veřejných zaměstnanců, Ústřední fond poštovních zaměstnanců, Kněžská nemocenská pokladna v Přerově, Nemocenská pojišťovna Česko-Slovenských státních drah, revírní bratrské pokladny a Ústřední bratrská pokladna, dále i vnitřní zařízení subjektů, uvedených v § 5, písm. a), a § 6, písm. a) zákona č. 221/1924 Sb. z. a n., ve znění zákona č. 184/1928 Sb. z. a n., a vládních nařízení č. 112/1934, 143/1934, 97/1935, 216/1936, 323/1936 a 102/1937 Sb. z. a n., jichž zaměstnanci jsou vyňati z povinného pojištění nemocenského, po případě invalidního a starobního podle tohoto zákona;

3. nositelé veřejnoprávního pojištění pensijního, jako Všeobecný pensijní ústav v Praze se svými pěti úřadovnami, náhradní pensijní ústavy podle §§ 105 až 111 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 14. července 1931, č. 125 Sb. z. a n., a ze dne 21. června 1934, č. 117 Sb. z. a n., Pensijní ústav soukromých drah v Brně a samostatná pensijní zařízení některých soukromých drah.

(4) Veřejnými léčebnými ústavami jsou také, které plní úkoly veřejné zdravotní správy a jsou povinny přijímat nemocné nehlédíc na jejich příslušnost, náboženství a schopnost platit. Veřejnými ošetrovacími ústavami jsou také, které plní úkoly veřejné zdravotní správy a při nichž není v popředí tak ráz léčebný jako spíše ráz ošetrovací (veřejné porodnice a nalezince, ústavy pro slabomyslné

a pod.). Všeobecnou třídou jest rozuměti tu třídu, na níž se za léčení nebo za ošetřování vybírá nejnížší, předem stanovená sazba.

(5) Lázeňskými podniky jsou:

1. veškerá léčebná lázeňská zařízení (na př. lázeňské ústavy, lázeňská sanatoria) k využití přírodních léčivých prostředků (léčivého zřídla, slatiny, bahna či jiného přírodního léčivého produktu nebo léčivého podnebí),

2. zařízení, která lázeňské léčení jen podporují (na př. fysiotherapeutická zařízení, ústavy dietetické, ústavy ubytovací), pokud již jsou anebo budou úředně povolena.

Čl. 8.

K § 4, č. 14 zákona.

Úlevy s ohledem na dovoz a pašování daně.

(1) Úlevy na dani, poskytnuté vládou na základě zmocnění § 4, č. 14 zákona, mohou záležitosti zejména:

1. v osvobození od daně nebo jejím snížením pro dotyčné dodávky nebo výkony;

2. v započtení daně, zaplacené při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2 zákona), do daně z první tuzemské dodávky dovezeného předmětu.

(2) Úlevy mohou býti vázány na splnění stanovených podmínek, zejména průkazních.

Čl. 9.

K § 4, č. 16 zákona.

Osvobození dodávek a výkonů domácích pracovníků.

Dodávky a výkony osob, které samy nebo se členy své rodiny (dětmi, rodiči nebo manželkou), žijícími s nimi ve společné domácnosti, bez cizích pomocných dělníků zpracovávají za pevně stanovenou mzdu suroviny nebo polotovary, dodané jim jiným podnikatelem ke zpracování, jsou od daně osvobozeny. Nezáleží na tom, mají-li zmíněné osoby živnostenské oprávnění. Toto osvobození platí i tehdy, když zmíněné osoby používají při zpracování vlastních nástrojů nebo strojů anebo pomocných látek.

Čl. 10.

K § 4, č. 17 a § 28, č. 3 zákona.

Osvobození dodávek (výkonů) a dovozu pro stát (státní úřady, ústavy atd.) nebo státní podniky nebo ve veřejném zájmu.

(1) Od daně z obratu jsou osvobozeny do-

dávky a výkony pro stát nebo pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaných podle zásad obchodního hospodaření, provádějí-li je podnikatelé, jimž byly dodávky nebo výkony ty zadány přímo nebo prostřednictvím družstev nebo společenstev, vyjímajíc případy, kdy daň jest paušalována. Provádějí-li se tyto dodávky nebo výkony prostřednictvím družstev nebo společenstev, vztahuje se osvobození jak na dodávky nebo výkony členů družstva nebo společenstva, tak na dodávky nebo výkony družstva nebo společenstva samého.

(2) Podnikatel, družstvo nebo společenstvo, jemuž byly dodávky nebo výkony zadány přímo, musí prokázati:

1. písemným přijetím své nabídky nebo písemnou smlouvou, že mu dodávka nebo výkon byly přímo zadány;

2. listinným dokladem (na př. nákladním listem nebo stvrzenkou o přijetí zboží nebo provedení výkonu), že dodávku nebo výkon skutečně provedl;

3. písemným dokladem (na př. kvitancí, účtem), co obdržel za dodávku nebo výkon nebo co za ně účtoval.

(3) Finanční úřad I. stolice se může spokojiti jen některými z těchto průkazů, nemá-li důvodné pochybnosti.

(4) Podnikatel, který provádí dodávky nebo výkony prostřednictvím družstva nebo společenstva, musí prokázati písemným potvrzením tohoto družstva nebo společenstva, že jde o dodávky nebo výkony pro stát nebo pro státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření.

(5) Platí-li podnikatel daň podle skutečně přijatých úplat, jest oprávněn úplaty, přijaté za zmíněné dodávky nebo výkony, si sraziti ze základu pro daňovou splátku za to splátkové období, v němž tyto úplaty přijal, a v daňovém přiznání uvésti takové úplaty jako srážkové položky.

(6) Platí-li podnikatel daň podle účtovných cen, jest oprávněn částky, účtované za zmíněné dodávky nebo výkony, si sraziti ze základu pro daňovou splátku za to splátkové období, v němž vydal účty, a v daňovém přiznání tyto účtované částky uvésti jako srážkové položky.

(7) V obou případech musí podnikatel své přiznání doložit shora uvedenými listinnými doklady.

(8) Od daně z obratu jest osvobozen též

dovoz přímo pro stát a pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření. Podmínkou osvobození jest, že při celním jednání bude potvrzením příslušného státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku prokázáno, že dovážený předmět jest určen k jeho potřebě; zmíněné potvrzení musí býti opatřeno otiskem úředního razítka a podepsáno přednostou toho státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku, pro který jest předmět určen. Celní úřad zmíněné potvrzení uschová jako doklad příslušné položky.

(9) Osvobození dodávek, výkonů i dovozu pro stát a pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, neplatí v případech, kdy jest daň paušalována, ledaže by to bylo výslovně stanoveno ve vyhlášce o paušalování daně.

(10) Při tuzemských dodávkách, podléhajících pravidelně 12% ní nebo 10% ní dani přepychové, státu nebo takovým státním podnikům, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, jest dodavatel oprávněn odvésti z dodávky jen 2% ní sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 3 zákona pod podmínkou, že se vykáže listinnými doklady, uvedenými v prvním odstavci; tyto musí uschovati jako přílohu příslušné položky daňové knihy. V daňovém přiznání jest dodavatel povinen tržbu za zmíněné dodávky uvésti v oddílu pro 2% ní sníženou daň přepychovou a odvolati se na shora uvedené listinné doklady.

(11) Dováží-li stát nebo státní podnik, který nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, přepychové předměty z ciziny přímo nebo prostřednictvím tuzemského podnikatele, vybere celní úřad jen 2% ní sníženou daň přepychovou, vykáže-li se příjemce zboží potvrzením příslušného státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku, že dovážený předmět jest určen k jeho potřebě; zmíněné potvrzení musí býti opatřeno otiskem úředního razítka a podepsáno přednostou toho státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku, pro něž jest předmět určen, a musí v něm býti uvedena cena, kterou úřad (ústav atd.) nebo podnik za dodávku zaplatí. Celní úřad zmíněné potvrzení uschová jako doklad příslušné položky.

(12) Dodávka tuzemského podnikatele, jehož prostřednictvím byl přepychový předmět z ciziny pro stát nebo státní podnik dovezen, jest od daně z obratu podle § 4, č. 17 zákona

osvobozena pod podmínkou, že se podnikatel vykáže listinnými doklady, uvedenými v prvním odstavci.

(13) Ustanovení § 4, č. 17 a § 28, č. 3 zákona se nevztahují na dodávky a výkony pro státní podniky, které byly na základě § 1 zákona ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., prohlášeny za podniky, spravované podle zásad obchodního hospodaření, totiž pro Státní báňské a hutnické závody, Státní lesy a statky, Uhřetěveský školní závod zemědělský, Žabčický školní závod zemědělský, Kuřimský školní závod vysoké školy zvěrolékařské v Brně, Vojenské lesní podniky, Vojenskou továrnu na letadla, Státní lázně, Státní tiskárny, Úřední noviny v Praze a Bratislavě, Česko-Slovenskou tiskovou kancelář, Tabákovou režii, Státní loterii, Státní mincovnu v Kremnici, Česko-Slovenské státní dráhy, Česko-Slovenskou poštu, Poštovní spořitelnu, Státní statky zemědělských škol a výzkumných ústavů zemědělských a Státní diagnostický a serotherapeutický veterinární ústav v Ivanovicích (§ 1 vládního nařízení ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n., § 1 vládního nařízení ze dne 20. ledna 1928, č. 11 Sb. z. a n., čl. I. vládního nařízení ze dne 24. května 1928, č. 76 Sb. z. a n., § 1 vládního nařízení ze dne 18. prosince 1929, č. 183 Sb. z. a n., čl. I. vládního nařízení ze dne 11. prosince 1930, č. 179 Sb. z. a n., a § 1 vládního nařízení ze dne 17. května 1934, č. 97 Sb. z. a n.), jakož i na dodávky a výkony pro státní podniky, které za spravované podle zásad obchodního hospodaření budou podle uvedeného ustanovení zákona č. 404/1922 Sb. z. a n. ještě prohlášeny.

(14) Snížení daně přepychové jest nezávislé na tom, zdaňuje-li se nabývaný přepychový předmět u výrobce nebo v drobném prodeji či pouze při dovozu.

(15) Osoby, které nabývají přepychových předmětů ve veřejném zájmu — při dovozu i v tom případě, nabývají-li předmětů prostřednictvím tuzemského podnikatele —, mají nárok, aby jim jejich dodavatel nebo při dovozu celní úřad čítal jen 2% ní sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 3 zákona, předložil-li svému dodavateli ještě před dodávkou nebo celnímu úřadu hned při celním odbavení potvrzení příslušného finančního úřadu I. stolice, že jde o zájem veřejný. V potvrzení tomto, jež vydá finanční úřad I. stolice na zvláštní žádost a jež musí býti opatřeno otiskem úředního razítka a podepsáno přednostou úřadu, musí býti vyznačeno

jméno nabyvatele, předmět přepychový a účel, k němuž se přepychový předmět nabývá.

(16) Potvrzení uchová dodavatel nebo celní úřad jako účetní doklad.

(17) Za nabytí ve veřejném zájmu podle § 28, č. 3 a § 38, odst. 2 zákona se pokládá, nabývá-li se přepychových předmětů pro účely země, okresů a obcí, ať vlastní nebo státem jim svěřené, pokud nejde o podnikatelskou činnost těchto svazků. Nezáleží na tom, zdaňuje-li se nabývaný přepychový předmět u výrobce nebo v drobném prodeji či pouze při dovozu.

Čl. 11.

K § 4, č. 18, první a třetí větě zákona.

Osvobození dodávek tuzemským vývozcům a výkonů, prováděných v tuzemsku prokázané pro cizinu.

(1) Dodávky tuzemským vývozcům, při nichž vývozce nenabývá fyzické držby, jsou od daně osvobozeny pod podmínkou, že dodavatel i vývozce prokáží nejdéle do jednoho roku po vývozu, že předmět, prodaný vývozci, byl vyvezen na jeho účet v nezměněném stavu do ciziny.

(2) Při přímém vývozu zboží z podniku dodavatele do ciziny musí dodavatel podati průkaz o tom, že zboží to bylo skutečně vyvezeno, evidenční knihou o vývozu a buď prohlášením podle připojeného vzorce (vzorec č. 3), potvrzeným výstupním celním úřadem (čl. 2) a označeným jako unikát, nebo podacím listem poštovního úřadu; vývozce v tomto případě musí vývoz prokázati evidenční knihou o vývozu, a jde-li o zásilky přepravované jinak než poštou, shora zmíněným prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem a označeným jako duplikát. Od průkazu evidenční knihou o vývozu může finanční úřad I. stolice upustiti, je-li vývoz prokázán jiným způsobem tak, že o něm úřad nemá pochybnosti.

(3) Při nepřímém vývozu zboží z podniku dodavatele, t. j. zaslal-li dodavatel na poukaz vývozcův zboží nejprve do tuzemské stanice, z níž se pak zboží to zaslá s nákladním listem (dopravní listinou) pro přímou přepravu do ciziny, jest dodavatel povinen podati průkaz o tom, že zboží to bylo skutečně vyvezeno do ciziny, evidenční knihou o vývozu, duplikátem nákladního listu (dopravní listiny) nebo přijímacím potvrzením o přepravě do tuzemské stanice a mimo to prohlá-

šením podle připojeného vzorce (vzorec č. 3), potvrzeným výstupním celním úřadem (čl. 2) a označeným jako unikát; vývozce v tomto případě musí vývoz prokázat evidenční knihou o vývozu, nákladním listem (dopravní listinou) o přepravě do tuzemské stanice a mimo to shora zmíněným prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem a označeným jako duplikát. Od průkazu evidenční knihou o vývozu může finanční úřad I. stolice upustiti, je-li vývoz prokázán jiným způsobem tak, že o něm úřad nemá pochybností.

(4) Aby mohl býti proveden průkaz o vývozu prohlášeními, uvedenými v předchozích odstavcích, musí býti jak při přímém tak nepřímém vývozu drahou nebo lodí k nákladnímu listu (dopravní listině) pro přímou přepravu do ciziny připojena dvě vyplněná prohlášení, a to jedno označené jako unikát a druhé jako duplikát. Unikát musí býti opatřen adresou dodavatelovou a duplikát adresou vývozcovou. Ustanovení čl. 2 tohoto nařízení o tom, jak se prohlášení vyplňuje, připouje, známkuje a potvrzuje, platí obdobně i na shora uvedené unikáty a duplikáty prohlášení. Potvrzený unikát prohlášení zašle celní úřad ihned dodavateli a duplikát vývozci. Při zásilkách přepravovaných po nápravě nebo přepravovaných osobně musí dodavatel, případně vývozce vyplniti shora zmíněná dvě prohlášení a předložiti je přímo celnímu úřadu, který mu prohlášení potvrdí a pak hned vrátí.

(5) Jak při přímém tak nepřímém vývozu jest dodavatel povinen v evidenční knize o vývozu uvést ve sloupci 3, zda vyvezený předmět sám vyrobil nebo od koho jej nakoupil, ve sloupci 4 datum, kdy vyvezené zboží podle účtu prodal vývozci a v sloupci 9 jméno a adresu vývozce, na jehož účet zboží vyvází. Sloupce 5 až 8 a 12 nemusí vyplňovati, kdežto ostatní sloupce vyplní pravidelným způsobem. O každé dodávce vývozci jest dodavatel povinen vydati řádný účet, v němž musí býti uvedeny datum, firma, které se dodává, značka obalu, hrubá váha, jakož i bližší označení zboží s udáním továrního čísla, druhu, množství (počtu kusů) a prodejní cena. Předměty podrobené dani přepychové musí býti účtovány odděleně od ostatních předmětů. Vývozce jest povinen v evidenční knize o vývozu vyplniti sloupce 1 až 4 a 10 až 17.

(6) Ze shora uvedených dokladů musí býti patrna totožnost zboží, prodaného vývozci, se zbožím vyvezeným.

(7) Finanční orgány jsou oprávněny žádati, aby jak dodavatel tak vývozce předložili též příslušnou obchodní korespondenci a příp. duplikáty nákladních listů (dopravních listin) pro přímou přepravu do ciziny.

(8) Výkony, prováděné pro cizinu, jsou od daně osvobozeny, jestliže záleží ve zpracování movitých věcí hmotných a prokáže-li ten, kdo tyto výkony provedl, obdobně způsobem, stanoveným v odstavci 2 nebo 3, že předměty, které jsou výsledkem zmíněného zpracování, vyvezl do ciziny.

Čl. 11a.

K § 4, č. 18, druhé větě zákona.

Osvobození dodávek provedených před vývozem.

(1) V případech, kde před vývozem dochází k dvěma tuzemským dodávkám téhož předmětu, není dani podrobena ani dodávka tuzemskému podnikateli (první dodávka), ani další (druhá) dodávka vývozci, který jest tuzemským podnikatelem, jestliže se při žádné z těchto dodávek nepřevádí fyzická držba, nýbrž vyvází-li se předmět dodávek na účet vývozcův v nezměněném stavu do ciziny. Podmínkou osvobození jest, že oba dodavatelé i vývozce prokáží nejdéle do jednoho roku po vývozu, že předmět dodávek byl v nezměněném stavu vyvezen do ciziny, a to na příkaz a účet vývozcův z podniku prvního dodavatele. Prvním dodavatelem se tu i nadále rozumí tuzemský podnikatel, který provádí první dodávku; druhým dodavatelem se v dalším rozumí tuzemský podnikatel, který provádí další (druhou) dodávku vývozci.

(2) První dodavatel a vývozce jsou povinni prokázat vývoz obdobně způsobem stanoveným v čl. 11, odst. 2, po případě v čl. 11, odst. 3; druhý dodavatel jest povinen prokázat vývoz prohlášením podle připojeného vzorce (vzorec č. 3), potvrzeným výstupním celním úřadem (čl. 2) a označeným jako triplikát, a evidenční knihou o vývozu.

(3) Aby mohl býti prokázán vývoz příslušnými prohlášeními, musí býti jak při přímém, tak i nepřímém vývozu drahou nebo lodí k nákladnímu listu (dopravní listině) pro přímou přepravu do ciziny připojena tři vyplněná prohlášení, a to jedno označené jako unikát, druhé jako duplikát a třetí jako triplikát. Unikát musí býti opatřen adresou prvního dodavatele, duplikát adresou vývozce a triplikát adresou druhého dodavatele. Ustanovení čl. 2 tohoto nařízení o tom, jak

se prohlášení vyplňuje, připojuje, známkuje a potvrzuje, platí obdobně i na shora uvedené unikáty, duplikáty a triplikáty prohlášení. Potvrzená prohlášení zašle celní úřad adresátům na nich uvedeným. Při zásilkách přepravovaných po nápravě nebo přepravovaných osobně musí první dodavatel vyplnit shora zmíněná tři prohlášení a předložit je přímo celnímu úřadu, který mu prohlášení potvrdí a pak hned vrátí.

(4) První dodavatel jest povinen v evidenční knize o vývozu uvést ve sloupci 3, zda vyvezený předmět sám vyrobil nebo od koho jej nakoupil, ve sloupci 4 datum, kdy vyvezené zboží podle účtu prodal druhému dodavateli, a v sloupci 9 jméno a adresu vývozce, na jehož příkaz a účet zboží vyváží; ve sloupci 12 jest povinen vyznačiti jméno a bydliště (sídlo) druhého dodavatele. Sloupce 5 až 8 nemusí vyplňovati, kdežto ostatní sloupce vyplní pravidelným způsobem.

(5) Druhý dodavatel jest povinen v evidenční knize o vývozu uvést ve sloupci 3 jméno a bydliště (sídlo) prvního dodavatele, ve sloupci 4 datum, kdy vyvezené zboží podle účtu prodal vývozci, a v sloupci 9 jméno a adresu vývozce. Sloupce 5 až 8 a 12 nemusí vyplňovati, kdežto ostatní sloupce vyplní pravidelným způsobem.

(6) Vývozce jest povinen v evidenční knize o vývozu vyplnit sloupce 1 až 4 a 10 až 17.

(7) O první i druhé dodávce musí býti vydán řádný účet, obsahující údaje uvedené v čl. 11, odst. 5. Předměty podrobené dani přepychové musí býti účtovány odděleně od ostatních předmětů.

(8) Ze shora uvedených dokladů musí býti patrna totožnost zboží prodaného druhému dodavateli, po případě vývozci, se zbožím vyvezeným.

(9) Finanční orgány jsou oprávněny žádati, aby jak oba dodavatelé, tak vývozce předložili též příslušnou obchodní korespondenci a po případě duplikáty nákladních listů (dopravních listin) pro přímou přepravu do ciziny.

Čl. 12.

K § 4, č. 19 zákona.

Osvobození dobročinných nebo vzdělávacích dodávek nebo výkonů.

(1) Dodávkami nebo výkony výhradně a přímo dobročinnými se rozumějí dodávky nebo výkony, které směřují výhradně a při-

mo ke zmírnění nouze a chudoby nebo ke konání lásky k bližnímu bez nároků na plnou náhradu. Dobročinnými nejsou dodávky nebo výkony, které samy o sobě nejsou dobročinnými skutky, třebaš jejich výnos slouží k dobročinným účelům (na př. pořádání zábavy ve prospěch dobročinného ústavu).

(2) Dodávkami neb výkony výhradně a přímo vzdělávacími se rozumějí dodávky a výkony, které směřují výlučně k povznesení všeobecné vzdělanosti nebo k výchově vědecké nebo umělecké a nemají povahy výdělečné vůbec nebo dějí se bez nároků na plnou náhradu.

(3) Za osvobození nutno zvláště žádati u příslušné berní správy a žádost doložiti účetními doklady a případně stanovami. O žádosti rozhoduje ministr financí nebo úřad jím k tomu zmocněný; dokud o žádosti není pravoplatně rozhodnuto, nutno z dodávek a výkonů, za jejichž osvobození se žádá, platiti daň.

Čl. 13.

K § 7, č. 1 a 2 zákona.

Osvobozené dodávky a výkony státní poštovní, telegrafní, telefonní a železniční správy.

(1) K poštovní, telegrafní a telefonní službě nenáleží zařizování soukromých telegrafů a telefonů státní správou (mimo zařizování telegrafů a telefonů pro soukromé dráhy), dále prodej odpadkového materiálu (papíru, telegrafních a telefonních sloupů, drátů a pod.), dražební prodeje všech druhů (též odpadkového materiálu) a nakládání odpadkového materiálu.

(2) Za dodávky a výkony s provozem drah související se pokládají dodávky a výkony, které:

1. jsou v jakékoliv spojitosti s provozem a

2. jsou prováděny orgány drah v poměru služebním.

Jsou to zejména tyto dodávky a výkony, prováděné drahami: autobusová doprava osob i předmětů, stavba nebo opravování vlečných drah a vozidel pro soukromníky, pronájem vozidel soukromníkům nebo cizím železničním správám, propůjčování nádraží, úschova zavazadel, prodej tiskopisů, krmení a napájení dopravovaného dobytka, dodávky a výkony, prováděné státními drahami pro dráhy soukromé, a pod.

(3) Prodej odpadkového materiálu z volné ruky, prodeje dražební všech druhů (též odpadkového materiálu) a nakládání odpadko-

vého materiálu nejsou však dodávkami nebo výkony s provozem souvisejícími a dani tudíž podléhají.

(4) Osvobození podle § 7, č. 2 zákona platí jako pro dráhy státní, tak i pro dráhy soukromé, ať jsou v provozu státním nebo ne.

Čl. 13a.

K § 7, č. 4 zákona.

Osvobození spisovatelů a umělců.

(1) Za spisovatele podle § 7, č. 4 zákona pokládají se spisovatelé děl, patřících do literatury umělecké (krásného písemnictví) i do literatury věcné (vědecké a odborné), jakož i překladatelé těchto děl.

(2) Za umělce podle § 7, č. 4 zákona pokládají se hudební skladatelé a umělci-výtvarníci.

(3) Osvobození se vztahuje jen na dodávky a výkony, které jsou přímým výsledkem spisovatelské nebo umělecké činnosti. Vztahuje se tudíž osvobození na př. na dodávky práva autorského nebo provozovacího, dodávky obrazů nebo výtvarných děl, které umělec sám vytvořil a pod., nevztahuje se však na př. na dodávky literárních děl, vydaných vlastním nákladem (poněvadž v tomto případě nejde o činnost spisovatelskou, nýbrž vydavatelskou), na výkony, záležející v pořádání výstav a pod.

(4) Uplatňuje-li spisovatel nebo umělec nárok na osvobození podle § 7, č. 4 zákona a má-li finanční úřad I. stolice pochybnosti o tom, zda jde o spisovatele nebo umělce anebo zda jde o dodávky a výkony, které jsou přímým výsledkem spisovatelské nebo umělecké činnosti, může si o tom vyžádati dobrozdání ministerstva školství a národní osvěty.

Čl. 14.

K § 9, odst. 1 a 6 a § 17, odst. 8 zákona.

Pojem obecné ceny.

Cenou obecnou rozumí se cena, která se v době provedení dodávky nebo výkonu nebo v době celního odbavení obvykle platí za předměty nebo výkony stejného nebo podobného druhu v místě dodavatele nebo toho, kdo výkon provádí, nebo v místě celního odbavení, a to při dodávkách ve velkém, cena ve velkém, při dodávkách v malém, cena v malém.

Čl. 15.

K § 9 zákona.

Stanovení daňového základu.

(1) Při tuzemských dodávkách a výkonech jest finanční úřad I. stolice oprávněn, zdá-li se mu udaná obecná cena (čl. 14) nepřiměřenou, zjistiti tuto cenu odhadem za podmínek, stanovených v § 19 zákona. Obecná cena ve velkém (čl. 14), zjištěná odhadem za podmínek stanovených v § 19 zákona, jest rozhodná také pro vyměřování paušalované daně z obrátu z tuzemských dodávek v případech, kdy výrobce dodává podnikateli v § 9, odst. 6, druhé větě zákona blíže označenému předměty sice za úplat, tato úplata však jest podstatně nižší, než jest obecná cena ve velkém předmětů stejného nebo podobného druhu.

✓(2) Při vlastní spotřebě, t. j. vezmou-li se bez úplaty předměty z vlastního podniku pro domácnost nebo pro jiné nevýdělečné upotřebení (darování atd.) nebo pro výdělečné upotřebení (§ 25, odst. 2 zákona) nebo pro podnikatelovy zaměstnance, jest základem daně cena obecná (čl. 14) v době, kdy předměty byly vzaty pro vlastní spotřebu.

(3) O nezměněný stav ve smyslu ustanovení § 9, odst. 6 zákona jde tehdy, jestliže podnikatel nakoupené předměty před další dodávkou ani nezpracuje nebo nezuschleťtí, ani si je nedá zpracovati nebo zuschleťtiti ve mzdě, ani jich nepoužije k sestavení nového předmětu nebo jako součástky k zhotovení jiného předmětu a není proto sám povinen z dodávek těchto předmětů platiti paušalovanou daň podle ustanovení příslušné vyhlášky o paušalování daně nebo pravidelnou daň.

(4) Vyměřuje-li se daň při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2 zákona), jest poplatník (§ 5, odst. 1, č. 9 zákona) povinen v prohlášení celnímu úřadu udati a průvodními listinami prokázati úplat nebo cenu dováženého předmětu a jiné k vyměření daně potřebné údaje (§ 9, odst. 1, pátá věta zákona); povinnosti této není, vyměřuje-li se daň při dovozu pevnou sazbou (§ 10, odst. 3 zákona). Úplat jest poplatník povinen prokázati účtem a jeho opis odevzdati celnímu úřadu; je-li úplata v účtě udána v cizí měně nebo v obchodních mincích, jest poplatník povinen ji prohlásiti též v česko-slovenské měně. Není-li úplaty, jest poplatník povinen prohlásiti a vhodným způsobem prokázati cenu dováženého předmětu. Neudal-li poplatník úplat nebo cenu dováženého předmětu nebo

zdá-li se udaná úplata nebo cena úřadu celní správy nízkou, stanoví úřad (po případě po slyšení znalce) cenu částkou, kterou uzná za přiměřenou. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu, jest povinen nésti výlohy znaleckého odhadu vždy, jinak jen tehdy, byla-li daň pravoplatně vyměřena z ceny vyšší než byla úplata nebo cena udaná poplatníkem. Cenou podle tohoto odstavce rozumí se cena obecná (čl. 14).

Čl. 16.

K § 9, odst. 7 zákona.

Přepočítání cizích měn a obchodních mincí.

(1) Při dovozu přepočítá se cizí měna nebo obchodní mince na tuzemskou měnu podle ustanovení o cle.

(2) Nejde-li o dovoz, přepočtou se cizí měna nebo obchodní mince na tuzemskou měnu podle středního kursu, stanoveného pro valuty na pražské burse pro zboží a cenné papíry v den placení; bylo-li však poplatníkovi povoleno, aby místo přijatých úplat zdaňoval ceny účtované (§ 17, odst. 7 zákona), jest pro přepočtení rozhodný den, kdy byl vydán účet. Nejsou-li cizí měna nebo obchodní mince v uvedený den na pražské burse úředně znamenány, jest rozhodným pro přepočtení poslední úřední záznam, není-li starší tří měsíců. Nejsou-li cizí měna nebo obchodní mince na pražské burse vůbec znamenány nebo nedá-li se přepočítací kurs způsobem shora zmíněným zjistiti, třeba si vyžádati o hodnotě posudek pražské bursovní komory.

Čl. 17.

K § 10 zákona.

Sazba daňová.

(1) Zemědělskými výrobky podle § 10 zákona rozumějí se všechny předměty zemědělské prvovýroby jak rostlinné tak živočišné v původním nezpracovaném stavu.

(2) Za zemědělské výrobky, podrobené 1%ní dani z obratu, se též pokládají výrobky, vzniklé obvyklým zemědělským domácím zpracováním nebo úpravou zemědělských plodin a výrobků.

(3) Zemědělskými výrobky, jejichž dodávky (vlastní spotřeba) a dovoz podléhají jen 1%ní dani z obratu, jsou zejména všechny druhy obilnin, luštěnin, okopanin a píce,

rýže, kukuřice, proso, stromky, dále ovoce (též ořechy) tuzemského původu, zelenina, sláma, len a konopí, obojí též mēdlené, třené, oflakované a vochlované, též koudel, nezpracované dříví (kmeny, štěpiny, nezpracovaná loupáná kůra, piliny, palivové a odpadkové dříví), dobytek, drůbež, mléko v přírodním stavu, vejce, med, včelí surový vosk, peří (též drané), surové kůže (mimo kůže ze zvěřiny), vlna (nečištěná i praná u zemědělce) atd.

(4) Dani 2%ní podléhají dodávky a dovoz: kávy, čaje, koření, ovoce cizího původu, čerstvého i sušeného (pokud nepodléhá dani přepychové), nakládaného ovoce, nakládané zeleniny, nakládaných hub, povidel, krmiv, vzniklých zpracováním zemědělských plodin (pokrutin, melasy, řízky, květu, mláta atd.), surových kůží ze zvěřiny (zaječí, srnčí atd.), zpracovaného dříví (prken, latí, trámů), třísly, rašeliny, vlny jirchářské a vlny prané v továrně, rohu, klihovky, štětín, kostí, střev, čišťeného peří, kerů, květin a jiných zahradnických výrobků.

(5) Masnými výrobky, podléhajícími 1%ní dani z obratu, se rozumějí také zvířecí tuky a masné pokrmy.

(6) Těstoviny (makarony, nudle atd.) nejsou pekařskými výrobky.

(7) Mléčnými výrobky jsou zejména: mléko pasteurisované (mlékárensky ošetřené), mléko zahuštěné (kondensované) a sušené, smetana, jogurt, kakaové mléko, máslo, sýry všeho druhu (též tvarůžky a brynz), tvaroh, kasein, mléčný cukr a mléčný bílek.

(8) Snížená 1%ní sazba platí jen pro dodávky a dovoz předmětů, uvedených v § 10 zákona (na př. dodávky a dovoz chleba, obvyčejného pečiva), nevztahuje se však na výrobky mlynářů, pekařů atd., z nichž nutno platiti daň 2%ní (na př. melné, úplata za pečení chleba z přinesené mouky).

Čl. 18.

K § 12, odst. 1 a § 19, odst. 8 zákona.

Zvláštní účtování paušalované daně.

V těch případech, kde jest daň paušalována, lze požadovati zvláštní účtování daně jen od toho podnikatele, který daňový paušál odvádí. Ostatní podnikatelé vyhovějí povinnosti zvláštního účtování daně, žádá-li za to příjemce, tím, že na účtu vyznačí, že daň jest paušalována.

Čl. 18a.

K § 12, odst. 2 zákona.

Srážení daně z obrátu a daně přepychové.

(1) Povinnost účtovat zvláště daň z obrátu a daň přepychovou podle ustanovení § 12, odst. 2 zákona vztahuje se na podnikatele (tuzemského i cizozemského), který jest povinen platiti daň (§ 5 zákona) z těchto dodávek a výkonů:

1. pro státní fondy a ústavy, které jsou samostatnou právní osobou, pro státní podniky prohlášené za podniky spravované podle zásad obchodního hospodaření a pro fondy, ústavy a podniky (nestátní), státem pouze spravované a

2. pro stát (státní fondy, ústavy a podniky, které nejsou samostatnou právní osobou, ani nenáleží k podnikům prohlášeným za spravované podle zásad obchodního hospodaření, dále státní úřady, soudy, státní školy a pod.), pokud dodávky a výkony ty nejsou osvobozeny od daně podle ustanovení § 4, č. 17 zákona (t. j. v případech, kdy jest daň paušalována a ve vyhláše o paušalování daně není pro ně osvobození výslovně stanoveno), po případě podle jiných ustanovení.

(2) Podnikatel musí vyznačiti na účtu za dodávky a výkony uvedené v odstavci 1 výši sazby daně s udáním, zda jde o daň pravidelnou (sníženou) nebo paušalovanou, a přesahuje-li daň zvláště účtovaná 500 Kč, sdělit, má-li nárok, aby se mu do paušalované daně z obrátu včítala daň z obrátu, kterou zaplatil svému dodavateli nebo při dovozu, a připojit k účtu řádně vyplněný vplatní listek poštovní spořitelny toho berního úřadu, jemuž má býti sražena daň odvedena; na vplatním listku nevyplní pouze výši daně, která má býti odvedena, a den vplacení. Na líci s'loženky vplatního listku musí býti zejména též vyznačeno jméno berní obce, po případě číslo daňového účtu (konta), na rubu s'loženky pak, že jde o daň z obrátu nebo daň přepychovou.

(3) Úřad (ústav, podnik), příslušný k ukazu úplaty za dotýčnou dodávku nebo výkon, srazí a k účtu přiloženým vplatním listkem, na němž sám vyznačí poukazovanou částku, odvede při placení svého závazku účtovanou daň, po případě daň připadající na úplatu, jak byla upravena po případné slevě nebo srážce z účtované částky, přesahuje-li tato daň 500 Kč. Děje-li se platba odúčtovacím řízením nebo zirovým řízením u Národní banky Česko-Slovenské, po-

užije se vplatního listku, připojeného k účtu, jako přílohy poukazu.

(4) Má-li podnikatel, jemuž má podle hořejších ustanovení býti daň sražena, nárok na to, aby se mu do paušalované daně z obrátu (daně přepychové) z těchto dodávek včítala daň z obrátu (daň přepychová), kterou zaplatil svému dodavateli nebo při dovozu, srazí a odvedou se pouze 3% poukazované částky; ministr financí po dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností nebo zemědělství sníží v odůvodněných případech toto procento. Případný rozdíl mezi příslušnou paušalovanou daní (po odpočtu) a sraženou částkou daně odvede poplatník sám v zákonných splátkách.

(5) Úřad (ústav, podnik), který daň srazí, jest povinen zpravit podnikatele o tom, kterému bernímu úřadu, kdy, v jaké výši a do které berní obce sraženou daň ve prospěch jeho daňového účtu odvedl.

(6) Předcházející ustanovení neplatí v případech, kde jde o dodávky nepodnikatelské (§ 13 zákona).

Čl. 19.

K §§ 13 a 31 zákona.

Dodávky a výkony nepodnikatelů.

(1) Dodávají-li osoby, jež nejsou podnikateli, nepodnikatelům, jsou podle ustanovení §§ 13 a 31 zákona do 14 dnů po ujednání dodávky povinny:

1. zaplatiti z každé jednotlivé dodávky daň příslušnému bernímu úřadu;

2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí, oznámení o dodávce, které musí obsahovati údaje, uvedené v přiloženém vzorci (vzorec č. 4);

3. zaslati nabyvateli potvrzení o zaplacení daně s údaji, jež obsahuje oznámení, uvedené pod č. 2.

(2) Potvrzením o zaplacení daně u dodávek nepodnikatelů rozumí se vždy stvrženka (první oddíl platenky) poštovní spořitelny, opatřená údaji, jež obsahuje oznámení, uvedené v odstavci 1, č. 2. Údaje tyto mohou býti také napsány na zvláštním listu, který dodávatel se stvrženkou o zaplacení daně odevzdá nabyvateli.

(3) Dodávají-li osoby, jež nejsou podnikateli, podnikatelům, jest nepodnikatel (dodávatel) toliko povinen do 14 dnů po ujednání dodávky učiniti o dodávce finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu má nabyvatel svou

provozovnu, oznámení podle svrchu uvedené-
ho vzorce. Daň odvésti jsou povinni místo
dodavatelů podnikatelé (nabyvatelé) v daňo-
vých splátkách podle § 20, odst. 1 zákona; po-
vinnost jejich vésti „nákupní záznam“ a učí-
niti přiznání stanoví čl. 22 a 27 tohoto na-
řízení.

(4) Jakým způsobem se vyměřuje a platí
daň při dražbách nepodnikatelů, stanoví čl.
34 tohoto nařízení.

(5) Nepodnikatelé, provádějící zdanitelné
výkony, jsou podle §§ 13 a 31 zákona povinni
do 14 dnů po provedení výkonů:

1. zaplatiti daň příslušnému bernímu úřa-
du z každého jednotlivého výkonu;

2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v je-
hož obvodu byl výkon proveden, oznámení po-
dle připojeného vzorce (vzorec č. 5).

(6) Berní úřad předepíše ihned daň ve výši
došlých mu plateb od nepodnikatelů a učiní
o nich nadřízenému finančnímu úřadu I. sto-
lice hromadné oznámení. Finanční úřad I. sto-
lice přezkoumá podle oznámení nepodnikatele
a oznámení berního úřadu, byla-li daň plně
zaplacená; nestalo-li se tak, předepíše ji zcela
nebo dodatek.

Čl. 20.

K §§ 14 a 32 zákona.

O h l a š o v a c í p o v i n n o s t .

(1) U tuzemských podnikatelů činí lhůta
pro ohlášení vzniku, zániku nebo přesídlení
podniku nebo provozovny 14 dní od vzniku,
zániku nebo přesídlení. Také lhůta pro ohlá-
šení, že se podnik rozšířil na další přepychov-
vé předměty nebo výkony, zanechal drobného
prodeje nebo výroby přepychových předmětů
nebo provádění přepychových výkonů, činí
14 dní od dotyčné změny.

(2) Ustanovení o ohlašovací povinnosti
u cizozemských podnikatelů a u osob, uvede-
ných v § 5, odst. 1, č. 3 zákona, jsou obsažena
v § 14, odst. 2 a 3 zákona.

(3) Ohlášení lze učiniti u příslušného fi-
nančního úřadu I. stolice písemně nebo ústně.

Čl. 21.

K §§ 16 a 34 zákona.

D o h l e d n a p o d n i k y .

(1) Finanční úřad I. stolice, orgány finanč-
ní, jím zmocněné, a orgány revisního odboru
ministerstva financí, pokud se týče ústřední-
ho revisního úřadu finančního, mají právo,

aby mohly prováděti daňovou kontrolu, kdy-
koliv nahlédnouti do předepsaných daňových
záznamů, obchodních knih a korespondence
(§ 16 zákona). Tato kontrola se může konati
nejen proto, aby se přezkoumalo daňové při-
znání nebo aby se předepsala dodatečná daň,
nýbrž také v daňovém období, na př. proto,
aby se zjistilo, vede-li poplatník předepsané
daňové záznamy, vede-li je správně, a při ob-
chodních přepychovými předměty, shodu-
je-li se daňová kniha se zásobníkem (čl. 23).

(2) Finanční úřad I. stolice rozhoduje po-
dle svého uvážení, chce-li nahlédnouti do da-
ňových záznamů, obchodních knih a kores-
pondence v podnikatelově provozovně či
chce-li si pomůcky ty dáti předložiti. Úřad
může uložit podnikateli nebo jeho zástupci,
aby předložil knihy do úředních místností, ne-
smí však žádati, aby tam byly předloženy ta-
kové knihy, kterých podnikatel při vedení ob-
chodu nemůže postrádati.

(3) Předložiti daňové záznamy, knihy a ko-
respondenci v provozovně jest povinen nejen
podnikatel, nýbrž i jeho zástupce. Podnikatel
jest povinen pro případ své nepřítomnosti
v provozovně ustanoviti takového zástupce;
neučiní-li tak, může finanční kontrolní orgán
žádati, aby uvedené pomůcky předložili čle-
nové rodiny nebo zřízení podnikatelovi.

(4) Bez výslovného podnikatelova svolení
jsou úřední zřízení oprávněni k provádění
kontroly vstupovati do provozovny neb ob-
chodních místností jen v obvyklých hodinách,
kdy závod jest otevřen, nebo v době, kdy jsou
zřízení podnikatelovi v závodě zaměstnáni.
Daňový dozor nutno prováděti s největší šet-
rností.

(5) Úřední zřízení musí se na požádání
vykázati legitimaci nebo, provádí-li kontrolu
finanční úřad I. stolice, jeho písemným zmoc-
něním buď všeobecným nebo zvláštním. Pod-
nikatel a jeho zřízení jsou povinni úředním
zřízcům, provádějícím kontrolu, vyjiti
vstříc a vykázati jim místnosti, potřebné ku
práci.

Čl. 22.

K § 16 zákona.

D a ň o v é z á z n a m y p o d n i k ů , p o -
v i n n ý c h p l a t i t i d a ň z o b r a t u .

(1) Podnikatelé nejsou s výjimkami níže
uvedenými povinni vésti daňový záznam
stran svých tuzemských dodávek, podrobe-
ných daní z obrátu.

(2) Zvláštní záznamy jsou však povinni
vésti:

1. vývozci „evidenční knihu o vývozu“ podle čl. 2 tohoto nařízení stran vyvezeného zboží;

2. podnikatelé „nákupní záznam“ stran zboží nakoupeného od nepodnikatelů, z něhož jsou podle § 5, odst. 1, č. 5 zákona povinni odvésti daň místo dodavatelů. V tomto záznamu musí každý nákup (směnu) od nepodnikatele uvést pod zvláštní položkou a u každé položky udati den ujednání dodávky, předmět dodávky, nákupní cenu a jméno dodavatele, je-li jim známo;

3. podnikatelé, povinni platit paušalovanou daň (§ 19, odst. 8 zákona), „daňový záznam“, nebyli-li vyhláškou o paušalování daně výslovně zproštěni této povinnosti. Záznam ten musí být vázán a list za listem číslován a do něho musí být zapisována denně každá dodávka pod zvláštní položkou, a to tak, aby byl ze záznamu patrný druh dodávaného zboží, doba provedení dodávky a výše úplaty, jakož i cena předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5 zákona); dodávky, při nichž úplata nedosahuje v jednotlivém případě částky 100 Kč, mohou být do záznamu zapisovány denní úhrnnou částkou. Daňový záznam nemusí vésti, kdo vede obchodní knihy podle ustanovení obchodního zákona; na žádost může být povinnosti vésti daňový záznam zproštěn, kdo vede obchodní záznamy podle jiných ustanovení, jestliže tyto záznamy stačí ke kontrole paušalované daně nebo se dají k tomuto účelu upravit. Vyhláška o paušalování daně může povinnost vésti daňové záznamy upravit jiným způsobem, zejména může stanovit jinou formu a obsah daňových záznamů.

Čl. 23.

K §§ 34 a 49 zákona.

Daňové záznamy podniků, povinných platit daň přepychovou.

Podnikatelé, obchodující předměty přepychovými, jsou povinni vést stran předmětů přepychových zvláštní záznamy, a to „zásobník“ a „knihu daňovou“.

A. Z á s o b n í k.

(1) Zásobník musí být vázán a list za listem číslován. Do něho se zapisuje každodenně a podle druhu přírůstek (nákup a výroba) a úbytek (prodej, spotřeba, ztráta) zboží.

(2) Podniky nově vzniklé jsou povinny do 14ti dnů po svém vzniku pořídit inventuru přepychových předmětů podle stavu, kdy začaly obchodovat, a výsledek inventury zapsat jako první položku do zásobníku.

(3) Podnikatelé, kteří mají na skladě předměty v době, kdy předměty ty nařízením byly prohlášeny nově za přepychové, jsou podle § 49, odst. 9 zákona povinni pořídit do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti, inventuru těchto předmětů a výsledek její zapsat do zásobníku.

(4) V případech, kde přepychové předměty byly dříve zdaněny u výrobce, nařízením se však nově zdaňují v drobném prodeji, musí podnikatel, který takové předměty má na skladě a prodává je v drobném prodeji, pořídit též podle stavu ze dne, kdy nařízení to nabylo účinnosti, inventuru těchto předmětů, z nichž byla u výrobce daň přepychová již zaplacená, a stav předmětů inventurou takto zjištěný zapsat jako první položku do zásobníku; daň přepychovou bude v tomto případě podnikatel platit jen z odprodeje přírůstku těchto předmětů, kdežto ze zásob, zdaněných přepychovou daní již u výrobce, odvede jen 2%ní daň z obrátu.

(5) O předmětech, zdaňovaných dříve v drobném prodeji, podle nařízení nově však zdaňovaných u výrobce, musí podnikatel, který není sám výrobcem, vést dále zásobník až do úplného vyčerpání zásob a musí tyto zásoby zdanit podle ustanovení § 49, odst. 8 zákona. Přírůstek předmětů, které se podle zmíněného nařízení nově zdaňují u výrobce, nemusí už podnikatel (nabyvatel) zapisovat do zásobníku a odvede z nich jen daň z obrátu, byly-li mu předměty ty zaslány po dni, kdy nabylo zmíněné nařízení účinnosti; jinak jest povinen zdanit je 10%ní daní přepychovou v drobném prodeji. Finanční úřad může však povolit, aby podnikatel odvedl daň přepychovou ze zásob, zjištěných podle stavu ze dne, kdy zmíněné nařízení nabylo účinnosti, najednou nebo v určitých lhůtách, zažádá-li o to podnikatel. Bližší stanoví čl. 44 tohoto nařízení. V tomto případě jest podnikatel zproštěn dalšího vedení zvláštních záznamů stran těchto předmětů.

(6) O zásobách předmětů, které podle seznamu přepychových předmětů nejsou přepychovým zbožím, které jsou však zcela nebo převážně zhotoveny z hmot, prohlášených nově nařízením za zboží přepychové, a které jsou na začátku účinnosti zmíněného nařízení na skladě, musí podnikatel rovněž pořídit inventuru, výsledek její zapsat do zásobníku a oznámit jej příslušnému finančnímu úřadu I. stolice do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti; zásoby ty zdaňují se 10%ní daní přepychovou až v drobném prodeji.

(7) V zásobníku vede se odděleně a samo-

statně přírůstek (nákup a výroba) a úbytek (prodej, vlastní spotřeba, výdělečné upotřebení, ztráta) zboží tak, aby porovnáním bylo kdykoliv možno zjistiti stav zboží na skladě.

(8) Do oddílu „přírůstek“ nutno zapsati:

1. inventurou zjištěný stav zboží;
2. běžné přírůstky, při čemž dlužno uvést:

a) datum přírůstku (kdy bylo zboží vyrobeno nebo koupeno), datum a číslo účtu;

b) adresu dodavatelovu nebo poznámku, že jde o vlastní výrobu;

c) bližší označení zboží (druh, tovární číslo, číslo skladu, číslo zboží). Zboží budiž při tom rozeskupeno alespoň tak, jak rozeznává se znám přepychových předmětů;

d) množství (kusů, míry, váhy).

(9) Do oddílu „úbytek“ nutno zapsati:

1. běžné úbytky (prodej, vlastní spotřeba, výdělečné upotřebení, ztráta) zboží s udáním:

a) kdy bylo zboží prodáno, spotřebováno, výdělečné upotřebeno atd. (případně, kdy účet byl vylán nebo číslo bloku);

b) bližšího označení zboží (případně také tovarního čísla, čísla účtu, čísla skladu, čísla zboží);

2. množství (kusů, míry, váhy);

3. příslušnou položku, pod kterou byly při prodeji dodávka nebo spotřeba nebo výdělečné upotřebení zapsány do knihy daňové.

(10) Každý přírůstek a každý úbytek musí býti zapsán pod zvláštní běžnou položkou. Zásobník musí v každém případě obsahovati shora uvedené náležitosti, ostatní obsah a formu jelo může každý podnikatel stanoviti podle své potřeby.

B. K n i h a d a ň o v á.

(1) Do knihy daňové se zapisují každodenně:

1. dodávky, vlastní spotřeba (§ 1, odst. 5 zákona) a výdělečné upotřebení (§ 25, odst. 2 zákona).

Při tom dlužno uvést:

a) bližší označení zboží;

b) množství dodaného, spotřebovaného nebo výdělečně upotřebeného zboží;

c) datum dodávky, příp. také číslo účtu;

2. stržená cena, čítajíc v to daň, případně obecná cena (čl. 14) spotřebovaného nebo výdělečně upotřebeného zboží;

3. datum platby;

4. sazba daně;

5. příslušná položka, pod níž byl výdej zboží zapsán do zásobníku (vede-li se jaký);

6. ve sloupci pro poznámku důvod, proč byla účtována snížená 2%ní daň přepychová (s uvedením příslušného dokladu), nebo proč jest dodávka daně prosta (na př. vývoz), pak je-li platba toliko splátkou nebo byl-li obchod zrušen (storno).

(2) Úplaty, z nichž byla účtována jen snížená 2%ní daň přepychová (§ 23 zákona), zapisí se do zvláštního sloupce odděleně od ostatních úplat za přepychové dodávky, podléhajících plně 12%ní (10%ní) dani přepychové.

(3) Platí-li se kupní cena za dodané zboží ve splátkách, provede se zápis dodávky hned při první splátce a v poznámkovém sloupci se podotkne, že jde o první splátku. Při dalších splátkách se zapisí v příslušném sloupci toliko datum platby, splacená částka a v poznámkovém sloupci se uvede, o kolikátou splátku jde, a řadové číslo původního zápisu dodávky do knihy daňové.

(4) Bylo-li placeno předem, provede se zápis do knihy daňové hned v den platby a poznamená se, že bylo placeno předem, v poznámkovém sloupci. Dává-li se však zboží na úvěr, provede se zápis v den dodávky a v poznámce se vyznačí, že bylo prodáno na úvěr; tržba se pak zapisí dodatečně při placení. Byla-li dodávka zrušena, uvede se tato okolnost, jakož i datum zrušení dodávky v poznámkovém sloupci u položky, pod kterou byla původní dodávka zapsána do knihy daňové. Při tom budiž pro lepší přehled přeškrtnut původní zápis platby červeným inkoustem tak, aby zůstal čitelným. O vyúčtování vrácených úplat z těchto zrušených dodávek nebo daně z těchto úplat viz čl. 30 tohoto nařízení.

Čl. 24.

K § 34 zákona.

Úlevy při vedení knih. •

(1) Podnikatelům, obchodujícím přepychovými předměty, jest dovoleno vésti zásobník i knihu daňovou pohromadě v jednom záznamu. Zásobník a kniha daňová mohou býti také spojeny s jinými záznamy podnikatelskými.

(2) Od vedení knihy daňové může finanční úřad I. stolice osvoboditi podnikatele na žádost tehdy, prodává-li výhradně jen předměty přepychové a vede-li obchodní knihy tak, že jest možno z jednotlivých položek předmětů přepychové a platy za ně přijaté bez obtíží zjistiti.

Čl. 25.

K § 34, odst. 3 zákona.

Daňové záznamy podniků, provádějících přepychové výkony.

Podnikatelé, provádějící přepychové výkony, jsou povinni vésti „daňový záznam“. Záznam ten musí být vázán a list za listem číslován a do něho musí být denně zapisován každý provedený přepychový výkon pod zvláštní položkou, a to tak, aby byl ze záznamu patrný druh výkonu, doba provedení a výše úplaty.

Čl. 26.

K §§ 17 a 35 zákona.

Příznání k dani.

(1) Daňové příznání musí zásadně podávat každý podnikatel, i když dodává předměty od daně osvobozené nebo předměty, u nichž jest daň paušalována.

✓ (2) Příznání se podává jak při dani z obratu tak při dani přepychové zpravidla po uplynutí ročního daňového období (§§ 15 a 35 zákona), a to do konce ledna každého roku za uplynulý rok za každou provozovnu zvlášť, není-li podnikateli povoleno jednotné zdanění jeho provozoven (čl. 31).

(3) Zruší-li se podnik v daňovém období, nutno podati příznání do 4 neděl po jeho zrušení. Úplaty později došle přihlásí se do čtyř neděl po zaplacení.

(4) V jaké lhůtě jsou povinni podati příznání cizozemští podnikatelé, stanoví § 17, odst. 4 zákona. Tito podnikatelé jsou povinni připojiti k příznání sestavení úplat za dodávky nebo výkony, které provedli na předcházející objednávku.

(6) Při dražbách se podává příznání za každou jednotlivou dražbu do 14 dnů po jejím provedení, pokud nejde o podniky, které jsou oprávněny odváděti daň z dražeb v daňových splátkách (čl. 34).

(6) Podniky, které jsou povinny platiti mimo daň z obratu také daň přepychovou, musí podati kromě příznání k dani z obratu také zvláštní příznání k dani přepychové.

(7) Příznání daňové musí také podati podnikatelé, kteří jsou podle vyhlášky o paušalování povinni platiti paušalovanou daň, pokud zmíněncu vyhláškou nebyli výslovně této povinnosti zproštěni.

(8) Daňové příznání jsou povinny podati též osoby, uvedené v § 5, odst. 1, č. 3 zákona.

Čl. 27.

K § 17 zákona.

Příznání k dani z obratu.

(1) Příznání musí obsahovati všechny údaje, jež jsou uvedeny ve vzorci příznání, vydaném ministerstvem financí, a to odděleně za každé splátkové období.

(2) Je-li poplatníkovi dovoleno, aby místo přijatých úplat příznával ceny za dodávky a výkony účtované (§ 17, odst. 7 zákona), nesmějí být ze souhrnu účtovaných cen vyloučeny nezaplacené pohledávky. Rovněž ceny, účtované za zrušené dodávky nebo výkony, dále povolené slevy a účtované částky, které se staly prokázaně nedobytnými, nesmějí být vyloučeny ze souhrnu účtovaných cen, mohou však být odečteny v rubrice pro úplaty za dodávky nebo výkony od daně osvobozené.

(3) Srážkové položky lze odečítati jen od souhrnu přijatých úplat (po příp. účtovaných cen), které podléhají téže daňové sazbě (s toutéž přírážkou). Ve srážkových položkách nesmějí však být uvedeny, ani z přijatých úplat (po případě z účtovaných cen) vyloučeny úplaty (účtované ceny) za dodávky nebo výkony, z nichž byla daň sražena a bernímu úřadu odvedena podle ustanovení § 12, odst. 2 zákona. Jakým způsobem nutno prokázati srážkové položky, stanoví čl. 30 tohoto nařízení.

(4) Ve zvláštním příznání je podnikatel povinen uvést úplaty za takové dodávky pro něho provedené, z nichž je povinen platiti daň místo dodavatele (§ 5, odst. 1, č. 5, druhá věta, § 5, odst. 1, č. 7, druhá věta a § 5, odst. 1, č. 8, druhá věta zákona).

(5) Podnikatelé, kteří obchodují předměty, jichž dodávky podléhají různým daňovým sazbám nebo jsou od daně osvobozeny nebo u nichž jest daň paušalována, mohou si v příznání pro 2% ní daň z obratu od souhrnu přijatých úplat (po příp. účtovaných cen), do něhož však musejí být zahrnuty i úplaty (po příp. účtované ceny) za dodávky, podléhající 1% ní dani z obratu, odečísti částky (čítají v to daň), jež podle nákupních účtů připadají na předměty, jichž dodávky podléhají dani 1% ní nebo jsou od daně osvobozeny nebo u nichž jest daň paušalována. K těmto odečteným částkám mohou připočítati částku, odpovídající poměrné části režie a podnikatelského zisku. O částku tímto způsobem zjištěnou zmenší se základ pro vyměření 2% ní daně. Odečtené částky, které podléhají 1% ní dani z obratu nebo jsou od daně osvobozeny

nebo u nichž jest daň kryta paušálem, nutno uvést v příslušných sloupcích a rubrikách příznání. Podmínkou této úlevy jest, že podnikatel neobchoduje výhradně ve velkém a že může vyloučené částky prokázat nákupními účty, vydanými dodavateli, kteří vedou knihy podle kupeckých zásad. Podle stejných zásad mohou tito podnikatelé zjistiti také výši daňových splátek.

Čl. 28.

K § 35 zákona.

Příznání k dani přepychové.

(1) Příznání musí obsahovati všechny údaje, jež jsou uvedeny ve vzorci příznání, vydaném ministerstvem financí, a to odděleně za každé splátkové období.

(2) Podnikatel, který jest povinen platiti jak 12%ní, tak i 10%ní daň přepychovou, po příp. 2%ní sníženou daň přepychovou, jest povinen údaje, týkající se každé z těchto daňových sazeb, uvést v příznání odděleně.

(3) Je-li poplatníku dovoleno, aby místo přijatých úplat příznával ceny za dodávky a výkony účtované (§ 17, odst. 7 zákona), nesmějí býti ze souhrnu účtovaných cen vyloučeny nezaplacené pohledávky. Rovněž ceny, účtované za zrušené dodávky nebo výkony, dále povolené slevy a účtované částky, které se staly prokázaně nedobytnými, nesmějí býti vyloučeny ze souhrnu účtovaných cen, mohou však býti odečteny v rubrice pro úplaty za dodávky nebo výkony od daně osvobozené.

(4) Srážkové položky lze odečítati jen od souhrnu přijatých úplat (po příp. účtovaných cen), které podléhají téže daňové sazbě (s toutéž příražkou). Ve srážkových položkách nesmějí však býti uvedeny, ani z přijatých úplat (po případě z účtovaných cen) vyloučeny úplaty (účtované ceny) za dodávky nebo výkony, z nichž byla daň sražena a bernímu úřadu odvedena podle ustanovení § 12, odst. 2 zákona. Jakým způsobem nutno prokázati srážkové položky, stanoví čl. 30 tohoto nařízení.

(5) Úplaty za zboží, nakoupené od nepodnikatelů (čl. 19), z nichž jest podnikatel povinen platiti daň místo dodavatele (§ 29, č. 5 zákona), nutno uvést ve zvláštním příznání.

(6) Podnikatelé, kteří dodali přepychové předměty, jež nenáleží v jejich obor (§ 31, odst. 2, druhá věta zákona), jsou povinni podati příznání k dani přepychové a uvést v něm úplaty (po příp. účtované ceny) za

tyto předměty; podávají-li příznání k dani přepychové ohledně jiných dodávek nebo výkonů, jsou povinni uvést úplaty (po příp. účtované ceny) za dodávky přepychových předmětů, jež nenáleží v jejich obor, na zvláštní příloze příznání k dani přepychové.

(7) Byly-li některé předměty nebo výkony nařízením nově prohlášeny za přepychové a byly-li dodávka takového předmětu nebo takový výkon provedeny po dni, kdy dotýcné nařízení nabylo účinnosti, avšak úplata za ně došla před tímto dnem, jest poplatník povinen tuto úplatu zahrnouti do souhrnu přijatých úplat, podléhajících dani přepychové. Byla-li však úplata za takové dodávky nebo výkony zahrnuta již do souhrnu přijatých úplat v příznání k dani z obratu za dřívější daňové období, vyměří se z této úplaty daň přepychová, od níž se však odečte daň z obratu. Poplatník musí však tyto úplaty uvést na zvláštní příloze příznání s podotknutím, že byly v dřívějším daňovém období zdaněny dani z obratu, a připojiti doklady o tom, že dodávka byla zaplacená dříve, než nabylo účinnosti nařízení, jímž byly dodané předměty nebo provedené výkony nově prohlášeny za přepychové.

Čl. 29.

K § 17, odst. 7 zákona.

Zdanění účtovaných cen místo přijatých platů.

(1) Činí-li podnikatel nárok na povolení, aby mohl místo platů, přijatých v daňovém období, zdaňovati ceny, účtované za dodávky nebo výkony (§ 17, odst. 7 zákona), musí za toto povolení zažádati u příslušného finančního úřadu I. stolice. Povolení se žadateli udělí jen s podmínkou, že zdaní mimo ceny účtované také platy, jež dojdou za dodávky nebo výkony, provedené v době, kdy platil daň ještě podle přijatých úplat. Platy, došlé z dodávek nebo výkonů, provedených před povolením, musí podnikatel vykazovati a přiznávat odděleně.

(2) Dosavadní povolení platiti daň podle účtovaných cen zůstávají v platnosti, pokud se podmínky těchto povolení nezměnily.

(3) K vyměření daně musí býti vždy přiznány účtované ceny, čítajíc v to daň.

(4) Chce-li podnikatel přejíti od povoleného přiznávání podle účtovaných cen opět k přiznávání podle přijatých úplat, musí za povolení tohoto přechodu zažádati u příslušného finančního úřadu I. stolice. Povolení se žadateli udělí jen s podmínkou, že zdaní také

úplaty, které v době, kdy ještě platil daň podle účtovaných cen, přijal za dodávky a výkony, na něž vydal účet v době, kdy již platí daň podle přijatých úplat; tyto úplaty musí podnikatel vykazovati a přiznávat odděleně. Rovněž musí takový podnikatel odděleně vykazovati a přiznávat úplaty, které v době, kdy již platí daň podle přijatých úplat, přijal za dodávky a výkony, na něž vydal účet v době, kdy ještě platil daň podle účtovaných cen.

Čl. 30.

K §§ 17 a 18 zákona.

Srážkové položky. Vracení úplat.

(1) Uplatňuje-li poplatník v přiznání srážkové položky, musí je na vyzvání příslušného finančního úřadu (orgánu) prokázati.

(2) Za průkaz se pokládají:

1. stran vývozu evidenční kniha o vývozu a korespondence, dále pak buď prohlášení, potvrzené výstupním celním úřadem, že zboží bylo vyvezeno ze zdejšího celního území (čl. 2) nebo podací list poštovního úřadu;

2. stran dodávek (přepychového i nepřepychového zboží) nebo výkonů pro stát nebo státní podniky nebo pro osoby, které nabyly přepychového předmětu ve veřejném zájmu, doklady, uvedené v čl. 10 tohoto nařízení;

✓ 3. stran jinakých od daně osvobozených dodávek (výkonů), dále stran dodávek (výkonů), u nichž jest daň paušalována, zpravidla prodejní účty a řádné obchodní knihy. U podnikatelů, kteří neobchodují výhradně ve velkém, může se však finanční úřad I. stolice spokojiti průkazem nákupními účty, vydanými dodavateli, kteří vedou řádné obchodní knihy; k nákupním cenám připočte se poměrná část režie a podnikatelského zisku. Tržbu za zboží, u něhož jest daň paušalována, smí si srážeti ve svém přiznání podnikatel, který není podle vyhlášky o paušalování povinen paušál sám odváděti;

✓ 4. stran úplat vrácených korespondence nebo jiné doklady o zrušení dodávky nebo slevě ceny;

✓ 5. stran účtovaných cen, které se staly nedobytnými, korespondence nebo jiné doklady o bezvýsledném vymáhání.

✓ (3) Vracená úplata smí se odečítati vždy jen od souhrnu úplat, které podléhají téže daňové sazbě jako úplata vrácená. Byla-li tudíž vrácena úplata, která podléhala 1%ní dani, lze ji odečísti jen od souhrnu přijatých úplat, podléhajících dani 1%ní, byla-li však vrácena

úplata, podrobená 2%ní dani, lze ji odečítati jen od souhrnu přijatých úplat, podléhajících dani 2%ní a pod.

✓ (4) Vrací-li podnikatel úplatu ještě nezdařenou, odečte ji prostě při uzavěrce za splátkové období od součtu přijatých úplat, podléhajících stejné daňové sazbě, a vykáže jen zbytek jako souhrn zdanitelných úplat v příslušném splátkovém období přijatých. Byla-li však vrácená úplata zdaněna již v dřívějších splátkových obdobích, odečte se při nejbližší následující daňové splátce od souhrnu úplat, z něhož se odvádí daň podle stejné sazby; v daňovém přiznání uveďte se však v těchto případech v souhrnu přijatých úplat celá tržba za splátkové období, nezmenšená o vrácenou úplatu. Tato úplata se vykáže pak v daňovém přiznání na příslušném místě jako srážková položka. Nebyla-li však v celém běžném ročním daňovém období žádná z přijatých úplat podrobena téže daňové sazbě jako vrácená částka, uveďte podnikatel vrácenou úplatu na konci přiznání v příslušné poznámce a zároveň uveďte sazbu, podle které byla z vrácené úplaty v dřívějším období zaplácena splátka. Splátku, která z vrácené úplaty byla zaplácena, odečte pak vyměřující úřad od celkové předepsané daně.

(5) Toto ustanovení platí obdobně, prováděli se zdanění podle § 17, odst. 7 zákona podle účtovaných cen místo podle úplat skutečně přijatých.

Čl. 31.

K § 20, odst. 9 a 11 a § 39 zákona.

Příslušné úřady.

(1) Příslušným přijmouti ohlášky, žádosti, přiznání a vyměření daní jest — kromě případů, uvedených v odstavci 7 — finanční úřad I. stolice (berní správa), v jehož obvodu podnikatel má bydliště (sídlo) nebo kde převážně pobývá. Má-li podnikatel oddělenou provozovnu, je příslušným finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu se podnik provozuje. Má-li podnikatel několik provozoven v témže ukládacím okrese, zdaňuje se každá zvlášť; má-li několik provozoven v různých okresích, je příslušným stran každé provozovny finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu jest provozovna.

(2) Podnikateli může býti na zvláštní žádost povoleno jednotné zdanění buď pro všechny jeho provozovny nalézající se v zemi České a Moravskoslezské nebo pro všechny jeho provozovny nalézající se v zemi Slovenské nebo pro všechny jeho provozovny nalézající se na

Podkarpatské Rusi. O žádosti, jež musí býti doložena průkazem, na př. ověřeným výpisem z obchodního rejstříku, že jde o provozovny téhož majetníka nebo o závody téhož podniku, rozhoduje, jsou-li provozovny v obvodu jednoho finančního úřadu I. stolice, tento úřad, jsou-li však v obvodu různých finančních úřadů I. stolice, finanční úřad II. stolice, a jsou-li v obvodu různých finančních úřadů II. stolice, ministerstvo financí, avšak pouze pokud jde o provozovny, které jsou v zemi České a Moravskoslezské, a pokud také finanční úřad I. stolice, u něhož má býti povoleno jednotné daň vyměřovati, nalézá se v zemi České nebo Moravskoslezské.

(3) Povolení jednotného zdanění, udělena podle dřívějších zákonných ustanovení, zůstávají nadále v platnosti; příslušný úřad může povolení jednotného zdanění odvolati.

(4) Stran kočovných a podomních podniků jest příslušným úřadem ten finanční úřad I. stolice, kterému přísluší ukládání daně výdělkové (čl. 36).

(5) K vyměření daně cizozemským podnikatelům jest příslušným ten finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu činnost provozovali.

(6) V pochybnostech o tom, který úřad jest příslušný k vyměření daně, rozhodne zemský finanční úřad.

(7) Příslušnost úřadů k vyměření daně z obratu a daně přepychové při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2 a § 25, odst. 2, č. 1 zákona) řídí se podle ustanovení o cle.

(8) Finanční úřad I. stolice, který provedl trestní řízení, předepíše též zkrácenou daň z výsledku trestního řízení vyplývající.

(9) O opravných prostředcích rozhoduje jako druhá stolice s konečnou platností zemský finanční úřad s výjimkou stížností proti vyměření daně z obratu a daně přepychové při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2 a § 25, odst. 2, č. 1 zákona), o kterých platí ustanovení hlavy V colního zákona a s výjimkou případů, kde o stížnosti podle podpůrně platných ustanovení (§ 47 zákona) rozhoduje úřad jiný.

(10) V případech, kde daň jest paušalována, stanoví vždy příslušná vyhláška, které úřady jsou příslušny k vyměření paušalované daně a k rozhodování o daňové povinnosti a o stížnostech.

(11) Pokud se v zákoně nebo v tomto nařízení mluví o finančním úřadu I. stolice, rozumí se jím berní správa.

Čl. 32.

K § 20, odst. 9 zákona.

Vyměření daně z dodávek, z nichž jest povinen platiti daň podnikatel, pro kterého byly provedeny.

Z dodávek, z nichž jest povinen platiti daň podnikatel, pro kterého byly provedeny (§ 5, odst. 1, č. 5, druhá věta, § 5, odst. 1, č. 7, druhá věta a § 5, odst. 1, č. 8, druhá věta zákona), vyměří finanční úřad I. stolice dotčenému podnikateli daň na podkladě zvláštního přiznání (čl. 27, odst. 4 a čl. 28, odst. 5) a vydá na tuto daň zvláštní platební rozkaz.

Čl. 33.

K § 20, odst. 1 až 8 zákona.

Placení daně.

(1) Tuzemští podnikatelé (též osoby, uvedené v § 5, odst. 1, č. 3 zákona) jsou povinni platiti daň v daňových splátkách podle § 20, odst. 1 zákona.

(2) Podnikatelé, kteří jsou povinni platiti daň z dodávek, jež pro ně byly provedeny (§ 5, odst. 1, č. 5, druhá věta, § 5, odst. 1, č. 7, druhá věta a § 5, odst. 1, č. 8, druhá věta zákona), jsou povinni platiti tuto daň rovněž v daňových splátkách podle § 20, odst. 1 zákona.

(3) Podnikatelé, kteří obchodují předměty, jichž dodávky podléhají různým daňovým sazbám nebo jsou od daně osvobozeny, nebo předměty, u nichž jest daň paušalována, a sestaví přiznání podle směrnic, obsažených v čl. 27, odst. 5, mohou podle těchto směrnic vypočítati také výši daňových splátek.

(4) Cizozemští podnikatelé jsou povinni platiti daň za každé daňové období (§ 20, odst. 2 zákona).

(5) V daňovém přiznání jsou podnikatelé povinni vyznačiti také výši zaplacených daňových splátek nebo daně za dotčené daňové období a zvláště vykámati za každé splátkové období výši daně, která jim byla podle ustanovení § 12, odst. 2 zákona sražena a bernímu úřadu odvedena.

Čl. 34.

K § 13, odst. 2 a § 20, odst. 10 zákona.
Jak se vyměřuje daň při dražbách.

(1) Dodávky z dražeb jsou podrobeny podle § 1, odst. 2 zákona dani z obratu a podle

§ 25, odst. 2 zákona daní přepychové. Od daně jsou osvobozeny nucené dražby kromě případů, kdy jde o dodávky předmětů, jejichž vlastníkem jest ten, jemuž vyhláška o paušalování daně ukládá povinnost platiti z dodávek těchto předmětů paušál (§ 4, č. 1 zákona), a dobrovolné dražební prodeje mezi dědici k rozdělení dědictví (§ 4, č. 2 zákona). Dodávky přepychových předmětů při nucených dražbách podléhají však vždy dani přepychové (§ 25, odst. 2, č. 4 a § 27, č. 1 zákona).

(2) Daň jest povinen platiti podle § 5, odst. 1, č. 6 a § 29, č. 4 zákona, je-li dražba mimosoudní, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních, kdo o dražbu žádá, při čemž soud může žádati přiměřenou zálohu na daň.

(3) Za daň, připadající na dodávky z mimosoudní dražby, ručí podle § 8, odst. 1, č. 8 zákona ten, z jehož podnětu se mimosoudní dražba koná, není-li sám subjektem daně.

(4) Ustanovení odst. 3 se vztahuje podle všeobecného ustanovení § 24 zákona také na mimosoudní dražby předmětů přepychových.

(6) Nepodnikatel, který zamýšlí provést dobrovolnou dražbu, jest povinen to oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu se dražba má konati, a to nejpozději týden před dražbou a v oznámení uvést dobu, předmět a místo dražby.

(6) Osoba, k placení daně povinná, musí obdobně podle ustanovení čl. 26 až 28 tohoto nařízení do 14 dnů po dražbě podati daňové přiznání, obsahující souhrn všech úplat při dražbě přijatých; byly-li v dražbě prodány zároveň předměty přepychové, musí se stran nich podati zvláštní přiznání.

(7) Daň, kterou si poplatník sám vypočte, musí býti ve lhůtě, stanovené pro podání přiznání, odvedena platenkou poštovní spořitelny bernímu úřadu, příslušnému podle místa dražby. Na líci složenky vplatního listku musí poplatník zejména též vyznačiti jméno berní obce, na rubu složenky pak, že platí daň z obratu nebo daň přepychovou nebo jejich paušál (sazbu paušálu), dále datum, místo a předmět (předměty) dražby a stručně odkázati na přiznání daňové, podané finančnímu úřadu I. stolice.

(8) Berní úřad předepíše daň ve výši došlých mu plateb a učiní o předpisech hromadné oznámení nadřízenému finančnímu úřadu I. stolice, v němž podle údajů plátců na rubu složenek vplatních listků poštovní spořitelny sdělí u každého předpisu datum, místo a předmět (předměty) dražby. Finanční úřad I. stolice přezkoumá podle daňového přiznání, byla-li daň

správně odvedena, a předepíše, je-li třeba, doatek; jinak strana platební rozkaz neobdrží.

(9) Stále soudní dražebny, notáři a podnikatelé, kteří častěji nebo po živnostensku provádějí dražby, jsou oprávněni daň z obratu nebo daň přepychovou z dražeb odváděti zároveň s daňovými splátkami z ostatní své tržby.

(10) Nárok na 2% ní sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 4 zákona lze uplatniti také při dražbách za podmínek, uvedených v čl. 39 tohoto nařízení.

(11) Ustanovení odst. 1 až 4 a odst. 6 až 8 a odst. 10 vztahují se jak na dražby, prováděné podnikateli, tak na dražby, prováděné nepodnikateli.

Čl. 35.

K § 22, odst. 1 až 3 a § 37 zákona.

V r á c e n í d a n ě v ý v o z c ů m.

(1) Tuzemský podnikatel, který vyvezl do ciziny předmět, podrobený dani z obratu nebo dani přepychové, aniž jej zpracoval, může žádati za vrácení částky ve výši daně, kterou z dodávky jeho dodavatel nebo při dovozu on sám státu odvedl.

(2) Za zpracování se nepokládá, byl-li předmět jen opatřen novým neb jiným obalem, nebo čištěním, natřením nebo jinak jen zevně upraven k prodeji.

(3) Žádost za vrácení daně z obratu nebo daně přepychové nutno podati do jednoho roku po vývozu u finančního úřadu I. stolice, v jehož obvodu má vývozce své bydliště (sídlo).

(4) Žadatel musí prokázati, že nabyl vyvezeného předmětu od tuzemského dodavatele nebo že jej sám z ciziny dovezl, kdy se tak stalo, z jaké ceny byla jeho dodavatelem nebo při dovozu jím samým daň zaplacená, a že tento předmět skutečně vyvezl do ciziny.

(5) K tomu cíli musí žádost doložiti příslušným výpisem ze své evidenční knihy o vývozu, kterou jest povinen vésti podle čl. 2 tohoto nařízení, a buď prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem, že zboží bylo vyvezeno ze zdejšího celního území (čl. 2) nebo podacím listem poštovního úřadu. Kromě toho musí předložití nákupní účet, vydaný mu jeho dodavatelem, a dva opisy tohoto nákupního účtu. Z nákupního účtu má býti patrné, kdy byla účtovaná cena zaplacená (neplatí-li dodavatel daň z cen účtovaných podle § 17, odst. 7 zákona). Od průkazu výpisem z evidenční knihy o vývozu může finanční úřad I. stolice upustiti, je-li vývoz jiným způsobem prokázán tak, že o něm úřad nemá pochybností.

(6) Obsahuje-li nákupní účet údaje, které nemají pro posouzení nároku na vrácení daně významu, dostačí, předloží-li vývozce kromě prvopisu nákupního účtu pouhé dva výpisy z tohoto účtu, obsahující datum účtu, jméno dodavatelovo, označení zboží, jeho množství, cenu, označení obalu a při vagonových zásilkách též čísla vagonů, zkrátka údaje, které jsou k zjištění totožnosti zboží nezbytné, konečné datum zaplacení a zaplacenou částku.

(7) Popisy nákupního účtu nebo výpisy z něho musí být opatřeny prohlášením dodavatele, od něhož vývozce zboží koupil, že daň z účtované ceny byla již zaplacená, a datem této platby nebo prohlášením, že jest účtovaná cena zahrnuta v částce, z níž daň za příslušné období byla již zapravena; prohlášení musí znít na úřad, u něhož se o vrácení žádá.

(8) Jde-li o vrácení daně přepychové, musí žadatel kromě dokladů shora uvedených předložit také příslušný výpis z knihy daňové svého dodavatele.

(9) Dodavatelovo prohlášení a výpis z jeho knihy daňové jsou kolku prosty.

(10) Odepře-li dodavatel vydání vývozci prohlášení o zaplacení daně nebo výpis z knihy daňové nebo nemůže-li si je vývozce opatřit z jiných důvodů, musí tyto překážky oznámiti, připojit nákupní účet a dva jeho popisy a žádati, aby úřad se sám přesvědčil o zaplacení daně z účtovaného zboží. Finanční úřad vyzve pak dodavatele, aby opatřil popisy účtů prohlášením, je-li daň z příslušné dodávky již zaplacená či ne, případně aby předložil výpis ze své knihy daňové. Nevyhoví-li dodavatel tomuto vyzvání včas, může mu finanční úřad uložit pořádkovou pokutu podle § 43 zákona.

(11) Finanční úřad vyznačí na prvopise účtu, že byl tento předložen proto, aby daň byla vrácena, a žadateli jej pak vrátí.

(12) Jeden opis účtu podrží si úřad, druhý opis zašle k cíli kontroly tomu finančnímu úřadu I. stolice, u něhož jest vývozce dodavatel zdaněn.

(13) Žádost, kterou jest podati nejdéle do jednoho roku po vývozu, podává se zpravidla za celé daňové období ročně nebo alespoň čtvrtletně, vždy však teprve tehdy, když lze s jistotou předpokládati, že ten, kdo vývozci zboží dodal, daň z dodávky již státu odvedl.

(14) Žádá-li za vrácení daně vývozce, který vyvezené zboží z ciziny sám dovezl a z něho při dovozu daň zaplatil, doloží svou žádost výpisem ze své evidenční knihy o vývozu a buď prohlášením, potvrzeným výstupním celním

úřadem, nebo podacím listem poštovního úřadu, dále pak stvrzenkou celního úřadu o zaplacení daně.

(15) O žádostech rozhoduje finanční úřad I. stolice (čl. 31).

(16) V případech a za podmínek uvedených v § 195, odst. 2 a § 216, odst. 1 vládního nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168 Sb. z. a n., jímž se provádí celní zákon, vrátí příslušný úřad celní správy na žádost daň z obratu nebo daň přepychovou zároveň se clem.

Čl. 36.

K § 23 zákona.

Zajištění daně.

(1) Příslušný finanční úřad I. stolice (čl. 31) může podnikům kočovním nebo podomním, které nemají na určitém místě stálé provozovny, zároveň při uložení daně výdělkové uložit jistotu za daň z obratu nebo daň přepychovou, a to ve výši daně, která pravděpodobně připadne na daňové období, za které se zmíněným podnikům vyměřuje daň výdělková.

(2) Příslušný finanční úřad I. stolice může také cizozemským podnikatelům uložit jistotu za daň, která pravděpodobně připadne na dobu, po kterou zamýšlejí v jeho obvodu provádět dodávky nebo výkony.

(3) Zajištění daně z obratu a daně přepychové při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 2 a § 25, odst. 2, č. 1 zákona) řídí se podle ustanovení o cle.

Čl. 37.

K § 27, č. 2 zákona.

Osvobození dodávek používaných přepychových předmětů.

(1) Směňuje-li se používaný přepychový předmět za nový přepychový předmět téhož druhu, jest dodávka používaného přepychového předmětu podle § 27, č. 2 zákona od daně přepychové osvobozena, kdežto dodávka nového přepychového předmětu podléhá dani přepychové z plné ceny nového přepychového předmětu, nezmenšené o cenu používaného přepychového předmětu. Podmínkou zmíněného osvobození jest, že dodavatel nového přepychového předmětu vydá o směně řádný účet, v němž musí být uvedena jak cena za nový přepychový předmět tak cena za používaný přepychový předmět; opis tohoto účtu jest dokladem příslušné položky knihy daňové. Je-li dodavatel používaného přepychového předmětu podnikatelem, jest povinen cenu

účtovanou za používaný přepychový předmět zvláště uvést ve svém přiznání jak mezi příjmy tak mezi srážkami a srážku tu doložit originálním účtem o směně.

(2) Dodávka používaného přepychového předmětu podléhá ovšem dani z obratu.

Čl. 38.

K § 28, č. 2 zákona.

Snížená daň přepychová pro umělecká plastická díla.

(1) Dodávky plastických děl podléhají 2% ní snížené dani přepychové jen tehdy, jde-li o umělecká plastická díla k účelům veřejným. Okolnost, že plastické dílo bylo dodáno pro veřejné účely, nutno prokázatí objednávkou a potvrzením finančního úřadu I. stolice, uvedeným ve čl. 2 tohoto nařízení; zmíněné průkazy nutno uschovati jako doklad knihy daňové.

(2) Snížená daň přepychová se nevztahuje však na dodávky uměleckých plastických děl, která nejsou určena k účelům veřejným.

(3) Podmínky, za nichž dovoz uměleckých plastických děl podléhá jen 2% ní snížené dani přepychové, stanoví čl. 2 tohoto nařízení.

Čl. 39.

K § 28, č. 4 zákona.

Průkazy pro překupníky k uplatnění nároku na sníženou daň přepychovou.

(1) Činí-li ten, kdo nabývá přepychových předmětů, zdaňovaných v drobném prodeji, nárok na sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 4 zákona proto, že těchto předmětů nabývá k dalšímu zeizení v nezměněném stavu, musí tuto okolnost dodavateli prokázatí jednak úředním vysvědčením, jednak osvědčením podle připojených vzorců (vzorec č. 1 a 8).

(2) Úřední vysvědčení, jež vydá okresní úřad tomu, kdo jest oprávněn podle platných ustanovení provozovati výdělečnou činnost, musí obsahovati: řadové číslo úředního seznamu, jméno (firmu) toho, kdo zboží nabývá, jeho povolání (živnost), bydliště (sídlo firmy) a bližší adresu, obvyklé označení obchodních předmětů, které podnikatel po živnostensku prodává, a dobu, na kterou má vysvědčení platnost. Vysvědčení se vydává na jeden kalendářní rok; po jeho uplynutí může platnost úředního vysvědčení býti vždy prodloužena na další kalendářní rok.

(3) Okresní úřad vede o vydaných úředních vysvědčeních seznam, v němž jsou obsaženy údaje shora uvedené.

(4) Není závady, aby úřad vydal podnikateli další vysvědčení, na nichž se poznamená, kolikáté to jest vyhotovení.

(5) Osvědčení, jež vydá nabyvatel dodavatel, musí obsahovati: jméno okresního úřadu, který vydal úřední vysvědčení shora uvedené, datum a číslo tohoto vysvědčení, obvyklé obchodní označení dodávky, její cenu, dodavatelovo jméno (firmu), datum vyhotovení, nabyvatelův podpis a jeho adresu.

(6) Při odebrání zboží vykáže se odběratel úředním vysvědčením a odevzdá dodavateli osvědčení o dodávce.

(7) Dodavatel poznamená v knize daňové (v poznámkovém sloupci) důvod, proč byla účtována snížená 2% ní daň přepychová, vyznačí na osvědčení položku knihy daňové a uschová toto osvědčení jako doklad příslušné položky knihy daňové.

(8) Jen za těchto podmínek jest dodavatel oprávněn při dodávce uvést v knize daňové místo plné 10% ní sazby toliko 2% ní sazbu daně přepychové a podle této daně vypočítati.

(9) Dodavatel nemusí však trvati na předložení úředního vysvědčení a osvědčení, když zná nabyvatele jako obchodníka nebo živnostníka zbožím přepychovým právě toho druhu, jaké prodává, nebo když jest z objednacního listu zřejmo, že ten, kdo zboží objednává, obchoduje zbožím právě tohoto druhu. Ve všech těchto případech jedná však dodavatel na vlastní zodpovědnost a musí na požádání finančních orgánů hodnověrně prokázatí, komu, kdy a jaké zboží skutečně dodal. Tento průkaz provede objednacím listem, opisem účtu a případně dopravní listinou (nákladním listem, poštovním podacím listem atd.). Odebírá-li však nabyvatel zboží osobně bez objednacního listu, musí dodavatel vyhotoviti účet a opis účtu uschovati jako doklad příslušné položky knihy daňové.

Čl. 40.

K § 38, odst. 1 zákona.

Vrácení daně přepychové výrobcům přepychových předmětů.

(1) Podnikateli, který nabyl přepychového předmětu proto, aby jej dále zpracoval na jiný přepychový předmět, vrátí se na žádost částka ve výši rozdílu mezi 12% ní (10% ní) daní přepychovou a sníženou 2% ní daní přepychovou.

psychovou, prokáže-li, že nabyl přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem, nebo že nabyl přepychového předmětu, zdaňovaného v drobném prodeji, a prokáže-li dále, že z dodávky nebo při dovozu byla státu odvedena 12%ní (10%ní) daň přepychová.

(2) Zpracováním se rozumí jak zpracování ve vlastním slova smyslu, kdy předmět ztrácí svou podstatu a název, tak také přepracování, jímž se mění toliko forma předmětu nebo při němž se předmětu použije jako součástíky k zhotovení jiného přepychového předmětu.

(3) Žádost musí být podána do jednoho roku po nabytí předmětu. Žadatel musí prokázat buď, že nabyl předmětu úplatnou dodávkou, podléhající 12%ní nebo 10%ní dani přepychové a za jakou úplatou, nebo že jej dovezl z ciziny a zaplatil při dovozu 12%ní daň přepychovou. Žádost svou musí doložit průkazem (na př. zásobníkem), že předmět skutečně zpracoval na jiný přepychový předmět, dále pak nákupním účtem a dvěma jeho opisy a příslušným výpisem z knihy daňové svého dodavatele, nebo jestliže dovezl předměty z ciziny a zaplatil při dovozu daň, celní kvitanci. Z nákupního účtu má být patrné, kdy byla účtována cena zaplacená (neplatí-li dodavatel daň z cen účtovaných podle § 17, odst. 7 zákona).

(4) Opisy nákupního účtu, případně výpisy z něho (čl. 35) musí být opatřeny prohlášením dodavatele, že daň z účtované ceny byla již zaplacená, a datem této platby nebo prohlášením, že jest účtována cena zahrnutá v částce, z níž daň za příslušné období byla již státu odvedena; prohlášení musí znít na úřad, u něhož se o vrácení žádá.

(5) Odepře-li dodavatel vydati nabyvateli prohlášení o zaplacení daně nebo výpis ze své knihy daňové nebo nemůže-li si je nabyvatel z jiných důvodů opatřit, musí tyto překážky oznámiti, připojit nákupní účet a dva jeho opisy a žádati, aby úřad se sám přesvědčil o zaplacení daně z účtovaného zboží. Finanční úřad vyzve pak dodavatele, aby opatřil opisy účtu prohlášením, je-li daň z příslušné dodávky již zaplacená čili nic, případně aby předložil výpis ze své knihy daňové. Nevyhoví-li dodavatel tomuto vyzvání včas, může mu finanční úřad uložit pořádkovou pokutu podle § 43 zákona.

(6) Finanční úřad vyznačí na prvopise účtu, že byl předložen proto, aby daňový rozdíl byl vrácen, a žadateli jej pak vrátí. Jeden opis účtu podrží si úřad, druhý opis zašle k cíli kontroly tomu finančnímu úřadu I. stolice, u něhož jest dodavatel zdaněn.

(7) Nenabyli-li podnikatel přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem, vrátí se mu na žádost částka ve výši 6% nákupní ceny (bez daně). Žadatel musí i v tomto případě žádost podati do jednoho roku po nabytí předmětu a doložit ji shora uvedenými doklady a průkazem (na př. zásobníkem), že předmět skutečně zpracoval na jiný přepychový předmět.

(8) V obou případech musí být žádost podána u příslušného finančního úřadu I. stolice nabyvatelova, kterýžto úřad hodnověrnost předložených průkazů přezkoumá a o žádosti rozhodne.

Čl. 41.

K § 38, odst. 3 zákona.

Vrácení daně přepychové státu, státním podnikům a osobám, jež nabyly přepychových předmětů ve veřejném zájmu.

(1) Stát, státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo kdo nabyl přepychového předmětu ve veřejném zájmu, mají nárok, aby se jim vrátila částka ve výši 6% nákupní ceny tehdy, když předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, nenabyli ani sami přímo od výrobce nebo přímo dovozem, ani dovozem prostřednictvím tuzemského podnikatele podle § 28, č. 3 zákona.

(2) Co se rozumí veřejným zájmem, stanoví čl. 10 tohoto nařízení.

(3) Žádost za vrácení daně nutno podati u příslušného finančního úřadu I. stolice nabyvatelova, a to do jednoho roku po nabytí předmětu a doložit ji nákupním účtem a dvěma jeho opisy; skutečnost, že daň byla zaplacená státu, musí být prokázána způsobem, stanoveným v čl. 35 tohoto nařízení. Kdo nabyl předmětu ve veřejném zájmu, musí mimo to ještě prokázat (vysvědčením úřadu, správy ústavu atd.), k jakému účelu předmětu nabyt.

(4) Finanční úřad přezkoumá předložené průkazy a na nákupním účtě poznamená, že

byl předložen proto, aby daň byla vrácena, a uvede důvod tohoto vrácení.

(3) Dodávka překupníkovu státu nebo shora zmíněným státním podnikům jest v tomto případě podle § 4, č. 17 zákona od daně z obrátu osvobozena za podmínek, uvedených v čl. 10, odst. 1 až 4 tohoto nařízení.

Čl. 42.

K § 38, odst. 5 zákona.

Vrácení daně přepychové, byl-li přepychový předmět zničen nebo poškozen.

(1) Podnikatel může u příslušného finančního úřadu I. stolice žádati, aby mu byla vrácena daň přepychová, zaplacená u výrobce nebo při dovozu, když prokáže, že zboží bylo bez jeho viny živelní nebo jinou neodvratnou pohromou zničeno nebo tou měrou poškozeno, že daň nelze přesunouti na dalšího nabyvatele.

(2) Nabyli-li v těch případech podnikatel zboží přímo od výrobce nebo přímo dovozem, může žádati, aby mu byla vrácena daň přepychová z celé nákupní ceny nebo z té části nákupní ceny, která odpovídá množství zničeného nebo poškozeného zboží. Nenabyli-li však podnikatel zboží přímo dovozem nebo přímo od výrobce, který z dodávky zaplatil daň, nýbrž od překupníka, vrátí se mu na žádost 6% nákupní ceny (bez daně), příp. z té části nákupní ceny, která odpovídá množství zničeného nebo poškozeného zboží.

(3) Žadatel musí hodnověrně prokázat, že, příp. jakou měrou zboží bylo zničeno nebo poškozeno; to prokáže buď úředním potvrzením nebo znaleckým posudkem, potvrzeným příslušným důchodkovým kontrolním nebo celním úřadem a pod. Kromě toho musí žadatel v těch případech, kde nabytí zboží přímo od výrobce, předložit příslušný výpis z knihy daňové dodavatelovy. Skutečnost, že daň byla státu odvedena, musí prokázat způsobem, stanoveným v čl. 35 tohoto nařízení.

(4) Hodnověrnost předložených průkazů finanční úřad přezkoumá, o žádosti podle volného uvážení rozhodne a na nákupním účtě poznamená, že byl předložen proto, aby daň byla vrácena, a uvede zároveň důvod tohoto vrácení.

(5) Vrácení daně nelze žádati, bylo-li zničení nebo poškození zboží úmyslně zaviněno majitelem.

Čl. 43.

K § 49, odst. 5 zákona.

Vrácení daně z dodávek a výkonů, uzavřených za platnosti dřívějších ustanovení.

(1) Při dodávkách nebo výkonech, uzavřených před 1. lednem 1939, provedených však po 31. prosinci 1938, které podle zákona, platného pro dobu od 1. ledna 1939, dani nepodléhají, podle dřívějších zákonů však byly dani podrobeny, jest příjemce dodávky nebo výkonu oprávněn žádati na svém dodavateli nebo na tom, kdo výkon provádí, poměrnou srážku daňovou z úplaty za dodávku nebo výkon. Jestliže však dodavatel nebo ten, kdo výkon provádí, daň již státu odvedl, má příjemce právo žádati za vrácení daně u příslušného finančního úřadu I. stolice.

(2) Žadatel musí v tomto případě prokázat, že nabytí dotčených předmětů nebo výkonů úplatně, že dodávka nebo výkon byly provedeny po 31. prosinci 1938 a že z nich byla zaplacená daň podle dřívějších zákonů ustanovení. Tyto okolnosti lze prokázat způsobem, stanoveným v čl. 35 tohoto nařízení; jde-li o vrácení daně přepychové, musí žadatel předložit také výpis z knihy daňové dodavatele nebo toho, kdo výkon provádí.

(3) Totéž platí obdobně při dodávkách a výkonech, uzavřených dříve, než nabylo účinnosti nařízení, kterým byly některé přepychové předměty nebo výkony prohlášeny za nepřepychové nebo některé předměty zproštěny daně z obrátu při dovozu, anebo vyhláška, kterou byl u některých předmětů daňový paušál zrušen nebo snížen, provedených však po dni, kdy dotčené nařízení nebo vyhláška nabyly účinnosti.

Čl. 44.

K § 49, odst. 7 až 9 zákona.

Přechodná ustanovení.

(1) Podnikatelé, kteří mají v den, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění seznam přepychových předmětů, na skladě předměty, zdaňované dříve v drobném prodeji, podle zmíněného nařízení však zdaňované u výrobce nebo při dovozu, mohou žádati, aby jim finanční úřad I. stolice vyměřil z této zásoby 8% ní daňový rozdíl (mezi plnou přepychovou daní a daní z obrátu), který

může býti zaplacen ihned nebo ve 4 čtvrtletních bezúročných lhůtách.

(2) K tomu cíli musí podnikatelé předložiti zmíněnému finančnímu úřadu řádně sepsanou inventuru. Finanční úřad povolí toto zdanění ode dne, k němuž byla sepsána inventura, a to s podmínkou, že tržba za zmíněnou zásobu bude zdaněna při prodeji 2%ní daní z obrátu.

(3) Totéž platí obdobně v případech, uvedených v § 49, odst. 8 zákona, nejde-li o předměty, zdaňované v drobném prodeji, a dále

v případech, uvedených v § 49, odst. 9 zákona.

Čl. 45.

K § 50 zákona.

Účinnost a provedení nařízení.

Toto vládní nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Čísloseznamu.

Vzorec č. 1

k čl. 2 a 39 vl. nař. ze dne 4. července 1924,
č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne
22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne
23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne
29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., ze dne
17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., ze
dne 27. prosince 1935, č. 269 Sb. z. a n.,
a ze dne 21. prosince 1938, č. 359 Sb. z. a n.

Rok.....

Úřední vysvědčení.

Potvrzuje se, že.....

(Jméno, firma)

v

provozuje oprávněně obchod, živnost*)

Vysvědčení toto má platnost jeden rok, t. j. do.....

19.....

v

.....dne

. 19.....

.....
(Podpis úředníkův.)

Razítko okresního úřadu:

*) Co se nehodí, budiž škrtnuto.

Vzorec č. 2

k čl. 2 vl. nař. ze dne 4. července 1924,
č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne
22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne
23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne
29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., ze dne
17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., ze
dne 27. prosince 1935, č. 269 Sb. z. a n.,
a ze dne 21. prosince 1938, č. 359 Sb. z. a n.

Evidenční kniha o vývozu.

Tuzemský nákup (vlastní výroba) nebo dovoz.

[illegible]

Vzorec č. 3

k čl. 2 a 11 vl. nař. ze dne
1. července 1924, č. 136
Sb. z. a n., ve znění vl.
nař. ze dne 22. prosince
1926, č. 247 Sb. z. a n.,
ze dne 23. prosince 1930,
č. 189 Sb. z. a n., ze dne
29. dubna 1932, č. 68 Sb.
z. a n., ze dne 17. listo-
padu 1932, č. 176 Sb. z.
a n., ze dne 27. prosince
1935, č. 269 Sb. z. a n.,
a ze dne 21. prosince
1938, č. 369 Sb. z. a n.

Korespondenční listek.

V.....

pošta.....

Vzorec č. 4

k čl. 19 vl. nař. ze dne 4. července 1924,
č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne
22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne
23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne
29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., ze dne
17. listopadu 1932, č. 176 Sb. z. a n., ze
dne 27. prosince 1935, č. 269 Sb. z. a n.,
a ze dne 21. prosince 1938, č. 359 Sb. z. a n.

Oznámení

k dani z obrátu — přepychové — o dodávkách nepodnikatelů

(§ 13, odst. 1 a 3 a § 31 zákona).

Jméno a adresa dodavatele:.....

Jméno a adresa nabyvatele:.....

Den uzavření a předmět smlouvy:.....

Výše úplaty (smluvená cena):.....

V

dne

19.....

(Podpis nepodnikatele.)

Poučení.

A) Dodává-li nepodnikatel nepodnikateli, jest podle §§ 13 a 31 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., a ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. z. a n., povinen do 14 dnů po ujednání dodávky:

1. zaplatiti z každé jednotlivé dodávky daň příslušnému bernímu úřadu;
2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí, oznámení o dodávce podle hořejšího vzorce;
3. zaslati nabyvateli potvrzení o zaplacení daně s údaji, jež obsahuje oznámení pod č. 2 uvedené.

Z dodávek nepřepychových předmětů činí daň 2% nebo 1% (§ 10 zákona) a z dodávek přepychových předmětů 10% (§ 30 zákona) úplaty (ceny).

B) Dodává-li nepodnikatel podnikateli, jest toliko povinen zaslati finančnímu úřadu I. stolice oznámení o dodávce podle hořejšího vzorce. Daň odvede v tomto případě za nepodnikatele podnikatel (nabyvatel).

Vzorec č. 5

k čl. 19 vl. nař. ze dne 4. července 1924,
č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne
22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne
23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne
29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., ze dne
17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., ze
dne 27. prosince 1935, č. 269 Sb. z. a n.,
a ze dne 21. prosince 1938, č. 359 Sb. z. a n.

Oznámení

k dani z obrátu — přepychové — o výkonech nepodnikatelů

(§ 13, odst. 4 a § 31 zákona).

Jméno a adresa nepodnikatele, jenž výkon provedl:

Druh výkonu, kdy a kde byl proveden:

Výše úplaty (smluvená cena):

Kdy, jakou částkou a kde byla daň zaplacená:.....

V dne 19....

.....
(Podpis nepodnikatele.)

Poučení.

Nepodnikatel, provádějící zdanitelný výkon, jest podle §§ 13 a 31 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., a ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. z. a n., povinen do 14 dnů po provedení výkonu:

1. zaplatiti z každého jednotlivého výkonu daň příslušnému bernímu úřadu;
2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu byl výkon proveden, oznámení o výkonu podle hořejšího vzorce.

Z výkonů nepřepychových činí daň 2% (§ 10 zákona) a z výkonů přepychových 10% (§ 30 zákona) úplaty (ceny).

Za zdanitelný výkon se také pokládá pořádání představení a zábav jakéhokoliv druhu.

Číslo

Vzorec č. 8

k čl. 39 vl. nař. ze dne 4. července 1921,
č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne
22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne
23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne
29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., ze dne
17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., ze
dne 27. prosince 1935, č. 269 Sb. z. a n.,
a ze dne 21. prosince 1938, č. 359 Sb. z. a n.

Osvědčení.

Potvrzuji(eme), že jsem (jsme) odebral(i), prokázav(še) se úředním vysvědčením
okresního úřadu v...

ze dne... 19....., čís... , od pana (firmy)...

(obvyklé označení předmětu přepychové dodávky a množství)

v ceně... Kč h.

V

dne.....

19

(Podpis nabyvatelův.)

(Adresa nabyvatelova.)

Pozn. redakce: Slovenské a ukrajinské znění vyhlášky č. 19/1939 Sb. I s přílohou bude vyhlášeno
dodatečně.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 11.

Vydána dne 9. února 1939.

Cena: K 1.60.

Obsah: (20.—29.) 20. Nařízení, kterým se mění a doplňuje zákon na ochranu republiky. — **21.** Nařízení o povinnosti vydání státu některý spisový materiál. — **22.** Nařízení o příroci pro pohledávky za některými sdruženími. — **23.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje § 13 zákona ze dne 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n., o úvěrové pomoci nabyvatelům půdy (zákonu úvěrového), ve znění vládního nařízení ze dne 29. července 1933, č. 158 Sb. z. a n. — **24.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje řád pro uchazeče o úvěr podle zákona o úvěrové pomoci nabyvatelům půdy, vydaný vládním nařízením ze dne 7. prosince 1933, č. 232 Sb. z. a n. — **25.** Vyhláška o částečné změně stanov Státního kolonizačního fondu. — **26.** Vyhláška o částečné změně stanov Fondu česko-slovenských legionářů pro pozemkovou reformu. — **27.** Nařízení o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí. — **28.** Vyhláška o ukončení stavu branné pohotovosti státu. — **29.** Vyhláška o rozšíření působnosti Bernské úmluvy o ochraně děl literárních a uměleckých na Aden, Burmu, Saravak a Severní Britské Borneo.

20.

Vládní nařízení

ze dne 3. února 1939,

kterým se mění a doplňuje zákon na ochranu republiky.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. I ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Činy trestné podle § 11, č. 1 nebo podle § 20, odst. 1 zákona ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., na ochranu republiky, spáchané za účinnosti tohoto vládního nařízení, trestají se jako přečiny.

Čl. II.

Do zákona na ochranu republiky se vkládají tato ustanovení:

Hanobení republiky nebo jejích ústavních činitelů.

§ 14 b).

Kdo veřejně nebo před více lidmi hanobí republiku nebo některou její zemi, jejich zákonodárný sbor, jeho předsednictvo, výbor nebo komisi, nebo jejich vládu,

kdo potupí jméno nebo symbol republiky nebo některé její země, zejména jejich znak,

vlajku, barvy nebo hymnu, anebo vypodobení prezidenta republiky (jeho náměstka),

kdo zničí, poškodí nebo odstraní symbol republiky nebo některé její země, zejména jejich znak, vlajku nebo barvy, anebo vypodobení prezidenta republiky (jeho náměstka), aby projevil opovržení republiky nebo některé její zemi nebo prezidentu republiky anebo nepřátelské smýšlení o nich,

bude potrestán pro přečin vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

Hanobení cizího státu.

§ 14 c).

(1) Kdo veřejně nebo před více lidmi hanobí cizí stát, hlavu nebo ústavního činitele cizího státu nebo zástupce cizího státu uznaného vládou republiky,

kdo potupí znak, vlajku, hymnu nebo vypodobení hlavy cizího státu,

kdo zničí, poškodí nebo odstraní znak, vlajku nebo vypodobení hlavy cizího státu, aby projevil opovržení onomu státu nebo jeho hlavě anebo nepřátelské smýšlení o nich,

bude potrestán pro přečin vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

(2) Činy uvedené v předchozím odstavci nelze stíhati, jestliže ministerstvo zahraničních věcí prohlásí, že stát, proti kterému směřují, odírá republiku stejnou ochranu proti obdobným činům. Ministerstvo zahraničních

věcí vydá toto prohlášení v dohodě s příslušnými ministerstvy; prohlášení to jest závazné i pro soud.

Hanobení národa.

§ 14 d).

Kdo veřejně nebo před více lidmi hanobí některý národ nebo některou národní menšinu anebo jejich jazyk, takže to může vzbuditi veřejné pohoršení nebo ohroziti obecný mír nebo mezinárodní vztahy republiky, bude potrestán pro přečin vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

Čl. III.

(1) Zrušují se § 14, č. 5 a 6, § 20, odst. 2 a § 40, č. 1 zákona na ochranu republiky ve znění zákona ze dne 10. července 1933, č. 124 Sb. z. a n.

(2) Kde platné právní předpisy odkazují na ustanovení § 14, č. 5 a 6 a na § 20, odst. 2 zákona na ochranu republiky, týkají se tyto odkazy nadále §§ 14 b) až 14 d) zákona na ochranu republiky ve znění čl. II tohoto nařízení.

Čl. IV.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti osmým dnem po vyhlášení; provedou je v zemích České a Moravskoslezské všichni členové vlády, jejichž působnost se vztahuje na tyto země, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie

zo dňa 3. februára 1939,

ktorým sa mení a doplňuje zákon na ochranu republiky.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Činy trestné podľa § 11, č. 1 alebo podľa § 20, ods. 1 zákona zo dňa 19. marca 1923, č. 50 Sb. z. a n., na ochranu republiky, spáchané za účinnosti tohoto vládneho nariadenia, trestajú sa ako prečiny.

Čl. II.

Do zákona na ochranu republiky sa vkladajú tieto ustanovenia:

Hanobenie republiky alebo jej ústavných činiteľov.

§ 14 b).

Kto verejne alebo pred viac ľudmi hanobí republiku alebo niektorú jej krajinu, jej zákonodarný sbor, jeho predsedníctvo, výbor alebo komisiu, alebo ich vládu,

kto potupí meno alebo symbol republiky alebo niektorej jej krajiny, menovite ich znak, vlajku, farby alebo hymnu, alebo vypodobenie prezidenta republiky (jeho námestníka),

kto zničí, poškodí alebo odstráni symbol republiky alebo niektorej jej krajiny, menovite ich znak, vlajku alebo farby, alebo vypodobenie prezidenta republiky (jeho námestníka), aby prejavil opovrhnutie republiky alebo niektorej jej krajiny alebo prezidentom republiky alebo nepriateľské smýšľanie o nich,

bude potrestaný pre přečin väzením od osem dní do šesť mesiacov.

Hanobenie cudzieho štátu.

§ 14 c).

(1) Kto verejne alebo pred viac ľudmi hanobí cudzí štát, hlavu alebo ústavného činiteľa cudzieho štátu, alebo zástupcu cudzieho štátu uznaného vládou republiky,

kto potupí znak, vlajku, hymnu alebo vypodobenie hlavy cudzieho štátu,

kto zničí, poškodí alebo odstráni znak, vlajku alebo vypodobenie hlavy cudzieho štátu, aby prejavil opovrhnutie onomu štátu alebo jeho hlave alebo nepriateľské smýšľanie o nich,

bude potrestaný pre přečin väzením od osem dní do šesť mesiacov.

(2) Činy uvedené v predchádzajúcom odseku nemožno stíhať, jestliže ministerstvo zahraničných vecí prehlási, že štát, proti ktorému smerujú, odopiera republike rovnakú ochranu proti obdobným činom. Ministerstvo zahraničných vecí vydá toto prehlásenie v dohode s príslušnými ministerstvami; prehlásenie to je záväzné i pre súd.

Hanobenie národa.

§ 14 d).

Kto verejne alebo pred viac ľudmi hanobí niektorý národ alebo niektorú národnú menšinu alebo ich jazyk, takže to môže vzbudiť verejné pohoršenie alebo ohroziť obecný mier alebo medzinárodné vzťahy republiky, bude potrestaný pre přečin väzením od osem dní do šesť mesiacov.

Чл. III.

(1) Зрушують са § 14, ч. 5 а 6, § 20, одс. 2 а § 40, ч. 1 закона на охрону републики в знені закона зо дѣа 10. јула 1933, ч. 124 Сб. з. а н.

(2) Кде платне правне предписы одказују на установеніа § 14, ч. 5 а 6 а на § 20, одс. 2 закона на охрону републики, тѣкају са тїето одказы надѣај §§ 14 б) аѣ 14 д) закона на охрону републики в знені чл. II тоhto влѣд-неho наріаденіа.

Чл. IV.

Тото наріаденіе платі на ўземі целѣho штату а надобѣаа ўчїнност' џсмым дїом по выхлѣсенї; преведѣ ho в країнахъ Ческеї а Моравскосїезскеї всетці членовіа влѣаы, которѣхъ пѣсобност' са вztахује на тїето країны, в Словенскеї країне Словенскѣ країнскѣ влѣаа а на Подкарпатскеї Русї влѣаа Подкарпатскеї Русї.

Розпорядок владї

з дня 3. лютого 1939,

яким змїнюється та доповнюється закон на охорону републики.

Влада Ческо-Словацкѣої републики розпоряджує по арт. II конституційного уповно-важувачого закона з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

Арт. 1.

Курї вчїнкї по § 11, ч. 1 або по § 20, уст. 1 закону з дня 19. березня 1923, ч. 50 36. з. і р., на охорону републики, поповненї за обовязуочної силї цього розпорядку владї, караються як провиннї.

Арт. II.

До закону на охорону републики вкладаються такі постанови:

Зганьбленнїа републики або їх конституційних чинникїв.

§ 14 б).

Хто публїчно або перед бїльше людьми ганьбїть републику або котрийнебудь її край, їх законодапний збір, його предсїд-ництво, вїдїл або комїсію, або їх владу,

хто зневажїть імя або символ републики або котрогонебудь її краю, особливо їх герб, прапор, барви або гимн, або образ президента републики (його заступника),

хто знищить, пошкодить або усуне символ републики або котрогонебудь її краю, особ-

ливо їх герб, прапор або барви, або образ президента републики (його заступника), щобї виявити погорду до републики або до котрогонебудь його краю або до президента републики або вороже успѣбленнїа до них,

буде покараний за провину вязницею від вїсьмох днїв до шїстьох мїсяцїв.

Зганьбленнїа чужої держави.

§ 14 в).

(1) Хто публїчно або перед бїльше людьми ганьбїть чужу державу, голову або конституційного чинника чужої держави або заступника чужої держави визнаного владю републики,

хто зневажїть герб, прапор, гимн, або образ голови чужої держави,

хто знищить, пошкодить або усуне герб, прапор або образ голови чужої держави, щобї виявити погорду до цѣої держави або її голови або вороже успѣбленнїа до них,

буде покараний за провину вязницею від вїсьмох днїв до шїстьох мїсяцїв.

(2) Вчїнкїв наведених в попередньому уступї не можна переслїдувати, якщо мїністерство заграничних справ заявить, що держава, проти якої вони наміренї, відмовляє для републики таку саму охорону проти подїбних вчїнкїв. Мїністерство заграничних справ видасть цю заяву за згодою з приналежними мїністерствами; ця заява обовязує також суд.

Зганьбленнїа народу.

§ 14 г).

Хто публїчно або перед бїльше людьми ганьбїть котрийнебудь народ або котрунебудь національну меньшїсть або їх мову, так що це може викликати публїчне погїршеннїа або загрозити загальний спокїй або мїжнароднї відносини републики, буде покараний за провину вязницею від вїсьмох днїв до шїстьох мїсяцїв.

Арт. III.

(1) Касуються § 14, ч. 5 і 6, § 20, уст. 2 і § 40, ч. 1 закону на охорону републики в розумїннї закону з дня 10. липня 1933, ч. 124 36. з. і р.

(2) Де обовязуочї правнї приписи покликуються на постанови § 14, ч. 5 і 6 і на § 20, уст. 2 закону на охорону републики, там відносяться ці покликаннїа на дальше до §§ 14 б) до 14 г) закону на охорону републики в розумїннї арт. II цього розпорядку.

Apt. IV.

Цей розпорядок обов'язує на території цієї держави і набуває правосильності осьмий день по оголошенню; переведуть його в Чеському і Моравсько-шлеському краях всі члени влади, що їх управління відносяться до цих країв, у Словацькій країні Словацька краєва влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Cipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Sádek v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Prchala v. r.

21.

Vládní nařízení

ze dne 3. února 1939

o povinnosti vydati státu některý spisový materiál.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Svazky územní a zájmové samosprávy, církevní a náboženské společnosti, jiné veřejnoprávní korporace, ústavy a fondy jsou povinny podle rozhodnutí příslušného státního úřadu (§ 4; v dalším jen: úřad) odevzdati státu veškerý svůj spisový materiál (§ 2), potřebný vzhledem k poměrům, které nastaly změnami státních hranic.

(2) Již před rozhodnutím o odevzdání spisového materiálu jsou subjekty uvedené v odstavci 1 povinny umožnit, aby byl spisový materiál na místě svého uložení zjištěn a seznámenán orgánem a způsobem, ježž úřad označí.

(3) Subjekty uvedené v odstavci 1, jejichž správní obvod byl změnou státních hranic rozdělen, jsou povinny — kromě toho, co se stanoví v odstavci 1 — spravovati veškerý svůj spisový materiál (§ 2) na dosavadním příslušném místě jeho uložení nebo — není-li to možno — na jiném vhodném místě ve svém

správním obvodu, a dovoliti nahlížení do spisů a pořizování kopií z nich (výpisy v to počítajíc) orgánem a způsobem, ježž úřad označí.

§ 2.

(1) Spisovým materiálem podle tohoto nařízení se rozumějí všechny spisy, mapy, plány, listiny a pomůcky jakéhokoliv druhu, vzniklé do dne změny státních hranic při výkonu správní působnosti, přikázané subjektům v § 1, odst. 1 uvedeným, bez rozdílu, jde-li o výsostnou pravomoc či o správu hospodářskou.

(2) Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na spisový materiál historické povahy.

§ 3.

(1) Za spisový materiál odevzdaný státu, jakož i za splnění ostatních povinností, vyplývajících z tohoto nařízení, nepřísluší náhrada, nerozhodne-li úřad v případech hodných zvláštního zřetele jinak.

(2) Náklady spojené s odevzdáním spisového materiálu státu nese jeho dosavadní vlastník, nerozhodne-li úřad v případech hodných zvláštního zřetele, že je zcela nebo zčásti uhradí stát.

§ 4.

(1) Příslušným státním úřadem jest ústřední úřad, do jehož oboru působnosti náleží výkon dozoru nad subjektem, o němž jde (§ 1, odst. 1); není-li takového úřadu, jest příslušným státním úřadem ministerstvo vnitra.

(2) Ústřední úřady mohou pověřiti zenaské úřady neb orgány, které k tomu zvlášť ustanoví, aby samy činily s konečnou platností potřebná rozhodnutí a opatření.

§ 5.

O řízení podle tohoto nařízení platí ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb. z. a n., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).

§ 6.

(1) Kdo v úmyslu, aby zmařil anebo ztížil řádné plnění povinností, jež vyplývají z tohoto nařízení, zničí nebo ukryje spisový materiál (jeho část) nebo jej učiní neupotřebitelným, bude potrestán pro přestupek okresním (státním policejním) úřadem trestem na penězích (pokutou) do 60.000 K nebo trestem na svobodě (vězením, uzamčením) do šesti měsíců nebo obojím tímto trestem.

(2) Byla-li uložena pokuta, budiž pro případ její nedobytnosti zároveň uložen náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě na čin stanovené.

(3) Náhradní trest vězení (uzamčení) za nedobytnou pokutu může být uložen současně s trestem na svobodě; v tom případě však nesmí trest na svobodě spolu s uvedeným trestem náhradním činit více než šest měsíců.

§ 7.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie

zo dňa 3. februára 1939

o povinnosti vydať štátu niektorý spisový materiál.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Svázky územnej a záujmovej samosprávy, cirkve a náboženské spoločnosti, iné verejnoprávne korporácie, ústavy a fondy sú povinné podľa rozhodnutia príslušného štátneho úradu (§ 4; v ďalšom len: úrad) odovzdať štátu všetok svoj spisový materiál (§ 2), potrebný s ohľadom na pomery, ktoré nastaly zmenami štátnych hraníc.

(2) Už pred rozhodnutím o odovzdaní spisového materiálu sú subjekty uvedené v odseku 1 povinné umožniť, aby bol spisový materiál na mieste svojho uloženia zistený a spísaný orgánom a spôsobom, ktorý úrad vyznačí.

(3) Subjekty uvedené v odseku 1, správny obvod ktorých bol zmenou štátnych hraníc rozdelený, sú povinné — okrem toho, čo sa stanoví v odseku 1, — spravovať všetok svoj spisový materiál (§ 2) na dosavadnom príslušnom mieste jeho uloženia alebo — ak to nie je možné — na inom vhodnom mieste vo svojom správnom obvode, a dovoliť nahliadnutie do spisov a shotovenie kopii z nich (výpisy v to počítajúc) orgánom a spôsobom, ktorý úrad vyznačí.

§ 2.

(1) Spisovým materiálom podľa tohoto na-

riadenia sa rozumejú všetky spisy, mapy, plány, listiny a pomôcky akéhokoľvek druhu, vzniklé do dňa zmeny štátnych hraníc pri výkone správnej pôsobnosti prikázanej subjektom uvedeným v § 1, odseku 1, bez rozdielu, či ide o výsostnú pravomoc či o hospodársku správu.

(2) Ustanovenia tohoto nariadenia sa nevzťahujú na spisový materiál historickej povahy.

§ 3.

(1) Za spisový materiál odovzdaný štátu, ako aj za splnenie ostatných povinností, vyplývajúcich z tohoto nariadenia, neprislúcha náhrada, ak úrad nerozhodne ináč v prípadoch zvláštného zreteľa hodných.

(2) Trovy spojené s odovzdaním spisového materiálu štátu nesie jeho dosavadný vlastník, ak úrad v prípadoch zvláštného zreteľa hodných nerozhodne, že ich celkom alebo zčasti uhradí štát.

§ 4.

(1) Príslušným štátnym úradom je ústredný úrad, do oboru pôsobnosti ktorého patrí výkon dozoru nad subjektom, o ktorý ide (§ 1, odsek 1); ak takého úradu niet, je príslušným štátnym úradom ministerstvo vnútra.

(2) Ústredné úrady môžu poveriť krajinské úrady alebo orgány, ktoré k tomu zvlášť ustanovia, aby samy činili s konečnou platnosťou potrebné rozhodnutia a opatrenia.

§ 5.

O pokračovaní podľa tohoto nariadenia platia ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 13. januára 1928, č. 8 Sb. z. a n., o pokračovaní vo veciach patriacich do pôsobnosti politických úradov (správnom pokračovaní).

§ 6.

(1) Kto v úmysle, aby zmaril alebo znesnaďnil riadne plnenie povinností, ktoré vyplývajú z tohoto nariadenia, zničí alebo ukryje spisový materiál (jeho časť) alebo ho urobí neupotrebitelným, bude potrestaný pre priestupok okresným (štátnym policajným) úradom trestom na peniazoch (pokutou) do 60.000 K alebo trestom na slobode (väzením, zatvorením) do šesť mesiacov alebo obidvoma týmito trestami.

(2) Ak bola uložená pokuta, treba pre prípad jej nedobytnosti zároveň uložiť náhradný trest väzenia (zatvorenia) podľa miery zavinienia v medziach sadzby trestu na slobode, stanovenej na čin.

(3) Náhradný trest väzenia (zatvorenia) za nedobytú pokutu môže byť uložený súčasne s trestom na slobode; v tomto prípade však nesmie trest na slobode spolu s uvedeným náhradným trestom činiť viac než šesť mesiacov.

§ 7.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

в дня 3. лютого 1939

про повинність видати державі деякий актовий матеріял.

Влада Чесько-Словацької республіки розпоряджує після арт. II. конституційного уповноважнюючого закону із дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

(1) Територіяльні звязки і ділові самоуправн, церкви і релігійні товариства, інші публічноправні корпорації, установи і фонди повинні після рішення приналежного державного уряду (§ 4; даліше лиш: уряд) передати державі ввесь свій актовий матеріял (§ 2), потрібний з огляду на відносини, які настали наслідком змін державних границь

(2) Вже перед рішенням про передачу актового матеріялу повинні субекти наведені в уст. 1 уможливити перевірку і списання актового матеріялу на місці, де є зложений, тим органам і таким способом, який встановить уряд.

(3) Субекти наведені в уст. 1, адміністраційний округ яких був зміною державних границь розділений, повинні — крім того, що постановляється в уст. 1 — завідувати усім своїм активим матеріялом (§ 2) на доперішнім приналежнім місці його зложення або, якщо то неможливе, в іншій придалім місці в своїм адміністраційнім окрузі, та дозволити переглядати акти і ладити копії з них (включно з витягами) органом і способом, який встановить уряд.

§ 2.

(1) Під активим матеріялом після цього розпорядку розуміються всі акти, мапи, пляни, документи, та помічні річи якогонебудь

роду, які повстали до дня зміни державних границь при виконуванні адміністраційної діяльності, приказаної субектам наведеним в § 1, уст. 1 без ріжниць, чи ходить про урядове правосилля чи про господарську адміністрацію.

(2) Постанови цього розпорядку не відносяться до актового матеріялу історичного характеру.

§ 3.

(1) За активий матеріял переданий державі як і за виповнення інших повинностей, що впливають з цього розпорядку, не належить нагорода, оскільки уряд не рішить у випадках, що заслугоють особливих оглядів, інакше.

(2) Видатки звязані з передачею актового матеріялу державі поносити його дотеперішній власник, наскільки уряд у випадках, що заслугоють особливих оглядів, не вирішить, що їх вповні чи частинно покріе держава.

§ 4.

(1) Компетентним державним урядом є центральний уряд, до обсягу діяльності, якого належить виконування догляду над даним субектом (§ 1, уст. 1); якщо такого уряду нема, є компетентним державним урядом міністерство внутрішніх справ.

(2) Центральні уряди можуть повернути краєві уряди або органи, які для того окремо призначать, щоби самі в потребі з остаточною правосильністю рішали і наряджували.

§ 5.

Про поступовання після цього розпорядку обовязує постанова розпорядку влади з дня 13. січня 1928, ч. 8 36. з. і р. про поступовання в справах, що належать до компетенції політичних урядів (адміністраційне поступовання).

§ 6.

(1) Хто в намірі ударемнити або утруднити правильне виконання повинностей, що впливають з цього розпорядку, знищить або скріе активий матеріял (його частину) або його зробить неужиточним, того покарає окружний (державний поліційний) уряд за переступ грошевою карою до 60.0000 K або карою на волі (арештом, в'язницею) до 6 місяців або обома тими карами.

(2) Якщо була наложена грошева кара, треба у випадку її недобутости рівночасно наложити заступну кару арешту (запертя) після міри вини в межах встановленого виміру кари на волі за такий вчинок.

(3) Заступна кара арешту (запертя) за не-
добутну грошеву кару може бути наложена
рівночасно з карою на волі; втім випадку
однаке кара на волі враз з наведеною за-
ступною карою не сміє перевищати шість
місяців.

§ 7.

Цей розпорядок обов'язує на території ці-
лої держави і набуває правосильності
з днем оголошення; переведе його міністр
внутрішніх справ в порозумінню із причас-
ними міністрами, в країні Словацькій —
Словацька краєва влада, а на Підкарпатській
Руси влада Підкарпатської Руси.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kapras v. r.	Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

22.

Vládní nařízení

ze dne 3. února 1939

o příročí pro pohledávky za některými sdru-
ženími.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje
podle čl. 11 ústavního zákona zmocňovacího ze
dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Pro sdružení, na která se vztahuje toto na-
řízení podle §§ 9 a 10, nařizuje se příročí do
30. června 1939.

§ 2.

(1) U sdružení, které je zapsáno v obchod-
ním nebo společenstevním rejstříku, buď na-
řízení příročí z úřední moci v rejstříku pozna-
menáno.

(2) Sdružení je povinno vyhlásiti nařízení
příročí vývěskou v obchodních místnostech
hlavního závodu a všech závodů pobočných,
a jde-li o spolky, v místnostech spolkových.

§ 3.

Příročí postihuje všechny pohledávky
vzniklé před jeho účinností, které by v kon-
kursu náležely do třetí třídy (staré pohle-

dávky), dále úroky a jiné příslušenství sta-
rých pohledávek.

§ 4.

(1) Pohledávky postižené příročím (§ 3)
nesmějí býti po dobu příročí ani zajišťovány
ani vypláceny ani jakýmkoliv jiným způso-
bem uspokojovány. Tím se však nevylučuje
kompensace vzájemných pohledávek a dluhů
za stejných podmínek jako v řízení vyrovná-
vacím.

(2) Řízení o žalobách na plnění pohledávek
postižených příročím buď z úřední moci nebo
na návrh na dobu příročí přerušeno.

(3) Exekuční úkony, včetně exekuce za-
jišťovací, ve prospěch pohledávek postižených
příročím nesmějí býti po dobu příročí povolo-
vány a povolené úkony nesmějí býti v té době
vykonány. V exekučním řízení zahájeném
k vydobytí nebo k zajištění takových pohle-
dávek nesmí býti pokračováno. Prozatímní
opatření mohou však býti povolována a pro-
váděna.

(4) Jde-li o společenstvo, nelze po dobu pří-
ročí členství a podíly platně vypovídati ani
podíly vypláceti a již běžící výpovědní a ru-
čební lhůty se staví.

§ 5.

Rozhodnutí o návrhu na prohlášení kon-
kursu na jmění sdružení, na která se vztahuje
toto nařízení podle §§ 9 a 10, odloží soud
z moci úřední nebo na návrh na dobu po
30. červnu 1939.

§ 6.

Doba příročí se nevztáhá do lhůt promlčecích
ani do jiných lhůt, jichž uplynutí je podle zá-
kona pro věřitele spojeno s právní újmou.

§ 7.

Opatření podle § 2 vládního nařízení ze dne
25. ledna 1939, č. 9 Sb. I, o některých opatře-
ních, týkajících se spolků a výdělkových a
hospodářských společenstev a útvarů obdob-
ných, lze provést také u dalších sdružení, na
která se vztahuje toto nařízení podle §§ 9 a
10; opatření provede u takových sdružení
úřad příslušný k těmto opatřením podle § 4
vl. nař. č. 9/1939 Sb. I u výdělkových a hospo-
dářských společenstev.

§ 8.

(1) Poruší-li orgán sdružení ustanovení to-
hoto nařízení, bude potrestán, nejde-li o čin
trestný soudem, okresním (státním policej-
ním) úřadem vězením (uzamčením) do šesti
měsíců nebo pokutou do 50.000 K. Nedobytá
pokuta budiž přeměněna podle míry zavinění

na vězení (uzamčení) do šesti měsíců. Tyto tresty mohou být uloženy též zároveň; trest na svobodě nesmí však spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činit více než šest měsíců.

(2) Skládá-li se orgán z několika fyzických osob, jsou odpovědní ty z nich, jež nedokáží, že nepřivodily trestné činnosti. Sdružení odpovídá rukou společnou a nerozdílnou s potrestaným za zaplacení pokuty a nákladů řízení jemu uložených.

§ 9.

Toto nařízení se vztahuje na tato sdružení:

1. „Gec“ výrobní a velkonákupní svaz pro výtěžkovou a hospodářskou sdružení, zapsané společenstvo s ručením omezeným v Praze (Praha II., Fügnerovo nám. č. 4);

2. Verband deutscher Wirtschaftsgenossenschaften (Praha II., Fügnerovo nám. č. 4);

3. Obchodní dům Kreisky, Lorenz & Co komanditní společnost (Praha II., Fügnerovo nám. č. 4);

4. ZKG Zentral- Konsum- und Spargenossenschaft in Moravská Ostrava, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung (Moravská Ostrava, Nádražní č. 96).

§ 10.

(1) Vládním nařízením může být určeno, na která další sdružení s obdobnou působností hospodářskou se vztahuje toto nařízení.

(2) Účinnost příročí nastává u sdružení takto určených dnem účinnosti vládního nařízení vydaného podle odstavce 1.

(3) Vládní nařízení vydané podle odstavce 1 může některé staré pohledávky (§ 3) z příročí vyjmouti.

§ 11.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři spravedlnosti a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládní nariadenie

zo dňa 3. februára 1939

o príročí pre pohľadávky na niektorých sdruženiach.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Pre sdruzenia, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie podľa §§ 9 a 10, nariaďuje sa prírocie do 30. júna 1939.

§ 2.

(1) U sdruzenia, ktoré je zapísané v obchodnom alebo spoločenstevnom registri, buď nariadenie príročia z úradnej moci v registri poznamenané.

(2) Sdruzenie je povinné vyhlásiť nariadenie príročia výveskom v obchodných miestnostiach hlavného závodu a všetkých pobočných závodov, a ak ide o spolky, vo spolkových miestnostiach.

§ 3.

Prírocie postihuje všetky pohľadávky vzniklé pred jeho účinnosťou, ktoré by v konkurze patrily do tretej triedy (staré pohľadávky), ďalej úroky a iné príslušenstvo starých pohľadávok.

§ 4.

(1) Pohľadávky postihnuté príročím (§ 3) nesmú byť po dobu príročia ani zaistované ani vyplácané ani akýmkoľvek iným spôsobom uspokojované. Tým sa však nevylučuje kompenzácia vzájomných pohľadávok a dlžob za rovnakých podmienok ako vo vyrovnávaní pokračovaní.

(2) Pokračovanie o žalobách na plnenie pohľadávok postihnutých príročím buď z úradnej moci alebo na návrh na dobu príročia prerušené.

(3) Exekučné úkony, v to zahrnujúc zaistovacie exekúcie, v prospech pohľadávok postihnutých príročím nesmú byť po dobu príročia povolené a povolené úkony nesmú byť v tej dobe vykonané. Exekučné pokračovanie zahájené k vydobytiu alebo k zaisteniu takýchto pohľadávok nesmie byť ďalej konané. Prezátýmne opatrenia môžu však byť povolené a konané.

(4) Ak ide o spoločenstvo, nemožno po dobu príročia členstvo a podiely platne vypovedať ani podiely vyplácať a už bežiacie výpovedné a ručebné lehoty sa zastavujú.

§ 5.

Rozhodnutie o návrhu na vyhlásenie konkurzu na imanie sdruzenia, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie podľa §§ 9 a 10, odloží súd z úradnej moci alebo na návrh na dobu po 30. júne 1939.

§ 6.

Doba príročia sa nevráta do premlčovacích

лехот ани до иных лехот, uplynutie ktorých je podľa zákona pre veriteľa spojené s právnou ujmou.

§ 7.

Opatrenia podľa § 2 vládného nariadenia zo dňa 25. januára 1939, ч. 9 Sb. I, o niektorých opatreniach, týkajúcich sa spolkov a zárobkových a hospodárskych spoločenstiev a obdobných útvarov, možno previesť tiež u ďalších združení, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie podľa §§ 9 a 10; opatrenia prevedie u takýchto združení úrad príslušný k týmto opatreniam podľa § 4 vl. nar. ч. 9/1939 Sb. I u zárobkových a hospodárskych spoločenstiev.

§ 8.

(1) Ak orgán združenia poruší ustanovenia tohoto nariadenia, bude potrestaný, ak nejde o čin trestný súdom, okresným (štátnym policajným) úradom väzením (uzamknutím) do šiest' mesiacov alebo pokutou do 50.000 K. Nedobytná pokuta buď premenená podľa miery zavinenia na väzenie (uzamknutie) do šiest' mesiacov. Tieto tresty môžu byť uložené tiež zároveň: trest na slobode nesmie však spolu s náhradným trestom za nedobytnú pokutu činiť viac, ako šiest' mesiacov.

(2) Ak sa orgán skladá z niekoľko fyzických osôb, sú zodpovedné tie z nich, ktoré nedokážu, že neprivodily trestnú činnosť. Združenie odpovedá rukou spoločnou a nerozdielnou s potrestaným za zaplatenie pokuty a nákladkov pokračovania jemu uložených.

§ 9.

Toto nariadenie sa vzťahuje na tieto združenia:

1. „Gec“ výrobný a veľkonákupný sväz pre zárobkové a hospodárske združenia, zapísané spoločenstvo s ručením obmedzeným v Prahe (Praha II., Fügnerovo nám. č. 4);

2. Verband deutscher Wirtschaftsgenossenschaften (Praha II., Fügnerovo nám. č. 4);

3. Obchodný dom Kreisky, Lorenz & Co, komanditná spoločnosť (Praha II., Fügnerovo nám. č. 4);

4. ZKG Zentral- Konsum- und Spargenossenschaft in Moravská Ostrava, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung (Moravská Ostrava, Nádražní č. 96).

§ 10.

(1) Vládnym nariadením môže byť určené, na ktoré ďalšie združenia s obdobnou hospodárskou pôsobnosťou sa vzťahuje toto nariadenie.

(2) Účinnosť príročia nastáva u združení

takto určených dňom účinnosti vládného nariadenia vydaného podľa odseku 1.

(3) Vládné nariadenie vydané podľa odseku 1 môže niektoré staré pohľadávky (§ 3) z príročia vyňať.

§ 11.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedú ho ministri pravosúdia a vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a na Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

в дня 3. лютого 1939

про мораторію на належності у деяких вединень.

Влада Чесько-Словацької республіки розпоряджує по арт. II конституційного уповноважнюючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 Зб. з. і р.:

§ 1.

Для зединень, до яких відноситься цей розпорядок по §§ 9 і 10, розпоряджується мораторія до 30. червня 1939.

§ 2.

(1) У зединення, що є записане в торговельному реєстрі або в реєстрі стоваришень, має бути розпорядок мораторії зазначений урядовою силою.

(2) Зединення повинно оголосити розпорядок мораторії оповіщенням завішеним в торговельних приміщеннях головного заведення та всіх побічних заведень, а якщо йде о товариства, в приміщеннях товариства.

§ 3.

Мораторії підлягають всі належності, що повстали перед його правосиллям, які би в конкурсі належали до третьої класи (старі належності), далі проценти та інші приналежності старих належностей.

§ 4.

(1) Належності, що підлягають мораторії (§ 3), не сміють бути в часі мораторії ні забезпечені ні виплачені ні якимнебудь іншим способом заспокоювані. Цим одначе не виключається компенсація взаїмних належностей та довгів при таких самих умовах як в полагідному поступованню.

(2) Поступовання при скаргах о сповнення належностей, що підлягають мораторії, має

бути урядовою силою або на внесок на час мораторії перерване.

(3) Екзекуційні чинності, включно забезпечуючих екзекуцій, в користь належностей, що підлягають мораторії, не сміють бути дозволені в часі мораторії а дозволені чинності не сміють бути в цім часі виконувані. Екзекуційного поступовання започаткованого в цілі добуття або в цілі забезпечення таких належностей не слід продовжати. Тимчасові зарядження можна одначе дозволяти і переводити.

(4) Якщо йде о стоваришення, не можна в часі мораторії членства та членських вкладок виповідати ані ці вкладки виплачувати а реченці виповідей і ручення, які вже трівають, здержуються.

§ 5.

Рішення про внесок на оголошення конкурсу на майно зєдинення, до яких відноситься цей розпорядок по §§ 9 і 10, відложити суд урядовою силою або на внесок на час по 30. червні 1939.

§ 6.

Час мораторії не числиться до реченців замочення ні до інших реченців, що їх уплив є по закону для вірителя звязаний з правною стратою.

§ 7.

Зарядження по § 2 розпорядку влади з дня 25. січня 1939, ч. 9 36. I, про деякі зарядження, що відносяться до товариств і зарібних та господарських стоваришень і подібних уформовань, можна перевести також в інших зєдиненнях, до яких відноситься цей розпорядок по §§ 9 і 10; зарядження переведе в таких зєдиненнях уряд приналежний до цих заряджень по § 4 розп. вл. ч. 9/1939 36. I у зарібних та господарських стоваришеннях.

§ 8.

(1) Якщо орган зєдинення порушить постанови цього розпорядку, буде покараний, оскільки не йде о вчинок караний судом, окружним (державним поліційним) урядом в'язницею (запертям) до шістьох місяців або покутою до 50.000 К. Недобутню покуту слід змінити в міру провини на в'язницю (запертя) до шістьох місяців. Ці кари можуть бути наложені також одночасно; кара на волі не сміє одначе з заступною карою за недобутню покуту виносити більше чим шість місяців.

(2) Якщо орган складається з кількох

фізичних осіб, відповідають ці зпоміж них, які не докажуть, що вони не спричинили карної чинності. Зєдинення відповідає спільно й нерозлучно з покараним за заплачення покути і коштів поступовання, наложених на нього.

§ 9.

Цей розпорядок відноситься до цих зєдинень:

1. „Gec“ výrobní a velkonákušní svaz pro-výdělková a hospodářská sdružení, zapsané společenstvo s ručením obmezeným v Praze (Praha II., Fügnerovo nám. č. 4);

2. Verband deutscher Wirtschaftsgenossenschaften (Praha II., Fügnerovo nám. č. 4);

3. Obchodní dům Kreisky, Lorenz & Co komanditní společnost (Praha II., Fügnerovo nám. č. 4);

4. ZKG Zentral-Konsum- und Spargenossenschaft in Moravská Ostrava, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung (Moravská Ostrava, Nádražní č. 96).

§ 10.

(1) Розпорядком влади може бути встановлено, до яких дальших зєдинень з подібним господарським управленням відноситься цей розпорядок.

(2) Правосилля мораторії настає у зєдинень таким способом встановлених з днем правосилля розпорядку влади виданого по уступу 1.

(3) Розпорядок влади виданий по уступу 1 може виняти деякі старі належності (§ 3) з мораторії.

§ 11.

Цей розпорядок зобов'язує на території цілої держави і набуває правосилля з днем оголошення; переведуть його міністри справедливості і внутрішніх справ за згодою з причасними міністрами, у Словацькій країні Словацька краєва влада а на Підкарпатській Руси влада Підкарпатської Руси.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Syrový v. r.

Dr. Fischer v. r. Eliáš v. r.

Dr. Kapras v. r. Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r. Dr. Feierabend v. r.

Dr. Šádek v. r. Dr. Klumpar v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

23.

Vládní nařízení

ze dne 3. února 1939,

kterým se mění a doplňuje § 13 zákona ze dne 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n., o úvěrové pomoci nabyvatelům půdy (zákonu úvěrového), ve znění vládního nařízení ze dne 29. července 1933, č. 158 Sb. z. a n.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

§ 13 zák. č. 166/1920 Sb. z. a n. ve znění vládního nařízení č. 158/1933 Sb. z. a n. se doplňuje odstavcem 2 tohoto znění:

„V případech zvláštního zřetele hodných může býti osobám uvedeným v § 1 poskytnut úvěr též k opatření nebo doplnění pachtovní kauce, živého i mrtvého zařízení, jakož i ostatních prostředků provozovacích, nutných k hospodaření na pachtované půdě, podrobili-li se zvláštním podmínkám ministerstva zemědělství a jeho dozoru.“

Čl. II.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládní nariadenie

zo dňa 3. februára 1939,

ktorým sa mení a doplňuje § 13 zákona zo dňa 11. marca 1920, č. 166 Sb. z. a n. o úverovej pomoci nabyvateľom pôdy (úverového zákona), v znení vládného nariadenia zo dňa 29. júla 1933, č. 158 Sb. z. a n.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

§ 13 zák. č. 166/1920 Sb. z. a n. v znení vládného nariadenia č. 158/1933 Sb. z. a n. doplňuje sa odsek 2 tohoto znenia:

„(2) V prípadoch zvláštného zreteľa hodných môže byť osobám uvedeným v § 1 poskytnutý úver tiež k opatreniu alebo doplneniu nájomnej kauce, živého i mrtvého zariadenia, ako aj ďalších prevádzovacích prostriedkov potrebných k hospodareniu na na-

jatej pôde, ak sa podrobia osobitným podmienkam ministerstva orby a jeho dozoru.“

Čl. II.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister orby v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

в дня 3. лютого 1939,

яким змінюється і доповнюється § 13 закону в дня 11. березня 1920, ч. 166 36. в. і р., про кредитову допомогу набувцям землі (кредитового закону), в розумінні розпорядку влади в дня 29. липня 1933, ч. 158 36. в. і р.

Влада Чесько-Словацької республіки розпоряджує після арт. II конституційного уповноважючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

Арт. I.

§ 13 зак. ч. 166/1920 36. з. і р. в розумінні розпорядку влади 158/1933 36. з. і р., доповнюється уступом 2, який звучить:

„(2) У випадках, що заслуговують особливих оглядів, може бути уділений особам наведеним в § 1 кредит також для добуття або доповнення арендної кавції, живого і мертвого інвентаря як також інших оборотних середників, потрібних до господарення на арендованій землі, якщо вони підчиняються окремим умовам міністерства хліборобства і його надзору.“

Арт. II.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосильности з днем оголошення; переведе його міністр хліборобства в порозумінні з причасними міністрами, в країні Словацькій Словацька краєва влада, а на Підкарпатській Русі — влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kapras v. r.	Cipera v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

24.**Vládní nařízení**

ze dne 3. února 1939,

kterým se mění a doplňuje řád pro uchazeče o úvěr podle zákona o úvěrové pomoci nabyvatelům půdy, vydaný vládním nařízením ze dne 7. prosince 1933, č. 232 Sb. z. a n.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle § 17 zákona ze dne 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n., o úvěrové pomoci nabyvatelům půdy (zákonu úvěrového), a se zřetelem k předpisům tento zákon měnícím nebo doplňujícím:

Čl. I.

§ 10 řádu pro uchazeče o úvěr, vydaného vládním nařízením č. 232/1933 Sb. z. a n., se doplňuje odstavcem 3 tohoto znění:

„Účelem provozovacího úvěru poskytnutého podle ustanovení § 13, odst. 2 zákona úvěrového ve znění vl. nař. č. 158/1933 Sb. z. a n. a vládního nařízení ze dne 3. února 1939, č. 23 Sb. I, jest opatřit nebo doplnit pachtovní kauci, živé i mrtvé zařízení, jakož i ostatní prostředky provozovací, nutné k hospodaření na pachtované půdě. Při tom budiž přihlíženo k tomu, aby výnos podniku stačil k úhradě nejen pachtovného a všech daní a dávek, nýbrž i úroků a splátek tohoto úvěru, dále k tomu, jak se žadatel dříve osvědčil při hospodaření jako vlastník, a konečně k jeho celkovému zadlužení.“

Čl. II.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie

zo dňa 3. februára 1939,

ktorým sa mení a doplňuje poriadok pre uchádzačov o úver podľa zákona o úverovej pomoci nabyvateľom pôdy vydaný vládnym nariadením zo dňa 7. decembra 1933, č. 232 Sb. z. a n.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa § 17 zákona zo dňa 11. marca 1920, č. 166 Sb. z. a n., o úverovej pomoci nabyvateľom pôdy (úverového zákona), a so zrete-

lom na predpisy meniace alebo doplňujúce tento zákon:

Čl. I.

§ 10 poriadku pre uchádzačov o úver, vydaného vládnym nariadením č. 232/1933 Sb. z. a n., sa doplňuje odsek 3 tohoto znenia:

„Účelom prevádzovacieho úveru poskytnutého podľa ustanovení § 13, ods. 2 úverového zákona v znení vl. nar. č. 158/1933 Sb. z. a n. a vládného nariadenia zo dňa 3. februára 1939, č. 23 Sb. I, je opatrit alebo doplnit nájomnú kauciu, živé i mrtvé zariadenie, ako aj ďalšie prevádzovacie prostriedky, potrebné ku gazdovaniu na najatej pôde. Pri tom treba brať zreteľ na to, aby výnos podniku stačil k úhrade nielen nájomného a všetkých daní a dávok, lež aj úrokov a splátok tohoto úveru, ďalej na to, ako sa žiadateľ predtým osvedčil pri gazdovaní ako vlastník, a konečne na jeho celé zadlženie.“

Čl. II.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister orby v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

в дня 3. лютого 1939,

яким змінюється і доповнюється правильник для петентів о кредит по закону про кредитову допомогу набувцям землі, виданого розпорядком влади в дня 7. грудня 1933, ч. 232 Зб. з. і р.

Влада Чесько-Словацької республіки розпоряджує після § 17 закону з дня 11. березня 1920, ч. 166 Зб. з. і р., про кредитову допомогу набувцям землі (кредитового закону), та з огляду на приписи, які змінюють або доповнюють цей закон:

Арт. I.

§ 10 правильника для петентів о кредит, виданого розпорядком влади ч. 232/1933 Зб. з. і р., доповнюється уступом 3, який звучить:

„(3) Цілю оборотового кредиту, уделеного по постановам § 13, уст. 2 кредитового закону в розумінні розпорядку влади ч. 158/1933 Зб. з. і р. та розпорядку влади з дня 3. лютого 1939, ч. 23 Зб. I, є добути або доповнити арендну кавцію, живий і мертвий інвентар як і інші оборотові середники, по-

трібні до господарення на арендованій землі. При тім треба брати на увагу, щоби дохід підприємства вистарчав на покриття не лише чиншу аренди та всіх податків і данин, але і процентів та рат того кредиту, дальше це, наскільки патент давніше показався здібним при господарстві яко власник, а вкінці його загальне задовження."

Арт. II.

Цей розпорядок обовязує на території цілої держави і набуває правосильности з днем оголошення; переведе його міністр хліборобства в порозумінню з причасними міністрами, в країні Словацькій — Словацька краєва влада, а на Підкарпатській Русі — влада Підкарпатської Русі.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kapras v. r.	Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Šádost v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Průšek v. r.	Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

25.

**Vyhláška ministerstva zemědělství
ze dne 3. února 1939**

o částečné změně stanov Státního kolonizačního fondu.

Na základě schválení vlády republiky Česko-Slovenské vyhlásuje se pro území celého státu podle § 18, odst. 2 zákona ze dne 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n., o úvěrové pomoci nabyvatelům půdy (zákonu úvěrového):

§ 8 stanov Státního kolonizačního fondu, vydaných vyhláškou Státního pozemkového úřadu ze dne 30. října 1922, č. 375 Sb. z. a n., ve znění vyhlášek je měnících a doplňujících, se doplňuje odstavcem 2 tohoto znění:

„Úvěr provozovací podle § 13, odst. 2 zákona úvěrového ve znění vládních nařízení ze dne 29. července 1933, č. 158 Sb. z. a n., a ze dne 3. února 1939, č. 23 Sb. I, může býti poskytnut pouze v takové výši a za takových podmínek, aby dlužník splatil tento úvěr s příslušným úrokem ve stejných ročních splátkách nejdéle v době, po kterou trvá pachtovní poměr. Úrok může býti stanoven i pod sazbou platnými předpisy stanovenou.“

**Vyhláška ministerstva orby
zo dňa 3. februára 1939**

o čiastočnej zмене stanov štátneho kolonizačného fondu.

Na základe schválenia vlády Česko-Slovenskej republiky vyhlasuje sa pre územie celého štátu podľa § 18, ods. 2 zákona zo dňa 11. marca 1920, č. 166 Sb. z. a n., o úverovej pomoci nabyvateľom pôdy (úverového zákona):

§ 8 stanov Štátneho kolonizačného fondu, vydaných vyhláškou Štátneho pozemkového úradu zo dňa 30. októbra 1922, č. 375 Sb. z. a n., vo znení vyhlášok ich meniacich a doplňujúcich, doplňuje sa odsek 2 tohoto znenia:

„Prevádzovací úver podľa § 13, ods. 2 úverového zákona vo znení vládných nariadení zo dňa 29. júla 1933, č. 158 Sb. z. a n., a zo dňa 3. februára 1939, č. 23 Sb. I, môže byť poskytnutý iba v takej výške a za takých podmienok, aby dlžník splatil tento úver s príslušným úrokom v rovnakých ročných splátkach najdlhšie v dobe, po ktorú trvá nájomný pomer. Úrok môže byť stanovený aj pod sazbou, stanovenou platnými predpismi.“

**Оголошення
міністерства хліборобства
в дня 3. лютого 1939,**

про частинну зміну статуту Державного колонізаційного фонду.

На основі одобрення влади Чесько-Словацької республіки оголошується для території цілої держави по § 18, уст. 2, закону із дня 11. березня 1920, ч. 166 36. з. і р., про кредитову допомогу набувцям землі (закону кредитового):

§ 8 статуту Державного колонізаційного фонду, виданого оголошенням Державного земельного уряду з дня 30. жовтня 1922, ч. 375 36. з. і р., в розумінні оголошень, що його змінюють та доповнюють, доповнюється уступом 2 такого змісту:

„Оборотовний кредит по § 13, уст. 2 кредитового закону в розумінні розпорядку влади з дня 29. липня 1933, ч. 158 36. з. і р. і з дня 3. лютого 1939, ч. 23 36. I, може бути udzielений лише в такій висоті та за таких умов, щоби довжник сплатив той кредит з належним процентом в однакових річних ратах найпізніше в часі, в яким триває від-

ношення аренди. Процент може бути установленний нище тарифи встановленої обов'язуючими приписами."

Dr. Feierabend v. r.

26.

Vyhláška ministerstva zemědělství ze dne 3. února 1939

o částečné změně stanov Fondu česko-slovenských legionářů pro pozemkovou reformu.

Na základě schválení vlády republiky Česko-Slovenské vyhlásuje se pro území celého státu podle § 18, odst. 2 zákona ze dne 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n., o úvěrové pomoci nabývatelům půdy (zákona úvěrového):

§ 6 stanov Fondu česko-slovenských legionářů pro pozemkovou reformu, vydaných vyhláškou státního pozemkového úřadu ze dne 29. července 1933, č. 160 Sb. z. a n., a pozměněných vyhláškou ministerstva zemědělství ze dne 25. června 1935, č. 145 Sb. z. a n., se doplňuje odstavcem 6 tohoto znění:

„Úvěr možno poskytnouti též k opatření nebo doplnění pachtovní kauce, živého i mrtvého zařízení, jakož i ostatních prostředků provozovacích, nutných k hospodaření na pachtované půdě, osobám uvedeným v § 3, podrobili-li se zvláštním podmínkám ministerstva zemědělství."

Vyhláška ministerstva orby zo dne 3. februára 1939

o čiastočnej zmene stanov Fondu Česko-Slovenských legionárov pre pozemkovú reformu.

Na základe schválenia vlády Česko-Slovenskej republiky vyhlasuje sa pre územie celého štátu podľa § 18, ods. 2 zákona zo dňa 11. marca 1920, č. 166 Sb. z. a n., o úverovej pomoci nabývateľom pôdy (úverového zákona):

§ 6 stanov Fondu česko-slovenských legionárov pre pozemkovú reformu, vydaných vyhláškou štátneho pozemkového úradu zo dňa 29. júla 1933, č. 160 Sb. z. a n., a pozmenených vyhláškou ministerstva orby zo dňa 25. júna 1935, č. 145 Sb. z. a n., sa dopĺňuje odsek 6 tohoto znenia:

„Úver možno poskytnúť tiež k opatreniu alebo doplneniu nájomnej kauce, živého i mrtvého zariadenia, ako aj ďalších provo-

dzovacích prostriedkov potrebných k hospodáreniu na najatej pôde, osobám uvedeným v § 3, ak sa podrobila osobitným podmienkam ministerstva orby."

Оголошення міністерства хліборобства в дня 3. лютого 1939, про частинну зміну статуту Фонду Чесько-словацьких легіонерів для земель- ної реформи.

На основі одобрення влади Чесько-Словацької республіки оголошується для території цілої держави по § 18, уст. 2, закону з дня 11. березня 1920, ч. 166 3б. з. і р., про кредитову допомогу набувцям землі (кредитового закону):

§ 6 статуту Фонду чесько-словацьких легіонерів для земельної реформи, виданого оголошенням державного земельного уряду з дня 29. липня 1933, ч. 160 3б. з. і р., та зміненого оголошенням міністерства хліборобства із дня 25. червня 1935, ч. 145 3б. з. і р., доповнюється уступом 6 такого змісту:

„Кредит можна уділити також на заосмотрення або доповнення арендної кавції, живого і мертвого інвентаря, як також і інших оборотових середників, необхідних для господарення на арендованій землі, особам наведеним в § 3, якщо вони підчиняються спеціальним умовам міністерства хліборобства."

Dr. Feierabend v. r.

27.

Vládní nařízení ze dne 3. února 1939 o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., podle čl. I a IV vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, jakož i podle vládního nařízení ze dne 23. června 1933, č. 104 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, a podle § 1 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 280 Sb. z. a n., o způsobu propočítávání cen obilí po dobu účinnosti vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpra-

vě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivami:

§ 1.

(1) Celní přírážka k celní sazbě pro zboží saz. č. 23 (pšenice, špalda), vypočtená podle ustanovení poznámky v čl. I, § 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. č. 23 až 26, upravuje se až na další na 22'—K za 100 kg hrubé váhy.

(2) Celní přírážky k celním sazbám pro zboží saz. č. 24 až 26, vypočtené podle ustanovení poznámek v čl. I, §§ 1 a 2 a v čl. IV, odst. 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. č. 24 až 26 a k saz. č. 23 až 26, upravují se až na další takto:

Pro zboží saz. čísla	Celní přírážka za 100 kg hrubé váhy
24. Žito	25'—K,
25. Ječmen	33'—K,
26. Oves	25'—K.

§ 2.

Celní přírážky vyhlášené vládním nařízením ze dne 31. prosince 1938, č. 385 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, se zároveň zrušují.

§ 3.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 10. února 1939; provede je ministr financí.

Vládní nařízení

zo dne 3. februára 1939

o colných prírážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. III, č. 1 zákona zo dňa 21. júna 1934, č. 109 Sb. z. a n., podľa čl. I a IV vládneho nariadenia zo dňa 10. júna 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úprave colného sadzovníka, ako i podľa vládneho nariadenia zo dňa 23. júna 1933, č. 104 Sb. z. a n., o colných prírážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia, a podľa § 1 vládneho nariadenia zo dňa 22. decembra 1934, č. 280 Sb. z. a n., o spôsobe prepočítavania cien obilia po dobu účinnosti vládneho nariadenia zo dňa 13. júla 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úprave obchodu s obilím, múkou a mlynskými výrobkami a niektorými krmivami:

§ 1.

(1) Colná prírážka k colnej sadzbe pre

tovar sadz. č. 23 (pšenica, tenkef), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I, § 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. č. 23 až 26, upravuje sa až na ďalšie na 22'—K za 100 kg hrubej váhy.

(2) Colné prírážky k colným sadzbám pre tovar sadz. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I, §§ 1 a 2 a v čl. IV, odst. 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. č. 24 až 26 a k sadz. č. 23 až 26, upravujú sa až na ďalšie takto:

Pre tovar sadz. čísla	Colná prírážka za 100 kg hrubej váhy
24. žito	. 25'—K,
25. jačmeň	. 33'—K,
26. ovos	25'—K.

§ 2.

Colné prírážky vyhlášené vládnym nariadením zo dňa 31. decembra 1938, č. 385 Sb. z. a n., o colných prírážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia, zároveň sa zrušujú.

§ 3.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom 10. februára 1939; prevedie ho minister financií.

Розпорядок влади

з дня 3. лютого 1939

про цлові додатки до цлових тарифів на деякі роди збіжжя.

Влада Чесько-Словацької республіки розпоряджує по арт. III, ч. 1 закону з дня 21. червня 1934, ч. 109 36. з. і р., по арт. I і IV розпорядку влади з дня 10. червня 1933, ч. 96 36. з. і р., про упорядкування цлової книги тарифів, як також по розпорядку влади з дня 23. червня 1933, ч. 104 36. з. і р., про цлові додатки до цлових тарифів на деякі роди збіжжя, та по § 1 розпорядку влади з дня 22. грудня 1934, ч. 280 36. з. і р., про спосіб перерахування цін збіжжя на час правосилля розпорядку влади з дня 13. липня 1934, ч. 137 36. з. і р., про упорядкування торгівлі збіжжям, мукою та млинарськими вирібками і деякими кормами:

§ 1.

(1) Цловий додаток до цлової тарифи на товар. тариф. ч. 23 (пшениця, шпальда), ви-

рахована по постанові примітки в арт. I, § 2 розпорядку влади ч. 96/1933 36. з. і р. до тариф. ч. 23 до 26, правильноється аж до відклику на 22'— К за 100 кг брутто ваги.

(2) Цлові додатки до цлових тарифів на товар тариф. ч. 24 до 26, вираховані по постановам приміток в арт. I, §§ 1 і 2 та в арт. IV, уст. 2 розп. вл. ч. 96/1933 36. з. і р. до тариф. ч. 24 до 26 і до тариф. ч. 23 до 26, правильноються аж до відклику ось як:

Для товару тариф. числа	Цловий додаток за 100 кг ваги брутто
24. Жито	25'— К,
25. Ячмінь	33'— К,
26. Овес	25'— К.

§ 2.

Цлові додатки оголошені розпорядком влади з дня 31. грудня 1938, ч. 385 36. з. і р., про цлові додатки до цлових тарифів на деякі роди збіжжя, одночасно касуються.

§ 3.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосилля з днем 10. лютого 1939; переведе його міністр фінансів.

Beran v. r.

Dr. Vološin v. r.	Sidor v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Eliš v. r.
Teplanský v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Havelka v. r.	

29.

Вládní vyhláška

ze dne 3. února 1939

o ukončení stavu branné pohotovosti státu.

Vláda republiky Česko-Slovenské určuje podle § 57, odst. 2 a 3 zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb. z. a n., o obraně státu, s platností pro celé státní území den 28. února 1939 za den, jímž končí stav branné pohotovosti státu, vyhlášený vládní vyhláškou ze dne 23. září 1938, č. 183 Sb. z. a n.

Вládná vyhláška

zo dňa 3. feruára 1939

o ukončení stavu brannej pohotovosti štátu.

Vláda Česko-Slovenské republiky určuje podľa § 57, ods. 2 a 3 zákona zo dňa 13. mája 1936, č. 131 Sb. z. a n., o obrane štátu, s platnosťou pre celé štátne územie deň 28. februára 1939 za deň, ktorým končí stav brannej pohotovosti štátu, vyhlásený vládnou vyhláškou zo dňa 23. septembra 1938, č. 183 Sb. z. a n.

Розпорядок влади

з дня 3. лютого 1939

про закінчення стану оборонного поготівля держави.

Влада Чесько-Словацької республіки установляє по § 57, уст. 2 і 3 закону з дня 13. травня 1936, ч. 131 36. з. і р., про охорону держави з правосиллям для цілої державної території день 28. лютого 1939 днем, яким кінчиться стан оборонного поготівля держави, оголошений оголошенням влади з дня 23. вересня 1938, ч. 183 36. з. і р.

Beran v. r.

29.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 28. ledna 1939

o rozšíření působnosti Bernské úmluvy o ochraně děl literárních a uměleckých na Aden, Burmu, Saravak a Severní Britské Borneo.

Podle čl. 26 úmluvy o ochraně děl literárních a uměleckých, uzavřené v Bernu dne 9. září 1886, revidované v Berlíně dne 13. listopadu 1908 a v Římě dne 2. června 1928, oznámila vláda Jeho britského Veličenstva vládě Švýcarské konfederace, že se tato úmluva má od 1. dubna 1937 vztahovati na britskou kolonii Aden a na britské zámořské území Burmu, které až dosud byly vázány úmluvou jako součásti Britské Indie; dále na Saravak a Severní Britské Borneo, a to s účinností od 1. ledna 1939.

Tím doplňuje se vyhlášovací doložka úmluvy uveřejněná pod č. 286/1936 Sb. z. a n., doplněná vyhláškami ministrů zahraničních věcí a spravedlnosti č. 84/1937 a č. 203/1937 Sb. z. a n.

Dr. Chvalkovský v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 12.

Vydána dne 10. února 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: 30. Nařízení o tvoření zvláštních sdružení, nepodléhajících platným předpisům o sdružování, a o dozoru na ně.

30.

Vládní nařízení

ze dne 27. ledna 1939

o tvoření zvláštních sdružení, nepodléhajících
platným předpisům o sdružování, a o dozoru
na ně.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje
podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze
dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) V případech zcela výjimečných lze povolit utvoření zvláštního sdružení osob, ať fyzických či právnických všeho druhu (dále sdružení), jež vzhledem k svému významu, účelu, který má být sledován, a zamýšlené organizaci nelze vhodně zařadit pod platné předpisy o spolicích, o náboženských společnostech, o útvarech obchodního práva nebo pod jiné platné předpisy o sdružování.

(2) O žádosti za povolení podle odstavce 1 rozhoduje ministerstvo vnitra podle volné úvahy; dotýká-li se zamýšlený účel sdružení též působnosti jiných ministerstev, postupuje při tom v dohodě s těmito ministerstvy.

(3) V povolení jest předepsati sdružení podmínky, v jejich rámci se musí pohybovati organizační předpisy a předpisy o činnosti sdružení, které podléhají schválení povolujícího úřadu. Tento úřad může sdružení uložit i dodatečné podmínky, jež považuje vzhledem k jeho účelu a organizaci za nutné.

§ 2.

Ustanovení § 1 platí obdobně i pro změnu

organizačních předpisů a předpisů o činnosti sdružení.

§ 3.

(1) Sdružení je právnickou osobou a může samostatně nabývatí práv a se zavazovati.

(2) Svoji činnost může vyvíjeti a organizační budovati jen v rámci schválených organizačních předpisů a předpisů o své činnosti a v mezích platných zákonů.

§ 4.

(1) Sdružení podléhá dozoru politických (státních policejních) úřadů v rozsahu předepsaném v podmínkách pro jeho povolení nebo stanoveném dodatečně (§ 1, odst. 3).

(2) Vyžaduje-li toho veřejný zájem, může ministerstvo vnitra činnost sdružení dočasně zastavit nebo sdružení rozpustiti. Likvidaci rozpuštěného sdružení zařídí ministerstvo vnitra nebo úřad jím pověřený.

§ 5.

(1) Přestupky tohoto nařízení a předpisů podle něho vydaných, jakož i porušení podmínek sdružení předepsaných (§ 1, odst. 3) trestají — bez újmy soudního stíhání — okresní (státní policejní) úřady pokutou do 50.000 K nebo vězením (uzamčením) do 6 měsíců. Za nedobytnou pokutu vyměří se náhradní trest vězení podle míry zavinění do 6 měsíců. Pokuta a trest na svobodě mohou být uloženy také zároveň; v tomto případě nesmí však trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu přesahovati 6 měsíců.

(2) Tyto tresty se ukládají, byla-li porušena povinnost postihující podle tohoto nařízení

sdužení, orgánu sdužení, který je podle organizačních předpisů povolán sdužení v této věci zastupovati. Skládá-li se tento orgán z několika fyzických osob, jsou odpovědny za porušení povinnosti ty z nich, jež nedokáží, že nepřivodily trestné činnosti. Sdužení ručí rukou společnou a nerozdílnou s potrestaným za zaplacení pokuty a nákladů řízení jemu uložených.

§ 6.

Působnost přiznaná v předchozích ustanoveních ministerstvu vnitra náleží v zemi Slovenské Slovenské zemské vládě a na Podkarpatské Rusi vládě Podkarpatské Rusi, jež ji mohou přenést na některý úřad.

§ 7.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládní nařízení

zo dňa 27. januára 1939

o tvorení zvláštnych sdužení, nepodliehajúcich platným predpisom o sdužovaní, a o dozore na ne.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) V prípadoch celkom výnimečných možno povoliť utvorenie zvláštného sdužení osôb, či fyzických a či právnických všetkých druhov (ďalej sdužení), ktoré s ohľadom na svoj význam, účel, ktorý má byť sledovaný, a zamýšľanú organizáciu nemožno vhodne zaradiť pod platné predpisy o spolkoch, o náboženských spoločnostiach, o útvaroch obchodného práva alebo pod iné platné predpisy o sdužovaní.

(2) O žiadosti o povolenie podľa odseku 1 rozhodne ministerstvo vnútra podľa voľného uváženia; ak sa zamýšľaný účel sduženia dotýka tiež pôsobnosti iných ministerstiev, postupuje pri tom v dohode s týmito ministerstvami.

(3) V povolení treba predpísať sduženiu podmienky, v rámci ktorých sa musia pohybovať organizačné predpisy a predpisy o činnosti sduženia, ktoré podliehajú schváleniu povolujujúceho úradu. Tento úrad môže sduženiu uložiť aj dodatočne podmienky, ktoré považuje s ohľadom na jeho účel a organizáciu za potrebné.

§ 2.

Ustanovenia § 1 platia obdobne aj pre zmenu organizačných predpisov a predpisov o činnosti sduženia.

§ 3.

(1) Sduženie je právnu osobou a môže samostatne nadobúdať práva a sa zaväzovať.

(2) Svoju činnosť môže vyvíjať a organizáciu budovať len v rámci schválených organizačných predpisov a predpisov o svojej činnosti a v medziach platných zákonov.

§ 4.

(1) Sduženie podlieha dozoru politických (štátnych policajných) úradov v rozsahu predpísanom v podmienkach pre jeho povolenie alebo stanovenom dodatočne (§ 1, ods. 3).

(2) Ak to vyžaduje verejný záujem, môže ministerstvo vnútra činnosť sduženia dočasne zastaviť alebo sduženie rozpustiť. Likvidáciu rozpusteného sduženia zariadi ministerstvo vnútra alebo úrad ním poverený.

§ 5.

(1) Priestupky tohoto nariadenia a predpisov vydaných podľa neho, ako aj porušenia podmienok predpísaných sduženiu (§ 1, ods. 3), trestajú — bez újmy súdneho stíhania — okresné (štátne policajné) úrady pokutou do 50.000 K alebo väzením (uzamknutím) do 6 mesiacov. Za nedobytú pokutu vymieria sa náhradný trest väzenia podľa miery zavinenia do 6 mesiacov. Pokuta a trest na slobode môžu byť uložené tiež zároveň; v tomto prípade nesmie však trest na slobode spolu s náhradným trestom za nedobytú pokutu presahovať 6 mesiacov.

(2) Tieto tresty sa ukladajú, ak bola porušená povinnosť postihujúca podľa tohoto nariadenia sduženie, orgánovi sduženia, ktorý je podľa organizačných predpisov povolaný zastupovať sduženie v tejto veci. Ak sa tento orgán skladá z niekoľko fyzických osôb, sú

zodpovedné za porušenie povinnosti tie z nich, ktoré nedokážu, že neprivodily trestnú činnosť. Sdruzenie ručí rukou spoločnou a nerozdielnou s potrestaným za zaplatenie pokuty a nákladkov pokračovania jemu uložených.

§ 6.

Pôsobnosť priznaná v predchádzajúcich ustanoveniach ministerstvu vnútra patrí v Slovenskej krajine Slovenskej krajinskej vláde a v Podkarpatskej Rusi vláde Podkarpatskej Rusi, ktoré ju môžu preniesť na niektorý úrad.

§ 7.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади в дня 27. січня 1939

про творення спеціальних зєдинень, які не підлягають обов'язуючим приписам про зєдинення та про догляд над ними.

Влада Чесько-Словацької республіки розпоряджує по арт. II. уповновласняючого конституційного закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

(1) У випадках цілком виняткових можна дозволити утворення спеціального зєдинення осіб, фізичних чи юридичних всякого роду (далі зєдинення), які з огляду на їхнє значіння, ціль, до якої зміряють, як також з огляду на задуману організацію не можна як слід підчинити обов'язуючим приписам про товариства, про релігійні товариства, про форми торговельного права або іншим зобов'язуючим приписам про зєдинення.

(2) Про прохання дозволу по уступу 1 рішає міністерство внутрішніх справ по вільній розвазі; якщо задумана ціль зєдинення торкається також управління інших міністерств, воно поступає при тому у згоді з цими міністерствами.

(3) У дозволі слід приписати зєдиненню умовини, в рамках яких мусять обертається

організаційні приписи та приписи про діяльність зєдинення, що підлягають ухвалі дозволяючого уряду. Цей уряд може наложити також додаткові умовини, які він вважає необхідними, з огляду на його ціль та організацію.

§ 2.

Постанова § 1 має також силу для зміни організаційних приписів і приписів про діяльність зєдинення.

§ 3.

(1) Зєдинення є юридичною особою і може самостійно набувати права та зобов'язуватися.

(2) Воно може розвивати свою діяльність і ставити організацію тільки в рамі організаційних приписів і приписів про свою діяльність та в межах зобов'язуючих законів.

§ 4.

(1) Зєдинення підлягає доглядові політичних (державних поліційних) урядів в обсягу приписаному в умовинах про його дозвіл або постановленому додатково (§ 1, уст. 3).

(2) Якщо цього вимагає публічний інтерес, може міністерство внутрішніх справ діяльність зєдинення припинити або зєдинення розпустити. Ліквідацію розпущеного зєдинення зарядить міністерство внутрішніх справ або уряд ним удостоверений.

§ 5.

(1) Переступлення цього розпорядку і приписів після нього виданих, як також порушення умовин приписаних (§ 1, уст. 3) карають — без ушкоду судового доходу — окружні (державні поліційні) уряди покутою до 50.000 К або в'язницею (замкненням) до 6 місяців. За недобуттю покуту буде вимірена додаткова кара в'язниці відповідно провини до 6 місяців. Покута і кара на вільній стопі можуть бути наложені також одночасно; але в цьому випадку не сміє кара на вільній стопі з додатковою карою за недобуттю покуту перевищати 6 місяців.

(2) Ці карні накладаються, якщо був нарушений обов'язок, що постигає по цьому розпорядку зєдинення, на орган зєдинення, який є покликаний по організаційним приписам до того, щоби зєдинення в цій справі заступав. Якщо цей орган складається з кількох фізичних осіб, відповідають за порушення обов'язків ці з них, які не докажуть, що не викликали карної чинності. Зєдинення ру-

чить спільно й нероздільно з покаранням за заплачення покути (пені) і коштів поступовання наложених на него.

§ 6.

Управління призначене в попередніх постановках міністерству внутрішніх справ належить в Словацькій країні Словацькій краєвій владі а на Підкарпатській Русі владі Підкарпатської Русі, які можуть це управління перенести на деякий уряд.

§ 7.

Цей розпорядок має силу на території цілої держави і набуває правосильності днем оголошення; переведе його міністр внутрішніх справ у згоді з учасними міністрами, в

Словацькій країні Словацька краєва влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.,

**tiež za všech ostatných
členov Slov. vlády.**

Dr. Kapras v. r.

Syrový v. r.

Révay v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

Ročník 1939.

I.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 13.

Vydána dne 10. února 1939.

Cena: K 2.20.

Obsah: (31. a 32.) 31. Dohoda mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší o převedení soudnictví. — 32. Nařízení, jímž se propůjčuje vnitrostátní účinnost Dohodě mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší ze dne 19. prosince 1938 o převedení soudnictví.

31.

Dohoda

mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší o převedení soudnictví.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ

A

NĚMECKÉ ŘÍŠE

BYLA SJEDNÁNA TATO DOHODA S PŘÍLOHOU

A ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM:

Dohoda

mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou
říší o převedení soudnictví.

Česko-Slovenská republika a říše Německá
se dohodly upravit smluvně převedení práv-
ních věcí dotčených spojením sudetoněmeckého
území s Německou říší.

K tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

President Česko-Slovenské re-
publiky:

pana Dra Antonína Koukala,
ministrského radu v ministerstvu spravedlnosti
v Praze.

Německý říšský kancléř:

pana Leo Quassowského,
ministrského dirigenta v říšském ministerstvu
spravedlnosti, a

pana Gerrita von Haeften,
legačního radu v zahraničním úřadě.

Abkommen

zwischen dem Deutschen Reich und der
Tschecho-Slowakischen Republik über die
Überleitung der Rechtspflege.

Das Deutsche Reich und die Tschecho-
Slowakische Republik sind übereingekommen,
die Überleitung der durch die Vereinigung der
sudetendeutschen Gebiete mit dem Deutschen
Reich beeinflussten Rechtsangelegenheiten
vertraglich zu regeln:

Zu diesem Zweck haben zu Bevollmächtig-
ten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:
den Ministerialdirigenten im Reichsjustizministerium
Herrn Leo Quassowski
und den Legationsrat im Auswärtigen Amt
Herrn Gerrit von Haeften;

der Präsident der Tschecho-Slo-
wakischen Republik:

den Ministerialrat im Justizministerium in Prag
Herrn Dr. Antonin Koukal.

Zmocnění si navzájem sdělili své plné moci a shledali je v pořádku. Dohodli se na těchto ustanoveních:

První oddíl.

Občanské právní rozepře.

Článek 1.

Pokračování v zahájeném řízení.

(1) Byla-li podána u některého soudu v Česko-Slovensku nebo na sudetoněmeckém území do 10. října 1938 včetně v některé občanské rozepři žaloba nebo návrh, kterým se zahajuje řízení, a nebylo-li řízení do této doby ještě pravomocně skončeno (převáděná věc), pokračuje v řízení, pokud z dalších ustanovení neplyne nic jiného, soud, u něhož byla věc zahájena.

(2) Byl-li tento soud zrušen, nastoupí na jeho místo věcně příslušný soud téže stolice, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

Článek 2.

Postoupení z moci úřední.

Byl-li by výlučně příslušný jen soud druhého státu, kdyby žaloba byla podána v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, nebo kdyby návrh, kterým se zahajuje řízení, byl učiněn v této době, budiž právní rozepře z moci úřední postoupena tomuto soudu.

Článek 3.

Postoupení na návrh.

(1) Není-li v žádném ze smluvních států založen výlučný soud pro žalobu, platí tato ustanovení:

(2) Na souhlasný návrh stran budiž právní rozepře postoupena věcně příslušnému soudu téže stolice druhého státu, který bude označen v návrhu.

(3) Nebyla-li by dána příslušnost soudu označeného v článku 1, nýbrž některého soudu státu druhého, kdyby žaloba byla podána v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, nebo kdyby v té době byl učiněn návrh, kterým se zahajuje řízení, budiž právní rozepře

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und sie in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

Erster Abschnitt.

Bürgerliche Rechtsstreitigkeiten.

Artikel 1.

Weiterführung anhängiger Verfahren.

(1) Ist die Klage oder der das Verfahren einleitende Antrag in einem bürgerlichen Rechtsstreit bis zum 10. Oktober 1938 einschließlich bei einem Gericht in den sudeten-deutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei eingegangen und ist das Verfahren zu diesem Zeitpunkt noch nicht rechtskräftig erledigt (überleitungssache), so wird es, soweit sich nicht aus den nachfolgenden Bestimmungen etwas anderes ergibt, von dem Gericht weitergeführt, bei dem es anhängig ist.

(2) Ist das Gericht fortgefallen, so tritt an seine Stelle das sachlich zuständige Gericht gleicher Instanz, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

Artikel 2.

Überweisung von Amts wegen.

Würde allein ein Gericht des anderen Staates ausschließlich zuständig sein, wenn die Klage zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens erhoben oder der das Verfahren einleitende Antrag zu diesem Zeitpunkt eingebracht wäre, so ist der Rechtsstreit von Amts wegen an dieses Gericht zu überweisen.

Artikel 3.

Überweisung auf Antrag.

(1) Ist für die Klage in keinem der vertragschließenden Staaten ein ausschließlicher Gerichtsstand begründet, so gelten die folgenden Bestimmungen.

(2) Auf übereinstimmenden Antrag der Parteien ist der Rechtsstreit an ein in dem Antrag bezeichnetes sachlich zuständiges Gericht gleicher Instanz des anderen Staates zu überweisen.

(3) Würde nicht das im Artikel 1 bezeichnete Gericht, wohl aber ein Gericht des anderen Staates zuständig sein, wenn die Klage zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens erhoben oder der das Verfahren einleitende Antrag zu diesem Zeitpunkt einge-

postoupena tomuto soudu i k návrhu jen jedné strany. Postoupení rozepře budiž odepřeno pro odpor žalobce, byla-li při podání žaloby nebo návrhu odůvodněna příslušnost soudu, který věc projednává, podle §§ 87, 87a, 90, 97 a 98 jurisdikční normy, nebo byla-li by bývala takto odůvodněna, kdyby byla žalovaná strana měla tehdy své bydliště mimo soudní obvod.

(4) Volbu mezi několika příslušnými soudy druhého státu má navrhopatel a, navrhují-li strany postoupení rozepře souhlasně, strana žalovaná.

Článek 4. Rozepře státu.

(1) Je-li stranou v rozepři jeden ze smluvních států a vstupuje-li vzhledem k spornému nároku jeden stát na místo druhého, vstoupí tento stát v tomto rozsahu i do rozepře. Totéž platí obdobně, jestliže dojde k tomuto nástupnictví mezi jedním ze smluvních států anebo některou zemí nebo některou jinou právnickou osobou veřejného práva jednoho ze smluvních států s jedné strany a mezi některou zemí nebo některou právnickou osobností veřejného práva druhého státu se strany druhé.

(2) Je-li žalovanou stranou jeden ze smluvních států nebo některá země nebo některá jiná právnická osoba veřejného práva smluvních států a není-li dán výlučný soud podle §§ 81, 82 a 83 jurisdikční normy, budiž právní rozepře postoupena věcně příslušnému soudu téže stolice, v jehož obvodu má svůj obecný soud stát, země nebo právnická osoba, pro které bude v právní rozepři pokračováno. Ustanovení článku 3, odst. 3 tu neplatí.

(3) Opačná ustanovení jiných mezistátních smluv nejsou dotčena.

Článek 5. Příslušnost v opravném řízení nebo v první stolici po postoupení rozepře.

(1) Pro jednání a rozhodnutí o opravném prostředku jest příslušný soud, který jest nad-

bracht wäre, so ist der Rechtsstreit auf Antrag auch nur einer Partei an dieses Gericht zu überweisen. Bei Widerspruch des Klägers ist die Überweisung abzulehnen, wenn bei Einbringung der Klage oder des Antrags die Zuständigkeit des mit der Sache befaßten Gerichts nach den §§ 87, 87a, 90, 97 und 98 der Jurisdiktionsnorm gegeben war oder gegeben gewesen wäre, falls der Beklagte damals seinen Wohnsitz außerhalb des Gerichtsprengels gehabt hätte.

(4) Unter mehreren zuständigen Gerichten des anderen Staates hat der Antragsteller und, wenn die Parteien übereinstimmend die Überweisung beantragen, der Beklagte die Wahl.

Artikel 4. Rechtsstreitigkeiten des Fiskus.

(1) Ist einer der vertragschließenden Staaten Partei und tritt in Ansehung des in Streit befangenen Anspruchs ein Staat an die Stelle des anderen, so tritt dieser Staat insoweit auch in den Rechtsstreit ein. Dies gilt sinngemäß, wenn diese Nachfolge zwischen einem der vertragschließenden Staaten oder einem Land oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts eines der vertragschließenden Staaten einerseits und einem Land oder einer juristischen Person des öffentlichen Rechts des anderen Staates andererseits eintritt.

(2) Ist einer der vertragschließenden Staaten oder ein Land oder eine andere juristische Person des öffentlichen Rechts der vertragschließenden Staaten Beklagter und ist ein ausschließlicher Gerichtsstand nach den §§ 81, 82 und 83 der Jurisdiktionsnorm nicht begründet, so ist der Rechtsstreit an das sachlich zuständige Gericht gleicher Instanz zu überweisen, in dessen Sprengel der Staat, das Land oder die juristische Person, für die der Rechtsstreit weitergeführt wird, den allgemeinen Gerichtsstand hat. Artikel 3, Absatz 3, findet keine Anwendung.

(3) Entgegenstehende Bestimmungen anderer zwischenstaatlicher Verträge bleiben unberührt.

Artikel 5. Zuständigkeit in der Rechtsmittelinstantz oder in der ersten Instanz nach der Überweisung.

(1) Für die Verhandlung und Entscheidung über ein Rechtsmittel ist das Gericht zu-

řízení soudu, u něhož se pokračuje v právní rozepři podle ustanovení článků 1 až 4 nebo je-li muž byla právní rozepře podle těchto ustanovení postoupena.

(2) Byla-li právní rozepře postoupena soudu druhé nebo třetí stolice, jest pro další řízení jako soud první stolice příslušný onen soud, podle něhož se řídí příslušnost opravné stolice, která nyní věc projednává, nebo, není-li takového soudu, soud v obvodu opravné stolice, který tato označí.

Článek 6.

Obnova řízení.

Pro žalobu pro zmatečnost nebo pro žalobu o obnovu proti rozsudku česko-slovenského nebo sudetoněmeckého soudu v občanské právní rozepři, jenž nabyl právní moci již před účinností této dohody, jest příslušný soud, který při obdobném užití článku 1 až 5 této dohody nastupuje na místo soudu označeného v § 532 civilního řádu soudního z 1. srpna 1895. Strana, která zamýšlí podati žalobu pro zmatečnost nebo žalobu o obnovu, nechť za tím účelem před podáním žaloby navrhne, aby právní rozepře byla postoupena soudu, který jest podle těchto předpisů příslušný.

Článek 7.

Řízení upomínací.

Pro řízení upomínací platí obdobně články 1 až 6.

Článek 8.

Řízení exekuční.

(1) V exekucích, při nichž jsou obdobně splněny podmínky uvedené v článku 1, bude pokračovati, pokud se vztahují na nemovitosti, soud toho státu, na jehož území nemovitost jest. Ve všech jiných exekucích, u nichž jsou obdobně splněny podmínky článku 1, bude pokračovati soud, v jehož obvodu navrhovaný exekuční úkon byl nebo má býti vykonán.

(2) Pokud podle odstavce 1 má v exekuci pokračovati soud jiného státu, než byl dosaďní exekuční soud, má tento soud řízení

stándig, das dem Gericht übergeordnet ist, bei dem der Rechtsstreit nach den Bestimmungen der Artikel 1 bis 4 weitergeführt wird oder an das er nach diesen Bestimmungen überwiesen ist.

(2) Ist der Rechtsstreit an ein Gericht der zweiten oder dritten Instanz überwiesen, so ist für das weitere Verfahren als Gericht erster Instanz das Gericht zuständig, von dem die Zuständigkeit des nunmehr mit der Sache befaßten Rechtsmittelgerichts abgeleitet wird, oder wenn ein solches Gericht nicht vorhanden ist, ein von dem Rechtsmittelgericht zu bezeichnendes Gericht seines Sprengels.

Artikel 6.

Wiederaufnahme des Verfahrens.

Für die Nichtigkeits- oder Wiederaufnahmsklage gegen das Urteil eines sudeten-deutschen oder tschecho-slowakischen Gerichts in einem bürgerlichen Rechtsstreit, das bereits vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens rechtskräftig geworden ist, ist das Gericht zuständig, das bei sinngemäßer Anwendung der Artikel 1 bis 5 dieses Abkommens an die Stelle des im § 532 der Zivilprozeßordnung vom 1. August 1895 bezeichneten Gerichts tritt. Die Partei, welche die Erhebung der Nichtigkeits- oder Wiederaufnahmsklage beabsichtigt, hat zu diesem Zweck vor der Erhebung der Klage die Überweisung des Rechtsstreits an das hiernach zuständige Gericht zu beantragen.

Artikel 7.

Mahnsachen.

Für Mahnsachen gelten die Artikel 1 bis 6 sinngemäß.

Artikel 8.

Exekutionsverfahren.

(1) Exekutionen, auf welche die im Artikel 1 erwähnten Voraussetzungen sinngemäß zutreffen, werden, soweit sie auf Grundstücke Bezug haben, von dem Gericht des Staates weitergeführt, in dessen Gebiet das Grundstück liegt. Alle anderen Exekutionen, auf welche die im Artikel 1 erwähnten Voraussetzungen sinngemäß zutreffen, werden von dem Gericht weitergeführt, in dessen Sprengel die beantragte Exekutionshandlung vollzogen wurde oder vollzogen werden soll.

(2) Soweit nach Absatz 1 die Exekution von einem Gericht weiterzuführen ist, das einem anderen Staat angehört als das bis-

odevzdati z moci úřední soudu, který jest nyní příslušný.

(3) Tato ustanovení platí obdobně pro exekuce zajišťovací a pro prozatímní opatření.

Článek 9.

Řízení konkursní a vyrovnací.

(1) V konkursním a vyrovnacím řízení, u nichž jsou obdobně splněny podmínky uvedené v článku 1, bude pokračovati soud, u kterého je řízení zahájeno, nebo, byl-li tento soud zrušen, věcně příslušný soud téže stolice, k jehož obvodu patří úřední sídlo dosavadního konkursního nebo vyrovnacího soudu. Jestliže by byl příslušný toliko soud druhého státu, kdyby návrh na prohlášení konkursu nebo na zahájení vyrovnacího řízení byl podán v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, budiž věc postoupena tomuto soudu.

(2) Právní účinky konkursního a vyrovnacího řízení, které bylo zahájeno do 10. října 1938 včetně, nejsou dotčeny přechodem soudnictví.

Článek 10.

Řízení o postoupení rozepře.

(1) Návrh na postoupení rozepře budiž učiněn ústně nebo písemně u soudu, který věc projednává, a v případě článku 6 u soudu, který rozhodl právní rozepři v první stolici. V druhé a třetí stolici může býti návrh podán také i pro ten případ, že by věc byla vrácena nižší stolici; v tomto případě budiž věc vrácena soudu druhého státu příslušnému podle článku 3.

(2) Návrh je nepřipustný, jestliže po účinnosti této dohody bylo ústně jednáno nebo bylo-li vydáno rozhodnutí, jímž se končí řízení v některé stolici, aniž strany návrh podaly. Postoupení rozepře, které bylo navrženo, aby mohl býti podán opravný prostředek nebo žaloba pro zmatečnost nebo žaloba o obnovu, nemůže býti odepřeno z toho důvodu, že opravný prostředek nebo žaloba jsou opožděny nebo z jiného důvodu nepřipustny.

(3) O postoupení rozepře lze rozhodnouti bez ústního jednání. Před rozhodnutím budiž

herige Exekutionsgericht, hat dieses das Verfahren von Amts wegen an das nunmehr zuständige Gericht abzugeben.

(3) Diese Bestimmungen gelten für Exekutionen zur Sicherstellung und für einstweilige Verfügungen sinngemäß.

Artikel 9.

Konkurs- und Ausgleichsverfahren.

(1) Konkurs- und Ausgleichsverfahren, auf welche die im Artikel 1 erwähnten Voraussetzungen sinngemäß zutreffen, werden von dem Gericht weitergeführt, bei dem sie anhängig sind, oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, von dem sachlich zuständigen Gericht gleicher Instanz, zu dessen Sprengel der Amtssitz des bisherigen Konkursgerichts gehört. Würde allein ein Gericht des anderen Staates zuständig sein, wenn der Eröffnungsantrag zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens gestellt wäre, so ist das Verfahren an dieses Gericht zu überweisen.

(2) Die Rechtswirkungen eines bis zum 10. Oktober 1938 einschließlich eröffneten Konkurs- oder Ausgleichsverfahrens werden durch den Übergang der Rechtspflege nicht berührt.

Artikel 10.

Überweisungsverfahren.

(1) Der Antrag auf Überweisung ist mündlich oder schriftlich bei dem mit der Sache befaßten Gericht, im Falle des Artikels 6 bei dem Gericht, das in dem Rechtsstreit in erster Instanz entschieden hat, zu stellen. In der zweiten und dritten Instanz kann der Antrag auch vorsorglich für den Fall der Zurückverweisung an die Vorinstanz gestellt werden; in diesem Fall ist die Zurückverweisung an das nach Artikel 3 zuständige Gericht des anderen Staates auszusprechen.

(2) Der Antrag wird unzulässig, wenn nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens, ohne daß die Parteien den Antrag gestellt haben, mündlich verhandelt worden oder eine die Instanz beendigende Entscheidung ergangen ist. Die zwecks Erhebung eines Rechtsmittels oder zwecks Erhebung der Nichtigkeits- oder der Wiederaufnahmeklage beantragte Überweisung darf nicht deshalb abgelehnt werden, weil das Rechtsmittel oder die Klage verspätet oder aus einem anderen Grunde unzulässig sei.

(3) Über die Überweisung kann ohne mündliche Verhandlung entschieden werden. Vor

dána stranám příležitost, aby se vyjádřily. Rozhodnutí se stane usnesením.

(4) Rozhodnutí, kterým se rozepře postupuje, nemůže být vzato v odpor. Prohlášením takového rozhodnutí nebo jeho doručením přechází rozepře na soud, který jest v rozhodnutí označen, a to v tom stavu, ve kterém rozepře jest v době postoupení. Rozhodnutí jest pro tento soud závazné bez újmy jeho vnitrostátní příslušnosti.

(5) V řízení o postoupení rozepře mohou se strany dáti zastupovati kterýmkoliv československým nebo německým právním zástupcem.

(6) Za projednání a rozhodnutí o postoupení právní rozepře se nevybírají poplatky, kolky ani jiné dávky. To neplatí pro řízení v rekursní stolici, byl-li rekurs proti usnesení, jímž bylo zamítnuto postoupení rozepře, odmítnut jako nepřipustný anebo byl-li zamítnut.

Článek 11.

Stavení lhůt.

Byl-li podán v některé právní rozepři návrh, aby věc byla postoupena soudu druhého státu, staví se lhůty v tomto řízení až do pravomocného rozhodnutí o návrhu.

Článek 12.

Přerušení zahájeného řízení.

(1) Právní rozepře, na něž se vztahuje tato dohoda a které podle článku 2, článku 3, odstavce 3 a článku 4, 7 až 9 mají nebo mohou být postoupeny jinému soudu, se přerušují dnem 1. října 1938 až do uplynutí třicátého dne poté, kdy tato dohoda nabude účinnosti. V případě článku 3, odstavce 3 přerušení řízení se skončí již před uplynutím této doby, jestliže strany výslovně prohlásí, že postoupení rozepře nenavrhnou. Má-li být návrh na postoupení rozepře zamítnut pro odpor žalobcův (článek 3, odstavec 3, věta 2), platí totéž, jestliže žalobce prohlásí, že postoupení rozepře bude odporovati.

(2) Postoupení právní rozepře podle ustanovení této dohody není dotčeno tím, že řízení je přerušeno.

der Entscheidung ist den Parteien Gelegenheit zur Äußerung zu geben. Die Entscheidung ergeht durch Beschluß.

(4) Eine Anfechtung der die Überweisung anordnenden Entscheidung findet nicht statt. Mit der Verkündigung oder Zustellung der Entscheidung geht der Rechtsstreit auf das in ihr bezeichnete Gericht in dem Stande über, in dem er sich zur Zeit der Überweisung befindet. Die Entscheidung ist für dieses Gericht vorbehaltlich seiner innerstaatlichen Zuständigkeit bindend.

(5) Im Verfahren über die Überweisung können sich die Parteien durch jeden deutschen oder tschecho-slowakischen Rechtsanwalt vertreten lassen.

(6) Für die Verhandlung und Entscheidung über die Überweisung des Rechtsstreits werden Gebühren, Stempel oder sonstige Abgaben nicht erhoben. Dies gilt nicht für das Verfahren in der Rekursinstanz, wenn der Rekurs gegen den die Überweisung ablehnenden Beschluß als unzulässig zurückgewiesen oder abgewiesen wird.

Artikel 11.

Hemmung von Fristen.

Wird in einem Rechtsstreit der Antrag auf Überweisung des Verfahrens an ein Gericht des anderen Staates gestellt, so werden die in dem Verfahren laufenden Fristen bis zur rechtskräftigen Entscheidung über den Antrag gehemmt.

Artikel 12.

Unterbrechung anhängiger Verfahren.

(1) Die von diesem Abkommen betroffenen Rechtsstreitigkeiten, die nach Artikel 2, Artikel 3, Absatz 3, Artikel 4, Artikel 7 bis 9 an ein anderes Gericht zu überweisen sind oder überwiesen werden können, gelten mit dem 1. Oktober 1938 bis zum Ablauf des dreißigsten Tages nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens als unterbrochen. Im Falle des Artikels 3, Absatz 3, gilt die Unterbrechung schon vor diesem Zeitpunkt als beendet, wenn die Parteien ausdrücklich erklärt haben, daß sie die Überweisung nicht beantragen werden. Ist die Überweisung bei Widerspruch des Klägers abzulehnen (Artikel 3, Absatz 3, Satz 2), so gilt das gleiche, wenn der Kläger erklärt hat, daß er der Überweisung widersprechen werde.

(2) Durch die Unterbrechung wird die Überweisung des Rechtsstreits nach den Bestimmungen dieses Abkommens nicht berührt.

*Druhý oddíl.***Řízení nesporné.****Článek 13.****Zahájení řízení.**

(1) Ve věcech nesporného řízení, které byly zahájeny do 10. října 1938 včetně u soudu v Česko-Slovensku nebo v sudetoněmeckém území a jež v této době nebyly ještě pravomocně vyřízeny (převáděné věci), bude pokračovati soud, u něhož věc byla zahájena. Byl-li tento soud zrušen, nastoupí na jeho místo věcně příslušný soud stejné stolice, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

(2) Soud však věc postoupí věcně příslušnému soudu stejné stolice druhého státu, byl-li by tento příslušný k jejímu vyřízení, kdyby věc byla bývala zahájena teprve v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti. Při tom jest pro řízení o žádosti za rozloučení manželství na základě předchozího řízení o rozvodu (§ 20, odst. 2 zákona z 22. května 1919, kterým se mění ustanovení občanského práva o poradnostech smlouvy manželské, o rozluce a o překážkách manželství) místně příslušný sborový soud, který při obdobném užití článků 1 a 2 této dohody by nastoupil na místo sborového soudu, jenž rozhodl v první stolici ve sporu o rozvod. Je-li v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, příslušný jak česko-slovenský, tak i německý soud, bude věc postoupena jen tehdy, jestliže osoba, podle které se řídí soudní příslušnost, jest v této době příslušníkem druhého státu, anebo jestliže některý z účastníků navrhne postoupení a všichni ostatní účastníci s tím souhlasí; článek 11 platí tu přiměřeně.

(3) Ustanovení článku 10, odst. 3 až 6 platí přiměřeně.

(4) Zároveň s postoupením věci bud'těž odevzdány majetkové hodnoty, které k ní patří a jsou v soudní úschově.

(5) Ustanovení článku 5 platí přiměřeně.

Článek 14.**Řízení skončená.**

Má-li býti v nesporné věci, která dne

*Zweiter Abschnitt.***Verfahren außer Streitsachen.****Artikel 13.****Anhängige Verfahren.**

(1) Verfahren außer Streitsachen, die bis zum 10. Oktober 1938 einschließlich in den sudetendeutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei gerichtlich anhängig waren und zu diesem Zeitpunkt noch nicht rechtskräftig erledigt sind (Überleitungssachen), werden von dem Gericht weitergeführt, bei dem sie anhängig sind. Ist dieses Gericht fortgefallen, so tritt an seine Stelle das sachlich zuständige Gericht gleicher Instanz, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

(2) Das Gericht hat jedoch die Sache an das sachlich zuständige Gericht gleicher Instanz des anderen Staates zu überweisen, falls dieses sie zu erledigen hätte, wenn sie erst zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens anhängig geworden wäre. Dabei ist für Verfahren über Gesuche um Trennung einer Ehe nach vorangegangenem Scheidungsverfahren (§ 20, Absatz 2, des Gesetzes vom 22. Mai 1919, betreffend Abänderungen der Bestimmungen des bürgerlichen Rechtes über die Formlichkeiten des Ehevertrages, die Ehetrennung und die Ehehindernisse) der Gerichtshof örtlich zuständig, der bei sinngemäßer Anwendung der Artikel 1 und 2 dieses Abkommens an die Stelle des Gerichtshofes treten würde, der in erster Instanz im Scheidungsprozeß entschieden hat. Ist zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens sowohl ein deutsches als auch ein tschecho-slowakisches Gericht zuständig, so wird die Sache nur dann überwiesen, wenn die Person, die für den Gerichtsstand maßgebend ist, dem anderen Staat zu dieser Zeit angehört oder wenn einer der Beteiligten die Überweisung beantragt und sämtliche übrigen Beteiligten ihr zustimmen; Artikel 11 gilt entsprechend.

(3) Die Bestimmungen des Artikels 10, Absatz 3 bis 6, sind entsprechend anzuwenden.

(4) Zugleich mit der Überweisung einer Sache sind die dazu gehörigen Vermögensstücke, die sich in gerichtlicher Verwahrung befinden, abzugeben.

(5) Die Bestimmungen des Artikels 5 sind entsprechend anzuwenden.

Artikel 14.**Erledigte Verfahren.**

Soll in einem am 10. Oktober 1938 rechts-

10. října 1938 byla pravomocně skončena, podán návrh na obnovu řízení nebo mimořádný rekurs, budiž věc považována za věc převáděnou (článek 13). Účastník, který chce podati návrh na obnovu řízení nebo mimořádný rekurs, nechť napřed učiní návrh, aby bylo rozhodnuto o postoupení věci soudu příslušnému podle článku 13.

Článek 15.

Věci knihovní.

(1) Je-li u knihovního soudu pozemková kniha, která se vztahuje na nemovitosti, jež jsou na území druhého státu, nechť ji soud odevzdá příslušnému knihovnímu soudu druhého státu. Řízení, které o tom platí, jest upraveno v příloze. Doba odevzdání pozemkové knihy budiž veřejně vyhlášena.

(2) To platí přiměřeně o knihách železničních a horních, jakož i o zemských deskách.

Článek 16.

Rejstříky.

(1) Soudní rejstříky povede dále soud, který je dosud vedl, anebo, byl-li tento soud zrušen, ten česko-slovenský nebo německý soud, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

(2) Pokud by však podle poměrů rozhodných v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, byl k vedení rejstříků příslušný soud druhého státu, buďtež tomuto soudu odevzdány ověřené výpisy z rejstříku a z knihy příloh. Dohodě mezi česko-slovenskou a německou justiční správou se vyhrazuje určení, pokud v jednotlivých případech má býti místo toho odevzdán rejstřík sám nebo kniha příloh a podrženy ověřené výpisy.

(3) Doba odevzdání budiž veřejně vyhlášena.

(4) Odevzdání se stane podle dohody obou justičních správ.

Článek 17.

Uložení pořízení pro případ smrti.

(1) Závěti, dovětky a dědické smlouvy

kräftig erledigten Verfahren außer Streit-sachen ein Antrag auf Wiederaufnahme des Verfahrens gestellt oder der außerordentliche Rekurs eingelegt werden, so gilt die Sache als Überleitungssache (Artikel 13). Der Beteiligte, der die Wiederaufnahme beantragen oder den außerordentlichen Rekurs einlegen will, hat zuvor die Entscheidung über die Überweisung an das nach Artikel 13 zuständige Gericht zu beantragen.

Artikel 15.

Grundbuchsachen.

(1) Soweit ein Grundbuchsgericht ein Grundbuch in Besitz hat, das sich auf Grundstücke bezieht, die im Gebiet des anderen Staates liegen, hat es das Grundbuch an das zuständige Grundbuchsgericht des anderen Staates abzugeben. Das hierbei zu beobachtende Verfahren ergibt sich aus der Anlage. Der Zeitpunkt der Abgabe ist öffentlich bekanntzumachen.

(2) Entsprechendes gilt für Eisenbahn- und Bergbücher sowie für die Landtafeln.

Artikel 16.

Registersachen.

(1) Gerichtliche Register werden von dem Gericht fortgeführt, das bisher das Register geführt hat, oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, von dem deutschen oder tschecho-slowakischen Gericht, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

(2) Soweit jedoch nach den zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens maßgebenden Verhältnissen ein Gericht des anderen Staates zur Führung des Registers zuständig sein würde, sind diesem Gericht beglaubigte Auszüge aus dem Register und dem Beilagenbuch zu übergeben. Inwieweit statt dessen in einzelnen Fällen das Register selbst oder das Beilagenbuch unter Zurückbehaltung beglaubigter Auszüge abzugeben ist, bleibt der Vereinbarung zwischen der deutschen und der tschecho-slowakischen Justizverwaltung vorbehalten.

(3) Der Zeitpunkt der Abgabe ist öffentlich bekanntzumachen.

(4) Die Übergabe geschieht nach Vereinbarung der beiderseitigen Justizverwaltungen.

Artikel 17.

Hinterlegung von Verfügungen von Todes wegen.

(1) Testamente, Kodizille und Erbverträge

zůstanou v úschově u soudu nebo u notáře, u nichž jsou uloženy, nebo, byl-li tento soud zrušen, u toho česko-slovenského nebo německého soudu, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

(2) Do 31. prosince 1943 včetně může však česko-slovenský pořizovatel žádati, aby věc byla odevzdána česko-slovenskému soudu nebo česko-slovenskému notáři, a německý pořizovatel, aby věc byla odevzdána německému soudu nebo notáři v sudetoněmeckém území nebo v zemi Rakouské.

Článek 18.

Uschování listin.

(1) Soudní a notářské listiny zůstanou v úschově u soudu nebo u notáře, u nichž jsou. Byl-li soud zrušen, budou uschovány u česko-slovenského nebo německého soudu, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

(2) Totéž platí o notářských písemnostech (prvopisech, rejstřících atd.) uschovaných u soudu. Je-li však dřívější úřední sídlo notářovo na území druhého státu, budtež písemnosti odevzdány soudu druhého státu, k jehož obvodu náleží bývalé úřední sídlo notářovo.

Článek 19.

Vydávání vyhotovení a opisů.

Vyhotovení, ověřené opisy a výpisy ze soudních a notářských listin, dále soudních usnesení a opatření, která byla vydána při projednávání pozůstalosti nebo v jiných nesporných věcech, jakož i závětí, dovětků a dědických smluv, mohou být požadovány podle dosud platného práva na tom soudu nebo notáři, u nichž jsou prvopisy. To platí přiměřeně o vydávání vysvědčení jakéhokoliv druhu.

Článek 20.

Řízení ve věcech svěřenských.

Úprava zahájených řízení, která se vztahují na zrušená svěření nebo na svěření

bleiben bei dem Gericht oder dem Notar in Verwahrung, bei dem sie hinterlegt sind oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, bei dem deutschen oder tschecho-slowakischen Gericht, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

(2) Bis zum 31. Dezember 1943 einschließlich kann jedoch der deutsche Erblasser die Abgabe an ein deutsches Gericht oder an einen Notar in den sudetendeutschen Gebieten oder im Lande Österreich, der tschecho-slowakische Erblasser die Abgabe an ein tschecho-slowakisches Gericht oder an einen tschecho-slowakischen Notar verlangen.

Artikel 18.

Verwahrung von Urkunden.

(1) Gerichtliche oder notarische Urkunden bleiben bei dem Gericht oder dem Notar verwahrt, bei dem sie sich befinden. Ist das Gericht fortgefallen, so werden sie von dem deutschen oder tschecho-slowakischen Gericht verwahrt, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

(2) Das gleiche gilt für die von dem Gericht verwahrten Notariatspapiere (Urschriften, Register usw.). Liegt jedoch der frühere Amtssitz des Notars im Gebiet des anderen Staates, so sind die Papiere an das Gericht des anderen Staates abzugeben, zu dessen Sprengel der frühere Amtssitz des Notars gehört.

Artikel 19.

Erteilung von Ausfertigungen und Abschriften.

Ausfertigungen, beglaubigte Abschriften und Auszüge von gerichtlichen und notarischen Urkunden, ferner von gerichtlichen Beschlüssen und Verfügungen, die im Verlassenschaftsabhandlungsverfahren oder in sonstigen Angelegenheiten des Außerstreitverfahrens ergangen sind, sowie von Testamenten, Kodizillen und Erbverträgen können unter Anwendung des bisher geltenden Rechts bei dem Gericht oder dem Notar verlangt werden, welche die Urschrift innehaben. Entsprechendes gilt für die Ausstellung von Zeugnissen jeder Art.

Artikel 20.

Fideikommißrechtliche Verfahren.

Die Regelung anhängiger Verfahren, die aufgehobene Fideikomnisse oder hiermit zu-

ská nástupnictví s tím související, se vy-
hrazuje.

Třetí oddíl.

**Uznání rozsudků a jiných exekučních titulů
v občanských právních rozepřích a v řízení
nesporném.**

Článek 21.

(1) Exekuční tituly, které vznikly v řízení před soudy v Česko-Slovensku nebo v sudetoněmeckém území a nabyly právní moci do 10. října 1938 včetně, jakož i před tímto dnem tam zřízené vykonatelné notářské spisy budou v Česko-Slovensku a na sudetoněmeckém území vzájemně uznávány a vykonávány. Totéž platí o výrocích rozhodců a rozhodčích soudů, které v Česko-Slovensku nebo na sudetoněmeckém území byly vydány a které po 10. říjnu 1938 nemohly být vzaty v odpor před vyšší rozhodčí stolicí, jakož i o smirech, které tam až do 10. října 1938 včetně byly sjednány před rozhodci nebo rozhodčími soudy. Měly se exekuce vykonati na území druhého státu, musí být v tomto státě také povolena. Příslušnost k povolení exekuce se řídí v tomto případě podle § 82 exekučního řádu. Jinak platí předpisy exekučního řádu o vykonání tuzemských titulů.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí s výhradou § 81, č. 4 exekučního řádu obdobně pro ty exekuční tituly, které v soudním řízení, o němž jedná první a druhý oddíl, se staly pravomocnými poté, kdy tato dohoda nabude účinnosti.

(3) Pro exekuční tituly, spočívající výlučně na sudišti podle majetku (§ 99 jurisdikční normy) a pro rozsudky o osobním stavu stran, které buď byly vydány po 10. říjnu 1938 nebo nejsou uznávány v Německé říši mimo sudetoněmecké území, platí dále předpisy §§ 79 a násl. exekučního řádu.

Článek 22.

Článek 21 neplatí o takových exekučních

sammenhängende fideikommissarische Substitutionen betreffen, bleibt vorbehalten.

Dritter Abschnitt.

Anerkennung von Urteilen und anderen Exekutionstiteln in bürgerlichen Rechtsstreitigkeiten und Verfahren außer Streitsachen.

Artikel 21.

(1) In einem gerichtlichen Verfahren in den sudetendeutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei entstandene Exekutionstitel, die bis zum 10. Oktober 1938 einschließlich rechtskräftig geworden sind, sowie die daselbst bis zu diesem Zeitpunkt errichteten vollstreckbaren Notariatsakte werden in den sudetendeutschen Gebieten und in der Tschecho-Slowakei gegenseitig anerkannt und vollstreckt. Das gleiche gilt für Sprüche von Schiedsrichtern und Schiedsgerichten, die in den sudetendeutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei ergangen sind und die nach dem 10. Oktober 1938 der Anfechtung vor einer höheren schiedsgerichtlichen Instanz nicht mehr unterlagen, sowie daselbst bis zum 10. Oktober 1938 einschließlich vor Schiedsrichtern oder Schiedsgerichten abgeschlossene Vergleiche. Soll die Exekution in dem Gebiet des anderen Staates durchgeführt werden, so muß sie auch in diesem Staat bewilligt werden. In diesem Fall bestimmt sich die Zuständigkeit zur Bewilligung der Exekution nach § 82 der Exekutionsordnung. Im übrigen gelten die Vorschriften der Exekutionsordnung über die Vollstreckung inländischer Titel.

(2) Die Bestimmung des Absatzes 1 gilt vorbehaltlich des § 81, Ziffer 4, der Exekutionsordnung sinngemäß für solche Exekutionstitel, die in einem gerichtlichen Verfahren der im Ersten und Zweiten Abschnitt bezeichneten Art nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens rechtskräftig geworden sind.

(3) Für Exekutionstitel, die ausschließlich im Gerichtsstand des Vermögens (§ 99 der Jurisdiktionsnorm) ergangen sind, und für solche den Personenstand der Parteien betreffende Urteile, die entweder nach dem 10. Oktober 1938 erlassen sind oder die im Deutschen Reich außerhalb der sudetendeutschen Gebiete nicht anerkannt werden, bewendet es bei den Vorschriften der §§ 79 ff. der Exekutionsordnung.

Artikel 22.

Artikel 21 gilt nicht für solche Exekutions-

titulech, které směřují proti jednomu ze smluvních států nebo proti některé zemi nebo některé jiné právnické osobě veřejného práva jednoho ze smluvních států.

Čtvrtý oddíl.

Trestní věci.

Článek 23.

Zahájená řízení.

(1) V trestním řízení, které bylo zahájeno 10. října 1938 u soudu v Česko-Slovensku nebo na sudetoněmeckém území a jež v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, není pravomocně skončeno, bude pokračovati soud, u něhož jest věc zahájena.

(2) Byl-li tento soud zrušen, nastoupí na jeho místo věcně příslušný soud téže stolice, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

Článek 24.

V ý j i m k y.

(1) Týká-li se trestní řízení zahájené v jednom státě státního příslušníka druhého státu, budiž pokračování v řízení přenecháno druhému státu,

a) je-li obviněný na území podrobeném výsosti druhého státu, nebo

b) má-li obviněný bydliště na území podrobeném výsosti druhého státu, nebo

c) je-li místo spáchaného činu na území podrobeném výsosti druhého státu.

(2) Týká-li se trestní řízení zahájené v jednom státě jak příslušníka druhého státu, tak jiných osob a jsou-li splněny podmínky odstavce 1, budiž řízení, pokud jde o příslušníka druhého státu, vyloučeno a postupováno podle odstavce 1.

(3) Dožádání o pokračování v trestním řízení buďtež podávána v přímém styku mezi příslušným česko-slovenským vrchním prokurátorem a generálním státním zástupcem v Litoměřicích. K dožádání buďtež připojeny trestní spisy a příslušné spisy policejní. Na žádost buďte dány bez prodlení k dispozici doličné věci, které patří k řízení, a případné jistoty, které obviněný složil.

titel, die sich gegen einen der vertragschließenden Staaten oder ein Land oder eine andere juristische Person des öffentlichen Rechts eines der vertragschließenden Staaten richten.

Vierter Abschnitt.

Strafsachen.

Artikel 23.

Anhängige Verfahren.

(1) Strafverfahren, die am 10. Oktober 1938 in den sudetendeutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei gerichtlich anhängig waren und zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens noch nicht rechtskräftig erledigt sind, werden von dem Gericht weitergeführt, bei dem sie anhängig sind.

(2) Ist das Gericht fortgefallen, so tritt an seine Stelle das sachlich zuständige Gericht gleicher Instanz, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

Artikel 24.

Ausnahmen.

(1) Richtet sich ein in einem Staat anhängiges Strafverfahren gegen einen Staatsangehörigen des anderen Staates, so ist die Weiterführung des Verfahrens dem anderen Staat zu überlassen,

a) wenn der Beschuldigte sich im Hoheitsbereich des anderen Staates befindet, oder

b) wenn der Beschuldigte seinen Wohnsitz im Hoheitsbereich des anderen Staates hat, oder

c) wenn der Tatort im Hoheitsbereich des anderen Staates liegt.

(2) Richtet sich ein in einem Staat anhängiges Strafverfahren sowohl gegen einen Staatsangehörigen des anderen Staates wie gegen sonstige Personen und liegen die Voraussetzungen des Absatzes 1 vor, soweit es sich um den Staatsangehörigen des anderen Staates handelt, so ist das Verfahren zu teilen und nach Absatz 1 zu verfahren.

(3) Ersuchen um Weiterführung des Strafverfahrens werden im unmittelbaren Verkehr zwischen dem Generalstaatsanwalt in Leitmeritz und dem zuständigen tschecho-slowakischen Oberstaatsanwalt gestellt. Dem Ersuchen sind die Strafakten und die zugehörigen Polizeiakten beizufügen. Auf Anforderung sind auch die zur Sache gehörigen Beweisstücke und etwaige von dem Beschuldigten geleistete Sicherheiten unverzüglich zur Verfügung zu stellen.

(4) O výsledku trestního řízení budiž dožadující stát zpraven.

(6) Právomocná rozhodnutí v trestních věcech, v kterých se na dožádání pokračuje, vylučují na území, které je podrobeno výsosti druhého státu, opětne zavedení trestního řízení nebo pokračování v něm.

Článek 25.

Dodání osob ve vyšetřovací vazbě.

Každý ze smluvních států se zavazuje, že na požádání druhého státu dá mu bez prodlení k dispozici osoby, které jsou ve vyšetřovací vazbě a jsou na území, které je podrobeno jeho výsosti, jestliže druhému státu přísluší trestní stíhání podle článků 23 a 24.

Článek 26.

Obnova řízení.

(1) V případech, kdy podle článku 24 bylo by přenechání druhému státu pokračování v trestním řízení, budiž mu přenecháno rozhodnutí v řízení o návrhu na obnovu řízení a neskončené řízení o obnovu.

(2) Článek 24, odstavce 2 až 4 platí přiměřeně.

Článek 27.

Výkon trestu.

(1) Odsuzující rozsudky (trestní příkazy), které byly vydány v Česko-Slovensku nebo na sudetoněmeckém území a jež byly 10. října 1938 vykonatelné, vykoná soud, který rozhodnutí vydal. To platí přiměřeně o rozhodnutí o tom, zda má být nařízen výkon trestu podminečně uloženého.

(2) Bvl-li soud zrušen, náleží výkon trestu věcně příslušnému soudu téže stolice, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

Článek 28.

V ý j i m k y.

(1) Je-li podle článku 27 soud jednoho státu příslušný, aby vykonal trest na příslušníku druhého státu, náleží výkon trestu druhému státu,

(4) Von dem Ergebnis des Strafverfahrens ist der ersuchende Staat zu unterrichten.

(5) Rechtskräftige Entscheidungen in den auf Ersuchen weitergeführten Strafverfahren schließen die erneute Einleitung oder Weiterführung des Strafverfahrens im Hoheitsbereich des anderen Staates aus.

Artikel 25.

Rückführung von Untersuchungsgefangenen.

Jeder der vertragschließenden Staaten verpflichtet sich, Untersuchungsgefangene, die sich in seinem Hoheitsbereich befinden, auf Ersuchen dem anderen Staat unverzüglich zur Verfügung zu stellen, wenn diesem die Strafverfolgung nach den Artikeln 23 oder 24 obliegt.

Artikel 26.

Wiederaufnahme des Verfahrens.

(1) In Fällen, in denen nach Artikel 24 die Weiterführung des Verfahrens dem anderen Staat zu überlassen wäre, sind Entscheidungen, die aus Anlaß eines Antrags auf Wiederaufnahme des Verfahrens zu treffen sind, und schwebende Wiederaufnahmeverfahren dem anderen Staat zu überlassen.

(2) Artikel 24, Absätze 2 bis 4, gelten entsprechend.

Artikel 27.

Strafvollstreckung.

(1) Strafurteile (Strafverfügungen), die in den sudetendeutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei ergangen sind und am 10. Oktober 1938 vollstreckbar waren, vollstreckt das Gericht, das die Entscheidung getroffen hat. Entsprechendes gilt für Entscheidungen darüber, ob die Strafvollstreckung einer bedingt auferlegten Strafe anzuordnen ist.

(2) Ist das Gericht fortgefallen, so liegt die Strafvollstreckung dem sachlich zuständigen Gericht gleicher Instanz ob, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

Artikel 28.

Ausnahmen.

(1) Ist nach Artikel 27 ein Gericht des einen Staates für eine Vollstreckung gegen einen Staatsangehörigen des anderen Staates zuständig, so liegt die Vollstreckung dem anderen Staat ob,

a) je-li osoba odsouzená na území podrobeném výsosti druhého státu, nebo

b) má-li odsouzená osoba bydliště na území, které je podrobeno výsosti druhého státu, nebo

c) je-li místo spáchaného činu na území, které je podrobeno výsosti druhého státu.

(2) Totéž platí o rozhodnutí o tom, má-li býti nařízen výkon trestu podmíněčně uloženého.

(3) Dožádání o nařízení výkonu trestu nebo o pokračování v něm buďtež podávána v přímém styku mezi prezidentem příslušného česko-slovenského vrchního soudu a prezidentem vrchního zemského soudu v Litoměřicích; k dožádání buďte připojeny doklady potřebné pro výkon trestu.

(4) O provedení výkonu trestu budiž zpraven dožadující stát.

Článek 29.

Dodání trestanců.

Každý ze smluvních států se zavazuje, že na požádání dá bez průtahů druhému státu k dispozici trestance, kteří jsou na území podrobeném jeho výsosti, jestliže tomuto státu přísluší výkon trestu podle článků 27 a 28.

Článek 30.

Právo milosti.

Na stát, jemuž přísluší výkon trestu, přechází s výkonem trestu též právo milosti.

Článek 31.

Trestní listky.

(1) Z trestních rejstříků v Česko-Slovensku budou postupně vyloučeny trestní listky, které se vztahují na osoby, jejichž rodiště jest na území sudetoněmeckém, a budou dány k dispozici příslušnému německému trestnímu rejstříku.

(2) Z trestních rejstříků na sudetoněmeckém území budou postupně vyloučeny trestní listky, které se vztahují na osoby, jejichž rodiště jest v Česko-Slovensku, a budou odevdány příslušnému česko-slovenskému trestnímu rejstříku.

(3) O obsahu rejstříku bude na požádání bezplatně dána informace soudům a jiným veřejným úřadům druhého státu.

a) wenn der Verurteilte sich im Hoheitsbereich des anderen Staates befindet, oder

b) wenn der Verurteilte seinen Wohnsitz im Hoheitsbereich des anderen Staates hat, oder

c) wenn der Tatort im Hoheitsbereich des anderen Staates liegt.

(2) Das gleiche gilt für Entscheidungen darüber, ob die Strafvollstreckung einer bedingt auferlegten Strafe anzuordnen ist.

(3) Ersuchen um Einleitung oder Weiterführung der Strafvollstreckung werden im unmittelbaren Verkehr zwischen dem Oberlandesgerichtspräsidenten in Leitmeritz und dem zuständigen tschecho-slowakischen Obergerichtspräsidenten unter Beifügung der Vollstreckungsunterlagen gestellt.

(4) Über die Durchführung der Vollstreckung ist der ersuchende Staat zu unterrichten.

Artikel 29.

Rückführung von Strafgefangenen.

Jeder der vertragschließenden Staaten verpflichtet sich, Strafgefangene, die sich in seinem Hoheitsbereich befinden, auf Ersuchen dem anderen Staat unverzüglich zur Verfügung zu stellen, wenn diesem nach den Artikeln 27 oder 28 die Strafvollstreckung obliegt.

Artikel 30.

Gnadenrecht.

Mit der Strafvollstreckung geht auch das Gnadenrecht auf den vollstreckenden Staat über.

Artikel 31.

Strafregister.

(1) Strafkarten in den Strafregistern der sudetendeutschen Gebiete, die Personen betreffen, deren Geburtsort in der Tschecho-Slowakei liegt, werden allmählich ausgesondert und dem zuständigen tschecho-slowakischen Strafregister zur Verfügung gestellt.

(2) Strafkarten in den Strafregistern der Tschecho-Slowakei, die Personen betreffen, deren Geburtsort in den sudetendeutschen Gebieten liegt, werden allmählich ausgesondert und dem zuständigen deutschen Strafregister zur Verfügung gestellt.

(3) Über den Inhalt der Register wird gerichtlichen und anderen öffentlichen Behörden des anderen Staates auf Ersuchen kostenfreie Auskunft erteilt.

(4) Počínajíc dnem 1. ledna 1944 nastoupí na místo zvláštní úpravy uvedené v odstavci 3 všeobecná úprava o poskytování informace z trestního rejstříku, která v té době bude platiti.

Pátý oddíl.

Závěrečná ustanovení.

Článek 32.

Další vedení a přenechání spisů o právních věcech.

(1) Úřední spisy o právní věci buďtež přenechány tomu soudnímu úřadu, který podle shora uvedených ustanovení o převedení soudnictví má v této věci pokračovati nebo obnoviti řízení.

(2) Na dožádání budou dále založené spisy půjčovány k nahlédnutí, byl-li na řízení zúčastněn příslušník druhého státu.

(3) Spisy, které podle těchto ustanovení mají býti přenechány soudnímu úřadu druhého státu, buďtež, pokud není výslovně nic jiného ustanoveno, odevzdávajícím úřadem zaslány přímo tomuto úřadu. Dožádání o přenechání spisů mohou býti podávána přímo u toho úřadu, u něhož spisy jsou.

(4) Povinnosti vydati spisy není, pokud se vztahují na věci, které se týkají bezpečnosti nebo obrany státu.

(5) Česko - slovensko - německá dohoda o správních spisech z 11./14. listopadu 1938 neplatí, pokud v této dohodě jest ustanoveno něco jiného.

Článek 33.

Právní pomoc.

(1) Ve všech věcech týkajících se této dohody budou si soudní úřady obou států poskytovat vzájemně přímo právní pomoc. To platí zejména také o poskytování ověřených opisů z pozemkových knih, rejstříků, pozemkových spisů a spisů pozůstalostních.

(2) Státní příslušníci jednoho státu nebudou dáni k dispozici druhému státu pro trestní

(4) An die Stelle der im Absatz 3 getroffenen besonderen Regelung tritt vom 1. Januar 1944 ab die dann geltende allgemeine Regelung für die Erteilung von Auskunft aus dem Strafregister.

Fünfter Abschnitt.

Schlußbestimmungen.

Artikel 32.

Fortführung und Überlassung der Akten über Rechtsangelegenheiten.

(1) Behördliche Akten über eine Rechtsangelegenheit sind der Justizbehörde zu überlassen, welche die betreffende Angelegenheit nach den obigen Überleitungsbestimmungen weiterzuführen oder wiederaufzunehmen hat.

(2) Auf Verlangen werden ferner zurückgelegte Akten zur Einsichtnahme zur Verfügung gestellt, wenn an dem Verfahren ein Staatsangehöriger des anderen Staates beteiligt war.

(3) Akten, die auf Grund dieser Bestimmungen einer Justizbehörde des anderen Staates zu überlassen sind, werden dieser Behörde, soweit nicht etwas anderes ausdrücklich bestimmt ist, von der abgebenden Behörde unmittelbar zugeleitet. Ersuchen um Überlassung von Akten können unmittelbar bei der Behörde gestellt werden, welche die Akten besitzt.

(4) Die Verpflichtung zur Herausgabe von Akten besteht nicht, soweit sich die Akten auf Angelegenheiten beziehen, welche die Sicherheit des Staates oder seine Verteidigung betreffen.

(5) Das deutsch-tschecho-slowakische Verwaltungsschriftgutabkommen vom 11./14. November 1938 findet keine Anwendung, soweit in dem vorliegenden Abkommen Bestimmungen abweichenden Inhalts getroffen sind.

Artikel 33.

Rechtshilfe.

(1) In allen sich aus diesem Abkommen ergebenden Angelegenheiten haben die Justizbehörden beider Staaten einander unmittelbar Rechtshilfe zu leisten. Das gilt insbesondere auch für die Erteilung von beglaubigten Abschriften aus Grundbüchern, Registern, Grundakten und Nachlaßakten.

(2) Die Staatsangehörigen des einen Staates werden dem anderen Staat zur Straf-

stíhání nebo pro výkon trestu. Rovněž nebude poskytována právní pomoc výkonem trestu ani předvedením svědků a znalců před úřady druhého státu.

(3) Počínajíc dnem 1. ledna 1944 nastoupí na místo úpravy o právní pomoci v trestních věcech podle odstavců 1 a 2 všeobecná ujednání o právní pomoci ve věcech trestních, která v té době budou platiti.

Článek 34.

Ú ř e d n í ř e č .

Ve věcech této dohody mohou býti dopisy úřadů sepsány v úřední řeči jednoho ze smluvních států.

Článek 35.

N á k l a d y .

(1) Pokud podle ustanovení této dohody bude zahájena věc odevzdána úřadu druhého státu, hledí se k nákladům, které vznikly v řízení před odevzdávajícím úřadem, jako k části nákladů, které vzniknou před úřadem přejímajícím. Dosud zbývající úhrnné částky nákladů řízení budou vybrány příslušnými úřady státu, který věc převezme. Náklady vzniklé až do odevzdání věci nebudou hrazeny státu, který věc odevzdal. Rovněž nebudou hrazeny náklady právní pomoci podle této dohody, jakož i náklady, které vzniknou při provádění této dohody za pořízení, ověření a odevzdání listin.

(2) Náklady výkonu trestu a náklady, které vzniknou dodáním osob ve vyšetřovací nebo v trestní vazbě, nebudou rovněž hrazeny.

Článek 36.

N a v r á c e n í k p ř e d e š l é m u s t a v u .

Je-li třeba učiniti nějaké prohlášení na území druhého státu, aby byla zachována procesní lhůta, a nebylo-li lze bez zavinění lhůtu zachovati, nebo byl-li tam bez zavinění zmeškán rok, budiž na návrh povoleno navrácení

verfolgung oder Strafvollstreckung nicht zur Verfügung gestellt. Auch findet eine Rechtshilfe durch Strafvollstreckung sowie eine Zwangsgestellung von Zeugen und Sachverständigen vor die Behörden des anderen Staates nicht statt.

(3) An die Stelle der in den Absätzen 1 und 2 getroffenen Regelung über den Rechtshilfeverkehr in Strafsachen treten vom 1. Januar 1944 ab die dann geltenden allgemeinen Vereinbarungen über den Rechtshilfeverkehr in Strafsachen.

Artikel 34.

S p r a c h e d e r B e h ö r d e n .

In Angelegenheiten dieses Abkommens können die Schreiben der Behörden in der Amtssprache eines der vertragschließenden Staaten abgefaßt werden.

Artikel 35.

K o s t e n .

(1) Soweit nach den Bestimmungen dieses Abkommens ein anhängiges Verfahren an eine Behörde des anderen Staates abgegeben wird, werden die in dem Verfahren vor der abgebenden Behörde erwachsenen Kosten als Teil der vor der übernehmenden Behörde entstehenden Kosten behandelt. Die noch ausstehenden Gesamtkosten des Verfahrens werden von den zuständigen Behörden des übernehmenden Staates erhoben. Eine Erstattung der bis zum Übergang erwachsenen Kosten an den abgebenden Staat findet nicht statt. Ebenso werden die Kosten der in diesem Abkommen vorgesehenen Rechtshilfe, sowie die Kosten, die durch die in Ausführung dieses Abkommens erforderliche Herstellung, Beglaubigung und Übergabe von Urkunden entstehen, nicht erstattet.

(2) Kosten der Strafvollstreckung und Kosten, die durch die Rückführung von Untersuchungs- und Strafgefangenen entstehen, werden gleichfalls nicht erstattet.

Artikel 36.

W i e d e r e i n s e t z u n g i n d e n v o r i g e n S t a n d .

Ist zur Wahrung einer verfahrensrechtlichen Frist im Gebiet des anderen Staates eine Erklärung abzugeben und konnte die Frist ohne Verschulden nicht eingehalten werden, oder ist dort eine Tagsatzung ohne

k předešlému stavu. Lhůta pro tento návrh se končí v tomto případě nejdříve měsíc poté, kdy tato dohoda se stala účinnou.

Článek 37.

Užití dohody pro pozdější územní změny.

Ustanovení této dohody platí přiměřeně pro řízení, které v době mezi 11. říjnem a 24. listopadem 1938 včetně bylo zahájeno v obvodech krajských nebo zemských soudů, jež 24. listopadu 1938 připadly zpět k Česko-Slovensku nebo zčásti připadly k říši Německé.

Článek 38.

Výhrada dalších ustanovení o převedení soudnictví.

Česko-slovenskému ministerstvu spravedlnosti v Praze a říšskému ministerstvu spravedlnosti se vyhrazuje ujednání prováděcí ustanovení k této dohodě.

Článek 39.

Ratifikace a nabytí účinnosti.

(1) Tato dohoda bude ratifikována. Ratifikační listiny budou co možná nejdříve vyměněny v Praze.

(2) Dohoda nabude účinnosti den po výměně ratifikačních listin.

Tomu na svědomí zmocněnci tuto dohodu podepsali a opatřili svými pečeti.

Dáno v dvojím prvopisu v jazyku českém a německém.

V Berlíně dne 19. prosince 1938.

L. S. ANTONÍN KOUKAL v. r.

L. S. LEO QUASSOWSKI v. r.

L. S. GERRIT VON HAEFTEN v. r.

Verschulden versäumt worden, so ist auf Antrag die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand zu erteilen. Die Frist zu dem Antrag endet in diesem Fall frühestens einen Monat nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens.

Artikel 37.

Anwendung des Abkommens auf die nachträglichen Gebietsänderungen.

Die Bestimmungen dieses Abkommens gelten entsprechend für die Verfahren, die in der Zeit vom 11. Oktober bis zum 24. November 1938 einschließlich in den Land- oder Kreisgerichtsbezirken anhängig geworden sind, die am 24. November 1938 teilweise zum Deutschen Reich gefallen oder an die Tschecho-Slowakei zurückgefallen sind.

Artikel 38.

Vorbehalt weiterer Überleitungsbestimmungen.

Dem Reichsjustizministerium und dem Tschecho-Slowakischen Justizministerium in Prag bleibt es vorbehalten, Bestimmungen zur Ausführung dieses Abkommens zu vereinbaren.

Artikel 39.

Ratifikation, Inkrafttreten.

(1) Dieses Abkommen soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Prag ausgetauscht werden.

(2) Das Abkommen tritt am Tage nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und tschechischer Sprache.

Berlin, den 19. Dezember 1938.

L. S. LEO QUASSOWSKI m. p.

L. S. GERRIT VON HAEFTEN m. p.

L. S. ANTONÍN KOUKAL m. p.

Příloha k článku 15.

§ 1.

(1) Vztahují-li se všechny knihovní vložky jednoho svazku pozemkové knihy na nemovitosti, které jsou na území druhého státu, buďž tento svazek připraven pro odevzdání druhému státu.

(2) Vztahují-li se jen jednotlivé knihovní vložky jednoho svazku pozemkové knihy na nemovitosti, které jsou na území druhého státu, buďž tyto vložky uzavřeny a jejich ověřené opisy připraveny pro vydání druhému státu. Tvoří-li listy, které takto mají být uzavřeny, většinu vložek v tomto svazku obsažených a je-li podle okolností účelné odevzdati svazek pozemkové knihy, může v takovém případě po uzavření knihovních vložek, které se týkají nemovitosti, jež zůstanou odevzdávajícímu státu, celý svazek být připraven pro odevzdání druhému státu; ověřené opisy uzavřených listů buďž podtrženy.

(3) Vztahuje-li se knihovní vložka na nemovitosti, které leží na území obou států, buďž nemovitost nebo část nemovitosti, která leží na území druhého státu, z vložky odepsána. V tomto případě buďž připraven k odevzdání druhému státu ověřený výpis z knihovní vložky.

§ 2.

(1) Zároveň s listinami, které mají být zasílány podle § 1, buďž odevzdány všechny listiny, a to i pozemkové mapy, vztahují-li se na příslušné knihovní vložky a v případě § 1, odst. 3 na jejich části.

(2) Vztahují-li se tyto listiny také na nemovitosti, které leží na území státu, jenž jest povinen písemnosti odevzdati, přísluší tomuto státu právo, aby místo odevzdání písemností pořídil ověřené opisy a je připravil pro odevzdání druhému státu.

(3) Výše uvedená ustanovení platí obdobně o listinách o nemovitostech, které nejsou zapísány v pozemkových knihách, a o stavbách na cizím pozemku.

Anlage zu Artikel 15.

§ 1.

(1) Beziehen sich alle Grundbuchseinlagen eines Grundbuchbandes auf Grundstücke, die im Gebiet des anderen Staates liegen, so ist der Band zur Abgabe an den anderen Staat bereitzustellen.

(2) Beziehen sich nur einzelne Grundbuchseinlagen eines Grundbuchbandes auf Grundstücke, die im Gebiet des anderen Staates liegen, so sind diese Einlagen zu schließen und beglaubigte Abschriften hiervon zwecks Übergabe an den anderen Staat bereitzustellen. Bilden die hiernach zu schließenden Blätter die Mehrzahl der in dem Band enthaltenen Einlagen und erscheint die Abgabe des Bandes den Umständen nach zweckmäßig, so kann in diesem Falle nach Schließung der Grundbuchseinlagen, die sich auf die Grundstücke beziehen, die bei dem abgebenden Staat verbleiben, der ganze Band zur Übergabe an den anderen Staat bereitgestellt werden; von den geschlossenen Blättern sind beglaubigte Abschriften zurückzubehalten.

(3) Bezieht sich eine Grundbuchseinlage auf Grundstücke, die auf dem Gebiet beider Staaten liegen, so ist das Grundstück oder der Grundstücksteil, der auf dem Gebiet des anderen Staates liegt, von der Einlage abzuschreiben. In diesem Falle ist ein beglaubigter Auszug aus der Grundbuchseinlage zur Abgabe an den anderen Staat bereitzustellen.

§ 2.

(1) Zugleich mit den nach § 1 zu übersendenden Urkunden sind alle Urkunden, die sich auf die betroffenen Grundbuchseinlagen, im Falle des § 1 Absatz 3 auf die Teile davon, beziehen, einschließlich der Grundbuchsmappen zu übergeben.

(2) Wenn diese Urkunden sich auch auf Grundstücke beziehen, die auf dem Gebiet des zur Abgabe der Schriftstücke verpflichteten Staates liegen, so steht diesem Staat das Recht zu, anstatt der Übergabe der Schriftstücke beglaubigte Abschriften anzufertigen und zur Übergabe an den anderen Staat bereitzuhalten.

(3) Die vorstehenden Bestimmungen sind auf Urkunden über Liegenschaften, die nicht in den Grundbüchern eingetragen sind, und über Bauwerke auf fremdem Grund sinngemäß anzuwenden.

§ 3.

Odevzdání listin bude provedeno podle dohody obou justičních správ.

Závěrečný protokol.

Podpisující tuto dohodu prohlašují zmocněnci jménem svých vlád, že jest shoda o tom:

I.

1. Občanskými právními rozepřemi podle této dohody jsou též právní rozepře před pracovními soudy, před rozhodčími soudy hornickými a před labskými plavebními soudy, nikoli však právní rozepře před soudy pojišťovacími.

2. V článku 23 jest rozuměti pod trestním řízením zahájeným u soudu jen taková řízení, která jsou zahájena u obecných soudů nebo u státního zastupitelství zřízeného u takových soudů.

3. Podmínky pro pokračování v právní věci nebo pro její postoupení podle této dohody se řídí právním řádem státu, jehož soud má rozhodnouti o pokračování ve věci nebo o jejím postoupení. Jinak buď užito práva státu, jehož soud má v řízení pokračovati nebo jemuž věc byla postoupena.

4. Devisové a vývozní předpisy nejsou ustanoveními této dohody dotčeny.

II.

1. Nezávisle na ustanoveních této dohody zaručuje se až na další v poměru mezi soudy v Česko-Slovensku s jedné strany a soudy v zemi Rakouské a na sudetoněmeckém území se strany druhé vzájemnost co do uznání a vykonání rozsudků a jiných exekučních titulů podle ustanovení §§ 79 až 85 toho času tam platného exekučního řádu. Úprava platná o tom dosud v poměru mezi soudy v Česko-

§ 3.

Die Übergabe der Urkunden geschieht nach Vereinbarung der beiderseitigen Justizverwaltungen.

Schlußprotokoll.

Bei Unterzeichnung dieses Abkommens erklären die Bevollmächtigten im Namen ihrer Regierungen, daß Einverständnis über folgendes besteht:

I.

1. Bürgerliche Rechtsstreitigkeiten im Sinne dieses Abkommens sind auch die Rechtsstreitigkeiten vor den Arbeitsgerichten, den Bergbauschiedsgerichten und den Elbschiffahrtsgerichten, nicht dagegen die Rechtsstreitigkeiten vor den Versicherungsgerichten.

2. Im Artikel 23 sind unter gerichtlich anhängigen Strafverfahren nur solche Verfahren zu verstehen, die bei den allgemeinen Gerichten oder bei einer bei diesen Gerichten bestehenden Staatsanwaltschaft anhängig sind.

3. Die Voraussetzungen der Weiterführung oder der Überweisung einer Rechtsangelegenheit nach diesem Abkommen bestimmen sich nach dem Recht des Staates, dessen Gericht über die Weiterführung oder die Überweisung zu entscheiden hat. Im übrigen ist das Recht des Staates anzuwenden, dessen Gericht die Sache weiterzuführen hat oder an das die Sache verwiesen worden ist.

4. Devisen- und Ausfuhrvorschriften werden durch die Bestimmungen dieses Abkommens nicht berührt.

II.

1. Unabhängig von den Bestimmungen dieses Abkommens ist die Gegenseitigkeit hinsichtlich der Anerkennung und Exekution von Urteilen und anderen Exekutionstiteln im Verhältnis zwischen den Gerichten im Lande Österreich und in den sudetendeutschen Gebieten einerseits und den Gerichten in der Tschecho-Slowakei andererseits bis auf weiteres nach den

Slovensku a soudy v zemi Rakouské se tímto nahrazuje.

2. Státní příslušníci jednoho státu požívají jako věřitelé v řízení konkursním a vyrovnacím před soudy druhého státu téhož nakládání jako tuzemci.

3. Byl-li na území jednoho státu prohlášen konkurs na jmění úpadce, který tam má podnik anebo, není-li ho, své řádné bydliště, bude movité jmění, které jest na území druhého státu, podle předpisů o tom platných na požádání vydáno konkursnímu úřadu. To neplatí o jmění, které jest na území Říše mimo zemi Rakouskou a sudetoněmecké území, ani o konkursech, které budou prohlášeny na této části říšskoněmeckého území.

4. Jestliže na území česko-slovenském s jedné strany nebo na sudetoněmeckém území nebo v zemi Rakouské se strany druhé zůstalo movité pozůstalostní jmění po státním příslušníku druhého státu, bude jak projednání pozůstalosti, tak rozhodnutí o sporných dědických nárocích přenecháno podle ustanovení o tom platných soudům domovského státu; naproti tomu přísluší projednání pozůstalosti o nemovitém jmění, které jest na výše uvedeném území, soudům toho státu, kde leží.

5. Každému státu jest volno, aby výše uvedené dohody, jimiž se zaručuje vzájemnost, vypověděl zcela nebo zčásti. V takovém případě pozbudou ony dohody platnosti po uplynutí jednoho měsíce po dojití výpovědi. V exekucích, konkursním a vyrovnacím řízení, jakož i v projednání pozůstalosti, které v té době již byly zahájeny, se pokračuje na základě vzájemnosti.

III.

Smlouva mezi Československou republikou a Německou říší o právní ochraně a právní po-

Vorschriften der §§ 79 bis 85 der zur Zeit dort geltenden Exekutionsordnungen gewährleistet. Die bisher im Verhältnis zwischen den Gerichten im Lande Österreich und den Gerichten in der Tschecho-Slowakei geltende Regelung wird hierdurch ersetzt.

2. Die Staatsangehörigen des einen Staates genießen als Gläubiger im Konkurs- oder Ausgleichsverfahren vor den Gerichten des anderen Staates dieselbe Behandlung wie Inländer.

3. Wird im Gebiet des einen Staates über das Vermögen eines Gemeinschuldners, der dort sein Unternehmen betreibt oder in Ermangelung eines solchen seinen ordentlichen Wohnsitz hat, das Konkursverfahren eröffnet, so wird das im Gebiet des anderen Staates gelegene bewegliche Vermögen der Konkursbehörde auf deren Verlangen nach Maßgabe der hierfür bestehenden Vorschriften ausgefolgt. Dies gilt nicht für Vermögen, das sich im Reichsgebiet außerhalb des Landes Österreich und der sudetendeutschen Gebiete befindet, und nicht für Konkurse, die in diesem Teil des Reichsgebiets eröffnet werden.

4. Wenn in den sudetendeutschen Gebieten oder im Lande Österreich einerseits oder im Gebiet der Tschecho-Slowakei andererseits ein beweglicher Nachlaß nach einem Staatsangehörigen des anderen Staates hinterblieben ist, so wird sowohl die Erbschaftsverhandlung als die Entscheidung streitiger Erbansprüche nach Maßgabe der hierfür bestehenden Vorschriften den Gerichten des Heimatstaates überlassen; dagegen steht die Verlassenschaftsabhandlung über das in den vorgenannten Gebieten gelegene unbewegliche Vermögen den Gerichten des Staates zu, wo es gelegen ist.

5. Die vorstehenden Vereinbarungen, nach denen die Gegenseitigkeit gewährleistet ist, können von jedem der vertragschließenden Staaten ganz oder teilweise gekündigt werden. Sie treten in diesem Fall nach Ablauf eines Monats nach Zugang der Kündigung außer Kraft; Exekutionen, Konkurs- und Ausgleichsverfahren sowie Verlassenschaftsabhandlungen, die zu dieser Zeit bereits anhängig sind, werden auf der Grundlage der Gegenseitigkeit weitergeführt.

III.

Der Vertrag zwischen dem Deutschen Reich und der Tschecho-Slowakischen Re-

moci ve věcech občanských z 20. ledna 1922, jakož i smlouvy a dohody mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší o vydání a o jiné právní pomoci ve věcech trestních platí v poměru Česko-Slovenské republiky k celému území Německé říše.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali tento závěrečný protokol.

Dáno v Berlíně v dvojím prvopise v jazyku českém a německém dne 19. prosince 1938.

ANTONÍN KOUKAL v. r.

LEO QUASSOWSKI v. r.

GERRIT VON HAEFTEN v. r.

publik über Rechtsschutz und Rechtshilfe in bürgerlichen Angelegenheiten vom 20. Januar 1922 sowie die zwischen dem Deutschen Reich und der Tschecho-Slowakischen Republik bestehenden Verträge und Vereinbarungen über die Auslieferung und die sonstige Rechtshilfe in Strafsachen gelten im Verhältnis zwischen dem gesamten Gebiet des Deutschen Reiches und der Tschecho-Slowakischen Republik.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und tschechischer Sprache.

Berlin, den 19. Dezember 1938.

LEO QUASSOWSKI m. p.

GERRIT VON HAEFTEN m. p.

ANTONÍN KOUKAL m. p.

PROZKOU MAVŠE TUTO DOHODU S PŘÍLOHOU A ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 24. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO OSMÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ:

Dr. EMIL HÁCHA v. r.

MINISTR ZAHRANICNÍCH VĚCÍ:

Dr. F. CHVALKOVSKÝ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 9. února 1939, takže Dohoda nabývá podle čl. 39 mezinárodní působnosti dnem 10. února 1939.

Dr. Chvalkovský v. r.

32.**Vládní nařízení****ze dne 10. února 1939,**

jímž se propůjčuje vnitrostátní účinnost Dohodě mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší ze dne 19. prosince 1938 o převedení soudnictví.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ustanovení Dohody mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší o převedení soudnictví a jejího závěrečného protokolu, podepsaných dne 19. prosince 1938 a vyhlášených pod č. 31/1939 Sb. I, mají po dobu účinnosti mezinárodní též účinnost vnitrostátní.

§ 2.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie**zo dňa 10. februára 1939,**

ktorým sa udeľuje vnútroštátna účinnosť Dohode medzi Česko-Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou zo dňa 19. decembra 1938 o prevedení súdnictva.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ustanovenia Dohody medzi Česko-Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o prevedení súdnictva a jej záverečného protokolu, podpísaných dňa 19. decembra 1938 a vyhlásených pod č. 31/1939 Sb. I, majú po dobu medzinárodnej účinnosti tiež vnútroštátnu účinnosť.

§ 2.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister pravosúdia, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади**з дня 10. лютого 1939,**

яким надається внутрішньо-державну правосильність Угоді між Чехо-Словацькою республікою і Німецькою державою із дня 19. грудня 1938 про переведення судівництва.

Влада Чесько-Словацької республіки наряджує після арт. II. конституційного уповноважнюючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. зак. і р.:

§ 1.

Постанови Угоди між Чесько-Словацькою республікою і Німецькою державою про переведення судівництва і її заключного протоколу, підписаних дня 19. грудня 1938 та оголошених під ч. 31/1939 36. І, мають в часі міжнародної правосильності теж правосильність внутрішньо-державну.

§ 2.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосильності з днем оголошення; переведе його міністр справедливості, на території Словацької країни Словацька краєва влада, а на території Підкарпатської Русі влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.**Beran v. r.**

Sidor v. r.,
tiež za všetkých členov
Slov. vlády.

Dr. Chvalkovský v. r.**Dr. Fischer v. r.****Dr. Kalfus v. r.****Dr. Kapras v. r.****Dr. Krejčí v. r.****Dr. Vološin v. r.****Syrový v. r.****Dr. Šádek v. r.****Eliáš v. r.****Čipera v. r.****Dr. Feierabend v. r.****Dr. Klumpar v. r.****Dr. Havelka v. r.**

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 14.

Vydána dne 17. února 1939.

Cenn: K 1.—.

Obsah: (33. a 34.) 33. Nařízení o náhradě za dopravní prostředky, převzaté do používání vojenské správy, které nemohou být vráceny. — 34. Nařízení, kterým se stanoví některé podrobnosti k vládnímu nařízení ze dne 27. ledna 1939, č. 15 Sb. I, o přezkoumání česko-slovenského státního občanství některých osob.

33.

Vládní nařízení

ze dne 3. února 1939

o náhradě za dopravní prostředky, převzaté do používání vojenské správy, které nemohou být vráceny.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Nelze-li dopravní prostředek, převzatý do používání vojenské správy podle zákona ze dne 13. května 1924, č. 117 Sb. z. a n., o požadování dopravních prostředků pro účely vojenské, ve znění zákona ze dne 4. února 1936, č. 25 Sb. z. a n., a opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 295 Sb. z. a n., z jakéhokoli důvodu po zániku potřeby vrátiti (pro uhynutí koně, rozbití vozidla, ztrátu dopravního prostředku a pod.), jest vojenská správa oprávněna dáti náhradu vydáním jiného dopravního prostředku stejného druhu a co možná stejně hodnoty. Držitel dopravního prostředku je povinen na místo náhrady v penězích přijmouti takovou věcnou náhradu.

(2) Nepoužije-li vojenská správa oprávnění dáti náhradu způsobem uvedeným v odstavci 1, poskytne se za dopravní prostředek, který nelze vrátiti, peněžitá náhrada podle ustanovení platných pro převzetí dopravních prostředků do vlastnictví vojenské správy.

(3) Ustanovení předcházejících odstavců se vztahují i na dopravní prostředky, které byly v roce 1938 a 1939 převzaty do používání vojenské správy před účinností tohoto nařízení.

Držitel dopravního prostředku není však povinen přijmouti věcnou náhradu podle odstavce 1, jestliže prokáže, že před účinností tohoto nařízení si již náhradní dopravní prostředek opatřil.

§ 2.

Rozhodnutí o náhradách podle ustanovení § 1 činí na návrh vojenské správy komise uvedené v § 7 zák. č. 117/1924 Sb. z. a n. obdobně podle ustanovení platných o náhradách škody způsobené na dopravních prostředcích, převzatých do používání.

§ 3.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry.

Vládné nariadenie

zo dňa 3. februára 1939

o náhrade za dopravné prostriedky, prevzaté do používania vojenskej správy, ktoré nemôžu byť vrátené.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Jestliže dopravný prostriedok, prevzatý do používania vojenskej správy podľa zákona zo dňa 13. mája 1924, č. 117 Sb. z. a n., o požadování dopravných prostriedkov pre vojenské účely v znení zákona zo dňa 4. februára 1936, č. 25 Sb. z. a n., a opatrenia Stáleho výboru zo dňa 16. novembra 1938, č. 295 Sb. z. a n.,

nemožno z akéhokol'vek dôvodu po zániku potreby vrátiť (pre zahynutie koňa, rozbitie vozidla, stratu dopravného prostriedku a pod.), vojenská správa oprávnená je dať náhradu vydaním iného dopravného prostriedku rovnakého druhu a nakoľko možno rovnakej hodnoty. Držiteľ dopravného prostriedku je povinný namiesto náhrady v peniazoch prijať takúto vecnú náhradu.

(2) Ak vojenská správa nepoužije oprávnenia dať náhradu spôsobom uvedeným v odseku 1, poskytne sa za dopravný prostriedok, ktorý nemožno vrátiť, peňažitá náhrada podľa ustanovení platných pre prevzatie dopravných prostriedkov do vlastníctva vojenskej správy.

(3) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov sa vzťahujú aj na dopravné prostriedky, ktoré boli v rokoch 1938 a 1939 prevzaté do používania vojenskej správy pred účinnosťou tohto nariadenia. Držiteľ dopravného prostriedku nie je však povinný prijať vecnú náhradu podľa odseku 1, jestliže preukáže, že pred účinnosťou tohto nariadenia si už náhradný dopravný prostriedok opatril.

§ 2.

Rozhodnutia o náhradách podľa ustanovení § 1 činia na návrh vojenskej správy komisie uvedené v § 7 zák. č. 117/1924 Sb. z. a n. obdobne podľa ustanovení platných o náhradách škody spôsobenej na dopravných prostriedkoch, prevzatých do používania.

§ 3.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministrami.

Rozporiadok vlády

в дня 3. лютого 1939

про винагороду за комунікаційні середники, переняті до вжитку військового управління, які не можуть бути звернені.

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по арт. II конституційного уповноважнюючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

(1) Якщо комунікаційного середника перенятого до вжитку військового управління по закону з дня 13. травня 1924, ч. 117 36. з. і р. по вимаганню комунікаційних середників

для військових цілей в укладі закону з дня 4. лютого 1936, ч. 25 36. з. і р. та зарядження Сталого Виділу з дня 16. листопада 1938, ч. 295 36. з. і р. з якоїнебудь причини, коли відпаде потреба, не можна звернути (іза загину коня, розбиття возу, страти комунікаційного середника і т. п.), е військове управління управнене дати винагороду видачею іншого комунікаційного середника однакового роду та по можності однакової вартости. Посідач комунікаційного середника повинен таку річеву нагороду прийняти замість грошевої винагороди.

(2) Якщо військове управління не вжне управління дати винагороду в спосіб наведений в уступі 1, буде дана за комунікаційний середник, якого не можна звернути, грошева винагорода по постановам обов'язуючим для переняття комунікаційних середників на власність військового управління.

(3) Постанови попередніх уступів відносяться також до комунікаційних середників, які були переняті в році 1938 і 1939 до вжитку військового управління перед припиненням цього розпорядку.

Посідач комунікаційного розпорядку не обов'язаний однаке прийняти річеву винагороду по уступу 1, якщо він докаже, що перед правосиллям цього розпорядку придбав собі вже заступний комунікаційний середник.

§ 2.

Рішення про винагороди по постановах § 1 виносять на внесок військового управління комісії наведені в § 7 ч. 117/1924 36. з. і р., подібно як по постановам обов'язуючим щодо винагород шкід, спричинених на комунікаційних середниках перенятих до вжитку.

§ 3.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави та набуває правосилля днем оголошення; переведе його міністр народної оборони за згодою з причасними міністрами.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Syrový v. r.

Dr. Fischer v. r. Eliáš v. r.

Dr. Kapras v. r. Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r. Dr. Feierabend v. r.

Dr. Šádek v. r. Dr. Klumpar v. r.

Dr. Pružinský v. r. Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

заступител'ському ўраду быдліска дотычней особы а окреснѣму ўраду ей домовскей обце а у натуралізованых осіб а осіб, одводзуючых од них штатне обѣанство, тѣж ўраду, котрый штатне обѣанство уделіі, накол'ко сáм не је тѣмто ўрадом.

Чл. IV.

Кде са в томто наріаде́ні́ гово́рі́ лен о „наріаде́ні́“, розумі́е са тѣм влáдне наріаде́ніе ч. 15/1939 Sb. I.

Чл. V.

Тото наріаде́ніе платі на ўзе́мі́ це́лого́ штáту а надобѣда ўчіннос́т дñoм выхлáсеніа; пре́ведіе хо міністер внѣтра в дохóде-со зѣчáстненѣмі́ міністрамі́, в Slovenskej krajіне Slovenská krajіnská vláda а в Podkarpatskej Rusі́ vláda Podkarpatskej Rusі́.

Розпорядок владі

з дня 10. лютого 1939,

яким встановлюються деякі подробиці до розпорядку владі в дня 27. січня 1939, ч. 15 36. I, про провірку чесько-словацького державного горожанства деяких осіб.

Влада Чесько-Словацької Републики розпоряджує по арт. II, уст. 4 конституційного уповноважляючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р., та § 7 розпорядку владі з дня 27. січня 1939, ч. 15 36. I, про провірку чесько-словацького державного горожанства деяких осіб:

Арт. I.

(До § 1 і § 2, уст. 1 розпорядку.)

(¹) За вні́мкою осіб, наведених в уступі 2, підлягає провірці державне горожанство:

а) всіх натуралізованих осіб (ц. є осіб, яким уділено державне горожанство) по дні 1. листопаду 1918 і перед днем 2. лютого 1939,

б) осіб, що є державними горожанами, чи то вони сталися ними з якоїнебудь причини, чи мали в часі від 1. січня 1938 або пізніше перед днем 2. лютого 1939 на якийнебудь пробіг часу житло на території прилученій по дні 30. вересня 1938 до сусідних держав, оскільки до них не відносяться постанови під буквою а), б) або в),

в) осіб, що набули державне горожанство по дні 1. листопаду 1918 або його набудуть в майбутньому вінчанням, якщо їх подруже було або буде розлучене, і

г) всіх осіб, що його виводять від осіб наведених під буквою а) до в); ці особи подають зголошення о potwierдження державного горожанства самостійно тільки тоді, якщо їх державне горожанство не зависить вже від державного горожанства особи, від якої вони його виводять (арт. II, уст. 1).

(²) Провірці не підлягає державне горожанство

а) осіб, що по знакам, які можна провірити, особливо по народности ствердженій при урядовому переписі населення в р. 1930, зглядно також по іншим об'єктивним знакам (шкільного образування, участі в культурних та інших інституціях) є Чехи, Словаки або Підкарпаторуси,

б) осіб, що набули державне горожанство по конституційному закону з дня 1. липня 1926, ч. 152 36. з. і р., про уділення державного чесько-словацького горожанства деяким особам.

Арт. II.

(До § 2, уст. 2 розпорядку.)

(¹) Особами, до яких відноситься це зголошення, є особи, які вінчанням або народженням (легітимацією) прямо або непрямо виводять своє горожанство від особи, що подає зголошення, оскільки зависимість їх державного горожанства від державного горожанства цієї особи триває. Для осудку цієї належності є рішачимий день, коли зголошення подається.

(²) Зголошення про посвідку державного горожанства має обіймати:

1. імя, прізвище, заняття й житло особи, що подає зголошення,

2. день, місяць і рік та місце її народження,

3. її громадську приналежність,

4. причину набуття чесько-словацького державного горожанства а у натуралізованих осіб дати натуралізаційного декрету,

5. у осіб розведених або розлучених дати про вінчання й дати правосильного судового рішення,

6. імя і прізвище, заняття, житло, день, місяць і рік народження та місце народження всіх осіб, до яких відноситься зголошення по уступу 1, та їх родинне відношення до особи, що подає зголошення.

Арт. III.

(До §§ 3, 4, 5 і 6 розпорядку.)

(¹) Для дальшого правосилля державного горожанства осіб наведених в арт. I, уст. II

треба potwierдження краєвого уряду (§ 2, уст. 1 і § 6 розпорядку). Доки державне горожанство не буде potwierджене по § 4 розпорядку або його potwierдження відмовлене по § 5 розпорядку, або доки не уплине марно реченєць до подання зголошення, встановленнї в § 2 розпорядку, слїд на ці особи глядіти як на чесько-словацьких горожан.

(2) Про відмовлення potwierдження державного горожанства повідомить краєвий уряд окружний або заступничий уряд житла відносної особи та окружний уряд її громади приналежности а у натуралізованих осіб та осіб, що виводять від них державне горожанство, також уряд, який державне горожанство уділив, оскільки він сам не є цим урядом.

Арт. IV.

Там, де в цьому розпорядку говоритьсґ тільки про „розпорядок“, слїд цим розуміти розпорядок влади ч. 15/1939 36. I.

Арт. V.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави та набуває правосилля з днем оголошення; переведе його міністр внутрішніх справ в порозумінню з причасними міністрами, у Словацькій Країні Краєва словацька влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі.

Beran v. r.

Sidor v. r.	Syrový v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fischer v. r.	Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

34.**Vládní nařízení****ze dne 10. února 1939,**

kterým se stanoví některé podrobnosti k vládnímu nařízení ze dne 27. ledna 1939, č. 15 Sb. I, o přezkoumání česko-slovenského státního občanství některých osob.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II, odst. 4 ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n., a § 7 vládního nařízení ze dne 27. ledna 1939, č. 15 Sb. I, o přezkoumání česko-slovenského státního občanství některých osob:

Čl. I.*(K § 1 a § 2, odst. 1 nařízení.)*

(1) S výjimkou osob, uvedených v odstavci 2, podléhá přezkoumání státní občanství

a) všech osob naturalisovaných (t. j. osob, kterým bylo státní občanství uděleno) po dni 1. listopadu 1918 a přede dnem 2. února 1939,

b) osob, které jsou státními občany, ať se jimi staly z jakéhokoli důvodu, měly-li v době od 1. ledna 1938 nebo později přede dnem 2. února 1939 po jakoukoli dobu bydliště na území připojeném po dni 30. září 1938 k sousedním státům, pokud se na ně nevztahují již ustanovení pod písm. a), c) nebo d),

c) osob, které státního občanství nabyly po dni 1. listopadu 1918 nebo ho napříště nabudou sňatkem, jestliže jejich manželství bylo nebo bude rozloženo, a

d) všech osob, které je od osob uvedených pod písm. a) až c) odvozují; tyto osoby podávají přihlášku o potvrzení státního občanství samostatně jen, není-li již jejich státní občanství odvislé od státního občanství osoby, od níž je odvozují (čl. II, odst. 1).

(2) Přezkoumání nepodléhá státní občanství

a) osob, které podle přezkoumatelných znaků, zejména podle národnosti zjištěné při úředním sčítání lidu v r. 1930, po případě i jiných objektivních znaků (školského vzdělání, účasti na kulturních a jiných institucích) jsou Čechy, Slováky nebo Podkarpatorusy,

b) osob, které nabyly státního občanství podle ústavního zákona ze dne 1. července 1926, č. 152 Sb. z. a n., o udělení státního občanství česko-slovenského některým osobám.

Čl. II.*(K § 2, odst. 2 nařízení.)*

(1) Osoby, na něž se přihláška vztahuje, jsou osoby, které sňatkem nebo narozením (legitimací) přímo nebo nepřímo odvozují své státní občanství od osoby přihlášku podávající, pokud odvislost jejich státního občanství od státního občanství této osoby trvá. Pro posouzení této náležitosti je rozhodný den, kdy se přihláška podává.

(2) Přihláška o potvrzení státního občanství má obsahovati:

1. jméno, příjmení, zaměstnání a bydliště osoby přihlášku podávající,

2. den, měsíc a rok a místo jejího narození,

3. její obec domovskou,

4. důvod nabytí česko-slovenského státního občanství a u osob naturalisovaných data naturalizačního dekretu,

5. u osob rozvedených nebo rozloučených data o sňatku a data pravoplatného rozhodnutí soudního,

6. jméno a příjmení, zaměstnání, bydliště, den, měsíc a rok narození a místo narození všech osob, na něž se přihláška podle odstavce 1 vztahuje, a jejich rodinný poměr k osobě přihlášku podávající.

Čl. III.*(K §§ 3, 4, 5 a 6 nařízení.)*

(1) K další právní účinnosti státního občanství osob uvedených v čl. I, odst. 1 je potřebí potvrzení zemského úřadu (§ 2, odst. 1 a § 6 nařízení). Dokud státní občanství nebude potvrzeno podle § 4 nařízení nebo jeho potvrzení odepřeno podle § 5 nařízení, nebo dokud neuplyne marně lhůta k podání přihlášky, stanovená v § 2 nařízení, jest na osoby ty nazíráti jako na státní občany česko-slovenské.

(2) Odepření potvrzení státního občanství sdělí zemský úřad okresnímu nebo zastupitel-skému úřadu bydliště dotčené osoby a okres-nímu úřadu její domovské obce a u osob natu-ralisovaných a osob odvozujících od nich státní občanství též úřadu, který státní občanství udělil, pokud sám není tímto úřadem.

Čl. IV.

Kde se v tomto nařízení mluví jen o „naří-zení“, rozumí se tím vládní nařízení č. 15/1939 Sb. I.

Čl. V.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládne nariadenie

zo dňa 10. februára 1939,

ktorým sa stanovujú niektoré podrobnosti k vládne nariadeniu zo dňa 27. januára 1939, č. 15 Sb. I, o preskúmaní česko-slovenského štátneho občianstva niektorých osôb,

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II, odst. 4 ústavného zmocnovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n., a § 7 vládneho nariadenia zo dňa 27. januára 1939, č. 15 Sb. I, o preskúmaní česko-slovenského štátneho občianstva niektorých osôb:

Čl. I.

(K § 1 a § 2, ods. 1 nariadenia.)

(1) S výnimkou osôb, uvedených v odseku 2, podlieha preskúmaniu štátne občianstvo

a) všetkých naturalizovaných osôb (t. j. osôb, ktorým bolo štátne občianstvo udelené) po dni 1. novembri 1918 a pred dňom 2. februárom 1939,

b) osôb, ktoré sú štátnymi občanmi, nech sa nimi stali z akéhokoľvek dôvodu, ak mali v dobe od 1. januára 1938 alebo neskôršie pred dňom 2. februárom 1939 po akúkoľvek dobu bydlisko na území pripojenom po dni 30. septembri 1938 k susedným štátom, nakoľko sa na ne nevzťahujú už ustanovenia pod písm. a), c) alebo d),

c) osôb, ktoré štátne občianstvo nadobudli po dni 1. novembri 1918 alebo ho budúce nadobudnú sobášom, jestliže ich manželstvo bolo alebo bude rozlúčené, a

d) všetkých osôb, ktoré ho od osôb uvedených pod písm. a) až d) odvodzujú; tieto osoby podávajú prihlášku o potvrdenie štátneho občianstva samostatne len, ak ich štátne občianstvo nie je už odvislé od štátneho občianstva osoby, od ktorej ho odvodzujú (čl. II, ods. 1).

(2) Preskúmaniu nepodlieha štátne občianstvo

a) osôb, ktoré podľa preskúmateľných znakov, menovite podľa národnosti zistenej pri úradnom sčítaní ľudu v r. 1930, po prípade aj iných objektívnych znakov (školského vzdelania, účasti na kultúrnych a iných inštitúciách), sú Čechmi, Slovákmi alebo Podkarpatorusmi,

b) osôb, ktoré nadobudli štátne občianstvo podľa ústavného zákona zo dňa 1. júla 1926, č. 152 Sb. z. a n., o udelení česko-slovenského štátneho občianstva niektorým osobám.

Čl. II.

(K § 2, ods. 2 nariadenia.)

(1) Osoby, na ktoré sa prihláška vzťahuje, sú osoby, ktoré sobášom alebo narodením (legitimovaním) priamo alebo nepriamo odvodzujú svoje štátne občianstvo od osoby podávajúcej prihlášku, nakoľko odvislosť ich štátneho občianstva od štátneho občianstva tejto osoby trvá. Pre posúdenie tejto náležitosti je rozhodný deň, kedy sa prihláška podáva.

(2) Prihláška o potvrdenie štátneho občianstva má obsahovať:

1. meno, priezvisko, zamestnanie a bydlisko osoby podávajúcej prihlášku,

2. deň, mesiac a rok a miesto jej narodenia,

3. jej domovskú obec,

4. dôvod nadobudnutia česko-slovenského štátneho občianstva a u naturalizovaných osôb dáta naturalizačného dekrétu,

5. u osôb rozvedených alebo rozlúčených dáta o sobáši a dáta právoplatného súdneho rozhodnutia,

6. meno a priezvisko, zamestnanie, bydlisko, deň, mesiac a rok narodenia a miesto narodenia všetkých osôb, na ktoré sa prihláška podľa odseku 1 vzťahuje, a ich rodinný pomer k osobe podávajúcej prihlášku.

Čl. III.

(K §§ 3, 4, 5 a 6 nariadenia.)

(1) K ďalšej právnej účinnosti štátneho občianstva osôb uvedených v čl. I, ods. 1, je treba potvrdenia krajinského úradu (§ 2, ods. 1 a § 6 nariadenia). Kým štátne občianstvo nebude potvrdené podľa § 4 nariadenia alebo jeho potvrdenie odopreté podľa § 5 nariadenia, alebo kým neuplynie márne lehoty k podaniu prihlášky, stanovená v § 2 nariadenia, treba na osoby tie pozerat' ako na štátnych občanov česko-slovenských.

(2) Odopretie potvrdenia štátneho občianstva sdelí krajinský úrad okresnému alebo

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 15.

Vydána dne 21. února 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (35.—37.) 35. Nařízení o úsporných opatřeních personálních. — 36. Nařízení o vývozu cenných předmětů. — 37. Vyhláška o částečném uvolnění vývozu cenných předmětů.

35.

Vládní nařízení

ze dne 10. února 1939

o úsporných opatřeních personálních.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

§ 1.

Ustanovení § 11, odst. 1 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 380 Sb. z. a n., o úsporných opatřeních personálních, se mění a bude znít takto:

„(1) Svobodným zaměstnancům přísluší činovné stanovené platovými zákony nebo jinými předpisy upravujícími služební příjmy zaměstnancovy

při služném (části platu jemu odpovídajícím)	ve výměře snížené
od 7.200 K do 9.000 K výlučně	o $\frac{1}{10}$
od 9.000 K do 10.800 K výlučně	o $\frac{1}{8}$
od 10.800 K do 14.400 K výlučně	o $\frac{1}{4}$
od 14.400 K	o $\frac{1}{2}$

Roční částka takto upraveného činovného (adjuta, remunerace a pod.) se zvyšuje, není-li vyjádřena v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelna dvanácti, na nejbližší vyšší částku v korunách dělitelnou dvanácti.“

§ 2.

(1) Dosáhne-li zaměstnanec některé z hra-

nic služného, uvedených v § 1, nebo překročí-li ji, a činí-li po úpravě podle ustanovení § 8, odst. 2 vládního nařízení č. 380/1938 Sb. z. a n., provedené s přihlédnutím ke snížení činovného, úhrnný stálý služební příjem zaměstnancův (bez výchovného a přídavků na děti) méně než před tím, zvýší se o rozdíl snížené činovné; v takových případech se zmíněný rozdíl ponechává i po uplynutí povinnosti platit zvláštní pensijní příspěvek a sníží se o částku, o kterou se zvýší úhrnné stálé služební příjmy (bez výchovného a přídavků na děti).

(2) Ustanovení § 11 vládního nařízení č. 380/1938 Sb. z. a n. neplatí pro dělnictvo, jehož mzdové poměry nejsou upraveny všeobecnými předpisy, vydanými na základě § 210, odst. 1 platového zákona.

Čl. II.

Ustanovení § 6 vládního nařízení č. 380/1938 Sb. z. a n. platí i pro provdanou státní zaměstnankyni v činné službě, jejíž manžel jest poživatelem odpočivného (zaopatřovacího) platu.

Čl. III.

Ustanovení § 36, odst. 1 vládního nařízení č. 380/1938 Sb. z. a n. zní takto:

„Státními zaměstnanci ve smyslu tohoto nařízení se rozumějí všichni zaměstnanci státu, ústavů, podniků a fondů státních nebo státem spravovaných, ať jde o služební poměr veřejnoprávní či smluvní.“

Čl. IV.

Toto nařízení platí na území celého státu, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939 a provedou je všichni členové vlády.

**Vládné nariadenie
zo dňa 10. februára 1939
o úsporných opatreniach personálnych.**

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného splnomocňovacieho zákona zo dňa 16. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

§ 1.

Ustanovenie § 11, ods. 1 vládneho nariadenia zo dňa 21. decembra 1938, č. 380 Sb. z. a n., o úsporných opatreniach personálnych, sa mení a bude znieť takto:

„(1) Slobodným zamestnancom prislúcha čínnové stanovené platovými zákonmi alebo inými predpismi upravujúcimi služobné príjmy zamestnanca

pri služnom (časť platy jemu odpovedajúcom)	vo výmere sníženej
od 7.200 K do 9.000 K výlučne	o $\frac{1}{10}$
od 9.000 K do 10.800 K výlučne	o $\frac{2}{5}$
od 10.800 K do 14.400 K výlučne	o $\frac{1}{4}$
od 14.400 K	o $\frac{2}{3}$

Ročná suma takto upraveného čínnového (adjuta, remunerácie a pod.) sa zvyšuje, ak nie je vyjadrená v korunách bez halierov alebo ak nie je deliteľná dvanástima, na najbližšiu vyššiu sumu v korunách deliteľnú dvanástima.“

§ 2.

(1) Ak zamestnanec dosiahne niektorú z hraníc služného, uvedených v § 1, alebo ak ju prekročí, a ak po úprave podľa ustanovenia § 8, ods. 2 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n., prevedenej s prizeraním na sníženie čínnového, činí úhrnný stály služobný príjem zamestnanca (bez výchovného a prídavkov na deti) menej ako predtým, zvýši sa o rozdiel sníženej čínnovej; v takýchto prípadoch sa spomenutý rozdiel ponecháva i po uplynutí povinnosti platiť zvláštny penzijný príspevok a sníži sa o sumu, o ktorú sa zvýšia úhrnné stále služobné príjmy (bez výchovného a prídavkov na deti).

(2) Ustanovenia § 11 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. neplatia pre robotníctvo, ktorého mzdové pomery nie sú upravené všeobecnými predpismi, vydanými na základe § 210, ods. 1 platového zákona.

Čl. II.

Ustanovenia § 6 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n., platia i pre vydatú štátnu zamestnankyňu v čínnnej službe, ktorej manžel je požívateľom odpočívneho (zaopatrovacieho) platu.

Čl. III.

Ustanovenie § 36, ods. 1 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. znie takto:

„Štátnymi zamestnancami vo smysle tohto nariadenia sa rozumejú všetci zamestnanci štátu, ústavov, podnikov a fondov štátnych alebo štátom spravovaných, nech ide o služobný pomer verejnoprávny a či smluvný.“

Čl. IV.

Toto nariadenie platí na území celého štátu, nadobúda účinnosť dňom 1. januárom 1939 a prevedú ho všetci členovia vlády.

**Розпорядок владі
з дня 10. лютого 1939,
про щадничі персональні зарядження**

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по арт. II. конституційного уповноважнюючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330-36. з. і р.:

Арт. I.

§ 1.

Постанова уст. I, § 11 розпорядку владі з дня 21. грудня 1938, ч. 380-36. з. і р., про щадничі персональні зарядження змінюється і буде звучати ось як:

„(1) Нежонатим службовикам приналежить платня на мешкання встановлена платовими законами або іншими приписами, що управильнюють службові побори службовика

при службовій платні (часті платні, що їй відповідає:)	в анжженому шмірі
від 7.200 K до 9.000 K виключно	o $\frac{1}{10}$
від 9.000 K до 10.800 K виключно	o $\frac{2}{5}$
від 10.800 K до 14.400 K виключно	o $\frac{1}{4}$
від 14.400 K	o $\frac{2}{3}$

Річна квота платні на мешкання таким чином управильненої (adjuta, remuneracji і т. п.) підвищується, якщо вона не є висловлена в коронах без сотників або якщо не є ділима числом дванадцять, на найблищу вищу квоту в коронах, що є ділима числом дванадцять.“

§ 2.

(1) Якщо службовець досягне котроїнебудь з границь службової платні, наведених в § 1, або коли її переступить, та якщо по управлінню по постанові § 8, уст. 2, розпорядку влади ч. 380/1938 36. з. і р., переведеному з огляду на зниження платні на мешкання, загальні сталі службові побори службовика (без додатку на виховання та додатку на діти) виносять менше чим передтим, підвищиться о ріжницю знижена платня на мешкання; в таких випадках лишається згадана ріжниця також по впливі обовязку платити окремий пенсійний причинок і знизиться о квоту, о яку підвищуються загальні сталі службові побори (без додатку на виховання та додатку на діти).

(2) Постанова § 11 розпорядку влади ч. 380/1938 36. з. і р. не зобовязує робітництва, справи платень якого не є управленими загальними приписами, виданими на основі § 210, уст. 1 платового закону.

Арт. II.

Постанова § 6 розпорядку влади ч. 380/1938 36. з. і р., обовязує також віддану державну службовику в чинній службі, якщо її муж побирає пенсійну платню (платню на удержання).

Арт. III.

Постанова § 36, уст. 1. розпорядку влади ч. 380/1938 36. з. і р. звучить ось як:

„Державними службовиками по думці цього розпорядку слід розуміти всіх службовиків держави, установ, підприємств та фондів державних або ведених державою без огляду на те, чи йде о службове відношення публичноправне чи контрактне“.

Арт. IV.

Цей розпорядок обовязує на території цілої держави, набуває правосилля з днем 1. січня 1939 а переведуть його всі члени влади.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Pružinský v. r.,

тіє за всіх інших членів
членів Slov. vlády.

Srový v. r.

Révay v. r.,

тіє за председу vlády Pod-
karp. Rusi Dr. Vološina.

Ing. Eliáš v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

36.

Vládní nařízení (XXIV)

ze dne 16. února 1939

o vývozu cenných předmětů.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle § 2, č. 2 zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z roku 1924, o ochraně česko-slovenské měny a oběhu zákonných platidel, ve znění zákonů ze dne 15. července 1932, č. 121 Sb. z. a n., ze dne 19. června 1934, č. 113 Sb. z. a n., ze dne 27. června 1936, č. 183 Sb. z. a n., a opatření Stálého výboru ze dne 19. září 1938, č. 178 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Vyvážeti cenné předměty v cestovním styku, pohraničním styku nebo v zásilkách, které nejsou určeny ke zcizení (stěhovací svršky, vzorky a pod.), jest zakázáno. Výjimky v jednotlivých případech může povolit ministerstvo financí (revisní odbor) v Praze.

(2) Cennými předměty podle tohoto nařízení rozuměti jest předměty ze zlata, stříbra nebo platiny, předměty ze směsi obsahující zlato, stříbro nebo platinu, dále drahokamy, perly, skvosty, sbírky nebo jednotlivé předměty sběratelské ceny, obrazy, starožitnosti, kožišiny, jakož i jiné věci značné hodnoty.

(3) Povolení podle odstavce 1 nenahrazuje svolení podle § 1 opatření Stálého výboru ze dne 27. října 1938, č. 255 Sb. z. a n., o ochraně věcí umělecky nebo památkově zvláště hodnotných, ani jiného úředního povolení, kterého jest potřebí k vývozu podle platných předpisů.

(4) Při vydání povolení podle odstavce 1 vybere ministerstvo financí (revisní odbor) od strany manipulační a režijní poplatky až do 20.000 K.

§ 2.

Ministr financí se zmocňuje, aby vyhláskou ve Sbírce zákonů a nařízení podle potřeby vývoz cenných předmětů částečně nebo zcela uvolnil.

§ 3.

Přestupky tohoto nařízení trestají se podle zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 121/1932, 113/1934, 183/1936 Sb. z. a n. a opatření Stálého výboru č. 178/1938 Sb. z. a n.

§ 4.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

**Vládní nariadenie (XXIV)
zo dňa 16. februára 1939
o vývoze cenných predmetov.**

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa § 2, č. 2 zákona zo dňa 14. decembra 1923, č. 7 Sb. z. a n. z roku 1924, o ochrane česko-slovenskej meny a obehu zákonných platidiel, v znení zákonov zo dňa 15. júla 1932, č. 121 Sb. z. a n., zo dňa 19. júna 1934, č. 113 Sb. z. a n., zo dňa 27. júna 1936, č. 183 Sb. z. a n., a opatrenia Stáleho výboru zo dňa 19. septembra 1938, č. 178 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Vyvážať cenné predmety v cestovnom styku, pohraničnom styku alebo v zásielkach, ktoré nie sú určené ku zcudzeniu (sťahovacie hnutelnosti, vzorky a pod.), je zakázané. Výnimky v jednotlivých prípadoch môže povoliť ministerstvo financií (revizný odbor) v Prahe.

(2) Cennými predmetmi podľa tohto nariadenia rozumieť treba predmety zo zlata, striebra alebo platiny, predmety zo smesi obsahujúcej zlato, striebro alebo platinu, ďalej drahokamy, perly, skvosty, zbierky alebo jednotlivé predmety sbierateľskej ceny, obrazy, starožitnosti, kožušiny, ako aj iné veci značnej hodnoty.

(3) Povolenie podľa odseku 1 nenahradzuje svolenie podľa § 1 opatrenia Stáleho výboru zo dňa 27. októbra 1938, č. 255 Sb. z. a n., o ochrane vecí umelecky alebo pamiatkovo zvlášť hodnotných, ani iné úradné povolenie, ktoré je treba k vývozu podľa platných predpisov.

(4) Pri vydaní povolenia podľa odseku 1 vyberie ministerstvo financií (revizný odbor) od strany manipulačný a režijný poplatok až do 20.000 K.

§ 2.

Minister financií sa splnomocňuje, aby vyhláškou vo Sbíerke zákonov a nariadení podľa potreby vývoz cenných predmetov čiastočne alebo celkom uvoľnil.

§ 3.

Priestupky tohto nariadenia trestajú sa podľa zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 121/1932, 113/1934, 183/1936 Sb.

z. a n. a opatrenia Stáleho výboru č. 178/1938 Sb. z. a n.

§ 4.

Toto nariadenie platí na území celého státu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister financií.

**Розпорядок влади (XXIV)
в дня 16. лютого 1939
про вивіз цінних предметів.**

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по § 2, ч. 2 закону з дня 14. грудня 1923, ч. 7 36. з. і р. з року 1924, про охорону чесько-словацької валюти та обіг законних середників плачення, в укладі законів з дня 15. липня 1932, ч. 121 36. з. і р., з дня 19. червня 1934, ч. 113 36. з. і р., з дня 27. червня 1936, ч. 183 36. з. і р. та зарядження Сталого Виділу з дня 19. вересня 1938, ч. 178 36. з. і р.:

§ 1.

(1) Вивозити цінні предмети в подорожних зносінах, пограничних зносінах або в пересилках, які не є призначені для продажі (річі, що даються перепровадити, взірці і т. п.), заборонено. Виїмки в поодиноких випадках може дозволити міністерство фінансів (ревізійний відділ) в Празі.

(2) Цінними предметами по цьому розпорядку слід розуміти предмети зі золота, срібла або платини, предмети з мішанини, що обіймають золото, срібло або платину, далі цінні камені, перли, дорожочінності, збірки або поодинокі предмети, що мають вартість для збирачів, образи, антикварні річі, футра та інші річі значної вартості та збіткового характеру.

(3) Дозвіл по уступу 1 не заступає дозволу по § 1 зарядження Сталого Виділу з дня 27. жовтня 1938, ч. 255 36. з. і р., про охорону річей особливо цінних в мистецькому огляді або пам'яткових, ні іншого урядового дозволу, якого треба для вивозу по обов'язу приписам.

(4) При видачі дозволу по уступу 1 вибере міністерство фінансів (ревізійний відділ) від сторони маніпуляційну та режійну належитість аж до 20.000 K.

§ 2.

Міністр фінансів уповноважується, що би оголошенням у Збірнику законів і розпорядків увільню частинно або в цілості в міру потреби вивіз цінних предметів.

§ 3.

Переступлення цього розпорядку караються по закону ч. 7/1924 36. з. і р. в укладі законів ч. 121/1932, 113/1934, 183/1936 36. з. і р. та зарядження Сталого Виділу ч. 178/1938 36. з. і р.

§ 4.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави та набуває правосилля з днем оголошення; переведе його міністр фінансів.

Beran v. r.

Dr. Tiso v. r.	Sidor v. r.
Révay v. r.	Syrový v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Pružinský v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Teplanský v. r.	Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Kapras v. r.	Čipera v. r.
Sivák v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Vančo v. r.	Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

37.

Vyhláška ministra financí (112)

ze dne 17. února 1939

o částečném uvolnění vývozu cenných předmětů.

Podle § 2 vládního nařízení (XXIV) ze dne 16. února 1939, č. 36 Sb. I, o vývozu cenných předmětů, vyhláším:

§ 1.

(1) Bez povolení ministerstva financí (revizního odboru) v Praze (§ 1, odst. 1 vl. nař. č. 36/1939 Sb. I) lze vyvézt v cestovním nebo v pohraničním styku cenné předměty, které jsou určeny skutečně k osobní potřebě cestujícího, jsou přiměřeny jeho poměrům a nepřesahují míru obvyklou při cestování, případně při přestupu hranice v pohraničním styku, nejvýše však:

- a) zlaté nebo platinové prsteny, nejvíce v počtu 3 na osobu,
- b) jedny hodinky na osobu starší 14 let,
- c) zlatý řetízek nebo přívěsek k hodinkám ve váze nejvýše 25 g na osobu starší 14 let,
- d) jedny zlaté nebo platinové náušnice na osobu ženského pohlaví,

e) zlaté náramky v úhrnné váze nejvýše 50 g na osobu ženského pohlaví starší 14 let,

f) jiné zlaté nebo platinové předměty (jehlice, brože, manžetové a náprsenkové knoflíky a pod.) v úhrnné váze nejvýše 25 g na osobu starší 14 let,

g) zpracované kožišiny v jedné soupravě na osobu, nikoli však zpracované kožišiny sobolí, norkové, činčilové, z ovce širokocasé (t. zv. brajtšvanc a persián téhož druhu), pravé sealskinové (tulení s měkkou lesklou srstí) a jiné zvlášť cenné kožišiny v neobvyklém zpracování a rozměru.

(2) Bez povolení lze rovněž vyvézt v cestovním nebo v pohraničním styku stříbrné předměty v úhrnné váze do 1 kg na osobu.

(3) K vývozu předmětů uvedených v odstavcích 1 a 2 jest zapotřebí povolení, jsou-li opatřeny brilanty nebo jinými zvlášť cennými drahokamy nebo perlami.

§ 2.

Osoby, které mají trvalé bydliště v cizině, smějí vyvézt bez povolení v cestovním nebo v pohraničním styku cenné předměty i jiné než v § 1 uvedené, osvědčí-li, že je do tuzemska dovezly.

§ 3.

Tato vyhláška platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Vyhláška ministra financí (112)

zo dňa 17. februára 1939

o čiastočnom uvolnení vývozu cenných predmetov.

Podľa § 2 vládného nariadenia (XXIV) zo dňa 16. februára 1939, č. 36 Sb. I, o vývoze cenných predmetov, vyhlasujem:

§ 1.

(1) Bez povolenia ministerstva financií (revizného odboru) v Prahe (§ 1, ods. 1 vl. nar. č. 36/1939 Sb. I) možno vyviezť v cestovnom alebo v pohraničnom styku cenné predmety, ktoré sú určené skutočne k osobnej potrebe cestujúceho, sú primerané jeho pomerom a nepresahujú mieru obvyklú pri cestovaní, prípadne pri prestúpení hranice v pohraničnom styku, najvyššie však:

- a) zlaté alebo platinové prstene, najviac v počte 3 na osobu,
- b) jedny hodinky na osobu staršiu 14 rokov,

c) zlatú retiazku alebo privesok k hodinám vo váhe najvyššie 25 g na osobu staršiu 14 rokov,

d) jedny zlaté alebo platínové náušnice na osobu ženského pohlavia,

e) zlaté náramky v úhrnnej váhe najvyššie 50 g na osobu ženského pohlavia staršiu 14 rokov,

f) iné zlaté alebo platínové predmety (ihlice, brože, manžetové a náprsenkové gombíky a pod.) v úhrnnej váhe najvyššie 25 g na osobu staršiu 14 rokov.

g) spracované kožušiny v jednej súprave na osobu, nie však spracované kožušiny sobolie, norkové, čínčillové, z ovce širokochvostej (t. zv. brajtsvanc a perzián toho istého druhu), pravé sealskinové (tulenie s mäkkou ligotavou srstou) a iné zvlášť cenné kožušiny v nezvyčajnom spracovaní a rozmere.

(¹) Bez povolenia možno rovnako vyviezť v cestovnom alebo v pohraničnom styku strieborné predmety v úhrnnej váhe do 1 kg na osobu.

(²) K vývozu predmetov uvedených v odsekoch 1 a 2 je treba povolenie, ak sú opatrené brilantami alebo inými zvlášť cennými drahokammi alebo perlami.

§ 2.

Osoby, ktoré majú trvalé bydlisko v cudzine, smú vyviezť bez povolenia v cestovnom alebo v pohraničnom styku cenné predmety aj iné než v § 1 uvedené, ak osvedčia, že ich do tuzemska doviezli.

§ 3.

Táto vyhláška platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Ogłoszenia ministra finansów (112) в дня 17. лютого 1939 про частинне увільнення вивозу цінних предметів.

По § 2 розпорядку влади (XXIV) з дня 16. лютого 1939, ч. 36 36. I, про вивіз цінних предметів, оголошую:

§ 1.

(¹) Без дозволу міністерства фінансів (ревізійного відділу) в Празі (§ 1, уст. 1 розп. в.л. ч. 36/1939 36. I) можна вивести в по-

дорожних або пограничних зносинах цінні предмети, що є дійсно призначені для особистої потреби подорожного, відповідають його відносинам і не перевищують звичайної міри при подорожі, згідно при переході границі в пограничних зносинах, але найвище:

a) золоті або платинові перстені, найбільше в числі 3 на особу,

b) оден годинник на особу старшу як 14 років,

v) золотий ланцюшок або привіску до годинника ваги найвище 25 г на особу старшу як 14 років,

г) одні золоті або платинові наушники на особу жіночого полу,

г) золоті нарамники загальної ваги найвище 50 г на особу жіночого полу старшу як 14 років,

д) інші золоті або платинові предмети (голки, брошки, гузники до манжетів і нагрудника і т. п.) загальної ваги найвище 25 г на особу старшу як 14 років,

e) виправлені футра в одній гарнітурі на особу, але не виправлені соболеві, норкові, чінчілеві футра, футра з широкохвості вівці (т. зв. брайтшванц і перське футро цьогож роду, правдиві сільськінові (з тюленя з м'якою лискуною шерстю) та інші особливо цінні футра в незвичайній обробітці та розсягу.

(²) Без дозволу можна також вивезти в подорожних або пограничних зносинах срібні предмети загальної ваги до 1 кг на особу.

(³) До вивозу предметів наведених в уступах 1 і 2 треба дозволу, якщо вони обіймають бриланти або інші особливо цінні дорогі камені або перли.

§ 2.

Особи, що мають сталий осідок в чужині, сміють вивести без дозволу в подорожних або пограничних зносинах також інші цінні предмети чим ті, що наведені в § 1, якщо докажуть, що вони їх довезли до тужемщини.

§ 3.

Це оголошення обов'язує на території цілої держави і набуває правосилля з днем оголошення.

Dr. Kalfus v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 16.

Vydána dne 20. února 1939.

Cena : K 8 80.

Obsah: 38. Nařízení, kterým se stanoví společný státní rozpočet republiky Česko-Slovenské na rok 1939.

38.

Vládní nařízení

ze dne 16 února 1939,

kterým se stanoví společný státní rozpočet republiky Česko-Slovenské na rok 1939.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Výdaje vlastní státní správy společného státního rozpočtu republiky Česko-Slovenské (rozpočtová skupina I.) se stanoví částkou 3.191,367.300 K a příjmy téhož rozpočtu částkou 3.191,616.400 K.

Čl. II.

(1) Společné státní podniky (rozpočtová skupina II.), pro které platí zákon ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plnit úkoly správní, hradí ze svých těžeb jak náklady provozní, tak i náklady investiční, pokud není tímto nařízením nebo v tomto státním rozpočtu jinak stanoveno.

(2) Zisk, ježž společné státní podniky mají odvésti státní pokladně, se stanoví částkou 846,122.300 K.

(3) Ve společných státních podnicích smějí pravé investice býti pořizovány jen k účelům v jejich rozpočtech uvedeným a nejvýše částkami pro ten který účel tam stanovenými. Změny jsou přípustny jen v mezích celkové částky v rozpočtu podniku na tyto investice stanovené a za podmínek § 7 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu. Za týchž podmínek může býti

výjimečně celková částka, na pravé investice stanovená, překročena, je-li překročení uhrazeno příspěvkem, s nímž není v rozpočtu podniku počítáno. Jinak vyšší náklady na pravé investice vyžadují souhlasu Národního shromáždění republiky Česko-Slovenské.

(4) Přechodné úvěry k hrazení přechodných schodků vyplývajících z časové neshody mezi těžbami a náklady jsou přípustny pouze v dohodě s ministrem financí a musí býti splaceny nejdéle do konce února 1940.

Čl. III.

(1) Výdaje na úrok, úmor a na správní potřeby společného státního dluhu (rozpočtová skupina III.) se stanoví částkou 1.331,452.510 K.

(2) K úhradě této částky přispějí:

I. Státní podniky:

a) společné částkou	9,056.101 K,
b) v zemích České a Moravskoslezské částkou	159,134.217 K,
c) v zemi Slovenské (státní a krajinské) částkou	57,362.668 K,
d) v Podkarpatské Rusi (státní a krajinské) částkou	13,438.760 K,

II. svazky územní samosprávy:

a) v zemích České a Moravskoslezské částkou	6,406.561 K,
b) v zemi Slovenské částkou	2,374.396 K,
c) v Podkarpatské Rusi částkou	246.839 K,

III. zvláštní zdroje příjmové částkou

42,974.968 K,

IV. státní správa

částkou . 1.040,458.000 K.

Čl. IV.

(¹) Ministr financí se zmocňuje, aby použil dalších platů docházejících na dávku z majetku a z přírůstku na majetku ku zmenšení oběhu státovek (drobných peněz). Dosud nevrácené částky této dávky, které bylo použito zálohou ke splacení státních pokladničních bonů, vydaných podle zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 333 Sb. z. a n., o záměně 6% státních pokladničních poukázek za bony Česko-Slovenské republiky, použije se s konečnou platností k tomuto splacení.

(²) Tím se mění čl. XII, odst. 5 zákona ze dne 23. dubna 1925, č. 102 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciové bance cedulové.

Čl. V.

Prostředků povolených na výdaje státní správy smí být použito, nestanoví-li toto nařízení jinak (čl. IX a XVI), jen až do výše a k účelům uvedeným v příslušných kapitolách, titulech, paragrafech a pododděleních připojeného státního rozpočtu, a to jak jsou uvedeny odděleně pro potřeby řádné a mimořádné, osobní a věcné. Při tom smějí být opatřovány jen nutné potřeby státní správy v nezbytném rozsahu a co neúčelněji a nejehospodárněji. Výše nákladu stanovená vládou anebo v dohodě s ministrem financí pro některá opatření (na př. stavby a jiné práce) nesmí být bez jejich souhlasu překročena.

Čl. VI.

(¹) Prostředků určených na řádné výdaje smí být použito, nestanoví-li toto nařízení jinak (čl. VIII), pro každý měsíc nejvýše jednou dvanáctinou celoročně rozpočtené částky. Výjimky, pokud jsou odůvodněny, jsou vázány na souhlas ministra financí.

(²) Toto ustanovení se nevztahuje na výdaje splatné v delších než měsíčních lhůtách, kterážto výdaje jest platit podle stanovených lhůt.

Čl. VII.

Prostředků určených na mimořádné výdaje smí být použito až do výše 20.000 K. K vyšším výdajům v jednotlivém případě pro týž účel v rozpočtovém roce jest třeba souhlasu ministra financí.

Čl. VIII.

(¹) Prostředky určené na podpory a na plnění podobných úkolů, k nimž není stát právně zavázán (subvence), smějí být vypláceny zásadně až v posledním čtvrtletí rozpočtového roku a jen po předchozím souhlasu

ministra financí. Ve výjimečných případech může ministr financí svoliti k dřívější výplatě.

(²) Také k příslibu subvencí jest třeba předchozího souhlasu ministra financí.

Čl. IX.

(¹) Jde-li o opatření nutné potřeby a není-li pro ni vůbec neb dostatečných schválených prostředků, může být potřebná částka, pokud toto nařízení nestanoví jinak (čl. XVI), uhrazena úsporami v rozpočtu téže kapitoly za podmínek § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., při čemž nutno zvláště zkoumati, zda zamýšlené opatření nutné potřeby odpovídá ustanovení čl. V, druhé věty.

(²) Prostředků povolených pro věcné výdaje nesmí být použito k hrazení výdajů preliminovaných jako osobní.

(³) Prostředků povolených k hrazení osobních výdajů podle platových zákonů a nařízení není možno použiti k úhradě jiných výdajů. Výjimečně možno za podmínek § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n. použiti těchto prostředků také na náhradní opatření nutná k plnění stejných úkolů, pro které byly tyto prostředky povoleny.

(⁴) Prostředků povolených na mimopočínkové potřeby stavební (kap. 12, tit. 5, § 11) nesmí být použito k jiným účelům. K zadání prací, jichž náklad má být hrazen z těchto prostředků, jest si vyžádati napřed souhlasu ministra financí. Částky, stanovené pro tyto potřeby státním rozpočtem, mohou být výjimečně překročeny za podmínek § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., je-li překročení uhrazeno příspěvky, s nimiž není ve státním rozpočtu počítáno.

Čl. X.

Výdaje, které nelze hraditi ani přesunem podle čl. IX, vyžadují souhlasu Národního shromáždění republiky Česko-Slovenské.

Čl. XI.

Opatření, která časově přesahují schválený rozpočet a ve svých důsledcích zatěžují nebo by mohla zatěžovati rozpočty příští, vyžadují souhlasu ministra financí. Toto ustanovení se nevztahuje na opatření, která se dějí v běžném hospodářství prováděním platných zákonů anebo na základě zmocnění podle nich.

Čl. XII.

Ministr financí se zmocňuje:

a) aby k hrazení přechodných schodků vyplývajících z časové neshody mezi příjmy a vý-

dají opatřit peněžité prostředky přechodnými úvěry, jež musí býti splaceny nejdéle do konce února 1940 a nesmějí býti v žádné formě prolongovány ani novými operacemi hrazeny,

b) aby provedl potřebné úvěrové operace na prolongaci, konverzi nebo zaplacení státních dluhů splatných v roce 1939, čítajíc v to i výdaje s těmito úvěrovými operacemi spojené.

Čl. XIII.

Ustanovení § 1, věty 2 zákona ze dne 27. června 1934, č. 127 Sb. z. a n., o úpravě rozpočtu vojenské správy, neplatí na rok 1939.

Čl. XIV.

(1) Ministr financí se zmocňuje, aby v roce 1939 mohl bez předchozího schválení Národního shromáždění republiky Česko-Slovenské společný nemovitý státní majetek

1. zciziti až do úhrnné částky 5,000.000 K, nepřevyšuje-li odhadní cena zcizovaných nemovitostí v jednotlivém případě 1,000.000 K,

2. zatížit služebnostmi neb zástavními právy až do úhrnné hodnoty 1,000.000 K, nepřevyšuje-li hodnota jednotlivé propůjčované služebnosti anebo jednotlivá pohledávka zajišťovaná zástavním právem 200.000 K,

3. zatížit stavebními právy.

(2) O těchto opatřeních nutno podati zprávu Národnímu shromáždění republiky Česko-Slovenské.

Čl. XV.

(1) Povolených prostředků může býti použito, pokud toto nařízení nestanoví jinak, jen do konce roku 1939 a k úhradě výdajů splatných do konce tohoto roku.

(2) Toto ustanovení neplatí pro prostředky povolené k úhradě stálých platů jako služného a pensí, aneb na plnění závazků, jako je placení úroků ze státního dluhu. Těchto prostředků může býti použito až do uplynutí promlčecí lhůty.

Čl. XVI.

Při dočasném přidělování neb trvalém převedení zaměstnanců z jednoho společného resortu neb společného státního podniku do jiného společného resortu neb společného státního podniku mohou býti prostředky, preeliminované na osobní výdaje u společného resortu neb společného podniku, jemuž jsou tyto zaměstnanci přiděleni, překročeny za podmínek § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n. Potřebnou částku na tyto zaměstnance jest vázati v rozpočtech, kde náklad na ně jest preeliminován.

Čl. XVII.

Předpisy čl. V až VII, IX až XI a XV se nevztahují na společné státní podniky.

Čl. XVIII.

Prostředky povolenými v kapitole 12 hospodaří nejvyšší správní úřady pro země Českou a Moravskoslezskou v téže kapitole uvedené v dohodě s příslušnými nejvyššími správními úřady v zemi Slovenské a v Podkarpatské Rusi.

Čl. XIX.

Ústřední úřady hospodařící vydají a příjmy společného státního rozpočtu, jakož i společné státní podniky jsou povinny zasílati ministerstvu financí do 20. každého měsíce výkaz o očekávaných peněžních výdajích a příjmech v měsíci příštím.

Čl. XX.

Sazba výrobní i spotřební daně z lihu, stanovená v čl. I, odst. 1 zákona ze dne 7. června 1932, č. 86 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení zákona o dani z lihu a upravuje hospodaření s lihem, zvyšuje se na rok 1939 na 25 K. V tomto roce nebude vybírána zvláštní přírážka k dani z lihu, uvedená v čl. III zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 687 Sb. z. a n., jímž se ruší nebo mění některá ustanovení zákona o dani z lihu.

Čl. XXI.

(1) Vyžadují-li jednotlivé články podrobných předpisů, budou vydány vládním nařízením.

(2) Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939; provede je ministr financí v dohodě s ostatními členy vlády.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Tiso v. r.

Révay v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.

Dr. Kapras v. r.

Sivák v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Vančo v. r.

Šidor v. r.

Syrový v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Durčanský v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

SPOLEČNÝ STÁTNÍ ROZPOČET REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ NA ROK 1939.

	Strana
Přehled společného státního rozpočtu na rok 1939	149
Skupina I. Vlastní státní správa	157
II. Správa státních podniků .	199
III. Správa státního dluhu .	227

Přehled společného státního rozpočtu na rok 1939.

Skupina I. Vlastní státní správa.

Kapitola	Název	Výdaje	Příjmy
		K	
1	Prezident republiky a kancelář prezidenta republiky .	14,804.500	2,774.400
2	Zákonodárny sbory a kanceláře sněmoven .	29,893.000	130.000
3	Předsednictvo ministerské rady	34,653.500	19,904.500
4	Ministerstvo zahraničních věcí .	99,057.500	8,200.000
5	Ministerstvo národní obrany .	1.401,000.000	152,226.000
6	Nejvyšší soud .	8,292.200	700
7	Nejvyšší správní soud a Volební soud .	6,220.100	40.100
8	Odpovědné a zaopatřovací platy	326,633.000	41,040.000
9	Ministerstvo fi	39,330.700	2.051,221.500
10	Všeobecná pokladní správa .	1.054,271.000	877,019.000
11	Nejvyšší účetní kontrolní úřad .	6,626.600	—
12	Věci celostátního a společného zájmu	170,585.200	39,060.200
Úhrn .		3.191,367.300	3.191,616.400

Přehled výdajů vlastní

rozčleněný na osobní

Kapitola	Název	A. Osobní		
		a) podle platových zákonů a nařízení	b) ostatní osobní	
			řádné	mimořádné
1	Prezident republiky a kancelář prezidenta republiky .	4,641.100	5,014.200	—
2	Zákonodárné sbory a kanceláře sněmoven .	—	26,821.500	—
3	Předsednictvo ministerské rady .	17,060.000	2,979.300	73.000
4	Ministerstvo zahraničních věcí .	28,147.100	37,651.700	810.000
5	Ministerstvo národní obrany .	466,431.900	166,961.100	—
6	Nejvyšší soud .	7,329.000	250.000	—
7	Nejvyšší správní soud a Volební soud .	5,638.000	289.100	—
8	Odpočívne a zaopatřovací platy .	—	326,633.000	—
9	Ministerstvo financí .	22,328.600	2,421.400	240.000
10	Všeobecná pokladní správa .	—	300.000	2.000
11	Nejvyšší účetní kontrolní úřad .	5,579.700	225.500	—
12	Věci celostátního a společného zájmu .	16,218.700	12,307.800	8,746.000
	Úhrn .	573,374.100	581,854.600	9,871.000

státní správy (skupina I.),

a na věcné výdaje.

v ý d a j e		B. V ě c n é v ý d a j e			Celkový úhrn výdajů	Kapitola
výdaje	úhrn osobních výdajů	řádné	mimotádné	úhrn věcných výdajů		
úhrn						
K						
5,014.200	9,655.300	4,239.200	910.000	5,149.200	14,804.500	1
26,821.500	26,821.500	2,531.500	540.000	3,071.500	29,893.000	2
3,052.300	20,112.300	14,351.200	190.000	14,541.200	34,653.500	3
38,461.700	66,608.800	28,148.700	4,300.000	32,448.700	99,057.500	4
166,981.100	639,393.000	756,257.000	11,350.000	767,607.000	1.401,000.000	5
250.000	7,579.000	713.200	—	713.200	8,292.200	6
289.100	5,927.100	293.000	—	293.000	6,220.100	7
326,633.000	326,633.000	—	—	—	326,633.000	8
2,661.400	24,990.000	13,610.000	730.700	14,340.700	39,330.700	9
302.000	302.000	1.042,968.000	11,001.000	1.053,969.000	1.054,271.000	10
225.500	5,805.200	809.900	12.500	821.400	6,626.600	11
21,053.800	37,272.500	40,862.400	86,450.300	133,312.700	170,585.200	12
591,725.600	1.165,099.700	1.910,783.100	115,484.500	2.026,267.600	3.191,367.300	

Přehled společného státního

Skupina II. Správa

Paragraf

Podniky	A. Provozní rozpočet				B. Zjištění			
	Náklady	Těžby	Zisk	Ztráta	přebytku			
					Z provozního jest použiti			
					příděly fondům	příděly základního jmění		
						splátky inv. dluhů (úmor)	investice	
K								
1	Tabáková režie .	420,074.200	1,233,675.300	813,601.100	—	—	—	—
2	Státní loterie .	67,748.800	80,763.300	13,014.500	—	—	—	—
3	Státní mincovna v Kremnici	5,426.300	5,683.700	257.400	—	50.000	—	—
4	Státní solné závody .	39,577.300	60,548.900	20,971.600	—	—	163.200	1,368.000
5	Česko-Slovenská tisková kancelář .	8,816.700	8,844.000	—	1,972.700	—	—	—
6	Vojenská továrna na letadla	53,851.200	54,085.000	213.800	—	—	10.700	58.300
7	Vojenské lesní podniky .	32,719.400	34,888.800	2,169.400	—	—	584.000	—
8	Tiskárna ministerstva národní obrany .	4,505.600	4,741.200	235.600	—	—	3.600	100.000
	Úhrn	632,719.500	1,481,210.200	850,463.400	1,972.700	50.000	761.500	1,526.300
	Zisk, jež jest odvésti státní pokladně (saldo státních podniků) .							

Přehled nákladů provozních rozpočtů

Paragraf	Podniky	Platy zaměst-		
		pragmatikál- ních	podle služebních řádů (vládních nařízení podle § 210, odst. 1 plat. zákona)	smluvních
K				
1	Tabáková režie .	9,872.200	—	—
	Státní loterie	815.700	—	—
3	Státní mincovna v Kremnici .	901.930	—	24.560
4	Státní solné závody	551.500	—	1,628.500
5	Česko-Slovenská tisková kancelář .	1,479.900	—	1,623.300
6	Vojenská továrna na letadla .	87.100	—	3,020.000
7	Vojenské lesní podniky .	—	3,831.400	712.500
8	Tiskárna ministerstva národní obrany	48.700	—	373.000
	Úhrn .	13,157.030	3,831.400	7,531.860

státních podniků (skupina II.).

n a n e ů					
ú h r n e m	Ostatní náklady na zaměstnance, mzdy a jiné platy dělníků	Pense	Ostatní náklady	Ú h r n n á k l a d ů	Paragraf
K					
9,872.200	53,538.000	51,977.300	304,886.700	420,074.200	1
815.700	53.800	697.600	66,181.900	67,748.800	2
328.490	974.550	500.700	3,624.560	5,428.300	3
2,180.000	8,117.400	903.000	28,376.900	39,577.300	4
3,103.200	468.400	290.000	4,985.100	8,816.700	5
3,107.100	19,171.800	—	31,572.500	53,851.200	6
4,548.900	9,154.500	120.000	18,901.000	32,719.400	7
421.700	1,412.600	—	2,671.300	4,505.600	8
24,370.200	92,880.650	54,488.600	460,979.960	632,719.500	

Přehled společného státního rozpočtu na rok 1939.

Skupina III. Správa státního dluhu.

Výdaje na státní dluh jsou obsaženy jednak ve skupině I. „Vlastní státní správa“ v kapitole 10. „Všeobecná pokladní správa“, pokud zatěžují státní správu, jednak ve skupině II. „Správa státních podniků“ v rozpočtech státních podniků, pokud tyto podniky na státní dluh přispívají.

Titul		Výdaje	Kapitál	Ryzí úrok	Úmor	Správa	Úhrn
Paragraf			K				
1		Státní dluh republiky Česko-Slovenské.					
1		Vnitřní státní dluh	44.588,436.507	1.768,626.471	90,000.000	—	1.858,626.471
2		Zahraněční dluh	9.416,301.002	112,458.569	30,014.420	453.050	142,926.039
3		Správní výdaje .	—	—	—	29,900.000	29,900.000
		Úhrn skupiny III. .	54.004,737.509	1.881,085.040	120,014.420	30,353.050	2.031,452.510
		Od toho:					
		Úhrada připadající na území připojená k sousedním státům	—	658,000.000	42,000.000	—	700,000.000
		Zbývá	—	1.223,085.040	78,014.420	30,353.050	1.331,452.510

Titul		Příjmy	Ryzí úrok	Úmor	Správa	Úhrn
Paragraf			K			
1		Státní dluh republiky Česko-Slovenské.				
1		Úhrada státními podniky .	221,705.028	17,286.718	—	238,991.746
2		Úhrada samosprávnými svazky	8,013.746	1,014.050	—	9,027.796
3		Úhrada ze zvláštních zdrojů příjmových	31,006.175	11,968.793	—	42,974.968
4		Úhrada státní správou	962,380.091	47,744.859	30,353.050	1.040,458.000
		Úhrn skupiny III. .	1.223,085.040	78,014.420	30,353.050	1.331,452.510

SKUPINA I.

VLASTNÍ STÁTNÍ SPRÁVA.

	Strana
Kapitola 1. President republiky a kancelář presidenta republiky	. 159
Kapitola 2. Zákonomodárny sbory a kanceláře sněmoven	. 162
Kapitola 3. Předsednictvo ministerské rady	. 165
Kapitola 4. Ministerstvo zahraničních věcí .	. 169
Kapitola 5. Ministerstvo národní obrany . .	. 172
Kapitola 6. Nejvyšší soud .	. 176
Kapitola 7. Nejvyšší správní soud a Volební soud	. 178
Kapitola 8. Odpočivné a zaopatřovací platy	. 180
Kapitola 9. Ministerstvo financí	. 182
Kapitola 10. Všeobecná pokladní správa .	. 186
Kapitola 11. Nejvyšší účetní kontrolní úřad .	. 188
Kapitola 12. Věci celostátního a společného zájmu	. 190

1. President republiky a kancelář presidenta republiky.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
1			1. President republiky a kancelář presidenta republiky.			
			President republiky a kancelář presidenta republiky.			
			President republiky:			
			A. Osobní výdaje	2,700.000	—	2,700.000
			Titul 1. (úhrn) .	2,700.000	—	2,700.000
			Kancelář presidenta republiky.			
			1 Civilní oddělení:			
			A. Osobní výdaje .	2,828.000	—	2,828.000
			B. Věcné výdaje .	749.700	100.000	849.700
			§ 1. (úhrn)	3,577.700	100.000	3,677.700
			2 Vojenské oddělení:			
			A. Osobní výdaje .	507.100	—	507.100
			B. Věcné výdaje .	92.100	—	92.100
			§ 2. (úhrn) .	599.200	—	599.200
			3 Hospodářská správa hradu:			
			A. Osobní výdaje .	1,918.700	—	1,918.700
			B. Věcné výdaje .	1,621.800	170.000	1,791.800
			§ 3. (úhrn) .	3,540.500	170.000	3,710.500
			4 Stavební správa hradu:			
			A. Osobní výdaje .	126.300	—	126.300
			B. Věcné výdaje .	12.500	580.000	592.500
			§ 4. (úhrn)	138.800	580.000	718.800
			5 Správa zámku Lány:			
			A. Osobní výdaje .	494.400	—	494.400
			B. Věcné výdaje .	439.000	30.000	469.000
			§ 5. (úhrn) .	933.400	30.000	963.400

1. President republiky a kancelář presidenta republiky.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
1	2	6	Státní statek Lány:			
			A. Osobní výdaje .	1,080.800	—	1,080.800
			B. Věcné výdaje .	1,384.100	30.000	1,414.100
			§ 6. (úhrn) .	2,464.900	30.000	2,494.900
			Titul 2:			
			A. Osobní výdaje .	6,955.300	—	6,955.300
			B. Věcné výdaje .	4,239.200	910.000	5,149.200
			Titul 2. (úhrn) .	11,194.500	910.000	12,104.500
			Kapitola 1.			
			A. Osobní výdaje:			
			Titul 1.	2,700.000	—	2,700.000
			Titul 2.	6,955.300	—	6,955.300
			Úhrn .	9,655.300	—	9,655.300
			B. Věcné výdaje:			
			Titul 1.	—	—	—
			Titul 2.	4,239.200	910.000	5,149.200
			Úhrn .	4,239.200	910.000	5,149.200
			Úhrn osobních výdajů .	9,655.300	—	9,655.300
			Úhrn věcných výdajů .	4,239.200	910.000	5,149.200
			Celkový úhrn kapitoly 1. .	13,894.500	910.000	14,804.500

1. President republiky a kancelář presidenta republiky.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1939
				K
1			1. President republiky a kancelář presidenta republiky.	
			President republiky a kancelář presidenta republiky.	
	1		President republiky.	—
	2		Kancelář presidenta republiky:	
	1		Civilní oddělení	—
	2		Vojenské oddělení.	—
	3		Hospodářská správa hradu.	101.400
	4		Stavební správa hradu	—
	5		Správa zámku Lány.	14.000
	6		Státní statek Lány	2,659.000
			Titul 2. (úhrn) .	2,774.400
			Celkový úhrn kapitoly 1. .	2,774.400

2. Zákonodárné sbory a kanceláře sněmoven.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
2	1		2. Zákonodárné sbory a kanceláře sněmoven.			
			Zákonodárné sbory a kanceláře sněmoven.			
			Poslanecká sněmovna.			
		1	Poslanci:			
		1	A. Osobní výdaje	12,258.900	—	12,258.900
		2	Sněmovní kancelář:			
			A. Osobní výdaje	3,085.000	—	3,085.000
			B. Věcné výdaje	1,365.000	190.000	1,555.000
			§ 2. (úhrn) .	4,450.000	190.000	4,640.000
			Titul 1:			
			A. Osobní výdaje	16,343.900	—	16,343.900
			B. Věcné výdaje	1,365.000	190.000	1,555.000
			Titul 1. (úhrn) .	16,708.900	190.000	16,898.900
		2	Senát.			
		1	Senátoři:			
			A. Osobní výdaje	6,392.300	—	6,392.300
		2	Senátní kancelář:			
			A. Osobní výdaje	1,686.200	—	1,686.200
			B. Věcné výdaje	854.500	350.000	1,204.500
			§ 2. (úhrn) .	2,540.700	350.000	2,890.700
			Titul 2:			
			A. Osobní výdaje	8,078.500	—	8,078.500
			B. Věcné výdaje	854.500	350.000	1,204.500
			Titul 2. (úhrn) .	8,933.000	350.000	9,283.000
	3		Společné výdaje poslanecké sněmovny a senátu:			
			A. Osobní výdaje .	3,399.100	—	3,399.100
			B. Věcné výdaje	312.000	—	312.000
			Titul 3. (úhrn) .	3,711.100	—	3,711.100

2. Zákonodárné sbory a kanceláře sněmoven.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	úhrn
				K		
2			Kapitola 2.			
			A. Osobní výdaje:			
			Titul 1.	15,843.900	—	15,343.900
			Titul 2.	8,078.500	—	8,078.500
			Titul 3.	3,399.100	—	3,399.100
			Úhrn .	26,821.500	—	26,821.500
			B. Věcné výdaje:			
			Titul 1.	1,365.000	190.000	1,555.000
			Titul 2.	854.500	350.000	1,204.500
			Titul 3.	312.000	—	312.000
			Úhrn .	2,531.500	540.000	3,071.500
			Úhrn osobních výdajů .	26,821.500	—	26,821.500
			Úhrn věcných výdajů .	2,531.500	540.000	3,071.500
			Celkový úhrn kapitoly 2. .	29,353.000	540.000	29,893.000

2. Zákonodárné sbory a kanceláře sněmoven.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1939
				K
2			2. Zákonodárné sbory a kanceláře sněmoven.	
			Zákonodárné sbory a kanceláře sněmoven.	
	1		Poslanecká sněmovna	20.000
	2		Senát	10.000
	3		Společné příjmy poslanecké sněmovny a senátu	100.000
			Celkový úhrn kapitoly 2. .	130.000

3. Předsednictvo ministerské rady.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
3	1		3. Předsednictvo ministerské rady.			
			Předsednictvo ministerské rady.			
		1	Předseda vlády:			
			1. Plat předsedy vlády .	144.000	—	144.000
			2. Náklad na případnou změnu v osobě předsedy vlády .	36.900	—	36.900
			A. Osobní výdaje .	180.900	—	180.900
			§ 1. (úhrn) .	180.900	—	180.900
		2	Výdaje všeobecné:			
			A. Osobní výdaje .	4,507.000	—	4,507.000
			B. Věcné výdaje .	904.400	5.000	909.400
			§ 2. (úhrn) .	5,411.400	5.000	5,416.400
		3	Zvláštní výdaje zpravodajské služby:			
			B. Věcné výdaje	4,965.000	—	4,965.000
		4	Na fond pro nepředvídané výlohy vlády podle § 5, odst. 2 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n.:			
			B. Věcné výdaje	2,500.000	—	2,500.000
		5	Náklad spojený s prováděním zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., o úsporných opatřeních ve veřejné správě:			
			A. Osobní výdaje	—	8.000	8.000
			B. Věcné výdaje	—	35.000	35.000
			§ 5. (úhrn) .	—	43.000	43.000
		6	Státní rada hospodářská:			
			A. Osobní výdaje	—	65.000	65.000
			B. Věcné výdaje	—	120.000	120.000
			§ 6. (úhrn)	—	185.000	185.000
		7	Sbírka zákonů a nařízení:			
			A. Osobní výdaje .	621.200	—	621.200
			B. Věcné výdaje .	1,647.600	—	1,647.600
			§ 7. (úhrn) .	2,268.800	—	2,268.800
			Titul 1 :			
			A. Osobní výdaje .	5,309.100	79.000	5,382.100
			B. Věcné výdaje .	10,017.000	160.000	10,177.000
			Titul 1. (úhrn) .	15,326.100	239.000	15,565.100

3. Předsednictvo ministerské rady.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
3	1a	1	Ministr bez oboru.			
			Ministr:			
			1. Plat ministra .	90.000	—	90.000
			2. Náklad na případnou změnu v osobě ministrův .	90.300	—	90.300
			A. Osobní výdaje .	180.300	—	180.300
			§ 1. (úhrn) .	180.300	—	180.300
		2	Kancelář ministra:			
			A. Osobní výdaje .	157.400	—	157.400
			B. Věcné výdaje .	161.000	—	161.000
			§ 2. (úhrn) .	318.400	—	318.400
	1b	1	Titul 1a:			
			A. Osobní výdaje .	337.700	—	337.700
			B. Věcné výdaje .	161.000	—	161.000
			Titul 1a. (úhrn) .	498.700	—	498.700
			Ministr bez oboru.			
			Ministr:			
		2	1. Plat ministra .	90.000	—	90.000
			2. Náklad na případnou změnu v osobě ministrův .	90.300	—	90.300
			A. Osobní výdaje .	180.300	—	180.300
			§ 1. (úhrn) .	180.300	—	180.300
			Kancelář ministra:			
			A. Osobní výdaje .	17.800	—	17.800
B. Věcné výdaje .	101.000		—	101.000		
§ 2. (úhrn) .	118.800		—	118.800		
1c	Titul 1b:					
	A. Osobní výdaje .		198.100	—	198.100	
	B. Věcné výdaje .	101.000	—	101.000		
	Titul 1b. (úhrn) .	299.100	—	299.100		
	Propaganda:					
	A. Osobní výdaje .	213.200	—	213.200		
B. Věcné výdaje .	947.000	—	947.000			
Titul 1c. (úhrn) .	1.160.200	—	1.160.200			

3. Předsednictvo ministerské rady.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
3	2		Státní úřad statistický:			
			A. Osobní výdaje	13,879.400	—	13,879.400
			B. Věcné výdaje	3,079.000	30.000	3,109.000
			Titul 2. (úhrn) .	16,958.400	30.000	16,988.400
	3		Ústavní soud:			
			A. Osobní výdaje	101.800	—	101.800
			B. Věcné výdaje	46.200	—	46.200
			Titul 3. (úhrn) .	148.000	—	148.000
			Kapitola 3.			
			A. Osobní výdaje:			
			Titul 1.	5,309.100	73.000	5,382.100
			Titul 1a.	337.700	—	337.700
			Titul 1b.	198.100	—	198.100
			Titul 1c.	213.200	—	213.200
			Titul 2.	13,879.400	—	13,879.400
			Titul 3.	101.800	—	101.800
			Úhrn .	20,039.300	73.000	20,112.300
			B. Věcné výdaje:			
			Titul 1.	10,017.000	160.000	10,177.000
			Titul 1a.	161.000	—	161.000
			Titul 1b.	101.000	—	101.000
			Titul 1c.	947.000	—	947.000
			Titul 2.	3,079.000	30.000	3,109.000
			Titul 3.	46.200	—	46.200
			Úhrn .	14,351.200	190.000	14,541.200
			Úhrn osobních výdajů	20,039.300	73.000	20,112.300
			Úhrn věcných výdajů	14,351.200	190.000	14,541.200
			Celkový úhrn kapitoly 3. .	34,390.500	263.000	34,653.500

3. Předsednictvo ministerské rady.

Státní příjmy			1939
Kapitola	Titul	Paragraf	K
3. Předsednictvo ministerské rady.			
3	1	Předsednictvo ministerské rady	11,540.000
	1a	Ministr bez oboru .	—
	1b	Ministr bez oboru .	—
	1c	Propaganda	—
	2	Státní úřad statistický	8,364.500
	3	Ústavní soud .	—
Celkový úhrn kapitoly 3. .			19,904.500

4. Ministerstvo zahraničních věcí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	úhrn
				K		
4	1		4. Ministerstvo zahraničních věcí.			
			Ministerstvo zahraničních věcí.			
		1	Ministr:			
			1. Plat ministra	135.000	—	135.000
			2. Náklad na případnou změnu v osobě ministrův	22.500	—	22.500
			A. Osobní výdaje	157.500	—	157.500
			§ 1. (úhrn)	157.500	—	157.500
		2	Ústřední správa:			
			A. Osobní výdaje	14,822.500	400.000	15,222.500
			B. Věcné výdaje	3,764.000	1,500.000	5,264.000
			§ 2. (úhrn)	18,586.500	1,900.000	20,486.500
			Titul 1:			
			A. Osobní výdaje	14,980.000	400.000	15,380.000
			B. Věcné výdaje	3,764.000	1,500.000	5,264.000
			Titul 1. (úhrn)	18,744.000	1,900.000	20,644.000
		2	Zahraniční služba.			
		1	Vyslanectví:			
			A. Osobní výdaje	29,338.900	180.000	29,518.900
			B. Věcné výdaje	4,963.500	700.000	5,663.500
			§ 1. (úhrn)	34,302.400	880.000	35,182.400
		2	Konsuláty:			
			A. Osobní výdaje	21,479.900	200.000	21,679.900
			B. Věcné výdaje	4,076.200	600.000	4,676.200
			§ 2. (úhrn)	25,555.100	800.000	26,355.100
			Titul 2:			
			A. Osobní výdaje	50,818.800	380.000	51,198.800
			B. Věcné výdaje	9,038.700	1,300.000	10,338.700
			Titul 2. (úhrn)	59,857.500	1,680.000	61,537.500
		3	Účastensství na mezinárodních institucích a jednáních:			
			A. Osobní výdaje	—	30.000	30.000
			B. Věcné výdaje	2,846.000	1,500.000	4,346.000
			Titul 3. (úhrn)	2,846.000	1,530.000	4,376.000

4. Ministerstvo zahraničních věcí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	úhrn
				K		
4	4	1	Služba zpravodajská a propagační.			
			Činnost informační, zpravodajská a propagační styk s cizinou.			
			B. Věcné výdaje	5,000.000	—	5,000.000
			§ 1. (úhrn)	5,000.000	—	5,000.000
		2	Fond pro službu zpravodajskou a propagační podle § 5, odst. 2 zákona ze dne 30. března 1919, č. 175 Sb. z. a n.:			
			B. Věcné výdaje	7,500.000	—	7,500.000
			§ 2. (úhrn)	7,500.000	—	7,500.000
		Titul 4:				
			B. Věcné výdaje	12,500.000	—	12,500.000
		Titul 4. (úhrn)		12,500.000	—	12,500.000
		Kapitola 4.				
			A. Osobní výdaje:			
		Titul 1.		14,980.000	400.000	15,380.000
				50,818.800	380.000	51,198.800
		Titul 2.		—	30.000	30.000
				—	—	—
		Titul 3.		65,798.800	810.000	66,608.800
				—	—	—
		Titul 4.		3,764.000	1,500.000	5,264.000
				9,098.700	1,300.000	10,398.700
		Titul 3.		2,846.000	1,600.000	4,446.000
				12,500.000	—	12,500.000
		Titul 4.		28,148.700	4,300.000	32,448.700
				65,798.800	810.000	66,608.800
		Úhrn		28,148.700	4,300.000	32,448.700
				65,798.800	810.000	66,608.800
		Úhrn osobních výdajů		28,148.700	4,300.000	32,448.700
				65,798.800	810.000	66,608.800
		Úhrn věcných výdajů		28,148.700	4,300.000	32,448.700
				65,798.800	810.000	66,608.800
		Celkový úhrn kapitoly 4.		93,947.500	5,110.000	99,057.500

4. Ministerstvo zahraničních věcí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1939
				K
4	1		4. Ministerstvo zahraničních věcí.	
			Ministerstvo zahraničních věcí.	
		2	Ústřední správa	200.000
	2		Titul 1. (úhrn)	200.000
			Zahraniční služba.	
		1	Vyslanectví	3.000.000
		2	Konsuláty	5.000.000
			Titul 2. (úhrn)	8.000.000
			Celkový úhrn kapitoly 4.	8.200.000

5. Ministerstvo národní obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	úhrn
				K		
5	1		5. Ministerstvo národní obrany.			
			Ministerstvo národní obrany.			
		1	Ministr:			
			1. Plat ministra	90.000	—	90.000
			2. Náklad na případnou změnu v osobě minis- trové	30.100	—	30.100
			A. Osobní výdaje	120.100	—	120.100
			§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
		2	Ústřední správa:			
			A. Osobní výdaje	47,345.900	—	47,345.900
			B. Věcné výdaje	5,394.000	—	5,394.000
			§ 2. (úhrn)	52,739.900	—	52,739.900
			Titul 1:			
			A. Osobní výdaje	47,466.000	—	47,466.000
			B. Věcné výdaje	5,394.000	—	5,394.000
			Titul 1. (úhrn)	52,860.000	—	52,860.000
		2	Národní obrana.			
		1	Osobní výdaje:			
			A. Osobní výdaje	585,927.000	—	585,927.000
		2	Tiskopisy a paušály:			
			B. Věcné výdaje	32,905.000	—	32,905.000
		3	Proviant, proviantní sklady a vý- stroj:			
			B. Věcné výdaje	403,634.000	—	403,634.000
		4	Ubytování:			
			B. Věcné výdaje	56,648.000	6,683.000	63,331.000

5. Ministerstvo národní obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
5	2	5	Remontnictví:			
			B. Věcné výdaje .	2,377.000	—	2,377.000
		6	Zdravotnictví:			
			B. Věcné výdaje .	8,038.000	—	8,038.000
		7	Technické zbraně:			
			B. Věcné výdaje .	57,308.000	4,088.000	61,396.000
		8	Zbrojní služba:			
			B. Věcné výdaje .	139,865.000	—	139,865.000
		9	Vojenské ústavy:			
			B. Věcné výdaje .	8,156.000	424.000	8,580.000
		10	Výcvik, školení a výchova:			
			B. Věcné výdaje .	11,202.000	—	11,202.000
		11	Dopravní a cestovní výdaje:			
			B. Věcné výdaje .	23,000.000	—	23,000.000
		12	Různé potřeby a nepředvídané výdaje, subvence:			
			B. Věcné výdaje .	810.000	155.000	965.000
			Titul 2:			
			A. Osobní výdaje .	585,927.000	—	585,927.000
			B. Věcné výdaje .	743,943.000	11,350.000	755,293.000
			Titul 2. (úhrn) .	1,329,870.000	11,350.000	1,341,220.000
		3	Sociální péče v působnosti vojenské správy:			
			B. Věcné výdaje .	6,920.000	—	6,920.000
			Titul 3. (úhrn) . . .	6,920.000	—	6,920.000

5. Ministerstvo národní obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	úhrn
				K		
6			Kapitola 5.			
			A. Osobní výdaje:			
			Titul 1.	47,466.000	—	47,466.000
			Titul 2.	585,927.000		585,927.000
			Titul 3.	—	—	—
			Úhrn .	633,393.000	—	633,393.000
			B. Věcné výdaje:			
			Titul 1.	5,394.000	—	5,394.000
			Titul 2.	743,943.000	11,350.000	755,293.000
			Titul 3.	6,920.000	—	6,920.000
			Úhrn .	756,257.000	11,350.000	767,607.000
			Úhrn osobních výdajů	633,393.000	—	633,393.000
			Úhrn věcných výdajů	756,257.000	11,350.000	767,607.000
			Celkový úhrn kapitoly 5. .	1.389,650.000	11,350.000	1.401,000.000

5. Ministerstvo národní obrany.

Kapitola	Titul	Státní příjmy	1939
			K
5		5. Ministerstvo národní obrany.	
		Ministerstvo národní obrany.	
	1	Řádné příjmy	12,226.000
		Titul 1. (úhrn)	12,226.000
	2	Mimořádné příjmy	140,000.000
		Titul 2. (úhrn)	140,000.000
		Celkový úhrn kapitoly 5. .	152,226.000

6. Nejvyšší soud.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				Rádné	mimorádné	Úbrn
				K		
6			6. Nejvyšší soud.			
			Nejvyšší soud:			
			A. Osobní výdaje	7,579.000	—	7,579.000
			B. Věcné výdaje	713.200	—	713.200
			Celkový úbrn kapitoly 6. .	8,292.200	—	8,292.200

6. Nejvyšší soud.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1939
				K
6			6. Nejvyšší soud. Nejvyšší soud	700

7. Nejvyšší správní soud a Volební soud.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	ú h r n
				K		
7	1		7. Nejvyšší správní soud a Volební soud.			
			Nejvyšší správní soud a Volební soud.			
			Nejvyšší správní soud:			
			A. Osobní výdaje .	5,927.100	—	5,927.100
			B. Věcné výdaje .	283.000	—	283.000
			Titul 1. (úhrn)	6,210.100	—	6,210.100
			Volební soud:			
			A. Osobní výdaje	—	—	—
			B. Věcné výdaje	10.000	—	10.000
			Titul 2. (úhrn) .	10.000	—	10.000
	2		Kapitola 7.			
			A. Osobní výdaje:			
			Titul 1.	5,927.100	—	5,927.100
			Titul 2.	—	—	—
			Úhrn .	5,927.100	—	5,927.100
			B. Věcné výdaje:			
			Titul 1.	283.000	—	283.000
			Titul 2.	10.000	—	10.000
			Úhrn .	293.000	—	293.000
			Úhrn osobních výdajů .	5,927.100	—	5,927.100
			Úhrn věcných výdajů .	293.000	—	293.000
			Celkový úhrn kapitoly 7. .	6,220.100	—	6,220.100

7. Nejvyšší správní soud a Volební soud.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1939
				K
7			7. Nejvyšší správní soud a Volební soud.	
			Nejvyšší správní soud a Volební soud.	
	1		Nejvyšší správní soud	40.000
	2		Volební soud .	100
			Celkový úhrn kapitoly 7 . .	40.100

8. Odpočivné a zaopatřovací platy.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
8			8. Odpočivné a zaopatřovací platy.			
			Odpočivné a zaopatřovací platy.			
			A. Osobní výdaje.			
	1		Odpočivné a zaopatřovací platy:			
	1	1	Odpočivné a zaopatřovací platy civilní .	81,392.000	—	81,392.000
	2	2	Zaopatřovací platy vojenské .	242,300.000	—	242,300.000
			Titul 1. (úhrn) .	323,692.000	—	323,692.000
	2		Vyplacené převodní částky (premiové rezervy):			
	1	1	Civilní .	100.000	—	100.000
	2	2	Vojenské .	300.000	—	300.000
			Titul 2. (úhrn) .	400.000	—	400.000
	3		Nemocenské pojištění:			
	1	1	Civilní .	820.000	—	820.000
	2	2	Vojenské .	1.000	—	1.000
			Titul 3. (úhrn) .	821.000	—	821.000
	4		Léčebná péče o příjemce zaopatřovacích platů vojenských:			
	1	1	Opatřování protés .	65.000	—	65.000
	2	2	Léčení povinné .	55.000	—	55.000
	3	3	Léčení podpůrné .	1,600.000	—	1,600.000
			Titul 4. (úhrn) .	1,720.000	—	1,720.000
			Úhrn osobních výdajů .	326,633.000	—	326,633.000
			Celkový úhrn kapitoly 8. .	326,633.000	—	326,633.000

8. Odpočivné a zaopatřovací platy.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1939
				K
a	1	1	8. Odpočivné a zaopatřovací platy.	
			Odpočivné a zaopatřovací platy.	
			Příspěvky státních zaměstnanců:	
			Civilní:	
			a) řádné pensijní příspěvky 7,190.000 K	8,750.000
			b) zvláštní pensijní příspěvky 1,560.000 K	
			Vojenské:	
			a) řádné pensijní příspěvky 27,700.000 K	31,950.000
			b) zvláštní pensijní příspěvky 3,650.000 K	
			Titul 1. (úhrn)	40,100.000
			Přijaté převodní částky (premiové rezervy):	
			Civilní	140.000
			Vojenské	803.000
			Titul 2. (úhrn)	940.000
			Celkový úhrn kapitoly 8. .	41,040.000

9. Ministerstvo financí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	úhrn
				K		
9	1	1	9. Ministerstvo financí.			
			Ministerstvo financí.			
			1 Ministr:			
			1. Plat ministra	90.000	—	90.000
			2. Náklad na případnou změnu v osobě ministrů	80.100	—	80.100
			A. Osobní výdaje	120.100	—	120.100
			§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
			2 Ústřední správa:			
			A. Osobní výdaje	16,091.000	200.000	17,191.000
			B. Věcné výdaje	2,777.200	250.000	3,027.200
			§ 2. (úhrn)	19,768.200	450.000	20,218.200
			3 Ústřední správa pozemkového katastru s reprodukčním ústavem a ústředním archivem pozemkového katastru. Geodetické základy polohopisné s triangulační kanceláří:			
			A. Osobní výdaje	3,714.300	—	3,714.300
			B. Věcné výdaje	3,538.400	455.700	3,594.100
			§ 3. (úhrn)	7,252.700	455.700	7,703.400
			Titul 1:			
			A. Osobní výdaje	20,825.400	200.000	21,025.400
			B. Věcné výdaje	6,315.600	705.700	7,021.300
			Titul 1. (úhrn)	27,141.000	905.700	28,046.700
			2 Podřízené úřady a orgány.			
			1 Ústřední státní pokladna:			
			A. Osobní výdaje	1,271.500	—	1,271.500
			B. Věcné výdaje	3,015.200	10.000	3,025.200
			§ 1. (úhrn)	4,286.700	10.000	4,296.700

9. Ministerstvo financí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1999		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
9	2	2	Ředitelství státního dluhu:			
			A. Osobní výdaje	2,171.800	40.000	2,211.800
			B. Věcné výdaje	210.000	5.000	215.000
			§ 2. (úhrn)	2,381.800	45.000	2,426.800
		3	Chemicko-technická zkušebna finanční správy:			
			A. Osobní výdaje	481.300	—	481.300
			B. Věcné výdaje	69.200	10.000	79.200
			§ 3. (úhrn)	550.500	10.000	560.500
			Titul 2:			
			A. Osobní výdaje	3,924.600	40.000	3,964.600
			B. Věcné výdaje	3,294.400	25.000	3,319.400
			Titul 2. (úhrn)	7,219.000	65.000	7,284.000
		3	Veřejné dávky:			
			A. Osobní výdaje	—	—	—
			B. Věcné výdaje	4,000.000	—	4,000.000
			Titul 3. (úhrn)	4,000.000	—	4,000.000
			Kapitola 9.			
			A. Osobní výdaje:			
			Titul 1.	20,825.400	200.000	21,025.400
			Titul 2.	3,924.600	40.000	3,964.600
			Titul 3.	—	—	—
			Úhrn .	24,750.000	240.000	24,990.000
			B. Věcné výdaje:			
			Titul 1.	6,316.600	705.700	7,022.300
			Titul 2.	3,294.400	25.000	3,319.400
			Titul 3.	4,000.000	—	4,000.000
			Úhrn .	13,610.000	730.700	14,340.700
			Úhrn osobních výdajů .	24,750.000	240.000	24,990.000
			Úhrn věcných výdajů .	13,610.000	730.700	14,340.700
			Celkový úhrn kapitoly 9. .	38,360.000	970.700	39,330.700

9. Ministerstvo financí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1939		
				K		
9	1	9. Ministerstvo financí.				
		Ministerstvo financí.				
		Finanční správa.				
		1	Ústřední správa	92.100		
		2	Náhrada zemí České a Moravskoslezské za zvláštní působnost ministerstva financí pro obvod těchto zemí	14,000.000		
		3	Ústřední správa pozemkového katastru s reprodukčním ústavem a ústředním archivem pozemkového katastru. Geodetické základy polohopisné s triangulační kanceláří	22.200		
		Titul 1. (úhrn)			14,114.300	
		2	Podřízené úřady a orgány.			
			1	Náhrada zemí České a Moravskoslezské za zvláštní působnost ústřední státní pokladny pro obvody těchto zemí	9,000.000	
			2	Náhrada země Slovenské za zvláštní působnost ústřední státní pokladny v oboru agendy kolkové pro tuto zemi	250.000	
			3	Ředitelství státního dluhu	78.000	
	4		Chemicko-technická zkušebna finanční správy	125.200		
	Titul 2. (úhrn)			3,453.200		
	3	Veřejné dávky.				
		1	Daň z obratu a daň přepychová:			
			a) daň z obratu a daň přepychová při dovozu	205,000.000		
			b) paušál daně z obratu u lihu zdaněného spotřební dani, u cukru a piva	255,000.000		
		§ 1. (úhrn)			460,000.000	
		2	Cla:			
			pol. 1. Dovozní a vývozní cla	349,217.000		
	pol. 2. Celní poplatky		510.000			
	pol. 3. Celní úroky a úroky z prodlení		1,755.000			
§ 2. (úhrn)			351,482.000			

9. Ministerstvo financí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1959
				K
9	3	3	Spotřební daně:	
			pol. 1. Daň z lihu:	
			a) Výrobní a spotřební daň z lihu	248.000.000
			b) Dávka z droždí	1.500.000
			c) Kontrolní poplatek podle § 6 zák. č. 643/1919 Sb. z a n.	3.000.000
			d) Zprošřovací dávka podle čl. VI, § 5 zák. č. 66/1932 Sb. z a n.	500.000
			pol. 1. (úhrn)	253.000.000
			pol. 2. Daň z droždí	32.000.000
			pol. 3. Daň z cukru	415.000.000
			pol. 4. Daň z piva	323.000.000
			pol. 5. Daň z uhlí	120.000.000
			pol. 6. Úroky z prodlení a jiné příjmy po odečtení exekučních výloh	—
			§ 3. (úhrn)	1.148.000.000
			Titul 3. (úhrn)	1.959.482.000
4			Monopoly.	
			1 S a l .	61.972.000
			2 S l a d i d l a	2.200.000
			3 V ý b u š n é l á t k y	10.000.000
			Titul 4. (úhrn)	74.172.000
			Kapitola 9.	
			Titul 1.	14.114.300
			Titul 2.	3.453.200
			Titul 3.	1.959.482.000
			Titul 4.	74.172.000
			Celkový úhrn kapitoly 9.	2.051.221.500

10. Všeobecná pokladní správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
10			10. Všeobecná pokladní správa.			
			Všeobecná pokladní správa.			
	1		Státní dluh.			
	1		Příspěvek státní správy na úhradu státního dluhu:			
			B. Věcné výdaje . . .	1.040,458.000	—	1.040,458.000
	2		Správa státního majetku.			
	1		Úroky a výlohy ze šekové služby, z běžných účtů státních podniků a z přechodných úvěrů:			
			B. Věcné výdaje	—	7,000.000	7,000.000
	2		Nákup cenných papírů:			
			B. Věcné výdaje	—	—	—
			Titul 2:			
			A. Osobní výdaje	—	—	—
			B. Věcné výdaje	—	7,000.000	7,000.000
			Titul 2. (úhrn)	—	7,000.000	7,000.000
	3		Měna.			
	1		Kursovni ztráta:			
			B. Věcné výdaje	—	—	—
	2		Úprava měny:			
			A. Osobní výdaje	—	2.000	2.000
			B. Věcné výdaje	—	4,001.000	4,001.000
			Titul 3:			
			A. Osobní výdaje	—	2.000	2.000
			B. Věcné výdaje	—	4,001.000	4,001.000
			Titul 3. (úhrn)	—	4,003.000	4,003.000
	4		Výlohy spojené se šekovým řízením:			
			B. Věcné výdaje	2,000.000	—	2,000.000
			Titul 4. (úhrn)	2,000.000	—	2,000.000
	5		Náhrady a jiné:			
			A. Osobní výdaje	300.000	—	300.000
			B. Věcné výdaje	510.000	—	510.000
			Titul 5. (úhrn)	810.000	—	810.000
			Kapitola 10:			
			A. Osobní výdaje:			
			Titul 1.	—	—	—
			Titul 2.	—	—	—
			Titul 3.	—	2.000	2.000
			Titul 4.	—	—	—
			Titul 5.	300.000	—	300.000
			Úhrn	300.000	2.000	302.000
			B. Věcné výdaje:			
			Titul 1.	1.040,458.000	—	1.040,458.000
			Titul 2.	—	7,000.000	7,000.000
			Titul 3.	—	4,001.000	4,001.000
			Titul 4.	2,000.000	—	2,000.000
			Titul 5.	510.000	—	510.000
			Úhrn	1.042,968.000	11,001.000	1.053,969.000
			Úhrn osobních výdajů	300.000	2.000	302.000
			Úhrn věcných výdajů	1.042,968.000	11,001.000	1.053,969.000
			Celkový úhrn kapitoly 10.	1.043,268.000	11,003.000	1.054,271.000

10. Všeobecná pokladní správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1939
				K
10			10. Všeobecná pokladní správa.	
			Všeobecná pokladní správa.	
			Státní podniky.	
	1			
		1	Saldo státních podniků.	846,122.300
			Titul 1. (úhrn)	846,122.300
	2		Správa movitého státního majetku.	
		1	Úroky a výlohy ze šekové služby, běžných účtů státních podniků a z přechodných úvěrů	—
		2	Úroky z cenných papírů a jiné úroky a příjmy	26,572.000
		3	Výtěžek za prodané nebo stranám vrácené cenné papíry	—
		4	Státní vklady vrácené bankami a jinými peněžními ústavami	500.000
		6	Výtěžky z převzatých obchodů Bankovního úřadu ministerstva financí v likvidaci	2,819.000
			Titul 2. (úhrn)	29,891.000
	3		Správa nemovitého státního majetku.	
		1	Prodeje	1,000.000
			Titul 3. (úhrn)	1,000.000
	4		Měna.	
		1	Kursovni zisk	—
			Titul 4. (úhrn)	—
	5		Administrativní pokuty.	
		1	Pokuty uložené vojenskými soudy	4.200
		2	Částky uložené nejvyšším správním soudem podle § 41 zákona ze dne 16. června 1937, č. 164 Sb. z. a n., o nejvyšším správním soudu	1.500
			Titul 5. (úhrn)	5.700
	6		Různé	—
			Titul 6. (úhrn)	—
			Kapitulu 10.	846,122.300
			Titul 1.	846,122.300
			Titul 2.	29,891.000
			Titul 3.	1,000.000
			Titul 4.	—
			Titul 5.	5.700
			Titul 6.	—
			Celkový úhrn kapitoly 10. .	877,019.000

11. Nejvyšší účetní kontrolní úřad.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	ú h r n
				K		
11			II. Nejvyšší účetní kontrolní úřad.			
			Nejvyšší účetní kontrolní úřad:			
			A. Osobní výdaje	5,805.200	—	5,805.200
			B. Věcné výdaje	808.900	12.500	821.400
			Celkový úhrn kapitoly 11. .	6,614.100	12.500	6,626.600

11. Nejvyšší účetní kontrolní úřad.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1939
				K
11			II. Nejvyšší účetní kontrolní úřad. Nejvyšší účetní kontrolní úřad .	—

12. Věci celostátního a společného zájmu.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimorádné	Úhrn
				K		
12	1		12. Věci celostátního a společného zájmu.			
			Ministerstvo vnitra.			
		1	Hraniční služba:			
			A. Osobní výdaje	427.000	8,736.000	9,163.000
			B. Věcné výdaje	145.000	10,122.000	10,267.000
			§ 1. (úhrn)	572.000	18,858.000	19,430.000
		2	Ruský historický archiv zahraniční:			
			A. Osobní výdaje	343.100	—	343.100
			B. Věcné výdaje	137.300	—	137.300
			§ 2. (úhrn)	480.400	—	480.400
	2		Titul 1:			
			A. Osobní výdaje	770.100	8,736.000	9,506.100
			B. Věcné výdaje	282.300	10,122.000	10,404.300
			Titul 1. (úhrn)	1,052.400	18,858.000	19,910.400
			Ministerstvo školství a národní osvěty.			
		1	Vědecké ústavy:			
			A. Osobní výdaje	1,197.200	—	1,197.200
			B. Věcné výdaje	357.500	—	357.500
			§ 1. (úhrn)	1,554.700	—	1,554.700
		2	Školské a kulturní styky s cizinou:			
			A. Osobní výdaje	807.800	—	807.800
			B. Věcné výdaje	2,942.200	—	2,942.200
			§ 2. (úhrn)	3,750.000	—	3,750.000

12. Věci celostátního a společného zájmu.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
12	2	3	Historický ústav v Římě:			
			A. Osobní výdaje	—	—	—
			B. Věcné výdaje	50.000	—	50.000
			§ 3. (úhrn)	50.000	—	50.000
		4	Účast na mezinárodních výstavách:			
			A. Osobní výdaje	—	—	—
			B. Věcné výdaje	—	900.000	900.000
			§ 4. (úhrn)	—	900.000	900.000
			Titul 2:			
			A. Osobní výdaje	2.005.000	—	2.005.000
			B. Věcné výdaje	3.349.700	900.000	4.249.700
			Titul 2. (úhrn)	5.354.700	900.000	6.254.700
	3	1	Ministerstvo zemědělství.			
			Zemědělský ústav účetnicko-správo- vůdný:			
			A. Osobní výdaje	1.066.000	10.000	1.076.000
			B. Věcné výdaje	285.500	—	285.500
			§ 1. (úhrn)	1.351.500	10.000	1.361.500
		2	Účast na mezinárodním ústavu ze- mědělském v Římě:			
			B. Věcné výdaje	126.000	—	126.000
			§ 2. (úhrn)	126.000	—	126.000
		3	Členské příspěvky mezinárodním institucím:			
			B. Věcné výdaje	31.100	—	31.100
			§ 3. (úhrn)	31.100	—	31.100

12. Věci celostátního a společného zájmu.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				Řádné	mimoriádné	Úhrn
				K		
12	3	4	Účast na mezinárodních výstavách:			
			B. Věcné výdaje	—	250.000	250.000
			§ 4. (úhrn)	—	250.000	250.000
			Titul 3:			
			A. Osobní výdaje	1,066.000	10.000	1,076.000
			B. Věcné výdaje	442.600	250.000	692.600
			Titul 3. (úhrn)	1,508.600	260.000	1,768.600
		4	Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností.			
			1 Povolovací řízení při vývozu, dovozu a průvozu:			
			A. Osobní výdaje	1,909.400	—	1,909.400
			B. Věcné výdaje	216.800	—	216.800
			§ 1. (úhrn)	2,126.200	—	2,126.200
			2 Kartelová komise a kartelový soud:			
			A. Osobní výdaje	40.000	—	40.000
			B. Věcné výdaje	10.000	—	10.000
			§ 2. (úhrn)	50.000	—	50.000
			3 Obeslání mezinárodní konference práce:			
			B. Věcné výdaje	30.000	—	30.000
			§ 3. (úhrn)	30.000	—	30.000
		4	Členství v mezinárodních uních:			
			B. Věcné výdaje	143.900	—	143.900
			§ 4. (úhrn)	143.900	—	143.900
		5	Podpora č.s. filmové výroby:			
			B. Věcné výdaje	4,360.000	—	4,360.000
			5. (úhrn)	4,360.000	—	4,360.000

12. Věci celostátního a společného zájmu.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	úhrn
				K		
12	4	6	Zvelebování vývozu:			
			B. Věcné výdaje	7,175.100	—	7,175.100
			§ 6. (úhrn)	7,175.100	—	7,175.100
		7	Účast na mezinárodních výstavách:			
			B. Věcné výdaje	—	7,230.000	7,230.000
			§ 7. (úhrn)	—	7,230.000	7,230.000
		8	Cizinecký a lázeňský ruch:			
			B. Věcné výdaje	1,800.000	—	1,800.000
			§ 8. (úhrn) .	1,800.000	—	1,800.000
		9	Přístaviště říční a námořní:			
			B. Věcné výdaje	712.600	2.000	714.600
			§ 9. (úhrn)	712.600	2.000	714.600
		10	Patentní úřad:			
			A. Osobní výdaje	3,945.300	—	3,945.300
			B. Věcné výdaje	344.600	25.000	369.600
			§ 10. (úhrn)	4,289.900	25.000	4,314.900
		11	Patentní soud:			
			A. Osobní výdaje	50.000	—	50.000
			§ 11. (úhrn) .	50.000	—	50.000
			Titul 4:			
			A. Osobní výdaje	5,944.700	—	5,944.700
			B. Věcné výdaje	14,793.000	7,257.000	22,050.000
			Titul 4. (úhrn)	20,737.700	7,257.000	27,994.700

12. Věci celostátního a společného zájmu.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
12	5		Ministerstvo veřejných prací.			
		1	Ústředí ministerstva veřejných prací:			
			B. Věcné výdaje	507.000	31,530.000	32,037.000
			§ 1. (úhrn)	507.000	31,530.000	32,037.000
		2	Č.-S. státní aerolinie:			
			A. Osobní výdaje	7,123.000	—	7,123.000
			B. Věcné výdaje	9,437.000	14,600.000	24,037.000
			§ 2. (úhrn)	16,560.000	14,600.000	31,160.000
		3	Státní ústavy hydrologický a hydrotechnický T. G. Masaryka:			
			A. Osobní výdaje	841.800	—	841.800
			B. Věcné výdaje	180.100	5.000	185.100
			§ 3. (úhrn)	1,021.900	5.000	1,026.900
		4	Ústav pro hospodárné využití paliv:			
			A. Osobní výdaje	604.000	—	604.000
			B. Věcné výdaje	106.500	40.000	146.500
			§ 4. (úhrn)	710.500	40.000	750.500
		5	Úřad pro zkoušení ručních střelných zbraní:			
			A. Osobní výdaje	122.300	—	122.300
			B. Věcné výdaje	11.300	—	11.300
			§ 5. (úhrn)	133.600	—	133.600
		6	Státní geologický ústav:			
			A. Osobní výdaje	658.700	—	658.700
			B. Věcné výdaje	377.700	35.000	412.700
			§ 6. (úhrn)	936.400	35.000	971.400

12. Věci celostátního a společného zájmu.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1930		
				řádné	mimořádné	Úhrn
				K		
12	5		Titul 5:			
			A. Osobní výdaje	15,429.400	—	15,429.400
			B. Věcné výdaje	12,261.800	67,681.300	79,943.100
			Titul 5. (úhrn)	27,691.200	67,681.300	95,372.500
	6		Ministerstvo sociální a zdravotní správy.			
		1	Státní zdravotní ústav (Hlavní ústav):			
			A. Osobní výdaje	3,240.900	—	3,240.900
			B. Věcné výdaje	1,533.000	140.000	1,673.000
			§ 1. (úhrn)	4,773.900	140.000	4,913.900
		2	Zvláštní výdaje sociální:			
			A. Osobní výdaje	70.400	—	70.400
			B. Věcné výdaje	13,850.000	—	13,850.000
			§ 2. (úhrn)	13,920.400	—	13,920.400
		3	Mezinárodní styky:			
			B. Věcné výdaje	950.000	100.000	450.000
			§ 3. (úhrn)	350.000	100.000	450.000
			Titul 6:			
			A. Osobní výdaje	9,311.300	—	9,311.300
			B. Věcné výdaje	15,733.000	240.000	15,973.000
			Titul 6. (úhrn)	19,044.300	240.000	19,284.300

12. Věci celostátního a společného zájmu.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní výdaje	1939		
				tádné	mimořádné	Úhrn
				K		
12			Kapitola 12:			
			A. Osobní výdaje:			
	Titul 1.			770.100	8,736.000	9,506.100
	Titul 2.			2,005.000	—	2,005.000
	Titul 3.			1,066.000	10.000	1,076.000
	Titul 4.			5,944.700	—	5,944.700
	Titul 5.			15,429.400	—	15,429.400
	Titul 6.			3,311.300	—	3,311.300
			Úhrn .	28,525.500	8,746.000	37,272.500
			B. Věcné výdaje:-			
	Titul 1.			282.300	10,122.000	10,404.300
	Titul 2.			3,349.700	900.000	4,249.700
	Titul 3.			442.600	250.000	692.600
	Titul 4.			14,793.000	7,257.000	22,050.000
	Titul 5.			12,201.800	67,681.300	79,943.100
	Titul 6.			15,733.000	240.000	15,973.000
			Úhrn	46,862.400	86,450.300	133,312.700
			Úhrn osobních výdajů	28,525.500	8,746.000	37,272.500
			Úhrn věcných výdajů .	46,862.400	86,450.300	133,312.700
			Celkový úhrn kapitoly 12. .	75,388.900	95,196.300	170,585.200

12. Věci celostátního a společného zájmu.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státní příjmy	1939
				K
12	3		12. Věci celostátního a společného zájmu.	
			Ministerstvo zemědělství.	
	1	1	Zemědělský ústav účetnicko-správo vědný	15.000
			Titul 3. (úhrn)	15.000
	4		Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností.	
		1	Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností	16.930.400
		2	Patentní úřad	11.106.000
			Titul 4. (úhrn)	28.036.400
	5		Ministerstvo veřejných prací.	
		1	Ústředí ministerstva veřejných prací	—
		2	Č.-S. státní aerolinie	—
		3	Státní ústavy hydrologický a hydrotechnický T. G. Masaryka	7.000
		4	Ústav pro hospodárné využití paliv	130.000
		5	Úřad pro zkoušení ručních střelných zbraní.	80.000
		6	Státní geologický ústav	11.000
		7	Radiologický ústav	25.000
		8	Cejchovní služba	9.120.000
		9	Puncovní služba.	952.800
		10	Správa státních budov	146.500
		11	Stavby budov a koupě realit pro potřeby civilní státní správy	—
			Titul 5. (úhrn)	10.472.300
	6		Ministerstvo sociální a zdravotní správy.	
		1	Státní zdravotní ústav (Hlavní ústav)	416.500
		2	Zvláštní příjmy sociální	120.000
			Titul 6. (úhrn)	536.500
	Celkový úhrn kapitoly 12. .			39.060.200

SKUPINA II.

SPRÁVA STÁTNÍCH PODNIKŮ.

	Strana
§ 1. Tabáková režie	. 200
§ 2. Státní loterie	. 204
§ 3. Státní mincovna v Kremnici	. 206
§ 4. Státní solné závody	209
§ 5. Česko-Slovenská tisková kancelář	. 212
§ 6. Vojenská továrna na letadla	. 214
§ 7. Vojenské lesní podniky	. 218
§ 8. Tiskárna ministerstva národní obrany	. 222

§ 1. Tabáková režie.

§ 1. Tabáková
(Patří do působnosti

Náklady		Jednotlivě	Úhrnem	
		K		
A. Provozní rozpočet.				
I. Provozovací náklady:				
1. Vlastní náklady provozovatelů:				
a) Platy stálých zaměstnanců	5,937.800	960,416.500	420,074.200	
b) Ostatní náklady .	347,078.700			
c) Odpisy	7,400.000			
2. Náklady správní (ústřední):				
a) Platy stálých zaměstnanců .	3,934.400	6,820.400		
b) Ostatní náklady	2,886.000			
c) Odpisy	—			
3. Náklady všeobecné:				
a) Pense	51,977.900	52,837.300		
b) Ostatní náklady	860.000			
c) Odpisy	—			
II. Úroky z investičních dluh				
III. Ztráty finanční:				
1. Úroky	—	—		
2. Jiné ztráty finanční	—	—		
IV. Jiné náklady:				
1. Platy stálých zaměstnanců	—	—		
2. Ostatní náklady	—	—		
3. Odpisy	—	—		
Součet nákladů ad I.—IV.			420,074.200	
V. Zisk			813,601.100	
Úhrnem			1,233,675.300	
B. Zjištění konečného přebytku.				
I. Příděly fondům dotovaným z ryzího zisku				
II. Příděly základnímu jmění:				
a) Splátky investičních dluhů .	—	—		
b) Úhrada investic z provozního zisku .	—	—		
III. Konečný přebytek (odvod státní pokladně)			813,601.100	
Úhrnem .			813,601.100	

§ 1. Tabáková reže.

reže.
ministerstva financí.)

Těžby		Jednotlivě	Úhrnem
		K	
A. Provozní rozpočet.			
I. Provozovací těžby:			
1. Vlastní těžby provozovací	.	1.223,345.200	1.229,605.300
2. Jiné těžby provozovací	.	2,460.000	
3. Pensijní příspěvky	.	3,800.100	
II. Zisky finanční:			
1. Úroky	.	4,070.000	4,070.000
2. Jiné zisky finanční	.	—	
III. Jiné těžby			—
Součet těžeb ad I.—III.			1.233,675.300
IV. Ztráta			—
Úhrnem			1.233,675.300
B. Zjištění konečného přebytku.			
Provozní zisk			813,601.100
Úhrnem			813,601.100

§ 1. Tabáková režie.

§ 1. Tabáková
(Patří do působnosti)

Náklady	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
C. Investiční rozpočet.		
Investiční náklady.		
I. Investice právě.		
1. Nemovitosti:		
a) Koupě pozemků .		
b) Stavby obytných domů	—	
c) Stavby v provozovnách	1,050.000	
d) Stavby vleček a jich prodloužení .	—	
e) Stavby ohradních zdi .	50.000	
f) Stavby kanalisace v provozovnách .	200.000	
g) Komunikační úpravy	115.000	
h) Strojně technická zařízení zvyšující trvale hodnotu staveb	350.000	1,775.000
2. Movitosti:		
Stroje a ostatní inventář .	3,746.000	
3. Živý inventář	1.500	5,524.500
II. Obnova.		
1. Nemovitosti:		
a) Stavby	—	
b) Strojně technická zařízení zvyšující trvale hodnotu staveb	1,460.000	1,460.000
2. Movitosti:		
Stroje a ostatní inventář	395.000	
3. Živý inventář .	300	1,855.300
Úhrnem		7,379.800

§ 2. Státní loterie.

§ 2. Státní
(Patří do působnosti

Náklady		Jednotlivě	Úhrnem
		K	
A. Provozní rozpočet.			
I. Provozovací náklady:			
1. Vlastní náklady provozovací:			
a) Platy stálých zaměstnanců	816.700		
b) Ostatní náklady .	66,166.500		
c) Odpisy	38.000	67,020.200	
2. Náklady správní (ústřední):			
a) Platy stálých zaměstnanců .	—		
b) Ostatní náklady	31.000	31.000	
3. Náklady všeobecné:			
a) Pense	697.600		
b) Ostatní náklady .	—	697.600	67,748.800
II. Úroky z investičních dluhů .			
III. Ztráty finanční:			
1. Úroky	.	—	
2. Jiné ztráty finanční	.	—	—
IV. Jiné náklady			
Součet nákladů ad I.—IV.			67,748.800
V. Zisk			19,014.500
Úhrnem .			80,763.300
B. Zjištění konečného přebytku.			
I. Příděly fondům dotovaným z ryziho zisku			—
II. Příděly základnímu jmění:			
a) Splátky investičních dluhů	.	—	
b) Úhrada investic z provozního zisku .	.	—	—
III. Konečný přebytek (odvod státní pokladně) .			19,014.500
Úhrnem .			19,014.500
C. Investiční rozpočet.			
Investiční náklady:			
I. Investice práv é			—
II. Obnova .			36.000
Úhrnem .			36.000

§ 2. Státní loterie.

loterie.
ministerstva financí.)

Těžby		Jednotlivě	Úhrnem
		K	
A. Provozní rozpočet.			
I. Provozovací těžby:			
1. Vlastní těžby provozovací	.	80,280.000	80,343.300
2. Jiné těžby provozovací	.	1.000	
3. Pensijní příspěvky	.	62.300	
II. Zisky finanční:			
1. Úroky	.	420.000	420.000
2. Jiné zisky finanční	.	—	
III. Jiné těžby			—
Součet těžeb ad I.—III. .			80,763.300
IV. Ztráta			—
Úhrnem .			80,763.300
B. Zjištění konečného přebytku.			
Provozní zisk			13,014.500
Úhrnem			13,014.500
C. Investiční rozpočet.			
Investiční úhrada.			
I. Investice pravé:			
1. Podílem z provozního zisku .	.	—	—
2. Zápůjčkou	.	—	
3. Vlastními prostředky	.	—	
II. Obnova:			
Vlastními prostředky	.		35.000
Úhrnem .			35.000

§ 3. Státní mincovna v Krennici.

§ 3. Státní
(Patří do působnosti)

Náklady	K	
	Jednotlivě	Úhrnem
A. Provozní rozpočet.		
I. Provozovací náklady:		
1. Vlastní náklady provozovací:		
a) Platy stálých zaměstnanců .	326.490	
b) Ostatní náklady	4.339.160	
c) Odpisy	232.360	4.898.010
2. Náklady správní (ústřední):		
a) Platy stálých zaměstnanců	—	
b) Ostatní náklady	27.590	
c) Odpisy	—	27.590
3. Náklady všeobecné:		
a) Pense	961.200	
b) Ostatní náklady	149.500	
c) Odpisy	—	500.700
II. Úroky z investičních dluhů	—	5.426.300
III. Ztráty finanční:		
1. Úroky	—	—
2. Jiné ztráty finanční	—	—
IV. Jiné náklady:		
1. Platy stálých zaměstnanců .	—	—
2. Ostatní náklady	—	—
3. Odpisy	—	—
Součet nákladů ad I.—IV. .		5.426.300
V. Zisk		257.400
Úhrnem .		5.683.700
B. Zjištění konečného přebytku.		
I. Příděly fondům dotovaným z ryziho zisku		50.000
II. Příděly základnímu jmění:		
a) Splátky investičních dluhů	—	—
b) Úhrada investic z provozního zisku	—	—
III. Konečný přebytek (odvod státní pokladně)		207.400
Úhrnem .		257.400
C. Investiční rozpočet.		
Investiční náklady:		
I. Investice nové		—
II. Obnova.		40.000
Úhrnem .		40.000

§ 3. Státní mincovna v Kremnici.

mincovna v Kremnici.
ministerstva financí.)

Těžby	K	
	Jednotlivě	Úhrnem
A. Provozní rozpočet.		
I. Provozovací těžby:		
1. Vlastní těžby provozovatel	5,660.400	
2. Jiné těžby provozovatel	—	
3. Pensijní příspěvky	23.300	5,683.700
II. Zisky finanční:		
1. Úroky	—	
2. Jiné zisky finanční	—	—
III. Jiné těžby		
Součet těžeb ad I.—III.		5,683.700
IV. Ztráta		
Úhrnem		5,683.700
B. Zjištění konečného přebytku.		
Provozní zisk		257.400
Úhrnem		257.400
C. Investiční rozpočet.		
Investiční úhrada.		
I. Investice právě:		
1. Podílem z provozního zisku	—	
2. Zápůjčkou	—	
3. Vlastními prostředky	—	—
II. Obnova:		
Vlastními prostředky		40.000
Úhrnem		40.000

§ 4. Státní solné závody.

§ 4. Státní solné
(Patří do působnosti mini-

Náklady	K	
	Jednotlivě	Úhrnem
A. Provozní rozpočet.		
I. Provozovací náklady:		
1. Vlastní náklady provozovací:		
a) Platy stálých zaměstnanců	276.000	
b) Ostatní náklady	28,659.800	
c) Odpisy	3,891.100	
d) Prodej	693.600	
	33,020.500	
2. Náklady správní (ústřední):		
a) Platy stálých zaměstnanců	275.500	
b) Ostatní náklady	705.600	
c) Odpisy	279.800	
	1,260.900	
3. Náklady všeobecné		
a) Pense	903.000	
b) Ostatní	68.300	
c) Odpisy	488.000	
	1,459.300	35,740.700
II. Úroky z investičních dluhů		1,720.700
III. Ztráty finanční:		
1. Úroky	—	
2. Jiné ztráty finanční	—	
3. Odpisy nedobytných pohledávek	—	—
IV. Jiné náklady:		
1. Platy stálých zaměstnanců	—	
2. Ostatní náklady	2,115.900	
3. Odpisy	—	2,115.900
Součet nákladů ad I.—IV.		39,577.300
V. Zisk		20,971.600
Úhrnem		60,548.900
B. Zjištění konečného přebytku.		
I. Příděly fondům dotovaným z ryziho zisku		—
II. Příděly základnímu jmění:		
a) Splátky investičních dluhů	163.200	
b) Úhrada investic z provozního zisku	1,368.000	1,531.200
III. Konečný přebytek (odvod státní pokladně)		10,440.400
Úhrnem . . .		20,971.600

§ 4. Státní solné závody.

závody.

sterstva veřejných prací.)

Těžby	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
A. Provozní rozpočet.		
I. Provozovací těžby:		
1. Vlastní těžby provozovací	60,480.100	60,548.900
2. Jiné těžby provozovací	20.000	
3. Pensijní příspěvky	39.800	
II. Zisky finanční:		
1. Úroky	—	—
2. Jiné zisky finanční	—	
III. Jiné těžby		—
Součet těžeb ad I.—III.		60,548.900
IV. Ztráta.		—
Úhrnem .		60,548.900
B. Zjištění konečného přebytku.		
Provozní zisk		20,971.600
Úhrnem .		20,971.600

§ 4. Státní solné závody.

§ 4. Státní solné (Patří do působnosti mini-		
Náklady	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
C. Investiční rozpočet.		
Investiční náklady.		
I. Investice právě.		
1. Nemovitosti:		
a) Pozemky .	300.000	1,368.000
b) Stavby	650.000	
c) Pevná zařízení	—	
d) Budovy	38.000	
e) Dolový majetek .	—	
2. Movitosti:		
a) Vozidla .	—	1,368.000
b) Stroje	200.000	
c) Zařízení	180.000	
II. Obnova.		
1. Nemovitosti:		
a) Pozemky	—	1,360.000
b) Stavby	—	
c) Pevná zařízení	530.000	
d) Budovy	830.000	
e) Dolový majetek .	—	
2. Movitosti:		
a) Vozidla	—	2,234.000
b) Stroje	314.000	
c) Zařízení	560.000	
Úhrnem . . .	874.000	2,234.000
		3,602.000

§ 4. Státní solné závody.

závody.
sterstva veřejných prací.)

Těžby	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
C. Investiční rozpočet.		
Investiční úhrada.		
I. Investice právě:		
1. Podílem z provozního zisku	1,368.000	
2. Zápůjčkou	—	
3. Vlastními prostředky	—	1,368.000

§ 5. Česko-Slovenská tisková kancelář.

§ 5. Česko-Slovenská
(Patří do působnosti předsednictva)

Náklady	K	
	Jednotlivě	Úhrnem
A. Provozní rozpočet.		
I. Provozovací náklady:		
1. Vlastní náklady provozovatelů:		
a) Platy stálých zaměstnanců	1,185.800	
b) Ostatní náklady	5,871.300	
c) Odpisy	66.000	
	7,123.100	
2. Náklady správní (ústřední):		
a) Platy stálých zaměstnanců	281.000	
b) Ostatní náklady	307.500	
c) Odpisy	12.000	
	600.500	
3. Náklady všeobecné:		
a) Pense	290.000	
b) Ostatní náklady	—	
c) Odpisy	—	
	290.000	8,013.600
II. Úroky z investičních dluhů	—	365.300
III. Ztráty finanční:		
1. Úroky	10.000	
2. Jiné ztráty finanční	—	10.000
IV. Jiné náklady:		
1. Platy stálých zaměstnanců	13.100	
2. Ostatní náklady	264.700	
3. Odpisy	150.000	427.800
Součet nákladů ad I.—IV.		8,816.700
V. Zisk		—
Úhrnem		8,816.700
B. Zjištění konečného schodku.		
Provozní ztráta		1,972.700
Příděly základnímu jmění:		
Splátky investičních dluhů		30.600
Úhrnem		2,003.300
C. Investiční rozpočet.		
Investiční náklady.		
I. Investice pravé:		
1. Nemovitosti	—	
2. Movitosti:		
a) Stroje	350.000	350.000
II. Obnova:		
1. Nemovitosti	50.000	
2. Movitosti:		
a) Stroje	34.000	
b) Inventář	36.000	
	70.000	120.000
Úhrnem		470.000

§ 5. Česko-Slovenská tisková kancelář.

tisková kancelář,
ministerské rady.)

Těžby		Jednotlivě	Úhrnem
		K	
A. Provozní rozpočet.			
I. Provozovací těžby:			
1. Vlastní těžby provozovací		6,180.200	6,291.800
2. Jiné těžby provozovací		10.000	
3. Pensijní příspěvky		121.600	
II. Zisky fi			
1. Úroky		—	—
2. Jiné zisky finanční		—	
III. Jiné těžby			
Součet těžeb ad I.—III.			552.200
			6,844.000
IV. Ztráta			
Úhrnem .			1,972.700
			8,816.700
B. Zjištění konečného schodku.			
Konečný schodek (úhrada státní pokladnou)			2,003.300
Úhrnem			2,003.300
C. Investiční rozpočet.			
Investiční úhrada.			
I. Investice pravé:			
1. Podílem z provozního zisku		—	950.000
2. Zápůjčkou		—	
3. Vlastními prostředky		950.000	
II. Obnova:			
Vlastními prostředky			120.000
Úhrnem .			470.000

§ 6. Vojenská továrna na letadla.

§ 6. Vojenská
(Patří do působnosti minis-

Náklady	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
A. Provozní rozpočet.		
I. Provozovací náklady:		
1. Vlastní náklady provozovatelů:		
a) Platy stálých zaměstnanců .	1,252.200	
b) Ostatní náklady .	47,320.000	
c) Odpisy	1,290.000	49,862.200
2. Náklady správní (ústřední):		
a) Platy stálých zaměstnanců .	1,854.900	
b) Ostatní náklady .	1,168.200	
c) Odpisy	—	3,023.100
3. Náklady všeobecné:		
a) Pense	—	
b) Ostatní náklady .	785.900	
c) Odpisy	—	785.900
		53,671.200
II. Úroky z investičních dluhů .		180.000
III. Ztráty finanční:		
1. Úroky .	—	
2. Jiné ztráty finanční .	—	—
IV. Jiné náklady:		
1. Platy stálých zaměstnanců .	—	
2. Ostatní náklady .	—	
3. Odpisy .	—	—
Součet nákladů ad I.—IV. .		53,851.200
V. Zisk .		213.800
Úhrnem .		54,065.000
B. Zjištění konečného přebytku.		
I. Příděly fondům dotovaným z ryziho zisku		—
II. Příděly základnímu jmění:		
a) Splátky investičních dluhů .	10.700	
b) Úhrada investic z provozního zisku .	58.300	69.000
III. Konečný přebytek (odvod státní pokladně)		144.800
Úhrnem .		213.800

§ 6. Vojenská továrna na letadla.

**továrna na letadla.
terstva národní obrany.)**

Těžby	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
A. Provozní rozpočet.		
I. Provozovací těžby:		
1. Vlastní těžby provozovací .	59,043.000	54,065.000
2. Jiné těžby provozovací	1,022.000	
3. Pensijní příspěvky ,	—	
II. Zisky finanční:		
1. Úroky	—	—
2. Jiné zisky finanční .	—	
III Jiné těžby.		—
Součet těžeb ad I.—III. .		54,065.000
IV. Ztráta		—
Úhrnem .		54,065.000
B. Zjištění konečného přebytku.		
Provozní zisk		213.800
Úhrnem		213.800

§ 6. Vojenská továrna na letadla.

§ 6. Vojenská
(Patří do působnosti minis-

Náklady	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
C. Investiční rozpočet.		
Investiční náklady.		
I. Investice právě:		
1. Nemovitosti	—	
2. Movitosti:		
Strojní zařízení .	58.300	58.300
II. Obnova:		
1. Nemovitosti	—	
2. Movitosti:		
a) Strojní zařízení .	532.000	
b) Ostatní zařízení .	268.000	800.000
Úhrnem		858.300

§ 6. Vojenská továrna na letadla.

továrna na letadla.
(terstva národní obrany.)

Těžby	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
C. Investiční rozpočet.		
Investiční úhrada.		
I. Investice právě:		
1. Podílem z provozního zisku .	58.900	
2. Zápůjčkou	—	
3. Vlastními prostředky	—	58.900
II. Obnova:		
Vlastními prostředky		800.000
Úhrnem		858.900

§ 7. Vojenské lesní podniky.

§ 7. Vojenské
(Patří do působnosti minis-

Náklady		Jednotlivě	Úhrnem
		K	
A. Provozní rozpočet.			
I. Provozovací náklady:			
1. Vlastní náklady provozovací:			
a) Platy stálých zaměstnanců .	3,262.400	23,090.700	
b) Ostatní náklady .	19,168.400		
c) Odpisy	659.900		
2. Náklady správní (ústřední):			
a) Platy stálých zaměstnanců .	1,281.500	2,914.000	
b) Ostatní náklady .	1,425.100		
c) Odpisy	207.400		
3. Náklady všeobecné:			
a) Pense .	120.000	120.000	26,124.700
b) Ostatní náklady .	—		
c) Odpisy	—		
II. Úroky z investičních dluhů .			6,422.600
III. Ztráty finanční:			
1. Úroky	—	—	—
2. Jiné ztráty finanční	—		
IV. Jiné náklady:			
1. Platy stálých zaměstnanců .	—	172.100	172.100
2. Ostatní náklady	—		
3. Odpisy	—		
Součet nákladů ad I.—IV. .			32,719.400
V. Zisk			2,169.400
Úhrnem .			34,888.800
B. Zjištění konečného přebytku.			
I. Příděly fondům dotovaným z ryziho zisku			—
II. Příděly základnímu jmění:			
Splátky investičních dluhů .	584.000		584.000
III. Konečný přebytek (odvod státní pokladně)			1,585.400
Úhrnem			2,169.400

§ 7. Vojenské lesní podniky.

lesní podniky.
(terstva národní obrany.)

Těžby	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
A. Provozní rozpočet.		
I. Provozovací těžby:		
1. Vlastní těžby provozovací	93,139.800	34,263.800
2. Jiné těžby provozovací	867.200	
3. Pensijní příspěvky	262.800	
II. Zisky finanční:		
1. Úroky	—	—
2. Jiné zisky finanční	—	
III. Jiné těžby		625.000
Součet těžeb ad I.-III. .		34,888.800
IV. Ztráta		—
Úhrnem .		34,888.800
B. Zjištění konečného přebytku.		
Provozní zisk		2,169.400
Úhrnem		2,169.100

§ 7. Vojenské lesní podniky.

§ 7. Vojenské
(Patří do působnosti minis-

Náklady	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
C. Investiční rozpočet.		
Investiční náklady.		
I. Investice právě:		
1. Nemovitosti:		
a) Stavby	474.700	
b) Dopravní prostředky	557.800	1,032.500
2. Movitosti:		
Inventář mrtvý .	35.400	1,067.900
II. Obnova:		
1. Nemovitosti:		
a) Stavby	153.100	
b) Dopravní prostředky	147.500	300.600
2. Movitosti:		
a) Inventář živý .	6.000	
b) Inventář mrtvý	16.000	22.000
Úhrnem		1,590.500

§ 7. Vojenské lesní podniky.

lesní podniky.
terstva národní obrany.)

Těžby	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
C. Investiční rozpočet.		
Investiční úhrada.		
I. Investice právě:		
1. Podílem z provozního zisku	—	
2. Zápůjčkou	—	
3. Vlastními prostředky	1,067.900	1,067.900
II. Obnova:		
Vlastními prostředky		322.600
Úhrnem		1,390.500

§ 8. Tiskárna ministerstva národní obrany.

§ 8. Tiskárna ministerstva
(Patří do působnosti minis-

§ 8. Tiskárna ministerstva (Patří do působnosti minis-		
Náklady	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
A. Provozní rozpočet.		
I. Provozovací náklady:		
1. Vlastní náklady provozovací:		
a) Platy stálých zaměstnanců .	238.000	
b) Ostatní náklady	3.701.500	
c) Odpisy	270.000	4.209.500
2. Náklady správní (ústřední):		
a) Platy stálých zaměstnanců .	183.700	
b) Ostatní náklady	55.600	
c) Odpisy	—	239.300
3. Náklady všeobecné:		
a) Pense	—	
b) Ostatní náklady	—	
c) Odpisy	—	—
II. Úroky z investičních dluhů		4.148.800
III. Ztráty finanční:		58.800
1. Úroky	—	
2. Jiné ztráty finanční	—	—
IV. Jiné náklady:		
1. Platy stálých zaměstnanců	—	
2. Ostatní náklady	—	
3. Odpisy	—	—
Součet nákladů ad I.—IV. .		4.505.600
V. Zisk .		235.600
Úhrnem .		4.741.200
B. Zjištění konečného přebytku.		
I. Příděly fondům dotovaným z ryziho zisku		—
II. Příděly základnímu jmění:		
a) Splátky investičních dluhů .	3.600	
b) Úhrada investic z provozního zisku .	100.000	103.600
III. Konečný přebytek (odvod státní pokladně)		132.000
Úhrnem .		235.600

§ 8. Tiskárna ministerstva národní obrany.

národní obrany.
terstva národní obrany.)

Těžby		Jednotlivě	Úhrnem
		K	
A. Provozní rozpočet.			
I. Provozovací těžby:			
1. Vlastní těžby provozovací .	.	4.700.000	
2. Jiné těžby provozovací	.	31.200	
3. Pensijní příspěvky	.	—	4.731.200
II. Zisky finanční:			
1. Úroky	.	10.000	
2. Jiné zisky finanční	.	—	10.000
III. Jiné těžby			—
Součet těžeb ad I.—III. .			4.741.200
IV. Ztráta			—
Úhrnem .			4.741.200
B. Zjištění konečného přebytku.			
Provozní zisk	.		235.600
Úhrnem .			235.600

§ 8. Tiskárna ministerstva národní obrany.

§ 8. Tiskárna ministerstva (Patří do působnosti)		
Náklady	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
C. Investiční rozpočet.		
Investiční náklady.		
I. Investice pravé:		
1. Nemovitosti	—	
2. Movitosti:		
a) Stroje a motory . . .	160.000	
b) Zařízení dílen a kanceláří	—	
c) Sazečský materiál	5.000	165.000
II. Obnova:		
1. Nemovitosti	—	
2. Movitosti:		
a) Stroje a motory . . .	210.000	
b) Zařízení dílen a kanceláří	20.000	
c) Sazečský materiál	5.000	235.000
Úhrnem		400.000

§ 8. Tiskárna ministerstva národní obrany.

národní obrany.
ministerstva národní obrany.)

Těžby	Jednotlivě	Úhrnem
	K	
C. Investiční rozpočet.		
Investiční úhrada.		
I. Investice pravé:		
1. Podílem z provozního zisku .	100.000	165.000
2. Vlastními prostředky	65.000	
II. Obnova:		
Vlastními prostředky		235.000
Úhrnem .		400.000

SKUPINA III.

SPRÁVA STÁTNÍHO DLUHU.

Skupina III.
Správa státního dluhu.

Výdaje na státní dluh jsou obsaženy jednak ve skupině I. „Vlastní státní správa“ v kapitole 10. „Všeobecná pokladní správa“, pokud zatěžují státní správu, jednak ve skupině II. „Správa státních podniků“, v rozpočtech státních podniků, pokud tyto podniky na státní dluh přispívají.

Titul	Paragraf	Výdaje	Kapitál	Ryzí úrok	Úmor	Správa	Úhrn
			K				
1		Státní dluh republiky Česko-Slovenské.					
1		Vnitřní státní dluh.					
		I. Dluh založený	91.435,006.045	1.257,949.378	90,000.000	—	1.347,949.378
		II. Dluh přechodný	13.153,431.462	510,677.093	—	—	510,677.093
		§ 1. (úhrn)	44.588,436.507	1.768,626.471	90,000.000	—	1.858,626.471
2		Zahraniční dluh	9.416,301.002	112,458.669	30,014.420	453.050	142,926.039
3		Správní výdaje	—	—	—	29,900.000	29,900.000
		Úhrn skupiny III. .	54.004,737.509	1.881,085.040	120,014.420	30,353.050	2.031,452.510
		Od toho:					
		Úhrada připadající na území připojená k sousedním státům .		658,000.000	42,000.000	—	700,000.000
		Zbývá .		1.223,085.040	78,014.420	30,353.050	1.331,452.510

Skupina III.
Správa státního dluhu.

Titul	Paragraf	Příjmy	Ryzí úrok	Úmor	Správa	Úhrn
			K			
1		Státní dluh republiky Česko-Slovenské.				
	1	Úhrada státními podniky:				
		A. Společnými .	8,265.458	790.645	—	9,056.101
		B. V zemích České a Moravskoslezské .	147,974.293	11,159.924	—	159,134.217
		C. V zemi Slovenské .	53,349.505	4,019.163	—	57,362.668
		D. V Podkarpatské Rusi .	12,115.774	1,322.986	—	13,438.760
		§ 1. (úhrn) .	221,705.028	17,286.718	—	238,991.746
	2	Úhrada samosprávnými svazky:				
		A. V zemích České a Moravskoslezské .	5,673.681	792.880	—	6,406.561
		B. V zemi Slovenské .	2,114.396	260.000	—	2,374.396
		C. V Podkarpatské Rusi .	225.669	21.170	—	246.839
		§ 2. (úhrn) .	8,013.740	1,014.050	—	9,027.796
	3	Úhrada ze zvláštních zdrojů příjmových .	91,006.175	11,968.793	—	42,974.968
	4	Úhrada státní správou .	962,360.091	47,744.859	80,353.050	1,040,458.000
		Úhrn skupiny III. .	1,223,085.040	78,014.420	80,353.050	1,331,452.510

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 17.

Vydána dne 25. února 1939.

Cena : K 1.—.

Obsah: 39. Nařízení, kterým se příslušníci německé národnosti vyjímají z branné povinnosti.

39.

Vládní nařízení
ze dne 24. února 1939,
kterým se příslušníci německé národnosti
vyjímají z branné povinnosti.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje
podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího
ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Branné povinnosti (§ 2 branného zákona) nepodléhají osoby, které podle přezkoumatelných znaků jsou Němci. Jsou-li již příslušníky branné moci, propouštějí se z ní.

(2) Za přezkoumatelný znak se pokládá zejména národnost zjištěná při posledním úředním sčítání lidu, po případě i jiné objektivní znaky (školské vzdělání, účast na kulturních a jiných institucích).

§ 2.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr národní obrany.

Vládné nariadenie
zo dňa 24. februára 1939,
ktorým sa príslušníci nemeckej národnosti
vynímajú z brannej povinnosti.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného splnomocňovacího zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Brannej povinnosti (§ 2 branného zákona) nepodliehajú osoby, ktoré podľa preskúmateľných znakov sú Nemci. Ak sú už príslušníkmi brannej moci, prepúšťajú sa z nej.

(2) Za preskúmateľný znak sa považuje menovite národnosť zistená pri poslednom úradnom sčítaní ľudu, po prípade aj iné ob-

jektivne znaky (školské vzdelanie, účasť na kulturných a iných inštitúciách).

§ 2.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister národnej obrany.

Розпорядок влади
з дня 24. лютого 1939,
яким горожани німецької народності
звільнюються від військової повинності.

Влада Чесько-Словацької республіки розпоряджує по арт. II конституційного сповновласняючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

(1) Військовій повинності (§ 3 військового закону) не підлягають ті особи, котрі по признаках, які можна перевірити, є Німцями. Якщо вже є членами збройної сили, звільнюються з неї.

(2) За признак, який можна перевірити, вважається передусім народність стверджена при останній переписі людності, згідно й інші об'єктивні признаки (шкільна освіта, участь в культурних і інших інституціях).

§ 2.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і стає правосильним днем оголошення; переведе його міністр народної оборони.

Dr. Hácha v. r.
Beran v. r.

Sidor v. r.,
tiež za všetkých členov
Slov. vlády.

Dr. Chvalkovský v. r.
Dr. Fischer v. r.
Dr. Kalfus v. r.
Dr. Kapras v. r.
Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.
Syrový v. r.
Ing. Eliáš v. r.
Čipera v. r.
Dr. Feierabend v. r.
Dr. Klumpar v. r.
Dr. Havelka v. r.
Révay v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské

se vydává podle vládního nařízení ze dne 30. prosince 1938, č. 392 Sb. z. a n., ve dvou samostatných dílech. Do prvního dílu Sbírky zařazují se zákony, nařízení atd. ve věcech celé republiky společných, do druhého zákony, nařízení atd. ve věcech, které se týkají jen zemi České a Moravskoslezské.

Předplatné na jeden ročník Sbírky činí v tuzemsku na díl první 120 K, na díl druhý 80 K, na oba díly 200 K, s výhradou event. zvýšení v případě poměrů obzvlášť mimořádných (při nepoměrně velkém zvýšení výrobních nákladů nebo mimořádně velkém rozsahu Sbírky). Předplatné pro cizinu je o 50% vyšší. Předplatné nutno zaplatiti najednou nejpozději do 15. března dotčeného roku. Kdo zašle nějaký peníz na nový ročník po 15. březnu, bude považován za odběratele; zasláný peníz bude sičtován jako záloha na konečnou cenu celého ročníku, která mu bude vyúčtována po ukončení ročníku podle úhrnu cen jednotlivých částek a která při úplném ročníku velmi značně převyšuje částku předplatného.

V drobném prodeji účtují se částky Sbírky kteréhokoliv dílu:

- a) u částek o 2 až 10 stránkách 1.— K,*
- b) u částek o více než 10 stránkách za každý list (2 stránky) 20 haléřů.*

Cena částek zasilaných do ciziny jest o 50% vyšší.

Za tuto cenu zasílají se tisky objednané poštou po předchozím zaplacení a prodávají se nově vydávané a dosud vydané částky i v knihkupectvích.

Zakoupené částky se nevyměňují ani neberou zpět.

Vypovědění další odběr Sbírky možno jen písemně před koncem roku pro rok příští.

Nedošlé nebo neúplné částky Sbírky bud'tež písemně reklamovány nejdéle do čtyř neděl po vydání; nebyly-li v této lhůtě reklamovány, vydají se jen po zaplacení ceny částky.

Platby bud'tež poukazovány výhradně na šekový účet u poštovní spořitelny čís. 200.563 „Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské Praha III.“ Placení poštovními známkami se nepřijímá. Poštovné případné korespondence hradí předplatitel (odběratel) ze svého.

Při objednávkách a reklamacích uvést jest číslo částky (nikoliv číslo normy) s udáním ročníku.

Předplatné, reklamace a objednávky bud'tež zasílány pouze

*Administraci Sbírky zákonů a nařízení,
Praha III, Tržiště č. 9.*

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 18.

Vydána dne 28. února 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (40.—44.) 40. Nařízení o celních úlevách při dovozu zboží z území připojeného k říši Německé. — 41. Nařízení, jímž se mění a doplňují předpisy o úpravě zaměstnávání osob z území připojených k sousedním státům, vydané vládním nařízením ze dne 19. října 1938, č. 244 Sb. z. a n., a vládním nařízením ze dne 11. listopadu 1938, č. 282 Sb. z. a n. — 42. Vyhláška o zavedení visové povinnosti ve styku s Lotyšskem. — 43. Úmluva mezi Česko-Slovenskou republikou a královstvím Maďarským o úpravě otázek státního občianstva a opcie, podpísaná dne 18. februára 1939 v Budapešti. — 44. Nařízení, kterým se provádí úmluva mezi Česko-Slovenskou republikou a královstvím Maďarským o úpravě otázek státního občianství a opce, podepsaná dne 18. února 1939 v Budapešti.

40.

Vládní nařízení

ze dne 24. února 1939

o celních úlevách při dovozu zboží z území připojeného k říši Německé.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Zboží vyrobené v území připojeném k říši Německé a z něho dovážené do republiky Česko-Slovenské v rozsahu odpovídajícím došavadnímu odběru bude až na další při dovozu projednáváno beze cla.

(2) Ministr financí může stanoviti výjimky z této celní úlevy.

§ 2.

(1) Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; zároveň pozbývá účinnosti vládní nařízení ze dne 25. října 1938, č. 248 Sb. z. a n.

(2) Toto nařízení provede ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Vládné nariadenie

zo dňa 24. februára 1939

o colných úľavách pri dovoze tovaru z územia pripojeného k Nemeckej ríši.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného splnomocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Tovar vyrobený v území pripojenom k Nemeckej ríši a z neho dovážaný do Česko-Slovenskej republiky v rozsahu odpovedajúcim doterajšiemu odberu bude až na ďalšie prejednávaný pri dovoze bez cla.

(2) Minister financií môže stanoviti výnimky z tejto colnej úľavy.

§ 2.

(1) Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; zároveň stráca účinnosť vládné nariadenie zo dňa 25. októbra 1938, č. 248 Sb. z. a n.

(2) Toto nariadenie prevedie minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Розпорядок влади з дня 24. лютого 1939

про цлові полекші при довозі товару
з області прилученої до Німецької
держави.

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по арт. II. конституційного уповноваженого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 Зб. з. і р.:

§ 1.

(1) Товар вироблений в області прилученій до Німецької держави та довозуваний відтам до Чесько-Словацької Республіки в мірі, що відповідає дотеперішньому відбору, буде аж до відкликання відправлятися при довозі без ціла.

(2) Міністр фінансів може встановити вимірки з цієї цлової полекші.

§ 2.

(1) Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави й набуває правосилля з днем оголошення; одночасно тратить правосилля розпорядок влади з дня 25. жовтня 1938, ч. 248 Зб. з. і р.

(2) Цей розпорядок переведе міністр фінансів в порозумінню з причасними міністрами.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.,
tiež za všetkých členov
Slov. vlády.

Dr. Vološin v. r.

Syrový v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Fischer v. r.

Čipera v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Havelka v. r.

Révay v. r.

41.

Vládní nařízení

ze dne 24. února 1939,

jímž se mění a doplňují předpisy o úpravě zaměstnávání osob z území připojených k sousedním státům, vydané vládním nařízením ze dne 19. října 1938, č. 244 Sb. z. a n., a vládním nařízením ze dne 11. listopadu 1938, č. 282 Sb. z. a n.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje

podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 244/1938 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

1. V § 1, odst. 1 se vypouštějí slova „nebo domovské právo“ a slova „a domovské právo“.

2. V § 2, odst. 2, věte 2 se nahrazuje slovo „připustiti“ slovem „vypověděti“.

3. K § 2, odst. 2 se připojuje tato věta: „Rozhodnutí okresního úřadu, kterým jest svolení k dalšímu zaměstnávání odepřeno, jest doručiti zaměstnanci i zaměstnavateli jako stranám.“

Čl. II.

§ 4 vládního nařízení č. 282/1938 Sb. z. a n. se zrušuje.

Čl. III.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 28. února 1939; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se všemi zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládne nariadenie

zo dňa 24. februára 1939,

ktorým sa menia a doplňujú predpisy o úprave zamestnávania osôb z území pripojených k susedným štátom, vydané vládnym nariadením zo dňa 19. októbra 1938, č. 244 Sb. z. a n., a vládnym nariadením zo dňa 11. novembra 1938, č. 282 Sh. z. a n.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného splnomocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Vládne nariadenie č. 244/1938 Sb. z. a n. sa mení a doplňuje takto:

1. V § 1, ods. 1 sa vypúšťajú slová „alebo domovské právo“ a slová „a domovské právo“.

2. V § 2, ods. 2, vete 2 sa nahrádza slovo „připustiti“ slovom „vypovědať“.

3. K § 2, ods. 2 sa pripojuje táto veta: „Rozhodnutie okresného úradu, ktorým je svolenie k ďalšiemu zamestnávaniu odopreté, treba doručiť zamestnancovi i zamestnávateľovi ako stranám“.

Чл. II.

§ 4 владного нарізнення ч. 282/1938 Сб. з. а п. са зрушує.

Чл. III.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom 28. februárom 1939. Prevedie ho minister sociálnej а zdra- votnej správy v dohode so všetkými zúčast- nenými ministrami, v Slovenskej krajine Slo- venská krajinská vláda а v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

в дня 24. лютого 1939,

яким амінюється і доповнюється при- писи про управильнення заняття осіб а областей прилучених до сусідніх дер- жав, видані розпорядком влади а дня 19. жовтня 1938, ч. 244 36. в. і р., та роз- порядком влади а дня 11. листопаду 1938, ч. 292 36. в. і р.

Влада Чесько-Словацької Републики роз- поряджує по арт. II. конституційного упов- новласняючого закону а дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. а. і р.:

Арт. I.

Розпорядок влади ч. 244/1938 36. з. і р. змінюється й доповнюється ось як:

1. В § 1, уст. 1 слід випустити слова „або право громадської приналежности“ та слова „і право громадської приналежности“.

2. В § 2, уст. 2, в реченню 2 слід заступити слово „звільнити“ словом „виповісти“.

3. До § 2, уст. 2 слід додати це речення: „Рішення окружного уряду, яким відмовлено дозвіл на дальше заняття, слід доручити службовикови та працедавцєви як сторо- кам“.

Арт. II.

§ 4 розпорядку влади ч. 282/1938 36. з. і р. касується.

Арт. III.

Цей розпорядок діє на території цілої дер- жави та набуває правосилля а днем 28. лю- того 1939; переведе його міністр соціаль- ного та здоровельного управління в порозу- мінню зі всіми причасними міністрами, у Сло- вацькій Країні Словацька краєва влада а на

Підкарпатський Русин влада Підкарпатської Русин.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.,
tiež za všetkých členov
Slov. vlády.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Syrový v. r.

Révay v. r.

Dr. Šádek v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

42.

Vyhláška ministra vnitra

ze dne 18. února 1939

o zavedení visové povinnosti ve styku s Lo- tyškem.

Podle § 10 zákona ze dne 29. března 1928, č. 55 Sb. z. а n., о cestovních pasech, zavádím v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí pro území celého státu visovou povinnost pro majitele národních pasů lotyšských, а to s okamžitou platností.

Vyhláška ministra vnitra

zo dňa 18. februára 1939

o zavedení vízovej povinnosti vo styku s Lo- tyšskom.

Podľa § 10 zákona zo dňa 29. marca 1928, č. 55 Sb. z. а n., о cestovních pasoch, zavá- dzam v dohode s ministerstvom zahraničných věcí pre územie celého státu vízovou povinnost pre majiteľov národných pasov lotyšských, а to s okamžitou platnosťou.

Оголошення

міністра внутрішних справ

в дня 18. лютого 1939

про заведення візового обов'язку у вза- емних а Латвію.

По § 10 закону а дня 29. березня 1928, ч. 55 36. з. і р., про подорожні паспорти, за- воджу в порозумінню а міністерством загра- ничних справ для території цілої держави візовий обов'язок для власників народних ло- тишських паспортів і то а негайною обов'язуючою силою.

Dr. Fischer v. r.

43.

Úmluva

medzi Česko-Slovenskou republikou a kráľovstvom Maďarským o úprave otázok štátneho občianstva a opcie, podpísaná dňa 18. februára 1939 v Budapešti.

Convention

entre la République Tchéco-Slovaque et le Royaume de Hongrie au sujet du règlement des questions de nationalité en relation avec la réunion du territoire adjugé à la Hongrie en vertu de la Décision arbitrale de Vienne du 2 novembre 1938.

Le Président de la République Tchéco-Slovaque et Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie, animés du désir de régler les questions de nationalité en relation avec la réunion du territoire adjugé à la Hongrie par la Décision arbitrale de Vienne, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires respectifs

Le Président de la République Tchéco-Slovaque:

Monsieur le Docteur Martin Mičura,
ancien Ministre, Président de la Cour d'Appel
à Bratislava, et

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

Monsieur le Docteur Coloman de Tomcsányi,
Secrétaire d'Etat au Ministère Royal Hongrois
de l'Intérieur,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Ceux des habitants des territoires réunis à la Hongrie en vertu de la Décision arbitrale de Vienne du 2 novembre 1938, qui, à la date de l'entrée en vigueur du Traité de Trianon, étaient indubitablement ressortissants hongrois conformément aux dispositions légales hongroises en vigueur à cette époque et ont leur domicile fixe depuis le 2 novembre 1928 sur les territoires en question, réacquièrent, avec effet à partir du 2 novembre 1938 —

(Preklad.)

Úmluva

medzi Česko-Slovenskou republikou a Kráľovstvom Maďarským o úprave otázok štátneho občianstva vyplývajúcich z pripojenia územia prisúdeného Maďarsku rozhodčím výrokom vyneseným vo Viedni dňa 2. novembra 1938.

Prezident Česko-Slovenskej republiky a Jeho Najjasnejšia Výsosť správca kráľovstva Maďarského preniknutí želaním, aby boli upravené otázky štátneho občianstva, vyplývajúce z pripojenia územia prisúdeného Maďarsku rozhodčím výrokom viedenským, rozhodli sa za týmto účelom uzavrieť úmluvu a menovali svojimi plnomocníkmi

Prezident Republiky Česko-Slovenskej:

Pána Dr. Martina Mičuru,
bývalého ministra, prezidenta vrchného súdu
v Bratislave a

Jeho Najjasnejšia Výsosť správca Kráľovstva Maďarského:

Pána Dr. Kolomana Tomcsányi-ho,
štátneho tajomníka v kráľovskom mi isterstve
vnútra,

ktorí vymeniac si svoje plné moci, zistili ich v dobrej a náležitej forme, dohodli sa na nasledujúcich ustanoveniach:

Článok prvý.

Maďarskú štátnu príslušnosť nadobúdajú s účinkom od 2. novembra 1938 pri súčasnej strate česko-slovenskej štátnej príslušnosti získanej na základe Trianonskej zmluvy — bez akéhokoľvek správneho (administratívneho) opatrenia, tí z obyvateľov území, pripojených k Maďarsku podľa rozhodčieho výroku viedenského zo dňa 2. novembra 1938, ktorí v deň, kedy nadobudla účinnosť Trianonská zmluva, boli podľa vtedy platných ma-

avec la perte simultanée de la nationalité tchéco-slovaque acquise sur la base du Traité de Trianon — la nationalité hongroise sans aucune mesure administrative.

La nationalité du mari, qui, de cette façon, a réacquis la nationalité hongroise, s'étend sur sa femme et sur ses enfants légitimes âgés de moins de 24 ans. L'enfant né hors mariage et âgé de moins de 24 ans suit la nationalité de sa mère.

En ce qui concerne l'application des dispositions du présent article, pour les enfants orphelins de père et de mère ou orphelins de père et nés après l'entrée en vigueur du Traité de Trianon, la nationalité hongroise de leur père, et s'ils sont nés hors mariage, celle de leur mère, possédée à la date de l'entrée en vigueur du Traité de Trianon, est déterminante.

L'orphelin né après le 2 novembre 1928 — en tant que ses parents, respectivement sa mère, ont perdu la nationalité hongroise en vertu du Traité de Trianon — réacquiert la nationalité hongroise sans aucune mesure administrative, s'il avait son domicile fixe depuis sa naissance sur le territoire réuni à la Hongrie.

Article 2.

Ceux des habitants des territoires réunis à la Hongrie qui ne remplissent pas les conditions exigées par l'article premier, ainsi que ceux qui les remplissent, mais qui étaient devenus ressortissants tchéco-slovaques par suite du droit d'option exercé dans le temps en vertu de l'article 64 du Traité de Trianon, conservent leur nationalité tchéco-slovaque.

Ces personnes ne peuvent acquérir, respectivement réacquérir la nationalité hongroise que par naturalisation, respectivement par réintégration, sur base des dispositions légales hongroises régissant cette matière.

Ceux des ressortissants tchéco-slovaques de race hongroise qui sont émigrés dans un Etat tiers avant le 2 novembre 1938, peuvent également réacquérir, par réintégration, la nationalité hongroise, en tant qu'ils étaient indubitablement ressortissants hongrois à la date de l'entrée en vigueur du Traité de Trianon et avaient, avant leur émigration, leur domicile fixe sur le territoire réuni à la Hongrie.

Article 3.

Les personnes de race tchèque, slovaque ou ruthène (ruzzin), tombant sous l'application de l'article premier, auront, dans le délai

d'arských právnych predpisov nepochybne maďarskými štátnymi občanmi, a ktorí majú na uvedenom území stále bydlisko od 2. novembra 1928.

Štátna príslušnosť manžela, ktorý týmto spôsobom opäť nadobudol maďarské štátne občianstvo, vzťahuje sa na jeho ženu a na manželské deti mladšie než 24-ročné. Dieťa narodené mimo manželstva a mladšie než 24-ročné sleduje štátnu príslušnosť matky.

Ohľadom použitia ustanovení tohoto článku na úplné siroty alebo siroty bez otca narodené po tom, čo Trianonská smluva vstúpila v platnosť, rozhoduje maďarská štátna príslušnosť otcova, a ak sa narodily mimo manželstva, matkina, ktorí mali v dobe, keď vstúpila v platnosť Trianonská smluva.

Sirota narodená po 2. novembri 1928 nadobúda bez akéhokoľvek administratívneho opatrenia maďarské štátne občianstvo v prípade, že od narodenia mala stále bydlisko na území pripojenom k Maďarsku, — ak jej rodičia, poľahke matka, stratili maďarské štátne občianstvo na základe Trianonskej zmluvy.

Článok druhý.

Tí z obyvateľov území pripojených k Maďarsku, ktorí nevyhovujú podmienkam stanoveným článkom prvým, ako aj tí, ktorí im vyhovujú, ale stali sa česko-slovenskými štátnymi občanmi vykonaním opčného práva vo smysle článku 64 Trianonskej zmluvy, podržia si svoju česko-slovenskú štátnu príslušnosť.

Tieto osoby môžu maďarské štátne občianstvo nadobudnúť, prípadne znova nadobudnúť len naturalizáciou, prípadne repatriáciou podľa príslušných maďarských právnych pravidiel.

Z príslušníkov česko-slovenských maďarskej národnosti, ktorí sa vysťahovali do niektorého tretieho štátu pred 2. novembrom 1938, môžu tiež nadobnúť repatriáciou maďarské štátne občianstvo tím, ktorí boli nepochybne maďarskými štátnymi občanmi v deň, kedy vstúpila v platnosť Trianonská smluva a mali pred vysťahovaním svoje stále bydlisko na území pripojenom k Maďarsku.

Článok tretí.

Osoby českej, slovenskej alebo rusínskej národnosti, na ktoré sa vzťahuje článok prvý, môžu do 6 mesiacov, počítaných odo dňa, kedy

de 6 mois à partir de l'entrée en vigueur de la présente Convention, la faculté de réclamer le maintien de la nationalité tchéco-slovaque.

L'effet légal de l'option s'accomplit le 2 novembre 1938.

Article 4.

En ce qui concerne les autres conditions et les modalités de l'exercice de l'option, les Hautes Parties Contractantes conviennent de ce qui suit:

a) L'option devra être présentée dans la République Tchéco-Slovaque, suivant le pays d'origine de l'optant, au Ministère de l'Intérieur à Praha, au Ministère de l'Intérieur de la Slovaquie à Bratislava, respectivement au Gouvernement de la Karpatská Ukrajina à Chust. Si l'optant réside en dehors du territoire de la République Tchéco-Slovaque, il devra présenter l'option à la représentation diplomatique ou consulaire tchéco-slovaque compétente.

b) L'optant est tenu à faire part en même temps de l'option à l'autorité administrative hongroise (főszolgabíró, polgármester) compétente selon sa résidence aussi. Si, au moment de l'option, l'optant réside ou séjourne en dehors du territoire de la Hongrie, il fera cette déclaration à la représentation diplomatique ou consulaire hongroise compétente.

c) Toute personne âgée de plus de 18 ans et non frappée d'incapacité exercera le droit d'option en son propre nom.

d) L'option du mari entraîne celle de sa femme vivant ensemble avec lui et de ses enfants légitimes mineurs âgés de moins de 18 ans. L'option de la mère entraîne celle des enfants nés hors mariage et âgés de moins de 18 ans. L'option de la veuve entraîne celle de ses enfants placés sous sa tutelle et âgés de moins de 18 ans.

e) Au nom de l'enfant âgé de moins de 18 ans et au nom d'une personne frappée d'incapacité, soumise à la puissance paternelle ou mise sous tutelle ou curatelle, c'est le représentant légal qui exercera le droit d'option.

f) Pour l'appréciation des formalités requises par le présent article, le jour de la présentation de l'option sera déterminant.

g) L'option exercée en temps utile ne pourra pas être retirée. L'option exercée par le représentant légal pourra, cependant, être retirée, dans le délai prévu pour l'option, par celui qui dans l'entretemps, a atteint l'âge de 18 ans ou est devenu capable.

táto úmluva vstúpi v platnosť, žiadať, aby im bolo ponechané česko-slovenské štátne občianstvo.

Právny účinok opcie nastáva dňom 2. novembra 1938.

Článok štvrtý.

Čo do ostatných podmienok opcie a spôsobov jej vykonania Vysoké smluvné strany sa dohodly takto:

a) v Česko-Slovenskej republike musí byť opčné prehlásenie podané alebo ministerstvu vnútra v Prahe, alebo ministerstvu vnútra Slovenskej krajiny v Bratislave, poľažne vláde Karpatskej Ukrajiny v Chuste, podľa toho, z ktorej krajiny optant pochádza.

Ak optant býva mimo územie Česko-Slovenskej republiky, musí podať opčné prehlásenie u príslušného česko-slovenského zastupiteľského úradu diplomatického alebo konzulárneho.

b) Optant je povinný vykonanie opcie súčasne oznámiť správnenmu úradu maďarskému (főszolgabíró, polgármester), príslušnému podľa jeho pobytu. Ak optant v dobe opcie býva alebo zdržuje sa mimo územia Maďarska, podá toto prehlásenie príslušnému diplomatickému alebo konzulárnemu úradu maďarskému.

c) Každá osoba staršia než 18 rokov, ktorá nie je nespôsobilá k jednaniu, vykoná opčné právo samostatne.

d) Opcia manželova vzťahuje sa na jeho manželku žijúcu v spoločnej domácnosti a na zákonitě maloleté deti, mladšie než 18-ročné. Opcia matkina vzťahuje sa na deti narodené mimo manželstva a mladšie než 18-ročné. Opcia vdovy vzťahuje sa na jej deti mladšie než 18-ročné, ak sú pod jej ttorstvom.

e) V mene dieťaťa menej než 18-ročného a v mene osoby pozbavenej svojprávnoti, podrobenej moci otcovskej alebo postavenej pod ttorstvo alebo opatrovnictvo vykoná opčné právo jej zákonný zástupca.

f) Pre posúdenie náležitostí opcie, stanovených v tomto článku, je rozhodný deň, v ktorý bolo opčné prehlásenie podané.

g) Opcia vykonaná včas nemôže byť odvolaná. Opciu vykonanú zákonným zástupcom môže však odvolať v lehote, stanovenej pre výkon opčného práva, ten, kto medzitým dovšil 18 rokov, alebo sa stal spôsobilým k právnenmu jednaniu.

h) Sur la question de savoir, si les conditions de l'option sont acquises, il est aux autorités tchéco-slovaques désignées dans la première phrase de l'article 4, point a, de se prononcer dans 6 mois à partir de l'expiration du délai prévu pour l'option; ces autorités informeront de leur décision et le gouvernement hongrois et la partie intéressée dans les 6 mois suivants.

Si les autorités tchéco-slovaques susmentionnées ne se prononcent pas dans ce délai, l'option doit être considérée comme valable en droit.

i) L'option doit être faite par écrit et l'autorité recevant en délivrera à l'optant une attestation.

Article 5.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent que les optants devront, dans le délai de 6 mois à compter du jour de la remise de la décision de l'autorité tchéco-slovaque prise au sujet de la reconnaissance de l'option, ou, à défaut d'une telle décision, à partir du dernier jour du délai mentionné sous le point h) de l'article 4, transporter leur domicile sur le territoire de la République Tchéco-Slovaque.

Le Gouvernement de la République Tchéco-Slovaque s'engage à n'empêcher en aucune façon l'immigration de l'optant.

L'optant pourra, avec une permission ou moyennant une attestation de la Banque Nationale de Hongrie, à délivrer sur demande, exporter ses biens meubles et valeurs ci-dessous désignés.

Peuvent être exportés: les objets d'ameublement de l'optant, les provisions habituelles faisant partie de son ménage, ses effets personnels (vêtements, linge et semblables), les outils nécessaires à l'exercice de sa profession, ainsi que les titres lui appartenant et émis par un débiteur ayant son domicile ou son siège sur le territoire actuel de la République Tchéco-Slovaque.

La possibilité et les modalités du transfert des sommes en pengő, ainsi que la possibilité et les modalités de l'exportation des instruments de paiement libellés en couronnes tchéco-slovaques, mis à la disposition de la partie intéressée par la Banque Nationale de Hongrie ou se trouvant d'une autre façon dans sa possession, demeurent assujetties aux accords en vigueur entre les Banques d'émission des deux Etats.

h) Česko-slovenské úřady, uvedené v prvej vete článku štvrtého, bod a), majú sa vysloviť do šiestich mesiacov, počítaných odo dňa, kedy vyprší lehota stanovená pre výkon opcie, či sú splnené podmienky opcie; tieto úřady sdedia svoje rozhodnutie tak maďarskej vláde, ako interesovanej strane behom nasledujúcich šiestich mesiacov.

Ak sa menované česko-slovenské úřady nevyslovia v tejto lehote, opciu treba pokladať za právne účinnú.

i) Opčné prehlásenie musí byť učinené písomne a prijímajúci úrad vydá na to optantovi potvrdenie.

Článok piaty.

Vysoké Smluvné Strany sa shodujú v tom, že optanti sú povinní preniesť svoje bydlisko na územie Česko-Slovenskej republiky v lehote šiestich mesiacov, počítanej odo dňa, kedy bolo doručené rozhodnutie česko-slovenského úradu, že opcia bola uznaná, a v prípade, že toto rozhodnutie vynesené nebolo, od posledného dňa lehoty uvedenej v bode h) článku 4.

Vláda Česko-Slovenskej republiky sa zaväzuje, že nebude klaŕť nijaké prekážky prisťahovaniu sa optanta.

Optant môže s povolením alebo potvrdením maďarskej Národnej banky, ktoré bude vydané na žiadosť, vyviezť svoj hnuťelný majetok a hodnoty nižšie označené.

Vyviezť možno: predmety bytového zariadenia, obvyklé zásoby patriace k domácnosti, predmety určené k osobnému používaniu (šaty, bielizeň a pod.), nástroje potrebné k vykonávaniu povolania, ako aj cenné papiere jemu patriace vydané dlžníkom, ktorý býva alebo má sídlo na terajšom území Česko-Slovenskej republiky.

Možnosť a spôsoby transferu obnosov v pengő a možnosti a spôsoby vývozu platebných prostriedkov znejúcich na česko-slovenské koruny, ktoré maďarská Národná banka dala záujemcovi k dispozícii, zostávajú podrobené dohodám platným medzi emisnými bankami oboch štátov.

En règle, la Banque Nationale de Hongrie n'autorisera pas l'exportation de l'or, de l'argent et du platine (exception faite des objets habituels destinés à l'usage personnel fabriqués de ces métaux, et ceci dans une quantité correspondante à la situation de fortune de l'optant), ni celle des collections et œuvres d'art possédant, selon l'appréciation des autorités hongroises compétentes, une valeur historique ou autrement importante. Il en est de même en ce qui concerne l'exportation de tels titres, devises ou instruments de paiement destinés à remplacer la monnaie qui ne tombent pas sous les stipulations de l'alinéa précédent.

Les autorités compétentes des deux Pays se concerteront en vue du règlement des cas spéciaux.

La Banque Nationale de Hongrie, pour autant qu'elle autorise les exportations, délivrera les permis ou les certificats y relatifs sans que l'optant ait versé la contre-valeur en devises étrangères des objets à exporter, ou sans qu'il en ait assumé l'obligation. Les permis ou les certificats d'exportation pourront être délivrés également par les succursales compétentes de la Banque Nationale de Hongrie.

Les objets exportés ne seront grevés d'aucune taxe, droit de douane ou autre redevance fiscale, en raison de leur exportation.

Les dispositions des alinéas 3—9 du présent article ne pourront être appliquées qu'à l'optant qui prouvera qu'il a satisfait à l'obligation de faire sa déclaration prévue par le point b) de l'article 4.

Article 6.

La présente Convention entrera en vigueur le 1er mars 1939.

Fait à Budapest, en double original, le 18 février 1939.

Dr. MARTIN MIČURA m. p.

Dr. KOLOMAN DE TOMCSÁNYI m. p.

Národná banka maďarská zpravidla nedovolí vývoz zlata, striebra a platiny (s výnimkou obvyklých predmetov zhotovených z týchto kovov, ak sú určené k osobnej potrebe, a to v množstve, ktoré zodpovedá majetkovým pomerom optantovým), ani zbierok a umeleckých predmetov, ktoré podľa posudku príslušných maďarských úradov majú zvláštnu alebo historickú hodnotu. To isté platí o vývoze takých cenných papierov, devíz a platebných prostriedkov nahradzujúcich peniaze, na ktoré sa nevzťahujú ustanovenia predchádzajúceho odstavca.

Príslušné úrady oboch štátov sa dohodnú o úprave jednotlivých zvláštnych prípadov.

Maďarská Národná banka — pokiaľ povolí vývoz — vydá potrebné povolenie alebo potvrdenie bez toho, že by optant musel skladať protihodnotu predmetov, ktoré zamýšľa vyviezť, v cudzozemských devízach alebo sa zaviazat' k takejto povinnosti. Miestne príslušné filiálky Národnej banky maďarskej budú tiež oprávnené vydávať vývozné povolenia a potvrdenia.

Predmety vývozu nebudú zaťažené žiadnym poplatkom, clo ani inou fiskálnou dávkou z dôvodu ich vývozu.

Ustanovenia odstavcov 3 až 9 tohoto článku môžu byť použité len na optanta, ktorý preukáže, že vyhovel oznamovacej povinnosti stanovenej v bode b) článku 4.

Článok šiesty.

Táto úmluva vstúpi v platnosť dňa 1. marca 1939.

Dané v Budapešti v dvoch pôvodných vyhotoveniach dňa 18. februára 1939.

Dr. MARTIN MIČURA v. r.

Dr. KOLOMAN DE TOMCSÁNYI v. r.

Vyhlasuje sa s tým, že úmluva táto bola schválená prezidentom republiky dňa 27. februára 1939 a vstupuje v účinnosť dňom 1. marca 1939.

Dr. Chvalkovský v. r.

44.**Vládní nařízení****ze dne 24. února 1939,**

kterým se provádí úmluva mezi Česko-Slovenskou republikou a královstvím Maďarským o úpravě otázek státního občanství a opce, podepsaná dne 18. února 1939 v Budapešti.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ustanovení úmluvy o úpravě otázek státního občanství, vyplývajících z připojení území přisouzeného Maďarsku rozhodčím výrokem vyneseným ve Vídni dne 2. listopadu 1938, jež byla sjednána mezi republikou Česko-Slovenskou a královstvím Maďarským dne 18. února 1939 a vyhlášena pod č. 43/1939 Sb. I, mají též účinnost vnitrostátní.

§ 2.

(1) Jestliže osoba, která podle ustanovení úmluvy uvedené v § 1 zůstává nebo se stane státním občanem česko-slovenským, nemá v některé obci na nynějším území Česko-Slovenské republiky domovského práva, určí se její domovská příslušnost v obci v tomto pořadí:

- a) kde měla naposledy domovské právo,
- b) kde mají nebo měli naposledy domovské právo její rodiče, po případě její prarodiče,
- c) kde má bydliště,
- d) kde měla naposledy bydliště,
- e) kde mají nebo měli poslední bydliště její rodiče, po případě prarodiče,
- f) kde má nemovitý majetek.

(2) Nelze-li určit domovskou příslušnost podle odstavce 1, určí ji ministerstvo vnitra podle volné úvahy.

§ 3.

Působnost přiznaná v § 2, odst. 2 ministerstvu vnitra náleží v zemi Slovenské Slovenské zemské vládě a na Podkarpatské Rusi vládě Podkarpatské Rusi, které ji mohou přenést na některý úřad (orgán).

§ 4.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 1. března 1939; provede

je ministr vnitra, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi, a to ve smyslu v dohodě s ministrem zahraničních věcí.

Vládne nariadenie**zo dňa 24. februára 1939,**

ktorým sa prevádza úmluva medzi Česko-Slovenskou republikou a Maďarským kráľovstvom po úprave otázok štátneho občianstva a opcie, podpísaná dňa 18. februára 1939 v Budapešti.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného splnomocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ustanovenia úmluvy o úprave otázok štátneho občianstva, vyplývajúcich z pripojenia územia prisúdeného Maďarsku rozhodčím výrokom vyneseným vo Viedni dňa 2. novembra 1938, ktorá bola uzavretá medzi republikou Česko-Slovenskou a kráľovstvom Maďarským dňa 18. februára 1939 a vyhlásená pod č. 43/1939 Sb. I, majú tiež účinnosť vnútroštátnu.

§ 2.

(1) Jestliže osoba, ktorá podľa ustanovení úmluvy uvedenej v § 1 zostáva alebo sa stane štátnym občanom česko-slovenským, nemá v niektorej obci na terajšom území Česko-Slovenskej republiky domovské právo, určí sa jej domovská príslušnosť v obci v tomto poradí:

- a) kde mala naposledy domovské právo,
- b) kde majú alebo mali naposledy domovské právo jej rodičia, po prípade jej prarodičia,
- c) kde má bydlisko,
- d) kde mala naposledy bydlisko,
- e) kde majú alebo mali posledné bydlisko jej rodičia, po prípade jej prarodičia,
- f) kde má nehnuteľný majetok.

(2) Ak domovskú príslušnosť nemožno určiť podľa odseku 1, určí ju ministerstvo vnútra podľa voľného uváženia.

§ 3.

Pôsobnosť, priznaná v § 2, ods. 2 ministerstvu vnútra, patrí v Slovenskej krajine Slovenskej krajinskej vláde a v Podkarpatskej

Rusi vládě Podkarpatskej Rusi, které ju môžu preniesť na niektorý úrad (orgán).

§ 4.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom 1. marcom 1939; prevedie ho minister vnútra, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi, a to všetko v dohode s ministrom zahraničných vecí.

Розпорядок влади з дня 24. лютого 1939,

яким переводиться умова між Чесько-Словацькою Републикою і Мадярським королівством про упрямління питань державного горожанства та опції, підписана дня 18. лютого 1939 в Будапешті.

Влада Чесько-Словацької Републики розпоряджує по арт. II. конституційного уповноважнюючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

Постанови умови про упрямління питань державного горожанства, що впливають з прилучення території признаного Мадярщині роземним рішенням винесеним у Відні дня 2. листопаду 1938, яка була заключена між Чесько-Словацькою Републикою і Мадярським королівством дня 18. лютого 1939 та оголошена під ч. 43/1939 36. I, мають правосилля також внутрі держави.

§ 2.

(1) Якщо особа, що по постанові умови наведеної в § 1 є або станеться чесько-словацьким державним горожанином, не має права громадської приналежности в деякій громаді на теперішній території Чесько-Словацької Републики, буде встановлене її право громадської приналежности в такій черзі:

а) де вона мала останній раз право громадської приналежности,

б) де мають або мали останній раз право приналежности її родичі, згл. її прародичі,

в) де має житло,

г) де мала останній раз житло,

г) де мають або мали останне житло її родичі, згл. прародичі,

д) де має нерухомий маєток.

(2) Якщо не можна встановити права громадської приналежности по уступу 1, встановить його по вільній розвазі міністерство внутрішніх справ.

§ 3.

Управнення, признане в § 2, уст. 2 міністерству внутрішніх справ, належить у Словацькій Країні Словацькій краєвій владі а на Підкарпатській Русі владі Підкарпатської Русі, які його можуть перенести на деякий уряд (орган).

§ 4.

Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави й набуває правосилля з днем 1. березня 1939; переведе його міністр внутрішніх справ, у Словацькій Країні Словацька краєва влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі, а то все за порозумінням з міністром заграничних справ.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Vološin v. r.

Sidor v. r.,

Dr. Chvalkovský v. r. tiež za všetkých členov

Dr. Fischer v. r.

Slov. vlády.

Dr. Kapras v. r.

Syrový v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Révay v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 19.

Vydána dne 3. března 1939.

Cena: K 1.80.

Obsah: 45. Nařízení o opatřeních proti mandelince bramborové.

45.

Vládní nařízení

ze dne 24. února 1939

o opatřeních proti mandelince bramborové.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle §§ 11, 13, 17 a 19 zákona ze dne 2. července 1924, č. 165 Sb. z. a n., o ochraně výroby rostlinné:

§ 1.

Mandelinkou bramborovou podle tohoto nařízení se vyrozumívá mandelinka bramborová (*Leptinotarsa-Doryphora decemlineata*) v kterémkoli vývojovém stupni (vajíčko, larva, kukla a brouk).

§ 2.

(1) Každý vlastník pozemku je povinen oznámit výskyt mandelinky bramborové nebo důvodné podezření z jejího výskytu obecnímu úřadu té obce, v jejímž obvodu se takový pozemek nachází, nejpozději do 24 hodin po zjištění a jemu dodat ihned vzorek mandelinky bramborové nebo hmyzu, který považuje za mandelinku bramborovou, nebo předmět, z něhož usuzuje na výskyt mandelinky bramborové (požerek na listě, krovku brouka a pod.).

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na ty, kdož nejsou vlastníky pozemku a mandelinku bramborovou upozorují nebo mají důvodné podezření z jejího výskytu.

§ 3.

(1) Starosta obce je povinen na náklad vlastníka pozemku neprodleně telegraficky, telefonicky nebo spěšným dopisem podati zprávu o každém případu výskytu mandelinky bramborové nebo o důvodném podezření z jejího výskytu příslušnému výzkumnému ústavu zemědělskému (§ 21, odst. 1) a zaslati současně bezpečným a vhodným způsobem v dobře těsně-

cím obalu vzorek mandelinky bramborové, usmrcené ve vhodné tekutině (lihu, petroleji, vroucí vodě a pod.), nebo hmyzu, který považuje za mandelinku bramborovou, nebo předmět, z něhož usuzuje na výskyt mandelinky bramborové (požerek na listě, krovku brouka a pod.), k zjištění; ve zprávě je třeba přesně udati adresu vlastníka pozemku, katastrální číslo a výměru pozemku.

(2) Veškerá přeprava bramborů nebo jiných rostlin, půdy a pod. z pozemku, na němž byl upozorován výskyt mandelinky bramborové nebo je podezření z jejího výskytu, je až do dalšího rozhodnutí (§ 4) zakázána; obec je povinna oznámiti to vlastníku pozemku a přísně dozorati na dodržování tohoto zákazu.

§ 4.

(1) Nejistí-li výzkumný ústav zemědělský prozkoumáním vzorku mandelinku bramborovou, oznámí to do 24 hodin po obdržení vzorku obci, která uvědomí ihned vlastníka pozemku, případně toho, kdo splnil povinnost podle § 2, odst. 2.

(2) V případech pochybných je výzkumný ústav zemědělský oprávněn vyžádati si ve stejné lhůtě nový vzorek nebo bez průtahů šetřením na místě samém zjistiti skutečný stav věci.

(3) Zjistí-li výzkumný ústav zemědělský mandelinku bramborovou, oznámí to do 24 hodin obci (§ 2, odst. 1) a příslušnému okresnímu úřadu a podle potřeby kontrolnímu orgánu (§ 21, odst. 2).

§ 5.

(1) Starosta obce vyhlásí do 24 hodin způsobem v místě obvyklým výskyt mandelinky bramborové v obci a označí též jméno vlastníka pozemku, dále katastrální číslo a případně bližší v místě obvyklé označení zamořeného pozemku. O tomto opatření podá ihned zprávu

okresnímu úřadu a příslušnému výzkumnému ústavu zemědělskému.

(2) Jde-li o hnízdo mandelinky bramborové, zakáže starosta obce vstup na zamořený pozemek a uloží vlastníku pozemku, aby na svůj náklad umístil na tomto pozemku tabulku s trvalým nápisem „Pozemek je zamořen mandelinkou bramborovou; vstup nepovolanými je obcí přísně zakázán“.

(3) Obec je povinna vésti seznam zamořených pozemků podle čísel katastrálních i s případným místním označením pozemků; zájemci mohou do něho nahlížeti.

(4) Výzkumný ústav zemědělský vede seznam zamořených pozemků ve své oblasti, jakož i stručný přehled o výskytu, zákrocích provedených na zamořeném pozemku a pod.

(5) Výzkumný ústav zemědělský zašle ministerstvu zemědělství každého roku v měsíci lednu seznam zamořených obcí i pozemků v uplynulém roce.

§ 6.

(1) Okresní úřad prohlásí území obce, v níž byl zjištěn výskyt mandelinky bramborové, za území zamořené mandelinkou bramborovou a území ve vzdálenosti 15 km od hranic území zamořeného za území ohrožené; hranice území ohroženého musí být volena tak, aby byla shodná s hranicí území obce. Zasahuje-li území zamořené nebo území ohrožené do obvodu jiného politického okresu, oznámí to okresní úřad, v jehož obvodu je území zamořené, tomuto okresnímu úřadu a dodá mu potřebné údaje pro další opatření.

(2) Kromě toho učiní okresní úřad další opatření k zamezení rozšíření a k vyhubení mandelinky bramborové, zejména nařídí v uzavřené oblasti (§ 7, odst. 1) podle potřeby a po slyšení příslušného výzkumného ústavu zemědělského:

a) zákaz přenosu živé mandelinky bramborové, zákaz přenosu nebo přepravy bramborů nebo jiných rostlin, jich částí a odpadků a předmětů, které byly ve styku se zamořeným pozemkem, půdy a kompostu ze zamořeného nebo ohroženého pozemku;

b) hubení mandelinky bramborové určitými způsoby, jakož i zničení bramborů, jich částí a odpadků i jiných rostlin na zamořeném nebo ohroženém pozemku nebo na sousedních pozemcích;

c) desinfekci zamořeného nebo ohroženého pozemku, bez kultur i s kulturami, účinnými prostředky na hubení hmyzu, osázení zamořených nebo ohrožených pozemků lapacími rostlinami;

d) povinné opětné sázení bramborů na zamořený nebo ohrožený pozemek, jakož i povinné prohlídky půdy;

e) zvláštní dny (hledací dny) ke zjišťování a sběru mandelinky bramborové vlastníky zamořených nebo ohrožených pozemků, případně obyvateli obcí v území zamořeném nebo ohroženém;

f) povinné hlášení pozemků osázených brambory vlastníky těchto pozemků obecnímu úřadu.

(3) Opatření podle odstavců 1 a 2 vyhlásí příslušný okresní úřad ihned v obcích uzavřené oblasti (§ 7, odst. 1) a oznámí je ministerstvu zemědělství. Opatření podle odstavce 1 oznámí též příslušným železničním stanicím, poštovním úřadům, případně celním úřadům a oddělením finanční stráže a sousedním okresním úřadům.

§ 7.

(1) Ministerstvo zemědělství prohlásí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností na přiměřenou dobu území zamořené a území ohrožené (§ 6, odst. 1), které může podle stupně nebezpečí zavlečení mandelinky bramborové rozšířiti od hranic území zamořeného na větší vzdálenost než 15 km (§ 6, odst. 1), za oblast uzavřenou.

(2) Vyskytne-li se mandelinka bramborová poblíže našich hranic mimo území našeho státu, může ministerstvo zemědělství prohlásiti za území ohrožené i jiné území, než které je uvedeno v § 6, odst. 1 a v § 7, odst. 1.

(3) V oblasti uzavřené a v území ohroženém podle odstavce 2 může ministerstvo zemědělství naříditi i jiná opatření, než jak je uvedeno v § 6, odst. 2, zejména:

a) podrobnou kontrolu zamořených nebo ohrožených pozemků, jakož i území (odstavce 1 a 2) kontrolními orgány;

b) v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností zákaz přepravy bramborů z oblasti uzavřené do oblasti neuzavřené.

(4) Bude-li potřeba, může být použito k bezplatnému vyhledávání, sbírání a hubení mandelinky bramborové v oblasti uzavřené (§ 7, odst. 1) a v území ohroženém (§ 7, odst. 2) staršího žactva místních škol, zejména národních, v případech silnějšího rozšíření mandelinky bramborové nebo nebezpečí z takového rozšíření i pracovních útvarů, případně i vojska. Opatření ta učiní zemský úřad v dohodě s příslušnými úřady.

(6) Opatření učiněná ministerstvem zemědělství podle odstavců 1 a 2 a podle odstavce 3, písm. b) vyhlásí ministerstvo zemědělství v Úředním listě republiky Česko-Slovenské.

§ 8.

Vlastník pozemku nacházejícího se v území zamořeném nebo ohroženém (§ 6, odst. 1 a § 7, odst. 1 a 2) je povinen podrobiti se všem předpisům, vydaným podle tohoto vládního nařízení, a chrániti své pozemky a kultury před zavlečením mandelinky bramborové, zamezovati vhodnými prostředky její zavlečení, jakož i šíření, a vyskytne-li se, ihned se přičiniti o její vyhubení.

§ 9.

Náklad vzniklý opatřeními, která vlastník pozemku ukládá § 8, nese vlastník pozemku ze svého.

§ 10.

(1) Všichni vlastníci pozemků v obci, v níž se mandelinka bramborová vyskytla, nebo pozemků v uzavřené oblasti jsou povinni provésti, vyžaduje-li toho potřeba, ihned příslušná opatření (hubení mandelinky bramborové a pod.) podle směrnice výzkumného ústavu zemědělského společně na svůj náklad.

(2) Povinnost tu vysloví, po případě i způsob jejího splnění blíže určí obecní zastupitelstvo; o usnesení obecního zastupitelstva podá starosta obce ihned zprávu okresnímu úřadu.

(3) Pravomoc obecního zastupitelstva přechází na okresní úřad, opomine-li obecní zastupitelstvo vysloviti povinnost v odstavci 1 stanovenou do lhůty, kterou určí okresní úřad.

(4) Opatření podle odstavců 2 nebo 3 vyhlásí starosta obce způsobem v místě obvyklým; okresní úřad uvědomí o nich ministerstvo zemědělství a příslušný výzkumný ústav zemědělský.

(5) Jde-li o společné hubení mandelinky bramborové podle ustanovení tohoto paragrafu, může obecní zastupitelstvo provésti opatření zmíněná v § 10, odst. 3 zák. č. 165/1924 Sb. z. a n.

§ 11.

Nevyhoví-li vlastník pozemku povinnosti uložené mu v §§ 8 a 10, učiní potřebná opatření starosta obce na útraty a nebezpečí liknavého. Zanedhá-li tuto povinnost starosta obce, učiní tak okresní úřad.

§ 12.

Zakazuje se provážeti státním územím a dovážeti ze zahraničí živou mandelinku bramborovou.

§ 13.

Zakazuje se dovážeti ze zahraničí veškeré živé rostliny a jich části (hlízy, stromy, keře, květy, rostliny nedřevnaté, sazenice, řízky, cibule, rouby, čerstvé ovoce a zeleninu atd.) a odpady zamořené mandelinkou bramborovou, jakož i obaly (pytle, koše, bedny atd.) a předměty, které byly ve styku s těmito živými rostlinami nebo s pozemky, kde byly tyto rostliny pěstovány; tento zákaz se vztahuje i na pohraniční styk.

§ 14.

(1) Rovněž se zakazuje dovážeti veškeré živé rostliny, jich části a odpady, jakož i obaly (pytle, koše, bedny atd.) a předměty, které byly ve styku se živými rostlinami nebo s pozemky, kde byly rostliny pěstovány (v dalším „zásilka“), ze států, ve kterých byla zjištěna mandelinka bramborová; tento zákaz se vztahuje i na pohraniční styk.

(2) Ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvy průmyslu, obchodu a živností a zahraničních věcí vyhlásí v Úředním listě republiky Česko-Slovenské, ve kterých státech byla zjištěna mandelinka bramborová.

(3) Výjimky ze zákazu stanoveného v odstavci 1 může v jednotlivých odůvodněných případech povolit ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností.

§ 15.

Každá zásilka, jejíž dovoz byl povolen podle § 14, odst. 3, musí býti provázena osvědčením o původu a zdravotním stavu živých rostlin (v dalším „osvědčení“), vydaným veřejným ústavem pro ochranu rostlin (stanici) na jediném tiskopisu v jazyku vývozního státu a souběžně ve státním jazyku republiky Česko-Slovenské. Toto osvědčení nesmí býti v den podání zásilky ku přepravě starší jednoho týdne a musí se shodovati se vzorcem podle přílohy a obsahovati:

a) název veřejného ústavu pro ochranu rostlin (stanice) v záhlaví osvědčení a úřední jednací číslo;

b) místním úřadem potvrzené prohlášení pěstitele živých rostlin o místě, kde byly živé rostliny vypěstovány;

c) prohlášení veřejného ústavu pro ochranu rostlin (stanice), že v místě, kde rostliny byly

vypěstovány, a v obvodu 15 km od tohoto místa se nevyskytla mandelinka bramborová v kterémkoli vývojovém stupni a není ani podezření, že by se vyskytovala v těchto místech v kterémkoli vývojovém stupni;

d) prohlášení úředníka veřejného ústavu pro ochranu rostlin (stanice), že zásilka byla jím jako kontrolním orgánem prohlédnuta, že jest prosta mandelinky bramborové v kterémkoli vývojovém stupni a že obaly na zásilce jsou nové, dosud nepoužité;

e) popis zásilky (jméno a adresu odesílatele, jméno a adresu příjemce, značky a čísla jednotlivých kusů, jejich obsah a hrubou váhu).

§ 16.

(1) Každá zásilka, jejíž dovoz byl povolen podle § 14, odst. 3, jest podrobena prohlídce, kterou vykonávají kontrolní orgány výzkumných ústavů zemědělských (§ 21) nebo i jiných veřejných ústavů a stanic, které tímto výkonem pověřil ministerstvo zemědělství.

(2) Prohlídka zásilky nad 20 kg hrubé váhy bude provedena výlučně u pohraničních celních úřadů, zmocněných ku projednávání zásilek živých rostlin. Zásilka o hrubé váze nepřesahující 20 kg může být podrobena této prohlídce i u celních úřadů v sídle výzkumných ústavů zemědělských. Výjimku z tohoto ustanovení může povolit ve zvláštních případech ministerstvo zemědělství.

(3) Zásilku opatřenou předepsaným osvědčením hlásí železniční nebo poštovní nebo celní úřad ihned telegraficky příslušnému výzkumnému ústavu zemědělskému a dovozci na jeho útraty. Celní úřad odmítne projednání zásilky nedoložené osvědčením.

(4) Výzkumný ústav zemědělský vyše neprodleně, nejdéle do 24 hodin po obdržení zprávy, k celnímu úřadu kontrolní orgán, který provede prohlídku zásilky v přítomnosti celního úředníka a železničního nebo poštovního orgánu, případně též dovozce. Kontrolní orgán dá podle potřeby výjimkou na útraty dovozce nejvýše jednu desetinu obsahu zásilky v přítomnosti celního úředníka a železničního nebo poštovního orgánu, případně též dovozce a provede podrobnou prohlídku a šetření, zda-li zásilka není napadena mandelinkou bramborovou. Kontrolní orgán je také oprávněn pro další zjišťování v laboratoři odebrati bezplatně přiměřený vzorek (odstavec 7) a poznamená v nákladním listě nebo v poštovní průvodce, že tak učinil. Po provedeném laboratorním šetření bude vzorek vrácen jen tehdy, vyžádá-li si ho dovozce.

(6) Je-li důvodné podezření, že některý podstatný údaj osvědčení (§ 15) neodpovídá skutečnosti, odmítne celní úřad podle protokolárního prohlášení kontrolního orgánu projednání zásilky a poznamená odmítnutí v nákladním listě nebo v poštovní průvodce.

(6) Zjistí-li kontrolní orgán prohlídkou, že zásilka je napadena mandelinkou bramborovou, odmítne celní úřad podle protokolárního prohlášení kontrolního orgánu projednání zásilky a poznamená to v nákladním listě nebo v poštovní průvodce.

(7) Je-li důvodné podezření, že zásilka je napadena mandelinkou bramborovou, a musí-li kontrolní orgán část zásilky podrobiti laboratornímu šetření, neprojedná celní úřad zásilku tak dlouho, až mu kontrolní orgán oznámí výsledek laboratorního šetření.

§ 17.

Za prohlídku je dovozce zásilky povinen platit poplatek, jehož výši určí ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem financí a vyhlásí v Úředním listě republiky Česko-Slovenské. Poplatek předepisuje kontrolní orgán, jemuž musí být předloženo potvrzení o zaplacení nejpozději při výkonu prohlídky.

§ 18.

Ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností může povolit všeobecné výjimky z ustanovení § 14, odst. 1 a §§ 15 a 16. Pokud nejde o výjimky pro pohraniční a cestovní styk, vyhlásí všeobecné výjimky ministerstvo zemědělství v Úředním listě republiky Česko-Slovenské.

§ 19.

Prohlídce mohou být výjimečně podrobeny jednotlivé zásilky za celního řízení i ze států, které nebyly uvedeny ve vyhlášce podle § 14, odst. 2, je-li důvodné podezření, že jsou tyto zásilky zamořeny. V tomto případě není dovozce zásilky povinen hradit poplatek za prohlídku.

§ 20.

Provážeti zásilku ze států, v nichž se mandelinka bramborová vyskytl, našim státním územím je dovoleno bez prohlídky s podmínkou, že zásilka bude přepravována v nepoškozeném a dobře uzavřeném voze nebo v nepoškozených a dobře uzavřených obalech.

§ 21.

(1) Odborným dozorem na zachování předpisů zákona č. 165/1924 Sb. z. a n., pokud jde

o opatření proti mandelince bramborové, jsou pověřeny tyto výzkumné ústavy zemědělské:

a) pro zemi Českou: Ústav pro ochranu rostlin státních výzkumných ústavů zemědělských v Praze;

b) pro zemi Moravskoslezskou: Ústav pro ochranu rostlin moravského zemského výzkumného ústavu zemědělského v Brně;

c) pro zemi Slovenskou: Ústav pro ochranu rostlin státních výzkumných ústavů zemědělských v Bratislavě;

d) pro Podkarpatskou Rus: Ústav pro ochranu rostlin státních výzkumných ústavů zemědělských, jehož sídlo určí vláda Podkarpatské Rusi.

(2) Kontrolními orgány výzkumných ústavů zemědělských (odstavec 1) budou výzkumné stanice zemědělské nebo i jiné veřejné ústavy, stanice a osoby, pokud možno veřejní zaměstnanci, které pověří ministerstvo zemědělství výkonem kontroly. Osoby provádějící kontrolu, musí se prokázat při výkonu kontroly průkazkou opatřenou fotografií, kterou jim vydá ministerstvo zemědělství.

(3) Informační a zpravodajskou službu o mandelince bramborové v jednotlivých oblastech vykonávají pro kontrolní orgány (odstavec 2) zpravodajové pro ochranu rostlin, které jmenuje ministerstvo zemědělství po slyšení výzkumných ústavů zemědělských. Zpravodajům pro ochranu rostlin je jmenovací dekret zároveň průkazkou při prohlídkách pozemků.

§ 22.

(1) Orgány výzkumných ústavů zemědělských (§ 21, odst. 1), jejich kontrolní orgány (§ 21, odst. 2) a zpravodajové pro ochranu rostlin jsou oprávněni konati prohlídky pozemků.

(2) K prohlídce pozemku budiž vždy přítůn vlastník pozemku nebo jeho zástupce. Prohlídka omezi se na okolnosti, jichž znalost vzhledem k jejím účelům je nezbytná.

(3) Neúčastní-li se vlastník pozemku nebo jeho zástupce prohlídky, ač byl o věci vyzvořen, není jeho nepřítomnost překážkou ku jejímu provedení.

(4) Výdaje spojené s prohlídkou je povinen uhraditi vlastník pozemku, zjistí-li se při prohlídce, že nedostál povinnosti uložené mu v § 8.

§ 23.

Ustanovení tohoto nařízení, vztahující se na vlastníka pozemku, platí přiměřeně pro pachtyře anebo uživatele pozemku.

§ 24.

(1) Působnost ministerstva zemědělství a ministerstva průmyslu, obchodu a živností, vyplývající z tohoto nařízení, jakož i působnost ministerstva financí podle § 17 tohoto nařízení vykonávají v zemi Slovenské příslušné autonomní orgány země Slovenské a na Podkarpatské Rusi příslušné autonomní orgány Podkarpatské Rusi. Výši poplatku uvedeného v § 17 jest dohodou všech zúčastněných úřadů určití jednotně pro území celého státu.

(2) Vyhláška uvedená v § 7, odst. 5, v § 14, odst. 2, v § 17 a v § 18 se uveřejní v zemi Slovenské v Úředních Novinách a na Podkarpatské Rusi v Úředním Věstníku vlády Podkarpatské Rusi.

§ 25.

(1) Dnem účinnosti tohoto vládního nařízení pozbývá účinnosti vládní nařízení ze dne 25. února 1938, č. 40 Sb. z. a n., o opatřeních proti zavlečení mandelinky bramborové, ve znění vládního nařízení ze dne 24. června 1938, č. 138 Sb. z. a n.

(2) Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládne nariadenie

zo dňa 24. februára 1939

o opatreniach proti mandelínke zemiakovej.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa §§ 11, 13, 17 a 19 zákona zo dňa 2. júla 1924, č. 165 Sb. z. a n., o ochrane výroby rastlinnej:

§ 1.

Mandelinkou zemiakovou podľa tohto nariadenia sa rozumie mandelinka zemiaková (*Leptinotarsa — Doryphora decemlineata*) v ktoromkoľvek vývojovom stupni (vajčko, larva, kukla a chrobák).

§ 2.

(1) Každý vlastník pozemku je povinný oznámiť výskyt mandelinky zemiakovej alebo dôvodné podozrenie z jej výskytu obecnému úradu tej obce, v obvode ktorej sa takýto pozemok nachodí, najneskoršie do 24 hodín po zistení a jemu dodať hneď vzorok mandelinky zemiakovej alebo hmyzu, ktorý považuje za mandelinku zemiakovú, alebo predmetu, z kto-

rého usudzuje na výskyt mandelinky zemiakovej (požerok na liste, krovku chrobáka a pod.).

(2) Ustanovenie odseku 1 sa vzťahuje i na tých, čo nie sú vlastníkmí pozemku a mandelinku zemiakovú zbadajú alebo majú dôvodné podozrenie z jej výskytu. •

§ 3.

(1) Starosta obce je povinný na náklad vlastníka pozemku bez meškania telegraficky, telefonicky alebo spešným dopisom podať zpravu o každom prípade výskytu mandelinky zemiakovej alebo o dôvodnom podozrení z jej výskytu príslušnému poľnohospodárskemu výskumnému ústavu (§ 21, ods. 1) a poslať súčasne bezpečným a vhodným spôsobom v dobre tesniacom obale vzorok mandelinky zemiakovej, usmrtenej vo vhodnej tekutine (liehu, petroleji, variacej vode a pod.), alebo hmyzu, ktorý považuje za mandelinku zemiakovú, alebo predmetu, z ktorého usudzuje na výskyt mandelinky zemiakovej (požerok na liste, krovku chrobáka a pod.), ku zisteniu; v zpráve je treba presne udať adresu vlastníka pozemku, katastrálne číslo a výmer pozemku.

(2) Akákoľvek preprava zemiakov alebo iných rastlín, pôdy a pod. z pozemku, na ktorom sa zbadať výskyt mandelinky zemiakovej alebo je podozrenie z jej výskytu, je až do ďalšieho rozhodnutia (§ 4) zakázaná; obec je povinná oznámiť to vlastníkmí pozemku a prisne dozerať na dodržiavanie tohto zákazu.

§ 4.

(1) Ak poľnohospodársky výskumný ústav nezistí mandelinku zemiakovú preskúmaním vzorku, oznámi to do 24 hodín po obdržaní vzorku obci, ktorá hneď upovedomí vlastníka pozemku, prípadne toho, kto splnil povinnosť podľa § 2, ods. 2.

(2) V pochybných prípadoch je poľnohospodársky výskumný ústav oprávnený vyžiadať si v tej istej lehote nový vzorok alebo bez meškania vyšetrovaním na mieste samom zistiť skutočný stav veci.

(3) Ak poľnohospodársky výskumný ústav zistí mandelinku zemiakovú, oznámi to do 24 hodín obci (§ 2, ods. 1) a príslušnému okresnému úradu a podľa potreby kontrolnému orgánovi (§ 21, ods. 2).

§ 5.

(1) Starosta obce vyhlási do 24 hodín spôsobom v mieste obvyklým výskyt mandelinky zemiakovej v obci a označí tiež meno vlastníka pozemku, ďalej katastrálne číslo a prípadne

blížšie v mieste obvyklé označenie zamoreného pozemku. O tomto opatrení podá hneď zpravu okresnému úradu a príslušnému poľnohospodárskemu výskumnému ústavu.

(2) Ak ide o hniezdo mandelinky zemiakovej, zakáže starosta obce vstup na zamorený pozemok a uloží vlastníkmí pozemku, aby na svoj náklad umiestnil na tomto pozemku tabuľku s trvalým nápisom „Pozenok je zamorený mandelinkou zemiakovou; obec prisne zakazuje vstup nepovolaným“.

(3) Obec je povinná viesť soznam zamorených pozemkov podľa katastrálnych čísel i s prípadným miestnym označením pozemkov; záujemci môžu do neho nazerať.

(4) Poľnohospodársky výskumný ústav vedie soznam zamorených pozemkov vo svojej oblasti, ako i stručný prehľad o výskyte, zázkoch prevedených na zamorenom pozemku a pod.

(5) Poľnohospodársky výskumný ústav pošle ministerstvu poľnohospodárstva v mesiaci januári každého roku soznam zamorených obcí a pozemkov v uplynulom roku.

§ 6.

(1) Okresný úrad vyhlási územie obce, v ktorej bol zistený výskyt mandelinky zemiakovej, za územie zamorené mandelinkou zemiakovou a územia vo vzdialenosti 15 km od hraníc územia zamoreného za územia ohrozené; hranica územia ohrozeného musí byť volená tak, aby bola shodná s hranicou území obcí. Ak územie zamorené alebo územie ohrozené zasahuje do obvodu iného politického okresu, oznámi to okresný úrad, v obvode ktorého je zamorené územie, tomuto okresnému úradu a dodá mu potrebné údaje pre ďalšie opatrenia.

(2) Okrem toho urobí okresný úrad ďalšie opatrenia na zamedzenie rozšírenia a na vyhubenie mandelinky zemiakovej, menovite nariadi v uzavretej oblasti (§ 7, ods. 1) podľa potreby a po vypočítaní príslušného poľnohospodárskeho výskumného ústavu:

a) zákaz prenosu živej mandelinky zemiakovej, zákaz prenosu alebo prepravy zemiakov alebo iných rastlín, ich častí a odpadkov a predmetov, ktoré boli vo styku so zamoreným pozemkom, pôdy a kompostu zo zamoreného alebo ohrozeného pozemku;

b) hubenie mandelinky zemiakovej určitými spôsobmi, ako aj zničenie zemiakov, ich častí a odpadkov a iných rastlín na zamorenom alebo ohrozenom pozemku alebo na susedných pozemkoch;

c) dezinfekciu zamoreného alebo ohrozeného pozemku, bez kultúr i s kultúrami, účinnými prostriedkami na hubenie hmyzu, osadenie zamorených alebo ohrozených pozemkov lapacími rastlinami;

d) povinné opätne sadenie zemiakov na zamorený alebo ohrozený pozemok, ako aj povinné prehliadky pôdy;

e) zvláštne dni (hládacie dni) k zisťovaniu a sbieraniu mandelinky zemiakovej vlastními zamorených alebo ohrozených pozemkov, prípadne obyvateľmi obcí v zamorenom alebo ohrozenom území;

f) povinné hlásenie pozemkov, osadených zemiakmi, vlastními týchto pozemkov obecnému úradu.

(3) Opatrenia podľa odsekov 1 a 2 vyhlási príslušný okresný úrad hneď v obciach uzavretej oblasti (§ 7, ods. 1) a oznámi ich ministerstvu poľnohospodárstva. Opatrenia podľa ods. 1 oznámi tiež príslušným železničným stanicám, poštovým úradom, prípadne colným úradom a oddeleniam finančnej stráže a susedným okresným úradom.

§ 7.

(1) Ministerstvo poľnohospodárstva vyhlási v dohode s ministerstvom priemyslu, obchodu a živnosti na primeranú dobu územie zamorené a územie ohrozené (§ 6, ods. 1), ktoré môže podľa stupňa nebezpečenstva zavlečenie mandelinky zemiakovej rozšíriť od hraníc zamoreného územia na väčšiu vzdialenosť než 15 km (§ 6, ods. 1), za oblasť uzavretú.

(2) Ak sa mandelinka zemiaková vyskytne blízko našich hraníc mimo územia nášho štátu, môže ministerstvo poľnohospodárstva vyhlásiť za územie ohrozené aj iné územie, než ktoré je uvedené v § 6, ods. 1 a v § 7, ods. 1.

(3) V oblasti uzavretej a v území ohrozenom podľa odseku 2 môže ministerstvo poľnohospodárstva nariadiť aj iné opatrenia, než aké sú uvedené v § 6, ods. 2, menovite:

a) podrobnú kontrolu zamorených alebo ohrozených pozemkov, ako aj územia (odseky 1 a 2) kontrolnými orgánmi;

b) v dohode s ministerstvom priemyslu, obchodu a živností zákaz prepravy zemiakov z oblasti uzavretej do oblasti neuzavretej.

(4) Ak bude treba, môže sa použiť k bezplatnému vyhľadávaniu, sbieraniu a hubeniu mandelinky zemiakovej v oblasti uzavretej (§ 7, ods. 1) a v území ohrozenom (§ 7, ods. 2) staršie žiactvo miestnych škôl, menovite národných, v prípadoch silnejšieho rozšírenia mandelinky zemiakovej alebo nebezpečenstva z takéhoto

rozšírenia môžu sa použiť i pracovné útvary, prípadne i vojsko. Tieto opatrenia urobí krajský úrad v dohode s príslušnými úradmi.

(5) Opatrenia urobené ministerstvom poľnohospodárstva podľa odsekov 1 a 2 a podľa odseku 3, písm. b) vyhlási ministerstvo poľnohospodárstva v úradnom liste Česko-Slovenskej republiky.

§ 8.

Vlastník pozemku nachodiacieho sa v území zamorenom alebo ohrozenom (§ 6, ods. 1 a § 7, ods. 1 a 2) je povinný podrobiť sa všetkým predpisom, vydaným podľa tohto vládneho nariadenia, a chrániť svoje pozemky a kultúry pred zavlečením mandelinky zemiakovej, zabráňovať vhodnými prostriedkami jej zavlečenie ako aj šírenie, a ak sa vyskytne, hneď sa pričiniť o jej vyhubenie.

§ 9.

Náklad vzniklý opatreniami, ktoré vlastníkovi pozemku ukladá § 8, nesie vlastník pozemku zo svojho.

§ 10.

(1) Všetci vlastníci pozemkov v obci, v ktorej sa vyskytla mandelinka zemiaková, alebo pozemkov v uzavretej oblasti sú povinní porobiť, ak to vyžaduje potreba, hneď príslušné opatrenia (hubenie mandelinky zemiakovej a pod.) podľa smerníc poľnohospodárskeho výskumného ústavu spoločne na svoj náklad. :

(2) Povinnosť tú vysloví, po prípade i spôsob jej splnenia bližšie určí obecné zastupiteľstvo; o usnesení obecného zastupiteľstva podá starosta obce hneď zprávu okresnému úradu.

(3) Pravomoc obecného zastupiteľstva prechádza na okresný úrad, ak opomenie obecné zastupiteľstvo vysloviť povinnosť v odseku 1 stanovenú do lehoty, ktorú určí okresný úrad.

(4) Opatrenia podľa odsekov 2 alebo 3 vyhlási starosta obce spôsobom v mieste obvyklým; okresný úrad upovedomí o nich ministerstvo poľnohospodárstva a príslušný poľnohospodársky výskumný ústav.

(5) Ak ide o spoločné hubenie mandelinky zemiakovej podľa ustanovení tohto paragrafu, môže obecné zastupiteľstvo previesť opatrenia zmienené v § 10, ods. 3 zák. č. 165/1924 Sb. z. a n.

§ 11.

Ak vlastník pozemku nevyhoví povinnosti uložennej mu v §§ 8 a 10, urobí potrebné opatrenia starosta obce na trovy a nebezpečenstvo

nedbalého. Ak zanedbá túto povinnosť starosta obce, urobí tak okresný úrad.

§ 12.

Zakazuje sa prevážať štátnym územím a do-
vážať zo zahraničia živú mandelinku zemi-
akov.

§ 13.

Zakazuje sa dovážať zo zahraničia všetky
živé rastliny a ich časti (hlúzy, stromy, kere,
kvety, rastliny nedrevnaté, priesady, krajce,
cibule, vrúbky, čerstvé ovocie a zeleninu atď.)
a odpady zamorené mandelinkou zemiakovou,
ako aj obaly (vrecia, koše, bedny atď.) a pred-
mety, ktoré boli vo styku s týmito živými
rastlinami alebo s pozemkami, kde boli tieto
rastliny pestované; tento zákaz sa vzťahuje
i na pohraničný styk.

§ 14.

(1) Taktiež sa zakazuje dovážať všetky živé
rastliny, ich časti a odpady, ako aj obaly
(vrecia, koše, bedny atď.) a predmety, ktoré
boli vo styku so živými rastlinami alebo s po-
zemkami, kde boli rastliny pestované (v ďal-
šom „zásielka“), zo štátov, v ktorých bola
zistená mandelinka zemiaková; tento zákaz sa
vzťahuje i na pohraničný styk.

(2) Ministerstvo poľnohospodárstva v do-
hode s ministerstvami priemyslu, obchodu a
živností a zahraničných vecí vyhlási v Úrad-
nom liste Česko-Slovenskej republiky, v kto-
rých štátoch bola zistená mandelinka zemi-
aková.

(3) Výnimky zo zákazu stanoveného v od-
seku 1 môže v jednotlivých odôvodnených prí-
padoch povoliť ministerstvo poľnohospodár-
stva v dohode s ministerstvom priemyslu, ob-
chodu a živností.

§ 15.

Každá zásielka, dovoz ktorej bol povolený
podľa § 14, ods. 3, musí byť doprevádzaná
osvedčením o pôvode a zdravotnom stave ži-
vých rastlín (v ďalšom „osvedčenie“), vyda-
ným verejným ústavom pre ochranu rastlín
(stanice) na jedinom tlačive v jazyku vý-
vozného štátu a súběžne v štátnom jazyku
Česko-Slovenskej republiky. Toto osvedčenie
nesmie byť v deň podania zásielky ku pre-
prave staršie jedného týždňa a musí sa shodovať
so vzorcom podľa prílohy a obsahovať:

a) názov verejného ústavu pre ochranu
rastlín (stanice) v záhlaví osvedčenia a
úradné jednacé číslo;

b) miestnym úradom potvrdené vyhlásenie
pestovateľa živých rastlín o mieste, kde boli
živé rastliny vypestované;

c) vyhlásenie verejného ústavu pre ochranu
rastlín (stanice), že v mieste, kde boli rast-
liny vypestované; a v obvode 15 km od tohto
miesta sa nevyskytla mandelinka zemiaková
v ktoromkoľvek vývojovom stupni a niet ani
podozrenia, že by sa vyskytovala v týchto
miestach v ktoromkoľvek vývojovom stupni;

d) vyhlásenie úradníka verejného ústavu
pre ochranu rastlín (stanice), že zásielka bola
ním ako kontrolným orgánom prehliadnutá,
že v nej niet mandelinky zemiakovej v kto-
romkoľvek vývojovom stupni a že obaly na
zásielke sú nové, dosiaľ neupotrebené;

e) popis zásielky (meno a adresu odosiela-
teľa, meno a adresu príjemcu, značky a čísla
jednotlivých kusov, ich obsah a hrubú váhu).

§ 16.

(1) Každá zásielka, dovoz ktorej bol povo-
lený podľa § 14, ods. 3, je podrobená pre-
hliadke, ktorú vykonávajú kontrolní orgá-
nia poľnohospodárskych výskumných ústa-
vov (§ 21) alebo aj iných verejných ústavov
a staníc, ktoré týmto výkonom poverí minis-
terstvo poľnohospodárstva.

(2) Prehliadka zásielky nad 20 kg hrubej
váhy bude prevedená výlučne u pohraničných
colných úradov, zmocnených ku prejednávaniu
zásielok živých rastlín. Zásielka v hru-
bej váhe nepresahujúcej 20 kg môže byť
podrobená tejto prehliadke aj u colných
úradov v sídle poľnohospodárskych výskum-
ných ústavov. Výnimku z tohto ustanovenia
môže povoliť vo zvláštnych prípadoch minis-
terstvo poľnohospodárstva.

(3) Zásielku opatrenú predpísaným osved-
čením hlási železničný alebo poštový alebo
colný úrad hneď telegraficky príslušnému
poľnohospodárskemu výskumnému ústavu a
dovozcovi na jeho trovy. Colný úrad odmietne
prejednanie zásielky nedoloženej osvedčením.

(4) Poľnohospodársky výskumný ústav
vyšle bez meškania, najneskôr do 24 hodín
po obdržaní zprávy, na colný úrad kontrol-
ného orgánu, ktorý prevedie prehliadku zá-
sielky v prítomnosti colného úradníka a že-
lezničného alebo poštového orgánu, prípadne
tiež dovozcu. Kontrolný orgán dá podľa po-
treby vyňať na trovy dovozcu najvyššie jednu
desatinu obsahu zásielky v prítomnosti col-
ného úradníka a železničného alebo poštového
orgánu, prípadne tiež dovozcu, a prevedie po-
drobnú prehliadku a vyšetrovanie, či zásielka

nie je napadnutá mandelinkou zemiakovou. Kontrolný orgán je tiež oprávnený pre ďalšie zisťovanie v laboratóriu odobrať bezplatne primeraný vzorok (odsek 7) a poznamená v nákladnom liste alebo v poštovej sprievodke, že tak urobil. Po prevedenom laboratórnom výskume bude vzorok vrátený len vtedy, ak si ho vyžiada dovozca.

(⁶) Ak je dôvodné podozrenie, že niektorý podstatný údaj osvedčenia (§ 15) neodpovedá skutočnosti, odmietne colný úrad podľa protokolárneho vyhlásenia kontrolného orgána prejednanie zásielky a poznamená odmietnutie v nákladnom liste alebo v poštovej sprievodke.

(⁶) Jestliže kontrolný orgán zistí prehliadkou, že zásielka je napadnutá mandelinkou zemiakovou, odmietne colný úrad podľa protokolárneho vyhlásenia kontrolného orgána prejednanie zásielky a poznamená to v nákladnom liste alebo v poštovej sprievodke.

(⁷) Ak je dôvodné podozrenie, že zásielka je napadnutá mandelinkou zemiakovou, a ak musí kontrolný orgán časť zásielky podrobiť laboratórnemu výskumu, neprejedná colný úrad zásielku tak dlho, kým mu kontrolný orgán neoznámi výsledok laboratórneho výskumu.

§ 17.

Za prehliadku je dovozca zásielky povinný platiť poplatok, ktorého výšku určí ministerstvo poľnohospodárstva v dohode s ministerstvom financií a vyhlási v Úradnom liste Česko-Slovenskej republiky. Poplatok predpisuje kontrolný orgán, ktorému musí byť predložené potvrdenie o zaplatení najneskoršie pri výkone prehliadky.

§ 18.

Ministerstvo poľnohospodárstva v dohode s ministerstvom priemyslu, obchodu a živností môže povoliť všeobecné výnimky z ustanovení § 14, ods. 1 a §§ 15 a 16. Pokiaľ nejde o výnimky pre pohraničný a cestovný styk, vyhlási všeobecné výnimky ministerstvo poľnohospodárstva v Úradnom liste Česko-Slovenskej republiky.

§ 19.

Prehliadke môžu byť výnimočne podrobené jednotlivé zásielky za colného pokračovania aj zo štátov, ktoré neboli uvereňované vo vyhláske podľa § 14, ods. 2, ak je dôvodné podozrenie, že

sú tieto zásielky zamorené. V tomto prípade nie je dovozca zásielky povinný hradiť poplatok za prehliadku.

§ 20.

Prevážať zásielku zo štátov, v ktorých sa mandelinka zemiaková vyskytla, naším štátnym územím je dovolené bez prehliadky s podmienkou, že zásielka bude prepravovaná v nepoškodenom a dobre uzavretom voze alebo v nepoškodených a dobre uzavretých obaloch.

§ 21.

(1) Odborným dozorom na dodržiavanie predpisov zákona č. 165/1924 Sb. z. a n., nakoľko ide o opatrenia proti mandelinke zemiakovej, sú poverené tieto poľnohospodárske výskumné ústavy:

a) pre Českú krajinu: Ústav pre ochranu rastlín štátnych poľnohospodárskych výskumných ústavov v Prahe;

b) pre Moravskosliezsku krajinu: Ústav pre ochranu rastlín moravského krajinského poľnohospodárskeho výskumného ústavu v Brne.

c) pre Slovenskú krajinu: Ústav pre ochranu rastlín štátnych poľnohospodárskych výskumných ústavov v Bratislave;

d) pre Podkarpatskú Rus: Ústav pre ochranu rastlín štátnych poľnohospodárskych výskumných ústavov, ktorého sídlo určí vláda Podkarpatskej Rusi.

(2) Kontrolnými orgánmi poľnohospodárskych výskumných ústavov (odsek 1) budú poľnohospodárske výskumné stanice alebo aj iné verejné ústavy, stanice a osoby, pokiaľ možno verejní zamestnanci, ktorých poverí ministerstvo poľnohospodárstva výkonom kontroly. Osoby prevádzajúce kontrolu musia sa vykázať pri výkone kontroly legitimáciou opatrenou fotografiou, ktorú im vydá ministerstvo poľnohospodárstva.

(3) Informačnú a spravodajskú službu o mandelinke zemiakovej v jednotlivých oblastiach vykonávajú pre kontrolných orgánov (odsek 2) zpravodajci pre ochranu rastlín, ktorých menuje ministerstvo poľnohospodárstva po vypočutí poľnohospodárskych výskumných ústavov. Pre zpravodajcov pre ochranu rastlín je menovací dekrét zároveň legitimáciou pri prehliadkach pozemkov.

§ 22.

(1) Orgánovia poľnohospodárskych výskumných ústavov (§ 21, ods. 1), ich kontrolní orgá-

novia (§ 21, ods. 2) a zpravodajci pre ochranu rastlin sú oprávnení vykonávať prehliadky pozemkov.

(2) Na prehliadku pozemku treba vždy prizvať vlastníka pozemku alebo jeho zástupcu. Prehliadka obmedzí sa na okolnosti, ktorých znalosť je nezbytná vzhľadom na jej účely.

(3) Jestliže vlastník pozemku alebo jeho zástupca nezúčastní sa prehliadky, ačkoľvek bol o veci upovedomený, nie je jeho neprítomnosť na prekážku k jej prevedeniu.

(4) Výdavky spojené s prehliadkou je povinný hradit' vlastník pozemku, ak sa pri prehliadke zistí, že nedostál povinnosti uloženej mu v § 8.

§ 23.

Ustanovenia tohto nariadenia, vzťahujúce sa na vlastníka pozemku, platia primerane pre nájomcu alebo užívateľa pozemku.

§ 24.

(1) Pôsobnosť ministerstva poľnohospodárstva a ministerstva priemyslu, obchodu a živností, vyplývajúca z tohto nariadenia, ako aj pôsobnosť ministerstva financií podľa § 17 tohto nariadenia vykonávajú v Slovenskej krajine príslušní autonómni orgány Slovenskej krajiny a v Podkarpatskej Rusi príslušní autonómni orgány Podkarpatskej Rusi. Výšku poplatku, uvedeného v § 17, treba dohodou všetkých zúčastnených úradov určiť jednotne pre územie celého štátu.

(2) Vyhláška, uvedená v § 7, ods. 5, v § 14, ods. 2, v § 17 a v § 18, sa uverejní v Slovenskej krajine v Úradných Novinách a v Podkarpatskej Rusi v Úradnom Vestníku vlády Podkarpatskej Rusi.

§ 25.

(1) Dňom účinnosti tohto vládneho nariadenia stráca platnosť vládne nariadenie zo dňa 25. februára 1938, č. 40 Sb. z. a n., o opatreniach proti zavlečeniu mandelinky zemiakovej, v znení vládneho nariadenia zo dňa 24. júna 1938, č. 138 Sb. z. a n.

(2) Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister poľnohospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади з дня 24. лютого 1939 про зарядження проти бараболяного хрущика.

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по §§ 11, 13, 17 і 19 закону з дня 2. липня 1924, ч. 165 36. з. і р., про охорону рстинного виробу:

§ 1.

Бараболяним хрущиком по цьому розпорядку слід розуміти бараболяного хрущика (*Leptinotarsa* — *Doryphora decemlineata*) в якомунебудь степені розвитку (яечко, гусениця, кука і хрущик).

§ 2.

(1) Кожний власник ґрунту повинен зголосити появу бараболяного хрущика або оправдане підозріння в її появі громадському урядови громади, що в її околиці такий ґрунт находиться, найпізніше до 24 годин по ствердженню та додати йому негайно візирець бараболяного хрущика або насікомого, якого він вважає бараболяним хрущиком, або предмету, з якого заключає про появу бараболяного хрущика (місце викусане на листі, прикривку хрущика і т. п.).

(2) Постанова уступу 1 відноситься також до цих, що не є власниками ґрунту, але бараболяного хрущика заглянуть або мають основне підозріння в його появі.

§ 3.

(1) Староста громади повинен на наклад власника ґрунту негайно подати вістку телеграфічно, телефонічно або спішним листом про кожний випадок появи бараболяного хрущика або про основне підозріння в його появі приналежному дослідному хліборобському заведенню (§ 21, уст. 1) та післати йому одночасно безпечним і пригідним способом в добре прилягаючому опакуванні візирець бараболяного хрущика, вбитого пригідним пліном (спіртом, нафтою, гарячою водою і т. п.), або насікомого, якого вважає бараболяним хрущиком, або предмету, з якого вносить про появу бараболяного хрущика (місце викусане на листі, прикривку хрущика і т. п.), до перевірки; у звіті слід подати точну адресу власника ґрунту, катастральне число та розлогість ґрунту.

(2) Всяка пересилка бараболь або інших рстин, землі і т. п. з ґрунту, на якому спо-

стережено появу бараболяного хрущика або є підозріння в його полві, є аж до дальшого рішення (§ 4) заборонена; громада повинна повідомити про це власника ґрунту і строго доглядати на додержування цієї заборони.

§ 4.

(1) Якщо дослідне хліборобське заведення не ствердить провіркою взірця бараболяного хрущика, воно сповістить про це до 24 годин по одержанню взірця громаду, яка повідомить негайно власника ґрунту, згідно цього, що сповнив обов'язок по § 2, уст. 2.

(2) В сумнівних випадках є дослідне хліборобське заведення управлене зажадати в цьому самому реченні новий взірець або без проволоки дослідженням на самому місці ствердити дійсний стан справи.

(3) Якщо дослідне хліборобське заведення ствердить бараболяного хрущика, воно сповістить про це до 24 годин громаду (§ 2, уст. 1) та приналежний окружний уряд, а в міру потреби контрольний орган (§ 21, уст. 2).

§ 5.

(1) Староста громади оголосить до 24 годин способом в даному місці звичайним появу бараболяного хрущика в громаді та означити також імя власника ґрунту, дальше катастральне число й евент. блище означення зараженого ґрунту, в даному місці прийняте. Про це зарядження він подасть звіт окружному урядови та приналежному дослідному хліборобському заведенню.

(2) Якщо йде о гніздо бараболяного хрущика, заборонить староста громади вступ на заражений ґрунт і нарядить власникови ґрунту, щоби він своїм коштом помістив на цьому ґрунті таблицю з тріvkим написом „ґрунт заражений бараболяним хрущиком; вступ непокликаним громада строго закаує“.

(3) Громада повинна вести список заражених ґрунтів по катастральним числам та з евентуальним місцевим означенням ґрунтів; інтересенти можуть до нього вглянути.

(4) Дослідне хліборобське заведення веде список заражених ґрунтів у своїй області, як також короткий перегляд про появу, кроки пороблені на зараженому ґрунті і т. п.

(5) Дослідне хліборобське заведення пішле міністерству хліборобства кожного року в місяці січні список заражених громад та ґрунтів у минулому році.

§ 6.

(1) Окружний уряд означить область гро-

мади, в якій здійснено появу бараболяного хрущика, як область заражену бараболяним хрущиком а область у віддалі 15 км від границь зараженої області означить як загражену область; границя заграженої області мусить бути вибрана так, щоби годилася з границею областей громад. Якщо заражена або загражена область сягає до обводу іншого політичного округу, сповістить про це окружний уряд, в обводі якого є заражена область, цей окружний уряд і подасть йому потрібні заподання для дальших заряджень.

(2) Крім цього поробить окружний уряд дальші зарядження для припинення розширення та для знищення бараболяного хрущика, особливо нарядить в замкненій області (§ 7, уст. 1) в міру потреби та по заслуханню приналежного дослідного хліборобського заведення:

а) заборону переносу живого бараболяного хрущика, заборону переносу або пересилки бараболь або інших рости, їх частин і відпадків та предметів, що стикалися зі зараженим ґрунтом, землі та компосту зі зараженого або заграженого ґрунту;

б) нищення бараболяного хрущика певними способами, як також знищення бараболь, їх частин і відпадків та інших рости на зараженому або заграженому ґрунті або на сусідних ґрунтах;

в) дезінфекцію зараженого або заграженого ґрунту, без культур і з культурами, успішними середниками на нищення насікомих, засадження заражених або загражених ґрунтів ростинами, що виловлюють насікомих;

г) обов'язкове поновне садження бараболь на зараженому або заграженому ґрунті, як також обов'язкові оглядини землі;

ґ) окремі дні (дні шукання) для ствердження та збирання бараболяного хрущика власниками заражених або загражених ґрунтів, згідно населенням громад в зараженій чи заграженій області;

д) обов'язкове зголошування ґрунтів засаджених бараболями власниками цих ґрунтів громадському урядови.

(3) Зарядження по уступам 1 і 2 оголосить приналежний окружний уряд негайно в громадах замкненої області (§ 7, уст. 1) та зголосить їх міністерству хліборобства. Зарядження по уступу 1 він зголосить також залізничним стаціям, поштовим урядам, згідно цловим урядам та відділам фінансової сториж і сусідним окружним урядам.

§ 7.

(1) Міністерство хліборобства означить в порозумінню з міністерством промислу, торгівлі й ремесел на відповідний час заражену та загрожену область (§ 6, уст. 1), яка може після степеня небезпеки зятягнення бараболяного хрущика розширити від границь зараженої області на дальшу віддаль чим 15 км (§ 6, уст. 1), як замкнену область.

(2) Якщо появиться бараболяний хрущик близько наших границь поза територію нашої держави, може міністерство хліборобства означити як загрожену область також іншу область, ніж цю, що є наведена в § 6, уст. 1 і в § 7, уст. 1.

(3) В замкненій області і на території загроженій по уступу 2 може міністерство хліборобства завести також інші зарядження, ніж ці, що є наведені в § 6, уст. 2, особливо:

а) подрібну контролю заражених або загрожених грунтів, як також областей (уступи 1 і 2) контрольними органами;

б) в порозумінню з міністерством промислу, торгівлі й ремесел заборону пересилки бараболю зі замкненої області до області незамкненої.

(4) В міру потреби можна вжити для безплатного вишукування, збирання й нищення бараболяного хрущика в замкненій області (§ 7, уст. 1) та в загроженій області (§ 7, уст. 2) старших школярів місцевих шкіл, особливо народніх, у випадках сильнішого розширення бараболяного хрущика або небезпеки цього розширення також формацій праці, есент. також війська. Ці зарядження поробить краєвий уряд в порозумінню з приналежними урядами.

(5) Зарядження пороблені міністерством хліборобства по уступам 1 і 2 та по уступу 3, буква б) оголосить міністерство хліборобства в Урядовому листі Чесько-Словацької Республіки.

§ 8.

Власник ґрунту, який знаходиться в зараженій або загроженій області (§ 6, уст. 1 і § 7, уст. 1 і 2), повинен підчинитися всім приписам, виданим по цьому розпорядку влади, і хоронити свої ґрунти та культури перед занесенням бараболяного хрущика, спиняти пригідними середниками його занесення, як також ширення, а якщо він появиться, негайно причинитися до його побороження.

§ 9.

Наклад, що повстав наслідком заряджень, які на власника ґрунту накладає § 8, платить власник ґрунту сам.

§ 10.

(1) Всі власники ґрунтів в громаді, в якій появилвся бараболяний хрущик, або власники ґрунтів в замкненій області повинні перевести в міру потреби негайно відповідні зарядження (нищення бараболяного хрущика і т. п.) після напрямних дослідного хліборобського заведення спільно на свій наклад.

(2) Обовязок цей висловить, згл. також спосіб його сповнення блище означить заступництво громади; про ухвали громадського заступництва подасть староста громади негайно звіт окружному урядови.

(3) Правосилля громадського заступництва переходить на окружний уряд; якщо громадське заступництво занедає висловити обовязок встановлений в уступі 1 до рішення, який встановить окружний уряд.

(4) Зарядження по уступам 2 або 3 оголосить староста громади способом в даному місці прийатим; окружний уряд повідомить про них міністерство хліборобства і приналежне дослідне хліборобське заведення.

(5) Якщо йде о спільне нищення бараболяного хрущика по постанові цього параграфу, може громадське заступництво перевести зарядження згадані в § 10, уст. 3 зак. ч. 165/1924 36. з. і р.

§ 11.

Якщо власник ґрунту не сповнить обовязку наложеного на нього в §§ 8 і 10, зробить потрібні зарядження староста громади на кошти і небезпеку недбалого. Якщо цей обовязок занедає староста громади, вчинить це окружний уряд.

§ 12.

Перевозити державною територією і довозити із заграниці живого бараболяного хрущика забороняється.

§ 13.

Довіз всіх живих ростин та їх частин (корінів, дерев, корчів, квітів, недеревних ростин, садження, різанок, цибуль, нарізаних щепів, свіжих овочів та ярини і т. д.) та відпадків заражених бараболяним хрущиком, як також опакування (мішків, кошів, пачок і т. д.) та предметів, які стикалися з цими

живими рослинами або ґрунтами, на яких ці рослини плекано, із загрози заборони; ця заборона відноситься також до пограничних зносин.

§ 14.

(1) Таксамо забороняється довіз всіх живих рослин, їх частин і відпадків, як також упакувань (мішків, кошів, пачок і т. д.) та предметів, які стикалися з живими рослинами або ґрунтами, на яких рослини плекано (далше „посилка“), з держав, в яких стверджено бараболяного хрущика; ця заборона відноситься також до пограничних зносин.

(2) Міністерство хліборобства за згодою з міністерствами промислу, торгівлі й ремесел та заграничних справ оголосить в Урядовому листі Чесько-Словацької Республіки, в яких державах стверджено бараболяного хрущика.

(3) Витмки із заборони постановленої в уступі 1 може з поодиноким обґрунтованим випадком дозволити міністерство хліборобства за згодою з міністерством промислу, торгівлі й ремесел.

§ 15.

Кожну посилку, що її довіз дозволено по § 14, уст. 3, мусить супроводжувати засвідчення про походження і стан здоров'я живих рослин (далше „засвідчення“), видане публічною установою про охорону рослин (станцією) на одному друку в мові держави, яка вивозить, а рівнобіжно в державній мові Чесько-Словацької Республіки. Це засвідчення не сміє бути в день надачі посилки до пересилки старше ніж оден тиждень і мусить бути згідне з взірцем після прилоги та обіймати:

а) назву публічної установи для охорони рослин (станції) в наголівку засвідчення й урядове порядкове число;

б) заяву плекаючого живі рослини, потверджену місцевим урядом про місце, в якому живі рослини були виплекані;

в) заяву публічної установи для охорони рослин (станції), що в місці, в якому рослини виплекано, та в обводі 15 км від цього місця не появився в якомунедь степені розвитку бараболяний хрущик та що нема навіть підозріння, що він появився в цих місцях в якомунедь степені розвитку;

г) заяву урядника публічної установи для охорони рослин (станції), що він як контрольний орган переглянув посилку, що во-

на є вільна від бараболяного хрущика в якомунедь степені розвитку та що упакування на посилці є нові, досі неживані;

г) опис посилки (імя та адресу послаючого, імя та адресу приємця, значку та числа поодиноких штук, їхній зміст і брутто вагу).

§ 16.

(1) Кожна посилка, що її довіз дозволено по § 14, уст. 3, підлягає провіркці, яку виконують контрольні органи дослідних хліборобських заведень (§ 21) або також інших публічних установ і станцій, яких повірить цю функцією міністерство хліборобства.

(2) Провірка посилки над 20 кг брутто ваги буде переведена виключно у граничних цлових урядах, уповноважених до полагоджування посилок живих рослин. Посилка брутто ваги, яка не перевищує 20 кг, може бути предложена для цьог провірки також у цлових урядах в осідку дослідних хліборобських заведень. Витмку із цьог постанови може дозволити в окремих випадках міністерство хліборобства.

(3) Посилку заосмотрену приписаним засвідченням зголосить залізничний або почтовий чи цловий уряд негайно телеграфічно приналежному дослідному хліборобському заведенню й довізникови на його кошти. Цловий уряд відкине полагодження посилки, яка не має залученого засвідчення.

(4) Дослідне хліборобське заведення вишле негайно, найдалше до 24 годин по одержанню вістки, до цлового уряду контрольний орган, який переведе провірку посилки в присутности цлового урядника та залізничного або почтового органу, евентуально також довізника. Контрольний орган нарядить в міру потреби виняти на кошт довізника найбільше одну десятину обсягу посилки в присутности цлового урядника й залізничного або почтового органу, евентуально також довізника та переведе подрібну провірку і слідство, чи посилки не напав бараболяний хрущик. Контрольний орган є також управлений для дальшого досліду в лабораторії взяти безплатно відповідний взірець (уступ 7) і зазначити на набірному листі або в почтовій супровідці, що він це зробив. По переведенню досліду в лабораторії буде взірець звернений тільки тоді, якщо собі його зажадає довізник.

(5) Якщо є оправдане підозріння, що деяке засадниче заподання засвідчення (§ 15) не відповідає дійсности, відмовиться цловий уряд по протоколярній заяві контроль-

ного органу полагодити посилку і зазначити відмову в набірному листі або на поштової супровідці.

(⁰) Якщо контрольний орган ствердить провіркою, що посилку напав бараболяний хрущик, відкине цловий уряд по протоколярній заяві контрольного органу полагодження посилки і зазначить це на набірному листі або на поштової супровідці.

(¹) Якщо є обосноване підозріння, що посилку напав бараболяний хрущик, і якщо контрольний орган мусить частину посилки предложити для досліду в лябораторії, не полагодить цловий уряд посилки доти, доки його контрольний орган не сповістить про вислід досліду в лябораторії.

§ 17.

За провірку повинен довізник посилки заплатити оплату, що її висоту встановить міністерство хліборобства в порозумінню з міністерством фінансів та оголосить в Урядовому листі Чесько-Словацької Републики. Оплату приписує контрольний орган, якому треба предложити посвідку про заплачення найпізніше при виконі провірки.

§ 18.

(¹) Міністерство хліборобства за згодою міністерства промислу, торгівлі й ремесел може дозволити загальні виїмки з постанов § 14, уст. 1 і §§ 15 і 16. Оскільки не йде о виїмки для пограничних і подорожних зносин, оголосить загальні виїмки міністерство хліборобства в Урядовому листі Чесько-Словацької Републики.

§ 19.

Провірці можуть виїмково підлягти поодинокі посилки при цловому поступованню також з цих держав, які не були наведені в оголошенню по § 14, уст. 2, якщо є оправдане підозріння, що ці посилки є заражені. В цьому випадку довізник посилки не зобовязаний платити оплати за провірку.

§ 20.

Перевозити посилку з держав, в яких виявився бараболяний хрущик, нашою державною територією дозволено без провірки під умовиною, що посилка буде переслана в непошкодженному й добре замкненому возі або в непошкоджених і добре замкнених опакуваннях.

§ 21.

(¹) Фаховим доглядом над додержуванням приписів закону ч. 165/1924 36. з. і р.,

оскільки йде о нарядження проти бараболяного хрущика, є повірені слідуючі дослідні хліборобські заведення:

а) в Чеському Краю: Інститут для охорони ростин державних дослідних хліборобських заведень в Празі;

б) в Моравськошлеському Краю: Відділ для охорони ростин моравського краєвого дослідного хліборобського заведення в Брні;

в) у Словацькій Країні: Інститут для охорони ростин державних дослідних хліборобських заведень в Братиславі;

г) для Підкарпатської Руси: Інститут для охорони ростин державних дослідних хліборобських заведень, осідок якого встановить краєва влада Підкарпатської Руси.

(²) Контрольними органами дослідних хліборобських заведень (уступ 1) будуть дослідні хліборобські станиці або також інші публичні заведення, станиці та особи, по можности публичні службовники, яких повірить міністерство хліборобства виконуванням контролі. Особи, що переводять контролю, мусять виказатися при виконуванню контролі легітимацією з фотографією, яку їм видасть міністерство хліборобства.

(³) Інформаційну і звітну службу про бараболяного хрущика в поодиноких областях виконують для контрольних органів (уступ 2) справоздавці для охорони ростин, яких іменує міністерство хліборобства по заслуханню дослідних хліборобських заведень. Для справоздавців для охорони ростин є декрет іменування також легітимацією при провірках ґрунтів.

§ 22.

(¹) Органи дослідних хліборобських заведень (§ 21, уст. 1), їх контрольні органи (§ 21, уст. 2) і справоздавці для охорони ростин управнені виконувати провірки ґрунтів.

(²) До провірки ґрунту слід все закликати власника ґрунту або його заступника. Провірка обмежитьсь на ті обставини, пізнання яких є необхідне з огляду на їх цілі.

(³) Якщо власник ґрунту або його заступник не візьме участі у провірці, хоч його в тій справі повідомлено, його неприсутність не є перешкодою для переведення провірки.

(⁴) Видатки звязані з провіркою повинен заплатити власник ґрунту, якщо при провірці буде стверджено, що він не сповнив обовязку наложеного на нього в § 8.

§ 23.

Постанови цього розпорядку, що відносяться до власника ґрунту, обов'язують відповідно арендарів і позитковників ґрунтів.

§ 24.

(1) Управління міністерства хліборобства й міністерства промислу, торгівлі й ремесел, що впливає з цього розпорядку, як також управління міністерства фінансів по § 17 цього розпорядку виконують у Словацькій Країні належні автономні органи Словацької Країни а на Підкарпатській Русі належні автономні органи Підкарпатської Русі. Висоту оплати наведеної в § 17 слід встановити в порозумінню зі всіма причасними урядами спільно для території цілої держави.

(2) Оголошення наведене в § 7, уст. 5, в § 14, уст. 2, в § 17 та в § 18 опублікується у Словацькій Країні в Урядовому Часописі а на Підкарпатській Русі в Урядовому Вістнику влади Підкарпатської Русі.

§ 25.

(1) Днем започаткування правосилля цьо-

го розпорядку влади тратить важність розпорядок влади з дня 25. лютого 1938, ч. 40 36. з. і р., про зарядження проти занесення бараболяного хрущика, в розумінню розпорядку влади з дня 24. червня 1938, ч. 138 36. з. і р.

(2) Цей розпорядок обов'язує на території цілої держави і набуває правосилля з днем оголошення; переведе його міністр хліборобства у згоді з причасними міністрами, у Словацької Країні Словацька краєва влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі.

Beran v. r.

Sidor v. r.	Dr. Vološin v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

Révay v. r.,

Vor.

[Název a místo veřejného ústavu pro ochranu rostlin (stanice) jako záhlaví.]

Číslo jednací:

Osvědčení o původu a zdravotním stavu živých rostlin.

Prohlášení pěstitele živých rostlin.

Prohlašuji, že živé rostliny, určené pro vývoz do republiky Česko-Slovenské, byly vypěstovány v obci _____, okresu _____, ve státě _____

V _____ dne _____

Razítko místního úřadu a podpis:

Podpis pěstitele živých rostlin
případně též razítko:

Prohlášení veřejného ústavu pro ochranu rostlin (stanice).

Jménem uvedeného veřejného ústavu pro ochranu rostlin (stanice) prohlašuji, že ve výše uvedené obci a v obvodu 15 km od tohoto místa se nevyskytla mandelinka bramborová v kterémkoli vývojovém stupni a není ani podezření, že by se vyskytovala v těchto místech v kterémkoli vývojovém stupni.

V _____ dne _____

Razítko ústavu (stanice) a podpis přednosty:

Prohlášení úředníka veřejného ústavu pro ochranu rostlin (stanice) o vykonané prohlídce živých rostlin.

Za _____ [uved' název a sídlo veřejného ústavu pro ochranu rostlin (stanice), jehož kontrolní orgán provádí prohlídku živých rostlin] _____ prohlašuji, že zásilka je prosta mandelinky bramborové v kterémkoli vývojovém stupni a že obaly na zásilce jsou nové, dosud nepoužité.

Popis zásilky:

Jméno a adresa odesílatele: _____

Jméno a adresa příjemce: _____

Značky a čísla jednotlivých kusů: _____

Obsah jednotlivých kusů: _____

Hrubá váha jednotlivých kusů: _____

V _____ dne _____

Razítko veřejného ústavu (stanice):

Podpis úředníka, který provedl prohlídku:

Upozornění:

1. Osvědčení nesmí být v den podání zásilky ku přepravě starší jednoho týdne a musí být vystaveno v jazyku vývozního státu a souběžně ve státním jazyku republiky Česko-Slovenské a připojeno k nákladnímu listu nebo k poštovní průvodce.

2. Prohlášení pěstitele, veřejného ústavu pro ochranu rostlin (stanice) a úředníka, jakož i popis ilky musí být provedeny na jediném tiskopisu, nikoliv na zvláštních samostatných tiskopisech.

3. Odesílatel zásilky musí v nákladním listě nebo v poštovní průvodce poznamenati:

a) číslo osvědčení a název veřejného ústavu pro ochranu rostlin (stanice), který vyhotovil osvědčení,

b) že osvědčení je připojeno k nákladnímu listu nebo k poštovní průvodce.

Vzor.

[Názov a miesto verejného ústavu pre ochranu rastlín (stanice) ako záhlavie.]

Jednacie číslo:

Osvedčenie o pôvode a zdravotnom stave živých rastlín.

Prehlásenie pestovateľa živých rastlín.

Prehlasujem, že živé rastliny, určené pre vývoz do Česko-Slovenskej republiky, boli vypestované v obci....., okrese....., v štáte

V dňa

Razítko miestneho úradu a podpis:

Podpis pestovateľa živých rastlín,
prípadne tiež razítko:

Prehlásenie verejného ústavu pre ochranu rastlín (stanice).

Menom uvedeného verejného ústavu pre ochranu rastlín (stanice) prehlasujem, že vo vyššie uvedenej obci a v obvode 15 km od tohoto miesta sa nevyskytla mandelinka zemiaková v ktoromkoľvek vývojovom stupni a niet ani podozrenia, že by sa vyskytovala v týchto miestach v ktoromkoľvek vývojovom stupni.

V dňa

Razítko ústavu (stanice) a podpis prednostu:

Prehlásenie úradníka verejného ústavu pre ochranu rastlín (stanice) o vykonanej prehliadke živých rastlín.

Za [uved' názov a sídlo verejného ústavu pre ochranu rastlín (stanice), ktorého kontrolný orgán prevádza prehliadku živých rastlín]..... prehlasujem, že v zásielke niet mandelinky zemiakovej v ktoromkoľvek vývojovom stupni a že obaly na zásielke sú nové, dosiaľ neupotrebené.

Popis zásielky:

Meno a adresa odosielateľa:

Meno a adresa príjemcu:

Značky a čísla jednotlivých kusov:

Obsah jednotlivých kusov:

Hrubá váha jednotlivých kusov:

V dňa

Razítko verejného ústavu (stanice):

Podpis úradníka, ktorý vykonal prehliadku:

Upozornenie:

1. Osvedčenie nesmie byť v deň podania zásielky k preprave staršie jedného týždňa a musí byť vystavené v jazyku vývozného štátu a súbežne v štátnom jazyku Česko-Slovenskej republiky a pripojené k nákladnému listu alebo k poštovej sprievodke.

2. Prehlásenie pestovateľa, verejného ústavu pre ochranu rastlín (stanice) a úradníka, ako aj popis zásielky musia byť vykonané na jedinom tlačive a nie na zvláštnych samostatných tlačivách.

3. Odosielateľ zásielky musí v nákladnom liste alebo v poštovej sprievodke poznamenať:

- a) číslo osvedčenia a názov verejného ústavu pre ochranu rastlín (stanice), ktorý vyhotovil osvedčenie,
- b) že osvedčenie je pripojené k nákladnému listu alebo k poštovej sprievodke.

Vzír.

[Назва й місце публічного заведення для охорони рослин (станція) як наголовок.]

Біжуче число:

Засвідчення про походження і стан здоров'я живих рослин:

Заява плекаючого живі рослини.

Заявляю, що живі рослини, призначені для вивозу до Чесько-Словацької Республіки, були виплекані в громаді _____, окрузі _____, в державі _____.

В _____, дня _____

Печатка місцевого уряду й підпис:

Підпис плекаючого живі рослини, евентуально також печатка:

Заява публічного заведення про охорону рослин (станції).

Заявляю іменем наведеного публічного заведення для охорони рослин (станції), що у вище згаданій громаді і в окрузі 15 км від цього місця не появився бараболяний хрущик в якомунебудь степені розвитку і що нема навіть підозріння, що він появився в цих місцях в якомунебудь степені розвитку.

В _____, дня _____

Печатка заведення (станції) та підпис начальника:

Заява урядника публічного заведення для охорони рослин (станції) про переведену перевірку живих рослин.

Заявляю за _____ [назва й осідок публічного заведення для охорони рослин (станції), контрольний орган якого переводить перевірку живих рослин], що посилка є вільна від бараболяного хрущика в якомунебудь степені розвитку та що опакування на посилці є нові, досі невживані.

Опис посилки:

Імя та адреса поснлаючого: _____

Імя та адреса приємця: _____

Значки й числа поодиноких штук: _____

Зміст поодиноких штук: _____

Вага бруто поодиноких штук: _____

В _____, дня _____

Печатка публічного заведення (станції):

Підпис урядника, який перевів перевірку:

Увага:

1. Засвідчення не має бути в день подання посилки для пересилки старше, ніж один тиждень і мусить бути виставлене в мові вивізної держави а рівнобіжно в державній мові Чесько-Словацької Республіки та залучене до набірному листу або до поштової супровідки.
2. Заява плекаючого, публічного заведення для охорони рослин (станції) та урядника, як також опис посилки мусять бути виставлені на одному друку, а не на окремих самостійних друках.
3. Поснлаючий посилку мусить в набірному листі або в пощовій супровідці зазначити:
 - а) число засвідчення й назву публічного заведення для охорони рослин (станції), який нв засвідчення,
 - б) що засвідчення залучено до набірному листу або до пощовій супровідки.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 20.

Vydána dne 8. března 1939.

Cena: K 3:20.

Obsah: (46.—51.) 46. Nařízení, kterým se doplňuje a mění zákon o stavebním ruchu. — 47. Nařízení o předběžných opatřeních k úpravě právních poměrů Slezského pozemkového a komunálního úvěrního ústavu. — 48. Nařízení o celních přírůžkách k celním sazbám na některé druhy obilí. — 49. Nařízení o některých opatřeních týkajících se výroby a prodeje umělých jedlých tuků. — 50. Nařízení, kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 23. června 1936, č. 180 Sb. z. a n., o dani z umělých jedlých tuků. — 51. Nařízení, jímž se vydávají podrobné předpisy k vládnímu nařízení ze dne 16. února 1939, č. 38 Sb. I, kterým se stanoví společný státní rozpočet republiky Česko-Slovenské na rok 1939.

46.

Vládní nařízení

ze dne 24. února 1939,

kterým se doplňuje a mění zákon o stavebním ruchu.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Zákon ze dne 26. března 1936, č. 65 Sb. z. a n., o stavebním ruchu, ve znění zákona ze dne 13. prosince 1937, č. 259 Sb. z. a n., se doplňuje a mění takto:

1. Za § 40 se vkládá § 40a tohoto znění:

„§ 40a.

(1) Platí ze záruk, které je povinen činit věřiteli stát z důvodu záruky podle zákonů o stavebním ruchu nebo Státní bytový fond z důvodu záruky nebo jako dlužník, jsou osvobozeny od rentové daně, pokud daň nebyla z nich pravomocně sražena.

(2) Osvobození podle odstavce 1 platí přiměřeně též pro platy, které je stát povinen činit vlastníkovi domu z důvodu podpory ve způsobě příspěvku podle zákonů o stavebním ruchu.“

2. § 58, odst. 3 zní:

„(3) Zřizovati v domech podle odstavce 1 místnosti, určené pro obchodní, živnostenské nebo jiné účely, není přípustno; výjimku lze

povoliti v případech hodných zvláštního zřetele, ale jen jde-li o zřízení malých provozoven.“

Čl. II.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři sociální a zdravotní správy a financí v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládné nariadenie

zo dňa 24. februára 1939,

ktorým sa doplňuje a mení zákon o stavobnom ruchu.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného splnomocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Zákon zo dňa 26. marca 1936, č. 65 Sb. z. a n., o stavobnom ruchu, v znení zákona zo dňa 13. decembra 1937, č. 259 Sb. z. a n., sa dopĺňa a mení takto:

1. Za § 40 sa vkladá § 40a tohto znenia:

„§ 40a.

(1) Platí z pôžičiek, ktoré je povinný plniť veriteľovi stát z dôvodu záruky podľa zákonov o stavobnom ruchu alebo štátny bytový fond z dôvodu záruky alebo ako dlžník, sú oslobodené od rentovej dane, nakoľko daň nebola z nich pravomocne srazená.

(2) Oslobodenie podľa odseku 1 platí prime-rane tiež pre platy, ktoré je štát povinný plniť vlastníkovi domu z dôvodu podpory na spôsob príspevku podľa zákonov o stavobnom ruchu“.

2. § 58, ods. 3 znie:

„(3) Sriaďovať v domoch podľa odseku 1 miestnosti, určené pre obchodné, živnostenské alebo iné ciele, sa nepripúšťa; výnimku možno povoliť v prípadoch hodných zvláštného zreteľa, ale len vtedy, ak ide o sriadenie malých prevádzovieň.“

Čl. II.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedú ho ministri sociálnej a zdravotnej správy a financií v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajin-ská vláda a v Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади з дня 24. лютого 1939,

яким доповнюється і змінюється закон про будівельний рух.

Влада Чесько-Словацької Республіки роз-поряджує по арт. II. конституційного упов-новласнюючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 3б. з. і р.:

Арт. I.

Закон з дня 26. березня 1936, ч. 65 3б. з. і р., про будівельний рух, в розумінню за-кону з дня 13. грудня 1937, ч. 259 3б. з. і р., доповнюється і змінюється так:

1. за § 40 слід вложити § 40 а такого змісту:

„§ 40 а.

(1) Плати з позичок, які повинні повнити вірителеви держава з титулу заруки по зако-нам про будівельний рух або Державний мешканевий фонд з титулу заруки як довж-ник, є вільні від рентового податку, оскільки податок з них не був правосильно потруче-ний.

(2) Звільнення по уступу 1 обов'язує відпо-відно також плати, що їх держава повинна повнити власникови дому з титулу підмоги способом причинку по законам про будівель-ний рух“.

2. § 58, уст. 3 звучить:

„(3) Закладати в домах по уступу 1 помі-щення, призначені для торговельних, реміс-

нично-промислових або інших цілей, не до-зволєно; виїмку можна дозволити у випад-ках гідних особливого узгляднення, але тіль-ки тоді, коли ходить о заложення малих за-ведєнь“

Арт. II.

Цей розпорядок діє на території цілої дер-жави і набуває правосилля з днем оголо-шення; переведуть його міністри соціаль-ного і здоровельного управління та фінансів в порозумінню з причасними міністрами, у Словацькій Країні Словацька краєва влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпат-ської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.,

tiež za ostatných členov
Slovenské vlády.

Dr. Kapras v. r.

Syrový v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Sádek v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Cípera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

47.

Vládní nařízení

ze dne 2. března 1939

o předběžných opatřeních k úpravě právních poměrů Slezského pozemkového a komunál-ního úvěrního ústavu.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Závazky Slezského pozemkového a ko-munálního úvěrního ústavu se sídlem v Opavě (dále jen ústav) nebudou plněny až do ko-nečného uspořádání právních poměrů tohoto ústavu podle výsledků mezistátní dohody.

(2) Po dobu uvedenou v odstavci 1 nemohou býti žalobou nebo exekucními a zajišťovacími opatřeními vymáhány nebo zajišťovány jaké-koliv pohledávky proti ústavu.

(3) Ustanovení odstavce 1 se netýká plnění závazků z účelových vkladů Ústřední sociální

pojišťovny a Všeobecného pensijního ústavu v Praze.

(4) Doba uvedená v odstavci 1 se nevztahuje do promlčecích ani do jiných lhůt, jichž uplynutí je podle zákona pro věřitele spojeno s právní újmou.

§ 2.

(1) Po dobu uvedenou v § 1, odst. 1 přechází správa veškerého jmění ústavu na území republiky Česko-Slovenské včetně pohledávek ústavu za osobami, které mají řádné bydliště (sídlo) na tomto území, na Hypoteční a Zemědělskou banku moravskou se sídlem v Brně (dále jen banka), která obzvláště přijímá do úschovy a správy cenné papíry ústavu a jeho fondů. Bance přísluší zejména vybírat a soudně vymáhat jménem ústavu jeho pohledávky; vymáhati soudně pohledávky ústavu není banka povinna, nehrozí-li nebezpečí v prodlžení.

(2) Při správě (odstavec 1) jest banka povinna postupovati v mezích tohoto nařízení podle stanov ústavu, platných posléze v době, kdy jeho sídlo bylo v republice Česko-Slovenské.

§ 3.

(1) Poštovní spořitelna v Praze, peněžní ústavy a jiné právnické osoby i samostatné jednotky hospodářské, jakož i státní uschovací místa, a vůbec každý, kdož má ve své úschově, správě jakékoliv movité jmění ústavu, zejména cenné papíry a vklady na vkladní knížce (vkladním listě), pokladniční poukázce nebo v běžném účtu, jest povinen přihlásiti tato aktiva nejpozději dne 20. března 1939 u banky a — nejsou-li v zástavě (podzástavě) nebo kaucí — zároveň je bance vydati.

(2) V přihlášce, která se činí dvojmo, jest udati, kdy, od koho, za jakých podmínek, z jakého právního důvodu a k jakému účelu bylo jmění odevzdáno přihlašovatelí a jaké podstatné změny nastaly ve stavu jmění před jeho přihlášením, a sdělití podmínky a výši po případě poskytnutého lombardního úvěru. Na požádání banky je tyto údaje osvědčiti.

(3) Splnění povinností podle ustanovení předchozích odstavců lze vymoci politickou exekucí, nestačí-li k tomu účinné prostředky dozorců.

§ 4.

(1) Aby byl připraven podklad pro mezi-státní dohodu o vyrovnání závazků ústavu vůči osobám, majícím své řádné bydliště (sídlo) na území republiky Česko-Slovenské, provede se soupis, jehož předmětem jsou:

a) zástavní listy a dlužní úpisy vydané ústavem;

b) vklady u ústavu (na vkladní knížky nebo listy, na pokladniční poukázky a v běžném účtu), pokud nejsou proplaceny v den účinnosti tohoto nařízení;

c) jiné pohledávky za ústavem než ty, které jsou uvedeny pod písm. a) a b).

(2) Přihlášku k soupisu (odstavec 1) mohou podati osoby fyzické a právnické, mající řádné bydliště (sídlo) na území republiky Česko-Slovenské v den účinnosti tohoto nařízení, které jsou vlastníky nebo z jakéhokoliv jiného důvodu držiteli zástavních listů nebo dlužních úpisů vydaných ústavem, vkladateli nebo jinými věřiteli ústavu, po případě právní nástupci těchto osob, pokud mají řádné bydliště (sídlo) na území republiky Česko-Slovenské.

§ 5.

(1) Přihláška (§ 4) má obsahovati:

1. jméno a příjmení věřitele, jde-li o osobu právnickou, přesně její označení;

2. jeho řádné bydliště (sídlo)
a) dne 8. října 1938, b) v den účinnosti tohoto nařízení, c) v den podání přihlášky (§ 6, odst. 2);

3. jeho státní občanství (u osob fyzických)
a) dne 8. října 1938, b) v den podání přihlášky, a po případě také údaj o prohlášené opci;

4. podrobnější označení předmětu přihlášky; pokud jde o vklady, buďtež označeny vkladní knížky (listy), pokladniční poukázky a běžné účty podle čísla účtu (folia), uvedeno jméno, na něž zní příslušná vkladní knížka (list), pokladniční poukázka, výpis z běžného účtu, den a rok posledního zápisu o vkladu přede dnem 8. října 1938 a poslední stav vkladu;

5. údaj o tom, kdy, od koho a z jakého právního důvodu nabyto bylo vlastnictví (držby) k cenným papírům a vkladním knížkám nebo pohledávek, které jsou předmětem přihlášky, po případě kdy, komu a z jakého právního důvodu byly dány do zástavy (podzástavy) nebo jako kauce;

6. místo, kde se při podání přihlášky (§ 6) nalézá doklad o předmětu přihlášky, po případě, není-li v rukou vlastníka (držitele), z jakého důvodu je uložen jinde;

7. podpis podatele přihlášky.

(2) S přihláškou, jež se týká vkladu (§ 4, odst. 1, písm b)), jest odevzdati příslušnou vkladní knížku (list), pokladniční poukázku nebo výpis z běžného účtu, a pokud jsou v úřední úschově tuzemského úřadu, jest před-

ložití potvrzení tohoto úřadu, obsahující data uvedená v odstavci 1, č. 4; jsou-li uloženy v cizině, nutno předložit potvrzení o úschově.

§ 6.

(1) Příhlášku (§ 4) jest podati dvojmo na úředních tiskopisech, které lze obdržeti u banky za náhradu 20 h za arch, a to samostatně o každém vkladu, což platí též o každé jednotlivé pohledávce za ústavem, při čemž však zástavní listy a dlužní úpisy možno přihlásiti společně na jednom tiskopise.

(2) Příhlášky jest podati u banky nejpozději dne 20. března 1939. Za den přihlášky platí u přihlášek zaslanych poštou den podání na poštu, jinak den, kdy přihláška byla podána u banky; tento den jest banka povinna na přihlášce vyznačiti.

(3) Přihlašovatel je povinen podati bance na její vyzvání v přiměřené lhůtě stanovené bankou průkazy a vysvětlení o všech skutečnostech, jež se týkají předmětu přihlášky.

(4) Příhlášky nejasné, neúplné, opožděné, hromadné nebo takové, které nebudou podány na úředních tiskopisech, nedoložené nebo nedostatečně doložené (§ 5, odst. 2), nebo ty, k nimž přihlašovatel do stanovené lhůty nepodal vysvětlení (odstavec 3), budou se posuzovati tak, jakoby nebyly podány.

§ 7.

(1) Přihlašovatelé zástavních listů nebo dlužních úpisů, ústavem vydaných, jsou povinni složit u banky zároveň s přihláškou v předepsané lhůtě (§ 6, odst. 2) tyto cenné papíry. Jsou-li tyto cenné papíry v úřední úschově nebo uloženy v cizině, jest nutno předložit v předepsané lhůtě s přihláškou potvrzení o úschově.

(2) Nesplnění povinnosti podle ustanovení odstavce 1 má ten účinek, že přihláška se pokládá za neučiněnou.

§ 8.

Příhlášky (§ 4) jsou dobrovolné. Při mezinárodním jednání o konečné úpravě právních poměrů ústavu bude však lze ze strany československé uplatňovati pouze ony nároky, které byly podle tohoto nařízení řádně přihlášeny (§§ 4 až 7).

§ 9.

Doklady, cenné papíry a jiné hodnoty, odevzdané bance podle ustanovení § 5, odst. 2 a § 7, odst. 1, jest banka povinna mít až na

další (§ 1, odst. 1) v úschově, šetříc při tom ustanovení svých stanov.

§ 10.

Na zaměstnance ústavu, kteří mají řádné bydliště na území republiky Česko-Slovenské, vztahuje se vládní nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 379 Sb. z. a n., o úpravě některých personálních poměrů ve veřejné správě.

§ 11.

(1) Kdo učiní v přihlášce (§§ 3 až 6) údaje vědomě nesprávné, dopouští se, pokud není tu činu trestného podle všeobecných zákonů trestních, přestupku, který trestá okresní úřad (státní policejní úřad) pokutou do 50.000 K nebo vězením (uzamčením) do 6 měsíců. Byla-li uložena pokuta, buď pro případ nedobytnosti uložen zároveň náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě.

(2) Stejně se trestají přestupky ustanovení § 3, odst. 1 tohoto nařízení, nepřicházeli v úvahu použití dozorčích prostředků.

(3) Byla-li porušena povinnost postihující podle tohoto nařízení právnickou osobu nebo jiný útvar hromadný, ukládají se tyto tresty orgánu, který podle zákona po případě stanov jest povolán v této věci právnickou osobu (hromadný útvar) zastupovati. Skládá-li se tento orgán z několika fyzických osob, jsou odpovědny za porušení povinnosti ty z nich, jež nedokáží, že nepřivodily trestné činnosti. Právnická osoba (hromadný útvar) ručí rukou společnou a nerozdílnou s potrestaným za zaplacení pokuty a nákladů řízení jemu uložených.

§ 12.

(1) Ustanovení § 10 platí pouze v zemích České a Moravskoslezské, ostatní ustanovení tohoto nařízení platí na území celého státu.

(2) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, pokud se týče Slovenská zemská vláda a vláda Podkarpatské Rusi.

Vládne nariadenie

zo dňa 2. marca 1939,

o predbežných opatreniach na úpravu
právných pomerov Sliezskeho pozemkového a
komunálneho úverného ústavu.

Vláda Česko-Slovenskej republiky naria-
duje podľa čl. II ústavného splnomocňova-

cieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Závazky Sliezskeho pozemkového a komunálneho úverného ústavu so sídlom v Opave (ďalej len ústav) nebudú plnené až do konečného usporiadania právnych pomerov tohto ústavu podľa výsledkov medzistátnej dohody.

(2) Po dobu uvedení v odseku 1 nemôžu byť žalobou alebo exekučnými a zaisťovacími opatreniami vymáhané alebo zaisťované akékoľvek pohľadávky proti ústavu.

(3) Ustanovenie odseku 1 sa netýka plnenia záväzkov z účelových vkladov Ústrednej sociálnej poisťovne a Všeobecného penzijného ústavu v Prahe.

(4) Doba uvedená v odseku 1 sa nepočíta do premčovacíh ani do iných lehôt, uplynutie ktorých je podľa zákona pre veriteľa spojené s právnou újmou.

§ 2.

(1) Po dobu uvedení v § 1, ods. 1 prechádza správa všetkého imania ústavu na území Česko-Slovenskej republiky, v to počítajúc pohľadávky ústavu na osobách, ktoré majú riadne bydlisko (sídlo) na tomto území, na Hypotečnú a Zemetskú banku moravskú so sídlom v Brne (ďalej len banka), ktorá obzvlášte prijíma do úschovy a správy cenné papiere ústavu a jeho fondov. Banke prislúcha menovite vyberať a súdne vymáhať menom ústavu jeho pohľadávky; vymáhať súdne pohľadávky ústavu nie je banka povinná, ak nehrozí nebezpečenie v meškani.

(2) Pri správe (odsek 1) je banka povinná postupovať v medziach tohto nariadenia podľa stanov ústavu, platných posledne v dobe, keď jeho sídlo bolo v Česko-Slovenskej republike.

§ 3.

(1) Poštová sporiteľňa v Prahe, peňažné ústavy a iné právne osoby a samostatné hospodárske jednotky, ako aj štátne uschovacie miesta, a vôbec každý, kto má vo svojej úschove, správe akékoľvek huteľné imanie ústavu, menovite cenné papiere a vklady na vkladnej knížke (vkladnom liste), pokladničnej poukázke alebo bežnom účte, je povinný prihlásiť tieto aktíva najneskôršie 20. marca 1939 u banky a — ak nie sú v zálohu (podzálohu) alebo kauciou — zároveň ich banke vydať.

(2) V prihláške, ktorú sa podáva dvojmo, treba udať, keď, od koho, za akých podmienok, z akého právneho dôvodu a na aký účel bolo imanie odovzdané prihlasovateľovi a aké podstatné zmeny nastaly v stave imania pred jeho prihlásením, a sdeliť podmienky a výšku po prípade poskytnutého lombardného úveru. Na požiadanie banky treba tieto údaje osvedčiť.

(3) Splnenie povinnosti podľa ustanovení prechádzajúcich odsekov možno vymôcť politickou exekúciou, ak k tomu nestačia účinné dozorné prostriedky.

§ 4.

(1) Aby bol pripravený podklad pre medzistátnu dohodu o vyrovnaní záväzkov ústavu voči osobám, majúcim svoje riadne bydlisko (sídlo) na území Česko-Slovenskej republiky, prevedie sa súpis, ktorého predmetom sú:

a) záložné listy a dlžobné úpisy vydané ústavom;

b) vklady u ústavu (na vkladné knížky alebo listy, na pokladničné poukázky a v bežnom účte), nakoľko nie sú vyplatené v deň účinnosti tohto nariadenia;

c) iné pohľadávky na ústave než tie, ktoré sú uvedené pod písm. a) a b).

(2) Prihlášku k súpisu (odsek 1) môžu podať osoby fyzické a právne, majúce riadne bydlisko (sídlo) na území Česko-Slovenskej republiky v deň účinnosti tohto nariadenia, ktoré sú vlastníkami alebo z akéhokoľvek iného dôvodu držiteľmi záložných listov alebo dlžobných úpisov vydaných ústavom, vkladateľmi alebo inými veriteľmi ústavu, po prípade právni nástupci týchto osôb, nakoľko majú riadne bydlisko (sídlo) na území Česko-Slovenskej republiky.

§ 5.

(1) Prihláška (§ 4) má obsahovať:

1. meno a priezvisko veriteľa, ak ide o osobu právnu, presné jej označenie.

2. jeho riadne bydlisko (sídlo):

a) dňa 8. októbra 1938, b) v deň účinnosti tohto nariadenia, c) v deň podania prihlášky (§ 6, ods. 2);

3. jeho štátne občianstvo (u osôb fyzických):

a) dňa 8. októbra 1938, b) v deň podania prihlášky, a po prípade tiež údaj o vyhlásenej opcii;

4. podrobnejšie označenie predmetu prihlášky; nakoľko ide o vklady, treba označiť

vkladné knižky (listy), pokladničné poukázky a bežné účty podľa čísla účtu (folia), uviesť meno, na ktoré znie príslušná vkladná knižka (list), pokladničná poukážka, výpis z bežného účtu, deň a rok posledného zápisu o vklade pred dňom 8. októbra 1938 a posledný stav vkladu;

5. údaj o tom, kedy, od koho a z akého právneho dôvodu sa nadobudlo vlastníctvo (držba) k cenným papierom a vkladným knižkám alebo pohľadávok, ktoré sú predmetom prihlášky, po prípade kedy, komu a z akého právneho dôvodu boli dané do zálohu (podzálohu) alebo ako kaucie;

6. miesto, kde sa pri podaní prihlášky (§ 6) nachodí doklad o predmete prihlášky, po prípade, ak nie je v rukách vlastníka (držiteľa), z akého dôvodu je uložený inde;

7. podpis podateľa prihlášky.

(2) S prihláškou, ktorá sa týka vkladu [§ 4, ods. 1, písm. b)], treba odovzdať príslušnú vkladnú knižku (list), pokladničnú poukážku alebo výpis z bežného účtu, a nakoľko sú v úradnej úschove tuzemského úradu, treba predložiť potvrdenie tohto úradu, obsahujúce dáta uvedené v odseku 1, č. 4; ak sú uložené v cudzine, treba predložiť potvrdenie o úschove.

§ 6.

(1) Prihlášku (§ 4) treba podať dvojmo na úradných tlačivách, ktoré možno obdržať u banky za náhradu 20 h za hárok, a to samostatne o každom vklade, čo platí tiež o každej jednotlivей pohľadávke na ústave, pri čom však záložné listy a dlžobné úpisy možno priložiť spoločne na jednom tlačive.

(2) Prihlášky treba podať u banky najneskoršie dňa 20. marca 1939. Za deň prihlášky platí u prihlášok poslaných poštou deň podania na poštu, ináč deň, kedy prihláška bola podaná u banky; tento deň je banka povinná vyznačiť na prihláške.

(3) Prihlasovateľ je povinný podať banke na jej vyzvanie v primeranej lehote stanovenej bankou preukazy a vysvetlenia o všetkých skutočnostiach, ktoré sa týkajú predmetu prihlášky.

(4) Prihlášky nejasné, neúplné, oneskorené, hromadné alebo také, ktoré nebudú podané na úradných tlačivách, nedoložené alebo nedostatočne doložené (§ 5, ods. 2), alebo tie, ohľadom ktorých prihlasovateľ do stanovenej lehoty nepodal vysvetlenia (odsek 3), budú sa posudzovať tak, ako keby neboli podané.

§ 7.

(1) Prihlasovatelia záložných listov alebo dlžobných úpisov, vydaných ústavom, sú povinní složiť u banky zároveň s prihláškou v predpísanej lehote (§ 6, ods. 2) tieto cenné papiere. Ak sú tieto cenné papiere v úradnej úschove alebo uložené v cudzine, treba predložiť v predpísanej lehote s prihláškou potvrdenie o úschove.

(2) Nesplnenie povinnosti podľa ustanovenia odseku 1 má ten účinok, že prihláška sa pokladá za neurobenú.

§ 8.

Prihlášky (§ 4) sú dobrovoľné. Pri medzištátnom rokovaní o konečnej úprave právnych pomerov ústavu bude však možno so strany česko-slovenskej uplatňovať iba tie nároky, ktoré boli podľa tohto nariadenia riadne prihlásené (§§ 4 až 7).

§ 9.

Doklady, cenné papiere a iné hodnoty, odovzdané banke podľa ustanovení § 5, ods. 2 a § 7, ods. 1, je banka povinná mať až na ďalšie (§ 1, ods. 1) v úschove, zachovávať pri tom ustanovenia svojich stanov.

§ 10.

Na zamestnancov ústavu, ktorí majú riadne bydlisko na území Česko-Slovenskej republiky, vzťahuje sa vládne nariadenie zo dňa 21. decembra 1938, č. 379 Sb. z. a n., o úprave niektorých personálnych pomerov vo verejnej správe.

§ 11.

(1) Kto urobí v prihláške (§§ 3 až 6) údaj vedome nesprávne, dopúšťa sa, nakoľko niet tu činu trestného podľa všeobecných trestných zákonov, priestupku, ktorý trestá okresný úrad (štátny policajný úrad) pokutou do 50.000 Kč alebo väzením (uzamknutím) do 6 mesiacov. Ak bola uložená pokuta, musí byť pre prípad nedobytnosti uložený zároveň náhradný trest väzenia (uzamknutia) podľa miery zavinenia v medziach sadzby trestu na slobode.

(2) Rovnako sa trestajú priestupky ustanovenia § 3, ods. 1 tohto nariadenia, ak neprichádza v úvahu použitie dozorčích prostriedkov.

(3) Ak bola porušená povinnosť postihujúca podľa tohto nariadenia právnu osobu alebo iný hromadný útvar, ukladajú sa tieto tresty orgánovi, ktorý podľa zákona po prí-

паве станов је поволанý в тејто веци заступоваť правнý особу (hromadný útvár). Ак са tento orgán skládá z niekoľko fyzických osôb, sú zodpovedné за порушеніе повинности тіе з них, ktoré nedokážu, že neprivedily trestnú činnosť. Právna osoba (hromadný útvár) ručí rukou spoločnou а nerozdielnou s potrestaným за zaplatenie pokuty а trôv pokračovania jemu uložených.

§ 12.

(1) Ustanovenie § 10 platí iba в зemiach českej а Moravskoslezskéj, ostatné ustanovenia tohto nariadenia platia на území celého štátu.

(2) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister vnútra в dohode со зúčastnenými ministrami, podľažne Slovenská krajinská vláda а vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

в дня 2. березня 1939

про випередні зарядження в справі управлїння правних відносин Шлеського ґрунтового й комунального кредитового заведення.

Влада Чесько-Словацької Републіки розпоряджує по арт. II конституційного уповновласняючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

(1) Зобовязання Шлеського ґрунтового й комунального кредитового заведення з осідком в Опаві (дальше тільки заведення) не будуть сповнювані аж до кінцевого впорядкування правних відносин цього заведення після вислїдків міждержавної угоди.

(2) В часі наведеному в уступі 1 не слід скаргою або екекуційними та забезпечуючими зарядженнями вимагати або забезпечувати якінебудь належитости супроти заведення.

(3) Постанова уступу 1 не відноситься до сповнювань зобовязань до доцільних вкладів Центрального соціального заведення обезпечень і Загального пенсійного інституту в Празі.

(4) Час наведений в уступі 1 не числється до реченців задавлення або інших реченців, до їх вплив є по закону для вірителя полученний з правним ущербом.

§ 2.

(1) В часі наведеному в § 1, уст. 1 переходить управлїння усього майна заведення на території Чесько-Словацької Републіки включно з належитостями заведення від осіб, що мають звичайне житло (осідок) на цій території, на Гіпотечний і Хліборобський моравський банк з осідком в Брні (дальше тільки банк), який спеціально приймає до сховку й управлїння цінні папери заведення та його фондів. Банк має право осовливо вибирати й судово вимагати іменем заведення його належитости; банк не повинен вимагати судово належитостей заведення, коли не грозить небезпека проволоки.

(2) При управлїнні (уступ 1) повинен банк поступати в межах цього розпорядку по статуту заведення, який обовязував в останне в часі, коли його осідок був у Чесько-Словацькій Републіці.

§ 3.

(1) Почтова щадниця в Празі, грошеві інституції та інші правничі особи й самостійні господарські одиниці, як також державні зберігаючі установи, та взагалі кожний, що має сховане або у своїому управлїнні рухоме майно заведення, особливо цінні папери та вклади на вкладковій книжці (вкладному листі), в касовому переказі або на біжучому рахунку, повинен зголосити ці активи найпізніше дня 20. березня 1939 в банку та — оскільки вони не є в заставі (підзаставі) або в кавції — одночасно їх банкові віддати.

(2) У зголошенню, яке слід зробити подвійно, треба навести, коли, від кого, при яких умовах, на якій правній підставі та в якій цілі було видано майно зголошуючому та які засадничі зміни настали в стані майна перед його зголошенням, та повідомити про умовини й висоту евентуально уделеного льомбардового кредиту. На домагання банку слід ці заподання засвідчити.

(3) Сповнення обовязків по постановам попередніх уступів можна вимусити політичною екекуцією, якщо до цього не вистарчать успішні надзірні середники.

§ 4.

(1) Для приготвлення підстави для міждержавної угоди про вирівнання зобовязань заведення щодо осіб, які мають своє звичайне житло (осідок) на території Чесько-Словацької Републіки, слід перевести сплсок, що його предметом є:

а) заставні листи й довжні записи видані заведенням;

б) вклади в заведенню (на вкладні книжки або листи, на касові перекази та на біжучому рахунку), оскільки їх не виплачено в день правосилля того розпорядку;

в) інші належності від заведення чим ці, що є наведені під букв. а) й б).

(*) Зголошення до спису (уступ 1) можуть подати фізичні і правничі особи, що мають звичайне житло (осідок) на території Чесько-Словацької Республіки в день правосилля цього розпорядку, які є власниками або з якоїнебудь іншої причини посідачами заставних листів або довжних записів виданих заведенням, вкладниками або іншими вірителями заведення, згідно правні наслідники цих осіб, оскільки вони мають звичайне житло (осідок) на території Чесько-Словацької Республіки.

§ 5.

(1) Зголошення (§ 4) має обіймати:

1. імя і прізвище вірителя, коли ходить о правничу особу, її точне означення;

2. його звичайне житло (осідок)

а) дня 8. жовтня 1938, б) в день правосилля цього розпорядку, в) в день подання зголошення (§ 6, уступ 2);

3. його державне горожанство (у фізичних осіб):

а) дня 8. жовтня 1938, б) в день подання зголошення, згідно також заподання про заявлену опцію;

4. подрібніше означення предмету зголошення; оскільки йде о вклади, слід означити вкладні книжки (листи), касові перекази та біжні рахунки по числу рахунку (фолія), навести імя, на яке звучить принадлежна вкладна книжка (лист), касовий переказ, випис з біжучого рахунку, день і рік останнього запису вкладу перед днем 8. жовтня 1938 та останній стан вкладу;

5. заподання про це, коли, від кого і на якій правній підставі було набуто власности (посідання) цінних паперів і вкладних книжок або належностей, що є предметом зголошення, згідно коли, кому і на якій правній підставі вони були дані до заставу (підзаставу) або як кавції;

6. місце, де при поданню зголошення (§ 6) знаходиться доказ про предмет зголошення, згідно, чи його не має власник (посідач), з якої причини його уложено деінде;

7. підпис подавця зголошення.

(*) Разом зі зголошенням, що відноситься до вкладу (§ 4, уст. 1, букв. б)), слід віддати принадлежну вкладну книжку (лист), касовий переказ або випис з біжучого рахунку, а оскільки вони є в урядовому сховку туземного уряду, слід предложити посвідку цього уряду, що обіймає дані наведені в уступі 1, ч. 4; якщо вони зложені в чужині, слід предложити посвідку про сховок.

§ 6.

(1) Зголошення (§ 4) слід подати подвійно на урядових друках, які можна одержати в банку за оплату 20 с за аркуш, а то самостійно про кожний вклад, що й відноситься також до кожної поодинокі належності від заведення, при чому одначе заставні листи й довжні записи можна зголосити спільно на одному друку.

(*) Зголошення слід подати в банку найпізніше дня 20. березня 1939. Днем зголошення слід вважати при зголошеннях пересланих поштою день подання на пошту, інакше день, коли зголошення подано в банку; цей день повинен банк на зголошенню зазначити.

(3) Зголошувач повинен подати банкові на його завізвання у відповідному реченні докази й пояснення встановлені банком про всі обставини, що відносяться до предмету зголошення.

(4) Неясні, неповні, спізнені, гуртові зголошення або такі, що не будуть подані на урядових друках, недоказані або недостатньо доказані (§ 5, уст. 2), або ті, до яких зголошувачий до встановленого речення не подав пояснень (уступ 3), слід осудити так, як би їх не було подано.

§ 7.

(1) Зголошувачі заставних листів або довжних записів, виданих заведенням, повинні зложити в банку разом зі зголошенням в приписаному реченні (§ 6, уст. 2) ті цінні папери. Коли ті цінні папери є в урядовому сховку або зложені в чужині, треба предложити в приписаному реченні зі зголошенням посвідку про сховок.

(*) Несповнення обовязку по постанові уступу 1 має за наслідок, що зголошення вважається нездійсненим.

§ 8.

Зголошення (§ 4) є добровільні. При міждержавній пересправі про кінцеве управіль-

нення правних відносин заведення буде можна одначе з чесько-словацького боку заявляти тільки ці правожі, які зголошено правильно по цьому розпорядку (§§ 4 до 7).

§ 9.

Докази, цінні папери та інші вартості, передані банкові по постановам § 5, уст. 2 й § 7, уст. 1, повинен банк держати аж до відклику (§ 1, уст. 1) у сховку, придержуючися при цьому постанов свого статуту.

§ 10.

До службовиків заведення, що мають звичайне житло на території Чесько-Словацької Республіки, відноситься розпорядок влади з дня 21. грудня 1938, ч. 379 36. з. і р., про управильнення деяких персональних відносин в публічному управлінні.

§ 11.

(1) Хто вчинить у зголошенню (§§ 3 до 6) свідомо неправдиві заподання, допускається, оскільки в даному випадку не йде о карний вчинок по загальним карним законам, провини, за яку карає окрежний уряд (державний поліцейний уряд) покутою до 50.000 К або в'язницею (запертям) до 6 місяців. Коли покуту наложено, слід на випадок недобутности наложити одночасно заступну кару в'язниці (запертя) в міру провини в межах міри кари на волі.

(2) Таксамо слід карати провини постанови § 3, уст. 1 цього розпорядку, коли не приходить в увагу життя надзірних середників.

(3) Якщо було порушено обов'язок, що по цьому розпорядку засягає правничу особу або інший гуртівний утвір, слід наложити ці карні на орган, що по закону згідно по статуту покликаний в цій справі заступати правничу особу (гуртівний утвір). Якщо цей орган складається з кількох фізичних осіб, відповідають за порушення обов'язку ці між ними, які не докажуть, що не викликали карної чинности. Правнича особа (гуртівний утвір) ручить спільно й нерозлучно з покаранням за заплачення покути й коштів поступовання наложених на нього.

§ 12.

(1) Постанова § 10 діє тільки в Чеському й Моравськошлеському Краю, останні постанови цього розпорядку діють на території цілої держави.

(2) Цей розпорядок набуває правосилля з днем оголошення; переведе його міністр внутрішніх справ в порозумінню з причасними міністрами, згідно Словацька краєва влада і влада Підкарпатської Руси.

Dr. Hácha v. r.

Bezan v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.,

tiež za ostatných členov
Slov. vlády.

Dr. Kapras v. r.

Syrový v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

48.

Vládní nařízení

ze dne 2. března 1939

o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., podle čl. I a IV vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, jakož i podle vládního nařízení ze dne 23. června 1933, č. 104 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, a podle § 1 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 280 Sb. z. a n., o způsobu propočítávání cen obilí po dobu účinnosti vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivými:

§ 1.

(1) Celní přírážka k celní sazbě pro zboží saz. č. 23 (pšenice, špalda), vypočtená podle ustanovení poznámky v čl. I, § 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. č. 23 až 26, upravuje se až na další na 22.— K za 100 kg hrubé váhy.

(2) Celní přírážky k celním sazbám pro zboží saz. č. 24 až 26, vypočtené podle ustanovení poznámek v čl. I, § 1 a 2 a v čl. IV, odst. 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. č. 24 až 26 a k saz. č. 23 až 26, upravují se až na další takto:

Pro zboží saz. čísla	Celní přírážka za 100 kg hrubé váhy	Pre tovar sadz. čísla	Colná prírážka za 100 kg hrubej váhy
24. Žito	25.— K,	24. Žito	25.— K,
25. Ječmen	32.— K,	25. Jačmeň	32.— K,
26. Oves	24.— K.	26. Oves	24.— K.

§ 2.

Celní přírážky, vyhlášené vládním nařízením ze dne 3. února 1939, č. 27 Sb. I, o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, se zároveň zrušují.

§ 3.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 10. března 1939; provede je ministr financí.

**Vládné nariadenie
zo dňa 2. marca 1939**

**o colných prírážkach k colným sadzbám na
niektoré druhy obilia.**

Vláda Česko-Slovenské republiky nariaduje podľa čl. III, č. 1 zákona zo dňa 21. júna 1934, č. 109 Sb. z. a n., podľa čl. I a IV vládného nariadenia zo dňa 10. júna 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úprave colného sadzobníka, ako i podľa vládného nariadenia zo dňa 23. júna 1933, č. 104 Sb. z. a n., o colných prírážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia, a podľa § 1 vládného nariadenia zo dňa 22. decembra 1934, č. 280 Sb. z. a n., o spôsobe prepočítavania cien obilia po dobu účinnosti vládného nariadenia zo dňa 13. júla 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úprave obchodu s obilím, múkou a mlynskými výrobkami a niektorými krmivami:

§ 1.

(¹) Colná prírážka k colnej sadzbe pre tovar sadz. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I, § 2 vl. nar. č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. č. 23 až 26, upravuje sa až na ďalšie na 22.— K za 100 kg hrubej váhy.

(²) Colné prírážky k colným sadzbám pre tovar sadz. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I, §§ 1 a 2 a v čl. IV, odst. 2 vl. nar. č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. č. 24 až 26 a k sadz. č. 23 až 26, upravujú sa až na ďalšie takto:

§ 2.

Colné prírážky vyhlášené vládnym nariadením zo dňa 3. februára 1939, č. 27 Sb. I, o colných prírážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia, zároveň sa zrušujú.

§ 3.

Toto nariadenie platí na území celého státu a nadobúda účinnosť dňom 10. februára 1939; prevedie ho minister financií.

**Розпорядок влади
з дня 2. березня 1939**
**про цлові додатки до цлових тарифів на
деякі роди збіжжя.**

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по арт. III, ч. 1 закону з дня 21. червня 1934, ч. 109 36. з. і р., по арт. I і IV. розпорядку влади з дня 10. червня 1933, ч. 96 36. з. і р., про урегуливання цлової книги тарифів, як також по розпорядку влади з дня 23. червня 1933, ч. 104 36. з. і р., про цлові додатки до цлових тарифів на деякі роди збіжжя, та по § 1 розпорядку влади з дня 22. грудня 1934, ч. 280 36. з. і р., про спосіб перерахування цін збіжжя на час правосилля розпорядку влади з дня 13. липня 1934, ч. 137 36. з. і р., про урегуливання торгівлі збіжжям, мукою та млинарськими вирібками й деякими кормами:

§ 1.

(¹) Цловий додаток до цлової тарифи на товар тариф. ч. 23 (пшениця, шпальда), вирахований по постанові примітки в арт. I, § 2 розп. вл. ч. 96/1933 36. з. і р. до тариф. ч. 23 до 26, урегулинюється аж до відклику на 22.— K за 100 кг брутто ваги.

(²) Цлові додатки до цлових тарифів на товар тариф. ч. 24 до 26, вираховані по постановам приміток в арт. I, §§ 1 і 2 та в арт. IV, уст. 2 розп. вл. ч. 96/1933 36. з. і р. до тариф. ч. 24 до 26 і до тариф. ч. 23 до 26, урегулинюється аж до відклику ось як:

Для товару тариф. числа	Ціловий додаток за 100 кг ваги бруutto
24. Жито	25.— K,
25. Ячмінь	32.— K,
26. Овес	24.— K.

§ 2.

Цлові додатки, оголошені розпорядком влади з дня 3. лютого 1939, ч. 27 3б. 1, про цлові додатки до цлових тарифів на делкі роди збіжжа, одночасно касуються.

§ 3.

Цей розпорядок діє на території цілої держави й набуває правосилля з днем 10. березня 1939; переведе його міністр фінансів.

Beran v. r.

Dr. Vološin v. r.	Sidor v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Teplanský v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Šádek v. r.	Révay v. r.

49.

Vládní nařízení

ze dne 2. března 1939

o některých opatřeních týkajících se výroby a prodeje umělých jedlých tuků.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 16. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Umělými jedlými tuky podle tohoto nařízení se rozumějí:

1. jedlé masné oleje, t. j. všechny tuky rostlinného a živočišného původu, při teplotě 15° C tekuté, jež mohou sloužiti k lidskému požívání nebo k přípravě pokrmů, s výjimkou surového slunečnicového oleje, vyráběného dosavadním způsobem v dosavadním rozsahu;

2. výrobky podobné máslu přírodnímu, též přepouštěnému, jejichž obsah tuku nepočází výlučně z mléka (umělé máslo, margarin);

3. výrobky podobné sádlu, jejichž obsah tuku není výlučně sádlem (umělé sádlo), a oleomargarin, t. j. tukový výrobek získaný odlišováním pevného podílu (oleostearinu) z jedlého loje, čištěné rostlinné tuky, při teplotě 15° C tuhé — vyjímajíc kakaové máslo —, dále ztužené jedlé masné oleje a konečně čištěné ztužené tuky ryb a mořských zvířat.

(2) V pochybných případech, zda jde o umělé jedlé tuky ve smyslu tohoto nařízení, rozhodne ministerstvo průmyslu, obchodu a živností v Praze v dohodě s ministerstvy zemědělství a financí v Praze a s příslušnými resorty země Slovenské a Podkarpatské Rusi po slyšení chemicko-technické zkušebny finanční správy v Praze.

§ 2.

Výroba margarínového sýra se zakazuje.

§ 3.

(1) Zřizovati nové provozovny na výrobu umělých jedlých tuků nebo v chod uváděti ty, jejichž schválení zaniklo podle § 33, odst. 1 a 2 živnostenského řádu (§ 48, odst. 1 a 2 živnostenského zákona), lze jen se svolením, které udílí ministerstvo průmyslu, obchodu a živností v Praze v dohodě s ministerstvy zemědělství a sociální a zdravotní správy v Praze a s příslušnými resorty země Slovenské a Podkarpatské Rusi se zřetelem k výrobním a odbytovým poměrům tuků jedlých.

(2) Živnostenský úřad může zavést řízení a schváliti provozovnu podle III hlavy živnostenského řádu (zákona) nebo prodloužiti lhůtu podle § 33, odst. 2 živnostenského řádu (§ 48, odst. 2 živnostenského zákona) jen tehdy, bylo-li již dáno svolení podle odstavce 1.

§ 4.

Dovoz zboží uvedeného v § 1 tohoto nařízení podléhá povolení ministerstva průmyslu, obchodu a živností v Praze v dohodě s ministerstvy zahraničních věcí, zemědělství, sociální a zdravotní správy, vnitra a financí v Praze a s příslušnými resorty země Slovenské a Podkarpatské Rusi s výjimkou zboží č. 90 celního sazebníku a margarínového sýra, jejichž dovoz se zakazuje, vyjma zboží jmenované v poznámkách 1, 3 a 4 tohoto saz. čísla. Výjimky z tohoto zákazu může povolit ministerstvo průmyslu, obchodu a živností v Praze v dohodě s ministerstvy zahraničních věcí, zemědělství, sociální a zdravotní správy, vnitra a financí v Praze a s příslušnými resorty země Slovenské a Podkarpatské Rusi. Toto povolení se nevyžaduje k dovozu surovin potřebných k vy-

robé umělých jedlých tuků. Příslušná kontrolní opatření budou zavedena dohodou úřadů v prvé větě jmenovaných.

§ 5.

Výrobci umělých jedlých tuků mají povinnost při výrobě zpracovávat především domácí suroviny, a to z olejnatých semen zejména ořechovou, řepkou a sojové boby; podrobnosti se stanoví vládním nařízením.

§ 6.

V živnostech řeznické a uzenářské nesmí se umělé jedlé tuky ani prodávati ani se jich nesmí při výrobě používat.

§ 7.

(1) Všechny umělé jedlé tuky, vyjímajíc mastné jedlé oleje, musí obsahovati jako rozpoznávací přísadu (indikátor) bramborový škrob.

(2) Přísada bramborového škrobu musí činit na každých 1000 váhových dílů umělých jedlých tuků nejméně 2 váhové díly a nejvýše 3 váhové díly bramborového škrobu. Výrobce jest povinen indikátor stejnoměrně rozmíchati.

(3) Přísadu nemusí obsahovati ony umělé jedlé tuky, které se dodávají jinému výrobcí jako suroviny nebo polotovary k dalšímu zpracování na umělé jedlé tuky.

§ 8.

Zjištění indikátoru provádí se takto:

a) ze zkoušeného umělého jedlého tuku odeberé se vzorek obsahující všechny vrstvy zkoušeného tuku;

b) v široké zkumavce roztaví se asi 10 gramů průměrného vzorku zkoušeného tuku, zavaří se s 10 ccm vody a ponechá se asi 1 minutu ve varu. Po úplném ochlazení se přikape do vodní vrstvy několik kapek jodového roztoku. Vodní vrstva se má zbarviti modře až fialově, a nechá-li se kapalina ustáti, vznikne na dně zkumavky tmavomodrá usazenina;

c) jodový roztok pro stanovení reakce indikátoru jest připraven rozpuštěním 1.3 g jodu a 4 g jodidu draselného se 100 ccm destilované vody.

§ 9.

Zjištění množství indikátoru provádí se takto:

a) 20 g průměrného vzorku odebraného podle ustanovení § 8, písm. a) se roztaví v se-

dimentační zkumavce při 70° C. Přidá se 10 až 15 ccm éteru, třepáním se tuk rozpustí a krátkým odstředováním se oddělí roztok tuku od ostatních součástí. Roztok tuku se opatrně stáhne a ke zbytku se znovu přidá 10 až 15 ccm éteru, protřepe se, odstředí se a posléze se provede totéž místo s éterem s 20 ccm alkoholu. Když se alkoholický roztok odstředí a roztok tuku stáhne, přidá se ke zbytku 15 ccm alkoholického drasla (80 g louhu draselného rozpuštěného v 1 litru alkoholu 90%ního) a vaří se se zpětným chladičem na vodní lázni půl hodiny za občasného třepání. Roztok po ochlazení se odstředí a alkoholické draslo se pečlivě slije se zbytkem. Zbytek se protřepe s 15 ccm 90%ního alkoholu a znovu se odstředí. Alkohol se stáhne a ke zbytku se přidá 10 ccm alkoholu 50%ního a směs se okyslí asi 3 kapkami kyseliny solné. Zbylý bramborový škrob se filtruje přes zvážený Goochův tyglik, promyje 50%ním alkoholem a potom éterem, posléze se suší nejprve při 40° C, potom při 100° C do konstantní váhy a tyglik se zváží;

b) váží-li získaný škrob asi 25 až 65 mg, dá se předpokládati, že zkoušený tuk obsahuje předepsané množství 0.2 až 0.3% bramborového škrobu. Při tom nutno uvážiti, že obchodní druhy bramborového škrobu neobsahují vždy stejné množství vody.

§ 10.

(1) Umělé jedlé tuky, vyjímajíc mastné jedlé oleje, mohou býti uváděny do oběhu jen tehdy, jestliže jsou označeny podle dosud platných předpisů a kromě toho mají na vnějších i bezprostředních obalech ještě vyznačeny suroviny, z nichž byly vyrobeny.

(2) Na všech obalech vnějších i bezprostředních musí býti vyznačeno čitelně datum, do kdy umělý tuk jedlý, vyjímajíc mastné jedlé oleje, jest požívatelný.

§ 11.

(1) Kontrolou nad dodržováním ustanovení tohoto nařízení se pověřují orgány stanovené v § 13 zákona ze dne 25. října 1901, č. 26 ř. z. z roku 1902, o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražkami, v § 5 zák. č. XLVI/1895 o zákazu falšování polnohospodářských plodin, výrobků a potřeb, a v zák. č. XIV/1876, kterým bylo upraveno veřejné zdravotnictví.

(2) Vládním nařízením mohou býti pověřeny kontrolou nad dodržováním ustanovení tohoto nařízení také jiné orgány státní.

(3) Kromě toho pro odborné posudky lze použít státních ústavů pro zkoumání potravin a státních výzkumných ústavů zemědělských, jejichž orgány mají, pokud toho jest k této činnosti potřebí, práva a povinnosti jako orgány v odstavci 1.

(4) Všechny veřejné úřady jsou povinny poskytovat pomoc při provádění tohoto nařízení.

§ 12.

Podomní obchod s předměty uvedenými v § 1 tohoto nařízení jest zakázán.

§ 13.

(1) Kdo přestoupí ustanovení tohoto nařízení jakož i prováděcích předpisů k němu, bude potrestán, nejde-li o čin trestný soudně, okresním úřadem pro přestupek pokutou do 50.000 K nebo vězením (uzamčením) do šesti měsíců, jakož i — jde-li o přestupek spáchaný při provozování živnosti — ztrátou živnostenského oprávnění. Pro případ nedobytnosti pokuty buď uložen náhradní trest vězení (uzamčení) do šesti měsíců. Tyto tresty mohou být uloženy též současně, v tom případě nesmí však trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činit více než šest měsíců.

(2) Věci, jimiž byl trestný čin podniknut, které jím byly získány nebo které jsou ke spáchání trestného činu zřejmě určeny, lze prohlásit za propadlé ve prospěch státu, a to i když pachatel nemůže být stíhán nebo odsouzen.

§ 14.

Vládní nařízení ze dne 12. března 1934, č. 51 Sb. z. a n., o některých opatřeních týkajících se výroby a prodeje umělých tuků jedlých, ve znění vládního nařízení ze dne 14. prosince 1934, č. 253 Sb. z. a n., a vládního nařízení ze dne 28. února 1936, č. 43 Sb. z. a n., jakož i vládní nařízení ze dne 20. dubna 1934, č. 77 Sb. z. a n., kterým se z části zakazuje používání umělých tuků jedlých v živnostech pekařských, se zrušují.

§ 15.

Toto nařízení platí na území celého státu, nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se i na příslušné poměry ve výrobě a prodeji umělých jedlých tuků v době od 1. ledna 1939; provede je ministr průmyslu, obchodu a živností v Praze v dohodě se všemi zúčastněnými ministry.

Vládné nariadenie

zo dňa 2. marca 1939

o niektorých opatreniach týkajúcich sa výroby a predaja umelých jedlých tukov.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného splnomocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Umelými jedlými tukmi podľa tohto nariadenia sa rozumejú:

1. jedlé masné oleje, to je všetky tuky rastlinného a živočišného pôvodu, pri teplote 15° C tekuté, ktoré môžu slúžiť k ľudskému požívaniu alebo k príprave pokrmov, s výnimkou surového slnečnicového oleja, vyrábaného doterajším spôsobom v doterajšom rozsahu;

2. výrobky podobné prírodnému maslu, tiež prepúšťanému, obsah tuku ktorých nepočiada výlučne z mlieka (umelé maslo, margarín);

3. výrobky podobné masli, obsah tuku ktorých nie je výlučne masťou (umelá masť), a oleomargarín, to je tukový výrobok získaný odlisovaním pevného podielu (oleostearínu) z jedlého loja, čistené rastlinné tuky, pri teplote 15° C tuhé — vynímajúc kakaové maslo — ďalej ztuhnuté jedlé masné oleje a konečne čistené ztuhnuté tuky rýb a morských zvierat.

(2) V pochybných prípadoch, či ide o umelé jedlé tuky vo smysle tohto nariadenia, rozhodne ministerstvo priemyslu, obchodu a živností v Prahe v dohode s ministerstvami poľnohospodárstva a financií v Prahe a s príslušnými rezortmi Slovenskej krajiny a Podkarpátskej Rusi po vypočítaní chemicko-technickej skúšebne finančnej správy v Prahe.

§ 2.

Výroba margarínového syra sa zakazuje.

§ 3.

(1) Sriaďovať nové prevodcovne na výrobu umelých jedlých tukov, alebo uvádzať v chod tie, schválenie ktorých zaniklo podľa § 33, ods. 1 a 2 živnostenského poriadku (§ 48, ods. 1 a 2 živnostenského zákona), možno len so svolením, ktoré udeľuje ministerstvo priemyslu, obchodu a živností v Prahe v dohode s ministerstvami poľnohospodárstva a sociálnej a zdravotnej správy v Prahe a s príslušnými rezortmi Slovenskej krajiny a Podkarpátskej

Rusi so zreteľom na výrobné a odbytové pomery jedlých tukov.

(2) Živnostenský úrad môže zaviesť pokračovanie a schváliť prevodzovňu podľa hlavy III živnostenského poriadku (zákona) alebo predĺžiť lehotu podľa § 33, ods. 2 živnostenského poriadku (§ 48, ods. 2 živnostenského zákona) len vtedy, ak bolo už dané svolenie podľa odseku 1.

§ 4.

Dovoz tovaru uvedeného v § 1 tohto nariadenia podlieha povoleniu ministerstva priemyslu, obchodu a živnosti v Prahe v dohode s ministerstvami zahraničných vecí, poľnohospodárstva, sociálnej a zdravotnej správy, vnútra a financií v Prahe a s príslušnými rezortmi Slovenskej krajiny a Podkarpatskej Rusi, s výnimkou tovaru č. 90 colného sadzovníka a margarínového syra, ktorých dovoz sa zakazuje, vynímajúc tovar pomenovaný v poznámkach 1, 3 a 4 tohto sadz. čísla. Výnimky z tohto zákazu môže povoliť ministerstvo priemyslu, obchodu a živnosti v Prahe v dohode s ministerstvami zahraničných vecí, poľnohospodárstva, sociálnej a zdravotnej správy, vnútra a financií v Prahe a s príslušnými rezortmi Slovenskej krajiny a Podkarpatskej Rusi. Toto povolenie sa nevyžaduje pre dovoz surovín potrebných k výrobe umelých jedlých tukov. Príslušné kontrolné opatrenia budú zavedené dohodou úradov v prvej vete pomenovaných.

§ 5.

Výrobci umelých jedlých tukov majú povinnosť pri výrobe spracovávať predovšetkým domáce suroviny, a to z olejnatých semien, menovite ozimínovú repku a sojové boby; podrobnosti sa stanovujú vládny nariadením.

§ 6.

V živnostiach mäsiarskej a udenárskej nesmú sa umelé jedlé tuky ani predávať ani sa ich nesmie pri výrobe upotrebovať.

§ 7.

(1) Všetky umelé jedlé tuky, vynímajúc masťné jedlé oleje, musia obsahovať ako rozpoznávaciu prísadu (indikátor) zemiakový škrob.

(2) Prísada zemiakového škrobu musí robiť na každý 1000 váhových dielov umelých jedlých tukov najmenej 2 váhové diely a najvyššie 3 váhové diely zemiakového škrobu. Výrobca je povinný indikátor rovnomerne rozmiešať.

(3) Prísadu nemusia obsahovať tie umelé jedlé tuky, ktoré sa dodávajú inému výrobcovi ako suroviny alebo polotovary na ďalšie spracovanie v umelé jedlé tuky.

§ 8.

Zistenie indikátora prevádza sa takto:

a) zo skúšaného umelého jedlého tuku odoberie sa vzorok obsahujúci všetky vrstvy skúšaného tuku;

b) v širokej skúmavke rozpustí sa asi 10 gramov priemerného vzorku skúšaného tuku, zavari sa s 10 cm³ vody a ponechá sa asi 1 minútu vo vare. Po úplnom ochladení sa prikvapne do vodnej vrstvy niekoľko kvapiek jodového roztoku. Vodná vrstva sa má zafarbiť modro až fialovo, a ak sa nechá kvapalina ustáť, vznikne na dne skúmavky tmavomodrá usadenina;

c) jodový roztok pre stanovenie reakcie indikátora treba pripraviť rozpustením 13 g jodu a 4 g jodidu draselného so 100 cm³ destilovanej vody.

§ 9.

Zistenie množstva indikátora prevádza sa takto:

a) 20 g priemerného vzorku odobratého podľa ustanovenia § 8, písm. a) sa rozpustí v sedimentačnej skúmavke pri 70° C. Pridá sa 10 až 15 cm³ etheru, trepaním sa tuk rozpustí a krátkym odstredovaním sa oddelí roztok tuku od ostatných súčiastok. Roztok tuku sa opatrne stiahne a ku zvyšku sa znova pridá 10 až 15 cm³ etheru, pretrepe sa, odstredí sa a napokon sa prevedie to isté miesto s etherom s 20 cm³ alkoholu. Keď sa alkoholický roztok odstredí a roztok tuku stiahne, pridá sa ku zvyšku 15 cm³ alkoholického drasla (80 g ľúhu draselného rozpusteného v 1 litre alkoholu 90%ného) a varí sa so spätným chladičom na vodnej kúpeli pol hodiny pri občasnom trepaní. Roztok po ochladení sa odstredí a alkoholické draslo sa bedlive sleje so zvyšku. Zbytok sa pretrepe s 15 cm³ 90%ného alkoholu a znova sa odstredí. Alkohol sa stiahne a ku zvyšku sa pridá 10 cm³ alkoholu 50%ného a smiešanina sa okyslí asi 3 kvapkami soľnej kyseliny. Pozostalý zemiakový škrob sa filtruje cez zväžený Goochov tieglik, premyje sa 50%ným alkoholom a potom etherom, napokon sa suší najprv pri 40° C, potom pri 100° C do konštantnej váhy a tieglik sa zväží;

b) ak váži získaný škrob asi 25 až 65 mg, dá sa predpokladať, že skúšaný tuk obsahuje predpísané množstvo 0,2 až 0,3% zemiako-

vého škrobu. Pri tom treba uvážiť, že obchodné druhy zemiakového škrobu neobsahujú vždy rovnaké množstvo vody.

§ 10.

(1) Umelé jedlé tuky, vynímajúc mastné jedlé oleje, môžu byť uvádzané do obehu len vtedy, ak sú označené podľa dosiaľ platných predpisov a okrem toho majú na zovňajších a bezprostredných obaloch ešte vyznačené suroviny, z ktorých boli vyrobené.

(2) Na všetkých zovňajších a bezprostredných obaloch musí byť vyznačené čitateľne dátum, do kedy umelý jedlý tuk, vynímajúc mastné jedlé oleje, je požívateľný.

§ 11.

(1) Kontrolou nad dodržiavaním ustanovení tohto nariadenia sa poverujú orgány ustálené v § 13 zákona zo dňa 25. októbra 1901, č. 26 r. z. z roku 1902, o obchode s maslom, syrom, prepúšťaným maslom, bravčovou masťou a s ich náhradkami, v § 5 zák. č. XLVI/1895 o zákaze falšovania poľnohospodárskych plodín, výrobkov a potrieb, a v zák. č. XIV/1876, ktorým bolo upravené verejné zdravotníctvo.

(2) Vládnym nariadením môžu byť poverené kontrolou nad dodržiavaním ustanovení tohto nariadenia tiež iné štátne orgány.

(3) Okrem toho pre odborné posudky možno upotrebiť štátne ústavy pre skúmanie potravín a štátne výskumné ústavy poľnohospodárske, ktorých orgány majú, nakoľko je to treba k tejto činnosti, práva a povinnosti ako orgány v odseku 1.

(4) Všetky verejné úrady sú povinné poskytovať pomoc pri prevádzaní tohto nariadenia.

§ 12.

Podomový obchod s predmetmi uvedenými v § 1 tohto nariadenia je zakázaný.

§ 13.

(1) Kto prestúpi ustanovenia tohto nariadenia ako aj prevádzajúcich predpisov k nemu, bude potrestaný, ak nejde o čin trestný súdne, okresným úradom pre priestupok pokutou do 50.000 K alebo aj väzením (uzamknutím) do šesť mesiacov, ako aj — ak ide o priestupok spáchaný pri prevádzovaní živnosti — stratou živnostenského oprávnenia. Pre prípad nedobytnosti pokuty treba uložiť náhradný trest väzenia (uzamknutia) do šesť mesiacov. Tieto tresty môžu byť uložené tiež

súčasne, v tomto prípade však nesmie trest na slobode spolu s náhradným trestom za nedobytnú pokutu robiť viac ako šesť mesiacov.

(2) Veci, ktorými bol trestný čin podniknutý, ktoré ním boli získané alebo ktoré sú ku spáchaniu trestného činu, zrejme určené, možno vyhlásiť za prepadlé v prospech štátu, a to aj vtedy, keď pachateľ nemôže byť stíhaný alebo odsúdený.

§ 14.

Vládné nariadenie zo dňa 12. marca 1934, č. 51 Sb. z. a n., o niektorých opatreniach týkajúcich sa výroby a predaja umelých jedlých tukov, v znení vládného nariadenia zo dňa 14. decembra 1934, č. 253 Sb. z. a n., a vládného nariadenia zo dňa 28. februára 1936, č. 43 Sb. z. a n., ako aj vládné nariadenie zo dňa 20. apríla 1934, č. 77 Sb. z. a n., ktorým sa zčasti zakazuje používanie umelých jedlých tukov v živnostiach pekárskych, sa zrušujú.

§ 15.

Toto nariadenie platí na území celého štátu, nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vzťahuje sa i na príslušné pomery vo výrobe a predaji umelých jedlých tukov v dobe od 1. januára 1939; prevedie ho minister priemyslu, obchodu a živností v Prahe v dohode so všetkými zúčastnenými ministrami.

Розпорядок влады в дня 2. березня 1939

про деякі заарядження, що відносяться до виробу та продажі штучних їдомих товщів.

Влада Чесько-Словацької Републики розпоряджує по арт. II конституційного уповноважляючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

§ 1.

(1) Штучними їдомими товщами по цьому розпорядку слід розуміти:

1. їдомі масні олії, ц. є всі товщі рослинного й животинного походження, при температурі 15° С плінні, що можуть служити для людського корму або для приготування поживи, за винятком сирого олію зі соєниці, виробленого дотеперішнім способом в дотеперішній мірі,

2. виробки подібні до природного масла, також перетопленого, що їх зміст не похо-

дять виключно з молока (штучне масло, маргарин).

3. вирібки подібні до сала, що їх зміст не є виключно салом (штучне сало), та олеомаргарин, ц. є товщеним виробок зиска- ний видушенням певної частини (олеостеарину) з ідомого лою, чищені рослинні товщі, при теплоті 15° С тузі — за виїмкою какаоового масла — далі ідомі масні стужені олії а вкінці чищені стужені товщі риб та мор- ських звірат.

(2) В сумнівних випадках, чи ходить о штучні ідомі товщі по думці цього розпо- рядку, рішить міністерство промислу, тор- говлі й ремесел в Празі в порозумінню з мі- ністерствами хліборобства й фінансів в Пра- зі та з приналежними ресортами Словацької Країни й Підкарпатської Русі по заслу- ханню хемічно-технічного дослідного інсти- туту фінансового управління в Празі.

§ 2.

Виріб маргарінового сира заказаний.

§ 3.

(1) Закладати нові вирібні для виробу штучних ідомих товщів або урухомлювати ті, що їх одобрения заникло по § 33, уст. 1 і 2 ремісничо-промислового правильника (§ 48, уст. 1 і 2 ремісничо-промислового за- кону), можна тільки за згодою, яку уділює міністерство промислу, торговлі й ремесел в Празі в порозумінню з міністерствами хлі- боробства, соціального та здоровельного управління в Празі та з приналежними рес- сортами Словацької Країни й Підкарпат- ської Русі з оглядом на вирібні та збутові відношення ідомих товщів.

(2) Ремісничо-промисловий уряд може за- вести зарядження та потвердити вирібню по III розділу ремісничо-промислового правиль- ника (закону) або продовжити реченець по § 33, уст. 2 ремісничо-промислового пра- вильника (§ 48, уст. 2 ремісничо-промисло- вого закону) тільки тоді, коли був даний дозвіл по уступу 1.

§ 4.

Довіз товару наведеного в § 1 того роз- порядку підлягає дозволу міністерства промислу, торговлі й ремесел в Празі в по- розумінню з міністерствами заграничних справ, хліборобства, соціального та здоро- вельного управління, внутрішніх справ і фін- ансів в Празі та з приналежними ресорта- ми Словацької Країни й Підкарпатської

Русі, за виїмкою товару ч. 90 книги тариф та маргарінового сира, що їх довіз заборонений, за виїмкою товару згаданого в при- мітках 1, 3 й 4 цього тариф. числа. Виїмки з тої заборони може дозволити міністерство промислу, торговлі й ремесел в Празі в по- розумінню з міністерствами заграничних справ, хліборобства, соціального та здоро- вельного управління, внутрішніх справ і фін- ансів в Празі та з приналежними ресортами Словацької Країни й Підкарпатської Русі. Цього дозволу не слід вимагати для довозу сирівців потрібних до виробу штучних ідо- мих товщів. Приналежні контрольні заря- дження будуть заведені в порозумінню з урядами наведеними в першому реченню.

§ 5.

Вирібники штучних ідомих товщів мають обовязок при виробі обробляти передусім домашні сирівці, а то з оліїного сімени особливо озиму ріпницю і соєвий біб; подробиці будуть встановлені розпорядком влади.

§ 6.

В різнничій і вудженарській ремісничій промисловости не слід штучних ідомих товщів ні продавати ні вживати їх при ви- робі.

§ 7.

(1) Всі штучні ідомі товщі, за виїмкою масних ідомих оліїв мусять обіймати як роз- пізнаваемий додаток (індикатор) бараболя- ний крохмаль.

(2) Додаток бараболяного крохмалю му- сить виносити на кожних 1000 частин ваги штучних ідомих товщів найменше 2 частини ваги а найвище 3 частини ваги бараболяного крохмалю. Вирібник повинен індикатор рів- номірно замішати.

(3) Додатку не мусять обіймати ті штучні ідомі товщі, що їх додаємо іншому вирібни- кови як сирівці або півтовари для дальшої обробітки на штучні ідомі товщі.

§ 8.

Ствердження індикатора слід перевести ось як:

а) з досліджуваного штучного ідомого товщу взяти вірець, що обіймає всі вер- стви досліджуваного товщу;

б) в широкій епруветці розтопити при- ближно 10 грамів пересічного вірця до- сліджуваного товщу, зварити його з 10 см³ води й залишити приблизно 1 мінуту в ки-

пінню. По цілковитому охолодженню накласти до водяної верстви кілька краплин розчину йоду. Водяна верства повинна дістати синю аж фіолетову краску, а коли теч встояться, повстане на дні епруветки темносиній осад;

в) розчин йоду для встановлення реакції індикатора слід приготувати розпушенням 1'3 г йоду й 4 г йодиду калія зі 100 см³ дистилюваної води.

§ 9.

Ствердження кількості індикатора слід перевести ось як:

а) 20 г пересічного вірця взятого по постанові § 8, букв. а) розтопити в епруветці до седіментування при 70° С. Додати 10 до 15 см³ етеру, потрясінням товщ розпустити й коротким відосередженням відділити розчин товщу від останніх складових частин. Розчин товщу обережно зібрати а до решти знову додати 10 до 15 см³ етеру, потрясти, відосереднити а в решті зробити те саме замість з етером з 20 см³ алькоголю. По відосередженню алькоголічного розчину й зібранню розчину товщу додати до решти 15 см³ алькоголічного розчину гідроксиду калія (80 г калієвого лугу розпушеного в 1 літрі 90%-вого алькоголю) й варити при допоміж холодильника у водяній лазні пів години й час від часу потрясати. Розчин по охолодженню відосередити а алькоголічний розчин гідроксиду калія обережно злити з решти. Рештою потрясти з 15 см³ 90%-вого алькоголю і знову відосереднити. Алькоголь зібрати а до решти додати 10 см³ 50%-вого алькоголю а мішанину окиселити приблизно 3 краплинами соляної кислоти. Залишений бараболяний крохмаль фільтрувати при допоміж зваженого тиглика Goosch-a, вилити 50%-вим алькоголем а потім етером, вкінці сушити наперед при 40° С, потім при 100° С до сталої ваги а тиглик зважити;

б) коли зисканий крохмаль важить приблизно 25 до 65 мг, слід зазначати, що досліджуваний товщ обіймає приписану кількість 0'2 до 0'3% бараболяного крохмалю. При тому слід мати на увазі, що торгові роди бараболяного крохмалю не обіймають все однакової кількості води.

§ 10.

(¹) Штучні їдомі товщі, за винятком масних їдомих оліїв, можна дати до обігу тільки тоді, коли вони є означені по досі діючим приписам а крім цього мають на зовнішніх і безпосередніх опакуваннях ще зазначені сирівці, з яких їх зроблено.

(²) На всіх зовнішніх і безпосередніх опакуваннях мусить бути зазначена чітко дата, доки штучного їдомого товщу, за винятком масних їдомих оліїв, слід вживати.

§ 11.

(¹) Контролю над додержанням постанов цього розпорядку повірені органи встановлені в § 13 закону з дня 25. жовтня 1901, ч. 26 д. з. з року 1902, про торгівлю маслом, сиром, перетопленим маслом, свинячим салом та їх сурогатами, в § 5 зак. art. XLVI/1895 про заборону фальшування пільного-подарських плодів, вирібків та потреб, та в зак. art. XIV/1876, яким була управилена публична гігієна.

(²) Розпорядком влади можуть бути повірені контролю над додержуванням постанов цього розпорядку також інші державні органи.

(³) Крім цього для фахових осудків можна вжити державних заведень для досліду поживи і державних дослідних хліборобських заведень, що їх органи мають, оскільки цього треба для цієї діяльності, права й обовязки на рівні з органами в уступі I.

(⁴) Всі публичні уряди повинні помочи при перепроваджуванню цього розпорядку.

§ 12.

Похатня торгівля предметами наведеними в § 1 цього розпорядку заборонена.

§ 13.

Хто переступить постанови цього розпорядку як також приписів про його переведення, буде покараний, оскільки не йде о чин караний судом, окружним урядом за провину покутою до 50.000 К або в'язницею (запертям) до шістьох місяців, як також коли йде о провину поповнену при виконуванні промислового ремесла — стратою ремісничо-промислового управління. На випадок недобутності покути буде наложена заступна кара в'язниці (запертя) до шістьох місяців. Ці кари можуть бути наложені також одночасно, але в тому випадку не сміє кара на волі разом зі заступною карою за недобутною покуту виносити більше чим шість місяців.

(²) Річи, якими поповнено карний вчинок, які зискано цим вчинком або які є очевидно призначені для поповнення карного вчинку, можна заявити пропавшими в користь дер-

жави, а то й тоді, коли справець не може бути переслідований або засуджений.

§ 14.

Розпорядок влади з дня 12. березня 1934, ч. 51 36. з. і р., про деякі зарядження, що відносяться до виробу та продажу штучних ідомих товщів, в розумінню розпорядку влади з дня 14. грудня 1934, ч. 253 36. з. і р., та розпорядку влади з дня 28. лютого 1936, ч. 43 36. з. і р., як також розпорядок влади з дня 20. квітня 1934, ч. 77 36. з. і р., який частинно заборонює вживання штучних ідомих товщів в пекарській ремісничій промисловості, є знесени.

§ 15.

Цей розпорядок діє на території цілої держави, набуває правосилля з днем оголошення і відноситься також до належних відносин у виробі та продажі штучних ідомих товщів в часі від 1. січня 1939; переведе його міністр промислу, торгівлі й ремесел в Празі в порозумінню зі всіма причасними міністрами.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.,

tiez za ostatných členov
Slov. vlády.

Dr. Kapras v. r.

Syrový v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

50.

Vládní nařízení

ze dne 2. března 1939,

kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 23. června 1936, č. 180 Sb. z. a n., o dani z umělých jedlých tuků.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Zákon č. 180/1936 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

1. § 1, odst. 1, č. 1 se doplňuje těmito slovy: „s výjimkou surového slunečnicového oleje, vyráběného dosavadním způsobem v dosavadním rozsahu.“

2. § 1, odst. 2 zní:

(²) Daň činí za 1 kg čisté (vlastní) váhy:

- a) z umělých jedlých tuků, uvedených v odstavci 1, č. 1. 3.— K,
- b) z umělých jedlých tuků, uvedených v odstavci 1, č. 2. 2.20 K,
- c) z umělých jedlých tuků, uvedených v odstavci 1, č. 3. 1.20 K.

3. § 1, odst. 3 se zrušuje.

4. V § 1 označuje se odstavec 4 jako odstavec 3 a odstavec 5 jako odstavec 4.

5. § 16 se zrušuje.

Čl. II.

(¹) Kdo v den, kdy toto nařízení nabývá účinnosti, má mimo výrobní podnik (§ 2 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n.) zásoby umělých jedlých tuků v množství větším než 100 kg, jest povinen zaplatiti dodatečnou daň. Kdo má takové zásoby, předloží do 8 dnů ode dne počátku účinnosti tohoto nařízení dvojmo písemné ohlášení důchodkovému kontrolnímu úřadu, příslušnému podle sídla držitele zásob, s udáním jména a bydliště, dále celkového množství a druhu umělých jedlých tuků (množství jest uvést pro každý druh zvláště), jakož i částky připadající dodatečné daně. Důchodkový kontrolní úřad potvrdí oba stejnopisy ohlášení, jeden stejnopis vrátí straně jako doklad učiněného ohlášení a druhý stejnopis si ponechá jako doklad pro úřední potřebu. Dodatečnou daň jest zaplatiti šekovým vplatním listkem poštovní spořitelny na účet místně příslušného berního úřadu bez další úřední výzvy do 8 dnů od počátku účinnosti tohoto nařízení. Na rubu složenky nutno poznamenati, že jde o dodatečnou daň z umělých jedlých tuků.

(²) Téže dani podléhají umělé jedlé tuky, které jsou v den, kdy toto nařízení nabývá účinnosti, v dopravě a které byly vypraveny z výrobního podniku (§ 2 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n.) nebo celně projednány před tímto dnem; daň jest povinen zaplatiti příjemce. Tento příjemce učiní ohlášení a zaplatí dodatečnou daň způsobem uvedeným v odstavci 1 do 8 dnů po dni, kdy obdržel zásilku umělých jedlých tuků.

(3) Dodatečná daň činí za 1 kg čisté (vlastní) váhy:

- a) z umělých jedlých tuků, uvedených v § 1, odst. 1, č. 1 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n. 1.— K;
- b) z umělých jedlých tuků, uvedených v § 1, odst. 1, č. 2 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n. 0.40 K;
- c) z umělých jedlých tuků, uvedených v § 1, odst. 1, č. 3 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n. 0.40 K.

Čl. III.

Zákon ze dne 21. prosince 1937, č. 251 Sb. z. a n., se zrušuje.

Čl. IV.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabyvá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry, pokud se týče Slovenská zemská vláda a vláda Podkarpatské Rusi.

Vládní nariadenie

zo dňa 2. marca 1939,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon zo dňa 23. júna 1936, č. 180 Sb. z. a n., o dani z umelých jedlých tukov.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného splnomocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Zákon č. 180/1936 Sb. z. a n. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 1, ods. 1, č. 1 sa dopĺňa týmito slovami:

„s výnimkou surového slnečnicového oleja, vyrábaného doterajším spôsobom a v doterajšom rozsahu.“

2. § 1, ods. 2 znie:

(2) Daň činí za 1 kg čistej (vlastnej) váhy:

- a) z umelých jedlých tukov, uvedených v odseku 1, č. 1 3.— K,
- b) z umelých jedlých tukov, uvedených v odseku 1, č. 2 2.20 K,
- c) z umelých jedlých tukov, uvedených v odseku 1, č. 3 1.20 K.

3. § 1, ods. 3 sa zrušuje.

4. V § 1 označuje sa odsek 4 ako odsek 3 a odsek 5 ako odsek 4.

5. § 16 sa zrušuje.

Čl. II.

(1) Kto v deň, kedy toto nariadenie nadobúda účinnosť, má mimo výrobného podniku (§ 2 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n.) zásoby umelých jedlých tukov v množstve väčšom ako 100 kg, je povinný zaplatiť dodatočnú daň. Kto má takéto zásoby, predloží do 8 dní odo dňa počiatku účinnosti tohto nariadenia dvojmo písomné ohlásenie dôchodkovému kontrolnému úradu, príslušnému podľa sídla držiteľa zásob, s udaním mena a bydliska, ďalej celkového množstva a druhu umelých jedlých tukov (množstvo treba uviesť pre každý druh osobitne), ako aj sumy pripadajúcej dodatočnej dane. Dôchodkový kontrolný úrad potvrdí obidva rovnopisy ohlásenia, jeden rovnopis vráti strane ako doklad urobeného ohlásenia a druhý rovnopis si ponechá ako doklad pre úradnú potrebu. Dodatočnú daň treba zaplatiť šekovým vplátnym listkom poštovej sporiteľne na účet miestneho príslušného berného úradu bez ďalšej úradnej výzvy do 8 dní od počiatku účinnosti tohto nariadenia. Na rube složenky treba poznamenať, že ide o dodatočnú daň z umelých jedlých tukov.

(2) Tej istej dani podliehajú umelé jedlé tuky, ktoré sú v deň, kedy toto nariadenie nadobúda účinnosť, v doprave a ktoré boli vypravené z výrobného podniku (§ 2 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n.) alebo boli colne prejednané pred týmto dňom; daň je povinný zaplatiť príjemca. Tento príjemca urobí ohlásenie a zaplatí dodatočnú daň spôsobom uvedeným v odseku 1 do 8 dní po dni, kedy obdržal zásielku umelých jedlých tukov.

(3) Dodatočná daň činí za 1 kg čistej (vlastnej) váhy:

- a) z umelých jedlých tukov, uvedených v § 1, ods. 1, č. 1 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n. 1.— K;
- b) z umelých jedlých tukov, uvedených v § 1, ods. 1, č. 2 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n. 0.40 K;
- c) z umelých jedlých tukov, uvedených v § 1, ods. 1, č. 3 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n. 0.40 K.

Čl. III.

Zákon zo dňa 21. decembra 1937, č. 251 Sb. z. a n., sa zrušuje.

Čl. IV.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevé die ho minister financií v dohode so zúčastne- nými ministrami, poľažne Slovenská krajinská vláda a vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади

з дня 2. березня 1939,

яким змінюється й доповнюється закон в дня 23. червня 1936, ч. 180 36. з. і р., про податок ві штучних їдомих товщів.

Влада Чесько-Словацької Республіки роз- поряджує по арт. II. конституційного упов- новласняючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 36. з. і р.:

Арт. I.

Закон ч. 180/1936 36. з. і р. змінюється й доповнюється ось як:

1. § 1, уст. 1, ч. 1 доповнюється словами: „за виїмкою сирого олію зі сонічника, вв- роблюваного дотеперішнім способом в доте- перішній мірі;“

2. § 1, уст. 2 звучить:

(2) Податок виносить за 1 кг чистої (влас- ної) ваги:

а) зі штучних їдомих товщів, наве-
дених в уступі 1, ч. 1	3.— К,
б) зі штучних їдомих товщів, наве-
дених в уступі 1, ч. 2	2.20 К,
в) зі штучних їдомих товщів, наве-
дених в уступі 1, ч. 3	1.20 К.

3. § 1, уст. 3 зноситься.

4. В § 1 слід означити уступ 4 як уступ 3 а уступ 5 як уступ 4.

5. § 16 зноситься.

Арт. II.

(1) Хто в день, в якому набуває правосилля цей розпорядок, має поза вибірним підпри- емством (§ 2 зак. ч. 180/1936 36. з. і р.) за- паси штучних їдомих товщів в більшій кіль- кості чим 100 кг, він повинен заплатити до-

датковий податок. Хто має такі запаси, має предложити до 8 днів від початку правосил- ля цього розпорядку подвійно писемно зго- лошення побірному контрольному урядови, приналежному по осідку посідача запасів, зі заподанням імені та житла, далі загальної кількості й родів штучних їдомих товщів (кількість слід навести для кожного роду з окремма), як також квоти припадаючого до- даткового податку. Побірний контрольний уряд потвердить оба примірники зголоше- ння, оден примірник верне стороні як доказ вчиненого оголошення а другий примірник залишить як доказ для урядової потреби. Додатковий податок слід заплатити чековим в платним листком поштової щадниці на ра- хунок місцево приналежного податкового уряду без дальшого урядового завізвання до 8 днів від початку правосилля цього розпо- рядку. На відворотній стороні посвідки зго- лошення слід зазначити, що ходить о додатко- вий податок зі штучних їдомих товщів.

(2) Такому самому податковий підлягають штучні їдомі товщі, що є в день, коли цей розпорядок набуває правосилля, в транс- порті і які вислано з виробного підприємства (§ 2 зак. ч. 180/1936 36. з. і р.) або цловом по- лагоджено перед тим днем; податок повинен заплатити приемиць. Цей приемиць вчинить зголошення й заплатить додатковий пода- ток у спосіб наведених в уступі 1 до 8 днів по дні, в якому він достав посылку штучних їдомих товщів.

(3) Додатковий податок виносить за 1 кг чистої (власної) ваги:

а) зі штучних їдомих товщів, наве-
дених в § 1, уст. 1, ч. 1 зак. ч.
180/1936 36. з. і р.	1.— К;
б) зі штучних їдомих товщів, наве-
дених в § 1, уст. 1, ч. 2 зак. ч.
180/1936 36. з. і р.	0.40 К;
в) зі штучних їдомих товщів, наве-
дених в § 1, уст. 1, ч. 3 зак. ч.
180/1936 36. з. і р.	0.40 К.

Арт. III.

Закон з дня 21. грудня 1937, ч. 251 36. з. і р., зноситься.

Арт. IV.

Цей розпорядок діє на території цілої дер- жави й набуває правосилля з днем оголо- шення; переведе його міністр фінансів в по- розумінню з причасними міністрами, зглядно

Словацька краєва влада і влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.,
tíže za ostatných členov
Slov. vlády.

Dr. Kapras v. r.

Syrový v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

51.

Vládní nařízení

ze dne 24. února 1939,

jímž se vydávají podrobné předpisy k vládnímu nařízení ze dne 16. února 1939, č. 38 Sb. I, kterým se stanoví společný státní rozpočet republiky Česko-Slovenské na rok 1939.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II, odst. 4 ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330/Sb. z. a n., a podle čl. XXI, odst. 1 vládního nařízení ze dne 16. února 1939, č. 38 Sb. I, kterým se stanoví společný státní rozpočet republiky Česko-Slovenské na rok 1939:

§ 1.

(1) Při plnění všech úkolů státních jest postupovati podle čl. V vládního nařízení s největší hospodárností a proto jest opatřovati jen nutné potřeby státní v nezbytném rozsahu, a to co nejúčelněji a pokud možno nejmenším nákladem.

(2) Nutné potřeby státní jsou neodkladné potřeby, kterých vyžaduje nezbytně nutný chod státní správy nebo plnění takových právních závazků státu, na jejichž trvání má státní správa zájem i za změněných poměrů. Státní orgány jsou povinny všechna dosavadní ujednání, na která se vztahují ustanovení vládního nařízení ze dne 4. listopadu 1938, č. 281 Sb. z. a n., o úpravě smluv sjednaných státem, neprodleně přezkoumati, zda vzhledem ke změněným poměrům není třeba je změnit, po případě částečně nebo úplně zrušiti.

(3) Prostředků povolených pro určitý účel smí se použiti za podmínek stanovených v od-

stavcích 1 a 2 jen v nezbytné výši, které té doby vyžaduje provedení tohoto účelu. To platí zejména o uvolňování zúčtovatelných záloh, jež mohou býti povolovány jen v mezích platných předpisů a ve výši potřebné pro ten který účel.

(4) Před každým poukazem budiž zjištěno v příslušném spise, že bylo postupováno podle předchozích ustanovení.

§ 2.

(1) Každá částka zvláště uvedená ve výdajích skupiny I společného státního rozpočtu republiky Česko-Slovenské na rok 1939 s výjimkami stanovenými v čl. IX a čl. XVI vládního nařízení jest krajní hranicí, až po kterou mohou býti poukazovány výdaje v rozpočtovém roce 1939 podle čl. V vládního nařízení. Budiž bedlivě hleděno k tomu, aby částky ty nebyly, není-li toho nutně třeba, vyčerpány.

(2) Jakákoliv opatření (objednávky, opatřování služeb a prací), jichž náklad zatěžuje státní pokladnu, mohou býti prováděna jen v mezích prostředků předem již k tomu účelu povolených. Souhlas podle ustanovení čl. V, poslední věty vládního nařízení jest si vyžádati ihned, jakmile bude znáno, že stanovený náklad bude překročen.

§ 3.

(1) Při poukazování prostředků určených na řádné výdaje podle čl. VI vládního nařízení budiž také zjištěno v příslušném spise, že poukazovaná částkou se nepřekročuje dvanáctina celoročně rozpočtené částky.

(2) Nebude-li nutno použití v některém měsíci celé dvanáctiny celoročně rozpočtené částky pro určitou potřebu, uvedenou ve státním rozpočtu, může býti zbytku použito jen, jde-li o nutnou potřebu, pro též účel v příštích měsících.

(3) Bylo-li poukázáno za souhlasu ministra financí výjimečně v některém měsíci více než dvanáctina, má býti vyrovnána v některém pozdějším měsíci částka, o kterou bylo poukázáno více. Nejpozději musí se tak státi v prosinci roku 1939.

§ 4.

(1) Řádnými výdaji splatnými v delších než měsíčních lhůtách podle čl. VI, odst. 2 vládního nařízení rozumějí se výdaje, které jsou splatny podle své povahy ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné nebo pachtovné, úroky a splátky státního dluhu.

(2) Tyto výdaje jest platiti podle stanovených lhůt.

§ 5.

(1) Při poukazování prostředků určených na výdaje mimořádné podle čl. VII vládního nařízení budiž prokázáno v příslušném spise, že výdaj pro určitý subjekt, t. j. úřad, ústav a pod., a pro účel uvedený v některé polozce nejnižších pododdělení dílčích rozpočtů jednotlivých kapitol na rok 1939 nepřevyšuje v tomto roce 20.000 K.

(2) Jestliže by převyšoval za rok 1939 celkový výdaj uvedený v odstavci 1 peněz 20.000 K, budiž vyžádán souhlas ministra financí již k činu, který by mohl prejudikovati výdaji, jímž by překročení nastalo.

(3) Byl-li již dán ministrem financí definitivní souhlas podle čl. VII, po případě podle čl. IX, odst. 4, věty druhé vládního nařízení k určitému nákladu, není zapotřebí dalšího jeho souhlasu k výplatě dílčích částek schváleného nákladu, pokud nebude překročen. Jinak jest postupovati podle § 2, odst. 2.

§ 6.

Za plnění podobných úkolů, jako jsou podpory (subvence), k nimž není stát zavázán (čl. VIII vládního nařízení), budtež považována plnění státem, která se nezakládají na právním titulu a za která stát neobdrží přímo plné protidávky či protihodnoty v jakékoliv podobě.

§ 7.

(1) Opatření podle čl. IX, odst. 1 vládního nařízení jest zcela výjimečné. Souhlas k němu může být dán jen v mezích ustanovení uvedeného článku a jen, je-li prokázáno, že navržené opatření je nutné (§ 1, odst. 2), bude-li při jeho provádění postupováno přísně podle ustanovení § 1 a nejsou-li pro ně vůbec rozpočteny prostředky v nejnižším pododdělení nebo nedostačují-li prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu přes to, že bylo takto postupováno.

(2) Úhrada výdajů, na které vůbec nejsou rozpočteny prostředky, nebo částek, o které nutno překročit prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, budiž zajištěna zpravidla postupně úsporami na prostředcích pro výdaje příslušného vyššího pododdělení, ve kterém jsou prostředky pro výdaje tohoto nejnižšího pododdělení obsaženy; není-li to možno, úsporami na prostředcích pro výdaje v ostatních pododděleních příslušné kapitoly.

(3) Prostředků stanovených pro výdaje v nejnižších pododděleních státního rozpočtu a rozvedených v dílčích rozpočtech jednotlivých kapitol může být použito především podle jejich určení a výše, jak jsou uvedeny pro jednotlivé ústřední úřady a pod. v dílčích rozpočtech příslušných kapitol. Také o tomto použití platí obdobně ustanovení § 1. Bude-li toho nezbytně třeba (§ 1, odst. 2), může být k úhradě vyšší potřeby, přesahující rozpočtené prostředky pro výdaje některé položky dílčího rozpočtu, určené pro některý ústřední úřad a pod., použito nevyčerpaných prostředků pro výdaje jiné položky téhož pododdělení, uvedeného v dílčím rozpočtu pro týž ústřední úřad a pod., v mezích tohoto pododdělení. Při tom jest postupovati obdobně podle ustanovení odstavce 1. Nelze-li takto zajistiti úhradu, může být použito nevyčerpaných prostředků položek v ostatních pododděleních, uvedených v dílčích rozpočtech pro ústřední úřady a pod., a to v mezích čl. V vládního nařízení, t. j. v mezích příslušného celkového pododdělení dílčího rozpočtu, uvedeného též ve společném státním rozpočtu republiky Česko-Slovenské připojeném k vládnímu nařízení.

§ 8.

(1) Řízení podle § 7 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu, bud' vždy zavedeno dříve, než se založí právní titul požadované potřeby.

(2) Toto řízení budiž provedeno, pokud to není vyloučeno podle čl. IX, odst. 2 až 4 vládního nařízení, i tehdy, když má být použito nevyčerpaných prostředků, určených na výdaje mimořádné, k úhradě výdajů řádných a nácpank, a nevyčerpaných prostředků na osobní výdaje na úhradu výdajů věcných.

(3) Toto řízení jest také zavést v případech, kdy pro opatření podle čl. XI vládního nařízení není rozpočtem povolených prostředků a úhradu třeba hledati při prostředcích povolených k jinému účelu.

(4) Za náhradní opatření podle čl. IX, odst. 3, věty druhé vládního nařízení považují se ta, která se učiní, je-li nutno nahraditi stále zaměstnance, jichž plat jest rozpočtově zajištěn v prostředcích na osobní výdaje podle platových zákonů a nařízení, zaměstnanci smluvními anebo jinými opatřeními, jichž potřebný náklad nelze uhraditi z prostředků položky, na které se zúčtuje podle své povahy. Úhrada pro tato opatření, pokud není zajištěna v prostředcích nejnižšího pododdělení

společného státního rozpočtu, může být opatřena v mezích prostředků povolených ke hrazení osobních výdajů podle platových zákonů a nařízení pro příslušnou kapitolu. K těmto opatřením jest třeba souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., a to i je-li úhrada pro náhradní opatření zajištěna v mezích částek stanovených pro osobní výdaje podle platových zákonů a nařízení v nejnižších pododděleních společného státního rozpočtu.

(5) Jestliže byly hrazeny některé výdaje přesunem (virementem) podle čl. IX, odst. 1 vládního nařízení nevyčerpanými prostředky, určenými pro výdaje jiných pododdělení, bud'ťež takto použité částky zaznamenány jako trvalá zkrácení prostředků těchto pododdělení.

§ 9.

Za opatření podle čl. XI vládního nařízení, která ve svých důsledcích zatěžují rozpočty příštích let a k nimž jest třeba vyžádati si napřed souhlasu ministra financí, považují se zvláště zřizování a rozšiřování státních úřadů, ústavů a jiných zařízení, ať samostatných neb přičleněných, a jejich dělení nebo doplňování novými skupinami, odděleními nebo odbory a pod., jakož i uzavírání nových nájemních smluv, pokud by takovými opatřeními byl způsoben nový neb zvýšený náklad pro státní správu a pokud nejde o opatření vyplývající ze zákona (po zákonu nutná).

§ 10.

Prostředky povolenými v kapitole 12, tit. 5, § 11 na stavby budov a koupě realit pro potřeby civilní státní správy hospodaří podle ustanovení čl. XVIII vládního nařízení ministerstvo veřejných prací v dohodě s příslušnými nejvyššími správními úřady v zemi Slovenské a v Podkarpatské Rusi a kromě toho též v dohodě s nejvyšším správním úřadem, jehož potřeba se má hraditi z těchto prostředků. Souhlasu ministra financí podle čl. IX, odst. 4, věty druhé vládního nařízení netřeba si znovu vyžadovati, jestliže byl tento souhlas dán již v dřívějším stadiu stavební akce, na př. byl-li dán zásadní souhlas k provedení stavby neb k jejímu rozpisu anebo k uvolnění úvěru. Jde-li však o zadání prací, jichž náklad přesahuje 250.000 K, jest třeba vyžádati si zvláštního souhlasu ministra financí k zadání i tenkrát, jestliže ministr financí dal již dříve zásadní souhlas k provedení stavby neb k uvolnění úvěru.

§ 11.

(1) Za použití povolených prostředků podle čl. XV, odst. 1 vládního nařízení se pokládá zatížení jejich výdajem včetně do 31. prosince 1939 poukázaným, bude-li platební rozkaz dodán k předpisu příslušné účtárně nejdele do 5. ledna 1940, provádě-li se výdaj pokladnou, této pokladně nejpozději do 10. ledna 1940 a při zastupitelských úřadech nejpozději do 31. ledna 1940.

(2) Poukazy v roce 1939 datované, dodané však do účtárny neb pokladny po uplynutí těchto lhůt, jest vrátiti jako neplatné.

§ 12.

(1) Částky potřebné na placení závazků splatných v roce 1939 bud'ťež poukázány zásadně ještě v tomto roce.

(2) Poukazovati peníze k úhradě závazků, které dospějí k splatnosti až v roce 1940, anebo odsunutí poukaz na nutné výdaje, splatné již v roce 1939, na rok 1940, aby byly získány prostředky k úhradě výdajů právně nezávazných, jest nepřipustno.

§ 13.

(1) Potřebný souhlas ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle ustanovení vládního nařízení, kterým se stanoví společný státní rozpočet republiky Česko-Slovenské, dlužno si vyžádati včas tak, aby předepsané řízení mohlo býti provedeno a prostředků použito ještě v roce 1939.

(2) Data souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu bud'ťež zaznamenána ve spisech a uvedena v podrobných výkazech pro účetní závěrky neb v odůvodnění přílohy 6 závěrky. Tato data bud'ťež sdělována též podřízeným poukazovacím úřadům a vykázána v odůvodnění k účetním dílčím závěrkám.

§ 14.

Při položkách smíšené povahy vykáží se v měsíčních seznamech poukázaných výdajů a v dílčích závěrkách odděleně osobní a věcné výdaje; u úvěrů stavebních účtují se odděleně jednak vlastní náklad stavby, jednak výdaje spojené s administrací stavby, a ty rozděleny na osobní platy (služební platy, odměny, sociální pojištění, stavební přídavky v částí, která není náhradou výloh při služebních výkonech mimo služební působnost) a věcné výdaje (cestovné a stravné včetně dietních a cestovních paušálů, úřední a kancelářské potřeby).

§ 15.

(1) Aprobanti spisů jsou zodpovědní podle platných předpisů za to, že bylo vyhověno ustanovením předcházejících paragrafů.

(2) Správnost uvedených údajů přezkouší orgán obstarávající službu účetní, dbaje při tom přísně platných účetních instrukcí pro zkoušení platebních poukazů, a referát rozpočtový; jsou-li údaje správné a možno-li použití podle vládního nařízení, kterým se stanoví společný státní rozpočet republiky Česko-Slovenské, rozpočtových prostředků, provede se poukaz.

(3) Jinak uvede orgán obstarávající službu účetní ve spise příslušné námitky a vrátí jej poukazujícímu neb rozpočtovému referentu, kde jest referát zřízen, k dalšímu jednání.

(4) Nesouhlasí-li poukazující neb rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní, nebo vyskytnou-li se neshody mezi poukazujícím a rozpočtovým referentem, jest přednosta podřízeného úřadu poukazujícího povinen předložit věc s odůvodněním svému nadřízenému úřadu; u ústředního úřadu jest pak poukazující neb rozpočtový referent povinen předložit věc s odůvodněním vyjádřením ministři anebo přednostovi úřadu, není-li ústřední úřad ministerstvem.

(5) Jednotlivým nejvyšším správním úřadům jest vyhrazeno, aby vydaly v dohodě s ministrem financí podrobnější předpisy v rámci tohoto nařízení, pokud toho vyžaduje jejich organizace. Pokud by se při tom jednalo o účetnictví nebo kontrolu, jest třeba předchozího souhlasu nejvyššího účetního kontrolního úřadu (§ 11 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n.).

§ 16.

(1) Je-li potřebí sjednatí podle vládního nařízení, kterým se stanoví společný státní rozpočet republiky Česko-Slovenské, předchozí souhlas ministra financí, budiž mu zaslána trojmo stručná, avšak výstižná informace o každém jednotlivém případě; v této informaci buď prokázána nutnost a neodkladnost navrhovaného opatření, výše nákladu, přesný způsob úhrady i účtování, po případě buďtež uvedeny i jiné důvody rozhodné pro udělení tohoto souhlasu anebo připojeny též potřebné spisy.

(2) Stejná informace budiž připojena také ke spisům, které se zasílají nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., pro tento úřad.

§ 17.

(1) Na hospodaření společných státních pod-

niků platí z předchozích paragrafů ustanovení §§ 6, 13 a 14.

(2) Hospodaření společných státních podniků v mezích ustanovení čl. II vládního nařízení řídí se zákonem ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkoly správní, a vládním nařízením ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n.

§ 18.

(1) Státní výdaje z doby platnosti zákona ze dne 17. prosince 1938, č. 332 Sb. z. a n., o zájímání vedení státního hospodářství republiky Česko-Slovenské, a výdaje poukazované podle vládního nařízení, kterým se stanoví společný státní rozpočet republiky Česko-Slovenské na rok 1939, musí zůstatí v mezích stanovených v § 2.

(2) Veškeré výdaje a příjmy za rok 1939 zúčtují se v podrobnostech dílčích rozpočtů na rok 1939 podle platného rubrikového schématu.

§ 19.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Vládne nariadenie

zo dňa 24. februára 1939,

ktorým sa vydávajú podrobné predpisy k vládnemu nariadeniu zo dňa 16. februára 1939, č. 38 Sb. I., ktorým sa stanoví spoločný štátny rozpočet Česko-Slovenskej republiky na rok 1939.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II, ods. 4 ústavného splnomocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n., a podľa čl. XXI, ods. 1 vládného nariadenia zo dňa 16. februára 1939, č. 38 Sb. I., ktorým sa stanoví spoločný štátny rozpočet Česko-Slovenskej republiky na rok 1939:

§ 1.

(1) Pri plnení všetkých štátnych úkolov treba postupovať podľa čl. V vládného nariadenia s najväčšou hospodárnosťou a preto treba opatrovať len nútné štátne potreby v nezbytnom rozsahu, a to čo najúčelnejšie a nakoľko možno najmenším nákladom.

(2) Nútné štátne potreby sú súrne potreby, ktoré vyžaduje nevyhnutelne nútny chod

štatnej správy alebo plnenie takých právnych záväzkov štátu, na trvaní ktorých má štátna správa záujem i za zmenených pomerov. Štátne orgány sú povinné všetky doterajšie ujednania, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 4. novembra 1938, č. 281.Sb. z. a n., o úprave smlúv uzavretých štátom, bez meškania preskúmať, či vzhľadom na zmenené pomery nie je treba ich zmeniť, po prípade čiastočne alebo úplne zrušiť.

(3) Prostriedky povolené pre určitý účel smú sa upotrebiť za podmienok stanovených v odsekoch 1 a 2 len v nevyhnutelnej výške, ktorú v tom čase vyžaduje prevedenie tohto účelu. To platí menovite o uvoľňovaní zúčtovateľných záloh, ktoré môžu byť povolené len v medziach platných predpisov a vo výške potrebnej pre ten ktorý účel.

(4) Pred každým poukazom treba zistiť v príslušnom spise, že sa postupovalo podľa predchádzajúcich ustanovení.

§ 2.

(1) Každá suma, zvlášť uvedená vo výdavkoch skupiny I spoločného štátneho rozpočtu Česko-Slovenskej republiky na rok 1939 s výnimkami stanovenými v čl. IX a čl. XVI vládneho nariadenia, je krajinou hranicou, až po ktorú môžu byť poukazované výdavky v rozpočtovom roku 1939 podľa čl. V vládneho nariadenia. Treba bedlive hľadiť na to, aby sumy tie neboly vyčerpané, ak to nie je nutné treba.

(2) Akékoľvek opatrenia (objednávky, obstarávanie služieb a prác), náklad ktorých zatažuje štátnu pokladnicu, môžu byť prevádzané len v medziach prostriedkov vopred už k tomu cieľu povolených. Súhlas podľa ustanovenia čl. V, poslednej vety vládneho nariadenia treba si vyžiadať ihneď, akonáhle sa spozná, že stanovený náklad bude prekročený.

§ 3.

(1) Pri poukazovaní prostriedkov určených na riadne výdavky podľa čl. VI vládneho nariadenia treba tiež zistiť v príslušnom spise, že poukazovanou sumou sa neprekročuje dvanásťina celoročne rozpočítanej sumy.

(2) Ak nebude treba použiť v niektorom mesiaci celú dvanásťinu celoročne rozpočítanej sumy pre určitú potrebu, uvedenú v štátnom rozpočte, môže byť zbytok upotrebený len, ak ide o nútnu potrebu, pre ten istý účel v budúcich mesiacoch.

(3) Ak bolo za súhlasu ministra financií výnimočne poukázané v niektorom mesiaci

viac ako dvanásťina, má byť vyrovnaná v niektorom neskoršom mesiaci suma, o ktorú bolo poukázané viac. Najneskoršie musí sa tak stať v decembri roku 1939.

§ 4.

(1) Riadnymi výdavkami splatnými v dlhších než mesačných lehotách podľa čl. VI, ods. 2 vládneho nariadenia rozumejú sa výdavky, ktoré sú splatné podľa svojej povahy vo štvrtročných, polročných alebo i ročných lehotách, ako na pr. nájomné alebo аренда, úroky a splátky štátneho dlhu.

(2) Tieto výdavky treba platiť podľa stanovených lehôt.

§ 5.

(1) Pri poukazovaní prostriedkov určených na výdavky mimoriadne podľa čl. VII vládneho nariadenia treba preukázať v príslušnom spise, že výdavok pre určitý subjekt, t. j. úrad, ústav a pod. a pre účel uvedený v niektorej položke najnižších pododdelení dielčích rozpočtov jednotlivých kapitôl na rok 1939 neprevyšuje v tomto roku 20.000 K.

(2) Jestliže by prevyšoval za rok 1939 celkový výdavok uvedený v odseku 1 peniaz 20.000 K, treba vyžiadať súhlas ministra financií už k činu, ktorý by mohol prejjudikovať výdavku, ktorým by prekročenie nastalo.

(3) Ak už minister financií dal definitívny súhlas podľa čl. VII, po prípade podľa čl. IX, ods. 4, vety druhej vládneho nariadenia k určitému nákladu, nie je treba ďalší jeho súhlas k výplate dielčích súm schváleného nákladu, nakoľko nebude prekročený. Ináč treba postupovať podľa § 2, ods. 2.

§ 6.

Za plnenia podobných úkolov, ako sú podpory (subvencie), ku ktorým nie je štát zaviazaný (čl. VIII vládneho nariadenia), treba považovať plnenia štátom, ktoré sa nezakladajú na právnom titule a za ktoré štát neobdrží priamo plné protidávky či protihodnoty v akejkoľvek podobe.

§ 7.

(1) Opatrenie podľa čl. IX, ods. 1 vládneho nariadenia je celkom výnimočné. Súhlas k nemu môže byť daný len v medziach ustanovení uvedeného článku a len, ak je preukázané, že navrhované opatrenie je nutné (§ 1, ods. 2), jestliže pri jeho prevádzaní bude sa postupovať prísne podľa ustanovení § 1 a jestliže pre neho vôbec nie sú rozpočítané

prostriedky v najnižšom pododdelení alebo jestliže nedostačujú prostriedky určené pre výdavky najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu napriek tomu, že sa takto postupovalo.

(2) Úhrada výdavkov, na ktoré vôbec nie sú rozpočítané prostriedky, alebo súm, o ktoré treba prekročiť prostriedky určené pre výdavky najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu, musí byť zaistená zpravidla postupne úsporami na prostriedkoch pre výdavky príslušného vyššieho pododdelenia, v ktorom sú prostriedky pre výdavky tohto najnižšieho pododdelenia obsažené; ak to nie je možné, úsporami na prostriedkoch pre výdavky v ostatných pododdeleniach príslušnej kapitoly.

(3) Prostriedky, stanovené pre výdavky v najnižších pododdeleniach štátneho rozpočtu a rozvedené v dielčích rozpočtoch jednotlivých kapitôl, môžu sa použiť predovšetkým podľa ich určenia a výšky, ako sú uvedené pre jednotlivé ústredné úrady a pod. v dielčích rozpočtoch príslušných kapitôl. Tiež o tomto použití platia obdobne ustanovenia § 1. Ak bude nevyhnutelne treba (§ 1, ods. 2), môže byť k úhrade vyššej potreby, presahujúcej rozpočítané prostriedky pre výdavky niektorej položky dielčieho rozpočtu, určenej pre niektorý ústredný úrad a pod., použité nevyčerpaných prostriedkov pre výdavky inej položky toho istého pododdelenia, uvedeného v dielči rozpočte pre ten istý ústredný úrad a pod., v medziach tohto pododdelenia. Pri tom treba postupovať obdobne podľa ustanovenia odseku 1. Ak nemožno úhradu takto zaistiť, môžu sa použiť nevyčerpané prostriedky položiek v ostatných pododdeleniach, uvedených v dielčích rozpočtoch pre ústredné úrady a pod., a to v medziach čl. V vládneho nariadenia, t. j. v medziach príslušného celkového pododdelenia dielčieho rozpočtu, uvedeného tiež vo spoločnom štátnom rozpočte Česko-Slovenskej republiky pripojenom k vládne mu nariadeniu.

§ 8.

(1) Pokračovanie podľa § 7 zákona zo dňa 20. marca 1919, č. 175 Sb. z. a n., o sriadení a pôsobnosti najvyššieho účtného kontrolného úradu, musí byť vždy zavedené prv, než sa založí právny titul požadovanej potreby.

(2) Toto pokračovanie treba previesť, nakoľko to nie je vylúčené podľa čl. IX, ods. 2 až 4 vládneho nariadenia, i vtedy, keď sa majú použiť nevyčerpané prostriedky, určené na výdavky mimoriadne, k úhrade výdavkov riadnych a naopak, a nevyčerpané pro-

striedky na osobné výdavky k úhrade výdavkov vecných.

(3) Toto pokračovanie treba zaviesť tiež v prípadoch, kde pre opatrenia podľa čl. XI vládneho nariadenia niet rozpočtom povolených prostriedkov a úhradu treba hľadať pri prostriedkoch povolených k inému účelu.

(4) Za náhradné opatrenie podľa čl. IX, ods. 3, vety druhej vládneho nariadenia považujú sa tie, ktoré sa urobia, ak je treba nahradiť stálych zamestnancov, ktorých plat je rozpočtovo zaistený v prostriedkoch na osobné výdavky podľa platových zákonov a nariadení, zamestnancami smluvnými alebo inými opatreniami, potrebný náklad ktorých nemožno uhradiť z prostriedkov položky, na ktorej sa zúčtuje podľa svojej povahy. Úhrada pre tieto opatrenia, nakoľko nie je zaistená v prostriedkoch najnižšieho pododdelenia spoločného štátneho rozpočtu, môže byť opatrená v medziach prostriedkov povolených ku hradeniu osobných výdavkov podľa platových zákonov a nariadení pre príslušnú kapitolu. K týmto opatreniam je treba súhlas ministra financií a najvyššieho účtovného kontrolného úradu podľa § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., a to aj ak je úhrada pre náhradné opatrenia zaistená v medziach súm stanovených pre osobné výdavky podľa platových zákonov a nariadení v najnižších pododdeleniach spoločného štátneho rozpočtu.

(5) Jestliže boli hradené niektoré výdavky presunom (virementom) podľa čl. IX, ods. 1 vládneho nariadenia nevyčerpanými prostriedkami, určenými pre výdavky iných pododdelení, treba takto použité sumy zaznamenať ako trvalé skrátenia prostriedkov týchto pododdelení.

§ 9.

Za opatrenia podľa čl. XI vládneho nariadenia, ktoré vo svojich dôsledkoch zaťažujú rozpočty budúcich rokov a ku ktorým treba vyžiadať si vopred súhlas ministra financií, považujú sa zvlášte sriadovanie a rozširovanie štátnych úradov, útstavov a iných zariadení, či samostatných alebo pričlenených, a ich delenie alebo dopĺňovanie novými skupinami, oddeleniami alebo oddermi a pod., ako aj uzavieranie nových nájomných smlúv, nakoľko by takýmito opatreniami bol spôsobený nový alebo zvýšený náklad pre štátnu správu a nakoľko nejde o opatrenia vyplývajúce zo zákona (podľa zákona potrebné).

§ 10.

Prostriedkami povolenými v kapitole 12, tit. 5, § 11 na stavby budov a kúpu realit pre po-

treby civilnej štátnej správy hospodári podľa ustanovení čl. XVIII vládneho nariadenia ministerstva verejných prác v dohode s príslušnými najvyššími správnymi úradmi v Slovenskej krajine a v Podkarpatskej Rusi a okrem toho tiež v dohode s najvyšším správnym úradom, potreba ktorého sa má hradiť z týchto prostriedkov. Súhlas ministra financií podľa čl. IX, ods. 4, vety druhej vládneho nariadenia netreba si znova vyžadovať, jestliže tento súhlas už bol daný v prvšom štádiu stavebnej akcie, na pr. ak bol daný zásadný súhlas k prevedeniu stavby alebo k jej rozpisu alebo k uvoľneniu úveru. Ak však ide o zadanie prác, ktorých náklad presahuje 250.000 K, treba vyžiadať si zvláštny súhlas ministra financií k zadaniu i vtedy, jestliže minister financií dal už prv zásadný súhlas k prevedeniu stavby alebo k uvoľneniu úveru.

§ 11.

(1) Za použitie povolených prostriedkov podľa čl. XV, odst. 1 vládneho nariadenia sa pokladá ich začatie výdavkom včetně do 31. decembra 1939 poukázaným, ak bude platobný rozkaz dodaný k predpisu príslušnej účtárni najneskôr do 5. januára 1940, ak sa výdavok prevádza pokladnicou, tejto pokladnici najneskôr do 10. januára 1940 a pri zastupiteľských úradoch najneskôr do 31. januára 1940.

(2) Poukazy v roku 1939 dátované, dodané však do účtárne alebo pokladnice po uplynutí týchto lehôt, treba vrátiť ako neplatné.

§ 12.

(1) Sumy potrebné na platenie záväzkov splatných v roku 1939 treba poukázať zásadne ešte v tomto roku.

(2) Poukazovať peniaze na úhradu záväzkov, ktoré dospejú k splatnosti až v roku 1940, alebo odsunúť poukaz na potrebné výdavky, splatné už v roku 1939, na rok 1940, aby boli získané prostriedky na úhradu výdavkov právne nezáväzných, sa nepripúšťa.

§ 13.

(1) Potrebný súhlas ministra financií a najvyššieho účtovného kontrolného úradu podľa ustanovení vládneho nariadenia, ktorým sa stanoví spoločný štátny rozpočet Česko-Slovenskej republiky, treba si vyžiadať včas tak, aby predpísané pokračovanie mohlo byť prevedené a prostriedky mohli byť použité ešte v roku 1939.

(2) Dáta súhlasu ministra financií a naj-

vyššieho účtovného kontrolného úradu treba zaznamenať vo spisoch a uviesť v podrobných výkazoch pre účtovné závierky alebo v odôvodnení prílohy 6 závierky. Tieto dáta treba sdeľovať tiež podriadeným poukazovacím úradom a vykazovať v odôvodnení k účtovným dielčim závierkam.

§ 14.

Pri položkách smiešanej povahy vykážu sa v mesačných soznamoch poukázaných výdavkov a v dielčích závierkach oddelene osobné a vecné výdavky; pri úveroch stavebných účtujú sa oddelene jednak vlastný náklad stavby, jednak výdavky spojené s administráciou stavby, a tie rozdelené na osobné platy (služobné platy, odmeny, sociálne poistenie, stavebné prídavky v časti, ktorá nie je náhradou výloh pri služobných výkonoch mimo služobného pôsobiska) a vecné výdavky (cestovné a stravné v to počítajúc dietné a cestovné paušály, úradné a kancelárske potreby).

§ 15.

(1) Aprobanti spisov sú zodpovední podľa platných predpisov za to, že sa vyhoveľo ustanoveniam predchádzajúcich paragrafov.

(2) Správnosť uvedených údajov preskúša orgán obstarávajúci účtovnú službu, dbajúc pri tom prísne na platné účtovné instrukcie pre skúšanie platebných poukazov, a rozpočtový referát; ak sú údaje správne a ak možno použiť podľa vládneho nariadenia, ktorým sa stanoví spoločný štátny rozpočet Česko-Slovenskej republiky, rozpočtové prostriedky, prevedie sa poukaz.

(3) Ináč orgán, obstarávajúci účtovnú službu, uvedie vo spise príslušné námietky a vráti ho poukazujúcemu alebo rozpočtovému referentovi, kde je referát sriadený, k ďalšiemu prejednávaniu.

(4) Ak poukazujúci alebo rozpočtový referent nesúhlasí s námietkami orgána obstarávajúceho účtovnú službu, alebo ak sa vyskytnú neshody medzi poukazujúcim a rozpočtovým referentom, je prednosta podriadeného poukazujúceho úradu povinný predložiť vec s odôvodnením svojmu nadriadenému úradu; u ústredného úradu je však poukazujúci alebo rozpočtový referent povinný predložiť vec s odôvodnením vyjadrením ministromi alebo prednostovi úradu, ak ústredný úrad nie je ministerstvom.

(5) Jednotlivým najvyšším správnym úradom je vyhradené, aby vydali v dohode s ministrom financií podrobnejšie predpisy,

v rámci tohto nariadenia, nakoľko to vyžaduje ich organizácia. Ak by pri tom išlo o účtovníctvo alebo kontrolu, je treba predchádzajúceho súhlasu najvyššieho účtovného kontrolného úradu (§ 11 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n.).

§ 16.

(1) Ak treba získať podľa vládneho nariadenia, ktorým sa stanoví spoločný štátny rozpočet Česko-Slovenskej republiky, predchádzajúci súhlas ministra financií, musí sa mu zaslať trojmo stručná, avšak výstižná informácia o každom jednotlivom prípade; v tejto informácii musí byť preukázaná nútnosť a neodkladnosť navrhnutého opatrenia, výška nákladu, presný spôsob úhrady a účtovania, po prípade musia byť uvedené tiež iné dôvody rozhodné pre udelenie tohto súhlasu alebo pripojené tiež potrebné spisy.

(2) Rovnakú informáciu je treba pripojiť tiež ku spísom, ktoré sa posielajú najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu podľa § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., pre tento úrad.

§ 17.

(1) Na hospodárenie spoločných štátnych podnikov platia z predchádzajúcich paragrafov ustanovenia §§ 6, 13 a 14.

(2) Hospodárenie spoločných štátnych podnikov v medziach ustanovení čl. II vládneho nariadenia riadi sa zákonom zo dňa 18. decembra 1922, č. 404 Sb. z. a n., o úprave hospodárenia v štátnych závodoch, ústavoch a zariadeniach, ktoré prevahou nemajú plniť úkoly správne, a vládny nariadením zo dňa 25. septembra 1924, č. 206 Sb. z. a n.

§ 18.

(1) Štátne výdavky z doby platnosti zákona zo dňa 17. decembra 1938, č. 332 Sb. z. a n., o dočasnom vedení štátneho hospodárstva Česko-Slovenskej republiky, a výdavky poukazované podľa vládneho nariadenia, ktorým sa stanoví spoločný štátny rozpočet Česko-Slovenskej republiky na rok 1939, musia zostať v medziach stanovených v § 2.

(2) Všetky výdavky a príjmy za rok 1939 zúčtujú sa v podrobnostiach dielčích rozpočtov na rok 1939 podľa platného rubrikového vzorca.

§ 19.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom 1. januárom 1939; prevedie ho minister financií v dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Розпорядок влады

в дня 24. лютого 1939,

яким видаються подрібні приписи до розпорядку влады в дня 16. лютого 1939, ч. 38 Зб. I, яким встановлюється спільний державний бюджет Чесько-Словацької Республіки на рік 1939.

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по арт. II, уст. 4, конституційного уповновласняючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 Зб. з. і р., та по арт. XXI, уст. I розпорядку влады з дня 16. лютого 1939, ч. 38 Зб. I, яким встановлюється спільний державний бюджет Чесько-Словацької Республіки на рік 1939:

§ 1.

(1) При сповнюванні всіх державних завдань слід поступати по арт. V. розпорядку влады з найбільшою економічністю, тому треба старатися тільки про найконечніші державні потреби в необхідній мірі, і то як найдоцільніше і по змозі з найменшим накладом.

(2) Конечні державні потреби це необхідні потреби, що їх вимагає конче потрібний хід державного управління або сповнювання таких правних зобов'язань держави, на яких триванню залежить державному управлінню також серед змінених обставин. Державні органи повинні всі дотеперішні умови, до яких відносяться постанови розпорядку влады з дня 4. листопаду 1938, ч. 281 Зб. з. і р., про управління умов заключених державою, безпроволочно перевірити, чи їх з огляду на змінені обставини не слід змінити, зглядно частинно або вповні розв'язати.

(3) Середників увільнених для певної цілі можна вжити під умовами встановленими в уступах I і 2 тільки в необхідній висоті, що її вимагає в тім часі переведення даного завдання. Це відноситься особливо до увільнювання зарахувальних задатків, що можуть бути дозволені тільки в межах обов'язуючих приписів та у висоті потрібній для даної цілі.

(4) Перед кожним переказом слід ствердити в приналежному акті, що було поступовано по попереднім постановам.

§ 2.

(1) Кожна квота окремо наведена в розходах групи I спільного державного бюджету Чесько-Словацької Республіки на рік 1939 за винятками встановленими в арт. IX й арт. XVI

розпорядку влади є крайною границею, до якої можна переказувати розходи в бюджетовому році 1939 по арт. V розпорядку влади. Пильно слід уважати на те, щоби цих квот не вичерпано, якщо нема кончеї потреби.

(2) Якінєбудь зарядження (замовлення, достачання служб та робіт), що їх наклад обтяжує державну касу, можна переводити тільки в межах середників дозволених вже заздалегідь для цієї цілі. Згоди по постанові арт. V, останнього речення розпорядку влади слід зажадати негайно по ствердженню, що встановлений наклад буде переступлений.

§ 3.

(1) При переказуванні середників призначених для звичайних розходів по арт. VI розпорядку влади слід також ствердити в приналежному акті, що переказуваною квотою не переступається одна дванадцята частина квоти розрахованої на цілий рік.

(2) Якщо не буде треба взяти в котромунебудь місяці цілої одної дванадцятої частини квоти розрахованої на цілий рік для певної потреби, наведеної в державному бюджеті, можна решти вжити тільки тоді, коли ходить о кончеї потребу, для цієї цілі в дальших місяцях.

(3) Якщо за згодою міністра фінансів було переказано виїмково в котромунебудь місяці більше чим одну дванадцятку частину, слід вирівнати в котромунебудь пізнішому місяці квоту, о яку було переказано більше. Найпізніше можна це зробити в грудні 1939 року.

§ 4.

(1) Звичайними розходами сплатними в реченнях довших чим місячних по арт. VI, уст. 2 розпорядку влади слід розуміти розходи, що є сплатні по своїйму характеру у чвертьрічних, піврічних або також річних реченнях, прим. чинш найму або аренди, проценти й сплати державного довгу.

(2) Ті розходи слід платити по встановленим реченням.

§ 5.

(1) При переказуванні середників призначених для надзвичайних розходів по арт. VII розпорядку влади слід доказати в приналежному акті, що розхід для певного субекту, т. є. уряду, заведення і т. п., та для цілі наведеної в котрійнебудь позиції найнищих підвідділів частинних бюджетів поодиноких розділів на рік 1939 не перевищує в тому році 20.000 К.

(2) Якщо загальний розхід на рік 1939 наведений в уступі I перевищував би суму 20.000 К, слід зажадати згоди міністра фінансів вже для чину, котрий міг би преюдикувати розхід, яким настало би переступлення.

(3) Якщо вже міністр фінансів заявив дефінітивну згоду по арт. VII, зглядно по арт. IX, уст. 4, другого речення розпорядку влади на певний наклад, не треба дальшої його згоди для виплати частинних квот дозволеного накладу, оскільки він не буде переступлений. Інакше слід поступати по § 2, уст. 2.

§ 6.

Сповнюванням таких завдань, як підмоги (субвенції), до яких держава не зобов'язана (арт. VIII розпорядку влади), слід уважати такі сповнювання держави, які не ґрунтуються на правному титулі та за які держава не дістане прямо повної протизаплати чи противартости в якінєбудь формі.

§ 7.

(1) Зарядження по арт. IX, уст. 1 розпорядку влади є цілком виїмкове. Згода для нього може бути дана тільки в межах постанов наведеного артикулу і тільки тоді, коли є доказано, що проєктоване зарядження є кончеє (§ 1, уст. 2), якщо при його виконуванию буде поступовано строго по постанові § 1 і якщо дня нього взагалі не преліміновано середників у найнищому підвідділі або якщо середники призначені для розходів найнищого підвідділу державного бюджету не вистарчають мимо того, що так було поступовано.

(2) Покриття розходів, для яких взагалі не преліміновано середників або квот, о котрі треба переступити середники призначені для розходів найнищого підвідділу державного бюджету, слід забезпечити з правила поступенно заощадженнями середників для розходів приналежного вищого підвідділу, в якому є вміщені середники для розходів того найнищого підвідділу; оскільки це не можливе, заощадженнями середників для розходів в останніх підвідділах приналежного розділу.

(3) Середників призначених для розходів у найнищих підвідділах державного бюджету і розложених в частинних бюджетах поодиноких розділів слід вжити передовсім по їх призначенню й висоті так, як вони наведені для поодиноких центральних урядів і т. п. в частинних бюджетах приналежних розділів. Також щодо того вжиття обов'язує аналогічно постановою § 1. В міру ко-

нечної потреби (§ 1, уст. 2), можна для покриття вищої потреби, яка перевищує предліміновані середники для розходів деякої позиції частинного бюджету, призначеної для котрогось центрального уряду і т. п., вжити невичерпаних середників для розходів іншої позиції цьогож підвідділу, наведеного в частинному бюджеті для тогож центрального уряду і т. п., в межах того підвідділу. При цьому слід поступати аналогічно по постанові уступу 1. Якщо нема змоги забезпечити покриття цим способом, можна вжити невичерпаних середників позицій в останніх підвідділах, наведених в частинних бюджетах для центральних урядів і т. п., а то в межах арт. V розпорядку влади, т. є в межах приналежного цілого підвідділу частинного бюджету, наведеного також у спільному державному бюджеті Чесько-Словацької Республіки залученому до розпорядку влади.

§ 8.

(1) Поступовання по § 7 закону з дня 20. березня 1919, ч. 175 36. з. і р., про заложення й управління найвищого рахункового контрольного уряду, слід завести все скорше, ніж заложиться правний титул вимаганої потреби.

(2) Це поступовання слід перевести, оскільки це не виключене по арт. IX, уст. 2 до 4 розпорядку влади, також тоді, коли має бути вжито невичерпаних середників, призначених для надзвичайних розходів, для покриття звичайних розходів і навпаки, та невичерпаних середників для особових розходів для покриття річевих розходів.

(3) Це поступовання слід також завести у випадках, коли для зарядження по арт. XI розпорядку влади нема середників дозволенних бюджетом а покриття треба шукати в середниках дозволенних для іншої цілі.

(4) Заступними зарядженнями по арт. IX, уст. 3, другого речення розпорядку влади слід уважати ті, які будуть заведені в міру потреби для заступлення сталих службовиків, яких платня є бюджетово забезпечена в середниках для особових розходів по платовим законам і розпорядкам, контрактовими службовиками або іншими зарядженнями, що їх потрібного накладу не можна покрити зі середників позиції, до якої вони будуть зараховані. Покриття для цих заряджень, оскільки воно не забезпечене в середниках найнищого підвідділу спільного державного бюджету, можна придбати в межах середників дозволенних для криття особових розходів по платовим законам і розпоряд-

кам для приналежного розділу. До тих заряджень треба згоди міністра фінансів і найвищого рахункового контрольного уряду по § 7 зак. ч. 175/1919 36. з. і р., а то також тоді, коли покриття для заступних заряджень є забезпечене в межах квот призначених для особових розходів по платовим законам і розпорядкам в найнищих підвідділах спільного державного бюджету.

(5) Якщо деякі розходи були криті пересуненням (*virement-om*) по арт. IX, уст. 1 розпорядку влади невичерпаними середниками, призначеними на розходи інших підвідділів, треба квоти таким способом вжити зазначити як тривалі скорочення середників тих підвідділів.

§ 9.

Зарядженнями по арт. XI розпорядку влади, що своїми наслідками обтяжують бюджет майбутніх літ і для яких треба зажадати заздалегідь згоди міністра фінансів, слід уважати особливо закладання й розширювання державних урядів, заведень та інших заряджень, чи то самостійних чи прилучених, та їх ділення або доповнювання новими групами, відділами або секціями і т. п., як також закрючування нових догонорів найму, оскільки наслідком таких заряджень настав би новий або збільшений наклад для державного управління та оскільки не ходить о зарядження, що випливають із закону (конечні по закону).

§ 10.

Середниками дозволеними в розділі 12, тит. 5, § 11 для будовання будівель та купна реальностей для потреби цивільного державного управління господарить по постановам арт. XVIII розпорядку влади міністерство публичних робіт в порозумінню з приналежними найвищими адміністраційними урядами у Словацькій Країні і на Подкарпатській Русі а крім того також в порозумінню з найвищим адміністраційним урядом, потреба якого має бути крита з тих середників. Згоди міністра фінансів по арт. IX, уст. 4, другого речення розпорядку влади не треба знову просити, якщо ця згода була дана в ранішій стадії будівельної акції, прим. коли була дана засаднича згода для переведення будови або її розписання або для увільнення кредиту. Але якщо ходить о передання робіт, яких наклад перевищає 250.000 К, треба зажадати спеціальної згоди міністра фінансів для передання також тоді, коли міністр фінансів заявив вже раніше за-

садничу згоду на переведення будівлі або на увільнення кредиту.

§ 11.

(1) Вжиттям дозволених середників по арт. XV, уст. 1 розпорядку влади слід вважати обтяження їх розходом переказаним включно до 31. грудня 1939, якщо платничий наказ буде переданий до припису приналежній рахунковій канцелярії найдалше до 5. січня 1940, якщо розхід переводить каса, цій касі найпізніше до 10. січня 1940 а при заступничьких урядах найпізніше до 31. січня 1940.

(2) Перекази датовані в році 1939, але передані рахунковій канцелярії або касі по упливі цих реченців, слід звернути як неважні.

§ 12.

(1) Квоти потрібні для плачення зобов'язань сплатних в році 1939 слід переказати засадничо ще в цьому році.

(2) Переказувати гроші на покриття зобов'язань, яких сплатність настане щойно в році 1940, або відложити переказ на конечні розходи, сплатні вже в році 1939, на рік 1940, для зискання середників на покриття розходів в правно необов'язуючих, не дозволено.

§ 13.

(1) Потрібної згоди міністра фінансів та найвищого рахункового контрольного уряду по постанові розпорядку влади, яким встановлюється спільний державний бюджет Чесько-Словацької Республіки, слід зажадати в пору так, щоби приписане поступовання могло бути переведене та щоби середників можна було вжити ще в році 1939.

(2) Дані, що відносяться до згоди міністра фінансів і найвищого рахункового контрольного уряду слід зазначити в актах та навести в подрібних вказах замкнень рахунків або в обоснованню прилоги 6 замкнення. Про ці дані слід також повідомляти підчинені переказуючі уряди та вказати їх в обоснованню до частинних рахункових замкнень.

§ 14.

При позиціях мішаного характеру слід вказати в місячних вказах переказаних розходів та в частинних замкненнях окремо особові й річеві розходи; при будівляних кредитах слід рахувати окремо властивий наклад будівлі й окремо наклади зв'язані з адміністрацією будівлі, останні розділити на особові плати (службові платні, винаго-

роди, соціальне забезпечення, будівляні додатки в часті, що не є покриттям коштів при службових чинитьбах поза місцем викону служби) та річеві розходи (видатки подорожні харчеве, включно з гуртовним на дієти й подорожі, урядові та канцелярійні потреби).

§ 15.

(1) Апробанти актів відповідають по обов'язуючим приписам за те, що були додержані постанови попередніх параграфів.

(2) Правдивість наведених заподань провірить орган, що виконує рахункову службу, звертаючи при цьому строгу увагу на обов'язуючі рахункові інструкції для перевірки платничих переказів, та бюджетовий реферат; якщо заподання правдиві і якщо можна вжити по розпорядку влади, яким встановлюється спільний державний бюджет Чесько-Словацької Республіки, бюджетових середників, переказ слід перевести.

(3) Інакше наведе орган, що виконує рахункову службу, в акті відповідні закиди і зверне його переказуючому або бюджетовому референтови там, де реферат заложено, для дальшого полагодження.

(4) Якщо переказуючий або бюджетовий референт не погоджується зі закидами органу, що виконує рахункову службу, або якщо вирине непорозуміння між переказуючим і бюджетовим референтом, повинен начальник підчиненого переказуючого уряду предложити справу з обоснуванням свому надчиненому урядові; в центральному ж уряді повинен переказуючий або бюджетовий референт предложити справу з обоснованим поясненням міністрови або начальникови уряду, якщо центральний уряд не є міністерством.

(5) Для поодиноких найвищих адміністративних урядів застережено, щоби вони видали в порозумінню з міністром фінансів подрібніші приписи в межах цього розпорядку, оскільки цього вимагає їхня організація. Оскільки би при цьому ходило о рахунковість або контролю, треба попередньої згоди найвищого рахункового контрольного уряду (§ 11 зак. ч. 175/1919 36. з. і р.).

§ 16.

(1) Якщо заходить потреба зискати по розпорядку влади, яким встановлюється спільний державний бюджет Чесько-Словацької Республіки, попередню згоду міністра фінансів, слід йому переслати по-трійно коротку, але зв'язку і ядерну інфор-

мацію про кожний поодинокий випадок; в цій інформації слід доказати конечність і безпроволочність проєктованого зарядження, висоту накладу, точний спосіб покриття і вирахування зглядно слід навести також інші вирішальні причини для уділення цької згоди або залучити також потрібні акти.

(²) Такуж інформацію слід залучити до актів, що їх посилається найвищому рахунковому контрольному урядови по § 7 зак. ч. 175/1919 3б. з. і р., для цього уряду.

§ 17.

(¹) Про господарення спільних державних підприємств діють із попередніх параграфів постанови §§ 6, 13 і 14.

(²) Господарення спільних державних підприємств в межах постанов арт. II розпорядку влади кермується законом з дня 18. грудня 1922, ч. 404 3б. з. і р., про управління господарення в державних заведеннях, інституціях і урядженнях, що переважно не мають сповняти адміністраційних завдань, та розпорядком влади з дня 25. вересня 1924, ч. 206 3б. і з. р.

§ 18.

(¹) Державні розходи з часу діяння закону з дня 17. грудня 1938, ч. 332 3б. з. і р., про

тимчасове ведення державного-господарства Чесько-Словацької Республіки, та розходи переказувані по розпорядку влади, яким встановлюється спільний державний бюджет Чесько-Словацької Республіки на рік 1939, мусять остати в межах встановлених в § 2.

(²) Всякі розходи й приходи за рік 1939 слід розрахувати в подробицях частинних бюджетів на рік 1939 по обов'язуючій рубриковій схемі.

§ 19.

Цей розпорядок діє на території цілої держави й набуває правосилля з днем 1. січня 1939; переведе його міністр фінансів у порозумінні з останніми членами влади.

Beran v. r.

Sidor v. r.	Syrový v. r.
Dr. Chvalkovský v. r.	Dr. Krejčí v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Teplanský v. r.,	Čipera v. r.
tiež za ostatných členov	Dr. Feierabend v. r.
Slov. vlády.	Dr. Klumppar v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 21.

Vydána dne 11. března 1939.

Cena : K 2-40.

Obsah: 52. Nařízení o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, úrazu, invalidity a stáří.

52.

Vládní nařízení ze dne 24. února 1939 o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, úrazu, invalidity a stáří.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Pojištění pro případ nemoci, invalidity a stáří.

Čl. I.

§ 1.

(1) Nositelem nemocenského pojištění podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících — dále pojišťovací zákon — jsou okresní sociální pojišťovny (§ 2).

(2) Okresní sociální pojišťovny jsou až na další také nositeli nemocenského pojištění osob, uvedených v § 1 zákona ze dne 1. července 1926, č. 117 Sb. z. a n., jímž se zachovávají pro pensijní pojištěnce a pro členy báňských bratrských pokladen v platnosti některá ustanovení právních předpisů o nemocenském pojištění, pokud jsou pojištěny u nemocenských pojišťoven podrobených dozoru Ústřední sociální pojišťovny.

(3) Okresní sociální pojišťovna je místně příslušná prováděti nemocenské pojištění osob, které vykonávají v jejím obvodu práce nebo služby podrobené pojištění a nejsou pojištěny

u žádné z nemocenských pojišťoven, které pojišťují pouze osoby, uvedené v § 1 zák. č. 117/1926 Sb. z. a n. Přechodné vykonávání prací nebo služeb v obvodu jiné okresní sociální pojišťovny nemění pojistné příslušnosti, pokud uvedené práce nebo služby jsou vykonávány u téhož zaměstnavatele.

(4) Okresní sociální pojišťovny jsou právnickými osobami, mohou svým jménem nabývatí práv a zavazovati se, mohou žalovati a být žalovány.

— § 2.

(1) Ústřední sociální pojišťovna zřídí okresní sociální pojišťovny zpravidla v místě, které je sídlem okresního úřadu. Zároveň stanoví obvod působnosti pojišťovny, který se bude zpravidla vztahovati na obvod působnosti okresního úřadu. Ústřední sociální pojišťovna může však, přihlížeje ke zvláštním poměrům, stanovit obvod a sídlo pojišťoven jinak nebo zrušiti okresní sociální pojišťovny a měniti jejich obvod a sídla; Ústřední sociální pojišťovna může z uvedených důvodů také zříditi nové okresní sociální pojišťovny. Veškerá tato opatření vyžadují schválení ministerstva sociální a zdravotní správy.

(2) Pro každou nově zřízenou okresní sociální pojišťovnu stanoví první sazbu pojistného nemocenského pojištění Ústřední sociální pojišťovna.

(3) Všechny nemocenské pojišťovny, podrobené dozoru Ústřední sociální pojišťovny — s výjimkou nemocenských pojišťoven uvedených v čl. IV, §§ 1 a 2 — se dnem účinnosti tohoto nařízení zrušují. Týmž dnem převezmé okresní sociální pojišťovna, pokud z dalších ustanovení tohoto nařízení se nepodává něco jiného, veškeré jmění, práva a závazky zruše-

ných nemocenských pojišťoven, jejichž sídla leží v jejím obvodu. Likvidaci provede Ústřední sociální pojišťovna.

§ 3.

Orgány okresní sociální pojišťovny jsou:

- a) představenstvo,
- b) dozorčí výbor,
- c) vedoucí úředník.

§ 4.

(1) Představenstvo skládá se z deseti členů (náhradníků), z nichž pět náleží skupině pojištěnců a pět skupině zaměstnavatelů.

(2) Členy ze skupiny pojištěnců i zaměstnavatelů jmenuje Ústřední sociální pojišťovna, vyloučenou odborová sdružení zaměstnanců a zaměstnavatelů; případně si může vyžádat návrh od okresního úřadu, v jehož obvodu je sídlo okresní sociální pojišťovny. Za každého člena představenstva se jmenuje současně náhradník.

(3) Jednotliví členové (náhradníci) mohou být Ústřední sociální pojišťovnou odvoláni a na místo nich nebo na místo jinak odpadlých členů (náhradníků) jmenováni jiní členové (náhradníci).

(4) Funkční doba představenstva trvá šest let. Členové (náhradníci) zůstávají v úřadě i po uplynutí této doby, dokud nenastoupí v úřad jejich nástupci.

(5) Představenstvo spravuje a zastupuje okresní sociální pojišťovnu ve všech věcech, které nejsou pojišťovacím zákonem nebo stanovami vyhrazeny jiným orgánům pojišťovny.

(6) Do doby, než se ustaví prvé představenstvo okresní sociální pojišťovny, nebo stane-li se představenstvo pojišťovny neschopným usnášeti se, nebo zdráhá-li se vykonávat své povinnosti, provádí jeho úkoly svým zástupcem Ústřední sociální pojišťovna; do tří měsíců musí však jmenovat nové představenstvo.

§ 5.

(1) Představenstvo volí ze sebe nadpoloviční většinou odevzdaných hlasů starostu a jeho náměstka. Neobdrží-li při první volbě nikdo této většiny, koná se užší volba mezi kandidáty, kteří obdrželi nejvíce hlasů. Zvolen je, kdo na sebe soustředil největší počet platných hlasů. Soustředí-li se i při druhé volbě na dva nebo více kandidátů stejný počet hlasů, rozhodne mezi nimi los.

(2) Je-li starosta zvolen ze skupiny pojištěnců, náleží náměstek skupině zaměstnavatelů a naopak.

(3) Námitky proti volbě starosty nebo jeho náměstka, které musí být podepsány alespoň třemi členy představenstva, je podati do osmi dnů ode dne voleb Ústřední sociální pojišťovně, která o nich rozhodne s konečnou platností do třiceti dnů po jejich dojití.

(4) Volba starosty (jeho náměstka) se stává pravoplatnou tím, že uplynula osmidenní lhůta, určená k podání námitek, a tyto podány nebyly; byly-li podány, dnem, kdy straně bylo doručeno zamítavé písemné rozhodnutí.

§ 6.

(1) Dozorčí výbor skládá se ze šesti členů (náhradníků), z nichž tři náležejí skupině pojištěnců a tři skupině zaměstnavatelů. Ustanovení § 4, odst. 2 až 4 a 6 platí obdobně i tu.

(2) O volbě předsedy dozorčího výboru a jeho náměstka platí obdobně ustanovení § 5 s tím, že námitky proti volbě musí být podepsány alespoň dvěma členy dozorčího výboru. Je-li starosta zvolen ze skupiny pojištěnců, náleží předseda dozorčího výboru skupině zaměstnavatelů a naopak.

(3) Dozorčí výbor je povolán dohlížeti k přesnému zachování zákona, stanov a jiných předpisů a k celkovému hospodaření okresní sociální pojišťovny.

§ 7.

Předseda dozorčího výboru a jeho náměstek mohou se zúčastnit schůzí představenstva a starosta a jeho náměstek schůzí dozorčího výboru, a to s hlasem poradním.

§ 8.

Podrobné předpisy o svolávání, jednání, usnášení a činnosti představenstva a dozorčího výboru, jakož i o právech a povinnostech starosty a jeho náměstka a předsedy dozorčího výboru a jeho náměstka, obsahují stanovy okresních sociálních pojišťoven, které budou upraveny podle vzorných stanov, jež vydá Ústřední sociální pojišťovna se schválením ministerstva sociální a zdravotní správy. Stanovy okresních sociálních pojišťoven a jejich změny schvaluje Ústřední sociální pojišťovna. Dokud se tak nestane, použije se obdobně stanov, které dosud platily pro okresní nemocenské po-

jišťovny, pokud neodporují ustanovením tohoto nařízení.

§ 9.

(1) Vedoucímu úředníku přísluší řídit práci okresní sociální pojišťovny; je přímým představeným všech jejích zaměstnanců. Jeho práva a povinnosti určí Ústřední sociální pojišťovna služebními pravidly.

(2) Vedoucí úředník účastní se schůzí představenstva i dozorčího výboru s hlasem poradním, nejde-li o věci, jež se týkají jeho osoby nebo osoby spřízněné s ním v linii přímé vůbec, pobočné nebo sešvagřené až do druhého stupně.

(3) Má-li vedoucí úředník za to, že usnesení orgánů uvedených v odstavci 2 je v rozporu s platnými předpisy, jest oprávněn a povinen předložit usnesení to k rozhodnutí Ústřední sociální pojišťovně a zadržeti výkon až do tohoto rozhodnutí.

§ 10.

(1) Zaměstnance okresní sociální pojišťovny, mimo úředníky uvedené v § 12 tohoto nařízení, přijímá (jmenuje), propouští a služební smlouvy s nimi sjednává představenstvo okresní sociální pojišťovny za podmínek stanovených služebním a disciplinárním řádem (odstavec 2).

(2) Právní postavení těchto zaměstnanců, podmínky jejich přijímání, propouštění, disciplinárního stíhání, jakož i jejich služební a penzijní požitky a vůbec služební poměr upraví se služebním a disciplinárním řádem, který pro tyto zaměstnance vydá Ústřední sociální pojišťovna, vyslechnoucí odborové ústředny zaměstnanců sociálně - pojišťovacích ústavů; ustanovení § 40 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 380 Sb. z. a n., o úsporných opatřeních personálních, zůstává nedotčeno. Tento služební a disciplinární řád je závazný pro všechny zaměstnance okresních sociálních pojišťoven; než bude vydán, platí pro ně zatím dosavadní služební a disciplinární řád vydaný pro zaměstnance nemocenských pojišťoven Ústřední sociální pojišťovnou, pokud neodporuje ustanovením tohoto nařízení a vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 379 Sb. z. a n., o úpravě některých personálních poměrů ve veřejné správě.

§ 11.

(1) Okresní sociální pojišťovna vstoupí dnem účinnosti tohoto nařízení do služebních smluv zaměstnanců zrušených nemocenských pojišťoven, kteří v uvedený den byli ještě

v činné službě, pokud tyto smlouvy nevybočují z mezi dosavadního služebního a disciplinárního řádu pro zaměstnance nemocenských pojišťoven. Okresní sociální pojišťovna není však povinna ponechatí převzatým zaměstnancům, i když byli trvale ustanoveni, služební postavení, které měli ve zrušené nemocenské pojišťovně, a poskytovat jim funkční služné a jiné přídavky (výhody, naturální byty a pod.), odvislé od výkonu jejich dřívější funkce nebo služebního postavení.

(2) Do tří měsíců ode dne účinnosti nového služebního a disciplinárního řádu (§ 10, odst. 2) zruší okresní sociální pojišťovna dosavadní smlouvy převzatých zaměstnanců v jejich platové (požitkové) části, zařadí je do služebních kategorií, jež budou odpovídati jejich novému služebnímu postavení, a vyměří jim služební požitky podle ustanovení nového služebního a disciplinárního řádu; při tom však nejsou oprávněny přeřadit zaměstnance do kategorie, která by byla o více než o jednu nižší než dosavadní.

(3) K provedení ustanovení odstavce 2 vydá Ústřední sociální pojišťovna směrnice, jež jsou pro okresní sociální pojišťovny závazné. Tyto směrnice vyžadují schválení ministerstva sociální a zdravotní správy. Neprovede-li okresní sociální pojišťovna ve stanovené lhůtě úpravu služebních smluv převzatých zaměstnanců podle ustanovení předchozího odstavce, učiní potřebné opatření Ústřední sociální pojišťovna s účinkem právně závazným jak pro dotčeného zaměstnance, tak i pro okresní sociální pojišťovnu.

(4) Nenastoupí-li zaměstnanec zrušené nemocenské pojišťovny místo, jež mu okresní sociální pojišťovna přikáže, zaniká bez nároku na výpověď a práv z výpovědi plynoucích jeho dosavadní služební poměr.

(5) Trvale ustanoveným zaměstnancům, kteří do třiceti dnů ode dne účinnosti tohoto nařízení prohlásí, že vystupují ze služeb okresní sociální pojišťovny, může býti přiznáno odbytné podle obdoby § 29, odst. 2 dosavadního služebního a disciplinárního řádu pro zaměstnance nemocenských pojišťoven.

(6) Okresní sociální pojišťovny jsou povinny převzít do svých služeb zaměstnance české národnosti jim Ústřední sociální pojišťovnou přidělené, kteří byli donuceni opustiti svá místa v nemocenských pojišťovnách důsledkem územních nebo státoprávních změn. Ústřední sociální pojišťovna stanoví současně jejich zařazení a určí výši jejich požitků. Zaměstnanci, kteří v dřívějším služebním postavení byli

trvale ustanovení, nemohou býti vůbec propuštěni bez souhlasu Ústřední sociální pojišťovny; ostatní zaměstnanci nemohou býti bez tohoto souhlasu vypovězeni ze služeb před 31. prosincem 1940, leč by byly splněny podmínky, na základě nichž může býti zaměstnanec propuštěn podle zákona ze dne 11. července 1934, č. 154 Sb. z. a n., o soukromých zaměstnancích, bez zachování výpovědní lhůty.

(7) Do 31. prosince 1940 může Ústřední sociální pojišťovna, vyžaduje-li toho zájem služby, přeložit zaměstnance okresní sociální pojišťovny a přidělit ho po jeho slyšení dočasně nebo trvale do jiné okresní sociální pojišťovny. Tato je povinna převzít přeloženého zaměstnance do svých služeb, zařadit ho, pokud Ústřední sociální pojišťovna nestanoví jinak, do kategorie a stupně, který odpovídá dosavadnímu jeho zařazení, a vyplácet mu služební požitky podle služebního a disciplinárního řádu. Prokázané stěhovací výlohy uhradí podle obdoby předpisů, platných pro státní zaměstnance, přeloženému zaměstnanci Ústřední sociální pojišťovna. Proti opatření Ústřední sociální pojišťovny není opravného prostředku; nenastoupí-li takový zaměstnanec ve stanovené lhůtě, která nesmí býti kratší třiceti dnů, místo, jež mu Ústřední sociální pojišťovna přiřkáze, platí obdobně ustanovení odstavce 4.

(8) Předchozí ustanovení platí obdobně také pro úřední lékaře ustanovené podle § 143, odst. 1 pojišťovacího zákona.

§ 12.

(1) Ústřední sociální pojišťovna ustanovuje u okresních sociálních pojišťoven, které mají v průměru posledních tří let nejvýše 5000 povinných pojištěnců, vedoucího úředníka a jeho náměstka; u okresní sociální pojišťovny, která má více než 5000 povinných pojištěnců, ustanovuje vedoucího úředníka, jeho náměstka a účetního. Má-li pojišťovna více než 100.000 pojištěnců, mohou býti ustanoveni dva náměstkové vedoucího úředníka.

(2) Úředníky uvedené v odstavci 1 přijímá (jmenuje), povyšuje, překládá a propouští Ústřední sociální pojišťovna, která je také platí a sjednává s nimi služební smlouvy v rámci služebního a disciplinárního řádu podle odstavce 3. Tito úředníci podléhají disciplinární pravomoci Ústřední sociální pojišťovny, která je vezme ve slib, že budou zachovávat zákony a jiné předpisy a že budou poctivě a svědomitě plnit převzaté povinnosti; jinak platí i pro tyto úředníky obdobně ustanovení § 68 pojišťovacího zákona.

(3) Právní postavení těchto úředníků, podmínky jejich přijímání (jmenování), propouštění, disciplinárního stíhání, jakož i jejich služební a pensijní požitky a vůbec služební poměr upraví se služebním a disciplinárním řádem, který vydá Ústřední sociální pojišťovna, vyslechnouc odborové ústředny zaměstnanců sociálně-pojišťovacích ústavů; ustanovení § 40 vl. nař. č. 380/1938 Sb. z. a n. zůstává nedotčeno. Než bude vydán, platí pro ně zatím dosavadní služební a disciplinární řád vydaný pro zaměstnance nemocenských pojišťoven Ústřední sociální pojišťovnou, pokud neodporuje ustanovením tohoto nařízení a vládního nařízení č. 379/1938 Sb. z. a n.

§ 13.

Okresní sociální pojišťovny, jež převzaly část obvodu působnosti nemocenských pojišťoven, jejichž sídlo zůstalo na území připojeném k jiným státům, nevstupují do smluv a závazků těchto nemocenských pojišťoven.

§ 14.

(1) Dosavadní rozhodčí soudy okresních nemocenských pojišťoven, jejichž sídlo stane se sídlem okresních sociálních pojišťoven, přemění se dnem účinnosti tohoto nařízení na rozhodčí soudy okresních sociálních pojišťoven. Ostatní rozhodčí soudy nemocenských pojišťoven se zrušují. Spory, které v den účinnosti tohoto nařízení nebyly ještě vyřízeny dosavadními rozhodčími soudy nemocenských pojišťoven, rozhodnou již rozhodčí soudy okresních sociálních pojišťoven.

(2) O složení a působnosti rozhodčích soudů okresních sociálních pojišťoven platí obdobně ustanovení části páté pojišťovacího zákona o rozhodčích soudech nemocenských pojišťoven s odchylkou, že dvanáct přisídících rozhodčích soudů okresních sociálních pojišťoven a dvanáct jejich náhradníků, jakož i dvacet přisídících pojišťovacích soudů a dvacet jejich náhradníků jmenují zemské úřady, a dvacet přisídících vrchního pojišťovacího soudu a dvacet jejich náhradníků ministerstvo sociální a zdravotní správy, vyslechnouc odborová sdružení zaměstnanců a zaměstnavatelů. Polovina přisídících (náhradníků) náleží skupině pojištěnců a polovina skupině zaměstnavatelů. Funkční doba přisídících (náhradníků) těchto soudů trvá šest let.

(3) Jednotliví přisídící (náhradníci) uvedených soudů mohou býti úřady, zmíněnými v odstavci 2, odvoláni a na místo nich nebo na místo jinak odpadlých přisídících (náhradníků) jmenování jiní přisídící (náhradníci).

(4) Dosavadní přísedčí (náhradníci) zůstávají však na svých místech, dokud neujmou se úřadu nově jmenovaní přísedčí (náhradníci).

Čl. II.

Pojišťovací zákon se dále mění takto:

§ 7, odst. 2 zní:

(2) Rovněž pojištění invalidní a starobní vzniká tímto dnem, byl-li zaměstnanec u pojišťovny včas (§ 17) přihlášen k pojištění. Nestalo-li se tak, vzniká toto pojištění teprve dnem, kdy přihláška došla do pojišťovny, nebo kdy byla doporučeně podána na poštu. Dobu před tímto dnem je započítati jen tehdy, pokud-li přihlášku zaměstnavatel nebo zaměstnanec a bylo-li pojistné za tuto dobu zapláceno dříve, než nastal pojistný případ; do čekací doby (§ 107) započítává se však nejvýše padesát příspěvkových týdnů.

§ 68 se doplňuje odstavcem 3 tohoto znění:

(3) Zaměstnanci Ústřední sociální pojišťovny, jejích Zemských úřadoven, Zemských svazů sociálních pojišťoven a okresních sociálních pojišťoven nemohou být členy správních orgánů Ústřední sociální pojišťovny, Zemských úřadoven a okresních sociálních pojišťoven.

§ 75, odst. 3 zní:

(3) Ústřední sociální pojišťovna přispěje okresním sociálním pojišťovnám k úhradě správních nákladů, spojených s vydáváním průkazů (legitimací) pojištěnců podle § 21a), jakož i s úkony, uvedenými v § 187, odst. 2, částkou, kterou stanoví v mezích svých početních podkladů. Toto opatření vyžaduje schválení ministerstva sociální a zdravotní správy.

V § 81, odst. 4 se vkládají místo věty 2 tato ustanovení:

Funkční doba představenstva trvá šest let. Předseda (jeho náměstkyně) a členové (náhradníci) představenstva zůstávají v úřadě i po uplynutí této doby, dokud nenastoupí v úřad jejich nástupci.

§ 93, odst. 1 zní:

(1) Ministerstvo sociální a zdravotní správy zřídí k plnění úkolů uvedených v odstavci 2 Zemské svazy sociálních pojišťoven, a to v Praze pro zemi Českou a v Brně pro zemi Moravskoslezskou. Zemské svazy jsou právními osobami, mohou svým jménem nabývat

práv a zavazovat se, mohou žalovat a být žalováni. Okresní sociální pojišťovny a sociální pojišťovna Česko-slovenské plavební akciové společnosti Labské jsou povinny být členy příslušného Zemského svazu. Zemské svazy podléhají doзору Ústřední sociální pojišťovny podle obdoby předpisů platných pro dozor nad sociálními pojišťovnami.

V § 93, odst. 2 poslední věta zní:

Při provádění úkolů uvedených v písmeně b), c), f) a ch) jsou svazy povinny dbátí směrnic, vydaných Ústřední sociální pojišťovnou. Ministerstvo sociální a zdravotní správy může však úkoly svazové, v uvedených ustanoveních obsažené, trvale nebo dočasně omeziti a případně přenést na Ústřední sociální pojišťovnu.

§ 93, odst. 3 až 8 zní:

(3) O složení, jmenování a působnosti svazových orgánů platí obdobně ustanovení čl. I, §§ 3 až 7 vládního nařízení ze dne 24. února 1939, č. 52 Sb. I, o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, úrazu, invalidity a stáří, s tím, že ministerstvo sociální a zdravotní správy jmenuje, vyslechnouc Ústřední sociální pojišťovnu, do představenstva svazu tři členy (náhradníky) ze skupiny pojištěnců, tři členy (náhradníky) ze skupiny zaměstnavatelů a čtyři členy (náhradníky) z řad odborníků nemocenského pojištění; do dozorčího výboru jmenuje stejným způsobem dva členy (náhradníky) ze skupiny pojištěnců, dva členy (náhradníky) ze skupiny zaměstnavatelů a dva členy (náhradníky) z řad odborníků nemocenského pojištění. Ministerstvo sociální a zdravotní správy rozhoduje také o námitkách proti volbě starosty představenstva a jeho náměstka, jakož i o námitkách proti volbě předsedy dozorčího výboru a jeho náměstka. Takéž jmenování zástupce jakož i představenstva a dozorčího výboru podle obdoby ustanovení čl. I, § 4, odst. 6 a § 6, odst. 1 téhož nařízení přísluší ministerstvu sociální a zdravotní správy, a to po slyšení Ústřední sociální pojišťovny. Prvé stanovy svazů, které vydá ministerstvo sociální a zdravotní správy, vyslechnouc Ústřední sociální pojišťovnu, obsahují též zejména ustanovení o svolávání, jednání, usnášení a o činnosti představenstva a dozorčího výboru, o právech a povinnostech starosty a jeho náměstka, o právech a povinnostech vedoucího úředníka a jeho náměstka, dále o stanovení členského příspěvku pro úkoly svazové, o zastupování svazu na venek, o formě aktů právně závazných, jakož i o tom, kterak se se-

stavuje, zkouší roční účet a uveřejňuje vyhlášky svazu. Změna stanov a změna výše členských příspěvků vyžadují schválení Ústřední sociální pojišťovny.

(4) Zaměstnance svazu, na něž se obdobně vztahují ustanovení § 68 zákona a ustanovení čl. I, § 10, odst. 2 vl. nař. č. 52/1939 Sb. I, přijímá (jmenuje), propouští a služební smlouvy s nimi sjednává představenstvo svazu za podmínek stanovených služebními a disciplinárními řády pro zaměstnance okresních sociálních pojišťoven. Přijímání (jmenování) a propouštění vedoucího úředníka a jeho náměstka, jakož i jejich služební smlouvy vyžadují schválení Ústřední sociální pojišťovny.

(5) Svazy nemocenských pojišťoven: „Československé ústředí nemocenských pojišťoven v Praze, Jednota zemědělských nemocenských pojišťoven v Praze. Ústřední svaz nemocenských pojišťoven v Praze“ se zrušují. Jejich likvidaci provede Ústřední sociální pojišťovna.

(6) Práva a závazky zrušených svazů přejdou dnem účinnosti tohoto nařízení podle poměru průměrného počtu pojištěnců nemocenských pojišťoven, podrobených doзору Ústřední sociální pojišťovny, v jednotlivých zemích v kalendářním měsíci, který předchází dni účinnosti vládního nařízení č. 52/1939 Sb. I, na Zemské svazy, které také převezmou tohoto poměru odpovídající počet zaměstnanců, lékařů v to počítajíc, avšak s přiblížením k svazovým podnikům a léčebným ústavům, jejichž sídlo zůstane na území příslušného Zemského svazu. Nedohodnou-li se Zemské svazy o rozdělení práv a závazků a o převzetí zaměstnanců (lékařů), rozhodne ministerstvo sociální a zdravotní správy, vyslechnouc Ústřední sociální pojišťovnu.

(7) Zemské svazy sociálních pojišťoven vstoupí do služebních smluv převzatých zaměstnanců zrušených svazů, pokud byly sjednány před 1. červencem 1938; při tom platí obdobně ustanovení čl. I, § 11, odst. 1 až 5 vl. nař. č. 52/1939 Sb. I.

(8) Pro Zemské svazy sociálních pojišťoven platí obdobně také ustanovení čl. I, § 11, odst. 6 až 8 vl. nař. č. 52/1939 Sb. I, jakož i ustanovení §§ 2 a 25 vl. nař. č. 379/1938 Sb. z. a n. a § 40 vl. nař. č. 380/1938 Sb. z. a n.

§ 93 se doplňuje dalším odstavcem tohoto znění:

(9) Zřizování jiných svazů než uvedených v odstavci 1 a jakéhokoliv jiné sdružování sociálních pojišťoven není přípustné.

V § 95a):

1. V odstavci 1 věta první zní:

(1) Vyměřuje-li okresní sociální pojišťovna pojistné vyšší než 5% středního denního výdělku, poskytuje se v jejím obvodu místo nemocenského uvedeného v § 95, I, č. 2 po dobu prvních čtrnácti dnů toto denní nemocenské:

2. Odstavec 2 se ruší.

3. Odstavec 3 se stává odstavcem 2, při čemž slovo „nemocenská“ se nahrazuje slovy „okresní sociální“.

4. Odstavec 4 se ruší.

V § 102, odst. 1 se vsunují za slova „léčebné péče“ slova „preventivní i represivní“.

§ 105, odst. 1 se doplňuje novým písmenem „k“ tohoto znění:

k) k odvrácení nemoci se poskytuje pojištěnci preventivní léčebná péče.

§ 107 zní:

(1) K nabytí nároků na dávky uvedené v § 106 je třeba, aby

a) byly splněny podmínky stanovené pro nápad příslušné dávky;

b) u dávek vyjmenovaných v § 106, písm. a) až d) a u odbytného v případě § 121, odst. 2 uplynula čekací doba, než nastal pojistný případ.

(2) Čekací doba činí stopadesát příspěvkových týdnů (§ 108); nezískal-li však pojištěnec do konce kalendářního roku, v němž dovršil 45. rok věku, těchto stopadesát příspěvkových týdnů, činí čekací doba dvěstěpadesát příspěvkových týdnů (§ 108). Toto ustanovení se však nevztahuje na pojistné případy invalidního a starobního pojištění, vzniklé přede dnem účinnosti vládního nařízení č. 52/1939 Sb. I.

§ 143, odst. 1 se doplňuje touto další větou:

Úřední lékař má právo účastnit se schůzí představenstva a dozorčího výboru s hlasem poradním.

§ 175 zní:

Pojistné s příslušenstvím může být vymáháno soudní exekucí na základě vykonatelného výkazu nedoplatků. Doložku o vykonatelnosti připojí okresní sociální — nemocenská — pojišťovna. Povoliti a vykonati exekuci je povolen příslušný exekuční soud.

Úrazové pojištění dělníků.

Čl. III.

§ 1.

(1) Nositelem úrazového pojištění podle zákona ze dne 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. z roku 1888, o úrazovém pojištění dělníků, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících — dále úrazový zákon — jest Ústřední sociální pojišťovna, která je provádí Zemskými úřadovkami Ústřední sociální pojišťovny se sídlem v Praze a Brně, v něž se promění Úrazové pojišťovny dělnické v Praze a Brně.

(2) Zemské úřadovny vykonávají v zastoupení Ústřední sociální pojišťovny jednak úkoly, svěřené dosud úrazovým zákonem úrazovým pojišťovnám dělnickým, pokud z tohoto nařízení se nepodává něco jiného, jednak úkoly svěřené jim Ústřední sociální pojišťovnou: zejména za ni sjednávají smlouvy, zavazují se podle zmocnění uděleného jim všeobecně nebo jednotlivě Ústřední sociální pojišťovnou, vydávají rozhodnutí, pokud se týče výměry podle §§ 14, 18 až 20, 23, 36 a 39 úrazového zákona a pod., a mohou žalovat a býti žalováni. Ústřední sociální pojišťovna je však oprávněna v kterémkoliv období správního řízení a v řízení před rozhodčími soudy a před vrchním pojišťovacím soudem vystupovati a jednati sama.

(3) Ústřední sociální pojišťovna provádí úrazové pojištění v Zemských úřadovnách se samostatným hospodařením a účtováním.

(4) Ustanovení zákona ze dne 2. července 1934, č. 173 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují předpisy o soudnictví úrazového pojištění dělnického, a vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 262 Sb. z. a n., kterým se unravuje rozhodčí soudnictví úrazového pojištění (zaopatření) dělnického, zůstávají nedotčena s tím, že dosavadní rozhodčí soud (horní senát, expositura rozhodčího soudu) úrazové pojišťovny se přemění v rozhodčí soud (horní senát, expositura rozhodčího soudu) dotčené Zemské úřadovny Ústřední sociální pojišťovny.

§ 2.

Podrobnosti potřebné k provedení čl. III budou upraveny vládním nařízením.

Ustanovení přechodná, společná, závěrečná a prováděcí.

Čl. IV.

§ 1.

Nemocenské pojišťovny, které podle průměrného počtu pojištěnců roku 1937 pojišťovaly

více než polovinu osob, uvedených v § 1 zák. č. 117/1926 Sb. z. a n., se nezruší. Tyto pojišťovny převedou dnem účinnosti tohoto nařízení na příslušné okresní sociální pojišťovny všechny pojištěnce, podrobené nemocenskému pojištění podle pojišťovacího zákona. K témuž dni převezmou tyto okresní sociální pojišťovny část jmění, připadající na uvedené pojištěnce, a přiměřený počet zaměstnanců, a to podle zásad čl. I, § 11. Ústřední sociální pojišťovna může však v dohodě se zúčastněnými pojišťovnami a se souhlasem ministerstva sociální a zdravotní správy upravit otázku převzetí přebytkých zaměstnanců pojišťoven a odevzdání jmění jinak.

§ 2.

(1) Závodní nemocenská pojišťovna Československé plavební akciové společnosti Labské se dnem účinnosti tohoto nařízení přemění v sociální pojišťovnu Česko-slovenské plavební akciové společnosti Labské a její rozhodčí soud v rozhodčí soud této pojišťovny.

(2) Sociální pojišťovna Česko-slovenské plavební akciové společnosti Labské je příslušná prováděti pojištění všech osob, podléhajících pojistné povinnosti, které jsou zaměstnány v podniku, případně v plavebních podnicích touto společností obhospodařovaných.

(3) Pro sociální pojišťovnu Česko-slovenské plavební akciové společnosti Labské a její rozhodčí soud platí všeobecná ustanovení pojišťovacího zákona ve znění tohoto nařízení s tím, že

a) společnost obstará na vlastní odpovědnost a svým nákladem vedení účtů a pokladny;

b) nestačí-li jmění sociální pojišťovny, aby byla uhrazena běžná vydání, poskytne společnost potřebné bezúročné zálohy;

c) nestačí-li pojistné k úhradě povinných dávek, ač bylo již zvýšeno na 55% středního denního výdělku, doplatí společnost ze svého, čeho bude potřeba k jejich úhradě;

d) členy představenstva a dozorního výboru ze skupiny zaměstnavatelů jmenuje společnost;

e) ustanovení čl. I, § 12 tohoto nařízení platí s touto změnou, že Ústřední sociální pojišťovna jmenuje pouze úředníka vedoucího, a to po slyšení společnosti. Jeho služební požitky hradí společnost.

§ 3.

(1) Právní jednání, listiny a knihovní zápisy, jichž je třeba ke zřízení okresních sociálních pojišťoven nebo k provedení zrušení nemocenských pojišťoven podle čl. I, § 2, nebo ke

zřízení Zemských svazů sociálních pojišťoven nebo k provedení zrušení svazů nemocenských pojišťoven podle § 93 pojišťovacího zákona ve znění čl. II, nebo k provedení přeměny úrazových pojišťoven dělnických podle čl. III, § 1, nebo k uskutečnění převodů podle čl. IV, § 1, nebo k provedení přeměny závodní nemocenské pojišťovny Česko-slovenské plavební akciové společnosti Labské podle čl. IV, § 2 — zejména k převodům jmění dosavadních pojišťoven (svazů) na pojišťovny (svazy) ve zmíněných ustanoveních uvedené — jsou osvobozeni od koliků a poplatků.

(2) Povinnost k placení poplatkového ekvivalentu, týkající se jmění převáděného podle ustanovení uvedených v odstavci 1, přechází na nového vlastníka, který je povinen zaplatiti i případný nedoplatek poplatkového ekvivalentu i s úřky z prodlení a náklady upomínacími a exekčními. Rovněž desetiletá lhůta podle pozn. 3 k saz. položce 57/106 Be) poplatkového zákona se uvedenými převody jmění nepřetrhuje a běží dále u nového vlastníka.

§ 4.

Všude tam, kde se v pojišťovacím zákoně mluví o nemocenských pojišťovnách, rozumějí se tím okresní sociální pojišťovny; stejně, kde se v úrazovém zákoně mluví o úrazových pojišťovnách, rozumějí se tím, pokud z tohoto nařízení se nepodává něco jiného, Zemské úřadovny Ústřední sociální pojišťovny.

§ 5.

(1) Ustanovení čl. II, pokud se jimi mění § 7, odst. 2, § 81, odst. 4 a §§ 107 a 175 pojišťovacího zákona, platí na území celého státu, ostatní ustanovení tohoto nařízení v zemích České a Moravskoslezské.

(2) Pokud právní předpisy pojišťovacího a úrazového zákona upravují tutéž věc jako toto nařízení a jsou v rozporu s jeho ustanoveními, pozbývají platnosti. Platnosti pozbývají zvláště ustanovení §§ 23 až 29a), §§ 31 až 67b), §§ 69 až 71 a § 84 pojišťovacího zákona, pokud se týkají pojišťoven podrobených doзору Ústřední sociální pojišťovny.

(3) Ustanovení §§ 2 a 25 vl. nař. č. 379/1938 Sb. z. a n. zůstávají nedotčena.

(4) Ustanovení čl. I, II a IV nabývají účinnosti dnem 1. května 1939; ustanovení čl. III dnem 1. července 1939. Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry, pokud se týče Slovenská zemská vláda a vláda Podkarpatské Rusi.

Vládne nariadenie

zo dňa 24. februára 1939.

o poistení zamestnancov pre prípad nemoci, úrazu, invalidity a staroby.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa č. II ústavného splnomocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Poistenie pre prípad nemoci, invalidity a staroby.

Čl. I.

§ 1.

(1) Nositeľom nemocenského poistenia podľa zákona zo dňa 9. októbra 1924, č. 221 Sb. z. a n., o poistení zamestnancov pre prípad nemoci, invalidity a staroby, v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a dopĺňujúcich — ďalej poist'ovací zákon — sú okresné sociálne poist'ovne (§ 2).

(2) Okresné sociálne poist'ovne sú až na ďalšie tiež nositeľmi nemocenského poistenia osôb, uvedených v § 1 zákona zo dňa 1. júla 1926, č. 117 Sb. z. a n., ktorým sa zachováva pre penzijných poistencov a pre členov banských bratských pokladníc v platnosti niektoré ustanovenia právnych predpisov o nemocenskom poistení, nakoľko sú poistení u nemocenských poist'ovní podrobených doзору Ústrednej sociálnej poist'ovne.

(3) Okresná sociálna poist'ovňa je miestne príslušná prevádzať nemocenské poistenie osôb, ktoré vykonávajú v jej obvode práce alebo služby podrobené poisteniu a nie sú poistené u žiadnej z nemocenských poist'ovní, ktoré poist'ujú iba osoby, uvedené v § 1 zák. č. 117/1926 Sb. z. a n. Prechodné vykonávanie prác alebo služieb v obvode inej okresnej sociálnej poist'ovne nemení poistnú príslušnosť, nakoľko uvedené práce alebo služby sa vykonávajú u toho istého zamestnávateľa.

(4) Okresné sociálne poist'ovne sú právne osoby, môžu svojim menom nadobúdať práva a zaväzovať sa, môžu žalovať a byť žalované.

§ 2.

(1) Ústredná sociálna poist'ovňa sriadi okresné sociálne poist'ovne zpravidla v mieste, ktoré je sídlom okresného úradu. Zároveň stanoví obvod pôsobnosti poist'ovne, ktorý sa bude zpravidla vzťahovať na obvod pôsobnosti okresného úradu. Ústredná sociálna poist'ovňa môže však, berúc ohľad na zvláštne pomery,

stanovit' obvod a sídlo poisťovních ináč alebo zrušiť okresné sociálne poisťovne a meniť ich obvod a sídla; Ústredná sociálna poisťovňa môže z uvedených dôvodov tiež sriadiť nové okresné sociálne poisťovne. Všetky tieto opatrenia vyžadujú schválenie ministerstva sociálnej a zdravotnej správy.

(2) Pre každú novo sriadenú okresnú sociálnu poisťovňu stanoví prvú sadzbu poistného nemocenského poistenia Ústredná sociálna poisťovňa.

(3) Všetky nemocenské poisťovne, podrobené dozoru Ústrednej sociálnej poisťovne — s výnimkou nemocenských poisťovních uvedených v čl. IV, §§ 1 a 2 — sa dňom účinnosti tohto nariadenia zrušujú. Tým istým dňom prevezme okresná sociálna poisťovňa, nakoľko z ďalších ustanovení tohto nariadenia nevyplýva niečo iné, všakové imanie, práva a záväzky zrušených nemocenských poisťovních, ktorých sídla ležia v jej obvode. Likvidáciu prevedie Ústredná sociálna poisťovňa.

§ 3.

Orgánmi okresnej sociálnej poisťovne sú:

- a) predstavenstvo,
- b) dozorčí výbor,
- c) vedúci úradník.

§ 4.

(1) Predstavenstvo skladá sa z desať členov (náhradníkov), z ktorých päť patrí skupine poistencov a päť skupine zamestnávateľov.

(2) Členov zo skupiny poistencov i zamestnávateľov menuje Ústredná sociálna poisťovňa, vypočújúc odborové združenia zamestnancov a zamestnávateľov; prípadne si môže vyžiadať návrh od okresného úradu, v obvode ktorého je sídlo okresnej sociálnej poisťovne. Za každého člena predstavenstva sa menuje súčasne náhradník.

(3) Jednotliví členovia (náhradníci) môžu byť ústrednou sociálnou poisťovňou odvolaní a na miesto nich alebo na miesto ináč odpadlých členov (náhradníkov) môžu byť menovaní iní členovia (náhradníci).

(4) Funkčná doba predstavenstva trvá šesť rokov. Členovia (náhradníci) zostávajú v úrade i po uplynutí tejto doby, kým nenastúpia v úrad ich nástupci.

(5) Predstavenstvo spravuje a zastupuje okresnú sociálnu poisťovňu vo všetkých veciach, ktoré nie sú poisťovacím zákonom alebo stanovami vyhradené iným orgánom poisťovne.

(6) Do doby, než sa ustaví prvé predstavenstvo okresnej sociálnej poisťovne, alebo ak sa predstavenstvo poisťovne stane neschopným usnášať sa, alebo ak sa zdráha vykonávať svoje povinnosti, prevádza jeho úkoly svojim zástupcom Ústredná sociálna poisťovňa; do troch mesiacov musí však menovať nové predstavenstvo.

§ 5.

(1) Predstavenstvo volí zo seba nadpolovičnou väčšinou odovzdaných hlasov starostu a jeho námestníka. Ak pri prvej voľbe nikto neobdrží túto väčšinu, koná sa užšia voľba medzi kandidátmi, ktorí obdržali najviac hlasov. Zvolený je ten, kto na seba sústredil najväčší počet platných hlasov. Ak sa i pri druhej voľbe sústredí rovnaký počet hlasov na dvoch alebo viac kandidátov, rozhodne medzi nimi los.

(2) Ak je starosta zvolený zo skupiny poistencov, patrí námestník skupine zamestnávateľov a naopak.

(3) Námietky proti voľbe starostu alebo jeho námestníka, ktoré musia byť podpísané aspoň troma členmi predstavenstva, treba podať do osem dní odo dňa volieb Ústrednej sociálnej poisťovni, ktorá o nich rozhodne s konečnou platnosťou do tridsať dní po ich dojení.

(4) Voľba starostu (jeho námestníka) stáva sa pravoplatnou tým, že uplynula osmidená lehota, určená k podaniu námietok, a tieto podané neboli; ak boli podané, vtedy dňom, kedy strane bolo doručené zamietavé písomné rozhodnutie.

§ 6.

(1) Dozorčí výbor skladá sa zo šesť členov (náhradníkov), z ktorých traja patria skupine poistencov a traja skupine zamestnávateľov. Ustanovenia § 4, ods. 2 až 4 a 6 platia obdobne i tu.

(2) O voľbe predsedu dozorčieho výboru a jeho námestníka platia obdobne ustanovenia § 5 s tým, že námietky proti voľbe musia byť podpísané aspoň dvoma členmi dozorčieho výboru. Ak je starosta zvolený zo skupiny poistencov, patrí predseda dozorčieho výboru skupine zamestnávateľov a naopak.

(3) Dozorčí výbor je povelaný dozerať na presné zachovávanie zákona, stanov a iných predpisov a na celkové hospodárenie okresnej sociálnej poisťovne.

§ 7.

Predseda dozorčieho výboru a jeho námestník môžu sa zúčastniť schôdzok predstavenstva

a starosta a jeho námestník schôdzok dozorčieho výboru, a to s hlasom poradným.

§ 8.

Podrobné predpisy o svolávaní, rokovaní, usnášaní a činnosti predstavenstva a dozorčieho výboru, ako aj o právach a povinnostiach starostu a jeho námestníka a predsedu dozorčieho výboru a jeho námestníka obsahujú stanovby okresných sociálnych poisťovní, ktoré budú upravené podľa vzorných stanov, ktoré vydá Ústredná sociálna poisťovňa so schválením ministerstva sociálnej a zdravotnej správy. Stanovby okresných sociálnych poisťovní a ich zmeny schvaľuje Ústredná sociálna poisťovňa. Kým sa tak nestane, použijú sa obdobne stanovby, ktoré dosiaľ platili pre okresné nemocenské poisťovne, nakoľko neodporujú ustanoveniam tohto nariadenia.

§ 9.

(1) Vedúcemu úradníkovi prislúcha riadiť prácu okresnej sociálnej poisťovne; je priamym predstaveným všetkých jej zamestnancov. Jeho práva a povinnosti určí Ústredná sociálna poisťovňa služobnými pravidlami.

(2) Vedúci úradník zúčastní sa schôdzok predstavenstva i dozorčieho výboru s poradným hlasom, ak nejde o veci, ktoré sa týkajú jeho osoby alebo osoby príbuznej s ním v linii priamej vôbec, pobočnej alebo sošvagrenej až do druhého stupňa.

(3) Ak sa vedúci úradník nazdáva, že usnesenie orgánov uvedených v odseku 2 je v rozpore s platnými predpismi, je oprávnený a povinný predložiť to usnesenie k rozhodnutiu Ústrednej sociálnej poisťovni a zadržať výkon až do tohto rozhodnutia.

§ 10.

(1) Zamestnancov okresnej sociálnej poisťovne, okrem úradníkov uvedených v § 12 tohto nariadenia, prijíma (menuje), prepúšťa a služobné smluvy s nimi uzatvára predstavenstvo okresnej sociálnej poisťovne za podmienok stanovených služobným a disciplinárnym poriadkom (odsek 2).

(2) Právne postavenie týchto zamestnancov, podmienky ich prijímania, prepúšťania, disciplinárneho stíhania, ako aj ich služobné a penzijné pôžitky a vôbec služobný pomer upravujú sa služobným a disciplinárnym poriadkom, ktorý pre týchto zamestnancov vydá Ústredná sociálna poisťovňa, vypočúvajúce odborové ústredne zamestnancov sociálno-poisťovacích ústavov; ustanovenie § 40 vládneho nariade-

nia zo dňa 21. decembra 1938, č. 380 Sb. z. a n., o úsporných opatreniach personálnych, zostáva nedotknuté. Tento služobný a disciplinárny poriadok je záväzný pre všetkých zamestnancov okresných sociálnych poisťovní; prv ako bude vydaný, platí pre nich dočasne doterajší služobný a disciplinárny poriadok vydaný pre zamestnancov nemocenských poisťovní Ústrednou sociálnou poisťovňou, nakoľko neodporuje ustanoveniam tohto nariadenia a vládneho nariadenia zo dňa 21. decembra 1938, č. 379 Sb. z. a n., o úprave niektorých personálnych pomerov vo verejnej správe.

§ 11.

(1) Okresná sociálna poisťovňa vstúpi dňom účinnosti tohto nariadenia do služobných smlúv zamestnancov zrušených nemocenských poisťovní, ktorí v uvedený deň boli ešte v činnosti službe, nakoľko tieto smluvy navybočujú z medzí doterajšieho služobného a disciplinárneho poriadku pre zamestnancov nemocenských poisťovní. Okresná sociálna poisťovňa nie je však povinná ponechať prevzatým zamestnancom, i keď boli trvale ustanovení, služobné postavenie, ktoré mali v zrušenej nemocenskej poisťovni a poskytovať im funkčné služné a iné prídavky (výhody, naturálne byty a pod.), odvislé od výkonu ich skoršej funkcie alebo služobného postavenia.

(2) Do troch mesiacov odo dňa účinnosti nového služobného a disciplinárneho poriadku (§ 10, ods. 2) zrušia okresné sociálne poisťovne doterajšie smluvy prevzatých zamestnancov v ich platovej (pôžitkovej) časti, zaradí ich do služobných kategórií, ktoré budú odpovedať ich novému služobnému postaveniu, a vymeria im služobné pôžitky podľa ustanovení nového služobného a disciplinárneho poriadku; pri tom však nie sú oprávnené preradiť zamestnancov do kategórie, ktorá by bola o viac než o jednu nižšia ako doterajšia.

(3) K prevedeniu ustanovení odseku 2 vydá ústredná sociálna poisťovňa smernice, ktoré sú pre okresné sociálne poisťovne záväzné. Tieto smernice vyžadujú schválenie ministerstva sociálnej a zdravotnej správy. Ak okresná sociálna poisťovňa neprevedie v stanovenej lehote úpravu služobných smlúv prevzatých zamestnancov podľa ustanovenia predchádzajúceho odseku, porobí potrebné opatrenia Ústredná sociálna poisťovňa s účinkom právne záväzným ako pre dotyčného zamestnanca, tak i pre okresnú sociálnu poisťovňu.

(4) Ak zamestnanec zrušenej nemocenskej poisťovne nenastúpi miesto, ktoré mu okresná sociálna poisťovňa prikáže, zaniká jeho dote-

rajší služobný pomer bez nároku na výpoveď a bez práv plynúcich z výpovedi.

(5) Trvale ustanoveným zamestnancom, ktorí do tridsať dní odo dňa účinnosti tohto nariadenia vyhlásia, že vystupujú zo služieb okresnej sociálnej poisťovne, môže byť priznané odbytné podľa odseku § 29, ods. 2 doterajšieho služobného a disciplinárneho poriadku pre zamestnancov nemocenských poisťovní.

(6) Okresné sociálne poisťovne sú povinné prevziať do svojich služieb zamestnancov českej národnosti, pridelených im Ústrednou sociálnou poisťovňou, ktorí boli donútení opustiť svoje miesta v nemocenských poisťovniach v dôsledku územných alebo štátoprávných zmien. Ústredná sociálna poisťovňa stanoví súčasne ich zaradenie a určí výšku ich požitkov. Zamestnanci, ktorí v predošlom slu-žobnom postavení boli trvale ustanovení, nemôžu byť vôbec prepustení bez súhlasu Ústrednej sociálnej poisťovne; ostatní zamestnanci nemôžu byť bez tohto súhlasu vypovedaní zo služieb pred 31. decembrom 1940, leda že by boli splnené podmienky, na základe ktorých môže byť zamestnanec prepustený podľa zákona zo dňa 11. júla 1934, č. 154 Sb. z. a n., o súkromných zamestnancoch, bez dodržania výpovednej lehoty.

(7) Do 31. decembra 1940 môže Ústredná sociálna poisťovňa, ak si to vyžaduje záujem služby, preložiť zamestnanca okresnej sociálnej poisťovne a prideliť ho po jeho vypočítaní dočasne alebo trvale do inej okresnej sociálnej poisťovne. Táto je povinná prevziať preloženého zamestnanca do svojich služieb, zaradiť ho, nakoľko Ústredná sociálna poisťovňa nestanoví ináč, do kategórie a stupňa, ktorý odpovedá doterajšiemu jeho zaradeniu, a vyplácať mu služobné požitky podľa služobného a disciplinárneho poriadku. Preukázané sťahovacie trovy uhradí podľa odseku predpisov, platných pre štátnych zamestnancov, preloženému zamestnancovi Ústredná sociálna poisťovňa. Proti opatreniu Ústrednej sociálnej poisťovne niet opravného prostriedku; ak takýto zamestnanec nenastúpi v stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia tridsať dní, miesto, ktoré mu Ústredná sociálna poisťovňa prikáže, platí obdobne ustanovenie odseku 4.

(8) Predchádzajúce ustanovenia platia obdobne tiež pre úradných lekárov ustanovených podľa § 143, ods. 1 poisťovacieho zákona.

§ 12.

(1) Ústredná sociálna poisťovňa ustanovuje u okresných sociálnych poisťovní, ktoré majú

v priemere posledných troch rokov najvyššie 5000 povinných poistencov, vedúceho úradníka a jeho námestníka; u okresnej sociálnej poisťovne, ktorá má viac než 5000 povinných poistencov, ustanovuje vedúceho úradníka, jeho námestníka a účtovného. Ak má poisťovňa viac než 100.000 poistencov, môžu byť ustanovení dva námestníci vedúceho úradníka.

(2) Úradníkov uvedených v odseku 1 prijíma (menuje), povyšuje, prekladá a prepúšťa Ústredná sociálna poisťovňa, ktorá ich tiež platí a uzatvára s nimi služobné zmluvy v rámci služobného a disciplinárneho poriadku podľa odseku 3. Títo úradníci podliehajú disciplinárnej pravomoci Ústrednej sociálnej poisťovne, ktorá ich vezme v sľub, že budú zachovávať zákony a iné predpisy a že budú statočne a svedomite plniť prevzaté povinnosti; ináč platia i pre týchto úradníkov obdobne ustanovenia § 68 poisťovacieho zákona.

(3) Právne postavenie týchto úradníkov, podmienky ich prijímania (menovania), prepúšťania, disciplinárneho stíhania, ako aj ich služobné a penzijné požitky a vôbec služobný pomer upraví sa služobným a disciplinárnym poriadkom, ktorý vydá Ústredná sociálna poisťovňa, vypočítujúc odborové ústredné zamestnancov sociálno-poisťovacích ústavov; ustanovenie § 40 vl. nar. č. 380/1933 Sb. z. a n. zostáva nedotknuté. Kým nebude vydaný, platí pre nich dočasne doterajší služobný a disciplinárny poriadok, vydaný pre zamestnancov nemocenských poisťovní Ústrednou sociálnou poisťovňou, nakoľko neodporuje ustanoveniam tohto nariadenia a vládneho nariadenia č. 379/1933 Sb. z. a n.

§ 13.

Okresné sociálne poisťovne, ktoré prevzali časť obvodu pôsobnosti nemocenských poisťovní, sídlo ktorých zostalo na území pripojenom k iným štátom, nevstupujú do zmlúv a záväzkov týchto nemocenských poisťovní.

§ 14.

(1) Doterajšie rozhodčie súdy okresných nemocenských poisťovní, ktorých sídlo stane sa sídlom okresných sociálnych poisťovní, premenia sa dňom účinnosti tohto nariadenia na rozhodčie súdy okresných sociálnych poisťovní. Ostatné rozhodčie súdy nemocenských poisťovní sa zrušujú. Spory, ktoré v deň účinnosti tohto nariadenia neboli ešte vybavené doterajšími rozhodčiami súdmi nemocenských poisťovní, rozhodnú už rozhodčie súdy okresných sociálnych poisťovní.

(2) O složení a působnosti rozhodčích soudů okresných sociálních poisťovních platia obdobne ustanovenia časti piatej poisťovacieho zákona o rozhodčích súdoch nemocenských poisťovních s odchýlkou, že dvanásť prísediacich rozhodčích súdov okresných sociálních poisťovních a dvanásť ich náhradníkov, ako aj dvadsať prísediacich poisťovacích súdov a dvadsať ich náhradníkov menujú krajinské úrady, a dvadsať prísediacich hlavného poisťovacieho súdu a dvadsať ich náhradníkov ministerstvo sociálnej a zdravotnej správy, vypočújúc odborové združenia zamestnancov a zamestnávateľov. Polovica prísediacich (náhradníkov) patrí skupine poistencov a polovica skupine zamestnávateľov. Funkčná doba prísediacich (náhradníkov) týchto súdov trvá šesť rokov.

(3) Jednotliví prísediaci (náhradníci) uvedených súdov môžu byť úradmi, spomenutými v odseku 2, odvolaní a namiesto nich alebo namiesto ináč odpadlých prísediacich (náhradníkov) môžu byť menovaní iní prísediaci (náhradníci).

(4) Doterajší prísediaci (náhradníci) zostávajú však na svojich miestach, kým neujmú sa úradu nove menovaní prísediaci (náhradníci).

Čl. II.

Poisťovací zákon sa ďalej mení takto:

§ 7, ods. 2 znie:

(2) Taktiež poistenie invalidné a starobné vzniká týmto dňom, ak bol zamestnanec u poisťovne včas (§ 17) prihlásený k poisteniu. Ak sa tak nestalo, vzniká toto poistenie teprv dňom, kedy prihláška došla do poisťovne, alebo kedy bola doporučene podaná na poštu. Dobu pred týmto dňom treba zarať len vtedy, ak podal prihlášku zamestnávateľ alebo zamestnanec a ak bolo poistné za túto dobu zaplatené prv, než nastal poistný prípad; do čakacej doby (§ 107) zaratúva sa však najvyššie päťdesiat príspevkových týždňov.

§ 68 sa dopĺňa odsekom 3 tohto znenia:

(3) Zamestnanci Ústrednej sociálnej poisťovne, ich Krajinských úradov, Krajinských sväzov sociálních poisťovních a okresných sociálních poisťovních nemôžu byť členmi správnych orgánov Ústrednej sociálnej poisťovne, Krajinských úradov a okresných sociálních poisťovních.

§ 75, ods. 3 znie:

(3) Ústredná sociálna poisťovňa prispeje okresným sociálnym poisťovniám na úhradu správnych nákladov, spojených s vydávaním preukazov (legitimácií) poistencov podľa § 21 a), ako aj s úkonmi, uvedenými v § 187, ods. 2, sumou, ktorú stanoví v medziach svojich početných podkladov. Toto opatrenie vyžaduje schválenie ministerstva sociálnej a zdravotnej správy.

V § 81, ods. 4 sa vkladajú namiesto vety 2 tieto ustanovenia:

Funkčná doba predstavenstva trvá šesť rokov. Predseda (jeho námestníci) a členovia (náhradníci) predstavenstva zostávajú v úrade i po uplynutí tejto doby, kým nenastúpia v úrad ich nástupci.

§ 93, ods. 1 znie:

(1) Ministerstvo sociálnej a zdravotnej správy sriadi k plneniu úkolov uvedených v odseku 2 Krajinské sväzy sociálních poisťovních, a to v Prahe pre krajinu Českú a v Brne pre krajinu Moravskosliezsku. Krajinské sväzy sú právne osoby, môžu svojim menom nadobúdať práva a zaväzovať sa, môžu žalovať a byť žalované. Okresné sociálne poisťovne a sociálna poisťovňa Česko-Slovenskej plavobnej akciovej spoločnosti Labskej sú povinné byť členmi príslušného Krajinského sväzu. Krajinské sväzy podliehajú dozoru Ústrednej sociálnej poisťovne podľa obdoby predpisov platných pre dozor nad sociálnymi poisťovňami.

V § 93, ods. 2 posledná veta znie:

Pri prevádzaní úkolov uvedených v písmene b), c), f) a ch) sú sväzy povinné dbať na smernice, vydané Ústrednou sociálnou poisťovňou. Ministerstvo sociálnej a zdravotnej správy môže však sväzové úkoly, obsažené v uvedených ustanoveniach, trvale alebo dočasne obmedziť a prípadne preniesť na Ústrednú sociálnu poisťovňu.

§ 93, ods. 3 až 8 znie:

(3) O složení, menovaní a působnosti sväzových orgánov platia obdobne ustanovenia čl. I, §§ 3 až 7 vládneho nariadenia zo dňa 24. februára 1939, č. 52 Sb. I, o poistení zamestnancov pre prípad nemoci, úrazu, invalidity a staroby, s tým, že ministerstvo sociálnej a zdravotnej správy menuje, vypočújúc Ústrednú sociálnu poisťovňu, do predstaven-

stva svazu troch členov (náhradníkov) zo skupiny poistencov, troch členov (náhradníkov) zo skupiny zamestnávateľov a štyroch členov (náhradníkov) z radu odborníkov nemocenského poistenia; do dozorčieho výboru menuje rovnakým spôsobom dvoch členov (náhradníkov) zo skupiny poistencov, dvoch členov (náhradníkov) zo skupiny zamestnávateľov a dvoch členov (náhradníkov) z radu odborníkov nemocenského poistenia. Ministerstvo sociálnej a zdravotnej správy rozhoduje tiež o námietkach proti voľbe starostu predstavenstva a jeho námestníka, ako aj o námietkach proti voľbe predsedu dozorčieho výboru a jeho námestníka. Taktiež menovanie zástupcu, ako aj predstavenstva a dozorčieho výboru podľa obdoby ustanovenia čl. I, § 4, ods. 6 a § 6, ods. 1 tohto istého nariadenia príslúcha ministerstvu sociálnej a zdravotnej správy, a to po vypočutí Ústrednej sociálnej poisťovne. Prvé stanovby svázov, ktoré vydá ministerstvo sociálnej a zdravotnej správy, vypočujú Ústrednú sociálnu poisťovňu, musia obsahovať menovité ustanovenia o svolávaní, rokovaní, usnášaní a o činnosti predstavenstva a dozorčieho výboru, o právach a povinnostiach starostu a jeho námestníka, predsedu dozorčieho výboru a jeho námestníka, o právach a povinnostiach vedúceho úradníka a jeho námestníka, ďalej o stanovení členského príspevku pre úkony svázové, o zastupovaní svázov na vonok, o forme aktov právne záväzných, ako aj o tom, ako sa zostavuje, skúša ročný účet a uverejňujú vyhlásky svázov. Zmena stanov a zmena výšky členských príspevkov vyžadujú schválenie Ústrednej sociálnej poisťovne.

(4) Zamestnancov svazu, na ktorých sa obdobne vzťahujú ustanovenia § 68 zákona a ustanovenia čl. I, § 10, ods. 2 vl. nar. č. 52/1939 Sb. I, prijíma (menuje), prepúšťa a služobné smluvy s nimi uzatvára predstavenstvo svazu za podmienok stanovených služobným a disciplinárnym poriadkom pre zamestnancov okresných sociálnych poisťovní. Prijímanie (menovanie) a prepúšťanie vedúceho úradníka a jeho námestníka, ako aj ich služobné smluvy vyžadujú schválenie Ústrednej sociálnej poisťovne.

(5) Svazy nemocenských poisťovní: „Česko-Slovenské ústredie nemocenských poisťovní v Prahe, Jednota poľnohospodárskych nemocenských poisťovní v Prahe, Ústredný sváz nemocenských poisťovní v Prahe“ sa zrušujú. Ich likvidáciu prevedie Ústredná sociálna poisťovňa.

(6) Práva a záväzky zrušených svázov prejdú dňom účinnosti tohto nariadenia podľa pomeru priemerného počtu poistencov nemocenských poisťovní, podrobených dozoru Ústrednej sociálnej poisťovne, v jednotlivých krajinách v kalendárnom mesiaci, ktorý predchádza dňu účinnosti vládneho nariadenia č. 52/1939 Sb. I, na Krajinské svazy, ktoré tiež prevezmú tomuto pomeru odpovedajúci počet zamestnancov, lekárov v to počítajúc, avšak s ohľadom na svázové podniky a liečebné ústavy, sídlo ktorých zostane na území príslušného Krajinského svazu. Ak sa Krajinské svazy nedohodnú o rozdelení práv a záväzkov a o prevzatí zamestnancov (lekárov), rozhodne ministerstvo sociálnej a zdravotnej správy, vypočujú Ústrednú sociálnu poisťovňu.

(7) Krajinské svazy sociálnych poisťovní vstúpia do služobných smlúv prevzatých zamestnancov zrušených svázov, nakoľko boli uzavreté pred 1. júlom 1938; pri tom platia obdobne ustanovenia čl. I, § 11, ods. 1 až 5 vl. nar. č. 52/1939 Sb. I.

(8) Pre Krajinské svazy sociálnych poisťovní platia obdobne tiež ustanovenia čl. I, § 11, ods. 6 až 8 vl. nar. č. 52/1939 Sb. I, ako aj ustanovenia §§ 2 a 25 vl. nar. č. 379/1938 Sb. z. a n. a § 40 vl. nar. 380/1938 Sb. z. a n.

§ 93 sa dopĺňa ďalším odsekom tohto znenia:

(9) Sriaďovanie iných svázov než uvedených v odseku 1 a akékoľvek iné sdružovanie sociálnych poisťovní nie je prípustné.

V § 95 a):

1. V odseku 1 veta prvá znie:

(1) Ak okresná sociálna poisťovňa vymenováva poisťné vyššie než 5% stredného denného zároku, poskytuje sa v jej obvode namiesto nemocenského uvedeného v § 95, I, č. 2 po dobu prvých štrnásť dní toto denné nemocenské:

2. Odsek 2 sa ruší.

3. Odsek 3 sa stáva odsekom 2, pri čom slovo „nemocenská“ sa nahrádza slovom „okresná sociálna“.

4. Odsek 4 sa ruší.

V § 102, ods. 1 sa vsunujú za slová „liečebnej pečlivosti“ slová „preventívnej a represívnej“.

§ 105, ods. 1 sa dopĺňuje novým písmenom „k“ tohto znenia:

k) k odvráteniu nemoci sa poskytuje poisťencovi preventívna liečebná starostlivosť.

§ 107 znie:

(1) K nadobudnutiu nárokov na dávky uvedené v § 106 je treba, aby

a) boli splnené podmienky stanovené pre nápad príslušnej dávky;

b) u dávok pomenovaných v § 106, písm. a) až d) a u odbytného v prípade § 121, ods. 2 uplynula čakacia doba, než nastal poistný prípad.

(2) Čakacia doba činí stopäťdesiat príspevkových týždňov (§ 108); ak však poistenec nezískal do konca kalendárneho roku, v ktorom dovŕšil 45. rok veku, týchto stopäťdesiat príspevkových týždňov, činí čakacia doba dvestopäťdesiat príspevkových týždňov (§ 108). Toto ustanovenie sa však nevzťahuje na poistné prípady invalidného a starobného poistenia, vzniklé predto dňom účinnosti vládneho nariadenia č. 52/1939 Sb. I.

§ 143, ods. 1 sa dopĺňuje touto ďalšou vetou:

Úradný lekár má právo zúčastniť sa schôdzok predstavenstva a dozorčieho výboru a hlasom poradným.

§ 175 znie:

Poistné s príslušenstvom môže sa vymáhať súdnou exekúciou na základe vykonateľného výkazu nedoplatkov. Doložku o vykonateľnosti pripojí okresná sociálna — nemocenská — poisťovňa. Povoľiť a vykonať exekúciu je povolaný príslušný exekučný súd.

Úrazové poistenie robotníkov.

Čl. III.

§ 1.

(1) Nositeľom úrazového poistenia podľa zákona z 28. decembra 1887, č. 1 r. z. z roku 1888, o úrazovom poistení robotníkov, v znení právnych predpisov meniacich ho a dopĺňujúcich — ďalej úrazový zákon — je Ústredná sociálna poisťovňa, ktorá ho prevádza Krajinskými úradovňami Ústrednej sociálnej poisťovne so sídlom v Prahe a v Brne, v ktoré sa premenia Úrazové poisťovne robotnícke v Prahe a v Brne.

(2) Krajinské úradovne vykonávajú v zastúpení Ústrednej sociálnej poisťovne jednak

úkoly, sverené dosiaľ úrazovým zákonom úrazovým poisťovňám robotníckym, nakoľko z tohto nariadenia nevyplýva nič iné, jednak úkoly sverené im Ústrednou sociálnou poisťovňou: menovite za ňu uzatvárajú smluvy, zaväzujú sa podľa splnomocnenia udeleného im všeobecne alebo jednotlivé Ústrednou sociálnou poisťovňou, vydávajú rozhodnutia, poľažne výmery podľa §§ 14, 18 až 20, 23, 36 a 39 úrazového zákona a pod., a môžu žalovať a byť žalované. Ústredná sociálna poisťovňa je však oprávnená v ktoromkoľvek období správneho pokračovania a v pokračovaní pred rozhodčími súdmi a pred hlavnými poisťovacími súdom vystupovať a pojednávať sama.

(3) Ústredná sociálna poisťovňa prevádza úrazové poistenie v Krajinských úradovniach so samostatným hospodárením a účtovaním.

(4) Ustanovenia zákona zo dňa 2. júla 1934, č. 173 Sb. z. a n., ktorým sa menia a dopĺňujú predpisy o súdnictve robotníckeho úrazového poistenia, a vládneho nariadenia zo dňa 22. decembra 1934, č. 262 Sb. z. a n., ktorým sa upravuje rozhodčie súdnictvo robotníckeho úrazového poistenia (zaopatrenia), zostávajú nedotknuté s tým, že doterajší rozhodčí súd (banský senát, expositúra rozhodčieho súdu) úrazovej poisťovne sa premení v rozhodčí súd (banský senát, expositúra rozhodčieho súdu) dotýčnej Krajinskej úradovne Ústrednej sociálnej poisťovne.

§ 2.

Podrobnosti potrebné k prevedeniu čl. III budú upravené vládnyim nariadením.

Ustanovenia prechodné, spoločné, záverečné a prevádzajúce.

Čl. IV.

§ 1.

Nemocenské poisťovne, ktoré podľa priemerného počtu poisťencov roku 1937 poisťovaly viac než polovicu osôb, uvedených v § 1 zák. č. 117/1926 Sb. z. a n., sa nezrušia. Tieto poisťovne prevedú dňom účinnosti tohto nariadenia na príslušné okresné sociálne poisťovne všetkých poisťencov, podrobených nemocenskému poisteniu podľa poisťovacieho zákona. V ten istý deň prevezmú tieto okresné sociálne poisťovne časť imania, pripadajúcu na uvedených poisťencov, a primeraný počet zamestnancov, a to podľa zásad čl. I, § 11. Ústredná sociálna poisťovňa môže však v dohode so zúčastnenými poisťovňami a so súhlasom mini-

sterstva sociální a zdravotní správy upravit otázku převzatí prebytočných zaměstnanců poist'ovien a odovzdania imania ináč.

§ 2.

(1) Závodná nemocenská poist'ovňa Česko-Slovenskej plavobnej akciovej spoločnosti Labskej sa dňom účinnosti tohto nariadenia premení v sociálnu poist'ovňu Česko-Slovenskej plavobnej akciovej spoločnosti Labskej a jej rozhodčí súd v rozhodčí súd tejto poist'ovne.

(2) Sociálna poist'ovňa Česko-Slovenskej plavobnej akciovej spoločnosti Labskej je príslušná prevádzať poistenie všetkých osôb, podliehajúcich poistnej povinnosti, ktoré sú zamestnané v podniku, prípadne v plavobných podnikoch obhospodávaných touto spoločnosťou.

(3) Pre sociálnu poist'ovňu Česko-Slovenskej plavobnej spoločnosti Labskej a jej rozhodčí súd platia všeobecné ustanovenia poist'ovacieho zákona v znení tohto nariadenia s tým, že

a) spoločnosť obstará na vlastnú zodpovednosť a svojím nákladom vedenie účtov a pokladnice;

b) ak nestačí imanie sociálnej poist'ovne, aby boli uhradené bežné výdavky, poskytne spoločnosť potrebné bezúročné preddavky;

c) ak poistné nestačí na úhradu povinných dávok, akokoľvek bolo už zvýšené na 5% stredného denného zárobku, doplatí spoločnosť zo svojho, čo bude treba k ich úhrade;

d) členov predstavenstva a dozorcieho výboru zo skupiny zamestnávateľov menuje spoločnosť;

e) ustanovenia čl. I, § 12 tohto nariadenia platia s tou zmenou, že Ústredná sociálna poist'ovňa menuje iba úradníka vedúceho, a to po vypočutí spoločnosti. Jeho služobné pôžitky hradí spoločnosť.

§ 3.

(1) Právne jednania, listiny a pozemnoknižné zápisy, ktorých je treba ku sriadeniu okresných sociálnych poist'ovien alebo k preveďeniu zrušenia nemocenských poist'ovien podľa čl. I, § 2, alebo ku sriadeniu Krajských sväzov sociálnych poist'ovien alebo k preveďeniu zrušenia sväzov nemocenských poist'ovien podľa § 93 poist'ovacieho zákona v znení čl. II, alebo k preveďeniu premeny úrazových poist'ovien robotníckych podľa čl.

III, § 1, alebo k uskutočneniu prevodov podľa čl. IV, § 1, alebo k preveďeniu premeny závodnej nemocenskej poist'ovne Česko-Slovenskej plavobnej akciovej spoločnosti Labskej podľa čl. IV, § 2 — menovite k prevodom imania doterajších poist'ovien (sväzov) na poist'ovne (sväzy) v spomenutých ustanoveniach uvedené — sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

(2) Povinnosť k plateniu poplatkového ekvivalentu, týkajúca sa imania prevádzaného podľa ustanovení uvedených v odseku 1, prechádza na nového vlastníka, ktorý je povinný zaplatiť i prípadný nedoplatok poplatkového ekvivalentu i s úrokmi zo zameškania a nákladmi upomínacími a exekučnými. Taktiež desaťročná lehota podľa pozn. 3 k sadz. položke 57/106 Be) poplatkového zákona sa uvedenými prevodmi imania nepretrhuje a beží ďalej u nového vlastníka.

§ 4.

Všade tam, kde sa v poist'ovacom zákone hovorí o nemocenských poist'ovniach, rozumejú sa tým okresné sociálne poist'ovne; rovnako tak, kde sa v úrazovom zákone hovorí o úrazových poist'ovniach, rozumejú sa tým, nakoľko z tohto nariadenia nevyplýva nič iné, Krajské úradovne Ústrednej sociálnej poist'ovne.

§ 5.

(1) Ustanovenia čl. II, nakoľko sa nimi mení § 7, ods. 2, § 81, ods. 4 a §§ 107 a 175 poist'ovacieho zákona, platia na území celého štátu, ostatné ustanovenia tohto nariadenia v krajinách Českej a Moravskosliezskej.

(2) Nakoľko právne predpisy poist'ovacieho a úrazového zákona upravujú tú istú vec ako toto nariadenie a sú v rozpore s jeho ustanoveniami, pozbyávajú platnosti. Platnosť strácajú zvlášte ustanovenia §§ 23 až 29 a), §§ 31 až 67 b), §§ 69 až 71 a § 84 poist'ovacieho zákona, nakoľko sa týkajú poist'ovien podrobných dozoru Ústrednej sociálnej poist'ovne.

(3) Ustanovenia §§ 2 a 25 vl. nar. č. 379/1938 Sb. z. a n. zostávajú nedotknuté.

(4) Ustanovenia čl. I, II a IV nadobúdajú účinnosť dňom 1. májom 1939; ustanovenia čl. III dňom 1. júlom 1939. Toto nariadenie preveďie minister sociálnej a zdravotnej správy v dohode so zúčastnenými ministrami, poľažne Slovenská krajská vláda a vláda Podkarpatskej Rusi.

**Розпорядок влади
з дня 24. лютого 1939
про забезпечення службовиків на
випадок недуги, скалічення, інвалідності
та старості.**

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по арт. II конституційного уповноважнюючого закону з дня 15. грудня 1938, ч. 330 Зб. з. і р.:

**Обезпечення на випадок недуги,
інвалідності та старості.**

Арт. I.

§ 1.

(1) Носієм забезпечення хорих по закону з дня 9. жовтня 1924, ч. 221 Зб. з. і р., про забезпечення службовиків на випадок недуги, інвалідності та старості, в розумінню правних приписів, що його змінюють і доповнюють — даліше закон про забезпечення — є окружні соціальні заведення забезпечення (§ 2).

(2) Окружні соціальні заведення забезпечень є аж до відкликання також носіями забезпечення хорих — осіб, наведених в § 1 закону з дня 1. липня 1926, ч. 117 Зб. з. і р., яким зберігається для пенсійних забезпечень та для членів гутиничних братніх кас правосилля деяких постанов правних приписів про забезпечення хорих, оскільки вони є забезпечені в тих заведеннях забезпечення хорих, що підлягають доглядові Центрального соціального заведення забезпечень.

(3) Окружне соціальне заведення забезпечень є місцево приналежне переводити забезпечення хорих цих осіб, що виконують в його обводі праці або служби, які підлягають забезпеченню та не є забезпечені в ніякому заведенні забезпечень хорих, що забезпечує тільки особи, наведені в § 1 зак. ч. 117/1926 Зб. з. і р. Перехідне виконування праць або служб в обводі іншого окружного соціального заведення забезпечень не змінює приналежності забезпечення, оскільки наведені праці або служби виконуються у того самого працедавця.

(4) Окружні соціальні заведення забезпечень є правничими особами, можуть своїм іменем набувати права та зобов'язуватися, можуть скаржити і бути скаржені.

§ 2.

(1) Центральне соціальне заведення обез-

печень зложить окружні соціальні заведення забезпечень з правила в тім місці, що є осідком окружного уряду. Одночасно воно встановить обвід управління заведення забезпечень, що відноситиметься з правила до обводу управління окружного уряду. Центральне соціальне заведення забезпечень може одначе, з огляду на спеціальні відносини, встановити обвід та осідок заведення забезпечень інакше або розв'язати окружні соціальні заведення забезпечень та змінити їхній обвід і осідки; Центральне соціальне заведення забезпечень може зі згаданих причин також заложити нові окружні соціальні заведення забезпечень. Всі ці заарядження вимагають одобрення міністерства соціального і здоровельного управління.

(2) Для кожного ново заложеного окружного соціального заведення забезпечень встановить першу забезпечену тарифу забезпечення хорих Центрального соціального заведення забезпечень.

(3) Всі заведення забезпечення хорих, що підлягають доглядові Центрального соціального заведення забезпечень — за винятком заведень забезпечень хорих наведених в арт. IV, §§ 1 і 2 — розв'язуються з днем правосилля цього розпорядку. З цимже днем перейме окружне соціальне заведення забезпечень, оскільки з дальших постанов цього розпорядку не подається щось іншого, все майно, права й обов'язки розв'язаних заведень забезпечення хорих, що їх осідки лежать в його обводі. Ліквідацію переведе Центральне соціальне заведення забезпечень.

§ 3.

Органами окружного соціального заведення забезпечень є:

- а) представництво,
- б) надзірний виділ,
- в) управляючий урядник.

§ 4.

(1) Представництво складається з десяти членів (заступників), з яких п'ять належить до групи забезпеченців а п'ять до групи працедавців.

(2) Членів з групи забезпеченців і працедавців іменує Центральне соціальне заведення забезпечень, заслухавши професійні спілки службовиків і працедавців; евентуально воно може зажадати внеску від окружного уряду, що в його обводі є осідок окружного

соціального заведення обезпечень. За кожного члена представництва іменується одночасно заступник.

(3) Поодиноких членів (заступників) може Центральне соціальне заведення обезпечень відкликати а на їх місце або на місце іншим способом відпавших членів (заступників) іменувати інших членів (заступників).

(4) Час функції представництва триває шість літ. Члени (заступники) остають в уряді також по упливі цього часу, доки не переймуть урядування їх наслідники.

(5) Представництво управляє і заступає окружне соціальне заведення обезпечень у всіх справах, які законом про обезпечення або статутом не є застережені для інших органів заведення обезпечень.

(6) До часу, поки уконституується перше представництво окружного соціального заведення обезпечень, або якщо представництво заведення обезпечень станеться нездібним рішати, або відмовляється виконувати свої обовязки, персводить його завдання через свого заступника Центральне соціальне заведення обезпечень; до трох місяців вони мусить одначе іменувати нове представництво.

§ 5.

(1) Представництво вибирає між собою надполовинною більшістю відданих голосів старосту і його заступника. Якщо при першому виборі ніхто не дістане цюї більшости, відбудеться вущий вибір між кандидатами, що одержали найбільше голосів. Вибраний є той, хто зосередив для себе найбільше число важних голосів. Якщо і при другому виборі зосередиться на двох або більше кандидатів однакове число голосів, рішють між ними лось.

(2) Якщо староста є вибраний з групи обезпеченців, заступник належить до групи працедавців і навпаки.

(3) Закиди проти вибору старости або його заступника, які мусять підписати принайменше три члени представництва, слід подати до вісьмох днів від дня вибору Центральному соціальному заведенню обезпечень, яке про нього рішють з остаточним правосиллям до тридцяти днів по їх надісланню.

(4) Вибір старости (його заступника) стається правосильним, якщо мине реченець вісьмох днів, встановлений для подання закидів, а їх не подано; якщо їх подано,

з дием, коли стороні доручено відмовне писемне рішення.

§ 6.

(1) Надзірний виділ складається з шістьох членів (заступників), з яких три належать до групи обезпеченців а три до групи працедавців. Постанови § 4, уст. 2 до 4 і 6 обовязують анальогічно також тут.

(2) Про вибір предсідника надзірного виділу і його заступника обовязує анальогічно постанова § 5 з тим, що закиди проти вибору мусять підписати принайменше два члени надзірного виділу. Якщо староста є вибраний з групи обезпеченців, належить предсідник надзірного виділу до групи працедавців і навпаки.

(3) Надзірний виділ є покликаний до надзору над точним додержуванням закону, статуту та інших приписів і до загальної господарки окружного соціального заведення обезпечень.

§ 7.

Предсідник надзірного виділу і його заступник можуть також взяти участь в засіданнях представництва а староста і його заступник в засіданнях надзірного виділу, а то з голосом порадника.

§ 8.

Подрібні приписи про скликування, діланя, ухвалювання й діяльність представництва й надзірного виділу, як також про права й обовязки старости та його заступника і предсідника надзірного виділу і його заступника, обіймає статут окружних соціальних заведень обезпечень, які будуть управильнені по візрцевому статути, який видасть Центральне соціальне заведення обезпечень за одобренням міністерства соціального та здоровельного управління. Статут окружних соціальних заведень обезпечень та їх зміни одобрює центральне заведення обезпечень. Доки це не станеться, слід вжити анальогічно статути, що досі обовязував окружні заведення обезпечень хорих, оскільки він не противиться постановам цього розпорядку.

§ 9.

(1) Управляючий урядник має кермувати працями окружного соціального заведення обезпечень; він є прямим начальником всіх його службовиків. Його права й обовязки встановить Центральне соціальне заведення обезпечень службовими правилами.

(2) Управляющий урядник бере участь в засіданнях представництва й надзірчого відділу з голосом поради, якщо не йде о справи, що відносяться до його особи або до особи повноваженої з ним взагалі в першій лінії, побічній або зішвагреній аж до другого ступеня.

(3) Якщо управляющий урядник є переконачений, що ухвала органів наведених в уступі 2, протидіє обов'язуючим приписам, він є управлений і повинен предложити цю ухвалу до вирішення Центральному соціальному заведенню забезпечень і здержати викон аж до цього вирішення.

§ 10.

(1) Службовників окружного соціального заведення забезпечень, крім урядників наведених в § 12 цього розпорядку, приймає (іменує), звільняє і службові умови з ними згадуює представництво окружного соціального заведення забезпечень при умовинах встановлених службовим і дисциплінарним правильником (уст. 2).

(2) Правне становище цих службовників, умовини їх прийняття, звільнювання, дисциплінарного доходування, як також їхні службові і пенсійні побори та взагалі службове відношення будуть управленийі службовим та дисциплінарним правильником, який для цих службовників видасть Центральне соціальне заведення забезпечень, заслухавши професійні центральні службовників соціально-забезпечуючих заведень; постанова § 40 розпорядку влади з дня 21. грудня 1938, ч. 380 36. з. і р., про щадничі персональні зазначення остає без зміни. Цей службовий та дисциплінарний правильник обов'язує всіх службовників окружних соціальних заведень забезпечень; заки він буде виданий, обов'язує їх покищо дотеперішній службовий та дисциплінарний правильник виданий для службовників заведень забезпечень хорних Центральним соціальним заведенням забезпечень, оскільки він не протидіє постановам цього розпорядку і розпорядку влади з дня 21. грудня 1938, ч. 379 36. з. і р., про управленийня деяких персональних відносин в публічному управлінню.

§ 11.

(1) Окружне соціальне заведення забезпечень вступить з днем правосилля цього розпорядку до службових умов службовників розв'язаних заведень забезпечень хорних, які згаданого дня були ще в активній службі, оскільки ці умови не виходять поза межі

дотеперішнього службового й дисциплінарного правильника для службовників заведень забезпечень хорних. Окружне соціальне заведення забезпечень не зобов'язане однак залишити перенятим службовикам, хоч вони були встановлені на стало, їхнє службове становище, яке мали у розв'язаному заведенню забезпечень хорних та давати їм функційний службовий додаток і інші додатки (вигоди, натуральні мешкання і т. п.), залежні від виконання їх попередньої функції або службового становища.

(2) До трох місяців від дня правосилля нового службового й дисциплінарного правильника (§ 10, уст. 2) розв'яжуть окружні соціальні заведення забезпечень дотеперішні умови перенятих службовників в їхній платовій (поборовій) часті, приділять їх до службових категорій, що відповідатимуть їхньому новому службовому становищу, та вимірять їм службові побори по постановам нового службового й дисциплінарного правильника; але при цьому вони не управленийі переложити службовників до категорій, що була би нища о більше як о одну категорію від дотеперішньої категорії.

(3) Для переведення постанови уступу 2 видасть Центральне соціальне заведення забезпечень нап'ямні, обов'язуючі для окружних соціальних заведень забезпечень. Ці нап'ямні вимагають одобрення міністерства соціального та здоровельного управління. Якщо окружне соціальне заведення забезпечень не переведе у встановленому реченні управленийня службових умов перенятих службовників по постанові попереднього уступу, зробить відповідне зазначення Центральне соціальне заведення забезпечень з обов'язуючим правосиллям як щодо відносного службовика, так також щодо окружного соціального заведення забезпечень.

(4) Якщо службове розв'язаного заведення забезпечень хорних не вступить до служби, до якої його приділить окружне соціальне заведення забезпечень, зникає його дотеперішнє службове відношення без праву на виповідь та прав, що випливають з виповіди.

(5) На стало встановленим службовикам, що до тридцяти днів від дня правосилля цього розпорядку заявлять, що вони вступают з служби окружного соціального заведення забезпечень, може бути признане відхідне аналогічно постанови § 29, уст. 2 дотеперішнього службового й дисциплінарного правильника для службовників заведень забезпечень хорних.

(6) Окружні соціальні заведення забезпечень повинні переняти до своїх служб службовиків чеської народности приділених їм Центральним соціальним заведенням забезпечень, які були приневолені залишити свої посади в заведеннях забезпечень хорих наслідком територіальних або державноправних змін. Центральне соціальне заведення забезпечень встановлює одночасно їх зачислення та встановить висоту їх поборів. Службовики, що в ранішому службовому становищі були встановлені на стало, не можуть бути взагалі звільнені без згоди Центрального соціального заведення забезпечень; останні службовики не можуть без цієї згоди дістати відповіді зі служби перед 31. груднем 1940, хіба що були би сповнені умовини, що на їх основі може бути службове звільнення по закону з 11. липня 1934, ч. 154 36. з. і р., про приватних службовиків без збереження речення відповіді.

(7) До 31. грудня 1940 може Центральне соціальне заведення забезпечень, якщо цього вимагає службовий інтерес, переложити службовика окружного соціального заведення забезпечень та приділити його по його заслуханню дочасно або на стало до іншого окружного соціального заведення забезпечень. Це заведення повинно прийняти переложеного службовика до своєї служби, призначити його, оскільки Центральне соціальне заведення забезпечень не встановить інакше, до категорії і степеня, що відповідає його дотеперішньому призначенню та виплачувати йому службові побори по службовому й дисциплінарному правильнику. Додатковані кошти перепроводження заплатити аналогічно приписів, обов'язуючих державних урядників, переложеному службовикови Центральне соціальне заведення забезпечень. Проти зарядження Центрального соціального заведення забезпечень нема поправного середника; якщо такий службовець не вступить у встановленому реченні, що не може бути коротший чим тридцять днів, до служби, яку йому приділить Центральне соціальне заведення забезпечень, обов'язує аналогічно постановою уступу 4.

(8) Попередні постанови відносяться аналогічно також до урядових лікарів, встановлених по § 143, уст. 1 закону про забезпечення.

§ 12.

(1) Центральне соціальне заведення забезпечень встановлює в окружних соціальних заведеннях, що мають на протязі останніх трох років найвище 5000 обов'язкових обез-

печенців, управляючого урядника та його заступника; в окружному соціальному заведенню забезпечень, що має більше чим 5.000 обов'язкових забезпеченців, встановлює управляючого урядника, його заступника й книговодця. Якщо заведення забезпечень має більше чим 100.000 забезпеченців, можуть бути встановлені два заступники управляючого урядника.

(2) Урядників наведених в уступі 1 приймає (іменує), підносить, перекладає та звільняє Центральне соціальне заведення забезпечень, що їх також платить, та згадує з ними службові умови в межах службового й дисциплінарного правильника по уступу 3. Ці урядники підлягають дисциплінарному правосиллю Центрального соціального заведення забезпечень, яке прийме від них присягу, що вони зберігатимуть закони й інші приписи та що будуть чесно й совісно сповняти переняті обов'язки; інакше до цих урядників відноситься також аналогічно постановою § 68 закону про забезпечення.

(3) Правне становище цих урядників, умовини їх прийняття (іменування), звільнення, дисциплінарного доходження, як також їх службові й пенсійні побори і взагалі службове відношення будуть управлінні службовим і дисциплінарним правильником, який видасть Центральне соціальне заведення забезпечень, заслухавши професійні центральні службовиків соціально забезпечуючих установ; постановою § 40 розп. влад. ч. 380/1938 36. з. і р. остає без зміни; заки він буде виданий, відноситься до них покищо дотеперішній службовий і дисциплінарний правильник виданий для службовиків заведень забезпечень хорих Центральним соціальним заведенням забезпечень, оскільки він не противиться постановам цього розпорядку та розпорядку влади ч. 379/1938 36. з. і р.

§ 13.

Окружні соціальні заведення забезпечень, що переняли частку обводу управління заведень забезпечень хорих, що їх осідок остав в області прилученій до інших держав, не приступають до умов і зобов'язань цих заведень забезпечень хорих.

§ 14.

(1) Дотеперішні роз'ємні суди окружних заведень забезпечень хорих, що їх осідок станеться осідком окружних соціальних заведень забезпечень, переміняються з днем правосилля цього розпорядку на роз'ємні

суди окружних соціальних заведень обезпечень. Останні роз'ємні суди заведень обезпечень хоріх розв'язуються. Спори, що їх з днем правосилля цього розпорядку ще не вирішили дотеперішні роз'ємні суди заведень обезпечень хоріх, вирішуть вже роз'ємні суди окружних соціальних заведень обезпечень.

(2) Про склад та управління роз'ємних судів окружних соціальних заведень обезпечень обов'язують аналогічно постанови п'ятої часті закону про обезпечення про роз'ємні суди заведень обезпечень хоріх з цюю зміною, що дванадцять асесорів роз'ємних судів окружних соціальних заведень обезпечень і дванадцять їх заступників як також двадцять асесорів судів обезпечень та двадцять їх заступників іменують краєві уряди, а двадцять асесорів вищого суду обезпечень і двадцять їх заступників міністерство соціального та здоровельного управління, заслухавши професійні зєдинення службовиків і працєдавців. Половина асесорів (заступників) належить до групи обезпеченців а половина до групи працєдавців. Час функції асесорів (заступників) цих судів тріває шість років.

(3) Поодинокі асесорів (заступники) згаданих судів можуть уряди, згадані в уступі 2, відкликати а на їх місце або на місце інакше відпавших асесорів (заступників) іменувати інших асесорів (заступників).

(4) Дотеперішні асесори (заступники) остають одначе на своїх місцях, доки не переберуть уряду ново іменовані асесори (заступники).

Арт. II.

Закон про обезпечення дальше змінюється ось як:

§ 7, уст. 2 звучить:

(2) Також обезпечення інвалідів та обезпечення на старість настає з тим днем, якщо службєвик був в пору зголошений до обезпечення (§ 17) в заведенню обезпечень. Якщо це не сталося, настає це обезпечення щойно з днем, коли зголошення дійшло до заведення обезпечень, або коли воно було подане допоручено на почту. Час перед цим днем слід зачислити тільки тоді, коли зголошення подав працєдавець або службєвик і коли належитість за обезпечення за той час була заплачена скорше, чим настав обезпечений випадок; до часу вижидання (§ 107) зараховується одначе найвище пидєсять причинкових тижнів.

§ 68 доповнюється уступом 3 такого змісту:

(3) Службєвники Центрального соціального заведення обезпечень, його Краєвих канцелярій, Краєвих союзів соціальних заведень обезпечень та окружних соціальних заведень обезпечень не можуть бути членами адміністраційних органів Центрального соціального заведення обезпечень, Краєвих канцелярій та окружних соціальних заведень обезпечень.

§ 75, уст. 3 звучить:

(3) Центральне соціальне заведення обезпечень причиниться для окружних соціальних заведень обезпечень на покриття адміністраційних накладів, получених з видачею доказів (легітимацій) обезпеченців по § 21a), як також з чинитьбами, наведеними в § 187, уст. 2, квотою, яку воно встановить в межах своїх рахункових підстав. Це зарядження вимагає одобрєння міністерства соціального та здоровельного управління.

В § 81, уст. 4, слід вложити замість речення 2 такі постанови:

Час функції представництва тріває шість років. Предсідник (його заступники) і члєни (заступники) представництва остають в уряді також по упливі цього часу, доки не вступають до уряду їх наслідники.

§ 93, уст. 1 звучить:

(1) Міністерство соціального та здоровельного управління зложить для повнення цілей наведених в уступі 2 Краєві союзи соціальних заведень обезпечень, а то в Празі для Чеського Краю а в Брні для Моравсько-шлеського Краю. Краєві союзи є правничими особами, можуть своїм іменем набувати права і зобов'язуватися, можуть скаргити й бути скаргєні. Окружні соціальні заведення обезпечень та соціальне заведення обезпечень Чесько-Словацького пароплавного акційного лабського товариства повинні бути членами приналежного Краєвого союзу. Краєві союзи підлягають доглядови Центрального соціального заведення обезпечень аналогічно приписів діючих про догляд над соціальними заведеннями обезпечень.

В § 93, уст. 2 останнє речення звучить:

При повненню завдань згаданих в букві б), в), д) і ж) союзи повинні придержуватися напрямних, виданих Центральним соціаль-

ним заведенням забезпечень. Міністерство соціального та здоровельного управління може одначе союзні завадження, вміщені у згаданих постановах, трівало або дочасно обмежити, згідно перенести на Центральне соціальне заведення забезпечень.

§ 93, уст. 3 до 8 звучить:

(3) Про склад, іменування й управління союзних органів діють аналогічно постанові арт. 1, § 3 до 7 розпорядку влади з дня 24. лютого 1939, ч. 52 36. I, про забезпечення службовиків на випадок недуги, скалічення, інвалідности та старости, з тим, що міністерство соціального і здоровельного управління іменує, заслухавши Центральне соціальне заведення забезпечень, до представництва союзу трох членів (заступників) з групи забезпечень, трох членів (заступників) з групи працевдавців і чотирох членів (заступників) від фаховців забезпечення хорих; до надзірнього відділу воно іменує аналогічно двох членів (заступників) з групи забезпечень, двох членів (заступників) з групи працевдавців і двох членів (заступників) від фаховців забезпечення хорих. Міністерство соціального та здоровельного управління рішає також про закиди проти вибору старости представництва і його заступника, як також про закиди проти вибору предсідника надзірнього відділу і його заступника. Також іменування заступника та й представництва й надзірнього вибору аналогічно постанов арт. 1, § 4, уст. 6 і § 6, уст. 1 того самого розпорядку приналежить міністерству соціального та здоровельного управління, а то по заслуханню Центрального соціального заведення забезпечень. Перший статут союзів, який видасть міністерство соціального та здоровельного управління, заслухавши Центральне соціальне заведення забезпечень, має обіймати особливо постанови про скликування, засідання, рішення й діяльність представництва та надзірнього відділу, про права й обовязки старости і його заступника, предсідника надзірнього відділу та його заступника, про права й обовязки управляючого урядника і його заступника, далі про встановлення членського причинку для цілей союзу, про заступництво союзу на зовні, про форму правно обовязуючих актів, як також про це, як слід укладати, провірювати річний бюджет та публікувати оголошення союзу. Зміна статуту та зміна висоти членських причинків вимагають одобрення Центрального соціального заведення забезпечень.

(4) Службовиків союзу, до яких анальо-

гічно відносяться постанови § 68 закону та постанови арт. 1, § 10, уст. 2 розп. вл. ч. 52/1939 36. I, приймає (іменує), звільнює та службові умови з ними згаджує представництво союзу при умовинах встановлених службовим і дисциплінарним правильником для службовиків окружних соціальних заведень забезпечень. Приняття (іменування) і звільнення управляючого урядника та його заступника, як також їхні службові умови вимагають одобрення Центрального соціального заведення забезпечень.

(5) Союзи заведень забезпечень хорих: „Чесько-Словацька централь заведень забезпечень хорих в Празі, З'єдинення хліборобських заведень забезпечень хорих в Празі, Центральний союз заведень забезпечень в Празі“ розвязуються. Їх ліквідацію переведе Центральне соціальне заведення забезпечень.

(6) Права й зобовязання розвязаних союзів перейдуть з днем правосилля цього розпорядку після відношення пересічного числа забезпечень заведень забезпечень хорих, що підлягають доглядові Центрального соціального заведення забезпечень, в поодиноких краях в календарному місяці, який попереджує день правосилля розпорядку влади ч. 52/1939 36. I, на Краєві союзи, що також переймуть скількість службовиків, яка відповідає цьому відношенню, рахуючи в це лікарів, але з оглядом на підприємства союзу та на лічниці заведень, що їх осідок остане на території причаєжского Краєвого союзу. Якщо Краєві союзи не погодяться в справі розділення прав і зобовязань та в справі переняття службовиків (лікарів), рішить міністерство соціального та здоровельного управління, заслухавши Центральне соціальне заведення забезпечень.

(7) Краєві союзи соціальних заведень забезпечень приступлять до службових умов перенятих службовиків розвязаних союзів, оскільки ці умови були згаджені перед 1. липнем 1938; при цьому діють аналогічно постанові арт. 1, § 11, уст. 1 до 5 розп. вл. ч. 52/1939 36. I.

(8) Для Краєвих союзів соціальних заведень забезпечень діють аналогічно також постанови арт. 1, § 11, уст. 6 до 8 вл. розп. ч. 52/1939 36. I, як також постанови §§ 2 і 25 розп. вл. ч. 379/1938 36. з. і р. та § 40 розп. вл. ч. 380/1938 36. з. і р.

§ 93 доповнюється дальшим уступом такого змісту:

(9) Закладати інші союзи чим наведені

в уступі 1 та якінебудь інші з'єднання соціальних заведень забезпечень не дозволено.

В § 93 а):

1. В уступі 1 перше речення звучить:

(1) Якщо окружне соціальне заведення забезпечень вимірює належність за забезпечення вищу чим 5% середнього денного зарплату, слід в його обводі замість плати хорим наведеної в § 95, 1, ч. 2 в часі перших чотирнадцяти днів дати таку денну плату хорим:

2. Уступ 2 зноситься.

3. Уступ 3 стається уступом 2, при чому слова „заведення забезпечення хорих“ слід заступити словами „окружне соціальне заведення забезпечень“.

4. Уступ 4 зноситься.

В § 102, уст. 1 слід вложити за слова „лічного піклування“ слова „запобіжного й репресійного“.

§ 105, уст. 1 доповнюється новою буквою „й“ цього змісту:

й) для усунення недуги уділюється забезпечення запобіжне лічне піклування.

§ 107 звучить:

(1) До набуття праву на данини наведені в § 106 треба, щоби

а) були сповнені умовини встановлені для припаду (припавшості) приналежної данини;

б) при данинах згаданих в § 106, буква а) до г) та при платні відправ у випадку § 121, уст. 2 минув час вижидання, заки настав забезпеченний випадок.

(2) Час вижидання виносить сто п'ятьдесят причинкових тижнів (§ 108); якщо однак забезпечена особа не зискала до кінця календарного року, в якому вона скінчила 45 років життя, цих сто п'ятьдесят причинкових тижнів, виносить час вижидання двіста п'ятьдесят причинкових тижнів (§ 108). Ця постанова не відноситься однак до забезпечених випадків забезпечення інвалідів і на старість, які настали перед днем правосилля розпорядку влади ч. 52/1939 36. I.

§ 143, уст. 1 доповнюється оцим дальшим реченням:

Урядовий лікар має право брати участь в засіданнях представництва й надзірнього відділу з правом голосу порадника.

§ 175 звучить:

Належності за забезпечення з належностями можна домагатися судовою екзекуцією на основі вивовнимого виказу недоплатків. Додаток про вивовнимість залучить окружне соціальне заведення забезпечень, зглядно заведення забезпечень хорих. Дозволити й перевести екзекуцію є покланний приналежний екзекуційний суд.

Обезпечення робітників проти скалічення.

Арт. III.

§ 1.

(1) Носієм забезпечення проти скалічення по закону з дня 28. грудня 1887, ч. 1 д. з. з р. 1888, про забезпечення робітників проти скалічення, в розумінню правних приписів, що його змінюють та доповнюють — дальше закон проти скалічення — є Центральне соціальне заведення забезпечень, яке переводить його посередництвом Краєвих канцелярій Центрального соціального заведення забезпечень з осідком в Празі та Брні, в які переміняється Заведення забезпечень робітників проти скалічення в Празі та Брні.

(2) Краєві канцелярії виконують в заступництві Центрального соціального заведення забезпечень чи то завдання, призначені досі законом проти скалічень заведенням забезпечень робітників проти скалічення, оскільки з цього розпорядку не подається що іншого, чи завдання призначені їм Центральним соціальним заведенням забезпечень: вони згаджують особливо за нього умови, зобов'язуються по уповновласненню уділеному їм загально або поодинокі Центральним соціальним заведенням забезпечень, видають рішення, зглядно ухвали по §§ 14, 18 до 20, 23, 36 та 39 закону проти скалічення тощо, та можуть скажити або бути скажені. Центральне соціальне заведення забезпечень є однак управлене в якомунебудь пробігу часу адміністратійного поступовання та в поступованню перед роз'ємними судами і перед вищим судом забезпечень виступати й поступати само.

(3) Центральне соціальне заведення забезпечень переводить забезпечення проти скалічення в Краєвих канцеляріях зі самостійним господаренням та рахунками.

(4) Постанови закону з дня 2. липня 1934, ч. 173 36. з. і р., яким змінюються й доповнюються приписи про судівництво забезпечення робітників проти скалічення, та розпорядку

плати з дня 22. грудня 1934, ч. 262 36. з. і р., яким улавноється роз'ємне судівництво забезпечення робітників проти скалічення (заосмотрення), остають незмінені з тим, що дотеперішній роз'ємний суд (гірничий сенат, експозитура роз'ємного суду) заведення забезпечень проти скалічення зміняться в роз'ємний суд (гірничий сенат, експозитуру роз'ємного суду) відповідної Краєвої канцелярії Центрального соціального заведення забезпечень.

§ 2.

Подробиці потрібні для переведення арт. III будуть улавноєні розпорядком влади.

Перехідні, спільні, кінцеві постанови й постанови про переведення.

Арт. IV.

§ 1.

(1) Заведення забезпечень хорих, що по пересічному числу забезпеченців року 1937 забезпечували більше чим половину осіб, наведених в § 1 зак. ч. 117/1926 36. з. і р., не будуть розвязані. Ці заведення забезпечень переведуть з днем правосилля цього розпорядку до відповідних окружних соціальних заведень забезпечень всіх забезпеченців, що підлягають забезпеченню хорих по закону про забезпечення. З цим же днем переймуть ці окружні соціальні заведення забезпечень часті майна, що припадає на згаданих забезпеченців, та відповідне число службовиків, а то по засадам арт. I, § 11. Центральне соціальне заведення забезпечень може одначе в порозумінню з причасними заведеннями забезпечень та в порозумінню з міністерством соціального та здоровельного управління внормувати питання переняття злишніх службовиків заведень забезпечень та віддачі майна інакше.

§ 2.

(1) Професійне заведення забезпечення хорих Чесько-Словацького пароплавного акційного лабського товариства переміниться з днем правосилля цього розпорядку в Соціальне заведення забезпечень Чесько-Словацького пароплавного акційного лабського товариства а його роз'ємний суд в роз'ємний суд цього заведення забезпечень.

(2) Соціальне заведення забезпечень Чесько-Словацького пароплавного акційного лабського товариства покликане переводити

ти забезпечення всіх осіб, що підлягають обовязку забезпечення і є заняті в підприємстві, згідно в пароплавних підприємствах, загосподарюваних цим товариством.

(3) Соціальне заведення забезпечень Чесько-Словацького пароплавного акційного лабського товариства та його роз'ємний суд обовязують загальні постанови закону про забезпечення в розумінню цього розпорядку з тим, що

а) товариство постарається на власну відповідальність і своїм накладом о ведення рахунків і каси;

б) якщо не вистарчить майно соціального заведення забезпечень для покриття біжучих видатків, товариство дасть потрібні безпроцентові задатки;

в) якщо не вистарчить належитість за забезпечення на покриття обовязкових данин, хоч вона вже була звищена на 55% середнього денного заробітку, заплатити товариство зі своїх середників все, чого буде треба на їх покриття;

г) членів представництва й надзірного виділу з групи працедавців іменує товариство;

г) постанови арт. I, § 12 цього розпорядку обовязують з тою зміною, що Центральне соціальне заведення забезпечень іменує тільки управляючого урядника, а то по заслуханню товариства. Його службові побори платить товариство.

§ 3.

(1) Правні ділання, документи та записи до книг, що їх треба для заложення окружних соціальних заведень забезпечень або для переведення розвязання заведень забезпечень хорих по арт. I, § 2, або для заложення Краєвих союзів соціальних заведень забезпечень або для переведення розвязання союзів заведень забезпечень хорих по § 93 закону про забезпечення в розумінню арт. II, або для переведення зміни заведень забезпечень робітників проти скалічення по арт. III, § 1, або для здійснення переводу по арт. IV, § 1, або для переведення зміни професійного заведення забезпечень хорих Чесько-Словацького пароплавного акційного лабського товариства по арт. IV, § 2 — особливо для переводів майна дотеперішніх заведень забезпечень (союзів) на заведення забезпечень (союзи) наведені у згаданих постановках — є вільні від стемпнів та оплат.

(2) Обовязок плачення оплатового еквід-

ленту, що відноситься до майна переводжуваного по постановам наведеним в уступі I, переходить на нового власника, що є повинен заплатити також есентуальну недоплату платового еквіваленту разом з відсотками з проволонки та з коштами за напіннення й ексекції. Також десятилітній реченець по прим. 3 до тариф. позиції 57/106 Бе) закону про оплати згаданими переводами майно не переривається, але біжить далі в нового власника.

§ 4.

Всюди, де в законі про забезпечення говориться про заведення забезпечень хорих, слід цим розуміти окружні соціальні заведення забезпечень; також там, де в законі про забезпечення проти скалічень говориться про заведення забезпечень проти скалічення, слід цим розуміти, оскільки з цього розпорядку не подається чого іншого, Краєві канцелярії Центрального соціального заведення забезпечень.

§ 5.

(1) Постанови арт. II, оскільки ними змінюються § 7, уст. 2, § 81, уст. 4 та §§ 107 і 175 закону про забезпечення, обов'язують на території цілої держави, останні постанови цього розпорядку в Чеському та Моравсько-сільському Краю.

(2) Оскільки правні приписи закону про забезпечення і проти скалічення правильною-

ють цю саму справу так, як цей розпорядок і противляться його постановам, вони траплять правосилля. Правосилля траплять особливо постанови §§ 23 до 29 а), §§ 31 до 67 б), §§ 69 до 71 і § 84 закону про забезпечення, оскільки вони відносяться до заведень забезпечень, що підлягають надзору Центрального соціального заведення забезпечень.

(3) Постанови §§ 2 і 25 розп. вл. ч. 379/1938 36. з. і р. остають без зміни.

(4) Постанови арт. I, II і IV набувають правосилля з днем 1. травня 1939; постанови арт. III з днем 1. липня 1939. Цей розпорядок переведе міністр соціального та здоровельного управління в порозумінню з причасними міністрами, зглядно Словацька краєва влада і влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.,
tiež za všech členov
Slov. vlády.

Syrový v. r.

Dr. Šádek v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Cipera v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Prchala v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 22.

Vydána dne 13. března 1939.

Cenn: K 1.—.

Obsah: (53. a 54.) 53. Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 13. července 1934, č. 161 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon ze dne 4. května 1934, č. 89 Sb. z. a n., o povinném známkování chmele a úpravě rozsahu pěstování chmele. — 54. Vyhláška o paušalování daně z obrátu u drobných zemědělců v zemích České a Moravskoslezské za rok 1938.

53.

Vládní nařízení

ze dne 2. března 1939,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 13. července 1934, č. 161 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon ze dne 4. května 1934, č. 89 Sb. z. a n., o povinném známkování chmele a úpravě rozsahu pěstování chmele.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle §§ 2, 7, 9, 11 a 17 zákona ze dne 4. května 1934, č. 89 Sb. z. a n., o povinném známkování chmele a úpravě rozsahu pěstování chmele, ve znění vládního nařízení ze dne 17. prosince 1938, č. 349 Sb. z. a n. (dále jen zákon):

Čl. I.

Vládní nařízení č. 161/1934 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

1. § 1, odst. 1 a 2 znějí:

(1) Za chmelařské výrobní oblasti se prohláší:

1. „Česká oblast žatecká“ se známkovými v Lounech a v Rakovníku,
2. „Roudnicko“ se známkovnou v Roudnici nad Labem,
3. „Tršicko“ se známkovnou v Tršicích.

(2) Ohraničení jednotlivých výrobních oblastí obsahuje dodatek k tomuto nařízení. V České oblasti žatecké určí příslušnost výrobních obcí (míst) ke známkovným ministerstvo zemědělství vyhláškou v „Úředním listě republiky Česko-Slovenské“.

2. V § 4, odst. 1, písm. a), ve větě první se vypouštějí slova „nebo s udáním odrůdy „červenák“ nebo „zeleňák““.

3. V § 4, odst. 1, písm. b) věta první zní:

V České oblasti žatecké „Podlesí“; na Roudnicku „Roudnicko-polepská Blata“.

4. § 5, odst. 1 zní:

(1) Označení místního původu chmele na obalu nebo na štítku, prováděné ve výrobní obci, obsahující údaje stanovené v § 4 zákona.

5. V § 5 se vypouští odstavce 2 a dosavadní odstavce 3 až 9 se přečíslovají na odstavce 2 až 8. V nově označeném odstavci 5 (dosavadním 6) se slova „mohou se známkovny dohodnouti“ nahrazují slovy „jsou známkovny povinny se dohodnouti“ a k těmto odstavci se na konci připojuje věta: „Tato ministerstva rozhodnou také, nebylo-li dohody docíleno.“

6. § 6, odst. 2 zní:

(2) Pro ostatní údaje, jež jsou předepsány při označování a ověřování místního původu chmele, budiž používáno v jazyku německém, francouzském a anglickém těchto slov a tohoto pravopisu:

Republika Česko-Slovenská:

- německy: Čescho-Slovakische Republik;
- francouzsky: République Tchéco-Slovaque;
- anglicky: Czecho-Slovak Republic;

Výrobek česko-slovenský:

- německy: Čescho-Slovakisches Produkt;
- francouzsky: Produit de Tchéco-Slovaquie;
- anglicky: Czecho-slovak product;

Český chmel:

- německy: Böhmischer Hopfen;
- francouzsky: Houblon de Bohème;
- anglicky: Bohemians hops;

Český žatecký chmel:

německy: Böhmischer Saazer Hopfen;
francouzsky: Houblon Tchèque de Žatec;
anglicky: Bohemian Žatec hops;

Moravský chmel:

německy: Mährischer Hopfen;
francouzsky: Houblon de Moravie;
anglicky: Moravian hops;

Veřejná známkovna chmele v _____:

německy: Oeffentliche Hopfensignierhalle
in _____;
francouzsky: Office public pour le marquage
du houblon à _____;
anglicky: Public Marking Hall for hops at
_____;

Veřejná známkovna pro českou oblast žateckou v _____

německy: Oeffentliche Hopfensignierhalle
für das böhmische Saazer Gebiet in
_____;
francouzsky: Office public pour le marquage
du houblon pour la région tchèque de
žatec à _____;
anglicky: Public Marking Hall for hops for
the Bohemian Žatec district at _____;

Roudnický chmel:

německy: Roudnicer Hopfen;
francouzsky: Houblon de Roudnice n. L.;
anglicky: Roudnice n. L. hops;

Tršický chmel:

německy: Tršicer Hopfen;
francouzsky: Houblon de Tršice;
anglicky: Tršice hops;

Pod úřední kontrolou přebaleno:

německy: Unter amtlicher Kontrolle um-
gepackt;
francouzsky: Remballé sous contrôle
officiel;
anglicky: Repacking officially controlled.

Doložka: „Podlesí“:

v německém, francouzském a anglickém
znění: „Podlesí“.

Doložka: „Roudnicko-polepská Blata“:

v německém, francouzském a anglickém
znění: „Roudnicko-polepská Blata“.

7. V § 6, odst. 4, ve větě druhé se vypouš-
tější slova: „současné také“.

8. V § 6, odst. 5, ve větě druhé se vypouš-
tější slova „současné také“ a dále se vypouští
celá třetí věta tohoto odstavce.

9. § 6, odst. 8 zní:

(8) Jednácím a úředním jazykem známkov-
ven jest jazyk státní. V jednácím a úředním
jazyku konají se veškerá jednání a úřadování
známkovny a označují se budovy a úřadovny
vně i uvnitř.

10. § 9, odst. 2 zní:

(2) Příspěvky pro oblastní organizace ve
výši stanovené schválenou sazbou vyměřuje
důvěrník známkovny. Pěstitel jest povinen
tyto příspěvky odváděti důvěrníku známkovny
při vydání vážního listu. O vyměření a zapla-
cení příspěvku bude vydáno písemné potvrzení.
Důvěrník odvádí vybrané příspěvky příslušné
oblastní organizaci pěstitelů chmele (§ 17,
odst. 3 zákona), a než bude zřízena, dosavadní
příslušné oblastní chmelařské organizaci. Za
řádné jich odvedení ručí celým svým jmé-
ním, i když přestal funkci důvěrníka vykoná-
vat. Výlohy vybírání příspěvků hradí znám-
kovně příslušná chmelařská oblastní orga-
nisace.

11. V § 9 se vypouští odstavec 4.

Čl. II.

Toto nařízení platí v zemích České a Mo-
ravskoslezské a nabývá účinnosti dnem vy-
hlášení; provede je ministr zemědělství v do-
hodě se zúčastněnými ministry.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

DODATEK

k čl. I, č. 1 vl. nař. č. 53/1939 Sb. I.

(Ohraničení chmelařských výrobních oblastí.)

I. Česká oblast žatecká.

K české výrobní oblasti žatecké patří tyto výrobní obce (místa):

1. Ze soudního okresu kralovického:

Břežany, Čistá, Hlince, Holovousy, Chřtě, Lhota, Miličov, Slatina, Studená, Šípy, Všesulov.

2. Ze soudního okresu lounského:

Bedřichovice, Blšany, Brloh, Brodec, Brínkov, Cítiliby, Černčice, Divice, Dobroměřice, Domoušice s osadou Filipov, Hořany, Hřiškov, Hřivčice, Hřivčice, Chlumčany, Chožov, Chraberce, Jimlín, Kocanda, Konětopy, Kozojedy, Kystra, Lenešice, Lištany, Louny, Markvarec, Nečichy, Ohora, Opočno, Orasice, Pátek, Pnětluky, Počedělice, Pochvalov, Radonice nad Ohří, Ročov, Senkov, Slavětín, Smilovice, Smolnice, Solopysky, Stradonice, Touchovice, Toužetín, Třeboc, Třtěno, Úlovice, Veltěže, Ves Nová, Vinařice, Vlčí, Volenice, Vršovice, Zbrašín, Zeměchy, Zichovec, Žerotín.

3. Ze soudního okresu novostražického:

Bdín, Drnek, Hřešice, Kalivody, Kroučová, Lisky, Malíkovice s osadou Hvězda, Milý, Mšec, Pozdeň, Přerubenice s osadou Dučice, Ruda, Řevničov, Srbeč, Třtice, Žehrovice Mšecké.

4. Ze soudního okresu rakovnického:

Hostokryje, Hředle, Hvozď, Chrástčany s osadou Nový Dvůr, Kněževy, Krakov, Krupá, Krušovice, Lhota pod Džbánem, Lišany, Lubná, Lužná, Malinová, Milostín s osadou Povělín, Mutějovice, Nesuchyně, Nouzov, Olešná, Pavlíkov, Petrovice, Příčina s osadou Žďárý, Přilepy, Rakovník, Rousínov, Senec, Senomaty, Šanov, Tytry, Újezd Panošův, Všetaty, Zavidov.

5. Ze soudního okresu slánského:

Bílíchov, Hořešovičky, Plchov.

Doložky „Podleší“ jsou oprávněny používat tyto chmelařské výrobní obce (místa):

a) Ze soudního okresu lounského:

Břínkov, Divice, Domoušice, Filipov, Hřivice, Kocanda, Konětopy, Kozojedy, Markvarec, Pnětluky, Pochvalov, Ročov, Smilovice, Solopysky, Třeboc, Úlovice, Vinařice.

b) Ze soudního okresu rakovnického:

Lhota pod Džbánem.

c) Ze soudního okresu novostražického:

Kroučová.

II. Roudnicko.

K chmelařské výrobní oblasti roudnické patří tyto obce (místa):

1. Ze soudního okresu kralupského:

Bukol, Dědibaby, Dušníky nad Vltavou, Hostín, Křivousy, Lešany, Vojkovice.

2. Ze soudního okresu libochovického:

Brožany, Břežany nad Ohří, Budyně nad Ohří, Dubany, Hostěnice, Charvatce, Křesín, Levousy, Libochovice, Lkáň, Martiněves, Mšené, Pisty, Pohořice, Radošín, Radovesice, Rochov, Roudníček, Slatina, Solany, Vrbka, Žabovřesky nad Ohří, Želevice.

3. Ze zbylé části soudního okresu litoměřického:

Brňany, Hrdly, Keblice, Kopisty Německé, Počaply, Travčice.

4. Ze zbylé části soudního okresu lovošického:

Děčany, Třebenice.

5. Ze soudního okresu mělnického:

Beřkovice Dolní, Býkev, Cítov, Hořín, Hostín, Chramostek, Kozárovice, Křivenice, Lužec nad Vltavou, Nebužely, Podvličí, Řepín, Strážnice, Střednice, Vehlvice, Vliněves, Vraňany, Vrbno, Vysoká, Zahájí, Zálezlice, Zátvor, Zelčín, Zimoř Dolní.

6. Ze soudního okresu roudnického:

Bechlín, Beřkovice Horní, Břázanky, Bříza, Ctíněves, Černěves, Černouček, Dobříň, Dok-

sany, Dolánky, Dušníky, Dvory Nové, Hněvice, Hrobce, Chodouny, Chvalín, Jevíněves, Kleneč, Kostomlaty pod Řípem, Kozlovice, Krabčice, Kyškovice, Ledčice, Libkovic, Libotenice, Loucká, Lounky, Mnetěš, Nižebolhy, Nučnický, Oleško, Počaply Horní, Podluský, Předonín, Přestavky, Račice, Račiněves, Roudnice nad Labem, Rohatce, Rovné, Spomyšl, Straškov, Vesce, Vědonice, Vetlá, Vodochody, Vražkov, Záluží, Židovice.

7. Ze soudního okresu slánského:

Poštovice.

8. Ze soudního okresu velvarského:

Bratkovice, Bučina Velká, Budihostice, Hledsebe, Chržín, Milečice, Mírejovice, Mlčechovosty, Ouholice Staré, Ouholice Nové, Podhořany, Sazená, Veltrusy, Vepřek, Ves Nová, Všetudy.

Doložky „Roudnicko-polepská Blata“ jsou oprávněny používatí ze soudního okresu roudnického tyto chmelařské výrobní obce (místa):

Černěves, Chodouny, Lounky, Vetlá.

III. Tršicko.

K chmelařské výrobní oblasti tršické patří tyto obce (místa):

1. Ze soudního okresu lipnického:

Daskabát, Lazníčky, Lazníky, Osek nad Bečvou, Staměřice, Tršice, Újezd Dolní, Újezd Velký, Veselíčko, Výkleky, Zákřov.

2. Ze soudního okresu olomouckého:

Čechovice, Čelechovice, Doloplazy, Hostkovic, Chomoutov, Krěmaň, Lipňany, Majetín, Nelešovice, Olomouc, Přáslavice, Přestavky, Suchonice, Týnec Velký, Vacanovice, Vsisko.

3. Ze soudního okresu přerovského:

Brodek, Buk, Čekyně, Kokory, Lhota Záběštní, Lhotka, Lýsky, Penčice, Penčíčky, Přerov, Sobišky, Újezdec, Žeravice.

54.

Vyhláška ministra financí

ze dne 2. března 1939

o paušalování daně z obrátu u drobných zemědělců v zemích České a Moravskoslezské za rok 1938.

Podle § 19, odst. 8 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obrátu a dani přepychové, ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., a po případě zákona ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. z. a n., (dále jen zákon o dani z obrátu) ustanovují v dohodě s ministrem zemědělství:

(1) Místo daně z obrátu, kterou mají podle zákona o dani z obrátu platiti drobní zemědělci (odstavec 2) v zemích České a Moravskoslezské za rok 1938 z dodávek a vlastní spotřeby zemědělských výrobků vlastní produkce, jakož i z některých výkonů souvisejících s provozováním zemědělství, stanoví se paušál.

(2) Paušál se vztahuje na ty zemědělce, kteří v roce 1938 hospodařili nejvýše na 50 ha zemědělské půdy vlastní nebo pachtované a kteří do 15. dubna 1939 nepodají za rok 1938 řádné daňové přiznání (§ 17 zákona o dani z obrátu). Za zemědělskou půdu podle této vyhlášky se pokládají role, louky, pastviny, zahrady i jakékoliv jiné pozemky, bez rozdílu, zda se na nich v roce 1938 skutečně hospodařilo, či zda ležely ladem; za zemědělskou půdu podle této vyhlášky se však nepokládají lesy, vinice a rybníky.

(3) Základem pro výpočet paušálu jest průměrný katastrální výtěžek obecní, který se zjistí pro každou politickou obec zvláště tím způsobem, že se podle součtu katastrálních výtěžků, s nimiž jsou jednotlivé pozemky (parcely) v obci zapsány nebo zaznamenány do pozemkového katastru, a podle celkové výměry všech pozemků v obci, stanoví průměrný katastrální výtěžek, připadající na 1 hektar půdy v obci; při tomto výpočtu průměrného katastrálního výtěžku obecního se však nepřihlíží k lesům vůbec, k rybníkům o větší rozloze než 1 ha a k půdě velkostatkářské, t. j. k pozemkům obhospodařovaným zemědělskými podniky, jejichž rozloha v pozemkovém katastru dotčené obce činí více než 150 ha. Vypočítaný průměrný katastrální výtěžek obecní zaokrouhlí se na číslo celé, a to tak,

že zlomek dosahující 0·5 a více se zaokrouhlí na celé číslo nahoru, kdežto zlomek nedosahující 0·5 se zaokrouhlí na celé číslo dolů. Berní správa, jimž přísluší vyměřování paušálu (odstavce 14), vypočítají průměrný katastrální výtěžek obecní pro všechny politické obce svého správního obvodu a sdělí jeho výši pro dotčenou obec spolu s hlavním obsahem této vyhlášky všem obecním úřadům, které jsou podle § 46, odst. 1 zákona o dani z obratu povinny toto sdělení hned v obci obvyklým způsobem vyhlásiti.

(4) Sazby paušálu připadajícího na 1 hektar zemědělské půdy podle různých průměrných katastrálních výtěžků obecních jsou stanoveny v přípojené tabulce, která je součástí této vyhlášky. V těchto sazbách jest zahrnuta též případná přírážka k dani z obratu podle § 1 zákona ze dne 21. prosince 1935, č. 267 Sb. z. a n., o přírážkách k dani z obratu a dani přepychové, ve znění zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 281 Sb. z. a n. U drobných zemědělců, kteří v roce 1938 hospodařili na pozemcích ležících v katastrech různých politických obcí, stanoví se sazba paušálu pro pozemky ležící v katastru každé obce zvláště, a to podle průměrného katastrálního výtěžku obecního té obce, v jejímž pozemkovém katastru dotčené pozemky jsou zapsány nebo zaznamenány. Celkem vypočtený paušál se zaokrouhlí na celé koruny dolů; od vyměření paušálu se upouští v případech, kde by nečinil celých 5 K.

(5) V obcích, kde průměrný katastrální výtěžek obecní neodpovídá skutečné jakosti půdy v roce 1938 (na př. následkem provedení meliorace), jest berní správa po dohodě s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu oprávněna stanoviti sazbu paušálu vyšší částkou, než odpovídá průměrnému katastrálnímu výtěžku obecnímu dotčené politické obce; při tom nutno přihlížeti k sazbám paušálu v obcích s přibližně stejnou jakostí půdy v dotčeném nebo některém sousedním okrese. Jestliže nedojde k dohodě berní správy s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu, rozhodne o sazbě paušálu zemský finanční úřad po dohodě s příslušnou zemědělskou radou.

(6) Jednotlivým drobným zemědělcům, kteří byli živelní pohromou v roce 1938 prokazatelně značně poškozeni nebo kteří v roce 1938 hospodařili na zemědělské půdě zpustošené dolováním tak, že jí nelze vůbec používat nebo jí lze používat jen jako pastviny, může berní správa po dohodě s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu paušál přiměřeně snížit, jestliže o to každý zvláště zažádá u příslušné berní správy do 15. května 1939; žádost za

snížení paušálu z důvodu poškození živelní pohromou je prosta kolků. Jestliže nedojde k dohodě berní správy s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu, rozhodne o snížení paušálu zemský finanční úřad po dohodě s příslušnou zemědělskou radou.

Drobnému zemědělci, který prokáže do 15. května 1939 potvrzením obecního úřadu a úředního zvěrolékaře, že jeho dobytek v roce 1938 uhynul následkem slintavky nebo kulhavky nebo že byl po odporažení pro tuto nemoc jako zdechlina zakopán, sníží berní správa celkem vypočtený paušál o částku 3 K za každé takto uhynulé (odporažené) tele ve stáří nejvýše 3 měsíců, o 15 K za každé takto uhynulé (odporažené) kus hovězího dobytka ve stáří nejvýše 1½ roku, o 20 K za každé takto uhynulé (odporažené) kus hovězího dobytka starší než 1½ roku. Za každé kus dobytka jiného druhu, takto uhynulý (odporažený) následkem slintavky nebo kulhavky, sníží berní správa paušál za shora uvedených podmínek o 1% obecní ceny uhynulého (odporaženého) kusu. Hromadný výkaz o takto uhynulém (odporaženém) dobytku, předložený obecním úřadem a potvrzený úředním zvěrolékařem, nahradí průkazy jednotlivých drobných zemědělců dotčené obce.

(7) Drobní zemědělci, kteří jsou povinni plniti ze svého hospodářství naturální výměnek, mají nárok na snížení celkem vypočteného paušálu o částku odpovídající 1% ní daní z obratu z ceny naturálního výměnku. Pro výpočet této 1% ní daně z obratu stanoví se ceny předmětů plněných jako naturální výměnek těmito paušálními částkami: 1 q pšenice 155 K, 1 q žita 130 K, 1 q ječmene 120 K, 1 q ovsa 105 K, 1 q brambor 25 K, 1 litr mléka 80 h, 1 kg másla 14 K, 1 vejce 30 h, 1 kg vepřového, hovězího nebo skopového masa 7 K, 1 husa nebo kachna 20 K, 1 kus drůbeže 4 K. Cenu jiných než právě uvedených předmětů, plněných jako naturální výměnek, stanoví při vyměření paušálu berní správa, přihlížejíc k průměrné ceně takového předmětu v dotčené obci v roce 1938. Celková částka, o kterou může býti paušál podle tohoto ustanovení snížen, nesmí však přesahovati u jednoho výměnku jednu třetinu a u více výměnků jednu polovinu celkem vypočteného paušálu. K peněžním částkám, plněným jako výměnek, se při výpočtu částky, o kterou má býti paušál snížen, nepřihlíží.

(8) Drobní zemědělci, kteří v roce 1938 vyrobili a ve vlastním hospodářství spotřebovali víno, šťávy a jim podobné nápoje nebo uslech-

tilé pálenky, mají dále nárok na snížení celkem vypočteného paušálu:

1. za víno, šťávy a jim podobné nápoje, spotřebované ve vlastním hospodářství, o paušální částku 75 K,

2. za ušlechtilé pálenky, spotřebované ve vlastním hospodářství, o paušální částku 10 K, jestliže řádně prokáží, že z nich zaplatili v roce 1938 paušalovanou daň z obratu u vína, šťav a jim podobných nápojů (podle vyhlášky ministra financí v dohodě s ministrem obchodu ze dne 31. prosince 1926, č. 259 Sb. z. a n., o paušalování daně z obratu u vína, šťav a jim podobných nápojů) nebo paušalovanou daň z obratu u ušlechtilých pálenek (podle vyhlášky ministra financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností ze dne 6. prosince 1930, č. 193 Sb. z. a n., o paušalování daně z obratu u ušlechtilých pálenek a výrobků z nich). Paušální částky 75 K a 10 K jsou stanoveny v předpokladu, že vlastní spotřeba vína, šťav a jim podobných nápojů, zdaněných paušalovanou daní z obratu, činila nejméně 250 litrů a vlastní spotřeba ušlechtilých pálenek, zdaněných paušalovanou daní z obratu, činila nejméně 50 litrů; činila-li vlastní spotřeba méně než uvedená množství, má zemědělec nárok na snížení paušálu jen o poměrný díl částky 75 K nebo 10 K (na př. při vlastní spotřebě 100 litrů vína na snížení paušálu o 30 K nebo při vlastní spotřebě 20 litrů ušlechtilých pálenek na snížení paušálu o 4 K). Jestliže částka, o kterou má být paušál podle tohoto ustanovení snížen, jest větší než paušál dotčenému zemědělci vyměřený, přechází se mu rozdíl na jiné dlužné nebo splatné daně, a není-li jich, vrátí se mu hotově.

(9) Paušálem jest kryta daň z obratu z dodávek a vlastní spotřeby zemědělských výrobků vlastní produkce dotčeného drobného zemědělce (rostlinné i živočišné) i z jeho výkonů souvisejících s provozováním zemědělství (též z úplat přijatých za připouštění plemených zvířat nebo v souvislosti s ním). Paušálem není však kryta daň z obratu:

1. z dodávek masa;
2. z dodávek a vlastní spotřeby ryb;
3. z dodávek a vlastní spotřeby vína, šťav a jim podobných nápojů;
4. z dodávek a vlastní spotřeby ušlechtilých pálenek;
5. z dodávek a vlastní spotřeby cukrovkového semene, jakož i z množitelských výkonů při pěstování cukrovkového semene;

6. z dodávek a vlastní spotřeby včelího bobu;

7. z dodávek a vlastní spotřeby dříví;

8. z dodávek a vlastní spotřeby chmele;

9. z dodávek a vlastní spotřeby ovoce, zeleniny a zahradnických výrobků, jestliže zemědělec provozoval ovocnictví, zelinářství nebo zahradnictví v rozsahu přesahujícím vlastní spotřebu v jeho hospodářství;

10. z výkonů povoznických (dovoz dříví, kamene a pod.), jestliže souhrn úplat přijatých za tyto výkony v roce 1938 přesahoval částku 2.500 K.

Tyto dodávky, vlastní spotřeba nebo výkony, z nichž není daň z obratu kryta paušálem daně z obratu u drobných zemědělců, podléhají příslušnému jinému paušálu nebo pravidelné dani z obratu.

(10) Drobní zemědělci jsou povinni platiti paušál z veškeré zemědělské půdy, která ležela dne 31. prosince 1938 na česko-slovenském státním území, nehledíc na to, na kterém státním území bylo k tomuto dni jejich bydliště (sídlo) nebo hospodářské budovy, jakož i nehledíc na to, kde zemědělské výrobky z těchto pozemků prodali nebo spotřebovali. Drobným zemědělcům, kteří v roce 1938 hospodařili též na zemědělské půdě, ležící na území připojeném k sousednímu státu, přísluší úlevy podle odstavců 6, 7 nebo 8 této vyhlášky jen částečně, a to v poměru výměry půdy ležící dne 31. prosince 1938 na česko-slovenském státním území k výměře půdy ležící tohoto dne na území připojeném k sousednímu státu.

(11) Tuzemští podnikatelé, kteří nakoupili zemědělské výrobky od zemědělců, jimž byla za rok 1938 vyměřena daň z obratu paušálem podle této vyhlášky, mají při vývozu těchto zemědělských výrobků v nezměněném stavu podle § 22, odst. 1 zákona o dani z obratu nárok jen na vrácení částky ve výši $\frac{1}{2}\%$ z nákupní ceny zboží.

(12) Drobní zemědělci, na něž se vztahuje paušál, jsou povinni podati do 15. května 1939 u příslušné berní správy nebo u obecního úřadu svého bydliště (sídla) řádně vyplněné přiznání za rok 1938 na tiskopise zavedeném výhradně pro paušál daně z obratu u drobných zemědělců. Drobným zemědělcům, kteří toto přiznání v uvedené lhůtě nepodají, může býti uložena pořádková pokuta podle § 43 zákona o dani z obratu. Drobní zemědělci, kteří činí nárok na snížení paušálu podle odstavce 7

nebo 8 této vyhlášky, jsou povinni uplatnit tento nárok hned v přiznání a připojit k němu průkazy tohoto nároku. Obecní úřady jsou povinny přiznání od těchto zemědělců přijmouti, přezkoumati a potvrditi v nich správnost výměry zemědělské půdy a zaslati všechna přiznání nejpozději do 31. května 1939 příslušné berní správě.

(13) Drobní zemědělci jsou povinni zaplatiti paušál nejpozději do 31. května 1939 vplatným listkem poštovní spořitelny příslušnému bernímu úřadu, nečekajíce vyměření paušálu ani úředního vyzvání. Zemědělci, kteří v uvedené lhůtě paušál buď vůbec nebo zcela nezaplatí a u nichž jest dána povinnost platiti příslušenství podle § 20, odst. 6 a 7 zákona o dani z obratu, jsou povinni vedle paušálu zaplatiti 5%ní zvýšení a poplatek z prodlení z dlužné částky. Pro výpočet základů poplatku z prodlení (dobropisu) jsou tu rozhodnými dny 15. srpna, 15. listopadu, 15. února a 15. května.

(14) Paušál vyměřují příslušné berní správy. Vyrozmění drobných zemědělců o vyměření paušálu může se státi místo platebním rozkazem také hromadným vyměřovacím archem, v němž zemědělec vyrozmění o výši vyměřeného paušálu potvrdí vlastnoručním podpisem.

(15) Do vyměření paušálu lze si stěžovati u příslušné berní správy do 30ti dnů od doručení platebního rozkazu nebo od nahlédnutí do hromadného vyměřovacího archu. O stížnostech rozhodují s konečnou platností zemské finanční úřady (§ 21, odst. 2 zákona o dani z obratu).

(16) Paušál se vymáhá způsobem stanoveným v § 23, odst. 1 zákona o dani z obratu.

(17) Jinak platí o paušálu veškerá ustanovení zákona o dani z obratu a vládního nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové, ve znění vládních nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne 29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., ze dne 17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., ze dne 27. prosince 1935, č. 269 Sb. z. a n., a po případě vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 359 Sb. z. a n., pokud neodporují této vyhlášce.

(18) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem uveřejnění.

Tabulka k vyhlášce ministra financí
č. 54/1939 Sb. I.

Průměrný katastrální výtěžek obecní z 1 ha	Paušál z 1 ha	Průměrný katastrální výtěžek obecní z 1 ha	Paušál z 1 ha
K	K	K	K
1	2'50	41	33'—
2	2'70	42	33'40
3	2'90	43	33'80
4	3'—	44	34'20
5	3'30	45	34'40
6	3'50	46	34'60
7	4'50	47	34'80
8	5'50	48	35'—
9	6'50	49	35'20
10	7'50	50	35'40
11	8'50	51	35'60
12	9'50	52	35'80
13	10'50	53	36'—
14	11'40	54	36'20
15	12'40	55	36'40
16	13'20	56	36'60
17	14'20	57	36'80
18	15'—	58	37'—
19	16'—	59	37'20
20	16'90	60	37'40
21	17'70	61	37'60
22	18'70	62	37'80
23	19'50	63	38'—
24	20'50	64	38'20
25	21'30	65	38'40
26	22'30	66	38'60
27	23'10	67	38'80
28	24'—	68	39'—
29	25'—	69	39'20
30	25'60	70	39'40
31	26'30	71	39'60
32	27'60	72	39'80
33	28'60	73	40'—
34	29'40	74	40'20
35	30'—	75	40'40
36	30'70	76	40'60
37	31'20	77	40'80
38	31'80	78	41'—
39	32'20	79	41'20
40	32'70	80 a výše	41'40

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské

se vydává podle vládního nařízení ze dne 30. prosince 1938, č. 392 Sb. z. a n., ve dvou samostatných dílech. Do prvního dílu Sbírky zařazují se zákony, nařízení atd. ve věcech celé republiky společných, do druhého zákony, nařízení atd. ve věcech, které se týkají jen země České a Moravsko-slezské.

Předplatné na jeden ročník Sbírky činí v tuzemsku na díl první 120 K, na díl druhý 80 K, na oba díly 200 K, s výhradou event. zvýšení v případě poměrů obzvlášť mimořádných (při nepoměrně velkém zvýšení výrobních nákladů nebo mimořádně velkém rozsahu Sbírky). Předplatné pro cizinu je o 50% vyšší. Předplatné nutno zaplatiti najednou nejpozději do 15. března dotčeného roku. Kdo zašle nějaký peníz na nový ročník po 15. březnu, bude považován za odběratele; zasláný peníz bude účtován jako záloha na konečnou cenu celého ročníku, která mu bude vyúčtována po ukončení ročníku podle úhrnu cen jednotlivých částek a která při úplném ročníku velmi značně převyšuje částku předplatného.

V drobném prodeji účtují se částky Sbírky kteréhokoliv dílu:

- a) u částek o 2 až 10 stránkách 1.— K,
- b) u částek o více než 10 stránkách za každý list (2 stránky) 20 haléřů.

Cena částek zasílaných do ciziny jest o 50% vyšší.

Za tuto cenu zasílají se tisky objednané poštou po předchozím zaplacení a prodávají se nově vydávané a dosud vydané částky i v knihkupectvích.

Zakoupené částky se nevyměňují ani neberou zpět.

Vypovědětí další odběr Sbírky možno jen písemně před koncem roku pro rok příští.

Nedošlé nebo neúplné částky Sbírky buďtež písemně reklamovány nejdéle do čtyř neděl po vydání; nebyly-li v této lhůtě reklamovány, vydají se jen po zaplacení ceny částky.

Platby buďtež poukazovány výhradně na šekový účet u poštovního spořitelny čís. 200.563 „Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské Praha III.“ Placení poštovními známkami se nepřijímá. Poštovné případné korespondence hradí předplatitel (odběratel) ze svého.

Při objednávkách a reklamách uvést jest číslo částky (nikoliv číslo normy) s udáním ročníku.

Předplatné, reklamace a objednávky buďtež zasílány pouze

*Administraci Sbírky zákonů a nařízení,
Praha III, Tržiště č. 9.*

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 24.

Cena : K 2.—.

Vydána dne 14. března 1939.

Obsah: 59. Nařízení o přechodných opatřeních v oboru veřejných dluhů.

59.

Vládní nařízení ze dne 2. března 1939 o přechodných opatřeních v oboru veřejných dluhů.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

I. Odklad úrokové služby
vnitřního státního dluhu.

§ 1.

(1) Až do nového uspořádání státního dluhu v důsledku územních změn se odkládá úrokování vnitřního státního dluhu, založeného i přechodného, který byl sjednán před účinností tohoto nařízení a na který byly vydány dluhopisy s povahou cenného papíru (v dalším jen „dluhopisy“), vyjímajíc dluhopisy 4½% půjček obrany státu emise B (zatimní listy). Za den sjednání dluhu platí den patrný z data dluhopisu.

(2) Z důvodu veřejného zájmu, zejména aby nedošlo k hospodářským poruchám, budou i za účinnosti tohoto nařízení vypláceny za podmínek dále stanovených úroky z dluhopisů, které v den účinnosti tohoto nařízení jsou v tuzemsku a vlastnický náleží alespoň od 1. března 1939

a) osobám fyzickým, které mají svoje řádné bydliště na území Česko-Slovenské republiky alespoň od 1. března 1939,

b) osobám právnickým a jiným hromadným útvarům (dále jen „právnícké osoby“), které mají svoje sídlo na území Česko-Slovenské republiky alespoň od 1. března 1939, pokud dluhopisy ty patří ke jmění hospodářsky vázanému na tuzemsko.

A. Dluhopisy na doručitele.

§ 2.

(1) Podmínkou pro výplatu úroků z dluhopisů svědčících doručiteli a vlastnický náležejících osobám fyzickým jest, že

a) dluhopisy se všemi příslušnými kupony budou složeny pod jménem vlastníka ve lhůtě 8 dnů ode dne účinnosti tohoto nařízení do vázané úschovy u některého přihlašovacího místa uvedeného v odstavci 2,

b) zároveň bude předložena přihláška obsahující místopřísežné prohlášení vlastníka o jeho řádném bydlišti v tuzemsku a o jeho vlastnictví k přihlašovaným dluhopisům alespoň od 1. března 1939, jakož i o tom, že osoby nebydlící nebo nesídlící v tuzemsku nemají k dluhopisům žádných práv,

c) zároveň bude bydliště vlastníka přihlašovaných dluhopisů v tuzemsku alespoň od 1. března 1939 prokázáno úředním dokladem (na př. potvrzením, které jest povinen vydati státní policejní úřad, v místech, na která se nevztahuje působnost těchto úřadů, obecní úřad).

(2) Přihlášky se podávají u těchto peněžních ústavů a jejich tuzemských filiálek (přihlašovacích míst):

Agrární banky česko-slovenské v Praze,

Anglo-česko-slovenské a Pražské úvěrní banky v Praze,

Banky česko-slovenských legií v Praze,

Banky pro obchod a průmysl, dříve „Länderbanka“ v Praze,

České banky v Praze,

České banky Union v Praze,

České eskomptní banky a úvěrního ústavu v Praze,

České průmyslové banky v Praze,

Deutsche Agrar- und Industriebank v Praze,
Hypoteční banky české v Praze,
Městské spořitelny Pražské v Praze,
Moravské banky v Brně,
Poštovní spořitelny v Praze,
Slovenské banky v Bratislavě,
Svazu založen v Praze,
Ústřední banky česko-slovenských spořitel-
teln v Praze,

Ústřední jednoty hospodářských družstev
v Praze,

Všeobecné družstevní banky v Praze,

Zemské banky, dříve Zemská banka králov-
ství českého v Praze,

Živnostenské banky v Praze.

(3) Jsou-li dluhopisy již uloženy u někte-
rého z přihlašovacích míst, stačí ve stanovené
lhůtě předložiti u tohoto místa přihlášku a
úřední doklad o bydlišti; dokladu není třeba,
potvrdí-li přihlašovací místo na přihlášce, že
jest mu bydliště přihlašovatele bezpečně zná-
mo. Jsou-li nebo budou-li ve stanovené lhůtě
dluhopisy uloženy u některého tuzemského
peněžního ústavu, který není přihlašovacím
místem, který však jest oprávněn vydávat
vkladní knížky (listy), stačí přihlášku, urče-
nou pro některé přihlašovací místo, zároveň
s úředním dokladem o bydlišti podati pro-
střednictvím uschovacího peněžního ústavu,
který na přihlášce úschovu potvrdí a dluho-
pisy bude vázati pro přihlašovací místo (po-
mocná přihlašovací místa); přihlášky musí
býti přihlašovacím místu odeslány do 3 dnů
po uplynutí stanovené přihlašovací lhůty.

(4) Dluhopisy uložené u státních pokladen
dlužno přihlásiti v téže lhůtě u těchto po-
kladen (přihlašovací místa s omezenou působ-
ností).

(5) Přihlášky se podávají na tiskopise vy-
daném poštovní spořitelnou v Praze trojmo;
jedno vyhotovení zůstane u přihlašovacího
místa, další dvě budou zaslána přihlašovacím
místem do 8 dnů po uplynutí přihlašovací
lhůty poštovní spořitelně v Praze (ústřední-
mu přihlašovacímu místu) spolu s úhrnným
seznamem přihlášených dluhopisů.

(6) Za úschovu a správu dluhopisů, které
byly nově složeny do úschovy v důsledku to-
hoto nařízení, smí přihlašovací místo počítati
přihlašovatelům odměnu a poplatky ve výši
dosud obvyklé.

§ 3.

(1) Ustanovení § 2 platí obdobně i pro

dluhopisy svědčící doručiteli a-vlastnický ná-
ležející osobám právnickým. Tyto jsou však
povinny uvést v přihlášce také veškeré údaje
potřebné k posouzení, patří-li přihlašované
dluhopisy ke jmění hospodářsky vázanému na
tuzemsko či nikoliv či pouze částí a jakou;
přihlašují-li svoje dluhopisy u několika při-
hlašovacích míst, stačí uvést tyto údaje v jed-
né přihlášce a v přihláškách ostatních na tyto
údaje poukázati.

(2) Které dluhopisy patří ke jmění hospo-
dářsky vázanému na tuzemsko, stanoví §§ 4
až 8. Jak právnická osoba tak i poštovní spo-
řitelna může požádati ministerstvo, jemuž pří-
sluší státní dozor, aby v dohodě s minister-
stvem financí rozhodlo, jde-li o takové dluho-
pisy; není-li takového dozoru, náleží rozhod-
nutí ministerstvu financí. Na rozhodnutí
toto se poštovní spořitelna ve vyřízení při-
hlášky odvolá.

(3) Ministerstvo, jemuž náleží rozhodnouti,
může vyzvati právnickou osobu, aby ve lhůtě,
která nemá býti zpravidla kratší než 8 dní,
údaje v přihlášce doplnila a předložila do-
klady a pomůcky, které ministerstvo shledá
nutnými; může také za tím účelem naláde-
nouti do knih a jiných dokladů právnické
osoby na místě samém. Šetřením může býti
pověřen orgán ministerstvem určený.

§ 4.

(1) U soukromých pojišťoven, provozují-
cích v Česko-Slovenské republice životní po-
jištění, náležejí ke jmění hospodářsky váza-
nému na tuzemsko dluhopisy, které jsou urče-
ny k úhradě závazků z česko-slovenského sta-
vu životních pojištění a k úhradě statutárních
reserv a fondů pro tento stav pojištění; u sou-
kromých pojišťoven, provozujících v Česko-
Slovenské republice pojištění proti škodám a
úrazům, náležejí k tomuto jmění dluhopisy,
které nejsou určeny pro stavy pojištění v úze-
mích připojených k sousedním státům.

(2) Dluhopisy určené k úhradě závazků
z česko-slovenského stavu životních pojištění
a statutárních rezerv a fondů pro tento stav
pojištění (odstavec 1) zjistí se tak, že od
úhrnné zásoby dluhopisů pojišťovny oddělí se
dluhopisy, potřebné k tomu, aby majetkové
hodnoty v územích připojených k sousedním
státům byly doplněny až do plné úhrady zá-
vazků ze stavu životních pojištění v oněch
územích.

(3) Při oddělení státních půjček podle před-
chozího odstavce rozumí se výši závazků ze
stavu životních pojištění povinná výše zabez-
pečovacího fondu A podle zákona ze dne

11. července 1934, č. 147 Sb. z. a n., zjištěná ke dni 31. prosince 1938, bez ohledu na neprovedené výplaty splatných pojistných plnění.

(4) Dokud nebude stanoveno jinak, náleží do česko-slovenského stavu pojištění (odstavce 1 a 2) takové pojistné smlouvy, jejichž pojistník neměl dne 31. března 1939 bydliště (sídlo) na územích připojených k sousedním státům. Dokud nezjistí pojišťovna tento stav, mohou jí býti poskytnuty podle odhadu pojišťovny, schváleného ministerstvem vnitra, přiměřené zálohy na úroky z dluhopisů.

(5) Složení do úschovy bude provedeno odděleně pro dluhopisy odboru životního a odděleně pro dluhopisy odboru proti škodám a úrazům.

(6) Po dobu platnosti tohoto nařízení mohou v tuzemsku proti pojišťovnám, provozujícím v Česko-Slovenské republice životní pojištění, býti povoleny exekuce nebo zajišťovací úkony pro nároky z pojistných smluv jen tehdy, náleželi-li pojistná smlouva do česko-slovenského stavu pojištění (odstavec 4).

§ 5.

(1) U nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění a u zařízení s podobným účelem (na př. příplatkové ústavy podle § 119 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, zařízení uvedená v § 16 zákona ze dne 8. dubna 1938, č. 77 Sb. z. a n., o povinnosti ústavů, podniků, fondů a některých sociálních zařízení ukládati část prostředků ve státních půjčkách) náleží ke jmění hospodářsky vázanému na tuzemsko dluhopisy zjištěné tím způsobem, že se od úhrnné zásoby dluhopisů ku dni 30. září 1938 odečtou dluhopisy potřebné k tomu, aby majetkové hodnoty na územích připojených k sousedním státům byly doplněny na podíl jmění, který připadne poměrně na tato území.

(2) Dokud nebude zjištěno podle odstavce 1 provedeno, mohou býti poskytnuty podle odhadu, schváleného ministerstvem, jemuž přísluší státní dozor, přiměřené zálohy na úroky z dluhopisů.

§ 6.

(1) U peněžních ústavů (podniků) náleží ke jmění hospodářsky vázanému na tuzemsko část skutečně vlastní zásoby dluhopisů, zbývající po odečtení dluhopisů, které jsou k celkové skutečné vlastní zásobě v témže poměru, v jakém jest stav vkladů u jejich pobočných závodů v územích připojených k sousedním státům v den převodu těchto závodů na zahra-

niční ústav k celkovému stavu vkladů u těchto ústavů (podniků).

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně o peněžních ústavech a peněžních podnicích, u kterých dojde k hromadnému převodu vkladů na peněžní ústav (podnik) v zahraničí.

(3) Dokud nebude stanoven den převodu závodů (odstavec 1) nebo vkladů (odstavec 2), mohou býti podle odhadu, schváleného ministerstvem, jemuž přísluší státní dozor, poskytnuty přiměřené zálohy na úroky z dluhopisů. Jinak náleží schválení ministerstvu financí.

§ 7.

(1) U nadací, fondů a podobných majetkových podstat, jejichž účel, působnost nebo činnost před 30. zářím 1938 přesahovaly nynější území státní, jest pokládati za jmění hospodářsky vázané na tuzemsko dluhopisy, zjištěné tím způsobem, že se od celkové zásoby dluhopisů ku dni 30. září 1938 odečte dluhopisy sloužící jako úhrada pro závazky, plnění nebo účely na územích připojených k sousedním státům. Nelze-li takto zjistiti dluhopisy hospodářsky vázané na tuzemsko, budou tyto dluhopisy zjištěny podle poměru všech výdajů nadace (fondu, majetkové podstaty) za dobu od 1. ledna 1938 do 30. září 1938, případně podle poměru jednorázových nebo podobných ročních výplat k výdajům (výplatám) připadajícím na nynější území státní.

(2) Dokud nebude zjištěno podle odstavce 1 provedeno, mohou býti podle odhadu, schváleného ministerstvem, jemuž přísluší státní dozor, poskytnuty přiměřené zálohy na úroky z dluhopisů. Jinak náleží schválení ministerstvu financí.

§ 8.

U všech jiných právnických osob než uvedených v §§ 4 až 7 náleží ku jmění hospodářsky vázanému na tuzemsko dluhopisy, které tvoří úhradu pro závazky nebo plnění osobám bydlícím nebo sídlícím v tuzemsku nebo pro účely splnitelné v tuzemsku.

§ 9.

(1) Poštovní spořitelna, vykonávající potřebná snad šetření (na př. o bydlišti nebo sídle přihlašovatele) nebo vyžádajíc si potřebné snad rozhodnutí (§ 3, odst. 2), schválí přihlášky dluhopisů, pokud u nich jsou splněny podmínky stanovené tímto nařízením pro výplatu úroků, a zamítne přihlášky dluhopisů, pokud tomu tak není.

(2) Do rozhodnutí o přihlášce možno podati do 15 dnů u poštovní spořitelny stížnost k ministerstvu financí. Pokud byla přihláška pravoplatně zamítnuta, vázaná úschova pomíjí.

§ 10.

(1) Úroky z dluhopisů uložených ve vázané úschově podle tohoto nařízení bude vypláceti ústřední státní pokladna v Praze, předloží-li přihlašovaci místa kupony těchto dluhopisů s potvrzením, že jde o kupony dluhopisů ve vázané úschově, jejichž přihláška byla schválena.

(2) Jediné dluhopisy, které jsou připuštěny k výplatě úroků podle tohoto nařízení, smějí býti po dobu účinnosti tohoto nařízení předmětem právních jednání mezi živými v tuzemsku.

§ 11.

(1) Přihlašovaci místa, jakož i přihlašovaci místa pomocná jsou povinna uschovati dluhopisy, které jsou u nich ve vázané úschově podle tohoto nařízení, odděleně od ostatních dluhopisů a cenných papírů, a nesmějí je z vázané úschovy vydati. Převody do vázané úschovy u jiného přihlašovacího místa jsou přípustny.

(2) Změny ve stavu vázaných dluhopisů té které půjčky za uplynulé období (výdaje a příjmy) jsou přihlašovaci místa povinna hlásiti poštovní spořitelně nejpozději do 8 dnů před splatností nejbližšího úroku té které půjčky. Pomocná přihlašovaci místa označují tyto změny těm přihlašovacím místům, u nichž jsou dluhopisy vázány (§ 2, odst. 3).

(3) Ministerstvo financí, po případě orgán jím pověřený, jest oprávněno provésti u přihlašovacích míst a u přihlašovacích míst pomocných revisi dluhopisů, které jsou ve vázané úschově, a nahlédnouti k tomu účelu do knih a záznamů těchto míst.

(4) Dluhopisy podle § 1, odst. 1, které vydá ředitelství státního dluhu po účinnosti tohoto nařízení osobám uvedeným v § 1, odst. 2, složí toto ředitelství do vázané úschovy u poštovní spořitelny pro tyto osoby.

(5) Ministr financí se zmocňuje, aby k usnadnění převodů dluhopisů, jejichž přihláška byla schválena, nahradil vázanou úschovu jiným vhodným opatřením (na př. označením dluhopisů nebo jejich výměnou za zatímní listy).

B. Dluhopisy na jméno.

§ 12.

(1) Z dluhopisů znějících na jméno budou vypláceny úroky po zjištění, že vlastník dluhopisů i oprávněný příjemce úroků alespoň ode dne 1. března 1939 mají bydliště nebo sídlo v tuzemsku; u osob právnických musí jíti o dluhopisy patřící ke jmění hospodářsky vázanému na tuzemsko. Jsou-li poukazujícímu úřadu tyto skutečnosti známy, odpadá veškeré šetření, jinak bude postupováno podle obdoby předcházejících ustanovení.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně i o dluhopisech, uložených ve vázané úschově u poštovní spořitelny podle § 13 zákona ze dne 15. května 1936, č. 128 Sb. z. a n., o výměně dluhopisů vnitřního státního dluhu.

II. Zvláštní ustanovení o státních pokladničních poukázkách a bonech.

§ 13.

(1) Tríměsíční státní pokladniční poukázky a státní pokladniční bony podle zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 333 Sb. z. a n., které podle § 3, odst. 2 vládního nařízení ze dne 29. listopadu 1938, č. 306 Sb. z. a n., o přechodném odkladu umožňovací služby státního dluhu, jsou při své splatnosti vyměňovány za papíry téhož druhu se stejnou dobou oběhu, ale s pozdější splatností, budou při své nejbližší splatnosti vyměněny jen tehdy, byla-li jejich přihláška podle předchozích ustanovení schválena.

(2) Za téže podmínky budou státní pokladniční poukázky s dobou oběhu delší než 3 měsíce vyměněny za nové státní pokladniční poukázky, splatné ve 3 letech od roku původní splatnosti a zúročitelné 4 1/4 % ode dne původní splatnosti. U nových poukázek, které budou vydány za státní pokladniční poukázky dospělé 1. listopadu 1938, počíná 4 1/4 % zúročení ode dne 1. května 1939. 4 % (původně 5 %) slosovatelné pokladniční poukázky budou vyměněny za nové poukázky, splatné 1. února 1942 a zúročitelné 4 1/4 % ode dne 15. ledna 1939; při výměně bude vyplacena premie ve výši 3 3/4 %. Do dne, od kterého počíná 4 1/4 % zúročení, budou nové poukázky poskytovat úrok podle dosavadních podmínek. Podrobnější náležitosti nových poukázek jakož i podmínky výměny stanoví ministr financí.

(3) 4 1/4 % státní pokladniční poukázky, vydané podle odstavce 2, staví se na roveň dluhopisům vnitřního státního dluhu založeného,

pokud jde o započitatelnost do povinné zásoby státních půjček podle § 2 zák. č. 77/1938 Sb. z. a n.

§ 14.

(1) Veškeré platy (úrok, úmor, prémie) na poukázky a bony nevyměněné podle § 13 se až na další odkládají.

(2) Poukázky a bony vydané k výměně podle § 13 nepodléhají vázané úschově a nevztahují se na ně omezení při výplatě úroků, jakož i omezení právního obchodu (§ 10).

III. Zvláštní ustanovení o státních stavebních losích.

§ 15.

(1) Veškeré platy (úmor, úroková prémie, výhry) na státní stavební losy, obligační listy a výherní listy losů dosud neuvořených (v dalším jen losy) se odkládají, vyjímajíc losy, které budou označeny podle ustanovení odstavce 2.

(2) Označeny mohou být pouze losy, které v den účinnosti tohoto nařízení jsou v tuzemsku a vlastnický alespoň od 1. března 1939 náležejí osobám fyzickým, nebo právnickým, které bydlí nebo sídlí v tuzemsku alespoň od 1. března 1939. O těchto skutečnostech jest podat při označení místopřísežné prohlášení, případně je na výzvání osvědčiti.

(3) Označení provedou ve lhůtě stanovené v § 2 berní úřady a poštovní spořitelna v Praze; tato místa sdělí ředitelství státního dluhu serie a čísla, po případě písmena označených losů.

IV. Zvláštní ustanovení o státních dodavatelských poukázkách.

§ 16.

Veškeré platy (úrok, jistina) na státní dodavatelské poukázky, vydané před 1. říjnem 1938, se odkládají, vyjímajíc poukázky, které budou ve lhůtě stanovené v § 2 přihlášeny a složeny u Zemské banky v Praze a které vlastnický náležejí alespoň od 1. března 1939 osobám fyzickým nebo právnickým, bydlícím nebo sídlícím alespoň od 1. března 1939 v tuzemsku. Jsou-li poukázky již uloženy u některého tuzemského peněžního ústavu nebo státní pokladny, stačí podat ve stanovené lhůtě přihlášku prostřednictvím uschovacího místa, které na přihlášce úschovu potvrdí a dluhopisy bude vázati pro přihlašovací místo.

V. Odklad platů na některé zvláštní dluhy a závazky státu a svazků územní samosprávy.

§ 17.

(1) Až na další se odkládají veškeré platy, zakládající se na právních titulech vzniklých před 1. říjnem 1938, a to na

a) výpůjčky bývalých státních fondů (silničního, vodohospodářského, melioračního, elektrizačního), pokud výtěžek dluhů nebyl použit na nynějším státním území,

b) výkupní renty železniční a hypoteční zápůjčky a jiné závazky převzaté při zestátnění železnic, jakož i zálohy na honorování prioritního kapitálu a na úhradu správních výdajů soukromých drah státem provozovaných, pokud jde o železnice, které se zcela nebo z části nalézají mimo nynější státní území,

c) závazky státu a svazků územní samosprávy, jejich nebo jimi spravovaných ústavů, podniků, fondů a jiných zařízení za dotázky a práce provedené buď na území připojeném k sousedním státům nebo z tohoto území nebo k jejichž provedení byl dán poukaz z tohoto území, jakož i závazky z jiných důvodů, pokud mají vztah k území připojenému k sousedním státům (závazky správní, záruky a pod.).

(2) Příslušné resortní ministerstvo v dohodě s ministerstvem financí jest oprávněno

a) rozhodovati o tom, na které dluhy a závazky, případně na jakou jejich část se vztahují ustanovení odstavce 1, po případě vydati podřízeným úřadům směrnice;

b) povolovati v případech zvláštního zřetele hodných, zejména utrpěl-li by odkladem platů nesnesitelnou újmu tuzemský věřitel, zálohovou úplnou nebo částečnou výplatu, která může být vázána na určité podmínky.

VI. Ustanovení společná a závěrečná.

§ 18.

(1) Dluhopisy dřívějších státních půjček, podléhající výměně za unifikační půjčku podle zákona č. 128/1936 Sb. z. a n. a svědčící doručiteli, budou za účinnosti tohoto nařízení vyměňovány:

a) byly-li předloženy k výměně u ředitelství státního dluhu již před účinností tohoto nařízení, pouze pokud vlastnický náležejí osobám uvedeným v § 1, odst. 2;

b) nebyly-li ještě předloženy k výměně, pouze pokud budou u ředitelství státního dluhu složeny ve lhůtě a s náležitostmi stanovenými v § 2, odst. 1.

(2) O dluhopisech půjček zmíněných v odstavci 1 znějících na jméno platí obdobně ustanovení § 12.

(3) Výměna zlomkových dluhopisů za pravidelné kusy unifikační půjčky se až na další odkládá.

§ 19.

Účinnost ustanovení § 4 vl. nař. č. 306/1938 Sb. z. a n. se ruší, pokud jde o zápůjčky zaručené státem podle zákonů o stavebním ruchu ze dne 7. dubna 1927, č. 44 Sb. z. a n., ze dne 28. března 1928, č. 43 Sb. z. a n., ze dne 10. dubna 1930, č. 45 Sb. z. a n., a ze dne 26. března 1936, č. 65 Sb. z. a n., nebo o zápůjčky Státním bytovým fondem zaručené nebo jemu poskytnuté, jakož i o závazky dlužníků ze zápůjček zaručených státem nebo státními fondy.

§ 20.

Doba, po kterou je plnění závazků tímto vládním nařízením nebo vládním nařízením č. 306/1938 Sb. z. a n. odloženo, nezapočítává se do lhůt promlčecích ani do jiných lhůt, jejichž zmeškání má po zákonu v zápětí právní újmy.

§ 21.

Z důvodů veřejného zájmu, zejména aby nedošlo k hospodářským peruchám, mohou být povoleny výjimky z ustanovení tohoto nařízení. Z ustanovení §§ 4 až 8 povoluje výjimky ministerstvo, jemuž přísluší státní dozor, v dohodě s ministerstvem financí, jinak ministerstvo financí.

§ 22.

(1) Kdo pro jiného drží nebo má u sebe dluhopisy, které nebyly z jakéhokoli důvodu přihlášeny podle tohoto nařízení, jest povinen do 3 dnů po uplynutí lhůty stanovené v § 2 přihlásit tyto dluhopisy u Národní banky Česko-Slovenské, bez jejíhož svolení nesmějí být dluhopisy vydány. Totéž platí o dluhopisech přihlášených, pokud jejich přihláška byla pravoplatně zamítnuta (§ 9, odst. 2); Národní banka Česko-Slovenská bude v těchto případech vyrozuměna poštovní spořitelnou.

(2) Svolení Národní banky Česko-Slovenské může být vázáno na podmínku, že dluhopisy budou před vydáním označeny zvláštní značkou.

§ 23.

Údajů získaných při provádění tohoto nařízení nesmí být použito k jiným účelům, než těm, které jsou uvedeny v tomto nařízení, zejména ne k účelům berním.

§ 24.

Neobsahuje-li toto nařízení zvláštních předpisů, platí pro řízení přiměřeně předpisy o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů.

§ 25.

Podání, úřední vyhotovení a jiné úřední úkony nutné k provedení tohoto nařízení jsou osvobozeny od kolků, poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních. Ustanovení toto se však nevztahuje na žádosti o povolení výjimek podle § 21.

§ 26.

(1) Kdo vědomě nesprávně nebo neúplně údaje skutkových okolností uvádí, jich používá nebo je potvrzuje, aby vylákal pro sebe nebo jiného povolení nebo doklad, jehož jest podle předcházejících ustanovení zapotřebí, nebo jinou výhodu, která se podle nich poskytuje, nebo se o to pokusí, bude potrestán za těžký přestupek důchodkový pokutou ve výši až desetinásobku jmenovité hodnoty dluhopisů, případně, nelze-li tuto hodnotu zjistiti, pokutou od 200 K do 200.000 K. Dluhopis, na který se trestný čin vztahuje, propadá ve prospěch státu.

(2) Jiné přestupky tohoto nařízení trestají se peněžitým trestem do 5.000 K.

(3) Je-li peněžitý trest uložený podle tohoto nařízení nedobytný, nastoupí místo něho náhradní trest vězení (uzamčení) od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení (uzamčení) se stanoví jeden den za 100 K až 300 K podle míry provinění a podle výdělečných, důchodových, majetkových a jiných osobních poměrů vinníka.

(4) Trestati přestupky ustanovení tohoto nařízení přísluší:

a) jde-li o těžké přestupky důchodkové, trestním soudům důchodkovým, v zemi Slovenské a Podkarpatoruské trestním soudům jako soudům důchodkovým,

b) jde-li o jiné přestupky, finančním úřadům, spravujícím nepřímé daně.

(5) Úřady a důchodkové soudy rozhodující o přestupcích tohoto nařízení hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení.

(6) Ustanovení důchodkového trestního zákona o nejvyšší výměře peněžitých trestů nepatří. Na upuštění od trestního řízení není právního nároku.

(7) Trestnost přestupků se promlčuje ve 3 letech.

(8) Jinak platí o stíhání a trestání přestupků tohoto nařízení v zemích Slovenské a Podkarpatské tiskotvorný řád s instrukcí k němu z roku 1842 a hlava IX zák. čl. XI/1909 o správě veřejných daní, na ostatním území republiky Česko-Slovenské pak důchodkový trestní zákon z roku 1835 s doplňky a nařízeními k nim vydanými.

§ 27.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Vládní nařízení zo dňa 2. marca 1939

o prechodných opatreniach v obore verejných dlhov.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného splnomocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

I. Odklad úrokovej služby v nutorného štátneho dlhu.

§ 1.

(1) Až do nového usporiadania štátneho dlhu v dôsledku územných zmien sa odkladá úrokovanie vnútorného štátneho dlhu, založeného i prechodného, ktorý bol uzavretý pred účinnosťou tohto nariadenia a na ktorý boli vydané dlhopisy s povahou cenného papiera (v ďalšom len „dlhopisy“), vynímajúc dlhopisy 4½% pôžičky obrany štátu emisie B (dočasné listy). Za deň uzavretia dlhu platí deň viditeľný z dátum dlhopisu.

(2) Z dôvodu verejného záujmu, menovite aby nedošlo k hospodárskym poruchám, budú i za účinnosti tohto nariadenia vyplácané za podmienok ďalej stanovených úroky z dlhopisov, ktoré v deň účinnosti tohto nariadenia sú v tuzemsku a vlastnícky patria príslušenstvu od 1. marca 1939

a) osobám fyzickým, ktoré majú svoje riadne bydlisko na území Česko-Slovenskej republiky príslušenstvu od 1. marca 1939,

b) osobám právnym a iným hromadným útvarom (ďalej len „právne osoby“), ktoré majú svoje sídlo na území Česko-Slovenskej republiky príslušenstvu od 1. marca 1939, nakoľko dlhopisy tie patria k imaniu hospodársky viazanému na tuzemsko.

A. Dlhopisy na doručiteľa.

§ 2.

(1) Podmienkou pre výplatu úrokov z dlhopisov znejúcich na doručiteľa a vlastnícky príslušenstvu osobám fyzickým je, že

a) dlhopisy so všetkými príslušenstvami budú složené pod menom vlastníka v lehote 8 dní odo dňa účinnosti tohto nariadenia do viazanej úschovy u niektorého prihlasovacieho miesta uvedeného v odseku 2,

b) zároveň bude predložená prihláška obsahujúca miestoprášné prehlásenie vlastníka o jeho riadnom bydlisku v tuzemsku a o jeho vlastníctve k prihlasovaným dlhopisom príslušenstvu od 1. marca 1939, ako aj o tom, že osoby nebyvajúce alebo nesídliace v tuzemsku nemajú na dlhopisy žiadne práva,

c) zároveň bude bydlisko vlastníka prihlasovaných dlhopisov v tuzemsku príslušenstvu od 1. marca 1939 preukázané úradným dokladom (na pr. potvrdením, ktoré je povinný vydať štátny policajný úrad, v miestach, na ktoré sa nevzťahuje pôsobnosť týchto úradov, obecný úrad).

(2) Prihlášky sa podávajú u týchto peňažných ústavov a ich tuzemských filiáliek (prihlasovacích miest):

Agrárni banky česko-slovenské v Praze,
Anglo-česko-slovenskej a Pražskej úvernej banky v Prahe,

Banky česko-slovenských legií v Prahe,

Banky pre obchod a priemysel, predtým „Laenderbanka“ v Prahe,

Českej banky v Prahe,

Českej banky Union v Prahe,

Českej eskomptnej banky a úverného ústavu v Prahe,

Českej priemyselnej banky v Prahe,

Deutsche Agrar- und Industriebank v Prahe,

Hypotečnej banky českej (predtým Hypotečnej banky kráľovstva českého) v Prahe,

Městské spořitelny Pražské v Praze,

Moravské banky v Brne,

Poštové sporitelne v Prahe,
Slovenskej banky v Bratislave,
Svazu založen v Praze,
Ústrednej banky česko-slovenských spori-
telní v Prahe,
Ústřední jednoty hospodářských družstev
v Praze,
Všeobecné družstevní banky v Praze,
Zemské banky (předtým Zemské banky
královstva Českého) v Prahe,
Živnostenské banky v Prahe.

(3) Ak sú dlhopisy už uložené u niektorého z prihlasovacích miest, stačí v stanovenej lehote predložiť u tohto miesta prihlášku a úradný doklad o bydlisku; dokladu nie je treba, ak prihlasovacie miesto potvrdí na prihláške, že je mu bydlisko prihlasovateľa bezpečne známe. Ak sú alebo ak budú v stanovenej lehote dlhopisy uložené u niektorého tuzemského peňažného ústavu, ktorý nie je prihlasovacím miestom, ktorý však je oprávnený vydávať vkladné knižky (listy), stačí prihlášku, určenú pre niektoré prihlasovacie miesto, zároveň s úradným dokladom o bydlisku podať prostredníctvom uschovacieho peňažného ústavu, ktorý na prihláške úschovu potvrdí a dlhopisy bude viazať pre prihlasovacie miesto (pomocné prihlasovacie miesta); prihlášky musia byť prihlasovaciemu miestu doposlané do 3 dní po uplynutí stanovenej prihlasovacej lehoty.

(4) Dlhopisy uložené u štátnych pokladníc treba prihlásiť v tej istej lehote u týchto pokladníc (prihlasovacie miesta s obmedzenou pôsobnosťou).

(5) Prihlášky sa podávajú na tlačive vydanom poštovou sporiteľňou v Prahe trojmo; jedno vyhotovenie zostane u prihlasovacieho miesta, ďalšie dve dopošle prihlasovacie miesto do 8 dní po uplynutí prihlasovacej lehoty poštovej sporiteľni v Prahe (ústrednému prihlasovaciemu miestu) spolu s úhrnným soznamom prihlásených dlhopisov.

(6) Za úschovu a správu dlhopisov, ktoré boli novo složené do úschovy v dôsledku tohto nariadenia, smie prihlasovacie miesto rátať prihlasovateľom odmenu a poplatky vo výške dosiaľ zvyčajnej.

§ 3.

(1) Ustanovenia § 2 platia obdobne i pre dlhopisy znejúce na doručiteľa a vlastnícky prináležiace osobám právny. Tieto sú však povinné uviesť v prihláške tiež všetky údaje potrebné k posúdeniu, či prihlasované dlhopisy patria k imaniu hospodársky viazanému

na tuzemsko, či nie a či iba časťou a akou; ak prihlasujú svoje dlhopisy u niekoľko prihlasovacích miest, stačí uviesť tieto údaje v jednej prihláške a v ostatných prihláškach na tieto údaje poukázať.

(2) Ktoré dlhopisy patria k imaniu hospodársky viazanému na tuzemsko, ustávajú §§ 4 až 8. Ako právna osoba, tak i poštová sporiteľňa môže požiadať ministerstvo, ktorému prislúcha štátny dozor, aby v dohode s ministerstvom financií rozhodlo, či ide o takéto dlhopisy; ak niet takéhoto dozoru, prináleží rozhodnutie ministerstvu financií. Na toto rozhodnutie sa poštová sporiteľňa vo vybavení prihlášky odvolá.

(3) Ministerstvo, ktorému prináleží rozhodnúť, môže vyzvať právnu osobu, aby v lehote, ktorá nemá byť zpravidla kratšia ako 8 dní, údaje v prihláške doplnila a predložila doklady a pomôcky, ktoré ministerstvo považuje za potrebné; môže tiež k tomu účelu nazrieť do kníh a iných dokladov právnej osoby na mieste samom. Vyšetrením môže byť poverený orgán určený ministerstvom.

§ 4.

(1) U súkromných poisťovní, ktoré prevádzujú v Česko-Slovenskej republike životné poistenie, patria k imaniu hospodársky viazanému na tuzemsko dlhopisy, ktoré sú určené na úhradu záväzkov z česko-slovenského stavu životných poistení a na úhradu štatutárnych rezerv a fondov pre tento stav poistení; u súkromných poisťovní, ktoré prevádzujú v Česko-Slovenskej republike poistenie proti škodám a úrazom, patria k tomuto imaniu dlhopisy, ktoré nie sú určené pre stavy poistení v územiach pripojených k susedným štátom.

(2) Dlhopisy určené na úhradu záväzkov z česko-slovenského stavu životných poistení a štatutárnych rezerv a fondov pre tento stav poistení (odsek 1) zistia sa tak, že od úhrnej zásoby dlhopisov poisťovne oddelia sa dlhopisy, potrebné k tomu, aby majetkové hodnoty v územiach pripojených k susedným štátom boli doplnené až do plnej úhrady záväzkov zo stavu životných poistení v oných územiach.

(3) Pri oddelení štátnych pôžičiek podľa predchádzajúceho odseku rozumie sa výškou záväzkov zo stavu životných poistení povinná výška zabezpečovacieho fondu A podľa zákona zo dňa 11. júla 1934, č. 147 Sb. z. a n., zistená v deň 31. decembra 1938, bez ohľadu na neprevedené výplaty splatných poisťných plnení.

(4) Kým nebude stanovené inak, patria do česko-slovenského stavu poistení (odseky 1 a 2) také poistné smluvy, poistník ktorých nemal dňa 31. marca 1939 bydlisko (sídlo) na územiach pripojených k susedným štátom. Dokiaľ poisťovňa nezistí tento stav, môže poskytnúť podľa svojho odhadu, schváleného ministerstvom vnútra, primerané zálohy na úroky z dlhopisov.

(5) Složené do úschovy bude prevedené oddelene pre dlhopisy odboru životného a oddelene pre dlhopisy odboru proti škodám a úrazom.

(6) Po dobu platnosti tohto nariadenia môžu v tuzemsku proti poisťovňam, ktoré prevádzkujú v Česko-Slovenskej republike životné poistenie, byť povolené exekúcie alebo zaisťovacie úkony pre nároky z poistných smlúv iba vtedy, ak poistná smluva patrí do česko-slovenského stavu poistení (odsek 4).

§ 5.

(1) U nositeľov verejnoprávneho sociálneho poistenia a u zariadení s podobným účelom (na pr. príplatkové ústavy podľa § 119 zákona zo dňa 21. februára 1929, č. 26 Sb. z. a n., o penzijnom poistení súkromných zamestnancov vo vyšších službách, zariadenia uvedené v § 16 zákona zo dňa 8. apríla 1938, č. 77 Sb. z. a n., o povinnosti ústavov, podnikov, fondov a niektorých sociálnych zariadení ukladať časť prostriedkov v štátnych pôžičkách) patria k imaniu hospodársky viazanému na tuzemsko dlhopisy zistené tým spôsobom, že sa od úhrnnej zásoby dlhopisov v deň 30. septembra 1938 odrátajú dlhopisy potrebné k tomu, aby majetkové hodnoty na územiach pripojených k susedným štátom boli doplnené na podiel imania, ktorý pripadne pomerne na tieto územia.

(2) Kým nebude zistenie podľa odseku 1 prevedené, môžu byť poskytnuté podľa odhadu, schváleného ministerstvom, ktorému prislúcha štátny dozor, primerané zálohy na úroky z dlhopisov.

§ 6.

(1) U peňažných ústavov (podnikov) patrí k imaniu hospodársky viazanému na tuzemsko časť skutočnej vlastnej zásoby dlhopisov, zbývajúca po odrátaní dlhopisov, ktoré sú k celkovej skutočnej vlastnej zásobe v tom istom pomere, v akom je stav vkladov u ich pobočných závodov v územiach pripojených k susedným štátom v deň prevodu týchto zá-

vodov na zahraničný ústav k celkovému stavu vkladov u týchto ústavov (podnikov).

(2) Ustanovenie odseku 1 platí obdobne o peňažných ústavoch a peňažných podnikoch, u ktorých dôjde k hromadnému prevodu vkladov na peňažný ústav (podnik) v zahraničí.

(3) Kým nebude stanovený deň prevodu závodov (odsek 1) alebo vkladov (odsek 2), môžu byť podľa odhadu, schváleného ministerstvom, ktorému prislúcha štátny dozor, poskytnuté primerané zálohy na úroky z dlhopisov. Inak prináleží schválenie ministerstvu financií.

§ 7.

(1) U nadácií, fondov a podobných majetkových podstat, ktorých účel, pôsobnosť alebo činnosť pred 30. septembrom 1938 presahovali terajšie štátne územie, treba pokladať za imanie hospodársky viazané na tuzemsko dlhopisy, zistené tým spôsobom, že sa od celkovej zásoby dlhopisov v deň 30. septembra 1938 oddelia dlhopisy slúžiace ako úhrada pre záväzky, plnenia alebo účely na územiach pripojených k susedným štátom. Ak nemožno takto zistiť dlhopisy hospodársky viazané na tuzemsko, budú tieto dlhopisy zistené podľa pomeru všetkých výdavkov nadácie (fondu, majetkovej podstaty) za dobu od 1. januára 1938 do 30. septembra 1938, prípadne podľa pomeru jednorázových alebo podobných ročných výplat k výdavkom (výplatám) pripadajúcim na terajšie štátne územie.

(2) Kým nebude zistenie podľa odseku 1 prevedené, môžu byť podľa odhadu, schváleného ministerstvom, ktorému prislúcha štátny dozor, poskytnuté primerané zálohy na úroky z dlhopisov. Inak prináleží schválenie ministerstvu financií.

§ 8.

U všetkých iných právnych osôb, než ktoré sú uvedené v § 4 až 7, prináležia k imaniu hospodársky viazanému na tuzemsko dlhopisy, ktoré tvoria úhradu pre záväzky alebo plnenia osobám bývajúcim alebo sídlacim v tuzemsku, alebo pre účely splniteľné v tuzemsku.

§ 9.

(1) Poštová sporiteľňa, vykonajúc potrebné snád' vyšetrenie (na pr. o bydlisku alebo sídle prihlasovateľa), alebo vyžiadajúc si potrebné snád' rozhodnutie (§ 3, ods. 2), schváli príhlášky dlhopisov, pokiaľ u nich sú splnené podmienky stanovené týmto nariadením pre

výplatu úroků, a zamietne prihlášky dlhopisov, pokiaľ tomu nie je tak.

(2) Proti rozhodnutiu o prihláške možno podať do 15 dní u poštovej sporiteľne sťažnosť k ministerstvu financií. Pokiaľ bola prihláška pravoplatne zamietnutá, zaniká väzba úschova.

§ 10.

(1) Úroky z dlhopisov uložených vo väznej úschove podľa tohto nariadenia bude vyplácať ústredná štátna pokladnica v Prahe, ak prihlasovacie miesta predložia kupóny týchto dlhopisov s potvrdením, že ide o kupóny dlhopisov vo väznej úschove, prihláška ktorých bola schválená.

(2) Jedine dlhopisy, ktoré sú pripustené k výplatu úrokov podľa tohto nariadenia, smú byť po dobu účinnosti tohto nariadenia predmetom právnych jednání medzi živými v tuzemsku.

§ 11.

(1) Prihlasovacie miesta, ako aj pomocné prihlasovacie miesta sú povinné uschovávať dlhopisy, ktoré sú u nich vo väznej úschove podľa tohto nariadenia, oddelene od ostatných dlhopisov a cenných papierov, a nesmú ich z väznej úschovy vydať. Prevody do väznej úschovy u iného prihlasovacieho miesta sú prípustné.

(2) Zmeny vo stave väzaných dlhopisov tej ktorej pôžičky za uplynuté obdobie (výdavky a príjmy) sú prihlasovacie miesta povinné hlásiť poštovej sporiteľni najneskôršie do 8 dní pred splatnosťou najbližšieho úroku tej ktorej pôžičky. Pomocné prihlasovacie miesta oznamujú tieto zmeny tým prihlasovacím miestam, u ktorých sú dlhopisy väzané (§ 2, ods. 3).

(3) Ministerstvo financií, po prípade orgánom poverený, je oprávnené previesť u prihlasovacích miest a u pomocných prihlasovacích miest revíziu dlhopisov, ktoré sú vo väznej úschove, a nazrieť k tomu cieľu do kníh a záznamov týchto miest.

(4) Dlhopisy podľa § 1, ods. 1, ktoré vydá riaditeľstvo štátneho dlhu po účinnosti tohto nariadenia osobám uvedeným v § 1, ods. 2, složí toto riaditeľstvo do väznej úschovy u poštovej sporiteľne pre tieto osoby.

(5) Minister financií sa zmocňuje, aby k usnadneniu prevodov dlhopisov, prihláška ktorých bola schválená, nahradil väzanú úschovu iným vhodným opatrením (na pr. označením dlhopisov alebo ich výmenou za dočasné listy).

B. Dlhopisy na meno.

§ 12.

(1) Z dlhopisov znejúcich na meno budú vyplácané úroky po zistení, že vlastníkom dlhopisov i oprávneným príjemcom úrokov prinajmenšom odo dňa 1. marca 1939 majú bydlisko alebo sídlo v tuzemsku; u osôb právnych musí ísť o dlhopisy patriace ku imaniu hospodársky väzanému na tuzemsko. Ak sú tieto skutočnosti známe poukazujúcemu úradu, odpadá akékoľvek vyšetrovanie, ináč sa bude postupovať podľa obdoby predchádzajúcich ustanovení.

(2) Ustanovenia odseku 1 platia obdobne i o dlhopisoch, uložených vo väznej úschove u poštovej sporiteľne podľa § 13 zákona zo dňa 15. mája 1936, č. 128 Sb. z. a n., o výmene dlhopisov vnútorného štátneho dlhu.

II. Zvláštne ustanovenia o štátnych pokladničných poukážkach a bonoch.

§ 13.

(1) Trojmesačné štátne pokladničné poukázky a štátne pokladničné bony podľa zákona zo dňa 12. augusta 1921, č. 333 Sb. z. a n., ktoré podľa § 3, ods. 2 vládneho nariadenia zo dňa 29. novembra 1938, č. 306 Sb. z. a n., o prechodnom odklade umorovacej služby štátneho dlhu, sú pri svojej splatnosti vymenované za papiere toho istého druhu s rovnakou dobou obehu, ale s neskoršou splatnosťou, budú pri svojej najbližšej splatnosti vymenené len vtedy, ak bola ich prihláška podľa predchádzajúcich ustanovení schválená.

(2) Za tej istej podmienky budú štátne pokladničné poukázky s dobou obehu dlhšou ako 3 mesiace vymenené za nové štátne pokladničné poukázky, splatné v 3 rokoch od roku pôvodnej splatnosti a zúčiteľne 4¼% odo dňa pôvodnej splatnosti. Pri nových poukážkach, ktoré budú vydané za štátne pokladničné poukázky dospelé 1. novembra 1938, počína 4¼% zúčtenie odo dňa 1. mája 1939. 4% (pôvodne 5%) slósovateľné pokladničné poukázky budú vymenené za nové poukázky, splatné 1. februára 1942 a zúčiteľne 4¼% odo dňa 15. januára 1939; pri výmene bude vyplatená prémie vo výške 3¾%. Do dňa, od ktorého počína 4¼% zúčtenie, budú nové poukázky poskytovať úrok podľa doterajších podmienok. Podrobnejšie náležitosti nových poukázok ako aj podmienky výmeny stanoví minister financií.

(3) 4¼% štátne pokladničné poukázky, vydané podľa odseku 2, stavajú sa na roven dlhopisom vnútorného štátneho dlhu založeného,

nakol'ko ide o započítateľnosť do povinnej záso-
by štátnych pôžičiek podľa § 2 zák. č. 77/
1938 Sb. z. a n.

§ 14.

(1) Všetky platy (úrok, úmor, prémie) na
poukázky a bony nevymenené podľa § 13 sa až
na ďalšie odkladajú.

(2) Poukázky a bony vydané k výmene
podľa § 13 nepodliehajú viazanej úschove a ne-
vzťahujú sa na obmedzenia pri výplate úro-
kov ako aj obmedzenia právneho obchodu
(§ 10).

III. Zvlášťne ustanovenia o štátnych stavobných lósoch.

§ 15.

(1) Všetky platy (úmor, úroková prémia,
výhry) na štátne stavobné lósy, obligačné
listy a výherné listy lósov dosiaľ neumore-
ných (v ďalšom len lósy) sa odkladajú, vyní-
majúc lósy, ktoré budú označené podľa usta-
novení odseku 2.

(2) Označené môžu byť iba lósy, ktoré
v deň účinnosti tohto nariadenia sú v tuzem-
sku a vlastnícky prinajmenšom od 1. marca
1939 prináležia osobám fyzickým alebo práv-
nym, ktoré bývajú alebo sídlia v tuzemsku
prinajmenšom od 1. marca 1939. O týchto
skutočnostiach treba podať pri označení
mestopisné vyhlásenie, prípadne ho na
vzvanie osvedčiť.

(3) Označenie prevedú v lehote stanovenej
§ 2 berné úrady a poštová sporiteľňa v Pra-
he; tieto miesta sdelia riaditeľstvu štátneho
dlhu série a čísla, po prípade písmená ozna-
čených lósov.

IV. Zvlášťne ustanovenia o štátnych dodavateľských po- ukázkach.

§ 16.

Všetky platy (úrok, istina) na štátne do-
davateľské poukázky, vydané pred 1. októ-
brom 1938, sa odkladajú, vynímajúc poukáz-
ky, ktoré budú v lehote stanovenej v § 2 pri-
hlásené a složené u Zemskej banky v Prahe
a ktoré vlastnícky prináležia prinajmenšom
od 1. marca 1939 osobám fyzickým alebo
právnym, bývajúcim alebo sídlacím prinaj-
menšom od 1. marca 1939 v tuzemsku. Ak
sú poukázky už uložené u niektorého tuzem-
ského peňažného ústavu alebo u štátnej po-
kladnice, stačí podať v stanovenej lehote pri-
hlášku prostredníctvom uschovacieho miesta,

ktoré na prihláške potvrdí úschovu a dlho-
pisy bude viazať pre prihlasovacie miesta.

V. Odklad platov na niektoré zvlášťne dlhy a záväzky štátu a sväzkov územnej samosprávy.

§ 17.

(1) Až na ďalšie sa odkladajú všetky platy,
zakladajúce sa na právnych tituloch vznik-
lých pred 1. októbrom 1938, a to na

a) pôžičky bývalých štátnych fondov (ve-
rejnocestného, vodohospodárskeho, meliorač-
ného, elektrizačného), nakol'ko výťažok dlhov
nebol použitý na terajšom štátnom území,

b) výkupné renty železničnej a hypotečnej
pôžičky a iné záväzky prevzaté pri zoštatnení
železníc, ako aj zálohy na honorovanie prio-
ritného kapitálu a na úhradu správnych vý-
davkov súkromných dráh štátom prevodzova-
ných, nakol'ko ide o železnice, ktoré sa celkom
alebo čiastočne nachodia mimo terajšieho
štátneho územia,

c) záväzky štátu a sväzkov územnej samo-
správy, ich alebo nimi spravovaných ústavov,
podnikov, fondov a iných zariadení za do-
dávky a práce prevedené alebo na území pri-
pojenom k susedným štátom alebo z tohto
územia, alebo k prevedeniu ktorých bol daný
poukaz z tohto územia, ako aj záväzky z iných
dôvodov, nakol'ko majú vzťah k územiu pri-
pojenému k susedným štátom (záväzky
správne, záruky a pod.).

(2) Príslušné rezortné ministerstvo v do-
hode s ministerstvom financií je oprávnené

a) rozhodovať o tom, na ktoré dlhy a zá-
väzky, prípadne na akú ich časť sa vzťahujú
ustanovenia odseku 1, po prípade vydať pod-
riadeným úradom smernice;

b) povoľovať v prípadoch zvlášťneho zre-
teľa hodných, najmä ak utrpel by odkladom
platov nesnesiteľnú ujmu tuzemský veriteľ,
zálohová úplná alebo čiastočná výplata, ktorá
môže byť viazaná na určité podmienky.

VI. Ustanovenia spoločné a zá- verečné.

§ 18.

(1) Dlhopisy skorších štátnych pôžičiek,
podliehajúce výmene za unifikačnú pôžičku
podľa zákona č. 128/1936 Sb. z. a n. a znejúce
na doručiteľa, budú za účinnosti tohto naria-
denia vymenované:

a) ak boli predložené k výmene u riaditeľ-
stva štátneho dlhu už pred účinnosťou tohto

nariadenia, iba nakoľko vlastnícky prináležia osobám uvedeným v § 1, ods. 2;

b) ak neboli ešte predložené k výmene, iba nakoľko budú u riaditeľstva štátneho dlhu složené v lehote a s náležitosti stanovenými v § 2, ods. 1.

(2) O dlhopisoch pôžičiek spomenutých v odseku 1 znejúcich na meno platia obdobne ustanovenia § 12.

(3) Výmena zlomkových dlhopisov za pravidelné kusy unifikačnej pôžičky sa až na ďalšie odkladá.

§ 19.

Účinnosť ustanovení § 4 vl. nar. č. 306/1938 Sb. z. a n. sa ruší, nakoľko ide o pôžičky zarúčené štátom podľa zákonov o stavobnom ruchu zo dňa 7. apríla 1927, č. 44 Sb. z. a n., zo dňa 28. marca 1928, č. 43 Sb. z. a n., zo dňa 10. apríla 1930, č. 45 Sb. z. a n., a zo dňa 26. marca 1936, č. 65 Sb. z. a n., alebo o pôžičky zarúčené štátnym bytovým fondom alebo jemu poskytnuté, ako aj o záväzky dlžníkov z pôžičiek zarúčených štátom alebo štátnymi fondmi.

§ 20.

Doba, po ktorú je plnenie záväzkov týmto vládnym nariadením alebo vládnym nariadením č. 306/1938 Sb. z. a n. odložené, nezaručuje sa do premlčovacích lehôt ani do iných lehôt, zmeškanie ktorých má podľa zákona v zápatí právne ujmy.

§ 21.

Z dôvodov verejného záujmu, najmä aby nedošlo k hospodárskym poruchám, môžu byť povolené výnimky z ustanovení tohto nariadenia. Z ustanovení §§ 4 až 8 povoluje výnimky ministerstvo, ktorému prislúcha štátny dozor, v dohode s ministerstvom financií, inak ministerstvo financií.

§ 22.

(1) Kto pre iného drží alebo má u seba dlhopisy, ktoré neboli z akéhokoľvek dôvodu prihlásené podľa tohto nariadenia, je povinný do 3 dní po uplynutí lehoty stanovenej v § 2 prihlásiť tieto dlhopisy u Národnej banky Česko-Slovenskej, bez svolenia ktorej nesmú byť dlhopisy vydané. To isté platí o dlhopisoch prihlásených, nakoľko ich prihláška bola pravoplatne zamietnutá (§ 9, ods. 2); Národná banka Česko-Slovenská bude v týchto prípadoch upovedomená poštovou sporiteľňou.

(2) Svolenie Národnej banky Česko-Slovenskej môže byť viazané na podmienku, že dlho-

pisy budú pred vydaním označené zvláštnou značkou.

§ 23.

Údajov získaných pri prevádzaní tohto nariadenia nesmie byť použité k iným účelom, ako tým, ktoré sú uvedené v tomto nariadení; najmä nie k účelom berným.

§ 24.

Ak toto nariadenie neobsahuje zvláštne predpisy, platia pre pokračovanie primerane predpisy o pokračovaní vo veciach patriacich do pôsobnosti politických úradov.

§ 25.

Podania, úradné vyhotovenia a iné úradné úkony potrebné k prevádzaniu tohto nariadenia sú oslobodené od kolkov, poplatkov a dávok za úradné úkony vo veciach správnych. Ustanovenie toto sa však nevzťahuje na žiadosti o povolenie výnimiek podľa § 21.

§ 26.

(1) Kto vedome nesprávne alebo neúplne údaje skutkových okolností uvádza, ich používa alebo ich potvrdzuje, aby vylákal pre seba alebo pre iného povolenie alebo doklad, ktorého je podľa predchádzajúcich ustanovení treba, alebo inú výhodu, ktorá sa podľa nich poskytuje, alebo sa o to pokusi, bude potrestaný za ťažký dôchodkový priestupok pokutou vo výške až desaťnásobku menovitej hodnoty dlhopisov, prípadne, ak nemožno zistiť túto hodnotu, pokutou od 200 K do 200.000 K. Dlhopis, na ktorý sa trestný čin vzťahuje, prepadá v prospech štátu.

(2) Iné priestupky tohto nariadenia trestajú sa peňažným trestom do 5000 K.

(3) Jestliže peňažný trest, uložený podľa tohto nariadenia je nedobytný, nastúpi namiesto neho náhradný trest väzenia (uzamknutia) od jedného dňa do jedného roku. Náhradný trest väzenia (uzamknutia) sa stanoví jeden deň za 100 K až 300 K podľa miery previnenia a podľa zárobkových, dôchodkových, majetkových a iných osobných pomerov vinníka.

(4) Trestať priestupky ustanovení tohto nariadenia prislúcha:

a) ak ide o ťažké dôchodkové priestupky, trestným súdom dôchodkovým, v Slovenskej krajine a v Podkarpatskej Rusi trestným súdom ako súdom dôchodkovým,

b) ak ide o iné priestupky, finančným úradom, spravujúcim nepriame dane.

(6) Úřady a důchodkové úřady rozhodující o priestupkoch tohto nariadenia hodnotia prevedené dôkazy podľa voľného uváženia.

(6) Ustanovenia dôchodkového trestného zákona o najvyššej výmere peňažných trestov neplatia. Na upustenie od trestného pokračovania niet právneho nároku.

(7) Trestnosť priestupkov sa premlčuje v 3 rokoch.

(8) Inak platia o stíhaní a trestaní priestupkov tohto nariadenia v Slovenskej krajine a Podkarpatskej Rusi tridsiatkový poriadok s inštrukciou k nemu z roku 1842 a hlava IX zák. čl. XI/1909 o správe verejných daní, na ostatnom území Česko-Slovenskej republiky však dôchodkový trestný zákon z roku 1835 s doplnkami a nariadeniami k nim vydanými.

§ 27.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Rozporiadok vlády v dňa 2. března 1939

pro přechodní zařazení v oblasti veřejných dluhů.

Vlada Česko-Slovenské Republiky rozporiaduje po art. II konstitučného zákony pro upověnomasnenia z dňa 15. grudnia 1938, č. 330 36. z. i. p.:

I. Відложення відсоткової служби внутрішнього державного довгу.

§ 1.

(1) Аж до нового впорядкування державного довгу наслідком територіальних змін слід відложити відсоткування внутрішнього державного довгу, заложенного й перехідного, який заключено перед правосиллям цього розпорядку і на який видапо довжні записи з еством цінного паперу (дальше тільки „довжні записи“), за виїмкою довжних записів 4½% позички оборони держави емісія Б (тимчасові листи). Як день заключення довгу обовязує день видний з дати довжного запису.

(2) В публічному інтересі, особливо тому, щоб не настали економічні перерви, будуть і за правосилля цього розпорядку виплачені при инше встановлених умовинах відсотки з довжних записів, що в день правосилля цього розпорядку є в туземщині та, оскільки йде о власність, належать принайменше від дня 1. března 1939

а) фізичним особам, що мають своє звичайне житло на території Чесько-Словацької Республіки принайменше від 1. března 1939,

б) правничим особам та іншим гуртовим утворам (дальше тільки „правничі особи“), що мають свій осідок на території Чесько-Словацької Республіки принайменше від 1. března 1939, оскільки ці довжні записи належать до маєтку економічно звязаного з туземщиною.

A. Довжні записи на доручителя.

§ 2.

(1) Умовинсю для виплати відсотків з довжних записів, що звучать на доручителя та, оскільки йде о власність, належать фізичним особам, є, що

а) довжні записи зі всіми принадлежними купонами будуть зложені під іменем власника в реченні 8 днів від дня правосилля цього розпорядку зі застереженням до сховку в якомунебудь місці зголошення наезде-ного в 2. уступі,

б) одночасно буде предложене зголошення, що обіймає заяву власника замість присяги, про його звичайне житло в туземщині та про його власність зголошуваних довжних записів принайменше від дня 1. března 1939, як також про це, що особи, які не мешкають або не мають осідку в туземщині, не мають ніяких прав до довжних записів.

в) одночасно буде житло власника зголошуваних довжних записів в туземщині доказане урядовим доказом принайменше від дня 1. března 1939 (прим. посвідкою, яку повинен видати державний поліційний уряд, а в місцях, до яких не відноситься управління цих урядів, громадський уряд).

(2) Зголошення слід подавати до тих грошевих установ та їх туземських філій (місць зголошень):

Agrární banka česko-slovenská v Praze,

Anglo-česko-slovenská a Pražská úvěrní banka v Praze,

Banka česko-slovenských legií v Praze,
 Banka pro obchod a průmysl, dříve „Länderbanka“ v Praze,
 Česká banka v Praze,
 Česká banka Union v Praze,
 Česká eskomptní banka a úvěrní ústav v Praze,
 Česká průmyslová banka v Praze,
 Deutsche Agrar- und Industriebank v Praze,
 Hypoteční banka Česká v Praze,
 Městská spořitelna Pražská v Praze,
 Moravská banka v Brně,
 Poštovní spořitelna v Praze,
 Slovenská banka v Bratislavě,
 Svaz záložen v Praze,
 Ústřední banka česko-slovenských spořitelien v Praze,
 Ústřední jednota hospodářských družstev v Praze,
 Všeobecná družstevní banka v Praze,
 Zemská banka, dříve Zemská banka království českého v Praze,
 živnostenská banka v Praze.

(3) Якщо довжні записи зложено вже в котромунебудь місці зголошення, вистарчить у встановленому реченці предложити в тому місці зголошення й урядовий доказ про житло; того доказу не треба, якщо місце зголошення потвердить на зголошенню, що воно певно знає житло зголошуючого. Якщо довжні записи є або будуть зложені у встановленому реченці в котромунебудь грошовому заведенню, яке не є місцем зголошення, яке одначе є управлене видавати вкладні книжки (листи), вистарчить подати зголошення, призначене для якогонебудь місця зголошення, разом з урядовим доказом житла посередництвом зберігаючого грошового заведення, яке потвердить на зголошенню сховок а довжні записи застереже для місця зголошення (помічних місць зголошення); зголошення слід післати місцю зголошення до 3 днів по упливі встановленого реченця зголошення.

(4) Довжні записи зложені в державних касах слід зголосити в цьому ж реченці в тих касах (місця зголошень з обмеженим управлінням).

(5) Зголошення слід подати на друку виданому потрібно поштовою щадницею в Празі; одно виготовлення остане у зголошуючому місці, дальші два повинно місце зголо-

шення післати до 8 днів по упливі реченця зголошення поштової щадниці в Празі (центральному місцю зголошення) разом зі загальним списком зголошених довжних записів.

(6) За сховок та адміністрацію довжних записів, які наново зложено до сховку наслідком цього розпорядку, сміє місце зголошення рахувати зголошуючим винагородити й оплати в досі прийнятій висоті.

§ 3.

(1) Постанови § 2 відносяться аналогічно також до довжних записів, що звучать на доручителя а з огляду на власність належать правничим особам. Ці особи повинні одначе навести у зголошенню також всі заподання потрібні для осудку, чи зголошувані довжні записи належать до майна економічно связаного з туземщиною, чи ні, чи тільки частю і якою; коли вони зголошують свої довжні записи в кількох місцях зголошень, вистарчить навести ці заподання в одному зголошенню а в останніх зголошеннях на ці заподання вказати.

(2) Котрі довжні записи належать до маєтку економічно связаного з туземщиною, про це постановляють 4. до 8. §§. Як правнича особа так і поштова щадница може попросити міністерство, до якого належить державний догляд, щоби воно в порозумінню з міністерством фінансів рішило, чи ходить о довжні записи такого роду; якщо нема такого догляду, належить рішення до міністерства фінансів. На це рішення покличеться поштова щадница в полагодженню зголошення.

(3) Міністерство, до якого належить рішення, може візвати правничу особу, щоби вона в реченці, який не сміє бути з правилами коротший чим 8 днів, заподання у зголошенню доповнила та предложила докази й помічні середники, які міністерство визнає потрібними; воно може також вглянути в тії ціли на місці до книг та інших доказів правничої особи. Доходженням може бути повірений орган призначений міністерством.

§ 4.

(1) В приватних заведеннях забезпечень, які переводять в Чесько-Словацькій Республіці життєве забезпечення, належать до майна связаного економічно з туземщиною довжні записи, що є призначені для покриття зобовязань з чесько-словацького стану життєвих забезпечень та для покриття статутарних резерв і фондів на цей стан

обезпечень; у приватних заведеннях забезпечень, що переводять в Чесько-Словацькій Республіці забезпечення проти шкід та випадків, належать до цього майна довжні записи, що не є призначені для станів забезпечення в областях прилучених до сусідніх держав.

(2) Довжні записи призначені для покриття зобов'язань з чесько-словацького стану життєвих забезпечень та статутарних резерв і фондів для цього стану забезпечення (уступ 1) слід ствердити так, що від загального запасу довжних записів заведення забезпечень віддільно довжні записи, потрібні для цього, щоби маєткові вартості в областях прилучених до сусідніх держав були доповнені аж до повного покриття зобов'язань зі стану життєвих забезпечень в цих областях.

(3) При відділенню державних позичок по попередньому уступі слід розуміти висотою зобов'язань зі стану життєвих забезпечень обов'язкову висоту фонду забезпечення А по закону з дня 11. липня 1934, ч. 147 36. з. і р., стверджену до дня 31. грудня 1938, без огляду на непереведені виплати сплатних забезпечень чинитьб.

(4) Доки не буде постановлено інакше, належать до чесько-словацького стану забезпечення (уступи 1 і 2) ті умови забезпечення, що їх забезпечник не мав дня 31. березня 1939 житла (осідку) в областях прилучених до сусідніх держав. Доки заведення забезпечень не ствердять цього стану, воно може дістати відповідні задатки на відсотки з довжних записів по оцінці заведень забезпечень, одобрений міністерством внутрішніх справ.

(5) Зложення до сховку буде переведене окремо для довжних записів життєвого відділу а окремо для довжних записів відділу проти шкід і випадків.

(6) До часу правосилля цього розпорядку можуть бути в туземщині проти заведень забезпечень, що переводять в Чесько-Словацькій Республіці життєве забезпечення, дозволені екзекуції або чинитьби забезпечення з титулу правожів умов забезпечення тільки тоді, коли умова забезпечення належить тільки до чесько-словацького стану забезпечення (уступ 4).

§ 5.

(1) У носіїв публичноправного соціально-го забезпечення та в зарядженнях з подібною ціллю (прим. доплатові заведення по § 119 закону з дня 21. лютого 1929, ч. 26

36. з. і р., про пенсійне забезпечення приватних службовиків у вищих службах, зарядження наведені в § 16 закону з дня 8. квітня 1938, ч. 77 36. з. і р., про обов'язок заведень, підприємств, фондів та деяких соціальних заряджень укладати часть середників в державних позичках) належать до майна економічно зв'язаного з туземщиною довжні записи стверджені тим способом, що від загального запасу довжних записів з днем 30. вересня 1938 слід відчислити довжні записи потрібні для цього, щоби маєткові вартості в областях прилучених до сусідніх держав були доповнені до висоти поділу майна, що припадає відносно на ці області.

(2) Доки не буде переведене ствердження по уступу 1, можуть бути уділені по оцінці, одобрений міністерством, до якого належить державний догляд, відповідні задатки на проценти з довжних записів.

§ 6.

(1) У грошових установах (підприємствах) належить до майна зв'язаного економічно з туземщиною часть дійсно власного запасу довжних записів, яка остає по відчисленню довжних записів, що є до загального дійсно власного запасу в такому самому відношенню, в якому є стан вкладів у їхніх фінансних заведеннях в областях прилучених до сусідніх держав в дні переводу цих заведень до заграничного заведення до загального стану вкладів у цих заведеннях (підприємствах).

(2) Постанови уступу 1 діють аналогічно в грошових установах та грошових підприємствах, в яких дійде до гуртвального переводу вкладів до грошового заведення (підприємства) за кордоном.

(3) Доки не буде встановлений день переводу заведень (уступ 1) або вкладів (уступ 2), можуть бути по оцінці, одобрений міністерством, до якого належить державний догляд, уділені відповідні задатки на проценти з довжних записів. Інакше належить одобрения до міністерства фінансів.

§ 7.

(1) При наданнях, фондах та подібних маєткових субстанціях, що їх ціль, управління або діяльність перед днем 30. вересня 1938 перевищали теперішню державну територію, слід вважати майном зв'язаним економічно з туземщиною довжні записи, стверджені в цей спосіб, що від загального

запасу довжних записів з днем 30. вересня 1938 слід відділити довжні записи, що служать як покриття для зобов'язань, чинитьб або цілей в областях прилучених до сусідніх держав. Якщо в цей спосіб не можна ствердити довжних записів заязаних економічно з туземщиною, слід їх ствердити по відношенню всіх розходів надання (фонду, маєткової субстанції) за час від дня 1. січня 1938 до 30. вересня 1938, зглядно по відношенню однакових або подібних річних виплат до розходів (виплат), що припадають на теперішню державну територію.

(2) Доки небуде переведене ствердження по уступу 1, можуть бути по оцінці, одобрений міністерством, до якого належить державний догляд, уділені відповідні задатки на проценти з довжних записів. Інакше належить одобрення міністерству фінансів.

§ 8.

У всіх інших правничих осіб чим наведених в §§ 4 до 7 належать до майна звязаного економічно з туземщиною довжні записи, що творять покриття зобов'язань або чинитьб для осіб, що мешкають або мають осідок в туземщині, або цілей виконуваних в туземщині.

§ 9.

(1) Почтова щадниця одобрить по переведенню можливо потрібних доходжень (прим. прожитло або осідок зголошуючого) або по зажаданню можливо потрібних рішень (§ 3, уст. 2) зголошення довжних записів, оскільки в них сповнено умовини встановлені цим розпорядком для виплати процентів, та відкине зголошення довжних записів, оскільки це не сталося.

(2) На вирішення зголошення можна подати до 15 днів в почтовій щадниці зажалення до міністерства фінансів. Якщо зголошення правосильно відкинено, перестає застережений сховок.

§ 10.

(1) Проценти з довжних записів зложених в застереженому сховку по цьому розпорядку буде виплачувати центральна державна каса в Празі, якщо зголошуючі місця пропозають купони цих довжних записів з посвідкою, що ходить о купони довжних записів в застереженому сховку, що їх зголошення було одобрено.

(2) Предметом правних актів між живими в туземщині в часі правосилля цього

розпорядку можуть бути тільки ті довжні записи, що їх допущено до виплати процентів по цьому розпорядку.

§ 11.

(1) Місця зголошень, як також помічні місця зголошень повинні сховати довжні записи, що є в них в застереженому сховку по цьому розпорядку, окремо від останніх довжних записів та цінних паперів, і не сміють їх видати зі застереженого сховку. Переводи до застереженого сховку в іншому місцю зголошення є допустимі.

(2) Зміни стану застережених довжних записів даної позички за минулий пробіг часу (розходи й доходи) повинні місця зголошень зголосити в почтовій щадниці найпізніше до 8 днів перед сплатністю найближчого проценту даної позички. Помічні місця зголошень повідомляють про ці зміни ті місця зголошень, в яких є застережені довжні записи (§ 2, уст. 3).

(3) Міністерство фінансів, зглядно органом повірений, є управнене перевести в місцях зголошень та в помічних місцях зголошень ревізію довжних записів, які є в застереженому сховку та вглянути в тії цілі до книг і приміток цих місць.

(4) Довжні записи по § 1, уст. 1, що їх видасть дирекція державного довгу після правосилля цього розпорядку особам наведеним в § 1, уст. 2, зложить ця дирекція до застереженого сховку в почтовій щадниці для цих осіб.

(5) Міністр фінансів є уповноважений для улегчення переводів довжних записів, зголошення яких одобрено, заступити застережений сховок іншим пригідним зарядженням (прим. означенням довжних записів або їх виміною за тимчасові листи).

Б. Довжні записи на імя.

§ 12.

(1) З довжних записів, що звучать на імя, будуть виплачені проценти по ствердженню, що власник довжних записів та управнений приємць процентів мають житло або осідок в туземщині принайменше від дня 1. березня 1939; у правничих осіб мусить розходитися о довжні записи, що належать до майна звязаного економічно з туземщиною. Якщо переказуючий уряд знає про ці обставини, відпадає всяке доходження, інакше слід поступати анальогічно попередніх постанов.

(2) Постанови уступу 1. відносяться аналогічно також до довжних записів, зложених до застереженого сховку в поштовій щадниці по § 13 закону з дня 15. травня 1936, ч. 128 36. з. і р., про виміну довжних записів внутрішнього державного довгу.

II. Спеціальні постанови про державні касові перекази й бони.

§ 13.

(1) Тримісячні державні касові перекази та державні касові бони по закону з дня 12 серпня 1921, ч. 333 36. з. і р., які по § 3, уст. 2 розпорядку влади з дня 29. листопаду 1938, ч. 306 36. з. і р., про перехідне відложення служби уморення державного довгу, є при своїй сплатності вимінювані за папери того самого роду з тим самим часом обігу, але з пізнішою сплатністю, будуть при своїй найближчій сплатності вимінані тільки тоді, коли їх зголошення було одобрено по попереднім постановам.

(2) При тій самій умовині будуть державні касові перекази, що їх час обігу є довший чим 3 місяців, вимінані за нові державні касові перекази, сплатні в 3 роках від року первісної сплатності і опроцентовані $4\frac{1}{4}\%$ від дня первісної сплатності. При нових переказах, що будуть видані як державні касові перекази зрілі дня 1. листопаду 1938, зачинається $4\frac{1}{4}\%$ опроцентування від дня 1. травня 1939. 4% (первісно 5%) касові перекази, що мають бути вилісовані, будуть вимінані за нові перекази сплатні 1. лютого 1942 та опроцентовані $4\frac{1}{4}\%$ від дня 15. січня 1939; при півміні буде виплачена премія у висоті $3\frac{1}{4}\%$. До дня, яким зачинається $4\frac{1}{4}\%$ -ове опроцентування, даватимуть нові перекази процент при дотеперішніх умовинах. Подрібніші належності нових переказів та умовини виміни встановить міністр фінансів.

(3) $4\frac{1}{4}\%$ державні касові перекази, видані по уступу 2, слід поставити на рівень з довжними записами внутрішнього зложеного довгу, оскільки ходить о зачислення до обов'язкового запасу державних позичок по § 2 зак. ч. 77/1938 36. з. і р.

§ 14.

(1) Всі плати (відсоток, уморення, премія) на перекази й бони невимінні по § 13 слід відложити аж до відклику.

(2) Перекази й бони видані для вимінн по § 13 не підлягають застереженому сховку і до них не відносяться обмеження при виплаті процентів та обмеження правної торгівлі (§ 10).

III. Спеціальні постанови про державні будівельні льоси.

§ 15.

(1) Всі плати (уморення, процентова премія, вигри) на державні будівельні льоси, облігаційні листи та листи вигор досі неуморених льосів (дальше тільки: льоси) слід відложити, за виїмкою льосів, що будуть означені по постановам уступу 2.

(2) Означені можуть бути тільки ті льоси, що в дні правосилля цього розпорядку є в туземщині а з огляду на власність принайменше від 1. березня 1939 належать до фізичних або правничих осіб, що мешкають або мають осідок в туземщині принайменше від дня 1. березня 1939. Про ці обставини слід подати при означенні заяву, що заступає присягу, зглядно засвідчити їх на візвання.

(3) Означення переведуть в реченці встановленому в § 2 податковій уряди та поштова щадниця в Празі; ці місця повідомлять дирекцію державного довгу про серії та числа, зглядно про букви означених льосів.

IV. Спеціальні постанови про державні перекази при доставах.

§ 16.

Всякі плати (процент, кавція) на державні перекази при доставах, видані перед днем 1. жовтня 1938, слід відложити, за виїмкою переказів, що будуть в реченці встановленому в § 2 зголошені і зложені у Краєвому банку в Празі та які з огляду на власність належать принайменше від дня 1. березня 1939 фізичним або правничим особам, що мешкають або мають осідок в туземщині принайменше від дня 1. березня 1939. Якщо перекази є вже зложені в котромунебудь туземському грошовому заведенню або в державній касі, вистарчить подати в означеному реченці зголошення посередництвом місця сховку, яке потвердить сховок на заяві а довжні записи застереже для місця зголошення.

V. Відложення плат на деякі спеціальні довги та зобов'язання держави і союзів обласного самоуправління.

§ 17.

(1) Аж до відклику слід відложити всі плати, що ґрунтуються на правних титулах повсталих перед днем 1. жовтня 1938, а саме на

а) позички бувших державних фондів (доріжного, водогосподарського, меліораційного, електризаційного), оскільки здобутку довгів не вжито на теперішній державній території,

б) викупні ренти залізничної та гіпотечної позички й інші зобов'язання переняті при удержавленню залізниць, як також задатки на винагороду пріорного капіталу та на покриття адміністраційних розходів приватних доріг управлюваних державою, оскільки ходить о залізниці, які цілком або частинно знаходяться поза теперішньою державною територією,

в) зобов'язання держави та союзів обласного самоуправління, їх заведень або заведень, які вони управлюють, підприємств, фондів та інших заряджень за доставки й праці переведені чи то в області прилученій до сусідніх держав, чи з тої території, чи тих, для переведення яких дано приказ з тої території, як також зобов'язання з інших причин, оскільки вони мають відношення до території прилученої до сусідніх держав (адміністраційні зобов'язання, запоруки тощо).

(2) Приналежне ресортове міністерство в порозумінню з міністерством фінансів е управлене

а) рішати про це, до котрих довгів та зобов'язань, зглядно до якої їх части відносяться постанови угрупу 1, зглядно видати підчиненим урядам напрямні;

б) дозволяти у випадках, що заслуговують особливого узгляднення, передусім тоді, коли туземський віритель поніс би наслідком відкладу плат нестерпиму шкоду, задовку повну або частинну виплату, що може бути зв'язана з певними умовами.

VI. Спільні й кінцеві постанови.

§ 18.

(1) Довжні записи попередніх державних позичок, що підлягають виміні за уніфікаційну позичку по закону ч. 128/1936 Зб. з.

і р., та звучать на доручителя, слід за правосилля цього розпорядку вимінювати:

а) якщо вони були предложені до виміні в дирекції державного довгу вже перед правосиллям цього розпорядку, тільки тоді, коли вони з огляду на власність належать особам наведеним в § 1, уст. 2;

б) якщо вони ще не були предложені до виміні, тільки тоді, коли будуть зложені в дирекції державного довгу в реченці та з належностями встановленими в § 2, уст. 1.

(2) Про довжні записи позичок згаданих в уст. 1, які звучать на ім'я, діе анальогічно постанова § 12.

(3) Виміна дробових довжних записів за нормальні штуки уніфікаційної позички слід відложити аж до відклику.

§ 19.

Правосилля постанов § 4 розп. вл. ч. 306/1938 Зб. з. і р., перестають, оскільки ходить о позички запоручені державою по закону про будівельний рух з дня 7. квітня 1927, ч. 44 Зб. з. і р., з дня 28. березня 1928, ч. 43 Зб. з. і р., з дня 10. квітня 1930, ч. 45 Зб. з. і р., та з дня 26. березня 1936, ч. 65 Зб. з. і р., або о позички запоручені Державним мешканевим фондом або йому уділені, як також о зобов'язання довжників з позичок запоручених державою або державними фондами.

§ 20.

Час, до якого е відложене сповнювання зобов'язань цим розпорядком влади або розпорядком влади ч. 306/1938 Зб. з. і р., не слід числити до реченців задавнень ні до інших реченців, що їх занедбання має по закону за наслідок правні ущериби.

§ 21.

В публичному інтересі, особливо тому, щоби не настали господарські перерви, можуть бути дозволені виїмки з постанов цього розпорядку. З постанов §§ 4 до 8 дозволяє виїмки міністерство, до якого належить державний догляд, в порозумінню з міністерством фінансів, інакше міністерство фінансів.

§ 22.

(1) Хто посідає або має в себе для когось іншого довжні записи, що їх з якоїнебудь причини не зголошено по цьому розпорядку, повинен до трох днів по упливі реченця встановленого в § 2, зголосити ці довжні

записи в Народньому Чесько-Словацькому Банку, без дозволу якого не сміють бути довжні записи видані. Те саме відноситься до зголошених довжних записів, оскільки їх зголошення правосильно відкинено (§ 9, уст. 2); Народній Чесько-Словацький Банк повідомить в цих випадках поштовою щадницею.

(2) Дозвіл Народного Чесько-Словацького Банку може бути зв'язаний умовиною, що довжні записи будуть означені перед виданням спеціальним знаком.

§ 23.

Заподань зисканих при переводжуванню цього розпорядку не слід вживати для інших цілей, ніж для тих, що є наведені в цьому розпорядку, особливо не для податкових цілей.

§ 24.

Якщо цей розпорядок не обіймає окремих приписів, обов'язують в поступованню відповідно приписи про поступовання у справах, що належать до управління політичних урядів.

§ 25.

Подання, урядові виготовлення та інші урядові чинитьби потрібні для переведення цього розпорядку є вільні від стемплів, оплат та данин за урядові чинитьби в адміністративних справах. Ця постанова не відноситься однак до прохань о дозвіл виїмок по § 21.

§ 26.

(1) Хто наводить свідомо неправдиві або неповні заповідання дійсних обставин, хто їх вживає або їх потверджує в цілі виманення для себе або когось іншого дозволу або доказу, необхідного по попереднім постановам, або в цілі зискання іншої вигоди, яка може бути уділена по цим постановам, або якщо хтонебудь стане намагатися о це, буде покараний за тяжку скарбово-доходову провину покутою у висоті аж до десятиразової номінальної вартості довжного запису, згідно, якщо цієї вартості не можна ствердити, покутою від 200 K до 200.000 K. Довжний запис, до якого відноситься карний вчинок, пропадає в користь держави.

(2) Інші провини цього розпорядку слід карати грошевою карою до 5.000 K.

(3) Якщо грошева кара наложена по цьому розпорядку є недобуття, вступить на її місце заступна кара в'язниці (запертя) від одного дня до одного року. Як заступни кару в'яз-

ниці (запертя) слід встановити один день за 100 K до 300 K в міру провини та після зарібкових, скарбово-доходових, маєткових та інших особистих відносин винуватця.

(4) Карати провини постанов цього розпорядку управнени:

а) якщо ходить о тяжкі скарбово-доходові провини, карні скарбово-доходові суди, у Словацькій Країні та на Підкарпатській Русі карні суди як скарбово-доходові суди,

б) якщо йде о інші провини, фінансові уряди, що управляють непрямі податки.

(5) Уряди і скарбово-доходові суди, що рішають про провини цього розпорядку, оцінюють переведені докази по вільній увазі.

(6) Постанови скарбово-доходового карного закону про найвищий вимір грошових кар не обов'язують. На відступлення від карного поступовання нема правового правезу.

(7) Карність провин задавнюється в 3 роках.

(8) Інакше обов'язує про переслідування і карання провин цього розпорядку у Словацькій Країні і на Підкарпатській Русі тридцятьковий правильник з інструкцією до нього з року 1842 та розділ IX зак. арт. XI/1909 про управління публичних податків, а на останній території Чесько-Словацької Республіки скарбово-доходовий карний закон з року 1835 з доповненнями та розпорядками виданими до нього.

§ 27.

Цей розпорядок діє на території цілої держави й набуває правосилля з днем оголошення; переведе його міністр фінансів в порозумінню з причасними міністрами.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.,

stež za ostatných členův
Slov. vlády.

Dr. Kapras v. r.

Syrový v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Cipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské

se vydává podle vládního nařízení ze dne 30. prosince 1938, č. 392 Sb. z. a n., ve dvou samostatných dílech. Do prvního dílu Sbírky zařazují se zákony, nařízení atd. ve věcech celé republiky společných, do druhého zákony, nařízení atd. ve věcech, které se týkají jen zemi České a Moravskoslezské.

Předplatné na jeden ročník Sbírky činí v tuzemsku na díl první 120 K, na díl druhý 80 K, na oba díly 200 K, s výhradou event. zvýšení v případě poměrů obzvláště mimořádných (při nepoměrně velkém zvýšení výrobních nákladů nebo mimořádně velkém rozsahu Sbírky). Předplatné pro cizinu je o 50% vyšší. Předplatné nutno zaplatiti najednou nejpozději do 15. března dotčeného roku. Kdo zašle nějaký peníz na nový ročník po 15. březnu, bude považován za odběratele; zaslaný peníz bude účtován jako záloha na konečnou cenu celého ročníku, která mu bude vyúčtována po ukončení ročníku podle úhrnu cen jednotlivých částek a která při úplném ročníku velmi značně převyšuje částku předplatného.

V drobném prodeji účtují se částky Sbírky kteréhokoli dílu:

- a) u částek o 2 až 10 stránkách 1— K,*
- b) u částek o více než 10 stránkách za každý list (2 stránky) 20 haléřů.*

Cena částek zasílaných do ciziny jest o 50% vyšší.

Za tuto cenu zasílají se tisky objednané poštou po předchozím zaplacení a prodávají se nově vydávané a dosud vydané částky i v knihkupectvích.

Zakoupené částky se nevyměňují ani neberou zpět.

Vypovědění další odběr Sbírky možno jen písemně před koncem roku pro rok příští.

Nedošlé nebo neúplné částky Sbírky bud'těž písemně reklamovány nejdéle do čtyř neděl po vydání; nebyly-li v této lhůtě reklamovány, vydají se jen po zaplacení ceny částky.

Platby bud'těž poukazovány výhradně na šekový účet u poštovní spořitelny čis. 200.563 „Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské Praha III.“ Placení poštovními známkami se nepřijímá. Poštovné případné korespondence hradí předplatitel (odběratel) ze svého.

Při objednávkách a reklamacích uvést jest číslo částky (nikoliv číslo normy) s udáním ročníku.

Předplatné, reklamace a objednávky bud'těž zasílány pouze

*Administraci Sbírky zákonů a nařízení,
Praha III, Tržiště č. 9.*

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 32.

Vydána dne 31. března 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (83.—86.) 83. Nařízení o úlevách při splácení pohledávek za zemědělci a o dočasných opatřeních v řízení exekucním a konkursním proti zemědělcům. — **84.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 9. července 1936, č. 217 Sb. z. a n., o zprostředkování práce. — **85.** Nařízení, jímž se mění zákon ze dne 21. prosince 1937, č. 258 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost hromadných smluv pracovních, ve znění vládního nařízení ze dne 17. prosince 1938, č. 350 Sb. z. a n. — **86.** Nařízení o přechodném obmezení výplat vkladů u peněžních ústavů (peněžních podniků).

83.

Vládní nařízení

ze dne 21. března 1939

o úlevách při splácení pohledávek za zemědělci a o dočasných opatřeních v řízení exekucním a konkursním proti zemědělcům.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

(1) Splátky na pohledávky, pro jichž splácení přísluší dlužníku úlevy podle části III vládního nařízení ze dne 21. prosince 1935, č. 250 Sb. z. a n., o úlevách při splácení pohledávek za zemědělci, ve znění předpisů je měnících, upravují se s účinností od 1. dubna 1939 tak, že činí pololetně $\frac{1}{22}$ pohledávky s příslušenstvím (§ 15 vl. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n.) po odečtení splátek dospělých do 31. března 1939; s výjimkou splátky konečné se zaokrouhlují tyto splátky vždy nahoru na částku v celých korunách dělitelnou deseti a jednotlivá splátka nesmí býti nižší než 100 K.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, nastala-li ztráta lhůt podle § 20 vl. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n.

(3) O splátkách upravených podle odstavce 1 platí jinak ustanovení části III vl. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n.

(4) Lhůty „1. dubna 1944“ a „1. dubna 1945“, stanovené v § 21 a § 22, odst. 2 vl. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n., jakož i lhůty „1. října 1946“ a „1. října 1947“, stanovené v uvedených ustanoveních ve znění čl. I, č. 3 zákona ze dne 16. března 1938, č. 54 Sb. z. a n., mění se na lhůtu „1. října 1949“.

(5) Nedotčeno zůstává ustanovení čl. I, č. 2 zák. č. 54/1938 Sb. z. a n.

Čl. II-

Nesplní-li dlužník vyrovnání potvrzené v zemědělském vyrovnacím řízení podle vládního nařízení ze dne 31. března 1936, č. 76 Sb. z. a n., ve znění předpisů je měnících a doplňujících, může se věřitel domáhati jenom toho, s čím je dlužník v prodlení. Ostatní následky podle § 67 vyrovnacího řádu nenastávají.

Čl. III.

V čl. II, §§ 1 a 2 vládního nařízení ze dne 24. června 1937, č. 150 Sb. z. a n., ve znění čl. II zákona ze dne 16. března 1938, č. 55 Sb. z. a n., se lhůta 31. března 1939 nahrazuje lhůtou 31. prosince 1939.

Čl. IV.

Exekuční úkony, které byly odloženy podle čl. II, § 1 vl. nař. č. 150/1937 Sb. z. a n., ve znění zákona č. 55/1938 Sb. z. a n., a rozhodnutí o návrhu na prohlášení konkursu, která byla odložena podle čl. II, § 2 téhož vládního nařízení, odkládají se s těmi účinky, které byly spojeny s dosavadním odkladem, na dobu po 31. prosinci 1939.

Čl. V.

§ 1.

V exekučních věcech proti zemědělcům, které byly již zahájeny v den, kdy toto nařízení nabude účinnosti, nebo které budou zahájeny od té doby až do 31. prosince 1939 k vydobytí pohledávek, pro jichž splácení přísluší dlužníku úlevy podle části III vl. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n., anebo pohledávek z vyrovnání potvrzeného v zemědělském vyrovnacím řízení, splatných v době od 1. října 1938 do 31. března 1939, bude na návrh dlužníka

odložena dražba nemovitostí zemědělského podniku (§ 1, odst. 2 vl. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n.), náležejících dlužníkovi, na dobu až po 31. prosinci 1939.

§ 2.

V době od počátku účinnosti tohoto nařízení až do 31. prosince 1939 odloží soud na návrh dlužníka rozhodnutí o návrhu věřitele pohledávky, uvedené v § 1, na prohlášení konkursu na jmění zemědělce na dobu až po 31. prosinci 1939.

§ 3.

O odkladu podle §§ 1 a 2 platí přiměřeně ustanovení čl. II, §§ 4 až 7 vl. nař. č. 150/1937 Sb. z. a n.

Čl. VI.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři spravedlnosti, financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

84.

Vládní nařízení

ze dne 21. března 1939,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 9. července 1936, č. 217 Sb. z. a n., o zprostředkování práce.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 217/1936 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

1. § 3, odst. 2 zní:

(2) Veřejné zprostředkovatelný práce přihlížejí při výběru uchazečů o práci k tomu, aby bylo vyhověno zvláštním potřebám pracovního místa, tělesným a odborným vlastnostem zaměstnance a jeho osobním a rodinným poměrům. Veřejné zprostředkovatelný práce

jsou povinny do pracovních míst v zemědělství především nabízet způsobilé síly z řad uprchlíků a hlásící se osoby, které byly nebo budou propuštěny z vojenské služby přesecní (náhradní zálohy). Při stejné odborné způsobilosti ostatních uchazečů o práci jest dáti přednost osobám živícím více nezaopatřených nebo nezaměstnaných rodinných příslušníků, příslušníkům takovýchto rodin, jestliže na jejich pracovním důchodu závisí výživa této rodiny, a osobám, které byly nebo budou propuštěny z vojenské služby přesecní (náhradní zálohy). Dále jest dáti při stejné odborné způsobilosti přednost osobám podporovaným ze státních prostředků, osobám delší dobu nezaměstnaným, osobám, které z místa, o jehož obsazení jde, byly propuštěny při omezení provozu, osobám mladistvým a osobám, u kterých jsou důvody zvláštního zřetele hodné.

2. K § 3 se připojuje další odstavec tohoto znění:

(4) Ustanovení § 23 vládního nařízení ze dne 11. října 1938, č. 223 Sb. z. a n., o pracovních útvarech, zůstávají nedotčena.

3. V § 11 se slova „dnem 30. září 1939“ nahrazují slovy „dnem 31. prosince 1939“.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se všemi zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

85.

Vládní nařízení

ze dne 21. března 1939,

jímž se mění zákon ze dne 21. prosince 1937, č. 258 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost hromadných smluv pracovních, ve znění vládního nařízení ze dne 17. prosince 1938, č. 350 Sb. z. a n.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle

čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 16. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Zákon č. 258/1937 Sb. z. a n. ve znění vládního nařízení č. 350/1938 Sb. z. a n. se mění takto:

V § 1, odst. 1 a § 2 nahrazují se slova „do dne 31. března 1939“ slovy „do dne 30. června 1939“ a v § 1, odst. 1 slova „po dni 31. března 1939“ slovy „po dni 30. června 1939“.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1939; provedou je ministr sociální a zdravotní správy a pokud jde o podniky podléhající obecnému hornímu zákonu ministr veřejných prací, v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

86.

Vládní nařízení ze dne 27. března 1939

o přechodném obmezení výplat vkladů u peněžních ústavů (peněžních podniků).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Akciové banky a zemské úvěrní ústavy nejsou povinny ani nesmějí vyplatiti ani účetně převéstí během jednoho týdne více než:

a) 5% z pohledávky v běžném účtu podle jeho stavu dne 14. března 1939, nejméně však až částku 1.500 K;

b) 1.500 K z vkladu na vkladní knížku (vkladní list) nebo na pokladniční poukázku.

(2) Výplata (převod) částky vyšší, je-li žádost hodnověrně věřitelem (vkladatelem) doložena, jest přípustna jen:

a) na platy a mzdy zaměstnanců ve vlastním podniku věřitelově nebo k placení nájemného (pachtovného) věřitelem;

b) z běžných účtů vedle volné částky, uvedeně v odstavci 1, písm. a), dalších 10% během čtyř týdnů k udržení provozu podniku;

c) na placení daní a veřejných dávek; tuto výplatu jest však peněžní ústav povinen provéstí přímo příslušnému výběrčímu úřadu;

d) z běžných účtů státu;

e) z běžných účtů zemí, okresů, obcí, veřejnoprávních sociálně pojišťovacích ústavů a jiných veřejnoprávních korporací a fondů na nezbytně nutné platy, předpokládajíc, že nemají jiných volných prostředků a že poukazy podepíší vedle osob, ustanovených k nakládání s těmito účty, také oprávnění zástupci těchto svazků územní samosprávy, korporací a fondů;

f) na placení pojistného v oboru veřejnoprávního sociálního pojištění, jakož i na placení pojistných premií soukromým pojišťovnám;

g) z peněz uložených bezprostředně na příkaz soudu nebo soudem;

h) z peněz uložených advokáty, veřejnými notáři nebo vnučenými správci, pokud jich Tito potřebují, aby vyhověli soudním opatřením nebo rozhodnutím.

(3) Rovněž jest výplata (převod) vyšší částky přípustná, je-li prokazatelně věřitelem (vkladatelem) peněžní ústav a doloží-li hodnověrně, že jí nezbytně potřebuje, aby mohl své vlastní věřitele (vkladatele) uspokojiti podle tohoto nařízení a plniti nezbytné povinnosti z převzatých úvěrových závazků.

(4) Obmezením podle ustanovení odstavců 1 a 2 nepodléhají převody s běžného účtu na běžný účet u téhož peněžního ústavu s tím, že převedené částky, pokud přesahují míru stanovenou v předešlých odstavcích, zůstávají vázány podle tohoto nařízení.

(5) Obmezením podle ustanovení odstavců 1 a 2 vůbec nepodléhají účetní převody v tom záležející, že peněžní ústav převede s běžného účtu nebo z vkladní knížky splatnou pohledávku svého věřitele na vlastní účet, aby uhradil splatné závazky téhož věřitele vůči sobě.

(6) Výplata (převod) částky vyšší než podle ustanovení odstavce 2, písm. b) přípustné, jest možná, je-li prokazatelně o prostředky nezbytně nutné na zaplacení dopravného, jakož i na opatření surovin a zboží pro věřitelův podnik v obvyklém rozsahu, a předpokládajíc, že pohotovými prostředky věřitele na

to nestačí. Na výplatu této vyšší částky nemá však věřitel nárok.

§ 2.

(1) Všechny jiné, než v § 1, odst. 1 uvedené peněžní ústavy, jakož i peněžní podniky nejsou povinny ani nesmějí vyplatiti ani účetně převéstí během jednoho týdne více než:

a) 5% z pohledávky v běžném účtě podle jeho stavu ze dne 14. března 1939, nejméně však až částku 1.500 K;

b) 500 K ze vkladu na vkladní knížku (vkladní list) nebo na pokladniční poukázku.

(2) Ustanovení § 1, odst. 2 až 6 platí i tu.

§ 3.

Právo peněžního ústavu (peněžního podniku) trvati na smluvené výpovědní lhůtě nebo na jiných ujednáních, která jsou pro něj příznivější, není ustanoveními §§ 1 a 2 dotčeno.

§ 4.

(1) Výplaty pohledávek v běžném účtu ani vkladů na vkladní knížky (vkladní listy) nebo na pokladniční poukázky, které vznikly, pokud se týká, byly uloženy dne 15. března 1939 nebo později, obmezením podle tohoto nařízení nepodléhají.

(2) Rovněž těmto obmezením nepodléhají výplaty částek, které mohly býti věřitelem (vkladatelem) požadovány podle § 1, odst. 1 nebo § 2, odst. 1.

§ 5.

(1) Ministerstvo financí se zmocňuje, aby v případech naléhavé hospodářské potřeby povolilo výjimky z ustanovení §§ 1 a 2.

(2) Vyřízení žádostí o povolení takové výjimky, jakož i jiné úřední úkony, jsou osvobozeny od dávek za úřední úkony ve věcech správních.

(3) K žádosti (odstavec 2) jest připojiti její opis, který jest kolku prost.

§ 6.

(1) Orgán peněžního ústavu (peněžního podniku), který vědomě poruší předpisy tohoto nařízení výplatou (převodem) vyšší než přípustné částky nebo je vědomě obchází poskytnutím úvěru na vklad, u ústavu (podniku) uložený (t. zv. kompenzačního úvěru) a pod, anebo

kdo vědomě nesprávným nebo neúplným údajem skutkových okolností, zejména v žádosti podané na ministerstvo financí podle § 5, nebo předložením podvržených dokladů vyláká pro sebe nebo pro jiného vyšší výplatu, než toto nařízení připouští,

bude potrestán za těžký důchodkový přeštep pokutou až do desetinásobku nedovoleně vyplacené částky, a nelze-li tuto částku zjistiti, pokutou do 200.000 K.

(2) Také pokus činů uvedený v odstavci 1 jest trestný.

(3) Je-li peněžitý trest uložený podle tohoto nařízení nedobytný, nastoupí místo něho náhradní trest vězení od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení se stanoví jeden den za 100 K až 300 K podle míry provinění a podle výdělečných, důchodových, majetkových a jiných osobních poměrů vinníka.

(4) Jinak platí o stíhání a trestání těchto přešteků důchodkový trestní zákon z roku 1835 s doplňky a nařízeními k nim vydanými.

§ 7.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Týdny rozhodné pro výplaty podle § 1, odst. 1 a § 2, odst. 1 počítají se od 30. března 1939.

(2) Vyhlášením tohoto nařízení pozbývá účinnosti vládní nařízení ze dne 15. března 1939, č. 74 Sb., o přechodném obmezení výplat vkladů u peněžních ústavů (peněžních podniků).

§ 8.

Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na Národní banku v Praze.

§ 9.

Toto nařízení provedou ministři financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Syrový v. r.

Dr. Fischer v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Čipera v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 37.

Vydána dne 12. dubna 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (102.—105.) 102. Nařízení o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, úrazu, invalidity a stáří. — 103. Nařízení o zcizení některých státních nemovitostí. — 104. Nařízení o berních úlevách při sloučení některých zdejších podniků nebo při přeměně jejich právního útvaru. — 105. Nařízení, jímž se zbavují účinnosti zákon ze dne 1. července 1937, č. 184 Sb. z. a n., o branné výchově, a předpisy jej provádějící.

102.

Vládní nařízení

ze dne 27. března 1939

o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, úrazu, invalidity a stáří.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Ustanovení čl. IV, § 5, odst. 4 vládního nařízení ze dne 24. února 1939, č. 52 Sb. I, o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, úrazu, invalidity a stáří, zní:

(*) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1939 s výjimkou ustanovení § 107 pojišťovacího zákona, které nabývá účinnosti dnem 1. května 1939. Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Čl. II.

Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Felerabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

103.

Vládní nařízení

ze dne 27. března 1939

o zcizení některých státních nemovitostí.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ministr financí se zmocňuje, aby zcizil státní nemovitý majetek, který za změnách státoprávních a hospodářských poměrů se stal pro státní správu postradatelným.

§ 2.

Trhovou cenu za nemovitosti podle tohoto nařízení zcizené je zúčtovat podle dosud platných předpisů.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Felerabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

104.**Vládní nařízení****ze dne 31. března 1939****o berních úlevách při sloučení některých zdejších podniků nebo při přeměně jejich právního útvaru.**

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Oddíl I.**§ 1.**

Zruší-li se zdejší akciová společnost nebo zdejší společnost s ručením omezeným nebo zdejší právovárečné měšťanstvo tak, že převede veškeré své jmění na zdejší akciovou společnost již existující za akcie této akciové společnosti, nebo zruší-li se zdejší společnost s ručením omezeným tak, že převede veškeré své jmění na jinou zdejší společnost s ručením omezeným za nové obchodní podíly této společnosti s ručením omezeným, nebo přemění-li se zdejší veřejně účtující podnik nebo zdejší společnost s ručením omezeným nebo zdejší právovárečné měšťanstvo ve zdejší akciovou společnost nově zřízenou, jsou případné převody nemovitostí osvobozeny jak od poplatku nemovitostního, tak i od poplatku vkladního.

§ 2.

(1) Dojde-li při sloučení ke zvýšení akciového, pokud se týče kmenového kapitálu, dlužno ze všech nově vydaných akcií jakož i ze všech nových podílů společnosti s ručením omezeným zapřaviti poplatek podle ustanovení saz. pol. 91/55 B 2 a) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., obsahujícího některé změny poplatkového zákona ze dne 9. února 1850, a podle § 6, písm. b) a d) zákona ze dne 7. ledna 1920, č. 31 Sb. z. a n., kterým se nově upravují válečné přírážky k poplatkům a mění některá ustanovení o poplatcích.

(2) Do těchto poplatků započtou se poplatky, které zrušená společnost akciová nebo společnost s ručením omezeným nebo právovárečné měšťanstvo svého času zapravily podle citovaných zákonných ustanovení nebo podle saz. pol. 91/55 B 2 c) zák. č. 89/1862 ř. z. ze svých akcií nebo podílů, vyjímajíc případný poplatek nemovitostní.

(3) Jestliže po rozumu § 1 ve společnost akciovou se přemění podnik jiného právního útvaru než jak v předešlém odstavci uvedeno, započte se do poplatku z akcií stupnicový poplatek z příslušné společenské smlouvy; při těžistvích po 31. lednu 1920 započítá se poplatek podle § 6, písm. c) zák. č. 31/1920 Sb. z. a n.

(4) Podmínkou započítání po rozumu obou předchozích odstavců jest, že strany prokáží, že poplatky, které se mají započísti, byly skutečně zaplacený.

§ 3.

Základem poplatku z nových akcií je jejich jmenovitá hodnota. Je-li emisní cena vyšší než jmenovitá hodnota, jest tímto základem emisní cena; ta se řídí protihodnotou, připadající na jednotlivou akci. Při sloučení dvou akciových společností určuje se protihodnota takto:

a) emisní cena akcií, dávaných výměnou za akcie zanikající společnosti, se řídí kursem, kterým byly akcie vzaté z oběhu znamenány na Pražské burse pro zboží a cenné papíry v den, kdy nabídka sloučení, usnesená pravoplatně valnou hromadou jedné ze zúčastněných společností, byla pravoplatně přijata valnou hromadou druhé společnosti, nebo nebylo-li toho dne žádného záznamu, řídí se kursem ze dne nejbližší předchozího, nikoli však kursem starším jednoho měsíce:

b) nebyly-li akcie zanikající společnosti na této burse znamenány, nebo je-li jejich poslední kursový záznam starší jednoho měsíce, řídí se emisní cena nových akcií jmenovitou hodnotou akcií vzatých z oběhu. Jak finanční správa tak i poplatník směji však v posléze zmíněných dvou případech požádat tuto burzu, aby akcie zanikající společnosti odhadla, nebo mohou dáti zjistiti jejich cenu soudním odhadem.

§ 4.

Nevydá-li akciová společnost při sloučení nových akcií, podrobuje se poplatku podle ustanovení, uvedených v § 2, ryzí hodnota celkového přínosu útvaru zanikajícího.

§ 5.

Činil-li by poplatek podle §§ 2 a 3 méně než poplatek podle § 4, je zapřaviti tento poplatek.

§ 6.

(1) Při zřízení nově akciové společnosti,

v níž se podle § 1 přemění jiný právní útvar, dlužno zapraviti poplatek podle § 2, a to ze všech akcií této společnosti.

(2) Ustanovení § 2, odst. 2 až 4 platí obdobně.

§ 7.

Strany jsou povinny předložit finančním úřadům veškeré doklady, jichž je potřebí, aby základ vyměřovací, zejména emisní cena nových akcií, mohl být řádně zjištěn.

Oddíl II.

§ 8.

Sloučí-li se se zdejší výdělkovým a hospodářským společenstvem (družstvem) jiné zdejší výdělkové a hospodářské společenstvo (družstvo) nebo společnost s ručením omezeným, nebo přemění-li se zdejší společnost s ručením omezeným ve výdělkové a hospodářské společenstvo (družstvo), jest smlouva o sloučení, pokud se týká společenstevní smlouva osvobozena od poplatků, pokud se vztahuje na jmění, které náleželo před sloučením nebo přeměnou společenstvu nebo společnosti s ručením omezeným, které zanikají. Knihovní převody, které jsou důsledkem těchto právních jednání, jsou osvobozeny od poplatku vkladního.

Oddíl III.

§ 9.

Dojde-li při sloučení podniků nebo při přeměně jejich právního útvaru po rozumu předchozích ustanovení tohoto nařízení k odevzdání převodní částky podle zákona o penzijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách novému nositeli pojištění nebo zaopatření, jsou veškeré majetkové převody, které v sobě odevzdání to zahrnuje, osvobozeny od poplatků. Knihovní převody, které jsou důsledkem těchto právních jednání, jsou osvobozeny od poplatku vkladního.

§ 10.

Ekvivalentní povinnost útvarů, jež zanikají následkem sloučení nebo přeměny, provedených s úlevami podle předchozích ustanovení tohoto nařízení, přechází na útvar přejímající nebo nově zřízený, který je povinen zaplatiti i případný nedoplatek poplatkového ekvivalentu i s úroky z prodlení a náklady upomina-

cími a exekučními. Rovněž 10letá lhůta, která je rozhodná pro vznik ekvivalentní povinnosti, se nepřetrhuje sloučením nebo přeměnami podle tohoto nařízení.

§ 11.

Při převodu nemovitostí nebo podílů na nemovitostech, uskutečněném při sloučeních nebo přeměnách podle předchozích ustanovení tohoto nařízení, nepředepisuje a nevybírání se obecní dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí.

§ 12.

Toto nařízení se nevztahuje na sloučení peněžních ústavů, uvedená ve vládním nařízení ze dne 24. června 1937, č. 139 Sb. z. a n., o finančních úlevách při sloučení peněžních ústavů, prováděném pro zjednodušení poměrů v peněžnictví, při sloučení některých soukromých pojišťoven a při některých převezech stavů pojištění.

Oddíl IV.

§ 13.

(1) Jsou-li tu velmi závažné důvody národohospodářské, může ministerstvo financí v dohodě se zúčastněným ministerstvem povolit, aby i v jiných případech sloučení zdejších podniků nebo přeměny jejich právního útvaru byly přiznány úlevy v placení poplatků, z takových právních jednání připadajících, nebo, aby byly tyto poplatky zcela nebo zčásti prominuty, jestliže by byly příslušné transakci na překážku.

(2) Totéž platí také

a) pro poplatky z převodů uvedených v § 9 a

b) pro obecní dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí při převodu nemovitosti nebo podílu na nemovitosti na základě takové transakce.

(3) V případech sloučení nebo přeměny podle odstavce prvního platí ustanovení § 10 obdobně; ministerstvo financí v dohodě se zúčastněným ministerstvem může však povolit úlevy v placení poplatkového ekvivalentu nebo poplatkový ekvivalent zcela nebo zčásti prominouti.

Oddíl V.

§ 14.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939 a pozbývá jí dnem 31. prosince

1940 s tou výjimkou, že od 1. ledna 1941 budou ustanovení tohoto nařízení platiti jen v těch případech, kde bude do 31. prosince 1940 podána u příslušného správního úřadu žádost za definitivní povolení ke zřízení nové akciové společnosti nebo za schválení zvýšení akciového kapitálu pro sloučení, nebo kde bude do 31. prosince 1940 podána žádost za poznámku zamýšlené přeměny podle § 2 zákona ze dne 10. prosince 1924, č. 279 Sb. z. a n., o přeměně společností s ručením obmezeným v družstva, nebo kde bude do 31. prosince 1940 u příslušného úřadu podána žádost za zápis útvaru nového nebo, není-li takového zápisu, oznámení o likvidaci útvaru splynuvšího, konečně, pokud při sloučení nedojde k likvidaci, kde bude do 31. prosince 1940 podána žádost za výmaz útvaru zaniklého; v případech § 13 postačí, bude-li za úlevy zažádáno u ministerstva financí do 31. prosince 1940.

(2) Toto nařízení provede ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.
Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

105.

Vládní nařízení

ze dne 31. března 1939,

jímž se zbavují účinnosti zákon ze dne 1. července 1937, č. 184 Sb. z. a n., o branné výchově, a předpisy jej provádějící.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Zákon č. 184/1937 Sb. z. a n. a předpisy jej provádějící pozbývají účinnosti.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.
Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 44.

Vydána dne 9. května 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: 120. Nařízení o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

120.

Vládní nařízení

ze dne 5. května 1939

o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., podle čl. I a IV vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, jakož i podle vládního nařízení ze dne 23. června 1933, č. 104 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, a podle § 1 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 280 Sb. z. a n., o způsobu propočítávání cen obilí po dobu účinnosti vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivami:

§ 1.

(1) Celní přírážka k celní sazbě pro zboží saz. č. 23 (pšenice, špalda), vypočtená podle ustanovení poznámky v čl. I, § 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. č. 23 až 26, upravuje se až na další na 21.— K za 100 kg hrubé váhy.

(2) Celní přírážky k celním sazbám pro zboží saz. č. 24 až 26, vypočtené podle usta-

novení poznámek v čl. I, §§ 1 a 2 a v čl. IV, odst. 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. č. 24 až 26 a k saz. č. 23 až 26, upravují se až na další takto:

Pro zboží saz. čísla	Celní přírážka za 100 kg hrubé váhy
24. Žito	25.— K,
25. Ječmen	32.— K,
26. Oves .	23.— K.

§ 2.

Celní přírážky vyhlášené vládním nařízením ze dne 6. dubna 1939, č. 100 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, se zároveň zrušují.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 10. května 1939; provede je ministr financí.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 50.

Vydána dne 3. června 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (133. a 134.) 133. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o některých platech mezi Protektorátem Čechy a Morava a Dánskem. — **134.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje náleze ústavního soudu o opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1928, č. 291 Sb. z. a n., o vyvlastnění a o některých jiných opatřeních k účelům hospodářského přebudování státu nebo dočasného hospodářského zajištění nezaměstnaných osob.

133.

Vyhláška ministra financí (123)

ze dne 1. června 1939,

kteou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o některých platech mezi Protektorátem Čechy a Morava a Dánskem.

Podle § 4 vládního nařízení (VI) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n., kterým se provádí ustanovení § 2, č. 2 zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně měny a oběhu zákonných platidel, jakož i § 9 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě měny, vyhlašuji opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 30. května 1939.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze

o některých platech mezi Protektorátem Čechy a Morava a Dánskem.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze ustanovuje ve shodě s ministrem financí podle §§ 1 a 2 vl. nař. č. 179/1931 Sb. z. a n.:

Čl. 1.

Ku provádění platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a Dánskem, vyjmenovaných v čl. 2, slouží „účet zboží“ Dánské národní banky, vedený v korunách u Národní banky

pro Čechy a Moravu v Praze, a „účet zboží“ Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze, vedený v dánských korunách u Dánské národní banky. Oba účty jsou bezúročné.

Čl. 2.

Prostřednictvím „účtů zboží“ provádějí se tyto platy tuzemských dlužníků a dlužníků dánských:

a) platy z dovozu dánského zboží do Protektorátu Čechy a Morava a zboží z Protektorátu Čechy a Morava do Dánska (dospělé platy, zálohy, pokud jsou v obchodě obvyklé, splátky, jakož i doplatky kursových a úrokových rozdílů, které vznikly při provádění platů předepsaným způsobem);

b) vedlejší výlohy, vzniklé ze vzájemného obchodu se zbožím, a to zejména clo, železniční dopravné, spediční výlohy, hospodářsky odvodněné provise a náklady na obchodní cesty;

c) patentní poplatky, licence, autorské honoráře, nájemné z filmů a pod.;

d) podpory a příspěvky v případech hodných zřetele.

Čl. 3.

Dánští dlužníci, kteří mají závazky v dánských korunách, vyjmenované v čl. 2, vůči věřitelům v Protektorátu Čechy a Morava, zaplatí je při splatnosti v dánských korunách na „účet zboží“ Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze u Dánské národní banky. Zní-li závazek dánského dlužníka na koruny tuzemské měny, přidělí mu Dánská národní banka potřebnou částku ze svého „účtu zboží“, vedeného u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze.

Čl. 4.

Dlužníci v Protektorátu Čechy a Morava, kteří mají v korunách tuzemské měny zá-

vazky, vyjmenované v čl. 2, vůči dánským věřitelům, zaplatí je při splatnosti v těchto korunách na „účet zboží“ Dánské národní banky u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze. Zní-li závazek dlužníka v Protektorátu Čechy a Morava na dánské koruny, přidělí mu Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze potřebnou částku ze svého „účtu zboží“, vedeného u Dánské národní banky.

Čl. 5.

Zní-li závazek dánského dlužníka nebo dlužníka v Protektorátu Čechy a Morava na jinou měnu, jest nutno převést jej nejdříve podle dohody dlužníka s věřitelem na dánské koruny nebo na koruny tuzemské měny, a to zásadně podle kursu příslušné měny na pražské nebo kodaňské burse a provést pak plat podle ustanovení čl. 3, po případě čl. 4.

Čl. 6.

Pro platy dlužníků v Protektorátu Čechy a Morava podle tohoto opatření platí obecné devisové předpisy.

Čl. 7.

Při platech dlužníků v Protektorátu Čechy a Morava podle tohoto opatření, jakož i při likvidaci poukazů pro věřitele v Protektorátu Čechy a Morava bude Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze vybírat manipulační a režijní poplatek ve výši 3‰ poukazované, po případě vyplácené částky.

Čl. 8.

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. června 1939 a platy podle něho jest konati bez ohledu na dobu uzávěrky, dodávky nebo splatnosti platu.

V Praze dne 30. května 1939.

Národní banka pro Čechy
a Moravu v Praze

Guvernér:

Dr. Dvořák v. r.

Bankovní rada:
Dr. Miler v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.

134.

Vyhláška předsedy vlády ze dne 2. června 1939,

kterou se uveřejňuje nález ústavního soudu o opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 291 Sb. z. a n., o vyvlastnění a o některých jiných opatřeních k účelům hospodářského přebudování státu nebo dočasného hospodářského zajištění nezaměstnaných osob.

Podle § 19, odst. 2 a § 21 zákona ze dne 9. března 1920, č. 162 Sb. z. a n., o ústavním soudě, uveřejňuji nález ústavního soudu ze dne 23. května 1939, č. Úst. 219/39-60/8, o opatření Stálého výboru Národního shromáždění ze dne 16. listopadu 1938, č. 291 Sb. z. a n., o vyvlastnění a o některých jiných opatřeních k účelům hospodářského přebudování státu nebo dočasného hospodářského zajištění nezaměstnaných osob.

Ing. Eliáš v. r.

Nález.

Ústavní soud, rozhoduje za předsednictví místopředsedy ústavního soudu Dr. Josefa Tučka, v přítomnosti členů ústavního soudu Dr. Zikána, Dr. Nussbauma, Brečky a náhradníků ústavního soudu Loyky a Dr. Plimla a zapisovatele Dr. Myslivce, za účasti odborového rady ministerstva vnitra Dr. Jarmila Krejčího o tom, zda opatření Stálého výboru Národního shromáždění ze dne 16. listopadu 1938, č. 291 Sb. z. a n., o vyvlastnění a o některých jiných opatřeních k účelům hospodářského přebudování státu nebo dočasného hospodářského zajištění nezaměstnaných osob, vyhovuje § 54, odst. 8, lit. b) ústavní listiny, uznal takto právem:

Ustanovení odstavce 4, § 18, části III opatření Stálého výboru č. 291/1938 Sb. z. a n., pokud zmocňuje vládu, aby nařízením podle potřeby pozměnila ustanovení části I tohoto opatření, jež se týkají řízení a příslušnosti k němu, nevyhovuje předpisu § 54, odst. 8, lit. b) ústavní listiny, jsouc v rozporu s § 55 a § 94, odst. 1 ústavní listiny, a je tudíž neplatné. Jinak opatření to ustanovením § 54, odst. 8, lit. b) ústavní listiny vyhovuje.

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 51.

Vydána dne 9. června 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (135.—138). 135. Nařízení, kterým se mění zákon o přímých daních. — 136. Nařízení, kterým se zastavuje účinnost zákona ze dne 5. června 1930, č. 73 Sb. z. a n., o dovozních listech, a vládního nařízení ze dne 26. června 1930, č. 100 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon ze dne 5. června 1930, č. 73 Sb. z. a n., o dovozních listech. — 137. Nařízení o hubení dříví a mahonie. -- 138. Vyhláška o celních sazbách na hovězí dobytek a čerstvé maso.

135.

Vládní nařízení

ze dne 14. dubna 1939,

kterým se mění zákon o přímých daních.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ustanovení čl. XVa) uváděcích ustanovení k zákonu ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních, ve znění zákona ze dne 2. července 1936, č. 226 Sb. z. a n., se mění a bude znít takto:

(1) Z nabytí akcií dosavadními akcionáři při zvýšení akciového kapitálu společností akciových nebo komanditních na akcie z vlastního kapitálu rezervního, včetně z převodu zisku, kromě zvýšení z rezervního fondu stabilizačního (§§ 4 a 5 zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o stabilizačních bilancích) platí se zvláštní poplatek. Poplatek tento činí 15% z hodnoty podrobené poplatku z akcií, odůvodněného zvýšením akciového kapitálu, pokud dosavadní akcionáři nabývají nároku na ně bezplatně (použitím kapitálu společnosti). Poplatková povinnost nastává vznikem nároku dosavadních akcionářů na tyto akcie. Zaplatiti tento poplatek jsou povinni dosavadní akcionáři, od nichž jej společnost vybere a odvede přímo způsobem stanoveným pro poplatek z akcií. Společnost ručí za zaplacení poplatku. Pokud není stanoveno jinak, platí o tomto poplatku zákonná ustanovení o poplatcích z akcií.

(2) Ustanovení odstavce 1 nevztahuje se na případy, kdy dochází ke zvýšení akciového

kapitálu nakolkováním jmenovité hodnoty dosavadních akcií.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

136.

Vládní nařízení

ze dne 14. dubna 1939,

kterým se zastavuje účinnost zákona ze dne 5. června 1930, č. 73 Sb. z. a n., o dovozních listech, a vládního nařízení ze dne 26. června 1930, č. 100 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon ze dne 5. června 1930, č. 73 Sb. z. a n., o dovozních listech.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Účinnost zákona č. 73/1930 Sb. z. a n. a účinnost vládního nařízení č. 100/1930 Sb. z. a n. se až na další zastavuje.

§ 2.

Ministr financí se zmocňuje, aby podle hospodářské potřeby učinil opatření nutná k zhodnocení nepoužitých platných dovozních listů.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři financí, průmyslu, obchodu a živností a zemědělství.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Fischer v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Čipera v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

137.

Vládní nařízení

ze dne 28. dubna 1939.

o hubení dříví a mahonie.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle §§ 11 a 17 zákona ze dne 2. července 1924, č. 165 Sb. z. a n., o ochraně výrobů rostlinné:

§ 1.

Dřívím (zdíračem) podle tohoto nařízení se vyrozumívá dříví obecný (*Berberis vulgaris*) s listem opadavým zeleným nebo zbarveným.

§ 2.

(1) Každý vlastník pozemku je povinen hubiti dříví na svém pozemku vlastním nákladem.

(2) Hubení dříví je prováděti způsobem, který bezpečně povede k cíli, zejména vykopáváním rostlin i s kořeny a jich spálením.

§ 3.

Nevyhoví-li vlastník pozemku bez průtahu povinnosti uložené mu v § 2, odst. 1, učiní potřebná opatření starosta obce na útraty a nebezpečí liknavého. Zanedbá-li tuto povin-

nost starosta obce, učiní to na útraty vlastníka pozemku okresní úřad.

§ 4.

(1) Výjimku z ustanovení § 2, odst. 1 může povolit k účelům školkařským, okrasným a jiným účelům na žádost vlastníka pozemku příslušný okresní úřad za podmínek, které vyhlásí ministerstvo zemědělství v Úředním listě.

(2) Okresní úřad zruší povolenou výjimku podle předchozího odstavce, zjistí-li výzkumný ústav zemědělský (§ 6) na pěstovaném dříví rez travní — černou (*Puccinia graminis*) nebo když vlastník pozemku v žádosti o povolení výjimky nesprávně označí nebo zamlčí některou z okolností podmiňujících povolení výjimky podle odstavce 1.

(3) Povolení i zrušení výjimky oznámí okresní úřad příslušnému výzkumnému ústavu zemědělskému.

§ 5.

Vlastník pozemku je povinen, objeví-li se na pěstovaném dříví škodlivý činitel, neprodleně o tom podati zprávu příslušnému výzkumnému ústavu zemědělskému a zároveň dodati čeho třeba, aby škodlivý činitel mohl býti určen (vzorek chorobné části rostliny, škodlivého činitele a pod.).

§ 6.

(1) Odborným dozorem na zachování předpisů zákona č. 165/1924 Sb. z. a n., pokud jde o hubení dříví, jsou pověřeny tyto výzkumné ústavy zemědělské:

a) pro zemi Českou: Ústav pro ochranu rostlin státních výzkumných ústavů zemědělských v Praze;

b) pro zemi Moravskou: Ústav pro ochranu rostlin moravského zemského výzkumného ústavu zemědělského v Brně.

(2) Kontrolními orgány výzkumných ústavů zemědělských (odstavec 1) budou výzkumné stanice zemědělské nebo i jiné veřejné ústavy a stanice, odborné školy zemědělské a osoby, pokud možno veřejní zaměstnanci, které pověří ministerstvo zemědělství výkonem kontroly. Osoby kontroly provádějící musí se prokázati při výkonu kontroly průkazkou opatřenou fotografií, kterou jim vydá ministerstvo zemědělství.

(3) Informační a zpravodajskou službu o dříví v jednotlivých oblastech vykoná-

vají pro kontrolní orgány (odstavec 2) zpravodajové pro ochranu rostlin, které jmenuje ministerstvo zemědělství po slyšení výzkumných ústavů zemědělských. Zpravodajům pro ochranu rostlin je jmenovací dekret zároveň průkazkou při prohlídkách pozemků.

§ 7.

(1) Orgány výzkumných ústavů zemědělských (§ 6, odst. 1), jejich kontrolní orgány (§ 6, odst. 2) a zpravodajové pro ochranu rostlin (§ 6, odst. 3) jsou oprávněni konati prohlídky pozemků.

(2) K prohlídce pozemku budiž vždy přítvzán vlastník pozemku nebo jeho zástupce. Prohlídka omezí se na okolnosti, jichž znalost vzhledem k jejím účelům je nezbytná.

(3) Nezúčastní-li se vlastník pozemku nebo jeho zástupce prohlídky, ač byl o ní vrozuměn, není jeho nepřítomnost překážkou k jejímu provedení.

(4) Výdaje spojené s prohlídkou je povinen uhraditi příslušnému výzkumnému ústavu zemědělskému vlastník pozemku, zjistí-li se při prohlídce, že nedostál povinnosti uložené mu § 2, odst. 1.

§ 8.

Ustanovení tohoto nařízení vztahující se na vlastníka pozemku platí přiměřeně pro pachtýře anebo uživatele pozemku.

§ 9.

Obce, orgány bezpečnostní služby, zemědělské rady, výzkumné ústavy zemědělské a jejich kontrolní orgány jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení, zejména poskytně-li se v některé obci dřišťál, podati o tom ihned zprávu okresnímu úřadu.

§ 10.

Ustanovení tohoto nařízení se vztahuje také na mahonii (Mahonia aquifolium) a její odrůdy.

§ 11.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vy-

hlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Kapras v. r.	Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Klumpar v. r.

138.

Vyhláška ministra financí

ze dne 5. června 1939

o celních sazbách na hovězí dobytek a čerstvé maso.

Podle ustanovení odstavce f) poznámky k saz. č. 63 až 67 a k saz. pol. 117 a) 2 v čl. IV vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, vyhlášení v dohodě s ministry zemědělství, průmyslu, obchodu a živností a sociální a zdravotní správy s účinností od 10. června 1939 až na další pro dovoz zboží saz. č. 63 až 67 a saz. pol. 117 a) 2 ze států, které mají s bývalou Československou republikou obchodní smlouvu, obsahující ustanovení o nakládání se zbožím v oboru celním, tyto všeobecné celní sazby odstavce b) zmíněné poznámky:

Saz. číslo (položka)	Za 100 kg živé váhy
63. Voli	160— K,
64. Býci	160— K,
65. Krávy	140— K,
66. Mladý hovězí dobytek	130— K,
67. Telata	130— K,

za 100 kg

117 a) 2. Maso čerstvé, ostatní 320— K.

Tím zároveň zrušuji vyhlášku ministra financí ze dne 6. dubna 1939, č. 101 Sb., o celních sazbách na hovězí dobytek a čerstvé maso.

Dr. Kalfus v. r.

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 55.

Vydána dne 30. června 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (144.—146.) 144. Nařízení o pojištění u báňských bratrských pokladen. — 145. Nařízení o převádění důstojníků justiční služby z povolání do občanské soudní služby. — 146. Nařízení o odkladu exekučního vyklizení některých bytů užívaných na základě nájemního poměru.

144.

Vládní nařízení

ze dne 28. dubna 1939

o pojištění u báňských bratrských pokladen.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Ustanovení § 18, odst. 1 zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb. z. a n., o pojištění u báňských bratrských pokladen, ve znění zákona ze dne 3. července 1936, č. 200 Sb. z. a n., se mění a bude zníti:

„(1) Nárok na provisi je vázán na dokonání čekací doby. Čekací doba činí třicetpět dokonáných příspěvkových měsíců (§ 24); nezískal-li však pojištěnec do konce kalendářního roku, v němž dovršil 45. rok věku, těchto třicetpět příspěvkových měsíců, činí čekací doba šedesát dokonáných příspěvkových měsíců (§ 24). Toto ustanovení se však nevztahuje na pojistné případy provisiho pojištění vzniklé přede dnem 1. května 1939.“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 1939; provedou je ministři veřejných prací a sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

145.

Vládní nařízení

ze dne 23. června 1939

o převádění důstojníků justiční služby z povolání do občanské soudní služby.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Důstojníci justiční služby z povolání budou převedeni do konce roku 1939 z moci úřední především na služební místa soudců (soudcovských čekatelů) občanských soudů nebo konceptních pragmatikálních úředníků úřadů veřejné žaloby.

(2) Důstojníky justiční služby z povolání převádí k občanským soudům nebo úřadům veřejné žaloby ministr spravedlnosti, který jim též určí trvalé služební místo, a to bez předchozího, jinak pro obsazování těchto služebních míst předepsaného řízení.

(3) Kde se v dalších ustanoveních tohoto nařízení mluví o důstojnících (důstojnících-čekatelích), je jimi rozuměti důstojníky (důstojníky-čekatele) justiční služby z povolání.

§ 2.

(1) Důstojníka převedeného do občanské soudcovské služby lze užívat jen jako soudce ve věcech trestních, vyšetřovacího soudce, člena senátu v řízení trestním nebo jako konceptního úředníka úřadů veřejné žaloby. V ostatních oborech lze ho užíti jako soudce teprve tehdy, když vykoná doplňovací soudcovskou zkoušku.

(2) Důstojníci, jimž podle dalších ustanovení tohoto nařízení není uložena povinnost doplňovací soudcovské zkoušky, mohou být

užití jako soudcové též v civilním soudnictví, konali-li v tomto oboru s úspěchem pomocnou soudcovskou službu aspoň po jeden rok a dal-li k tomu ministr spravedlnosti po slyšení osobního senátu sborového soudu II. stolice souhlas.

(3) Doplnňovací zkouška se koná podle předpisů platných pro výkon zkoušky soudcovské s tím rozdílem, že se nekoná z oboru trestního práva (hmotného i formálního).

(4) Doplnňovací zkoušku jsou povinni vykonati všichni důstojníci, kteří měli v den převedení méně než 12 let služby jako důstojníci justiční služby z povolání.

(5) Skutečnost, že důstojníci uvedení v předchozím odstavci nevykonali doplnňovací zkoušku do tří let ode dne svého převedení, je důvodem pro jejich přeložení na dočasnou nebo trvalý odpočinek (§ 50 a násl. zákona ze dne 21. května 1868, č. 46 ř. z.).

(6) Tříletou lhůtu k složení doplnňovací zkoušky může ministr spravedlnosti z důležitých důvodů prodloužit nejvýše o jeden rok.

(7) Výkonu doplnňovací zkoušky má předcházeti nejméně jednoroční pomocná soudcovská služba v oboru soudnictví civilního.

§ 3.

(1) Důstojníci-čekatelé (§ 99 platového zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n.) se stávají auskultanty v přípravné službě soudcovské (§ 5 zákona ze dne 27. listopadu 1896, č. 217 ř. z.); do předepsané tříleté přípravné služby soudcovské započítává se jim z dosavadní čekatelské doby období nejvýše dvou roků. O zaměstnání v přípravné službě soudcovské platí ustanovení § 6 zák. č. 217/1896 ř. z. s vyloučením odvětví trestního soudnictví.

(2) Místo soudcovské zkoušky podle § 4, odst. 1 zák. č. 217/1896 ř. z. nastupuje doplnňovací zkouška, o níž platí ustanovení § 2, odst. 3 tohoto nařízení.

§ 4.

(1) Důstojníci-čekatelé (§ 3) se při převedení zařadují na služební místa soudcovských čekatelů podle § 36, odst. 4 a § 37 platového zákona.

(2) Důstojníci 7. platové stupnice se zařadí na služební místa soudců druhé skupiny.

(3) Důstojníci 6. platové stupnice se zařadí na služební místa soudců první skupiny, systemisovaná v VII. stupnici funkčního služ-

ného, důstojníci 4. platové stupnice na služební místa systemisovaná v VI. stupnici funkčního služného. Důstojníci v 5. platové stupnici se zařadí na služební místa v VII. nebo VI. stupnici funkčního služného a důstojníci 3. platové stupnice na služební místa v VI. nebo V. stupnici funkčního služného; podrobnosti určí vláda.

§ 5.

(1) Převedení důstojníci-čekatelé obdrží adjuturum ve výši stanovené podle předpisů dosud pro ně platných s případnými výchovným; jakmile dovrší 3 roky čekatelské doby, čítajíc v to dobu ztrávenou podle § 99 platového zákona, obdrží jako adjuturum počáteční služební plat soudce, při čemž platí ustanovení § 45 platového zákona.

(2) Převedeným důstojníkům se započte pro určení základního služného celková doba započitatelná (započtená) pro zvýšení služného v dosavadním služebním poměru.

(3) Důstojníci převedení na služební místa soudců první skupiny obdrží počáteční funkční služné příslušné stupnice funkčního služného, plukovníci převedení na služební místa v VI. stupnici funkčního služného obdrží funkční služné stupně c) této stupnice; těmto plukovníkům přísluší úřední titul „vrchní soudní rada“.

§ 6.

(1) Pokud by nový hrubý služební plat převedeného důstojníka s platovým přídatkem podle § 14 zákona ze dne 1. července 1937, č. 186 Sb. z. a n., byl nižší než jeho dosavadní hrubý služební plat důstojnický, náleží mu vyrovnávací přídavek ve výši rozdílu obou uvedených platů. Při tom se srovnává dosavadní i nové činovné částkami stanovenými pro skupinu míst činovného, do které je zařazeno nové služební působíště, a k výchovnému se nepřihlíží.

(2) Pro vyrovnávací přídavek podle odstavce 1 platí ustanovení § 196, odst. 4 až 6 platového zákona obdobně.

(3) Pokud by pensijní základna plynoucí z nového služebního platu převedeného důstojníka byla nižší, než byla pensijní základna plynoucí z jeho dosavadního služebního platu důstojnického, podrží dosavadní pensijní základnu, pokud nenabude pensijní základny vyšší.

§ 7.

Služební pořadí převedených důstojníků se určí podle směrnic, které vydá ministerstvo spravedlnosti, a to s účinkem pro všechny

zaměstnance příslušného osobního stavu, do něhož budou převedeni důstojníci zařazení. Při tom bude přihlédnuto k dosavadní hodnosti, kterou měl převedený důstojník ve vojsku, a k jeho celkové služební době.

§ 8.

Do doby rozhodné pro nabytí nároků i pro výměru civilních pensijních požitků je převedenému důstojníku započítati veškeru dobu započitatelnou v tom směru v den převedení podle předpisů platných tohoto dne pro vojenské gážístý z povolání.

§ 9.

(1) O jiném umístění důstojníků justiční služby (důstojníků-čekatelů) než podle § 1 tohoto nařízení platí ustanovení vládního nařízení ze dne 6. června 1939, č. 139 Sb., o umístování a jiném zaopatření zaměstnanců vojenské správy a děle sloužících.

(2) Pro důstojníky (důstojníky-čekatele), kteří mají být převedeni podle § 1 tohoto nařízení, platí ustanovení v předcházejícím odstavci uvedeného vládního nařízení o umístování a jiném zaopatření zaměstnanců vojenské správy a děle sloužících po dobu, než bude provedeno jejich převedení k občanským soudům nebo úřadům veřejné žaloby.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr spravedlnosti.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

146.

Vládní nařízení

ze dne 23. června 1939

o odkladu exekučního vyklizení některých bytů užívaných na základě nájemního poměru.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Lhůta „30. června 1939“ v § 1, odst. 1 a v § 5 vládního nařízení ze dne 6. dubna 1939, č. 99 Sb., o dočasném odkladu exekučního vyklizení některých bytů, se mění na lhůtu „30. září 1939“.

Čl. II.

(1) Exekuci nuceným vyklizením bytu, která byla odložena na dobu po 30. červnu 1939 podle § 1 vl. nař. č. 99/1939 Sb., odloží soud, nezměnily-li se podmínky tam uvedené, na dobu po 30. září 1939, zažádá-li povinný z tohoto důvodu o odklad u soudu, který v prvé stolici rozhodl o odkladu, nejpozději do 14 dnů po účinnosti tohoto nařízení. Dokud lhůta k podání žádosti uvedená ve větě 1 neprojde a dokud soud o žádosti nerozhodne, budiž s výkonem exekuce sečkáno.

(2) Byl-li povolen odklad podle odstavce 1, platí pro tento odklad přiměřeně ustanovení § 1, odst. 2 a § 2 vl. nař. č. 99/1939 Sb.; ustanovení §§ 3 až 5 téhož vládního nařízení platí obdobně.

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 56.

Vydána dne 30. června 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (147.—149.) 147. Nařízení o provedení politiky mzdové. — 148. Nařízení, jímž se mění a doplňuje zákon ze dne 21. prosince 1937, č. 258 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost hromadných smluv pracovních, ve znění vládních nařízení ze dne 17. prosince 1938, č. 350 Sb. z. a n., a ze dne 21. března 1939, č. 85 Sb. — 149. Nařízení, jímž se prodlužuje účinnost zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 263 Sb. z. a n., o opatřeních proti zastavování provozování továrních závodů, proti hromadnému propouštění zaměstnanců a o úpravě některých výpovědních lhůt při pracovních (služebních) poměrech zaměstnanců v těchto závodech, ve znění vládních nařízení ze dne 27. března 1939, č. 91 Sb.

147.

Vládní nařízení ze dne 16. června 1939 o provádění politiky mzdové.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Jakákoliv úprava mzdových poměrů a pracovních podmínek, pokud se týká délky pracovní doby a výměry dovolených a pokud mají přímý vliv na výši mezd, která však se netýká jen jednotlivých zaměstnanců, vyžaduje v podnicích (závodech) majících alespoň 20 stálých zaměstnanců schválení ministerstva sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněným ministerstvem. Toto schválení lze udělit se zpětnou účinností ke dni, od kterého měla podle dohody mezi zaměstnanci a zaměstnavateli platiti nová úprava. Úprava pracovních podmínek, která nebyla schválena ministerstvem sociální a zdravotní správy, jest právně neúčinná. Zaměstnanci nejsou však povinni vracet, čeho se jim podle takové úpravy dostalo.

(2) Úpravou mezd podle předchozího odstavce rozumí se také úprava, která se týká celých skupin dělnictva (zaměstnanectva) nebo jednotlivých oddělení továrních podniků (závodů).

(3) Ustanovení předchozích odstavců nevztahují se na zaměstnance státu, státních podniků a fondů a podniků a fondů státem spravovaných.

§ 2.

Jednání nebo opominutí proti pravoplatně schváleným úpravám podle § 1 trestá okresní úřad pokutou do 5000 K nebo vězením do 14 dnů. Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti zároveň uložen trest vězení podle míry zavinění do 14 dnů.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbývá jí dnem 31. prosince 1939; provede je ministr sociální a zdravotní správy, v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

148.

Vládní nařízení ze dne 16. června 1939,

jímž se mění a doplňuje zákon ze dne 21. prosince 1937, č. 258 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost hromadných smluv pracovních, ve znění vládních nařízení ze dne 17. prosince 1938, č. 350 Sb. z. a n., a ze dne 21. března 1939, č. 85 Sb.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňo-

vacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

čl. I.

Zákon č. 258/1937 Sb. z. a n. ve znění vládních nařízení č. 350/1938 Sb. z. a n. a č. 85/1939 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. V § 1, odst. 1, a § 2 nahrazují se slova „do dne 30. června 1939“ slovy „do dne 31. prosince 1939“ a v § 1, odst. 1 slova „po dni 30. června 1939“ slovy „po dni 31. prosince 1939“.

2. K § 1 se připojuje odstavec tohoto znění:

(3) Smluvní strany, které sjednaly hromadnou smlouvu pracovní, jsou povinny do třiceti dnů předložit tuto smlouvu, jakož i smlouvy a ujednání, o něž se hromadná smlouva pracovní opírá, dále sazby mzdové (platové) (§ 2), smíry, nálezy nebo rozhodnutí (§ 3), ministerstvu sociální a zdravotní správy a Státnímu úřadu statistickému; pokud jde o podniky podléhající obecnému hornímu zákonu též i ministerstvu veřejných prací.

3. Za § 4 vkládá se § 4a:

Orgánové svazků územní samosprávy a nositelé sociálního pojištění jsou povinni spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1939; provedou je ministr sociální a zdravotní správy, a pokud jde o podniky podléhající obecnému hornímu zákonu ministr veřejných prací, v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čípera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

149.

Vládní nařízení

ze dne 16. června 1939,

jímž se prodlužuje účinnost zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 253 Sb. z. a n., o opatřeních proti zastavování provozování továrních závodů, proti hromadnému propouštění zaměstnanců a o úpravě některých výpovědních lhůt při pracovních (služebních) poměrech zaměstnanců v těchto závodech, ve znění vládního nařízení ze dne 27. března 1939, č. 91 Sb.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Účinnost zákona č. 253/1937 Sb. z. a n. ve znění vládního nařízení č. 91/1939 Sb. prodlužuje se do 31. prosince 1939.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1939; provedou je ministři sociální a zdravotní správy, průmyslu, obchodu a živností, veřejných prací, zemědělství, vnitra a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čípera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 57.

Vydána dne 4. července 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (150.—152.) 150. Nařízení o zřízení dozorcí úřadovny při ministerstvu průmyslu, obchodu a živností. — 151. Nařízení, kterým se doplňují některá ustanovení zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. a n. — 152. Nařízení, kterým se mění a doplňuje nařízení ze dne 15. října 1909, č. 178 ř. z., jímž se vydávají prováděcí ustanovení k zákonu ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z., o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířecích.

150.

Vládní nařízení

ze dne 23. června 1939

o zřízení dozorcí úřadovny při ministerstvu průmyslu, obchodu a živností.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Dovoz a vývoz zboží, jakož i odbyt dovezeného zboží, ať již ve stavu nezměněném nebo po předchozím zpracování, podléhá řízení podle tohoto nařízení.

(2) Vyhláškou ministra průmyslu, obchodu a živností v Úředním listě může být za účelem úsporného hospodaření surovinami dováženými z ciziny předepisován způsob zpracování zboží, po případě řízeno a kontrolováno jeho použití v průmyslu a v živnostech.

(3) Ministr průmyslu, obchodu a živností může zejména stanoviti podmínky dovozu a vývozu a dávatí příkazy a zákazy pro nákup, rozdělení, uskladnění, odbyt a použití nebo spotřebu zboží. Předpisy a opatření, které mají ráz obecný, budou uveřejněny vyhláškou ministra průmyslu, obchodu a živností v Úředním listě.

§ 2.

(1) Kdo chce dovézt zboží z ciziny, potřebuje k tomu devisového osvědčení. Bez něho nemůže být zboží, jež má být dovezeno, celně projednáno do volného oběhu.

(2) Na základě tohoto osvědčení přidělí Národní banka při splatnosti dlužné částky příslušnou úhradu do ciziny.

(3) Výjimky a úlevy z ustanovení odstavce 1 může stanoviti ministr průmyslu, obchodu a živností, a to jak v jednotlivých případech, tak i obecně. O obecných výjimkách a úlevách platí ustanovení § 1, odst. 3, věty druhé.

§ 3.

Vývoz zboží může být podroben povolovacímu řízení.

§ 4.

(1) Za vydání devisového osvědčení nebo vývozního povolení vybírají se poplatky. Poplatek činí půl procenta z hodnoty zboží, nejméně 2 K, pokud vyhláškou v Úředním listě neustanoví ministr průmyslu, obchodu a živností jinak.

(2) V odůvodněných případech může ministr průmyslu, obchodu a živností k žádosti poplatků snížit nebo prominouti, nebo zaplacený poplatek zcela nebo zčásti vrátiti.

§ 5.

(1) Vydáváním devisových osvědčení (§ 2, odst. 1) a vývozních povolení (§ 3), jakož i obstaráváním veškeré agendy souvisící s řízením a kontrolou oběhu zboží se pověřuje zvláštní dozorcí úřadovna, jež se zřídí u ministerstva průmyslu, obchodu a živností.

(2) Bližší předpisy o sestavení a činnosti této úřadovny vydá ministr průmyslu, obchodu a živností.

§ 6.

(1) Ministr průmyslu, obchodu a živností vyslechne před vydáním předpisů a opatření podle § 1, odst. 2 a 3 a podle § 2, odst. 3 sbor zástupců, složený ze zástupců ministerstev průmyslu, obchodu a živností, financí, zemědělství a Národní banky.

(2) Sbor bude zasedati u ministerstva průmyslu, obchodu a živností za předsednictví úředního zástupce tohoto ministerstva, které bude též sbor tento podle potřeby k poradám svolávati.

(3) Sbor úředních zástupců je kromě toho oprávněn podávati ve věcech patřících do působnosti dozorcí úřadovny na její vyzvání nebo z vlastního podnětu dobrá zdání.

§ 7.

Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností je ke splnění úkolů podle §§ 1 až 3 oprávněno požadovati od zájemců potřebné informace a doklady a prováděti u nich řádně legitimovanými orgány kontrolu, zejména nahlížením do jejich obchodních knih, zápisů a korespondence a zjišťováním jejich výrobních, obchodních a dopravních poměrů. Může tak po případě učiniti na místě samém podle § 9 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, při čemž jest šetřiti ustanovení § 8, věty druhé a § 10 téhož zákona.

§ 8.

Pokud se toto nařízení dotýká věcí zemědělských, budou opatření uvedená v předchozích ustanoveních učiněna ministrem průmyslu, obchodu a živností společně s ministrem zemědělství.

§ 9.

(1) Všechny orgány prováděním úkolů podle §§ 5 až 7 pověřené nebo na nich zúčastněné, zejména také dozorcí orgány, znalci a všechny pomocné síly, jsou povinny, pokud nejde o služební hlášení, zachovávat bezpodmínečně mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dověděli svojí činností.

(2) Povinnost mlčenlivosti nezaniká skončením činnosti nebo vystoupením ze služebního poměru.

§ 10.

Úřady a hospodářské organizace jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení; organizace jsou zejména zavázány k řádnému vykonávání všech úkolů a pokynů, které jim budou dozorcí úřadovnou uloženy.

§ 11.

Kdo přestoupí ustanovení tohoto nařízení nebo prováděcích předpisů, bude potrestán — bez újmy případného stíhání soudního nebo důchodkového — okresním úřadem pro přestupek pokutou do 500.000 K nebo vězením

do 6 měsíců. Byla-li uložena pokuta, budiž pro případ nedobytnosti uložen zároveň náhradní trest vězením, a to podle míry zavinění do 6 měsíců.

§ 12.

(1) Řízení a kontrole podle tohoto nařízení nejsou podrobeny předměty státního monopolu, nezpracované zlato, stříbro a platina.

(2) Nedotčena zůstávají:

1. ustanovení vládního nařízení ze dne 25. září 1938, č. 190 Sb. z. a n., o náležitostech při vývozu zboží;

2. vládní nařízení ze dne 16. února 1939, č. 36 Sb. I, o vývozu cenných předmětů;

3. vládní nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivými, ve znění vládních nařízení je měnících a doplňujících;

4. vládní nařízení ze dne 21. března 1939, č. 95 Sb., o úpravě pěstování a odbytu raných bramborů;

5. zákon ze dne 9. dubna 1920, č. 260 Sb. z. a n., o úpravě uhelného hospodářství.

§ 13.

Ustanovení § 2 neplatí pro dovozní zásilky, které byly podle dopravních listin nejpozději do 30. června 1939 odevzdaný veřejnému dopravnímu podniku k dopravě s určením do tuzemska.

§ 14.

Dovozní povolení vydaná ministerstvem průmyslu, obchodu a živností nahrazují po dobu své platnosti devisové osvědčení podle § 2, odst. 1 tohoto nařízení.

§ 15.

(1) Po dobu, po kterou platí toto nařízení, nelze použiti pro kontrolu dovozu, vývozu a průvozu ustanovení zákona ze dne 24. června 1920, č. 418 Sb. z. a n., a zákona ze dne 19. ledna 1922, č. 25 Sb. z. a n., ani ustanovení jiných právních předpisů upravujících tuto činnost.

(2) Součinnost jiných ministerstev při povolování dovozu nebo vývozu podle platných předpisů zůstává nedotčena.

(3) Pokud se v některých zákonných normách mluví o dovozním nebo vývozním povolení ministerstva průmyslu, obchodu a živností, nahrazují se tato povolení po dobu platnosti tohoto nařízení devisovými osvědčeními nebo vývozními povoleními dozorcí úřadovny.

§ 16.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 10. července 1939; provede je ministr průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministrem financí a s ministrem zemědělství.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čípera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

151.

Vládní nařízení

ze dne 12. května 1939,

kterým se doplňují některá ustanovení zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

§ 5 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., se doplňuje tímto ustanovením:

„President Protektorátu Čechy a Morava určí k návrhu předsedy vlády, ve kterých dalších případech, s jakými účinky a s jakým úředním titulem se zařadují funkcionáři Protektorátu Čechy a Morava na služební místa mimo platové stupnice. Pro toto presidentovo opatření neplatí omezení § 6 tohoto zákona.“

§ 2.

§ 36, odst. 3 téhož zákona se doplňuje takto:

„Ustanovení § 5, odst. 3, věta druhá a třetí platí obdobně i tu.“

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čípera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

152.

Vládní nařízení

ze dne 25. května 1939,

kterým se mění a doplňuje nařízení ze dne 15. října 1909, č. 178 ř. z., jímž se vydávají prováděcí ustanovení k zákonu ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z., o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířecích.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z., o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířecích:

Čl. I.

Nařízení č. 178/1909 ř. z. se mění a doplňuje takto:

1. Do ustanovení ku § 7 se vkládají jako odstavce 1 a 2 tato nová ustanovení:

„Ku provádění veterinárně-policejního dozoru na hranicích podle § 7, odst. 1 zákona lze použít podle okolností také četnictva, policejních strážních sborů a finanční stráž.“

Dozor na hranicích zahrnuje v sobě také úpravu styku a pohybu osob v pohraničním pásmu, pokud by jimi mohla být zavlečena nákaza zvířat.“

2. V ustanoveních k oddílu IV „Slintavka a kulhavka“ bude č. 10 znít:

„10. Zemským úřadem může býti nařízeno nakažení, po případě očkování zvířat pro nakažení, po případě očkování budiž přihlíženo k důležitým a odůvodněným zájmům hospodářským.“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři zemědělství, vnitra, sociální a zdravotní správy, financí, průmyslu, obchodu a živností a dopravy.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čípera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 58.

Vydána dne 8. července 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (153. a 154.) 153. Nařízení o některých veřejných půjčkách znějících na cizí měny. —
154. Nařízení o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

153.

Vládní nařízení

ze dne 23. června 1939

o některých veřejných půjčkách znějících na cizí měny.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Veškerá plnění (úrok, jistina, prémie) z dluhopisů 8% československé státní půjčky zahraniční z roku 1922 a 7½% hypoteční půjčky města Velké Prahy z roku 1922, které znějí na dolary Spojených Států Amerických, mohou být požadována toliko svou jmenovitou hodnotou v zákonné měně Spojených Států Amerických.

(2) Byly-li před účinností tohoto nařízení z půjček uvedených v odstavci 1 soudně uplatňovány nároky na plnění vyšší, o nichž nebylo dosud pravoplatně rozhodnuto, nebudiž o těchto žalobách dále jednáno a řízení budiž zastaveno; náklady řízení takto zastaveného nese každá strana ze svého.

§ 2.

Nedotčena zůstávají ustanovení vládního nařízení ze dne 11. listopadu 1936, č. 278 Sb. z. a n., o povinné nabídce dluhopisů 8% československé státní půjčky zahraniční z roku 1922, pokud se týče vládního nařízení ze dne 18. června 1937, č. 113 Sb. z. a n., o povinné nabídce dluhopisů 7½% hypoteční půjčky města Velké Prahy z roku 1922, se změnami uvedenými v § 7 vládního nařízení ze dne 25. září 1938, č. 189 Sb. z. a n., o soupisu, povinné nabídce a odvodu cizozemských plati-

del, pohledávek proti cizině, drahých kovů a cenných papírů.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Klumpar v. r.

154.

Vládní nařízení

ze dne 4. července 1939

o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., podle čl. I a IV vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, jakož i podle vládního nařízení ze dne 23. června 1933, č. 104 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, a podle § 1 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 280 Sb. z. a n., o způsobu propočítávání cen obilí po dobu účinnosti vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými kumivý:

§ 1.

(1) Celní přírážka k celní sazbě pro zboží saz. č. 23 (pšenice, špalda), vypočtená počto

ustanovení poznámky v čl. I, § 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. č. 23 až 26, upravuje se až na další na 20— K za 100 kg hrubé váhy.

(2) Celní přírážky k celním sazbám pro zboží saz. č. 24 až 26, vypočtené podle ustanovení poznámek v čl. I, §§ 1 a 2 a v čl. IV, odst. 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. č. 24 až 26 a k saz. č. 23 až 26, upravují se až na další takto:

Pro zboží saz. čísla	Celní přírážka za 100 kg hrubé váhy
24. Žito	25— K,
25. Ječmen	32— K,
26. Oves .	23— K.

§ 2.

Celní přírážky vyhlášené vládním nařízením ze dne 5. května 1939, č. 120 Sb., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, se zároveň zrušují.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 10. července 1939; provede je ministr financí.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.	Dr. Havelka v. r.
Dr. Kapras v. r.	Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Klumpar v. r.

SLOVENSKÝ ZÁKONNÍK

ROČNÍK

1939

Slovenský zákonník.

Abecedný soznam

hesiel, pod ktorými možno vyhľadať jednotlivé právne predpisy, vyhlásené v Slovenskom zákonníku.

Vysvetlivky:

1. Soznam obsahuje aj heslá právnych predpisov, vydaných vládou Slovenskej krajiny a vyhlásených v Úradných novinách — časť I., a to v r. 1938 a 1939.
2. Číslo za heslom značí číslo právneho predpisu, pod ktorým bol vyhlásený. Číslo právnych predpisov, vyhlásených v Úradných novinách, sú lomené príslušným rokom.
3. Za heslá sú volené zásadne podstatné mená; prídavné mená len tam, kde je použitý výraz s prídavným menom vopred obvyklejšie.

Advokáti:

- (¹) prisaha — 6, 41,
- (²) vykonávajúci advokátskej praxe, obmedzenie — 33, 176,
- (³) židia — advokáti — 63,
- (⁴) židia — advokáti, obmedzenie uplatnenia alebo vymáhania požiadaviek — 193.

Árenda:

- (¹) obmedzenie dania do arendy u nemovitosti — 53/1939 Úr. nov.,
- (²) priechodné opatrenie pôdy roľníkom-utečencom cestou nútenej krátkodobej arendy — 5, 88.

Autoklub Slovenskej krajiny — zriadenie — 10/1939 Úr. nov.

Autorské práva — zabezpečenie ochrany autorských práv pri verejnom prevádzaní niektorých chránených hudobných diel — 164.

Baňa Nová — úprava obvodu okresného súdu — 45/1938 Úr. nov.

Bankovky — viď „Mena“.

Banky — povinná revízia obchodných bánk a peňažných podnikov — 136.

Belá Kojická — vylúčenie z obvodu okresného súdu v Prešove a pričlenenie k obvodu okresného súdu v Gelnici — 247.

Benzín — viď „Pohonné hmoty“.

Cena 3.— Ks.

Berné správy — viď „Finančné úrady“.

Blankety:

- (¹) zmenečné úradné blankety — 163,
- (²) kolkové — úprava — 258.

Bohoslužobné a náboženské predmety — zákaz výroby a obchodu nekresťanmi — 36.

Branná povinnosť:

- (¹) Podrobenie príslušníkov nemeckej národnosti brannej povinnosti — 182,
- (²) vojenská povinnosť židov — 150, 230,
- (³) nástupné termíny v roku 1940 — 342.

Bratislava — úprava obvodu okresného súdu — 45/1938 Úr. nov.,
— hlavný súd a hlavné štátne zastupiteľstvo — 110.

Bravčový dobytok — zákaz porážania mladého bravčového dobytku — 211.

Bulharsko — platobný styk — 290.

Burza bratislavská — zákon burzový — 339.

Bydlisko — učiteľstva národných škôl — 47.

Cejchovníctvo — cejchovné značky — 285.

Cenné papiere:

- (¹) odloženie úrokovania a umorovania niektorých nešlých pevne zúročitelných cenných papierov — 67/1938 Úr. nov.,
- (²) zabezpečenie súpisu a odvodu cenných papierov v pancierových schránkach alebo v iných uzavretých úschovkách — 210.

Ceny:

- (¹) splnomocnenie pohľadáčkov úradov I. a II. stolice k určovaniu cien vezných prostriedkov — 268,
- (²) ceny luzemskej a cudzozemskej soli — 296.
- (³) najvyššie ceny pšeničnej a ražnej múky — 301,
- (⁴) cena ražného (čierneho) chleba — 302,
- (⁵) hlásenie cien a zásob ovčej vlny — 244.

Cestovný ruch:

- (¹) zákon o cestovnom ruchu — 149,
- (²) organizácia riaditeľstva pre cestovný ruch — 199,
- (³) príjmy riaditeľstva pre cestovný ruch — 329.

Cesty:

- (¹) verejné — smer dopravy — 13,
- (²) vicinálne — prevzaté do správy župných výborov — 300.

Cirkevné majetky a verejné fondy, z ktorých časť sa nachádza na území pripojenom k Maďarsku — povolenie príročia — 207.

Clo:

- (¹) colný (obchodný) styk Slovenského štátu s cudzinou — 2,
- (²) colné sfavy pre dovoz strojov a prístrojov — 115,
- (³) úprava významného styku závodov Zbrojovka a. s. spol. v Brne, závod Pov. Bystrica a Akc. spoločnosť predtým Škodove závody v Plzni, závod Dubnica n. Váhom — 126,
- (⁴) dovoz polotovarov a hotových priemyselných výrobkov bez cla, po prípade za znížené clo — 157,
- (⁵) colné prirážky k colným sadzbám na niektoré druhy obilí — 167, 192, 249, 277, 309,
- (⁶) zníženie colných sadzieb na masť — 201,
- (⁷) clo na dusíkaté vápno — zrušenie — 204,
- (⁸) zníženie a úprava niektorých všeobecných (autonomných) colných sadzieb — 293.

Cudzinci:

- (¹) zákon o zamestnávaní cudzincov — 333.
- (²) súpis poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve cudzozemských štátnych občanov — 146, 197.

Cukor — predaj cukru bez vriec — 279.

Čelovce a Opava — vylúčenie z obvodu okresného súdu v Modrom Kameni a ich pričlenenie k obvodu okresného súdu v Krupine — 130.

Česko-Slovensko — prírocie pre pohľadávky proti bývalému Č.-Sl. štátu, prerušenie sporov o tieto pohľadávky a zastupovanie erára — 275.

Dane:

- (¹) zdravotná prirážka — určenie výšky na rok 1939 — 83/1938 Úr. nov.,

(²) zdaňovanie prevádzovní so sídlom mimo územia Slovenskej krajiny — 92/1938 Úr. nov.,

(³) daň z umelých a jedlých tukov, oslobodenie oleja, urobeného lisovaním konopných semien a bukvíc — 50,

(⁴) daňové úľavy na opravy domov — 57.

(⁵) úprava vyrubovania priamych daní u subjektov zdaňovaných dosiaľ mimo územia Slovenského štátu — 64,

(⁶) daňové komisie — 68,

(⁷) daň z vodnej sily, zrušenie zákona 338/1921 — 143,

(⁸) priame dane, zmena predpisov — 160

(⁹) daň z poľovačky — 162.

(¹⁰) daň z obratu — paušalovanie u obilia a niektorých strukovín dovážaných z cudziny a tiež u múky, mlynských výrobkov a otrúb — 250.

(¹¹) zastavenie ďalšieho povoľovania dodatčného súpisu imania za účelom uloženia dávky z majetku a z prírastku na majetku — 266.

Dávky:

(¹) za úradné úkony vo veciach správnych — 91,

(²) dávka z majetku — viď „Dane“.

Devizové predpisy:

(¹) recepcia devizových predpisov — 3, 16,

(²) vykonávacia vyhláška ministra financií — 20,

(³) doplnenie devizových predpisov — 102.

Diéty štátnych zamestnancov — 23, 59.

Disciplinárne tresty — revízia — 89.

Dlhopisy — povinný súpis a nútená úschova dlhopisov, ako aj súpis štátnych stavebných losov bývalej ČSR — 92.

Dlžníci:

(¹) odklad exekúcií a konkurzov proti dlžníkom, ktorí majú majetok na území obsadenom cudzou mocou — 87/1938 Úr. nov.,

(²) úprava konkurzného pokračovania a ochrana dlžníkov, ktorí majú majetok na území pripojenom k susedným štátom — 49/1939 Úr. nov.,

(³) ochrana dlžníkov, ktorí nemôžu disponovať vkladmi u peňažných ústavov — 7,

(⁴) uplatnenie požiadaviek veriteľov z územia pripojeného k Maďarsku proti tunajším dlžníkom — 159.

Dobytok:

(¹) zákaz porážania bravčového dobytka vo váhe nižšie 80 kg — 211,

(²) zákaz porážania mladého hovädzieho dobytka — 214,

(³) zrušenie zákazu porážania mladého hovädzieho dobytka — 237.

Dodávateľské pokladničné poukázky — viď „Poukázky“.

Doprava — smer dopravy po verejných cestách — 13.

Dopravné prostriedky — požadovanie pre brannú moc — oslobodenie nových motorových vozidiel 234.

Dôverníci a dočasní správcovia v priemyselných podnikoch — zmena niektorých ustanovení vl. nar. 137/1939 Sl. z. — 327.

Dovoz — dovoz a vývoz hospodárskych zvierat a živočíšnych výrobkov — 124.

Drahé kovy:

(¹) zabezpečenie súpisu a odvodu drahých kovov v pancierových schránkach alebo v iných uzavretých úschovách — 210,

(²) úprava obchodu s drahými kovmi — 252, 278.

Dražby — odloženie dražieb predmetov založených a uschovaných v záložniach — 242.

Družstvá:

(¹) úprava družstevných pomerov — 85,

(²) ústredný sväz nemeckých družstiev — 86,

(³) niektoré opatrenia, týkajúce sa spolkov a družstiev — 140.

Dunajplavba Slovenská — zriadenie Slovenskej Dunajplavby účastníkej spoločnosti — 155.

Dusíkaté vápno — úprava cla — 204.

Evanjelická bohoslovecká fakulta — zmena názvu 42/1939 Úr. nov.

Evidencia súdnych previnilcov a zbieranie dát pre účely kriminálnej štatistiky — zmena predložených predpisov — 61.

Exekúcia — viď „Pokračovanie“.

Exportná značka tovarov vyrábaných v Slovenskom štáte — 67.

Falšovanie — zákaz falšovania niektorých poľnohospodárskych plodín, výrobkov a potrieb — 224.

Fénix — čiastočná zmena predpisov o úprave pomerov česko-slovenského stavu poisťovní Fénixu, životnej poisťovacej spoločnosti vo Viedni a niektorých súvisiacich otázok — 98.

Filmovníctvo a kinematografia, úprava niektorých otázok — 89/1938 Úr. nov.

Finančné úrady — stanovenie sídiel a obvodov berných úradov berných správ, okresného finančného riaditeľstva v Prešove a katastrálneho mernického úradu v Hnúšti — 2/1939 Úr. nov.

Finančný zákon:

(¹) splnomocnenie ministra financií k úverovým operáciám do výšky 60.000.000 korún — 18/1939 Úr. nov.,

(²) finančný zákon na rok 1939 — 45/1939 Úr. nov.

(³) doplnok finančného zákona r. 1939 — 134.

(⁴) finančný zákon na rok 1940 — 343.

(⁵) vykonávacie nariadenie — 161.

(⁶) dodatok k štátnemu rozpočtu na rok 1939 — 324.

Fond:

(¹) fond pre podporu pri úrazoch motorovými vozidlami — 318,

(²) komasačný fond — 328.

Freiwillige Suchtstaffel:

(¹) výživovací príspevok príslušníkom členov — 216, 308,

(²) nariadenie o Freiwillige Schutzstaffel — 240, 311.

Gelnica:

(¹) úprava obvodu okresného súdu — 45/1938 Úr. nov.,

(²) pričlenenie obcí Košická Belá a Košické Hámry k obvodu okresného súdu v Gelnici — 247, 292.

Hámry Košické — pričlenenie k obvodu okresného súdu v Gelnici — 247.

Hlásenie:

(¹) povinné hlásenie zásob a cien surových koží — 217,

(²) povinné hlásenie zásob a cien surovej ovčej vlny — 244,

(³) hlásenie a nútený prenájom niektorých živnostenských miestností — 335.

Hlinka Andrej — zákon o jeho zásluhách — 83.

Hlinkova garda:

(¹) uznanie ako jedinej brannej organizácie — 15/1938 Úr. nov.,

(²) schválenie stanov — 70/1938 Úr. nov.,

(³) výživovací príspevok rodinným príslušníkom členov HG a FS a iných osôb povolovaných veliteľstvami do služieb pri obrane štátu — 216, 308,

(⁴) zriadenie — 220, 310.

Hlinkova slovenská ľudová strana

(strana slovenskej národnej jednoty):

(¹) usporiadanie majetkových otázok — 131,

(²) organizačný zákon — 245.

Hnúšťa — stanovenie sídla katastrálneho mernického úradu — 2/1939 Úr. nov.

Holubi poštovní — 156.

Hostinská a výčapnícka živnosť — viď „Živnosť“.

Hotelníctvo — štátna záruka na hotelový úver a podpora hotelníctva — 337.

Hovädzi dobytok — zákaz porážania mladého hovädzieho dobytku — 214, 237.

Hromadné pracovné zmluvy:

(¹) záväznosť — 104,

(²) vyhlásenie záväznosti rámcovej zmluvy mzdových a pracovných pomerov pre poľnohospodárskych zamestnancov pre rok 1939 — 138.

(³) vyhlásenie záväznosti hromadnej úpravy mzdových a pracovných podmienok v stavebnom podnikaní — 165.

- (¹) záväznosť smluvy o jednorazovej výpomoci pre robotníctvo píl a drevoskladov — 340,
 (²) záväznosť dohody o doplnku rámcovej smluvy mzdových a pracovných pomerov pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov pre rok 1939 — 341.
- Hudobná komora** — zriadenie 116.
- Hudobné diela** — zabezpečenie ochrany autor-
 ských práv pri verejnom prevádzaní nie-
 ktorých chránených hudobných diel — 164.
- Humenné** — pričlenenie obvodu zrušeného okres-
 ného súdu v Snine k obvodu okresného
 súdu v Humennom — 338.
- Hydrologický a meteorologický ústav** — zriadenie
 — 295.
- Hypotečná a komunálna banka** — vid' „Slovenská
 hypotečná a komunálna banka“ a „Peňaž-
 nictvo“.
- Hypotečná banka česká v Prahe** — vid' „Peňaž-
 nictvo“.
- Chlieb** — výroba a cena ražného (čierneho) chle-
 ba — 302.
- Inkorporácia** — inkorporácia územia, ktoré po
 roku 1918 bolo pripojené k bývalej repu-
 blike Poľskej; — 325.
- Invalídí** — vid' „Vojnovi poškodení“.
- Itália** — platobný styk — 171.
- Jednotkové obchody** — 331.
- Kameň Modrý** — vylúčenie obcí Opava a Čelovce
 z obvodu okresného súdu v Modrom Ka-
 mení a ich pričlenenie k obvodu okresného
 súdu v Krupine — 130.
- Kapitálové účasti** — obmedzenie nakladania s ni-
 mi — 113, 114.
- Kartely** — kartelový poplatok — 93, 112.
- Katastrálny mernický úrad** — vid' „Finančné
 úrady“.
- Kinematografía a filmovníctvo** — úprava niekto-
 rých otázk — 89/1938 Úr. nov.
- Kňazská nemocenská poisťovňa** — zriadenie —
 158.
- Kolektívne smluvy** — vid' „Hromadné pracovné
 smluvy“.
- Kolkovanie peňazí** — vyhlásenie splatnosti požia-
 daviek z vkladných listov na bankovky,
 zadržané pri kolkovaní peňazí — 294.
- Kolky:**
 (¹) vydanie nových kolkových známok — 108,
 (²) kolkové značky, úprava a podoba — 258.
- Kolonisti z Maďarska** — vid' „Utečenci“.
- Komasačný fond štátny** — zákon — 328.
- Komisie daňové** — zriadenie, vid' „Daňové komi-
 si“.
- Komora:**
 (¹) hudobná komora — 116,
 (²) zverolekárečka — zriadenie — 132,
 (³) lekárska — zmena názvu — 183.
- Komunálna banka** — vid' „Slovenská hypotečná
 a komunálna banka“.
- Konkurz** — odklad — 87/1938 Úr. nov.
- Konkurzné pokračovanie** — vid' „Pokračovanie“
- Konope** — úprava niektorých výrobných a odby-
 tových pomerov domácej výroby ľanu a
 konôp — 195.
- Kože** — povinné hlásenie zásob a cien surových
 koží — 217.
- Krajinské (zemské) vojenské veliteľstvo** — zruše-
 nie — 270.
- Kriminálna štatistika** — zmena predošlých usta-
 novení — 61.
- Krmivá** — úprava obchodu s nimi — 166.
- Krupina** — vylúčenie obcí Opava a Čelovce z ob-
 vodu okresného súdu v Modrom Kameni
 a ich pričlenenie k obvodu okresného sú-
 du v Krupine — 130.
- Ľan** — úprava niektorých výrobných a odbyto-
 vých pomerov domácej výroby ľanu a ko-
 nóp — 195.
- Lehoty:**
 (¹) predĺženie zmenkovo-právnych lehôt 1/1939
 Úr. nov. 10, 35, 273, 319,
 (²) občiansko-právne lehoty — predĺženie
 44/1938 Úr. nov.
- Lekári:**
 (¹) dočasná úprava služebných pomerov leká-
 rov, zamestnaných nositeľmi povinného
 verejno-právneho poistenia v Slovenskom
 štáte — 15,
 (²) lekári-židia — obmedzenie — 184.
- Lekárne** — vylúčenie Židov z práv na verejné le-
 kárne a usmernenie počtu židovských za-
 mestnancov v lekárňach — 145.
- Lekárska komora** — 183.
- Lesné osivo a sadenice** — výber — 174.
- Lesné podniky** — poistenie robotníctva — 28.
- Lesnícka a drevárska rada** — zriadenie — 121.
- Letectvo** — Slovenská letecká spoločnosť — zria-
 denie — 139.
- Licenčný poplatok na strelivo** — 289.
- Liečebný fond štátnych a verejných zamestnancov**
 — vid' „Poisťovne verejnoprávne“.
- Lieh** — hospodárenie s liehom — 69.
- Lode** — vlajka a register lodí pre vnútrozemskú
 plavbu — 198.
- Loteria** — úprava triednej a dobročinnnej loteri-
 e — 203.

Losy — povinný súpis a nútená úschova dlhopisov, ako aj štátnych stavebných losov bývalej CSR — 92.

Maďarsko:

- (¹) úprava služebného pomeru štátnych a iných verejných zamestnancov, ktorí mali pôsobisko na území pripojenom k Maďarsku a zostali na ich pôsobisku — 35/1939 Úr. nov.,
- (²) dohoda o koloniatoch a vývoze hnuteľných vecí — 47/1939 Úr. nov.,
- (³) uplatnenie požiadaviek veriteľov o územia pripojeného k Maďarsku proti tunajším dlžníkom — 159,
- (⁴) platobný styk — 284.

Malacky — vylúčenie niektorých obcí z obvodu okresného súdu — 45/1938 Úr. nov.

Masť — colné sadzby — 201.

Medaile — medaila za zásluhy o vydobytie slovenskej samostatnosti — 95.

Mena:

- (¹) nariadenie o slovenskej mene — 45, 52,
- (²) ochrana slovenskej meny a obehu zákonných platidiel — 76, 210,
- (³) doplnenie predpisov o slovenskej mene — 120,
- (⁴) výmena 100-korunových štátoviek bývalej Česko-Slovenskej republiky — 129,
- (⁵) vzatie z obehu drobných papierových peňazí znejúcich na 50 Kčs — 177,
- (⁶) vydanie päťkorunových mincí — 179,
- (⁷) päťkorunové mince, vzatie z obehu — 259,
- (⁸) desaťkorunové drobné peniaze papierové, vydanie — 260,
- (⁹) desaťkorunové drobné peniaze papierové býv. RCS — vzatie z obehu — 261,
- (¹⁰) dvadsaťkorunové pamätné mince — vydanie — 267,
- (¹¹) desaťhalierové mince — vydanie — 282,
- (¹²) dvadsaťkorunové drobné papierové peniaze — vydanie — 306,
- (¹³) dvadsaťkorunové drobné papierové peniaze čsl. — vzatie z obehu — 307,
- (¹⁴) výmena bankoviek Národnej banky Česko-slovenskej — 70.

Michalovce:

- (¹) úprava obvodu okresného súdu — 45/1938 Úr. nov.,
- (²) nová úprava obvodu okresného súdu — 133.

Mimoriadne opatrenia — 88/1938 Úr. nov. — 9, 141, 241.

Mince — vid „Mena“.

Ministerstvá:

- (¹) organizácia niektorých ministerstiev Slovenskej krajiny — 76/1938 Úr. nov.,
- (²) zriadenie a pôsobnosť — 4.

Mlieko — niektoré opatrenia na zveľadenie mliečnej výroby — 153.

Mlynské výrobky — úprava obchodu s nimi — 166.

Moravce Zlaté — úprava obvodu okresného súdu 45/1938 Úr. nov.

Motorizmus:

- (¹) opatrenia v prospech motorizácie Slovenska — 10/1939 Úr. nov.,
- (²) odloženie účinnosti niektorých ustanovení vládneho nariadenia 252/1938 o pomoci motorizmu — 105, 257.

Motorové vozidlá:

- (¹) oslobodenie motorových vozidiel od povinného odvodu pre brannú moc — 234,
- (²) fond pre podporu pri úrazoch motorovými vozidlami — 318.

Múka:

- (¹) úprava obchodu s múkou — 166,
- (²) predávanie bez vriec — 269,
- (³) najvyššie ceny pšeničnej a ražnej múky — 301.

Náboženstvo — zrušenie niektorých ustanovení zák. č. XLIII:1895 o slobodnom vyznaní náboženstva — 128.

Nadácie — vid „Základiny“.

Náhrady poslancom — vid „Poslanci“.

Najvyšší správny súd:

- (¹) zriadenie — 62,
- (²) spravovanie vecí NSS — 202.

Najvyšší súd — vid „Slovenský najvyšší súd“

Najvyšší účtovný kontrolný úrad — 186.

Najvyšší úrad hospodársky:

- (¹) zriadenie — 205,
- (²) zrušenie — 287.

Nákladné listy — vid „Železničné nákladné listy“.

Národná banka — zriadenie — 44.

Národné výbory — 7/1938 Úr. nov.

Naturálne byty riaditeľov, profesorov a učiteľov — úprava niektorých pomerov — 80.

Náveštia o doprave — výmena — 107.

Nedeľný odpočinok:

- (¹) nariadenie o zavedení — 13/1938 Úr. nov.,
- (²) výnimky z nedeľného odpočinku živnostenskej práce — 25.

Nehnuteľnosti:

- (¹) obmedzenie zafazenia nehnuteľnosti — 55/1939 Úr. nov.,
- (²) obmedzenie scudzenia a dania do arendy — 53/1939 Úr. nov.,
- (³) súpis poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve cudzozemských štátnych občanov — 146, 197,
- (⁴) súpis poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve židov — 147, 197.

Nemci — branná povinnosť príslušníkov nemeckej národnosti — 182.

Nemecká ríša:

- (1) opatrenie Národnej banky o platobnom styku medzi slovenským štátom a Nemeckou ríšou — 21,
- (2) dohoda medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve — 238.
- (3) zákon o priznaní vnútroštátnej účinnosti dohode s Nemeckou ríšou o usporiadaní vecí v súdnictve — 239.

Nemocenská poisťovňa súkromných úradníkov — viď „Poisťovne verejnoprávne“.

Nezamestnaní — štátny príspevok k podpore nezamestnaných 90/1938 Úr. nov., 54/1939 Úr. nov.

Nitra — úprava obvodu okresného súdu — 45/1938 Úr. nov.

Notári — úprava súkromných prác obecných a obvodných notárov — 271.

Obce:

- (1) na Slovensku — dočasná úprava zriadenia — 323,
- (2) stavebný úver pre obce ako stavebníkov na stavby vojenských objektov — 219.

Obchodné spoločnosti — viď „Spoločnosti“.

Obchod:

- (1) zákaz obchodu bohoslužobnými a náboženskými predmetmi nekresťanmi — 36,
- (2) úprava obchodu s obilím, múkou, mlynskými výrobkami, sladom, strukovinami a niektorými krmivami — 166,
- (3) úprava obchodu s drahými kovmi — 252, 278,
- (4) obchod s paprikou — úprava — 243.

Obilie:

- (1) úprava obchodu s nim — 166,
- (2) clá na obilie — 167, 249, 277, 309,
- (3) vymietanie pšenice, raži a jačmeňa — 228, 248.

Obilné skladištia — 135.

Obilné záložné listy — 135.

Obilný monopol:

- (1) zriadenie Obilnej spoločnosti — 46,
- (2) stanovy Obilnej spoločnosti — 46,
- (3) úprava obchodu s obilím, múkou, mlynskými výrobkami, sladom, strukovinami a niektorými krmivami — 166,
- (4) zmena stanov Obilnej spoločnosti — 196.

Obmedzenie.

- (1) obmedzenie slúženia obchodných spoločností — 81/1938 Úr. nov.,
- (2) dočasné obmedzenie prevodov hospodárskych podnikov — 82/1938 Úr. nov., 332,
- (3) obmedzenie sčudzovania a dania do árendy určitých druhov nehnuteľností — 53/1939 Úr. nov.,

(4) obmedzenie zafaz. nia nehnuteľností — 55/1939 Úr. nov.,

(5) obmedzenie výplat vkladov — 12, 103, 173, 209,

(6) obmedzenie nakladaní kapitálovými účasťmi — 113, 114,

(7) uplatnenie a vymáhanie požiadaviek advokátov-židov — 193,

(8) obmedzenie v živnostenskom a inom zárobkovom podnikaní — 272.

Obrana štátu — účinnosť niektorých ustanovení zákona o obrane štátu — 208.

Odborné listy železničné — výmena — 107.

Odborové organizácie — rozpustenie organizačných složiek zamestnaneckých odborových organizácií s ústredím mimo územia slovenského štátu a povinnosť odborových organizácií k predloženiu stanov k novému schváleniu — 11.

Odklad konkurzov a exekúcií vedených proti dlžníkom, ktorí majú majetok na obsadenom území — 87/1938 Úr. nov.

Odpadky — povinné zbieranie — 51/1939 Úr. nov.

Odpredaj domov — vystavených za podpory štátu podľa zákona o stavebnom ruchu a splácanie náhrady a náhrady štátom zarúčených požičiek — 97.

Ochrana:

(1) ochrana dlžníkov, ktorí nemôžu disponovať s vkladmi u peňažných ústavov — 7,

(2) ochrana slovenskej meny a obehu zákonných platidiel — 76.

Ochrana republiky — vylúčenie sudcu vojenskej osoby zo senátu rozhodujúceho v trestných činoch podľa zákona na ochranu republiky — 305.

Okresné finančné riaditeľstvá — viď „Finančné úrady“.

Okresné úrady — zmena sídiel a obvodov — 175.

Okresy trestné daňové — úprava — 71, 50/1938 Úr. nov.

Olej — oslobodenie oleja vyrobeného lisovaním konopných semien a bukvíc od dane — 50.

Opatrenia — niektoré opatrenia na zveladenie mliečnej výroby — 153.

Opatrovateľky-učiteľky — úprava služebného pomeru — 246.

Opava a Celovec — vylúčenie z obvodu okresného súdu v Modrom Kameni a ich pričlenenie k obvodu okresného súdu v Krupine — 130.

Opravy — opravy tlačových chýb — 7/1939 Úr. nov., 40/1939 Úr. nov., 94, 215, 286,

Opravy domov — daňové úľavy — 57.

Označenie účasťní menovou jednotkou slovenskou — 321.

Pamätné dni — zrušenie niektorých pamätných dní — 154.

Pamiatkový úrad — viď „Vládny komisariát na ochranu pamiatok“.

Paprika — úprava pestovania a spracovania — 243.

Pečiat:

(¹) verejných notárov — 46/1938 Úr. nov.,

(²) štátna — 148.

Peňažníctvo:

(¹) Sväz slovenských sporiteľní — zriadenie — 34/1939 Úr. nov.,

(²) povinná revízia obchodných bánk a peňažných podnikov — 136,

(³) prechodné obmedzenie výplat vkladov v peňažných ústavoch (peňažných podnikoch), plnení súkromných poisťovní a zákaz výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe — 12, 103, 173, 209,

(⁴) povinný súpis a nútená úschova slovenskej emisie záložných listov Hypotečnej banky českej v Prahe a slovenskej emisie komunálnych a melioračných dlhopisov Zemskej banky v Prahe — 229,

(⁵) Slovenská Hypotečná a komunálna banka — zriadenie — 77,

(⁶) Slovenská hypotečná a komunálna banka — úprava niektorých právnych pomerov — 297,

(⁷) výmena slovenských emisií záložných listov a dlcích dlhopisov Hypotečnej banky českej v Prahe a Zemskej banky v Prahe — 297,

(⁸) sústredenie pôsobnosti vo veciach peňažných ústavov a peňažných podnikov u ministerstva financií, ako aj o úprave niektorých pomerov v peňažníctve — 111.

Peniaze — viď „Mena“

Penzijný ústav súkromných úradníkov — viď „Poistovne verejnoprávne“

Piešťany — vyslanie vládneho poverenika do kupčov — 82.

Platidlá —

(¹) Cudzozemské platidlá — povinný súpis a odvod cudzozemských platidiel v panicrových schránkach alebo iných uzavretých úschovách — 210.

(²) viď tiež „Mena“.

Platobný styk:

(¹) s Nemeckou ríšou — 21,

(²) s Protektorátom Čechy a Morava — 22,

(³) s Poľskom — 123,

(⁴) s Itáliou — 171,

(⁵) so Švajciarskom — 189,

(⁶) s Maďarskom — 284,

(⁷) s Bulharskom — 290,

(⁸) s Rumunskom — 313.

Podniky:

(¹) opatrenie proti zastavovaniu podnikov a prepúšťaniu zamestnancov — 32/1938 Úr. nov.,

(²) dočasné obmedzenie prevodov hospodárskych podnikov — 82/1938 Úr. nov., 332,

(³) podniky so sídlom mimo Slovenska — združovanie prevodovní na Slovensku — 92/1938 Úr. nov.,

(⁴) správa kapitálovej účasti slovenského štátu v podnikoch štátnych, všeužitkových a súkromných — 24,

(⁵) peňažné podniky — viď „Peňažníctvo“.

Pohonné hmoty — hospodárenie pohonnými hmotami — 212, 303.

Poistenie — súkromnoprávne:

(¹) Úprava česko-slovenského stavu poistení Fénixu — 98,

(²) dočasné vylúčenie súdneho uplatňovania a vymáhania peňažných záväzkov z niektorých druhov poistení poisťníkmi, bývajúcimi na území pripojenom k susedným štátom — 194,

(³) dočasné obmedzenie výplat zo životných poisťovní — 206.

Poistenie — verejnoprávne:

(¹) poisťné nároky osôb zaradených do pracovných útvarov — 66/1938 Úr. nov.,

(²) predĺženie platnosti § 95a, ods. 4 vládneho nariadenia č. 112/1934 Sb. z. a n. — 42, 322,

(³) povinné poistenie robotníctva lesných podnikov pre prípad úrazu — 28,

(⁴) provizijné poistenie u revírnej bratskej pokladnice — 31, 60,

(⁵) poistenie zamestnancov pre prípad nemoci, invalidity, staroby a úrazu — 55.

Poistovacie sudy — zriadenie hlavného poisťovacieho súdu — 27.

Poistovne — súkromnoprávne:

(¹) dočasná úprava pomerov zamestnancov poisťovní — 91/1938 Úr. nov.,

(²) úprava česko-slovenského stavu poistení Fénixu — 98,

(³) dočasné obmedzenie výplat zo životných poisťovní u súkromných poisťovní — 206,

(⁴) kurátorská správa niektorých súkromných poisťovní — 30,

(⁵) dočasné vylúčenie súdneho uplatňovania a vymáhania peňažných záväzkov niektorých druhov poistení poisťníkmi bývajúcimi na území pripojenom k susedným štátom — 194,

(⁶) prechodné obmedzenie výplat vkladov v peňažných ústavoch, plnení súkromných poisťovní, zrušení mimoriadnych bezpečnostných opatrení na zaistenie peňažných ústavov a zákaz výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe — 12, 103, 173.

Poistovne — verejnoprávne:

(¹) nároky osôb zaradených do pracovných útvarov v obore nemocenského a penzijného poistenia súkromných zamestnancov vo vyšších službách a poistenia u banských bratských pokladníc — 66/1938 Úr. nov.,

- (¹) liečebný fond štátnych a verejných zamestnancov — 30/1939 Úr. nov., 127,
- (²) penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave — 17,
- (³) nemocenská poisťovňa súkromných úradníkov — zriadenie — 18, 66,
- (⁴) dočasná úprava služebných pomerov lekárov zamestnaných nositeľmi povinného verejno-právneho poistenia — 15,
- (⁵) Kňazská nemocenská poisťovňa v Bratislave — zriadenie — 158,
- (⁶) dočasný zákaz niektorých výplat zo zdravotných zariadení na prípad choroby-invalidity, staroby a úrazu — 151,

Pokladničné dodávateľské poukázky — 118.

Pokračovanie:

- (¹) dočasná úprava pokračovania pred civilnými súdmi a predĺženie občiansko-právnych lehôt — 44/1938 Úr. nov.,
- (²) odklad exekúcií a konkurzov vedených proti dlžníkom, ktorí majú majetok na obsadenom území — 87/1938 Úr. nov.,
- (³) úprava konkurzného pokračovania a ochrana dlžníkov, ktorí majú majetok na území pripojenom k susedným štátom — 49/1939 Úr. nov.,
- (⁴) dočasná úprava pokračovania pred civilnými súdmi — 122,
- (⁵) trestné pokračovanie — zmena niektorých ustanovení — 79, znalečné — 187,
- (⁶) zvláštne ustanovenia v pokračovaní pred civilnými súdmi — 232,
- (⁷) zákon o vnútroštátnej účinnosti dohody s Nemeckou ríšou o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve — 239,
- (⁸) policajne-trestné pokračovanie — dočasné doplnenie — 256.

Policajné úrady — vid „Verejná správa vnútorná“.

Policajný trestný poriadok — doplnenie predpisov — 256.

Poľnohospodárske plodiny — falšovanie — 224.

Poľnohospodárstvo:

- (¹) povinnosť riadneho obrábania poľnohospodárskych pozemkov — 226,
- (²) zaistenie pracovných síl pre poľnohospodárske práce — 227, 283,

Poľovačka — daň z poľovačky — 162.

Polsko:

- (¹) platobný styk — 123,
- (²) inkorporácia územia, ktoré po roku 1918 bolo pripojené k býv. republike Poľskej — 325.

Poplatky:

- (¹) kartelový poplatok — 93, 112,
- (²) licenčný poplatok z tovaru č. 644 colného sadzovníka — 289.

Porodné pomoci — vzdelanie a výcvik — 12/1939 Úr. nov.

Poslanci — náhrada predsedovi, podpredsedom a poslancom snemu — 50/1939 Úr. nov.

Poštová sporiteľňa:

- (¹) prechodné obmedzenie výplat vkladov u peňažných ústavov, plnenie súkromných poisťovní, zrušenie mimoriadnych bezpečnostných opatrení na zaistenie peňažných ústavov a zákaz výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe — 12, 103, 173, 209.

(²) Poštová sporiteľňa v Bratislave — zriadenie — 37.

(³) šeková služba — 72.

(⁴) prevzatie pohľadávok poštovej sporiteľne v Prahe Poštovou sporiteľňou v Bratislave — 298.

Poštové úrady — riaditeľstvo pošt a telegrafov — rozšírenie pôsobnosti — 47/1938 Úr. nov.

Poštovní holubi — doplnenie, potažne pozmenenie predpisov o poštových holuboch — 156.

Poukazovacie právo na župných úradoch — vid „Verejná správa vnútorná“.

Poukázky — dodávateľské pokladničné poukázky — 118.

Povinné výtlaky tlačiv — zákon o dojavani — 334.

Povinný postup — povinný postup vývozných pohľadávok — vid „Vývozné pohľadávky“.

Pozemková reforma — revízia — 253.

Pozemky — vid „Nehnuteľnosti“ „Poľnohospodárstvo“.

Pôžička hospodárskej obrody Slovenskej krajiny — 48/1939 Úr. nov.

Pracovné sily — zaistenie pracovných síl pre poľnohospodárske práce — 227, 283.

Pracovné útvary — nárok osôb zaradených do pracovných útvarov, v obore nemocenského a penzijného poistenia súkromných zamestnancov vo vyšších službách a poistenia u banských bratských pokladníc — 66/1938 Úr. nov.

Pragmatika služebná — vid „Zamestnanci štátni“.

Predaj:

(¹) umelých jedlých tukov — 54.

(²) predaj múky bez vriec — 269.

(³) predaj cukru bez vriec — 279.

(⁴) predaj tovaru za jednotné ceny, zmena zákona — 331.

Prenájom — nútený prenájom niektorých živozestenských miestností — 335.

Prepravné lístky — výmena — 107.

Prešov:

(¹) úprava obvodu okresného súdu 45/1938 Úr. nov.

- (¹) stanovenie sídla okresného finančného riaditeľstva — 2/1939 Úr. nov.
- (²) krajský súd v Prešove, príslušnosť vo veciach vojenskej zrady — 60/1939 Úr. nov.
- (³) hlavný súd a hlavné štátne zastupiteľstvo — 110.
- (⁴) vylúčenie obcí Košická Belá a Košické Hámy z obvodu okresného súdu v Prešove — 247.
- Prevodzovne** — zdaňovanie prevodzovní so sídlom mimo územia Slovenskej republiky — 92/1938 Úr. nov.
- Prezident republiky:**
- (¹) štandarda prezidenta republiky — 263.
- (²) plat prezidenta republiky — 264.
- (³) kancelária prezidenta republiky — 265.
- (⁴) trestné stíhanie — 336.
- Prirážky** — viď „Dane“
- Príroče.**
- (¹) povolenie príročia správam cirkevných majetkov a verejným ľuďom, z ktorých časť sa nachádza na území pripojenom k Maďarsku — 297.
- (²) prírocie pre pohľadávky proti býv. č.-sl. štátu a prerušenie sporov o tieto pohľadávky a zastupovanie eráru — 275.
- Prírodné vedy** — štúdium — 180.
- Prísaha štátnych zamestnancov, verejných notárov a advokátov** — 6.
- Príspevok štátu na úrok priznaný dlžníkom z dôvodu živelných pohrôm** — 81.
- Profesori** — naturálne byty — 80.
- Protektorát Čechy a Morava** — opatrenie Národnej banky o platobnom styku — 22.
- Rady** — lesnícka a drevárska rada, zriadenie — 121.
- Redaktori** — židia — 63.
- Regisťer** — register a vlajka lodi pre vnútrozemskú plavbu — 198.
- Revírna rada** — rozpustenie — 142.
- Revízia:**
- (¹) disciplinárne tresty — 89,
- (²) povinná revízia obchodných bánk a peňažných podnikov — 136,
- (³) revízia živnostenských oprávnení — 169,
- (⁴) revízia pozemkovej reformy — 253.
- Riaditeľia škôl** — naturálne byty — 80.
- Riaditeľstvo pošty a telegrafov** — viď „Poštové úrady“.
- Riaditeľstvo pre cestovný ruch** — jeho príjmy — 329.
- Rím.-kat. bohoslovecká fakulta** — zmena názvu — 62/1939 Úr. nov.

Rokovací poriadok:

- (¹) župných výborov a komisií — 315,
- (²) pre župné a okresné úrady — 316,
- (³) rokovací poriadok snemu — 84.

Rozpočet — viď „Finančný zákon“.

Rozpustenie:

- (¹) rozpustenie polovojenských branných organizácií — 15/1938 Úr. nov.,
- (²) rozpustenie závodných výborov, závodných rád a revírnej rady a menovanie nových — 142,
- (³) rozpustenie organizačných zložiek zamestnaneckých odborových organizácií s ústredím mimo územia Slovenského štátu a povinnosť odborových organizácií k predloženiu stanov k novému schváleniu — 11,

Rozsudky — vyhlasovanie v súdnom a administratívnom pokračovaní — 8.

Rumunsko — platobný styk — 313.

Sbieranie — povinné sbieranie odpadkov — 51 1939 Úr. nov.

Sežovce — úprava obvodu okresného súdu — 45/1938 Úr. nov.

Senica — úprava obvodu okresného súdu — 45/1938 Úr. nov.

Slad — úprava obchodu s ním — 166.

Slovenská Dunajplavba — zriadenie Slovenskej Dunajplavby účastinnej spoločnosti — 155.

Slovenská Hypotečná a komunálna banka — 77.

Slovenská letecká spoločnosť — 139.

Slovenská národná banka — zriadenie — 44.

Slovenská republika:

- (¹) vyhlásenie samostatnosti — 1,
- (²) colný obchodný styk s cudzinou — 2,
- (³) správa kapitálovej účasti Slovenského štátu v podnikoch štátnych, všeužitočných a súkromných — 24,
- (⁴) úprava smlúv dojednaných štátom — 119, 200, 231, 276,
- (⁵) štátny znak, štátna pečať, štátna vlajka a štátna zástava — 148,
- (⁶) ústava — 185,
- (⁷) zaisťovacie uväznenie nepriateľov Slovenského štátu — 32.

Slovenský najvyšší súd:

- (¹) zriadenie — 49,
- (²) rokovací poriadok — 181.

Slovenský štát — viď „Slovenská republika“.

Slovenský zákonník — 14, 109.

Služebná pragmatika — viď „Zamestnanci štátni“.

Smluvy — úprava smluv dojednaných štátom — 119, 200, 231, 276.

Snem Slovenskej republiky — rokovací poriadok — 84.

Snina:

(¹) počiatok činnosti okresného súdu 59/1939 Úr. nov.

(²) zrušenie okresného súdu — 338.

Sociálne zdravotný ústav — 101, 172.

Sof, štátne predajné ceny tuzemskej a cudzozemskej soli — 296.

Splatnosť — požiadavok z vkladných listov na bankovky, zadržané pri kolkovaní peňazí — 294.

Spolky:

(¹) zaistenie majetku spolkov, korporácií a základín, ústredie ktorých je mimo Slovenska — 14/1938 Úr. nov.,

(²) rozpustenie polovojenských branných organizácií a uznanie Hlinkovej gardy ako jednej brannej organizácie — 15/1938 Úr. nov.,

(³) rozpustenie telovýchovných spolkov a opatrenia o majetku týchto spolkov — 70/1938 Úr. nov.,

(⁴) majetok niektorých rozpustených a zaniknutých spolkov — 125,

(⁵) niektoré opatrenia, týkajúce sa spolkov a družstiev — 140,

(⁶) rozpustenie odborových organizácií mimo Slovenska — 11.

Spoločnosti — obmedzenie slúčenia obchodných spoločností — 81/1938 Úr. nov.

Sporiteľne — Sváz slovenských sporiteľní — 34/1939 Úr. nov.

Správne súdnictvo — vid „Najvyšší správny súd“.

Sprostredkovanie práce — predloženie vládneho nariadenia — 299.

Srážky — dočasné zmiernenie niektorých úsporých srážok personálnych — 280.

Stavby — stavby vojenských objektov — úver pre obce — 219.

Stavebný ruch:

(¹) splácanie zbytkov záručných pôžičiek a náhrada — 56,

(²) odpredaj domov, vystavených za podpory štátu podľa zákonov o stavebnom ruchu a splácanie náhrady štátom zaručených pôžičiek — 97,

(³) zmena niektorých zákonných ustanovení — 320.

Stráž obrany štátu — zrušenie vládneho nariadenia — 90.

Strelivo — licenčný poplatok — 289.

Stroje a prístroje — colné sľavy pre dovoz strojov a prístrojov — 115.

Stropkovi

(¹) zriadenie okresného súdu v Stropkove — 70/1939 Úr. nov.,

(²) počiatok činnosti okresného súdu v Stropkove — 291.

Strakoviny — úprava obchodu s nimi — 166.

Sväzy — Sváz slovenských sporiteľní — 34/1939 Úr. nov.

Sviatky:

(¹) 1. mája 1939 — jeho zrušenie ako sviatku — 75,

(²) vyhlásenie 14. marca za sviatok — 99,

(³) zrušenie niektorých pamätných dní — 154.

Sudcovia — služebná prisaha — 6, 41.

Súdy:

(¹) úprava obvodov súdov a štátnych zastupiteľstiev vo vzťahu k územiu pripojenému k Maďarsku — 45/1938 Úr. nov.,

(²) príslušnosť krajského súdu v Prešove vo veciach vojenskej zrady — 60/1939 Úr. nov.,

(³) zriadenie okresného súdu v Stropkove — 70/1938 Úr. nov.,

(⁴) počiatok činnosti okresného súdu v Snine — 59/1939 Úr. nov.,

(⁵) určenie súdnej príslušnosti, ktorá sa stala pochybnou zabraním časti štátneho územia — 26,

(⁶) zrušenie hlavného súdu v Prešove — 110,

(⁷) dočasná úprava pokračovania pred civilnými súdmi — 122,

(⁸) nová úprava obvodu okresného súdu v Michalovciach — 133,

(⁹) vylúčenie obcí Opava a Celovce z obvodu okresného súdu v Modrom Kameni a ich pričlenenie k obvodu okresného súdu v Krupine — 130,

(¹⁰) Slovenský Najvyšší súd, zriadenie — 49,

(¹¹) Slovenský Najvyšší súd, poriadok o spravovaní jeho vecí — 181,

(¹²) počiatok činnosti okresného súdu v Stropkove — 291,

(¹³) okresný súd v Gelnici — počiatok činnosti pre obce Košická Hámra a Košická Belá — 292,

(¹⁴) zrušenie okresného súdu v Snine a pričlenenie jeho obvodu k okresnému súdu v Humennom — 338.

Súdy vojenské:

(¹) zriadenie — 87,

(²) rozšírenie pôsobnosti vojenských súdov — 213,

(³) rozšírenie pôsobnosti vojenských súdov mimo operačného pásma vojenského — 304.

Súdny trestný poriadok — vid „Trestný súdny poriadok“.

Súdny ústredný oznamovateľ — 69/1939 Úr. nov.

Súkromné práce obvodných a obecných notárov — 271.

Súpisy:

- (¹) povinný súpis a nútená úschova dlhopisov, ako aj súpis štátnych stavebných losov býv. CSR — 92,
- (²) súpis poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve cudzozemských štátnych občanov — 146, 197,
- (³) súpis poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve židov — 147, 197,
- (⁴) zabezpečenie povinného súpisu a odvodu cudzozemských platidiel, drahých kovov a cenných papierov v pancierových schránkach alebo v iných uzavretých úschovách a o ochrane obehu zákonných platidiel — 210,
- (⁵) povinný súpis a nútená úschova slovenskej emisie záložných listov Hypotečnej banky českej v Prahe a slovenskej emisie komunálnych a melioračných dlhopisov Zemskej banky v Prahe — 229.

Šeková služba u poštovej sporiteľne — 72.

Školstvo:

- (¹) zmena názvu štátnej univerzity v Bratislave — 41/1939 Úr. nov.,
- (²) Slovenská evanjelická bohoslovecká fakulta v Bratislave — určenie názvu — 42/1939 Úr. nov.,
- (³) pozmenenie názvu štátnej vysokej školy technickej — 61/1939 Úr. nov.,
- (⁴) určenie názvu štátnej katolíckej bohosloveckej fakulty — 62/1939 Úr. nov.,
- (⁵) stredné školy, organizácia a správa — 168,
- (⁶) štúdiu prírodných vied na Slovenskej univerzite — 180,
- (⁷) Slovenská vysoká škola technická — 188,
- (⁸) vykonávacie nariadenie k zákonu o Slovenskej vysokej škole technickej — 236,
- (⁹) naturálne byty učiteľov — 80.

Štatistická služba — 58.

Štátne nakladateľstvo — zákon o právnom postavení — 330.

Štátne občianstvo — 255.

Štátne zastupiteľstvo:

- (¹) úprava obvodov vo vzťahu k územiu pripojenému k Maďarsku — 45/1938 Úr. nov.,
- (²) zrušenie štátneho zastupiteľstva v Prešove — 110.

Štátny zdravotne-sociálny ústav — 101, 172.

Štátny znak — štátny znak, štátna pečať, štátna vlajka a štátna zástava — 148.

Štátovky — viď „Mena“.

Švajčiarsko — platobný styk — 189.

Tabaková režia — zriadenie — 43.

Technika — viď „Školstvo“.

Tlačivá — dodávanie povinných výťažkov tlačív — 334.

Trestné činy, ktorými sa ohrozuje verejný poriadok, pokoj a verejná bezpečnosť — stíhanie — 326.

Trestné okresy daňové — úprava — 50/1938 Úr. nov., 71.

Trestný súdny poriadok, zmena — 78.

Trnava — úprava obvodu okresného súdu — 45/1938 Úr. nov.

Tuky umelé a jedlé:

- (¹) daň z týchto — 50,
- (²) niektoré opatrenia o výrobe a predaji — 54,
- (³) spracovanie niektorých tuzemských olejnatých semien pri výrobe umelých jedlých tukov — 191.

Účastiny — označenie menovou jednotkou slovenskou — 321.

Učiteľia:

- (¹) naturálne byty učiteľov — 80,
- (²) bydlisko učiteľstva národných škôl — 47,
- (³) služebný prídavok učiteľom eo skúškou spôsobilosti pre meštianske a učňovské školy, prikázaným službou stredným či odborným školám alebo učiteľským ústavom — 178,
- (⁴) úprava služebného pomeru učiteľiek — 246.

Účtovná služba na župných úradoch — viď „Verejná správa vnútorná“.

Účtovný kontrolný úrad — 186.

Umelé jedlé tuky — viď „Tuky“.

Umorovanie niektorých nežitných cenných papierov — odklad — 67/1938 Úr. nov.

Univerzita — viď „Školstvo“.

Úprava — úprava vojenskej povinnosti židov — 150.

Úradné úkony — viď „Dávky“.

Úrokovanie a umorovanie niektorých nežitných cenných papierov — odklad — 67/1938 Úr. nov.

Úschova — povinný súpis a nútená úschova dlhopisov, ako aj súpis štátnych stavebných losov bývalej CSR — 92.

Úsporný a kontrolný výbor Slovenského snemu — 100.

Ústava Slovenskej republiky — 185.

Ústavy peňažné — viď „Peňažníctvo“.

Utečenci:

- (¹) volebné právo utečencov do prvého snemu Slovenskej krajiny — 71/1938 Úr. nov..

(¹) dohoda s Maďarskom o kolonistoch a vývoze hnuteľných vecí — 47/1939 Úr. nov.,

(²) prechodné opatrenie pôdy roľníkom utečencom cestou nútej krátkodobej аренды — 5, 88.

Úver:

(¹) stavebný úver pre obce ako stavebníkov na stavby vojenských objektov v roku 1939 — 219,

(²) hotelový úver — 337.

Územia pripojené po r. 1918 k býv. republike Poľskej (inkorporácia) — 325.

Vápno dusikáté — úprava cla — 204.

Veľkostatky — ustanovenie o prechodnom dozore a vnútej správe na veľkostatky — 39.

Verejná správa vnútorná:

(¹) určenie sídiel a obvodov niektorých okresných úradov — 175,

(²) zákon o verejnej správe vnútornej — 190,

(³) vradenie policajných riaditeľstiev a policajných úradov do organizácie župných a okresných úradov — 314,

(⁴) rokovací poriadok pre župné výbory a komisie — 315,

(⁵) rokovací poriadok pre župné a okresné úrady — 316,

(⁶) výkon poukazovacieho práva, účtovnej, pokladničnej a hospodárskej kontrolnej služby na župných a okresných úradoch — 317.

Verejný notárstvo:

(¹) dočasná úprava — 9/1938 Úr. nov., 274,

(²) úprava pečatí verejných notárov — 46/1938 Úr. nov.

Verejní notári:

(¹) úprava pečatí verejných notárov — 46/1938 Úr. nov.,

(²) prisaha — 6, 41,

(³) verejní notári židia — 63.

Verejný poriadok — ohrozenie — trestné stíhanie niektorých činov — 326.

Veritelia — uplatnenie požiadaviek veriteľov z územia pripojeného k Maďarsku proti tuzajším dlžníkom — 159.

Vicinálne cesty — viď „Cesty“.

Vízová povinnosť — 218.

Vkladné listy na bankovky zadržané pri kolikovaní peňazí — vyhlásenie splatnosti — 294.

Vklady — prechodné obmedzenie výplaty vkladov u peňažných ústavov, plnení súkromných poisťovní, zrušenie mimoriadnych bezpečných opatrení na zaistenie peňažných ústavov a zákaz výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe — 12, 103, 173, 209.

Vláda — trestné stíhanie členov vlády — 336.

Vládni komisári:

(¹) vyslanie vládnych dôverníkov do výrobných a obchodných podnikov (závodov) — 19, 137, 327,

(²) vyslanie vládneho komisára do podniku „Alexander Winter a synovia Piešťany“ — 82.

Vládny komisariát na ochranu pamiatok na Slovensku — zrušenie — 29.

Vlajka štátna — 148.

Vlajka — vlajka a register lodí pre vnútrozemskú plavbu — 198.

Vlna — ovčia, povinné hlásenie zásob a cien — 244.

Vojenská povinnosť židov — 150.

Vojenská zrada — viď „Súdy“.

Vojenské objekty — úver na stavby obciam — 219.

Vojenské osoby — zmenkovo právne lehoty — 233.

Vojenské súdníctvo — viď „Súdy“.

Vojnoví poškodení — zmena niektorých zákoných ustanovení — 38.

Vojsko:

(¹) úradnícke kategórie a úradné tituly v obore vojenskej správy — 152,

(²) úprava platových pomerov niektorých vojenských gázistov — 222, 288,

(³) zrušenie Krajinského (zemského) vojenského veliteľstva — 270,

(⁴) odpredaj postrádateľného vojenského materiálu — zrušenie nariadenia — 281.

Voľby — volebné právo utečencov Slovákov do snemu Slovenskej krajiny — 71/1938 Úr. nov.

Výber lesného osiva a sadenie — 174.

Výbor úsporný a kontrolný Slovenského snemu — 100.

Vyhlasovanie:

(¹) vyhlasovanie súdnych oznamov — 69/1939 Úr. nov.,

(²) vyhlasovanie rozsudkov v súdnom a administratívnom pokračovaní — 8,

(³) vyhlasovanie právnych predpisov — 14, 109.

Výmena — výmena slovenských emisií záložných listov a dielčích dlhopisov Hypotečnej banky českej v Prahe a Zemskej banky v Prahe — 297.

Vymielanie — vymielanie pšenice, raži a jačmeňa — 228, 248.

Výplaty — dočasný zákaz niektorých výplat zo zaopatrovacích zariadení pre prípad choroby, invalidity, staroby a úrazu — 151.

Výroba:

(¹) zákaz výroby bohoslužebných a náboženských predmetov nekresťanmi — 36,

- (¹) umelý a jedlých tukov — 54,
 (²) výro — 153,
 (³) spracovanie tuzemských olejnatých semien pri výrobe umelých jedlých tukov — 191.
- Vysťahovalectvo** — zaisťovacie úkony voči osobám, hodlajúcim sa vysťahovať — 34.
- Vývoz:**
 (¹) dovoz a vývoz hospodárskych zvierat a živočíšnych výrobkov — 124,
 (²) opatrenie Slovenskej národnej banky o náležitostiach pri vývoze tovaru — 225.
- Vývozné pohľadávky** — povinný postup vývozných pohľadávok — 48, 51, 53, 251.
- Vyznamenanie:**
 (¹) vyznamenania za hrdinstvo v bojoch za zabezpečenie samostatnosti slovenského národa a medaile za zásluhy o vydobytie slovenskej samostatnosti — 95, 221,
 (²) slovenský vojenný víťazný križ — 221.
- Výživovací príspevok** — výživovací príspevok rodinným príslušníkom členov HG a FS a iných osôb, povolaných veliteľstvami do služieb pri obrane štátu — 216, 308.
- Zaisťovacie úkony voči osobám hodlajúcim sa vysťahovať** — 34.
- Zaisťovacie uvoľnenie nepriateľov Slovenského štátu** — 52.
- Zákaz** — dočasný zákaz niektorých výplat zo zaopatrovacích zariadení pre prípad choroby, invalidity, staroby a úrazu — 151.
- Základiny** — zaistenie majetku spolkov, korporácií a základín, ústredie ktorých je mimo Slovenska — 14/1938 Úr. nov.
- Záložne** — odklad dražieb vecí v nich uschovávaných — 242.
- Zamestnanci súkromní:**
 (¹) dočasná úprava pomerov zamestnancov poisťovní — 91/1938 Úr., nov.
 (²) skrátenie výpovednej lehoty pre služebné pomery, upravené podľa súkromného práva a o odbytnom pri výpovedi — 65,
 (³) nárok na mzdu zamestnancov povolaných do vojenskej služby — 223.
- Zamestnanci štátni a verejní:**
 (¹) úprava služebného pomeru štátnych a iných verejných zamestnancov, ktorí mali pôsobisko na území pripojenom k Maďarsku, k Poľsku alebo k Nemecku a zostali na svojom pôsobisku — 52/1938 Úr. nov, 35/1939 Úr. nov.,
 (²) služebná prisaha — 6,
 (³) diéty — 23, 59,
 (⁴) úradnícke kategórie a úradné tituly — 152,
 (⁵) úprava platových pomerov zamestnancov, konajúcich vojenskú službu — 222, 288,
 (⁶) vyzdvihnutie z platnosti § 69 služebnej pragmatiky — 235,
- (¹) úprava trvania služobného pomeru zamestnancov českej národnosti — 254,
 (²) dočasný zmiernenie niektorých úsporných opatrení personálnych — 280,
 (³) dočasná úprava niektorých služebných pomerov štátnych zamestnancov — 312,
 (⁴) služebný prídavok učiteľom, prikázaným stredným alebo odborným školám — 178,
 (⁵) vydaté učiteľky — úprava služebného pomeru — 246.
- Zaopatrovacie zariadenia** — viď „Zákaz“
- Záruka** — štátna záruka na hotelový úver — 337.
- Zástava štátna** — 148.
- Záväznosť kolektívnych smlúv** — viď „Hromadné pracovné zmluvy“.
- Závodné rady** — rozpustenie závodných výborov, závodných rád a revirnej rady a menovanie nových — 142
- Závodné výbory** — rozpustenie závodných výborov, závodných rád a revirnej rady a menovanie nových — 142.
- Záznamný styk** — úprava záznamného styku závodov Zbrojovka akc. spol. v Brne, závod Považská Bystrica a Akc. spoločnosť predtým Škodove závody v Plzni, závod Dubnica n. V. — 126.
- Zbohatlíci politickí** — 73.
- Zdaňovanie prevodcov so sídlom mimo Slovenska** — 92/1938 Úr. nov.
- Zdravotná prídržka** — stanovenie výšky — 83/1938 Úr. nov.
- Zdravotne sociálny ústav** — viď „Štátny zdravotne sociálny ústav.“
- Zemská banka v Prahe** — viď „Peňažníctvo“.
- Zhabanie majetku pre niektoré trestné činy** — 262.
- Zmenkovo-právne lehoty** — viď „Zmenky“.
- Zmenky:**
 (¹) uplatnenie práv zo zmeniek v dobe brannej pohotovosti štátu — 2/1938 Úr. nov.,
 (²) uplatnenie práv zo zmeniek v dobe brannej pohotovosti štátu — 2/1938 Úr. nov.,
 (³) predĺženie zmenkovo-právnych lehôt — 1/1939 Úr. nov., 10, 35, 144, 273, 319,
 (⁴) nové úradné zmenečné blankety — 163,
 (⁵) prechodná úprava niektorých zmenkových lehôt — 233.
- Značka** — Exportná značka tovarov, vyrábaných v Slovenskom štáte — 67.
- Znalečné v trestnom pokračovaní súdnom** — 187.
- Známky:**
 (¹) vydanie nových kolkových známok — 108,
 (²) nová úprava kolkových známok a znatiek — 258.

Zrušenie:

- (¹) niektorých pamätných dní — 75, 154, 154,
- (¹) zákazu porážania mladého hovädzieho dobyčka — 237.

Zverolekárska komora — zriadenie — 132.

Zvieratá — dovoz a vývoz hospodárskych zvierat a živočíšnych výrobkov — 124.

Železnice — predĺženie platnosti nariadenia o prikázaní právomoci železničného správneho úradu a krajského úradu — 170.

Železničné — výmena železničných nákladných listov a cena železničných nákladných listov pre medzinárodnú a vnútrozemskú prepravu — 107.

Židia:

- (¹) vymedzenie pojmu žida — 63,
- (²) usmernenie počtu židov v niektorých slobodných povolaniach — 63,
- (¹) vylúčenie z verejných služieb — 74,
- (¹) vylúčenie židov z práv na verejné lekárne a o usmernení počtu židovských zamestnancov v lekárnach — 145,
- (¹) usmernenie počtu židov vo výkone lekárskej praxe — 184,

(¹) uprava vojenskej povinnosti židov — 150, 230,

(¹) obmedzenie uplatnenia alebo vymáhania požiadaviek advokátov-židov — 193,

(¹) súpis poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve židov — 147, 197.

Živelné pohromy — zníženie štátneho príspevku na úrok, priznaný dlžníkom z dôvodu živelných pohrôm — 81.

Živnosti:

(¹) revízia hostinských a výčapníckych živností — 40,

(²) triedenie podnikov hostinských a výčapníckych živností s právom ubytovať cudzincov — 96, 106,

(²) odklad účinnosti zákona o zavedení preukazu spôsobilosti pre živnosť hostinskú a výčapnícku — 117,

(¹) revízia živnostenských oprávnení — 169.

(²) predĺženie účinnosti vládneho nariadenia č. 265/1939 o dočasných obmedzeniach v živnostenskom a inom zárobkovom podnikaní — 272,

(¹) hlásenie a nútený prenájom živnostenských miestností — 335.

Župy — viď „Verejná správa vnútorná“

Slovenský zákonník

Čiastka 1.

Vydaná dňa 14. marca 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (1.—3.) 1, Zákon o samostatnom Slovenskom štáte. — 2, Nariadenie o úprave obchodného styku s colnou cudzinou. — 3, Nariadenie o devizových predpisoch.

1.

Zákon zo dňa 14. marca 1939

o samostatnom Slovenskom štáte.

Slovenský snem usniesol sa na tomto zákone:

§ 1.

Slovenská krajina vyhlasuje sa za samostatný a neodvislý Slovenský štát. Snem Slovenskej krajiny pretvára sa na zákonodarný snem Slovenského štátu.

§ 2.

Až do vydania ústavy Slovenského štátu celá vládna a výkonná moc je v rukách vlády, ktorú menuje predsedníctvo Snemu.

§ 3.

Všetky doterajšie zákony, nariadenia a opatrenia ostávajú v platnosti so zmenami, ktoré vyplývajú z ducha samostatnosti Slovenského štátu.

§ 4.

Vláda sa splnomocňuje, aby cestou nariadenia vykonávala všetko, čo je v prechodnom čase potrebné na udržanie poriadku a na zabezpečenie záujmov Slovenského štátu.

§ 5.

Zákon tento nadobúda účinnosti dňom, kedy sa splní ho vláda.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r. Čatloš v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Sivák v. r.

Sidor v. r. Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r. Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

2.

Vládne nariadenie zo dňa 14. marca 1939

o úprave obchodného styku Slovenského štátu s colnou cudzinou.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje na základe splnomocnenia daného zákonom zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte, toto:

§ 1.

Územie Slovenského štátu je samostatným colným územím.

§ 2.

Pre colný styk Slovenska s colnou cudzinou platí doterajší česko-slovenský colný zákon zo dňa 14. júla 1927, číslo 114 Sb. z. a n., prevádzajúce vládne nariadenie k tomuto zákonu zo dňa 13. decembra 1927, číslo 168 Sb. z. a n. so všetkými doplnkami a zmenami, ako aj doteraz platná colná tarifa česko-slovenská upravená podľa ustanovenia čl. II., zákona zo dňa 12. aug. 1921, č. 349 Sb. z. a n. a podľa ustanovenia zákona zo dňa 22. júna 1926, číslo 109 Sb. z. a n. s príslušnými doplnkami a vysvetlivkami.

§ 3.

Platné česko-slovenské smluvy a dohody povahy obchodno-politickej uzavreté s cudzími štátmi platia aj pre styk medzi Slovenským štátom a príslušnými štátmi, pokiaľ ich tieto štáty uznávajú pre seba za záväzné. Kompenzačné a kontingentné dohody Česko-Slovenska s inými štátmi sú pre Slovenský štát platné len do takej miery, v akej sa pri ich uzavieraní bral zreteľ na vývozné a dovozné možnosti Slovenska.

§ 4.

Pre obchodný styk Slovenského štátu s colnou cudzinou platia všetky doterajšie česko-slovenské obmedzenia dovozu a vývozu a všetky doterajšie česko-slovenské predpisy o povoľovanom pokračovaní. Minister hospodárstva môže tieto predpisy podľa potreby upraviť alebo zmeniť.

§ 5.

(¹) Pri dovoze tovarov vyrobených v českých krajinách na územie Slovenského štátu nevyberá sa až do ďalšej úpravy clo. To isté platí aj pri vývoze.

(²) Minister financií v dohode s ministrom hospodárstva môže aj tovary iného pôvodu, dovážané na Slovensko z českých krajín, v konkrétnom prípade alebo aj všeobecne od cla oslobodiť.

(³) Pri colnom odbavovaní tovarov, dovážaných z českých krajín, vyberajú sa všetky dane, dávky a poplatky, ktoré sa vyberajú pri dovoze tovarov z iných štátov.

(⁴) Dovozy a vývoz tovarov v styku s českými krajinami podlieha povoľovaciemu pokračovaniu. Pri tomto povoľovanom pokračovaní sa vyberajú len poplatky, doterajšími predpismi stanovené.

§ 6.

Dovozné a vývozné povolenia, vydané pre podniky, ktoré majú sídlo na Slovensku, ministerstvom obchodu v Prahe, prípadne tiež inými ministerstvami českými a doteraz nepoužívané alebo nevyužívané, platia len vtedy, keď majú schvaľovaciu doložku príslušného slovenského ministerstva.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 14. marca 1939 a prevedie ho minister hospodárstva v dohode s príslušnými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Čatloš v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Sivák v. r.

Sidor v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

3.

Vládne nariadenie zo dňa 14. marca 1939

o devizových predpisoch.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4. zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje toto:

§ 1.

Všetky doteraz vydané devizové predpisy zostávajú v platnosti a vzťahujú sa aj na styk s krajinami Českou a Moravskosliezskou.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a prevedie ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Čatloš v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Sivák v. r.

Sidor v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 2.

Vydaná dňa 16. marca 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (4.—7.) 4. Nariadenie o zriadení a pôsobnosti ministerstiev. — 5. Nariadenie o opatrení pôdy roľníkom-utečencom. — 6. Nariadenie o služobnej prisaha štátnych zamestnancov, sudcov, ver. notárov a advokátov. — 7. Nariadenie o ochrane dlžníkov.

4.

Vládne nariadenie zo dňa 15. marca 1939

o zriadení a pôsobnosti ministerstiev
Slovenského štátu.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Na obstarávanie štátnej správy Slovenského štátu zriaďujú sa tieto ústredné úrady:

1. úrad predsedu vlády,
2. ministerstvo zahraničných vecí,
3. ministerstvo vnútra,
4. ministerstvo financií,
5. ministerstvo školstva a národnej osvety,
6. ministerstvo pravosúdia,
7. ministerstvo hospodárstva,
8. ministerstvo dopravy a verejných prác,
9. ministerstvo národnej obrany.

§ 2.

Pôsobnosť týchto správnych úradov vzťahuje sa na všetky veci štátneho života.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splnía ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Sidor v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

5.

Vládne nariadenie zo dňa 15. marca 1939

o priechodnom opatrení pôdy roľníkom-utečencom cestou nútenej krátkodobej árendy.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, toto:

§ 1.

(¹) Vlastníci, árendátori a iní užívateľa poľnohospodárskej pôdy vo výmere nad 50 ha sú povinní na príkaz ministerstva hospodárstva dať z tejto užíwanej pôdy do výšky 10 percent do árendy potrebným slovenským roľníkom-utečencom na dobu najďalej 3 rokov. Vlastníci, árendátori a iní užívatelia pôdy vo výmere nad 50 ha sú povinní v prípade potreby postarať sa aj o také ubytovanie im do nútenej árendy pridelených roľníkov-utečencov, ktoré im umožní riadne hospodáriť na árendovanom pozemku.

(²) Sem spadajú predovšetkým a bez ohľadu na výmeru nehnuteľností cudzích štátnych príslušníkov, taktiež nehnuteľností árendované, bez ohľadu na štátnu príslušnosť árendátorov a prenajímateľov.

§ 2.

Žiadosti o pridel nútenej árendy vybavuje príslušná obvodová úradovňa pre pozemkovú reformu. Proti jej rozhodnutiu možno sa odvolať na ministerstvo hospodárstva, avšak bez odkladného účinku. Obvodovej úradovni pri výkone je ná-

pomocný okresný úrad, v obvode ktorého olázný statok leží.

§ 3.

(¹) Jednotlivý uchádzač o pridel vnúternej árendy môže dostať do árendy najviac 15 ha pôdy. Pri určení výmery má sa brať do úvahy uznaná potreba uchádzačova, pri čom nesmú utrpieť záujmy výroby na dotyčnom hospodárskom celku, najmä potrebná surovinová základňa poľnohospodárskeho priemyslu, ani záujmy osôb na ňom trvale zamestnaných.

(²) Tieto výhrady neplatia pri pridelení podľa odst. 2. § 1 ustálených.

§ 4.

Vnútený árendátor je povinný koncom hospodárskeho roku, najneskôršie do 1. októbra, zaplatiť árendovné vlastníkovi (árendátorovi alebo užívateľovi); ináč stráca nárok na árendu pre budúci rok. Za prvý hospodársky rok árendovné zaručí vlastníkovi (árendátorovi alebo užívateľovi) ako náhradný ručiteľ v smysle § 2, odst. b) vládneho nariadenia z 11. novembra 1938, č. 292 Sb. z. a n. Ústav pre starostlivosť o uprchlíkov. Ústav ten má sa starať aj o zabezpečenie nutných potrieb pre riadne obrábanie pôdy (investičný úver).

§ 5.

O prideloch a árende rozhoduje obvodová úradovňa pre pozemkovú reformu, o prípadných súkromno-právnych olázkach príslušný okresný súd.

§ 6.

Toto vládne nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do 31. marca 1940; prevedie ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Sidor v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritž v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

6.

Vládne nariadenie zo dňa 15. marca 1939

o služobnej prisaha štátnych zamestnancov, sudcov, verejných notárov a advokátov.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Prísaha, ktorú skladajú všetci nastupujúci štátni zamestnanci a všetci zamestnanci vo sväzkoch samosprávnych: znie takto:

„Prisahám na Boha živého, že vždy budem verný Slovenskému štátu a poslušný jeho vláde, prisahám, že budem zachovávať všetky zákony a nariadenia, že budem usilovne, svedomite a nestranne plniť svoje úradné povinnosti podľa zákonov a nariadení, že úradné tajomstvo neprežradím, že budem poslušný svojím predstaveným a budem sa starať v každom svojom počínaní o prospech Slovenského štátu a o záujmy služby. Tak mi Pán Boh pomáha.“

§ 2.

Sudcovskí čakatelia, vstupujúci do služby, skladajú túto prisahu:

„Prisahám na Boha živého, že vždy budem verný Slovenskému štátu a poslušný jeho vláde, prisahám, že budem plniť povinnosti svojho úradu usilovne, svedomite a nestranne podľa zákonov a že úradné tajomstvo neprežradím. Tak mi Pán Boh pomáha.“

§ 3.

Nastupujúci sudcovia, aj tí, ktorí do úradu sudcovského boli povolani zo stavov nesudcovských, skladajú túto prisahu:

„Prisahám na Boha živého, že vždy budem verný Slovenskému štátu, jeho vláde poslušný, prisahám, že budem zachovávať všetky zákony, že ako sudca budem pre každého usilovne, svedomite a nestranne podľa platných zákonov a svojho najlepšieho presvedčenia rozhodovať a ničím

sa nedám odvrátiť od svedomitého plnenia povinností sudcovského úradu. Tak mi Pán Boh pomáhať."

Prisahu tohoto znenia složia aj odborní sudcovia (§ 21 zákona o organizácii sudcov).

§ 4.

Verejní notári pri nastúpení skladajú túto prisahu:

„Prisahám na Boha živého, že vždy budem verný Slovenskému štátu a poslušný jeho vláde, prisahám, že budem zachovávať všetky zákony a platné nariadenia a že budem svoje povinnosti ako verejný notár plniť podľa zákonných ustanovení náležite a svedomite. Tak mi Pán Boh pomáhať."

§ 5.

Advokáti po zápise do soznamu do advokátskej komory skladajú túto prisahu:

„Prisahám na Boha živého, že vždy budem verný Slovenskému štátu a poslušný jeho vláde, prisahám, že budem zachovávať všetky zákony a platné nariadenia a že budem plniť všetky svoje povinnosti svedomite. Tak mi Pán Boh pomáhať."

§ 6.

Prisahy tieto sa skladajú tým spôsobom, že prisahajúci znenie prisahy opakuje, pričom položí si pravú ruku na srdce a po prisaha podá ruku tomu, kto ho sprisaháva. Iné formálnosti sa nedopúšťajú.

Verejných notárov sprisaháva prezident verejnonotárskej komory.

Advokátov sprisaháva prezident advokátskej komory.

§ 7.

Prisahu skladajú aj všetci už ustanovení štátni zamestnanci, všetci zamestnanci vo sväzkoch samosprávnych, sudcovia (aj odborní), sudcovskí čakatelia, verejní notári a advokáti. Kto do jedného mesiaca od vyhlásenia tohoto nariadenia prisahu nesožloží, o tom sa predpokladá, že sa úradu alebo praxe advokátskej zrieka. Lehota táto môže byť predĺžená príslušným mi-

nisterstvom na prosbu len z dôležitých príčin.

§ 8.

Vojenskú prisahu v Slovenskom štáte upravia minister národnej obrany.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splnia ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Sidor v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

7.

Vládne nariadenie zo dňa 15. marca 1939

o ochrane dlžníkov, ktorí nemôžu disponovať vkladmi u peňažných ústavov.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

Lehoty, stanovené platným právom k splneniu súkromnoprávných záväzkov dlžníka, pokiaľ tento pre obmedzenie dispozície vkladmi u peňažných ústavov nemôžu splniť svoje záväzky, predlžujú sa na čas trvania moratoria.

§ 2.

Exekučný súd odloží na návrh dlžníka exekučné a zaistovacie úkony, ak sú splnené podmienky § 1, na čas tam uvedený.

§ 3.

Rozhodnutie o návrhu na vyhlásenie konkurzu u osôb v § 1 uvedených treba odložiť k ich návrhu na čas v § 1 uvedený.

§ 4.

Za podmienok v § 1 uvedených a na návrh dlžníka odkladá sa sročnosť vyrovnávajúcich splátok vyrovnávajúcej kvóty

v pokračovaní vyrovnávacom, nútenom vyrovnaní a poľnohospodárskom vyrovnávacom pokračovaní na čas v § 1 uvedený.

§ 5.

(¹) Návrh podľa § 2 treba urobiť najneskôr do 8 dní potom, keď dlžník bol upovedomený o povolení úkonu, ktorý môže byť odložený.

(²) Návrh podľa § 3 treba podať zpravidla pri výsluchu dlžníka podľa 2. odst. § 69 konk. por., najneskôr však do tých čias, kým súd právoplatne rozhodne o návrhu na vyhlásenie konkurzu.

(³) Návrh podľa § 4 treba podať do 8 dní pred sročnosťou najbližšej vyrovnávajúcej splátky, o ktorej odklad ide. To neplatí pre vyrovnávajúce splátky, ktoré

sa stanú sročnými v čase 8 dní po účinnosti tohoto nariadenia.

§ 6.

V prípade sporu súd rozhoduje o znášaní pravotných útrat podľa povahy prípadu a voľného uváženia.

§ 7.

Proti rozhodnutiam súdu podľa tohoto vládneho nariadenia je prípustný jednoduchý rekurz.

§ 8.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Prevedie ho minister pravosúdia v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Sidor v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 3.

Vydaná dňa 17. marca 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (8.—12.) 8. Nariadenie o vyhlasovaní rozsudkov. — 9. Nariadenie o mimoriadnych opatreniach. — 10. Nariadenie o predĺžení zmenetno-právnych lehôt. — 11. Nariadenie o rozpustení organizačných složiek zamestnaneckých odborových organizácií. — 12. Nariadenie o prechodnom obmedzení výplat vkladov u peňažných ústavov.

8.

Vládne nariadenie zo dňa 16. marca 1939

o vyhlasovaní rozsudkov v súdnom a v administratívnom pokračovaní.

Vláda Slovenského štátu na základe § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

§ 1.

Vo všetkých prípadoch v pokračovaní súdnom a administratívnom vyhlasujú sa rozsudky: Menom Slovenského štátu.

§ 2.

Tým sa menia ustanovenia, ktoré odporujú tomuto nariadeniu, najmä § 327 tr. p. v znení bodu 14. čl. II. zákona čís. 1 z r. 1920 Sb. z. a n. a § 401 : 1 osp.

§ 3.

Toto nariadenie nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia. Splnia ho minister pravosúdia a minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

aj za ministra Siváka.

9.

Vládne nariadenie zo dňa 16. marca 1939,

ktorým sa činia mimoriadne opatrenia pre obvod celého Slovenského štátu.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. apríla 1920, č. 300 Sb. z. a n., o mimoriadnych opatreniach, v znení zákona zo dňa 10. júla 1933, č. 125 Sb. z. a n., ktorým sa mení zákon o mimoriadnych opatreniach (v ďalšom len zákon o mimoriadnych opatreniach) a podľa § 4 zákona o samostatnom Slovenskom štáte čís. 1 Sl. z.:

§ 1.

(¹) Podľa zákona o mimoriadnych opatreniach vyhlasujú sa na dobu 3 mesiacov odo dňa účinnosti tohoto nariadenia mimoriadne opatrenia, obmedzujúce alebo rušiacie dočasne slobody, zaručené ustanovením § 113 zákona zo dňa 29. februára 1920, čís. 121 Sb. z. a n.

(²) Všetky účinky, vypočítané v §§ 8, 9 a 10 zákona o mimoriadnych opatreniach, nadobúdajú v plnom rozsahu platnosti.

§ 2.

Krajinský prezident sa zmocňuje, aby činil potrebné opatrenia podľa § 11 zákona o mimoriadnych opatreniach.

§ 3.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobudne účinnosti dňom 17. marca 1939; splnia ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Sivák v. r. Čatloš v. r.

10.**Vládne nariadenie
zo dňa 16. marca 1939**

**o predĺžení niektorých zmenečno-
právnych lehôt.**

Vláda Slovenského štátu na základe
§ 4 ústavného zákona zo dňa 14. marca
1939 o samostatnom Slovenskom štáte
č. 1 z r. 1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Lehoty stanovené platným právom k
uplatneniu a splneniu súkromnoprávných
nárokov ohľadne lehôt v zmenkovom zá-
kone určených sa predlžujú do 31. marca
1939, jestli niektorá zo zmenečno-právne
zaviazaných osôb, alebo zmenečný veriteľ
dňa 15. marca 1939 mali svoje bydlisko
(sidlo) v tom území bývalej Česko-Sloven-
skej republiky, ktoré nie je súčasťou
Slovenského štátu.

§ 2.

Ustanovenie toto sa vzťahuje i na
zmenky, ktoré boli domicilované a splatné
u ústavov, ktoré majú sídlo na území Slo-
venského štátu, ak sú splnené podmienky
v § 1 uvedené.

§ 3.

Ustanovenia § 1 a 2 sa vzťahujú i na
lehoty od 15. marca 1939 do účinnosti to-
hoto nariadenia.

§ 4.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti
dňom vyhlásenia a preverenie ho minister
právosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

11.**Vládne nariadenie
zo dňa 16. marca 1939**

**o rozpustení organizačných složík za-
mestnaneckých odborových organizácií s
ústredím mimo územia Slovenského štátu
a o povinnosti odborových organizácií
k predloženiu stanov k novému schváleniu.**

Vláda Slovenského štátu nariaďuje po-
dľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939,
číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom
štáte toto:

§ 1.

(¹) Na území Slovenského štátu rozpú-
šťajú sa všetky organizačné složky (od-
bory, skupiny, sekcie a pod.) zamestna-
neckých odborových organizácií, ktorých
ústredie je mimo územia Slovenského
štátu.

(²) Ich majetok prechádza podľa povahy
dotýčnych odborových organizácií na ob-
dobné členské organizácie Združenia slo-
venských kresťanských odborových orga-
nizácií. V sporných prípadoch rozhodne
ministerstvo vnútra.

§ 2.

Ustanovenia § 1, ods. 2, platia aj pre
tie organizačné složky zamestnaneckých
odborových organizácií, ktoré zanikly v
dobe od 6. októbra 1938 do účinnosti to-
hoto nariadenia, bez ohľadu na to, kde
majú svoje ústredie.

§ 3.

(¹) Všetky zamestnanecké odborové or-
ganizácie, ktorých ústredie je na území
Slovenského štátu a ktorých stanovy boli
schválené pred 6. októbrom 1938, sú po-
vinné do 15 dní od účinnosti tohoto na-
riadenia predložiť svoje stanovy k novému
schváleniu ministerstvu vnútra.

(²) Ak ministerstvo vnútra stanovy za-
mestnaneckej organizácie neschválí, vo
výmere o tom súčasne odborovú organi-
záciu rozpustí.

(³) O majetku organizácie, ktorej sta-
novy minister vnútra neschválí, platia od-
dobne ustanovenia § 1, ods. 2 tohoto na-
riadenia.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

12.

Vládne nariadenie zo dňa 16. marca 1939

o prechodnom obmedzení výplat vkladov u peňažných ústavov, plnení súkromných poisťovní, zrušení mimoriad. bezpečnostných opatrení na zaistenie peňažných ústavov a o zákaze výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe.

Vláda Slovenského štátu podľa zmocnenia § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939 o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje toto:

§ 1.

Peňažnými ústavmi v ďalších ustanoveniach rozumejú sa:

1. Úverné družstvá zriadené podľa zák. č. XXXVII/1875 o obchodnom zákone,

2. hospodárske a živnostenské družstvá úverné zriadené podľa zák. č. XXIII/1898,

3. sväzky ústredia družstiev u č. 1 a 2 uvedených, ktoré prevádzkujú úverové obchody,

4. sporiteľne v smysle zák. zo dňa 14. IV. 1920, č. 302 Sb. z. a n., ktorým sa upravujú právne pomery sporiteľní, ako aj filiálky sporiteľní uvedených v § 33, odst. 3 toho istého zákona.

5. zemské úverné ústavy,

6. účastinné banky,

7. peňažné spoločnosti s ručením obmedzeným a

8. peňažné podniky v smysle čl. III. bankového zákona zo dňa 21. apríla 1932, čís. 54 Sb. z. a n.

§ 2.

(¹) Nárok na zaplatenie pohľadávky z bežného účtu u peňažného ústavu, vzniklé pred dňom 15. marca 1939, obmedzuje sa

tak, že veriteľ takej pohľadávky môže požadovať len, aby mu behom kalendárneho mesiaca bola vyplatená alebo účtovne prevedená čiastka až 3% tejto pohľadávky podľa stavu dňa 14. III. 1939; keď činí táto pohľadávka počítajúc v to jeho iné pohľadávky za tým istým peňažným ústavom menej ako 20.000 K, čiastka až 600 K.

(²) Vyššiu výplatu (prevod) možno požadovať

1. bez obmedzenia na určitú čiastku:

a) na platy a mzdy zamestnancov veriteľových alebo na platenie nájomného (árendára) veriteľom za veci náležajúce k jeho podniku;

b) na platenie dani a verejných dávok; výplatu na základe poukazu veriteľovho je peňažný ústav povinný previesť priamo príslušnému výberčímu úradu;

c) na platenie poisťného a na výplatu dávok v obore verejnoprávneho poistenia;

d) na platenie poisťných prémie súkromným poisťovniam.

Platy a prevody pod a), c) a d) peňažný ústav je povinný previesť len na podklade hodnoverných dokladov ako na pr. výplatných listín potvrdených okresnou nemocenskou poisťovňou, platbebných rozkazov a výmerov príslušných poisťovacích ústavov a pod.

2. V kalendárnom mesiaci až do výšky 25% pohľadávky podľa stavu dňa 14. III. 1939, keď peňaží preukázateľne treba pre prevoz veriteľovho podniku.

O prípadných sporoch, vzniklých vo veci výplat a prevodov sub 1)—2) odstavec 2 tohoto § rozhoduje ministerstvo financií.

3. Do čiastok, ktoré budú požadované do 31. III. 1939 podľa odstavca 1) a 2) započítajú sa čiastky, ktoré boli vyplatené už v dobe od 1. marca do 15. marca 1939.

4. Peňažný ústav nie je povinný vyplatiť (previesť) vyššiu čiastku požadovanú podľa odst. 2, pokiaľ veriteľ už bol z toho istého dôvodu uspokojený iným peňažným ústavom.

5. Ustanovenia predošlých odstavcov platia len, pokiaľ dohoda s veriteľom o postupnej výplate alebo o výpovednej lehote, alebo pokiaľ prírocie, nariadené podľa zákona zo dňa 10. októbra 1924 č. 240 Sb. z. a n., o príroci na ochranu peňažných ústavov a ich veriteľov nestanoví v prospech peňažného ústavu podmienky pre výplatu pohľadávky priaznivejšie.

§ 3.

(¹) Nárok na vrátenie vkladu na vkladnú (sporiteľničnú) knižku (vkladný list) alebo na pokladničnú poukážku, uloženého u peňažného ústavu (§ 1) pred dňom 15. marca 1939, obmedzuje sa tak, že majiteľ takeého vkladu môže požadovať len, aby mu behom kalendárneho mesiaca bola vyplatená alebo na bežný účet prevedená:

a) čiastka až 900 K, keď činí vklad podľa stavu dňa 14. marca 1939 viac ako 30.000 K,

b) čiastka až 3% vkladu podľa stavu uvedeného dňa, keď činí tento vklad 5.000 K až 30.000 K,

c) čiastka až 150 K, keď činí vklad podľa stavu uvedeného dňa menej ako 5.000 K.

(²) Ani majiteľ viac takých vkladov u tohože peňažného ústavu uložených nemôže požadovať vyššiu čiastku, ako ktorá podľa odstavca 1, lit. a) až c) pripadá na úhrn všetkých týchto vkladov dovedna.

(³) Do čiastok, ktoré budú požadované do 31. marca 1939 podľa predošlých odstavcov započítavajú sa čiastky, ktoré boli už v dobe od 1. marca do 15. marca 1939 vyplatené.

(⁴) Ustanovenia odstavcov 1 až 3 platia len, pokiaľ dohoda s vkladateľom o postupnej výplate alebo o výpovednej lehote alebo pokiaľ prílohou nariadené podľa zákona č. 240/1924 Sb. z. a n. nestanoví v prospech peňažného ústavu podmienky pre výplatu vkladu priaznivejšie.

§ 4.

Nárok na výplatu odkupných súm životných poisťiek obmedzuje sa tak, že poisťník môže požadovať len jednu štvrtinu odkupnej sumy prislúchajúcej mu podľa poisťných podmienok; keď prevyšuje táto štvrtina čiastku 2.000 K aj z viac poisťovacích smlúv toho istého poisťníka, je poisťovnía oprávnená vyplácať ju v mesačných rácoch po 1.000 K. Pôžičky na poisťky môžu byť požadované len v medziach vyššie stanovených pre odkupné sumy.

§ 5.

Ustanoveniami § 2, odst. 1, § 3, odst. 1 až 3 a § 4 nie je vylúčené, aby boli vyplatené čiastky vyššie ako tamže uvedené, keď na požiadanie peňažného ústavu dá k vyššej výplate súhlas ministerstvo financií. Iné výnimky môžu byť povolené

taktiež len so súhlasom ministerstva financií.

§ 6.

Výplata pohľadávok v bežnom účte a vkladov na vkladné (sporiteľničné) knižky (vkladné listy) alebo na pokladničné poukážky, ktoré vznikli, poťažne uložené boli po 14. marci 1939, obmedzeniam podľa predošlých ustanovení nepodlieha.

§ 7.

(¹) Minister financií sa splnomocňuje, aby podľa toho, ako to pripustia pomery na peňažnom trhu, vyhláskou v Úradných novinách sadzby a čiastky uvedené v §§ 2 a 3, primerane zvýšil.

(²) To isté zmocnenie ohľadne čiastok uvedených v § 4 prislúcha ministrom vnútra.

§ 8.

Účinnosť tohto opatrenia pominie, len čo sa urovnajú pomery na peňažnom trhu, čo vláda vyhlási v Úradných novinách.

§ 9.

Toto nariadenie sa nevzťahuje na vklady u Poštovej sporiteľne v Prahe. Výplaty a prevody vkladov, uložených v Poštovej sporiteľni v Prahe až na ďalšie nebudú prevádzané poštovými úradmi na území Slovenského štátu.

§ 10.

Dňom 18. marca 1939 končí sa mimoriadne bezpečnostné opatrenie, zavedené dňa 15. marca 1939 na zaistenie peňažných ústavov na území Slovenského štátu.

§ 11.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 18. marca 1939 a prevedú ho ministri financií, vnútra a dopravy v dohode so zúčastnenými ministrami. Súčasne sa zrušujú opatrenia Stáleho výboru zo dňa 26. septembra 1938 č. 204 Sb. z. a n. a na podklade jeho vydané vyhlášky ministra financií v Prahe, rešp. ministra hospodárstva Slovenskej krajiny v Bratislave.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 4.

Vydaná dňa 18. marca 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (13.—16.) 13. Nariadenie o smere dopravy. — 14. Nariadenie o Slovenskom zákonníku. — 15. Nariadenie o dočasnej úprave služobných pomerov lekárov, zamestnaných nositeľmi verejnoprávneho poistenia. — 16. Nariadenie o devízovom opatrení.

13.

Vládne nariadenie zo dňa 18. marca 1939

o smere dopravy po verejných cestách.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte toto:

§ 1.

Účinnosť opatrenia Stáleho výboru zo dňa 10. novembra 1938, číslo 275 Sb. z. a n., o smere dopravy po verejných cestách počína už dňom 18. marca 1939.

§ 2.

Nariadenie toto splní minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

14.

Vládne nariadenie zo dňa 18. marca 1939

o Slovenskom zákonníku.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte toto:

§ 1.

(¹) Právne normy Slovenského štátu vyhlasujú sa v zbierke „Slovenský zákonník“.

(²) V Slovenskom zákonníku sa vyhlasujú:

- a) zákony Slovenského štátu,
- b) rokovací poriadok Snemu Slovenského štátu,
- c) medzinárodné zmluvy,
- d) nariadenia vlády Slovenského štátu a tiež aj jej vyhlášky, ak ich vyhlásenie v Slovenskom zákonníku predpisuje zákon alebo vládne nariadenie,
- e) nariadenia a vyhlášky ústredných a iných úradov a orgánov Slovenského štátu za podmienky, uvedenej pod lit. d),
- f) vyhlášky o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlásení právnych noriem.

§ 2.

(¹) Slovenský zákonník vychádza v jazyku slovenskom.

(²) Opatrenie o preklade Slovenského zákonníka do jazyka národnostných skupín môže urobiť vláda Slovenského štátu usnesením.

§ 3.

(¹) Slovenský zákonník vydáva sa v častiach postupne číslovaných, z ktorých každá obsahuje v záhlaví označení dňa, kedy bola vydaná.

(²) Vyhlásované právne normy treba označiť bežnými číslami a ich rad uzavríť koncom kalendárneho roku.

§ 4.

Deň, označený v záhlaví príslušnej časti, ako deň jej vydania, je dňom vyhlásenia právnych noriem do nej pojatých.

§ 5.

Nakoľko v právnych normách, uvedených v § 1, ods. 2 nie je nič iné ustálené,

nastáva ich účinnosť 15. dňa po uplynutí dňa vydania príslušnej čiasťky (§ 4).

§ 6.

(¹) Tlačové chyby v texte právnych noriem, vyhlásených v Slovenskom zákonníku, ako aj iné nesprávnosti vo vnútornej jeho úprave (číslovanie jednotlivých vyhlásení a čiasťok, stránkovanie, deň vyhlásenia a pod.), opravujú sa v Slovenskom zákonníku vyhláškou ministerstva vnútra.

(²) Vyhlásenie opravy má účinok, ako by text právneho predpisu bol býval už pôvodne správne vyhlásený.

§ 7.

Právne normy, vyhlasované v Slovenskom zákonníku, môžu sa uverejniť okrem toho podľa potreby aj iným vhodným spôsobom, najmä v dennej tlači a rozhlasom, ako aj v úradných novinách, ale toto uverejnenie nenahradzuje vyhlásenie, predpísané týmto nariadením

§ 8.

Slovenský zákonník rediguje ministerstvo vnútra.

§ 9.

(¹) Ministerstvo vnútra vydá podrobnejšie predpisy o dodávaní Slovenského zákonníka štátnym a verejným úradom a o podmienkach odoberania.

(²) Všetky obce sú povinné zaopatriť si aspoň jeden exemplár Slovenského zákonníka. Vo výnimočných prípadoch môžu byť obce tejto povinnosti sprostene okresným úradom. Slovenský zákonník umiestli sa v miestnostiach obecného úradu alebo v obecných knižniciach, kde má byť počas úradných hodín prístupný každému. Pre notariáty obstarajú obce osobitný exemplár.

(³) Zásielky čiasťok Slovenského zákonníka sú oslobodené od poštovného.

§ 10.

Tam, kde doterajšie predpisy, pokiaľ ide o vyhlasovanie právnych noriem, ho-

voria o Sbíerke zákonov a nariadení, nastupuje namiesto nej Slovenský zákonník.

§ 11.

(¹) Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia, vzťahuje sa však aj na právne normy, vydané do tohto dňa po vyhlásení samostatného Slovenského štátu.

(²) Nariadenie toto splní minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sívák v. r.

Čatloš v. r.

15.

Vládne nariadenie zo dňa 18. marca 1939

o dočasnej úprave služobných pomerov lekárov, zamestnaných nositeľmi povinného verejnoprávneho poistenia v Slovenskom štáte.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte toto:

§ 1.

(¹) Nositelia povinného verejnoprávneho poistenia nemocenského, invalidného a starobného, penzijného a úrazového a províziijného poistenia baníkov a ich ústavy a podniky môžu zrušiť služobné pomery všetkých svojich lekárov (hlavných, úradných, revizných, odborných, obvodných, ordinujúcich, liečiacich atď.) bez udania dôvodu, pokiaľ sú lito zamestnaní na území Slovenského štátu, zachovávajúc pri tom ustanovenia odst. 2, § 31 zákona o súkromných zamestnancoch zo dňa 11. júla 1934, č. 154 Sb. z. a n., s tým, že výpovednú lehotu možno stanoviť k 1. a k 15. každého kalendárneho mesiaca.

(²) Ak nositelia poistenia, uvedení v odst. 1, už boli vypovedali službu jednotlivým svojim lekárom, výpovedné lehoty, stanovené v predošlom odstavci však ne-

boly zachované, pokiaľ odchylné boli stanovené, zostanú dané výpovede v platnosti, výpovedné lehoty treba však upraviť podľa týchto zákonných predpisov.

(²) Výpovede služobných pomerov podľa tohoto nariadenia nevyžadujú zvláštného schválenia nadriadených vrchností, pokiaľ dozorčích úradov.

§ 2.

Predpisy služobných a disciplinárnych poriadkov a hromadných pracovných (kolektívnych) smlúv, platných pre lekárov, uvedených v § 1, odst. 1, ďalej ustanovenia služobných smlúv, uzavretých s jednotlivými lekármi na jednej a nositeľmi poistenia, uvedenými v § 1, odst. 1 na druhej strane, pokiaľ zaručujú lekárom pre prípad výpovedi služobného pomeru väčšie práva, najmä tiež právo na väčšie odbytné (odstupné a pod.), ako to určujú tiež §§ 31—40 zákona zo dňa 11. júla 1934, č. 154 Sb. z. a n., pokiaľ trvalý služobný pomer v akejkoľvek forme (definitíva, charakter riadneho lekára a pod.) sú neplatné a lekári ich preto nemôžu účinne uplatňovať. Dohody a ujednania, týkajúce sa penzijného poistenia (zaopatrenia) lekárov, zostanú však aj naďalej v platnosti a preto lekári voči nositeľom poistenia, uvedeným v § 1, odst. 1, u ktorých sú zamestnaní, nemôžu uplatniť náhradu prípadnej škody z tohoto titulu.

§ 3.

(¹) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Jeho účinnosť končí sa dňom, ktorým vstúpi v platnosť nová hromadná pracovná (kolektívna) smluva, pokiaľ nový služobný poriadok, dojednaný medzi nositeľmi poistenia, uvedenými v § 1, odst. 1, pokiaľ ich zástupcami a odborovou organizáciou lekárov na Slovensku, pokiaľ jej zmocnencami.

(²) Kým sa touto hromadnou pracovnou (kolektívnou) smluvou, pokiaľ týmto

služobným poriadkom služobný pomer lekárov znovu neupraví, treba považovať služobný pomer každého lekára za dočasný a preto vypovedateľný podľa § 1, odst. 1 tohoto nariadenia.

§ 4.

Toto nariadenie prevedie minister vnútra po dohode so všetkými zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

16.

Vládne nariadenie zo dňa 18. marca 1939,

o devízovom opatrení.

Vláda Slovenského štátu na základe § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939 číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje toto:

§ 1.

Za účelom dohľadu nad zachovávaním devízových predpisov je ministerstvo financií príp. orgán ním poverený oprávnené prevádzať devízovú kontrolu pri listových zásielkach, určených do cudziny.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňa 18. marca 1939; prevedie ho minister financií v dohode s ministrom dopravy.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 5.

Vydaná dňa 20. marca 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (17.—20.) 17. Nariadenie o zriadení Penzijného ústavu súkromných úradníkov v Bratislave. — 18. Nariadenie o zriadení Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov v Bratislave. — 19. Nariadenie o vyslaní vládnych dôverníkov do výrobných a obchodných podnikov. — 20. Vyhláška o prevádzaní devízových predpisov.

17.

Vládne nariadenie zo dňa 18. marca 1939

o zriadení Penzijného ústavu súkromných úradníkov v Bratislave.

Vláda Slovenského štátu na základe ústavného zákona zo dňa 14. III. 1939, čís. 1 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Na prevádzkanie penzijného poistenia v smysle zákona zo dňa 21. februára 1929, čís. 26 Sb. z. a n. v smysle zákonov zo dňa 15. VII. 1931, čís. 125 Sb. z. a n. a zo dňa 21. VI. 1934, čís. 117 Sb. z. a n. ako aj v smysle ostatných zákonov a vládnych nariadení tieto zákony meniacich alebo dopĺňujúcich, na území Slovenského štátu, pokiaľ k tomu bol príslušný Všeobecný penzijný ústav v Prahe, zmocňuje sa úradovňa Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave, ktorá sa pretvára na samostatného nositeľa penzijného poistenia pod názvom „Penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave“. Na Penzijný ústav súkromných úradníkov prechádza všetka pôsobnosť Všeobecného penzijného ústavu v Prahe a jeho úradovne v Bratislave. Pokiaľ v tomto vládnom nariadení nie je inak ustanovené, vzťahujú sa v každom ohľade na Penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave v tomto odstavci uvedené zákony so zmenami vyplývajúcimi zo samostatnosti Slovenského štátu.

(²) Penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave je právnickou osobou, môže svojím menom nadobúdať práva aj sa zaväzovať, môže pred súdom žalovať

a byť žalovaným. Riadnym jeho súdom je vecne príslušný súd v Bratislave. Členmi Penzijného ústavu súkromných úradníkov sú zamestnanci u neho povinne poistení a ich zamestnávateľia.

(³) Penzijný ústav súkromných úradníkov svoje práva a povinnosti uprávi si stanovami usnesenými predstavenstvom a schválenými ministerstvom vnútra Slovenského štátu. Zatiaľ platia stanovy Všeobecného penzijného ústavu v Prahe so zmenami, ktoré sú potrebné so zreteľom na ustanovenia predchádzajúcich odstavcov. Služebný a disciplinárny poriadok platí pre zamestnancov Všeobecného penzijného ústavu v Prahe, platí i pre zamestnancov Penzijného ústavu súkromných úradníkov, dočiaľ nebude inak ustanovené.

(⁴) Celý majetok Všeobecného penzijného ústavu v Prahe, ktorý je uložený na území Slovenského štátu, najmä nemovitosti, pohľadávky, vklady u peňažných ústavov, cenné papiere a iné movité majetkové hodnoty, prechádzajú od 14. marca 1939 na Penzijný ústav súkromných úradníkov v Bratislave.

(⁵) Zvláštnym zákonom budú upravené nároky, ktoré získali do dňa účinnosti tohto zákona poisťenci, naposledy poisťeni u Úradovne Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave, a dôchodci, požívajúci dôchodok od tejto úradovne. Kým spomenutý zákon nevstúpi v účinnosť, platia o nárokoch týchto poisťencov a dôchodcov ustanovenia zákonov, citovaných v odst. 1, §-u 1 tohto vlád. nar. Práva a nároky, nadobudnuté voči Všeobecnému penzijnému

ústavu v Prahe, neutrpiť ustanovením tohto vládneho nariadenia žiadnej ujmy.

(¹) Právo predpisovať a vymáhať poistenie i za dobu pred účinnosťou tohto zákona prislúcha aj Penzijnému ústavu súkromných úradníkov v tej miere, ako podľa zákonných ustanovení na to bol oprávnený Všeobecný penzijný ústav v Prahe spolu s jeho úradovňami.

§ 3.

Všetci zamestnanci penzijným poistením povinní, ktorí na území Slovenského štátu boli prislúšní podľa §-u 104, odst. 1 a 2 zák. č. 26/29 Sb. z. a n. k niektorému náhradnému ústavu, sú naďalej prislúšní k Penzijnému ústavu súkromných úradníkov. Zriaďovanie náhradných ústavov sa nepripúšťa.

§ 4.

(¹) Správnym orgánom Penzijného ústavu súkromných úradníkov je predstavenstvo, ktoré sa skladá z predsedu, z dvoch podpredsedov a z dvoch ďalších členov. Jeden podpredseda a člen je zo skupiny zamestnancov a druhý podpredseda a člen je zo skupiny zamestnávateľov. Podpredsedovia sa striedajú v zastupovaní a ich poradie určuje predseda. Predseda a jeden z podpredsedov musí bývať v sídle ústavu. Každý člen má svojho náhradníka, ktorý ho zastupuje v jeho neprítomnosti. Schopnosť predstavenstva usnášať sa je určená v odst. 2, §-u 88 zák. č. 26/29 Sb. z. a n., platnom pre správnu komisiu úradovne Všeobecného penzijného ústavu. Na predstavenstvo Penzijného ústavu súkromných úradníkov prechádza právomoc výboru a predstavenstva Všeobecného penzijného ústavu spolu s právomocou výboru a správnej komisie jeho úradovne.

(²) Revízná komisia Penzijného ústavu súkromných úradníkov skladá sa z predsedu a z dvoch členov, a to jedného zo skupiny zamestnancov a jedného zo skupiny zamestnávateľov. Každý člen má svojho náhradníka. Právomoc revíznej komisie je upravená predpismi o revíznej komisii

Všeobecného penzijného ústavu v Prahe a jeho úradovne.

(³) Predstavenstvo a jeho náhradníkov ako aj revíznú komisiu a jej náhradníkov menuje zatiaľ vláda Slovenského štátu, šetriac zákonných zásad, platných pre slozenie týchto orgánov.

(⁴) Výkonným orgánom Penzijného ústavu súkromných úradníkov je riaditeľ. Predpisy, vzťahujúce sa na riaditeľstvo Všeobecného penzijného ústavu v Prahe a riaditeľov jeho úradovní, vzťahujú sa tiež na riaditeľa Penzijného ústavu súkromných úradníkov. Najmä zostávajú zachované zákonné ustanovenia, ktorými vyžaduje sa schválenie ministerstva vnútra Slovenského štátu k jeho menovaniu a prepusteniu.

§ 5.

Dokiaľ vláda Slovenského štátu nevymenuje predstavenstvo a revíznú komisiu Penzijného ústavu súkromných úradníkov, vykonáva ich funkciu vládny komisiár, vymenovaný pre úradovňu Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave.

§ 6.

(¹) Ustanovenia tohto vládneho nariadenia platia na celom území Slovenského štátu.

(²) Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; splní ho minister vnútra Slovenského štátu v dohode s ostatnými zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	Čatloš v. r.

18.

Vládne nariadenie zo dňa 18. marca 1939

o zriadení Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov v Bratislave.

Vláda Slovenského štátu na základe ústavného zákona zo dňa 14. marca 1939

č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

§ 1.

(¹) Na prevádzanie nemocenského poistenia súkromných zamestnancov vo vyšších službách penzijne poistených podľa zákona z 21. februára 1929, čís. 26 Sb. z. a n. a podľa noviel tento zákon pozmeňujúcich na území Slovenského štátu zmocňuje sa Krajinská úradovňa nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov a zriadencov v Bratislave, ktorá sa pretvára na samostatný ústav pod názvom „Nemocenská poisťovňa súkromných úradníkov v Bratislave“. Na Nemocenskú poisťovňu súkromných úradníkov v Bratislave prechádza všetka pôsobnosť nemocenských poisťovní, ktoré poisťovali pre prípad nemoci zamestnancov vo vyšších službách penzijne poistených podľa hore cit. zákonov, pokiaľ ide o nemocenské poistenie týchto súkromných zamestnancov.

(²) Nemocenská poisťovňa súkromných zamestnancov v Bratislave poisťuje podľa právnych predpisov zákona zo dňa 1. júla 1926, čís. 117 Sb. z. a nar. Ďalej platia pre nemocenské poistenie súkromných zamestnancov zatiaľ tiež predpisy zákona zo dňa 9. októbra 1924, číslo 221 Sb. z. a n. v znení zákona zo dňa 8. novembra 1928 a vládnych nariadení zo dňa 15. júna 1934, číslo 112 Sb. z. a n. a zo dňa 11. júla 1934, číslo 143, Sb. z. a nar. Činnosť Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov v Bratislave bude upravená zvláštnymi stanovami schválenými ministerstvom vnútra Slovenského štátu a usnesenými predstavenstvom poisťovne, zatiaľ platia stanovy pre Nemocenskú poisťovňu súkromných úradníkov a zriadencov v Prahe.

(³) Nemocenská poisťovňa súkromných úradníkov v Bratislave je právnickou osobou, môže svojím menom nadobúdať práv aj sa zaväzovať, môže pred súdom žalovať a byť žalovaná. Riadnym jej súdom je vecne príslušný súd v Bratislave. Členmi Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov v Bratislave sú povinne zamestnanci

podliehajúci penzijnému poisteniu podľa hore cit. zákonov a ich zamestnávateľa.

§ 2.

(¹) Celý majetok Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov a zriadencov v Prahe a Prvej pražskej nemocenskej poisťovne súkromných zamestnancov v Prahe, ktorý je uložený na území Slovenského štátu, najmä nemovitosti, pohľadávky, vklady u peňažných ústavov, cenné papiere a iné majetkové hodnoty, prechádzajú od 14. III. 1939 na Nemocenskú poisťovňu súkromných úradníkov v Bratislave.

(²) Nároky poistencov posledne poistených pred účinnosťou tohto zákona u Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov a zriadencov v Prahe, pokiaľ bolo ich poistenie prevádzané úradovňami so sídlom na území Slovenského štátu, zostávajú zachované.

§ 3.

(¹) Správnym orgánom Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov v Bratislave je predstavenstvo, ktoré sa skladá z predsedu a 4 členov, a to dvoch zo skupiny zamestnancov a dvoch zo skupiny zamestnávateľov. Právomoc predstavenstva Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov v Bratislave je upravená predpismi, ktoré sa vzťahujú na výbor a predstavenstvo Všeobecného penzijného ústavu v Prahe so zmenami, ktoré vyplývajú z prevádzania nemocenského poistenia.

(²) Revízná komisia Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov v Bratislave skladá sa z predsedu a dvoch členov, a to jedného zo skupiny zamestnancov a jedného zo skupiny zamestnávateľov. Právomoc revíznej komisie je upravená predpismi revíznej komisie Všeobecného penzijného ústavu v Prahe.

(³) Predstavenstvo a ich náhradníkov ako aj revíznú komisiu a jej náhradníkov menuje zatiaľ vláda Slovenského štátu, šetriac zákonných zásad, platných pre zloženie týchto orgánov.

(¹) Kým nebude menované predstavenstvo a revízia komisia Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov, vykonáva právomoc týchto orgánov vládny komisár, menovaný ministrom vnútra Slovenského štátu.

(²) Vykonným orgánom Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov v Bratislave je riaditeľ, na ktorého sa vzťahujú predpisy o riaditeľstve, uvedené v zákonoch citovaných v § 1, odst. 2. tohto vládneho nariadenia. K menovaniu a prepusteniu riaditeľa Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov je potrebný súhlas ministerstva vnútra Slovenského štátu.

(³) Ustanovenia tohto zákona o správnych orgánoch Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov zostávajú zachované len dovtedy, kým minister vnútra nenariadi slúčenie Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov s iným podobným nositeľom sociálneho poistenia.

§ 4.

(¹) Nemocenská poisťovňa súkromných úradníkov je oprávnená zakladať na území Slovenského štátu svoje obvodové úradovne. Úradovne Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov a zriadencov v Prahe, ktoré prevádzaly svoju činnosť na území Slovenského štátu, stávajú sa dňom účinnosti tohto zákona úradovňami Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov v Bratislave.

(²) Najneskoršie do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona odovzdajú ostatní nositelia nemocenského poistenia všetkých poistencov, ktorých naďalej povinne nemocensky poistuje novozriadená Nemocenská poisťovňa súkromných úradníkov v Bratislave, tejto nemocenskej poisťovni. Všetkým prestupujúcim poistencom sa ich nároky zachovávajú.

§ 5.

(¹) Ustanovenia tohto vládneho nariadenia platia na území celého Slovenského štátu.

(²) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 14. marca 1939 a splní ho minister

vnútra v dohode s ostatnými zúčastnenými ministerstvami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

19.

Vládne nariadenie zo dňa 15. marca 1939

o vyslaní vládnych dôverníkov do výrobných a obchodných podnikov (závodov).

Vláda Slovenského štátu nariaďuje na základe §§ 3 a 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z. o Slovenskom štáte toto:

§ 1.

(¹) Do všetkých výrobných a obchodných podnikov môže minister hospodárstva, keď to uzná z dôvodov verejného záujmu za potrebné, dosadiť vládneho dôverníka.

(²) Pokiaľ ide o podniky (závodov), ležiace mimo správneho obvodu mestského notárskeho úradu v Bratislave, ktoré nemajú viac ako 50 zamestnancov, dosadí vládneho dôverníka miestne príslušný okresný úrad. Okresný úrad je povinný do 3 dní od vymenovania oznámiť ním vymenovaných dôverníkov ministerstvu hospodárstva na schválenie.

(³) Vládny dôverník môže sa dosadiť iba do továrenského podniku (závodu), ktorý v roku 1938 vykázal celkový obrat najmenej 1 mil. korún a do podniku obchodného, ktorý v roku 1938 vykázal celkový obrat najmenej 500.000 K. Úlohou tohto dôverníka je starať sa o zabezpečenie nerušeného chodu podniku (závodu) s hľadiska ochrany hospodárskych záujmov Slovenského štátu.

(⁴) Vládnym dôverníkom môže byť mravne zachovalý slovenský občan, ktorý má najmenej 24 rokov a podľa možnosti aj príslušné odborné vzdelanie a zna-

losti. Vládnym dôverníkom môže byť aj zamestnanec podniku (závodu). Táto funkcia však nezakladá služobný pomer ani voči podniku, ani voči štátu.

§ 2.

(¹) Vládnym dôverníkom má pri výkone svojej funkcie postavenie verejného orgánu. Vládnym dôverníkom podlieha ministerstvu hospodárstva.

(²) Odmenu vládneho dôverníka určuje ministerstvo hospodárstva na farchu podniku.

(³) Funkčné obdobie vládneho dôverníka trvá jeden mesiac od jeho ustanovenia a môže byť podľa potreby predĺžené alebo zrušené.

(⁴) Proti opatreniam, učiněným dľa tohto nariadenia, nie je prípustné žiadne odvolanie.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a platí tri mesiace. Prevedie ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuha v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

20.

Vyhláška ministra financií zo dňa 16. marca 1939,

ktorou sa prevádza vládne nariadenie zo dňa 14. marca 1939, číslo 3 Sl. z.

Prevádzajúc vládne nariadenie zo dňa 14. marca 1939, č. 3 o devizových predpisoch, vyhlasujem toto:

1. Devízy, valuty a iné cennosti hociakého druhu, ktoré podľa platných predpisov bolo treba prihlasovať a odvádzať Národnej banke česko-slovenskej v Prahe, treba počínajúc dňom 15. marca 1939 prihlasovať a odvádzať Národnej banke česko-slovenskej, filiálke v Bratislave.

2. Národná banka česko-slovenská, filiálka v Bratislave vykonáva až na ďalšie, okrem úkolu spomenutého v bode 1. i všetky ostatné úkoly, najmä devizové, menové a úverové (§§ 5, 121 zák. číslo 347/1920) — vyjmúc právo vydávať bankovky, — ktoré vzhľadom na územie terajšieho Slovenského štátu vykonávala Národná banka česko-slovenská.

3. Národnej banke česko-slovenskej, filiálke v Bratislave podriaďujú sa všetky filiálky a pobočky Národnej banky česko-slovenskej, nachádzajúce sa na Slovensku.

4. Devizové povolenia, vydané Národnou bankou česko-slovenskou v Prahe a doteraz nepoužívané alebo nevyužívané platia len vtedy, keď majú schvaľovaciu doložku Národnej banky česko-slovenskej, filiálky v Bratislave.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 6.

Vydaná dňa 24. marca 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (21.—22.) 21. Vyhláška o platebnom styku medzi Slovenským štátom a Nemeckou ríšou. — 22. Vyhláška o vzájomnom prevode platov medzi Slovenským štátom a Protektorátom Čechy a Morava.

21.

Vyhláška ministra financií zo dňa 24. marca 1939,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave č. 2, zo dňa 24. marca 1939 o platebnom styku medzi Slovenským štátom a Nemeckou ríšou.

Podľa § 4 vlád. nar. (6) zo dňa 2. decembra 1931 č. 179 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2 č. 2 zák. zo dňa 14. decembra 1923 č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru zo dňa 7. novembra 1929 č. 166 Sb. z. a n. a § 1 vlád. nar. zo dňa 14. marca 1939 č. 3 Sl. z., vyhlasujem opatrenie filiálky Národnej banky Česko-Slovenskej v Bratislave.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Národnej banky Česko-Slovenskej filiálky v Bratislave č. 2. zo dňa 24. marca 1939 o platebnom styku medzi Slovenským štátom a Nemeckou ríšou.

K uskutočneniu úmluvy o zúčtovaní platieb medzi Slovenským štátom a Nemeckou ríšou zo dňa 22. marca 1939 stanoví Národná banka Česko-Slovenská, filiálka v Bratislave podľa §§ 1, 2 vládneho nariadenia čis. 179/1931 Sb. z. a n. a vyhlášky ministra financií zo dňa 16. marca 1939 čis. 20 Sl. z. toto:

Článok I.

K uskutočneniu platieb medzi Slovenským štátom a Nemeckou ríšou (Altreich, Ostmark, Sudetendeutsche Gebiete) vymenovaných v čl. II. slúži sberný účet Ne-

meckej zúčtovacej pokladnice (Deutsche Verrechnungsskasse) u Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, v ďalšom nazývaný „tovarový účet nemecký“, a rovnaký účet Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave u Nemeckej zúčtovacej pokladnice. Oba účty znejú na ríšske marky (RM) a sú bezúročné.

Článok II.

Cez tieto sberné účty konajú sa tieto platby slovenských a nemeckých dlžníkov:

1. platby za nemecký tovar, dovezený na Slovensko a za slovenský tovar, dovezený do Nemeckej ríše (Altreich, Ostmark, Sudetendeutsche Gebiete). Sem patria najmä platby pri splatnosti, preddavky, nakoľko sú v obchode obvyklé, splátky a doplatky kurzových rozdielov;
2. platby zo vzájomného zošlachťovacího styku v mzde;
3. platby za vedľajšie výdavky, vzniklé z tovarového styku Slovenského štátu s Nemeckou ríšou, a to hlavne clá, dopravné a trovy za železničnú a riečnu dopravu, špedičné trovy, hospodársky odôvodnené provízie a výdavky za poistenie pri doprave;
4. iné platby podľa vzájomnej dohody.

Vzájomné tranzitné obchody s tovarom, námorné dopravné a trovy v námornej doprave nepodliehajú ustanoveniam tohto opatrenia.

Článok III.

Za slovenský alebo nemecký tovar v smysle čl. II. treba považovať tovar, vyrobený výlučne na území, z ktorého sa vyváža, alebo tam podstatne spracovaný alebo obrobený.

Článok IV.

Nemeckí dlžníci, ktorí majú záväzky, vymenované v čl. II. voči slovenským veriteľom, zaplatia ich pri splatnosti v RM na

sberný účet Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, vedený v RM u Nemeckej zúčtovacej pokladnice. Ak záväzok nemeckého dlžníka znie na inú menu než RM, zaplatí po prerátaní protihodnotu dlžnej sumy v RM.

Slovenskí dlžníci zaplatia pri splatnosti svoje záväzky, vymenované v čl. II, voči nemeckým veriteľom v korunách (K) na „tovarový účet nemecký“, vedený v RM u Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave.

Sumy složené na sberné účty sa neurokJú.

Článok V.

Pre platby slovenských dlžníkov na „tovarový účet nemecký“ platia všeobecné devízové predpisy.

Platby na „tovarový účet nemecký“ možno konať prostredníctvom týchto sberných miest:

Slovenská banka v Bratislave,
Tatra banka v Bratislave,
Slovenská ľudová banka v Bratislave,
Dunajská banka v Bratislave,

Bratislavská obchodná a úverná banka v Bratislave,

Slovenská všeobecná úverná banka v Bratislave,

Živnostenská banka, filiálka v Bratislave,

Moravská banka, filiálka v Bratislave.

Pri platbách na „tovarový účet nemecký“ ako aj pri výplatách z neho sa vyberá manipulačný a režijný poplatok vo výške 3‰, z ktorých polovica pripadne Národnej banke Česko-Slovenskej filiálke v Bratislave a polovica sbernému miestu, ak sa platba alebo výplata koná jeho prostredníctvom.

Bez ohľadu na vykonanú platbu ručí dlžník za prípadné doplatky, ktoré sa budú požadovať, aby veriteľ dostal plne platbu, ktorá mu podľa zmluvy prislúcha. Od okamžiku vykonania platby odpadá povinnosť platiť zákonné úroky zo zameškania.

Článok VI.

Národná banka Česko-Slovenská filiálka v Bratislave bude zásadne konať výplaty v časovom poradí platov, vykonaných v Nemeckej ríši. Nie je povinná pri týchto výplatách prekročiť úhradu, ktorá je v danom čase na účte k dispozícii.

Článok VII.

Toto opatrenie platí od 23. marca 1939. Nim sa zrušujú všetky doterajšie opatrenia o platebnom styku s Nemeckou ríšou (Altreich, Ostmark, Sudetendeutsche Gebiete).

Splnomocnenec vlády vo veciach
Národnej banky:

Dr. Fundárek v. r.

Riaditeľ: Kollár v. r.

22.

Vyhláška ministra financií zo dňa 24. marca 1939,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave č. 3 o vzájomnom prevode platov medzi Slovenským štátom a Protektorátom Čechy a Morava.

Podľa § 4 vl. n. (6) zo dňa 2. decembra 1931 č. 179 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2 č. 2 zákona zo dňa 14. decembra 1923 č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru zo dňa 7. novembra 1929 č. 166 Sb. z. a n. § 1 vl. n. zo dňa 14. marca 1939 č. 3 Sl. z., vyhlasujem opatrenie Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave.

Minister: Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Národnej banky Česko-Slovenskej filiálky v Bratislave č. 3 zo dňa 24. marca 1939

o vzájomnom prevode platov medzi
Slovenským štátom a Protektorátom
Čechy a Morava.

K uskutočneniu úmluvy o umožnení vzájomných platov medzi Slovenským štátom a Protektorátom Čechy a Morava zo dňa 22. marca 1939 ustanovuje Národná banka Česko-Slovenská, filiálka v Bratislave v dohode s ministrom financií podľa §§ 1, 2 vládneho nariadenia č. 179/1931 Sb. z. a n. a § 1 vlád. nariadenia zo dňa 14. marca 1939 č. 3 Sl. z.:

Čl. I.

K uskutočneniu platov medzi Slovenským štátom a Protektorátom Čechy a Morava vymenovaných v čl. II slúži sberný účet Národnej banky Česko-Slovenskej v Prahe u filiálky Národnej banky Česko-Slovenskej v Bratislave a rovnaký účet filiálky Národnej banky Česko-Slovenskej v Bratislave u Národnej banky Česko-Slovenskej v Prahe. Oba účty znejú na koruny a sú bezúročné.

Čl. II.

Cez tieto sberné účty uskutočňujú sa tieto platby dlžníkov zo Slovenského štátu a dlžníkov z Protektorátu Čechy a Morava:

1. Platby za tovar dovezený z Protektorátu Čechy a Morava na Slovensko a za tovar dovezený zo Slovenska do Protektorátu Čechy a Morava. Sem sa rátaajú najmä platby pri splatnosti, preddavky, nakoľko sú v obchode obvyklé, splátky a doplatky kurzových rozdielov;

2. platby zo vzájomného zošlachovacieho styku v mzde;

3. platby za vedľajšie výdavky, ktoré vyplývajú z tovarového styku medzi Slovenským štátom a Protektorátom Čechy a Morava a to najmä clá, dopravné, trovy za železničnú a riečnu dopravu, špedičné trovy, hospodársky odôvodnené provízie a výdavky za poistenie pri doprave;

4. iné platby podľa vzájomnej dohody.

Vzájomné tranzitné obchody s tovarom, námorné dopravné a trovy námornej dopravy nepodliehajú ustanoveniam tohto opalrenia.

Čl. III.

Dlžníci z Protektorátu Čechy a Morava, ktorí majú voči veriteľom zo Slovenska záväzky vymenované v čl. II, zaplatia ich pri splatnosti v korunách na účet tovaru filiálky Národnej banky Česko-Slovenskej v Bratislave u Národnej banky Česko-Slovenskej v Prahe. Ak záväzok dlžníka znie na inú menu ako na koruny, zaplatia po prepočítaní protihodnotu dlžnej sumy v korunách.

Dlžníci zo Slovenska, ktorí majú voči veriteľom z Protektorátu Čechy a Morava záväzky vymenované v čl. II, zaplatia svoje záväzky pri splatnosti na účet Ná-

rodnej banky Česko-Slovenskej v Prahe u filiálky Národnej banky Česko-Slovenskej v Bratislave.

Sumy zaplatené na obidva účty sa neúrokuujú.

Čl. IV.

Výplaty veriteľom v Protektoráte Čechy a Morava vykoná Národná banka Česko-Slovenská v Prahe, výplaty veriteľom na Slovensku filiálka Národnej banky Česko-Slovenskej v Bratislave a to zásadne v časovom poradí došlých platieb.

Národná banka Česko-Slovenská v Prahe a filiálka Národnej banky Česko-Slovenskej v Bratislave nie sú povinné prekročiť pri výplatách sumu, ktorá je na účte k dispozícii.

Čl. V.

Pre platby dlžníkov zo Slovenska na sberný účet Národnej banky Česko-Slovenskej v Prahe u filiálky Národnej banky Česko-Slovenskej v Bratislave platia všeobecné devízové predpisy.

Platby na uvedený účet možno konať prostredníctvom týchto sberných miest:

Slovenská banka v Bratislave,

Tatra banka v Bratislave,

Slovenská ľudová banka v Bratislave,

Dunajská banka v Bratislave,

Bratislavská obchodná a úverná banka v Bratislave,

Slovenská všeobecná úverná banka v Bratislave,

Živnostenská banka, filiálka v Bratislave a

Moravská banka filiálka v Bratislave.

Dlžníci zo Slovenska zaplatia pri splatnosti svoje záväzky voči veriteľom v Protektoráte Čechy a Morava v korunách. Ak záväzok znie na inú menu ako na koruny, složia protihodnotu dlžnej sumy tiež v korunách. Iná mena preráta sa na koruny podľa stredného kurzu príslušnej meny v ríšskych markách, znamenaneho na berlinskej burze v burzový deň predchádzajúci platbe. Ríšska marka sa preráta ďalej na koruny podľa stanoveného kľúča.

Pri platbách na sberný účet ako aj pri výplatách z neho sa vyberá manipulačný a režijný poplatok vo výške 3‰, z ktorých

Slovenský zákonník.

polovica prípadne filiálke Národnej banky Česko-Slovenskej v Bratislave a polovica sbernému miestu, ak sa platba alebo výplata koná jeho prostredníctvom.

Bez ohľadu na vykonanú platbu ručí dlžník za prípadné doplatky, ktoré sa budú požadovať, aby veriteľ plne dostal platby, ktoré mu podľa zmluvy patria. Od okamihu vykonania platby odpadá povinnosť hradíť zákonné úroky zo zameškania.

Čl. VI.

Toto opatrenie je účinné odo dňa 23. marca 1939.

Splnomocnenec vlády vo veciach
Národnej banky:

Dr. Fundárek v. r.
Riaditeľ: Kolář v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 7.

Vydaná dňa 25. marca 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (23.—33.) 23. Nariadenie o zrušení diét št. zamestnancov. — 24. Nariadenie o kapitálovej účasti Slovenského štátu v podnikoch. — 25. Nariadenie o výnimkách z nedeľného odpočinku. — 26. Nariadenie o určení pochybnej súdnej príslušnosti. — 27. Nariadenie o zriadení hlavného poisťovacieho súdu. — 28. Nariadenie o povinnom poisťovaní lesného robotníctva. — 29. Nariadenie o zrušení Vládneho komisariátu na ochranu pamiatok. — 30. Nariadenie o kurátorskej správe niektorých súkromných poisťovní. — 31. Nariadenie o provizijnom poistení u revírnej bratskej pokladnice. — 32. Nariadenie o zaisťovacom uväznení. — 33. Nariadenie o prevádzaní advokátskej praxe.

23.

Vládne nariadenie zo dňa 18. marca 1939,

ktorým sa zrušujú niektoré diety štátnych zamestnancov.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte toto:

§ 1.

Zamestnancovi neprislúcha žiadna náhrada služobných výdavkov z titulu:

- a) vedenia dvojitej domácnosti,
- b) pôvodného alebo opätovného prijatia do štátnej služby,
- c) konania cesty za účelom složenia odbornej skúšky,
- d) predošlého pôsobiska na odstúpenom území.

§ 2.

Toto nariadenie platí pre štátnych zamestnancov, počítajúc do toho aj sudcov.

§ 3.

(¹) V dobe účinnosti tohto nariadenia vyzdvihujú sa z platnosti o predmetoch nim upravovaných doterajšie predpisy.

(²) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splnia ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

24.

Vládne nariadenie zo dňa 24. marca 1939,

o správe kapitálovej účasti Slovenského štátu v podnikoch štátnych, všeužitkových a súkromných.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1. Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Všetky práva spojené s držbou kapitálovej účasti bývalej republiky Česko-Slovenskej na podnikoch a závodoch nachádzajúcich sa na území Slovenského štátu vykonáva od dňa 14. marca 1939 Slovenský štát bez ohľadu na to, kde sa papiere (účastiny, podiely a pod.) nachádzajú a či boli vydané.

(²) Správa takejto kapitálovej účasti štátu prechádza na rezortne príslušné ministerstvá Slovenského štátu.

§ 2.

(¹) Keď papiere (účastiny, podiely a pod.) z akýchkoľvek príčin nie sú v držbe rezortných ministerstiev, zistí sa kapitálová účasť štátu priamo u jednotlivých podnikov podľa stavu zo dňa 14. marca 1939 podľa pomôcok, ktoré podnik je povinný príslušnému ministerstvu predložiť.

(²) V pochybných prípadoch zisťuje stav v nespornom pokračovaní príslušný krajský súd urýchlene.

§ 3.

Uvedené podniky sú povinné rezortnému ministerstvu do 8 dní oznámiť počet a

mená správnych a dozorných orgánov, ktorí doteraz zastupovali kapitálovú účasť štátu.

§ 4.

(¹) Všetci členovia správnych a dozorných orgánov, delegovaní úradmi bývalej Česko-Slovenskej republiky strácajú týmto svoje poverenie.

(²) Príslušné ministerstvo Slovenského štátu ustanoví miesto nich nových členov alebo poverí správou a kontrolou zvláštnych komisárov. Toto opatrenie nahrádza voľbu členov správnych a dozorných orgánov predpísanú obchodným zákonom, alebo stanovami spoločnosti.

§ 5.

Scudzenie alebo akýkoľvek prevod, alebo iné dispozície s papiermi (účastinami, podielmi a pod.) podnikov v § 1 uvedených je možné len po predbežnom súhlase ministerstva financií.

§ 6.

Všetky ustanovenia, ktoré odporujú tomuto nariadeniu, sa zrušujú.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Prevedú ho príslušní členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

25.

Vládne nariadenie zo dňa 24. marca 1939

o výnimkách z nedeľného odpočinku živnostenskej práce.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 3 zák. čl. XIII/1891 o výnimkách z nedeľného odpočinku živnostenskej práce:

§ 1.

Z ustanovení zákona o nedeľnom odpočinku — ktorý podľa zákona mal trvať od 6. hod. rannej aspoň 24 hodín — pre územie Slovenskej krajiny povoľujú sa o

nedeľniach tieto výnimky z nedeľného odpočinku živnostenskej práce:

I. a) Čistenie, udržiavanie, oprava a upratovanie závodných zariadení a živnostenských miestností, ak práce tieto sú potrebné pre pravidelný chod vlastného alebo cudzieho závodu a nemôžu byť prerušené alebo odložené na všedný deň bez podstatnej poruchy práce alebo bez nebezpečenstva pre život a zdravie robotníkov. (Sem spadajú na pr. i obsluha parných kotlov, motorov, pomocných strojov a prístrojov, chladiacich zariadení, prípadne aj zvierat, potrebných pri úkonoch pod II. a III. uvedených živnostenských závodov s nepretržitým alebo časovo vymedzeným provozom, ďalej práce pri osvetlení, vykurovaní a vetraní takýchto pracovných miestností).

b) Nutné stráženie závodných zariadení.

c) Inventúrne práce a to raz do roka.

d) Neodkladné práce prechodnej povahy, ktoré musia byť vykonané buď z verejných, najmä bezpečnostných ohľadov alebo v čas núdze.

II. V živnostenských podnikoch s nepretržitým provozom (článok II. nariadenia ministerského sociálnej pečlivosti č. 11/1919 Sb. z. a n.) tieto práce:

1. Práce spojené s pálením vo vápenkách, sádrnách, kruhových tehelnách, práce spojené s nepretržitým provozom vo výrobe cementu, ako aj pri výrobe ohňuvzdorných kameňov, pálených karborundových a smirkových kotúčov.

2. V sklárňach, pokiaľ tieto pracujú topným generátorovým zariadením, práce nestrpiace prerušenia pri kúrení, tavení, fúkaní, chladiení skla a pod.

3. V plaviarňach kaolinu práce spojené s obsluhou nepretržite provozovaných sušární.

4. Vo válcovniach profilového železa, plechov a trúb všetky tie práce, ktoré neznesú prerušenie, na pr. u generátorov, pecí, válcovacích stolíc a pod.

5. V smaltovniach práce spojené s obsluhou taviacich a vyparovacích pecí.

6. Výroba akumulátorov, menovite práce pri formovaní pochode.

7. Práce spojené s výrobou kôrkového kameňa, najmä práce pri vysušovacích zariadeniach.

8. Výroba nádob z drevoviny, najmä kuričské práce pri sušení lisovaných nádob.

9. Vo výrobe drevoziny, celulózy, lepenky a papiera, práce spojené s chemickou výrobou, najmä tieto práce:

a) sušenie, keď sa neužíva vysušovacích válcov a dozoru u bieliacich komôr pri bielení chlóróm,

b) práce pri výrobe kyseliny siričitej a to práce spojené s prípravou ľúhu, s obsluhou varičov buničiny s násadou, pri vyluhovaní, praní a vysušovaní celulózy a odparovaní matečných ľúhov.

10. Vo veterných a vodných mlynoch práce spojené s výkonom mletia, pokiaľ zamestnávajú len 2—3 osoby.

11. V sladovníach máčanie sladu a práce na humnoch a nepretržité hvozdenie aj s odkličením.

V pivovaroch chladenie mladinky a hlavné kvasenie.

12. V cukrovaroch všetky práce spojené s plynulým výrobným pochodom surového a rafinovaného cukru, ako aj v sušiarňach rezkov.

13. Výroba lekoricovej šťavy, vyluhovanie, varenie a sušenie.

14. Vo výrobe škrobu práce spojené s plynulým výrobným pochodom od suroviny až do vysušenia čistého škrobu.

15. Vo výrobe škrobového sirupu práce spojené s plynulým výrobným pochodom od varenia škrobu s kyselinou po zriedzovanie a pri výrobe hroznového cukru aj práce spojené s kryštalovaním a sušením.

16. Výroba liehu.

17. Vo výrobe lisovaného droždia práca u parákov, práca spojená s prípravou zeleného sladu, práce pri zaparovaní, čistení a kvasení, práce od sbierania až do vylisovania droždia a výroba sladu.

18. Výroba konzerv, ovocných štiav a salámov:

a) dovoz, sladenie, zavarenie a chladenie zhrusteného mlieka,

b) spracovanie čerstvých rýb,

c) pri výrobe salámov práca, ktorá neslúži prerušeniu (a to od novembra do konca februára),

d) pri výrobe ostatných konzerv a pri výrobe ovocných štiav tie neodkladné práce, ktorými sa má zamedziť znehodnotenie látok (a to od mája do konca novembra, pri tom najviac do 12. hodiny).

19. V sušiarňach čakanky, repy, zeleň, ovocia a húb nevyhnutne nutné

práce od rezania až do vysušovania suroviny.

20. V priemysle chemickom všetky tie jednotlivé úkony a pochody chemickej výroby, ktoré sa nedajú prerušiť, ako na pr. obsluha a práce pri páliacich, žihacích, redukčných, taviacich, pražiacich a elektrických peciach, ďalej sušiarňach, tiež destilačných, sublimačných, pohlčovacích a elektrochemických prístrojoch, ďalej obsluha zariadení k rozkladu látok, vývinu plynov a pár, práca v ľúhovni, obsluha zariadení zhutňovacích, sražacích, kryštalizačných, vylúhovacích, filtrovacích, chladiacich a pod.

21. Pri výrobe umelého hodvábu, umelých vlákien a celofánu práce vo všetkých chemických oddeleniach s nepretržitým provozom a v oddeleniach s nimi súvisiacich.

22. Vo výrobe tukov práce spojené s destiláciou, extrakciou, rafináciou a práca u žihacej peci kosti, ďalej rozpúšťanie surového loja (ale len od apríla do októbra a to najviac do 12. hodiny).

23. Práce spojené s výrobou uholných elektrodov a iných predmetov, vyrobených z plastického uhlia, menovite obsluha peci s nepretržitým provozom.

24. V rafinerii minerálnych olejov práce spojené s nepretržitým provozom, najmä pri destilácii a rafinácii minerálnych olejov; pri výrobe parafínu najmä nepretržité chladenie, kryštalizácia, odlučovanie, vypotovanie a ukončenie extrakcie.

Práce spojené s výrobou cerezinu, najmä dokončenie extrakcie.

25. Pri výrobe svietiplynu práce spojené s vlastnou výrobou svietiplynu, ďalej práce spojené s rozsvetovaním a zhasínaním lúčov.

26. V samostatných elektrárnach, ako i v elektrických závodoch, ktoré tvoria len časť živnostenského podniku ako jeho pomocný závod, všetka práca spojená s dozorom a obsluhou elektrických výrobných strojov, rozvodní, akumulátorovni, pomocných strojov, rozvodných sietí a pod.

III. Z iných technických dôvodov, alebo z dôvodov národohospodárskych v podnikoch s časovým obmedzením týchto práce:

1. V semenárňach práca spojená so sušením semien (od októbra do apríla).

2. V záhradníctve ošetrovanie záhonov, školičiek, vykurovanie skleníkov a

prikrývanie parenísk (len 2—3 hodiny dopoludnia a odopoludnia).

3. V hodvábnictve obsluha peci na dusenie a sušenie, manipulácia pri tejto práci s kuklami a dohľad nad čerstvými kuklami.

4. V závodoch pre pestovanie a krmenie hydiny, dozor na stroje pre umelé liahnutie a kŕmenie hydiny po 2 hodiny dopoludnia a odopoludnia, ako aj odberanie živého tovaru, ktorý v nedeľu po železnici prichodí.

5. Vo vinných pivniciach prijímanie muštu počas vinobrania, dozor nad kvasením.

6. V koželužstve miešanie, obracanie a sušenie (do 9 hodín dopoludnia).

7. Máčanie konopia, práce, ktoré nestrpia prerušenie podľa povahy výkonu.

8. V mliekarniach (v smysle § 7. odst. 2. vl. nar. č. 75/1934 Sb. z. a n.) práce, potrebné k úprave mlieka a mliečnych výrobkov k ich odbytú.

9. V závodoch pre čistenie čriev, vyčistenie čerstvých čriev (do 9 hodín dopoludnia) a sušenie čriev.

10. V octárňach naplňovacie a kvasiace úkony.

IV. V záujme spotrebiteľov dovoľuje sa ďalej v živnostenských podnikoch:

A. Po celý deň:

a) predávať na pútiach,

b) predávať predmety slúžiace k poľnohospodárskym a predávané na t. zv. pútnych miestach, ako modlitebné knihy, ružence, voskové sviece a pod.,

c) prevádzkať živnosť cukrársku a pernikársku a obchod cukrovinkami,

d) hnať zvieratá, dopravovať ich z dopravných prostriedkov,

e) dopravovať výbušiny a vykladať ich z dopravných prostriedkov,

f) predávať ovocie, cukrovinky a čerstvé kvetiny v stánkoch,

g) prevádzanie živností hostinskej a výčapnickej (podávanie pálených liehov, nápojov však len od 12. hodiny),

h) predávať sodovú vodu v mesiacoch od mája až po august,

ch) predávať v buffetoch na nádražiach,

i) predávať v bazároch a buffetoch v kúpeľných miestach,

j) predávať knihy, noviny, pamiatkové

predmety a výrobky ľudového priemyslu na nádražiach,

k) predávať potraviny v poriečnych kúpeľoch a kúpeľniach od mája až po september,

l) predávať benzín a oleje z pouličných čerpadiel,

m) prevádzkať živnosť dopravy osôb a batožiny,

n) prechovávať motorové vozidlá a ich ošetrovať, (garážnictvo),

o) prevádzkať cestovné kancelárie,

p) v priemysle tlačiarenskom vyrábať a rozširovať neodkladné štátne a úradné tlačivá, pondelne, ráno, noviny,

r) prevádzkať živnosť fotografickú,

s) prevádzkať pohrebne podniky.

B. Do 12. hodiny dopoludňa a jesej:

a) prevádzkať kúpeľnícku živnosť,

b) vyrábať, predávať a dopravovať ľad v mesiacoch od mája až po august,

c) predávať noviny v stánkoch a roznášať ich.

C. Do 8. hodiny ráno:

a) predávať výlučne mlieko a pekárske výrobky,

b) predávať čerstvé ovocie a čerstvé kvetiny v obchodoch, viazať kytice a vence.

§ 2.

V sporných prípadoch rozhoduje živnostenský úrad po vypočutí obchodnej a priemyselnej komory a priemyselného inšpektorátu.

§ 3.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia a zrušuje sa ním nariadenie býv. uh. ministerstva obchodu zo dňa 13. júna 1903, č. 28.559 K. M. o úprave nedeľného odpočinku živnostenskej práce a všetky ďalšie nariadenia býv. uh. ministerstva obchodu, vydané k preveďeniu § 3 zák. čl. XIII. z roku 1891, ďalej vládne nariadenie zo dňa 26. marca 1931, čís. 62 Sb. z. a n. o výnimkách z nedeľného odpočinku živnostenskej práce v Bratislave a nariadenie vlády Slovenskej krajiny, čís. 13, z roku 1938 o zavedení všeobecného nedeľného odpočinku na Slovensku.

§ 4.

Predpisy vydané na podklade zákona o 8hodinovom pracovnom čase, považne na podklade zákona na obranu štátu sa týmto nariadením nemenia.

§ 5.

Predpisy vydané podľa § 5. zák. čl. XIII. z r. 1891 pre banské a hutnícke zá-
vody, ďalej pre štátne monopoly a s nimi
súvisiace podniky zostávajú nedotknuté.
Podobne zostáva nedotknutá i vládne na-
riadenie zo dňa 14. decembra 1933, čís.
229 Sb. z. a n. a výnimke z nedeľného od-
počinku živnostenskej práce v krajine
Slovenskej.

§ 6.

Prevedením tohto nariadenia poveru-
je sa minister hospodárstva v dohode s
ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

26.

Vládne nariadenie zo dňa 24. marca 1939

o určení súdnej príslušnosti, ktorá sa stala
pochybnou zabraním časti štátneho územia.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4
ústavného zákona zo dňa 14. marca 1939
nariaďuje:

§ 1.

K prejednaniu občianskych sporov,
patriacich — v predpoklade, že zabrané
územie je súčasť cudzieho štátu — do vý-
lučnej príslušnosti súdov Slovenského štá-
tu, pokiaľ v ich pokračovaní nebráni § 1
nar. vlády Slovenskej krajiny zo dňa 21.
novembra 1938, č. 44 Úradných novín ale-
bo prekážka skutková, zahájených naj-
pozdnejšie do 12. novembra 1938 u súdov
so sídlom na území, pripojenom k sused-
ným štátom, je príslušný pre obvod býva-
lého krajského súdu v Košiciach krajský
súd v Michalovciach, pre obvod krajského
súdu v Rim. Sobote krajský súd v Banskej
Bystrici a pre krajský súd v Komárne
krajský súd v Nitre.

§ 2.

Miestne príslušný okresný súd určí —
pokiaľ dôvody príslušnosti chýbajú —
s konečnou platnosťou ten krajský súd,
ktorý sa stal nástupcom súdu so sídlom
na území, pripojenom k susedným štátom.

§ 3.

Do účinnosti tohto nariadenia prísluš-
nosť slovenského súdu v sporoch v § 1
uvedených, zakladá prevedenie procesné-
ho úkonu.

§ 4.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti
dňom vyhlásenia. Prevedie ho minister
pravosúdia v dohode so zúčastnenými mi-
nistrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

27.

Vládne nariadenie zo dňa 24. marca 1939

o zriadení hlavného poisťovacieho súdu
pre celé štátne územie.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje na
základe splnomocnenia, daného zákonom
zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samo-
statnom Slovenskom štáte toto:

§ 1.

Hlavný poisťovací súd sa zriaďuje
v Bratislave pre celé štátne územie.

Kancelársku prácu hlavného poisťova-
cieho súdu obstará kancelária hlavného
súdu v Bratislave.

§ 2.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť
dňom vyhlásenia a splnia ho minister pra-
vosúdia a minister vnútra (sociálny rezort).

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

28.**Vládne nariadenie
zo dňa 24. marca 1939**

o povinnom poisťovaní robotníctva lesných podnikov pre prípad úrazu.

Vláda Slovenského štátu, doplňujúc § 13 z. čl. VIII. z roku 1912 a § 3 z. čl. XX. z roku 1913 o poisťovaní zemerobojníkov pre prípad úrazu, podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1. Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje toto:

§ 1.

Robotníci lesných podnikov na Slovensku podliehajú poisťovej povinnosti pre prípad úrazu.

Lesným podnikom rozumie sa súhrn činnosti a zariadení, ktoré súvisia s prvovýrobou na lesnej pôde a jej zužitkovaním. Nespádajú sem živnostenské sklady dreva a uhlia a po živnostensky prevádzaná produkcia dreva.

§ 2.

Úrazové poistenie robotníkov lesných podnikov, stanovené týmto nariadením, prevádza Slovenská pokladnica pre hospodárskych robotníkov v Bratislave a na poistenie toto vzťahujú sa ustanovenia z. čl. XVI. z roku 1900 v znení z. čl. XIV. 1902, z. čl. VIII. z roku 1912 a z. čl. XX. 1913 s príslušnými prevádzajúcimi nariadeniami, ako i nariadenia ministra s plnou mocou pre správu Slovenska, č. 6878/1919 prez. z 23. augusta 1919, a č. 4296/1920 prez. z 24. júla 1920.

§ 3.

Ústredná správa Slovenskej pokladnice pre hospodárskych robotníkov splnomocňuje sa, aby uzavierala zvlášťne poisťné zmluvy s majiteľmi lesných podnikov na poisťovanie robotníkov pre prípad úrazu, nastaleho v podniku, resp. v čase služby, konanej v záujme podniku z nariadenia zamestnávateľa alebo jeho poverenika.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom 1. januára 1939 a splní ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatleš v. r.

29.**Vládne nariadenie
zo dňa 24. marca 1939,**

ktorým sa zrušuje Vládny komisariát na ochranu pamiatok na Slovensku a jeho agenda pričleňuje ministerstvu školstva a národnej osvety.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte toto:

§ 1.

(¹) Vládny komisariát na ochranu pamiatok na Slovensku sa zrušuje.

(²) Agenda Vládneho komisariátu na ochranu pamiatok na Slovensku pričleňuje sa ministerstvu školstva a národnej osvety.

§ 2.

(¹) Vládne nariadenie môže určiť osobitný spôsob vykonávania agendy, spojenej s ochranou pamiatok pre celé územie alebo pre niektoré oblasti Slovenského štátu a k tomu cieľu ustanoviť potrebné odborné poradné orgány.

(²) Vládne nariadenie určí predmety, na ktoré bude doterajšia štátna pamiatkova ochrana rozšírená.

§ 3.

(¹) Týmto nariadením zrušuje sa platnosť časti nariadenia bývalého ministerstva s plnou mocou pre správu Slovenska zo dňa 20. októbra 1919, č. 155/1919 Ťr. nov., týkajúca sa zriadenia Vládneho ko-

misariátu na ochranu pamiatok na Slovensku.

(¹) Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister školstva a národnej osvety v dohode s ministrom vnútra a ministrom dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

30.

Vládne nariadenie zo dňa 24. marca 1939

o kurátorskej správe niektorých súkromných poisťovní, pôsobiach na území Slovenského štátu,

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte toto:

§ 1.

(¹) Minister vnútra sa splnomocňuje, aby dal pod kurátorskú (vnútenú) správu všetky filiálky poisťovní so štatutárnym sídlom a správou mimo územia Slovenského štátu dotiaľ, kým sa u takýchto poisťovní nezriadi a ministerstvom vnútra neschváli odbočka v smysle z. čl. XXXVII. z r. 1875 (§§ 210 až 217), pokiaľ podľa § 27 vládneho nariadenia č. 307/1922.

(²) Minister vnútra sa splnomocňuje, aby nariadil kurátorskú správu podľa potreby aj na iné súkromné poisťovacie spoločnosti.

§ 2.

Kurátor, ktorého vymenuje minister vnútra, je povinný vykonávať všetky opatrenia k ochrane záujmov Slovenského štátu, poisťovníkov, poisťencov a poisťovní. Pre jeho činnosť platia smernice komisie, uvedenej v § 3.

§ 3.

Na vydanie úprav o vykonávaní kurátorskej správy a pre dozor nad ňou zriadi si ministerstvo vnútra komisiu,

§ 4.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia, splní ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

31.

Vládne nariadenie zo dňa 24. marca 1939

o provizijnom poistení u revírnej bratskej pokladnice.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Revírna bratská pokladnica v Bratislave prejíma pôsobnosť Ustrednej bratskej pokladnice v Prahe, ako je stanovená zákonom zo dňa 11. júla 1922, č. 242 Sb. z. a n., v znení zákona zo dňa 3. júla 1936, č. 200 Sb. z. a n., na území Slovenského štátu.

§ 2.

Právne predpisy, upravujúce banické poistenie na území Slovenského štátu, zostávajú i naďalej v platnosti, pokiaľ neodporujú zákonu zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte a tomuto nariadeniu.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 14. marca 1939 a splní ho minister dopravy a verejných prác v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

32.

**Vládne nariadenie
zo dňa 24. marca 1939
o zaisťovaní uväznení nepriateľov
Slovenského štátu.**

§ 1.

Minister vnútra sa zmocňuje, aby dal väzbou zaisťiť osoby, ktoré doterajšou činnosťou vzbudily a vzbudzujú vážnu obavu, že budú prekážkou v budovaní Slovenského štátu.

§ 2.

Na tento cieľ minister vnútra zriadi zaisťovací tábor, v ktorom sú väzni povinní i telesne pracovať na všeužitočných prácach.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda platnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

33.

**Vládne nariadenie
zo dňa 24. marca 1939
o prevádzaní advokátskej praxe.**

§ 1.

Advokátsku prax môžu prevádzať v Slovenskom štáte len tí advokáti, ktorí sami, pokiaľže ktorých otec mal už 30. októbra 1918 obecnú príslušnosť na území Slovenského štátu.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda platnosť dňom vyhlásenia a splní ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 8.

Vydaná 27. marca 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: 34. Nariadenie o zaistovacích úkonoch voči osobám, hodlajúcim sa vysťahovať.

34.

Vládne nariadenie zo dňa 24. marca 1939,

o zaistovacích úkonoch voči osobám,
hodlajúcim sa vysťahovať.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4
zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl.
z., o samostatnom Slovenskom štáte na-
riaďuje:

§ 1.

Súd súčasne s podaním žaloby alebo
žiadosti o vydanie platobného príkazu
alebo po podaní týchto povolí a preve-
die zaistovaciu exekúciu proti dlžníkovi
k návrhu veriteľa, ktorý preukáže po-
tvrdením obecného predstavenstva, že
dlžník sa chystá vysťahovať z územia Slo-
venského štátu a že je preto ohrozené
uspokojenie uplatňovaného nároku.

§ 2.

O prevedení zaistovacej exekúcie pla-
tia ustanovenia exekučného zákona s vý-
nimkou ustanovení o povinnosti veriteľa
skladať istotu.

§ 3.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti
dňom vyhlásenia. Prevedie ho minister
pravosúdia v shode so zúčastnenými mi-
nistrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 9.

Vydaná 31. marca 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (35.—42.) 35. Nariadenie o predĺžení zmenečnoprávných lehôt. — 36. Nariadenie o výrobe bohoslužobných a náboženských predmetov. — 37. Nariadenie o poštovej sporiteľni. — 38. Nariadenie o vojnových poškodenoch. — 39. Nariadenie o prechodnom dozore na veľkostatky. — 40. Nariadenie o oprávnení hostinských a výtlačníckych živností. — 41. Nariadenie k prevedeniu služobnej prísahy sudcov, ver. notárov a advokátov. — 42. Nariadenie o poistení zamestnancov pre prípad nemoci, invalidity a staroby.

35.

Vládne nariadenie zo dňa 30. marca 1939

o predĺžení zmenečnoprávných lehôt.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

§ 1.

Lehoty, stanovené platným právom k uplatneniu a splneniu súkromoprávných nárokov ohľadom lehôt v zmenkovom zákone určených, sa predlžuje do 30. júna 1939, ak niektorá zo zmenečnoprávne zaviazaných osôb, alebo zmenečný veriteľ dňa 5. novembra 1938 alebo pozdejšie malí svoje bydlisko (sidlo) v odstúpenom území dotyčne územia, odstúpeného Nemecu, Maďarsku a Poľsku (§ 3 vládneho nariadenia č. 44/38 Ur. nov.), alebo dňa 15. marca 1939 v tej čiastke bývalej Č-SR, ktorej súčasťou tvorily krajiny Česká a Moravskosliezská a Karpatská Ukrajina.

§ 2.

Ustanovenie toto sa vzťahuje i na zmenky, ktoré boli domicilované a splatné u ústavov, ktoré majú sidlo na území Slovenského štátu, ak sú splnené podmienky v § 1 uvedené.

§ 3.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a prevedie ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

36.

Vládne nariadenie zo dňa 30. marca 1939

o zákaze výroby bohoslužobných a náboženských predmetov kresťanských nekresťanmi a obchode s týmito.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 ústavného zákona zo dňa 14. marca 1939, čis. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

§ 1.

(¹) Výroba, rozmnožovanie bohoslužebných a náboženských predmetov kresťanských (devotionalia), ako sú modlitebné knihy, ružence, voskové sviece, obrázky svätých, paramenty, križe a pod., ako i predaj týchto v obchodoch, na trhoch a na pútiach židmi, sa zakazuje.

(*) Úradné oprávnenia (povolenia) k takejto činnosti, pokiaľ sú ich majiteľmi židia, sa zrušujú.

§ 2.

Priestupky § 1 trestajú sa podľa § 226 živn. zákona.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; prevedie ho minister hospodárstva a minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

37.

Vládne nariadenie zo dňa 30. marca 1939

o poštovej sporiteľni.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Pre Slovenský štát sa zriaďuje poštová sporiteľňa so sídlom v Bratislave. Jej názov je „Poštová sporiteľňa v Bratislave“.

§ 2.

Pre pošlovú sporiteľňu platia obdobne na prechodnú dobu ustanovenia zákona zo dňa 23. septembra 1930, č. 143 Sb. z. a n., so zmenami prevedenými do 14. marca 1939 a tiež predpisy na základe tohoto zákona vydané.

§ 3.

Minister dopravy a verejných prác vyhlási v Slovenskom zákonníku, kedy začnú činnosť jednotlivé obory služby poštovej sporiteľne.

§ 4.

Toto vládne nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a prevedie ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

38.

Vládne nariadenie zo dňa 30. marca 1939,

ktorým sa mení vládne nariadenie zo dňa 17. októbra 1919, č. 561 Sb. z. a n. o organizácii starostlivosti o vojnových poškodencom a vládne nariadenie zo dňa 8. júna 1922, č. 181 Sb. z. a n., v znení vládneho nariadenia zo dňa 3. júla 1936, č. 192 Sb. z. a n., o lekárskejších prehliadkach vojnových poškodencom.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Ustanovenie § 1 lit. c) vl. nar. č. 561/1919 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

„Štátny úrad pre vojenských poškodencom v Bratislave“.

§ 2.

Ustanovenie § 7 ods. 1. vl. nar. 181/1922 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

„Odvolacia komisia pre vojenských poškodencom pri štátnom úrade pre vojenských poškodencom skladá sa z 3 členov, a to po jednom zo zástupcov ministerstva vnútra a ministerstva financií a z jedného zástupcu invalidov. Zástupca ministerstva vnútra je zároveň predsedom komisie. Zástupcov ministerstiev menujú dotyčné ministerstvá a zástupcu invalidov ministerstvo vnútra na návrh organizácie vojenských poškodencom. Týmto spôsobom sa menujú aj náhradníci členov komisie.“

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a splnia ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

39.

Vládne nariadenie zo dňa 30. marca 1939

o ustanovení prechodného dozoru a vnútenej správy na veľkostatky.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 ústavného zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1. Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Na pozemkové majetky vo výmere nad 30 ha, kde riadne hospodárenie z akéhokoľvek dôvodu je ohrozené, ustanoví okresný úrad dočasný dozor.

(²) Starosta obce a notársky úrad sú povinní všimnúť si v tomto smere hospodárstva vo svojom obvode a ak sú splnené podmienky ods. 1., oznámiť to bez meškania okresnému úradu s odôvodnením.

§ 2.

Ak by týmto opatrením nebola docieľená náprava, okresný súd na odôvodnený návrh okresného úradu alebo ministerstva hospodárstva, uvalí na taký majetok vnútenú správu.

§ 3.

O ustanovení dočasného dozoru a uvalení vnútenej správy treba súčasne upovedomiť aj ministerstvo hospodárstva.

§ 4.

(¹) Dočasným dozorom alebo vnútenou správou majú sa poveriť osoby požívajúce všeobecnú dôveru a majúce odbornú spôsobilosť pre splnenie tejto úlohy.

(²) Dočasný dozorca vykonáva svoju funkciu za hotové výlohy, ináč bezplatne ako funkciu čestnú. Výlohy hradia osoby v § 6, ods. 1. uvedené a ich výšku určuje okresný úrad.

(³) O prevádzaní vnútenej správy platia obdobne ustanovenia exekučného zákona a inštrukcie, ktoré vypracuje ministerstvo hospodárstva v dohode s ministerstvom pravosúdia.

§ 5.

Ustanovenie dočasného dozoru trvá tri mesiace, vnútenej správy jeden hospodársky rok a v prípade potreby sa obnovuje.

§ 6.

(¹) Vlastník, držiteľ alebo árendátor, podárendátor, alebo užívateľ veľkostatku sú povinní dať dočasnému dozorcovi a vnútenému správcovi informácie potrebné k výkonu riadneho hospodárenia a umožniť mu zistenie, či sa hospodári v smysle § 1 tohto nariadenia.

(²) V prípade vnútenej správy osoby uvedené v predošlom odstavci sú povinné vydať vnútenému správcovi všetky prostriedky potrebné k riadnemu hospodáreniu, najmä fundus instruktus, hotovosti na krytie bežných výdavkov a pod.

(³) Ak osoby uvedené v prvom odstavci tohto paragrafu odopráť zadost' učiť povinnosti uvedené v predchádzajúcom odstavci, rozhodne o tejto povinnosti a jej rozsahu exekučný súd po prípadnom vylúčení účastníkov usnesením. Toto usnesenie je exekučným titulom. Proti nemu je rekurz vylúčený.

§ 7.

Proti výmeru o nariadení dočasného dozoru podľa § 1 a proti usneseniu súdu podľa § 2 je prípustný jednotlivý opravný prostriedok, ktorý však nemá odkladného účinku.

§ 8.

Ak to potreba vyžaduje, súd na návrh okresného úradu alebo ministerstva hospodárstva vnútenú správu zruší a vyzve vnúteného správcu k podaniu konečného vyúčtovania i pred uplynutím doby určenej v § 5.

§ 9.

Ak súd povolí na návrh vymáhajúceho veriteľa vnútenú správu na nehnuteľnosti,

na ktoré je už vnútená správa vedená podľa tohto nariadenia, súd pokračuje vo vnútenej správe a nariadení prístup vymáhajúceho veriteľa tak, ako by išlo o ďalšieho vymáhajúceho veriteľa.

§ 10.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a stráca ju dňom 30. septembra 1941. Prevedie ho minister hospodárstva v dohode s ministrom vnútra a pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuha v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

40.

Vládne nariadenie zo dňa 30. marca 1939

o mimoriadnych zásahoch do oprávnení
hostinských a výčapníckych živností.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1. Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Živnostenský úrad II. stolice podrobí revíziu hostinské a výčapnícke koncesie (§ 22, pol. 15. živnostenského zák.) a oprávnenia dosiaľ platné, vydané pred účinnosťou živnostenského zákona (zák. čl. XVII. z r. 1884 a zák. čl. XXV. z r. 1899) a odníme ich, ak proti majiteľovi sú námietky s hľadiska osobnej spoľahlivosti, ďalej s hľadiska verejného záujmu, alebo ak sa vyskytnú dôvody sociálne, ktoré vyžadujú odstránenie hospodársky nezdravého vplyvu, nastalého v dôsledku nadpočetných oprávnení.

(²) Proti rozhodnutiu úradu, vydanému podľa ods. 1, je prípustné odvolanie, ktoré však nemá odkladného účinku.

(³) V prípade odňatia oprávnenia podľa ods. 1. majiteľ oprávnenia je povinný podnik do 3 mesiacov zlikvidovať. Len v prípadoch zvláštného zreteľa hodných môže pokračujúci úrad túto lehotu predĺžiť najviac o ďalšie 3 mesiace.

(¹) Ak sa vyskytnú proti majiteľovi oprávnenia námietky s hľadiska osobnej spoľahlivosti alebo s hľadiska verejného záujmu, ale hospodársky záujem vyžaduje, aby podnik bol ďalej prevádzkaný, má byť majiteľ pozbavený osobného vedenia podniku a ustanovený na účet podniku spôsobilý námestník (zástupca). Pri výbere námestníka (zástupcu) možno pokračovať aj v dohode s majiteľom podniku.

§ 2.

Verejný záujem podľa tohoto nariadenia je súhrn skutočností, ktoré v pomere do seba zapadajúcej časovej a miestnej spojitosti sú spôsobilé priviesť súlad so súčasnými štátoprávnymi, národnostnými, hospodárskymi a sociálnymi pomermi.

§ 3.

(¹) Prestúpenie tohto nariadenia, ako i každé jeho vedomé obchádzanie je živnostenským priestupkom a potrestá ho živnostenský úrad peňažitou pokutou do 30.000 K, ktorá v prípade nedobytnosti sa môže premeniť na zátvor do 90 dní podľa miery zavinenia.

(²) Ak sa dopustí trestného činu spoločnosť, spoločenstvo, družstvo, spolok alebo iná právnická osoba, treba uložiť trest členovi, ktorý je podľa právnych predpisov poverený ich zastupovať. Ak zodpovedný orgán skladá sa z niekoľkých fyzických osôb, sú zodpovedné všetky.

(³) Úrad vykonávajúci trestný nález môže pre zaistenie úspechu učiniť potrebné opatrenia, ako zhabať tovar a nástroje, zavrieť provozovne a pod.

§ 4.

Toto nariadenie nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia a stráca ju dňom 31. decembra 1940; vykoná ho minister hospodárstva v dohode s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuha v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

41.**Vládne nariadenie
zo dňa 30. marca 1939**

ktorým prevádza sa vládne nariadenie
o služobnej prisaha sudcov, verejných
notárov a advokátov.

§ 1.

Prisahu v § 1 vládneho nariadenia zo dňa 15. marca 1939, čís. 6 Sl. z. skladajú i osoby, ktoré nachádzajú sa so štátom alebo so sväzkami verejnoprávnymi v trvalejšom smluvnom pomere.

§ 2.

Prisahy, označené v §§ 1 a 3 vládneho nariadenia zo dňa 15. marca 1939, čís. 6 Sl. z. sa neopakujú, ak osoby tu uvedené nastupujú vyššie služobné miesto a ak nenastalo prerušenie služobného pomeru.

§ 3.

(¹) Prisahu, označenú v § 3 vládneho nariadenia zo dňa 15. marca 1939, čís. 6 Sl. z., vykonávajú všetci odborní sudcovia z povolania nie sudcovského (prísediaci, ich náhradníci), čo aj vykonali doteraz len sľub.

(²) Ustanovenie v bode 1. vzťahuje sa aj na kmeťov, označených v § 19 zákona zo dňa 30. mája 1924, čís. 124, v znení zákona zo dňa 28. júna 1933, čís. 108 Sb. z. a n. (čís. 145/33 Sb. z. a n.)

(³) Prísahná formula porotcov, označená v § 349 tr. p., ustanovením, uvedeným v bode 1, nie je dotknutá.

(⁴) Osoby, uvedené v bode 1., ktoré v čase účinnosti prevádzaného vládneho nariadenia už sú ustanovené, vyjmúc porotcov a kmeťov, ktorí sa sprisahávajú len v prípadoch zákonom určených, majú sa vyzvať predsedom alebo námestníkom predsedu súdu, pre ktorý sú vymenované, aby sa v určenej lehote prihlásili k výkonu prisahy.

§ 4.

(¹) Už účinkujúce osoby a osoby nastupujúce, označené v §§ 1, 2, 3, 7, vykonajú služobnú prisahu do rúk prednostu svojho služobného úradu (súdu) alebo úradníka (sudcu), nim k tomuto ustanoveného.

(²) Prednostovia úradov (súdov) vykonajú služobnú prisahu do rúk prednostu

svojho nadriadeného úradu (súdu) alebo úradníka (sudcu), nim k tomu ustanoveného.

(³) Prezidentov verejnonotárskej komory, advokátskych komôr sprisahá minister pravosúdia alebo úradník ministerstva pravosúdia, nim k tomu ustanovený.

§ 5.

O každom výkone prisahy spisateľ treba zápisnicu, ktorá sa pripojí k osobným spisom osoby sprisahanej, pokiaľ podľa doterajších ustanovení nezisťuje sa výkon prisahy v knihe prisah. Výkon prisahy potvrdí sa na vymenovacej listine, predloženej prisahajúcim, inak osobitným výmerom.

Výkon prisahy osoby v sudcovskej službe vyznačí sa aj v jej osobnom výkaze.

Knihy prisah majú sa pre osoby, dotknuté prevádzaným vládnym nariadením, znovu založiť.

§ 6.

Prosbu o predĺženie lehoty (§ 7 vládneho nariadenia zo dňa 15. marca 1939, čís. 6 Sl. z.) podať treba v určitej lehote u prednostu služobného úradu (súdu), pokiaľ ide o osoby, uvedené v §§ 1, 2, 3, 7 prevádzaného vládneho nariadenia, pokiaľ ide o verejných notárov a advokátov. Nadriadený úrad (súd), (príslušná komora) zistí okolnosti, ktoré sa uplatňujú v odôvodnení prosby, pokiaľ tak môže činiť, a predloží prosbu s návrhom, a to služobnou cestou príslušnému ministerstvu.

§ 7.

(¹) Ak u niekoho z osôb, uvedených v §§ 1—5, 7 vládneho nariadenia zo dňa 15. marca 1939, čís. 6 Sl. z., uplynie určená alebo predĺžená lehota márne, treba mať za to, že sa vzdal svojho úradu, posledným dňom určenej alebo predĺženej lehoty, ktorú rezignáciu vybaví nadriadený úrad (súd) na to povolaný, ktorému má byť táto rezignácia služobnou cestou predložená.

(²) Pokiaľ ide o advokáta, tento, nesloziac prisahu, označenú v § 5 prevádzaného vládneho nariadenia, vzdáva sa výkonu svojho povolania podľa 1. bodu § 34 zák. čl. XXXIV z roku 1874, a to posledným dňom lehoty, poskytnutej na slozenie prisahy. Túto rezignáciu vybaví príslušná

advokátska komora podľa ustanovení advokátskeho poriadku a oznámi to ministerstvu pravosúdia.

§ 8.

Zápisnice o prisahách sú kolkuproté.

§ 9.

Nariadenie toto nadobudne účinnosti svojím vyhlásením. Splnia ho všetci ministri Slovenského štátu.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

42.

Vládne nariadenie zo dňa 30. marca 1939,

ktorým sa predlžuje platnosť § 95 lit. a, ods. 4 vl. nar. zo dňa 15. júna 1934, č. 112 Sb. z. a n., o poistení zamestnancov pre

pripad nemoci, invalidity a staroby, v znení vl. nar. zo dňa 13. júla 1934, č. 143 Sb. z. a n.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Platnosť ustanovenia § 95, lit. a, ods. 4 vl. nar. zo dňa 15. júna 1934, č. 112 Sb. z. a n. v znení vl. nar. č. 143/1934 Sb. z. a n., posledne predĺžená vl. nar. zo dňa 21. decembra 1938, č. 365 Sb. z. a n., sa predlžuje na dobu od 1. apríla do 31. decembra 1939.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom 1. apríla 1939 a splní ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 10.

Vydaná 1. apríla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: 43. Nariadenie o zriadení samostatnej slovenskej tabakovej režie.

43.

Vládne nariadenie zo dňa 30. marca 1939

o zriadení samostatnej slovenskej
tabakovej režie.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

§ 1.

(¹) Pre technickú a hospodársku správu tabakového monopolu zriaďuje sa bezprostredne ministerstvu financií podriadené „Riaditeľstvo slovenskej tabakovej režie so sídlom v Bratislave“, ktorému sú podriadené továrne na tabak, úrady nákupu tabaku a úrady predaju tabaku.

(²) Ulohou riaditeľstva je v prvom rade zadováženie potrebných surovín, zhotovovanie tabakových výrobkov a organizácia a zhospodárnenie celého tabakového monopolu.

(³) Zadováženie potrebných surovín môže sa stať buď nákupom tabaku z cu-

dziny, alebo pestovaním tabakovej kultúry v tuzemsku, nakoľko to miestne poľnohospodárske pomery dovoľia a nakoľko to bude vyžadovať hospodárska potreba.

(¹) Vedením slovenskej tabakovej režie je poverený právny úradník s potrebným počtom právnych, technických, komerčných, účtovných a pomocných úradníkov, ako i zriadencov, ktorých systemizácia bude osobitne upravená.

(²) Doteraz platné predpisy, týkajúce sa tabakového monopolu, zostávajú až na ďalšie v platnosti.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a preverie ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 11.

Vydaná 6. apríla.

Ročník 1939.

OBSAH: (44.—52.) 44. Vládne nariadenie o Slovenskej národnej banke. — 45. Vládne nariadenie o slovenskej mene. — 46. Vládne nariadenie o zriadení Obilnej spoločnosti pre Slovensko. — 47. Vládne nariadenie o bydlisku učiteľstva národných škôl. — 48. Vládne nariadenie o povinnom postupe vývozných pohľadávok. — 49. Vládne nariadenie o zriadení Slovenského najvyššieho súdu. — 50. Vládne nariadenie o dani z umelých a jedlých tukov a oleja. — 51. Vyhláška o povinnom postupe vývozných pohľadávok. — 52. Prevádzacie nariadenie o slovenskej mene.

44.

Vládne nariadenie zo dňa 4. apríla 1939

o Slovenskej národnej banke.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte toto:

I.

Obor pôsobnosti.

§ 1.

(¹) Práva štátu v obore cedulového bankovníctva vykonáva Slovenská národná banka podľa tohto vládneho nariadenia.

(²) Banke sa ukladá najmä starostlivosť o stálosť meny, ďalej úprava všetkého platebného styku a poskytovanie úveru národnému hospodárstvu.

§ 2.

(¹) Banke sa udeľuje výlučné právo vydávať v Slovenskom štáte bankovky. Štát sa zrieka práva vydávať štátovky a zmocniť niekoho k vydávaniu peňazí akéhokoľvek druhu. Vydávanie štátnych mincí deje sa v dohode s bankou.

(²) Bankovky znejú na slovenské koruny (Ks) a sú okrem štátnych zlatých mincí jediným neobmedzeným zákonným platidlom.

(³) Cudzozemské platidlá nemožno v Slovenskom štáte použiť na platenie.

(⁴) Zvláštnym zákonom možno banku poveriť dozorom všetkých bánk, sporiteľní a iných peňažných ústavov.

§ 3.

(¹) Hodnota slovenskej koruny rovná sa 31. 21. miligramu rýdzeho zlata.

(²) Banka kupuje a predáva zlato za túto cenu. Môže pri tom počítať províziu nie vyššiu ako $\frac{1}{2}\%$.

§ 4.

(¹) Bankovky musia byť kryté:

a) zlatom, devízami alebo zahraničnými cennými papiermi, zaistenými v zlate,

b) zmenkami, šekmi, cennými papiermi alebo pôžičkami na ručný záloh.

(²) Zlatom podľa tohto predpisu je zlato v prútoch a zlaté mince, počítajúc kg rýdzeho zlata po Ks 32.041.0125. Devízami sú bankovky, zmenky, splatné najneskoršie v 30 dňoch, šeky a pohľadávky, splatné do 30 dní, ktoré sa majú zaplatiť v zahraničnej mene u banky na niektorom zahraničnom finančnom stre-disku, ak platebná schopnosť tejto banky je známa. Majú sa počítať vždy ich zlatou hodnotou. Cenné papiere zaistené v zlate sú ľahko speňažiteľné zahraničné štátne dlhopisy, znejúce na menu s pevnou zlatou paritou a znamenajúce na zahraničných burzách.

(³) Zásoba krytia v zlate a v devízach podľa písm. a) slúži platebnému styku s cudzinou.

(⁴) Hodnoty pod b) musia vyhovovať predpisom §§ 6—8.

§ 5.

(¹) Banka je oprávnená provozovať tieto obchody:

1. eskontovať zmenky podľa § 6,
2. kupovať a predávať cenné papiere podľa § 7,
3. požíciavať na ručný záloh podľa § 8,
4. prijímať záručiteľné a nezáručiteľné peniaze do úschovy a na žirové účty,
5. prijímať vklady na poukázky alebo iné potvrdenky,
6. kupovať a predávať hodnoty, označené v § 4, písm a),
7. prevádzať po predchádzajúcom zakrytí alebo dodávke komisionárske obchody bankové všetkého druhu,
8. prijímať do úschovy a do správy cenné predmety, najmä cenné papiere.

(¹) Banka je ďalej oprávnená nadobúdať a scudzovať hnutelnosti a nehnuteľnosti v rámci predmetu jej podnikania a k realizovaniu jej pohľadávok ako aj účasti banky pre vyrovňovanie medzinárodných platov.

(²) Iné, ako v tomto nariadení vypočítané obchody, nie sú banke dovolené.

§ 6.

Zmenky bankou eskontované musia pochádzať zo skutočných obchodov a musia byť splatné do 92 dní. Lehota splatnosti roľníckych zmeniek môže byť najviac 6 mesiacov. Zmenky musia byť zpravidla podpísané tromi osobami, ktorých schopnosť platiť je známa. Výnimočne možno ako náhradu za tretí podpis pripustiť záruku v cenných papieroch.

§ 7.

(¹) Banka smie nakupovať a predávať:

- a) záručiteľné alebo najneskoršie do roka splatné dlhopisy štátu, znejúce na majiteľa,
- b) záručiteľné dlhopisy obcí alebo iných tuzemských korporácií verejnoprávných, znejúce na majiteľa,
- c) záložné listy tuzemských úverných ústavov verejnoprávných alebo zvláštnemu štátnemu dozoru podliehajúcich.

(²) Zásoba takýchto cenných papierov nesmie presahovať sumu základného ma-

jetku, t. j. základnej istiny spolu s vykázanými pravými rezervami.

§ 8.

(¹) Pôžičky na ručný záloh (lombard) možno poskytnúť najviac na dobu troch mesiacov na

a) zlato a striebro, razené alebo nerazené,

b) cenné papiere, vypočítané v § 7, varanty, obilné záložné listy a konosamenty,

c) zmenky splatné do 6 mesiacov, vyhovujúce ináče požiadavkám § 6.

(²) Ak je dlžník lombardného úveru v omeškaní, je banka oprávnená predaj záloh bez súdneho povolenia alebo zakročenia verejne alebo, keď má založený predmet cenu burzovú alebo tržnú, i neverejne za bežnú cenu a uspokojiť z výťažku svoju pohľadávku na istine, úrokoch a trovách. Toto právo banky ostáva zachované aj oproti iným veriteľom dlžníka a proti jeho úpadkovej podstate.

§ 9.

Banka je oprávnená poskytnúť štátu úver na bežný účet alebo vziať z peňažného trhu pokladničné zmenky štátu splatné do 3 mesiacov. Tieto úvery môžu činiť najviac 25% aktív ku krytiu spôsobilých (§ 4). Úvery na bežný účet až do výšky 100 miliónov Ks sú bezúročné; úvery presahujúce túto sumu majú sa zúročiť bankovou eskomptnou sadzbou.

§ 10.

(¹) Banka je povinná obstaráť pre štátnu správu všetky bankové obchody, povolené jej podľa ustanovení tohto vládneho nariadenia. Je najmä povinná obstaráť pre štát obeh mincí, sprostredkovať platený styk medzi verejnými pokladnicami a vykonať bankové obchody, spojené s vydaním a umiestnením štátnych dlhopisov. Za spomenuté obchody smie banka účtovať štátnej správe len hotové výdavky.

(²) Štátna správa bude prevádzať svoje peňažné obchody zpravidla cez banku.

§ 11.

Banka je povinná v záujme usporiadaneho úvernictva zariadiť evidenciu obchodných úverov a viesť ju tak, aby sa podľa možnosti zabránilo zneužívaniu úveru. Banka je oprávnená vyžiadať si na tento cieľ od hocikoho doklady a zprávy.

§ 12.

Banka má právo požadovať od hocikoho zprávy o obchodoch s cudzozemskom. Týmto cieľom smie nazrieť do kníh a dokladov a požadovať uistenia, nahradzujúce vyjavovaciu prisahu. Banka sa môže ohraďiť proti súkromným obchodom, ktoré by mohli poškodiť menu alebo štátny úver a môže výkon týchto obchodov viazať na podmienky.

II.

Ústrojnosc.

§ 13.

(¹) Banka je verejným ústavom, provozujúcim úverové obchody. Nakoľko v tomto vládnom nariadení niet iného predpisu, vzťahujú sa na banku ustanovenia platného obchodného zákona o účastinných spoločnostiach.

(²) Sídlo banky je Bratislava.

(³) Banka je oprávnená zriaďovať na území štátu filiálky a pobočky.

§ 14.

(¹) Banku spravuje guvernér. Guvernér menuje hlava štátu na 6 rokov, môže ho však odvolať aj predtým pri zachovaní jeho smluvných nárokov. Guvernér zúčastní sa na zasadnutiach vlády. Ku všetkým opatreniam, týkajúcim sa priamo alebo nepriamo vývinu, súvahy a organizácie banky, ako i dozoru nad peňažnými ústavmi (§ 2, odst. 4), potrebuje guvernér súhlasu člena bankovej rady (§ 16) vládou zvlášť určeného.

(²) Guvernérovi pomáha a v prípade potreby ho zastupuje viceguvernér. Viceguvernér menuje hlava štátu na 6 rokov,

môže ho však i predtým odvolať pri zachovaní jeho smluvných nárokov.

(³) Príjmy guvernéra a viceguvernéra určuje smluva uzavretá s vládou; vypláca ich banka.

§ 15.

Stanovy určujú právo zastupovať banku a jej filiálky.

§ 16.

(¹) Vláda menuje bankovú radu, pozostávajúcu z 8 členov; poľné a lesné hospodárstvo, priemysel a bankovníctvo má mať aspoň po jednom zástupcovi. Banková rada má podporovať guvernéra poradnou činnosťou.

(²) Odmenu členom bankovej rady určí vláda.

(³) Pri filiálkach možno menovať čestných okresných poradcov, ktorí majú funkciu výlučne poradnú. Podrobnosti o tom určia stanovy.

§ 17.

(¹) Revidujúci výbor banky je povinný aspoň dva razy do roka podrobiť vedenie obchodov banky revízii, najmä má skúmať ročnú súvahu a účet zisku a straty. Výbor môže pri tom použiť spôsobilých a dôveryhodných pomocných orgánov.

(²) Predseda revidujúceho výboru, menovaný guvernérom, podáva o výsledkoch revízie zprávu ministerstvu financií, guvernérovi a členovi bankovej rady spomenutému v § 14, odst. 1. O výsledku skúmania záverečných účtov banky podáva predseda zprávu valnému shromadeniu.

(³) Revidujúci výbor volený valným shromadením je 5-členový, jeho funkčné obdobie je 5 rokov. Prvý výbor menuje vláda. V prvých 4 rokoch vystúpi každoročne jeden člen výboru, určený losom. Uprázdnené miesto obsadí potom valné shromadenie.

(⁴) Odmenu členom revidujúceho výboru určí vláda.

§ 18.

(¹) Guvernér menuje zamestnancov banky, určuje ich služobné zadelenie a povinnosti.

(²) Právne pomery zamestnancov banky a ich služobné príjmy určí zvláštny úradnícky štatút, schválený vládou.

(³) Pri výkone svojho úradu požívajú zamestnanci banky rovnakú právnu ochranu ako štátni úradníci.

(⁴) Banka môže prijať aj smluvných zamestnancov.

(⁵) Všetci úradníci a zamestnanci banky, členovia bankovej rady, členovia revidujúceho výboru a ich prípadne pomocné orgány nesmú bez povolenia vyzradiť veci a zariadenia banky, o ktorých sa dozvedeli, najmä jej obchody a úvery — ani potom nie, keď ich činnosť u banky prestala.

§ 19.

(¹) K zabezpečeniu zaopatrovacích požitkov svojich zamestnancov a ich pozostálnych zriadi banka zvláštny penzijný fond, ktorý nebude súčasťou majetku banky.

(²) Penzijný štatút vydá guvernér so súhlasom ministra financií.

(³) Zamestnanci banky, nakoľko by podliehali poistnej povinnosti podľa noriem o penzijnom poistení súkromných úradníkov, sú z tejto povinnosti vyňatí.

§ 20.

(¹) Valné zhromaždenie je zastúpením účastinárov. Valné zhromaždenie musí byť zvolané aspoň raz do roka. Vypočúje zpravu o poslednom obchodnom roku, súvahu a účet zisku a straty, ako i zpravu revidujúceho výboru. Má sa vypočúť pri zmenách stanov a usnáša sa o zvýšení základnej istiny.

(²) Hlasovacie právo na valnom zhromaždení určuje sa podľa nominálnej hodnoty účastín tak, že na každých 10.000 Ks pripadá jeden hlas. K platnému usnášaniam sa stačí nadpolovičná väčšina.

(³) Ďalšie podrobnosti určia stanovy.

§ 21.

(¹) Základná istina banky je 100 miliónov Ks, rozdelených na účastiny po Ks 1000.— znejúcich na meno. K výkonu hlasovacieho práva je potrebné, aby majiteľ bol zapísaný v knihe účastinárov.

(²) Predpisy o upísaní a zaplatení základnej istiny, forme účastín a ich prevoďte budú v stanovách.

§ 22.

(¹) Obchodným rokom banky je rok kalendárny.

(²) V prvých šiestich mesiacoch po uplynutí obchodného roku vyhotoví banka ročnú súvahu, účet zisku a straty a obchodnú zpravu za minulý rok.

(³) Súvaha musí vyhovovať predpisom zákona a všetkým prísnyim pravidlám vedenia obchodných kníh. Súvahu treba uverejniť.

§ 23.

(¹) Z ročného čistého zisku, ktorý ostane po prevedení prídeltov na potrebné odpisy, opravenie hodnôt, účelové rezervy a penzijnému fondu, treba 10% tak dlho pridelať zákonnému rezervnému fondu až tento dosiahne výšky základnej istiny. K založeniu a dotovaniu mimoriadnych rezervných fondov treba súhlasu ministra financií.

(²) Zo zvyšku čistého zisku vyplatí sa účastinárom dividenda najvyšš 6%. Pozostávajúci čistý zisk prípadne štátu ako protihodnota za prenechanie práva vydávať bankovky.

§ 24.

(¹) Banka je povinná vyhotoviť každého 7., 15., 23. a posledného dňa každého mesiaca výkaz o stave svojich aktív a pasív a o stave krytia podľa § 4 a tieto výkazy potom uverejniť v úradných novinách.

(²) Výkazy majú obsahovať tieto hlavné položky:

1. na strane aktív:

a) zlato, devízy a zahraničné cenné papiere zaistené v zlate,

b) zmenky, šeky a úvery na ručný záloh,

c) cenné papiere podľa § 7,

- d) drobné mince,
 - e) iné aktiva;
2. na strane pasív:
- a) základnú istinu,
 - b) rezervné fondy,
 - c) obeh bankoviek,
 - d) stav vkladov a žirových účtov,
 - e) iné pasíva.

§ 25.

Banka má s času na čas uverejniť diskontné a úrokové sadzby, ktoré platia v obchodnom spojení s ňou.

III.

Iné predpisy.

§ 26.

(¹) Stanovy banky vydá minister financií po dohode s guvernérom a uverejní ich v úradných novinách. Stanovy majú sa obmedziť na vysvetlivky a doplnky tohto vládneho nariadenia.

(²) Bližšie podrobnosti o obchodnom styku s bankou určí banka sama.

§ 27.

Banka je povinná nahradiť opotrebené, znečistené, alebo obehom poškodené bankovky novými a za poškodené bankovky dať náhradu, ak majiteľ predloží časť bankovky, ktorá je väčšia ako polovica.

§ 28.

Banka je povinná oznámiť jednotlivé vydania bankoviek v slovenskom zákonníku. Stiahnutie bankoviek určitého druhu z obehu treba uverejniť rovnakým spôsobom a udať pri tom presne lehotu, do ktorej ostávajú bankovky platidlom a lehotu, do ktorej ich možno potom ešte u banky vymeniť.

§ 29.

(¹) Napodobenie alebo falšovanie bankou vydaných bankoviek a účastín spolu s kupónmi a talónmi k nim patriacimi trestá sa ako falšovanie verejných úverných papierov, falšovanie iných bankou vydaných listín však ako falšovanie verejných listín podľa zákonov trestných.

(²) Výroba tlačív napodobujúcich úpravou bankovky, či už tlačou, alebo iným spôsobom cieľom reklamy a pod. sa zakazuje. Prestúpenie tohto zákazu trestá sa ako prečin väzením od jedného do troch mesiacov, pri čom treba vysloviť prepadnutie protizákonne zhotovených výrobkov. Pokus prečinu je trestný.

§ 30.

Kto neoprávnene vydáva bankovky, pácha, nakoľko niet tu skutkovej podstaty ťažšieho trestného činu, prečin a má sa potrestať penazným trestom vo výške desafnásobnej z čiastky vydaných ním bankoviek, najmenej však sumou Ks 10.000.—.

§ 31.

Ak banka v týždennom výkaze alebo v ročných záverečných účtoch svoje pomery nepravdive prednesie alebo ich zatají, takisto keď vydá viac bankoviek ako je oprávnená podľa predpisov o krytí v § 4, potrestajú sa vinníci podľa zákonov trestných potažne podľa obchodného zákona.

§ 32.

Banka je oprávnená falšované bankovky vziať s obehu na potvrdenku bez náhrady. To isté právo má i ohľadom falšovaných mincí.

§ 33.

(¹) Majetok a výťažky banky sú — vyjmúc nehnuteľnosti a dividendy vyplatené účastinárom — oslobodené od všetkých daní a poplatkov.

(²) Všetky knihy a záznamy banky ako aj jej právne listiny sú prosté kolkov a poplatkov.

§ 34.

Knihy a záznamy banky majú dokazovaciu moc verejných listín.

§ 35.

Banka nie je povinná dať zapísať seba a svoje filiálky do firemného registra.

§ 36.

Toto vládne nariadenie nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia, s výnimkou ustanovenia § 24. Účinnosť tohto § stanoví minister financií.

Toto vládne nariadenie prevedie minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sívák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

45.

Vládne nariadenie zo dňa 4. apríla 1939

o slovenskej mene.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte toto:

§ 1.

(¹) Menovou jednotkou Slovenského štátu je slovenská koruna (Ks), ktorá je základom pre vydávanie mincí. Delí sa na 100 halierov.

(²) Minister financií v dohode so Slovenskou národnou bankou vydáva podľa potreby obehu mince.

§ 2.

Neobmedzeným zákonným platidlom, okrem bankoviek Slovenskej národnej banky, sú iba zlaté mince štátom vydané. Predpisy o ražbe a čas vydania zlatých mincí určí minister financií. Pri ražbe zlatých mincí odpovedá hodnote koruny slovenskej 31,21 miligramu zlata.

§ 3.

Zákonným platidlom sú ďalej drobné mince. Tieto sa vydávajú v kusoch, znejúcich na 20, 10, 5 a 1 Ks a 50, 20, 10 a 5 halierov. Predpisy o ražbe a čas vydania určí minister financií.

§ 4.

(¹) Úhrnná suma vydaných drobných mincí nesmie byť vyššia ako 200 Ks na jedného obyvateľa.

(²) Všetky verejné pokladnice, pokladnice Slovenskej národnej banky a súkromných peňažných ústavov sú povinné prijímať drobné mince v neobmedzenom množstve. Minister financií určí, aké množstvo mincí musí byť prijímané podľa jednotlivých druhov v ostatnom platebnom styku.

§ 5.

Minister financií uverejní v Úradných novinách vždy polročne výkaz obiehajúcich mincí, rozdelený podľa jednotlivých druhov.

§ 6.

(¹) Minister financií môže v dohode so Slovenskou národnou bankou obiehajúce mince stiahnuť a vyradiť z obehu, zachovajúc pri tom určitú lehotu.

(²) V obehu opotrebené mince prijímajú sa u všetkých verejných pokladníc a pokladníc Slovenskej národnej banky a stiahnu sa z obehu na účet štátu. Poškodené alebo zfalšované mince sú vyňaté z povinnosti prijímania a výmeny a stiahnu sa z obehu bez náhrady.

§ 7.

Kto kovové mince falšuje, alebo neoprávnene vydá, potrestá sa podľa príslušných trestných zákonov.

§ 8.

Na území Slovenského štátu doteraz obiehajúce platidlá česko-slovenské (kovové i papierové) ostávajú v doterajšom rámci v obehu až do toho času, kým budú zvláštnym opatrením z obehu stiahnuté. Pri tom jedna koruna česko-slovenská (Kč) rovná sa jednej korune slovenskej (Ks).

§ 9.

Toto vládne nariadenie nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia; prevedie ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sívák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

46.**Vládné nariadenie
zo dňa 4. apríla 1939****o zriadení Obilnej spoločnosti pre Slovensko úč. spol. v Bratislave.**

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4. zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte toto:

§ 1.

Na splnenie úkolov, sverených Česko-slovenskej obilnej spoločnosti podľa vlád. nar. čís. 137/34 Sb. z. a n., v znení vlád. nar. čís. 152/35 Sb. z. a n. a v znení vlád. nar. čís. 219/36 Sb. z. a n. a podľa ostatných predpisov vydaných na základe týchto vládných nariadení, zriaďuje sa pre územie Slovenského štátu Obilná spoločnosť pre Slovensko úč. spol. so sídlom v Bratislave.

Ustanovenia vlád. nar. čís. 137/34 Sb. z. a n., v znení vlád. nar. čís. 152/35 Sb. z. a n. a v znení vlád. nar. čís. 219/36 Sb. z. a n., ako aj ustanovenia ďalších predpisov vydaných na základe týchto nariadení strácajú platnosť len, nakoľko sú v rozpore so zriadením Obilnej spoločnosti pre Slovensko úč. spol. v Bratislave a so znením tohoto vládneho nariadenia.

§ 2.

Obilná spoločnosť pre Slovensko úč. spol. v Bratislave nie je právnu nástupkyňou Československej obilnej spoločnosti a nevstupuje teda do práv a povinností Československej obilnej spoločnosti, vzniklých pred 15. marcom 1939.

§ 3.

Obilná spoločnosť pre Slovensko úč. spol. v Bratislave započína svoju činnosť s právnu účinnosťou dňom 15. marca 1939.

§ 4.

Stanovy Obilnej spoločnosti pre Slovensko úč. spol. v Bratislave sa vyhlasujú v prílohe, ako súčasť tohoto nariadenia.

Obilná spoločnosť pre Slovensko úč. spol. v Bratislave sa zapisuje do firemného

registra na základe tohoto nariadenia, podľa stanov v prílohe vyhlásených a podľa zápisnice o ustavujúcom valnom zhromaždení a jej vznik nie je viazaný na zachovaní inak platných predpisov.

§ 5.

Právne úkony spojené so zriadením tejto spoločnosti sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

§ 6.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia. Prevedie ho minister hospodárstva v shode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.**Dr. Tuka v. r.****Dr. Fritz v. r.****Dr. Ďurčanský v. r.****Medrický v. r.****Dr. Pružinský v. r.****Stano v. r.****Sivák v. r.****Čatloš v. r.**Príloha vládneho nariadenia číslo 46 Sl. z.**Stanovy Obilnej spoločnosti pre Slovensko úč. spol. v Bratislave.****§ 1.**

K splneniu úloh určených vládnym nariadením čís. 137/34 Sb. z. a n., o úprave obchodu s obilím, múkou a mlynskými výrobkami a niektorými krmivami — a ďalšími nariadeniami toto vlád. nar. meniacimi a dopĺňujúcimi — zriaďuje sa Obilná spoločnosť pre Slovensko úč. spol. v Bratislave.

§ 2.

Firma spoločnosti znie:

- a) v reči slovenskej: Obilná spoločnosť pre Slovensko účastinná spoločnosť v Bratislave,
- b) v reči nemeckej: Getreidegesellschaft für die Slovakei A. G. in Bratislava,
- c) v reči maďarskej: Szlovenszkői gabonareszvénytársaság, Bratislava.

Firma spoločnosti značí sa tak, že k zneniu firmy hocikým napísanému alebo natlačenému pripoja svoje podpisy kolek-

livne budú dvaja členovia správnej rady, alebo jeden člen správnej rady s prokuristom, alebo dvaja prokuristi.

§ 3.

Sídlo spoločnosti je Bratislava.

§ 4.

Spoločnosť sa zapisuje do firemného registra Krajského súdu v Bratislave.

§ 5.

Rokovacou rečou je reč slovenská.

§ 6.

Vyhľadky spoločnosti sa uverejňujú v Úradných novinách v Bratislave a k platnému vyhláseniu postačuje jediné uverejnenie. Vyhľadky vydáva správna rada a podpisuje ich predseda alebo podpredseda s jedným členom správnej rady.

§ 7.

Základná istina spoločnosti činí K 450.000.— a je rozvrhnutá na 18 účastín po K 25.000.—, znejúcich na meno a hotovo zaplatených.

Účastiny budú vydané s upisovacím kurzom 110%, pri čom 100% pripadá na nominálnu hodnotu a 10% na všeobecný rezervný fond.

§ 8.

Účastiny môžu byť prevedené na nového majiteľa iba so súhlasom spoločnosti, ktorý súhlas musí byť vyžiadaný pred prevodom. Spoločnosť môže odopreť súhlas bez udania dôvodov. Prevod bez súhlasu spoločnosti je neplatný.

Správna rada je povinná viesť knihu účastínárov a do tejto treba zapísať všetky účastínárov podľa mena.

Voči spoločnosti sa považuje za majiteľa účastín iba ten, kto je zapísaný v knihe účastínárov.

§ 9.

Pri zvýšení základnej istiny vyhradzuje sa doterajším účastinárom prednostné prá-

vo na prevzatie nových účastín, kým sa valné zhromaždenie inak neusnesie.

§ 10.

Práva, ktoré patria účastinárom vo veciach spoločnosti, najmä pokiaľ sa týka vedenia obchodu, nazerania do bilancie a jej preskúmania, ako aj čo do rozdelenia čistého zisku, vykonávajú účastinári na valnom zhromaždení.

§ 11.

Orgány spoločnosti sú:

- a) valné zhromaždenie,
- b) správna rada,
- c) dozorná rada.

§ 12.

Valné zhromaždenie tvoria účastinári, zapísaní v knihe účastinárov. Právne osoby zastupujú ich zákonní alebo štatutárni zástupcovia.

§ 13.

Valné zhromaždenie je riadne a mimoriadne.

Riadne valné zhromaždenie má sa svolávať každoročne do 6 mesiacov po skončení hospodárskeho roku. Prvý hospodársky rok začína sa dňom založenia spoločnosti a končí sa dňom 30. júna 1939. Nasledujúce hospodárske roky začínajú sa dňa 1. júla a končia sa 30. júna nasledujúceho kalendárneho roku.

Mimoriadne valné zhromaždenie má sa svolávať okrem prípadov určených zákonom alebo stanovami vždy, keď to správna rada uzná za potrebné v záujme spoločnosti.

Keď účastinári, ktorí zastupujú aspoň desiatu čiastku základnej istiny, žiadajú o svolanie mimoriadneho valného zhromaždenia, majú podať písomný návrh správnej rade, udávajúc účel a dôvody svolania mimoriadneho valného zhromaždenia. Zároveň s podaním návrhu musia navrhovatelia složiť u pokladnice spoločnosti svoje účastiny, ktoré ostanú v úschove spoločnosti až do skončenia valného zhromaždenia.

Mimoriadne valné zhromaždenie treba svoláť do 8 dní odo dňa složenia účastín.

§ 14.

Valné zhromaždenie svoláva správna rada.

Valné zhromaždenie sa svoláva písomným pozvaním účastinárov najneskôr 8 dní pred jeho konaním, pri čom treba udať účel (denný poriadok) valného zhromaždenia.

§ 15.

Miesto, kde sa koná valné zhromaždenie, určí správna rada.

§ 16.

Na každú účastín pripadá jeden hlas.

Právo hlasovacie vykonáva sa osobne alebo splnomocníkom. Obsah a formu plnej moci určí správna rada v pozvaní.

§ 17.

Valnému zhromaždeniu predsedá a rokovanie riadi predseda a v jeho neprítomnosti prvý, poŕazne druhý podpredseda správnej rady.

Predseda valného zhromaždenia menuje pred započatím rokovania zapisovateľa a navrhuje valnému zhromaždeniu dvoch overovateľov zápisnice. O priebehu valného zhromaždenia sa napíše zápisnica, ktorú podpíše predsedajúci, zapisovateľ a overovatelia.

§ 18.

Valné zhromaždenie môže sa platne usnášať len o predmetoch, ktoré boli dané na denný poriadok, výmúc návrh na svolanie mimoriadneho valného zhromaždenia.

Právo podávať návrhy valnému zhromaždeniu patrí aj účastinárom. O takýchto návrhoch možno rokovať, ak boli písomne podané najmenej tri dni pred valným zhromaždením a podpísané účastinármi, zastupujúcimi aspoň jednu desatinu účastín.

§ 19.

Do oboru pôsobnosti valného zhromaždenia patria všetky veci prikázané § 179 obch. zák., najmä:

a) voliť členov správnej rady (výmúc predsedu) a členov dozornej rady,

b) skúmať a schvaľovať účtovnú uzáverku a zprávu dozornej rady, usnášať sa o ročnej súvahe, o rozdelení čistého zisku a udeľovať absolútorium,

c) usnášať sa o veciach, ktoré boli dané na denný poriadok,

d) usnášať sa o zvýšení alebo snížení základnej istiny ako aj o zmene stanov,

e) usnášať sa o podmienkach vydania nových účastín pri zvýšení základnej istiny, prípadne poveriť tým správnu radu,

f) usnášať sa o zrušení spoločnosti.

K platnosti usnesenia o zmene stanov sa vyžaduje schválenie vlády. Účinnosť zmeny stanov nastáva dňom uverejnenia v Slovenskom zákoníku.

§ 20.

Valné zhromaždenie je spôsobilé usnášať sa, ak sú zastúpené aspoň tri pätiny základnej istiny.

Keď sa v určenej hodine neside dostatočný počet účastinárov, koná sa nové valné zhromaždenie s tým istým denným poriadkom o hodinu neskôršie, bez ohľadu na počet prítomných.

§ 21.

Valné zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou odovzdaných hlasov. Predseda valného zhromaždenia nehlasuje, rozhoduje však pri rovnosti hlasov.

§ 22.

Hlasuje sa povstaním alebo pozdvihnutím ruky.

§ 23.

Ak sa valné zhromaždenie neusnesie na prevedení volieb akklamáciou, hlasuje sa lístkami, ktoré sčítajú predsedom určení skrutatóri.

§ 24.

Správna rada zastupuje spoločnosť pred súdom a mimo súdu a rozhoduje o všetkých veciach, ktoré nie sú zákonom alebo stanovami vyhradené valnému shro-

maždeniu alebo prikázané iným orgánom spoločnosti.

§ 25.

K právnomu úkonu medzi spoločnosťou a členom správnej rady treba súhlasu vládneho komisára, ak len neide o právny úkon uzavretý s členom správnej rady za rovnakých podmienok ako s tretími osobami, na príklad s pestovateľmi obilia, majiteľmi mlynov, hlavnými komisionármi, komisionármi atď.

§ 26.

Správna rada pozostáva z predsedu a zo šiestich členov správnej rady.

Predseda menuje vláda.

§ 27.

Funkčné obdobie členov správnej rady trvá tri roky. Funkčné obdobie začína sa zvolením a končí sa valným shromadením, ktoré sa usnieslo o poslednej súvahe, pri zostavení ktorej mali členovia správnej rady spolupôsobiť.

Vystúpivší členovia správnej rady môžu byť znova zvolení.

Valné shromadenie môže kedykoľvek odvolať mandát člena správnej rady, a to isté právo patrí vláde dotyčne predsedu. Ak sa uprázdni miesto člena správnej rady pred uplynutím funkčného obdobia, volí sa nový člen správnej rady na zvyšok funkčného obdobia.

Predseda složí do rúk ministra hospodárstva, ostatní členovia správnej rady do rúk predsedu sľub, že budú konať svoje povinnosti podľa najlepšieho vedomia a svedomia a že budú prisne zachovávať záväzok mlčanlivosti o všetkých okolnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone svojej funkcie.

§ 28.

Členom správnej rady nemôže byť:

- a) kto nie je občanom Slovenského štátu,
- b) kto nie je svojprávnym,
- c) kto zastavil platy, zažiadaval o vyrovnanie alebo upadol do konkurzu,

d) kto bol právoplatne odsúdený pre zločin vôbec alebo pre prečin zo ziskuchtivosti.

Jestli niektorá z týchto prekážok nastane u člena správnej rady počas funkčného obdobia, zaniká tým jeho členstvo a správna rada je povinná to ustáliť na najbližšom svojom zasadnutí.

§ 29.

Správna rada koná zasadnutia podľa potreby. Zasadnutia svoláva a riadi predseda alebo v jeho zastúpení podpredseda. Správna rada musí byť svolaná, keď o to zažiada vládny komisár alebo aspoň dvaja členovia správnej rady.

§ 30.

Správna rada je usnášania schopná, keď aj s predsedaajúcim sú prítomní aspoň štyria členovia a usnáša sa právoplatne väčšinou hlasov. Predsedaajúci nehlasuje, rozhoduje však pri rovnosti hlasov.

V nutných prípadoch môže predseda alebo podpredseda správnej rady vyvolať aj usnesenie per rollam. Takéto usnesenie treba na budúcom zasadnutí zapísať do zápisnice.

§ 31.

Predsedom a členom správnej rady patrí na účet správnych výloh spoločnosti náhrada, ktorú určí na návrh správnej rady valné shromadenie.

§ 32.

Správna rada je oprávnená poveriť určitými funkciami svojich jednotlivých členov.

§ 33.

Po každom valnom shromadení síde sa správna rada k ustavujúcemu zasadnutiu a zvolí si zo svojho stredu prvého a druhého podpredsedu správnej rady na dobu jedného roku.

§ 34.

Predseda riadi všetku činnosť spoločnosti. V jeho neprítomnosti zastupujú ho podpredsedovia v poradí.

§ 35.

Dozorná rada pozostáva z troch členov valným zhromaždením na jeden rok volených.

Kto nemôže byť členom správnej rady, nemôže byť ani členom dozornej rady. Funkcia členov dozornej rady končí sa valným zhromaždením, ktoré schválilo ročnú bilanciú nimi preskúmanú. Vystúpivší členovia môžu byť znova volení.

Dozorná rada si zvolí zo svojho streda predsedu.

§ 36.

Dozorná rada môže sa platne usnašať, keď sú prítomní aspoň dvaja členovia.

§ 37.

Členom dozornej rady patrí na účet spoločnosti za vykonanú prácu náhrada, ktorú určí valné zhromaždenie.

§ 38.

Spoločnosť si sama obstará potrebné finančné prostriedky a svoju činnosť zariadi tak, aby výdavky boli kryté príjmami.

§ 39.

Správna rada zostaví koncom každého hospodárskeho roku účtovnú uzávierku, ktorá sa skladá zo súvahy a z účtu straty a zisku.

Správna rada musí sa starať o to, aby spoločnosť viedla o svojej činnosti riadne obchodné knihy podľa zvyklostí a podľa zásad obchodného účtovníctva, ako aj zvláštne zápisy, výkazy a knihy podľa príkazu úradného.

Správna rada je povinná každoročne predložiť účtovnú uzávierku s výročnou správou — po schválení valným zhromaždením — ministerstvám hospodárstva a financií, a to najneskôr do 15 dní po schválení valným zhromaždením.

§ 40.

Zo zisku, ktorý ostáva po srážke všetkých výloh a strat,

- a) prideli sa 10% všeobecnému rezervnému fondu,

- b) zo zbytku vyplati sa účastinárom dividendy najviac 6% z menovitej hodnoty účastín a

- c) zbytok sa prideli zvláštnemu rezervnému fondu.

§ 41.

Orgány a zamestnanci spoločnosti sú povinní zachovávať úplnú mlčanlivosť o všetkých veciach, o ktorých sa dozvedeli pri svojej činnosti. Táto povinnosť ukladá sa im najmä o skutočnostiach a opatreniach, ktoré im nariadi vláda alebo vládny komisár a ktoré majú byť utajené v záujme štátu.

§ 42.

Spoločnosť zaniká v prípadoch uvedených v § 201 obch. zák. a rozhodnutím vlády.

Ak spoločnosť zanikne z rozhodnutia vlády a jestli dokáže, že týmto opatrením bola dotknutá splatená základná istina, nahradí takúto stratu spoločnosti štát.

Aj v prípade zrušenia spoločnosti rozhodnutím vlády, treba svoláť valné zhromaždenie a likvidácia sa prevedie podľa predpisov obchodného zákona.

§ 43.

Len čo bola základná istina upísaná a v hotovosti splatená, svolá vládou menovaný predseda do troch dní účastinárov k ustavujúcemu valnému zhromaždeniu.

Ustavujúce valné zhromaždenie sa koná v sídle spoločnosti.

Rokovanie na ustavujúcom valnom zhromaždení sa riadi podľa predpisov týchto stanov o valných zhromaždeniach.

Ustavujúcemu valnému zhromaždeniu predsedá a jeho rokovanie riadi vládou menovaný predseda.

Obor pôsobnosti ustavujúceho valného zhromaždenia je obmedzený na tieto predmety:

- a) vziať na vedomie vyrozumienie vlády o menovaní predsedu spoločnosti,
- b) voliť podpredsedov a ostatných členov prvej správnej rady,
- c) voliť členov dozornej rady.

47.**Vládne nariadenie
zo dňa 4. apríla 1939****o bydlisku učiteľstva národných škôl**

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 17, odstavca 1, a § 46, odstavca 2, zákona zo dňa 24. júna 1926, čís. 104 Sb. z. a n. o úprave platových a služobných pomerov učiteľstva obecných a meštianskych škôl (učiteľský zákon):

Čl. I.

Ustanovenie § 32, odstavca 1, vládneho nariadenia zo dňa 14. septembra 1938, čís. 162. Sb. z. a n. o služobnom pomere učiteľstva obecných a meštianskych škôl (služobná pragmatika učiteľstva národných škôl) sa mení a znejšie:

(¹) Učiteľ je povinný mať svoje bydlisko v obvode politickej obce, v ktorej je škola, aby mohol presne plniť všetky služobné záväzky. Úrad učiteľovi služobne priamo nadriadený (§ 162) môže za zvláštnych okolností výnimočne povoliť, aby učiteľ býval mimo obvodu politickej obce. Učiteľ má orgánu služobne priamo nadriadenému (§ 162) včas oznámiť kde býva a ohlásiť každú zmenu bytu.

Čl. II.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňa 1. septembra 1939; prevedie ho minister školstva a národnej osvety v dohode s ministrami financií a vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

48.**Vládne nariadenie
zo dňa 4. apríla 1939****o povinnom postupe vývozných
pohľadávok**

Vláda Slovenského štátu nariaďuje na základe § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939,

čl. 1 Sl. z. o samostatnosti Slovenského štátu toto:

§ 1.

(¹) Národná banka Česko-Slovenská, filiálka v Bratislave, sa poveruje, aby príslušným opatrením zaviedla povinnosť postupu (cesie) vývozných pohľadávok, a to tak, že vývozca je povinný svoju pohľadávku oproti zahraničnému dlžníkovi postúpiť k vernej ruke banke alebo bankám, ktoré určí Národná banka, filiálka v Bratislave.

(²) Na základe tohto postupu je banka povinná spravovať postúpenú pohľadávku riadne a svedomite v dorozumení s vývozcom a vývozcu uspokojiť po splnení odberateľovho platebného záväzku.

§ 2.

(¹) Postupy (cesie) vývozných pohľadávok, uskutočnené na základe tohto nariadenia, sú oslobodené od právnych a kolkových poplatkov.

(²) Od poplatkov sú oslobodené aj postupy (cesie), ktoré Národná banka Česko-Slovenská, filiálka v Bratislave, individuálne nariadila pri schvaľovaní vývozných vyhlásení ministerstvom hospodárstva v dobe od 14. marca 1939 do dňa účinnosti tohto nariadenia.

§ 3.

Minister financií vyhlási v Slovenskom zákonníku opatrenie Národnej banky, filiálky v Bratislave, uvedené v § 1.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

49.

Vládne nariadenie zo dňa 4. apríla 1939

o zriadení Slovenského najvyššieho súdu.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

Č l á n o k I.

§ 1.

Pre celý obvod Slovenského štátu zriaďuje sa Slovenský najvyšší súd so sídlom v Bratislave.

§ 2.

Členmi Slovenského najvyššieho súdu sú: prvý prezident, druhý prezident, traja senátni prezidenti a šesťnásť radcovia Slovenského najvyššieho súdu. Vymenúva ich z osôb, spôsobilých podľa zákona k sudcovskému povolaniu u riadnych súdov, hlava Slovenského štátu. Čo do ich služobných pomerov, najmä služobných plátov sudcovských, obdobne platia ustanovenia právnych noriem, ktoré platili na prvého prezidenta, druhého prezidenta a radcov Najvyššieho súdu bývalej republiky Česko-Slovenskej.

§ 3.

Vláda Slovenského štátu na návrh prvého prezidenta Slovenského najvyššieho súdu systemizuje pre Slovenský najvyšší súd potrebný počet služobných miest hlavných sekretárov v V. stupnici funkčného služného a sekretárov v VII. čiastočne v VI. stupnici funkčného služného, ďalej zamestnancov účtovnej a kancelárskej služby, kancelárskej pomocnej služby a zriadeneckej služby. Čo do ich služobných pomerov, najmä vymenovania a služobných plátov, obdobne platia ustanovenia právnych noriem, ktoré platili pre hlavných sekretárov, sekretárov, zamestnancov účtovnej, kancelárskej pomocnej a zriadeneckej služby, zamestnaných u Najvyššieho súdu bývalej republiky Česko-Slovenskej.

§ 4.

Slovenský najvyšší súd rozhoduje s konečnou platnosťou vo všetkých veciach, v ktorých do nadobudnutia účinnosti zákona o samostatnom Slovenskom štáte povolaný bol rozhodovať — pokiaľ sa týkalo právnej oblasti Slovenska — Najvyšší súd bývalej republiky Česko-Slovenskej.

§ 5.

Slovenský najvyšší súd podáva na požiadanie vlády Slovenského štátu posudky o osnovách justičných zákonov, o zmene týchto zákonov, prislúcha mu dávať podnet ministerstvu pravosúdia, aby boli takéto osnovy pripravené, ďalej aby bola zmena justičných zákonov vyvolaná.

§ 6.

Spravovať Slovenský najvyšší súd prislúcha jeho prvému prezidentovi, ak mu v tom bráni nejaká prekážka, druhému prezidentovi a ak bráni i tomuto nejaká prekážka, senátnym prezidentom v poradií ich služobnej hodnosti.

§ 7.

Prvý prezident alebo jeho námestník (§ 6) prikazuje došlé veci jednotlivým členom Slovenského najvyššieho súdu, ustanovuje v dôležitých veciach korreferenta a určuje počet a dobu zasadnutí; zostavuje senáty (§ 8) a je oprávnený predsedáť pri ktoromkoľvek zasadnutí.

§ 8.

(¹) Slovenský najvyšší súd rokuje a rozhoduje o určitých právnych veciach zpravidla v senátoch složených z predsedu a štyroch členov, o rekurzoch v senátoch složených z predsedu a dvoch členov, o abstraktne formulovaných právnych otázkach (§ 9) v senátoch složených z predsedu a šiestich, poľažne desiatich členov. Personálny senát má byť složený z prvého alebo druhého prezidenta, dvoch senátnych prezidentov a dvoch radcov; pri návrhoch na vymenovanie senátnych prezidentov, z prvého prezidenta, druhého prezidenta a všetkých senátnych pre-

zidentov, konajúcich službu, ak im v súčasnosti sa na zasadnutí personálneho senátu nejaká prekážka nebráni.

(²) Senát pre disciplinárne veci má byť složený zo štyroch členov a prvého prezidenta alebo jeho námestníka (§ 6) ako predsedu. Prvý prezident ustanoví vždy na počiatku roku na tento rok štyroch členov disciplinárneho senátu a štyroch náhradníkov, ktorí nastupujú po rade, ako boli vymenovaní, namiesto člena, ktorému nejaká prekážka bráni, alebo ktorý bol platne odmietnutý. V disciplinárnych veciach advokátov a kandidátov advokácie, ďalej verejných notárov a verejno-notárskych kandidátov majú byť ustanovení namiesto dvoch členov Slovenského najvyššieho súdu dvaja členovia advokátskych, pokiaľ notárskych komôr Slovenského štátu z členov komorami tými zvolených.

§ 9.

Slovenský najvyšší súd vydá si sám v plenárnom zasadnutí poriadok o zavedovaní svojich vecí; k jeho platnosti potrebné je schválenie vlády Slovenského štátu; vyhlásený má byť v Slovenskom zákonníku. V ňom majú byť ustanovené najmä pravidlá pre vnútorné úradovanie a o postupe, ktorý majú zachovávať senáty pozostávajúce z predsedu a šiestich členov pri usnášaní sa na právnych zásadách, záväzných pre Slovenský najvyšší súd, a o podmienkach ich zmeny v senátoch, pozostávajúcich z predsedu a desiatich členov.

§ 10.

Slovenský najvyšší súd je oprávnený upozorniť súdy nižších stolíc na vady v pokračovaní pred nimi, ktoré spoznal pri vykonávaní svojej sudcovskej činnosti a podávať o nich zprávy ministerstvu pravosúdia.

Prvý prezident Slovenského najvyššieho súdu alebo ním poverený člen tohto súdu je oprávnený a na požiadanie ministra pravosúdia povinný konať prehliadky u nižších súdov, aby zistil jednak stav

agendy, jednak či pokračovanie pred nimi a ich rozhodovanie vyhovuje platným právnym normám a či zaťaženie súdov je úmerné ich obsadeniu.

Článok II.

Na výkony, stanovené trestným súdnym poriadkom, zriaďuje sa pri Slovenskom najvyššom súde služobné miesto generálneho prokurátora v II. stupnici funkčného služného a jemu pridelený námestník v III. stupnici funkčného služného, ktorí všetci podriadení sú priamo ministrovi pravosúdia.

Článok III.

Minister pravosúdia môže na návrh prvého prezidenta Slovenského najvyššieho súdu prideliť radcov hlavných súdov a okresných sudcov, na výpomocnú službu, ktorí sú povinní toto pridelenie prijať na dobu nepresahujúcu 18 mesiacov, pri čom nesmú utrpieť újmy na svojich služobných a platových pomeroch. Takto pridelení radcovia sú plnoprávnymi členmi senátov (§ 8), vynímajúc personálne, disciplinárne senáty a senáty složené okrem predsedu z viac než štyroch členov; pridelení okresní sudcovia konajú práce, prideľované ináč sekretárom Slovenského najvyššieho súdu.

Článok IV.

(¹) Členovia Slovenského najvyššieho súdu, jeho hlavní sekretári a sekretári, ďalej zamestnanci účtovnej a kancelárskej služby, kancelárskej pomocnej služby a zriadeneckej služby (§ 3), tiež členovia Slovenskej generálnej prokuratúry, ak nemali v čase ich vymenovania na služobné miesto u Slovenského najvyššieho súdu slovenské štátne občianstvo, nadobúdajú ho týmto vymenovaním automaticky a to spolu s domovským právom v obci sídla Slovenského najvyššieho súdu. Nadobudnutie slovenského štátneho občianstva vzťahuje sa i na manželku a deti týchto osôb a to i na slobodné pľoleté, ak žijú s hlavou rodiny v spoločnej domácnosti a neprejavia písomne do 6 mesiacov od

nadobudnutia účinnosti tohto zákona u príslušného okresného úradu, že si podriaďujú doterajšiu inú štátnu príslušnosť.

(2) Členom Slovenského najvyššieho súdu, jeho hlavným sekretárom, sekretárom, zamestnancom účetnej a kancelárskej služby, kancelárskej pomocnej služby a zriaďovacej služby, ďalej členom Slovenskej generálnej prokuratúry, ktorí pred ich ustanovením u Slovenského najvyššieho súdu poŕažne u Slovenskej generálnej prokuratúry konali službu u Najvyššieho súdu, poŕažne Generálnej prokuratúry bývalej republiky Česko-Slovenskej, zostávajú ich nároky z doterajšieho služobného pomeru zachované tak, že služba u Slovenského najvyššieho súdu poŕažne u Slovenskej generálnej prokuratúry pokladá sa za pokračovanie v službe doteraz konanej.

Článok V.

Toto vládne nariadenie nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia. Vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

50.

Vládne nariadenie zo dňa 4. apríla 1939

o dani z umelých a jedlých tukov, oslobodenie oleja, zrobeného lisovaním konopných semien a bukvíc.

Vláda Slovenského štátu na základe § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939 č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

Čl. I.

Čl. I., ods. 1 vládneho nariadenia zo dňa 2. marca 1939 čís. 50 Sb. z. a n. sa dopĺňa:

Taktiež nepodlieha dani z umelých jedlých tukov surový konopný a bukvico-

vý olej, vyrábaný doterajším spôsobom a v doterajšom rozsahu.

Čl. II.

Toto vládne nariadenie nadobúda účinnosť dňom 14. marca 1939 a splní ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

51.

Vyhláška ministra financií zo dňa 4. apríla 1939,

ktcou sa uverejňuje opatrenie Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave, č. 4 zo dňa 4. apríla 1939 o povinnom postupe vývozných pohľadávok.

Podľa § 3 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, číslo 48 Sl. z. o povinnom postupe vývozných pohľadávok vyhlasujem opatrenie Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave.

Minister: Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie (č. 4) Národnej banky Česko-Slovenskej filiálky v Bratislave

o povinnom postupe vývozných pohľadávok.

Na základe vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, číslo 48 Sl. z. činí Národná banka Česko-Slovenská, filiálka v Bratislave, toto opatrenie:

Čl. I.

Vývozcom sa ukladá povinnosť, aby v smysle § 1 spomenutého vládneho nariadenia postupovali niektoré z tuzemských de-

vizove oprávnených bánk svoje pohľadávky, vznikajúce pri vývoze tovaru do štátov, ktoré majú so Slovenským štátom platelný styk vo voľnej devíze (voľná cudzina).

Čl. II.

Banka, ktorej je pohľadávka postúpená, upovedomí zahraničného dlžníka o cesi s odvolaním sa na toto opatrenie.

Čl. III.

Splnenie povinnosti podľa čl. I. tohto opatrenia bude sa skúmať pri schvaľovaní vývozných prehlásení, predpísanom vo vládnom nariadení zo dňa 25 septembra 1938, č. 190 Sb. z. a n.

Čl. IV.

Národná banka Česko-Slovenská, filiálka v Bratislave, povolí z prípadu na prípad individuálne úľavy z tejto povinnosti, ak to bude vyžadovať povaha obchodov a ak sa odvod vývozných pohľadávok zabezpečí iným spoľahlivým spôsobom.

Národná banka Česko-Slovenská,
filiálka v Bratislave.

Viceguvernér:
Dr. Fundárek v. r.

Riaditeľ:
Kollár v. r.

52.

Nariadenie ministra financií zo dňa 6. apríla 1939

o prevedení vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, čis. 45 Sl. z. o slovenskej mene,

Čl. I.

Filiálky Národnej banky česko-slovenskej v Banskej Bystrici, Bratislave, Nitre, Ružomberku, Žiline ako aj na nich závislé pobočky budú likvidované.

Čl. II.

Úlohy cedulovej banky prechádzajú dnešným dňom na Slovenskú Národnú banku založenú vládny nariadením zo dňa 4. apríla 1939, číslo 45 Sl. z., ktorá prevezme v čl. I. zmienené filiálky a pobočky.

Čl. III.

Dnešným dňom počínajúc všetky knihy a účty slovenskej štátnej správy a súkromného hospodárstva na území Slovenského štátu majú byť vedené v novej mene, v slovenskej korune, pri čom jedna česko-slovenská koruna rovná sa jednej slovenskej korune.

Čl. IV.

Výmena česko-slovenských bankoviek a štátoviek bude zariadená zvláštnym nariadením.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 12.

Vydaná 12. apríla.

Ročník 1939.

OBSAH: 53. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 5 o úprave povinného hlásenia vývozných pohľadávok.

53.

Vyhláška ministra financií zo dňa 11. apríla 1939,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 5 o úprave povinného hlásenia vývozných pohľadávok.

Podľa § 4 vl. n. (6) zo dňa 2. decembra 1931, č. 179 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2 č. 2 zákona zo dňa 14. decembra 1923 č. 7 Sb. z. a nar. z r. 1924, ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru zo dňa 7. novembra 1929 č. 166 Sb. z. a n., § 1 vl. n. zo dňa 14. marca 1939, č. 3 Sl. z. vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky.

Minister: Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie (č. 5) Slovenskej národnej banky v Bratislave zo dňa 11. apríla 1939,

o úprave povinného hlásenia vývozných pohľadávok.

Slovenská národná banka, opierajúc sa o vl. n. zo dňa 14. marca 1939, č. 3 Sl. z. a o vyhlásenie min. financií zo dňa 16. marca 1939, č. 20 Sl. z., vydáva opatrenie, ktorým sa doterajšia povinnosť hlásiť vývozné pohľadávky pozmeňuje takto:

Čl. I.

Vývozci sú povinní podať do 15. apríla 1939 hlásenie vývozných pohľadávok za prvý kvartál 1939, a to samostatnými výkazmi:

a) za obdobie od 1. jan. 1939 do 15. marca 1939,

b) za obdobie od 16. marca 1939 do 31. marca 1939.

Do výkazov musia byť zahrnuté podľa doterajších predpisov vývozné pohľadávky, týkajúce sa všetkých cudzích štátov; hlásenie za obdobie od 15. marca do 31. marca 1939 týka sa aj vývozných pohľadávok v Protektoráte Čechy a Morava, bez ohľadu na dobu vývozu.

Čl. II.

Hlásenia za ďalšie obdobie treba podávať mesačne, a to najneskôršie do 10. dňa nasledujúceho mesiaca.

Čl. III.

Hlásenie je povinný podávať vývozca sám, a to aj v tom prípade, keď vývoznú pohľadávku postúpil banke podľa vl. nar. zo dňa 4. apríla 1939, č. 48 Sl. z. a podľa opatrenia Slovenskej národnej banky zo dňa 4. apríla 1939, č. 51 Sl. z.; vývozca je však povinný vo výkaze uviesť banku, na ktorú postúpil vývoznú pohľadávku.

Čl. IV.

Hlásenie v smysle čl. I. a II. tohto opatrenia podávajú sa Slovenskej národnej banke, devízovému oddeleniu v Bratislave na obvyklých tlačivách.

Čl. V.

Neplnenie povinnosti hlásenia a falošné údaje vo výkazoch trestajú sa podľa príslušných ustanovení zákona na ochranu meny.

SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA V BRATISLAVE.

Guvernér: Dr. Karvaš v. r. Riaditeľ: Dr. Kollár v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 13.

Vydaná 15. apríla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (54.—62.) 54, Nariadenie o výrobe a predaji umelých jedlých tukov. — 55, Nariadenie o poistení zamestnancov pre prípad nemoci, invalidity, staroby a úrazu. — 56, Nariadenie o splácaní zbytkov štátom zaručených stavebných pôžičiek. — 57, Nariadenie o daňových úľavách na opravy domov. — 58, Nariadenie o úprave štátnej štatistickej služby. — 59, Nariadenie o zrušení niektorých diel štátnych zamestnancov. — 60, Nariadenie o províziom poistení u Revúľnej bratskej pokladnice. — 61, Nariadenie o zmene vl. nar. číslo 198/1922 Sb. z. a n. — 62, Nariadenie o zriadení Najvyššieho správneho súdu.

54.

Vládne nariadenie zo dňa 30. marca 1939

o niektorých opatreniach týkajúcich sa
výroby a predaja umelých jedlých tukov.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje po-
dľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís.
1. Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Umelými jedlými tukmi podľa tohto
nariadenia sa rozumejú:

1. jedlé masné oleje, t. j. všetky tuky
rastlinného a živočišného pôvodu pri tep-
lote 15° C tekuté, ktoré môžu slúžiť k ľud-
skému požívaniu alebo k príprave po-
krmov, s výnimkou surového slnečnicové-
ho oleja, vyrábaného doterajším spôsobom
v doterajšom rozsahu;

2. výrobky podobné prírodnému maslu,
tiež prepúšťanému, obsah tuku ktorých ne-
pochádza výlučne z mlieka (umelé maslo,
margarín);

3. výrobky podobné maslu, obsah tuku
ktorých nie je výlučne masťou (umelá
masť) a oleomargarín, t. j. tukový výrobok
získaný odlisovaním pevného podielu
(oleostearín) z jedlého loja, čistené rastlin-
né tuky, pri teplote 15° C tuhé — vyníma-
júc kakaové maslo — ďalej stužené jedlé
masné oleje a konečne čistené stužené tu-
ky rýb a morských zvierat.

(²) V pochybných prípadoch, či ide o
umelé jedlé tuky v smysle tohto nariade-
nia, rozhodne ministerstvo hospodárstva v
dohode s ministerstvom financií po vypo-

čutí štátnych výskumných ústavov zeme-
delských v Bratislave.

§ 2.

Výroba margarínového syra sa zaka-
zuje.

§ 3.

(¹) Zriaďovať nové prevodzovne na vý-
robu umelých jedlých tukov, alebo uvá-
dzať v chod tie, schválenie ktorých za-
niklo podľa § 48 odst. 1. a 2. živnosten-
ského zákona, možno len so svolením, kto-
ré udeľuje ministerstvo hospodárstva v
dohode s ministerstvom vnútra so zrete-
lom na výrobné a odbytové pomery jed-
lých tukov.

(²) Živnostenský úrad môže zaviesť po-
kračovanie a schváliť prevodzovňu podľa
hlavy III. živnostenského zákona alebo
predĺžiť lehotu podľa § 48 ods. 2. živno-
stenského zákona len vtedy, ak bolo už
dané svolenie podľa ods. 1.

§ 4.

(¹) Celková prípustná ročná výroba
umelých tukov jedlých pre ľudskú spo-
trebu stanoví sa počínajúc rokom 1939
ročne na 80.000 q. Toto množstvo vzhľa-
dom na domácu výrobu živočišných tukov
a domácu spotrebu tukov vôbec, môže byť
ministerstvom hospodárstva v dohode s
ministerstvom financií a vnútra zvýšené
alebo snížené najvyššie o 10%; práve tak
môže byť toto množstvo (80.000 q) zvýšené
až o 10% i behom roku, pomerne pre zbý-
vajúce obdobie. Po dobu platnosti tohto

nariadenia môže byť usnesením vlády množstvo 80.000 q zvýšené i o viac než 10%. Stanovené celkové množstvo, ako i prípadné zvýšenie behom roku, bude vyhlásené ministerstvom hospodárstva v „Úradných novinách“.

(¹) Celkové ročné stanovené množstvo výrobné bude rozdelené každoročne najneskoršie do 31. decembra predchádzajúceho roku ministerstvom hospodárstva v dohode s ministerstvom financií a vnútra na jednotlivé podniky s určením druhov, odbytových obvodov a množstva pre jednotlivé časové obdobie; výrobcovi umelých tukov jedlých nezapočítava sa do výrobného množstva jemu priznaného to množstvo, ktoré by nim bolo dodané inému výrobcovi k ďalšiemu spracovaniu alebo ktoré mu bolo vrátené. Zvýšenie behom roku bude rozdelené na jednotlivých výrobcov s prihliadnutím na pomer rozvrhnutého množstva. Tak isto bude rozvrhnuté množstvo uvoľnené tým, že niektorý výrobca trvale zastaví výrobu, pokiaľ neprenesie so súhlasom ministerstva hospodárstva v dohode s ministerstvom financií a vnútra svoje oprávnenie na podnik iný. V prípadoch, v ktorých bolo dané povolenie podľa § 3, bude možno stanoviť výrobné množstvo počínajúc nasledujúcim rokom, pokiaľ by nebolo možné priznať výrobné množstvo v medziach doterajšieho kontingentu. Ak niektorý podnik nevyrobí naň pripadajúce množstvo lacného umelého tuku jedlého alebo nedodá tovar do odbytových obvodov jemu určených, môže mu byť celkové výrobné množstvo pomerne znížené a rozdiel pridelený inému podniku.

(²) Jednotliví výrobcovia sú povinní prihlásiť sa o pridelenie výrobného množstva najneskoršie do konca augusta každého roku u ministerstva hospodárstva; na prihlášky neskoršie podané nebude sa hľadieť.

(³) Dovoz tovaru uvedeného v § 1 tohto nariadenia podlieha povoleniu ministerstva hospodárstva v dohode s ministerstvom zahraničných vecí, vnútra a financií s výnimkou tovaru čís. 90 colného sadzovníka a margarínového syra, ktorých

dovoz sa zakazuje okrem tovaru, menovaného v poznámkach 1, 3 a 4 tohto sadz. čísla. Výnimky z tohto zákazu môže povoliť ministerstvo hospodárstva v dohode s ministerstvami zahraničných vecí, vnútra a financií. Toto povolenie netreba pre dovoz surovín, potrebných k výrobe stanoveného výrobného množstva umelých tukov jedlých (odst. 1). Príslušné kontrolné opatrenia budú zavedené dohodou ministerstiev v prvej vete menovaných.

§ 5.

Výrobci umelých jedlých tukov, ako aj ich predavači nesmú požadovať odo dňa účinnosti tohto nariadenia až na ďalšie vyššie ceny, než aké boli platné dňa 1. marca 1939. Výnimky z tohto ustanovenia povoľuje na odôvodnenú žiadosť ministerstvo hospodárstva v dohode s ministerstvom vnútra.

§ 6.

Vládnym nariadením bude urobené opatrenie, aby nemajetným spotrebiteľom bol zabezpečený odber druhov pre nich určených.

§ 7.

Výrobci umelých jedlých tukov majú povinnosť pri výrobe spracovávať predovšetkým domáce suroviny a to z olejnatých semien, menovite ozimínových repky a sojové boby; podrobnosti sa stanovujú vládnym nariadením.

§ 8.

V živnostiach mäsiarskej a udenárskej nesmú sa umelé jedlé tuky ani predávať, ani sa ich nesmie pri výrobe upotrebovať.

§ 9.

(¹) Všetky umelé jedlé tuky, vynímajúc masťné jedlé oleje, musia obsahovať ako rozpoznávaciu prísadu (indikátor) zemiakový škrob.

(²) Prísada zemiakového škrobu musí robiť na každých 1000 váhových dielov umelých jedlých tukov najmenej 2 váhové diely a najvyššie 3 váhové diely zemia-

kového škrobu. Výrobca je povinný indikátor rovnomerne rozmiešať.

(¹) Prísadu nemusia obsahovať tie umelé jedlé tuky, ktoré sa dodávajú inému výrobcovi ako suroviny alebo polotovary na ďalšie spracovanie v umelé jedlé tuky.

§ 10.

Zistenie indikátora prevádza sa takto:

a) zo skúšaného umelého jedlého tuku odoberie sa vzorok, obsahujúci všetky vrstvy skúšaného tuku;

b) v širokej skúmavke rozpustí sa asi 10 gramov priemerného vzorku skúšaného tuku, zavari sa 10 cm³ vody a ponechá sa asi 1 minútu vo vare. Po úplnom ochladiení sa prikvapne do vodnej vrstvy niekoľko kvapiek jodového roztoku. Vodná vrstva sa má zafarbiť modro až fialovo, a ak sa nechá kvapalina ustáť, vznikne na dne skúmavky tmavomodrá usadenina.

c) jodový roztok pre stanovenie reakcie indikátora treba pripraviť rozpustením 1,3 g jodu a 4 g jodidu draselného so 100 cm³ destilovanej vody.

§ 11.

Zistenie množstva indikátora prevádza sa takto:

a) 20 g priemerného vzorku odobratého podľa ustanovenia § 8, písm. a) sa rozpustí v sedimentačnej skúmavke pri 70° C. Pridá sa 10 až 15 cm³ etheru, trepaním sa tuk rozpustí a krátkym odstredovaním sa oddeľí roztok tuku od ostatných súčiastok. Roztok tuku sa opatrne stiahne a ku zvyšku sa znovu pridá 10 až 15 cm³ etheru, pretrepe sa, odstreduje sa a napokon sa prevedie to isté miesto s etherom s 20 cm³ alkoholu. Keď sa alkoholický roztok odstredí a roztok tuku stiahne, pridá sa ku zvyšku 15 cm³ alkoholického drasla (80 g láhu draselného, rozpusteného v 1 litre alkoholu 90%-ného) a varí sa so spätným chladičom na vodnej kúpeli pol hodiny pri občasnom trepaní. Roztok po ochladiení sa odstreduje a alkoholické draslo sa bedlivé sleje so zvyšku. Zbytok sa pretrepe s 15 cm³ 90%-ného alkoholu a znovu sa odstreduje. Alkohol sa stiahne a ku zvyšku

sa pridá 10 cm³ alkoholu 50%-ného a smiešanina sa okyseli asi 3 kvapkami soľnej kyseliny. Pozostalý zemiakový škrob sa filtruje cez zvážený Goochov tieglik, premyje sa 50%-ným alkoholom a potom etherom, napokon sa suší najprv pri 40° C, potom pri 100° C do konštatovanej váhy a tieglik sa zväží;

b) ak váži získaný škrob asi 25 až 65 mg, dá sa predpokladať, že skúšaný tuk obsahuje predpísané množstvo 0,2 až 0,3% zemiakového škrobu. Pri tom treba uvážiť, že obchodné druhy zemiakového škrobu neobsahujú vždy rovnaké množstvo vody.

§ 12.

(¹) Umelé jedlé tuky, vynímajúc masné jedlé oleje, môžu byť uvádzané do obehu len vtedy, ak sú označené podľa dosiaľ platných predpisov a okrem toho majú na zvonjších a bezprostredných obaloch ešte vyznačené suroviny, z ktorých boli vyrobené.

(²) Na všetkých zvonjších a bezprostredných obaloch musí byť vyznačené čitateľne dátum, do kedy umelý jedlý tuk, vynímajúc masné jedlé oleje, je požívateľný.

§ 13.

(¹) Kontrolou nad dodržiavaním ustanovení tohto nariadenia sa poverujú orgány ustálené v § 13 zákona zo dňa 25. októbra 1901, č. 26 r. z. z roku 1902, o obchode s maslom, syrom, prepúšťaným maslom, bravčovou masťou a s ich nahrádzkami, v § 5 zák. čl. XLVI 1895 o zákaze falšovania poľnohospodárskych plodín, výrobkov a potrieb, a v zák. čl. XIV 1876, ktorým bolo upravené verejné zdravotníctvo.

(²) Vládnym nariadením môžu byť poverené kontrolou nad dodržiavaním ustanovení tohto nariadenia tiež iné štátne orgány.

(³) Okrem toho pre odborné posudky možno upotrebiť štátne ústavy pre skúmanie potravín a štátne výskumné ústavy poľnohospodárske, ktorých orgány majú, nakoľko je to treba k tejto činnosti, práva a povinnosti, ako orgány v odseku 1.

(¹) Všetky verejné úrady sú povinné poskytovať pomoc pri prevádzaní tohto nariadenia.

§ 14.

Podomový obchod s predmetmi, uvedenými v § 1 tohto nariadenia je zakázaný.

§ 15.

(¹) Kto prestúpi ustanovenia tohto nariadenia, ako aj prevádzajúcich predpisov k nemu, bude potrestaný, ak nejde o čin trestný súdne, okresným úradom pre priestupok pokutou do 50.000 Ks alebo aj väzením (uzamknutím) do šesť mesiacov, ako aj — ak ide o priestupok, spáchaný pri prevodzovaní živnosti — stratou živnostenského oprávnenia. Pre prípad nedobytnosti pokuty treba uložiť náhradný trest väzenia (uzamknutia) do šesť mesiacov. Tieto tresty môžu byť uložené tiež súčasne, v tomto prípade však nesmie trest na slobode spolu s náhradným trestom za nedobytnú pokutu robiť viac, ako šesť mesiacov.

(²) Veci, ktorými bol trestný čin podniknutý, ktoré nim boli získané, alebo ktoré sú ku spáchaniu trestného činu zrejme určené, možno vyhlásiť za prepahlé v prospech štátu, a to aj vtedy, keď páchatel nemôže byť stíhaný alebo odsúdený.

§ 16.

Vládne nariadenie zo dňa 12. marca 1934, čís. 51 Sb. z. a n. o niektorých opatreniach, týkajúcich sa výroby a predaja umelých jedlých tukov, v znení vládneho nariadenia zo dňa 14. decembra 1934, čís. 253 Sb. z. a n. a vlád. nar. zo dňa 28. februára 1936, čís. 43 Sb. z. a n., ako aj vlád. nar. zo dňa 20. apríla 1934, čís. 77 Sb. z. a n., ktorým sa zčasti zakazuje používanie umelých jedlých tukov v živnostiach pekárskych a vlád. nar. zo dňa 2. marca 1939, čís. 49 Sb. z. a n. I. o niektorých opatreniach, týkajúcich sa výroby a predaja umelých jedlých tukov, sa zrušujú.

§ 17.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vzťahuje sa i na príslušné pomery vo výrobe a predaji umelých jedlých tukov v dobe od 1. januára 1939; prevedie ho minister hospodárstva v dohode so všetkými zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sívák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

55.

Vládne nariadenie zo dňa 12. apríla 1939

o poistení zamestnancov pre prípad nemoci, invalidity, staroby a úrazu.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Názov Zemskej úradovne pre poisťovanie robotníkov na Slovensku v Bratislave, zriadenej podľa § 5 vlád. nar. zo dňa 23. septembra 1919, č. 516 Sb. z. a n., prípadne článkom I. vlád. nar. zo dňa 24. júna 1937, č. 127 Sb. z. a n., sa pozmeňuje a znie: „Ústredná sociálna poisťovňa v Bratislave“.

§ 2.

Na území Slovenského štátu preberá Ústredná sociálna poisťovňa v Bratislave pôsobnosť Ústrednej sociálnej poisťovne v Prahe, stanovenú zákonom o poistení zamestnancov pre prípad nemoci, invalidity a staroby zo dňa 9. októbra 1924, č. 221 Sb. z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon pozmeňujúcich a doplňujúcich, ďalej uvádzaný ako poisťovací zákon.

§ 3.

Hnuteľný majetok a všetky práva a pohľadávky Ústrednej sociálnej poisťovne v Prahe a Penzijného ústavu zamestnancov sociálne poisťovacích ústavov v republike Česko-Slovenskej v Prahe, ktoré sú

uložené alebo sa nachádzajú na území Slovenského štátu, prechádzajú dňom 14. marca 1939 do vlastníctva Ústrednej sociálnej poisťovne v Bratislave; nehnuteľný majetok berie Ústredná sociálna poisťovňa v Bratislave do dočasnej správy.

§ 4.

(¹) Správnym orgánom Ústrednej sociálnej poisťovne v Bratislave je predstavenstvo, ktoré sa skladá z predsedu, z dvoch podpredsedov a zo štyroch ďalších členov. Každý z týchto ďalších štyroch členov má svojho náhradníka, ktorý ho zastupuje v jeho neprítomnosti. Jeden podpredseda a dvaja ďalší členovia a náhradníci týchto dvoch sú zo skupiny poistencov a druhý podpredseda a ostatní dvaja členovia a ich náhradníci sú zo skupiny ich zamestnávateľov. Podpredsedovia sa striedajú v zastupovaní a ich poradie určuje predseda. Predseda, podpredsedovia a aspoň jeden ďalší člen a jeho náhradník zo skupiny poistencov a zo skupiny ich zamestnávateľov musia bývať v sídle poisťovne.

(²) Predstavenstvo je schopné k usnášaniam, ak vedľa predsedajúceho je prítomných aspoň po dvoch členoch zo skupiny poistencov a zamestnávateľov.

(³) Usnesenie predstavenstva je platné, ak bola schôdzka riadne zvolaná a ak sa vyslovila pre návrh väčšina hlasujúcich a pre návrh boli odovzdané najmenej 3 hlasy.

(⁴) Na predstavenstvo Ústrednej sociálnej poisťovne v Bratislave prechádza pravomoc správnych orgánov Ústrednej sociálnej poisťovne v Prahe a správnych orgánov Zemskej úradovne pre poisťovanie robotníkov v Bratislave. Pôsobnosť, ktorá je vyhradená riaditeľstvom Ústrednej sociálnej poisťovne podľa poisťovacieho zákona, vykonáva vedúci úradník nemocenského odboru Ústrednej sociálnej poisťovne v Bratislave.

(⁵) Revízná komisia Ústrednej sociálnej poisťovne v Bratislave skladá sa z predsedu a z dvoch členov, a to jedného zo skupiny poistencov a jedného zo skupiny ich zamestnávateľov. Každý člen má svojho náhradníka.

(⁶) Revízná komisia prevádza aspoň dva razy do roka riadne revízie pokladnice a účtovníctva poisťovne, príslušných kníh, listín a dokladov, koná tiež revízie mimoriadne, nemovite k vyzvaniu predsedu. Preskúmava tiež ročnú účtovnú zá-

vierku a pripojuje k nej svoje poznámky. O výsledku revízie podáva predsedovi písomnú zprávu, ktorú predseda predkladá v najbližšej schôdzke predstavenstva.

(⁷) Predstavenstvo a jeho náhradníkov, ako aj revíznú komisiu a jej náhradníkov vymenúva na šesť rokov ministerstvo vnútra, vypočítajúc ústredné odborové organizácie zamestnancov a zamestnávateľov. Ministerstvo vnútra môže aj pred uplynutím funkčnej doby celé predstavenstvo a revíznú komisiu alebo jednotlivých ich členov pozbaviť funkcie a na ich miesto vymenovať nové osoby, pridržiavajúc sa ustanovení tohto paragrafu. Každé vymenovanie a zbavenie funkcie je platné odo dňa uverejnenia v Úradných novinách.

§ 5.

(¹) Vedúci úradníci jednotlivých odborov zúčastňujú sa schôdzok správnych orgánov Ústrednej sociálnej poisťovne v Bratislave s hlasom poradným, ale len vtedy, keď nejde o veci, ktoré sa týkajú ich osoby, alebo osoby spriaznenej s nimi v linii priamej vôbec a pobočnej až do druhého stupňa.

(²) Ak usnesenie správnych orgánov je v rozpore s platnými predpismi, alebo na škodu ústavu, vedúci úradníci alebo v ich neprítomnosti ich námestníci, sú oprávnení a povinní, a to každý pre svoj odbor, predložiť to usnesenie k rozhodnutiu ministerstvu vnútra a zadržať výkon až do tohto rozhodnutia.

§ 6.

Nemocenský odbor Ústrednej sociálnej poisťovne v Bratislave prevádza invalidné a starobné poistenie v zvláštnom oddelení s oddeleným hospodárením a účtovaním.

§ 7.

(¹) Všetky okresné nemocenské poisťovne premeňujú sa na okresné sociálne poisťovne, ktoré sú výlučnými nositeľkami nemocenského poistenia podľa poisťovacieho zákona okrem prípadu uvedeného v § 12 tohto nariadenia.

(²) Ustanovenia § 4 okrem odstavca 4 a 6 platia obdobne tiež pre okresné sociálne poisťovne s tým, že predsedu, členov a náhradníkov predstavenstva a revíznej komisie vymenúva predstavenstvo Ústrednej sociálnej poisťovne v Bratislave vypočítajúc ústredné odborové organizácie zamestnancov a zamestnávateľov. Pred-

stavenstvo Ústrednej sociálnej poisťovne a ministerstvo vnútra môže aj pred uplynutím šiestich rokov celé predstavenstvo a revíziu komisu alebo jednotlivých ich členov pozbaviť funkcie. Každé vymenovanie a pozbavenie funkcie platí odo dňa, keď bolo schválené ministerstvom vnútra a uverejnené v Úradných novinách. Ak by Ústredná sociálna poisťovňa nevymenovala predstavenstvo a revíziu komisu do 30 dní od vyhlásenia tohto nariadenia inak však od doby, keď vymenované osoby odpadli alebo boli zbavené svojej funkcie, prechádza toto vymenovacie právo na ministerstvo vnútra.

(¹) Na predstavenstvo prechádza právomoc prislúchajúca predstavenstvu a spoločnej schôdzke predstavenstva a dozorného výboru a na revíziu komisiu právomoc dozorného výboru podľa poisťovacieho zákona.

§ 8.

Ústredná sociálna poisťovňa v Bratislave sa zmocňuje, aby pre svojich zamestnancov a pre zamestnancov okresných sociálnych poisťovní vypracovala služebný a disciplinárny poriadok, ktorý má obsahovať tiež predpisy ohľadne ich služebných a zaopatrovacích požitkov. Tento služebný a disciplinárny poriadok schvaľuje minister vnútra a financií. Kým sa tak stane, prevádza penzijné zaopatrenie zamestnancov okresných sociálnych poisťovní Ústredná sociálna poisťovňa v Bratislave.

§ 9.

Funkcia splnomocnenca ministerstva vnútra, stanoveného pre Ústrednú sociálnu poisťovňu v Bratislave, prípadne zástupcov Ústrednej sociálnej poisťovne, stanovených pre okresné sociálne poisťovne, trvá do doby, kým správu neprevezmú správne orgány, uvedené v §§ 4 a 7 tohto nariadenia.

§ 10.

Rozhodčí súd, poisťovací súd a hlavný poisťovací súd podľa poisťovacieho zákona skladá sa, okrem predsedu, potrebného počtu podpredsedov a ďalších sudcov z povolania, zo šiestich prisediacich, z ktorých traja sú zo skupiny poistencom a traja sú zo skupiny ich zamestnávateľov. Každý z prisediacich má svojho náhradníka. Štyria prisediaci a to dvaja zo skupiny poistencom a dvaja zo skupiny ich zamestnávateľov

musia bývať v sídle príslušného súdu. Prisediacich a ich náhradníkov vymenúva na dobu šesť rokov ministerstvo vnútra v dohode s ministerstvom pravosúdia vypočítujúc ústredné odborové organizácie zamestnancov a zamestnávateľov. Zbavenie funkcie a vymenovanie nových osôb je prípustné i pred uplynutím funkčnej doby.

§ 11.

Okresné nemocenské poisťovne, ktoré prevzaly časť obvodu pôsobnosti okresných nemocenských poisťovní, ktorých sídlo zostalo na území postúpenom cudzej moci, alebo okresné nemocenské poisťovne z týchto čiastok znova zriadené, nevstupujú do smlúv a záväzkov týchto poisťovní. Toto ustanovenie nevzťahuje sa na dávky nemocenského poistenia priznané poistencom bývajúcim na Slovensku.

§ 12.

(¹) Pre závodnú nemocenskú poisťovňu Slovenskej úč. plavebnej spoločnosti dunajskej v Bratislave a jej rozš. dčí súd platia všeobecné ustanovenia poisťovacieho zákona v znení tohto nariadenia s tým, že

a) spoločnosť obstará na vlastnú zodpovednosť a svojím nákladom vedenie účtov a pokladnice;

b) ak nestačí imanie sociálnej poisťovne k úhrade bežných výdavkov, poskytne spoločnosť potrebné bezúročné preddávky;

c) ak poisťné nestačí na úhradu povinných dávok, ačkoľvek bolo už zvýšené na 5,5% stredného denného zárobku, doplatí spoločnosť zo svojho, čo bude treba k ich úhrade;

d) členov predstavenstva a revíznej komisie, ktorí majú byť vymenovaní zo skupiny zamestnávateľov, vymenúva spoločnosť;

e) Ústredná sociálna poisťovňa vymenuje vedúceho úradníka a to po vypočítaní spoločnosti. Jeho služebné požitky hradí spoločnosť.

(²) Ministerstvo vnútra môže na návrh Ústrednej sociálnej poisťovne zrušiť závodnú nemocenskú poisťovňu Slovenskej úč. plavebnej spoločnosti dunajskej v Bratislave.

§ 13.

Právne predpisy, upravujúce na území Slovenského štátu poistenie pre prípad

nemoci, invalidity a staroby podľa zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení predpisov ho dopĺňujúcich a pozmeňujúcich a poistenie pre prípad úrazu podľa zák. čl. XIX:1907 a právnych predpisov ho dopĺňujúcich a pozmeňujúcich, ostávajú aj naďalej v platnosti, pokiaľ neodporujú zákonu zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte a jednotlivým ustanoveniam tohto nariadenia.

§ 14.

Tomuto nariadeniu priznáva sa účinnosť dňom 14. marca 1939 a splní ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

§ 5.

Vládne nariadenie zo dňa 12. apríla 1939

o splácaní zbytkov zaručených pôžičiek podľa § 21. zákona zo dňa 21. decembra 1937, č. 260 Sb. z. a n., o náhrade podľa zákonov o stavebnom ruchu.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4. zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Pre splácanie zbytkov zaručených pôžičiek podľa § 21, odst. 1 zákona č. 260/1937 Sb. z. a n. namiesto dlhopisov 4-5% unifikačnej pôžičky majú byť vydávané dlhopisy 4-5% štátnej pôžičky Slovenského štátu.

§ 2.

(¹) Minister financií sa zmocňuje, aby vydal dlhopisy podľa ustanovení § 1 v potrebnom množstve podľa podmienok stanovených v § 21, odst. 2 zák. č. 260/1937 Sb. z. a n.

(²) Tieto dlhopisy budú umorené do konca roku 1987 slosovaním, ktorého začiatok ustanoví minister financií vyhláškou v Slovenskom zákonníku.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a splní ho minister vnútra v dohode s ministrom financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

57.

Vládne nariadenie zo dňa 12. apríla 1939

o daňových úľavách na opravy domov.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4. zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Platnosť zákona zo dňa 13. decembra 1937, č. 255 Sb. z. a n., o daňových úľavách na opravy domov, sa rozširuje so zmenami uvedenými v §§ 2 a 3 na opravy, s ktorými sa započne po vyhlásení tohto nariadenia a ktoré budú dokončené do 31. decembra 1939.

§ 2.

Daňová úľava podľa § 1, odst. 3 a § 3 zák. č. 255/1937 Sb. z. a n. záleží v tom, že časť nákladu vynaloženého na opravy, určené v týchto ustanoveniach, odpočítajú sa od vyrubovacieho základu dane činzovej v berných rokoch 1941 a 1942.

§ 3.

1. Keď sa vlastník domu domáha daňovej úľavy, musí predložiť bernej správe súčasne s priznaním k činzovej dani na berný rok 1941 kolku prosté osvedčenie, obsahujúce údaje uvedené v § 6, odst. 1 zák. č. 255/1937 Sb. z. a n.

2. O osvedčenie podľa odstavca 1 musí vlastník domu podať u obce do konca januára 1940 kolku prostú žiadosť, doloženú podľa ustanovenia § 6, odst. 2. tohto zákona. O žiadosti rozhodne obec najneskoršie do 31. októbra 1940 s konečnou platnosťou. Keď obec v tejto lehote o žiadosti nerozhodne, môže sa vlastník domu domáhať daňovej úľavy u bernej správy

kolku prostou žiadosťou, podanou súčasne s priznaním k dani činžovej na berný rok 1941 a doloženou podľa ustanovení § 6, odst. 2 tohto zákona.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a splní ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

58.

Vládne nariadenie zo dňa 12. apríla 1939

o úprave štátnej štatistickej služby.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Všetky štátne, samosprávne, cirkevné a iné úrady, všetky verejné miestne i záujmové sväzky, ďalej spolky, družstvá a zárobkové spoločnosti, ako aj každý obyvateľ štátu, vykonávajú povinnosti, uložené im zákonom zo dňa 28. januára 1919, číslo 49 Sb. z. a n., o organizácii štatistickej služby a zákonom zo dňa 13. júla 1922 číslo 235 Sb. z. a n., ako aj ustanoveniami, vydanými podľa týchto zákonov, majú odo dňa účinnosti tohto nariadenia predkladať povinné hlásenia, štatistické výkazy a štatistické ohlášky štatistickému úradu v Bratislave, zriadenému v rámci úradu predsedu vlády.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; splnia ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

59.

Vládne nariadenie zo dňa 12. apríla 1939

o zmene a doplnení vládneho nariadenia zo dňa 18. marca 1939 č. 23 Sl. z., ktorým sa zrušujú niektoré diely štátnych zamestnancov.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo 14. marca 1939 č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

ČL I.

Ustanovenie § 1 vládneho nariadenia zo dňa 18. marca 1939 č. 23 Sl. z., ktorým sa zrušujú niektoré diely štátnym zamestnancom, nahrádza sa týmto znením:

1. zamestnancovi neprielúcha žiadna náhrada služobných výdavkov z titulu:

a) pôvodného alebo opätovného prijatia do štátnej služby,

b) konania cesty cieľom složenia odbornej skúšky,

c) presťahovania sa pri preložení z úradnej moci podľa sťahovacieho normálu z roku 1804.

2. Zrušujú sa všetky ustanovenia, pokiaľ zakladajú právne nároky na diely z akýchkoľvek titulov, okrem diel prísluňchajúcich pri služobnej ceste.

ČL II.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom 25. marca 1939 a vykonávajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

60.

Vládne nariadenie zo dňa 12. apríla 1939

o provízijnom poistení u Revírnej bratskej pokladnice.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939 číslo 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

§ 1 vládneho nariadenia zo dňa 24. marca 1939 číslo 31 Sl. z. sa dopĺňa odstavcom druhým, ktorý zneje:

Všetok majetok Ústrednej bratskej pokladnice v Prahe, ktorý je uložený na území Slovenského štátu, najmä nemovitosti, pohľadávky, vklady u peňažných ústavov, cenné papiere a iné majetkové hodnoty, prechádzajú od 14. marca 1939 do vlastníctva Revirnej bratskej pokladnice v Bratislave.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 14. marca 1939 a splní ho minister dopravy a ver. prác v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	Čatloš v. r.

61.

Vládne nariadenie zo dňa 12. apríla 1939,

ktorým sa menia niektoré ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 14. júla 1922 čis. 198 Sb. z. a n.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939 čis. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Vládne nariadenie čis. 198/1922 Sb. z. a n. sa mení takto:

(¹) V hlave I, § 4, odst. 2, v hlave IV, § 40, odst. 2, § 42, odst. 1 slová „policačného riaditeľstvu v Prahe“ sa nahrádzajú slovami „policačného riaditeľstvu v Bratislave“.

V hlave IV, § 41, odst. 1, slová „Policačné riaditeľstvo v Prahe“ sa nahrádzajú slovami „Policačné riaditeľstvo v Bratislave“.

(²) V hlave II, § 14 odstavce 2 a 3 sa menia a budú znieť:

Pre tie osoby, ktoré sa narodily v cudzine alebo rodisko ktorých sa nedá zistiť, vedie oddelenie register trestov štátne zastupiteľstvo v sídle ministerstva pravosúdia Slovenského štátu.

Odsúdenie Cigánov sa zapisuje jak do obecne príslušného registra trestov (odst. 1 a 2), tak aj do zvláštného ústredného registru trestov Cigánov, ktorý vedie pre celé územie štátu štátne zastupiteľstvo v sídle ministerstva pravosúdia Slovenského štátu.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Prevedú ho minister vnútra a minister pravosúdia v porozumení s ministrom zahraničných vecí.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	Čatloš v. r.

62.

Vládne nariadenie zo dňa 12. apríla 1939

o najvyššom správnom súde.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939 čis. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

§ 1.

Zriadenie najvyššieho správneho súdu a jeho sídlo.

Pre oblasť Slovenského štátu zriaďuje sa najvyšší správny súd so sídlom v Bratislave.

§ 2.

Príslušnosť.

(¹) Najvyšší správny súd rozhoduje vo všetkých prípadoch, v ktorých niekto tvrdí, že nezákonným rozhodnutím alebo opatrením správneho úradu bolo porušené jeho právo.

(²) Správnymi úradmi proti rozhodnutiam, alebo opatreniam ktorých môže sa ponosa na najvyšší správny súd podať, sú orgány správy štátnej, aj orgány správy krajinskej, okresnej a obecnej.

(³) Rozhodnutie alebo opatrenie neprešáva byť výrokom správneho úradu preto, že pri rozhodovaní alebo v stolici poslednej alebo v niektorej stolici nižšej zúčastnil sa, ako člen rozhodujúceho, alebo nariaďujúceho úradu, riadny sudca.

(¹) Najvyšší správny súd rozhoduje o nárokoch proti štátu vtedy, keď o týchto nárokoch už rozhodly v medziach svojej príslušnosti v inštančnom poradí správne úrady a ak ide len o preskúmanie tohto rozhodnutia.

§ 3.

Z príslušnosti najvyššieho správneho súdu sú okrem vecí, o ktorých to ustanovili zákony, vylúčené:

a) vecí, o ktorých patrí rozhodovať súdom;

b) ponosy proti vymenovaniu na verejné úrady a do verejných služieb, pokiaľ nejde o porušenie uplatňovaného práva navrhovacieho, alebo menovacieho, alebo nároku na vymenovanie.

§ 4.

(¹) Najvyšší správny súd skúma svoju príslušnosť z povinnosti úradnej.

(²) O námietke nepríslušnosti rozhoduje najvyšší správny súd pravidlom sám (§ 8).

Všeobecné zásady o súdníctve najvyššieho správneho súdu.

§ 5.

(¹) Najvyšší správny súd pokračuje na popud strán.

(²) Ponosu na najvyšší správny súd možno podať, ak vec bola vybavená v stanovenom správnom inštančnom poradí.

(³) Ak sa zmešká porad správnych stolíc, vylučuje sa ponosa na najvyšší správny súd.

§ 6.

(¹) Najvyšší správny súd rozhoduje pravidlom na základe skutkovej podstaty, ktorú vzala za základ rozhodnutia posledná správna stolica.

(²) Ak najvyšší správny súd zistí v medziach ponosových bodov, že táto skutková podstata je v rozpore so spismi, alebo že potrebuje v podstatných bodoch doplnenia, alebo že sa nedbalo podstatných foriem správneho pokračovania a ak môže tieto nedostatky sám odstrániť, zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie rozsudkom a rozhodne sám v merite veci; ak nemôže tieto nedostatky sám odstrániť, rozviaže napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie usnesením a vráti vec správneho úradu, aby vydal nové rozhodnutie

alebo opatrenie súc pri tom viazaný právny názorom najvyššieho správneho súdu.

Ináč najvyšší správny súd rozhoduje vždy vo veci samej rozsudkom.

§ 7.

Najvyšší správny súd má to isté právo skúmať platnosť zákonov a nariadení, ako riadne sudy.

§ 8.

Kompetenčné konflikty.

Rozhodovanie o kompetenčných konfliktoch medzi najvyšším správnym súdom a riadnymi súdmi upravuje osobitný zákon zo dňa 2. novembra 1918 č. 3 Sb. z. a b. (§§ 3 až 6).

Složenie najvyššieho správneho súdu a ustanovenia o službe u neho.

§ 9.

(¹) Členmi najvyššieho správneho súdu sú prezident, senátni prezidenti a senátni radcovia najvyššieho správneho súdu.

(²) Členovia najvyššieho správneho súdu rovnajú sa hodnosťou a platou členom najvyššieho súdu, obdobného služobného postavenia. Vymenúva ich z osôb práva znalých hlava štátu na návrh vlády. Aspoň tretina týchto členov musí mať spôsobilosť pre sudcovský úrad. Ak nejde o miesto prezidenta, podáva vláde dobrozdanie o tom, ako sa má miesto obsadiť, prezident a ak niečo v tom prekáža, jeho zástupca.

(³) Najvyššiemu správne mu súdu sa pridelí potrebný počet pomocných referentov, vedúcich a ostatných síl sekretariátu, ďalej zamestnancov účtovnej a kancelárskej služby, kancelárskej služby pomocnej a zriadeneckej služby.

(⁴) Pomocní referenti sa vyberajú z osôb práva znalých. Ustanovuje ich vláda na čas potreby, najďalej však na tri roky na návrh prezidenta najvyššieho správneho súdu. Úradníci štátnych úradov správnych sú povinní prijať službu pomocných referentov. Ostatné osoby môžu byť ustanovené pomocnými referentmi len so svojím súhlasom, neštátni zamestnanci verejných, pokiaľ ostávajú vo svojom služobnom pomere, okrem toho len so súhlasom zamestnávateľovým. Prezident najvyššieho správneho súdu zbavuje pomocného referenta služby na najvyššom správnom súde; verejný úradník (sudca) vráti sa po-

tom na úrad (na súd), od ktorého bol povolaný ku službe na najvyššom správnom súde.

(^o) Pomocní referenti majú pripravovať zprávy a návrhy pre jednania súdov v senátoch, vykonávať aj iné práce konceptné a zaoštievať funkcie zapisovateľské. Pri poradení senátu patrí im poradný hlas.

(^o) Pomocní referenti sú pri výkone tejto svojej funkcie samostatní a neodvislí a nesmú vykonávať iné, stále ani dočasne, platené funkcie. Počas svojej funkcie majú pomocní referenti rovnaké služobné povinnosti ako členovia najvyššieho správneho súdu. Podliehajú disciplinárnej právomoci ako členovia tohto súdu, a to s dôsledkami tiež pre služobný pomer, z ktorého boli povolaní k službe na najvyššom správnom súde. Pomocní referenti z radu verejných zamestnancov nesmú výkonom svojej funkcie utrpieť újmy na svojich služobných a platových pomeroch.

(^o) Služobné a platové pomery pomocných referentov z radu iných ako verejných zamestnancov sa upravujú smluvou.

(^o) Podrobnosti k ustanoveniam odstavcov 4 až 7, najmä k ustanoveniam o služobných a platových pomeroch pomocných referentov, určí vláda.

(^o) Funkciami pomocných referentov môžu sa poveriť aj sily sekretariátu najvyššieho správneho súdu.

(^o) Potrebný počet služobných miest systemizuje vláda na návrh prezidenta.

§ 10.

(¹) Pre členov najvyššieho správneho súdu platia všeobecné ustanovenia pre sudcov.

(²) Funkcie prikázané zákonom zo dňa 21. mája 1868 č. 46 r. z. disciplinárnemu súdu, vykonáva ohľadne členov najvyššieho správneho súdu tento súd sám, v senáte složenom z najstaršieho senátneho prezidenta ako predsedu a z dvoch senátnych radcov najvyššieho správneho súdu. Členov senátu, náhradníka predsedu a členov vymenúva prezident najvyššieho správneho súdu po vypočutí senátnych prezidentov.

(³) Podrobnejšie ustanovenia o použití zákona č. 46/1868 r. z. na členov najvyššieho správneho súdu môže vydať vláda nariadením.

§ 11.

Členovia najvyššieho správneho súdu v Prahe, pokiaľ nie sú slovenskými štát-

nými príslušníkmi, nadobúdajú vymenovaním za členov najvyššieho správneho súdu a složením prisahy štátne občianstvo Slovenského štátu a domovské právo v sídle najvyššieho správneho súdu.

§ 12.

Podrobnejšie ustanovenia o služobnom postavení členov najvyššieho správneho súdu a iných jeho zamestnancov sa vyhradzujú nariadeniu o vnútornom usporiadaní najvyššieho správneho súdu.

§ 13.

(¹) Najvyšší správny súd rokuje a rozhoduje pravidlom v senátoch složených z predsedu a z dvoch členov najvyššieho správneho súdu.

(²) Ak najvyšší správny súd, rozhodujúci o určitej právnej otázke zaujal znovu ten istý právny náhľad, odchýlny od právneho náhľadu žalovaného úradu, môže prezident najvyššieho správneho súdu predložiť túto právnu otázku k posúdeniu a usneseniu rozšírenému senátu, složenému z predsedu a zo 6 členov najvyššieho správneho súdu. Na odôvodnený návrh ministerstva podaný so schválením vlády, je prezident povinný predostrieť tomuto senátu na posúdenie a usnesenie právnu otázku, o ktorej najvyšší správny súd rozhodujúci prejavil už určitý právny názor.

(³) Ak rozšírený senát sotrvá, usnášajúc sa podľa predchádzajúceho odstavca, na právnom názore, ktorý najvyšší správny súd rozhodujúci doteraz zastával, oznámi prezident usnesenie senátu aj s odôvodnením predsedníctvu vlády a všetkým ministerstvám a dá uverejniť takto prijatú právnu zásadu bez odôvodnenia v Úradných novinách. Uverejnená právna zásada je pre správne úrady záväzná.

(⁴) Prezident najvyššieho správneho súdu je oprávnený a na odôvodnený návrh ministerstva podaný so schválením vlády, povinný ešte znovu predložiť rozšírenému senátu (odstavec 2. veta 1) na nové uváženie a usnesenie právnu otázku, ktorá bola rozriešená právnou zásadou uverejnenou podľa predchádzajúceho odstavca. Usnesenie o zmene takejto právnej zásady vyžaduje dve tretiny hlasov. Ak sa senát usnesie na zmene uverejnenej právnej zásady, platí primerane ustanovenie predchádzajúceho odstavca. Ináč sa usnesenie senátu, ak bolo vyvolané návrhom ministerstva, oznámi s odôvodnením predsedníctvu vlády a všetkým ministerstvám.

(¹) Všetkým ministerstvám treba poskytnúť príležitosť, aby písomne alebo vyslaným zástupcom ústne predniesli rozšírenému senátu svoje právne stanovisko o právnej otázke, ktorá má byť rozriešená podľa odst. 2 až 4.

(²) Rokovací poriadok určí, kedy je prezident najvyššieho správneho súdu oprávnený alebo povinný vyvolať ešte v iných prípadoch, než ktoré sú uvedené v odstavcoch 2 až 4, usnesenie rozšírených senátov a ako sú tieto senáty složené. Najmä nech je k tomu povinný, ak zistí nejednotnosť rozhodovania najvyššieho správneho súdu.

(³) Právne zásady, na ktorých sa rozšírené senáty usnesú, sú záväzné pre najvyšší správny súd. Podrobnosti určí rokovací poriadok.

(⁴) Senáty zostavuje prezident najvyššieho správneho súdu.

Pokračovanie pred najvyšším správnym súdom: lehota na podanie ponosy.

§ 14.

(¹) Ponosa musí sa podať priamo na najvyšší správny súd do tridsať dní počítajúc od doručenia napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia vydaného v poslednej stolici (§ 5). Deň doručenia musí sa v ponose udaf.

(²) Do lehoty nepočítajú sa dni poštovej dopravy.

(³) Ak posledný deň lehoty padne na nedeľu alebo sviatok, končí sa lehota najbližším všedným dňom.

§ 15.

Navrátenie v predošlý stav pre zmeškanie lehoty § 14. je neprípustné.

§ 16.

Právne účinky podanej ponosy.

Ponosa podaná na najvyšší správny súd nemá odkladného účinku. Ponosujúca sa strana však môže žiadať odklad u žalovného úradu, ktorý ho povolí, ak verejné záujmy nevyžadujú neodkladného výkonu a ak by strane z tohto výkonu vznikla nenahraditeľná ujma. Rozhodnutie úradu podľa predchádzajúcej vety je konečné (§ 5).

§ 17.

Obsah a inštruovanie ponosy.

(¹) Ponosa na najvyšší správny súd musí presne označiť rozhodnutie alebo opatre-

nie, ktoré napadá, ponosové body, a ak strana predkladá doklady k ponose, treba tieto pripojiť v prvopise alebo v opise.

(²) Ponosu musí podpísať advokát.

§ 18.

Spolužalované strany.

Ponosujúca sa strana môže v tomto prvom podaní žalovať podľa správneho úradu hneď tiež osoby, ktorým by bolo na újmu, keby sa rozhodnutie alebo opatrenie zrušilo.

§ 19.

(¹) Ku každej ponose treba pripojiť opis ponosy, ako aj opis všetkých príloh.

(²) Ak sú tu spolužalované strany (§ 18), musí ponosovateľ okrem toho predložiť toľko opisov svojho podania a príloh, aby každej z týchto strán mohlo sa doručiť jedno vyhotovenie.

§ 20.

Odmietnutie a limina.

(¹) Ponosy, ktoré sa nehodia na rokovanie pre zrejmu nepríslušnosť najvyššieho správneho súdu, alebo pre zameškanie zákonnej lehoty, odmietnu sa bez ďalšieho pokračovania; to isté platí o ponosách, ktorým bráni námietka veci rozhodnutej alebo námietka nedostatku legitimácie k ponose, pokiaľ aj tieto nedostatky sú zjavné.

(²) Ak chýbajú formálne zákonné náležitosti, vráti najvyšší správny súd ponosu na odstránenie nedostatkov a určí na to primeranú lehotu najmenej 8 dní (§ 14, odst. 1, veta 2, § 17, § 19).

(³) Ponosu vrátenú na opravu odmietne súd bez ďalšieho pokračovania, ak nebola v stanovenej lehote opravená a znovu predložená.

§ 21.

(¹) O odmietnutí ponosy, alebo o vrátení ponosy na opravu rozhoduje najvyšší správny súd v neverejnom zasadnutí a to v senátoch.

(²) Usnesenie o odmietnutí sťažnosti oznámi sa správnemu úradu, ktorého rozhodnutie alebo opatrenie ponosou sa napadá.

Predbežné pokračovanie.**§ 22.**

(¹) V jednoduchých sporoch, najmä ak nie je sporná skutková podstata v ponose uvedená, ale iba právna otázka, môže zadržať najvyšší správny súd pojednávanie (§ 27) bez zavedenia písomného prípravného pokračovania.

(²) V iných prípadoch doručí najvyšší správny súd ponosu v opisoch, ponosovateľom predložených, aj s prílohami žalovanému úradu a ostatným spolužalovaným stranám a vyzve ich, aby podali odvetný spis v lehote, ktorú určí medzi 15—30 dňami.

(³) O počítaní tejto lehoty platia tie isté zásady, ako pre lehotu na podanie ponosy (§§ 14, 15).

(⁴) Odvetný spis treba podať vo dvoch vyhotoveniach a ak má prílohy, majú sa pripojiť aj opisy príloh.

(⁵) Duplikát s opisom príloh doručí sa ponosovateľovi.

§ 23.

(¹) Ak najvyšší správny súd uzná za potrebné, môže dať zúčastneným úradom aj stranám príležitosť repliky a dupliky.

(²) Lehoty na podanie týchto spisov nemôžu byť dlhšie ako 30 dní.

§ 24.

Ak niektorý zo spisov uvedených v §§ 22 a 23 nebol podaný, nie je to na prekážku ďalšieho pokračovania.

§ 25.

(¹) Na prípravu pojednávania môže najvyšší správny súd nariadiť výsluch zúčastnených strán a úradu, najmä tiež oznámenie spisov o prevedenom správnom pokračovaní.

(²) Vypočutie úradu koná sa písomne.

(³) Stranám a ich zástupcom je dovolené nahliadnuť do spisov, ktoré si najvyšší správny súd vyžiadal (odstavec 1) a vyhotoví ich odpisy. Spisy (čiastky spisov), ktoré sú vylúčené z nahliadnutia strán v príslušnom správnom pokračovaní, ako aj podľa výslovného právneho ustanovenia, môžu byť vylúčené z nahliadnutia strán aj z pokračovania pred najvyšším správnym súdom. Z nahliadnutia nemožno však vylúčiť spisy alebo ich časti, pokiaľ obsahujú zistenie okolností, ktoré žalovaný úrad uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia alebo opatrenia, vyjmúc tie, ktoré treba

utajiť v záujme obrany štátu, alebo podľa výslovného právneho ustanovenia. Z nahliadnutia nie sú v žiadnom prípade vylúčené spisy, do ktorých majú strany a ich zástupci právo nahliadnuť podľa ustanovenia príslušného správneho pokračovania.

(⁴) Žalovaný úrad, posielajúc spisy najvyššiemu správemu súdu, oznámi, či a ktoré časti spisov majú byť z nahliadnutia vylúčené. Náhľadom žalovaného úradu o tom, ktoré spisy majú byť vylúčené z nahliadnutia v záujme obrany štátu, je, s výhradou poslednej vety odstavca 3, najvyšší správny súd viazaný. V ostatných prípadoch rozhodne člen súdu, prezidentom najvyššieho správneho súdu k tomu určený, o práve strany alebo ich zástupcu nahliadnuť do spisov, ktoré majú byť podľa oznámenia žalovaného úradu z nahliadnutia vylúčené.

(⁵) Strane (jej zástupcovi), ktorá požiada o nahliadnutie do spisov, musí sa oznámiť, či správny úrad oznamuje, že určité spisy alebo ich časti majú byť vylúčené z nahliadnutia.

§ 26.

Hoci ponosa výslovne nesmeruje proti iným stranám (§ 18), má najvyšší správny súd sa postarať, aby v pokračovaní, ktoré sa pred ním koná, boli vypočuté všetky osoby na predmete rozhodnutia zúčastnené a aby sa im dala možnosť brániť svoje práva.

Ústne pojednávanie.**§ 27.**

(¹) Po skončení predbežného pokračovania, rozhodne najvyšší správny súd o ponose vo verejnom ústnom pojednávaní, ak nerozhodne o nej podľa odstavca 4 v zasadnutí neverejnom, na základe spisov.

(²) Verejné ústne pojednávanie nariadi prezident najvyššieho správneho súdu a predvolá naň zúčastnené úrady a strany.

(³) V predvolaní sa upozorní na právo strán a ich zástupcov, že môžu nahliadnuť do spisov a vyhotoví si ich opisy (§ 25, odst. 3).

(⁴) V neverejnom zasadnutí môže súd na základe spisov rozhodnúť o ponose:

a) ak uzná, aby napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie bolo rozviazané pre vadnosť (§ 6, odst. 2), za ktorú sa považuje aj nepríslušnosť úradu k vydaniu napadnutého rozhodnutia, alebo opatrenia,

b) ak ponosovateľom v ponose, alebo žalovaným úradom alebo spolužalovanou stranou, alebo k pokračovaniu podľa § 26 pribranou, v lehote určenej na podanie odvetného spisu, nebol podaný návrh, aby sa konalo verejné ústne pojednávanie. Ak ponosovateľ odvolá návrh na konanie verejného ústneho pojednávania až v priebehu pokračovania pred najvyšším správnym súdom, môže žalovaný úrad, strana spolužalovaná, alebo k pokračovaniu podľa § 26 pribraná, v lehote súdom určenej navrhnúť, aby sa konalo verejné ústne pojednávanie.

§ 28.

(¹) Verejnosť pojednávania môže sa usnesením súdu vylúčiť z dôvodu mravnosti alebo verejného poriadku.

(²) V takom prípade každý účastník má právo žiadať, aby sa dovolil prístup na pojednávanie trom osobám, ktoré si zvolí za dôverníkov.

§ 29.

(¹) Zástupcu správneho úradu k ústnemu pojednávaniu vyšle ministerstvo, ktorého rozhodnutie sa ponosou napadá alebo do oboru pôsobnosti ktorého vec patrí.

(²) Ak ponosa smeruje proti rozhodnutiu, alebo opatreniu orgánov správy okresnej alebo obecnej, vyšle zástupcu tento orgán; ak o to požiada tento orgán, vyšle zástupcu ministerstvo, do oboru pôsobnosti ktorého vec patrí.

§ 30.

(¹) Zúčastnená strana môže sa zastupovať na ústnom pojednávaní sama alebo sa môže dať zastupovať advokátom.

(²) Úrady, korporácie a obce vykonávajú zástupčie právo zmocnencami vyslanými, obce tiež vyslanými úradníkmi, ktorí majú spôsobilosť pre službu konceptnú (§ 24 odst. 2 zák. č. 77-27 Sb. z. a n.).

§ 31.

(¹) Ústne pojednávanie sa započne prednesom zpravodajovým.

(²) Predseda vedie pojednávanie a stará sa o poriadok. Z úradnej povinnosti dbá o to, aby sa vec úplne prebrala.

(³) Členovia najvyššieho správneho súdu majú právo dávať otázky.

§ 32.

O námietkach proti pokračovaniu, ako aj o návrhoch predostretých v priebehu pokračovania rozhoduje najvyšší správny súd usnesením.

§ 33.

Ak sa nedostaví niektorý účastník, alebo jeho zástupca, nie je to prekážkou pojednávania, ani rozhodnutia.

§ 34.

Odročenie ústneho pojednávania môže sa povoliť len na súhlasný návrh oboch strán, alebo ak je tu neprekonateľná prekážka, pre ktorú sa nemôže pokračovať v pojednávaní.

Rozsudky najvyššieho správneho súdu.

§ 35.

(¹) Keď je vec dostatočne prebraná, skončí sa pojednávanie a prikročí sa k rozhodnutiu.

(²) Porada a hlasovanie sú verejné.

§ 36.

(¹) O rozsudkoch usnáša sa najvyšší správny súd väčšinou hlasov.

(²) Predseda hlasuje nakoniec.

§ 37.

(¹) Rozsudok sa vydáva písomne a musí obsahovať odôvodnenie. Po verejnom ústnom pojednávaní vyhlasuje sa rozsudok podľa možnosti, ak je prítomná aspoň jedna strana, ktorá sa zúčastnila na pojednávaní, tiež ústne s podstatným odôvodnením.

(²) Rozsudok je vydaný tým, že sa doručil aspoň jednej strane, ak však bol ústne vyhlásený, ústnym vyhlásením.

(³) Chyby v písaní alebo v počtoch, ako aj iné nedopatrenia v rozsudku môže súd kedykoľvek opraviť. V tom prípade je rozsudok vydaný dorúčením alebo ústnym vyhlásením (odst. 2) opraveného rozsudku.

§ 38.

(¹) Rozsudky najvyššieho správneho súdu sa vydávajú menom Slovenského štátu.

(²) Vydané rozsudky musia v písomnom vyhotovení obsahovať mená všetkých členov najvyššieho správneho súdu, ktorí sa zúčastnili usnášania.

(³) Prvopis rozsudku musí podpísať predseda.

(⁴) Rozsudky majú sa čo najskôr doručiť účastníkom.

§ 39.

(¹) Ak ponosa sa zamietla, alebo odmietla, vynímajúc prípady odmietnutia a li-

mine (§ 20), môže najvyšší správny súd uložiť ponosovateľovi, aby nahradil žalovanému úradu, strane spolužalovanej a strane k pokračovaniu podľa § 26 pribranej trovy, ktoré im vznikly účasťou na pokračovaní pred najvyšším správnym súdom.

(¹) Lehota na plnenie je 30 dní odo dňa doručenia rozsudku. Prisúdené trovy sa vymáhajú politickou exekúciou.

§ 40.

(¹) Najvyšší správny súd môže uložiť ponosovateľovi, strane spolužalovanej alebo k pokračovaniu podľa § 26 pribranej, ako aj ich zástupcom peňažité pokuty od 50 Ks do 3000 Ks, ak broja proti jasnému zneniu zákona alebo zrejme svojvoľne.

(²) Peňažité pokuty pripadajú štátu a vymáha ich finančná prokuratúra. Ustanovenie § 39 odst. 2 platí obdobne.

§ 41.

(¹) O pojednávaní napíše sa zápisnica, ktorá má obsahovať mená členov rozhodujúceho senátu, pomocných referentov, zapisovateľov, účastníkov a ich zástupcov, ďalej mená zástupcov úradov, ako aj zápis o podstatnom obsahu ústneho pojednania.

(²) O neverejnej porade a hlasovaní napíše sa zvláštna zápisnica.

(³) Každú zápisnicu podpíše predseda a zapisovateľ.

Obnova pokračovania.

§ 42.

(¹) Proti rozsudkom najvyššieho správneho súdu pripúšťa sa obnova pokračovania, keď strana uvedie na skutočnosti uplatňované už v základnom pokračovaní pred správnymi úradmi také dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na obsah rozsudku a nemohla ich bez viny v základnom pokračovaní uplatniť.

§ 43.

Ziadosť o obnovu treba podať na najvyšší správny súd v lehote 3 rokov, počítajúc od doručenia rozsudku najvyššieho správneho súdu.

§ 44.

(¹) Ak najvyšší správny súd pripustí obnovu, poverí prevedením dokazovania úrad, ktorého rozhodnutie alebo opatrenie v základnom pokračovaní ponosou na

najvyšší správny súd sa napadlo a podľa výsledku tohto dokazovania najvyšší správny súd rozhodne o veci samej.

(²) Uneskorenú žiadosť o obnovu pokračovania treba bez ďalšieho odmietnuť.

§ 45.

Pri obnove pokračovania platia obdobne ustanovenia §§ 27—41.

§ 46.

Zastavenie pokračovania.

(¹) Ak žalovaný úrad v ktoromkoľvek štádiu pokračovania pred najvyšším správnym súdom preukáže, že ponosovateľ bol dodatočne uspokojený, má sa ponosovateľovi poskytnúť príležitosť, aby sa vyslovil, či sa považuje za uspokojeného. Ak sa ponosovateľ nevysloví v lehote súdom určenej, alebo ak súd zistí, že ponosovateľovi dostalo sa uspokojenia, zastaví sa pokračovanie usnesením súdu. V zastavenom pokračovaní nemôže byť už viac pokračované.

(²) Púhe odvolanie (zrušenie) rozhodnutia alebo opatrenia, ktoré bolo ponosou napadnuté, nepokladá sa za uspokojenie a najvyšší správny súd je povinný o ponose rozhodnúť, leda že by ponosovateľ vyhlásil, že je uspokojený, alebo že by sa nevyslovil v lehote súdom určenej. Ak správny úrad vydá nové rozhodnutie alebo opatrenie, ktoré je v podstate shodné s rozhodnutím alebo opatrením odvolaným (zrušeným) môže ponosovateľ nové rozhodnutie alebo opatrenie napadnúť alebo novou ponosou alebo tým spôsobom, že sa v lehote § 14 na svoju ponosu podanú na odvolané (zrušené) rozhodnutie alebo opatrenie, písomným podaním odvolá.

§ 47.

Zastupovanie pred najvyšším správnym súdom.

Ak je dovoľené alebo ak je podľa tohto zákona potrebné zastúpenie advokátom, smie to byť len advokát, ktorý je oprávnený vykonávať advokáciu na území Slovenského štátu.

§ 48.

Vnútorne usporiadanie a rokovací poriadok najvyššieho správneho súdu.

(¹) Podrobnejšie ustanovenia o vnútornej usporiadani najvyššieho správneho súdu, ako aj o zamestnancoch, ktorí sa mu pridelia, vydajú sa nariadením.

(²) Najvyšší správny súd vydáva si sám rokovací poriadok; vláda ho schvaľuje a vyhlási v Slovenskom zákonníku.

§ 49.

Právo chudoby.

(¹) O práve chudoby platia primerane ustanovenia občianskeho pravotného poriadku.

(²) Podrobnosti určí rokovací poriadok (§ 48).

O poplatkoch v pokračovaní pred Najvyšším správnym súdom.

§ 50.

(¹) Ponosa k Najvyššiemu správne mu súdu podlieha pevnému poplatku 60 Ks z prvého hárku.

(²) Odvetný spis, replika, duplika a žiadosť o odklad verejného ústneho pojednávania podliehajú pevnému poplatku 20 Ks z prvého hárku.

(³) Každý ďalší hárk prvopisu, ako aj ďalší hárk ďalšieho vyhotovenia alebo opisu podaní uvedených v odstavcoch 1 a 2, podlieha pevnému poplatku 10 Ks.

(⁴) Ponosa, ktorá sa znova predkladá po doplnení (§ 20, odst. 2), podlieha pevnému poplatku 10 Ks bez ohľadu na počet hárkov, vyhotovení alebo opisov.

§ 51.

(¹) Návrh, aby sa konalo verejné ústne pojednávanie, podlieha pevnému poplatku 60 Ks z prvého hárku.

(²) Ak tento návrh sa urobí v niektorom podaní uvedenom v § 50, odst. 1 a 2, podlieha podanie vedľa poplatku podľa ustanovenia príslušného odstavca tiež pevnému poplatku 60 Ks z prvého hárku.

§ 52.

(¹) Cstatné podania strán v pokračovaní pred Najvyšším správnym súdom podliehajú pevnému poplatku 10 Ks z prvého hárku.

(²) Každý ďalší hárk prvopisu, ako aj každý hárk každého ďalšieho vyhotovenia alebo opisu týchto podaní podlieha pevnému poplatku 5 Ks.

§ 53.

Prílohy poplatných podaní (§§ 50—52) podliehajú pevnému poplatku 2 Ks z každého hárku, ak sú to však knihy, brošúry alebo plány, pevnému poplatku 2 Ks z každého kusu.

§ 54.

V sporoch o verejné dávky a o náhradu trôv, ktoré vznikly prevedením správneho pokračovania, zahrňujúc do toho náklady vzniklé úradu alebo jeho orgánu, robí poplatok v prípade § 50, odst. 1 a § 51, ak je predmetom sporu peňažité plnenie do 1000 Ks — 30 Ks, nad 3000 Ks — 80 Ks, poplatok podľa § 50, odst. 3—4 a § 52, odst. 1, ak je predmetom sporu peňažité plnenie do 1000 Ks — 5 Ks, poplatok podľa § 49, odst. 2, ak je predmetom sporu peňažité plnenie do 1000 Ks — 10 Ks.

§ 55.

(¹) Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, platia o poplatkoch (§§ 50—54) zákonné ustanovenia o kolkoch a poplatkoch.

(²) Poplatkové výhody platné pre správne pokračovanie platia tiež pre pokračovanie pred Najvyšším správnym súdom.

§ 56.

Prechodné ustanovenie.

Vo veciach napadlych do dňa účinnosti tohto vládneho nariadenia pokračuje sa tiež podľa ustanovení tohto vládneho nariadenia.

§ 57.

Vo veciach, v ktorých doručené bolo napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie do dňa počiatku činnosti Najvyššieho správneho súdu, platia lehoty zákona č. 164/37 Sb. z. a n.

Tieto sa prerušujú od 14. marca 1939 do dňa počiatku činnosti najvyššieho správneho súdu.

Záverčné ustanovenie.

§ 58.

Ustanovenia odporujúce tomuto nariadeniu sa zrušujú, pokiaľ toto vládne nariadenie nezachováva ich výslovné v platnosti.

§ 59.

Toto nariadenie nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia a vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 14.

Vydaná 20. apríla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (63.—67.) 63. Nariadenie k úprave židovskej cládky. — 64. Nariadenie o vyrubovaní priamych daní u subjektov daňovaných dosiaľ mimo územia Slovenského štátu. — 65. Nariadenie o skrátení výpovednej lehoty pre služobné pomery, upravené podľa súkromného práva, a o odbytnom pri výpovedi. 66. Nariadenie o predĺžení lehoty § 4 vl. nar., čis. 18 Sl. z. o zriadení Nemocenskej poisťovne súkromných úradníkov v Bratislave. — 67. Nariadenie o exportnej značke tovarov, vyrábaných v Slovenskom štáte.

63.

Vládne nariadenie zo dňa 18. apríla 1939

o vymedzení pojmu žida a usmernení počtu
židov v niektorých slobodných
povelaniach.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

ČASŤ PRVÁ.

Vymedzenie pojmu žida.

§ 1.

(¹) Za žida sa pokladá bez ohľadu na pohlavie a štátnu príslušnosť:

1. kto je, alebo bol izraelitského vierovyznania, i keď po 30. októbri 1918 prestúpil na niektorú kresťanskú vieru,

2. kto je, alebo bol bez konfesie a pochádza aspoň z jedného rodiča izraelitského vierovyznania,

3. kto pochádza z osoby, uvedenej pod bodmi 1 alebo 2, (vyjmúc takého potomka, ktorý sám prestúpil na niektorú kresťanskú vieru pred 30. októbrom 1918),

4. kto uzavrel po dni účinnosti tohto nariadenia manželstvo s osobou, uvedenou bod bodmi 1 až 3, po dobu trvania tohto manželstva,

5. kto po dni účinnosti tohto nariadenia žije s osobou, uvedenou pod bodmi 1 až 3, v mimomanželskom spoločenstve, ako aj potomkovia, splodení v takomto spoločenstve.

(²) Výnimku v prípadoch zvláštného zreteľa hodných stanoví vláda.

§ 2.

(¹) V sporných prípadoch, či ide o osobu pokladanú podľa tohto nariadenia za žida, rozhodne okresný úrad v obvode ktorého táto osoba má svoje bydlisko (pobyt).

(²) Žiadosť o toto rozhodnutie môže podať tak osoba, u ktorej je sporné, či má byť pokladaná za žida, ako aj iná osoba (fyzická alebo právnická), ak osvedčí svoj právny záujem, že jej záleží na tom, či sa príslušná iná osoba pokladá za žida alebo nie. Rozhodnutie môže sa stať aj z podnetu úradu alebo súdu.

(³) Proti rozhodnutiu okresného úradu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa vydania výmeru (2 ods., § 72 vládneho nariadenia zo dňa 13. januára 1928, č. 828 Sb. z. a n., o správnom pokračovaní) na ministerstvo vnútra. Odvolanie treba podať u okresného úradu, ktorý vo veci rozhodol. Ponosa na najvyšší správny súd sa nepripúšťa.

ČASŤ DRUHÁ.

O usmernení počtu židov v niektorých slobodných povolaniach.

Diel prvý.

V advokácii.

§ 3.

Počet židov advokátov (advokátskych osnovníkov) určuje sa štyrmi percentami celkového počtu zapísaných členov príslušnej komory.

§ 4.

(¹) Prebytok advokátov (advokátskych osnovníkov) vymaže sa zo zoznamu príslušných komôr, a to z úradu.

(²) Vymažú sa najmä tí, ktorí:

a) nemajú svoje sročné dane, dávky, poplatky alebo iné verejné tarchy vyrovnané,

b) podľa svojho majetkového stavu alebo podľa svojich zárobkových pomerov v inom zamestnaní, nie sú odkázaní na toto povolanie,

c) prax v skutočnosti nevykonávajú,

d) neovládajú primerane štátnu reč,

e) nie sú žiaduci v tomto povolaní z iného dôležitého verejného záujmu.

§ 5.

(¹) Z dôvodu nevyhnutnej potreby alebo z iných, zvláštného zreteľa hodných dôvodov, pokiaľ tieto trvajú, môže ministerstvo pravosúdia ponechať advokátov-židov v ich povolaniach nad počet, prípustný podľa § 3.

(²) Počet takto prípustných nesmie presahovať desať percent celkového počtu členov príslušnej komory.

§ 6.

(¹) Výmaz podľa § 4 nariadi výbor príslušnej komory.

(²) Proti výraznému usneseniu prípustné je odvolanie do 15 dní na ministerstvo pravosúdia. Odvolanie nemá odkladného účinku. O odvolaní rozhodne minister pravosúdia s konečnou platnosťou.

§ 7.

(¹) Advokát-žid smie zastupovať len stránku — žida, okrem prípadu, že by v obvode okresného súdu, kde má sídlo, nebol iný advokát, ktorý by mohol stránku zastupovať.

(²) Ustanovenia tieto vzťahujú sa aj na substitučné zastupovania, a to tak medzi advokátmi, ako aj medzi advokátskymi osnovníkmi.

(³) Spolky, akékoľvek obchodné a hospodárske spoločnosti a iné právnické

osoby, okrem právnických osôb, ktoré sledujú záujmy židovského vierovyznania a židovskej kultúry, nepatria pod pojem stránky, ktorú by mohol zastupovať advokát-žid.

(⁴) Porušenie týchto ustanovení má právne následky, ako by stránka vôbec nebola zastúpená. Za tieto následky je zodpovedný majetkovo aj disciplinárne poverenie prijavší advokát-žid, a to pokiaľ ide o majetkoprávnu zodpovednosť, oproti poverovateľovi, prípadne oproti jeho dedičom.

§ 8.

Minister pravosúdia môže povoliť, aby verejný notár zastupoval na okresnom súde v svojom obvode stránku v spore tam, kde má sídlo len jeden advokát, alebo tam, kde je viac advokátov, ale nikto z týchto advokátov stránku nemôže alebo nechce zastupovať. Povolenie toto môže minister pravosúdia na návrh príslušnej komory kedykoľvek odvolať.

Diel druhý.

Vo verejnom notárstve.

§ 9.

Žid nemôže byť verejným notárom.

Diel tretí.

V povolaní redaktorskom.

§ 10.

Žid môže byť redaktorom len židovského časopisu, to jest časopisu, ktorý je výslovne ako taký označený a sleduje záujmy židovského vierovyznania a židovskej kultúry.

Diel štvrtý.

Ustanovenia spoločné.

§ 11.

Ak došlo k výpovedi služobného (pracovného) pomeru vzhľadom na toto vládne nariadenie, platia o nej a o odbytnom ustanovení vládneho nariadenia zo dňa 18.

apríla 1939, č. 65 Sl. z., o skrátení výpočetnej lehoty pre služobné pomery, upravené podľa súkromného práva, a o odbytnom pri výpovedi.

§ 12.

Prečinu sa dopúšťa a trestá sa príslušným okresným súdom väzením, spojeným s pracovnou povinnosťou, do troch mesiacov a peňažitým trestom od 1000 do 5000 Ks:

a) kto, súc podľa tohto vládneho nariadenia vylúčený z výkonu svojho povolania, pokračuje v tomto povolaní,

b) kto v tomto povolaní zamestnáva alebo umožňuje zamestnať osobu z tohto povolania vylúčenú,

c) kto akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo umožňuje osobe, vylúčenej podľa tohto nariadenia, pokračovať v povolaní jej odňatou,

d) kto sa prevíni proti ustanoveniam, uvedeným v § 7.

(¹) Člen advokátskej a verejnonotárskej komory, ktorý sa prevíni proti ustanoveniam bodov a)—d), stráca tiež svoje povolanie a vymaže sa zo zoznamu príslušnej komory.

(²) Podmienečný odklad výkonu trestu, uloženého podľa tohto §, je vylúčený.

ČASŤ TRETIA.

Ustanovenia záverečné.

§ 13.

Toto vládne nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister pravosúdia v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Čatloš v. r.,

Sivák v. r.

aj za ministra Stanu.

64.

Vládne nariadenie
zo dňa 18. apríla 1939

o úprave vyrubovania priamych daní
u subjektov, zdaňovaných dosiaľ mimo
územia Slovenského štátu.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte toto:

§ 1.

Pod pojmom „tuzemsko“ v zákone o priamych daniach čis. 76/1927 Sb. z. a n. v znení vyhlášky čis. 227/1936 Sb. z. a n. treba všade rozumieť len územie Slovenského štátu.

§ 2.

(¹) Pokiaľ daňové subjekty, zdaňované dosiaľ mimo územia Slovenského štátu, nepodali doteraz soznanie k priamym daniam za daňový rok 1939 v lehote zákonom určenej alebo im zvlášte povolenej, z prameňov, ktoré podľa zákona o priamych daniach zdaňujú sa v tuzemsku, sú povinné podať soznanie do konca apríla 1939.

(²) Daňovníci, ktorí vedú riadne obchodné knihy, sú povinní podať daňové soznanie podľa odstavca 1 do konca júna 1939. Lehota táto môže byť v jednotlivých prípadoch príslušným úradom predĺžená.

§ 3.

(¹) Daňovníci, uvedení v § 2, ktorí vedú riadne obchodné knihy, sú povinní zostaviť k prvému dňu kalendárneho roku 1938 (obchodného obdobia 1937-1938) majetkovú súvahu podnikov (prevodzovní) na Slovensku. Do tejto východiskovej bilancie povinní sú zaviesť tú časť základného kapitálu, rezerv a veriteľov, ktorá zodpovedá pomeru aktív celkového podniku k aktívam prevodzovní na Slovensku. Na podklade tejto východiskovej bilancie vykoná sa samostatné účtovné vykázanie výsledku, dosiahnutého na Slovensku v kalendárnom roku 1938 (v obchodnom období 1937-1938).

(¹) Táto majetková súvaha je cifernou súčiastkou generálnej bilancie podniku a v nej vykázané bilančné stavy po ich schválení príslušnými orgánmi podniku a finančným úradom nemôžu byť neskoršie podnikom zmenené z dôvodu, že vo východiskovej bilancii neboly správne ocenené a vykázané.

(²) V jednotlivých závažných prípadoch môže minister financií povoliť odchylku z ustanovení ods. 1 a 2.

§ 4.

Miestna príslušnosť vyrubovacích úradov, ak nemožno použiť predpisov § 249 zákona o priamych daniach, bude sa riadiť:

a) u dane dôchodkovej, dane rentovej a dane z vyššieho služného podľa miesta, v ktorom sa nachodí prameň, pokiaľ sa týka najväčší prameň dôchodku na Slovensku,

b) u všeobecnej dane zárobkovej podľa miesta, kde je sídlo podniku, a ak toto nebolo na Slovensku, podľa správy prevádzovní na Slovensku, po prípade podľa miesta prevádzovne, pokiaľ sa týka podľa miesta najväčšej prevádzovne na Slovensku,

c) u zvláštnej dane zárobkovej podľa miesta prevádzovne, pokiaľ sa týka najväčšej prevádzovne na Slovensku.

§ 5.

V ostatnom platia predpisy zákona o priamych daniach v úplnom rozsahu.

§ 6.

Nariadenie vlády Slovenskej krajiny č. 92/1938 Úr. nov. sa zrušuje s výnimkou ustanovenia, že pri dani rentovej, vyberanej srážkou podľa § 180 zákona o priamych daniach u prevádzovní podnikov, zrušujú sa dosiaľ povolené úľavy o jednotnom odvode srazenej dane dňom účinnosti tohto nariadenia.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Čatloš v. r.,

Sivák v. r.

aj za ministra Stanu.

65.

Vládne nariadenie zo dňa 18. apríla 1939

o skrátení výpovednej lehoty pre služobné pomery, upravené podľa súkromného práva, a o odbytnom pri výpovedi.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Záonné ustanovenia a predpisy služobných poriadkov (pragmatik), hromadných alebo individuálnych smlúv, — pokiaľ súkromným zamestnancom vo vyšších službách, vypočítaným v § 1 zákona zo dňa 21. februára 1929, č. 26 Sb. z. a n., o penzijnom poistení, pre prípad výpovedi poskytujú väčšie práva ako to určuje zákon zo dňa 11. júla 1934, č. 154 Sb. z. a n., o súkromných zamestnancoch — neplatia.

(²) To isté platí obdobne aj pre zrušenie takých pracovných pomerov, v ktorých prácu konajúci nepodlieha penzijnému poisteniu podľa zákona 26/1929 Sb. z. a n. preto, že jeho práca je len vedľajším zamestnaním alebo rázu dočasného, príležitostného, — pri čom nerozhoduje spôsob odmeny práce, to jest, či prácu konajúci dostáva stály plat, alebo je platený s prípadu na prípad podľa množstva a hodnoty práce.

(³) Pôsobnosť závodných výborov a rozhodčích komisií (zákon zo dňa 12. augusta 1921, č. 330 Sb. z. a n., o závodných výboroch) sa pri prepúšťaní (výpovediach) podľa tohto nariadenia vyzdvihuje.

§ 2.

Pokiaľ zamestnancovi v prípade výpo-
vedí pracovného pomeru prislúcha odbytné,
nemôže toto odbytné presahovať troj-
mesačné sluzné, na ktoré zamestnanec na-
posledy mal nárok. V prípade iného spô-
sobu honorovania práce odbytné nemôže
presahovať sumu zárobku za prácu vyko-
nanú v posledných troch mesiacoch.

§ 3.

(¹) Toto nariadenie nadobúda účinnosti
dňom vyhlásenia; platí do 1. novembra
1939.

(²) Nariadenie vlády Slovenskej krajiny
zo dňa 23. decembra 1938, číslo 91 Úr.
nov., o dočasnej úprave pomerov zamest-
nancov poisťovní, pôsobiacich na Sloven-
sku, sa ponecháva v platnosti.

(³) Nariadenie toto splní ministerstvo
pravosúdia v dohode so zúčastnenými mi-
nistrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Čatloš v. r.,

Šivák v. r. aj za ministra Stanu.

66.

Vládne nariadenie zo dňa 18. apríla 1939

o predĺžení lehoty podľa vládneho naria-
denia čís. 18 Sl. z.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje po-
dľa § 4 zák. zo dňa 14. marca 1939, čís. 1
Sl. z. toto:

§ 1.

Lehota uvedená v § 4 vlád. nar. č. 18
Sl. z. sa predlžuje do dňa 1. júla 1939.

§ 2.

Minister vnútra sa zmocňuje, aby túto
lehotu podľa potreby predlžil.

§ 3.

Toto vládne nariadenie prevedie mini-
ster vnútra v dohode s ostatnými zúčast-
nenými ministerstvami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Čatloš v. r.,

Šivák v. r. aj za mi istra Stanu.

67.

Vládne nariadenie zo dňa 18. apríla 1939

o exportnej značke tovarov, vyrábaných
v Slovenskom štáte.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje po-
dľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1
Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Všetky tovary, vyrábané v Slovenskom
štáte a vyvázané do cudziny, môžu sa
označovať len značkou „Made in Slova-
ki“.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti
dňom vyhlásenia a vykoná ho minister ho-
spodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Čatloš v. r.,

Šivák v. r. aj za ministra Stanu.

Slovenský zákonník

Čiastka 15.

Vydaná 22. apríla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (68.—69.) 68. Vyhláška o zriadení daňových komisií. — 69. Vyhláška o hospodárení s liehom.

68.

**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 27. marca 1939
o zriadení daňových komisií.**

Podľa ustanovení §§ 233 a 234 zákona zo dňa 15. júna 1927, č. 76 Sb. z. a n. o priamych daniach, v znení zákona zo dňa 2. júla 1936, č. 226 Sb. z. a n., zriaďujú sa tieto daňové komisie a obvody:

Porad. číslo	Daňový okres	Miestna Okresná komisia		Sídlo komisie	Počet členov komisie
1.	Obvod bernej správy Banská Bystrica	1		Berná správa v Banskej Bystrici	9
2.	Obvod bernej správy Banská Štiavnica	1		Berná správa v Banskej Štiavnici	9
3.	Obvod bernej správy Bardiov	1		Berná správa Bardiov	9
4.	Obvod bernej správy Bratislava-mesto	1		Berná správa Bratislava-mesto	11
5.	Obvod bernej správy Bratislava-mesto	1		Berná správa Bratislava-okolie	9
6.	Obvod bernej správy Dobšiná	1		Berná správa v Dobšinej	7
7.	Obvod bernej správy Dolný Kubín	1		Berná správa Dolný Kubín	7
8.	Obvod bernej správy Hnúšťa	1		Berná správa Hnúšťa	5
9.	Obvod bernej správy Humenné	1		Berná správa v Humennom	7
10.	Obvod bernej správy Kežmarok	1		Berná správa v Kežmarku	7
11.	Obvod bernej správy Krupina	1		Berná správa Krupina	5
12.	Obvod bernej správy Lipt. Sv. Mikuláš bez mesta Ružomberka	1		Berná správa Lipt. Sv. Mikuláš	7
13.	Ružomberok-mesto	1		Berná správa Lipt. Sv. Mikuláš	5
14.	Obvod bernej správy Lovinobaňa, t.č. Divín	1		Berná správa v Lovinobani, t.č. v Divíne	5
15.	Obvod bernej správy Michalovce	1		Berná správa v Michalovciach	9
16.	Obvod bernej správy Nitra-okolie	1		Berná správa v Nitre	9
17.	Nitra-mesto	1		Berná správa v Nitre	5
18.	Obvod bernej správy Nové Mesto n. Váh.	1		Berná správa v Novom Meste n. Váh.	7
19.	Obvod bernej správy Piešťany	1		Berná správa v Piešťanoch	5
20.	Obvod bernej správy Prešov bez mesta Prešova	1		Berná správa Prešov	7
21.	Prešov-mesto	1		Berná správa Prešov	5
22.	Obvod bernej správy Prievidza	1		Berná správa Prievidza	5
23.	Obvod bernej správy Sečovce	1		Berná správa v Sečovciach	9
24.	Obvod bernej správy Skalica	1		Berná správa v Skalici	9
25.	Obvod bernej správy Spišská Nová Ves	1		Berná správa v Spišskej Novej Vsi	11
26.	Obvod bernej správy Topoľčany	1		Berná správa v Topoľčanoch	7
27.	Obvod bernej správy Trenčín	1		Berná správa v Trenčíne	11
28.	Obvod bernej správy Trnava bez mesta Trnavy	1		Berná správa v Trnave	9
29.	Trnava-mesto	1		Berná správa v Trnave	5

Porad. číslo	Daňový okres	Miestna Okresná komisia	Sídlo komisie	Počet členov komisie
30.	Obvod bernej správy Turč. Svätý Martin	1	Berná správa v Turč. Sv. Martine	7
31.	Obvod bernej správy Veľká Bytča	1	Berná správa vo Veľkej Bytči	5
32.	Obvod bernej správy Zlaté Moravce	1	Berná správa v Zlatých Moravciach	5
33.	Obvod bernej správy Zvolen	1	Berná správa vo Zvolene	7
34.	Obvod bernej správy Žilina-okolie	1	Berná správa v Žiline	7
35.	Žilina-mesto	1	Berná správa v Žiline	5

Vyhláška táto nadobúda účinnosť dňom 1. júna 1939, ktorým dňom strati platnosť vyhláška ministerstva financií zo dňa 30. júna 1937, čís. 131 Sb. z. a n. o zriadení daňových komisií.

Minister financií: **Dr. Pružinský v. r.**

69.

Vyhláška ministra financií zo dňa 15. apríla 1939

o hospodárení s liehom.

Prevádzacie ustanovenia k §§ 6 a 7 zák. č. 86/1932 Sb. z. a n., odstavca 1 vyhlášky ministra financií zo dňa 16. marca 1939, číslo 72 Úr. n., o hospodárení s liehom sa nahrádzajú týmito ustanoveniami:

Štátna finančná správa poveruje s účinnosťou odo dňa 14. marca 1939 novo založenú „Slovenskú liehovú spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným“ so sídlom v Bratislave hospodárením s liehom a prenáša na ňu všetky práva a povinnosti, ktoré plynú spoločnosti s lie-

hom hospodáriacej zo zákona zo dňa 7. júna 1932, číslo 86 Sb. z. a n. a z nariadení podľa tohto zákona vydaných.

Preto vyhradzuje sa Slovenskej liehovej spoločnosti výlučné právo predaja liehu z prvej ruky v tuzemsku i do cudziny s výnimkou liehu, podliehajúceho dani výrobnej, ktorý nestojí pod zátvorom.

Spomenutá spoločnosť vykonáva tieto jej sverené úkoly za podmienok, stanovených jednak zákonom zo dňa 7. júna 1932, číslo 86 Sb. z. a n., jednak smluvou, ktorú s ňou zjedná štátna finančná správa.

Doterajšie ceny liehu zostávajú nezmenené.

Minister financií: **Dr. Pružinský v. r.**

Slovenský zákonník

Čiastka 16.

Vydaná 25. apríla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (70.—72.) 70. Nariadenie ministra financií o výmene bankoviek Národnej banky Česko-Slovenskej. — 71. Vyhláška ministerstva financií o zrušení trestných okresov. — 72. Vyhláška o zavedení šekovej služby v poštovej sporiteľni.

70.

Nariadenie ministra financií zo dňa 25. apríla 1939

o výmene bankoviek Národnej banky
Česko-Slovenskej.

Podľa §§ 8 a 9 vlád. nar. čis. 45/1939 Sl. z. o slovenskej mene, nariaďujem výmenu bankoviek vydaných Národnou bankou Česko-Slovenskou po K 5000, 1000 a 500 obiehajúcich na území Slovenského štátu, za bankovky Slovenskej národnej banky, znejúce na Ks 1000 a Ks 500 takto:

§ 1.

Všetci majitelia bankoviek Národnej banky Česko-Slovenskej po K 5000, 1000 a 500 povinní sú predložiť tieto bankovky na výmenu v dňoch 26. a 27. apríla 1939 niektorej pokladnici Slovenskej národnej banky, banky, sporiteľne, roľníckej vzájomnej pokladnice, živnostenského úverného ústavu alebo poštového úradu.

§ 2.

(¹) Všetky pokladnice zmienené v § 1, ktoré sú v obci, kde Slovenská národná banka má hlavný ústav alebo filiálku, povinné sú previesť výmenu bankoviek Národnej banky Česko-Slovenskej hneď za bankovky Slovenskej národnej banky.

(²) Povinnosť, uvedená v 1. ods., ukladá sa všetkým ostatným pokladniciam, nakoľko im bude stačiť zásoba bankoviek Slovenskej národnej banky. Ináč sú tieto pokladnice povinné prevziať bankovky Národnej banky Česko-Slovenskej písomne potvrdiť na tlačivách vydaných Slovenskou národnou bankou a sú povinné do 4 dní, počínajúc dňom 29. apríla 1939, prijať

sumu vyplatit proti vráteniu potvrdenky v bankovkách Slovenskej národnej banky.

§ 3.

Ako bankovky Slovenskej národnej banky po Ks 1000 a Ks 500 vydávajú sa bankovkové tlačivá Národnej banky Česko-Slovenskej po K 1000 a K 500 označené pretlačou „Slovenský štát“.

§ 4.

(¹) Slovenská bankovka na 1000 korún slovenských, zhotovená je pretlačou doterajšej bankovky česko-slovenskej na K 1000 (III. tvar — matka s deťmi na strane podpisovej a poprsia Palackého na strane opačnej, zadnej —) s datumom 25. mája 1934. Na jej grafickú úpravu vzťahuje sa preto popis tejto bankovky, uverejnený v Sb. z. a n. pod čis. 219/1935, ale s tým rozdielom, že bankovka je na líčnej (podpisovej) strane opatrená pretlačou a nápisom „SLOVENSKÝ ŠTÁT“ v červenofialovej farbe.

(²) Pretlač je umiestená na líčnej strane bankovky v miestach, kde je datum, značenie firmy „Národní banka Československá“ a podpisy.

(³) Pretlač je zhotovená v červenofialovej farbe a pozostáva z obdĺžnikovej guillochovej ružice, složenej z jemných vlnových čiar a v prostriedku tejto je umiestená obdĺžniková páska so svetlým nápisom „SLOVENSKÝ ŠTÁT“. V miestach písmien je vidieť pôvodnú tlač bankovky.

§ 5.

(¹) Slovenská bankovka na 500 korún slovenských zhotovená je pretlačou dote-

rajšej bankovky česko-slovenskej na K 500 (III. tvar-červená) s dátumom 2. mája 1929. Na jej grafickú úpravu vzťahuje sa preto popis tejto bankovky, uverejnený v Sb. z. a n. pod čís. 15/1931, ale s tým rozdielom, že bankovka slovenská je na líčnej strane (podpisovej) opatrená modrou pretlačou a nápisom „SLOVENSKÝ ŠTÁT“.

(2) Pretlač je umiestená v prostriedku tlače na podpisovej strane bankovky nad veľkou strednou číslou „500“ a čiastočne zakrýva nápis „NÁRODNÁ BANKA ČESKO-SLOVENSKÁ“ a citáciu zákonov, týkajúcich sa vydania tejto bankovky.

(3) Pretlač je zhotovená vo farbe jasne modrej (asi ultramarínového odtienku) a pozostáva z obdĺžnikovej guillochovej ružice, složenej z jemných vlnových čiar a v prostriedku tejto je umiestená obdĺžniková páska so svetlým nápisom „SLOVENSKÝ ŠTÁT“. V miestach písmen je modrá pretlač vynechaná (vybraná), takže je vidieť pôvodnú tlač bankovky.

§ 6.

Slovenská národná banka nie je povinná po 27. apríli 1939 predložené jej bankovky Národnej banky Česko-Slovenskej po K 5000, 1000 a 500 vymieňať.

§ 7.

Uplýnutím dňa 26. apríla 1939 prestávajú byť bankovky Národnej banky Česko-Slovenskej po K 5000, 1000 a 500 zákonným platidlom na území Slovenského štátu.

Minister financií: **Dr. Pružinský v. r.**

71.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 21. apríla 1939 o zrušení trestných okresov.

§ 1.

Vyhláška ministerstva hospodárstva Slovenskej krajiny, rezort financií, zo dňa 21. novembra 1938, číslo 50, uverejnená v čís. 58 Úradných novín, sa zrušuje.

§ 2.

Zrušenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

Minister financií: **Dr. Pružinský v. r.**

72.

Vyhláška ministra dopravy a verejných prác zo dňa 21. apríla 1939 o zavedení šekovej služby v poštovej sporiteľni.

Podľa § 3 vládneho nariadenia zo dňa 30. marca 1939, čís. 37 Sl. z., o poštovej sporiteľni vyhlasujem, že poštová sporiteľňa v Bratislave začala vykonávať šekovú službu dňa 14. marca 1939.

Za ministra: **Dr. Palló v. r.**

Slovenský zákonník

Čiastka 17.

Vydané 26. apríla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (73.—75.) 73. Vládne nariadenie o politických zbohatlíkoch. — 74. Vládne nariadenie o vylúčení židov z verejných služieb. — 75. Vládne nariadenie o 1. máji 1939.

73.

Vládne nariadenie zo dňa 24. apríla 1939. o politických zbohatlíkoch.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Majetok osôb, určených podľa § 4, získaný ich vlastnou politickou činnosťou alebo takýmto vplyvom, ďalej politickou činnosťou (vplyvom) iných osôb alebo politických strán v dobe od 30. októbra 1918 do 6. októbra 1938, prepadá v prospech Slovenského štátu, a to bez ohľadu na to, či ide o majetok v tuzemsku alebo v cudzozemsku.

(²) To isté platí, keď takýto majetok od osôb, uvedených v ods. 1, nadobudly osoby tretie dedičstvom, darovaním alebo počínaním darovanie zastierajúcim.

§ 2.

Za majetok podľa § 1 sa považuje i prírastok na tomto majetku.

§ 3.

(¹) Pod ustanovenia tohto nariadenia nespadá majetok, získaný z príjmov zo služobného pomeru, z plátov a funkčných požitkov a podobných paušálnych náhrad z verejnej pokladnice.

(²) Pod ustanovenia tohto nariadenia nespadá taktiež majetok (jeho čiastka) v smysle § 1 a 2, ak bol preukazateľne venovaný verejným, dobročinným a všeužitčným úkolom v dobe pred účinnosťou tohto nariadenia.

§ 4.

Osoby, ktorých majetok prepadá v prospech štátu podľa § 1, určí vláda.

§ 5.

(¹) Určené osoby sú povinné bernej správe, ktorú pre každý jednotlivý prípad určí ministerstvo financií, na vyzvanie podať soznanie.

(²) Osobám v cudzine sa zdržujúcim doručí sa vyzvanie k rukám kurátora, ktorého vymenuje okresný súd na návrh bernej správy.

§ 6.

(¹) Soznanie (odst. 1, § 5) musí obsahovať výkaz všetkého majetku podľa stavu a hodnoty k 30. okt. 1918 — u osôb, uvedených v § 1, ods. 2, ku dňu nadobudnutia — a podľa stavu a hodnoty ku dňu 6. okt. 1938 s prípadným prírastkom (§ 2) až do dňa soznania.

(²) Ohľadom jednotlivých majetkových súčiastok sú povinné vyzvané osoby uviesť všetky okolnosti, rozhodné pre vyšetrenie pôvodu tohto majetku.

§ 7.

(¹) Pokračovanie cieľom vyšetrenia majetku podľa § 1 a jeho hodnoty spravuje sa predpismi, platnými pre vyrubenie priamych daní.

(²) Pre toto vyšetrenie pozbavujú sa platnosti zákonné ustanovenia o zachovaní bankového a obchodného tajomstva.

(³) Podľa výsledku prevedeného vyšetrenia o prepadaní majetku alebo jeho hodnoty rozhodne päťčlenná komisia, ktorú vymenuje vláda na návrh ministerstva vnútra; z členov komisie dvaja majú byť sudcovia z povolania.

(¹) Komisia dá doplniť skutkový stav, pokiaľ to bude považovať za potrebné, s použitím prostriedkov podľa §§ 301 až 303 zákona o priamych daniach.

(²) Komisia rozhodne nadpolovičnou väčšinou s konečnou platnosťou. Ponosa na Najvyšší správny súd sa nepripúšťa.

(³) Rozhodnutie komisie môže pozmeniť len vláda omilostením, a to na žiadosť postihnutého, podanú do 8 dní odo dňa doručenia rozhodnutia o prepadnutí majetku.

(⁴) Vecné a kancelárske potreby pre komisiu obstará ministerstvo vnútra.

§ 8.

Osobám, ktoré do 15 dní od účinnosti tohto nariadenia podajú ministerstvu financií úplne soznanie podľa § 6, ponechá sa po vykonaní pokračovania podľa §§ 4 a 7 jedna štvrtina majetku (prírastku), ktorý má prepadnúť v prospech štátu (§ 1).

§ 9.

(¹) Kto v určenom termíne soznanie majetku (§ 5) nepodá, alebo kto v soznaní alebo v odpovedi na vyzvanie alebo v inom podaní k vykonaniu tohto nariadenia niečo nesprávne uvedie, potvrdí, alebo to, čo je povinný udať, zamlčí, potrestá sa podľa § 187 zákona o priamych daniach.

(²) V trestnom pokračovaní platia predpisy hlavy VIII. zákona o priamych daniach s tou odchylkou, že ho vykoná berná správa Bratislava-mesto.

(³) Ak sa odtajená hodnota nedá presne vyšetriť, uloží sa peňažitý trest do výšky 10 milionov Ks.

§ 10.

(¹) Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

(²) Pokračovanie podľa tohto nariadenia možno zaviesť len do 31. decembra 1939.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

74.

Vládne nariadenie zo dňa 24. apríla 1939

o vylúčení židov z verejných služieb.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1. Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Žid (§ 1 nariadenia zo dňa 18. apríla 1939, č. 63 Sl. z.) nesmie byť zamestnaný štátom, verejnými samosprávnymi korporáciami a verejnými ustanovizňami vôbec, počítajúc do toho aj nositeľov verejnoprávneho poistenia a sprostredkovateľne práce, a to ani ich alebo nimi spravovanými alebo dotovanými ústavmi, podnikmi, fondmi a zariadeniami, výmúc židovskými kultovými, kultúrnymi a sociálne-zdravotnými ustanovizňami.

(²) Žid nesmie byť ustanovený za znalca, odhadcu, tlmočníka, sudcu-laika, alebo funkcionára akýchkoľvek verejnoprávných korporácií, základín a ústavov, počítajúc do toho aj živnostenské spoločenstvá a obchodné grémiá.

(³) Z dôvodu verejného záujmu alebo z iných zvláštnych zreteľných dôvodov môže príslušný minister povoliť výnimku zpod ustanovení odsekov 1. a 2.

§ 2.

Židia, ktorí sú v pomere alebo vo funkcii podľa § 1, sa prepustia, poľahke zbavia najneskôr do 1. januára 1940.

§ 3.

(¹) O výpovediach služobných smlúv podľa tohto nariadenia a o odbytnom v prípade výpovedi platia ustanovenia nariadenia zo dňa 18. apríla 1939, č. 65 Sl. z.

(²) Odškodnenie a spôsob výplaty náhrady iných zamestnancov, prepustených podľa tohto nariadenia, na ktorých sa ustanovenia nariadenia, uvedeného v 1. odseku, nevzťahujú, upravi sa zvláštnym nariadením.

§ 4.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

75.

**Vládne nariadenie
zo dňa 24. apríla 1939,**

ktorým sa zrušujú ustanovenia o pamätných dňoch pre deň 1. mája 1939.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Ustanovenia zákona zo dňa 3. apríla 1925, čís. 65 Sb. z. a n., o sviatkoch a pamätných dňoch neplatia pre deň 1. mája 1939.

(²) Za prácu v tento deň platí sa k normalnej pláci príplatok podľa ustanovení hromadných pracovných smlúv, ale najvyššie 30%.

§ 2.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra v dohode s ostatnými členmi vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 18. ١٨ - ١٩

Vydané 28. apríla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: 76. Vládné nariadenie o ochrane slovenskej meny a o obehu zákonných platidiel. — 77. VI. nariadenie o zriadení Slov. hypotečnej a komunálnej banky. — 78. VI. nariadenie o obžalobnom senáte. — 79. VI. nariadenie o zmenách v obore trestného súdnictva. — 80. VI. nariadenie o naturálnych bytoch. — 81. VI. nariadenie o úprave št. príspevkov z dôvodu živelných pohrôm. — 82. VI. nariadenie o vnúternej správe v podniku.

76.

Vládné nariadenie zo dňa 24. apríla 1939,

o ochrane slovenskej meny a o obehu
zákonných platidiel.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939 č. 1. Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Vo všetkých zákonoch, nariadeniach a vyhláškach, týkajúcich sa:

1. obchodu s cudzozemskými platidlami, pohľadávok v cudzine, zlata a iných drahých kovov;

2. nakladania pohľadávkami v cudzine ako aj cudzozemskými a tuzemskými platidlami, cennými papiermi, drahými kovmi, cennými predmetmi a ostatnými peňažnými hodnotami, ako aj predpisov o prechode týchto hodnôt z tuzemska do cudziny a naopak;

3. poskytovania úveru cudzozemcom a kontrahovania úveru v cudzine;

4. spôsobu platebného styku v pomere k iným štátom a dohôd o úprave platebného styku s inými štátmi;

5. náležitosti, ktoré treba splniť pri dovoze a vývoze tovaru z cudziny alebo do cudziny;

nahrádzajú sa výrazy „česko-slovenské platidlo“ a „česko-slovenská mena“ výrazmi „slovenské platidlo“ a „slovenská mena“. Ak sú v týchto predpisoch uvedené určité sumy v Kč alebo v K, nahrádzajú sa sumami Ks rovnakej výšky.

(²) Všetky úkony, ktoré podľa predpisov citovaných v ods. 1 boli sverené Národnej banke Česko-Slovenskej, resp. podľa vyhlášky ministra financií zo dňa 16.

marca 1939 č. 20 Sl. z. Národnej banke Česko-Slovenskej filiálke v Bratislave, prešly dňom účinnosti vl. nar. č. 44/39 Sl. z., o Slovenskej národnej banke, t. j. dňom 6. apríla 1939, na Slovenskú národnú banku.

§ 2.

(¹) Minister financií a Slovenská národná banka môžu i cez rámec ustanovení § 18 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. o ochrane meny a obehu zákonných platidiel od každého požadovať zprávy, ktoré sa týkajú priamo alebo nepriamo okolností dôležitých s hľadiska menovej politiky, alebo obchodov a úkonov, ktoré sú zakázané alebo podliehajú obmedzeniam. Na požiadanie treba predložiť obchodné knihy, doklady a ostatné písomnosti, ktoré uznajú za potrebné preskúmať úrady oprávnené požadovať vysvetlenie. Tieto úrady môžu žiadať, aby sa osobne dostavil ten, kto je povinný podať vysvetlenie.

(²) Úrady, menované v ods. 1, môžu žiadať, aby správnosť vysvetlenia bola potvrdená prisahou.

§ 3.

(¹) Úrady, poverené prevádzaním noriem, spomenutých v § 1, ods. 1, nie sú oprávnené vydať svereny im poukazovací materiál inému správnomu úradu, ani dovoliť takémuto úradu nazrieť do neho.

(²) Všetky osoby, činné pri prevádzaní noriem, menovaných v § 1, ods. 1 sú povinné zachovať mlčanlivosť. Nesmú neoprávnené použiť obchodné a závodné listinnosti, o ktorých sa dozvedeli pri výkone služby.

(³) Predpisy ods. 1 tohto paragrafu neplatia pre skutkové podstaty, ktoré predstavujú porušenie noriem, spomenutých v § 1, ods. 1, nakoľko ide o ich odovzdanie úradom príslušným stíhať takéto trestné skutky.

§ 4.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

77.

Vládne nariadenie zo dňa 24. apríla 1939

o zriadení Slovenskej hypotečnej
a komunálnej banky.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Zriaďuje sa „Slovenská hypotečná a komunálna banka“ so sídlom v Bratislave.

(²) Banka má právo používať štátny znak.

§ 2.

Za záväzky touto bankou prevzaté ručí podporne Slovenský štát.

§ 3.

(¹) Banka má výhradné právo poskytovať na území Slovenského štátu na podklade záložných listov alebo dielčích komunálnych, melioračných, električných a železničných dlhopisov pôžičky hypotekárne, komunálne, melioračné, električné a železničné.

(²) Pôžičky, uvedené v predošlom odseku tohto paragrafu, je banka oprávnená poskytovať tiež v hotovosti podľa ustanovení svojich stanov.

(³) Do pôsobnosti banky patria teda všetky druhy obchodov, ktoré na území Slovenského štátu doteraz vykonávaly Hypotečná banka Česká (prv Hypotečná banka kráľovstva českého) v Prahe s jej filiálkou v Bratislave a Zemská banka (predtým Zemská banka kráľovstva českého) v Prahe s jej filiálkou v Bratislave podľa zákona zo dňa 11. júla 1922, č. 238 Sb. z. a n., a v rozsahu stanov týchto ústavov.

(¹) Inak pôsobnosť a organizáciu banky určia podrobne stanovy, ktoré vydá minister financií a uverejní ich v Úradných novinách.

§ 4.

Záložné listy a dielčie dlhopisy bankou vydané požívajú sirotskú istotu.

§ 5.

(¹) Majetkovými súčiastkami banky, slúžiacimi k prednostnému uspokojeniu nárokov majiteľov záložných listov a dielčích dlhopisov, môže banka disponovať len so súhlasom komisára, ustanoveného ministerstvom financií, ktorý svoj súhlas udelí len, keď sa prv presvedčil, že zamýšľanou dispozíciou nebude ohrozené štatutárne krytie záložných listov. Na základe listiny bankou vydané, ktorou sa zamýšľa takto disponovať, môže byť zápis v pozemkovej alebo v inej verejnej knihe vykonaný len, keď túto listinu spolupodpíše vládny komisár.

(²) Majetkovými súčiastkami banky, slúžiacimi k prednostnému uspokojeniu nárokov majiteľov záložných listov a dielčích dlhopisov, sú všetky pohľadávky banky, nadobudnuté poskytnutými hypotečnými, komunálnymi, melioračnými, železničnými a električnými emisnými pôžičkami, cenové papiere a hodnoty venované podľa stanov na prednostné krytie záložných listov a dielčích úpisov, umorovacie fondy, ako aj slosované i neslosované záložné listy a dielčie dlhopisy, ktorými dlžník splatil kapitál.

(³) Majitelia záložných listov a ostatných dielčích dlhopisov banky majú nárok na prednostné uspokojenie z majetkových súčiastok, v predošlom odseku uvedených, takže ostatní veritelia môžu proti banke viesť exekúciu len bez újmy práva majiteľov záložných listov a dielčích dlhopisov banky. Majetkové súčiastky tieto v prípade konkurzu na banku uvaleného tvoria zvláštnu majetkovú podstatu, z ktorej budú veritelia zo záložných listov a dielčích dlhopisov, bankou vydaných, uspokojení pred ostatnými konkurznými veriteľmi banky.

(⁴) Vo veci kolektívneho zastúpenia majiteľov záložných listov a dielčích dlhopisov platia zákonné predpisy o spoločnom zastúpení majiteľov záložných listov a dielčích dlhopisov na majiteľa znejúcich alebo rubopisom prevoditeľných.

§ 6.

O prevzatí všetkých aktív a pasív Hypotečnej banky Českej (prv Hypotečnej banky kráľovstva českého) v Prahe a Zemskej banky (predtým Zemskej banky kráľovstva českého) v Prahe a ich filiálok v Bratislave z obchodov, vzťahujúcich sa na oblasť Slovenského štátu, rozhodne vláda.

§ 7.

(¹) Minister financií sa zmocňuje, aby u banky uložil zo štátnych prostriedkov v hotovosti primeranú čiastku, ktorá nesmie presahovať 20 miliónov Ks. Tento vklad bude tvoriť závodný fond banky do tých čias, kým si ho banka nežadováži vydaním vlastných záručitelných základných dlhopisov.

(²) Minister financií sa zmocňuje, aby tento štátny vklad zadovážil úverom.

(³) Zo závodného fondu banky uhradia sa prechodne zariadené výdavky banky, uznané ministerstvom financií a prípadné jej provozné straty, ak k ich úhrade nestačí rezervný fond banky.

§ 8.

Dozor nad činnosťou banky vykonáva ministerstvo financií, ktoré tým cieľom ustanoví vládneho komisára a jeho zástupcu.

§ 9.

Na umorenie cenných papierov a listín, bankou vydaných, a pre spory započaté bankou alebo proti nej sú príslušné súdy v sídle banky, ak len pre prípad sporu neplatí zákonná príslušnosť výlučná.

§ 10.

(¹) Hlavné knihy banky, ako i výpisy z nich bankou overené sú verejnými listinami. Výpis z hlavných kníh banky je exekutívnym titulom, na základe ktorého môže byť vedená súdna exekúcia vnútenou správou alebo dražbou alebo iným spôsobom, bez predchádzajúceho zistenia bankovnej pohľadávky a jej platby súdom.

(²) Toto isté ustanovenie platí ohľadne hlavných kníh Zemskej banky (predtým Zemskej banky kráľovstva českého) a jej filiálky v Bratislave a Hypotečnej banky Českej (prv Hypotečnej banky kráľovstva českého) v Prahe a jej filiálky v Bratislave.

§ 11.

Pre pôžičky banky, poskytnuté štátu, sväzkom územnej samosprávy a iným verejným korporáciám, majúcim podľa zákona právo vyberať príspevky na úhradu svojich potrieb, keď sú to pôžičky na investície, ktoré budú nadriadeným úradom uznané za všeobecne užitočné, priznáva sa oslobodenie od kolkú a poplatku listinného, vkladného a z podaní.

§ 12.

(¹) K zabezpečeniu zaopatrovacích požitkov svojich zamestnancov a ich pozostalých zriadi banka zvláštny penzijný fond na podklade penzijných fondov prevzatých od Hypotečnej banky Českej a Zemskej banky.

(²) Penzijný štatút vydá ministerstvo financií podľa návrhu riaditeľstva banky.

§ 13.

(¹) Obchodné knihy bankové akéhokoľvek druhu sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

(²) Oslobodené sú od poplatkov, dávok a daní aj záložné listy a dielcie dlhopisy bankové, základné bankové úpisy, ako aj ich kupóny a talóny.

(³) Naproti tomu bude banka povinná odvádzať priamo poplatky z kvitancií o úrokoch a o kapitálových splátkach, platených dlžníkmi.

§ 14.

(¹) Prevody nemovitostí, cenných papierov a iných majetkových súčiastok akéhokoľvek druhu z majetku Hypotečnej banky Českej (prv Hypotečnej banky kráľovstva českého) a Zemskej banky (predtým Zemskej banky kráľovstva českého) alebo ich filiálok do majetku novou utvorenej Slovenskej národnej banky, prevádzkanej na základe zákona o zriadení tejto banky, sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

(²) Prevody aktív a pasív banky Českej (prv Hypotečnej banky kráľovstva českého) a Zemskej banky (predtým Zemskej banky kráľovstva českého) alebo ich filiálok do majetku Slovenskej národnej banky, prevádzkanej na základe zákona o zriadení tejto banky, sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

vok a ujednania Slovenskej hypot. a kom. banky s dlžníkmi osobnými alebo vecnými o nových vedľajších záväzkoch, ďalej konverzie doterajších pohľadávok Hypotečnej banky Českej a Zemskej banky a ich filiállok na banku, nakoľko pravda tieto právne úkony vyplývajú z prevzatia aktív a pasív podľa § 6.

§ 15.

Zisky, ktoré docieli banka v obchodných rokoch 1939 až 1943 (berné roky 1940—1944), sú od zvláštnej dane zárobkovej podľa III hlavy zákona o priamych daniach zo dňa 15. júna 1927 č. 76 Sb. z. a n., v znení zákona zo dňa 17. decembra 1927, č. 180 Sb. z. a n., zákona zo dňa 27. novembra 1930, číslo 167 Sb. z. a n., a zákona zo dňa 2. júla 1936, číslo 226 Sb. z. a n., a v znení vládneho nariadenia zo dňa 22. decembra 1938, číslo 393 Sb. z. a n., oslobodené.

§ 16.

(¹) O zrušení banky usnesie sa vláda na návrh riaditeľstva banky.

(²) Čistý majetok banky po uhradení všetkých bankových záväzkov prípadne štátu.

§ 17.

Toto vládne nariadenie nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia a prevedie ho minister financií. Minister financií určí deň, kedy banka začne svoju činnosť a oznámi ho v Úradných novinách.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

78.

Vládne nariadenie zo dňa 24. apríla 1939,

ktorým sa menia niektoré ustanovenia súdneho trestného poriadku, zák. čl. XXXIII z roku 1896, o obžalobnom senáte.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Namiesto §§ 259, 260 a 261 trestného poriadku budú platiť tieto ustanovenia:

Obžalobný senát vybaví námietky usnesením v tajnom zasadnutí, na ktorom môžu byť prítomní len jeho členovia.

Po zahájení zasadnutia prednesie vec referent na základe spisov.

Obžalobný senát svoje usnesenie doručí všetkým tým osobám, ktoré sú oprávnené použiť proti usneseniu opravné prostriedky.

§ 2.

Namiesto § 278, ods. 2, 3 a 4 trestného poriadku bude platiť toto ustanovenie:

Ak obvinený podá námietky v lehote ustanovenej v § 256, obžalobný senát pokračuje podľa ustanovení § 1 tohto nariadenia.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a platí do 31. decembra 1942. Vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

79.

Vládne nariadenie zo dňa 24. apríla 1939,

ktorým sa doplňuje zákon zo dňa 18. decembra 1931, čís. 209 Sb. z. a n., o predĺžení účinnosti a zmene niektorých zákonných ustanovení v obore trestného súdnictva.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zák. zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Ustanovenie § 1., ods. 2 zákona čís. 209/1931 Sb. z. a n. sa rozširuje v občianskom súdnictve trestnom aj na trestné pokračovanie pred krajskými súdmi.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

80.

Vládne nariadenie zo dňa 24. apríla 1939,

ktorým sa upravujú niektoré pomery, spojené s užívaním naturálnych bytov riaditeľských, profesorských a učiteľských.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 146 zákona zo dňa 24. júna 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úprave platových a niektorých služobných pomerov štátnych zamestnancov (platového zákona).

§ 1.

(¹) Riaditeľom škôl stredných (gymnázii všetkých typov a reállok), učiteľských ústavov, umelecko-priemyselných škôl, hudobných konzervatorií, obchodných akademii, priemyselných a poľnohospodárskych (lesníckych) škôl nepatrí nárok na užívanie naturálneho bytu ani na príbytočné; ak je však pri škole zriadený naturálny byt, možno im tento byt, ak je to v záujme služby, prepožičať na užívanie.

(²) Riaditeľom obchodných škôl, odborných škôl pre jednotlivé odvetvia priemyslu a odborných škôl pre ženské povolania môže byť rovnako v záujme služby prepožičaný na užívanie naturálny byt, ak je pri škole zriadený.

§ 2.

Náhrada za užívanie naturálneho bytu počíta sa podľa bežnej užitkovej hodnoty.

§ 3.

Štátnemu profesorovi (štátnemu učiteľovi), poverenému dočasnou správou školy, profesorom a učiteľom na odborných školách poľnohospodárskych (lesníckych), môže byť naturálny byt, ak je pri škole zriadený, prepožičaný na užívanie za náhradu, stanovenú ustanovením § 2.

§ 4.

Riaditeľom, profesorom a učiteľom, ktorým bude naturálny byt prepožičaný, poukazuje sa činnosť, znížená o náhradu, vymeranú za jeho používanie.

§ 5.

Palivo, spotrebu elektrického prúdu, plynu a vody a podobné vedľajšie potreby bytové je užívateľ naturálneho bytu povinný platiť zo svojho podľa skutočnej potreby; ak nemožno skutočnú spotrebu ustáliť, stanoví ústredný úrad príslušný paušál podľa posudku štátneho technika.

§ 6.

(¹) Toto nariadenie, ktorým sa zrušujú všetky ustanovenia doteraz platné, o predmetoch v ňom upravených nadobúda účinnosti dňom 1. mája 1939.

(²) Prevedú ho minister školstva a národnej osvety, poľažne minister hospodárstva, v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

81.

Vládne nariadenie zo dňa 24. apríla 1939,

ktorým sa snižuje štátny príspevok na úrok priznaný dlžníkom z dôvodu živelných pohrôm.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

Štátny príspevok na úrok, priznaný dlžníkom podľa ustanovenia § 1 ods. 2. zákona zo dňa 14. júla 1927, č. 118 Sb. z. a n., o poskytovaní podpory pri živelných pohrómach, opatrenia Stáleho výboru zo dňa 11. októbra 1929, čís. 159 Sb. z. a n., o štátnej pomoci pri živelných pohrómach v r. 1929 a zákona zo dňa 16. júla 1931, č. 122 Sb. z. a n., o štátnej pomoci pri živelných pohrómach v r. 1931, v znení zákona zo dňa 17. decembra 1931, č. 206 Sb. z. a n., snižuje sa počínajúc 1. januárom 1939 s 3% na 2%.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho ministri hospodárstva a vnútra v dohode s ministrom financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

82.

**Vládne nariadenie
zo dňa 24. apríla 1939**

**o vyslaní vládneho poverenika do podniku
„Alexander Winter a synovia, Piešťany“.**

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) V podniku „Alexander Winter a synovia, Piešťany“ z dôvodu zvlášť dôležitého verejného záujmu môže minister hospodárstva poveriť správou tohto podniku vládneho poverenika, ktorý vykonáva správu pod dozorom ministerstva hospodárstva a má práva a povinnosti obdobné

právam a povinnostiam vnúteného správcu (odst. 3. § 245 zák. čl. XL z roku 1881).

(²) Vládny poverenik môže vyzdvihnúť pôžičky len k úkolom provozným, a to v prípadoch nevyhnutných pri náležitom uvážení práv tretích osôb. K tomuto opatreniu vládneho poverenika vyžaduje sa súhlas ministerstva hospodárstva v dohode s ministerstvom financií a pravosúdia. Pôžičky takto vzniklé majú prednostné postavenie ako dane a verejné dávky, ale v poradí za nimi. Obdobne platia i ustanovenia ods. 1. § 250 exekučného zákona o prednostnom krytí trov zátvoru.

(³) Táto vnútená správa vyznačí sa v príslušných verejných knihách, najmä vo firmnom registri a v pozemkovej knihe.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a vykoná ho minister hospodárstva spolu so súčasťnými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 19.

Vydané 4. mája 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (83.—84.) 83, Zákon o zásluhách Andreja Hlinku. — 84, Zákon o rokovacom poriadku Slovenského snemu.

83.

Zákon zo dňa 25. apríla 1939

o zásluhách ANDREJA HLINKU.

Slovenský snem usniesol sa na tomto zákone:

§ 1.

Andrej Hlinka sa zaslúžil o slovenský národ.

§ 2.

Text § 1 tohto zákona vkreše sa do kameňa a vsadí sa do budovy Slovenského snemu.

§ 3.

Zákon tento splní vláda.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

84.

Zákon zo dňa 25. apríla 1939

o rokovacom poriadku Slovenského snemu.

Slovenský snem usniesol sa na tomto zákone:

Rokovací poriadok Slovenského snemu.

Diel prvý.

POSLANCI.

§ 1.

Počet poslancov.

Počet poslancov a spôsob obsadzovania uvoľnených mandátov upravujú zákony,

§ 2.

Účasť na schôdzkach. Legitimácia.

(¹) Poslanci sú povinní zúčastniť sa všetkých rokovaní a prác snemu.

(²) Pri každej plenárnej i výborovej schôdzke vyloží sa listina o prítomných, do ktorej sa prítomní poslanci vlastnoručne zapisujú.

(³) Ak poslanec onemocnie, oznámi to predsedovi; ak nemoc trvá vyše týždňa, predloží lekárske vysvedčenie.

(⁴) Poslancovi, zamestnanému neodkladnou alebo dôležitou prácou, udelí predseda na písomnú alebo telegrafickú žiadosť dovolenú do 7 dní. O dlhšej dovolenej rozhoduje snem na návrh predsedu bez rozpravy jednoduchým hlasovaním. O udelení alebo neudelení dovolenej treba poslanca hneď písomne uvedomiť. Dodatočné písomné ospravedlnenie neúčasti sa uzná a poslancovi potvrdí, ak poslanec uvedie zároveň prekážky, ktoré mu zabránily vyžiadať si dovolenú, a ak pošle ospravedlnenie predsedníctvu, keď prekážky prestaly. O dodatočnom ospravedlnení rozhoduje predseda, ak šlo o neúčasť na schôdzkach, nepresahujúcu 7 dní; ak šlo o neúčasť dlhšiu, rozhoduje snem na návrh predsedu bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

(⁵) Ustanovenia ods. 4. sa nevzťahujú na poslancov, ktorí sú členmi vlády.

(⁶) Poslanec dostane ako úradný preukaz legitimáciu s fotografiou, podpísanú predsedom snemu a zapisovateľom.

§ 3.

Následky nedbanlivosti.

(¹) Ak člen výboru bez platného ospravedlnenia nezúčastní sa na troch po sebe

idúcich schôdzkach výboru, stráca mandát vo výbore a nárok na jednomesačnú náhradu, ktorá mu patrí podľa § 74.

(²) Ak sa poslanec nezúčastní bez platného ospravedlnenia na 6 plenárnych schôdzkach za sebou idúcich, usnesie sa predsedníctvo snemu, aby bol verejne napomenutý. Predsedníctvo o tomto svojom usnesení uvedomí snem na najbližšej schôdzke a súčasne uvedomí písomne i predsedníctvo klubu a politickej strany. Okrem toho stráca poslanec nárok na celú náhradu podľa § 74 na tri mesiace.

(³) Ak bol poslanec v tom istom roku trikrát podľa ods. 2. pokutovaný, predsa snemu pridelí vec imunitnému výboru, aby podal snemu zprávu s návrhom. Výbor môže navrhnúť, aby snem poslanca verejne napomenul a aby sa toto usnesenie snemu vyhlásilo a rozšírilo úradnou korešpondenciou. Výbor môže navrhnúť i stratu nároku podľa § 74 na celú ostávajúcu časť volebného obdobia. O návrhu výboru rozhodne snem bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

(⁴) Vo všetkých prípadoch treba dať poslancovi možnosť, aby sa v danej lehote vyjadril.

Diel druhý.

KEDY SNEM ZASEDA A AKO SA USTAVUJE.

§ 4.

Zasedanie snemu.

(¹) Snem svoláva na dve riadne zasadania v roku, jarne a jesenné, okrem toho podľa potreby na zasadania mimoriadne, hlava štátu, výnimočne predseda snemu.

(²) Zasedanie snemu sa skončí alebo odročuje a snem sa rozpúšťa vyhlásením hlavy štátu.

(³) Ak sa zasedanie skončilo, pokračuje snem na novom zasedaní v prácach podľa stavu, v akom boli pri ukončení predošlého zasedania. Hlava štátu v dekréte, ktorým vyhlasuje zasedanie za skončené, môže vyhlásiť, že sa práce snemu prerušujú; tým všetky veci, na ktorých sa snem už predtým konečne neusniesol, prestávajú

byť predmetom rokovania snemu. Po takomto prerušení práce snemu môže sa na novom zasedaní ten istý snem len na návrh vlády alebo iniciatívneho výboru so súhlasom vlády usniesť, že výbor, ktorému sa prideliť návrh zákona, v predošlom zasedaní už prejednávaný, má v poradách pokračovať na základe výborových usnesení z predošlého zasedania. O takomto návrhu rozhodne snem bez rozpravy jednoduchým hlasovaním, ale ho môže prideliť i výboru. Výbory, ktoré snem vyhlásil za permanentné, môžu so súhlasom vlády rokovať i po skončení zasedania.

(⁴) Ak sa zasedanie odročilo, nastáva v práci snemu len prestávka; všetky výbory môžu i po odročení pokračovať vo svojej práci.

§ 5.

Ustavujúca schôdzka.

(¹) Novovyvolený snem ustaví sa na plenárnej schôdzke do mesiaca po vyhlásení výsledku voľby.

(²) Túto schôdzku otvorí a vedie predseda vlády, prijme prisahu poslancov (§ 6, ods. 1.), dá vyvoliť predsedu a opýta sa ho, či voľbu prijíma. Pritom predsedovi vlády patria všetky práva, ktoré má predseda snemu pri vedení plenárnej schôdzky.

(³) Ak predseda voľbu prijme, složí v sneme do rúk predsedu vlády prisahu (§ 7), ujme sa predsedníctva, dá vyvoliť 2 podpredsedov, 4 zapisovateľov a 4 dozorcov poriadku. Podpredsedovia složia prisahu do rúk predsedu (§ 7).

(⁴) Hlasy sčítajú štyria skrutátori, vymenovaní predsedom vlády z poslancov.

(⁵) Voľby podľa odseku 2 a 3 platia na celé volebné obdobie, ale na začiatku nového zasedania nadpolovičná väčšina všetkých poslancov môže žiadať písomne nové voľby, ktoré treba dať v takomto prípade na program najbližšej schôdzky.

(⁶) Keby za volebného obdobia snemu nastala potreba voľby znova celé predsedníctvo, svolá predseda vlády najneskoršie do 6 týždňov snem na voľbu nového predsedníctva.

§ 6.

Prísaha poslancov.

(¹) Poslanci skladajú na prvej schôdzke pred voľbou predsedníctva do rúk predsedu vlády túto prisahu: „Prisahám, že budem verný Slovenskému štátu, že budem zachovávať zákony a mandát svoj plniť podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Tak mi Pán Boh pomáha!“ Poslanec pred vstupom do rokovacej siene vyhlási v kancelárii snemu, akéj je národnosti, podpíše tam text prisahy, čo mu kancelária snemu na overovacom liste potvrdí. Na schôdzke predseda vlády dá prečítať formulu prisahy a poslancov vyvolať, aby jednotlivé složili prisahu podaním ruky a slovom: „Prisahám“ (§ 48, ods. 6).

(²) Poslanci, ktorí vstúpia do rokovacej siene neskoršie, skladajú rovnakým spôsobom prisahu do rúk predsedu snemu.

(³) Odopretie prisahy alebo prisaha s výhradou má za následok stratu mandátu, ktorú vyhlási na prvej schôdzke predseda vlády, inak predseda snemu.

§ 7.

Prísaha predsedu a podpredsedov.

Predseda a podpredsedovia skladajú túto prisahu: „Prisahám, že budem zachovávať zákony a svoj úrad predsednícky nestranne zastávať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Tak mi Pán Boh pomáha!“

Diel tretí.

ORGANY SNEMU.

§ 8.

Predsedníctvo.

(¹) Predseda s podpredsedami tvoria predsedníctvo, ktoré je povolané viesť snem a spravovať veci snemu.

(²) Svoje úlohy plní predsedníctvo:

- a) na plenárnych schôdzkach (§ 9),
- b) predsedom alebo úradujúcim podpredsedom (§§ 10 a 11).

(³) Pomocnými orgánmi predsedníctva sú:

- a) zapisovatelia,

- b) dozorcovia poriadku,
- c) kancelária snemu so stenografi knižnicou a archívom.

(⁴) Predseda a predsedníctvo úradujú po skončení funkčného obdobia snemu až do prvej schôdzky novovyvoleného snemu.

§ 9.

Plenárna schôdzka predsedníctva.

(¹) Plenárna schôdzka predsedníctva usnáša sa pod predsedníctvom predsedu alebo úradujúceho podpredsedu:

- a) na vymenovaní vlády;
 - b) o záväznej interpretácii rokovacieho poriadku;
 - c) o verejnom napomenutí poslanca ne-dbanlivého (§ 3, ods. 2), o odvolaní poslanca vylúčeného (§ 51, ods. 1) alebo poslanca, ktorému bolo odňaté slovo (§ 49, ods. 3); o vylúčení poslanca a o návrhu na odňatie náhrad vylúčenému poslancovi (§ 51, ods. 2);
 - d) o organizácii kancelárie snemu (§ 14);
 - e) o čase a programe schôdzok, ak ich neurčil snem sám;
 - f) o poradí, v akom úradujú podpredsedovia namiesto predsedu (§ 11);
 - g) o poradí, v akom úradujú zapisovatelia (§ 12);
 - h) o výdavkoch v rámci rozpočtu snemu;
 - i) o rozdelení miestností v budove snemu, o úprave prístupu poslucháčstva na galeriu a o spôsobe uverejňovania úradných zpráv o rokovaní snemu a výborov;
 - j) o tlači návrhov (§ 19);
 - k) o prekladoch (§ 48);
 - l) o prosbách (petíciách) (§ 68);
 - m) o snemovej stráži (§ 10, ods. 5);
 - n) o vylúčení prejavov proti štátu zo spisov snemu tlačou rozdeľovaných;
 - o) o predbežnej rozprave o vládnych návrhoch tlačou rozdelených (§ 20, ods. 1);
 - p) o druhom hlasovaní hneď po hlasovaní prvom (§ 53, ods. 1).
- (²) Predsedníctvo sa môže usnášať v prítomnosti aspoň dvoch členov a usnáša sa jednoduchou väčšinou hlasov; predseda

hlasuje tiež a pri rovnosti hlasov rozhoduje jeho hlas. Veci, ktoré predseda uzná za neodkladné, predloží členom predsedníctva na písomné usnesenie bez schôdzky.

§ 10.

Predseda.

(¹) Predseda svoláva plenárne schôdzky snemu (§ 39), vedie ich, stará sa, aby bol zachovaný rokovací poriadok a na schôdzkach poriadok (§§ 49 až 51), udeľuje slovo, určuje a kladie otázky pri hlasovaní a vyhlasuje jeho výsledok.

(²) Keby bol poriadok na schôdzke porušený, môže schôdzku prerušiť alebo zakončiť; ak rušia schôdzku poslucháči, dá rušiteľov vyviešť. Ak je potrebné, dá vyprázdniť galeriu alebo niektorú jej časť.

(³) Predseda zaklučuje schôdzku (§ 39).

(⁴) Predseda zastupuje snem navonok a podpisuje spolu s jedným zapisovateľom a tajomníkom snemu listiny, vydávané snemom. Predsedovi je priamo podriadená kancelária snemu a knižnica s archívom.

(⁵) Predsedovi je k dispozícii, i v prípadoch § 51, stráž, ktorú si obstará predsedníctvo pre každé zasadanie v dohode s ministerstvom vnútra; táto stráž podlieha v tejto svojej činnosti — ako stráž snemu — výlučne predsedovi.

§ 11.

Podpredsedovia.

Podpredsedovia zastupujú predsedu na jeho príkaz so všetkými jeho právami a povinnosťami v poradí, na ktorom sa usnesie predsedníctvo.

§ 12.

Zapisovatelia.

Zapisovatelia zisťujú účasť poslancov na plenárnej schôdzke, dozerajú na hlasovanie a na volenie, sčítajú hlasy, lósujú a výsledok oznamujú predsedovi; uhadzujú verňujú zápisnice o rokovaní, spolupodpisujú listiny snemu a dozerajú na tesno-

pisckú činnosť kancelárie snemu. Úradujú v poradí, určenom predsedníctvom.

§ 13.

Dozorcovia poriadku.

Dozorcovia poriadku sú povinní starať sa o poriadok v si i i v budove snemu.

§ 14.

Kancelária a knižnica.

(¹) Do kancelárie snemu, ktorú spravuje tajomník snemu, patrí jeho zástupca a potrebný počet úradníkov konceptných, odborných, účtovných, kancelárskych, ďalej pomocný kancelársky ako aj zriaďenecký personál. Kancelária snemu píše zápisnice, vybavuje usnesenia schôdzok a orgánov snemu, nakoľko to nie je povinnosťou iných činiteľov, plní službu účtovnú, pokladničnú a kancelársku. Vedie listiny o voľbách (diel deviaty). Obstaráva práce tesnopiské.

(²) Knižnica a archív sú pričlenené ku kancelárii. Majú na starosti budovať a udržiavať knižnicu snemu a spracovávať jeho archív.

Diel štvrtý.

KLUBY.

§ 15.

Príslušníci klubu.

Za príslušníka klubu sa pokladá poslanec, ktorý spolu s predsedníctvom klubu oznámi písomne kancelárii snemu, že je členom alebo hospiantom klubu, a zostáva ním tak dlho, kým poslanec alebo predsedníctvo klubu tým istým spôsobom neohlási, že prestal byť členom alebo hospiantom klubu.

§ 16.

Zamestnanci klubu.

Tajomník a iní zamestnanci klubu na preukázku, vystavenú na návrh predsedu klubu alebo jeho zástupcu predsedom snemu, sú oprávnení vstúpiť do budov a miestností snemu v medziach domáceho poriadku a iných príslušných usnesení.

§ 17.

Poradný hlas predsedov klubov.

Predsedníctvo pozýva podľa potreby na svoje porady predsedov klubov s hlasom poradným.

Diel piaty.

PREDMETY ROKOVANIA.

§ 18.

Ich druhy.

Snem rokuje hlavne:

1. o správach a podnetoch hlavy štátu;
2. o návrhoch a vyhláseniach vlády;
3. o návrhoch predsedu a poslancov;
4. o správach výborov;
5. o otázkach;
6. o prosbách (petíciách) a
7. volí orgány mu prislúchajúce.

§ 19.

Rozmnoženie návrhov tlačou.

(¹) Návrhy vládne, i samostatné (iniciatívne) návrhy poslancov, podané písomne v kancelárii snemu a podpísané aspoň 5 poslancami, sa vytlacia a rozdájú čo najskoršie poslancom. Návrh má obsahovať presnú formuláciu toho, na čom sa má snem usniesť, a musí byť k nemu priložený rozpočet o finančnom dosahu osnovy a návrh na úhradu potrebného nákladu. Návrhy bez dostatočného počtu podpisov, nedostatočne formulované a bez ostatných náležitostí podľa predošlej vety nie sú predmetom rokovania.

(²) Ak je návrhov toľko, alebo ak sú také rozsiahle, že ich včasné rozmnoženie tlačou naráža na ťažkosti, môže predsedníctvo upustiť od úplného ich vytlačenia a miesto toho rozdať soznam týchto návrhov s krátkym obsahom a s upozornením, že do úplných návrhov možno nahliadnuť v kancelárii snemu.

§ 20.

Ako sa prideľujú návrhy vlády.

(¹) Po rozdani vytlaceneného vládného návrhu dá predseda predbežnú rozpravu

o ňom na program niektorej z najbližších piatich schôdzok snemu, ak to žiada vláda, alebo ak sa na tom usnieslo predsedníctvo.

(²) Predbežnú rozpravu začne člen vlády. V predbežnej rozprave nie sú dovolené vecné návrhy.

(³) Po skončení predbežnej rozpravy, alebo ak nebolo predbežnej rozpravy, po rozdani vytlaceneného návrhu predseda vo vlastnej pôsobnosti pridelí vládny návrh jednému alebo viacerým výborom, ktoré pokladá za príslušné.

(⁴) Vláda môže svoje návrhy odvolať, dokiaľ snem neprikročil k druhému hlasovaniu.

§ 21.

Ako sa prideľujú samostatné návrhy poslancov.

(¹) Samostatné návrhy poslancov treba podať písomne v kancelárii snemu; po ich vytlačení a rozdelení predseda vo vlastnej pôsobnosti pridelí ich iniciatívne výboru.

(²) Návrhy vytlacené a rozdane nemôžno odvolať. Ak ich iniciatívny výbor alebo snem v prvom či druhom hlasovaní právoplatne zamietol, môžu byť znova podané len po roku od zamietavého usnesenia.

Diel šiesty.

VÝBORY.

§ 22.

Ustavenie výborov.

(¹) Na začiatku prvého zasadania vyvolí snem tieto výbory:

- a) výbor iniciatívny,
- b) výbor rozpočtový,
- c) výbor ústavno-právny,
- d) výbor imunitný.

(²) Na návrh vlády alebo na písomný návrh 5 poslancov môže snem ustanoviť bez rozpravy jednoduchým hlasovaním i výbory iné a určiť počet ich členov. Predseda určí, kedy a kde majú mať prvú (ustavujúcu) schôdzku.

(²) Snem sa môže na návrh vlády, predsedu alebo 5 poslancov usniesť bez rozpravy jednoduchým hlasovaním, že určitý výbor je permanentný (§ 4, ods. 3).

§ 23.

Výbor iniciatívny.

(¹) Výbor iniciatívny skúma samostatné (iniciatívne) návrhy poslancov predbežne a je povinný rozhodnúť, ak mu snem neurčil lehotu kratšiu, do 30 dní po pridelení návrhu. Ak sa zasadanie snemu v tejto lehote skončilo, počíta sa nová lehota od otvorenia nového zasadania.

(²) Predseda iniciatívneho výboru pridelí návrh niektorému členovi ako zpravodajovi; ak je námietka proti osobe zpravodajovej, vyvolí zpravodaja výbor bez rozpravy jednoduchým hlasovaním. Výbor rozhodne bez ďalšieho rokovania jednoduchým hlasovaním o tom, či návrh prideluje inému výboru, ktorý pokladá za príslušný, alebo či návrh zamietá. O usnesení upovedomí výbor predsedu snemu a prvého z navrhovateľov.

(³) Ktorýkoľvek z navrhovateľov môže do 3 dní po tomto upovedomení u predsedu snemu navrhnúť, aby snem zmenil zamietavé usnesenie iniciatívneho výboru, čo predseda na jednej z najbližších schôdzok predloží snemu. Snem rozhodne o takomto návrhu bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

(⁴) Ak snem návrhu vyhovie, predseda ho pridelí výboru, ktorý uznáva za príslušný.

(⁵) Na návrh predsedu môže sa snem usniesť bez rozpravy jednoduchým hlasovaním, že rozhodne o rôznych návrhoch iniciatívnych jedným hromadným hlasovaním.

(⁶) Návrhy, o ktorých iniciatívny výbor včas nerozhodol, pridelí predseda snemu na návrh ktoréhokoľvek z navrhovateľov výboru, ktorý pokladá za príslušný.

§ 24.

Výbor rozpočtový.

Okrem vlastných osnov rozpočtových a daňových každú osnovu zákona alebo

návrh, ktorými sa štátna pokladnica zaťažuje nad rozpočet už povolený, i keď ich už prejednal výbor iný, treba poslať pred vytlačením zprávy výboru a pred predjednaním na plenárnej schôdzke výboru rozpočtovému, aby o ňom podal zprávu s hľadiska úhrady.

§ 25.

Ako sa výbory ustavujú a ako rokujú.

(¹) Predsedom snemu označený člen výboru vedie voľbu predsedu. Okrem predsedu vyvolí výbor 2 podpredsedov a 2 zapisovateľov; výsledok volieb hlási predseda kancelárii snemu, aby sa to oznámilo snemu. V prípadoch dôležitých môže výbor svolať i predseda snemu.

(²) Nadpolovičná väčšina všetkých členov výboru môže kedykoľvek písomne žiadať nové voľby všetkých alebo niektorých funkcionárov výboru; to platí aj o zpravodajovi (§§ 30 a 32, ods. 1). K novým voľbám sa prikróči hneď.

(³) Pre rokovanie výboru platia obdobne pravidlá, vydané pre plenárnu schôdzku snemu, ak niet odchylných ustanovení; predsedovi výboru patria vo vedení rokovania a pri disciplinárnych záležitostiach obdobné práva, ako predsedovi snemu.

(⁴) Ak ide o návrhy krátke a jednoduché a ak sa tým oblahčí rokovanie, predseda môže dovoliť, aby sa podávaly ústne, ak väčšina prítomných členov výboru nepodá proti tomu písomne námietky.

(⁵) Usnesenie výboru o návrhoch formálnych a o všetkých návrhoch, ktoré sa nedomáhajú vecných zmien alebo doplnení prejednávanej osnovy, deje sa obyčajne bez rozpravy jednoduchým hlasovaním. Rozprava sa môže diať len v tom prípade, keď sa na tom výbor usnesie jednoduchým hlasovaním.

(⁶) Výbor sa môže jednoduchým hlasovaním bez rozpravy usniesť, že rokovanie je dôverné.

§ 26.

Zápisnice výborov.

(¹) O každej schôdzke napíše zapisovateľ zápisnicu a podpíše ju s predsedom.

Zápisnice s listinou o prítomných treba odovzdať kancelárii snemu.

(²) Výbor sa môže so súhlasom predsedu snemu bez rozpravy jednoduchým hlasovaním usniesť, aby o jeho rokovaní sa písal záznam tesnopisný.

(³) Výbor sa môže bez rozpravy jednoduchým hlasovaním usniesť, že sa jeho rokovanie neuverejní.

(⁴) O vylúčení prejavov, uvedených pod písm. n) § 9 rozhoduje predseda a zapisovateľ výboru.

§ 27.

Účasť iných osôb vo výbore.

(¹) Členovia vlády, úradníci nimi vyslaní, predseda snemu ako aj úradníci snemu nim určení sú oprávnení byť na schôdzkach výboru a ujať sa tam slova kedykoľvek a podávať návrhy.

(²) Ak sa výbor usniesol, aby niektorý minister osobne prišiel na jeho schôdzku, pozve ho predseda výboru, aby podal žiadané vysvetlenie. Usnesenie deje sa bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

(³) Poslanci majú právo byť prítomní pri rokovaní výboru, ak sa výbor neusniesol, že jeho rokovanie je dôverné (§ 25, ods. 6); snem má právo toto usnesenie zmeniť na návrh 5 poslancov bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

(⁴) Pri rokovaní o rozpočte a o veciach daňových prítomnosť poslancov nesmie byť vylúčená.

§ 28.

Odborníci a svedkovia vo výbore.

(¹) K prácam vo výboroch možno pribrať odborníkov s hlasom poradným. Ich soznam pre každý výbor zostaví predsedníctvo snemu po vypočutí mienky príslušnej korporácie. Predseda snemu v dohode s predsedom príslušného výboru rozhoduje o tom, či a ktorí z odborníkov takto vybraných majú prísť na schôdzku a aká náhrada im patrí.

(²) Výbor môže splnomocniť predsedu, alebo zpravodaja, aby vo veci povahy verejnej, ktorú výbor z usnesenia snemu vy-

šetruje, alebo o ktorej rokuje, predvolal a na schôdzke alebo mimo schôdzky vypočul, alebo dožiadaným súdom dal vypočúť svedkov, prípadne vyžiadal si príslušné spisy. O povinnosti svedčiť, o opatreniach donucovacích, o práve odopretia výpovede a o náhrade trov platia pre tieto prípady ustanovenia trestného poriadku s tým rozdielom, že pre verejných úradníkov v tomto prípade neplatia predpisy o povinnom zachovávaní úradného tajomstva; člen snemu môže odoprieť svedectvo o veciach, ktoré by mu boli sverené ako poslancovi, a to i vtedy, keď už poslancom prestal byť.

(³) Zápisnicu o vypočutí výborom, predsedom, alebo zpravodajom píše zapisovateľ výboru, alebo úradník kancelárie snemu.

(⁴) Krivá výpoveď svedka je trestná, ako krivá výpoveď pred súdom.

(⁵) O donucovacích opatreniach rozhodne dožiadaný súd, alebo súd bydliska svedkovho.

§ 29.

Členstvo vo výbore.

(¹) Poslanec, vyvolený do výboru, je povinný voľbu prijať, ak nie je už členom dvoch iných výborov.

(²) Člen výboru je povinný na schôdzkach sa pravidelne zúčastniť.

(³) Ak poslanec pre nedbanlivosť strati mandát vo výbore, alebo pre nemoc, dovolenú vyše 3 týždňov sa nemôže zúčastniť v rokovaní výboru, predseda výboru požiada predsedu snemu o novú voľbu.

§ 30.

Zpravodaj vo výbore.

Predseda výboru prikáže návrh, výboru pridelený, niektorému členovi ako zpravodajovi pre výbor; ak je proti tomu námietka, výbor si vyvolí zpravodaja bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

§ 31.

Ako sa výbor usnáša.

(¹) Výbor rokuje v prítomnosti aspoň tretiny členov a usnáša sa jednoduchou

väčšinou prítomných, počítajúc i predsedajúceho, ktorý hlasuje posledný; pri rovnosti hlasov je návrh zamietnutý.

(²) Kým zpráva výboru nie je rozdaná v sneme, výbor môže odvolať svoje usnesenie, ak sa za to jednomyseľne vyslovi schôdzka, alebo väčšina prítomných aspoň toľkými hlasmi, koľkými došlo k usneseniu predošlému; o návrhu na odvolanie usnesenia rozhoduje výbor bez rozpravy jednoduchým hlasovaním, ak sa na rozprave neusnesie výbor jednoduchým hlasovaním.

§ 32.

Zpráva výboru.

(¹) Zpravodaj prednáša vec vo výbore, napíše o výsledku porady odôvodnenú zprávu, a ak ju výbor schválil, háji v sneme usnesenie výboru. Výbor môže splnomocniť zpravodaja a predsedu, aby sami vypracovali výborovú zprávu a podali ju priamo snemu. Zprávu podpíše predseda a zpravodaj.

(²) Zpráva sa odovzdá kancelárii snemu a vytlačí sa pod dozorom zpravodaja.

(³) Rozdanú zprávu môže výbor odvolať, ak to dovoľí snem jednoduchým hlasovaním bez rozpravy.

§ 33.

Rokovanie vo dvoch alebo v niekoľkých výboroch.

(¹) Ak bol návrh pridelený dvom alebo niekoľkým výborom, možno o ňom rokovať súčasne. Tieto výbory môžu určiť v takomto prípade spoločnú komisiu, v ktorej sú zastúpené rovnakým počtom členov; výbory potom osve schvaľujú zprávu pre plenum.

(²) Ak sa výbory nedohodnú na spoločnej zpráve, podá každý výbor zprávu osve.

(³) Výbor rozpočtový, ktorému bol pridelený podľa § 24 návrh v inom výbore už prejednaný, pripojí k zpráve svoju zprávu s hľadiska úhrady.

§ 34.

Lehoty.

(¹) Snem môže na návrh predsedu jednoduchým hlasovaním bez rozpravy uložiť výboru, aby o návrhu podal zprávu do určenej lehoty. Snem to môže uložiť, i keď výbor už o veci rokuje.

(²) Ak výbor do určenej lehoty zprávu nepodal a nežiadať predĺžiť lehotu, alebo ak snem lehotu nepredĺžil, predmet možno dať na program i bez zprávy výboru. Zpravodaja určí v tom prípade predseda snemu.

§ 35.

Zmena príslušného výboru.

Výbor i predseda snemu môžu navrhnúť návrh prideliť výboru inému. O tom snem rozhodne bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

Diel siedmy.

PLENARNA SCHÔDZKA.

§ 36.

Verejnosť rokovania.

(¹) Plenárne schôdzky snemu sú verejné. Na návrh predsedu snemu alebo člena vlády môže sa snem bez rozpravy jednoduchým hlasovaním usniesť, že plenárna schôdzka bude dôverná.

(²) Rokovanie o rozpočte a o veciach daňových je vždy verejné.

§ 37.

Dôverná schôdzka.

(¹) Na dôvernej schôdzke môžu byť prítomní okrem poslancov len úradníci, určení predsedom, tesnopisci, ktorí složia do rúk predsedu prisahu, že zachovávajú úradné tajomstvo, a členovia vlády a ich zástupcovia.

(²) Zápisnica a tesnopisecká zpráva o rokovaní na schôdzke dôvernej sa neuverejní, ak sa snem inak neusnesie. Usnesenie deje sa bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

§ 38.

Trvanie schôdzky. Preloženie programu rokovania.

(¹) Schôdzku otvára a zaključuje predseda.

(²) O návrhu niektorého poslanca, aby sa v schôdzke pokračovalo, rozhodne snem bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

(³) Snem môže na návrh predsedu bez rozpravy jednoduchým hlasovaním preložiť ustanovený program rokovania. Predseda môže navrhnúť i to, aby rokovanie o niektorom predmete bolo prerušené a aby sa rokovalo o inom bode programu.

§ 39.

Budúca schôdzka.

(¹) Predseda zaključuje schôdzku a oznámi usnesenie predsedníctva o čase a programe schôdzky budúcej.

(²) Návrhy, aby budúca schôdzka bola inokedy alebo s iným programom, môžu byť predmetom usnášania len vtedy, ak sa za to vysloví na otázku predsedu aspoň 21 poslancov. V tom prípade o nich rozhodne snem bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

(³) Ak snem počas zasadania nemal schôdzku vyše 14 dní, predseda je povinný svoláť schôdzku do 3 dní, keď to žiada vláda alebo aspoň dve pätiny poslancov písomne s udaním programu. Ak niet prekážok, predseda svolá schôdzku na deň, označený v návrhu.

(⁴) Ak predseda s navrhnutým programom nesúhlasí, rozhodne snem bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

§ 40.

Otvorenie schôdzky.**Oznámenia predsedníctva.**

(¹) Schôdzku otvára predseda. Schôdzka môže byť otvorená a snem môže rokovať ak je v zasadacej sieni prítomná aspoň pätina poslancov.

(²) Všetky oznámenia vlády, predsedníctva i výborov, došlé spisy, zprávy, návrhy a ich pridelenie, podané otázky, i na-

liehavé žiadosti o dovolené, o zmeny v zápisnici, rozhodovanie o zrieknutí sa členstva vo výbore, určovanie lehoty výboru a iné veci formálne, o ktorých rokovací poriadok nariaďuje jednoduché hlasovanie bez rozpravy, môže predseda oznámiť alebo nariadiť kedykoľvek medzi schôdzkou alebo na konci schôdzky.

(³) Keby oznámenia vyžadovaly dlhšieho času, predseda môže odkázať poslancov na ich soznam, v kancelárii snemu vyložený, ktorý sa uverejní i v tesnopiseckej zpráve.

(⁴) Rozpravy a reči o oznámeniach predsedníctva dovoľujú sa len vtedy, ak to rokovací poriadok výslovne určuje. Predseda môže takéto rozpravy i reči odsunúť na koniec schôdzky.

§ 41.

Spôsob porady.

(¹) O osnovách zákonov a o smluvách medzinárodných rokuje sa vo dvoch hlasovaniach, o predmetoch ostatných v jednom hlasovaní.

(²) O vytlačených zprávach výborov a návrhoch vlády a poslancov môže sa rokovať len po 12 hodinách od ich rozdania. V odôvodnených prípadoch predsedníctvo snemu môže túto lehotu skrátiť.

(³) Zprávy tlačou rozdané sa nečítajú.

(⁴) Zprávy o petíciach môžu sa podať a možno o nich rokovať i bez vytlačenia a rozdania.

§ 42.

Rozprava všeobecná a podrobná.

(¹) Ak je zpráva obsiahlejšia, alebo týka sa vecí dôležitejších, predseda môže v prvom hlasovaní rozdeliť rozpravu na všeobecnú a podrobnú.

(²) I vo všeobecnej i v podrobnej rozprave má slovo najprv zpravodaj (§§ 32 a 33).

(³) Namiesto zpravodaja, ktorý neplní zpravodajské povinnosti, určí predseda za zpravodaja iného člena výboru.

§ 43.

Reči.

(¹) Nesmie sa ujať slova, komu ho predseda nedal. Zpravodajci, rečníci, členovia vlády a ich zástupcovia hovoria s rečníšťa. Nie je dovolené reči čítať, okrem reči predsedu snemu, predsedov alebo zpravodajov výborov, členov alebo zástupcov vlády, krátkych vyhlásení, prednáškových v mene klubu, a citátov s označením prameňa. Každý rečník smie užívať poznámky, písané len na podporu pamäti.

(²) Ak sa predseda chce zúčastniť v rozprave, odovzdá predsedníctvo; hovorí s rečníšťa a ujme sa predsedníctva len po vybavení vecí.

(³) Rečníci sa môžu hlásiť u predsedu už pred schôdzkou písomne alebo medzi schôdzkou osobne a ústne až do tých čias, kým sa snem neusniesol zaklúčiť rozpravu, alebo ak nebolo takého usnesenia, kým predseda neudelil záverečné slovo zpravodajovi. Prihlasujúci sa oznámi, či chce hovoriť za návrh alebo proti nemu.

(⁴) Reči o rokovanom poriadku, poznámky osobné a vecné sú dovolené len podľa uváženia predsedu; nesmú trvať vyše päť minút.

§ 44.

Poradie a trvanie reči.

(¹) Otvárajúc rozpravu, predseda oznámi rečníkov, dosiaľ prihlásených.

(²) Po reči zpravodajovej (§ 42) predseda udeľuje slovo rečníkom obvyčajne v poradí ich prihlášok, ale je povinný dbať o to, aby najprv hovoril rečník proti návrhu, a aby sa nakoľko možno striedali rečníci za návrh a proti nemu.

(³) Rečníci si môžu poradie vymeniť, čo treba predsedovi oznámiť.

(⁴) Poslanec môže hovoriť o tom istom predmete rokovania najviac dva razy.

(⁵) Snem môže na návrh predsedu alebo ktoréhokoľvek poslanca bez rozpravy jednoduchým hlasovaním obmedziť trvanie reči pri rozprave všeobecnej až na pol hodiny a pri rozprave podrobnej až na 10

minút; v tomto prípade zpravodajova reč môže trvať raz toľko.

(⁶) Keď rečník pri vyzvaní nie je prítomný, stráca slovo.

§ 45.

Zástupcovia vlády.

(¹) Členovia vlády a zástupcovia nimi vyslaní môžu sa zúčastniť na schôdzkach a ujať sa slova kedykoľvek i viackrát, i po skončení rozpravy, ale rečníka nesmú prerušovať.

(²) Snem sa môže usniesť na písomný návrh 5 poslancov bez rozpravy jednoduchým hlasovaním, aby člen vlády alebo jeho zástupca prišiel na schôdzku a podal zprávy a vysvetlenia. Snem môže určite označiť, ktorý člen vlády alebo ktorý orgán štátnej správy má prísť na schôdzku. Vyzvaný je povinný tomuto usneseniu na požiadanie predsedu snemu vyhovieť.

§ 46.

Návrh formálny.

(¹) Návrhy o tom, ako sa má rokovať, podávajú sa len písomne a snem sa o nich usnáša bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

(²) Každý poslanec môže navrhnúť koniec rozpravy. O tomto návrhu rozhoduje snem jednoduchým hlasovaním bez rozpravy.

§ 47.

Návrhy vecné a koniec rozpravy.

(¹) Návrhy pozmeňovacie, doplňovacie a pod. majú poslanci podať písomne najneskoršie hneď potom, ako sa snem usniesol rozpravu skončiť, alebo keď predseda oznámil, že už niet k slovu prihlásených. Návrh na zamietnutie nemožno podať, ale len návrh, aby sa prešlo na ďalší bod programu. Tieto návrhy sa pojímajú do hlasovania len vtedy, ak sú podpísané aspoň 5 poslancami.

(²) Ak sa snem usniesol rozpravu skončiť, môže hovoriť za návrh len hlavný rečník a proti návrhu hlavný rečník, ktorých ustanovili dohodou zapísaní ešte rečníci

oboch strán. Ak sa za 5 minút nedohodnú, rozhodnú zapisovatelia losom. Vylósovani môžu prepustiť slovo inému zapísanému rečníkovi.

(⁹) Po týchto hlavných rečníkoch patrí konečné slovo zpravodajom (§§ 32 a 33), ak zpravodaja niet, prvému navrhovateľovi, ktorý môže slovo prepustiť inému z navrhovateľov.

(¹⁰) Ak po skončení rozpravy sa ujal slova zástupca vlády, je tým rozprava znova otvorená.

§ 48.

Rokovacia reč.

(¹) Vláda a funkcionári snemu, najmä predseda a podpredsedovia snemu, výborov a komisií, zapisovatelia, zpravodaji, dozorcovia poriadku a kancelária snemu rokujú po slovensky.

(²) Poslanci rokujú po slovensky. Poslanci, prihlásení k inej domácej národnej skupine, môžu rokovať rečou svojej národnosti, ak len nechcú užiť reči slovenskej.

(³) K samostatným návrhom, otázkam a interpeláciám, podaným v reči neslovenských domácich národných skupín (ods. 2), má podávateľ právo pripojiť písomný preklad do reči slovenskej; tento preklad je potom základom rokovania. Ak poslanec takýto preklad nepripojí, obstará ho čo najskoršej kancelária snemu a tento je potom základom rokovania.

(⁴) K návrhom formálnym, k vecným návrhom pozmeňovacím, doplnovacím a pod., o ktorých snem alebo výbor má rokovať alebo hlasovať, ak nie sú podané v reči slovenskej, má navrhovateľ pripojiť preklad do slovenčiny, inak sa nepovšimnú; tento preklad je základom rokovania. Ak sú tieto návrhy stručné a jednoduché a ak sa tým nezdržuje rokovanie, predseda môže podľa svojho uváženia dať ich prítomným tlmočníkom hneď do slovenčiny preložiť, preklad ústne dať vyhlásiť a do rokovania alebo hlasovania pojať.

(⁵) Ak je podaný samostatný návrh (otázka, interpelácia) taký obsiahly, alebo ak je toľko inorečových návrhov (otázok, interpelácií), že kancelária snemu ani do

lýždňa nemôže obstať preklady, predsedníctvo môže návrhy (otázky, interpelácie) podávateľom vrátiť, aby pripojili sami do týždňa preklad do reči slovenskej; ak sa tak nestalo, návrh (otázka, interpelácia) sa pokladá za nepodaný.

(⁶) Formula o prisaha poslancov (§ 6) prečíta sa poslancom, uvedeným v druhej vete odseku 2, aj v ich reči a títo poslanci môžu vo svojej reči prisahať. I pri hlasovaní podľa mien môžu títo poslanci hlasovať vo svojej reči. Ustanovenie prvej vety tohto odseku platí aj o prisaha predsedu a podpredsedov (§ 7), ak sú z niektorej z národných skupín v odseku 2 označených.

(⁷) V tesnopiseckých zprávkach, prípadne v zápisniciach o schôdzkach snemu uverejnia sa reči inojazyčné (ods. 2) v slovenskom preklade, ktorý, ak poslanec sám do 48 hodín preklad nepripojil, obstará kancelária snemu; v tesnopiseckých zprávkach uverejnia sa tieto reči ako príloha i v jazyku, v ktorom oznegli.

(⁸) Predsedníctvo snemu je oprávnené preklad, ktorý podľa ods. 3, 4, 5 a 7 tohto paragrafu pripojil poslanec sám, dať preskúmať a podľa potreby opraviť tlmočníkom; v takomto prípade opravený preklad je základom rokovania a pre tlač.

(⁹) K písomnej odpovedi predstaviteľov vlády, alebo funkcionárov snemu na inojazyčnú (ods. 2) otázku alebo interpeláciu pripojí sa i preklad odpovede.

(¹⁰) Možno podať aj inojazyčnú (ods. 2) prosbu (petíciu). Pre predsedníctvo, prípadne pre výbor a snem obstará kancelária snemu z prosieb krátky výťah v reči slovenskej. Ak sa predsedníctvo (výbor, snem) usnesie na odpovedi, kancelária snemu pripojí k nej — ak prosba nebola podaná po slovensky — preklad v reči prosebníka.

(¹¹) Zprávy hlavy štátu, určené snemu, vydajú sa tlačou po slovensky i v rečiach ostatných domácich národných skupín; preklad obstará kancelária snemu.

(¹²) Tlmočníkov pre snem a kanceláriu ustanoví predsedníctvo snemu; predseda výboru môže touto funkciou poveriť i poslancu.

§ 49.

Volanie k veci a k poriadku, odňatie slova, vylúčenie prejavov z rokovania.

(¹) Ak sa rečník odchyľuje od veci, o ktorej sa rokuje, volá ho predseda k veci. Za prejavy a činy, ktoré porušujú rokovací poriadok, urážajú slušnosť alebo mravy, alebo sú trestuhodné, volá predseda k poriadku. Predseda môže rečníka prerušiť, ak to žiada povinnosť jeho úradu.

(²) Predseda môže odňať slovo rečníkovi, ktorého volal za reči trikrát k veci alebo k poriadku, aj rečníkovi, ktorý predĺžil trvanie reči, určené podľa § 44. Ak sa rečníkovi odňalo slovo, prestane sa ďalšia jeho reč tesnopísecky zaznamenávať.

(³) Ak sa poslancovi odňalo slovo, nesmie v tej istej rozprave viac hovoriť. Ak stratil slovo (§ 44, ods. 6), môže sa v tej istej rozprave prihlásiť už len raz (§ 44, ods. 4). Poslanec, ktorému sa odňalo slovo, môže sa odvolať k predsedníctvu, ktoré rozhodne pred zakončením rozpravy.

(⁴) Reči a návrhy, ktoré hatia alebo zdržujú rokovanie, môže predseda s povolením snemu vylúčiť z rokovania. Snem udeľuje toto povolenie bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

§ 50.

Karhanie pre urážky.

(¹) Ak poslanec, plniac svoj mandát, pri rokovaní v sneme urazí člena snemu, člena alebo zástupcu vlády, alebo ak napadne česť týchto činiteľov spôsobom nedôstojným snemu, urazený môže do 8 dní žiadať písomne u predsedu snemu, aby proti obvinenému zaviedol karhacie pokračovanie. Predseda prideliť žiadosť s urýchlením imunitnému výboru. Ak poslanec, plniac svoj mandát, urazí pri rokovaní v sneme Slovenský snem, alebo jeho orgán, predseda do 8 dní navrhne písomne imunitnému výboru karhacie pokračovanie.

(²) Imunitný výbor vypočuje obvineného, prípadne žiadateľa a svedkov (§ 28) a podá v určenej lehote predsedovi písomnú zprávu so všetkými dokladmi a s ná-

vrhom, aby sa ponad žiadosť prešlo k programu, alebo aby bol vinník potrestaný verejným zazlením, spojeným podľa vážnosti prípadu so stratou poslaneckých náhrad.

(³) Konečný návrh výboru sa rozdá tlačou a dá sa na program najbližšej schôdzky snemu. Snem vypočuje len zpravodaja a obvineného, prípadne i žiadateľa, a po doslove zpravodaja rozhodne o návrhu výboru alebo o návrhoch podaných podľa §§ 46 a 47.

§ 51.

Vylúčenie zo schôdzok.

(¹) Ak poslanec na schôdzke urazil hlavu štátu, predsedu alebo predsedníctvo snemu alebo jeho člena, vládu, predsedu alebo člena vlády v súvisе s ich funkciou, alebo ak sa vzopre nariadeniam alebo opatreniam predsedu, alebo hatí rokovanie snemu, môže ho predseda vylúčiť na čas trvania tejto schôdzky alebo až na šesť nasledujúcich schôdzok. Proti tomuto opatreniu môže sa vylúčený poslanec odvolať na predsedníctvo snemu do 8 dní.

(²) Ak poslanec hatí rokovanie takým spôsobom, že v rokovaní nemožno pokračovať, alebo ak sa dopustí násilnosti, môže ho predsedníctvo snemu vylúčiť až z dvadsiatich schôdzok snemu. Pritom vylúčený stráca nárok na poslaneckú náhradu na 1 rok.

(³) Kým vylúčenie trvá, vylúčenému poslancovi nie je dovolené vstúpiť do zasadacej siene ani do výborových miestností.

§ 52.

Rozprava podrobná.

(¹) Po skončení rozpravy všeobecnej hlasuje sa, či osnova, a ak je ich viac, ktorá z osnov má byť základom rozpravy podrobnej, ale najprv sa hlasuje o prípadnom návrhu, aby sa prešlo na program.

(²) Ak ani jedna z osnov nebola prijatá za základ rozpravy podrobnej, je vec zamietnutá.

(³) V podrobnej rozprave, začatej hneď po hlasovaní (ods. 1), určí predseda, o ktorých častiach osnovy sa má rokovať a hla-

sovať spoločne alebo osve. O námietke proti tomu rozhodne snem bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

(¹) Ustanovenia §§ 43 až 47 platia i pre rozpravu podrobnú.

§ 53.

Druhé hlasovanie.

(¹) Pri druhom hlasovaní hlasuje sa o celej osnove len po 24 hodinách od prvého hlasovania. K druhému hlasovaniu o osnovách súrnych možno prikrčiť na tej istej schôdzke, ak sa na tom usnesie predsedníctvo.

(²) Pri druhom hlasovaní niet rozpravy a možno navrhovať len odročenie hlasovania, vrátenie výboru, opravu chýb jazykových, písma, tlače, zmeny slohové a opravu tých usnesení prvého hlasovania, ktoré si odporujú. O týchto návrhoch sa vôbec nehlasuje, ak zpravodaj súhlasí.

§ 54.

Rokovanie skrátené.

(¹) Ak ide o súrnu vládnu osnovu, alebo o iniciatívny návrh, vyžadujúci skoré vybavenie, môže navrhnuť vláda, predseda, alebo dve pätiny všetkých poslancov, aby sa takáto vec ako súrna vybavila rokovaním skráteným. Takýto návrh treba dať na program aspoň 24 hodín vopred.

(²) Súrnosť osnovy (návrhu) odôvodňuje len predseda alebo jeden z navrhovateľov skráteného rokovania; ak sa navrhovateľia nedohodnú, určí rečníka predseda. Snem potom rozhodne bez rozpravy. Pre skrátené pokračovanie platia tieto pravidlá:

(³) Predseda na tej istej schôdzke plenu prideli vec výboru, ktorý uzná za príslušný, a na jeho návrh sa snem bez rokovania jednoduchým hlasovaním súčasne usnesie, aby výbor v určenej nepredlžiteľnej lehote podal o osnove (návrhu) zpravu.

(⁴) Výbor vybaví osnovu (návrh) na najbližších svojich schôdzkach pred ostatnými predmetmi, i keby rokovanie o nich mal prerušiť až do vybavenia súrnej veci. Pred rokovaním o súrnej veci usnesie sa výbor

bez rozpravy na návrh predsedu alebo niektorého člena, či má byť v súrnej veci rozprava všeobecná, na aké časti sa rozvrhne rozprava podrobná, v akej lehote treba najneskôršie každú časť rokovania zakončiť a ako dlho smie rečník hovoriť.

(⁵) Len čo vyprší lehota, daná výboru na podanie zprávy (ods. 3), predseda snemu dá osnovu na program najbližšej schôdzky, pri čom môže inú rozpravu v sneme až do vybavenia súrnej veci prerušiť. Predseda môže na vybavenie súrnej veci určiť aj osobitné schôdzky snemu.

(⁶) Snem vybaví súrnu vec, aj keď nepodal o nej výbor zpravu. V takomto prípade vymenuje zpravodaja predseda snemu.

(⁷) Pred začiatkom prvého hlasovania usnesie sa snem na návrh predsedu bez rozpravy jednoduchým hlasovaním, či má byť o súrnej veci pri prvom hlasovaní rozprava všeobecná, na aké časti sa rozvrhne rozprava podrobná, v akej lehote treba najneskôršie každú časť rokovania vybaviť a ako dlho smie rečník hovoriť.

(⁸) Len čo vypršia lehoty, dané v ods. 4, 5 a 7, prikrčí sa vo výbore, prípadne na schôdzke snemu, bez odkladu k hlasovaniu, i keby mal byť rečník v reči prerušený.

(⁹) Ak je predmetom súrnej veci štátny rozpočet, výboru nesmie byť daná lehota nižie 10 dní a plenu snemu nižie 6 dní. V tejto lehote má byť najmenej 6 schôdzok výborových po 4 hodinách a najmenej 3 schôdzky snemu po 4 hodinách.

(¹⁰) Pri rokovaní skrátenom môže byť druhé hlasovanie i pred vypršaním lehoty, v § 53, ods. 1 uvedenej.

(¹¹) Návrh na skrátené rokovanie možno podať, i keď výbor alebo snem o veci už rokuje.

Diel ôsmy.

USNAŠANIE.

§ 55.

Náležitosti usnašania.

(¹) Snem sa môže usnašať pravidelne, prítomnosti aspoň tretiny všetkých posl.

cov a k platnosti usnesenia je potrebná nadpolovičná väčšina prítomných.

(²) Pri rovnosti hlasov je návrh zamietnutý.

(³) K usneseniu o vypovedaní vojny a o ústave je potrebná trojpäťtinová väčšina všetkých poslancov.

(⁴) Usnesenie o zmene územia štátu vyžaduje dvojtretinovú väčšinu snemu.

(⁵) Usnesenie o vyslovení nedôvery vláde vyžaduje prítomnosť nadpolovičnej väčšiny poslancov a nadpolovičnej väčšiny hlasov.

(⁶) Predseda hlasuje len pri voľbách, ale počíta sa do počtu prítomných.

§ 56.

Poradie hlasovania.

(¹) Po skončení rozpravy určí predseda poradie hlasovania, dbajúc na to, aby vyšiel na javo pravý názor väčšiny.

(²) Aby sa hlasovanie zjednodušilo, môže predseda vyvolať usnesenie o niektorej otázke zásadnej.

(³) Predseda môže po skončení rozpravy hlasovanie o celku alebo o časti odložiť na neskoršie, alebo i na schôdzku neskoršiu a môže sa pokračovať medzitým v rokovaní. O námietke proti tomu rozhodne snem bez rozpravy jednoduchým hlasovaním. Takisto o návrhu niektorého poslanca, aby znenie, alebo poradie otázok bolo opravené, alebo aby otázka bola rozdelená — ak s takýmto návrhom predseda nesúhlasí — rozhodne snem bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

§ 57.

Spôsob hlasovania.

(¹) Hlasuje sa za návrh alebo proti návrhu bez udania dôvodov.

(²) Hlasuje sa zdvihnutím ruky alebo vstaním. Ak výsledok jednoduchého hlasovania je podľa názoru predsedu alebo 12 poslancov pochybný, predseda opakuje otázku a dá sčítat hlasy, alebo hlasovať podľa mena; oboje vykoná tajomník snemu alebo jeho zástupca so zapisovateľmi pod dozorom predsedu.

(³) Hlasy treba sčítat i vtedy, ak to nariadi predseda, alebo ak to žiada aspoň 12 poslancov pred hlasovaním.

(⁴) Ak pri hlasovaní vysvitne, že nie je prítomná ani tretina poslancov, predseda preruší alebo zakľučí schôdzku.

§ 58.

Hlasovanie podľa mena.

(¹) Podľa mena sa hlasuje, len ak takto rozhodne predseda.

(²) Podľa mena sa hlasuje tak, že každý poslanec na svojom mieste odovzdá tlačенý hlasovací lístok, obsahujúci jeho meno a slovo „áno“ alebo „nie“. Výsledok vyhlási predseda, ale nemá podrobne uviesť treba len do zprávy tesnopiseckej (§ 71).

Diel deviaty.

VOLBY A NÁVRHY NA VYMENOVANIE.

§ 59.

Spôsob voľby.

(¹) Voľby alebo návrhy na vymenovanie dejú sa hlasovacími lístkami jednoduchou väčšinou hlasov. Lístky sčítajú zapisovatelia.

(²) Ak niet námietok, môže sa voliť zdvihnutím ruky alebo vstaním s výnimkou voľby predsedu.

§ 60.

Užšie voľby.

(¹) Ak sa pri voľbe nedosiahne jednoduchej väčšiny hlasov, deje sa voľba užšia, do ktorej sa pojme z tých, ktorí pri prvej voľbe dostali pomerne najviac hlasov, dvakrát toľko mien, koľko osôb má byť vyvolených.

(²) Pri rovnosti hlasov v prvej alebo užšej voľbe rozhodne predseda losom, kto sa má dostať do voľby užšej, alebo kto je vyvolený.

§ 61.

Doplňovanie výborov.

Ak vypadol člen výboru, vymenuje za neho náhradníka predseda klubu (jeho zá-

slupca), ktorého bol vypadnutý poslanec členom alebo hospitantom; ak nebol členom (hospitantom) ani jedného klubu, alebo ak predseda (zástupca) klubu nevymenuje v lehote predsedom snemu určenej náhradníka, vyvolí sa náhradník podľa §§ 59 a 60.

Diel desiaty.

VLADNE VYHLASENIA A VYSLOVENIE DÔVERY.

§ 62.

Samostatné vládne vyhlásenia.

Členovi vlády treba udeliť slovo na začiatku alebo na konci alebo podľa uváženia predsedu i za schôdzky na vyhlásenie, hoci ono nesúvisí s programom.

§ 63.

Rozprava o vládnom vyhlásení.

Na písomný návrh ktoréhokoľvek poslanca môže sa snem bez rozpravy jednoduchým hlasovaním usniesť, že o vládnom vyhlásení má byť rozprava hneď alebo na niektorej nasledujúcej schôdzke. Túto rozpravu treba zakončiť hlasovaním, či snem schvaľuje vyhlásenie alebo nie; snem sa môže usniesť, že hlasovanie odkladá.

§ 64.

Vyslovenie nedôvery.

(¹) Snem môže vláde vysloviť nedôveru.

(²) Návrh na vyslovenie nedôvery má byť podpísaný najmenej tretinou všetkých poslancov a prideli sa iniciatívemu výboru, ktorý o ňom podá zpravu najneskôr do 8 dní. Iniciatívny výbor rokuje o pridelení mu návrhu na vyslovenie nedôvery vláde meritorne podľa ustanovení, platných pre iné výbory, a podáva zpravu snemu.

(³) Vláda môže podať snemu návrh na vyslovenie dôvery. O tomto návrhu sa rokuje bez pridelenia výboru.

Diel jedenásty.

OTAZKY A INTERPELACIE.

§ 65.

Otázky.

Každý poslanec môže kľásť písomné otázky vláde alebo členovi vlády o činoch vlády a jej orgánov a o zamýšľaných opatreniach. Na otázku môže vláda alebo člen vlády odpovedať ústne alebo písomne. Otázka i písomná odpoveď sa podáva kancelárii snemu a sa nevytlačí. Kancelária snemu doručuje otázky i odpovede.

§ 66.

Interpelácie.

(¹) Ak je otázka podpísaná aspoň 5 poslancami, opýtaný je povinný na túto interpeláciu odpovedať písomne alebo na plenárnej schôdzke ústne, alebo tým istým spôsobom odpoveď odoprieť s udaním príčin. Ak vláda alebo opýtaný jej člen na interpeláciu do 2 mesiacov neodpovie, alebo neodoprie odpovedať, predseda snemu vyzve opýtaného, aby odpovedal najneskôr do ďalších 30 dní.

(²) Interpelácia a písomná odpoveď alebo jej odopretie doručuje sa kancelárii snemu. Interpeláciu alebo podpisy na nej možno odvolať, kým ju kancelária nedoručila vláde alebo jej členovi.

(³) Najneskôršie na schôdzke, ktorá nasleduje po doručení odpovede alebo jej odopretia, môže sa navrhovať rokovanie o odpovedi alebo jej odopretí. Pre návrh o rokovaní platí § 63.

(⁴) Na žiadosť člena vlády musí predseda pre odpoveď na interpeláciu vyhlásiť schôdzku za dôvernú. Prípadný návrh na rozpravu treba podať hneď na schôdzke dôvernej a snem usnesením o tom, či sa prikróčí k rozprave, rozhodne zároveň, či má dôjsť k rozprave na schôdzke verejnej, či dôvernej (§§ 36 a 37).

§ 67.

Otázky predsedom.

Každý poslanec sa môže opýtať predsedu snemu alebo predsedu výboru na ich

opatrenia; otázku treba podať písomne kancelárii snemu a treba na ňu do 30 dní písomne odpovedať.

Diel dvanásť.

PROSBY (PETICIE).

§ 68.

Rokovanie o prosbách.

(¹) Prosby adresované snemu treba podať kancelárii snemu. Nečítajú sa na schôdzke a poslancom sa nerozdávajú.

(²) Podania alebo prosby bez mena a všetky protesty proti pokračovaniu snemu, jeho funkcionárov a členov nie sú predmetom rokovania.

(³) O prosbách rozhoduje predsedníctvo snemu podľa zprávy kancelárie snemu (§ 48, ods. 10). Predsedníctvo alebo samo dá odpoveď na prosbu, alebo ju prideli výboru, ktorý uzná za príslušný, alebo ju odloží.

(⁴) Výbor, ktorému sa prosba prideliť, alebo odpovie sám, alebo podá o prosbe ústnu zprávu snemu s náležitým návrhom, alebo ju odloží.

§ 69.

Soznam prosieb.

Ak chce výbor podať ústnu zprávu o prosbách, kancelária snemu vyhotoví a rozdá ich vytlačený soznam s krátkym obsahom a s návrhom výboru.

Diel trinásť.

ZÁPISNICE.

§ 70.

Zápisnice o rokovaní.

(¹) O rokovaní na schôdzkach snemu alebo výboru píše sa zápisnice. V nich treba zaznamenať, koľko členov bolo prítomných (§ 2), aké návrhy boli podané pri rokovaní (§§ 46 a 47), aký bol postup rozpravy, s menami rečníkov, a aký bol výsledok hlasovania.

(²) Zápisnice o schôdzkach snemu, uhodnovené predsedom, zapisovateľom a tajomníkom snemu, majú byť 48 hodín vyložené v kancelárii na prezretie. Ak v

tejto lehote nepodá žiaden poslanec písomnú námietku, zápisnica sa pokladá za správnu. Ak predseda nevyhoví námietke, rozhodne o nej budúca schôdzka snemu bez rozpravy jednoduchým hlasovaním.

§ 71.

Zprávy tesnopisecké.

(¹) O každej schôdzke snemu sa napíše a vytláči zpráva tesnopisecká, podávajúca presný obsah celého rokovania.

(²) Každý rečník môže prezrieť v kancelárii tesnopiscov časť zprávy, obsahujúcu jeho reč, a naznačiť, aké omyly alebo nedostatky by obsahovala; keby správca tesnopiseckej kancelárie nemohol vyhovieť týmto želaniam, vyžiada si rozhodnutie predsedu.

(³) Rozdané tlačené spisy sú prílohami zprávy tesnopiseckých.

(⁴) Všetky spisy o rokovaní snemu sa predávajú za výrobné ceny.

(⁵) Na návrh predsedu môže sa snem bez rozpravy jednoduchou väčšinou kedykoľvek usnieť, že sa reči poslancov, zpravodajov, členov a splnomocnencov vlády dočasne nebudú stenografovať a v tesnopisnom zázname uverejňovať a že rečníci majú právo do 24 hodín po dorečení pripojiť k tesnopisnej zápisnici obsah svojich rečí. Takýto návrh sa nepodáva písomne, nerozmnožuje sa, nerozdáva sa poslancom, neprideľuje sa vopred výboru a snem sa o ňom usnáša, i keď nebol vopred daný na program.

Diel štrnásť.

SLOBODA SNEMOVÉHO ROKOVANIA.

§ 72.

Poslanecká imunita.

(¹) Poslancov snemu nemožno vôbec stíhať pre hlasovanie v sneme alebo vo výboroch. Pre výroky povedané tam pri výkone mandátu podrobení sú disciplinárnej moci snemu.

(²) K trestnému alebo disciplinárnemu stíhaniu, alebo k akémukoľvek obmedzeniu slobody člena snemu pre iné činy, alebo opomenutia je potrebný súhlas snemu.

Ak snem nedá k tomu súhlas, je stíhanie navždy vylúčené.

(²) Ustanovenia predošlého odseku nevzťahujú sa na trestnú zodpovednosť, ktorú má člen snemu ako zodpovedný redaktor.

§ 73.

Zákaz rušiť rokovanie snemu.

(¹) Na schôdzky snemu a výboru okrem poslancov a osôb svojim úradom k tomu povolaných nemá nik prístupu.

(²) Ústne prosby ani deputácie snem neprijíma.

(³) Deputácie vyslané k poslancom nemajú prístupu do budovy snemu, ak je v nich vyše 5 osôb.

(⁴) V tie dni, keď zasedá snem alebo niektorý výbor snemu, v obvode jedného kilometra od budovy, kde snem (výbor) zasedá, nie sú dovolené na miestach slúžiacich verejnej premávke ani schôdzky, ani sprievody.

Diel pätnásty.

NAHRADY.

§ 74.

Náhrady poslancom.

Poslancom patrí na čas ich mandátov náhrada skutočných výloh, ktorej výšku určuje osobitný zákon. Tieto náhrady nepodliehajú ani daniam, ani poplatkom a sú vyňaté z exekúcie.

§ 75.

Tento zákon nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia a splní ho minister vnútra.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 20.

Vydaná 5. mája 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (85.—93.) 85, Vládne nariadenie o úprave družstevných pomerov. — 86, Vládne nariadenie o zriadení Ústredného sväzu nemeckých družstiev. — 87, Vládne nariadenie o organizácii vojenského trest. súdnictva. — 88, Vládne nariadenie o prieťahovom opatrení pôdy roľníkom-utečencom. — 89, Vládne nariadenie o revízii disciplinárnych trestov. — 90, Vládne nariadenie o strážii obrany štátu. — 91, Vládne nariadenie o dávkach za úradné výkony vo veciach správnych. — 92, Vládne nariadenie o povinnom súpise a nuteľnej úschove dlhopisov, ako aj o súpise štátnych stavebných losov bývalej Česko-Slovenskej republiky. — 93, Vládne nariadenie o zmene a doplnení niektorých predpisov o kartelovom poplatku. — 94, Vyhláška ministersva vnútra o oprave tlačových chýb vo vládnom nariadení zo dňa 4. apríla 1939, č. 47 o bydlisku učiteľstva národných škôl.

85.

Vládne nariadenie zo dňa 2. mája 1939

o úprave družstevných pomerov.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

Zákon zo dňa 15. apríla 1919, čís. 210 Sb. z. a n., o úprave pomerov družstiev na Slovensku mení a dopĺňa sa takto:

§ 1.

Revízne oprávnenie družstevných ústredí, vykonávajúcich revíziu družstiev na území Slovenského štátu, ktorých sídlo dňa 14. marca 1939 sa nachádzalo mimo územia Slovenského štátu, sa zrušuje.

§ 2.

(¹) Družstvá, ktoré podliehajú revízii takýchto ústredí odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia, môžu byť revidované len ústredím so sídlom na území Slovenského štátu a povinné sú svoj členský pomer k ústrediam so sídlom mimo územia Slovenského štátu najneskôr do 1. júla 1939 zlikvidovať. Tieto družstvá a ďalej také, ktoré nie sú členmi žiadneho revízneho ústredia, sú povinné najneskôr do 1. júla 1939 pričleniť sa k niektorému družstevnému ústrediu, oprávnenému podľa tohto vládneho nariadenia k revízii družstiev na území Slovenského štátu.

(²) Usnesenie o pričlenení vyníma sa z pôsobnosti valného zhromaždenia a prikazuje sa do pôsobnosti družstevných správ v prípade, ak by bolo už vopred zrejmé, že valné zhromaždenie nebude usnášania schopné. Keby sa ani správa družstva z tohto dôvodu nemohla platne usnášať, pričlení ho ministerstvo vnútra podľa povahy jeho činnosti k niektorému ústrediu, uvedenému v § 3, ods. 1., tomuto ústrediu nch je však umožnené, aby sa napred v tomto smere vyjadriilo.

§ 3.

(¹) K revízii družstiev sú oprávnené tieto družstevné ústredia: Ústredné družstvo v Bratislave, Sväz roľníckych vzájomných pokladníc, družstvo s r. o. v Bratislave, a Sväz živnostenských úverných ústavov a družstiev pre Slovensko v Bratislave. Na tieto družstevné ústredia prechádza aj oprávnenie podľa §§ 6, 7 a 9 vládneho nariadenia zo dňa 17. decembra 1938, čís. 347 Sb. z. a n., o dočasných obmedzeniach v niektorých odvetviach podnikania.

(²) Revíziu družstevných ústredí, vyčítaných v ods. 1., vykoná, pokiaľ ide o družstevné ústredia úverných družstiev, ministerstvo financií, inak ministerstvo financií spolu s ministerstvom hospodárstva.

(³) Táto revízia nahrádza u družstevných ústredí ináč potrebnú revíziu sväzov.

(¹) Výdavky, spojené s revíziou podľa ods. 2., súčtuje ústrediu (sväzu) k náhrade ministerstvo financií samo, pokiaľ v dohode s ministerstvom hospodárstva prostredníctvom krajského súdu sídla ústredia (sväzu), ktorý ich na revidovanom ústredí (sväzu) vymáha a ministerstvu financií likviduje.

§ 4.

Revízne ústredia v § 3 uvedené sú povinné pred pričlenením družstiev uvedených v § 2 previesť revíziu ich hospodárenia. Keď podľa výsledku revízie uznajú, že ďalšie jestvovanie družstva nie je hospodársky opodstatnené, sú povinné navrhnúť jeho likvidáciu. Návrh treba podať ministerstvu vnútra, keď však ide o úverné družstvá, ministerstvu financií, ktoré rozhodnú o potrebe likvidácie a ustanovia likvidátorov. Zodpovednosť týchto likvidátorov obmedzuje sa len na činnosť z likvidácie, nevzťahuje sa však na predchádzajúcu činnosť družstva. Príslušný krajský súd je z úradu povinný zapísať likvidáciu do firemného registra. Ak ministerstvo vnútra, pokiaľ ministerstvo financií neuznajú potrebu likvidácie, družstvo sa stáva členom toho ústredia, u ktorého sa prihlásilo, pokiaľ ku ktorému ho ministerstvo vnútra pričlenilo.

§ 5.

(¹) Každé družstvo povinné je každoročne celé svoje zriadenie a svoju obchodnú činnosť vo všetkých odvetviach podrobiť preskúmaniu revízorov ústredia, ku ktorému ako člen patrí. Vykonanie revízie oznámi revízne ústredie príslušnému krajskému súdu súčasne s návrhom, aby súd nariadil odstránenie prípadne zistených závad. Revízne ústredie, pokiaľ ide o úverné družstvá, povinné je dodať odpis revíznej zprávy ministerstvu financií.

(²) Ak činnosť družstva nesleduje hospodárske potreby štátu, alebo priam sa im protiví, alebo ak jeho ďalšie jestvovanie nie je hospodársky opodstatnené, prí-

slušné revízne ústredie je povinné navrhnúť jeho likvidáciu. Likvidáciu takýchto družstiev nariadi, ak ide o úverné družstvá, ministerstvo financií, ináč so súhlasom ministerstva hospodárstva ministerstvo vnútra, ktoré tiež ustanovia likvidátorov.

(³) Trovy revíziou vzniklé, hradí družstvo. Spory ohľadom výšky týchto trov rieši firemný súd.

§ 6.

(¹) Predsedu a členov správy družstiev, uvedených v § 2 tohto nariadenia, ak nevolajú včas valné zhromaždenie cieľom ich pričlenenia k ústrediu, oprávnenému podľa § 3, ods. 1 k výkonu revízie, potreba okresný úrad pre priestupok pokutou do 5000 Ks, ktorá sa v prípade nedobylnosti premení na uzamknutie do 6 mesiacov.

(²) Družstvo, ktorého správny orgán (§ 2, ods. 2.) odoprie včas vyhovieť predpisom tohto nariadenia, musí byť na návrh dotyčného revízneho ústredia príslušným krajským súdom rozpustené. Zánik družstva má súd ihneď z úradu zaznamenať vo firemnom sozname. Likvidátorov rozpusteného družstva na návrh príslušného revízneho ústredia menuje ministerstvo vnútra, keď však ide o úverné družstvo, ministerstvo financií.

§ 7.

(¹) Dňom účinnosti tohto nariadenia zrušujú sa §§ 7, 10 a 11 zákona zo dňa 15. apríla 1919, čís. 210 Sb. z. a n., a ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 19. augusta 1919, čís. 492 Sb. z. a n., o úprave pomerov družstiev na Slovensku, nakoľko odporujú tomuto nariadeniu.

(²) Družstvá, uvedené v § 2, ods. 1, vete 1. tohto nariadenia, sú oprávnené i do doby svojho pričlenenia k novému družstevnému ústrediu vydávať vkladné knižky (listy) a prijímať vklady na vkladné knižky podľa § 2 zákona zo dňa 10. októbra 1924, čís. 239 Sb. z. a n., v znení zákona zo dňa 21. apríla 1932, čís. 54 Sb. z. a n.

§ 8.

Toto nariadenie nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia; splnia ho ministri vnútra, financií, hospodárstva a pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

86.

Vládne nariadenie zo dňa 2. mája 1939

o zriadení Ústredného sväzu nemeckých družstiev.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Pre všetky nemecké družstvá na území Slovenského štátu zriaďuje sa samostatné družstevné ústredie so sídlom v Bratislave pod názvom Ústredný sväz nemeckých družstiev (v ďalšom „sväz“), nemecky Zentralverband deutscher Genossenschaften.

(²) Za nemecké družstvo treba pokladať družstvo, ktorého väčšina členov je nemeckej národnosti.

§ 2.

Sväz je postavený úplne narovne družstevným ústrediam, oprávneným podľa § 3, ods. 1. vládneho nariadenia zo dňa 2. mája 1939, čís. 85 Sl. z., o úprave družstevných pomerov, vykonávať revíziu. Nemecké družstvá môžu byť členmi len sväzu podľa § 1.

§ 3.

Ohľadom organizácie, práv a povinností sväzu, ako aj práv a povinností jeho členov, platia obdobne, pokiaľ nebudú

zmenené alebo zrušené, ustanovenia zákona zo dňa 15. apríla 1919, čís. 210 Sb. z. a n., o úprave pomerov družstiev na Slovensku a vládneho nariadenia zo dňa 2. mája 1939, čís. 85 Sl. z., o úprave družstevných pomerov. Taktiež primerane platia aj iné zákony a nariadenia, týkajúce sa Ústredného družstva v Bratislave, ako aj ostatné predpisy o družstevníctve, a to tak pre sväz, ako aj pre jeho členov.

§ 4.

(¹) Všetky daňové, poplatkové a iné výhody, ktoré sú, alebo budú priznané družstevným ústrediam, oprávneným podľa § 3, ods. 1. vládneho nariadenia zo dňa 2. mája 1939, čís. 85 Sl. z., o úprave družstevných pomerov, vykonávať revíziu, a družstvám k nim pričleneným, priznávajú sa aj sväzu, pokiaľ družstvám k nemu pričleneným.

§ 5.

(¹) Revíziu podľa § 7, zákona zo dňa 15. apríla 1919, čís. 210 Sb. z. a n., o úprave pomerov družstiev na Slovensku, nad svojimi členmi vykonáva sväz samostatne a neodvisle; členské družstvá tohto sväzu nepodliehajú ďalšej revíziu.

(²) Sväz podlieha vo všetkých odvetviach svojej činnosti a ohľadne celého svojho zariadenia revíziu ministerstva financií spolu s ministerstvom hospodárstva.

(³) Táto revízia nahrádza u sväzu inak potrebnú revíziu sväzov.

(⁴) Výdavky, spojené s revíziou podľa ods. 2., súčtuje sväzu k náhrade ministerstvo financií v dohode s ministerstvom hospodárstva prostredníctvom krajského súdu sídla sväzu, ktorý ich na revidovanom sväze vymáha a ministerstvu financií likviduje.

§ 6.

(¹) Dňom účinnosti tohto nariadenia, nakoľko ide o nemecké družstvá, vyzdvihuje sa z platnosti § 4 zákona zo dňa 15. apríla 1919, čís. 210 Sb. z. a n.

(¹) Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; splnia ho ministri vnútra, financií, hospodárstva a pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

87.

Vládne nariadenie zo dňa 2. mája 1939

o organizácii vojenského trestného súdництва.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Pre celé územie Slovenského štátu zriaďuje sa:

- a) vojenský súd ako súd I. stolice,
- b) hlavný vojenský súd ako súd II. a konečnej stolice,
- c) vojenský prokurátor,
- d) hlavný vojenský prokurátor.

²⁾ Sídlo týchto súdov a úradov je Bratislava.

§ 2.

Pravomoc vojenských súdov a úradov uvedených v § 1 vzťahuje sa na všetky osoby, ktoré podľa platných zákonných ustanovení podliehajú vojenskej trestnej súdnej pravomoci.

§ 3.

Do pôsobnosti (vecnej príslušnosti) vojenského súdu (§ 1, ods. 1., lit. a) patria všetky trestné činy, ktoré podľa doterajších ustanovení patrily do pôsobnosti brigádnych a divizných súdov.

§ 4.

(¹) Vojenský súd rozhoduje:

- a) ako samosudca,

- b) v senátoch.

(²) Samosudca rozhoduje o všetkých trestných činoch:

- a) ktoré dosiaľ patrily do pôsobnosti brigádnych súdov,

- b) ktoré podľa §§ 6 a 8 zákona zo dňa 22. decembra 1921, číslo 471 Sb. z. a n., o zmene niektorých ustanovení trestného práva, má súdiť u divizných (sborových) súdov samosudca.

(³) Všetky ostatné trestné činy sa prednášajú pred senátom, ktorého slozenie je také, aké bolo u divizných súdov.

§ 5.

(¹) Hlavný vojenský súd rozhoduje s konečnou platnosťou o všetkých opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam vojenského súdu.

(²) Hlavný vojenský súd rozhoduje v trojčленном senáte, pozostávajúcim z dôstojníkov justičnej služby z povolania.

(³) V prípadoch, kde predmetom obžaloby je trestný čin, na ktorý zákon stanoví trest smrti, alebo, kde horná hranica hlavného trestu na slobode presahuje 20 rokov, rozhoduje o opravných prostriedkoch senát päťčlenný. Najmenej traja členovia tohto senátu musia byť dôstojníci justičnej služby z povolania; dvaja prísediaci senátu môžu byť aj dôstojníci justičnej služby v zálohe, ktorých touto funkciou poveruje minister národnej obrany.

§ 6.

Žalobu zastupuje:

- a) vojenský prokurátor u vojenského súdu,
- b) hlavný vojenský prokurátor u hlavného vojenského súdu.

§ 7.

(¹) Všade tam, kde doterajšie ustanovenia hovoria o brigádnych a divizných súdoch, ako súdoch I. stolice, treba rozumieť vojenský súd; kde hovoria o diviznom súde, ako súde II. stolice alebo o

najvyššom vojenskom súde, treba rozumieť hlavný vojenský súd.

(²) Všade, kde doterajšie ustanovenia hovoria o funkcionárovi vojenského prokurátora alebo o vojenskom prokurátorovi v pokračovaní pred I. stolicou, treba rozumieť vojenského prokurátora; všade, kde sa hovorí o vojenskom prokurátorovi v pokračovaní pred II. stolicou alebo o generálnom vojenskom prokurátorovi, treba rozumieť hlavného vojenského prokurátora.

§ 8.

Týmto nariadením sa zrušujú všetky tie ustanovenia dosiaľ platných zákonov a nariadení, ktoré sa vzťahujú na otázky upravené týmto nariadením, pokiaľ odporujú ustanoveniam tohto nariadenia.

§ 9.

Na prechodnú dobu je minister národnej obrany v dohode s ministrom pravosúdia oprávnený poveriť vykonávaním funkcií členov senátov uvedených v § 5, ods. 2. a 3. sudcov, pôsobiacich u najvyššieho súdu alebo u občianskych sborových súdov, ktorí sú dôstojníkmi justičnej služby v zálohe alebo aspoň dôstojníkmi v zálohe. Týmto povereným sudcom prináleží v dobe ich poverenia pri výkone vojenského trestného súdnictva pravomoc vojenských sudcov z povolania, sú však tiež viazaní aj služobnými povinnosťami vojenských sudcov z povolania. Ich odmeny upraví minister národnej obrany v dohode s ministrom pravosúdia.

§ 10.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister národnej obrany v dohode s ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

88.

Vládne nariadenie zo dňa 2. mája 1939,

ktorým sa mení a doplňuje vládne nariadenie zo dňa 15. marca 1939, čís. 5 Sl. z., o prechodnom opatrení pôdy roľníkom-utečencom cestou nútenej krátkodobej árendy.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

Čl. I.

Vládne nariadenie zo dňa 15. marca 1939, čís. 5 Sl. z., o prechodnom opatrení pôdy roľníkom-utečencom cestou nútenej krátkodobej árendy sa mení a doplňuje takto:

V § 1 zrušuje sa ods. 2.

§ 4 doplňuje sa novým ods. 2. takto:

(²) Ministerstvo hospodárstva môže určiť finančnú hodnotu nákladov, ktoré vlastník, árendátor a iný užívateľ poľnohospodárskej pôdy investoval do pôdy danej do nútenej árendy, ak nedôjde medzi držiteľom a árendátorom k dohode o náhrade hodnoty nákladov.

Čl. II.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

89.

Vládne nariadenie zo dňa 2. mája 1939

o revízií disciplinárnych trestov.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939,

č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Na odôvodnenú žiadosť môže byť štátnym a iným verejným zamestnancom, disciplinárne potrestaným preto, že pred 6. októbrom 1938 vyvíjali činnosť v prospech autonómistického hnutia slovenského národa, odčinená krivda, zapríčinená týmto disciplinárnym trestom.

§ 2.

(¹) Žiadosť, uvedená v § 1, má sa podať do konca júna 1939 u tej disciplinárnej vrchnosti, ktorá vo veci rozhodla v prvom stupni.

(²) Táto disciplinárna vrchnosť predloží žiadosť so svojou mienkou a so spismi tej disciplinárnej vrchnosti, ktorá je príslušná rozhodnúť vo veci s konečnou platnosťou.

(³) V predošlom odstavci označená disciplinárna vrchnosť predloží žiadosť so svojím návrhom a so spismi príslušnému rezortnému ministrovi, ktorý o žiadosti rozhodne s konečnou platnosťou.

§ 3.

Disciplinárne pokračovanie zahájené pre činnosť uvedenú v § 1 má sa zastaviť.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonávajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v.

Čatloš v. r.

90.

Vládne nariadenie zo dňa 2. mája 1939

o zrušení vládneho nariadenia zo dňa 23. októbra 1936, číslo 270 Sb. z. a n., o strážii obrany štátu.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Vládne nariadenie zo dňa 23. októbra 1936, číslo 270 Sb. z. a n., o strážii obrany štátu a všetky predpisy vo vzťahu k nemu vydané sa zrušujú.

§ 2.

Útvary obrany štátu rozpustí a ich likvidáciu prevedie ministerstvo vnútra v dohode s ministerstvom financií a národnej obrany.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňa 2. mája 1939; splní ho minister vnútra, financií a národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

91.

Vládne nariadenie zo dňa 2. mája 1939

o dávkach za úradné úkony vo veciach správnych.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa zákona zo dňa 3. apríla 1925, čís. 53 Sb. z. a n., o dávkach za úradné úkony vo veciach správnych, vo znení zákona zo dňa 16. decembra 1926, čís. 253 Sb. z. a n., a podľa zákona zo dňa 21. decembra 1935, čís. 247 Sb. z. a n., ktorým sa predlžuje účinnosť uvedeného zákona:

Článok I.

Sadzby všeobecné (A) dávkových poriadkov, pripojených k vládnu nariadeniu zo dňa 27. decembra 1935, čís. 248 Sb. z. a n., o dávkach za úradné úkony vo veciach správnych, dopĺňujú sa touto ďalšou položkou:

11. Za stanovenie výnimky podľa § 1, ods. 2. vládneho nariadenia zo dňa 18. apríla 1939, čís. 63 Sl. z., o vymedzení pojmu žida, a za oslobodenie zpod následkov nariadení, nadväzujúcich na toto nariadenie — i keď tieto budú vydané po dni účinnosti tohto nariadenia — od 100.— Ks do 100.000.— Ks.

Článok II.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; spĺňa ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Catloš v. r.

92.

Vládne nariadenie zo dňa 2. mája 1939

o povinnom súpise a nútenej úschove dlhopisov, ako aj o súpise štátnych stavebných losov bývalej Česko-Slovenskej republiky.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1. Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

Časť prvá.

Súpis a nútená úschova dlhopisov i pokladničných poukázok a bonov.

§ 1.

Súpisu a nútenej úschove podliehajú všetky dlhopisy vnútorného štátneho dlhu bývalej republiky Česko-Slovenskej, ktoré v deň účinnosti tohto nariadenia sú na

území Slovenského štátu a vlastnícky patria aspoň od 14. marca 1939,

a) osobám fyzickým, ktoré majú svoje riadne bydlisko na území Slovenského štátu aspoň od 14. marca 1939,

b) právnickým osobám a iným hromadným útvarom, ktoré majú svoje sídlo na území Slovenského štátu aspoň od 14. marca 1939.

§ 2.

(¹) Osoby, uvedené v § 1, sú povinné:

a) dlhopisy so všetkými kupónmi složiť pod menom vlastníka v lehote 15 dní odo dňa účinnosti tohto nariadenia do viazanej úschovy u niektorého prihlasovacieho miesta v ods. 2. uvedeného,

b) súčasne predložiť príhlášku, obsahujúcu miestopisné vyhlásenie vlastníka o jeho riadnom bydlisku v tuzemsku a o jeho vlastníctve k prihlasovaným dlhopisom aspoň od 14. marca 1939, ako aj o tom, že osoby nebyvajúce a nesidlíace v tuzemsku, nemajú k dlhopisom nijakých práv,

c) súčasne úradným dokladom preukázať bydlisko vlastníka prihlasovaných dlhopisov na území Slovenského štátu aspoň od 14. marca 1939.

(²) Prihlášky sa podávajú u týchto peňažných ústavov a ich tuzemských filiállok (prihlasovacích miest):

Slovenská banka v Bratislave,
Tatra banka v Turč. Sv. Marline,
Slovenská ľudová banka v Bratislave,
Ľudová banka v Ružomberku,
Dunajská banka v Bratislave,
Slovenská všeobecná úverná banka,
Mestská sporiteľňa v Bratislave,
Bratislavská hospodárska a úverná banka,
Zemská banka, filiálka v Bratislave,
Živnostenská banka, filiálka v Bratislave,
Ústredné družstvo.

(³) Ak sú dlhopisy už uložené u niektorého z prihlasovacích miest, stačí v stanovenej lehote predložiť u tohto miesta príhlášku a úradný doklad o bydlisku;

doklad nie je potrebný, ak prihlasovacie miesto potvrdí na prihláške, že mu je bydlisko prihlasovateľa bezpečne známe. Ak sú dlhopisy uložené u niektorého tuzemského peňažného ústavu, ktorý nie je prihlasovacím miestom, ktorý je však oprávnený vydávať vkladné knižky (listy), dostačí prihlášku, určenú pre niektoré prihlasovacie miesto, spolu s úradným dokladom o bydlisku podať prostredníctvom uschovacieho peňažného ústavu, ktorý na prihláške potvrdí úschovu a dlhopisy bude vziať pre prihlasovacie miesto (pomocné prihlasovacie miesto). Prihlášky musia byť prihlasovaciemu miestu odoslané v stanovenej prihlasovacej lehote.

(¹) Dlhopisy uložené u štátnych pokladníc treba prihlásiť v tej istej lehote u týchto pokladníc (prihlasovacie miesto s obmedzenou pôsobnosťou).

(²) Prihlášky sa podávajú na tlačive vydanom ministerstvom financií trojmo, jedno vyhotovenie je určené pre prihlasovateľa, druhé zostane u prihlasovacieho miesta, tretie bude zaslané prihlasovacím miestom do 8 dní po uplynutí prihlasovacej lehoty ministerstvu financií spolu s úhrnným soznamom prihlásených dlhopisov.

(³) Za úschovu a správu dlhopisov, ktoré boli novo složené do úschovy podľa tohto nariadenia, smie prihlasovacie miesto počítať prihlasovateľom odmenu a poplatky vo výške dosiaľ obvyklej.

(⁴) O dlhopisoch, ktoré sú v deň účinnosti tohto nariadenia v úschove mimo územia Slovenského štátu, platia predchádzajúce ustanovenia s to zmenou, že dlhopisy nepodliehajú nútenej úschove a že ich treba prihlásiť na zvláštny prihláške, na ktorej majiteľ uvedie miesto a právny dôvod ich úschovy. K tejto prihláške treba pripojiť doklad o úschove v cdpise.

§ 3.

(¹) Ministerstvo financií, vykonajúc prípadne potrebné vyšetrovanie (na pr. o

bydlisku alebo sídle prihlasovateľa), schváli prihlášky dlhopisov, u ktorých sú splnené podmienky týmto nariadením stanovené pre povinný súpis, a zamietne prihlášky dlhopisov, u ktorých tomu tak nie je. Zamietnutím prihlášky prestáva viazaná úschova.

§ 4.

(¹) Prihlasovacie, ako aj pomocné prihlasovacie miesta sú povinné uschovávať dlhopisy, ktoré sú u nich vo viazanej úschove podľa tohto nariadenia, oddelene od ostatných dlhopisov a cenných papierov a nesmú ich vydať z viazanej úschovy. Prevody do viazanej úschovy u iného prihlasovacieho miesta sú prípustné.

(²) Ministerstvo financií, po prípade orgán nim poverený, je oprávnený previesť u prihlasovacieho miesta revíziu dlhopisov, ktoré sú vo viazanej úschove a za tým účelom nazrieť do kníh a záznamov týchto miest.

§ 5.

(¹) Kto pre iného drží alebo má u seba dlhopisy, ktoré neboli z hociakého dôvodu prihlásené podľa tohto nariadenia, povinný je do 8 dní po uplynutí lehoty v § 2 stanovenej, prihlásiť tieto dlhopisy u Slovenskej národnej banky v Bratislave, bez svolenia ktorej nesmú byť dlhopisy vydané.

(²) Svolenie Slovenskej národnej banky v Bratislave môže byť viazané na podmienku, že dlhopisy budú pred vydaním označené zvláštnou značkou.

§ 6.

Ustanovenia §§ 1—5 platia obdobne o štátnych pokladničných poukážkach a bonkoch bývalej republiky Česko-Slovenskej, taktiež o dodávateľských poukážkach, vydaných orgánmi bývalej republiky Česko-Slovenskej.

Časť druhá.

Súpís šáľných stavebných lesov.

§ 7.

(¹) Všetky losy a výherné listy budú spísané podľa ustanovenia ods. 2.

(²) Spísané môžu byť len losy a výherné listy, ktoré vlastnicky patria aspoň od 14. marca 1939 osobám fyzickým alebo právnickým, ktoré bývajú, alebo majú sídlo v tuzemsku aspoň od 14. marca 1939. O týchto skutočnostiach treba podať pri súpise osvedčenie, nahrádzajúce vyjavovaciu prisahu.

(³) Súpís prevedú v lehote stanovenej v § 2 berné úrady; tieto úrady oznámia ministerstvu financií série a čísla, po prípade písmená losov a výherných listov.

Časť tretia.

Spoločné a záverečné ustanovenia.

§ 8.

Údaje, získané pri vykonávaní tohto nariadenia, nesmú byť použité na daňové ciele.

§ 9.

Podania, úradné vyhotovenia a iné úradné výkony, potrebné na vykonanie tohto nariadenia, sú oslobodené od colkov, poplatkov a dávok za úradné výkony vo veciach správnych.

§ 10.

(¹) Kto vedome nesprávne alebo neúplne údaje skutkových okolností uvádza, ich používa alebo ich potvrdzuje, aby vyhlásil pre seba alebo iného výhodu, ktorá sa podľa nich poskytuje, alebo sa o to pokúsi, bude potrestaný za ťažký dôchodkový priestupok pokutou vo výške jednazašesťnásobku menovej hodnoty dlhopisu, prípadne ak nemožno túto hodnotu zistiť, pokutou od 200 do 200.000 Ks. Dlhopis, na ktorý sa trestný čin vzťahuje, prepadá v prospech štátu.

(²) Iné priestupky tohto nariadenia trestajú sa peňažitým trestom do 5000.— Ks.

(³) Ak je peňažitý trest, uložený podľa tohto nariadenia nedobytný, nastúpi miesto neho náhradný trest väzenia od jedného dňa do jedného roka. Pre náhradný trest väzenia sa stanoví jeden deň za 100 až 300 Ks podľa miery previnenia a podľa zárobkových (dôchodkových), majetkových a iných osobných pomerov vinníka.

(⁴) Trestat priestupky ustanovení tohto nariadenia prislúcha:

a) ak ide o ťažké dôchodkové priestupky, trestným súdom dôchodkovým,

b) ak ide o iné priestupky, finančným úradom, spravujúcim nepriame dane.

(⁵) Úrady a dôchodkové súdy, rozhodujúce o priestupkoch tohto nariadenia, hodnotia prevedené dôkazy podľa voľného uváženia.

(⁶) Na upustenie od trestného pokračovania niet právneho nároku.

(⁷) Trestnosť priestupkov premlčuje sa v 3 rokoch.

(⁸) Inak piate o stíhaní a trestaní priestupkov tohto nariadenia tridsiatkový poriadok s inštrukciou k nemu z roku 1842 a hlava IX. zák. čl. II.: 1909.

§ 11.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

93.

Vládne nariadenie
zo dňa 2. mája 1939

o zmene a doplnení niektorých predpisov
o kartelovom poplatku.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., pokiaľže zákona zo dňa 21. decembra 1937, čis. 245 Sb. z. a n.:

Časť prvá.

§ 1.

(¹) Smluvné stránky, zúčastnené na kartelových úmluvách, dotýkajúcich sa niektorého ich podniku alebo závodu na Slovensku a podliehajúcich kartelovému poplatku podľa §§ 1—3 zákona zo dňa 21. decembra 1937, čís. 245 Sb. z. a n., sú povinné oznámiť tieto úmluvy bernej správe Bratislava-mesto do konca mája 1939. Toto oznámenie podá organizácia, vykonávajúca kartelovú úmluvu, ak je povinná platiť poplatok podľa § 6, ods. 3. spomenutého zákona a jej sídlo je na území Slovenského štátu.

(²) Osoby, ktoré uskutočňujú dodávky a výkony regulované kartelovou úmluvou, pokiaľ organizácia spomenutá v ods. 1., ktorá vykonáva kartelovú úmluvu, ohlásia súčasne, či už dostali od bernej správy Praha II platebný rozkaz podľa § 7, ods. 2. cit. zákona.

(³) Ak subjekty, uvedené v ods. 1. a 2. nesplnia svoju povinnosť ani na výzvu bernej správy Bratislava-mesto, môžu byť potrestané poriadkovou pokutou až do 5.000 Ks.

§ 2.

(¹) Poplatníci, ktorí majú platiť kartelový poplatok z tuzemských dodávok a výkonov v smysle čl. V vlád. nar. 65/1938 Sb. z. a n., uskutočnených na území Slovenského štátu a dostali už platebný rozkaz podľa § 7, ods. 2. zákona čís. 245/1937 Sb. z. a n., od bernej správy Praha II., sú povinní predložiť súčasne so správou uvedenou v § 1 tiež originál tohto platebného rozkazu s prípadným sdelením zemského finančného riaditeľstva v Prahe o vybavení podaného opravného prostriedku na uhodnovrenie bernej správe Bratislava-mesto. Ak poplatník podal proti platebnému rozkazu opravný prostriedok, o ktorom nebolo dosiaľ rozhodnuté, pripoji k platebnému rozkazu tiež jednoduchý odpis svojho odvolania. Všetky výhrady, ktoré si učinila berná správa Pra-

ha II, pokiaľže zemské finančné riaditeľstvo v Prahe, prechádzajú na bernú správu Bratislava-mesto, pokiaľže na ministerstvo financií Slovenského štátu.

(²) O poplatníkoch, ktorí nepredložia platebný rozkaz bernej správy Praha II na uhodnovrenie, môže slovenská finančná správa nevývratne predpokladať, že im platebný rozkaz nebol dosiaľ v smysle § 7, ods. 2. uvedeného zákona doručený.

§ 3.

(¹) Ak 30-denná lehota splatnosti poplatku, vyrubeného podľa čl. VII vlád. nar. č. 65/1938 Sb. z. a n. niektorému poplatníkovi, bývajúcemu na území Slovenského štátu, sa končí po 13. marci 1939, a poplatník nevyrovnal svoju podlžnosť do 13. marca 1939 inkluzíve, je povinný ju uhradiť bernému úradu Bratislava-mesto zo základu dodávky a výkonu, ktoré sa uskutočnili zo stanoviska, nachádzajúceho sa mimo územia Slovenského štátu.

(²) Splatnosť všetkých náležitostí kartelového poplatku, pripadajúcich na dodávky a výkony, uskutočnené zo stanoviska, nachádzajúceho sa na území Slovenského štátu, ktoré sa stali sročnými podľa predpisov zákona č. 245/1937 Sb. z. a n. v dobe medzi 14. marcom 1939 a vyhlásením tohto nariadenia, predlžuje sa o 30 dní, rátaných odo dňa vyhlásenia tohto nariadenia.

(³) Samostatné organizácie, vykonávajúce kartelovú úmluvu, ktoré majú sídlo mimo územia Slovenského štátu, nemajú povinnosť vybrať od smluvných stránok poplatok z dodávok a výkonov, uvedených v predošlom odseku a odvieť ho vybraciemu úradu, ak splatnosť poplatku nastane po 13. marci 1939, i keď boli k tomu do tohto dňa povinné podľa § 6, ods. 3. cit. zákona. V týchto prípadoch postihuje platebná povinnosť výlučne smluvné stránky bez ohľadu na to, či sa dodávka alebo výkon uskutočnili zo sta-

novište na Slovensku príjemcovi na Slovensku alebo príjemcovi na ostatnom území bývalej republiky Česko-Slovenskej, ak smluvná stránka nepoukáže, že poplatok uhradila spomenutej kartelovej organizácii pred 14. marcom 1939. V prípadoch zreteľa hodných môže ministerstvo financií poveliť v prospech poplatníka odchýlku od týchto predpisov.

§ 4.

Inak platia podporne predpisy zákona o dani z obratu a prepychovej.

Časť druhá.

Vládne nariadenie z 25. marca 1938, č. 65 Sb. z. a n., mení sa takto:

§ 5.

Článok XVII, ods. 2. bude znieť:

„Vyrubovacím úradom je berná správa Bratislava-mesto, ktorej prislúcha najmä prijímať výkazy, žiadosti, vyrubiť poplatok, uzavrieť dohodu podľa § 11 zákona (okrem úpravy paušálu dane z obratu) a vydávať iné rozhodnutia a opatrenia podľa zákona o kartelovom poplatku.“

§ 6.

Článok XVII, ods. 4. bude znieť:

„Poplatok sa platí na účet berného úradu Bratislava-mesto s výnimkou stanovenou v čl. XIII. tohto nariadenia.“

§ 7.

Článok XVII, ods. 5. bude znieť:

„O opravných prostriedkoch rozhoduje ako II. stolica s konečnou platnosťou ministerstvo financií.“

Časť tretia.

§ 8.

(¹) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vzťahuje sa tiež na všetky neukončené prípady, na ktoré po-

dľa doterajších predpisov treba použiť zákona o kartelovom poplatku. Splní ho minister financií.

(²) Nariadenie toto nedotýka sa však tých prípadov, kde sa poplatok nahradil na základe § 11, druhá veta zák. č. 245/37 Sb. z. a n. úpravou paušálu dane z obratu.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

94.

Vyhláška ministerstva vnútra zo dňa 4. mája 1939

o oprave tlačových chýb v čl. I. vl. nar. č. 47/1939 SL z., o bydlisku učiteľstva národných škôl.

V tomto vládnom nariadení nesprávne bolo vytlačené dátum vl. nar. č. 162/1928 Sb. z. a n. a tiež aj slovo „Učiteľ“, takže text čl. I. má znieť správne takto:

Čl. I.

Ustanovenie § 32, ods. 1., vl. nar. zo dňa 14. septembra 1928, č. 162 Sb. z. a n., o služobnom pomere učiteľstva obecných a meštianskych škôl (služobná pragmatika učiteľstva národných škôl) sa mení a zneje:

(¹) Učiteľ je povinný mať svoje bydlisko v obvode politickej obce, v ktorej je škola, aby mohol presne plniť všetky služobné záväzky. Úrad učiteľovi služobne priamo nadriadený (§ 162) môže za zvláštnych okolností výnimočne povoliť, aby učiteľ býval mimo obvodu politickej obce. Učiteľ má orgánu služobne priamo nadriadenému (§ 162) včas oznámiť, kde býva a ohlásiť každú zmenu bytu.

Minister: Dr. Tuka v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 21.

Vydaná 11. mája 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (95.—98.) 95. Vládne nariadenie o vyznamenaní za hrdinstvo v bojoch za zabezpečenie samostatnosti slovenského národa a medaile za zásluhy o výdobytie slovenskej samostatnosti. — 96. Vládne nariadenie o triedení podnikov hostinských a výčapníckych živností s právom ubytovať cudzincov. — 97. Vládne nariadenie o odpredaji domov, vystavaných za podpory štátu podľa zákonov o stavebnom ruchu a o splácaní náhrady a štátom zaručených pôžičiek. — 98. Vládne nariadenie o čiastočnej zmene vládneho nariadenia zo dňa 21. apríla 1936, č. 101 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia zo dňa 21. apríla 1937, č. 56 Sb. z. a n., o úprave pomerov česko-slovenského stavu poistení Fénixu, životnej poisťovacej spoločnosti vo Viedni, a niektorých súvisiacich otázok.

95.

Vládne nariadenie zo dňa 8. mája 1939

**o vyznamenaní za hrdinstvo v bojoch
za zabezpečenie samostatnosti slovenského
národa a medaile za zásluhy o výdo-
bytie slovenskej samostatnosti.**

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

Časť prvá:

§ 1.

Za hrdinské činy, vykonané v bojoch za zabezpečenie samostatnosti slovenského národa, zriaďuje sa vyznamenanie „za hrdinstvo“.

§ 2.

(¹) Vyznamenanie za hrdinstvo udeľuje minister národnej obrany alebo hlavný veliteľ Hlinkovej gardy na návrh predstaveného veliteľa, počínajúc veliteľom samostatného útvaru, tým príslušníkom slovenskej armády alebo Hlinkovej gardy, ktorí v boji proti nepriateľovi alebo za vynikajúci čin a výkon zaslúžia si mimoriadne uznanie.

(²) O vyznamenaní vydá minister národnej obrany alebo hlavný veliteľ Hlinkovej gardy dekrét, ktorý oprávňuje nosiť čestný odznak.

§ 3.

Minister národnej obrany v dohode s hlavným veliteľom Hlinkovej gardy určí tvar čestného odznaku, spôsob jeho nosenia a vydá predpisy o udeľovaní vyznamenaní.

Časť druhá.

§ 4.

(¹) Minister národnej obrany a hlavný veliteľ Hlinkovej gardy sa splnomocňujú, aby udelili pamätnú medailu tým vojenským i občanským osobám a členom Hlinkovej gardy, ktoré sa zaslúžili o výdobytie slovenskej samostatnosti a pri branných opatreniach na zabezpečenia štátu.

(²) O udelení pamätnej medaile vydá minister národnej obrany alebo hlavný veliteľ Hlinkovej gardy dekrét, ktorý oprávňuje nosiť túto medailu.

§ 5.

Minister národnej obrany v dohode s hlavným veliteľom Hlinkovej gardy určí tvar pamätnej medaile, spôsob jej nosenia a vydá predpisy o jej udeľovaní.

§ 6.

(¹) Kto by si vyznamenanie alebo pamätnú medailu bez oprávnenia prisvojoval, čestný odznak alebo medailu neoprávnene nosil, dopúšťa sa priestupku, ktorý — ak nejde o čin, stíhaný súdnou —

trestá okresný (štátny policajný) úrad uzamknutím od jedného do 14 dní alebo pokutou do 5000 Ks. Tieto tresty sa môžu uložiť aj súčasne. Pre prípad nedobytosti peňažitej pokuty má sa uložiť náhradný trest uzamknutia do 14 dní. Trest na slobode spolu s náhradným trestom za nedobytú peňažitú pokutu nesmie presahovať 14 dní.

§ 7.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a splnia ho ministri národnej obrany a vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra dr. Fritza.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Čatloš v. r.

96.

Vládne nariadenie zo dňa 8. mája 1939

o triedení podnikov hostinských a výčapníckych živností s právom ubytovať cudzincov.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4, zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1. Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Podniky hostinských a výčapníckych živností s právom ubytovať cudzincov sa triedia na štyri skupiny:

Skupina A.

Do tejto skupiny sa zaraďujú podniky, ktoré sú takto vystrojené:

1. budova má architektonicky úhladnú fasádu, priestranný vchod, nápis čitateľný i v noci a vstupnú sieň;

2. pre prijímanie hostí je zriadená zvláštna miestnosť a vrátnica so stálou službou;

3. v budove vyššej ako dve poschodia je osobný výťah;

4. podnik má aspoň jeden spoločenský salón;

5. podnik má možnosť z radu hosťovských izieb vytvoriť veľké apartement (najmenej salón, spálňu a kúpeľňu);

6. vo všetkých miestnostiach, hosťom prístupných, je zavedené ústredné kúrenie a elektrické osvetlenie;

7. do hosťovských izieb a predsiení, toaletných priestorov je zavedená tekúca teplá i studená voda;

8. do hosťovských izieb a kúpeľní je zavedená nehučná signalizácia, ústiaca do služobnej miestnosti;

9. aspoň jedna štvrtina izieb je spojená s vlastnou kúpeľňou. V každom poschodí má však byť jedna samostatná kúpeľňa na každých desať hosťovských izieb bez vlastných kúpeľní, alebo na polovičný zostatok tohto počtu izieb;

10. aspoň v štvrtine hosťovských izieb je zavedené telefonické spojenie miestne a i medzimiestské;

11. v hosťovských izbách sú dlážky z tvrdého dreva;

12. hosťovské izby sú od spoločnej chodby oddelené predsienkou alebo dvojíťmi dvermi;

13. hosťovské izby s príslušenstvom sú v nerušenom rade v prízemí i na poschodiach vedľa seba alebo proti sebe a slúžia výlučne na ubytovanie cudzincov. Izby majú samostatné vchody priamo z chodby a nesmú viesť do reštauračných miestností, sálov, bytu hostinského alebo personálu, skladíšť a pod., a ich obloky vyúsťujú do voľného priestoru, nie však do chodieb, svetlíkov a iných miestností. Hosťovské izby nesmú byť na spoločnej chodbe s tanečným a divadelným sálom, biografom alebo galeriami. Tiež súkromné byty, kancelárie a skladíštia súkromných nájomníkov, s výnimkou bytu majiteľa a obchodných miestností v prízemí, sú vylúčené. Chodby domu majú priame denné osvetlenie a len tam, kde z vážnych stavebných dôvodov nebolo ho možno zaistiť, možno pripustiť umelé osvetlenie

14. do skupiny A. môžu byť zaradené len tie podniky, ktoré majú v miestach do 50.000 obyvateľov aspoň dvadsaťpäť izieb, v miestach vyše 50.000 obyvateľov — viac ako dvadsaťpäť izieb a v miestach vyše 100.000 obyvateľov viac ako štyridsať izieb;

15. rozpätie najvyššej a najnižšej ceny za prenocovanie pri izbe jednoposteľovej robí najviac Ks 20.—, u izby dvojposteľovej najviac Ks 30.— s výnimkou ceny za apartamenty.

Skupina B.

Do tejto skupiny sa zaraďujú podniky:

1. ktoré sú vystrojené podľa podmienok skupiny A, číslo 1 (bez vstupnej sieňe, avšak s chodbou primeranou rozmerom podniku), 6, 7, 8, 11 a 13;

2. majú na desať izieb alebo na zloмок nad polovicu tohto čísla najmenej jednu spoločnú kúpeľňu;

3. uzavretú hovorňu so zapojením na štátnu telefonickú sieť;

4. miestnosť pre denný pobyt, vyhradenú len pre hotelových hostov;

5. každý podnik v tejto skupine musí mať najmenej dvadsaťpäť izieb bez ohľadu na počet obyvateľstva v mieste;

6. ak má podnik viac ako tri poschodia, musí mať osobný výťah;

7. rozpätie najvyššej a najnižšej ceny robí pri izbe jednoposteľovej najviac Ks 10.—, pri izbe dvojposteľovej najviac Ks 20.—.

Skupina C.

Do tejto skupiny sa zaraďujú podniky:

1. ktoré majú aspoň 5 hosťovských izieb;

2. najmenej jednu samostatnú kúpeľňu;

3. toalety so splachovacím zariadením;

4. dlážky musia byť lakované, i keď sú z mäkkého dreva;

5. rozpätie najvyššej a najnižšej ceny robí pri izbe jednoposteľovej najviac Ks 10.—, pri izbe dvojposteľovej najviac Ks 15.—.

§ 2.

Všetky ostatné hostinské živnosti s právom ubytovať cudzincov, ktoré nepatria do skupiny A., B., C., sa označujú ako „Ubytovací hostinec“.

§ 3.

(¹) Žiadosť o zaradenie podniku do skupiny A., B. alebo C. musí podať majiteľ koncesie do 30 dní od účinnosti tohto nariadenia; u nových podnikov do 30 dní po tom, čo bolo udelené obytné povolenie podľa stavebných predpisov. K žiadosti treba pripojiť doklady, z ktorých sa dá posúdiť zariadenie podniku.

(²) Majiteľ koncesie môže kedykoľvek zažiadať za preradenie podniku do inej skupiny, ak jeho podnik vyhovuje podmienkam pre túto skupinu určeným.

(³) Ak úrad zistí (§ 5), že niektorý podnik skupiny A., B. alebo C. nevyhovuje predpokladom, určeným pre jeho skupinu, nariadi majiteľovi koncesie odstránenie nedostatkov do danej lehoty. Po márnom uplynutí tejto lehoty zaradí podnik z úradnej moci po vypočutí hotelového inštruktora pri ministerstve hospodárstva, do skupiny nižšej.

§ 4.

(¹) Každý podnik hostinskej živnosti s právom ubytovať cudzincov musí všetky vonkajšie vchody, určené pre cudzincov, mať označené zreteľne svojou skupinovou značkou podľa vzoru, ktorý je vyobrazený v prílohe tohto nariadenia. Užívanie iných skupinových značiek je zakázané.

(²) Právo používať pre hostinské podniky iných vonkajších označení (pomenovania, štítu), nie je dotknuté. Ale podniky skupiny B., C. nesmú používať vonkajšieho označenia, obvyklého u podnikov skupiny A. (na pr. Grand hotel, Palace a pod.), ktoré by mohli viesť k úsudku, že sa jedná o podnik väčšieho rozsahu. Tiež podniky podľa § 2 (Ubytovacie hostince) nesmú používať označenia „hotel“. Keď sú pochybnosti, rozhoduje úrad (§ 5) po

vypočutí krajinského sväzu odborných spoločenstiev hostinských, hotelierov a kaviarnikov.

(³) Označovať živnosť hostinskú a výčapnícku, ktorej nebolo udelené právo ubytovať cudzincov, názvom „hotel“ alebo „ubytovací hostinec“, je zakázané.

(⁴) Označenie podnikov, uvedených v § 2 (ubytovacie hostince) skupinovú značkou (ods. 1) musí byť prevedené do 30 dní od účinnosti tohto nariadenia; u nových podnikov do 30 dní po tom, keď bolo udelené obytné povolenie podľa stavebných predpisov. Pri podnikoch, pre ktoré bolo zažiadané o zaradenie do skupiny A., B. alebo C., musí byť prevedené označenie skupinovú značkou do jedného týždňa po rozhodnutí úradu (§ 5).

§ 5.

O žiadosti za zaradenie týchto živností do jednotlivých skupín rozhodne po vypočutí spoločenstva úrad, ktorý udeľuje koncesiu hostinskej živnosti. Z dôvodov zvláštneho zreteľa hodných môže ten istý úrad po vypočutí hotelového inštruktora tu pri ministerstve hospodárstva a krajinského sväzu odborných spoločenstiev hostinských, hotelierov a kaviarnikov povoliť zaradenie horského podniku do skupiny vyššej, i keď nevyhovuje jeho zaradenie všetkým predpokladom, uvedeným v § 1 pre túto vyššiu skupinu.

§ 6.

Priestupky tohto nariadenia majú povahu priestupkov živnostenských a trestajú sa peňažitou pokutou do päťtisíc Kč, v prípade nedobytnosti zátvorom do 14 dní podľa miery zavinenia.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sívák v. r.

aj za ministra dr. Fritza.

Medrický v. r.

Čatloš v. r.

Príloha

vládného nariadenia zo dňa 8. mája 1939 č. 96 Sl. z.

Skupinovú značku pre označovanie podnikov hostinských a výčapníckych živností s právom ubytovať cudzincov.

97.

**Vládne nariadenie
zo dňa 8. mája 1939**

o odpredaji domov, vystavených za podpory štátu podľa zákonov o stavebnom ruchu a o splácaní náhrady a štátom zaručených pôžičiek.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, číslo 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Slovenský štát, zastúpený ministerstvom vnútra, môže odpredať domy, vystavané za podpory štátu podľa zákonov o stavebnom ruchu, iným úveruschopným osobám, keď ich vlastník nezaplatil dve ročné splátky štátom zaručenej pôžičky, alebo nezaplatil dve ročné splátky náhrady podľa § 13 zákona zo dňa 21. decembra 1937, číslo 260 Sb. z. a n., alebo v prípadoch, keď pre štát vzniká v konkrétnom prípade výkon predkupného práva. Štátni zamestnanci majú prednosť pred inými uchádzačmi.

(²) Prípadné predkupné právo, zaistené v prospech stavebníka (obce alebo stavebného združenia), neplatí pri odpredaji domu podľa tohto nariadenia.

(³) Vlastnícke právo nadobúdateľa k jeho žiadosti vloží súd do pozemkovej knihy na základe vykonateľného výmeru ministerstva vnútra o odpredaji domu.

§ 2.

(¹) Pre odpredaj domov podľa tohto nariadenia platí trhovú cenu, ktorá v jednotlivých prípadoch bola stanovená pre predkupné právo v prospech stavebníka alebo štátu. V ostatných prípadoch má sa ustáliť trhovú cenu podľa § 62 ods. 3 vládneho nariadenia, číslo 80/1936 Sb. z. a n.

(²) Trhovú cenu má byť zaplatená tak, že kupujúci prevezme na účet trhovej ceny dlžoby, zaistené na dome záložným právom, prípadne prevezme povinnosť

splácania náhrady podľa zákona číslo 260/1937 Sb. z. a n., a že zbytok trhovej ceny zaplatí hotove pred prevodom vlastníckeho práva doterajšiemu vlastníkovi.

(¹) Pred vydaním výmeru o odpredaji domu ministerstvo vnútra sdelí vlastníkovi domu úmysel odpredania domu a výpočet trhovej ceny a súčasne ho vyzve, aby do 30 dní sa vyjadril o výpočte a uplatnil nárok na prípadnú náhradu za náklady na dom učinené, o ktoré hodnota domu je zvýšená. Ak zmešká vlastník domu stanovenú lehotu, stráca právo odporovať výpočtu trhovej ceny a uplatniť nárok na náhradu za náklady. Odhad náhrady týchto nákladov prevedie politický úrad prvej stolice. Vlastník domu a kupujúci majú právo žiadať, aby odhadného pokračovania zúčastnil sa na ich náklad tiež nimi zvolený odborný znalec. Pokračovanie prevedie sa podľa predpisov o pokračovaní vo veciach, patriacich do pôsobnosti politických úradov.

(²) Úmysel odpredania domu podľa § 1 tohto nariadenia ministerstvo vnútra môže dať uverejniť v Úradných novinách a na oznamovej doske politického úradu prvej stolice a obce, v obvode ktorých sa dom nachádza. V prípade, že by do 30 dní odo dňa uverejnenia v Úradných novinách nenašiel sa vhodný kupec, ktorý by ponúkal trhovú cenu, označenú v ods. 1. tohto paragrafu, predá sa dom na návrh ministerstva vnútra súdnou dražbou. Súd nariadi dražebné pokračovanie a poznačenie dražby v pozemkovej knihe na základe rozhodnutia, uvedeného v ods. 3. a opatreného doložkou o prevedení v tomže odstavci označeného pokračovania. Trhová cena, označená v ods. 1. platí ako výkričná cena. Súdny odhad prevedie sa iba výnimočne na zvláštny návrh ministerstva vnútra. Nehnuteľnosť nemôže byť predaná nižšie polovice výkričnej ceny. Súdna dražba má byť uverejnená obvyklým spôsobom. V dražebnom pokračovaní môže veriteľ štátom zaručenej pôžičky žiadať o hotové zaplatenie len vtedy, ak ho nevyzve ministerstvo vnútra, aby o hotové zaplatenie nežiadal. Odpredaj pre-

vedený v súdnej dražbe vyžaduje schválenia ministerstva vnútra.

(³) Namiesto odpredaja môže ministerstvo vnútra dom vziať do správy a prenajať.

(⁴) Právne pomery medzi štátom, vlastníkom, nadobúdateľom, prípadne uchádzačom, vzniklé výkonom §§ 1 a 2, nie sú občianskymi právnymi vecami a sú vylúčené z poradu práva súkromného. Proti výmeru o odpredaji ponosa ná najvyšší správny súd sa vylučuje.

§ 3.

(¹) Na nového vlastníka prechádzajú všetky práva, povinnosti a záväzky, ktoré sa vzťahujú na dotýčný dom podľa príslušných zákonov a nariadení o stavebnom ruchu.

(²) V prípade splatenia celej pôžičky, zaručenej štátom na dome, zanikajú všetky obmedzenia a záväzky, obťažujúce dom podľa zákonov o stavebnom ruchu. Na návrh ministerstva vnútra má byť vymazané v pozemkovej knihe obmedzenie vlastníckeho práva, zakazujúce scudzif a zafažiť nemovitost, predkupné právo, zaistené v prospech štátu a v prospech stavebníka (obce alebo stavebného združenia) a záložné právo za pokuty a prípadné istoty a povinnosti zo štátnej podpory stavby domu vyplývajúce.

§ 4.

(¹) Prevzatie povinnosti splácania náhrady, vymeranej podľa zákona číslo 260/1937 Sb. z. a n., nastupuje namiesto štátom poskytnutých, prípadne štátom zaručených, úrokovaných a umorovaných alebo štátom už splatených pôžičiek, za ktoré táto náhrada bola vymeraná.

(²) Náhrady podľa zákona zo dňa 21. decembra 1937, číslo 260 Sb. z. a n., platia sa do štátnej pokladnice a môžu byť splatené naraz. Zbytok štátom zaručených, úrokovaných a umorovaných pôžičiek, za ktoré bola vymeraná náhrada, má štát splatiť štátnymi dlhopismi, vydanými podľa § 21 ods. 2 zákona číslo 260/1937

Sb. z. a n., a vládneho nariadenia číslo 56/1939 Sl. z., ktoré veriteľ je povinný prijať v menovitej hodnote. Všetky práva z pôžičky štátom zaručenej po jej splatení štátnymi dlhopismi prechádzajú na štát s jej pozemnoknižným poradím. Vklad záložného práva sa však obmedzí iba na výšku právoplatne vymeranej náhrady podľa zák. č. 260/1937 Sb. z. a n.

(²) Právoplatne vymeraná náhrada podľa zák. č. 260/1937 Sb. z. a n. má byť na návrh ministerstva vnútra pozemnoknižne zaistená v prospech štátu tak, že záložné právo za pôžičku, za ktoré táto náhrada bola vymeraná, obmedzí sa len do výšky právoplatne vymeranej náhrady a jej príslušenstva. Prevod a obmedzenie záložného práva zapisuje sa v pozemkovej knihe na základe vykonateľného výmeru ministerstva vnútra o vymeraní náhrady a v páde zaručenej pôžičky i s doložkou ministerstva financií o splatení tejto pôžičky štátnymi dlhopismi.

(³) Ak zaplatí vlastník domu celú určenú náhradu, zanikajú všetky obmedzenia a záväzky, obťažujúce dom podľa zákonov o stavebnom ruchu. Na návrh ministerstva vnútra má byť v pozemkovej knihe vymazané obmedzenie vlastníckeho práva, zakazujúce scudzif a zatažiť nemo vitosť, predkupné právo, zaistené v prospech štátu a v prospech stavebníka (obce alebo stavebného združenia) a záložné právo za náhradu, za pokuty a prípadné isloty a povinnosti, vyplývajúce zo štátnej podpory stavby domu.

(⁴) Ustanovenia § 20, § 21, ods. 1 a §§ 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 a 30 zákona č. 260/1937 Sb. z. a n., sa zrušujú.

§ 5.

(¹) Osobám, ktoré nemajú vlastné prostriedky pre hotové zaplatenie zbytku tihovej ceny, môže štát udeliť podporu v spôsobe štátnej záruky za pôžičku najvyššie 25% a s pripočítaním náhrady prípadne pôžičiek v poradí predchádzajúcich najvyššie 75% stavebného nákladu, z ktorého pôvodná podpora bola vymera-

ná podľa patričného zákona o stavebnom ruchu. Tieto percentá sa znižujú o 1% za každý rok odo dňa dohotovenia domu počítajúc.

(²) Pre udelenie podpory v spôsobe štátnej záruky podľa predošlého odstavca platia ustanovenia §§ 42 ods. 2, 44, 49, 50, 51, 52, 53, 54 a 56 zákona číslo 65/1936 Sb. z. a n. a ustanovenia §§ 37, 39, 40, 63 a 73 vládneho nariadenia č. 80/1936 Sb. z. a n.

(³) Záruka štátu má byť prevzatá na účet úveru, určeného pre podporu stavebného ruchu.

§ 6.

Prevod domu, uskutočnený podľa tohto nariadenia, podlieha polovičnému prevodnému poplatku.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a splní ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra dr. Fritza.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Čatloš v. r.

98.

Vládne nariadenie zo dňa 8. mája 1939

o čiastočnej zmene vládneho nariadenia zo dňa 21. apríla 1936, čís. 101 Sb. z. a n., v znení vládneho nariadenia zo dňa 21. apríla 1937, čís. 56 Sb. z. a n., o úprave pomerov česko-slovenského stavu poistení Fénixu, životnej poisťovacej spoločnosti vo Viedni, a niektorých súvisiacich otázok.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, čís. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Spory proti poisťovni Fénix, životnej poisťovacej spoločnosti vo Viedni, z poisťných smlúv, náležiacich do slovenského stavu poistení uvedenej poisťovne, ako aj spory o iné nároky proti tejto poisťovni, sa prerušujú na dobu do 21. apríla 1940; nové žaloby majú byť v tejto dobe odmietnuté. V tejto dobe majú sa akékoľvek exekúcie alebo zaisťovacie úkony na tuzemský majetok tejto poisťovne odložiť; tiež nemožno v tejto dobe vyhlásiť konkurz na tuzemský majetok poisťovne.

(²) Ustanovenia ods. 1 o prerušení sporov a vylúčení exekúcie a zaisťovacích

úkonov platia aj pre spory, ktoré boli proti poisťovni započaté po 21. apríli 1939 alebo v ktorých sa po tomto dni pokračovalo.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra dr. Fritza.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 22.

Vydaná 19. mája 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (99.—108.) 99, Zákon o vyhlásení 14. marca za štátny sviatok. — 100, Zákon o úspornom a kontrolnom výbore Slovenského snemu. — 101, Zákon o štátnom zdravotne-sociálnom ústave. — 102, Vládne nariadenie o doplnení devizových predpisov. — 103, Vládne nariadenie o prechodnom obmedzení výplat vkladov v peňažných ústavoch (peňažných podnikoch), o plnení súkromných poisťovní a o zákaze výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe tuzemskou poštovou správou. — 104, Vládne nariadenie o záväznosti hromadných pracovných smlúv. — 105, Vládne nariadenie, ktorým sa odkladá účinnosť niektorých ustanovení vládneho nariadenia zo dňa 25. októbra 1938, č. 252 Sb. z. a n., o pomoci motorizmu. — 106, Vyhláška ministerstva hospodárstva, ktorou sa dodatočne uverejňuje vládou schválený popis vzoriek jednotlivých skupinových značiek podľa ods. 1, § 4 vl. nar. zo dňa 8. mája 1939, č. 96 Sl. z., o triedení podnikov hostinských a výčapníckych živností s právom ubytovať cudzincov. — 107, Vyhláška ministra financií o výmene železničných nákladných listov, prepravných lístkov, návěstí a odberných listov, a o cene železničných nákladných listov pre medzinárodnú a vnútrozemskú prepravu nového vydania. — 108, Vyhláška ministra financií o vydaní nových kolkových známok.

99.

Zákon zo dňa 11. mája 1939

o vyhlásení 14. marca za štátny sviatok.

Slovenský snem usniesol sa na tomto zákone:

§ 1.

Štrnásť marec vyhlasuje sa za sviatok Slovenského štátu.

§ 2.

(¹) Pre deň 14. marca platia všetky ustanovenia o nedeliach.

(²) Podrobné predpisy, najmä o dôstojnej oslave tohto dňa, vydá vláda nariadením.

§ 3.

Zákon tento vstupuje do života dňom vyhlásenia a splní ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

100.

Zákon zo dňa 11. mája 1939

o úspornom a kontrolnom výbore Slovenského snemu.

Slovenský snem usniesol sa na tomto zákone:

§ 1.

Aby sa uplatňovala úspornosť v správe a v hospodárstve Slovenského štátu, štátnych alebo štátom spravovaných podnikov, ústavov, fondov a zariadení; v správe a hospodárstve nositeľov verejného poistenia, ako aj ich alebo v ich správe sa nachádzajúcich podnikov, ústavov, fondov a zariadení; v správe a hospodárstve podnikov, ústavov, fondov a zariadení, na ktorých je Slovenský štát zúčastnený kapitálom, alebo u ktorých má účasť na možných stratách, a aby sa kontrolovala táto správa a hospodárstvo, zriaďuje sa úsporný a kontrolný výbor Slovenského snemu.

§ 2.

(¹) Výbor vyvolí Slovenský snem podľa rokovacieho poriadku. Skladá sa z piatich členov a z piatich náhradníkov, vyvo-

lených z členov Slovenského snemu. Náhradník sa vyvolí za určitého člena.

(²) Ak sa uprázdni miesto člena alebo náhradníka vo výbore, snem vyvolí iného člena alebo náhradníka.

(³) Členovia vlády nemôžu byť členmi výboru.

§ 3.

(¹) Ak tento zákon neustanovuje inak, platia pre výbor predpisy rokovacieho poriadku snemu.

(²) Výbor je výborom permanentným, môže rokovať bez súhlasu vlády i po ukončení zasadania snemu, a jeho práce sa neprerušujú aj keď hlava štátu vyhlásila pri skončení zasadania, že sa práce snemu prerušujú.

(³) Po uplynutí volebného obdobia alebo po rozpustení snemu zostávajú členovia (náhradníci) výboru vo svojich funkciách a vykonávajú pôsobnosť výboru do toho času, kým sa neustaví nový výbor. Snem vyvolí nových členov (náhradníkov) do dvoch mesiacov po svojom ustavení.

(⁴) Členovia (náhradníci) výboru majú v prípade uvedenom v ods. 3 počas výkonu svojej funkcie nárok na náhradu vo výške, aká patrí členom snemu a majú rovnakú právnu ochranu ako poslanci.

§ 4.

(¹) Na ustavujúcu schôdzku volá výbor predseda snemu do 15 dní od jeho vyvolenia; kým si výbor nevyvolí predsedu schôdzky vedie predseda snemu.

(²) Výbor si vyvolí predsedu, podpredsedu a zapisovateľa. Predsedajúci má hlasovacie právo.

(³) Rokovania výboru, jeho listinný materiál, vyžiadané úradné spisy a písomné posudky znalcov sú dôverné.

(⁴) Člena výboru (náhradníka), ktorý by porušil dôvernúnosť týmto zákonom uloženú, môže snem na návrh výboru pozbaviť členstva (náhradníctva). Návrh na pozbavenie členstva (náhradníctva) podľa tohto ustanovenia má schváliť výbor. Snem rozhodne o návrhu bez rozpravy hlasovaním.

§ 5.

(¹) Výbor má za účinnosti s vládou alebo príslušnými členmi vlády ako i s najvyšším účtovným kontrolným úradom dozeráť bez ujmy práv a zodpovednosti vlády a jej členov, aby sa v správe a v hospodárstvach uvedených v § 1 úsporne a cieľuprímerane hospodáril. Preto vykonáva i kontrolu tohto hospodárstva, spolupôsobí pri príprave a spracovaní rozpočtu Slovenského štátu, pri čom dbá, aby sa zistili a odstránili závady alebo nesprávnosti, najmä ak ide o dodávkové pokračovanie. Ak ide o zákonom povolené fondy na nepredvídané výdavky, kontrolná činnosť výboru vzťahuje sa len na zistenie povahy a celkovej výšky príslušného výdavku.

(²) Aby sa zabezpečila účinnosť s najvyšším účtovným kontrolným úradom, výbor môže žiadať, aby na schôdzkach výboru bol tento úrad zastúpený. Výbor má právo požiadať najvyšší účtovný kontrolný úrad oznámiť výsledky jeho spisového vyšetrovania alebo dozornej činnosti, ako aj žiadať o výkon dozoru v určitej veci alebo o dobrozdanie vo veciach verejného hospodárenia. Týmto nie je dotknutý postup podľa zákona o zriadení a pôsobnosti najvyššieho účtovného kontrolného úradu, ani nie je porušená dôvernúnosť pokračovania (§ 4, ods. 3).

(³) Úrady, ústavy, podniky, fondy a zariadenia (§ 1) sú povinné oznamovať výboru na jeho žiadosť pravdivé a úplne všetky údaje potrebné k plneniu úloh jemu uložených. Splnenie týchto povinností možno vymôcť dozornými prostriedkami alebo administratívnou cestou.

§ 6.

(¹) Výbor môže so súhlasom predsedu snemu pozvať na svoje porady aj iné osoby ako znalcov a poradcov s poradným hlasom. O tomto usnáša sa výbor hlasovaním bez rozpravy. Pribratým osobám patrí náhrada za stravné a hotové výlohy ak nie sú štátnymi úradníkmi.

(²) Výbor môže splnomocniť predsedu alebo zpravodaja, aby k svedectvu o veci

verejnej povahy, ktorú výbor podľa usnesenia snemu vyšetroje alebo o ktorej rokuje, predvolal a na schôdzke alebo mimo schôdzky vypočul, alebo dožiadal súd vypočul svedkov. O povinnosti svedčiť, o donucovacích prostriedkoch, o práve odopierať výpoveď a o nárokoch na svedočné platia pre týchto svedkov ustanovenia trestného poriadku s tým rozdielom, že verejní úradníci nesmú odoprieť výpoveď z dôvodov úradného tajomstva. Člen snemu môže odoprieť svedectvo o veciach, ktoré mu boli sverené ako členovi snemu a to aj po zániku členstva.

(²) Ak nejde o vec, ktorá sa vyšetroje podľa usnesenia snemu, možno ustanovenia predošlého odseku o vypočutí svedkov použiť len vtedy, keď sa na tom usnesie výbor.

(³) Ak nejde o vypočutie dožiadaným súdom, vypočuje svedkov zpravodaj výboru za predsedníctva predsedu a v prítomnosti zapisovateľa. Zpravodaja určí predseda výboru; predsedajúci i zapisovateľ môžu klást otázky.

§ 7.

(¹) Výbor podáva o svojej činnosti správy v sneme prostredníctvom predsedu výboru. Výbor môže jednoduchou väčšinou rozhodnúť, či sa tieto správy majú vytlačiť a predložiť snemu. Ak sa správa týka veci, vyšetrovanej podľa § 6, ods 2, môže sa výbor usniesť, aby sa zápisnice alebo tesnopisecké záznamy o tomto vyšetrovaní úplne alebo čiastočne čítali.

(²) Ak správa výboru obsahuje aj návrh na usnesenie, prideli ju predseda snemu príslušnému výboru.

§ 8.

Kancelárske práce obstaráva kancelária snemu.

§ 9.

Zákon nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a vykoná ho vláda.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

101.

Zákon

zo dňa 11. mája 1939

o štátnom zdravotne-sociálnom ústave.

Slovenský snem usniesol sa na tomto zákone:

§ 1.

Pri ministerstve vnútra zriaďuje sa štátny zdravotne-sociálny ústav (v ďalšom „ústav“), ktorý má robiť odborné výskumy pre štátnu zdravotnú správu, odborné vychovávať a prakticky cvičiť zdravotnícky, lekársky a pomocný personál, podporovať výchovu v preventívnom a sociálnom lekárstve a robiť verejno-zdravotnícku propagandu.

§ 2.

Vláda môže zriadiť pobočky ústavu a podľa potreby verejného zdravotníctva jednotlivé oddelenia ústavu zrušiť, zmeniť alebo nové zriadiť, verejné zdravotné ústavy čo do ich pôsobnosti v obore zdravotnej a zdravotne-sociálnej starostlivosti k nim priradiť alebo s nimi slúčiť.

§ 3.

(¹) Ústav je podriadený ministerstvu vnútra a má svoju správu a svoje odborné vedenie.

(²) O súčinnosť a pomoc ústavu môžu v obore jeho pôsobnosti a podľa smerníc vydaných ústavom žiadať všetky odbory štátnej správy, sociálne-poistovacie ústavy, autonómne korporácie, ako aj osoby súkromné. Ústav je povinný vyhovieť týmto žiadostiam, nakoľko to neodporuje ustanoveniu § 1.

§ 4.

Organizáciu ústavu a pracovné podmienky upraví vláda nariadením, a to tak, aby vyhovovali vedeckým ako aj učebným požiadavkám vysokých škôl.

§ 5.

Na čele ústavu stojí odborný lekár ako riaditeľ ústavu, ktorého zastupuje námest-

nik. Agendu ústavu vykonáva potrebný počet odborníkov, úradníkov a iných zamestnancov. Asistenti ústavu, nakoľko nie sú vymenovaní ako stáli úradníci, sú postavení platovo a služobne na roveň asistentom na vysokých školách.

§ 6.

(¹) Osobitné nariadenie určí, v ktorých prípadoch bude ústav oprávnený požadovať od strán (§ 3, ods. 2) za jednotlivé výkony ústavu zvláštne poplatky. Výšku týchto poplatkov určí tarifa, vydaná ministerstvom vnútra v dohode s ministerstvom financií.

(²) Ceny výrobkov, v ústave vyhotovených a na odpredaj určených, schvaľuje na návrh riaditeľa ústavu ministerstvo vnútra v dohode s ministerstvom financií.

§ 7.

Na posudzovanie odbornej a vedeckej činnosti ústavu, ako i na posudzovanie odbornej a vedeckej kvalifikácie síl ústavu zriadi sa pri ministerstve vnútra poradný sbor Štátneho zdravotne-sociálneho ústavu. Poradný sbor ústavu má 6 členov-odborníkov, ktorých menuje minister vnútra na 2 roky. Za každého člena poradného sboru ústavu vymenuje aj náhradníka.

§ 8.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a splní ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

102.

Vládne nariadenie zo dňa 17. mája 1939

o doplnení devizových predpisov.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zák. zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

I.

Hlásenie pohľadávok a záväzkov v cudzine a povinná ponuka.

§ 1.

(¹) Devizoví tuzemci — to sú fyzické a právnické osoby, ktoré majú bydlisko, alebo riadny pobyt, sídlo alebo miesto správy na území Slovenského štátu (tuzemsko), ako aj pobočky cudzozemských podnikov v tuzemsku a tuzemské závody cudzozemcov, bez ohľadu na to, či sú právne samostatné alebo nie — povinní sú do 15. júna 1939 podľa stavu ku dňu 31. mája 1939 Slovenskej národnej banke v Bratislave

a) hlásiť a ponúknuť všetky svoje pohľadávky v cudzine a

b) hlásiť všetky svoje záväzky v cudzine.

Za pohľadávky sa pokladajú i obchodné podiely.

(²) Hlásenie podľa ods. 1 podáva sa tým spôsobom, že sa uvedú zvlášť pohľadávky a záväzky a okrem toho tieto ešte oddelene:

a) v Protektoráte Čechy a Morava,

b) v ostatnej viazanej cudzine a

c) vo voľnej cudzine.

(³) Ohlasovacej povinnosti nepodliehajú exportné pohľadávky, ktoré sa majú hlásiť už podľa vyhlášky ministra financií zo dňa 11. apríla 1939, č. 53 Sl. z.

(⁴) Ďalej treba hlásiť a ponúknuť:

1. cudzozemské platidlá, t. j. cudzozemské peniaze (mince, papierové peniaze, bankovky a pod.), poukázky, šeky a zmenky,

2. zlato, t. j. zlaté mince mimo obehu alebo z obehu vzaté, rýdze zlato a

legirované zlato (surové alebo ako polotovary) ako aj platinu, platínové kovy a striebro (surové alebo ako polotovary),

3. cudzozemské cenné papiere, t. j. papiere vystavené cudzozemcom, s výnimkou štátnych papierov bývalej republiky Česko-Slovenskej.

(^o) S hodnotami uvedenými v 4. ods. tohto § možno disponovať len s povolením Slovenskej národnej banky.

(^p) Hlásenie a ponuka podáva sa na zvláštnych formulároch, ktoré dostávajú Slovenskej národnej banke, jej filiálkach a v ostatných bankách.

(^r) Tuzemci povinní sú hodnoty uvedené v § 1 ohlásiť a ponúknuť Slovenskej národnej banke behom 3 dní, pokiaľ tieto získali, či získajú po 31. máji 1939 inak, než na základe povolenia Slovenskej národnej banky.

§ 2.

Kto je v cudzine v deň, keď nastane oznamovacia povinnosť, povinný je podať hlásenie najneskoršie do 10 dní po svojom návrate do tuzemska.

§ 3.

Osoby, ktoré sa stávajú tuzemcami, povinné sú do 10 dní po presídlení hlásiť hodnoty uvedené v § 1 a to spôsobom v tom istom § stanoveným.

§ 4.

Minister financií sa zmocňuje, aby všeobecne predĺžil prihlasovaciu lehotu; v jednotlivých prípadoch na návrh Slovenskej národnej banky môže predĺžiť túto lehotu a povoliť výnimku prihlasovacej povinnosti.

§ 5.

(¹) Slovenská národná banka môže žiadať, aby jej boli určité druhy hlásených hodnôt predané alebo odvedené.

(²) Slovenská národná banka môže overiť inú banku prevedením nákupu hlásených hodnôt.

(³) Ak nemá Slovenská národná banka alebo ňou poverená banka záujem na zakúpení ohlásených hodnôt, môže Slovenská národná banka predať alebo nechať predať hodnoly v cudzine na účet oznamovateľa, alebo urobiť iné opatrenia, aby sa hodnoty zužitkovaly na ciele menovej politiky.

(⁴) Nárok oznamovateľa na vyplatenie protihodnoty v slovenských korunách v prípadoch tohto § riadi sa podľa obchodných podmienok Slovenskej národnej banky.

§ 6.

Ak boli Slovenskej národnej banke hlásené hodnoty, ktoré nie sú ešte splatné, môže táto žiadať, aby oznamovateľ učinil ich splatnými v najkratšom čase. V tomto prípade je oznamovateľ potom povinný ohlásiť protihodnotu došlú pri srovnosti v cudzozemskej mene a na požiadanie predať alebo odvieť. Ak dojde výnos v tuzemskej mene (na pr. v šeku na tuzemskú banku) musí sa toto Slovenskej národnej banke do troch dní ohlásiť.

§ 7.

Vlastník hodnôt podrobených hláseniu, povinný je plniť povinnosti podľa tohto nariadenia bez ohľadu na to, či sa jedná o vlastníka, ktorý má hodnoty v držbe, alebo o vlastníka, ktorý nad hodnotami vykonáva dispozičnú moc prostredníctvom zmocnenca alebo iným spôsobom. Jestli osoba, hlásením a ponukou povinná, nie je svojprávná, pripadá výkon tejto povinnosti jej zákonnému alebo ustanovenému zástupcovi (opatrovníkovi).

II.

Vývoz platidiel a iných hodnôt; dovoz tuzemských platidiel.

§ 8.

(¹) Vývoz tuzemských a cudzozemských platidiel, najmä tuzemských bankoviek (§ 2 vl. nar. č. 44/39 Sl. z. o Slovenskej národnej banke), zlata a iných drahých kovov, ako i cenných papierov z úze-

mia Slovenského štátu do cudziny (včetně Protektorátu Čechy a Morava) je dovolený len s povolením Slovenskej národnej banky.

(²) Platidlá, najmä tuzemské bankovky, nesmú sa posielat v poštových, železničných alebo iných zásielkach hocijakého druhu do cudziny.

(³) Pošta môže prijímať cenné a doporučené zásielky obsahujúce platidlá k doprave do cudziny len v tom prípade, keď odosielateľ predloží povolenie Slovenskej národnej banky. Všetky cenné a doporučené zásielky určené do cudziny treba podávať otvorene, aby ich obsah mohol byť preskúmaný a v prítomnosti úradníka treba ich uzavrieť, po prípade zapečatiť.

§ 9.

(¹) Bez povolenia Slovenskej národnej banky môže tuzemec (§ 1, ods. 1) počas jedného kalendárneho mesiaca na cestovné ciele zakúpiť a vyviezť do cudziny cudzozemské platidlá v hodnote až do 100 slovenských korún (voľná hranica). Miesto cudzozemských platidiel možno vyviezť aj tuzemské platidlá, avšak len v kovových peniazoch a v bankovkách po 10 Ks a 20 Ks.

(²) Použitie voľnej hranice treba zapísať do cestovného pasu (alebo iného preukazu).

(³) Tuzemské platidlá, počítajúc do toho aj platidlá dané mimo obehu, nesmú byť z cudziny na územie Slovenského štátu ani zaslané ani privezené. Cestujúci však môže behom jedného kalendárneho mesiaca doviesť tuzemské mince a 10 Ks a 20 Ks bankovky až do výšky 100 Ks, bez ohľadu na to, či sa jedná o tuzemca vracajúceho sa z cudziny a či o cudzozemca vstupujúceho na územie Slovenského štátu.

(⁴) V pohraničnom styku možno vyviezť tuzemské a cudzozemské mince a bankovky v úhrnnej sume 30 Ks denne, najviac však 300 Ks mesačne. Taktiež sa môže doviesť denne len 30 Ks, mesačne najviac 300 Ks.

(⁵) Nakoľko doterajšie predpisy obsahujú sadzby, odlišné od uvedených, týmto sa zrušujú. Nezmenené zostávajú predpisy o vývoze platidiel, týkajúce sa pokračovania a zápisu do pohraničných prepustiek.

III.

Vývoz cenných predmetov.

§ 10.

(¹) Vývoz cenných predmetov v cestovnom styku, pohraničnom styku alebo v zásielkach, ktoré nie sú určené na predaj (majetok pri presídlení, vzorky a pod.) je zakázaný. Jednotlivé výnimky povoľuje ministerstvo financií.

(²) Cennými predmetmi sú predmety zo zlata, striebra alebo platiny, predmety z kovovej smesi obsahujúcej zlato, striebro alebo platinu, ďalej drahokamy, perly, šperky, zbierky alebo jednotlivé predmety sberateľskej hodnoty, obrazy, starožitnosti, kožušiny, ako aj iné predmety značnej hodnoty.

(³) Povolenie podľa ods. 1 nenahradzuje iné úradné povolenie, potrebné k vývozu podľa platných predpisov.

(⁴) Pri udelení povolenia podľa ods. 1 bude ministerstvo financií vyberať od stránok manipulačné a režijné poplatky až do výšky 20.000 Ks.

§ 11.

(¹) Povolenie podľa § 10, ods. 1 nie je potrebné, keď v cestovnom alebo pohraničnom styku vyvážajú sa cenné predmety, ktoré sú určené skutočne k osobnej potrebe cestujúceho, sú primerané jeho pomerom a neprekročujú mieru obvyklú pri cestách, pokiaľ pri prekročení hraníc v pohraničnom styku, najviac však:

- a) zlaté alebo platinové prstene, najviac 3 na osobu,
- b) jedny hodinky pre osobu nad 14 rokov,
- c) jednu zlatú retiazku alebo privesok k hodinkám vo váhe najviac 25 g pre jednu osobu nad 14 rokov,

- d) jedny náušnice zlaté alebo platino-
vé pre osobu ženského pohlavia,
- e) zlaté náramky v úhrnnej váhe naj-
vyššie 50 g na osobu ženského po-
hlavia nad 14 rokov,
- f) iné zlaté alebo platínové predmety
(ihlice, brože, manžetové a náprsen-
kové gombíky a pod.) v úhrnnej vá-
he najvyššie 25 g na osobu nad 14
rokov,
- g) spracované kožušiny v jednej sú-
prave na osobu, nie však spracované
kožušiny sobolie, norkové, činčilové,
z ovce širokochvostej (t. zv. brajt-
švanc a perzián toho istého druhu)
prave sealskinové (tulenie s mäk-
kou ligotavou srsťou) a iné zvlášť
cenné kožušiny v nezvyklom spra-
covaní a rozmere.

(¹) Bez povolenia podľa § 10, ods. 1 mož-
no vyviezť v cestovnom alebo pohranič-
nom styku strieborné predmety v úhrnnej
váhe 1 kg pre osobu.

(²) Na vývoz predmetov v ods. 1 a 2
menovaných treba povolenie, keď sú tie-
to predmety opatrené briliantmi, alebo
obzvlášť drahými kameňmi alebo per-
lami.

§ 12.

Cenné predmety, ktorých vývoz je za-
kázaný, uverejňovať bude ministerstvo fi-
nancií v 30-denných lehotách.

§ 13.

Osoby, ktoré majú trvalé bydlisko v
cudzine, môžu v cestovnom alebo pohra-
ničnom styku podľa § 10, ods. 1 vyviezť
aj iné ako v § 11 uvedené cenné predme-
ty keď preukážu, že ich priviezli do tu-
zemska.

IV.

Trestné ustanovenia.

§ 14.

Priestupky proti tomuto nariadeniu
trestajú sa podľa trestných predpisov zá-
kona na ochranu meny a obehu zákon-
ných platidiel č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení

vyhlášky ministra financií zo dňa 21. sep-
tembra 1938, č. 181 Sb. z. a n.

§ 15.

(¹) Kto v deň účinnosti tohto nariade-
nia má hodnoty podrobené súpisu alebo
odovzdaniu, ktoré získal v tuzemsku alebo
v cudzine spôsobom protizákonným, ne-
bude trestaný, keď hodnoty, ktoré boli
predmetom trestného činu, teraz riadne
oznámí a na žiadosť Slovenskej národnej
banky jej ich predá a odovzdá.

(²) Bez trestným zostane i ten, kto do-
teraz nesplnil oznamovaciu povinnosť prv
nariadenú, ak riadne splní povinnosti vy-
plývajúce z §§ 1—7 tohto nariadenia.

V.

Záverčné ustanovenia.

§ 16.

Týmto vládnym nariadením menia sa
predpisy vl. nariadenia zo dňa 25. septem-
bra 1938, č. 189 Sb. z. a n. o súpise o po-
vinnej ponuke, vyhlášky ministra financií
zo dňa 19. mája 1938, č. 102 Sb. z. a n. o
dovoze česko-slovenských platidiel, vy-
hlášky ministra financií zo dňa 1. novem-
bra 1938, č. 264 Sb. zo. a n. o vývoze česko-
slovenských platidiel, vyhlášky ministra
financií zo dňa 20. decembra 1938, č. 352
Sb. z. a n., vyhlášky ministra financií zo
dňa 17. februára 1939, č. 37 Sb. z. a n. a
všetkých prípadných ďalších ustanovení
odchylných od tohto nariadenia, pokiaľ sú
v rozpore s týmto vládnym nariadením.

Vládne nariadenie zo dňa 18. marca
1939, č. 16 Sl. z. o devizovom opatrení sa
zrušuje.

§ 17.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti
dňom vyhlásenia; vykoná ho minister fi-
nancií s príslušnými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

103.**Vládne nariadenie
zo dňa 17. mája 1939**

o prechodnom obmedzení výplat vkladov v peňažných ústavoch (peňažných podnikoch), o plnení súkromných poisťovní a o zákaze výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe tuzemskou poštovou správou.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Peňažné ústavy všetkého druhu, ako aj peňažné podniky, nie sú povinné ani vyplatiť ani účtovne previesť:

a) behom jedného týždňa viac ako 10% z pohľadávky na bežnom účte podľa stavu dňa 14. marca 1939, ďalej

b) behom 14 dní viac ako 1.000.— Ks. z vkladu na knižku (vkladný list) alebo na pokladničnú poukážku.

(²) Majiteľ viac vkladov u toho istého peňažného ústavu (podniku), nemôže požadovať vyššiu čiastku, ako ktorá podľa ods. 1, písm. b) pripadá na úhrn všetkých týchto vkladov dovedna.

(³) Výplata čiastky vyššej, ak je žiadosť veriteľom (vkladateľom) hodnoverne doložená, je prípustná len:

a) na platy a mzdy zamestnancov vo vlastnom podniku veriteľovom alebo na platenie nájomného (árendy) veriteľom;

b) na platenie daní a verejných dávok; výplatu na základe poukazu veriteľovho peňažný ústav je povinný vykonať priamo príslušnému výberčíemu úradu;

c) na platenie poisťného a na výplatu dávok v obore verejnoprávneho sociálneho poistenia, ako aj na platenie poisťných prémie súkromným poisťovniam;

d) z bežných účtov podľa voľnej čiastky uvedenej v ods. 1, písm. a), ďalších 10% behom štyroch týždňov na udržiavanie provozu podniku;

e) z peňazí uložených bezprostredne na príkaz súdu alebo súdom;

f) z peňazí uložených advokátmi, verejnými notármi alebo vnútenými správcami, nakoľko ich tieto potrebujú, aby vyhoveli súdnym opatreniam alebo rozhodnutiam alebo splnili záväzky svojich príkazcov;

g) utečencom zo zabraného územia na založenie existencie v tuzemsku;

h) na úhradu stavebných investícií v tuzemsku, bez ohľadu na to, či ide o novostavby, prestavby, prístavby, opravy atď.,

ch) na investície nutné cieľom rozšírenia a zlepšenia podniku, ak tieto investície prídu k dobru aj celému národnému hospodárstvu (na pr. vo zvýšenej zamestnanosti);

i) na splácanie anuit a úrokov, nakoľko sa tieto platia peňažným ústavom alebo poisťovacím ústavom verejným;

j) na výplaty podpór v nezamestnanosti so štátnym príspevkom;

k) na zariadenie domácností novomanželov;

l) z bežných účtov štátu;

m) z bežných účtov krajiny, okresov, obcí, verejnoprávnych sociálne poisťovacích ústavov a iných verejnoprávnych korporácií a fondov na nevyhnutne potrebné platy, predpokladajúc, že nemajú iných voľných prostriedkov a že poukazy podpíšu podľa osôb, ustanovených k disponovaniu s týmito účtami, tiež oprávnení zástupcovia týchto sväzkov územnej samosprávy, korporácií a fondov.

Výplaty a prevody pod a), c) až k) peňažný ústav povinný je vykonať len na podklade hodnoverných dokladov, ako výplatných listín, potvrdených okresnou nemocenskou poisťovňou, platebných rozkazov a výmerov príslušných poisťovacích ústavov, riadne vedených obchodných kníh, účtov a korešpondencie, súdnych príkazov, opatrení alebo rozhodnutí, kúpopredajných a stavebných smlúv, účtov a pracovných výkazov, anuitných výmerov, stanov a výkazov o sociálnych podporách. Ak peňažný ústav v prípadoch ad g) až ch) má pochybnosti, je povinný vyžiadať si od žiadateľa obecné svedectvo, podpísané aj obecným notá-

rom, pokiaľ ide o nutné investície, obecné svedectvo, potvrdené aj stavebným oddelením okresného úradu.

(¹) Takisto je výplata vyššej sumy prípustná, keď veriteľom (vkladateľom) je dokázateľne peňažný ústav, ktorý hodnoverne dosvedčí, že ju potrebuje, aby mohol svojich vlastných veriteľov (vkladateľov) uspokojiť podľa tohto nariadenia a plniť nevyhnutné povinnosti z prevzatých úverových záväzkov.

(²) Obmedzeniam podľa ustanovení ods. 1 a 3 nepodliehajú prevody z bežného účtu na bežný účet u toho istého peňažného ústavu s tým, že prevedené čiastky, pokiaľ presahujú mieru stanovenú v predošlých odsekoch, ostávajú viazané podľa tohto nariadenia.

(³) Obmedzeniam podľa ustanovení ods. 1 až 3 vôbec nepodliehajú účtovné prevody záležajúce v tom, že peňažný ústav (podnik) prevedie z bežného účtu alebo z vkladnej knižky splatnú pohľadávku svojho veriteľa na vlastný účet, aby uhradil splatné záväzky tohože veriteľa voči sebe.

§ 2.

Ustanovenia § 1 platia len, pokiaľ dochádza s veriteľom (vkladateľom) o postupnej výplate alebo o výpovednej lehote alebo, pokiaľ príročíe, nariadené podľa zákona zo dňa 10. októbra 1924, č. 240 Sb. z. a n., o príročí na ochranu peňažných ústavov a ich veriteľov, nestanoví v prospech peňažného ústavu (peňažného podniku) podmienky pre výplatu (prevod) pohľadávky (vkladu) priaznivejšie.

§ 3.

Nárok na výplatu odkúpených súm životných poisťiek obmedzuje sa tak, že poisťník môže požadovať len polovicu odkúpenej sumy prislúchajúcej mu podľa poisťných podmienok; keď prevyšuje táto polovica sumu Ks 6000.— aj z viac poisťovacích smlúv toho istého poisťníka, je poisťovňa oprávnená vyplácať ju v mesačných rátoch po 2000.— Ks. Pôžičky na poisťky môžu byť požadované len v me-

dziach vyššie stanovených pre odkupné sumy.

§ 4.

Ustanoveniami §§ 1 a 3 nie je vylúčené, aby boli vyplatené v prípadoch naliehavej hospodárskej potreby, alebo v iných ohľadu hodných prípadoch, ako na pr. založenie existencie, zvláštne rodinné dôvody a choroba, aj čiastky vyššie ako tam uvedené.

§ 5.

(¹) Výplaty pohľadávok na bežnom účte, vkladov na vkladné knižky (vkladné listy) alebo na pokladničné poukázky, ktoré vznikli, pokiaľ boli uložené dňa 15. marca alebo neskôršie, obmedzeniam tohto nariadenia nepodliehajú.

(²) Takisto týmto obmedzeniam nepodliehajú:

a) výplaty alebo prevody pohľadávok na bežnom účte, vkladov na vkladné knižky (listy) alebo na pokladničné poukázky na upísanie pôžičky hospodárskej obrody Slovenska;

b) cudzozemské účty, vedené u bánk, ústavov alebo firiem, oprávnených k obchodovaniu so všetkými valutama a všetkými devízami (t. zv. voľné účty cudzozemcov, § 12 vládneho nariadenia zo dňa 29. februára 1924, č. 46 Sb. z. a n., vo znení príslušných nariadení);

c) bezúročné účty, ktoré nemajú povahu pravých bežných účtov (t. zv. účty evidenčné, hromadné, nestále a pod.).

§ 6.

(¹) Minister financií sa splnomocňuje, aby podľa toho, ako to pripustia pomery na peňažnom trhu, vyhláškou v Slovenskom zákonníku sadzby a čiastky uvedené v § 1, ods. 1 primerane zvýšil.

(²) To isté zmocnenie ohľadne čiastok uvedených v § 4 prislúcha ministrovi vnútra.

§ 7.

Výplaty a prevody vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe nevykonávajú ani

Poštová sporiteľňa v Bratislave ani poštové úrady na území Slovenského štátu.

§ 8.

(¹) Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia s tým, že čiastky vkladov na vkladné knižky (vkladné listy), vyplatené (prevedené) v poslednom týždni pred dňom účinnosti tohto nariadenia, započítavajú sa do čiastky, ktorú bude možno podľa tohto nariadenia vyplatiť v prvom týždni po jeho vyhlásení.

(²) Vyhlásením tohto nariadenia stratí účinnosť vládne nariadenie zo dňa 16. marca 1939, č. 12 Sl. z., o prechodnom obmedzení výplat vkladov u peňažných ústavov, plnení súkromných poisťovní, zrušení mimoriadnych bezpečnostných opatrení na zaistenie peňažných ústavov a o zákaze výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe.

§ 9.

Toto nariadenie vykonávajú ministri financií a vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

104.

Vládne nariadenie zo dňa 17. mája 1939

o záväznosti hromadných pracovných smlúv.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

Hromadnou pracovnou smluvou podľa tohto nariadenia rozumie sa úprava pracovných a mzdových (platových) podmienok medzi jedným alebo niekoľkými zamestnávateľmi, alebo ich jednou alebo niekoľkými odborovými organizáciami (kor-

poráciami) a jednou alebo niekoľkými odborovými organizáciami (korporáciami) zamestnancov, a to bez rozdielu, či k úprave došlo dohodou strán alebo smierom, nálezom, alebo rozhodnutím orgánov, povolaných podľa platných predpisov k hromadnej úprave otázok mzdových (platových) medzi zamestnancami a zamestnávateľmi.

§ 2.

(¹) Ministerstvo vnútra môže vyhlásiť hromadnú pracovnú smluvu alebo jej zmeny za záväznú pre určitú oblasť a odvetvie. Po vyhlásení záväznosti platia všetky ustanovenia hromadnej smluvy pracovnej vo všetkých závodoch príslušnej oblasti a príslušného odvetvia i v tom prípade, ak zamestnávateľ alebo zamestnanec alebo obaja nie sú členmi organizácií, ktoré ujednaly hromadnú pracovnú smluvu.

(²) Ministerstvo vnútra môže vyhlásiť za záväznú hromadnú úpravu určitého výseku pracovných podmienok, menovite otázok mzdových (mzdové tarify). Ustanovenia predošlého odseku platia obdobne.

(³) Zo závažných dôvodov môžu byť jednotlivé závody z úpravy podľa ods. 1 a 2 vyňaté.

(⁴) Rozhodnutie podľa ods. 1 až 3 vyhlási sa v Slovenskom zákonníku. Znenie hromadnej pracovnej smluvy alebo úprava pracovných podmienok, ktoré boli vyhlásené za záväzné, budú uverejnené v Úradných novinách.

§ 3.

(¹) Žiadosť, aby bola hromadná pracovná smluva alebo jej zmeny, považne hromadná úprava určitých pracovných podmienok, vyhlásená za záväznú, môžu ministerstvu vnútra podať spoločne organizácie zamestnávateľov a zamestnancov, ktoré smluvu ujednaly.

(²) Žiadosť má sa podať písomne spolu s hromadnou pracovnou smluvou alebo s príslušným ujednaním o pracovných podmienkach, a to v originále alebo v overenom opise.

§ 4.

Keď medzi zamestnávateľmi a zamestnancami, pokiaľ ich organizáciami, sa nedosiahlo dohody podľa ods. 1, § 3, záväznosť podľa § 2 môže vyhlásiť ministerstvo vnútra po dohode s príslušným ministerstvom a so Slovenskou národnou bankou na žiadosť zamestnávateľskej alebo zamestnaneckej organizácie.

§ 5.

Smluvou jednotlivou nesmú byť v závodoch, pre ktoré sa vyhlásila záväznosť hromadných smlúv (§ 2), v dobe ich platnosti skrátené nároky zamestnanca, plynúce z ustanovení hromadných pracovných smlúv, ak len k takémuto skráteniu nedali súhlas organizácie zamestnanecké, ktoré hromadnú pracovnú smluvu ujednali alebo boli účastníkmi pokračovania, ktoré predchádzalo hromadnú smluvu.

§ 6.

Dozor nad zachovávaním záväzných ustanovení prislúcha úradom, ktoré budú určené ministerstvom vnútra, a odborovým organizáciám zamestnávateľov a zamestnancov. Kto bráni vo výkone tohto dozoru, dopúšťa sa priestupku podľa § 8.

§ 7.

Platnosť hromadných pracovných smlúv (§ 1), ktoré boli platné dňa 31. marca 1939, predlžuje sa do 30. augusta 1939. Toto ustanovenie platí aj pre také hromadné pracovné smluvy, ktoré upravujú podmienky s platnosťou aj po dni 31. marca 1939.

§ 8.

Činy alebo opomenutia proti ustanoveniam tohto nariadenia trestá okresný úrad pokutou od 200 do 50.000 Ks alebo uzamknutím do 6 mesiacov, pri opakovaní stratou živnostenského oprávnenia. Tieto tresty môžu byť uložené tiež súčasne. Pre prípad nedobytnosti pokuty má byť uložený náhradný trest uzamknutia do 6 mesiacov. V tomto prípade nesmie však trest na slobode spolu s náhradným tre-

stom za nedobytnú pokutu činiť viac ako 6 mesiacov.

§ 9.

Ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 18. apríla 1939, č. 65 Sl. z., o skrátení výpovednej lehoty pre služobné pomery, upravené podľa súkromného práva, a o odbytnom pri výpovedi, zostávajú v platnosti.

§ 10.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

105.

Vládne nariadenie zo dňa 17. mája 1939,

ktorým sa odkladá účinnosť niektorých ustanovení vládneho nariadenia zo dňa 25. októbra 1938, č. 252 Sb. z. a n., o pomoci motorizmu.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte:

§ 1.

(¹) Ustanovenia čl. I., čís. 1, 3, 6 a 10 vládneho nariadenia zo dňa 25. októbra 1938, č. 252 Sb. z. a n., o pomoci motorizmu, nadobúdajú účinnosť až dňom 1. októbra 1939. Až týmto dňom zanikajú tiež oprávnenia majiteľov živností pre dopravu nákladov prevádzať dopravu motorovými vozidlami ťažkosťou nad 3000 kg. Úprava ich právneho postavenia bude prevedená vládny nariadením.

§ 2.

Týmto nariadením pozmeňuje sa vládne nariadenie zo dňa 17. decembra 1938, č. 341 Sb. z. a n.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

106.

**Vyhláška
ministra hospodárstva
zo dňa 19. mája 1939,**

ktorou sa dodatočne uverejňuje vládou schválený popis vzoriek jednotlivých skupinových značiek podľa ods. 1, § 4 vL nar. zo dňa 8. mája 1939, č. 96 SL z., o triedení podnikov hostinských a výčapníckych živností s právom ubytovať cudzincov.

P o p i s

vzoriek jednotlivých skupinových značiek:

(¹) Pri skupine A, B, C bude značka prevedená jednotne takto:

Štítok (trojnásobná zväčšenina vzoru) je kovový, veľkosti 21×30 cm, podklad prevedený v syto-modrej emailovej farbe, písmeny a čiary (okrasa) v farbe bielej. V dolnej časti je citované príslušné vládne nariadenie.

(²) Pri štvrtej skupine podľa § 2 horecitolovaného vládneho nariadenia (ubytovacie hostince) bude značka prevedená takto:

Kovový štítok tej istej veľkosti a prevedenia ako v ods. 1 je popísaný, podklad je v emailovej farbe bielej, písmeny a čiary (okrasa) v farbe syto-modrej. V dolnej časti je citované príslušné vládne nariadenie.

Minister hospodárstva: Medrický v. r.

107.

**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 15. mája 1939**

o výmene železničných nákladných listov, prepravných lístkov, návestí a odberných listov, ktoré budú dňom 31. augusta 1939 vzaté z obehu, a o cene železničných nákladných listov pre medzinárodnú a vnútrozemskú prepravu nového vydania.

Podľa § 8 vL nar. zo dňa 21. marca 1929, č. 35 Sb. z. a n. o zapravovaní poplatkov zo železničných nákladných listov, prepravných lístkov, návestí a odberných listov, vyhlasujem:

1. S platnosťou od 15. mája 1939 budú zavedené nákladné listy pre medzinárodnú a pre vnútrozemskú prepravu opatrené natlačenými obrázkami nových kolko-vých známok. Prepravné lístky, návestia a odberné listy budú dané do obehu — pokiaľ sa tak už nestalo — tiež už s natlačenými obrázkami nových kolko-vých známok.

Doterajšie vzorce nákladných listov pre medzinárodnú a vnútrozemskú prepravu, a vzorce prepravných lístkov, návestí a odberných listov, zostávajú nezmenené.

a) Cenu nákladných listov pre medzinárodnú prepravu a cenu ich druhopisov, vydaných nákladom štátnej finančnej správy, stanovím na 20 halierov zvlášť za unikát a zvlášť za duplikát,

b) cenu nákladných listov pre vnútrozemskú prepravu, u ktorých každý diel, a to 1. diel „Nákladný list“, 2. diel „Účtovný list“, 3. diel „Návestie a odberný list“ a 4. diel „Druhový nákladný list“ skladá sa vždy z jedného listu, stanovím na 30 halierov,

c) a cenu nákladných listov, u ktorých 1. diel „Nákladný list“ skladá sa z celého hárku miesto z jedného listu, stanovím na 35 halierov.

2. Nákladné listy pre vnútrozemskú a pre medzinárodnú prepravu, ktoré

dňom 31. augusta 1939 stratia platnosť a ktorých nebolo použité pre prepravnú smluvu, budú u predajových kolkových úradov vymenené za nové nákladné listy pre vnútrozemskú, poľažne pre medzinárodnú prepravu za týchto podmienok:

a) Za nepoškodené nákladné listy, vydané nákladom štátnej finančnej správy, ktoré neobsahujú žiadnych tlačенých alebo písaných záznamov, vydá úrad bezplatne nové nákladné listy rovnakých cenových druhov a rovnakej úhrnnej kolkovej hodnoty, keď strana doplatí cenu blankiet, vydaných nových nákladných listov.

Blankety nákladných listov, odovzdaných k výmene, počítajú sa po 15, poľažne po 20 halierov za jednu blanketu podľa toho, o ktorý z vyššie uvedených druhov nákladných listov pre vnútrozemskú prepravu ide (bod 1, písm. b) a c).

Toto ustanovenie platí i pre výmenu nepoškodených nákladných listov s prítlacou, dodaných prostredníctvom štátnej železničnej správy, keď obsahujú len prítlac; inak platia o výmene takýchto nákladných listov ustanovenia písm. c).

Úrad môže, keď strana o to žiada, vydať i iné cenové druhy nových nákladných listov v úhrnnej kolkovej hodnote rovnakej s úhrnnou kolkovou hodnotou vymenovaných nákladných listov. Strana je však povinná zaplatiť rozdiel na blanketnom poplatku nových nákladných listov so zreteľom k zvýšenému blanketnému poplatku a so zreteľom k blanketnému vymenovaných nákladných listov. K prípadnému zbytku ceny blankiet v prospech strany sa neprihliada.

b) Za nepoškodené nákladné listy, vyrobené súkromnými tlačiarňami, opatrené vtláčeným barevným kolkom, ktoré neobsahujú žiadnych tlačенých alebo písaných záznamov, vydá úrad nové nákladné listy rovnakej úhrnnej kolkovej hodnoty, keď strana zaplatí cenu blankiet, vydaných nových nákladných listov.

c) Nákladné listy, vydané nákladom štátnej finančnej správy, ktoré obsahujú tlačенé alebo písané záznamy alebo ktoré sú skazené (pomazané, tintou poliate alebo inak znečistené, roztrhnuté atď.), a tiež potlačené, popísané alebo skazené nákladné listy, vyrobené súkromnými tlačiarňami a opatrené vtláčeným barevným kolkom, sa vymenia po odpočítaní 10% srážky z kolkovej hodnoty týchto nákladných listov podľa § 21 zákona zo dňa 3. apríla 1925, č. 54 Sb. z. a n., keď strana zaplatí cenu blankiet vydaných nových nákladných listov.

d) Pri výmene nákladných listov uvedených pod písm. b) a písm. c) sa neprihliada k cene blankiet nákladných listov k výmene odovzdaných.

e) Žiadosti o výmenu treba podať u predajových kolkových úradov v dobe od 1. sept. 1939 do 30. sept. 1939.

f) S nákladnými listmi, o výmenu ktorých sa žiada, musí byť predložený dvojmo vyhotovený ich soznam, a to zvlášť pre každý druh nákladných listov uvedených pod písm. a), b) a c).

g) Keď úrad nemôže výmenu previesť hneď pri predložení žiadosti, vráti strane jeden rovnopis soznamu, na ktorom potvrdí, že prevzal nákladné listy. Tento rovnopis soznamu odovzdá strana úradu pri prevedení výmeny.

h) Žiadosti o výmenu, ako i soznamy sú od kolkú oslobodené.

ch) Nákladné listy, predložené k výmene po 30. septembri 1939, nebudú ani vymenené ani inak nahradené.

Prepravné lístky, návěštia a odberné listy, ktoré neboly vydané nákladom štátnej finančnej správy, môžu predkladať k výmene len železnice. O modalitách výmeny dohodne sa ministerstvo financií s ministerstvom dopravy a verejných prác.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

108.**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 17. mája 1939****o vydani nových kolkových známok.**

Podľa § 17. popl. prav., vyhlasujem:

1. Na miesto doterajších kolkových známok s vyznačeným letopočtom 1938, vydaných vyhláškou zo dňa 13. apríla 1938, č. 83 Sb. z. a n., budú postupne po spotrebovaní jednotlivých cenových druhov doterajších kolkových známok dané do obehu nové kolkové známky s platnosťou od 20. mája 1939.

Známky budú vydané v 19 druhoch, a to v 6 druhoch halierových po 10, 20, 30, 40, 50 a 60 halieroch a v 13 druhoch korunových po 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 20, 30, 40, 50 a 100 Ks.

2. Všetky kolkové známky sú rovnakej veľkosti, a to 35,5 mm vysoké a 27 mm široké už i s perforáciou. Vlastná orámovaná plocha kolku je 32,5 mm vysoká a 24 mm široká. Kolkové známky sú tlačene na zvláštnom kolkovom papieri a technicky sú upravené takto:

V strede hornej orámovanej polovici kolku ju umiestený štítok a v ňom tri vrchy s letopočtom vydania kolku „1939“, z nich na prostrednom vyššom je vztyčený dvojité kríž. Nad štítokom je nápis „Slovenský štát“ a pod ním v lomenej páske je umiestené negatívne slovo „Kolok“.

V dolnej, o niečo užšej polovici kolku, je obdĺžnik, v ktorom je číslom vyznačená hodnota kolku a pod obdĺžnikom dole v strede „Ks“, poľažne „halierov“. Hodnota kolku je opakovaná menšími číslami v orámovaných štvorcoch umiestených v každom rohu kolku.

Štítok so znakom, obdĺžnik a „Ks“ sú orámované vodorovným prúžkovaním klinovitého tvaru. Pozdĺž — po obidvoch stranách orámovanej plochy kolku — sú umiestené tri prúťiky, ktoré sú v hornej a dolnej časti vodorovne v strede krížom sviazané.

Podtlačou na celej spodnej gumovanej ploche kolku je ornamentálny motív šikmého vlnovitého linkovania.

Všetky druhy kolkov sú vyhotovené dvojfarevnou tlačou a to kolký halierové v základnej farbe červenohnedej, kolký korunové od 1 Ks do 20 Ks v základnej farbe hnedozelenej a kolký hodnoty od 30 Ks do 100 Ks v základnej farbe sivomodrej. Podtlač je u všetkých druhov kolkov prevedená jednakou ružovou farbou.

3. Doterajších kolkových známok s vyznačeným letopočtom 1938 možno používať do 31. júla 1939, ktorým dňom sa berú z obehu.

Upotrebenie týchto kolkových známok k uhradeniu poplatkov, daní a dávok po 31. júli 1939 pokladá sa za nesplnenie zákonnej kolkovej povinnosti a má v zápätí škodlivé následky, stanovené v poplatkových zákonných predpisoch.

U súdnych a mimosúdnych podaní je rozhodným dátumom deň, kedy došli k súdu alebo k úradu, alebo kedy boli odovzdané na poštu na potvrdenku (doporučene).

U živnostenských a obchodných kníh, zmenečných blankiet, účtov atď., na ktorých sú použité kolkové známky doterajšieho vydania, ktoré boli znehodnotené úradným prekolokovaním (pretlačením) prevedeným predpísaným spôsobom pred 1. aug. 1939, môže byť používané naďalej i po tomto dni.

4. Nepoužité a nepoškodené kolkové známky, vzaté z obehu, budú bezplatne vymenované za nové kolkové známky u úradov poverených predajom cenín kolkového dôchodku za týchto podmienok:

Kolkové známky vzaté z obehu predložia predavači kolkových známok a strany k výmene v dobe od 1. augusta 1939 do 31. októbra 1939 so soznanom, obsahujúcim počet a cenu kolkových známok podľa jednotlivých cenových druhov, úhrnú ich cenu, podpis a adresu žiadateľa o výmenu.

Žiadateľ je povinný roztriediť predložené kolkové známky podľa cenových dru-

hov do obálok, na ktorých vyznačí cenový druh a počet kusov vložených kolkových známok.

Keď úrad nemôže previesť výmenu ihneď, vydá žiadateľovi potvrdenku o prevzatí kolkových známok s vyznačením ich úhrnnej ceny a zároveň mu oznámi deň, kedy bude prevedená výmena. Žiadateľ je povinný vrátiť túto potvrdenku pri prevedení výmeny.

Kolkové známky vzaté z obehu predložené k výmene po 31. októbri 1939 nebudú ani vymenené ani inak nahradené.

Kolkové známky, vzaté z obehu, ktoré boli už upotrebené, alebo poškodené a výmena ktorých je podľa platných predpisov prípustná, vymenia sa po odpočítaní 10% srážky podľa § 21. zákona zo dňa 3. apríla 1925, č. 54. Sb. z. a n. Uchádzači o takú výmenu sú povinní predložiť žia-

dost spolu s kolkovými známkami do 31. októbra 1939.

5. Kolkové ceniny iné, než kolkové známky, budú postupne vydané. Tieto ceniny budú opatrené natlačenými obrázkami nových kolkových známok. Zároveň však možno používať i kolkové ceniny, opatrené natlačenými obrázkami kolkových známok doterajšieho vydania až do dňa, ktorý bude stanovený zvláštnou vyhláškou u každého jednotlivého druhu kolkovej ceniny.

Taktiež podoba a úprava kolkových značiek pre úradné vtlačenie kolkovej známky (signatúrnych kolkových značiek) sa zmení, čo bude stanovené zvláštnou vyhláškou.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 23.

Vydaná 24. mája 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (109.—116.) 109. Vládne nariadenie o redakcii Slovenského zákonníka. — 110. Vládne nariadenie, ktorým sa zrušujú hlavné sudy a hlavné štátne zastupiteľstvá v Bratislave a v Prešove a zriaďuje sa hlavný súd a hlavné štátne zastupiteľstvo v Bratislave s oddeleniami v Prešove. — 111. Vládne nariadenie o sústredení pôsobnosti vo veciach peňažných ústavov a peňažných podnikov u ministerstva financií, ako aj o úprave niektorých pomerov v peňažníctve. — 112. Vládne nariadenie, ktorým sa mení vl. nar. zo dňa 2. mája 1939, č. 93 Sl. z., o zmene a doplnení niektorých predpisov o karlelovom poplatku. — 113. Vládne nariadenie, ktorým sa obmedzuje nakladanie s kapitálovými účastmi. — 114. Vyhláška ministra financií o úprave vzoriek k ods. 4, § 1 vl. nar. zo dňa 19. mája 1939, č. 113 Sl. z., ktorým sa obmedzuje nakladanie s kapitálovými účastmi. — 115. Vládne nariadenie o colných sľavách pre dovoz strojov a prístrojov. — 116. Vládne nariadenie o zriadení hudobnej komory.

109.

Vládne nariadenie zo dňa 19. mája 1939 o redakcii Slovenského zákonníka.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Slovenský zákonník rediguje predsedníctvo vlády.

§ 2.

Predsedníctvo vlády vydáva podrobnejšie predpisy o dodávaní Slovenského zákonníka štátnym a verejným úradom a o podmienkach jeho odberania.

§ 3.

(¹) Tlačové chyby v texte právnych noriem, vyhlásených v Slovenskom zákonníku, ako aj iné nesprávnosti vo vnútornej jeho úprave (číslovanie jednotlivých vyhlásení a čiastok, stránkovanie, deň vyhlásenia a pod.), opravujú sa v Slovenskom zákonníku vyhláškou predsedníctva vlády.

(²) Vyhlásenie opravy má účinok, ako by text právneho predpisu bol býval už pôvodne správne vyhlásený.

§ 4.

Týmto nariadením sa zrušujú §§ 6, 8 a ods. 1, § 9 vládneho nariadenia zo dňa 18. marca 1939, č. 14 Sl. z., o Slovenskom zákonníku.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho predseda vlády v dohode s ministrom vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

aj za ministra Čallosa.

Sivák v. r.

110.

Vládne nariadenie zo dňa 19. mája 1939,

ktorým sa zrušujú hlavné sudy a hlavné štátne zastupiteľstvá v Bratislave a v Prešove a zriaďuje sa hlavný súd a hlavné štátne zastupiteľstvo v Bratislave s oddeleniami v Prešove.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Obvody hlavných súdov v Bratislave a v Prešove sa slučujú. Hlavné sudy v Bratislave a v Prešove sa zrušujú. Pre celý obvod Slovenského štátu zriaďuje sa hlavný súd v Bratislave.

(²) Pre vybavovanie súdnej agendy z obvodov krajských súdov v Prešove, v Levoči a v Michalovciach určuje sa oddelenie hlavného súdu bratislavského, pozostávajúce z troch prípadne štyroch senátov s primeraným kancelárskym personálom so sídlom v Prešove.

§ 2.

(¹) Pri hlavnom súde v Bratislave pre celý jeho obvod sriaďuje sa hlavné štátne zastupiteľstvo.

(²) Pri oddelení hlavného súdu bratislavského so sídlom v Prešove zriaďuje sa oddelenie hlavného štátneho zastupiteľstva bratislavského.

§ 3.

(¹) Doba 6 mesiacov, počínajúc dňom vyhlásenia tohto nariadenia, je v smysle § 99 ústavnej listiny bývalej republiky Česko-Slovenskej dobou novej organizácie pre hlavný súd v Bratislave, ako aj pre krajské a okresné sudy na celom území Slovenského štátu.

(²) Dňom, ktorým započne hlavný súd v Bratislave svoju úradnú činnosť, stávajú sa sudcovia a ostatní zamestnanci, ustanovení pre hlavné sudy v Bratislave a v Prešove, zamestnancami hlavného súdu v Bratislave.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Deň, ktorým nastane účinkovanie novozriadeného hlavného súdu a hlavného štátneho zastupiteľstva v Bratislave, určí vyhláškou minister pravosúdia.

Toto nariadenie splní: minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Čalloša.

111.

Vládne nariadenie zo dňa 19. mája 1939

o sústredení pôsobnosti vo veciach peňažných ústavov a peňažných podnikov u ministerstva financií, ako aj o úprave niektorých pomerov v peňažníctve.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

V ďalších ustanoveniach rozumejú sa:
a) „peňažnými ústavmi“:

1. sporiteľne,
 2. úverné družstvá, zriadené podľa zák. č. l. XXXVII:1875 (obchodný zákon) a hospodárske a živnostenské družstvá úverné, zriadené podľa zák. č. l. XXIII:1898,
 3. sväzy (ústredia) družstiev, uvedených pod bodom 2,
 4. účastinné banky,
 5. peňažné spoločnosti s ručením obmedzeným,
 6. odbočky, expozitúry, platebne a jednatelstvá peňažných ústavov, uvedených pod bodom 1 až 5, ktorých hlavný závod má sídlo mimo územia Slovenského štátu, ďalej filiálky krajinských úverných ústavov, zriadených podľa zákona zo dňa 11. júla 1922, č. 238 Sb. z. a n., o rozšírení pôsobnosti krajinských úverných ústavov na Slovensko a Podkarpatskú Rus.
 7. Poštová sporiteľňa,
 8. Slovenská komunálna a hypotečná banka,
- b) „peňažnými podnikmi“:

podniky v smysle čl. LII. bankového zákona zo dňa 21. apríla 1932, č. 54 Sb. z. a n., ďalej odbočky, expozitúry, platebne a jednatelstvá cudzozemských peňažných podnikov.

§ 2.

Pôsobnosť vo veciach peňažných ústavov a peňažných podnikov, ako aj sväzov (ústredí) týchto ústavov a podnikov, ktorá podľa platných predpisov prislúcha iným ministerstvám, prenáša sa dňom 1. júna 1939 na ministerstvo financií.

§ 3.

(¹) Dozoru ministerstva financií podriaďujú sa i peňažné ústavy (podniky), ktoré podľa platných predpisov dosiaľ nepodliehali dozoru niektorého ministerstva.

(²) K výkonu dozoru môže ministerstvo financií ustanoviť u peňažného ústavu (podniku) vládneho komisára a jeho náhradníka s pôsobnosťou, uvedenou v § 4. Ustanovenia tohto nariadenia o vládnom komisárovi platia obdobne aj o jeho náhradníkovi.

(³) Vládnym komisárom nemá byť ustanovená osoba nespôsobilá, najmä po stránke odbornej, ďalej osoba, ktorá je členom správneho alebo dozorného orgánu, úradníkom alebo zástupcom iného peňažného ústavu (podniku), príbuzným alebo sošvagreným s týmito osobami do druhého stupňa alebo ich manželom (manželkou), a konečne osoba, o ktorej ústav (podnik) dokáže, že pre iný zvláštny dôvod v osobe ustanoveného vládneho komisára sú ohrozené jeho záujmy.

(⁴) Na úhradu výdavkov, spojených s dozorom podľa ods. 2, prispieva peňažný ústav (podnik) čiastkou, ktorej výšku a spôsob platenia stanoví ministerstvo financií so zreteľom na rozsah ústavu (podniku).

§ 4.

(¹) Vládný komisár, nakoľko mu podľa zvláštnych predpisov neprislúcha ešte iná pôsobnosť, je povolaný sledovať všetku

činnosť peňažného ústavu (podniku) a jeho orgánov. Za tým cieľom má právo nazeráť do kníh a spisov peňažného ústavu (podniku) a je oprávnený zúčastniť sa rokovania všetkých jeho orgánov, ku ktorým musí byť vždy a včas pozvaný. Vykonalie takého usnesenia, ktoré by odporovalo zákonom a iným platným predpisom alebo príkazom podľa § 7, môže zastaviť až do rozhodnutia ministerstva financií; ak rozhodnutie ministerstva financií nedôjde ústavu (podniku) do 30 dní po tom, čo sa dotyčné usnesenie stalo, možno usnesenie vykonať. Vládný komisár aj sám môže svoláť schôdzu orgánov peňažného ústavu (podniku), ak uzná, že toho treba.

(²) Vládnym komisárom, ktorí vykonávajú tento úrad v deň vyhlásenia tohto nariadenia, prislúcha tiež pôsobnosť uvedená v ods. 1, pokiaľ im už nie je priznaná predpismi dosiaľ platnými.

§ 5.

(¹) Vládni komisári povinní sú zachovávať prísne mlčanie o všetkom, o čom sa dozvedia pri výkone dozoru, alebo vzhľadom na túto svoju funkciu, ďalej čo v záujme štátu, peňažných ústavov (podnikov) alebo ich zákazníkov treba zatajiť, alebo čo im bude výslovne ako dôverné označené, a to proti každému, komu nie sú povinní urobiť o takýchto veciach úradné sdelenie. Pokiaľ ide o výkon povinností s touto funkciou spojených, požívajú vládni komisári v tejto svojej funkcii rovnakej ochrany a sú rovnako trestne zodpovední ako štátni úradníci.

(²) Poznatkov, ktorých nadobudli vládni komisári pri výkone tejto svojej funkcie alebo v súvislosti s ňou, ďalej správ nimi podávaných, nesmie byť použité na ciele daňové, a to ani ohľadom peňažných ústavov (podnikov), u ktorých sú výkonom štátneho dozoru poverení, ani ohľadom zákazníkov týchto ústavov (podnikov).

§ 6.

(¹) Peňažné ústavy (podniky) sú povinné predkladať ministerstvu financií alebo

orgánu ním určenému súborné výkazy a zprávy o svojom hospodárskom stave podľa smerníc, stanovených týmto ministerstvom.

(¹) Ďalej sú peňažné ústavy (podniky) povinné podľa smerníc, ktoré na návrh ministerstva financií slovenská vláda usnesením stanoví, ukladať voľné prostriedky tak, aby sa mohli najúčelnejšie využiť na ukojenie naliehavých potrieb, ktorých vyžaduje obecný záujem hospodársky.

(²) Smernice podľa predošlých odsekov môžu sa stanoviť buď všeobecne pre všetky peňažné ústavy (podniky) alebo pre niektoré ich skupiny; stávajú sa záväznými vyhlásením v Úradných novinách.

§ 7.

(¹) Ministerstvo financií môže prikázať peňažnému ústavu (podniku):

a) aby previedol reorganizáciu, úsporné a iné opatrenia, smerujúce k usporiadaniu jeho pomerov podľa stanoveného plánu;

b) aby previedol zmenu stanov alebo iné opatrenia, ktoré sú z dôvodov verejného záujmu potrebné;

c) aby, ak sa nedá očakávať, žeby mohol s úspechom ďalej trvať, alebo ak to žiada obecný záujem na zjednodušenie pomerov v peňažníctve, splynul za podmienok v príkaze stanovených s ústavom, ktorý je ochotný ho prevziať a bude uznávaný k tomu vhodným;

d) aby, ak je tu daná niektorá z podmienok, uvedených u lit. c), vstúpil do likvidácie.

(²) Príkaz, daný podľa ods. 1, lit. a) až d), nahrádza usnesenie orgánov dotyčného peňažného ústavu (podniku), ktorého snáď podľa stanov (spoločenskej zmluvy) tohto ústavu (podniku) alebo iných predpisov treba k vykonaniu prikázaného opatrenia.

§ 8.

(¹) Neplnenie smerníc, stanovených podľa § 6 alebo príkazu, daného podľa § 7, trestá sa okresným (štátnym policajným)

úradom ako priestupok pokutou do 10.000 Ks; za nedobytnú pokutu stanoví sa náhradný trest uzamknutia podľa miery zavinenia až do 1 mesiaca.

(²) Tieto tresty sa ukladajú osobám zodpovedným za vedenie peňažného ústavu (podniku) a môžu sa uložiť znovu, ak nebude v stanovenej lehote odstránený protiprávny stav alebo predpísaná povinnosť splnená.

(³) Presunúť platenie peňažnej pokuty, podľa predošlých odsekov uloženej, na peňažný ústav (podnik) je zakázané. Úmluvy tomu odporujúce nie sú právne účinné.

(⁴) Tieto priestupky stihajú sa len na návrh ministerstva financií a, ak ide o nesplnenie povinnosti podľa § 6, ods. 1, tiež na návrh tam uvedeného orgánu.

§ 9.

(¹) Bez újmy trestných následkov podľa § 8 môže ministerstvo financií ustanoviť u peňažného ústavu (podniku), ktorý — hoci bol opätovne vyzvaný — nesplní v danej mu lehote to, čo k vykonaniu príkazu podľa § 7 treba, na útraty tohto ústavu (podniku) dôverníka alebo zvláštnu dvoj- až trojčlennú komisiu. Dôverník, pokiaľ komisia dozerať na správu ústavu (podniku) a pôsobí, aby dotyčný príkaz bol náležite vykonaný. O právach tohto dôverníka, pokiaľ komisie platia obdobne ustanovenia § 4, ods. 1.

(²) Ak by ustanovenie dôverníka, pokiaľ komisie u peňažného ústavu nevieďlo k výsledku hlavne preto, že orgány ústavu rušia, znesnaďňujú alebo znemožňujú výkon ich pôsobnosti, môže ministerstvo financií ustanoviť pri ústave správny výbor a dozorný výbor, o ktorých obdobne platia ustanovenia článku XXXVIII, ods. 4 a 5, článok XXXIX a článok XL zákona zo dňa 21. apríla 1932, č. 54 Sb. z. a n.

(³) Ustanoveniami ods. 1 a 2 zostávajú nedotknuté práva vyrovnacieho správcu, vládneho komisára aj dozorného komisára, ustanoveného u peňažného ústavu,

pre ktorý bolo nariadené príročie (moratorium).

§ 10.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Sivák v. r. aj za ministra Čalloša.

112.

Vládne nariadenie zo dňa 19. mája 1939,

ktorým sa mení vládne nariadenie zo dňa 2. mája 1939, č. 93 Sl. z., o zmene a doplnení niektorých predpisov o kartelovom poplatku.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

Č l á n o k I.

Odsek 1, § 3 vládneho nariadenia zo dňa 2. mája 1939, č. 93 Sl. z., nahradzuje sa týmto znením:

„(1) Ak 30-denná lehota splatnosti poplatku, vyrúbeného podľa čl. VII. vl. nar. č. 65/1938 Sb. z. a n., niektorému poplatníkovi, bývajúcemu na území Slovenského štátu, sa končí po 13. marci 1939 a poplatník nevyrovnal svoju podlžnosť do 13. marca 1939 inkluzíve, je povinný ju uhradiť bernému úradu Bratislava-mesto. Na žiadosť poplatníka vylúči berná správa Bratislava-mesto zo základu dodávky a výkony, ktoré sa uskutočnili zo stano-
višťa, nachádzajúceho sa mimo územia Slovenského štátu.“

Č l á n o k II.

Toto nariadenie platí odo dňa účinnosti vládneho nariadenia zo dňa 2. mája 1939, č. 93 Sl. z.; splní ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Sivák v. r. aj za ministra Čalloša.

113.

Vládne nariadenie zo dňa 19. mája 1939,

ktorým sa obmedzuje nakladanie s kapitálovými účasťami.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

§ 1.

(1) Kto dňa 15. marca 1939 mal akcie, kmenové vklady, kuksy, závodné a iné podiely (ďalej len „účasť“) na základnom, 500.000.— Ks prevyšujúcom majetku spoločnosti alebo iného zárobkového kapitálového združenia so sídlom v tuzemsku alebo v cudzine, alebo neskoršie takú účasť nadobudol, alebo nadobudne,

a) je povinný v prípade, že táto účasť robí 5% alebo viac základného majetku podľa stavu tohto majetku dňa 15. marca 1939, vždy však, ak prevyšuje táto účasť 100.000.— Ks menovitej hodnoty, prihlásiť túto účasť do 15. júna 1939 a, ak ju nadobudne po 15. júni 1939, do 5 dní po tom — Slovenskej národnej banke,

b) nesmie v tom istom prípade túto účasť ani zčasťi sčudzť, dať do zálohu, ani inak zafažiť právami osôb tretích bez povolenia komisie, zriadenej pri Slovenskej národnej banke a slozenej zo zástupcov tejto banky a ministerstiev, ktoré určí vláda (ďalej len „komisia“).

(2) Kto pre iného drží alebo má v úschove účasť, ktorá sama o sebe podlieha povinnosti prihlasovacej a zákazu po-

dľa predošlého odseku, je povinný túto účasť, uvedúc tiež meno toho, pre koho ju drží, alebo má v úschove, alebo číslo potvrdenky a pod., rovnako prihlásiť a nesmie ju vydať, ani akýmkoľvek spôsobom previesť bez preukazu, že majiteľ prihlasovaciu povinnosť splnil, alebo, že tejto povinnosti nepodlieha.

(²) Účasť, patriaca manželovi, manželke, ako i nezletilým dieťkam (vnukom, pastorkom, echovancom), ak žijú v spoločnej domácnosti, platí za účasť hlavy rodiny.

(³) Prihlášky podľa predošlých odsekov treba učiť podľa vzorcov, ktoré vyhlási minister financií v Slovenskom zákonníku.

§ 2.

Ustanovenia § 1 neplatia, keď je vlastníkom tam uvedených účasti štát, krajina alebo okres alebo im patriaci alebo nimi spravovaný podnik, ústav alebo fond.

§ 3.

(¹) Kto, hoci je tomu podľa § 1 povinný, nepodá včas prihlášku tam predpísanú, alebo podá vedome prihlášku neúplnú alebo nesprávnu, bude potrestaný súdom pre prečin väzením do 6 mesiacov.

(²) Kto prestúpi zákaz, uvedený v § 1, ods. 1 alebo 2, alebo kto uvádza nesprávne alebo neúplne údaje skutkových okolností, alebo ich používa, aby vylákal pre seba alebo pre iného povolenie podľa § 1, ods. 1, lit. b) alebo podľa ods. 2 tohto §,

bude trestaný súdom pre prečin väzením do 2 rokov.

(³) Rovnako ako pachateľ budú potrestaní majiteľ podniku alebo členovia správnych a dozorných orgánov, ako i vedúci úradníci vtedy, ak zanedbaním povinnej starostlivosti zaviniли, že v podniku došlo k spáchaniu týchto trestných činov.

(⁴) Vedľa trestu na slobode môže byť uložený trest peňažitý až do 50.000.— Ks.

(⁵) V rozsudku môže byť tiež vyslovené, že účasť, ktorou bol trestný čin podniknutý, alebo ak nebola zachytená, vtedy jej hodnota, ako aj všetok zisk z trestného činu, prepadá v prospech štátu.

§ 4.

Opatrenie Stáleho výboru zo dňa 18. októbra 1938, č. 239 Sb. z. a n., ktorým sa obmedzuje nakladanie s kapitálovými účasťmi, sa zrušuje.

§ 5.

(¹) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; jeho platnosť môže vyzdvihnúť vláda obyčajným nariadením.

(²) Toto nariadenie vykoná minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

aj za m. istra Čatloša.

114.

Vyhláška ministra financií zo dňa 22. mája 1939

o úprave vzoriek k ods. 4, § 1 vládneho nariadenia zo dňa 19. mája 1939, č. 113 Sl. z., ktorým sa obmedzuje nakladanie s kapitálovými účasťmi.

Vzorky k ods. 4, § 1 vládneho nariadenia zo dňa 19. mája 1939, č. 113 Sl. z., ktorým sa obmedzuje nakladanie s kapitálovými účasťmi, upravujem podľa prílohy k tejto vyhláške.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

Vzórka A.

Príloha k vyhláske č. 114/1939 Sl. z.

Prihláška
vlastných účastí podľa stavu dňa 15. marca 1939,
 (§ 1, ods. 1. lit. a) vl. nar. č. 113/1939 Sl. z.)

Dňa 15. marca 1939 mal (mala) som (mali sme):

účasť		na	táto účasť je		Poznámky
počet	nom. hodn. podiel		uložená u	zafazaná	
1	2	3	4	5	6

(dátum)

(vlastnoročný — firemný — podpis a presná
adresa.)**Vysvetlivky.**

K stĺpcu 1 a 2: Akcie, dočasné listy, akciové podiely a iné cenné papiere, ktoré podpísaný má u peňažného ústavu alebo peňažného podniku, treba tu uviesť bez rozdielu, či sú v úschove jednotlivé, súhrnnej alebo voľnej. Pri akciách, dočasných listoch, podielových listoch a pod. treba uviesť počet kusov, nominálnu hodnotu jednotlivého kusu, ako i úhrnnú nominálnu hodnotu; pri kuksoch počet a z neho vyplývajúci podiel na majetku fažiarstva; u kmeňových vkladov v spoločnostiach s r. o. — počet týchto vkladov a ich úhrnnú čiastku.

V stĺpci 3: treba uviesť firmu a sídlo spoločnosti (akciovej, s r. o.), fažiarstva, spolku a pod., na ktorom podpísaný má účasť.

Stĺpec 4: treba vyplniť len vtedy, ak záleží účasť v cenných papieroch.

V stĺpci 5: treba vyznačiť, či a za akú čiastku je účasť zastavená (lombard, krytie), složená ako kaucia (vádium) a pod.

Stĺpec 6: je určený pre vysvetlivky, ktoré podpísaný uzná za potrebné.

Vzorka B.

Príloha k vyhláske č. 114/1939 Sl. z.

Prihláška
vlastných účastí nadobudnutých po 15. marci 1939.
 (§ 1, ods. 1. lit. a) vl. nar. čis. 113/1939 Sl. z.)

Dňa 193 nadobudol (nadobudla) som (nadobudli sme):

účasť		na	táto účasť je		Poznámky
počet	nom. hodn. podiel		uložená u	zafaržená	
1	2	3	4	5	6

.....
 (dátum)

.....
 (vlastnoručný — firemný — podpis a presná
 adresa.)

Vysvetlivky.

K stĺpcu 1 a 2: Akcie, dočasné listy, akciové podiely a iné cenné papiere, ktoré podpísaný má u peňažného ústavu alebo peňažného podniku, treba tu uviesť bez rozdielu, či sú v úschove jednotlivé, súhrnnej alebo voľnej. Pri akciách, dočasných listoch, podielových listoch a pod. treba uviesť počet kusov, nominálnu hodnotu jednotlivého kusu, ako i úhrnnú nominálnu hodnotu; pri kuksoch počet a z neho vyplývajúci podiel na majetku fažiarstva; u kmeňových vkladov v spoločnostiach s r. o. — počet týchto vkladov a ich úhrnnú časť.

V stĺpci 3: treba uviesť firmu a sídlo spoločnosti (akciovej, s r. o.), fažiarstva, spolku a pod., na ktorom podpísaný má účasť.

Stĺpec 4: treba vyplniť len vtedy, ak záleží účasť v cenných papieroch.

V stĺpci 5: treba vyznačiť, či a za akú časť je účasť zastavená (lombard, krytie), složená ako kaucia (vadium) a pod.

Stĺpec 6: je určený pre vysvetlivky, ktoré podpísaný uzná za potrebné.

Vzorka C.Príloha k vyhláske č. 114/1939 Sl. z.

Prihláška cudzích účastí.

Podľa § 1, ods. 2. vl. nar. čis. 113/1939 Sl. z.

(meno a presná adresa majiteľa účasti, po prip. č. dep. potvrdenky a pod.)

držali sme dňa 15. marca účasť		držíme odo dňa 193..... účasť	na spoločnosti (spolku)	Poznámky
1	2	3	4	5

(dátum)

.....
(vlastnoručný — firemný — podpis a presná
adresa.)

Vysvetlivky.

Túto prihlášku treba podať len ohľadom účastín na spoločnostiach (zárobkových kapitálových združeniach), ktoré sú držané (uschované) podpísaným v takej výške, že ich majiteľ je už vzhľadom na túto výšku povinný ich prihlásiť.

K stĺpcom 1 až 3: Akcie, dočasné listy, akciové podiely a iné cenné papiere, ktoré podpísaný drží pre osobu vpredu uvedenú, treba tu uviesť bez rozdielu, či tieto cenné papiere sú v úschove jednotlivcej, súhrnnej, či voľnej. Pri akciách dočasných listoch, podielových listoch a pod., treba uviesť počet kusov a nominálnu hodnotu jednotlivého kusu, ako i úhrnnú nominálnu hodnotu.

Stĺpec 3 je určený pre prihlášku účastín, ktorú nadobudla alebo nadobudne osoba vpredu uvedená iba po 15. marci 1939.

Stĺpec 5 je určený pre vysvetlivky, ktoré podpísaný uzná za potrebné.

115.**Vládne nariadenie
zo dňa 19. mája 1939****o colných sľavách pre dovoz strojov
a prístrojov.**

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Pre stroje a prístroje sadzobnej triedy XL (vynímajúc stroje sadzobných čísiel 531, 532, 533, 534a/ a stroje podľa poznámky k sadzobnému číslu 535 a poznámky k sadzobnému číslu 538), pre stroje a prístroje sadzobného čísla 539 (vynímajúc motory a dynamá podľa poznámky k sadzobnému číslu 539), pre elektrické prístroje a elektrotechnické zariadenia sadzobného čísla 543 a pre traktory a motorové pluhy sadzobnej položky 533d/, dovezené za účinnosti tohto nariadenia, môže byť povolená sľava dovozného cla, pokiaľ sa v tuzemsku nevyrábajú a pokiaľ ich dovoz je potrebný, aby sa ujal alebo zdokonalil niektorý obor výroby priemyselnej alebo poľnohospodárskej.

(²) Taktiež môže byť povolená sľava dovozného cla pre najdôležitejšie a významné náhradné súčiastky k takýmto z cudziny dovezeným strojom, ktoré sa v tuzemsku vôbec nevyrábajú, ak sa dovezu za účinnosti tohto nariadenia a ak bude preukázaná ich skutočná príslušnosť k oným strojom.

(³) Minister financií sa zmocňuje vyhlásiť sľavy dovozného cla aj na iné stroje a prístroje, pokiaľ sa v tuzemsku nevyrábajú a pokiaľ ich dovoz sa ukáže z hospodárskych dôvodov nevyhnutným.

§ 2.

(¹) Ak sa povolí táto sľava, vyberá sa znížené clo vo výške rovnajúcej sa týmto percentám všeobecnej colnej sadzby:

u sadz. č. (pol.) 528, 529, 530a/, 530c/
poznámka, 538, 539 a 543 15%
u sadz. č. (pol.) 527, 530b/, 530c/, 534b/,
535, 536 a 537 20%
u sadz. č. 526 . 25%

(²) Pre traktory a motorové pluhy sadz. pol. 553d/ priznáva sa sľava všeobecnej colnej sadzby o 40%.

§ 3.

Ministerstvo financií môže si pred rozhodnutím o žiadostiach za sľavu cla podľa tohto nariadenia vyžiadať dobrozdanie poradného sboru, ktorý sa pre tento účel zriadi u ministerstva financií.

§ 4.

(¹) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; platí však v rámci predchádzajúcich ustanovení aj pre stroje a prístroje (ich súčiastky) dovezené po 31. marci 1939.

(²) Nariadenie toto vykoná minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

aj za mňa istra Čatloša.

Sivák v. r.

116.**Vládne nariadenie
zo dňa 17. mája 1939****o zriadení hudobnej komory.**

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

K dosiahnutiu účelu, v § 2 uvedeného, zriaďuje sa hudobná komora so sídlom v Bratislave.

§ 2.

Hudobná komora je verejnoprávna korporácia, ktorá má za úkol zabezpečiť zdravý vývoj hudobného a umeleckého života v Slovenskom štáte po stránke kultúrno-umeleckej, stavovskej a sociálnej.

§ 3.

(¹) Povinnými členmi hudobnej komory sú osoby, ktoré sa zaoberajú vo svojom hlavnom alebo vedľajšom zamestnaní umením hudobným alebo s hudobným umením súvisiacou umeleckou činnosťou na území Slovenského štátu.

(²) Cudzí štátni občania, zaoberajúci sa činnosťou uvedenou v predošlom odseku na území Slovenského štátu v období dlhšom než jeden mesiac, sú v dobe trvania tejto ich činnosti povinnými dočasnými členmi hudobnej komory.

(³) Židia (§ 1 vl. nar. č. 63/1939 Sl. z.) nemôžu byť členmi hudobnej komory.

§ 4.

(¹) Hudobná komora má tieto skupiny:

1. slovenskú, pre členov komory slovenskej národnej príslušnosti v rámci Slovenskej odborovej jednoty súkromných úradníkov,
2. nemeckú, pre členov komory nemeckej národnej príslušnosti v rámci Deutsche Gewerkschaft.

(²) Členovia inej národnej príslušnosti sa prijímu do slovenskej skupiny.

§ 5.

Každá skupina má tieto odbory:

- I. pre skladateľov a dirigentov,
- II. pre hudobnú výchovu (profesori a učitelia verejných i súkromných ústavov, škôl, súkromní učitelia hudby), pre riaditeľov chórů a organistov,
- III. pre inštrumentálnych sólistov, koncertných spevákův a orchestrálnych hráčov,

IV. pre členov menších a malých súborův (v kúpeľoch, kaviarňach a zábavných miestnostiach) a pre kapelníkov,

V. pre skladateľov tanečnej a zábavnej hudby,

VI. pre umelecký divadelný personál, (speváci, herci a členovia baletu),

VII. pre tanečníkov a tanečných majstrov (pokiaľ nepatria pod VI.) a artistov.

§ 6.

(¹) Členmi jednotlivých odborův sú:

1. V odbore I: — tie osoby, ktoré získaly absolutorium kompozičného alebo dirigentského oddelenia na konzervatóriu alebo na hudobnej akademii, alebo ktoré získaly diplom na majstrovskej škole.

2. V odbore II. — tie osoby, ktoré vo svojom odbore získaly absolutorium na konzervatóriu alebo na hudobnej akademii, alebo ktoré získaly diplom na majstrovskej škole, alebo složily štátnu skúšku.

3. V odbore III: — tie osoby, ktoré vo svojom odbore získaly absolutorium na konzervatóriu alebo hudobnej akademii, alebo ktoré získaly diplom majstrovskej školy, alebo složily štátnu skúšku.

4. V odbore IV. — tie osoby, ktoré podľa predošlých predpisův nemôžu sa stať členmi I., II. alebo III. odboru, ale s úspechom složily hudobnou komorou stanovenú prijímaciu skúšku.

5. V odbore V. — tie osoby, ktoré nemôžu byť v I. odbore, ak predložia najmenej tri pôvodné skladby pre spev so sprievodom klavíra, ktoré vyšly tlačou.

6. V odbore VI. — tie osoby, ktoré sú trvale zamestnané v divadle a ktoré majú kvalifikáciu podľa

bodú 3, alebo ak im bola takáto kvalifikácia hudobnou komorou priznaná podľa bodu 4.

7. V odbore VII. — tie osoby, ktoré o svojom odbornom vzdelaní predložia doklad a s úspechom složia hudobnou komorou predpísanú skúšku.

(²) V ojedinelých a odôvodnených prípadoch môže komorná rada od predpisovaných kvalifikačných podmienok pre jednotlivé odbory odhliadnuť.

(³) Skúšky podľa bodov 4 a 7 budú sa konať podľa skúšobného poriadku, vypracovaného komornou radou a schváleného ministerstvom školstva a národnej osvety.

§ 7.

Osoby, ktoré nie sú členmi (trvalými alebo dočasnými podľa § 3) hudobnej komory, nesmú vykonávať na území Slovenského štátu do skupín, uvedených v § 5, spadajúcich zárobkovú činnosť dlhšie, než spolu 30 dní v kalendárnom roku.

§ 8.

(¹) Dozor nad činnosťou oboch skupín a ich odborov vykonáva komorná rada, ktorá má 7 členov.

(²) Členov rady menuje ministerstvo školstva a národnej osvety na návrh skupín, uvedených v § 4.

§ 9.

(¹) Komorná rada má nad svojim členstvom disciplinárnu právomoc. Túto právomoc vykonáva 5 členový disciplinárny výbor, zostavený z troch členov komornej rady a dvoch privolaných funkcionárov jednotlivých odborov, riadiac sa predpismi disciplinárneho štatútu, ktorý podlieha schváleniu ministerstva vnútra.

(²) Výbor tento môže pri previnení sa proti predpisom komory uložiť peňažité pokuty od 100 do 1.000 Ks.

(³) Pri nečestnom chovaní sa alebo jednaní na škodu stavu hudobníckeho povolania môže výbor na základe disciplinárneho pokračovania nariadiť dočasné alebo

trvalé vylúčenie z hudobnej komory.

(⁴) Proti uloženiu pokuty a vylúčeniu (ods. 2 a 3) má postihnutý právo odvolať sa na ministerstvo školstva a národnej osvety v lehote 15 dní, počítanej odo dňa doručenia rozhodnutia. Odvolanie má sa podať u komornej rady. Toto odvolanie nemá však odkladného účinku.

§ 10.

Hudobná komora je jedine oprávnená a povinná zastupovať svojich členov pri hájení ich stavovských a sociálnych záujmov.

§ 11.

(¹) Pri hudobnej komore zriadi sa sprostredkovateľňa práce s výlučným právom sprostredkovať prácu všetkým osobám, ktoré sa na území Slovenského štátu vo svojom hlavnom alebo vedľajšom zamestnaní zaoberajú umeleckou činnosťou, uvedenou v § 5, a to aj vtedy, keď tieto osoby nie sú členmi hudobnej komory.

(²) Zamestnávatelia sú povinní tejto sprostredkovateľni oznámiť každé uprázdnené miesto a na takéto miesto prijať iba osoby, sprostredkované sprostredkovateľňou práce hudobnej komory.

(³) Sadzby za sprostredkovateľské úkony, stanovené budú komornou radou osobitným sadzobníkom, ktorý podlieha schváleniu ministerstva vnútra.

§ 12.

(¹) Dozor nad ustanovením § 11, ods. 2, prislúcha kontrolným orgánom hudobnej komory. Za tým účelom zamestnávatelia sú povinní poskytnúť týmto orgánom žiadané informácie a vysvetlenia.

(²) Osobné a vecné výlohy kontrolných orgánov (ods. 1) znáša hudobná komora.

§ 13.

(¹) Dňom účinnosti tohto nariadenia zanikajú všetky oprávnenia na sprostredkovanie služieb a miest, ktorých sprostredkovanie podľa § 11 tohto nariadenia prešlo na sprostredkovateľňu hudobnej

komory a takéto oprávnenia nabudúce nesmú byť nikomu vydané.

(⁷) Smluvy, ktorých predmetom sú služby alebo miesta podľa ods. 1, uzavreté prostredníctvom doterajších sprostredkovateľov na dobu po účinnosti tohto nariadenia, stávajú sa neplatnými uplynutím dňa 15. júna 1939.

(⁸) Dňom účinnosti tohto nariadenia zanikajú všetky živnostenské listy na živnosť kapelnícku (hudobnícku).

§ 14.

(¹) Majitelia zaniklých živnostenských listov na živnosť kapelnícku (hudobnícku) môžu túto ďalej vykonávať, ak do 30 dní, rátajúc odo dňa účinnosti tohto nariadenia, podajú u príslušného živnostenského úradu I. stolice ohlásku tejto živnosti, s ktorou odovzdajú svoj doterajší živnostenský list, a to podľa potvrdenia o podanej ohláske (juxta) až do rozhodnutia o nej.

(²) Živnostenský úrad pred vydaním živnostenského listu vypočuje hudobnú komoru.

§ 15.

(¹) Členovské príspevky, ako aj všetky ďalšie poplatky, tvoriace príjmy hudobnej komory, podrobnosti o ustavení členov a orgánov, účasti členov na správe, ich zaradenie do odborov a povinnosti, upraví si komora organizačným štatútom, ktorý nadobudne platnosť schválením ministerstva školstva a národnej osvety.

(²) Finančné hospodárenie, ako aj činnosť hudobnej komory, vykonávaná na základe štatútu, podlieha doзору ministerstva školstva a národnej osvety.

(³) Výťažky z pokút podľa § 9 plynú do podporného fondu, zriadeného na podporovanie núdznych členov.

§ 16.

Právoplatne uložené pokuty (§ 9, ods. 2) a členské príspevky, ako aj ostatné poplatky, ktorými sú členovia povinní podľa organizačného štatútu, vymáhajú sa politickou exekúciou.

§ 17.

Hudobná komora uhradí všetky, z vykonania tohto nariadenia plynúce výdavky z vlastných prostriedkov.

§ 18.

Prestúpenie ustanovení § 11, ods. 2., potrestá politický úrad I. stolice ako priestupok peňažitou pokutou do 1.000 Ks, ktorá sa v prípade nedobytnosti premeni podľa miery zavinenia na trest uzamknutia, v trvaní do 14 dní.

§ 19.

Odo dňa účinnosti tohto nariadenia neprislúcha verejným sprostredkovateľníam práce sprostredkovanie medzi osobami, hľadajúcimi prácu v obore činnosti, vyhradenej v ods. 1, § 11 tohto nariadenia sprostredkovateľní práce hudobnej komory (§§ 3 a 8 vl. nar. zo dňa 9. júla 1936, č. 217 Sb. z. a n., o sprostredkovaní práce).

§ 20.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 24.

Vydaná 26. mája 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (117.—121.) 117, Vládne nariadenie, ktorým sa odkladá účinnosť zákona o zavedení preukazu spôsobilosti pre živnosť hostinskú a výčapnícku. — 118, Vládne nariadenie o dodávateľských pokladničných poukážkach. — 119, Vládne nariadenie, ktorým sa pozmeňuje vl. nar. zo dňa 4. novembra 1938, č. 281. Sb. z. a n., o úprave smlúv, dojednaných štátom. — 120, Vládne nariadenie, ktorým sa mení a dopĺňa vl. nar. č. 45/1939 Sl. z., o slovenskej mene. — 121, Vládne nariadenie o zriadení lesníckej a drevárskej rady.

117.

Vládne nariadenie zo dňa 23. mája 1939,

ktorým sa odkladá účinnosť zákona zo dňa 15. júla 1927, č. 112 Sb. z. a n., v znení zákona zo dňa 12. mája 1937, č. 74 Sb. z. a n., o zavedení preukazu spôsobilosti pre živnosť hostinskú a výčapnícku.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Účinnosť zákona zo dňa 15. júla 1927, č. 112 Sb. z. a n., v znení zákona zo dňa 12. mája 1937, č. 74 Sb. z. a n., o zavedení preukazu spôsobilosti pre živnosť hostinskú a výčapnícku, sa odkladá do 31. decembra 1941.

§ 2.

1. V obciach podľa posledného sčítania ľudu so 4000 alebo viacej obyvateľmi,
 2. bez ohľadu na počet obyvateľstva:
 - a) v staničných živnostiach hostinských a výčapníckych,
 - b) v turistických hoteloch,
 - c) v živnostiach hostinských a výčapníckych v kúpeľných a pútnických miestach
- koncesia hostinská a výčapnícka môže sa udeliť len osobe, ktorá okrem toho, čo je predpísané v §§ 2 až 10 živn. zákona, svojím školským vzdelaním vyšším, než podáva ľudová škola, ako aj praktickými zna-

losťami a rozhľadom dáva záruku, že túto živnosť bude odborne vykonávať.

§ 3.

Odborné spoločenstvo hostinských a výčapníkov a tam, kde ho niet, okresné smiešané živnostenské spoločenstvo, súčasne s dobrozdaním v smysle § 25, ods. 4 živn. zákona, zaujme stanovisko k preukazu, že žiadateľ vyhovuje ustanoveniam predchádzajúceho paragrafu.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; splní ho minister hospodárstva a minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

aj za ministra Sívaka

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

118.

Vládne nariadenie zo dňa 23. mája 1939

o dodávateľských pokladničných
poukážkach.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Platby štátnej pokladnice za dodané vecné potreby pre štátnu správu a štátne

podniky môžu byť platne vykonané miesto hotovými peniazmi i pokladničnými poukážkami, vydanými podľa tohto nariadenia, ktoré budú pomenované „dodávateľskými poukážkami“.

§ 2.

(¹) Dodávateľské poukázky budú znieť na doručiteľa a budú splatné u Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky v Bratislave, ktorej finančná správa dá včas potrebné prostriedky. Môžu byť vydané najdlhšie na 6 mesiacov, ktorá lehota nemôže byť predĺžená. Urokované budú podľa sadzby pre súkromný lombard cenných papierov, znamenanej na bratislavskej peňažnej burze v deň pred vydaním poukázok, a ak nebolo záznamu toho dňa, podľa sadzby naposledy znamenanej, ak nie je staršia ako jeden mesiac, inak podľa sadzby, za ktorú boli ponúknuté v tomto čase peniaze na lombard.

(²) Oslovné náležitosti dodávateľských poukázok stanoví minister financií. Ich kontrasignácia predsedom najvyššieho účtovného kontrolného úradu odpadá.

§ 3.

(¹) Dodávateľské poukázky môžu byť vydané do obehu len pre cieľ uvedený v § 1 a ich najvyšší obch je prípustný v sume 150.000.000 Ks.

(²) Najvyšší účtovný a kontrolný úrad bude dozerať na to, aby dodávateľské poukázky neboly používané na iné ciele, ako na ciele uvedené v § 1, a aby ustanovenia 1 ods. tohto paragrafu o najvyššom prípustnom obehu byly dodržované.

§ 4.

Zaplatenie dodávateľskými poukážkami je viazané na súhlas osoby, oprávnenej na prijatie platby. Ak táto osoba nesúhlasí, nesmie požadovať vyššie úroky, keď jej prináležia, ako sú úroky dodávateľských poukázok.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

aj za ministra Sívaka

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

119.

Vládne nariadenie zo dňa 26. mája 1939,

ktorým sa pozmeňuje vládne nariadenie zo dňa 4. novembra 1938, č. 281 Sb. z. a n., o úprave smlúv dojednaných štátom.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Účinnosť vládneho nariadenia zo dňa 4. novembra 1938, č. 281 Sb. z. a n., o úprave smlúv dojednaných štátom, vzťahuje sa aj na všetky dodávky a práce a na iné smluvy, a to zvlášť na smluvy o nájme, árende, služebnostiach (§§ 1 a 9), dojednané autonómnyimi orgánmi Slovenskej krajiny v dobe pred 14. marcom 1939, o ktorých štátna správa prejaví, že na ich splnení nemá z dôvodov úsporných a z dôvodov usporiadania štátneho hospodárenia záujmu.

§ 2.

Ustanovenia § 24 vládneho nariadenia zo dňa 4. novembra 1938, č. 281 Sb. z. a n., sa nahradzujú týmto novým znením:

„Pokračovanie pred rozhodčimi súdmi sa zahajuje podaním žaloby na náhradu škody. Žalobu nemožno podať pred uplynutím 3 mesiacov po tom, keď bol ohlásený nárok na náhradu škody (§ 4). Treba ju podať najneskôršie do dvanástich mesiacov odo dňa, keď došlo oznámenie, že sa smluva mení, čiastočne alebo úplne ruší. Ak dôjde podľa § 4, ods. 4 k predĺženiu lehoty pre uplatnenie nárokov na náhradu

škody, predlžuje sa o tú istú dobu súčasne aj lehota k podaniu žaloby na náhradu škody."

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; splnia ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r. Dr. Fritz v. r.
aj za ministra Siváka
Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

120.

Vládne nariadenie zo dňa 23. mája 1939,

ktorým sa mení a dopĺňa vládne nariadenie zo dňa 4. apríla 1939, č. 45 Sl. z., o slovenskej mene.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

§ 3 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 45 Sl. z., sa dopĺňa ďalším odsekom (²):

(²) Minister financií sa splnomocňuje, aby ako náhradu drobných kovových minci vydal papierové peniaze, znejúce na 10.— a 20.— Ks, a to v úhrnnej hodnote 100 milionov Ks. Tieto papierové peniaze sú náhradným obeživom za mince uvedené v ods. 1. Formu a popis týchto papierových peňazí stanoví minister financií vyhláškou v Slovenskom zákonníku.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; splní ho minister financií.

Dr. Tiso v. r. Dr. Fritz v. r.
aj za ministra Siváka
Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

121.

Vládne nariadenie zo dňa 23. mája 1939

o zriadení lesníckej a drevárskej rady.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1. Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Na zaistenie odbytu a speňaženia tužského dreva, zabezpečenie zásobovania obyvateľstva a podnikov drevom a na usmerňovanie zahraničného obchodu s drevom, zriaďuje sa Slovenská lesnícka a drevárska rada so sídlom v Bratislave (v ďalšom „Rada“) ako poradný sbor ministerstva hospodárstva vo veciach lesníckych a drevárskych.

§ 2.

(¹) Rada je vrcholnou ustanovizňou pre všetky složky lesného a drevárskeho hospodárstva v Slovenskom štáte, včlenené podľa odborov podnikania do týchto skupín:

- a) skupina prvovýroby, do ktorej patria majitelia lesov;
- b) skupina drevárskeho obchodu, do ktorej patria obchodníci s drevom;
- c) skupina drevárskeho priemyslu, do ktorej patria prevádzkovatelia píl a drevospracujúce podniky.

(²) Každá z uvedených skupín je záujmovou organizáciou s povinným členstvom všetkých príslušníkov svojho odboru. Podrobnosti a výnimky určí ministerstvo hospodárstva.

(³) V rámci Rady zriaďuje sa osobitý študijný a zpravodajský odbor pre praktické využitie vedy v prospech lesného a drevárskeho hospodárstva.

§ 3.

(¹) Rada pozostáva z predsedu, ktorého menuje minister hospodárstva, a z 20 členov, a to: zo 4 zástupcov ministerstva ho-

spodárstva, 1 zástupcu ministerstva financií, 2 zástupcov ministerstva dopravy a verejných prác, 1 zástupcu obchodných, priemyselných a živnostenských komôr, 1 zástupcu Zemeľskej rady pre Slovensko a z 11 zástupcov skupín, v § 2 uvedených. Skupina a) a b) má po troch zástupcoch, skupina c) má 5 zástupcov, z ktorých 2 zastupujú drevospracujúce podniky.

(¹) Členov rady menuje minister hospodárstva na návrh príslušných ministerstiev, záujmových korporácií a skupín vždy na tri roky. Zástupcov záujmových skupín (§ 2, ods. 1) môže pre prvé funkčné obdobie menovať minister hospodárstva i bez návrhov príslušných skupín.

§ 4.

(¹) Úlohou rady je najmä:

a) podávať návrhy na usmerňovanie lesnej ťažby, usmerňovať distribúciu dreva i zásobovanie domáceho obyvateľstva a drevospotrebu podniku drevom za primerané ceny;

b) starať sa o odbyt a speňaženie dreva a drevárskych výrobkov za primerané ceny na domacom i zahraničnom trhu a podávať dobrozdania pri povoľovaní vývozu dreva a drevárskych výrobkov do zahraničia;

c) podávať dobrozdania pri povoľovaní dovozu dreva zo zahraničia;

d) podávať návrhy a dobrozdania pri ujednávaní zahraničných obchodných smlúv vo veciach lesného a drevárskeho hospodárstva;

e) udržiavať styky so zahraničnými lesníckymi a drevárskymi korporáciami v záujme jednotného postupu vo všetkých otázkach, ktoré sú spoločné niekoľkým alebo všetkým složkám slovenského lesného a drevárskeho hospodárstva;

f) zaoštarávať a spracovávať potrebný štatistický materiál lesného a drevárskeho hospodárstva;

g) študovať, podporovať a propagovať pestovanie lesov, produkciu a spotrebu

dreva a odbyt drevných materiálov a výrobkov;

h) prakticky využiť vedecké poznatky v prospech lesného a drevárskeho hospodárstva;

i) spolupracovať s jestvujúcimi lesníkmi a drevárskymi ústavmi v záujme povznesenia lesného a drevárskeho hospodárstva na vedeckom podklade;

j) podávať dobrozdania k žiadostiam, podávaným na príslušné úrady vo veciach lesného a drevárskeho hospodárstva, so stránky hospodárskej;

k) byť poradcom príslušným ministerstvám vo všetkých veciach lesného a drevárskeho hospodárstva.

(²) Za úkony, uvedené pod bodmi a), b), c), môže Rada prostredníctvom príslušných úradov vyberať zvláštne príspevky podľa smerníc ministerstva hospodárstva.

§ 5.

(¹) Pre splnenie jednotlivých ustanovení § 4 môže ministerstvo hospodárstva podľa potreby a na návrh Rady zriadiť osobitné hospodárske útvary, a to, ak treba, na podklade povinnej účasti zúčastnených hospodárskych združení alebo osôb.

(²) Hospodársky útvar, zriadený podľa ods. 1, zastúpený v Rade a podliehajúci jej kontrole, môže na základe splnomocnenia ministerstva hospodárstva a v rozsahu týmto ministerstvom určenom činiť rozhodnutia, záväzné pre všetkých svojich členov. Tieto rozhodnutia sú vykonateľné politickou exekúciou.

§ 6.

(¹) Rada je oprávnená na udržiavanie svojej činnosti vyberať od jednotlivých skupín, uvedených v § 2, primerané príspevky podľa smerníc, schválených ministerstvom hospodárstva.

(²) Rozpočet a hospodárenie Rady schvaľuje a kontroluje ministerstvo hospodárstva v dohode s ministerstvom financií.

§ 7.

(¹) Organizačné stanovy a rokovací poriadok Rady podlieha schváleniu ministerstva hospodárstva.

(²) Zvyšky rozpočtové môžu byť použité len na zveľadenie a podporu lesného a drevárskeho hospodárstva podľa rozhodnutia ústredného výboru Rady, schváleného ministerstvom hospodárstva.

§ 8.

V prípade zaniknutia Rady jej imanie prípadne Lesnému fondu, zriadenému podľa zák. čl. XXXI:1879.

§ 9.

Dňom vyhlásenia tohto nariadenia stráca platnosť na území Slovenského štátu

vládne nariadenie zo dňa 18. decembra 1936, č. 327 Sb. z. a n., o mimoriadnej úprave ťažby dreva a úprave lesného a drevárskeho hospodárstva.

§ 10.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

aj za ministra Siváka

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 25.

Vydaná 31. mája 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (122.—123.), — 122. Vládne nariadenie o dočasnej úprave pokračovania pred civilnými súdmi. — 123. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opalrenie Slovenskej národnej banky o prevode platov medzi Slovenským štátom a Poľskou republikou.

122.

Vládne nariadenie zo dňa 26. mája 1939

o dočasnej úprave pokračovania
pred civilnými súdmi.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

Časť prvá.

§ 1.

(¹) Súd v exekučných veciach, ktoré sú v behu, odloží na návrh exekúta dražobné úkony a roky nútených dražieb, nariadených proti poľnohospodárom na poľnohospodárske nehnuteľnosti vo výmere nepresahujúcej 15 ha a na domy nezamestnaných robotníkov.

(²) Ustanovenie ods. 1 nevzťahuje sa na exekučné veci, v ktorých nehnuteľnosť v čase účinnosti tohto nariadenia bola proti exekútovi vydražená a pokračuje sa už iba proti omeškanému vydražiteľovi alebo na základe vyššieho sľubu.

§ 2.

(¹) Poľnohospodármi podľa § 1 sú fyzické osoby, ktoré vôbec alebo prevážne sú odkázané výživou na hospodárenie na poľnohospodárskych pozemkoch vlastných alebo daných im do árendy alebo iného užívania, ako aj fyzické osoby, ktoré len z dôležitých príčin, týkajúcich sa ich osoby, najmä pre nemoc, invaliditu, starobu alebo nepľnoletosť osobne sa nezúčastňujú obhospodarovania uvedených pozemkov,

ak je im však árenda alebo iné plnenia jediným alebo prevážnym zdrojom výživy.

(²) Poľnohospodárskymi nehnuteľnosťami sú role, lúky, pastviny, záhrady, lesy, potrebné obytné a hospodárske budovy.

§ 3.

Nezamestnanými robotníkmi podľa § 1 sú osoby, ktoré sú výlučne alebo prevážne odkázané výživou na výťažky osobnej fyzickej práce, konanej pre iného, ak v posledných dvoch rokoch pred účinnosťou tohto nariadenia boli aspoň za tri mesiace v zamestnaní, podrobenom povinnému nemocenskému poisteniu, a, hoci sa o to u sprostredkovateľne práce uchádzali, nemajú zamestnania, alebo sú zamestnané len obmedzene alebo striedavo a nemajú príjmu, rovnajúceho sa aspoň mzde v mieste obvyklej.

§ 4.

(¹) Úľavy podľa predchádzajúcich ustanovení neprislúchajú dlžníkovi-poľnohospodárovi, ak ide o pohľadávky:

1. výživného, ktoré je dlžník povinný oprávnenému poskytovať podľa zákona alebo podľa smluvy o výmenku,

2. verejných daní a dávok, poplatkov a ciel,

3. náhradového fondu pri ministerstve hospodárstva z nedoplatkov pridelových cien a ich prislúšenstiev za pôdu z pozemkovej reformy,

4. z pôžičiek, na základe ktorých boli vydané zástavné listy alebo dlhšie dlžné úpisy, zaistené na poľnohospodárskych nehnuteľnostiach.

(²) Úľavy podľa predchádzajúcich ustanovení neprislúchajú dlžníkovi-nezamest-

nanému robotníkovi, ak ide o pohľadávku, uvedenú pod bodom 1, ods. 1.

§ 5.

(¹) Návrh na odklad dražobných úkonov a rokov, nútených dražieb podľa § 1 treba podať v prípadoch, ak rozhodnutie o povolení alebo nariadení dražobného úkonu alebo roku dražby už bolo exekútoru doručené, do 8 dní od účinnosti tohto nariadenia; v ostatných prípadoch — do 8 dní od doručenia rozhodnutia, ktorým bol predmetný úkon povolený alebo nariadený.

(²) Ak výkon dražebného úkonu alebo rok dražby spadá do lehoty 8 dní po účinnosti tohto nariadenia, orgán poverený jej výkonom, je povinný exekúta na možnosť odkladu upozorniť, prípadný návrh, ako aj okolnosť, že dlžník bol pčúčený, do zápisnice pojať a, ak z obsahu spisov (najmä zápisnice o odhade pri rokoch dražby) vyplýva, že možnosť odkladu nie je vylúčená, môže od výkonu upustiť a spisy na rozhodnutie o návrhu predložiť exekútnému sudcovi.

(³) Ak v prípade, uvedenom v predošlom odseku, orgán dražbou poverený proti návrhu exekúta na jej odklad túto dražbu úspešne previedol, súd v prípade, že návrhu vyhovie, účinnosť udelenia prikľepu zruší.

§ 6.

(¹) Proti osobám a pri podmienkach, uvedených v §§ 1 až 3, je prípustné od účinnosti tohto nariadenia viesť exekúciu iba pre pohľadávky, uvedené v § 4, kdežto pre iné pohľadávky — len vkladom exekútného záložného práva alebo nadobudnutím exekútného záložného práva podľa § 203 exekútného zákona; pri čom uvalenie konkurzu je vylúčené.

(²) Výhody, uvedené v odseku 1, dlžník stráca, ak súd na návrh veriteľa zistí, že

a) dlžník neplatí, hoci by platiť mohol bez ohrozenia riadneho prevádzania svojho poľnohospodárskeho podniku alebo ohrozenia výživy vlastnej, ako aj výživy

osôb na neho odkázaných a majúcich proti nemu zákonný nárok na výživu,

b) dlžník v úmysle veriteľov poškodiť časti svojho majetku scudzuje, ukrýva alebo poškodzuje.

§ 7.

Na návrh vymáhajúceho veriteľa súd povolí pokračovať v exekúcii, odloženej podľa predchádzajúcich ustanovení, ak sa preukáže, že sa pominuly okolnosti pre odklad rozhodné.

§ 8.

Ak sa odložily exekučné úkony, nevčíta sa do lehôt, ktorých vypršanie je podľa zákona spojené pre veriteľa s právnou ujmou, čas od podania návrhu o povolenie odkladu do dňa, keď bude nariadené pokračovať v exekúcii.

§ 9.

V dražbách, odložených podľa § 4 vládneho nariadenia z 21. novembra 1938, č. 44 Úr. nov., nakoľko nespádajú pod ustanovenia tohto nariadenia, pokračuje súd z úradnej moci.

§ 10.

Predchádzajúce ustanovenia neplatia, ak je exekútom osoba, uvedená v ods. 1, § 1 vlád. nar. zo dňa 18. apríla 1939, č. 63 Sl. z.

§ 11.

Proti rozhodnutiu súdu druhej inštancie podľa predchádzajúcich ustanovení niet ďalšieho opravného prostriedku.

Časť druhá.

§ 12.

Ustanovenia §§ 1 až 3 nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 21. novembra 1938, č. 44 Úr. nov., o dočasnej úprave pokračovania pred civilnými súdmi a o predĺžení občiansko-právnych lehôt, sa zrušujú.

Časť tretia.

§ 13.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; splní ho minister pravosúdia v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r. Dr. Fritz v. r.
aj za ministra Siváka
Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Čatloš v. r.

123.

**Vyhľadka
ministra financií
zo dňa 24. mája 1939,**

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave zo dňa 23. mája 1939 o prevode platov medzi Slovenským štátom a Poľskou republikou.

Podľa § 4 vl. nar. zo dňa 2. decembra 1931, č. 179 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2, č. 2 zák. zo dňa 14. decembra 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru zo dňa 7. novembra 1929, č. 166 Sb. z. a n., a § 1 vl. nar. zo dňa 14. marca 1939, č. 3 Sl. z., vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

**Opatrenie
Slovenskej národnej banky
v Bratislave (č. 6)
zo dňa 23. mája 1939**

o prevode platov medzi Republikou Slovenskou a Republikou Poľskou.

Čl. I.

Vzájomné prevody platov medzi Republikou Slovenskou a Republikou Poľskou sprostredkuje na strane slovenskej Slo-

venská národná banka, Bratislava; na strane poľskej Poľski Instytut Rozrachunkowy, Varšava.

Čl. II.

Pre vyrovnávanie vzájomných platebných záväzkov z výmeny tovaru medzi Republikou Slovenskou a Republikou Poľskou zriaďuje sa u Slovenskej národnej banky v Bratislave účet vedený v Ks, zvaný „poľský clearing tovarový“ na meno „poľski Instytut Rozrachunkowy“ vo Varšave a u tohto ústavu vo Varšave zriaďuje sa rovnaký účet v Pzl na meno Slovenskej národnej banky v Bratislave. Obidva účty sú bezúročné.

Čl. III.

Prostredníctvom „poľského clearing tovarového“ prevádzajú sa tieto platy slovenských a poľských dlžníkov:

- a) platy za dovoz poľského tovaru na Slovensko a slovenského tovaru do Poľska,
- b) platy zo vzájomného zošľachtovacieho pokračovania vo mzde,
- c) platy za vedľajšie výdavky, vyplývajúce zo vzájomnej výmeny tovaru, ako na pr.: dopravné, zasielateľské výlohy, výdavky za poistenie pri doprave atď.

Za slovenský alebo poľský tovar treba považovať tovar slovenského alebo poľského pôvodu podľa colných predpisov dovozného štátu.

Čl. IV.

Pre vyrovnávanie vzájomných finančných platov (kapitálových) zriaďuje sa u Slovenskej národnej banky v Bratislave účet vedený v Ks zvaný „poľský clearing finančný“ na meno Poľski Instytut Rozrachunkowy vo Varšave a u tohto ústavu vo Varšave zriaďuje sa rovnaký účet v Pzl na meno Slovenskej národnej banky v Bratislave. Obidva účty sú bezúročné.

Čl. V.

Námorné dopravné z tranzitných zásielok, ako aj náhrada výloh z tranzitných zásielok, nakoľko boli zaplatené vo vofnej devize, nespádajú pod ustanovenie tohto opatrenia.

Čl. VI.

Platby na clearingové účty konajú sa na Slovensku v Ks, v Republike Poľskej v PzI, pri čom platy na „poľský clearing tovarový“ ako aj na „poľský clearing finančný“ možno konať na Slovensku prostredníctvom týchto sberných miest:

Tatra banka, filiálka v Bratislave a

Zemská banka, filiálka v Bratislave.

Závazky slovenských dlžníkov, znejuce na inú menu než Ks resp. PzI — prepočítajú sa najskôr na Ks a potom sľožia do clearingu.

Čl. VII.

Dlžník je oslobodený od svojho záväzku až vtedy, keď veriteľ obdrži plnú hodnotu svojej pohľadávky.

Čl. VIII.

Výplaty z clearingových účtov prevádzajú sa zásadne podľa časového poradia vykonaných platieb, v rámci prostriedkov, ktoré sú na príslušnom účte k dispozícii a to v domácej mene podľa clearingového kurzu poľského zlatého.

Čl. IX.

Pri vkladoch na clearingové účty, ako aj pri výplatách z clearingových účtov vyberá sa manip. poplatok vo výške 3‰, z čoho polovica prípadne Slovenskej národnej banke a polovica sbernému miestu, ak sa prevádza platba prípadne výplata jeho prostredníctvom.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
V BRATISLAVE.

Guvernér:

Dr. Karvaš v. r. _____

Riaditeľ:

Inž. Pázmán v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 26.

Vydaná 5. júna 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (124.—130.). 124. Vládne nariadenie o dovoze a vývoze hospodárskych zvierat a živočíšnych výrobkov. — 125. Vládne nariadenie o majetku niektorých rozpustených spoločností. — 126. Vládne nariadenie o úprave záznamného styku závodov v Považskej Bystrici a v Dubnici n/V. — 127. Vládne nariadenie, ktorým sa upravujú niektoré otázky Liečebného fondu štátnych a verejných zamestnancov. — 128. Vládne nariadenie o zrušení niektorých ustanovení zák. č. XLIII:1895. — 129. Nariadenie ministra financií o výmene 100-korunových štátoviek bývalej Česko-Slovenskej republiky. — 130. Vládne nariadenie o vylúčení obcí Opava a Čelovce z obvodu okresného súdu v Modrom Kameni a o ich pričlenení k obvodu okresného súdu v Krupine.

124.

Vládne nariadenie zo dňa 26. mája 1939

o dovoze a vývoze hospodárskych zvierat a živočíšnych výrobkov.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Na usmernenie dovozu a vývozu hospodárskych zvierat a živočíšnych výrobkov, uvedených v § 2, a usmernenie ich cien v rámci rentability a na zaistenie riadneho zásobovania obyvateľstva mäsom a masťou zriaďuje sa „Komisia pre dovoz a vývoz hospodárskych zvierat a živočíšnych výrobkov“ (v ďalšom „Komisia“).

§ 2.

Opatrenie toto vzťahuje sa na:

1. hovädzí dobytok, t. j. voly, býkov, kravy, mladý hovädzí dobytok a teľatá, čís. 63—67 colného sadzovníka;
2. bravčový dobytok, sadz. čís. 70;
3. škopový dobytok, a to ovce, kozy (i baranov, škopcov a kozlov), sadz. čís. 68, jahňatá a kozľatá, sadz. čís. 69;
4. hydinu živú a mŕtvú, sadz. čís. 73;
5. kone, sadz. čís. 71, a zrieďatá pri kobylách, sadz. čís. 71 pozn., aj na mezkov, mulice a oslov, sadz. čís. 72;
6. ryby, a to čerstvé ryby sladkovodné, sadz. čís. 75 b, i čerstvé ryby morské, sadz. čís. 75 a;

7. mäso zo zvierat sadz. čís. 63—67 a 70, a mäso, sadz. čís. 117, okrem zvieracích krmív, a sadz. čís. 118;

8. masť, a to bravčovú a husaciu masť, surovú i vyškvarenú, sadz. čís. 89;

9. loj, a to surový alebo vyškvarený, sadz. čís. 90, i lisovaný, sadz. čís. 92;

10. zverinu srstnatú a pernatú, t. j. všetku zverinu, či živú alebo mŕtvú, sadz. čís. 74;

11. vajcia hydiny, aj žltok a bielok tekutý, sadz. čís. 79;

12. perie, t. j. perie driapané, páperie a brká, perie ozdobné neupravené, sadz. čís. 75;

13. črevá, a to črevá čerstvé, solené alebo sušené, mechúry, blany zlatotepecské a črevové povrazy, sadz. čís. 76;

14. kože, a to kože surové, mokré alebo suché, aj solené, alebo vápnené, ale ďalej nespracované, sadz. čís. 83.

§ 3.

(¹) Komisiu pozostávajúcu zo 6 členov a náhradníkov menuje minister hospodárstva zo zástupcov poľnohospodárstva, obchodu, živnosti a konzumentov na 3 roky. Na každú schôdzu komisie majú byť pozvaní zástupcovia ministerstva hospodárstva, ministerstva zahraničných vecí, ministerstva vnútra a ministerstva financií, ktorých pôsobnosť sa určí v rokovacom poriadku (ods. 5).

(²) Komisia si vyvolí zo svojho streda predsedu, podpredsedu a tajomníka.

(²) Členstvo komisie je čestné a jej členom prináleží len úhrada skutočných výdavkov, spojených s účasťou na činnosti komisie.

(¹) Finančný náklad, spojený s plnením úloh komisie, sa uhradí z osobitých dovozných a vývozných príspevkov (§ 4, ods. 4).

(²) Komisia vypracuje si rokovací poriadok, ktorý schvaľuje a uverejní ministerstvo hospodárstva v Úradných novinách.

§ 4.

(¹) Úlohou komisie je navrhovať ministerstvu hospodárstva, podľa žiadostí záujemcov a po náležitom uvážení cenových pomerov v živočišnej výrobe, povoľovanie dovozu a vývozu a tým nepriamo usmerňovať ceny hospodárskych zvierat a živočišných výrobkov (§ 2).

(²) Ministerstvo hospodárstva povolí dovoz a vývoz hospodárskych zvierat a živočišných výrobkov uvedených v § 2 len po vypočítaní komisie.

(³) Komisia je povinná sledovať cenové pomery v jednotlivých krajoch Slovenska, i stav dopytu a ponuky jednotlivých článkov živočišnej výroby a navrhovať ministerstvu hospodárstva dovozné a vývozné kontingenty v rámci obchodných smlúv.

(⁴) Komisia určuje dovozné a vývozné príspevky (§ 3, ods. 4) na jednotlivé druhy hospodárskych zvierat a živočišných výrobkov, uvedených v § 2, aj ceny, za ktoré sa Krajinským sväzom (§ 8) dovezené zvieratá a živočišné výrobky pridelia jednotlivým ďalším odberateľom.

§ 5.

(¹) Technické prevedenie usnesení komisie, evidencie dovozu a vývozu, vybavovanie a sústredenie žiadostí o dovoz a vývoz hospodárskych zvierat a živočišných výrobkov v rámci komisiou stanovených kontingentov prináleží kancelárii komisie. Výdavky tejto kancelárie uhradí komisia z osobitých dovozných a vývozných príspevkov (§ 3, ods. 4 a § 4, ods. 4).

(²) Žiadosti o povolenie dovozu a vý-

vozu sa podávajú a mi isterstvo hospodárstva.

§ 6.

Všetky podania komisie, i jej zápisy, výkazy a knihy sú oslobodené od kolkového.

§ 7.

Dozor nad činnosťou komisie prináleží ministerstvu hospodárstva.

§ 8.

(¹) Komisia sama vôbec neobchoduje. Uskutočňovaním obchodných úloh a usnesení komisie poveruje sa Krajinský zemeľský sväz pre speňažovanie a obchod hospodárskym zvieractvom a živočišnými výrobkami na Slovensku, družstvo s r. o. v Bratislave (v ďalšom Krajinský sväz).

(²) Dovoz hospodárskych zvierat a živočišných výrobkov zo zahraničia, aj ich vývoz do zahraničia uskutočňuje výlučne Krajinský sväz.

(³) Dovezené zvieratá a živočišné výrobky prideli Krajinský sväz podľa žiadostí obchodníkom, mäsiarom, družstvám alebo iným spoločnostiam.

(⁴) Pri dovoze a vývoze (ods. 2) je povinný Krajinský sväz dbať na pokyny a usnesenia komisie a dodržiavať ňou určené kontingenty.

(⁵) Krajinský sväz je povinný sledovať i možnosti odbytu hospodárskych zvierat a živočišných výrobkov doma i v zahraničí a zasahovať cenotvorne výkupom v miestach veľkej ponuky.

§ 9.

Aby sa umožnilo uskutočňovanie úloh Krajinského sväzu podľa tohto nariadenia, zvýšením jeho podielového kapitálu môže mi isterstvo hospodárstva nariadiť rozšírenie Krajinského sväzu tým, že podľa dobrozdania komisie môžu sa stať jeho členmi jednotlivé družstvá a obchodné spoločnosti.

§ 10.

(¹) Krajinský sväz je povinný z každoročného zisku prideliť aspoň 20% do

zvláštného fondu pre straty, vzniklé z obchodov podľa § 8. Výšku tohto fondu určí minister hospodárstva.

(²) O použití zbytku zisku, plynúceho z dovozu a vývozu hospodárskych zvierat a živočíšnych výrobkov cestou Krajinského sväzu, rozhodne na návrh komisie ministerstvo hospodárstva v prospech živočíšnej výroby na Slovensku. Z uvedeného zisku sa utvorí pri ministerstve hospodárstva peňažitá rezerva na podporovanie vývozu a zavedenie živočíšnej výroby na Slovensku.

(³) Krajinský sväz pri plnení úloh podľa tohto nariadenia musí postupovať ako svojpomocné hospodárske družstvo bez zárobkového účelu.

(⁴) Ministerstvo hospodárstva môže na návrh komisie pozbaviť Krajinský sväz oprávnení podľa tohto nariadenia, ak by nedodržiaval usnesenia a smernice komisie, najmä vtědy, ak by sa zistilo jeho škodlivé pôsobenie na chov hospodárskych zvierat, a môže tieto oprávnenia preniesť na iné družstvo alebo spoločnosť, obchodujúcu s hospodárskymi zvieratami a živočíšnymi výrobkami.

§ 11.

Pre krajinský sväz platia všetky predpisy, platné pre svojpomocné hospodárske družstvá.

§ 12.

Krajinský sväz je povinný predkladať mi isterstvu hospodárstva v lehote týmto ministerstvom určenej účtovné uzavierky, bilancie, aj zprávu o výsledkoch svojej celoročnej činnosti s posudkom komisie.

§ 13.

Previnenie proti ustanoveniam tohto nariadenia trestá — ak nejde o čin trestný súdne — politický úrad I. stolice pokutou do 20.000.— Ks alebo uzamknutím do 3 mesiacov, a keď ide o priestupok, spáchaný pri vykonávaní živnosti, môže byť vyslovená aj strata živnostenského oprávnenia. Pre prípad nedobytnosti pokuty má

byť uložený náhradný trest uzamknutia do 3 mesiacov.

§ 14.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; splní ho mi ister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Fritz v. r.

aj za ministra Siváka

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.

125.

Vládne nariadenie zo dňa 1. júna 1939

o majetku niektorých rozpustených
a zaniknutých spolkov.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Majetok spolkov a akýchkoľvek sdružení politických a nepolitických podľa všeobecných predpisov o spolkovom práve, ktoré po 6. októbri 1938 boli vládou alebo úradom rozpustené, alebo ktorých zánik bol pravoplatne úradne zistený, prechádza na Slovenský štát. Štát ručí za pasíva po výšku aktívneho majetku.

(²) Ustanovenie ods. 1 týka sa aj majetku spolkov a akýchkoľvek sdružení v odseku 1 uvedených, ktoré sa dobrovoľne rozšli po 6. októbri 1938, alebo ktoré sa dobrovoľne rozidu po dni účinnosti tohto nariadenia a neučinili, poľažne neučinia pravoplatné opatrenia o svojom majetku, nakoľko to dovoľovali ich stanovy úradne vzaté v známost.

(³) Ustanovenie ods. 1 netýka sa spolkových majetkov, ktorých vlastníctvo bolo, poľažne bude prevedené podľa ods. 2, § 3 nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 28. októbra 1938, č. 14 Úr. Nov., alebo podľa ods. 2, § 1 alebo ods. 3, § 3

vládneho nariadenia zo dňa 16. marca 1939,
č. 11 Sl. z., na iné právne subjekty.

§ 2.

(¹) Z majetku, označeného v § 1, ods. 1 a 2, utvorí sa zvláštny „Kultúrne-sociálny fond“ na podporu kultúrnych, telovýchovných, sociálnych a dobročinných cieľov.

(²) Nakoľko do tohoto fondu vplynie majetok spolkov, označených v § 1, ods. 1 a 2, národnosti výlučne inej než slovenskej, použije sa ho obdobne na ciele príslušnej národnosti.

§ 3.

Fond, uvedený v § 2, ods. 1, nie je samostatným právnym subjektom. Spravuje ho ministerstvo vnútra, ktoré rozhoduje i o jeho použití podľa § 2 v dohode so zúčastnenými ministerstvami.

§ 4.

Usnesením vlády budú určené smernice, podľa ktorých ministerstvo vnútra rozhoduje o likvidácii majetku spolkov (§ 1) a o použití fondu (§ 2), pri čom sa treba pridržiavať zásady, aby majetok bol použitý podľa možnosti na tie ciele, na ktoré bol pôvodne určený. V týchto smerniciach označia sa aj činitelia, ktorí majú spolupôsobiť pri určovaní cieľov, nakoľko ide o ustanovenie ods. 2, § 2.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásení; splní ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.,

126.

Vládne nariadenie zo dňa 1. júna 1939

o úprave záznamného styku závodov Zbrojovka akc. spol. v Brne, závod Považská Bystrica a Akc. spoločnosť predtým Škodove závody v Plzni, závod Dubnica n. V.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Dovozy tovarov, vyrobených v Protektoráte Čechy a Morava do podniku Zbrojovka akc. spol. v Brne, závod Považská Bystrica a do podniku Akc. spoločnosť predtým Škodové závody v Plzni, závod Dubnica n./V., oslobodzuje sa od dane z obratu prípadne od paušalovanej dane z obratu, vyberanej podľa platných predpisov pri dovoze, pokiaľ výrobky z týchto tovarov alebo pomocou ich vyrobené, budú vyvezené nazad do Protektorátu Čechy a Morava.

(²) To isté platí aj o licenčnom poplatku monopolu výbušných látok.

(³) Na pohonné a pomocné hmoty, ako — uhlie, lieh, benzín, nafta, oleje a pod. sa ustanovenia ods. 1 nevzťahujú.

§ 2.

(¹) Keď tovary, uvedené v § 1, ods. 1, alebo z nich vyrobené iné tovary budú z týchto podnikov dodávané do tuzemska, podliehajú dani z obratu, pokiaľ paušalovanej dani z obratu podľa predpisov, platných pre platenie dane pri dovoze.

(²) To isté platí aj o licenčnom poplatku.

§ 3.

(¹) Podniky podliehajú stálemu colnému dozoru, ktorý upravia ministerstvo financií.

(²) Náklady colného dozoru sú povinné hrať podniky.

§ 4.

Vývoz a dovoz uskutočňovaný podnikmi v rámci § 1, ods. 1 v styku s Protektorátom Čechy a Morava má sa hlásiť orgánu, poverenému stálym colným dozorom, za účelom štatistickým; povolovaciemu pokračovaniu však nepodlieha.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister financií a minister hospodárstva spolu so zúčastnenými mi istrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

127.

**Vládne nariadenie
zo dňa 1. júna 1939,**

ktorým sa upravujú niektoré otázky
liečebného fondu štátnych a verejných
zamestnancov,

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Názov krajinského liečebného fondu verejných zamestnancov pre Slovensko, ktorý bol zriadený nariadením vlády Slovenskej krajiny zo dňa 23. januára 1939, č. 30 Úr. novín, sa pozmeňuje na „Liečebný fond štátnych a verejných zamestnancov“.

(²) Sidlom fondu je Bratislava.

§ 2.

Celý hnutelný a nehnuteľný majetok, všetky práva a pohľadávky, menovite aj vklady u peňažných ústavov a cenné pa-

piery Liečebného fondu verejných zamestnancov v Prahe, nakoľko sú na území Slovenského štátu, prchádzajú dňom 14. marca 1939 do správy Liečebného fondu štátnych a verejných zamestnancov v Bratislave.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými mi istrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

128.

**Vládne nariadenie
zo dňa 1. júna 1939**

o zrušení niektorých ustanovení zák. čl. XLIII:1895 o slobodnom vyznaní náboženstva.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia § 8, bod 3, lit. b) a bod 4, lit. a) zák. čl. XLIII:1895 sa zrušujú.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

129.

**Nariadenie
ministra financií
zo dňa 5. júna 1939**

**o výmene 100-korunových štátoviek
bývalej Česko-Slovenskej republiky.**

Podľa §§ 8 a 9 vlád. nar. zo dňa 4. apríla 1939, č. 45 Sl. z., o slovenskej mene rariadujem výmenu 100-korunových štátoviek bývalej Česko-Slovenskej republiky, obiehajúcich na území Slovenského štátu, za bankovky Slovenskej národnej banky, znejúce na Ks 100, takto:

§ 1.

Všetci majitelia 100-korunových štátoviek obidvoch obiehajúcich druhov povinní sú predložiť tieto štátovky na výmenu v dňoch 6. a 7. júna 1939 niektorej pokladnici Slovenskej národnej banky, banky, spracovateľne, roľníckej vzájomnej pokladnice, ústredného družstva, úverného družstva alebo poštového úradu.

§ 2.

Ako bankovky Slovenskej národnej banky po Ks 100 vydávajú sa štátkovými tlačivami bývalej Česko-Slovenskej republiky po K 100 označené pretlačou „Slovenský štát“.

§ 3.

(¹) Slovenská bankovka na 100 korún slovenských zhotovená je pretlačou doterajšej štátovky česko-slovenskej na K 100 (III. tvar —: chlapec s otvorenou knihou v ľavej ruke, v pravej s ratolesťou, dievčenská tvár na strane podpisovej a podpis Masaryka na strane opačnej, zadnej) s dátumom 10. januára 1931. Na jej grafickú úpravu vzťahuje sa popis tejto bankovky, uverejnený v Sb. z. a n. pod č. 90 zo dňa 17. júna 1932, ale s tým rozdielom, že bankovka je na lícnej strane opatrená pretlačou s nápisom „SLOVENSKÝ ŠTÁT“ v jasne karminovej farbe.

(²) Pretlač je umiestená na lícnej strane bankovky v miestach, kde je dátum vydania bankovky, značenie firmy s podpismi a trestnou klauzulou, tesne pod slovom „ČESKOSLOVENSKÝCH“.

(³) Pretlač je zhotovená v jasne karminovej farbe a pozostáva z obdialnikovej guillochovej ružice, složenej z jemných vlnových čiar a v prostriedku tejto je umiestená obdialniková páska so svetlým nápisom „SLOVENSKÝ ŠTÁT“. V miestach písmien je karminová pretlač vynechaná (vybraná), takže vidieť pôvodnú tlač bankovky.

§ 4.

Slovenská národná banka nie je povinná po 7. júni 1939 predložené jej 100-korunové štátovky bývalej Česko-Slovenskej republiky vymieňať. V ojedinelých a zvlášť odôvodnených prípadoch Slovenská národná banka, hlavný ústav v Bratislave vymení aj po tomto termíne predložené jej 100-korunové štátovky bývalej Česko-Slovenskej republiky na 100-korunové bankovky Slovenskej národnej banky, avšak žiadosti, adresované na Slovenskú národnú banku, hlavný ústav v Bratislave, musia byť doložené osvedčením polície, četníctva, obecného notára, že majiteľ 100-korunovej štátovky nemohol si v termíne 6. a 7. júna 1939 vymeniť túto na 100-korunovú bankovku Slovenskej národnej banky. Po 30. júni 1939 Slovenská národná banka prestane vymieňať aj v takýchto ojedinelých a odôvodnených prípadoch 100-korunové štátovky bývalej Česko-Slovenskej republiky na 100-korunové bankovky Slovenskej národnej banky.

§ 5.

Uplynutím dňa 6. júna 1939 prestávajú byť štátovky bývalej Česko-Slovenskej republiky po K 100 zákonným platidlom na celom území Slovenského štátu.

Mi ister financií: **Dr. Pružinský v. r.**

130.**Vládne nariadenie
zo dňa 26. mája 1939**

o vylúčení obcí Opava a Čelovce z obvodu okresného súdu v Modrom Kameni a o ich pričlenení k obvodu okresného súdu v Krupine.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4. zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Z obvodu okresného súdu v Modrom Kameni sa vylučujú obce Opava a

Čelovce a pričleňujú sa k obvodu okresného súdu v Krupine.

§ 2.

(²) Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia. Deň, ktorým nastane účinkovanie okresného súdu v Krupine i s ohľadom na obce, uvedené v § 1, určí vyhláškou minister pravosúdia.

Toto nariadenie splní minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r. **Dr. Fritz v. r.**
aj za ministra Siváka
Dr. Ďurčanský v. r. **Medrický v. r.**
Dr. Pružinský v. r. **Stano v. r.**
 Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 27.

Vydaná 7. júna 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: 131. Vládne nariadenie o usporiadaní majetkových otázok Hlinkovej Slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty).

131.

Vládne nariadenie zo dňa 7. júna 1939

o usporiadaní majetkových otázok Hlinkovej Slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty).

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Hlinkova Slovenská ľudová strana (strana slovenskej národnej jednoty) je právnickou osobou.

(²) Hlinkovu Slovenskú ľudovú stranu (stranu slovenskej národnej jednoty) navonok zastupuje predseda, ak by ho nebolo, alebo by bol hatený, podpredsedovia podľa poradia.

§ 2.

(¹) Do vlastníctva Hlinkovej slovenskej ľudovej strany prechádza všetok majetok i právne nároky, patriace nateraz fyzickým alebo právnickým osobám, na ktoré tento bol prevedený preto, že Hlinkova slovenská ľudová strana nemala povahu právnickej osoby, a to najmä všetky účastiny fy Knihtlačiareň Andreja, úč. spol. v Bratislave, a fy „Slovák“, novi-

nárska a nakladateľská úč. spol. v Bratislave.

(²) Hlinkova slovenská ľudová strana ručí za záväzky, obťažujúce majetok získaný v smysle ods. 1, do výšky hodnoty tohto majetku.

§ 3.

(¹) Predsedníctvo Hlinkovej slovenskej ľudovej strany je oprávnené miesto doterajších účastín vydať nové náhradné účastiny. Ich vydaním stávajú sa staré účastiny neplatnými.

(²) Doterajšie správne a dozorné orgány úč. spoločností, uvedených v § 2, ods. 1, zrušujú sa dňom účinnosti tohto nariadenia a ich pravomoc, aj pravomoc valného zhromaždenia prechádza až do voľby nových správnych a dozorných orgánov na predsedníctvo Hlinkovej slovenskej ľudovej strany.

§ 4.

(¹) Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

(²) Nariadenie toto vykoná minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 28.

Vydaná 17. júna 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: 132.—133.) 132. Zákon o Zverolekárskej komore. — 133. Vládne nariadenie o novej úprave obvodu okresného súdu v Michalovciach.

132.

Zákon zo dňa 6. júna 1939 o Zverolekárskej komore.

Slovenský snem usniesol sa na tomto zákone:

§ 1.

Zriaďuje sa „Zverolekárska komora“ so sídlom v Bratislave.

§ 2.

(¹) Zverolekárska komora je povelaná chrániť a podporovať záujmy a hájiť česť zverolekárov, ktorí majú na starosti chrániť ľudské zdravie, keď ho ohrožujú zvieracie choroby, ako aj výrobky a odpadky živočíšného pôvodu; ďalej chrániť zdravie zvierat a ich liečiť, spolupracovať na zverleďovaní chovu úžitkových zvierat a na povznesení zverolekárskej vedy.

(²) Zverolekárska komora dáva verejným úradom dobrozdania o všetkých veciach, ktoré sa týkajú záujmov zverolekárov. Ďalšia jej pôsobnosť je najmä:

a) starať sa o prehľadovanie odborného vzdelania zverolekárov;

b) spolupôsobiť pri vymedzení pôsobnosti jednotlivých odborov zverolekárskeých (zverolekári v službách štátnych, mestských, vojenských, súkromných a i.);

c) spolupôsobiť pri vypracovaní učebných osnov pre školy, na ktorých sa vyučuje niektoré zo zverolekárskeých náuk;

d) starať sa o účelné umiestnenie zverolekárov po celom štátnom území podľa potrieb obyvateľstva.

§ 3.

Členom Zverolekárskej komory je každý zverolekár na území Slovenského štátu, ktorý je slovenským štátnym občanom a vykonáva verejnú službu alebo súkromnú prax.

§ 4.

Prislušný politický úrad oznámi predstavenstvu Zverolekárskej komory (§ 6) mená novousadených zverolekárov vo svojom obvode, alebo odňatie diplomu.

§ 5.

Zverolekári sú povinní oznámiť do dvoch týždňov každú zmenu svojho bydliska predstavenstvu Zverolekárskej komory.

§ 6.

Zverolekársku komoru spravuje valné zhromaždenie a predstavenstvo. Členmi predstavenstva sú: predseda, podpredseda, tajomník, pokladník a ďalší traja členovia, ktorých môžu zastupovať náhradníci.

§ 7.

(¹) Valné zhromaždenie koná sa aspoň raz za rok a svoláva ho predstavenstvo. Valnému zhromaždeniu patrí najmä:

a) voliť predstavenstvo, troch náhradníkov (§ 6) a dvoch revízorov;

b) udeliť predstavenstvu absolutorium;

c) schváliť rokovaci a disciplinárny poriadok komory a

d) ustáliť výšku členského príspevku.

(²) Predsedu komory menuje vláda na tri roky.

(³) Funkčné obdobie členov predstavenstva, náhradníkov a revízorov je trojročné.

§ 8.

Členom predstavenstva, náhradníkom alebo revízorom nemôže byť, kto je pod disciplinárnym trestom, alebo kto je trestným rozsudkom pozbavený volebného práva.

§ 9.

Členstvo v predstavenstve môžu odprieť zverolekári:

- a) vyše 60-roční;
- b) ktorí v poslednom funkčnom období boli členmi predstavenstva;
- c) ktorí dokázu lekárske vysvedčením, že im choroba prekáža riadne vykonávať sverenú im funkciu.

§ 10.

Predseda Zverolekárskej komory skladá prisahu do rúk predsedu vlády, že bude vykonávať svoju funkciu svedomite a neustranne.

§ 11.

Členstvo v predstavenstve je čestnou funkciou; členovia majú nárok len na náhradu cestovného II. triedy a na diety, ktoré určí predstavenstvo.

§ 12.

Predstavenstvo Zverolekárskej komory schádza sa aspoň dvakrát ročne. Schôdzky predstavenstva voláva predseda.

§ 13.

Do pôsobnosti predstavenstva Zverolekárskej komory patri najmä:

- a) starať sa o finančné veci komory;
- b) predkladať valnému zhromaždeniu zprávu o činnosti, ako aj zprávu o finančnom hospodárení;
- c) viesť soznam členov;
- d) vymáhať dlžné príspevky súdnou alebo administratívnou exekúciou;

e) starať sa o sociálne postavenie a zaopatrenie členstva pre prípad nemoci a staroby;

f) podľa potreby zriaďovať odborné komisie.

§ 14.

(¹) Zverolekárska komora vydáva odborný časopis.

(²) Redaktorov časopisu vymenuje predstavenstvo Zverolekárskej komory.

§ 15.

(¹) Predstavenstvo sa usnáša za prítomnosti predsedu alebo podpredsedu a aspoň polovice členov.

(²) Predstavenstvo sa usnáša jednoduchou väčšinou hlasov. Predseda hlasuje iba pri rovnosti hlasov.

§ 16.

(¹) Predstavenstvo Zverolekárskej komory pôsobí zároveň ako disciplinárny súd.

(²) V tejto funkcii má:

- a) zakročovať pri sporoch medzi členmi komory vo veciach stavovských;
- b) vyšetrovať a vybavovať sťažnosti, podané komore proti jej členom;
- c) disciplinárne brať na zodpovednosť členov, ktorí zanedbali svoje povinnosti vyplývajúce z tohto poverenia.

§ 17.

(¹) Tresty disciplinárne sú: výstraha, peňažitá pokuta, odňatie práva vykonávať zverolekársku prax na určitý čas alebo navždy.

(²) Všetky tresty možno zostríť uverejnením rozsudku disciplinárneho súdu v úradnom časopise komory.

(³) Proti rozhodnutiu disciplinárneho súdu možno sa odvolať na ministerstvo hospodárstva, ak peňažitá pokuta prevyšuje Ks 1000, alebo v prípade odňatia práva vykonávať zverolekársku prax.

(¹) Peňažité pokuty, uložené členom komory na základe rozhodnutia disciplinárneho súdu, patria komore.

§ 18.

Zverolekársku komoru zastupuje na vonok predseda (podpredseda), alebo ním určený člen predstavenstva.

§ 19.

Všetky zverolekárske spolky na území Slovenského štátu zanikajú a ich majetok stáva sa vlastníctvom Zverolekárskej komory.

§ 20.

Na činnosť Zverolekárskej komory dozera ministerstvo hospodárstva.

§ 21.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a splní ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.,

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

133.

Vládne nariadenie zo dňa 13. júna 1939

o novej úprave obvodu okresného súdu
v Michalovciach.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Zbytok obvodu okresného súdu v Sobranceiach pripojuje sa k obvodu okresného súdu v Michalovciach.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

aj za ministra Čatloša.

Slovenský zákonník

Čiastka 29.

Vydaná 20. júna 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: 134, Vládne nariadenie, ktorým sa dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej krajiny o slovenskom štátnom rozpočte.

134.

Vládne nariadenie zo dňa 26. mája 1939.

ktorým sa dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., o slovenskom štátnom rozpočte na rok 1939, a ktorým sa stanoví dodatok k štátnemu rozpočtu na rok 1939.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

ČASŤ PRVA.

Článok I.

(¹) V prílohe A. dodatku k štátnemu rozpočtu na rok 1939 stanovia sa výdavky vlastnej štátnej správy (rozpočtová skupina I) sumou Ks 341,954.773.— a príjmy toho istého rozpočtu sumou Ks 342,458.415.—.

Článok II.

(¹) Zisk, ktorý štátne podniky, uvedené v tomto dodatku k štátnemu rozpočtu na rok 1939, majú odviesť štátnej pokladnici, sa stanoví sumou Ks 122,766.015.—.

Článok III.

K úhrade výdavkov na úrok, úmor a na správne potreby štátneho dlhu prispievajú štátne podniky sumou Ks 54 mil. 602.100.— a sväzky územnej samosprávy sumou Ks 1,780.797.—.

Článok IV.

Platby na dávku z majetku a z prírastku na majetku použijú sa na krytie výdavkov vlastnej štátnej správy.

ČASŤ DRUHÁ.

Článok V.

(¹) V prílohe B dodatku k štátnemu rozpočtu na rok 1939 (mimoriadny rozpočet, oddelenie 1., „Investičné náklady štátnych podnikov“) stanovia sa výdavky sumou Ks 2,390.925.—.

ČASŤ TRETIA.

Článok VI.

(¹) Minister financií sa splnomocňuje, aby v roku 1939 mohol bez predchádzajúceho schválenia Slovenského snemu štátny nehnuteľný majetok:

a) odpredať, a to do úhrnnej sumy Ks 5,000.000.—, ak odhadná cena odpredávaného majetku v jednotlivom prípade neprevyšuje Ks 1,000.000.—,

b) zatažiť služebnosťami alebo záložnými právami, a to až do úhrnnej hodnoty Ks 1,000.000.—, ak hodnota jednotlivéj prepožičanej služebnosti alebo jednotlivá požiadavka zaistovaná záložným právom neprevyšuje Ks 200.000.—,

c) zatažiť stavebnými právami.

(²) O týchto opatreniach treba podať zpravu Slovenskému snemu.

Článok VII.

Ak dôjde k úverovým operáciám podľa tohto vládneho nariadenia v cudzích menách, môže minister financií zaistiť úrokovanie a umorovanie určitými príjma-

mi alebo poskytnutím iných záloh. Istina a úroky budú vyplatené bez srážky akýchkoľvek slovenských daní a poplatkov, či prítomných alebo budúcich.

Článok VIII.

Ustanovenia zákona zo dňa 27. júna 1934, č. 127 Sb. z. a n., o úprave rozpočtu vojenskej správy sa zrušujú.

Článok IX.

Účinnosť vládneho nariadenia zo dňa 16. februára 1939, č. 38 Sb. z. a n., ktorým sa stanovil spoločný štátny rozpočet republiky Česko-Slovenskej na rok 1939, na území Slovenského štátu zanikla dňom 14. marca 1939.

Článok X.

Kým nebude pôsobiť najvyšší účtovný kontrolný úrad, naberá súde súhlas najvyš-

šieho účtovného kontrolného úradu, súhlas ministerstva financií.

Článok XI.

(¹) Týmto sa dopĺňujú ustanovenia nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., ktorým sa stanoví slovenský štátny rozpočet na rok 1939.

(²) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 14. marca 1939 a splní ho minister financií a všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

Čatloš v. r.

S U M Á R

Skupiny I. Vlastná štátna správa.

Prehľad dodatku k štátnemu rozpočtu na rok 1939.

Skupina I. Vlastná štátna správa.

Kapitola		Výdavky	Príjmy
Čís.	Názov	Kč	
1	Snem Slovenského štátu	—	—
2	Predsedníctvo vlády	4,000.000	1,223.000
3	Ministerstvo vnútra (tit. 2, 8, 11 a 12)	7,275.900	3,220.000
4	Ministerstvo pravosúdia (tit. 5. Najv. s.)	1,666.800	600
5	Ministerstvo školstva a národnej osvety	—	—
6	Ministerstvo hospodárstva	3,160.000	40.000
7	Ministerstvo dopravy a verejných prác	8,655.400	923.300
8	Ministerstvo financií	145.000	212,842.000
9	Penzie	—	—
10	Všeobecná pokladničná správa	105,466.273	123,787.515
11	Ministerstvo národnej obrany	200,000.000	116.000
12	Ministerstvo zahraničných vecí	9,300.000	300.000
13	Najvyšší účtovný kontrolný úrad	977.600	—
14	Najvyšší správny súd	1,307.800	6.000
Úhrn skupiny I. .		341,954.773	342,458.415

Prehľad výdavkov vlastnej

dodatku k štátnemu
rozčlenený na osobné a

Kapitola	N á z o v	A) O s o b n é		
		a) podľa platových zákonov a nariadení	b) ostatné osobné	
			riadne	mimoriadne
		Ks		
1	Snem Slovenského štátu	—	—	—
2	Predsedníctvo vlády	2,103.000	758.000	—
3	Ministerstvo vnútra	50.000	84.900	33.000
4	Ministerstvo pravosúdia	1,370.800	63.600	—
5	Ministerstvo školstva a národnej osvety	—	—	—
6	Ministerstvo hospodárstva	—	—	—
7	Ministerstvo dopravy a verejných prác	341.300	351.000	—
8	Ministerstvo financií	—	—	—
9	Penzie	—	—	—
10	Všeobecná pokladničná správa	—	—	5.000
11	Ministerstvo národnej obrany	31,124.000	28,793.000	—
12	Ministerstvo zahraničných vecí	2,161.570	3,670.430	10.000
13	Najvyšší účtovný kontrolný úrad	740.000	17.600	—
14	Najvyšší správny súd	950.000	64.400	—
	Úhrn	38,840.670	33,802.930	48.000

štátnej správy (skupina I.)

rozpočtu

vecné výdavky.

v ý d a v k y		B. V e c n é v ý d a v k y			Celkový úhrn výdavkov	Kapitola
výdavky	Spolu osobné výdavky	riadne	mimoriadne	Vecné výdavky spolu		
spolu						
Ka						
—	—	—	—	—	—	1
758.000	2.861.000	859.000	280.000	1.139.000	4.000.000	2
117.900	167.900	1.710.000	5.398.000	7.108.000	7.275.900	3
63.600	1.434.400	132.400	100.000	232.400	1.666.800	4
—	—	—	—	—	—	5
—	—	3.010.000	150.000	3.160.000	3.160.000	6
351.000	692.300	417.600	7.545.500	7.963.100	8.655.400	7
—	—	5.000	140.000	145.000	145.000	8
—	—	—	—	—	—	9
5.000	5.000	105.460.273	1.000	105.461.273	105.466.273	10
28.793.000	59.917.000	140.083.000	—	140.083.000	200.000.000	11
3.680.430	5.842.000	2.478.000	980.000	3.458.000	9.300.000	12
17.600	757.600	140.000	80.000	220.000	977.600	13
64.400	1.014.400	123.400	170.000	293.400	1.307.800	14
33.850.930	72.691.600	254.418.673	14.844.500	269.263.173	341.954.773	

Skupina II. Sp.

Podniky	A. Provozný rozpočet				prebytku		
	Náklady	Ťažby	Zisk	Strata	Z provozného zisku použije sa:		
					prídely fondom	prídely základnému imaniu	
						splátky investičných dlhob (úmor)	investície
Ks							
ovenská pošta	—	—	—	—	—	—	—
ošťová sporiteľňa	—	—	—	—	—	—	—
ovenské štátne železnice	—	—	—	—	—	—	—
štátne lesy a majetky	—	—	—	—	—	—	—
štátne majetky poľnohospodárskych škôl a výskumných ústavov poľ- nohospodárskych	—	—	—	—	—	—	—
štátne banské a hutnícke závody	—	—	—	—	—	—	—
štátne kúpele	—	—	—	—	—	—	—
štátne tlačiarne	—	—	—	—	—	—	—
státné Noviny v Bratislave	—	—	—	—	—	—	—
štraková režia	69,632.500	186,274.500	116,642.000	—	—	—	1,200.000
Štátna mincovňa v Kremnici	4,188.610	4,318.000	129.390	—	—	—	—
štátne soľné závody	17,573.600	24,163.100	6,589.500	—	—	117.200	108.000
štátné lesné podniky	9,384.525	10,214.850	830.325	—	—	—	—
Úhrn	100,779.235	224,970.450	124,191.215	—	—	117.200	1,308.000

štátnych podnikov.

nie konečného				C. Investičný rozpočet					
schodku				I. Investície právne				II. Obnova	
Z konečného schodku hradí sa				hradia sa					
údaj	vlastnými prostriedkami podniku provoznej straty časťou	šláknou pokladnicou provoznej straty časťou	splátka investičných dávok (úmor)	Úhrn	Náklady	podielom z provozného zisku	pôžičkou (prípadne zálohou)	vlastnými prostriedkami prípadne z pokladnickej hotovosti podniku	Hradí sa vlastnými prostried- kami
Kč					Kč				
	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2000	—	—	—	—	1.200.000	1.200.000	—	—	410.000
9.390	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.300	—	—	—	—	108.000	108.000	—	—	1.204.000
0.325	—	—	—	—	343.425	—	—	343.425	69.750
6.015	—	—	—	—	1.651.425	1.308.000	—	343.425	2.122.950

Skupina II.

Správa štátnych podnikov.

Prehľad nákladov provozných rozpočtov

Paragraf	N á z o v	N á k l a d y p r o v o z		
		Platy podľa platových zákonov a nariadení		
		zamest- nancov pragmati- kálnych	zamestnancov podľa služobných poriadkov	ú h r a
		K s		
1	Slovenská pošta	—	—	—
2	Poštová sporiteľňa	—	—	—
3	Slovenské štátne železnice	—	—	—
4	Štátne lesy a majetky	—	—	—
5	Štátne majetky poľnohospodárskych škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych	—	—	—
6	Štátne banské a hutnícké závody	—	—	—
	Štátne kúpele	—	—	—
8	Štátne tlačiarne	—	—	—
9	Úradné Noviny v Bratislave	—	—	—
10	Tabaková režia	700.000	—	700.000
11	Štátna mincovňa v Kremnici	268.000	—	268.000
12	Štátne soľné závody	154.900	578.800	733.700
13	Vojenské lesné podniky	—	1.208.785	1.208.785
	Úhrn	1,122.900	1,787.585	2,910.485

štátnych podnikov (skupina II.)

ného rozpočtu

[illegible]

Skupina III.

Správa štátneho dlhu.

Prehľad dodatku k štátnemu rozpočtu na rok 1939.

S k u p i n a III.

Správa štátneho dlhu.

Výdavky na štátny dlh sú obsažené jednak v skupine I. „Vlastná štátna správa“ v kapitole 10. „Všeobecná pokladničná správa“, pokiaľ zafazujú štátnu správu, jednak v skupine II. „Správa štátnych podnikov“ v rozpočtoch štátnych podnikov, pokiaľ tieto podniky na štátny dlh prispievajú.

Titul	Paragraf	V ý d a v k y	Kapitál	Rýdži úrok a úmor	Správa	U h r n
			K s			
1		Štátny dlh.				
		Vnútorný štátny dlh.				
1		Dlh založený a dlh prechodný	—	161,397.558	—	161,397.558
2		Zahraničný dlh	—	—	—	—
3		Správne výdavky	—	—	3,000.000	3,000.000
		Uhrn skupiny III.	—	161,397.558	3,000.000	164,397.558

Prehľad dodatku k štátnemu rozpočtu na rok 1939.

Skupina III.

Správa štátneho dlhu.

Titul	Paragraf	Prijmy	Rýdži úrok a úmor	Správa	Úhrn
			Ks		
1		Štátny dlh.			
1		Úhrada štátnymi podnikmi	54,602.100	—	54,602.100
2		Úhrada samosprávnymi sväzkami	1,780.797	—	1,780.797
3		Úhrada zo zvláštnych prameňov príjmových	2,604.388	—	2,604.388
4		Úhrada štátnou správou	102.410.273	3,000.000	105.410.273
		Úhrn skupiny III.	161,397.558	3,000.000	164.397.558

Skupina I.

Vlastná štátna správa.

Príloha A.

Skupina I.

Vlastná štátna správa.

	Strana
Kapitola 2. Predsedníctvo vlády	208
Kapitola 3. Ministerstvo vnútra	211
Kapitola 4. Ministerstvo pravosúdia	214
Kapitola 6. Ministerstvo hospodárstva	216
Kapitola 7. Ministerstvo dopravy a verejných prác	218
Kapitola 8. Ministerstvo financií	221
Kapitola 10. Všeobecná pokladničná správa	224
Kapitola 11. Ministerstvo národnej obrany	226
Kapitola 12. Ministerstvo zahraničných vecí	230
Kapitola 13. Najvyšší úctovný kontrolný úrad	233
Kapitola 14. Najvyšší správny súd	235

2. Predsedníctvo vlády.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
2	1		2. Predsedníctvo vlády.			
			Predsedníctvo vlády.			
		1	Predseda vlády:			
			A. Osobné výdavky . . .	—	—	—
			B. Vecné výdavky . . .	—	—	—
			§ 1. (úhrn) . . .	—	—	—
		2	Výdavky všeobecné:			
			A. Osobné výdavky . . .	1,691.000	—	1,691.000
			B. Vecné výdavky . . .	40.000	80.000	120.000
			§ 2. (úhrn) . . .	1,731.000	80.000	1,811.000
		3	Zvláštne výdavky zpravodajskej služby:			
			B. Vecné výdavky . . .	380.000	—	380.000
			§ 3. (úhrn) . . .	380.000	—	380.000
		4	Na fond na nepredvídané výlohy vlády podľa § 5, odst. 2. zákona zo dňa 20. marca 1919, číslo 175 Sb. z. a n.:			
			B. Vecné výdavky . . .	—	—	—
			§ 4. (úhrn) . . .	—	—	—
			Titul 1:			
			A. Osobné výdavky . . .	1,691.000	—	1,691.000
			B. Vecné výdavky . . .	420.000	80.000	500.000
			Titul 1. (úhrn) . . .	2,111.000	80.000	2,191.000
	2		Členovia vlády okrem predsedu.			
		1	Ministri:			
			A. Osobné výdavky . . .	488.000	—	488.000
			B. Vecné výdavky . . .	100.000	—	100.000
			Titul 2. (úhrn) . . .	588.000	—	588.000
		3	Štátny štatistický úrad:			
			A. Osobné výdavky . . .	682.000	—	682.000
			B. Vecné výdavky . . .	339.000	200.000	539.000
			Titul 3. (úhrn) . . .	1,021.000	200.000	1,221.000

2. Predsedníctvo vlády.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ka		
2			Kapitola 2.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1.	1,691.000	—	1,691.000
			Titul 2.	488.000	—	488.000
			Titul 3.	682.000	—	682.000
			Úhrn	2,861.000	—	2,861.000
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 1.	420.000	80.000	500.000
			Titul 2.	100.000	—	100.000
			Titul 3.	339.000	200.000	539.000
			Úhrn	859.000	280.000	1,139.000
			Úhrn osobných výdavkov	2,861.000	—	2,861.000
			Úhrn vecných výdavkov	859.000	280.000	1,139.000
			Celkový úhrn kapitoly 2	3,720.000	280.000	4,000.000

2. Predsedníctvo vlády.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1939
				Kč
2	1		2. Predsedníctvo vlády.	
			Predsedníctvo vlády.	
		3	Zvláštne príjmy zpravodajskej služby	168.000
		3	Štátny štatistický úrad	1,055.000
			Celkový úhrn kapitoly 2.	1,223.000

3. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
3	2		3. Ministerstvo vnútra.			
			Politická správa.			
	4		Hraničná a rozhraničovacia služba:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	—	2,575.000	2,575.000
			Titul 2., § 4. (úhrn)	—	2,575.000	2,575.000
	8		Organizácia práce.			
	2		Ostatné záležitosti organizácie práce:			
			B. Vecné výdavky	500.000	—	500.000
			§ 2. (úhrn)	500.000	—	500.000
	3		Medzinárodná organizácia práce:			
			B. Vecné výdavky	30.000	—	30.000
			§ 3. (úhrn) ...	30.000	—	30.000
			Titul 8:			
			B. Vecné výdavky	530.000	—	530.000
			Titul 8. (úhrn)	530.000	—	530.000
11			Iná všeobecná starostlivosť sociálna.			
	1		Starostlivosť o prisťahovalcov a vysťahovalcov:			
			A. Osobné výdavky	30.000	—	30.000
			B. Vecné výdavky	750.000	—	750.000
			§ 1. (úhrn)	780.000	—	780.000
	4		Starostlivosť o utečencov:			
			A. Osobné výdavky	—	33.000	33.000
			B. Vecné výdavky	—	2,791.000	2,791.000
			§ 4. (úhrn)	—	2,824.000	2,824.000
	11		Titul 11:			
			A. Osobné výdavky	30.000	33.000	63.000
			B. Vecné výdavky	750.000	2,791.000	3,541.000
			Titul 11. (úhrn)	780.000	2,824.000	3,604.000
12			Zdravotná správa.			
	1		Štátne ústavy:			
			A. Štátny zdravotný ústav a výroba ser a vakcín.			
			Hlavný ústav:			
			A. Osobné výdavky	64.400	—	64.400
			B. Vecné výdavky	297.000	22.000	319.000
			Úhrn	361.400	22.000	383.400

3. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
3	12	1	C. Iné odborné a liečebné ústavy.			
			Štátny ústav pre zubné lekárstvo v Bratislave:			
			A. Osobné výdavky	15.000	—	15.000
			B. Vecné výdavky	112.000	—	112.000
			Úhrn	127.000	—	127.000
			§ 1:			
			A. Osobné výdavky	79.400	—	79.400
			B. Vecné výdavky	409.000	22.000	431.000
			§ 1. (úhrn)	488.400	22.000	510.000
			4 Lekárske štúdium telovýchovných a športových výkonov a podpora takýchto podnikaní:			
			A. Osobné výdavky	14.000	—	14.000
			B. Vecné výdavky	11.500	10.000	21.500
			§ 4. (úhrn)	25.500	10.000	35.500
			5 Poradné sbory:			
			A. Osobné výdavky	6.500	—	6.500
			B. Vecné výdavky	6.000	—	6.000
			§ 5. (úhrn)	12.500	—	12.500
			6 Ochrana prameňov:			
			A. Osobné výdavky	5.000	—	5.000
			B. Vecné výdavky	3.500	—	3.500
			§ 6. (úhrn)	8.500	—	8.500
			Titul 12:			
			A. Osobné výdavky	104.900	—	104.900
			B. Vecné výdavky	430.000	32.000	462.000
			Titul 12. (úhrn)	534.900	32.000	566.900
			Kapitola 3.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 11.	30.000	33.000	63.000
			Titul 12.	104.900	—	104.900
			Úhrn	134.900	33.000	167.900
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 2.	—	2.575.000	2.575.000
			Titul 8.	530.000	—	530.000
			Titul 11.	750.000	2.791.000	3.541.000
			Titul 12.	430.000	32.000	462.000
			Úhrn	1.710.000	5.398.000	7.108.000
			Úhrn osobných výdavkov	134.900	33.000	167.900
			Úhrn vecných výdavkov	1.710.000	5.398.000	7.108.000
			Celkový úhrn kapitoly 3.	1.844.900	5.431.000	7.275.900

3. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1939
				Ks
3	11		3. Ministerstvo vnútra.	
			Iná všeobecná starostlivosť sociálna.	
		1	Starostlivosť o prisťahovalcov a vysťahovalcov	50.000
		4	Starostlivosť o utečencov	3,050.000
		5	Starostlivosť o robotnícke družstvá konzumné a výrobné	—
			Titul 11. (úhrn)	3,100.000
	12		Zdravotná správa.	
		1	Štátne ústavy	120.000
			Titul 12. (úhrn)	120.000
			Celkový úhrn kapitoly 3.	3,220.000

4. Ministerstvo pravosúdia.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	minoriadne	úhrn
				Ks		
			4. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.			
			Ministerstvo pravosúdia			
4						
	5		Najvyšší súd:			
			A. Osobné výdavky	1,434.400	—	1,434.400
			B. Vecné výdavky	132.400	100.000	232.400
			Titul 5. (úhrn)	1,566.800	100.000	1,666.800
			Titul 5:			
			A. Osobné výdavky	1,434.400	—	1,434.400
			Úhrn	1,434.400	—	1,434.400
			Titul 5:			
			B. Vecné výdavky	132.400	100.000	232.400
			Úhrn	132.400	100.000	232.400
			Úhrn osobných výdavkov	1,434.400	—	1,434.400
			Úhrn vecných výdavkov	132.400	100.000	232.400
			Celkový úhrn kapitoly 4.	1,566.800	100.000	1,666.800

4. Ministerstvo pravosúdia.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1939
				Kč
4	5		4. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.	
			Ministerstvo pravosúdia.	
			Najvyšší súd	600
			Titul 5. (úhrn)	600
			Celkový úhrn kapitoly 4.	600

6. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
6	1		6. Ministerstvo hospodárstva.			
			Ministerstvo hospodárstva.			
		3	Člensvívo v medzinárodných uniách:			
			B. Vecné výdavky	10.000	—	10.000
			§ 3. (úhrn)	10.000	—	10.000
			Titul 1:			
			B. Vecné výdavky	10.000	—	10.000
			Titul 1. (úhrn)	10.000	—	10.000
		5	Vodné hospodárstvo a kultúrna technika.			
		3	Priame zveľaďovanie v obore vodného hospodárstva a kultúrnej techniky:			
			B. Vecné výdavky	3.000.000	—	3.000.000
			§ 3. (úhrn)	3.000.000	—	3.000.000
			Titul 5:			
			B. Vecné výdavky	3.000.000	—	3.000.000
			Titul 5. (úhrn)	3.000.000	—	3.000.000
9	1		Patentný obor.			
			Patentný úrad a súd:			
			B. Vecné výdavky	—	150.000	150.000
			§ 1. (úhrn)	—	150.000	150.000
			Titul 9:			
			B. Vecné výdavky	—	150.000	150.000
			Titul 9. (úhrn)	—	150.000	150.000
			Kapitola 6.			
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 1.	10.000	—	10.000
			Titul 5.	3.000.000	—	3.000.000
			Titul 9.	—	150.000	150.000
			Celkový úhrn kapitoly 6.	3.010.000	150.000	3.160.000

6. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1939
				Kč
6	9	1	6. Ministerstvo hospodárstva.	
			Patentný obor.	
			Patentný úrad a súd .	40.000
			Celkový úhrn kapitoly 6.	40.000

7. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
			7. Ministerstvo dopravy a verejných prác.			
			Letectvo.			
			4 Slovenské štátne aeroli			
			A. Osobné výdavky	150.000	—	150.000
			B. Vecné výdavky	—	1.800.000	1.800.000
			§ 4. (úhrn)	150.000	1.800.000	1.950.000
			5 Podpory cudziemu letectvu a iné náhrady:			
			B. Vecné výdavky	22.000	1.300.000	1.322.000
			§ 5. (úhrn)	22.000	1.300.000	1.322.000
			Cestý a mosty.			
			5 Príspevky na stavby a prestavby neštátnych ciest:			
			B. Vecné výdavky	—	1.646.000	1.646.000
			§ 5. (úhrn)	—	1.646.000	1.646.000
			Vodné stavby.			
			4 Využítkovanie vodných síl:			
			B. Vecné výdavky	—	750.000	750.000
			§ 4. (úhrn)	—	750.000	750.000
			11 Stavby budôv a kúpa realít pre potrebnú civilnej štátnej správy.			
			1 Predsedníctvo vlády:			
			(Adaptácia budovy Bedrichovho paláca)	—	2.000.000	2.000.000
			§ 1. (úhrn)	—	2.000.000	2.000.000
			12 Ciachovné a pancovné služby.			
			1 Ciachovné úrady:			
			A. Osobné výdavky	435.600	—	435.600
			B. Vecné výdavky	209.000	29.000	238.000
			§ 1. (úhrn)	644.600	29.000	673.600
			2 Pancovné úrady:			
			A. Osobné výdavky	106.700	—	106.700
			B. Vecné výdavky	16.600	15.500	32.100
			§ 2. (úhrn)	123.300	15.500	138.800

7. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
13	1		Štátne ústavy hydrologický a meteorologický. B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000
			§ 1. (úhrn)	100.000	—	100.000
14	1		Štátny geologický ústav. B. Vecné výdavky	70.000	5.000	75.000
			§ 1. (úhrn)	70.000	5.000	75.000
			Kapitola 7. (úhrn)	1,109.900	7,545.500	8,655.400
			Kapitola 7.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 4.	150.000	—	150.000
			Titul 12.	542.300	—	542.300
			Titul 13.	—	—	—
			Titul 14.	—	—	—
			Úhrn	692.300	—	692.300
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 4.	22.000	3,100.000	3,122.000
			Titul 6.	—	1,646.000	1,646.000
			Titul 7.	—	750.000	750.000
			Titul 11.	—	2,000.000	2,000.000
			Titul 12.	225.600	44.500	270.100
			Titul 13.	100.000	—	100.000
			Titul 14.	70.000	5.000	75.000
			Úhrn	417.600	7,545.500	7,963.100
			Úhrn osobných výdavkov	692.300	—	692.300
			Úhrn vecných výdavkov	417.600	7,545.500	7,963.100
			Celkový úhrn kapitoly 7.	1,109.900	7,545.500	8,655.400

7. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1939
				Kč
7	12		7 Ministerstvo dopravy a verejných prác. Ciachovná a puncovná služba.	
		1	Ciachovné úrady	
			§ 1. (úhrn)	800.000
				800.000
		2	Puncovné úrady	
			§ 2. (úhrn)	123.300
			123.300	
			Titul 12. (úhrn)	923.300
			923.300	
			Celkový úhrn kapitoly 7.	923.300

8. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
8			8. Ministerstvo financií.			
	1	7	Ministerstvo financií.			
			Pozemkový kataster:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	—	90.000	90.000
			§ 7. (úhrn)	—	90.000	90.000
	12		Chemicko-technická skúšobňa finančnej správy:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	5.000	50.000	55.000
			§ 12. (úhrn)	5.000	50.000	55.000
			Titul 1:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	5.000	140.000	145.000
			Titul 1. (úhrn)	5.000	140.000	145.000
			Kapitola 8.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1.	—	—	—
			B. Vecné výdavky	5.000	140.000	145.000
			Titul 1.	5.000	140.000	145.000
			Úhrn osobných výdavkov	—	—	—
			Úhrn vecných výdavkov	5.000	140.000	145.000
			Celkový úhrn kapitoly 8.	5.000	140.000	145.000

8. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1939
				Ks
8	2	5	8. Ministerstvo financií.	
			Ministerstvo financií.	
			Podriadené úrady a orgány.	
			Pozemkový kataster	3.000
			Chemicko-technická skúšobňa finančnej správy	10.000
			Titul 2. (úhrn)	13.000
			Verejné dávky.	
			Daň z obratu a daň prepychová:	
			a) Daň z obratu a prepychová pri dovoze	20.000.000
			b) Paušál dane z obratu u liehu zdaneného spotr. daňou, u cukru a piva	15.500.000
			§ 2. (úhrn)	35.500.000
			Clá:	28.149.000
			Spotrebné dane:	
			pol. 1. Daň z liehu:	
			a) výrobná a spotrebná daň z liehu	70.000.000
			b) dávka z droždia	270.000
			c) kontrolný poplatok podľa § 6 zák. č. 643/1919 Sb. z. a n.	400.000
			e) sprostovacia dávka podľa čl. VI. § 5 zák. č. 86/1932 Sb. z. a n.	120.000
			Pol. 1. (úhrn)	70.790.000
			pol. 2. Daň z droždia	3.000.000
			pol. 3. Daň z cukru:	
			a) z cukru repového	50.000.000
			b) z cukru iného druhu	450.000
			Pol. 3. (úhrn)	50.450.000
			pol. 13. Daň z piva	10.000.000
			pol. 16. Daň z uhlia	8.000.000
			pol. 22. Úroky z oneskorenia a iné príjmy po odpočítaní hotových výloh spojených s exekučným vymáhaním daní spotrebných	—
			§ 4. (úhrn)	142.240.000
			Titul 3. (úhrn)	205.889.000

8. Ministerstvo financií.

Štátne príjmy			1939
Kapitola	Titul	Paragraf	Ks
8	4		
	</		

10. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				1939		
10			10. Všeobecná pokladničná správa.			
			Všeobecná pokladničná správa.			
	1		Správa štátneho majetku.			
	3		Nákup cenných papierov:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
	5		Náhrady a iné:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	50.000	—	50.000
			Titul 5. (úhrn)	50.000	—	50.000
	8		Štátny dlh.			
	1		Príspevok štátnej správy na úhradu štátneho dlhu:			
			B. Vecné výdavky	105,410.273	—	105,410.273
			Titul 8. (úhrn)	105,410.273	—	105,410.273
	9		Mena.			
	1		Kurzovná strata:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
	2		Úprava meny:			
			A. Osobné výdavky	—	5.000	5.000
			B. Vecné výdavky	—	1.000	1.000
			Titul 9. (úhrn)	—	6.000	6.000
			Kapitola 10:			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1.	—	—	—
			Titul 5.	—	—	—
			Titul 8.	—	—	—
			Titul 9.	—	5.000	5.000
			Úhrn .	—	5.000	5.000
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 1.	—	—	—
			Titul 5.	50.000	—	50.000
			Titul 8.	105,410.273	—	105,410.273
			Titul 9.	—	1.000	1.000
			Úhrn .	105,460.273	1.000	105,461.273
			Úhrn osobných výdavkov	—	5.000	5.000
			Úhrn vecných výdavkov	105,460.273	1.000	105,461.273
			Celkový úhrn kapitoly 10.	105,460.273	6.000	105,466.273

10. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1939
				Ks
10			10. Všeobecná pokladničná správa.	
			Všeobecná pokladničná správa.	
	1		Správa huteľného štátneho majetku.	
		3	Úroky z cenných papierov	1.000.000
		10	Štátne vklady vrátené bankami a inými peňažnými ústavmi	20.000
			Titul 1. (úhrn)	1.020.000
	8		Štátne podniky.	
		1	Saldo štátnych podnikov	122.766.015
			Titul 8. (úhrn)	122.766.015
	9		Mena.	
		1	Kurzový zisk	—
			Titul 9. (úhrn)	—
	10		Administratívne pokuty.	
		1	Pokuty uložené vojenskými súdmi	1.000
		2	Čiastky uložené najvyšším správny súdom	500
			Titul 10. (úhrn)	1.500
			Kapitola 10:	
			Titul 1.	1.020.000
			Titul 8.	122.766.015
			Titul 9.	—
			Titul 10.	1.500
			Celkový úhrn kapitoly 10.	123.787.515

11. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				ročné	nájomriadne	úhrn
				Ns		
11	1		11. Ministerstvo národnej obrany.			
			Národná obrana.			
		1	Platy voj. gázistov:			
		A.	Osobné výdavky	27,894.000	—	27,894.000
		2	Peňažné náležitosti mužstva:			
		A.	Osobné výdavky	18,240.000	—	18,240.000
		3	Platy občianskych úradníkov, kanc. personálu a zriaďencov:			
		A.	Osobné výdavky	3,230.000	—	3,230.000
		B.	Vecné výdavky	56.000	—	56.000
			§ 3. (úhrn)	3,286.000	—	3,286.000
		4	Paušály, služobné knihy a tlačivá:			
		B.	Vecné výdavky	2,305.000	—	2,305.000
		5	Naturálie:			
		B.	Vecné výdavky	69,080.000	—	69,080.000
		6	Proviantné sklady:			
		A.	Osobné výdavky	450.000	—	450.000
		B.	Vecné výdavky	750.000	—	750.000
			§ 6. (úhrn)	1,200.000	—	1,200.000
		7	Výstroj a lôžka:			
		A.	Osobné výdavky	250.000	—	250.000
		B.	Vecné výdavky	5,000.000	—	5,000.000
			§ 7. (úhrn)	5,250.000	—	5,250.000
		8	Ubytovacie výdavky:			
		A.	Osobné výdavky	60.000	—	60.000
		B.	Vecné výdavky	6,440.000	—	6,440.000
			§ 8. (úhrn)	6,500.000	—	6,500.000
		9	Náhrady za kone a výdavky za triedenie koní:			
		B.	Vecné výdavky	6,000.000	—	6,000.000
		10	Chov vojenských koní:			
		B.	Vecné výdavky	500.000	—	500.000
		11	Zdravotníctvo:			
		A.	Osobné výdavky	550.000	—	550.000
		B.	Vecné výdavky	1,427.000	—	1,427.000
			§ 11. (úhrn)	1,977.000	—	1,977.000

11. Ministerstvo národnej obrany.

Kapiola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
11	1	12	Letectvo:			
			A. Osobné výdavky	1,605.000	—	1,605.000
			B. Vecné výdavky	16,395.000	—	16,395.000
			§ 12. (úhrn)	18,000.000	—	18,000.000
		13	Zemijníctvo a voj. žel.:			
			A. Osobné výdavky	155.000	—	155.000
			B. Vecné výdavky	925.000	—	925.000
			§ 13. (úhrn)	1,080.000	—	1,080.000
		14	Staviteľstvo:			
			A. Osobné výdavky	100.000	—	100.000
		15	Telegraf a telefon:			
			A. Osobné výdavky	133.000	—	133.000
			B. Vecné výdavky	485.000	—	485.000
			§ 15. (úhrn)	618.000	—	618.000
		16	Automobilníctvo:			
			A. Osobné výdavky	850.000	—	850.000
			B. Vecné výdavky	10,790.000	—	10,790.000
			§ 16. (úhrn)	11,640.000	—	11,640.000
		17	Vozatajstvo:			
			B. Vecné výdavky	1,000.000	—	1,000.000
		18	Zbrane a delostr. mat.:			
			B. Vecné výdavky	1,800.000	—	1,800.000
		19	Spec. výzbroj delostr. a zvláštne bojové prostriedky a optické prístroje:			
			B. Vecné výdavky	1,000.000	—	1,000.000
		20	Ústavy zbrojnej služby:			
			A. Osobné výdavky	1,500.000	—	1,500.000
			B. Vecné výdavky	720.000	—	720.000
			§ 20. (úhrn)	2,220.000	—	2,220.000
		21	Strelivo a výbušiny:			
			B. Vecné výdavky	3,700.000	—	3,700.000
		22	Delostrel. cvičišť a strelnice:			
			B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000
		23	Voj. mun. a zbroj. továrne:			
			A. Osobné výdavky	900.000	—	900.000
			B. Vecné výdavky	620.000	—	620.000
			§ 23. (úhrn)	1,520.000	—	1,520.000

11. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
11	1	24	Výskumníctvo:			
			B. Vecné výdavky	200.000	—	200.000
		25	Vojenské učilištia:			
			B. Vecné výdavky	400.000	—	400.000
		26	Telesná a mravná výchova:			
			B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000
		27	Branná výchova:			
			B. Vecné výdavky	150.000	—	150.000
		28	Výcvik voj. osôb v zálohe a cvičenie vojsk:			
			A. Osobné výdavky	2.000.000	—	2.000.000
			B. Vecné výdavky	2.140.000	—	2.140.000
			§ 28. (úhrn)	4.140.000	—	4.140.000
		29	Dopravné a cest. výdavky:			
			B. Vecné výdavky	3.500.000	—	3.500.000
		30	Náhrady:			
			B. Vecné výdavky	1.500.000	—	1.500.000
		31	Stráž obrany štátu a HG:			
			A. Osobné výdavky	1.500.000	—	1.500.000
			B. Vecné výdavky	2.500.000	—	2.500.000
			§ 31. (úhrn)	4.000.000	—	4.000.000
		32	Rôzne potreby a nepredvídané výdavky:			
			A. Osobné výdavky	500.000	—	500.000
			B. Vecné výdavky	500.000	—	500.000
			§ 32. (úhrn)	1.000.000	—	1.000.000
			Titul 1:			
			A. Osobné výdavky	59.917.000	—	59.917.000
			B. Vecné výdavky	140.083.000	—	140.083.000
			Titul 1. (úhrn)	200.000.000	—	200.000.000
			Úhrn osobných výdavkov	59.917.000	—	59.917.000
			Úhrn vecných výdavkov	140.083.000	—	140.083.000
			Celkový úhrn kapitoly 11.	200.000.000	—	200.000.000

11. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy		1939
					Ks
11	1		11. Ministerstvo národnej obrany.		
			Ministerstvo národnej obrany.		
			Riadne príjmy		116.000
			Titul 1. (úhrn)		116.000
			Celkový úhrn kapitoly 11.		116.000

12. Ministerstvo zahraničných vecí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	nimoriadne	úhrn
				Ks		
			12. Ministerstvo zahraničných vecí.			
12	1		Ministerstvo zahraničných vecí.			
		1	Ústredná správa:			
		A.	Osobné výdavky	5,827.000	—	5,827.000
		B.	Vecné výdavky	878.000	220.000	1,098.000
			§ 1. (úhrn)	6,705.000	220.000	6,925.000
			Titul 1. (úhrn)	6,705.000	220.000	6,925.000
	2		Zahraničná služba.			
		1	Vyslanectvá:			
		B.	Vecné výdavky	470.000	630.000	1,100.000
			§ 1. (úhrn)	470.000	630.000	1,100.000
		2	Konzuláty:			
		B.	Vecné výdavky	210.000	350.000	560.000
			§ 2. (úhrn)	210.000	350.000	560.000
			Titul 2. (úhrn)	680.000	980.000	1,660.000
	3		Účasť na medzinárodných inštitúciách a jednaniach:			
		A.	Osobné výdavky	5.000	10.000	15.000
		B.	Vecné výdavky	80.000	80.000	160.000
			Titul 3. (úhrn)	85.000	90.000	175.000
	4		Propagačná služba.			
		1	Kultúrny a propagačný styk s cudzinou:			
		B.	Vecné výdavky	220.000	—	220.000
			§ 1. (úhrn)	220.000	—	220.000
		2	Činnosť propagačná a vydavateľská:			
		B.	Vecné výdavky	270.000	50.000	320.000
			§ 2. (úhrn)	270.000	50.000	320.000
			Titul 4. (úhrn)	490.000	50.000	540.000

12. Ministerstvo zahraničných vecí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
			Kapitola 12.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1.	5,827.000.	—	5,827.000
			Titul 2.	—	—	—
			Titul 3.	5.000	10.000	15.000
			Titul 4.	—	—	—
			Úhrn	5,832.000	10.000	5,842.000
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 1.	878.000	220.000	1,098.000
			Titul 2.	680.000	980.000	1,660.000
			Titul 3.	80.000	80.000	160.000
			Titul 4.	490.000	50.000	540.000
			Úhrn	2,128.000	1,330.000	3,458.000
			Úhrn osobných výdavkov	5,832.000	10.000	5,842.000
			Úhrn vecných výdavkov	2,128.000	1,330.000	3,458.000
			Celkový úhrn kap. 12.	7,960.000	1,340.000	9,300.000

12. Ministerstvo zahraničných vecí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1939
				Kč
12. Ministerstvo zahraničných vecí.				
Ministerstvo zahraničných vecí.				
12	1	1	Ústredná správa	20.000
			Titul 1. (úhrn)	20.000
	2		Zahraničná služba:	
	1		Vyslanectvá	140.000
	2		Konzuláty	140.000
			Titul 2. (úhrn)	280.000
			Celkový úhrn kapitoly 12.	300.000

13. Najvyšší účtovný kontrolný úrad.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
13			13. Najvyšší účtovný kontrolný úrad.			
			Najvyšší účtovný kontrolný úrad:			
			A. Osobné výdavky	757.600	—	757.600
			B. Vecné výdavky	140.000	80.000	220.000
			Celkový úhrn kap. 13.	897.600	80.000	977.600

13. Najvyšší účtovný kontrolný úrad.

Kapiola	Titul	Paragraf	Štátne prijmy	1939
				Kč
13			13. Najvyšší účtovný kontrolný úrad. Najvyšší účtovný kontrolný úrad	—

14. Najvyšší správny súd.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
14			14. Najvyšší správny súd.			
			Najvyšší správny súd:			
			A. Osobné výdavky	1,014.400	—	1,014.400
			B. Vecné výdavky	123.400	170.000	293.400
			Celkový úhrn kap. 14.	1,137.800	170.000	1,307.800

14. Najvyšší správní soud.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1939
				Kč
14			14. Najvyšší správní soud.	
			Najvyšší správní soud	6.000
			Celkový úhrn kapitoly 14.	6.000

S U M Á R

Skupiny II. Správa štátnych podnikov.

Skupina II.

Správa štátnych podnikov.

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych škôl a výskumných ústavov poľno- hospodárskych	. 240
§ 10. Tabaková režia	242
§ 11. Štátna mincovňa v Kremnici	246
§ 12. Štátne soľné závody	, 250
§ 13. Vojenské lesné podniky	. 254

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych škôl

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych škôl
(Patri do pôsobnosti

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych škôl (Patri do pôsobnosti)		
Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby pozemné a ostatné	106.500	179.500
b) Dopravné prostriedky	11.000	
c) Meliorácie dočasné a stavby pomocné	62.000	
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár mŕtvy	78.500	259.700
b) Inventár živý	181.200	
Invenstičné náklady (úhrn)		439.200

a výskumných ústavov poľnohospodárskych.

a výskumných ústavov poľnohospodárskych.
ministerstva hospodárstva.)

Ť a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		439.200
Investičná úhrada (úhrn) .		439.200

§ 10. Tabaková

§ 10. Tabaková
(Patri do pôsobnosti)

Náklady	Ks	
	Jednotlive	Úhrnom
A. Provozný rozpočet.		
I. Provozovacie náklady:		
1. Vlastné náklady provozovacie:		
a) Platy stálych zamestnancov	430.000.—	
b) Ostatné náklady	61,843.500.—	
c) Odpisy	1,620.000.—	63,893.500
2. Náklady správne (úradné):		
a) Platy stálych zamestnancov	270.000.—	
b) Ostatné náklady	374.000.—	
c) Odpisy	—,—	644.000
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	5,000.000.—	
b) Ostatné náklady	95.000.—	
c) Odpisy	—,—	5,095.000
II. Uroky z investičných dlžôb	—	—
III. Straty finančné:		
1. Uroky	—	—
2. Iné straty finančné	—	—
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	—
2. Ostatné náklady	—	—
3. Odpisy	—	—
Súčet nákladov ad I—IV.		69,632.500
V. Zisk		116,642.000
Úhrnom		186,274.500
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Prídely fondom dotovaným z čistého zisku		—
II. Prídely základnému majetku:		
a) Splátky investičných dlžôb	—	
b) Úhrada investícií z provozného zisku	1,200.000	1,200.000
III. Konečný prebytok (odvod štát. pokladnici)		115,442.000
Úhrnom		116,642.000

režia.

režia,
ministerstva financií.)

Ť a ž by		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie ť a ž by:			
1. Vlastné ť a ž by provozovacie		176,144.500	
2. Iné ť a ž by provozovacie		9,200.000	
3. Penzijné príspevky		545.000	185,889.500
II. Zisky finančné:			
1. Úroky		385.000	
2. Iné zisky finančné		—	385.000
III. Iné ť a ž by			—
Súčet ť a žieb ad I—III.			186,274.500
IV. Strata			—
Uhrnom			186,274.500
B. Zistenie konečného prebytku.			
Provozný zisk			116,642.000
Uhrnom			116,642.000

§ 10. Tabaková

§ 10. Tabaková

(Patri do pôsobnosti)

Náklady		Jednotlive	Úhrnom
		Ks	
C. Investičný rozpočet.			
Investičné náklady.			
I. Investície práv.			
1. Nehnuteľnosti:			
a) Kúpa pozemkov	—,—		
b) Stavby obytných domov	—,—		
c) Stavby v provozovniach	—,—		
d) Stavby vlečiek a ich predĺženie	—,—		
e) Stavby ohradných múrov	—,—		
f) Stavby kanalizácie v provozovniach	—,—		
g) Komunikačné úpravy	—,—		
h) Strojne-technické zariadenia zvyšujúce trvale hodnotu stavieb	100.000.—	100.000	
2. Hnuteľnosti:			
Stroje a ostatný inventár		1,099.000	
3. Živý inventár		1.000	1,200.000
II. O b n o v a:			
1. Nehnuteľnosti:			
a) stavby	—,—		
b) strojne-technické zariadenia zvyšujúce trvale hodnotu stavieb	200.000	200.000	
2. Hnuteľnosti:			
Stroje a ostatný inventár		210.000	
3. Živý inventár		—	410.000
Úhrnom			1,610.000

režia,

režia.
ministerstva financií.)

Ť a ť b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície pravé:		
1. Podielom z provozného zisku	1,200.000	
2. Pôžičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	—	1,200.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami	410.000	410.000
Úhrnom		1,610.000

§ 11. Štátna mincovňa

§ 11. Štátna mincovňa
(Patri do pôsobnosti)

Náklady		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastné náklady provozovaci			
a) Platy stálych zamestnancov	292.560.—	3,657.090	
b) Ostatné náklady	3,132.170.—		
c) Odpisy	232.360.—		
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	—.—	20.000	
b) Ostatné náklady	20.000.—		
c) Odpisy	—.—		
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie . . .	362.020.—	511.520	4,188.610
b) Ostatné náklady	149.500.—		
c) Odpisy	—.—		
II. Úroky z investičných dlhov			
			—
III. Straty finančné:			
1. Úroky . . .		—	
2. Iné straty finančné		—	—
IV. Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov		—	
2. Ostatné náklady		—	
3. Odpisy		—	—
Súčet nákladov ad I—IV.			4,188.610
V. Zisk			129.390
Uhrnom			4,318.000
B. Zistenie konečného prebytku.			
I. Prídely fondom dotovaným z rydzieho zisku			
			—
II. Prídely základnému imaniu:			
a) Splátky investičných dlhov . . .		—	
b) Úhrada investícií z provozného zisku		—	—
			129.390
III. Konečný prebytok (odvod št. pokladnici)			
Uhrnom		—	129.390

v Kremnici.

v Kremnici.
ministerstva financií.)

Ť a ž by		Jednotlive	Úhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie ťažby:			
1. Vlastné ťažby provozovacie		4,298.500	
2. Iné ťažby provozovacie		—	
3. Penzijné príspevky		19.500	4,318.000
II. Zisky finančné:			
1. Úroky		—	
2. Iné zisky finančné		—	—
III. Iné ťažby			—
Súčet ťažieb ad I.—III.			4,318.000
IV. Strata			—
Úhrnom			4,318.000
B. Zistenie konečného prebytku.			
Provozný zisk			129.390
Úhrnom			129.390

v Kremnici.

v Kremnici.
ministerstva financií.)

Ť a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície pravé:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Pôžičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	—	—
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami	—	—
Úhrnom		—

§ 12. Štátne

§ 12. Štátne

(Patria do pôsobnosti ministerstva

§ 12. Štátna
(Patria do pôsobnosti ministerstva)

Náklady	Jednotlivo	Uhrnom
	Ks	
A. Provczný rozpočet.		
I. Provozovacie náklady:		
1. Vlastné náklady provozovacie:		
a) Platy stálych zamestnancov	61.700	
b) Ostatné náklady	12,261.100	
c) Odpisy	1,407.100	
d) Predaj	403.600	14,133.500
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	93.200	
b) Ostatné náklady	254.900	
c) Odpisy	8.800	356.900
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	394.000	
b) Ostatné náklady	29.300	
c) Odpisy	—	423.300
II. Úroky z investičných dlhov.		14,913.700
III. Straty finančné:		1,235.500
1. Úroky	—	
2. Iné straty finančné	—	
3. Odpisy nedobytných pohľadávok	—	—
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	
2. Ostatné náklady	1,424.400	
3. Odpisy	—	1,424.400
Súčet nákladov ad I—IV.		17,573.600
V. Zisk		6,589.500
Uhrnom		24,163.100
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Prídely fondom dotovaným z čistého zisku		
II. Prídely základnému imaniu:		
a) Splátky investičných dlhov	117.200	
b) Úhrada investícií z provozného zisku	108.000	225.200
III. Konečný prebytok (odvod št. pokladnici)		6,364.300
Uhrnom		6,589.500

soľné závody.

soľné závody,
dopravy a verejných prác.)

Ť a ž by		Jednotlive	Úhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie ťažby:			
1. Vlastné ťažby provozovacie		24,133.300	
2. Iné ťažby provozovacie		19.000	
3. Penzijné príspevky		10.800	24,163.100
II. Zisky finančné:			
1. Úroky		—	—
2. Iné zisky finančné		—	—
III. Iné ťažby		—	—
Súčet ťažieb I.—III.			24,163.100
IV. Strata			—
Úhrnom			24,163.100
B. Zistenie konečného prebytku.			
Provozný zisk			6,589.500
Úhrnom			6,589.500

§ 12. Štátne

§ 12. Štátne

(Patri do pôsobnosti ministerstva

Náklady	Ks	
	Jednotlive	Úhrnom
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky	—,—	
b) Stavby	—,—	
c) Pevné zariadenia	—,—	
d) Budovy	38.000,—	
e) Dolový majetok	—,—	
	38.000	
2. Hnuteľnosti:		
a) Vozidlá	—,—	
b) Stroje	—,—	
c) Zariadenia	70.000,—	
	70.000	108.000
I. Investície práv (úhrn)		108.000
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky	—,—	
b) Stavby	—,—	
c) Pevné zariadenia	530.000,—	
d) Budovy	370.000,—	
e) Dolový majetok	—,—	
	900.000	
2. Hnuteľnosti:		
a) Vozidlá	—,—	
b) Stroje	64.000,—	
c) Zariadenie	240.000,—	
	304.000	1.204.000
Úhrnom		1.312.000

soľné závody.

soľné závody.

dopravy a verejných prác.)

Ť a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície pravé:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Pôžičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	108.000	
4. Zálohou finančnej správy	—	103.000
II. Obnovy:		
Vlastnými prostriedkami		1,204.000
Úhrnom		1,312.000

§ 13. Vojenské

§ 13. Vojenské

(Patri do pôsobnosti

§ 13. Vojsk			
(Patrí do pôsobnosti)			
Náklady		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastný náklad provozovaci:			
a) Platy stálych zamestnancov	1,108.125.—	8,484.000	
b) Ostatné náklady	7,153.875.—		
c) Odpisy	222.003.—		
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	355.350.—	845.475	9,329.475
b) Ostatné náklady	421.950.—		
c) Odpisy	68.175.—		
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	—	—	—
b) Ostatné náklady	—		
c) Odpisy	—		
II. Úroky z investičných dlhov			
III. Straty finančné:			
1. Úroky		—	—
2. Iné straty finančné			
IV. Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov		55.050	55.050
2. Ostatné náklady			
3. Odpisy			
Súčet nákladov ad I.—IV.			9,384.525
V. Zisk			830.325
Uhrnom			10,214.850
B. Zistenie konečného prebytku.			
I. Pridely fondom dotovaným z rydieho zisku			—
II. Pridely základnému majetku:			
Splátky investičných dlhov		—	—
III. Konečný prebytok (odvod štátnej pokladnici)			830.325
Uhrnom			830.325

lesné podniky.

lesné podniky.

ministerstva národnej obrany.)

T a ž b y	Jednollive	Úhrnom
	Ks	
A. Provozný rozpočet.		
I. Provozovacie ťažby:		
1. Vlastná ťažba provozovaci	9,286.125	
2. Iná ťažba provozovacia	394.275	
3. Penzijné príspevky	84.450	9,764.850
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	—	—
2. Iné zisky finančné	—	—
III. Iná ťažba		450.000
Súčet ťažieb ad I.—III.		10,214.850
IV. Strata		—
Úhrnom		10,214.850
B. Zistenie konečného prebytku.		
Provozný zisk		830.325
Úhrnom		830.325

§ 13. Vojenské

§ 13. Vojenské

(Patri do pôsobnosti

§ 13. Vojensk		
(Patrí do pôsobnosti)		
Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby	337.275	
2. Hnuteľnosti:		
Inventár mŕtvy	6.150	343.425
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby	62.250	
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár živý	—	
b) Inventár mŕtvy	7.500.—	69.750
Úhrnom		413.175

lesné podniky.

lesné podniky.

ministerstva národnej obrany.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície pravé:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Pôžičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	343.425	343.425
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		69.750
Úhrnom		413.175

Skupina III.

Správa štátneho dlhu.

Skupina III.

Správa štátneho dlhu.

Výdavky na štátny dlh sú obsažené jednak v skupine I. „Vlastná štátna správa“ v kapitole 10. „Všeobecná pokladničná správa“, pokiaľ zafazujú štátnu správu, jednak v skupine II. „Správa štátnych podnikov“ v rozpočtoch štátnych podnikov, pokiaľ tieto podniky na štátny dlh prispievajú.

Titul	Paragraf	Výdavky	Kapitál	Rýdži úrok a úmor	Správa	Úhrn
			Ks			
1		Štátny dlh.				
	1	Vnútorný štátny dlh.				
		Dlh založený a dlh prechodný	—	161,397.558	—	161,397.558
	2	Zahraničný dlh	—	—	—	—
	3	Správne výdavky	—	—	3,000.000	3,000.000
		Úhrn skupiny III.	—	161,397.558	3,000.000	164,397.558

Skupina III.
Správa štátneho dlhu.

Titul	Paragraf	P r i j m y	Rýdzi úrok a úmor	Správa	Úhrn
			Ka		
1		Štátny dlh.			
	1	Úhrada štátnymi podnikmi	54,602.100	—	54,602.100
	2	Úhrada samosprávnymi sväzkami	1,780.797	—	1,780.797
	3	Úhrada zo zvláštnych prameňov príjmových	2,604.388	—	2,604.388
	4	Úhrada štátnou správou	102,410.273	3,000.000	105,410.273
		Úhrn skupiny III.	161,397.558	3,000.000	164,397.558

Slovenský zákonník

Čiastka 30.

Vydaná 20. júna 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (135.—138.) 135. Nariadenie o obilných záložných listoch a verejných obilných skladištiach. — 136. Nariadenie o povinnej revízii obchodných bánk a peňažných podnikov. — 137. Nariadenie o dôverných a dočasných správcoch v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch a v iných majetkových podstatách. — 138. Vyhláska ministerstva vnútra o vyhlásení záväznosti rámcovej zmluvy pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov.

135.

Vládne nariadenie zo dňa 1. júna 1939

o obilných záložných listoch a verejných obilných skladištiach.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

ČASŤ I.

O obilných záložných listoch.

(¹) Vlastník, ktorý má v tuzemsku obilie domáceho pôvodu, môže si vystavením obilného záložného listu podľa tohto nariadenia opatriť na toto obilie, a to v množstve najmenej 25 q toho istého druhu, peňažnú pôžičku a zriadiť pre ňu veriteľovi záložné právo k tomuto obiliu.

(²) Obilný záložný list, vystavený na obilie cudzozemského pôvodu, je sice platný, ale jeho vystavenie sa stíha podľa časti III.

(³) Obilný záložný list, vystavený na obilie, uložené v skladišti oprávnenom vydávať na tovar v ňom uložený skladné listy, je neplatný; jeho vystavenie sa stíha rovnako podľa časti III.

(⁴) Obilím podľa tohto nariadenia sa rozumie pšenica, raž, jačmeň, ovos a kukurica v zrne.

§ 2.

Podstatné náležitosti obilného záložného listu sú:

a) označenie ako obilný záložný list,

ktoré je pojaté v súvislý obsah listiny a vyjadrené v reči, ktorou sa v tejto listine vyslovuje platobný sľub a danie do zálohu;

b) údaj sumy v slovenskej mene, ktorá má byť platená; ak sú vymienené aj úroky alebo iné vedľajšie plnenia, platí to za nezapísané;

c) údaj množstva obilia daného do zálohu, jeho druhu, jeho akosti podľa burzových zvyklostí (uzancií), ďalej údaj roku, z úrody ktorého obilie pochádza, a u pšenice, raži a ovsu aj údaje hektolitrovej váhy;

d) meno osoby alebo firma, ktorej alebo na rad ktorej má byť platené, a jej podpis;

e) deň, mesiac a rok splatnosti záložnej pohľadávky a údaj miesta v tuzemsku, kde má byť platené. Čas musí byť pre celý peniaz určený jednotne. Miesto udané ako miesto vystavenia platí, ak nie je v obilnom záložnom liste udané osobitné miesto platobné a ak ide o miesto v tuzemsku, za miesto platobné; ak je uvedené niekoľko miest, platí prvé z nich za miesto platobné;

f) údaj, kde sa nachodí obilie dané do zálohu, s uvedením miesta a čísla popisného;

g) podpis výstavcov menom alebo firmou a jeho bydlisko (sídlo);

h) údaj miesta a dňa, mesiaca a roku vystavenia;

i) údaj poisťovateľa, u ktorého je záloh proti požiaru poistený, a číslo požiarnej poisťky;

j) potvrdenie príslušného súdu o tom, že odpis obilného záložného listu je

u neho uložený, s udaním príslušného poradového čísla zbierky.

§ 3.

(¹) Obilný záložný list treba vystaviť v prvopise s dvoma odpismi. Veriteľ (§ 2, písm. d) alebo výstavca (§ 2, písm. g) predloží ho s oboma odpismi okresnému súdu príslušnému podľa miesta, kde je obilie (§ 2, písm. f) so žiadosťou, aby súd povolil uložiť odpis obilného záložného listu do zbierky odpisov a aby predložený obilný záložný list opatril potvrdením podľa § 2, písm. j. Ak bol na to isté obilie tým istým výstavcom vystavený skôr iný záložný list, žiadateľ je povinný uviesť to v žiadosti. Súd bez vypočutia druhej strany vyhovie žiadosti, ak nemá pochybnosti o osobnej spôsobilosti a oprávnení žiadateľa a ak obilný záložný list je predložený vo forme predpisanej podľa § 2, písm. a až i. S povolením vydá súd prvopis obilného záložného listu veriteľovi (§ 2, písm. d) a druhý odpis pošle poisťovateľovi (§ 2, písm. i).

(²) Na ten istý obilný záloh môže byť vystavený len jeden záložný list a nesmie byť k nemu smluvne zriadené žiadne iné záložné právo. Záložné právo zriadené proti tomuto predpisu je síce platné, ale výstavca sa sŕha podľa časti III.

(³) Do zbierky odpisov obilných záložných listov môže hocikto v prítomnosti niektorého súdneho úradníka nahliadnuť a robiť si odpisy alebo výpisy a môže aj žiadať, aby mu na jeho útraty boli vystavené úradné odpisy alebo výpisy.

(⁴) Súd nemôže odmietnuť zápis obilných záložných listov s neskorším dátumom vystavenia.

§ 4.

(¹) Výstavca obilného záložného listu je povinný postarať sa o odborné uloženie obilia daného do zálohu, opatrovať ho so starostlivosťou riadneho hospodára a označiť obilie dané do zálohu (bromadu obilia, komoru, silo atď.) nápadne umiestenou tabuľkou, na ktorej treba čitateľným a ne-

smazateľným písmom uviesť meno veriteľa (§ 2, písm. d), výšku požičanej sumy, množstvo a druh obilia daného do zálohu.

(²) Výstavca obilného záložného listu je povinný umožniť majiteľovi obilného záložného listu alebo indosantom, aby sa presvedčili hociktorého všedného dňa medzi 9. až 12. hodinou a medzi 14. až 17. hodinou o uložení obilia daného do zálohu.

(³) Splnenie povinnosti, výstavcovi v ods. 2 uloženej, vymáha sa politickou exekúciou, ak výstavca, okresným úradom na splnenie tejto povinnosti z návrhu majiteľa obilného záložného listu vyzvaný, vyzvaniu nevyhoví v lehote, ktorú mu úrad určil.

(⁴) Dokiaľ celá pohľadávka nezanikla, nesmie výstavca obilie záložným listom dané do zálohu scudzif, ani zbaviť sa jeho držby, ani ho uložiť v skladišti, oprávnenom vydávať na tovar v ňom uložený skladné listy.

§ 5.

Veriteľ môže previesť obilný záložný list na iného indosamentom (rubopisom).

§ 6.

(¹) Výstavca je povinný bez vyzvania obilný záložný list pred jeho splatnosťou preplatiť:

a) skôr než stratí držbu obilia daného do zálohu, alebo ho vyskladní zo skladišťa, ktoré je uvedené na obilnom záložnom liste, alebo ho uloží do skladišťa oprávneného vydávať skladné listy;

b) skôr než obilie spracuje alebo potrebuje;

c) ak zistí, že obilie je zničené, že poškodením stratilo na cene aspoň 20%, že nezodpovedá, čo do akosti, množstva, druhu, údajom na obilnom záložnom liste vyznačeným alebo cene, ktorá bola vzatá za predpoklad jeho vystavenia.

(²) Za okolností uvedených v ods. 1, alebo ak výstavca nevyhoví povinnostiam podľa § 4, ods. 1 a 2, majiteľ obilného záložného listu je oprávnený domáhať sa

zaplatenia aj pred jeho dospelosťou. Deň, keď sa tak stane, platí za deň splatnosti obilného záložného listu.

(¹) V prípadoch predčasného zaplatenia pohľadávky podľa odseku 1 vracia sa úrokový rozdiel za čas odo dňa zaplatenia do dňa splatnosti obilného záložného listu.

§ 7.

Ak nastane poistná príhoda (§ 2, písm. i), nárok na náhradu škody prechádza na majiteľa obilného záložného listu do výšky jeho pohľadávky.

§ 8.

(¹) Poistovateľ je povinný príslušnú sumu odškodného složiť u súdu (§ 3). O složení sumy upovedomí súd veriteľa (§ 2, písm. d), ktorý do dvoch dní je povinný podať písomnú zprávu o tom svojmu indosatárovi, k čomu postačí, ak oznámenie v tejto lehote bolo dané na poštu. Takto upovedomený indosatár je povinný v rovnakej lehote, počítanej odo dňa, keď zprávu dostal, tým istým spôsobom upovedomiť svojho najbližšieho nástupcu. Veriteľ alebo indosatár, ktorý zameškal také oznámenie, alebo ho neposlal svojmu najbližšiemu nástupcovi, je povinný všetkým alebo vynechaným nástupcom náhradou škody tým vzniklej.

(²) Súd vydá složenú sumu oprávnenému na kvitovaný obilný záložný list.

(³) Ak pohľadávka nie je plne krytá složenou sumou, súd vydá oprávnenému túto sumu proti kvitancii na odpise obilného záložného listu (§ 3, odst. 1) a vyznačí vyplatenie na prvopise obilného záložného listu.

§ 9.

(¹) Ak nebude včas zaplatené, majiteľ obilného záložného listu môže sa na výstavcovi žalobou domáhať zaplatenia alebo vykonať postih pre neplatenie na indosantov.

(²) Ak majiteľ obilného záložného listu nebol z výťažku exekučného predaja obi-

lia, daného do zálohu, úplne uspokojený, súd vyznačí na obilnom záložnom liste výkon predaja a neuhradenú sumu. Výstavca a všetci predchodcovia majiteľa obilného záložného listu zodpovedajú solidárne za neuhradenú sumu.

§ 10.

(¹) Výstavca môže pohľadávku, zaistenú obilným záložným listom, zaplatiť i predo dňom splatnosti. Ak pohľadávku nemožno zaplatiť preto, že veriteľ je neznámy, neprítomný, alebo s tým, čo sa mu ponúka, nespokojný, alebo z iných dôležitých príčin, výstavca môže uložiť peniaz u súdu (§ 3) a zbaviť sa takto svojho záväzku.

(²) Súd vydá o složení peňazí potvrdenie výstavcovi obilného záložného listu. Ustanovenie § 8, ods. 1 platí tu primerane. Súd vydá oprávnenému složený peniaz na kvitovaný obilný záložný list.

§ 11.

Pre pokračovanie o žalobách, uplatňujúcich nároky z obilných záložných listov, určené týmto nariadením, platia predpisy občianskeho súdneho poriadku o zmenkovom pokračovaní. Pre príslušnosť o takýchto žalobách platia všeobecné ustanovenia o súdnej príslušnosti.

§ 12.

O obilných záložných listoch platia, nakoľko toto nariadenie nepredpisuje ináč, primerane tieto ustanovenia zmenkového zákona:

1. o spôsobilosti zaväzovať sa — §§ 1 a 108, o záväznosti podpisov — § 2;
2. o forme — §§ 4 a 6;
3. o výstavcovi — § 7, veta druhá;
4. o indosamente — §§ 8 až 15; na obilný záložný list indosovaný po uplynutí lehoty určenej na protestáciu pre neplatenie sa hľadí ako na obilný záložný list splatný na predloženie;
5. o dni dospelosti — § 28, o platení — §§ 32, 33, ods. 1, ako aj §§ 34 až 36;
6. o postihu pre neplatenie na indosan-

lov — §§ 37 a 38, ako aj 41 až 48, 50 a 51, ďalej o ručení — §§ 62 až 65;

7. o obilných záložných listoch strategických, zničených a falošných — §§ 73 až 79 s rozdielom, že v prípade § 73 je príslušný súd, uvedený v § 3 tohto nariadenia, a že v prípade §§ 73 až 75 nastupuje miesto prijemcu výstavca;

8. o premlčaní nároku z obilného záložného listu podľa tohto nariadenia proti výstavcovi — § 80;

9. o všeobecných zásadách premlčania nárokov z obilných záložných listov, o premlčaní postihových nárokov proti indosantom, o práve veriteľa z obilného záložného listu — §§ 81 až 89, o medzinárodnom práve súkromnom — §§ 90 až 93, ďalej o protestoch, o mieste a čase prezentácie a iných právnych úkonov, predpisovaných týmito nariadením, i o podpisoch vadných a o podpise zástupcom — §§ 94 až 103;

10. o predložení umiestnených obilných záložných listov — § 106, ods 1;

11. o obilnom záložnom liste a vyhláseniach na ňom napísaných v jazyku alebo písme hebrejskom — § 109.

§ 13.

Slovenská národná banka je oprávnená eskontovať obilné záložné listy za rovnakých podmienok ako zmenky.

ČASŤ II.

O verejných obilných skladištiach.

§ 14.

(¹) Družstvá, utvorené podľa obchodného zákona — zák. č. XXVII:1875 (v ďalšom zvané podnikateľ), sú oprávnené na základe osobitného povolenia zriaďovať a prevádzkovať verejné obilné skladištia a vydávať na obilie, im dané do úschovy, skladné listy.

(²) Úkony podnikateľa, patriace k prevádzkovaniu verejných obilných skladišť, sú obchodmi a podnikateľ obchodníkom v smysle obchodného zákona.

§ 15.

Podnikateľ môže na obilie, do svojho skladišťa podľa tohto nariadenia do úschovy prijať, poskytovať pôžičky do výšky $\frac{2}{3}$ burzovej ceny (§ 27, ods. 1) a to obilie na príkaz majiteľa vlastníckeho listu predávať.

§ 16.

(¹) Povolenie zriadiť verejné obilné skladište udeľuje ministerstvo hospodárstva podľa voľného uváženia.

(²) Predpokladmi povolenia — okrem preukázanej potreby — sú:

1. vhodné skladište;
2. potrebný vlastný majetok;

3. činnosť (prevádzovací) poriadok a poplatkový sadzobník, vyhovujúci vzoru (ods. 5);

4. preukaz o okolnosti, že podnikateľ podlieha revízií družstevného ústredia, majúceho revízne právo.

(³) Povolenie udeľí sa s podmienkou, že stanovby podnikateľove budú rozšírené o oprávnenie prevádzkovať verejné obilné skladištia.

(⁴) Činnosť poriadok a poplatkový sadzobník, aj ich zmeny, podliehajú schváleniu ministerstva hospodárstva; majú byť vyvesené vo verejnom obilnom skladišti na mieste všeobecne prístupnom.

(⁵) Vzor činnostného poriadku a poplatkového sadzobníka vydá ministerstvo hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministerstvami.

(⁶) Vynímajúc podmienky, stanovené poplatkovým sadzobníkom, činnosť poriadok má obsahovať úplne a v určitom znení všetky ostatné podmienky pre užívanie skladišťa a zariadení s ním spojených, najmä tieto ustanovenia:

1. o zodpovednosti a ručení podnikateľa;
2. o povinnosti vydávať skladné listy;
3. o zákonomnom záložnom práve podnikateľa;

4. o predajnom práve podnikateľa.

(⁷) Zmeny náležitostí uvedených v od-

seku 2 podliehajú schváleniu ministerstva hospodárstva. Ak to žiada verejný záujem, ministerstvo hospodárstva môže ďalšie trvanie povolenia urobiť závislým od zmien týchto náležitostí.

(⁶) Opatrenia podľa odsekov 1, 4 a 7 urobí ministerstvo hospodárstva po vypočutí Zemeľskej rady a príslušného revízneho družstevného ústredia (ods. 2, č. 4). Vyjadrenie toto má byť podané v neprekročiteľnej lehote jedného mesiaca.

§ 17.

(¹) Podnikateľ zodpovedá za všetky škody, ktoré vzniknú zanedbaním starostlivosti riadneho obchodníka pri obchodných výkonoch z činnosti skladišťa vyplývajúcich.

(²) Podnikateľ ručí za svoje orgány a za iné osoby, ktoré pri svojich výkonoch používa.

(³) Žaloby proti podnikateľovi pre stratu alebo úbytok, poškodenie alebo oneskorené vydanie obilia sa premlčujú po troch mesiacoch. Termín sa počína vo veci žalôb pre stratu uplynutím dňa, kedy by vydanie obilia muselo byť prevedené, vo veci žalôb pre úbytok, poškodenie alebo oneskorené vydanie obilia uplynutím dňa, ktorého sa vydanie stalo. Pre úbytok alebo poškodenie obilia, ktoré pri vydaní neboli zjavne sozmateľné, môže byť proti podnikateľovi vznesený nárok len vtedy, keď sa o zistenie úbytku alebo poškodenia žiada bez prietahu po ich spoznaní — najďalej však do 30 dní od vydania obilia — podľa § 347 zák. čl. XXXVII:1875 a preukáže sa, že úbytok alebo poškodenie nastali v čase od prevzatia so strany podnikateľa až do vydania obilia. Rovnakým spôsobom zaniškujú námietky pre stratu, úbytok, poškodenie alebo oneskorené vydanie obilia, keď oznámenie o týchto skutočnostiach nebolo na podnikateľa do spomenutej 3-mesačnej lehoty odoslané. Ustanovenia tohto odseku neplatia v prípadoch podvodu podnikateľa alebo jeho sprenevery.

§ 18.

(¹) Pre poplatky za uskladnenie, ošetrovanie, poistenie a vydanie obilia, a to vo výške stanovenej poplatkovým sadzobníkom, patrí podnikateľovi počas úschovy záložné právo na obilie. Toto záložné právo platí i v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok vlastníka obilia a predchádza všetky ostatné práva.

(²) Toto záložné právo možno proti majiteľovi skladného listu alebo niektorého z oboch jeho dielov uplatňovať len natoľko, nakoľko spomenuté poplatky pripadajú za čas úschovy, v skladnom liste už vopred určený, a ak v ňom nie je už vopred určený, za čas do konca najbližšieho mája po vystavení skladného listu. Rozsah práva záložného tu určeného nesmie byť rozšírený.

§ 19.

(¹) Podnikateľ je povinný prijímať od domácich výrobcov, ktorí sú jeho členmi, obilie do hromadnej úschovy, ak to dovoľuje priestor tomu účelu určený a nakoľko je vyhovené podmienkam činnostného poriadku, uskladňovať ho spoločne s ostatným do úschovy mu svereným obilím toho istého druhu a akosti, oddelene od svojho vlastného obilia, poistiť ho proti požiaru a vlámaniu a vystaviť a vydať naň skladný list.

(²) Podnikateľ je povinný z obilia do úschovy prevzatého vydať obilie, na ktoré znie skladný list, ak mu boli zaplatené poplatky (§ 18, ods. 1) a bol mu zároveň vrátený list vlastnícky a list záložný.

(³) Podnikateľovi je ponechané na voľu prijímať od domácich výrobcov, ktorí sú jeho členmi, do úschovy obilie s povinnosťou ho uskladniť oddelene od zásob tak vlastných, ako i od zásob osôb tretích (jednotlivá úschova).

(⁴) Odoprenie prijatia obilia do hromadnej úschovy sa stíha podľa § 39. Nárok na náhradu škody, povstalej odoprením prijatia obilia do hromadnej úschovy, je vylúčený.

(^o) Skladištné obchody podľa tohto nariadenia, nakoľko boli proti zneniu stanov uzavreté družstvom ako podnikateľom s nečlenmi, sú sice platné, ale podnikateľ je trestný podľa časti III.

§ 20.

(¹) Skladný list je ústrižkovou časťou skladnej knihy, vedenej skladištom v časovom poradí, a skladá sa z dvoch súvislých, ale odlučiteľných častí, a to z listu vlastníckeho a listu záložného.

(²) Obidve časti skladného listu musia zniesť na rad a musia, vzájomne na seba poukazujúc, obsahovať:

1. označenie verejného obilného skladišťa;

2. radové číslo skladnej knihy;

3. meno a bydlisko ukladateľa;

4. množstvo a druh do úschovy prevzatého obilia a jeho akosť, určenú podľa činnostného poriadku; pri jednotlivej úschove má byť vedľa množstva a druhu obilia uvedený, kde je uložená vzorka obilia do úschovy prevzatého;

5. firmu poisťovateľa (§ 19, ods. 1) a údaj, na akú sumu je obilie poistené;

6. čas, ako dlho má trvať úschova, ak bola vopred určená;

7. čas vystavenia a podpis úradníka podnikateľom splnomocneného.

§ 21.

(¹) Prevod obidvoch častí skladného listu, a to spoločne aj odlúčené, deje sa indosamentom (rubopisom).

(²) Ak má niekto spolu list vlastnícky aj list záložný, je oprávnený s obilím, na ktoré znie skladný list, voľne nakladať.

(³) Záložný list sám o sebe dáva záložné právo na toto obilie do výšky záložnej pohľadávky s príslušenstvom, kým list vlastnícky sám o sebe dáva právo dispozičné na obilie, na ktoré znie skladný list, obmedzené právom záložným.

§ 22.

(¹) Ak sa vystaví záložný list osobite, prvý rubopis musí obsahovať:

1. meno a bydlisko indosatára;

2. sumu v mene slovenskej i s úrokmi azda vymienenými, pre ktorú sa na obilie dané do úschovy zriaďuje záložné právo;

3. deň, mesiac a rok splatnosti záložnej pohľadávky;

4. miesto v tuzemsku, kde sa má platiť.

(²) Tieto údaje treba vyznačiť aj na liste vlastníckom.

(³) Okrem toho má byť prvý prevod záložného listu s udaním dátumu zápisu zaznamenaný spolu s uvedenými údajmi v skladnej knihe skladišťa; že sa tak stalo, to má sa vyznačiť tak na liste vlastníckom, ako na liste záložnom s udaním dátumu zápisu do skladnej knihy.

(⁴) Ak sa opomenie niektorá z týchto náležitostí, rubopis je neplatný.

§ 23.

V prvom rubopise môže byť udaný splnomocnenec, ktorý má za dlžníka zaplatiť (domiciliát). Ak je udaný, má byť jeho meno vyznačené aj na vlastníckom liste a v skladnej knihe. Ak nebol udaný, pokladá sa za domiciliáta podnikateľ.

§ 24.

Verejné obilné skladišťa podliehajú dozoru ministerstva hospodárstva; priamym dozorom sa poverujú okresné úrady.

§ 25.

(¹) Ak nebude zároveň vrátený záložný list, majiteľ vlastníckeho listu môže žiadať vydanie obilia len vtedy, ak sa složí záložná pohľadávka (§ 22, ods. 1, č. 2) i s úrokmi azda vymienenými, počítanými až do dňa jej splatnosti, u verejného obilného skladišťa s tým cieľom, aby bola vydaná majiteľovi záložného listu.

(²) Okolnosť, že záložná pohľadávka nie je ešte splatná, alebo že skladný čas sa ešte neminul, alebo že majiteľ záložného listu je neznámy, nie je na závalu platnosti predchádzajúceho predpisu.

(^o) Ak je v záložnom liste pomenovaný osobitý domiciliát (§ 23), upovedomi ho podnikateľ o vykonanom složení. Sumu, složenú u verejného obilného skladišťa na zaplatenie záložnej pohľadávky, má podnikateľ vydať majiteľovi záložného listu, ak vráti záložný list. Ak složená suma nebude vyzdvihnutá do troch mesiacov po splatnosti záložnej pohľadávky, má byť uložená u súdu.

§ 26.

(¹) Ak záložná pohľadávka nebude zaplatená v deň platobný, majiteľ záložného listu je povinný zistiť protestom včas vykonaným, že záložný list bol domiciliátovi prezentovaný na zaplatenie a že tá pohľadávka zaplatená nebola. Ináč stratí právo postihu (§ 28).

(²) O dni platobnom, čase a spôsobe protestu platia primerane príslušné predpisy zmenkového zákona.

§ 27.

(¹) Ak sa neplatí v termíne stanovenom pre protestáciu (§ 26, ods. 2), majiteľ záložného listu je oprávnený požadovať u podnikateľa, aby obilie, na ktoré znie skladný list, bolo predané Obilnej spoločnosti pre Slovensko, úč. spol. v Bratislave a aby bol uspokojený z výkupnej ceny. Ak táto spoločnosť obilie nevykúpi, má sa predat' obchodným dohodom na plodínovej burze v Bratislave, alebo ho môže majiteľ záložného listu prevziať za priemernú burzovú cenu, upravenú so zreteľom na miesto uskladnenia. To isté právo má prvý rubopisec (§ 22), ak vypláti záložný list, proti majiteľovi listu vlastníckeho. Výťažok sa použije podľa § 29, ods. 2 a 3.

(²) Ak záložná pohľadávka zanikne hociktorým spôsobom, majiteľ záložného listu je povinný vrátiť záložný list podnikateľovi.

(³) Ak trhovú cenu, za ktorú obilie bolo predané alebo prevzaté (ods. 1), nekryje záložnú pohľadávku s príslušen-

stvom, zapíše sa vykonaná splátka na záložný list a ten sa vráti majiteľovi.

§ 28.

(¹) Ak majiteľ záložného listu nebol z predaného alebo prevzatého obilia úplne uspokojený, má proti rubopiscom do výšky nekrytej pohľadávky právo postihu, o ktorom platia primerane predpisy o postihu zmenkovom.

(²) Termín na podanie regresnej žaloby treba počítať odo dňa, keď bol predaj skončený, alebo keď bolo prevzaté obilie (§ 27, ods. 1). Právo to zaniká, ak majiteľ záložného listu nenalieha na predaj obilia, alebo neprevezme ho, a to v oboch prípadoch — do 30 dní od napísania protestu.

§ 29.

(¹) Ak nebude vyzdvihnuté obilie, do úschovy prevzaté na určitý čas, po uplynutí tohto času, alebo obilie, do úschovy prevzaté na čas neurčitý, do konca najbližšieho mesiaca mája po vystavení skladného listu, alebo ak hrozí obilii v dobe úschovy skaza alebo podstatné zhoršenie, podnikateľ je oprávnený po vyzvaní ukľadať, aby obilie vyzdvihol, dať obilie predat' Obilnej spoločnosti pre Slovensko, úč. spol. v Bratislave. Ak táto spoločnosť obilie nevykúpi, môže ho predat' obchodným dohodom na plodínovej burze v Bratislave, alebo ho prevziať. Pre toto prevzatie platí predpis § 27, ods. 1. Toto predajné právo podnikateľa nemôže byť dohodou strán rozšírené.

(²) Z ceny pri tom dosiahnutej uhradia sa predovšetkým náklady predaju a potom poplatky podľa sadzovníka, ďalej pohľadávka majiteľa záložného listu i s príslušenstvom. Ak bol záložný list úplne zaplatený, má byť majiteľovi odobraný, ináč má byť splatená splátka na ňom vyznačená a záložný list majiteľovi vrátený. Zvyšok po zaplatení záložného listu, prípadne ešte zbývajúci, má byť vydaný ma-

jiteľovi vlastníckeho listu, pri čom sa mu má tento list odobrať.

(¹) Sumy na list vlastnícky a list záložný pripadajúce majú byť uložené u súdu, ak nebudú vyzdvihnuté v troch mesiacoch po dospelosti listu záložného, poťažne po uplynutí času úschovy.

§ 30.

Obilie prevzaté do úschovy podľa tohto nariadenia je vecou sverenou a možno s ňou nakladať len podľa predpisov tohto nariadenia.

§ 31.

Na obilie, na ktoré je vydaný skladný list, a na práva, ktoré patria k obilii majiteľovi vlastníckeho listu alebo záložného listu, nemožno vykonať exekučné alebo zaisťovacie opatrenia. Predmetom týchto opatrení sú výhradne oba diely skladného listu.

§ 32.

Ak nastane poistná príhoda (§ 19, ods. 1), prechádza nárok na náhradu škody na majiteľa listu: vlastníckeho a listu záložného v pomere ich práv k obilii, na ktoré znie skladný list.

§ 33.

(¹) O umorení strateného listu vlastníckeho alebo listu záložného platia primerane príslušné ustanovenia zmenkového zákona.

(²) Po zavedení umorovacieho pokračovania majiteľ listu, ak poskytne náležitú istotu, môže požadovať od podnikateľa, aby mu bol vystavený náhradný list. Ak sa strany nedohodnú o istote, určí ju súd.

(³) Ak bol stratený list vyhlásený za umorený, má byť istota vrátená.

§ 34.

Príjmy a výdavky vyplývajúce z uschovania obilia podľa tohto nariadenia má podnikateľ účtovať oddelene.

Časť III.

Ustanovenia spoločné, trestné a záverečné.

§ 35.

(¹) Obilné záložné listy podliehajú poplatku ako zmenky podľa zákona zo dňa 23. marca 1928, č. 48 Sb. z. a n., o zmenkovom poplatku.

(²) Vlastnícke listy verejných obilných skladišť a každý ich indosament, sú podrobené bez rozdielu hodnoty obilia poplatku 50 halierov, ktorý sa platí kolkami. Zaplatiť tento poplatok sú povinní so zreteľom na čas, keď platobná povinnosť každej jednotlivcej osoby vznikla, ukladateľ, indosant, majiteľ listu vlastníckeho a podnikateľ solidárne. Ak nebola kolková povinnosť splnená, platia primerane ustanovenia §§ 14 až 16 zákona o zmenkovom poplatku (ods. 1).

(³) Záložné listy verejných obilných skladišť, ktoré sa prevádzajú odlúčené, sú podrobené poplatku ako zmenky podľa zákona o zmenkovom poplatku (ods. 1).

(⁴) Z dania obilia do zálohu sa poplatok nevymeriava.

§ 36.

Pokračovanie súdu pri ukladaní obilných záložných listov do zbierky odpisov vydaných obilných záložných listov (§ 3), složené peňazí k súdu (§§ 8, 10, 25 a 29), vyznačenie výsledkov exekučného predaju (§ 9) a určenie istoty okrem prípadu sporu (§ 33) je pokračovaním nesporným.

§ 37.

(¹) Prestúpenie predpisov § 1, ods. 2 a 3, § 3, ods. 2, § 4, ods. 4 a § 6, ods. 1 až 3, ďalej uvedenie nepravdivých údajov o poistení (§ 2, písm. i), trestajú okresné (policačné) úrady, ak čin nie je prisnejšie trestný, ako správne priestupky peňažitým trestom od Ks 100.— do Ks 100.000.— alebo uzamknutím do troch mesiacov. Ak je peňažitý trest nedobytný, uloží sa podľa miery zavinenia trest uzamknutia do troch mesiacov.

(²) Stíhanie týchto správnych priestupkov premŕí sa v dobe 6 mesiacov.

§ 38.

(¹) Výstavca alebo iná osoba podpísaná na obilnom záložnom liste, ktorá úmyselne alebo z hrubej nedbalosti zmarí alebo skráti uspokojenie majiteľa obilného záložného listu tým, že obilie dané do zálohu odstráni, poškodí, zničí alebo neoprávnene scudzí, bude potrestaná, ak čin nie je prísnejšie trestný, súdom pre priestupok, a ak škoda prevyšuje Ks 2.000.—, pre prečin.

(²) Trestom za prečin je väzenie od jedného mesiaca do jedného roku. Trestom za priestupok je uzamknutie do 3 mesiacov.

(³) Ak bol čin spáchaný z pohnútky nízkej a nečestnej, má byť vyslovená strata volebného práva do obce.

(⁴) Pokus je trestný.

§ 39.

(¹) Ak orgány podnikateľa prekročia alebo porušia predpisy tohto nariadenia alebo udeleného povolenia alebo činnostného poriadku a poplatkového sadzobníka, budú potrestané okresným (policiajným) úradom za priestupok peňažitým trestom do 10.000.— Ks, ktorý v prípade nedobytnosti sa má premeniť na uzamknutie do 1 mesiaca. Ak sa orgán skladá z niekoľko osôb fyzických a priestupok bol spáchaný týmito orgánom, sú trestne zodpovedné všetky osoby, ktoré privodily úkony, zakladajúce skutkovú podstatu priestupku. Ak nemožno zistiť osobu trestne za to zodpovednú, uloží sa trest podnikateľovi. Pri opakovaní môže byť podnikateľovi odňaté povolenie. Uloženie tohto trestu nevylučuje stíhanie podľa iných zákonov. Presunutie platenia trestov, uložených podľa tohto ustanovenia orgánom, na podnikateľa je zakázané. Dohody tomu odporujúce nie sú právne účinné. Ale podnikateľ ručí solidárne s potrestaným za tresty a náklady pokračovania uložené jeho orgánom.

(²) Odňať prevádzkové povolenie je príslušné ministerstvo hospodárstva. Ustanovenia § 16, ods. 8 platí tu primerane.

(³) O premlčaní týchto priestupkov platí primerane ustanovenie § 37, ods. 2.

§ 40.

Dňom účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú zákon zo dňa 28. júna 1933, č. 107 Sb. z. a n., o obilných záložných listoch a o verejných obilných skladištiach a vládne nariadenie zo dňa 27. apríla 1934, č. 81 Sb. z. a n., ktorým sa odkladá doba splatnosti obilných záložných listov.

§ 41.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

136.

Vládne nariadenie zo dňa 13. júna 1939

o povinnej revízií obchodných bánk a
peňažných podnikov.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Slovenská národná banka vykonáva dozor (§ 2, ods. 4 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 44 Sl. z.) nad všetkými obchodnými bankami a peňažnými podnikmi, aj nad filiálkami cudzozemských obchodných bánk a peňažných podnikov, prevádzkujúcich bankové a peňažné obchody na území Slovenského štátu.

(²) V smysle tohto nariadenia treba rozumieť výrazom:

a) „obchodné banky“: účastinné banky, t. j. účastinné spoločnosti prevádzajúce bankové a peňažné obchody (§ 6 zákona zo dňa 10. októbra 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladných knižkách (listoch), akciových bankách a o revízií bankových ústavov vo znení čl. XVII zákona zo dňa 21. apríla 1932, č. 54 Sb. z. a n.), a peňažné spoločnosti s ručením obmedzeným, t. j. spoločnosti s ručením obmedzeným, prevádzajúce bankové a peňažné obchody (§ 22 posl. ods. zákona č. 58/1906 r. z., platiaceho podľa čl. I. zákona zo dňa 15. apríla 1920, č. 271 Sb. z. a n. tiež na území Slovenského štátu);

b) „peňažné podniky“: podniky v smysle čl. LI zákona zo dňa 21. apríla 1932, č. 54 Sb. z. a n., t. j. podniky jednotlivcov, verejných obchodných spoločností a spoločností komanditných, ktorých predmet prevádzkovania záleží v bankových a peňažných obchodoch;

c) „filiálky“: pobočky, expozitúry, sberne, platebne, jednatelstvo a akokoľvek ináč nazvané pobočné (vedľajšie) zavedy.

§ 2.

Obsahom dozorného práva Slovenskej národnej banky je:

a) revidovať subjekty dozoru podrobené,

b) podávať ministerstvu financií návrhy na reorganizáciu, sanáciu alebo likvidáciu subjektov dozoru podrobených a spolupôsobiť pri takýchto akciách vôbec.

§ 3.

(¹) Dozor vykonáva zvláštny revízny odbor Slovenskej národnej banky.

(²) Revízny odbor pri výkone pôsobnosti v § 2 uvedenej je podrobený ministerstvu financií.

§ 4.

(¹) Zamestnanci revízneho odboru (riadiť, jeho zástupca, revizori a pomocné sily) sú zamestnancami Slovenskej národ-

nej banky, ktorá je však povinná pred uzavretím alebo zrušením služobných smlúv s nimi vyžiadať si súhlas ministerstva financií. Za zamestnancov revízneho odboru môžu byť ustanovené len osoby mravne zachovalé a odborne kvalifikované.

(²) Pred nastúpením služby skladajú zamestnanci revízneho odboru prisahu ministrom financií alebo jeho zástupcovi, že budú svedomite plniť služobné povinnosti a zachovávajú najprísnejšiu mlčanlivosť — aj potom, keď ich činnosť v revíznom odbore prestala — o tom, čo sa dozvedeli pri výkone svojej služby alebo vzhľadom na svoje služobné postavenie a čo v záujme štátu, subjektov dozoru podrobených a ich zákazníkov alebo ináč zo služobných ohľadov treba zatajiť, alebo čo im bude výslovne ako dôverné označené a to proti každému, komu nie sú povinné o takýchto veciach podávať úradne hlásenia.

(³) Pred súdmi môžu zamestnanci revízneho odboru vypovedať len potiaľ, pokiaľ neporušujú povinnosť mlčanlivosti, alebo pokiaľ boli od tejto povinnosti oslobodení ministerstvom financií.

(⁴) Povinnosti zamestnancov revízneho odboru (ods. 1) stanoví Slovenská národná banka po schválení ministerstva financií osobitým služobným poriadkom; pokiaľ ide o výkon ich služobných povinností, požívajú zamestnanci revízneho odboru rovnakú právnu ochranu a sú rovnako trestne zodpovední ako úradníci štátu.

(⁵) Zamestnanci revízneho odboru nesmú do 5 rokov po skončení služobného pomeru stať sa členom správnej rady alebo dozornej rady niektorého peňažného ústavu alebo peňažného podniku alebo podniku, ktorý na niektorom peňažnom podniku závisí, ani nesmú takýto peňažný podnik alebo podnik závislý sami prevádzkovať, alebo sa na ňom zúčastniť ako spoločníci; rovnako nesmú do uvedenej doby vstúpiť priamo alebo nepriamo do služieb niektorého z dotýčnych podnikov. Úmluvy tomuto odporujúce sú neplatné.

§ 5.

(¹) Osobné a vecné výdavky revízneho odboru hradia subjekty dozoru podrobené v pomere rozsahu svojho podnikania.

(²) Na tieto výdavky poskytne Slovenská národná banka zálohu najprv do 31. decembra 1939, potom vždy podľa potreby — najviac však na pol roka.

(³) Povinné príspevky rozvrhne na jednotlivé subjekty dozoru podrobené Slovenská národná banka vždy do 31. decembra každého roku na podklade posledných súvah.

(⁴) Výmera príspevku oznámi sa subjektu dozoru podrobenému (§ 1) platobným vyzvaním, v ktorom nech je uvedená vymerovacia základňa a určená lehota splatnosti.

(⁵) Proti platobnému vyzvaniu môže byť do 15 dní po doručení podaná u Slovenskej národnej banky sťažnosť k ministerstvu financií, ktoré o nej rozhodne podľa voľnej úvahy. Podaním sťažnosti sa však splatnosť príspevku a jeho exekúčne vymáhanie nestaví.

(⁶) Príspevok je splatný do 15 dní po doručení platobného vyzvania.

(⁷) Nedoplatky na príspevku sa vymáhajú politickou exekúciou na základe výkazu o nedoplatkoch, potvrdeného čo do vykonateľnosti ministerstvom financií.

§ 6.

Cieľom revízie podľa § 2, lit. a) je:

1. kontrolovať, či subjekty podrobené dozoru, ich orgány a zamestnanci dodržiať normy zákonné a autonómne (stanovy, rokovací poriadok, dozorný poriadok atď.), ktorými je ich činnosť upravená;

2. zisťovať majetkový stav a preskúmať celé hospodárenie subjektov dozoru podrobených, najmä s hľadiska bezpečnosti vkladateľov a iných veriteľov.

§ 7.

Revízia sa vykonáva:

a) nepriamo — skúmaním vyžiadaných

záverečných účtov, výkazov, dokladov a iných písomností a potrebných vysvetlení;

b) priamo — na mieste samom.

§ 8.

(¹) Revízori majú právo vstúpiť do obchodných a prevádzovacích miestností revidovaného subjektu, nahliadnuť do všetkých kníh a dokladov, požadovať zprávy a objasnenia od všetkých členov spoločenských orgánov, ich zástupcov, úradníkov a zamestnancov vôbec, preskúmať všetky majetkové hodnoty a stav pokladnice.

(²) Pred začatím revízie revízori sú povinní predložiť písomný príkaz revízneho odboru na vykonanie revízie a legiti-movať sa.

§ 9.

(¹) Podrobné predpisy o spôsobe, rozsahu a dobe výkonu revízie určí ministerstvo financií na návrh Slovenskej národnej banky osobitou inštrukciou.

(²) Revízny odbor môže kedykoľvek požadovať od subjektov, dozoru podrobených, výkazy o aktívach a pasívach k zisteniu solventnosti a likvidnosti.

(³) Revízny odbor má právo žiadať reeskontné miesta o sdelenie rozsahu použitého eskontného a reeskontného úveru subjektov podrobených dozoru a ich dlžníkov a naopak môže na žiadosť reeskontného miesta oznamovať celkovú zaviazanosť dozorom podrobených subjektov. Revízny odbor má tiež právo žiadať od hociktorého peňažného ústavu potvrdenie o správnosti výšky uložených prebytkov subjektu podrobeného dozoru.

(⁴) So súhlasom dozoru podrobeného subjektu môže revízny odbor vykonať revíziu aj u jeho dlžníka, ak tento k tomu svolí.

§ 10.

(¹) O výsledku revízie podajú revízori písomnú zprávu, ktorá sa doručí revidovanému subjektu — ak je tu dozorná rada, jej prostredníctvom — a tiež ministerstvu financií.

(²) Správne a dozorné orgány revidovaného subjektu sú povinné o revíznej zpráve rokovať, s ňou sa vypoariadať a zavadu zistenú revíziou odstrániť v lehote, určenej revíznym odborom.

(³) Ak by revidovaný subjekt nevyhovoval príkazom revízneho odboru, alebo ak by došlo k nejakému nedorozumeniu medzi ním a revíznym odborom, predloží sa vec ministerstvu financií, ktoré rozhodne s konečnou platnosťou.

§ 11.

(¹) Ministerstvo financií nesmie revízne zprávy použiť pre účely daňové a poplatkové, a to ani dotyčne revidovaných subjektov, ani ich zákazníkov.

(²) Do revízných spisov majú právo nahliadnuť guvernér a viceguvernér Slovenskej národnej banky, pri čom platí § 18, ods. 5 vl. nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 44 Sl. z.

(³) Súdu možno vydať revíznou zpravu len na príkaz ministerstva financií.

§ 12.

(¹) Firemný súd, nariaďujúci zápis firmy prevádzajúcej obchody bankové a peňažné, je povinný dodať opis vyhlášky, určenej pre uverejnenie v „Súdnom ústrednom oznamovateli“, revíznemu odboru Slovenskej národnej banky.

(²) Ak sa zriadi nová obchodná banka alebo peňažný podnik (§ 1), ich správne orgány (správna rada, osobne ručiaci spoločníci, majiteľ firmy jednotlivca) sú povinné oznámiť to revíznemu odboru Slovenskej národnej banky do jedného mesiaca po zápise do firemného registra a súčasne mu predložiť výťah z firemného registra a stanov (spoločenskú zmluvu) spoločnosti.

§ 13.

Zprávy, podania a oznámenia úradom v revízných veciach podľa tohto nariadenia i s prílohami sú oslobodené od poplatkov.

§ 14.

(¹) Ustanovenia §§ 18 až 29 zákona zo dňa 10. októbra 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladných knižkách (listoch), akciových bankách a o revízií bankových ústavov, v znení zákona zo dňa 21. apríla 1932, č. 54 Sb. z. a n., sa zrušujú.

(²) Trestné ustanovenia v ods. 1 uvedených právnych predpisov vzťahujú sa aj na porušenie obdobných predpisov tohto nariadenia.

§ 15.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; spĺňa ho minister financií a minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Čatloša.

137.

Vládne nariadenie zo dňa 20. júna 1939

o dôverníkoch a dočasných správcoch v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch a v iných majetkových podstatách.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

Diel prvý.

Ustanovenia všeobecné.

§ 1.

Priemyselné, obchodné a remeselné podniky musia byť vedené v súlade s hospodárskymi a inými verejnými záujmami štátu.

Diel druhý.

O dôverníkoch.

§ 2.

Keď to hospodárske a verejné záujmy vyžadujú, môže byť do podnikov v § 1 uvedených menovaný dôverník.

§ 3.

(¹) Dôverník môže byť menovaný len do toho priemyselného podniku, ktorý v roku 1938 vykázal celkový obrát najmenej 1 milión korún a len do toho obchodného a remeselného podniku, ktorý v roku 1938 vykázal celkový obrát najmenej 500.000 Ks.

(²) Dôvernika menuje:

a) ministerstvo hospodárstva do podnikov, ktoré zamestnávajú viac ako 50 zamestnancov a do podnikov bez ohľadu na počet zamestnancov, ktoré majú sídlo v obvode mestského notárskeho úradu v Bratislave,

b) okresný úrad do podnikov ostatných.

(³) Dôvernikom môže byť mravne zachovalý občan, ktorý má najmenej 24 rokov a podľa možnosti aj príslušné odborné vzdelanie a znalosti. Môže nim byť aj zamestnanec podniku. Kým nebude vydaný zákon o slovenskom štátnom občianstve, môže byť za dôvernika vymenovaný len ten, kto má domovské právo v niektorej obci na území Slovenského štátu.

(⁴) Dôvernikom nemôže byť dlžník podniku, majiteľ alebo zamestnanec konkurénčného podniku.

(⁵) Pri výkone svojej funkcie má dôverník postavenie verejného orgánu. Táto funkcia však nezakladá žiaden služobný pomer ani voči podniku, ani voči štátu.

(⁶) Odmenu dôvernika určuje ministerstvo hospodárstva na farchu podniku.

(⁷) Dôverník nesmie používať iné označenie ako „dôverník“.

(⁸) Dôverník skladá do rúk zástupcu menovacieho úradu sľub, ktorého formulu určí ministerstvo hospodárstva.

§ 4.

Menovanie dôvernika môže byť hocikedy zrušené menovacím úradom alebo ministerstvom hospodárstva.

§ 5.

(¹) Dôverník má funkciu kontrolnú, do-

zerá na hospodárenie podniku a dáva návrhy na odstránenie závad, keď sa nimi porušujú zásady v § 1 uvedené. Za týmto účelom môže nahliadnuť do všetkých kníh, záznamov, ako aj iných pomôcok, ktoré súvisia s vedením podniku. Nesmie však prijímať ani poukazovať žiadne platby podniku.

(²) Verejné odborné a stavovské organizácie (na pr.: živnostenské spoločenstva, obchodné grémiá a ich sväzy, obchodné a priemyselné komory) sú povinné bezplatne, v rámci svojej pôsobnosti, poskytnúť dôverníkovi rady a informácie, keď o to požiada.

§ 6.

Proti opatreniam, učeným podľa predchádzajúcich paragrafov nie je prípustné odvolanie.

Diel tretí.

O dočasnej správe.

§ 7.

(¹) Keď ministerstvo hospodárstva uzná za potrebné, môže na návrh príslušnej obchodnej a priemyselnej komory uvaliť dočasnú správu na ohrozené priemyselné, obchodné a remeselné podniky.

(²) Ministerstvo hospodárstva môže uvaliť dočasnú správu aj v prípade, keď bol opustený jeho držiteľom priemyselný, obchodný a remeselný podnik alebo iná majetková podstata (obytný dom a pod.) vyžadujúca správu. Kedy sa pokladá podnik za opustený, určí minister hospodárstva. Takéto opatrenie môže byť vykonané buď z moci úradnej alebo na návrh verejného úradu (orgánu) a tiež na návrh osôb (fyzických alebo právnických), ktoré na ďalšom chode podniku alebo na zachovaní majetkovej podstaty majú právny alebo hospodársky záujem. K takýmto osobám patria aj blízki príbuzní, zamestnanci a veritelia držiteľa podniku alebo inej majetkovej podstaty a osoby, ktoré sú s ním v obchodnom alebo hospodárskom styku.

§ 8.

(¹) O kvalifikácii dočasného správcu platia ustanovenia § 3, ods. 3 a 4.

(²) Dočasný správca je povinný na účet držiteľa urobiť všetky opatrenia, ktoré treba na zachovanie riadneho a presného chodu podniku alebo na zachovanie majetkovej podstaty. Na neho prechádza správa podniku (majetkovej podstaty) a všetko, čo s ňou súvisí. Zodpovedá za škodu, ktorá by vznikla zo zanedbania povinností jemu uložených.

(³) Pred nastúpením úradu vykoná dočasný správca sľub do rúk zástupcu ministerstva hospodárstva.

(⁴) Dočasný správca zastupuje majetok podniku (majetkovú podstatu) jemu do správy sverený pred súdmi a úradmi.

(⁵) Dočasný správca je povinný zachovávať úradné tajomstvo o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone dočasnej správy.

(⁶) Ďalej je dočasný správca povinný vykonávať správu osobne a skladať o svojom hospodárení účty úradu v lehotách úradom určených a podať úradu kedykoľvek potrebné zprávy a vysvetlenia.

(⁷) Dočasný správca má nárok na náhradu hotových výdavkov a na odmenu, ktorej výšku určí ministerstvo hospodárstva..

(⁸) Ministerstvo hospodárstva môže z úradnej moci alebo na žiadosť kedykoľvek dočasného správcu odvolať a menovať na jeho miesto osobu inú (ods. 1).

§ 9.

(¹) Dočasný správca potrebuje povolenie ministerstva hospodárstva, ak chce vykonať opatrenia, ktoré nepatria k obvyčajnému hospodáreniu, ako i ku všetkým iným opatreniam zvláštnej dôležitosti.

(²) Ministerstvo hospodárstva dozerá na to, ako dočasný správca hospodári a z úradnej moci sa postará o to, aby boli odstránené závary a nepravidelnosti pri hospodárení zistené.

(³) Dočasný správca platí z výťažku dočasnej správy jej náklady a všetky vý-

davky, spojené s riadnym prevádzkovaním podniku, predovšetkým verejné dane a dávky, mzdy, príspevky na sociálne poistenie, úroky a anuity z hypotekárnych pohľadávok, poisťné prémie atď.

(⁴) Čistý výťažok dočasnej správy podniku sa po zúčtovaní odovzdá držiteľovi podniku. Ten však je povinný, keď tak rozhodne ministerstvo hospodárstva, skladať hotovosti, potrebné na prevádzkovanie podniku, a hradiť jeho schodok pod následkami exekúcie.

§ 10.

Exekučná vnútená správa môže postihnúť len čistý výťažok, ktorý by mal podľa § 9, odst. 4 dostať držiteľ podniku.

§ 11.

Dočasnú správu môže zrušiť ministerstvo hospodárstva samo alebo na návrh príslušnej obchodnej a priemyselnej komory, keď prestal dôvod, pre ktorý bola uvalená.

§ 12.

(¹) Zavedenie i zrušenie dočasnej správy sa poznačí do príslušnej verejnej knihy, ak sú súčasťou podniku nemovitosti. Poznámka má ten účinok, že dočasná správa môže byť vedená proti každému, kto po poznámke nadobudol práv k podniku.

(²) Ak je firma držiteľa podniku zapísaná v obchodnom registre, na návrh ministerstva hospodárstva poznačí sa v registre aj uvalenie dočasnej správy a meno dočasného správcu, ako aj zrušenie dočasnej správy.

Diel štvrtý.

Ustanovenia záverečné.

§ 13.

(¹) Týmto nariadením sa zrušuje vládne nariadenie zo dňa 14. októbra 1938, č. 234 Sb. z. a n., o dočasnej správe opustených hospodárskych podnikov a závodov a vládne nariadenie zo dňa 15. marca 1939, č. 19 Sl. z., o vyslaní vládnych dô-

verníkov do výrobných a obchodných podnikov.

(¹) Dekréty vydané podľa § 1 vládneho nariadenia zo dňa 15. marca 1939, č. 19 Sl. z., ponechávajú sa v platnosti, nakoľko osoby nimi vymenované vyhovujú § 3, ods. 3 a 4 tohto nariadenia. Na tieto osoby vzťahujú sa odo dňa účinnosti tohto nariadenia všetky ustanovenia uvedené v §§ 1 až 6 tohto nariadenia.

(²) Ustanovenia tohto nariadenia sa nevzťahujú na tie prípady, v ktorých k obdobným opatreniam došlo alebo dôjde podľa iných právnych predpisov.

§ 14.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a stráti ju dňom 31. decembra 1939; vykoná ho minister hospodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.	Medrický v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	aj za ministra
Sívák v. r.,	dr. Pružinského.
aj za ministra dr. Fritza	Čatloš v. r.
	aj za ministra Stanu.

138.

Vyhláška

**ministerstva vnútra
zo dňa 12. júna 1939,**

ktorou sa vyhlasuje za záväznú rámcová smluva mzdových a pracovných pomerov

pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov na rok 1939.

Ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia zo dňa 17. mája 1939, č. 104 Sl. z., o záväznosti hromadných pracovných smlúv vyhlasuje za záväznú na celom území Slovenského štátu rámcovú smluvu mzdových a pracovných pomerov pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov na rok 1939, uzavretú v Bratislave dňa 24. februára 1939 medzi Sväzom statkárov a nájomcov na Slovensku v Bratislave, Krajinským hospodárskym spolkom veľkostatkárov, statkárov a nájomcov na Slovensku v Bratislave, Sväzom veľkostatkárov na Slovensku v Bratislave, Sdružením trenčiansko-považských poľnohospodárov v Trenčíne, Spolkom statkárov a nájomcov na východnom Slovensku v Michalovciach, Správou štátnych majetkov v Holiči, Správou štátnych majetkov vo Vigfaši a Hospodárskou a lesníckou jednotou v Turčianskom Svätom Martine na strane jednej a Slovenským kresťansko-sociálnym odborovým sdružením, odborom poľnohospodárskych a lesných robotníkov — ústredím v Bratislave na strane druhej.

Text rámcovej smluvy mzdových a pracovných pomerov pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov na rok 1939 je uverejnený v Úradných novinách.

Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister vnútra: Dr. Tuka v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 31.

Vydaná 28. júna 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (139.—141.) 139, Nariadenie o Slovenskej leteckej spoločnosti. — 140, Nariadenie o niektorých opatreniach, týkajúcich sa spolkov a družstiev. — 141, Nariadenie o mimoriadnych opatreniach.

139.

Vládne nariadenie zo dňa 21. júna 1939

o Slovenskej leteckej spoločnosti.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Leteckú dopravu osôb, poštových zásielok, batožiny a tovaru na území i mimo územia Slovenského štátu bude prevádzka Slovenská letecká spoločnosť, účastinná spoločnosť so sídlom v Bratislave, v ktorej Slovenský štát bude mať najmenej 51% účastín.

§ 2.

Slovenskej leteckej spoločnosti sa udeľuje dňom jej vzniku (§ 4) koncesia na prevádzkovanie pravidelných a nepravidelných leteckých liniek, aj mimoriadnych letov na území Slovenského štátu, ďalej na provoz na zahraničných leteckých linkách, nakoľko budú dojednané Slovenským štátom príslušné letecké smluvy (dohody). Súčasne sa tejto spoločnosti udeľuje koncesia na zriadenie cestovných kancelárií. Obe tieto koncesie sa udeľujú na neurčitú dobu, najmenej však na 10 rokov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Koncesie tieto môžu byť odňaté nariadením vlády.

§ 3.

(¹) Právne úkony, spojené so zriadením Spoločnosti (§ 1), sú oslobodené od colníkov a poplatkov.

(²) Spoločnosť (§ 1) nebude podrobená zvláštnej dani zárobkovej v daňovom roku, nakoľko z výťažku príslušného obchodného obdobia nebude vyplácať dividendy (podieľy na zisku).

(³) Spoločnosť (§ 1) je oslobodená na dobu 5 rokov od cla, daní a dávok za lietadlá, letecký materiál, letecké technické súčasti a pohonné hmoty, potrebné pre provoz, nakoľko by sa musely dovážať z cudziny; ďalej je pri leteckej doprave oslobodená od poplatkov: pristávacích, hangárovacích, za poskytovanie služby zabezpečovacej a za službu meteorologickú.

§ 4.

Inak o Slovenskej leteckej spoločnosti platia predpisy obchodného zákona (zák. čl. XXXVII:1875).

§ 5.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; splní ho minister dopravy a verejných prác v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.	Medrický v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	aj za min. dr. Pružinského
Dr. Fritz v. r.	Stano v. r.
aj za ministra Siváka	Čatloš v. r.

140.

Vládne nariadenie zo dňa 21. júna 1939

o niektorých opatreniach, týkajúcich sa spolkov a družstiev.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z.,

o samostatnom Slovenskom štáte, nariaduje:

§ 1.

Toto nariadenie vzťahuje sa na spolky, zriadené podľa nariadenia býv. uh. min. vnútra zo dňa 2. mája 1875, č. 1508 : 1875 — B. M., o zakladaní spolkov, a na družstvá a sväzy družstiev, zriadené podľa ustanovení §§ 223 až 257 zák. čl. XXXVII : 1875 (obchodného zákona) — s výnimkou tých, ktoré prevádzajú úverné obchody alebo poisťovanie — (ďalej „sdrúženia“).

§ 2.

(¹) Ak to vyžaduje verejný záujem, môže ministerstvo vnútra:

1. stanoviť, že ďalšia činnosť sdrúženia sa čini závislou na splnení podmienok, ktoré s ohľadom na verejný záujem zároveň určí;

2. dosadiť pre dozor nad činnosťou sdrúženia alebo činnosťou jeho zariadenia alebo podniku osobitý orgán a vyhradíť jeho schváleniu všetky alebo niektoré usnesenia a rozhodnutia orgánov sdrúženia, ktoré sú bez tohto schválenia neplatné;

3. rozpustiť (odstrániť) všetky alebo niektoré orgány sdrúženia a namiesto nich ustanoviť osobité orgány s pôsobnosťou rozpustených (odstránených) orgánov;

4. slúčiť sdrúženie s iným sdrúžením sledujúcim ten istý alebo podobný účel alebo ich rozpustiť (zrušiť).

(²) Opatrenia podľa odseku 1 oznámi ministerstvo vnútra súdu (úradu) vedúcemu register, v ktorom je sdrúženie zapísané, ktorý ho zapíše do registra a zápis vyhlási na trovy sdrúženia spôsobom predpísaným pre takéto alebo obdobné zápisy.

§ 3.

Slúčenie (likvidácia) sdrúžení podľa § 2, ods. 1, č. 4 vykoná sa podľa platných predpisov, po prípade podľa ustanovení,

ktoré vydá mi isterstvo vnútra v dohode so zúčastnenými ministerstvami. Likvidátori musia byť ministerstvom vnútra schválení; ak odoprie ministerstvo vnútra ich schválenie, môže ich samo menovať a urobiť, čo je potrebné k tomu, aby boli uvedení v svoju funkciu.

§ 4.

Slúčenia (likvidácie) sdrúžení, prevádzané podľa tohto nariadenia, sú oslobodené od všetkých kolkov, poplatkov a dávok za úradné úkony.

§ 5.

Osobám, ustanoveným pre dozor nad činnosťou sdrúženia a pre likvidátorov, môže ministerstvo vnútra priznať na účet sdrúženia odmenu za zvláštne a namáhavé výkony.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom 1. júla 1939; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r. Medrický v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. aj za min. dr. Pružinského

Dr. Fritz v. r. Stano v. r.

aj za ministra Siváka Čatloš v. r.,

141.

Vládne nariadenie zo dňa 21. júna 1939

o predložení účinnosti vládneho nariadenia zo dňa 16. marca 1939, č. 9 SL z., ktorým sa činia mimoriadne opatrenia pre obvod celého Slovenského štátu.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. apríla 1920, č. 300 Sb. z. a n., o mimoriadnych opatreniach v znení zákona zo dňa 10. júla 1933, č. 125 Sb. z.

a n., ktorým sa mení zákon o mimoriad-
nych opatreniach a podľa § 4 zákona zo
dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostat-
nom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Účinnosť vládneho nariadenia zo dňa
16. marca 1939, č. 9 Sl. z., ktorým sa činia

mimoriadne opatrenia pre obvod celého
Slovenského štátu, sa predlžuje na dobu
ďalších 3 mesiacov.

§ 2.

Toto nariadenie platí odo dňa 17. júna
1939 a platí na území celého štátu; splnia
ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

aj za ministra Siváka

Medrický v. r.

aj za min. dr. Pružinského

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 32.

Vydaná dňa 30. júna 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (142.—145.) 142. Nariadenie o rozpustení závodných výborov, závodných rád a revírnej rady a menovaní nových. — 143. Nariadenie, ktorým sa zrušuje zákon o dani z vodnej sily. — 144. Nariadenie o predĺžení zmenečnoprávných lehôt. — 145. Nariadenie o vylúčení Židov z práv na verejné lekárne a o usmernení počtu židovských zamestnancov v lekárňach.

142.

Vládne nariadenie zo dňa 13. júna 1939

o rozpustení závodných výborov, závodných rád a revírnej rady a menovaní nových.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

§ 1.

(¹) Závodné výbory, zvolené podľa zákona zo dňa 12. augusta 1921, č. 330 Sb. z. a n., o závodných výboroch, pozmeneného vládnym nariadením zo dňa 13. júla 1934, č. 181 Sb. z. a n., aj závodné rady a revírna rada (rada zriadencov), zvolené podľa zákona zo dňa 25. februára 1920, č. 144 Sb. z. a n., o závodných a revírnych radách pri banictve, pozmeneného vládnym nariadením zo dňa 13. júla 1934, č. 182 Sb. z. a n., zostávajú vo svojej činnosti len do dňa ustavenia sa nových, vymenovaných podľa tohto nariadenia; týmto dňom sa rozpúšťajú.

(²) Ak by malo dôjsť k voľbe závodného výboru, závodnej alebo revírnej (zriadeneckej) rady po dňu účinnosti tohto nariadenia, voľba sa nevykoná, ale doterajší závodný výbor, pokiaľ závodná — revírna (zriadenecká) — rada, zostanú vo svojej činnosti až do dňa, uvedeného v predchádzajúcom odseku.

§ 2.

(¹) Členov (náhradníkov) závodných výborov vymenuje miestne príslušný politický úrad prvej stolice.

(²) Členov (náhradníkov) závodných rád vymenuje miestne príslušný revírny úrad.

(³) Členov (náhradníkov) revírnej rady (rady zriadeneckej) vymenuje banský kapitanát (hejtmanstvo).

§ 3.

(¹) Návrhy na vymenovanie podľa § 2 podajú ústredia odborových organizácií najneskôr do 30 dní odo dňa účinnosti tohto nariadenia.

(²) Menovanie musí byť vykonané do ďalších 21 dní.

§ 4.

Správy závodov svolajú vymenovaných členov k ustavujúcej schôdzi závodných výborov, pokiaľ závodných rád do 14 dní po tom, čo im došlo oznámenie o menovaní. Ustavujúcu schôdzu revírnej rady volá banský kapitanát do 14 dní po tom, čo vykonal vymenovanie.

§ 5.

O závodných výboroch, závodných radách a revírnej (zriadeneckej) rade, vymenovaných podľa predchádzajúcich ustanovení, platia príslušné právne predpisy, uvedené v § 1, ods. 1 s tou odchýlkou, že úrad, ktorý previedol vymenovanie, môže toto z dôležitých dôvodov kedykoľvek

odvolať a súčasne previesť nové. Menovanie prevedie úrad aj vtedy, keď počet členov a náhradníkov v príslušnom sboře klesol pod polovicu, alebo ak bol tento sbor rozpustený.

§ 6.

Právne predpisy, odporujúce tomuto nariadeniu, sa zrušujú.

§ 7.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra a minister dopravy a verejných prác v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	aj za ministra Čatloša.

143.

Vládne nariadenie zo dňa 26. júna 1939,

ktorým sa zrušuje zákon zo dňa 12. augusta 1921, č. 338 Sb. z. a n., o dani z vodnej sily.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Zákon zo dňa 12. augusta 1921, č. 338 Sb. z. a n., o dani z vodnej sily, sa zrušuje.

§ 2.

Toto nariadenie nadobudne účinnosti dňom 1. júla 1939; vykoná ho minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	Čatloš v. r.

144.

Vládne nariadenie zo dňa 26. júna 1939

o predĺžení zmenečnoprávných lehôt.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., a samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Lehoty k uplatneniu a splneniu zmenečných nárokov sa predlžujú do 31. októbra 1939 ohľadom tých zmeniek, kde niektorá zo zmenečnoprávne zaviazaných osôb alebo zmenečný veriteľ dňa 5. novembra 1938 alebo neskôršie mali svoje bydlisko (sidlo) na území pripojenom k Maďarsku, alebo — dňa 15. marca 1939 alebo neskôršie na tej čiaske bývalej Č. S. R., ktorú tvorily územie Protektorátu Čechy a Morava a Karpatská Ukrajina, ako i na území pripojenom k Maďarsku pri určení východnej hranice Slovenského štátu.

§ 2.

Ustanovenie toto sa vzťahuje i na zmenky, ktoré boli domicilované a splatné u ústavov, ktoré majú sidlo na území Slovenského štátu, ak sú splnené podmienky v § 1 uvedené.

§ 3.

Nariadenie toto nadobudne účinnosti 1. júla 1939; vykoná ho minister pravosúdi so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	Čatloš v. r.

145.**Vládne nariadenie
zo dňa 26. júna 1939**

o vylúčení židov z práv na verejné lekárnice a o usmernení počtu židovských zamestnancov v lekárnach.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Žid (§ 1 vl. nar. zo dňa 18. apríla 1939, č. 63 Sl. z.) nesmie byť majiteľom (spolumajiteľom) alebo koncesionárom (spolukoncesionárom) verejnej lekárne s právom reálnym, radikovaným alebo osobným.

(²) Práva alebo koncesie na verejnú lekáreň s právom reálnym, radikovaným alebo osobným, ktorých majiteľom (spolumajiteľom) alebo koncesionárom (spolukoncesionárom) je žid, sa odnímajú dňom, kedy príslušnú lekáreň prevezme ministerstvom vnútra ustanovený vládny komisár. Ustanovenie vládneho komisára sa uverejní v Úradných novinách.

(³) Práva alebo koncesie na verejnú lekáreň s právom reálnym, radikovaným alebo osobným, ktorých majiteľom (spolumajiteľom) alebo koncesionárom (spolukoncesionárom) nie je síce žid, ale pri obchodnom vedení príslušnej lekárne je v akomkoľvek spoločníckom pomere so židom, podliehajú tiež ustanoveniam tohto nariadenia.

(⁴) Taktiež podliehajú ustanoveniam tohto nariadenia verejné lekárnice s právom reálnym, radikovaným alebo osobným, ktoré sú spravované sirotským, vdovským alebo akýmkoľvek iným právom, pokiaľ nositelia týchto práv sú židia.

§ 2.

(¹) Kým ministerstvom vnútra ustanovený vládny komisár neprevezme lekáreň, ktorá podlieha ustanoveniam § 1,

musí doterajší nositeľ práv k príslušnej lekárnici zaobstarávať potrebné zásoby liekov, liečiv a vôbec materiálu všetkého druhu a postarať sa o nerušený chod príslušnej lekárne.

(²) Od účinnosti tohto nariadenia môžu doterajší nositelia práv k lekárniam, ktorých sa toto nariadenie týka, s týmito právami disponovať len so súhlasom ministerstva vnútra. Dispozície bez tohoto súhlasu sú právne neúčinné a trestné.

(³) Vládny komisár povedie na účet doterajšieho nositeľa práv príslušnú lekáreň až do udelenia odňatého práva alebo koncesie novému koncesionárovi (§ 3, ods. 1) alebo až do jej zlikvidovania (§ 3, ods. 2).

§ 3.

(¹) Na lekáreň, odňatú podľa § 1 (v ďalšom texte „odňatá lekáreň“), môže ministerstvo vnútra podľa voľného uváženia, verejnou súťažou udeliť novému uchádzačovi koncesiu ako osobné právo na verejnú lekáreň. Ministerstvo vnútra vo výnimočných prípadoch môže udeliť takúto koncesiu aj uchádzačovi, u ktorého nie sú splnené predpoklady na kľauzulovanie lekárnického diplomu.

(²) Odňaté lekárnice, na ktoré ministerstvo vnútra nemieni udeliť novému uchádzačovi koncesiu ako osobné právo na verejnú lekáreň, sa zlikvidujú.

§ 4.

(¹) Za odňaté právo k verejnej lekárnici s právom reálnym alebo radikovaným príslúcha majiteľovi peňažná náhrada z Likvidačného lekárnického fondu (§ 7). Výška peňažnej náhrady raz navždy sa určuje 10%-ami ročného priemeru príslušným finančným úradom ustáleného obrátu, docieľeného v príslušnej lekárnici v rokoch 1935, 1936 a 1937. Na prípadnú opravu priznania obrátu, prevedenú po 1. januári 1939 sa neberie zreteľ.

(²) Za odňatú koncesiu na verejnú lekáreň s právom osobným náhrada nepríslúcha.

§ 5.

(¹) Pri udelení koncesie na verejnú lekárňu s osobným právom novému koncesionárovi podľa § 3, ods. 1, je tento povinný zaplatiť do Likvidačného lekárnického fondu pridelový príspevok. Výška pridelového príspevku sa určuje 25%-ami ročného priemeru obratu, určeného podľa § 4, ods. 1.

(²) Nový koncesionár môže pridelový príspevok uhradiť Likvidačnému lekárnickému fondu v splátkach tak, že prvú tretinu príspevku musí vyplatiť hneď pri udelení osobného práva na verejnú lekárňu; ďalšie dve tretiny uhradí v dvanástich rovnakých polročných splátkach bez zúčtenia. Splátky sa majú odovzdať vždy do 15. dňa mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí polroku. Pri nedodržaní splátkového termínu sa predpisujú 5%-ové úroky zo zameškania, ktoré sú spolu s neuhradenou splátkou vymáhateľné Likvidačným lekárnickým fondom politickou exekúciou. Vykonateľnosť výmeru potvrdzuje ministerstvo vnútra.

(³) Ak koncesionár zomre pred vyplatením pridelového príspevku a lekáreň bude preto spravovaná sirotským alebo vdovským právom, neprechádza povinnosť ďalšieho platenia na siroty alebo vdovu; ale nedoplatok pridelového príspevku je povinný zaplatiť koncesionár, ktorý po zániku sirotského alebo vdovského práva nadobudne osobné právo na túto lekárňu. Úroky zo zameškania sa nepredpisujú.

§ 6.

(¹) Nový koncesionár je povinný prevziať všetky zásoby oficiálnych a neoficiálnych liekov a liečiv, k prevádzkovaniu lekárne nevyhnutne potrebných a nepostrádateľne špeciálne liečivá, aj zariadenie odňatej lekárne, a to zásoby v nákupnej cene a zariadenie v odhadnej cene. Prevzatie a určenie ceny zásob a zariadenia, ako aj určenie toho, ktoré lieky a liečivá sú k prevádzkovaniu lekárne nevyhnutne potrebné a ktoré špeciálne liečivá sú nepostrádateľné, vykoná ministerstvom vnútra vymenovaná komisia. Proti rozhodnutiam

tejto komisie je prípustné odvolanie do 15 dní na ministerstvo vnútra.

(²) Cenu zásob a zariadenia zaplatí nový koncesionár do Likvidačného lekárnického fondu v dvanástich rovnakých polročných splátkach pri 5%-nom zúčtení. Pri nedodržaní splátkového termínu, postupuje sa podľa ustanovenia § 5, ods. 2, predposledná veta.

§ 7.

(¹) Cieľom jednotného prevedenia peňažných dispozícií ohľadom odňatých lekární podľa tohto nariadenia zriaďuje sa pri ministerstve vnútra „Likvidačný lekárnický fond“.

(²) Likvidačný lekárnický fond vedie o každej odňatej lekární samostatné „likvidačné konto“ a o nových koncesiách, udelených namiesto podľa tohto nariadenia odňatých lekární, spoločné „pridelové konto“.

(³) Do likvidačného konta príslušnej odňatej lekárne plynú tieto príjmy:

- a) cena za zásoby a zariadenia odňatej lekárne od nového koncesionára s príslušným úrokom, ako aj úroky zo zameškania;
- b) peňažná náhrada za odňaté právo na verejnú lekárňu s právom reálnym alebo radikovaným z pridelového konta.

(⁴) Likvidačný lekárnický fond vyplati z likvidačného konta príslušnej odňatej lekárne prípadné pohľadávky veriteľov proti bývalému nositeľovi práv k nej, a to len do výšky príjmov v bodoch a) a b), ods. 3 uvedených. Prípadný zostatok príjmu na likvidačnom konte sa vyplati bývalému nositeľovi práv k odňatej lekární, ktorej sa likvidačné konto týka.

(⁵) Pri platení pohľadávok veriteľov treba postupovať tak, že v prvom rade treba uhradiť dane a verejné dávky, pohľadávky penzijného ústavu a iných sociálne-poistovacích ústavov, peňažné tresty podľa § 10 tohto nariadenia, platy (mzdy) zamestnancov, prípadné pohľadávky prenajíomníka, dodávateľov lekárnických zásob všetkého druhu a dlžoby, zapísané vo verejných knihách na lekárnach s právom reálnym alebo radikovaným.

(¹) Nakoľko by do likvidačného konta v prospech bývalého nositeľa práv k odňatej lekární zaplatené sumy nepostačily na plnú úhradu v predošlom odseku uvedených pohľadávok, odkazujú sa tam označení veriteľa, ako aj prípadní ďalší veriteľa, na porad práva proti pôvodnému dlžníkovi. Štát, Likvidačný lekárnický fond a nový koncesionár nepreberajú žiadne ručenie za výmienky, dlhy a záväzky bývalých nositeľov práv k odňatým lekárniam.

(²) Do pridelového konta plyní pridelový príspevok od nového koncesionára za udelenú koncesiu na verejnú lekárňu s právom osobným a prípadné úroky zo zameškania.

(³) Z pridelového konta sa vypláti:

a) náhrada za odňaté právo na verejnú lekárňu s právom reálnym alebo radikovaným do likvidačného konta v prospech bývalého nositeľa práv k príslušnej odňatej lekární;

b) odmeny a režijné výdavky Likvidačného lekárnického fondu.

(⁴) Prebytok pridelového konta sa použije na výstavbu štátnych nemocníc.

§ 8.

Odňatím práv alebo koncesie na verejnú lekárňu s právom reálnym, radikovaným alebo osobným podľa § 1, zaniká automaticky i prípadný prenájomný pomer prenajímateľa príslušnej odňatej lekárne. Nárok na odškodné titulom predčasného zrušenia zmluvy smluvnej strane — židovi neprislúcha.

§ 9.

(¹) Počet židov prenajímateľov a zamestnancov verejných lekární s právom reálnym, radikovaným alebo osobným (správca, adjunkt, asistent a praktikant) sa určuje štyrmi percentami z celkového počtu lekárnických plne kvalifikovaných zamestnancov, vedených v evidencii u ministerstva vnútra podľa stavu ku dňu 30. júna 1939. Tento percentuálny pomer musí byť k 1. januáru každého roku zrevidovaný a dôsledne zachovaný tak, aby pomer

nežidovských zamestnancov k židovským zamestnancom bol vždy 96:4.

(²) Ministerstvo vnútra môže v odôvodnených prípadoch na čas nevyhnutnej potreby ponechať židov-prenajímateľov a zamestnancov verejných lekární v ich povolaniach nad počet, ktorý je prípustný podľa ods. 1.

(³) O pojati žida do percenta určeného v ods. 1 a do počtu nad toto percento podľa ods. 2 rozhodne ministerstvo vnútra.

§ 10.

(¹) Priestupku sa dopúšťa a sa trestá politickým úradom prvej stolice peňažným trestom od 1.000 do 100.000 Ks, ktorý v prípade nedobytnosti má sa premeniť na uzamknutie do šesť mesiacov:

a) kto sa previni proti ustanoveniam § 2, ods. 1 a 2 tohto nariadenia;

b) kto, súc podľa tohto nariadenia vylúčený z výkonu svojho povolania v ňom pokračuje;

c) kto v tomto povolaní zamestnáva alebo umožňuje zamestnávať osobu z neho vylúčenú;

d) kto akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo umožňuje osobe, vylúčenej podľa tohto nariadenia, pokračovať v povolaní jej odňatom.

(²) Podmienečný odklad výkonu trestu uloženého podľa tohto paragrafu je vylúčený.

§ 11.

Proti rozhodnutiam ministerstva vnútra, vydaných podľa tohto nariadenia, ponosa na najvyšší správny súd je neprípustná.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čallos v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 33.

Vydaná dňa 1. júla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (146.—147.) 146. Nariadenie o súpise poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve cudzozemských štátnych občanov. — 147. Nariadenie o súpise poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve židov.

146.

Vládne nariadenie zo dňa 21. júna 1939

o súpise poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve cudzozemských štátnych občanov.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

§ 1.

Všetci cudzozemskí štátni občania, ktorí vlastnia na území Slovenského štátu poľnohospodárske nehnuteľnosti, povinní sú prihlásiť ich k súpisu podľa majetkového stavu ku dňu účinnosti tohto nariadenia u ministerstva hospodárstva.

§ 2.

(¹) Vláda Slovenského štátu bude nakladať s týmito nehnuteľnosťami (§ 1) tak, ako budú nakladať vlády príslušného štátu s poľnohospodárskymi nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa vo vlastníctve slovenských štátnych občanov.

(²) Z nehnuteľností cudzozemských štátnych občanov možno odškodniť tých slovenských štátnych občanov a právnické osoby na Slovensku, ktorí zabránim huteľného alebo nehnuteľného majetku alebo zrušením ich práv, boli poškodení cudzím štátom.

(³) Podrobnosti určí vláda nariadením.

§ 3.

Poľnohospodárskou nehnuteľnosťou je pôda orná a iná (pastviny, lúky, záhrady, lesy, rybníky, močiarly a pôda neplodná),

aj obytné a hospodárske budovy a zariadenia, ktoré slúžia k spracovaniu vlastných, prípadne i cudzích poľnohospodárskych (lesných) výrobkov. Za poľnohospodársku nehnuteľnosť sa považuje aj podnik poľnohospodársko-priemyselný, i keď je podnikom právne a hospodársky samostatným, ako sú: liehovary, cukrovary, pivovary, pily, mliekárne, syrárne, sušiarne, škrobárne, kameňolomy, tehelne, mlyny atď.

§ 4.

Prihlásené (§ 1) majú byť k súpisu aj tie nehnuteľnosti, ktoré nie sú v pozemkovej knihe zavedené ako vlastníctvo cudzieho štátneho občana, a nehnuteľnosti, ktoré sú reálnou alebo ideálnou súčiastkou spoluvlastníctva.

§ 5.

(¹) Súpis poľnohospodárskych nehnuteľností vykoná sa na tlačivách, ktoré k tomu cieľu vydá ministerstvo hospodárstva a ktoré každý vlastník nehnuteľnosti je povinný u neho si vyžiadať.

(²) Súpisový hárok má byť doložený uhodnoverneným výťahom z pozemkovej knihy — strany A a B — a opisom katastrálneho hárku; tieto doklady musí si vlastník sám zaopatriť.

(³) Súpisový hárok má obsahovať údaje o osobe vlastníka, o rozsahu majetkovej podstaty podľa katastrálnych čísel a o stave tiarch, ktoré na nehnuteľnosti viaznu.

(⁴) Na osobitom hárku má byť uvedený súpis zariadenia podľa inventáru, keď ide o podniky v smysle 2. vety, § 3.

§ 6.

(¹) Vlastník nehnuteľností, ktorý nebýva na území Slovenského štátu, alebo ktorý z iných príčin nemôže vykonať prihlasovaciu povinnosť, môže si zvoliť splnomocnenca. Splnomocnenca treba vykázat legalizovanou alebo verejnonotárskou plnou mocou, ktorú treba k súpisovej príhláške pripojiť.

(²) V prípade, že vlastník by si takého to splnomocnenca neurčil, vymenuje mu ministerstvo hospodárstva kurátora.

§ 7.

V prípade neplnoletosti alebo kurately vlastníka prechádza prihlasovacia povinnosť na zákonného poručníka alebo kurátora.

§ 8.

(¹) Na návrh ministerstva hospodárstva potrestá politický úrad I. stolice pokutou od 100.— do 50.000.— Ks, premeniteľnou v prípade nedobytnosti na náhradný trest uzamknutia do 6 mesiacov, toho, kto nevykoná prihlasovaciu povinnosť v čase určenom v tomto nariadení, alebo kto predloží súpisový hárok nesprávne alebo neúplne vystavený.

(²) Podmienečný odklad trestu sa vylučuje. Stihateľnosť priestupku sa premlčí v lehote 1 roku.

§ 9.

Hmotnú škodu, ktorá vznikne nesprávnymi údajmi pri súpise, musí nahradiť ten, kto má prihlasovaciu povinnosť.

§ 10.

Súpis nehnuteľností podľa tohto nariadenia má sa vykonať do 60 dní.

§ 11.

Nehnuteľnosti, ktoré podliehajú súpisu podľa tohto nariadenia, nemôžu byť počas súpisu scudzené ani zafaznené alebo dané do arendy bez povolenia ministerstva hospodárstva. Právne jednania proti tomuto zákazu uzavreté sú neplatné.

§ 12.

Okresný súd príslušný podľa polohy nehnuteľností učiní podľa súpisových hárkov, zaslaných ministerstvu hospodárstva na háрку B súpisu podrobenej nehnuteľnosti záznam, že nehnuteľnosť podlieha súpisu podľa tohto nariadenia.

§ 13.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r. Medrický v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. aj za min. dr. Pružinského
Dr. Fritz v. r. Stano v. r.
aj za ministra Siváka. Čatloš v. r.

147.

Vládne nariadenie zo dňa 21. júna 1939

o súpise poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve židov.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Všetci židia, ktorí vlastní na území Slovenského štátu poľnohospodárske nehnuteľnosti, sú povinní prihlásiť ich k súpisu podľa majetkového stavu ku dňu účinnosti tohto nariadenia u ministerstva hospodárstva.

§ 2.

(¹) Za žida sa považuje každý štátny občan, ktorého § 1 vládneho nariadenia zo dňa 18. apríla 1939, č. 63 Sl. z., za žida vyhlásil; ďalej každý cudzozemec, u ktorého sú splnené predpoklady podľa § 1 uvedeného nariadenia, a to i vtedy, keď by podľa zákonov štátu, ktorého je štátnym občanom, za žida nemohol byť považovaný.

(²) Verejná obchodná alebo komanditná spoločnosť sa považuje za židovskú, keď aspoň polovica verejných spoločníkov sú židia.

(³) Účastinná spoločnosť a družstvo sa považujú za židovské:

a) keď aspoň polovica členov správnej rady sú židia alebo

b) keď aspoň polovica základnej istiny patrí židom.

(⁴) Spoločnosť s ručením obmedzeným sa považuje za židovskú:

a) keď aspoň polovica jednatelov sú židia alebo

b) keď aspoň polovica kmenového kapitálu patrí židom.

(⁵) Spolky sa považujú za židovské, keď aspoň polovica členov spolku sú židia alebo bez ohľadu na složené členstva, keď cieľom spolku je napomáhať záujmy židov v hociakom smere (židovské spolky kultúrne, dobročinné a iné).

§ 3.

Poľnohospodárskou nehnuteľnosťou je pôda orná a iná (pastviny, lúky, záhrady, lesy, rybníky, močiarly a pôda neplodná), aj obytné a hospodárske budovy a zariadenia, ktoré slúžia k spracovaniu vlastných, prípadne i cudzích poľnohospodárskych (lesných) výrobkov. Za poľnohospodársku nehnuteľnosť sa považuje aj podnik poľnohospodársko-priemyselný, i keď je podnikom právne a hospodársky samostatným, ako sú: liehovary, cukrovary, pivovary, pily, mliekarne, syrárny, sušiarne, škrobárne, kameňolomy, tehelne, mlyny atď.

§ 4.

Prihlásené (§ 1) majú byť k súpisu aj tie nehnuteľnosti, ktoré nie sú v pozemkovej knihe zavedené ako vlastníctvo žida, a nehnuteľnosti, ktoré sú reálnou alebo ideálnou súčiasťou spoluvlastníctva.

§ 5.

(¹) Súpis poľnohospodárskych nehnuteľností vykoná sa na hárkoch, ktoré k

tomu cieľu vydá ministerstvo hospodárstva a ktoré každý vlastník nehnuteľnosti je povinný si u neho vyžiadať.

(²) Súpisový hárok má byť doložený uhodnoveným výťahom z pozemkovej knihy — strany A a B — a opisom katastrálneho hároku, ktoré doklady musí si vlastník sám zaopatriť.

(³) Súpisový hárok má obsahovať údaje o osobe vlastníka, o rozsahu majetkovej podstaty podľa katastrálnych čísel a o stave tiarch, ktoré na nehnuteľnosti viaznu.

(⁴) Na zvláštnom hároku má byť uvedený súpis zariadenia podľa inventáru, keď ide o podniky v smysle druhej vety, § 3 tohto nariadenia.

§ 6.

(¹) Vlastník nehnuteľnosti, ktorý nebýva na území Slovenského štátu, alebo ktorý z iných príčin nemôže vykonať prihlasovaciu povinnosť, môže si zvoliť splnomocnenca. Splnomocnenca treba vykázat legalizovanou alebo verejnonotárskou plnou mocou, ktorú treba k súpisovej príhláške pripojiť.

(²) V prípade, že vlastník by si takéhoto splnomocnenca neurčil, vymenuje mu ministerstvo hospodárstva kurátora.

§ 7.

V prípade nezletilosti alebo kurately vlastníka prechádza prihlasovacia povinnosť na zákonného poručníka alebo kurátora.

§ 8.

(¹) Na návrh ministerstva hospodárstva potrestá politický úrad prvej stolice pokutou od 100.— do 50.000.— Kč, premeniteľnou v prípade nedobytnosti na náhradný trest uzamknutia do 6 mesiacov toho, kto nevykoná prihlasovaciu povinnosť v čase určenom v tomto nariadení, alebo kto predloží súpisový hárok ne správne alebo neúplne vystavený.

(²) Podmienečný odklad trestu sa vyklučuje. Stíhateľnosť priestupku sa premlčí v lehote 1 roku.

§ 9.

Hmotnú škodu, ktorá vznikne nesprávnymi údajmi pri súpise, musí nahradiť ten, kto má prihlasovaciu povinnosť.

§ 10.

Súpis nehnuteľností podľa tohto nariadenia má sa vykonať do 60 dní.

§ 11.

Nehnuteľnosti, ktoré podliehajú súpisu podľa tohto nariadenia, nemôžu byť scudzené ani zatažené alebo dané do árendy bez povolenia ministerstva hospodárstva; právne jednania proti tomuto zákazu uzavreté sú neplatné.

§ 12.

Okresný súd, príslušný podľa polohy nehnuteľnosti, učiní podľa súpisových hárkov zaslaných ministerstvu hospodárstva na hárku. B súpisu podrobenej nehnuteľnosti záznam, že nehnuteľnosť podlieha súpisu podľa tohto nariadenia.

§ 13.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Medrický v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. aj za min. dr. Pružinského.

Dr. Fritz v. r.

Stano v. r.

aj za ministra Siváka. Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 34.

Vydaná dňa 4. júla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (148.—154.) 148. Zákon o štátnom znaku, štátnej pečati, štátnej vlajke a štátnej zástave. — 149. Zákon o cestovnom ruchu. — 150. Nariadenie o úprave vojenskej povinnosti židov. — 151. Nariadenie o dočasnom zákaze niektorých výplat zo zaopatrovacích zariadení pre prípad choroby, invalidity, staroby a úrazu. — 152. Nariadenie o doplnení vládnych nariadení k platovému zákonu. — 153. Nariadenie o niektorých opatreniach na zveľadenie mliečnej výroby. — 154. Nariadenie o zrušení niektorých pamätných dní.

148.

Zákon zo dňa 23. júna 1939

o štátnom znaku, štátnej pečati, štátnej vlajke a štátnej zástave.

Slovenský snem usniesol sa na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Znak Slovenskej republiky je tento: na červenom (cinober tmavý) zahrotenom štíte tri belasé (parížska belasá) končisté vrchy; na prostrednom vyššom vrchu je vztýčený strieborný kríž patriarchov; ramená kríža sú na koncoch mierne rozšírené.

(²) Podrobnosti znaku sú zjavné z prílohy A a B k tomuto zákonu.

§ 2.

(¹) Na štátnej pečati je vyobrazený štátny znak (§ 1) s kruhopisom: „Pečať Slovenskej republiky“. Priemer pečati je 45 mm (príloha C).

(²) Štátnou pečatou sa pečati pri slávnostných príležitostiach.

(³) Pečať Slovenskej republiky uschováva predseda vlády.

§ 3.

(¹) Štátna vlajka sa skladá z troch rovnobežných polí v tomto poradí: biele, belasé (parížska belasá), červené (cinober tmavý).

(²) Pomer jednotlivých častí vlajky je zjavný z prílohy D k tomuto zákonu.

§ 4.

Štátna zástava sa podobá štátnej vlajke, ale na rozdiel od tejto je tesne pripevnená na žrd a pomer jej dĺžky a šírky sa prispôbuje okolnostiam (výška domu, šírka ulice atď.).

§ 5.

Štátne úrady, súdy, ústavy a podniky užívajú úradnú pečať, na ktorej je vyobrazený štátny znak (§ 1). V kruhopise je označenie príslušného úradu (súdu, ústavu, podniku) a jeho sídlo. Toto označenie treba uviesť vo všetkých prípadoch na prvom mieste v jazyku slovenskom. Priemer tejto pečati určia príslušné ústredné úrady; nesmie však dosahovať rozmerov štátnej pečati.

§ 6.

(¹) Doterajšie právne ustanovenia, pokiaľ odporujú tomuto zákonu, sa zrušujú.

(²) Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho vláda, ktorá nariadením vydá ďalšie, podrobnejšie predpisy o užívaní štátneho znaku, štátnej pečati, vlajky a zástavy.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fríz v. r.

Medrický v. r.

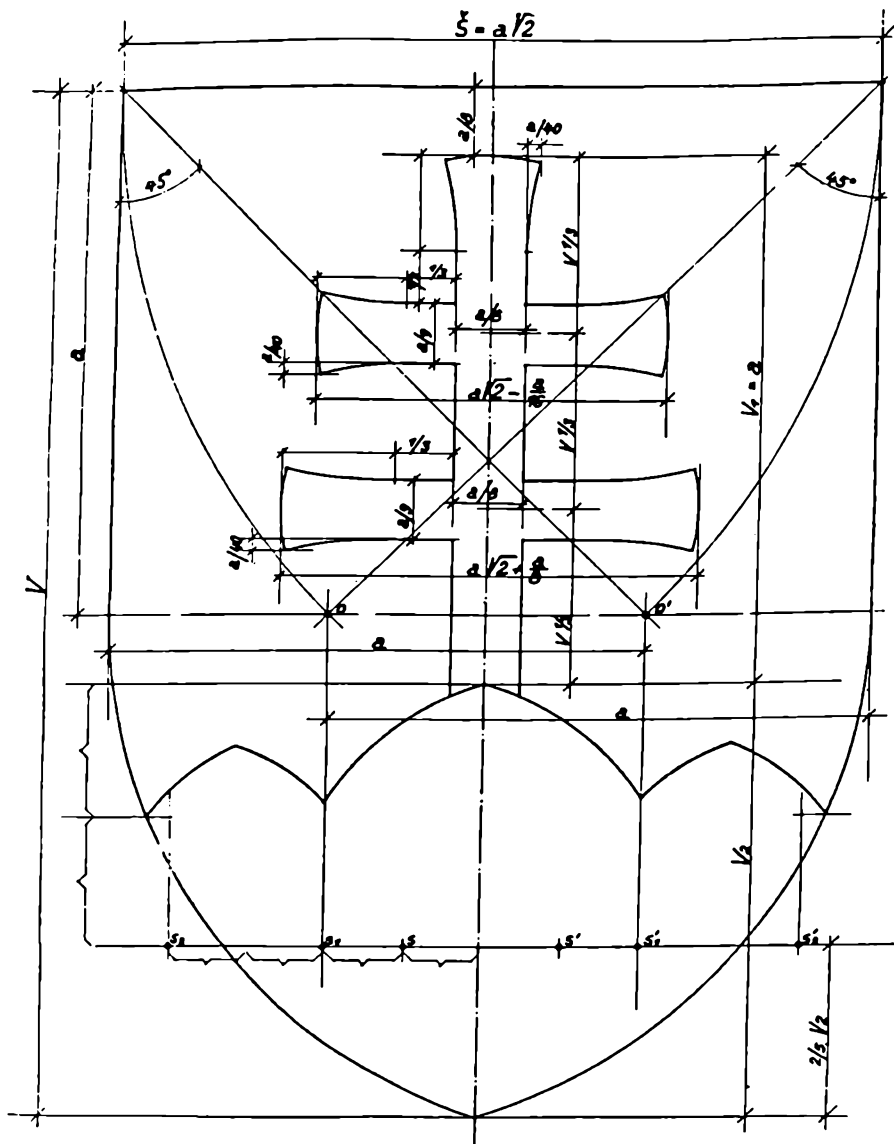
Stano v. r.

Čatloš v. r.

Znak Slovenskej republiky.

Príloha A)

(Sostavovací náčrt.)

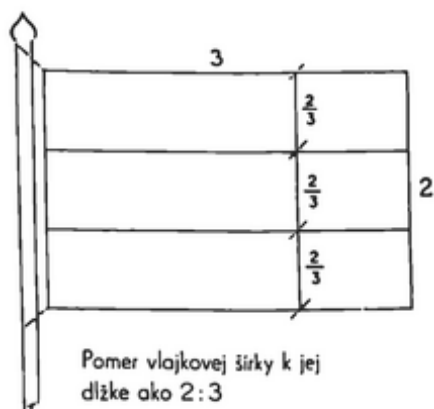
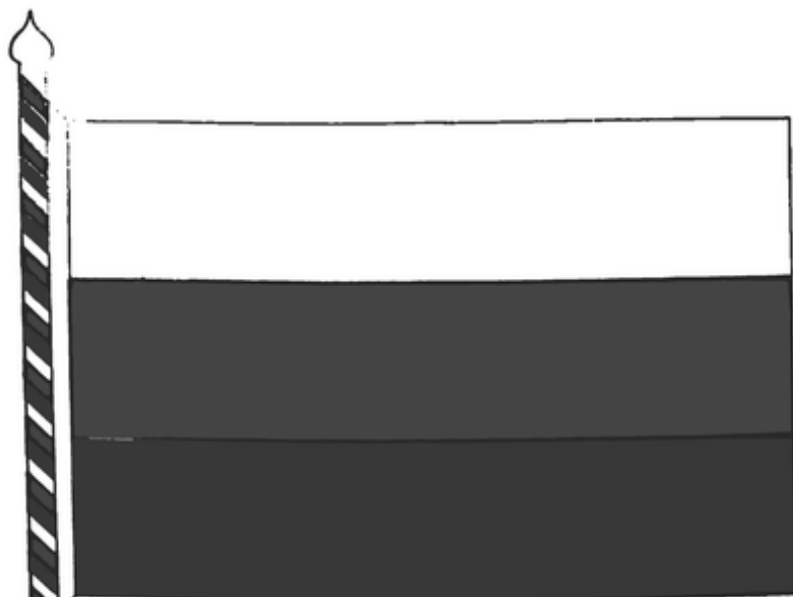
Približné pomery:

$$\xi \doteq \frac{7}{5} a$$

$$V \doteq a (\doteq 2a)$$

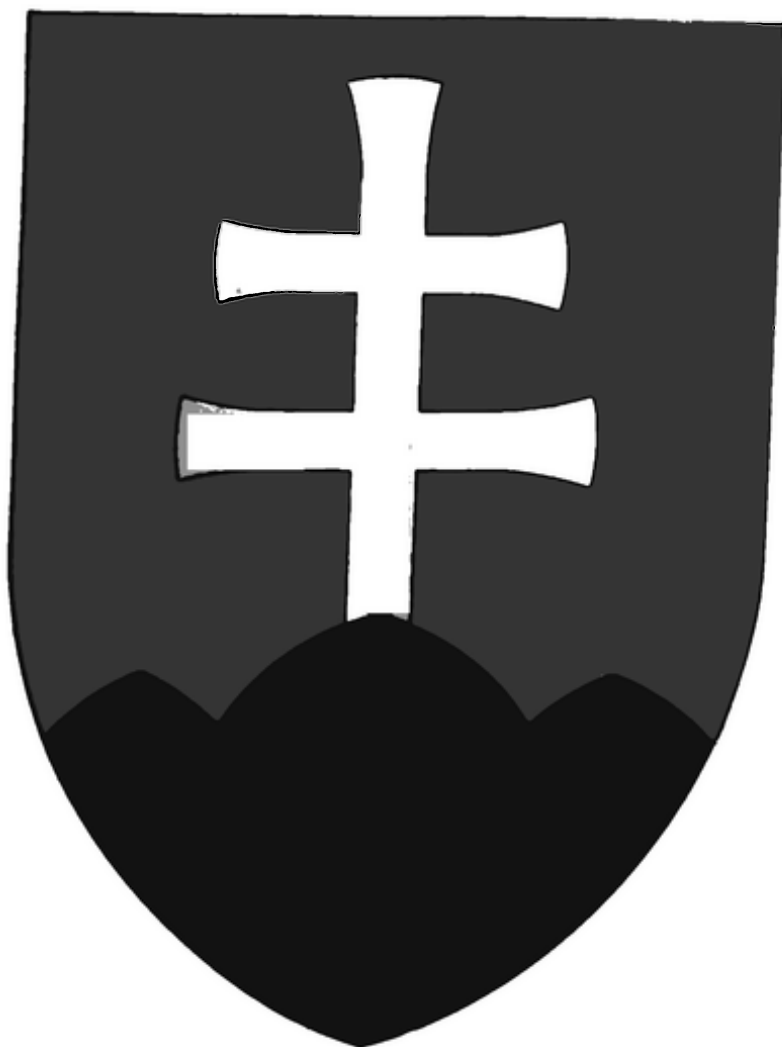
$$\frac{\xi}{V} \doteq \frac{5}{7} (\doteq \frac{7}{10})$$

Pomery v zátvorkách sú veľmi približné.

Pomer vlajkovej šírky k jej
dĺžke ako 2:3

Znak Slovenskej republiky

Príloha C)

149.**Zákon
zo dňa 23. júna 1939****o cestovnom ruchu.**

Slovenský snem usniesol sa na tomto zákone:

Diel prvý.**Organizácia starostlivosti
o cestovný ruch.****§ 1.**

Ministerstvu hospodárstva sa ukladá starať sa o cestovný ruch, najmä:

- a) zabezpečovať technické a hospodárske predpoklady cestovného ruchu,
- b) vymedzovať oblasti správnych celkov starostlivosti o cestovný ruch,
- c) čistiť a starať sa o informačnú a propagačnú službu cestovného ruchu.

§ 2.

(¹) Pre výkon starostlivosti o cestovný ruch a informačnej a propagačnej služby cestovného ruchu sa zriaďuje Riaditeľstvo pre cestovný ruch pri ministerstve hospodárstva.

(²) Organizáciu tohto riaditeľstva určí vláda nariadením.

§ 3.

Záujemci o cestovný ruch.

(¹) Podľa tohto zákona záujemcom o cestovný ruch je, kto v svojom podniku alebo povolani zárobkovo ťaží z cestovného ruchu.

(²) Zájemcov o cestovný ruch určí minister hospodárstva vyhláškou.

(³) Ak je v konkrétnom prípade pochybnosť alebo spor o tom, či je niekto záujemcom o cestovný ruch, rozhodne politický úrad I. stolice.

(⁴) Záujemci o cestovný ruch sú povinní sdružovať sa podľa ustanovenia tohto zákona (§§ 4 a 5). Tieto sdruženia sú právnickými osobami.

(⁵) Na Slovenské štátne železnice, Slo-

venskú poštu sa ustanovenie odseku 1 nevzťahuje.

§ 4.

Miestne sbory pre cestovný ruch.

(¹) Riaditeľstvo (§ 2) môže zriadiť pre každú obec, v ktorej má cestovný ruch väčší rozsah, alebo pre viac takých obcí správneho obvodu, obyčajne toho istého okresného úradu, miestny sbor pre cestovný ruch. Jeho členmi sú záujemci o cestovných ruch v príslušnom obvode.

(²) Ulohou miestneho sboru je rozširovať záujem o cestovný ruch, vhodnými prostriedkami obstarávať miestnu informačnú a propagačnú službu a starať sa o predpoklady cestovného ruchu vo vlastnom obvode.

(³) Administratívne úrady I. stolice a orgány verejnej správy pri pokračovaní o veciach cestovného ruchu v obvode miestneho sboru povinné sú ho vypočúť, po prípade na ústne pokračovanie pozvať.

(⁴) Výbor miestneho sboru sa skladá z volených členov a zo zástupcov obce (obcí), miestnych štátnych úradov (orgánov), ustanovizní a podnikov, a zástupcov verejnej správy a korporácií, ktoré môžu činne prispievať k vývinu cestovného ruchu. Títo zástupcovia majú práva riadnych členov výboru, ale môže ich byť najviac toľko, ako volených členov.

(⁵) Zániknutie miestneho sboru vysloví Riaditeľstvo (§ 2) na návrh oblastného sboru (§ 5) a rozhodne o jeho majetku.

§ 5.

Oblastné sbory pre cestovný ruch.

(¹) V každej oblasti (§ 1, ods. 1, písm. b) môže Riaditeľstvo (§ 2) zriadiť oblastný sbor pre cestovný ruch. Jeho členmi sú v oblasti zriadené miestne sbory.

(²) Ulohou oblastného sboru je zaisťovať spoluprácu miestnych sborov, podávať informácie, starať sa o propagáciu oblastnú a podporovať všeobecne osočné zariadenia a podniky, slúžiace v oblasti cestovného ruchu.

(¹) Výbor oblastného sboru sa skladá z volených členov a zo zástupcov štátnych úradov (orgánov), ustanovizní a podnikov, a zástupcov verejnej správy a korporácií, ktoré môžu činne prispievať k vývinu cestovného ruchu v oblasti. Títo zástupcovia majú práva riadnych členov výboru, ale môže ich byť najviac toľko, ako volených členov.

§ 6.

Spolupráca odborných organizácií a korporácií.

Odborné organizácie a korporácie, ktoré majú záujem na cestovnom ruchu, sú povinné spolupracovať s Riaditeľstvom (§ 2), prípadne vykonávať úlohy, ktoré im sverí.

§ 7.

Organizačné štatúty sborov.

(¹) Složené, ustavenie a pôsobnosť sborov a ich orgánov podrobne upraví ministerstvo hospodárstva organizačnými štatútmi.

(²) Orgánmi sborov sú: valné zhromaždenie, nim volený výbor, predseda a revízi.

(³) Organizačné štatúty majú obsahovať najmä podrobnejšie predpisy o ciele, názve, sídle a obvode sborov, o rokovaní jazyku, vzniku a zániku členstva, o právach a povinnostiach členov, o voľbách, svolávaní a rokovaní sborových orgánov, podmienkach ich usnášania, o určení a vyberaní členských príspevkov, poriadkových pokutách a o spravovaní majetku.

(⁴) Cudzí štátny občan môže zastávať funkciu podľa tohto zákona len so súhlasom okresného úradu.

(⁵) Členstvo v týchto orgánoch je funkciou čestnou. Organizačný štatút určí, či a ako sa majú hradíť hotové výlohy.

§ 8.

Príjmy sborov.

(¹) Príjmy miestnych sborov sú:

a) členské príspevky (ods. 3),

b) príspevok obce (obci). Jeho výšku určí každoročne obecné zastupiteľstvo.

(²) Príjmy oblastných sborov sú:

a) členské príspevky miestnych sborov,

b) príspevky sväzov územnej samosprávy (okrem obci).

(³) Členovia miestnych sborov sú povinní prispievať na úhradu potrieb pre plnenie úloh určených organizačnými štatútmi. Výšku príspevkov určí valné zhromaždenie miestneho sboru na základe rozpočtu a podľa rozsahu podniku alebo významu povolania. Ročný členský príspevok členov miestnych sborov má čímiť najmenej 12 Ks.

(⁴) Miestne sbory sú povinné platiť oblastným sborom príspevok, ktorého výšku určí valné zhromaždenie oblastného sboru. Spôsob rozvrhnutia tohto príspevku na miestne sbory určí organizačný štatút.

(⁵) Členské príspevky, nezaplatené zavčas, vymáhajú sa administratívnou exekúciou.

(⁶) Hospodárstvo miestneho sboru podlieha dozoru oblastného sboru, hospodárstvo oblastného sboru dozoru ministerstva hospodárstva. Dozorný orgán (úrad) má právo hocikedy nazrieť do všetkých kníh, účtov a iných písomností a vyhradiť si schránku rozpočtu i účtovnej uzávierky.

Diel druhý.

Osobitná podpora starostlivosti
o cestovný ruch.

§ 9.

Úprava informačného a propagačného materiálu.

Sväzky územnej samosprávy, korporácie a podniky (§ 3 ods. 2), ktoré vydávajú alebo rozširujú informačný a propagačný materiál v záujme cestovného ruchu, sú povinné dbať na úpravy, ktoré vyhlási ministerstvo hospodárstva v Úradných novinách.

§ 10.

Evidencia.

(¹) Záujemci o cestovný ruch a sbory sú povinné na vyzvanie oznámiť minister-

stvu hospodárstva údaje o skutočnostiach významných pre cestovný ruch, ako aj o jeho stave a vývine. Ak ide o číselné údaje rázu štatistického, dohodne sa ministerstvo hospodárstva vopred so štátnym úradom štatistickým. Získané údaje možno vo verejnosti a proti tretím osobám použiť len, ak tieto údaje nemajú znakov, ktoré by poukazovali na určitý podnik.

(²) Zaujemci o cestovný ruch a sbory sú povinné poslať Riaditeľstvu (§ 2) 5 výťažkov nimi vydaného informačného a propagačného materiálu a to do 14 dní po dodaní. Tlačové predpisy o predkladaní povinných výťažkov zostávajú týmto nezmenené.

(³) Verejné úrady a Národná banka slovenská posúľ ministerstvu hospodárstva vyhlášky a výnosy zásadnej povahy, týkajúce sa cestovného ruchu, ak nie sú vyhlásené v Slovenskom zákonníku, alebo uverejnené v Úradných novinách.

§ 11.

Turistické značkovanie hradsých, ciest a chodníkov.

(¹) Vlastníci i držiteľia nehnuteľností sú povinní bezplatne trpieť turistické značkovanie hradsých, ciest a chodníkov, idúcich po ich pozemkoch alebo vedľa nich, a sú povinní vyvarovať sa opatrení, ktoré by turistické značkovanie marily; značkováním nesmie trpieť riadne hospodárenie na týchto pozemkoch. O rozsahu povinnosti trpieť takéto obmedzenia a o náhrade prípadne spôsobenej zvláštnej škody rozhodujú v prípade sporu riadne súdy.

(²) Riaditeľstvo (§ 2) určí, kto a ako má právo značkovať hradské, cesty a chodníky.

(³) Predpisy o vstupe na železničné pozemky zostávajú nedotknuté.

(⁴) Kto poškodil turistické značkovanie alebo podnikol na hradsých, cestách a chodníkoch alebo v ich susedstve čokoľvek, čo by ho marilo, ako aj tí, čo turistické značkovania robia samovoľne, sú bez ujmy trestného stíhania povinní nahradiť

škodu, vzniklú s obnovením predošlého stavu.

Diel tretí.

Trestné ustanovenia.

§ 12.

(¹) Priestupok podľa tohto zákona spácha:

a) kto koná proti predpisu § 9,
b) kto odopiera, nesprávne alebo neúplne podáva údaje o skutočnostiach významných pre cestovný ruch a o jeho stave a vývine (§ 10, ods. 1),

c) záujemca o cestovný ruch, ktorý do 14 dní po dodaní neposlal Riaditeľstvu (§ 2) 5 výťažkov informačného a propagačného materiálu (§ 10, ods. 2),

d) kto koná proti predpisu § 11, ods. 1, alebo kto podnikne na hradsých, cestách a chodníkoch a v ich susedstve hocičo, aby maril značkovanie, ako aj ten, kto značkuje samovoľne (§ 11, ods. 4).

(²) Priestupky podľa tohto zákona, ako i nariadení podľa neho vydaných, trestajú bez ujmy súdneho stíhania podľa platných predpisov okresné úrady pokutou do 5000 Kč. Pre prípad nedobytnosti pokuty nech sa súčasne uloží náhradný trest zavretia podľa miery zavinenia do 14 dní.

Diel štvrtý.

Prevádzacie ustanovenie.

§ 13.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

150.**Vládne nariadenie
zo dňa 21. júna 1939**

o úprave vojenskej povinnosti židov.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Všetci židia (§ 1 vládneho nariadenia zo dňa 18. apríla 1939, č. 63 Sl. z.) — dôstojníci, rotmajstri a mužstvo sa preraďujú z vojenskej prezenčnej služby na čas ich povinnosti k nej do osobitých pracovných útvarov.

§ 2.

Do pracovných útvarov sa zaradia židia-záložníci všetkých kategórií, ktorí podľa § 22 zákona zo dňa 19. marca 1920, č. 193 Sb. z. a n. — branný zákon — sú povinní k cvičeniu v zbrani (k služobnému cvičeniu).

§ 3.

Počet, dislokáciu, pracovný program a iné podrobnosti pracovných útvarov určí ministerstvo národnej obrany.

§ 4.

Židia prepustení z vojenskej služby podľa vládneho nariadenia zo dňa 24. apríla 1939, č. 74 Sl. z., o vylúčení židov z verejných služieb, a židia všetkých vojenských kategórií v zálohe okrem doby svojho zaradenia do pracovných útvarov nesmú nosiť vojenskú rovnosť, ani používať označenia vojenských hodností.

§ 5.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. aj za min. dr. Pružinského
Dr. Fritz v. r. Stano v. r.
aj za mi. istra Siváka Čatloš v. r.

151.**Vládne nariadenie
zo dňa 26. júna 1939**

o dočasnom zákaze niektorých výplat zo zaopatrovacích zariadení pre prípad choroby, invalidity, staroby a úrazu.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte nariaďuje:

§ 1.

Až do ďalšej úpravy sa zakazuje výplata zaplatených poistných príspevkov, zákupných čiastok, premiových rezerv a akýchkoľvek iných nárokov a ich prísľušenstva zo zaopatrovacích zariadení (penzijné fondy, nadlepšovacie ústavy, pokladne atď.), zriadených podľa §§ 119 a 121 zákona zo dňa 21. februára 1929, č. 26 Sb. z. a n., o penzijnom poistení súkromných zamestnancov vo vyšších službách, alebo podľa článku L zákona zo dňa 21. apríla 1932, č. 54 Sb. z. a n., keď sa poistenec vysťahoval, alebo sa mieni vysťahovať z územia Slovenského štátu.

§ 2.

Súd z úradnej moci preruší pokračovanie v sporoch, ktorými sa uplatňujú nároky v § 1 uvedené.

§ 3.

Toto nariadenie platí odo dňa 14. marca 1939; vykoná ho minister vnútra a pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Durčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Sivák v. r. Čatloš v. r.

152.**Vládne nariadenie
zo dňa 26. júna 1939,**

ktorým sa dopĺňa vládne nariadenie zo dňa 15. júla 1927, 103 Sb. z. a n., o úrad-

nických kategóriách a úradných tituloch, a vládne nariadenie zo dňa 10. júla 1931, č. 132 Sb. z. a n., o osobitých podmienkach pre ustanovenie úradníckym čakaťom alebo úradníkom a pre povýšenie úradníka v jednotlivých úradníckych kategóriách a služobných oboroch.

Vláda Slovenského štátu nariaďuje podľa § 4, ods. 3, § 5, ods. 2, § 7, ods. 1, § 9, ods. 1, § 17, ods. 3 a § 21, ods. 1 zákona zo dňa 24. júna 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úprave platových a niektorých slu-

žobných pomerov štátnych zamestnancov (platového zákona), a podľa § 11 zákona zo dňa 25. januára 1914, č. 15 r. z., o služobnom pomere štátnych úradníkov a štátnych zriadencov (služobnej pragmatiky):

§ 1.

Príloha vládneho nariadenia zo dňa 15. júla 1927, č. 103 Sb. z. a n., o úradníckych kategóriách a úradných tituloch, sa dopĺňa takto:

V obore štátnej správy (rezortu)	v služ. triede	sa zriaďuje kategória úradníckej služby	pre služobný obor (úrad)	a predpisuje sa pre ustanovenie na služ. miesto zásadne ako predbežné vzdelanie	titulový prídomok podľa § 10, prípadne zvláštny úradný titul podľa § 7, ods. 1, e)	do kategórie sa prevádzajú podľa § 3 úradníci.
1	2	3	4	5	6	7
Ministerstvo národnej obrany	III.	pomocná správna	ministerstvo (HVV — hlavné vojenské veliteľstvo) a vyššie veliteľstvá	absolvovanie 4 nižších tried strednej školy alebo jednoročného náukobehu, spojeného s obč. školou a v oboch prípadoch ešte úspešný výkon odb. skúšky, alebo absol. obč. školy a 2-roč. odb. školy.	pomocnej správnej služby	—

§ 2.

Príloha vládneho nariadenia zo dňa 10. júla 1931, č. 132 Sb. z. a n., o osobitých podmienkach pre ustanovenie úradníckym čakaťom alebo úradníkom a pre povýšenie úradníka v jednotlivých úradníckych kategóriách a služobných oboroch, sa dopĺňa takto:

V obore štátnej správy (rezortu)	v služobnej triede	v kategórii úradníkov služby	sa stanovujú osobitné podmienky pre: 1. ustanovenie a) čakaťom b) úradníkom 2. povýšenie
			Ø
Ministerstva národnej obrany	III.	pomocnej správnej	1. a) absolvovanie 4 tried strednej školy alebo jednoročného náukobehu spojeného s občianskou školou alebo absolvovanie občianskej školy a aspoň 2-ročnej odbornej školy, b) úspešný výkon ustanovovacej skúšky.

§ 3.

Toto nariadenie platí od 1. apríla 1939; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.,

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

153.

**Vládne nariadenie
zo dňa 26. júna 1939**

**o niektorých opatreniach na zveľadenie
mliečnej výroby.**

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Za účelom zveľadenia mliečnej výroby, zaistenia primeraných cien mlieka a mliečnych výrobkov a riadneho zásobovania obyvateľstva týmito výrobkami upravuje sa ich výroba a obchod s nimi podľa ustanovení nižšie uvedených.

(²) Mliekom a mliečnymi výrobkami podľa tohto nariadenia sa rozumie mlieko kravské a výrobky z neho.

(³) Mliekarnou podľa tohto nariadenia rozumie sa podnik, ktorý kupuje, spracuje a predáva mlieko alebo mliečne výrobky, bez ohľadu na to, či spracuje a prepredáva len mlieko vlastnej výroby alebo skupuje mlieko od iných výrobcov mlieka, keď je riadne zariadený s hľadiska mliekarskej techniky a hygieny, je opatrený potrebným chladiacim zariadením a vedený odborne kvalifikovanou silou. Osvedčenie o spôsobilosti mliekarny podľa § 10, ods. 2 vládneho nariadenia zo dňa 20. apríla 1934, č. 75 Sb. z. a n., o výrobe mlieka a výrobkov z mlieka a obchode s týmito potravinami, vydáva ministerstvo hospodárstva po predchádzajúcej prehliadke mliekarny.

§ 2.

(¹) Na vykonávanie niektorých úloh, plynúcich z tohto nariadenia, zriaďuje sa Mliekarský syndikát (v ďalšom „Syndikát“).

(²) Členmi Syndikátu sú piati zástupcovia chovateľov kráv a piati zástupcovia mliekarní. Každý člen má svojho náhradníka. Členov i náhradníkov menuje minister hospodárstva. Funkciou členov Syndikátu je čestná; hradia sa im len hotové výdavky, spojené s výkonom funkcie.

(³) Úlohou Syndikátu je najmä:

a) usmerňovať mliečnu výrobu, organizovať sber mlieka, rozdeľovať ho účelne do jednotlivých mliekarní a starať sa o účelné spracovanie mlieka na mliečne výrobky a o ich distribúciu podľa jednotného plánu;

b) podávať ministerstvu hospodárstva návrhy a dobrozdania o zriadení nových mliekarní alebo ich prestavbe alebo o ich slúčení, o zavedení povinnej dodávky mlieka v jednotlivých obciach alebo oblastiach, o zákaze výroby masla v poľnohospodárskych závodoch (tzv. masla sedliackeho) v jednotlivých obciach alebo oblastiach, o normalizačných predpisoch pre jednotlivé mliečne výrobky a o úprave zásobovania miest mliekom;

c) navrhovať ministerstvu hospodárstva odberné a predajné ceny mlieka a mliečnych výrobkov. Ceny stanoví ministerstvo hospodárstva v dohode s ministerstvom vnútra a uverejní v Úradných novinách;

d) podávať ministerstvu hospodárstva dobrozdania o dovoze a vývoze mlieka a mliečnych výrobkov;

e) podávať ministerstvu hospodárstva zprávu o stave mliečnej výroby a zásoch mliečnych výrobkov;

f) vykonávať dozor vlastnými orgánmi nad dodržiavaním ustanovení tohto nariadenia.

(¹) Syndikát nemôže obchodovať ani na vlastný, ani na cudzí účet.

(²) Usnesenia Syndikátu a spisovú agendu vybavuje kancelária Syndikátu. Výdavky spojené s činnosťou Syndikátu uhrádza mliekarne príspevkami, výšku ktorých určí ministerstvo hospodárstva po vypočítaní Syndikátu. Dĺžne príspevky, potvrdené čo do vykonateľnosti Syndikátom, vymáhajú sa politickou exekúciou.

(³) Syndikát rokuje podľa rokovacieho poriadku, ktorý schváli a v Úradných novinách vyhlási ministerstvo hospodárstva.

(⁴) Všetky podania Syndikátu, i jeho výkazy, zápisy a knihy sú oslobodené od kolkov a poplatkov.

§ 3.

(¹) Na zaistenie primeraných cien mlieka a mliečnych výrobkov zriaďuje sa pri Syndikáte vyrovnávací mliečny fond (v ďalšom „fond“), ktorý nie je samostatnou právnickou osobou; fond spravuje Syndikát.

(²) Do fondu prispievajú:

a) majitelia mliekarní;

b) chovatelia kráv, ktorí mlieko predávajú priamo spotrebiteľom (§ 6, ods. 4), v pomere k množstvu mlieka takto predaného, nakoľko ich Syndikát od tohto prispievania neoslobodí.

(³) Výšku príspevku do fondu stanoví ministerstvo hospodárstva po vypočítaní Syndikátu. Dĺžne príspevky, potvrdené čo do vykonateľnosti Syndikátom, vymáhajú sa politickou exekúciou.

(⁴) Všetky mliekarne a osoby uvedené v ods. 2, písm. b) sú povinné viesť záznamy o výrobe, prijíma a spracovaní mlieka podľa úprav Syndikátu. Orgánom Syndikátu musí byť umožnené nahliadnuť do týchto záznamov, kedykoľvek o to požiadajú.

(⁵) Prostriedky fondu sa použijú:

a) na príplatky mliekarniam k cenovému vyrovnaniu mlieka;

b) na zaokrytie cenových rozdielov, ktoré vzniknú pri vývoze prípadných prebytkov mliečnych výrobkov do cudziny;

c) na čiastočné hradenie dovozného za mlieko, dovážané do konzumných stredísk z miest vzdialenejších;

d) na uhradenie výdavkov, spojených so spravovaním fondu;

e) na zakladanie nových družstevných mliekarní.

(⁶) Fond je oslobodený od akýchkoľvek daní, dávok a poplatkov, nakoľko vykonáva úkony pre verejné účely podľa tohto nariadenia.

§ 4.

(¹) Všetky mliekarne sdužia sa vo Sväze mliekarní (v ďalšom „Sväz“). Členstvo vo Sväze je povinné.

(²) Sväz je hospodárske svojpomocné družstvo. Platia preň všetky predpisy o družstvách. Sväz podlieha dozoru ministerstva hospodárstva, ktoré tiež schvaľuje jeho stanovy.

(³) Sväzu prislúcha najmä:

a) starosť o speňaženie prebytočného mlieka a mliečnych výrobkov členských mliekarní;

b) výhradný dovoz mlieka a mliečnych výrobkov z cudziny a ich predaj prvému odberateľovi a výhradný vývoz mlieka a mliečnych výrobkov do cudziny;

c) navrhovať percipientov z fondu (§ 3, ods. 5).

(⁴) Ministerstvo hospodárstva môže po vypočítaní Syndikátu zbaviť Sväz výhradného práva dovozu a vývozu mlieka a mliečnych výrobkov, ak nedodrží úpravy ministerstva hospodárstva alebo Syndikátu, a môže toto právo preniesť na iné družstvo.

§ 5.

(¹) Všetky jestvujúce mliekarne, ktoré chcú ďalej vyvíjať činnosť, musia sa do 30 dní odo dňa účinnosti tohto nariadenia prihlásiť u Syndikátu k záznamu do soznamu mliekarní.

(²) K zriadeniu nových mliekarní, k prestavbe alebo slúčeniu jestvujúcich mliekarní je potrebné svolenie ministerstva hospodárstva, ktoré pred rozhodnutím vypočúje Syndikát.

(³) Živnostenský úrad môže zaviesť pokračovanie o ohláske živnosti, pokiaľ pokračovanie o schválení mliekarnie podľa hlavy III. živnostenského zákona až potom, keď bolo dané svolenie podľa ods. 2.

(⁴) Ministerstvo hospodárstva môže po vypočutí Syndikátu nariadiť dodávateľom mlieka určitej oblasti zriadenie nových družstevných mliekarní alebo slúčenie a prestavbu už jestvujúcich družstevných mliekarní a stanoviť, že náklady s tým spojené majú sa uhradiť členskými podielmi dodávateľov mlieka príslušnej dodávkovej oblasti. Takéto nariadenie uverejní ministerstvo hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách.

§ 6.

(¹) Ministerstvo hospodárstva môže nariadiť po vypočutí Syndikátu, že chovatelia kráv v určitých obciach alebo oblastiach sú povinní mlieko, ktoré nespotrebujú vo vlastnej domácnosti, dodať do určitých mliekarní. Taktiež môže ministerstvo hospodárstva v určitých obciach alebo oblastiach zakázať výrobu masla v poľnohospodárskom závode (tzv. masla sedliackeho), nakoľko toto maslo nie je určené pre vlastnú spotrebu domácnosti výrobcu. Mliekarne sú povinné im dodať mlieko prevziať. Takéto opatrenia uverejní ministerstvo hospodárstva vyhláškou v Úradných novinách.

(²) Odberné ceny mlieka, dodaného podľa ustanovenia ods. 1, aj podmienky platobné a dodacie stanoví ministerstvo hospodárstva po vypočutí Syndikátu.

(³) Dohodou chovateľa s mliekarnou môže byť povinná dodávka mlieka zmenená v povinnú dodávku smotany.

(⁴) Ustanovenie ods. 1 nedotýka sa predaju mlieka a masla priamo spotrebiteľom, nakoľko je predávané mlieko a maslo vlastnej výroby stálym odberateľom v obci výroby.

§ 7.

(¹) Za účelom zlepšenia akosti a docieľenia výrobného štandardu jednolitivých druhov mlieka a mliečnych výrobkov vydá ministerstvo hospodárstva normalizačné predpisy a uverejní ich v Úradných novinách.

(²) Pre niektoré druhy mliečnych výrobkov môže ministerstvo hospodárstva vydať kontrolnú známku a príslušné vykonávacie predpisy; tieto uverejní v Úradných novinách.

(³) Zachovávanie predpisov, vydaných podľa ods. 1 a 2 kontrolujú štátne výskumné ústavy poľnohospodárske. Výdavky kontroly hradí ten, u koho bola zistená záhada, ináč ich hradí Syndikát, ak tento s kontrolou súhlasí alebo jej prevedenie žiada.

§ 8.

Ministerstvo hospodárstva vydá predpisy, upravujúce odbornú kvalifikáciu odborných úradníkov a technického personálu mliekarní a uverejní ich v Úradných novinách.

§ 9.

Dozor nad činnosťou Syndikátu vykonáva ministerstvo hospodárstva svojimi zástupcami. Títo majú právo pozastaviť usnesenie Syndikátu, ktoré odporuje predpisom alebo záujmom mliekarskej výroby, s tým účinkom, že také usnesenie sa nespája vykonať, kým o ňom nerozhodne ministerstvo hospodárstva. Zástupcovia ministerstva hospodárstva musia byť zvaní do každej schôdzy Syndikátu a majú právo nahliadnuť do kníh a záznamov Syndikátu. Tie isté práva majú aj zástupcovia ministerstva vnútra, zahraničných vecí a financií, ale právo zisťovacie môžu uplatniť len prostredníctvom zástupcu ministerstva hospodárstva. Vo všetkých sporných otázkach rozhodne ministerstvo hospodárstva s konečnou platnosťou.

§ 10.

(¹) Kto prestúpi niektoré ustanovenie tohto nariadenia alebo ustanovenie pred-

pisov ministerstva hospodárstva toto nariadenie vykonávajúcich, bude potrestaný prvostupňovým politickým úradom pre priestupok peňažným trestom do 50.000 Ks alebo uzamknutím do 6 mesiacov. Pre prípad nedobytnosti peňažného trestu má byť uložený náhradný trest uzamknutia do 6 mesiacov podľa miery zavinenia. Tieto tresty môžu byť uložené aj súčasne; v tomto prípade nesmie však trest na slobode spolu s náhradným trestom za nedobytný peňažný trest činiť viac ako 6 mesiacov.

(²) Veci, ktorými bol trestný čin spáchaný, alebo ktoré boli ním získané, alebo ktoré sú k spáchaniu trestného činu zrejme určené, môžu byť vyhlásené za prepadlé v prospech štátu, a to aj keď páchateľ nemôže byť stíhaný alebo odsúdený.

(²) Ministerstvo hospodárstva môže zastaviť činnosť mliekarene na čas aleť o na vždy, keď zistí hrubé porušenie predpisov tohto nariadenia alebo predpisov podľa neho vydaných, ďalej predpisov o technickom a hygienickom vstrojení mliekarní, alebo hrubé porušenie hygienických zásad.

§ 11.

Úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tohto nariadenia.

§ 12.

Vládne nariadenie zo dňa 20. apríla 1934, č. 76 Sb. z. a n., o stanovení pevných cien mlieka a smotán, zákon zo dňa 15. mája 1934, č. 94 Sb. z. a n., o vyrovnávacích fondoch mliečnych a vládne nariadenie zo dňa 13. júla 1934, č. 151 Sb. z. a n., o vyrovnávacích fondoch mliečnych, sa zrušujú. Vládne nariadenie zo dňa 20. apríla 1934, č. 75 Sb. z. a n., o výrobe mlieka a výrobkov z mlieka a obchodu s týmito potravinami, ako aj vládne nariadenie zo dňa 13. júla 1935, č. 159 Sb. z. a n., o výrobe hrudkového syra a bryndze a o ich uvádzaní do obehu, vládne nariadenie zo dňa 13. júla 1935, č. 160 Sb. z. a n., o úprave výroby bryndze a obchodu s bryndzou,

a vládne nariadenie zo dňa 24. júna 1937, č. 126 Sb. z. a n., ktorým sa menia a dopĺňujú niektoré ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 13. júla 1935, č. 159 Sb. z. a n., o výrobe hrudkového syra a bryndze a ich uvádzaní do obehu, a vládne nariadenie zo dňa 13. júla 1935, č. 160 Sb. z. a n., o úprave výroby bryndze a obchodu s bryndzou, ostávajú týmto nariadením nedotknuté.

§ 13.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sívák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

154.

Vládne nariadenie zo dňa 4. júla 1939

o zrušení niektorých pamätných dní.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia zákona zo dňa 3. apríla 1925, č. 65 Sb. z. a n., o sviatkoch a pamätných dňoch, neplatia pre 6. júl, 28. september a 28. október.

§ 2.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

aj za ministra dr. Tuku.

Dr. Pružinský v. r.

Sívák v. r.,

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 35.

Vydaná dňa 12. júla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (155.—165.) 155. Nariadenie o zriadení Dunajplavby. — 156. Nariadenie o poštových holuboch. — 157. Nariadenie o dovoze polotovarov a hotových priemyselných výrobkov bez cla, po prípade za snižené clo. — 158. Nariadenie o zriadení Kňazskej nemocenskej poisťovne v Bratislave. — 159. Nariadenie o uplatnení požiadavok veriteľov z územia pripojeného k Maďarsku proti tunajším dlžníkom. — 160. Nariadenie, ktorým sa dopĺňa zákon o priamych daniach. — 161. Vykonávacie nariadenie k štátnemu rozpočtu a jeho dodatku. — 162. Nariadenie o dani z poľovačky. — 163. Vyhláška ministra financií o vydaní nových úradných zmenečných blankiet. — 164. Nariadenie o ochrane autorských práv k niektorým chráneným hudobným dielam. — 165. Vyhláška ministerstva vnútra o záväznosti hromadnej úpravy mzdových a pracovných podmienok v stavebnom podnikaní.

155.

Vládne nariadenie zo dňa 4. júla 1939

o zriadení Slovenskej Dunajplavby,
účastinnej spoločnosti.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Všetky účastininy, pokiaľže majetkové podiely a celý majetok Česko-Slovenskej akciovej plavebnej spoločnosti Dunajskej preberá Slovenský štát do svojho vlastníctva.

(²) Slovenský štát preberá do svojho vlastníctva tiež majetok bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktorý doteraz užívala Česko-Slovenská akciová plavebná spoločnosť Dunajská.

(³) Slovenský štát ručí za dlžoby, vzťahujúce sa na prevzatý majetok (ods. 1 a 2) do výšky jeho hodnoty.

§ 2.

(¹) Zriaďuje sa Slovenská Dunajplavba, účastinná spoločnosť, ktorej súčasne sa povoľuje prevádzkovať plavbu, a to dopravy osôb i tovaru, aj vlek plavidiel po Dunaji, všetkých jeho prítokoch a prie-

plavoch terajších i budúcich. Podrobné podmienky a pravidlá provozu plavby určí ministerstvo hospodárstva osobitným výnosom.

(²) Stanovy Slovenskej Dunajplavby, účastinnej spoločnosti, vydá ministerstvo hospodárstva a menuje jej prvú správu a dozorné poverenie.

§ 3.

Slovenský štát vnáša ako prínos do Slovenskej Dunajplavby, úč. spol., všetok majetok v § 1 uvedený, okrem účastin, pokiaľže majetkových podielov, čím sa zabezpečuje základná istina.

§ 4.

Slovenská Dunajplavba, úč. spol., sa zapisuje do firemného a loďného registra podľa tohto nariadenia a po splnení ustanovení ods. 2, § 2 a započne svoju činnosť dňom uverejnenia zápisu spoločnosti do firemného registra v Súdnom ústrednom oznamovateli.

§ 5.

Ustanovenia obchodného zákona o zriaďovaní účastinných spoločností nevzťahujú sa na založenie Slovenskej Dunajplavby, úč. spol.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

aj za ministra dr. Tuku.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.,

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

156.

Vládne nariadenie zo dňa 4. júla 1939,

ktorým sa dopĺňujú, poľažne pozmeňujú predpisy o poštových holuboch.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Kto chce chovať poštových holubov, musí byť členom (miesineho) spolku chovateľov poštových holubov.

(²) Každý (miestny) spolok chovateľov poštových holubov povinný je sa prihlásiť za člena Sdruženia spolkov chovateľov poštových holubov na Slovensku.

(³) Sdruženie spolkov chovateľov poštových holubov je povinné zriadiť organizačné ustanovizne v sídlach vyšších veliteľstiev pre oblasti týchto.

§ 2.

Spolky chovateľov poštových holubov a ich sdruženie musia mať stanovy schválené ministerstvom vnútra v dohode s ministerstvom národnej obrany.

§ 3.

(¹) Značkovanie (krúžkovanie) poštových holubov treba uskutočňovať obvyklým spôsobom na krúžkoch týmito značkami:

a) vojenski poštovní holubi:

S ㄱ ㄱ ㄱ V0001—9999

b) nevojenski poštovní holubi:

S ㄱ ㄱ ㄱ B00001—99999

Značka S ㄱ ㄱ ㄱ označuje prislusnosť na územie Slovenského štátu. Ležaté arabské číslo označuje rok vyliahnutia. Litera V označuje vojenských holubov. Litera A—T označuje (miestny) spolok.

Číslovanie holubov ostáva nezmenené.

§ 4.

Ustanovenia zákona zo dňa 20. decembra 1923, č. 2 z roku 1924 Sb. z. a n., o poštových holuboch, a vykonávacích nariadení, a to: nariadenia zo dňa 21. februára 1924, č. 44 Sb. z. a n., a nariadenia zo dňa 20. apríla 1928, č. 63 Sb. z. a n., a tiež ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 21. decembra 1938, č. 362 Sb. z. a n., ktorým sa na prechodnú dobu upravuje spôsob označovania poštových holubov, zostávajú v platnosti, nakoľko neodporujú ustanoveniam tohto nariadenia.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra a minister národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

aj za ministra dr. Tuku.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.,

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.,

157.

Vládne nariadenie zo dňa 4. júla 1939

o dovoze polotovarov a hotových priemyselných výrobkov bez cla, po prípade za snížené clo.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Ministerstvo financií sa zmocňuje v dohode s ministerstvom hospodárstva zrušiť

za zvlášť ohľaduplných okolností clo na dovoz polotovarov a hotových priemyselných výrobkov, ktoré sa na Slovensku nevyrábajú a ktorých dovoz je nevyhnutný s celohospodárskeho hľadiska štátu.

§ 2.

Ministerstvo financií sa zmocňuje v dohode s ministerstvom hospodárstva znížiť clo na dovoz polotovarov a hotových priemyselných výrobkov, ktoré sa na Slovensku nevyrábajú v dostatočnom množstve, takže tuzemská výroba nekryje celoštátnu potrebu.

§ 3.

(¹) V § 2 spomenutý dovoz môže byť uskutočnený len v tej miere, aby domáci priemysel nebol zahraničným trhom ani poškodený, ani viazaný vo svojom rozvoji.

(²) Príslušné znížené sadzby stanoví ministerstvo financií v dohode s ministerstvom hospodárstva s ohľadom na udržanie rovnováhy medzi dovozom a tuzemskou výrobou a vyhlási ich v Slovenskom zákonníku.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií a minister hospodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.
aj za ministra dr. Tuku.

Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

158.

Vládne nariadenie zo dňa 26. júna 1939

o zriadení Kňazskej nemocenskej
poisťovne v Bratislave.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Pre územie Slovenského štátu zriaďuje sa Kňazská nemocenská poisťovňa so sídlom v Bratislave.

§ 2.

(¹) Kňazská nemocenská poisťovňa je nositeľkou nemocenského poistenia duchovných cirkvi katolíckej rímskeho a gréckeho obradu, ktorí majú sverenú verejnú správu duchovnú, či už v činnnej službe, alebo požívajú pravidelné požitky odpočívne alebo zaopatrovacie, a to pre prípad choroby podľa zákona zo dňa 15. októbra 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenskom poistení verejných zamestnancov, a vykonávacieho nariadenia zo dňa 16. júla 1926, č. 146 Sb. z. a n., a podľa nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 23. januára 1939, č. 30 Úr. nov., o organizácii nemocenského poistenia verejných zamestnancov na Slovensku.

(²) Duchovnými, ktorí majú sverenú verejnú správu duchovnú, sú tí duchovní, ktorí v nej pôsobia na miestach, systemizovaných so súhlasom štátnej správy kultovej.

§ 3.

(¹) Kňazská nemocenská poisťovňa v Bratislave je právnickou osobou; môže svojím menom nadobúdať práv a sa zaväzovať, môže pred súdom žalovať a byť žalovaná. Riadnym jej súdom miestne príslušným je vecne príslušný súd v Bratislave.

(²) Spory medzi Kňazskou nemocenskou poisťovňou a poistencami o poskytovaní liečebných dávok a o sťažnostiach proti opatreniu predstavenstva, ktorým bola poistencovi uložená náhrada podľa § 12 zákona zo dňa 15. októbra 1925, č. 221 Sb. z. a n., ďalej spory medzi Kňazskou nemocenskou poisťovňou a nemocnicami alebo inými liečebnými ústavmi o nárokoch na náhradu podľa § 8 uvedeného zákona, rozhoduje poisťovací súd, ktorý bol zriadený podľa § 13 nariadenia vlá-

dy Slovenskej krajiny zo dňa 23. januára 1939, č. 30 Úr. nov.

§ 4.

Celý majetok „Kněžské nemocenské pokladny v Přerově“, ktorý je uložený alebo sa nachádza na území Slovenského štátu, najmä nehnuteľnosti, hnutelnosti, vklady, pohľadávky, cenné papiery a iné majetkové hodnoty, prechádzajú na Kňazskú nemocenskú poisťovňu v Bratislave s účinnosťou od 14. marca 1939.

§ 5.

(-) Správnymi orgánmi Kňazskej nemocenskej poisťovne sú: predstavenstvo a revizná komisia.

(-) Predstavenstvo sa skladá: z predsedu, podpredsedu a štyroch ďalších členov, z ktorých každý má náhradníka.

(-) Predstavenstvo menuje katolícky biskupský sbor a schvaľuje ho vláda. Každé vymenovanie a pozbavenie funkcie platí odo dňa, keď bolo schválené vládou a uverejnené v Úradných novinách.

(-) Predstavenstvo spravuje poisťovňu vo všetkých veciach, ktoré sú jej zákonom, nariadením alebo stanovami sverené, a zastupuje poisťovňu voči tretím osobám, úradom a súdom.

(-) Revizná komisia sa skladá z predsedu, podpredsedu a ďalších dvoch členov, z ktorých každý má svojho náhradníka.

(-) Reviznú komisiu menuje vláda, a to predsedu a jedného člena na návrh katolíckeho biskupského sboru a podpredsedu a jedného člena na návrh ministerstva školstva a národnej osvety.

(-) Podrobné predpisy o tom, kedy je predstavenstvo usnašania schopné a čoho sa vyžaduje k platnosti jeho usnesení, aj o tom, akým spôsobom vykonáva revizná komisia revízie, budú obsahovať stanovy, ktoré podliehajú schváleniu vlády.

(-) Zprávu o revízii, aj ročnú účtovnú závierku treba predkladať ministerstvu vnútra.

§ 6.

Toto nariadenie platí odo dňa 14. marca 1939; vykoná ho minister vnútra a minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

159.

Vládne nariadenie zo dňa 4. júla 1939,

o uplatnení požiadavok veriteľov z územia pripojeného k Maďarsku proti tunajším dlžníkom.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(-) Spor, zavedený proti tunajšiemu dlžníkovi pre akékoľvek požiadavky, vzniklé pred 10. novembrom 1938 v prospech zahraničného veriteľa, k plneniu ktorých treba podľa devizových predpisov povolenia Slovenskej národnej banky, súd na žiadosť dlžníka preruší v ktoromkoľvek jeho štádiu na čas účinnosti tohoto nariadenia.

(-) Pokračovať v takto prerušenom spore i počas účinnosti tohoto nariadenia je možné iba vtedy, keď zahraničný veriteľ predloží súdu spolu so žiadosťou o pokračovanie v spore písomný prísľub Slovenskej národnej banky, že na prípad vyhratia sporu povolí efektívny transfer v rámci platobnej úmluvy.

(-) Odo dňa účinnosti tohoto nariadenia je zahraničný veriteľ povinný súčasne s podaním žaloby, ktorej predmetom je požiadavka uvedená v ods. 1, predložiť súdu písomný prísľub Slovenskej národnej banky, že na prípad vyhratia sporu povolí efektívny transfer v rámci platobnej úmluvy. Nedostatok tohoto prísľubu všima si

súd z úradu ako spor hatiacu okolnosť (čís. 2, § 180 Osp.).

§ 2.

V exekučnom pokračovaní, ak ide o požiadavku v § 1 uvedenú, treba v ktoromkoľvek štádiu pokračovania z úradu si všímať, či zahraničný veriteľ má písomný prísľub Slovenskej národnej banky, že na prípad vydobytia pohľadávky povolí efektívny transfer v rámci platobnej úmluvy. Ak prísľub Slovenskej národnej banky sa nepredloží súdu, nemôže exekúciu ani nariadiť, ani v nej pokračovať.

§ 3.

Nemožno uzatvárať na zastavenie platieb, ktoré je rozhodné pre pokračovanie konkurzného a vyrovnávajúce, pokiaľ pre vyriešenie následkov z nedodržania kvot schváleného vyrovnávania, ak tunajší dlžník nemôže plniť, požiadavku v § 1 uvedenú, zahraničnému veriteľovi z toho dôvodu, že Slovenská národná banka nedala povolenie k efektívnemu transferu v rámci platobnej úmluvy.

§ 4.

(¹) Ustanovenia §§ 1 a 2 platia i v takom prípade, ak ide o uplatnenie alebo o vymáhanie požiadavky (§ 1) proti tunajšiemu dlžníkovi, ktorú zahraničný veriteľ postúpil tunajšiemu veriteľovi.

(²) Prísľub u Slovenskej národnej banky o povolenie efektívneho transferu k plneniu dlžníka je oprávnený si vyžiadať aj zahraničný veriteľ.

§ 5.

Pod pojmom zahraničného veriteľa podľa tohoto nariadenia treba rozumieť prirodzenú alebo právnickú osobu, ktorá mala, alebo má svoje bydlisko (sídlo) na území pripojenom k Maďarsku, alebo sa tam trvale zdržuje. Podniky (filiálky) tunajších firiem, ktoré sa nachádzajú na území pripojenom k Maďarsku tiež spadajú pod pojem zahraničného veriteľa.

§ 6.

Ustanovenia §§ 1 a 4 tohoto nariadenia sa nevzťahujú na požiadavky takého zahraničného veriteľa, ktorý po 10. novembri 1938 sa trvale presťahoval s celým svojím hnutelným majetkom alebo aspoň s prevážnou jeho časťou z územia pripojeného k Maďarsku na územie Slovenského štátu.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia v dohode s ministrom financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.

aj za ministra dr. Tuku. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Sivák v. r. Čatloš v. r.,

160.

Vládne nariadenie zo dňa 4. júla 1939,

ktorým sa mení a doplňuje zákon
o priamych daniach,

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

Časť prvá.

Zákon zo dňa 15. júna 1927, č. 76 Sb. z. a n., o priamych daniach, v znení zákonov zo dňa 17. decembra 1927, č. 180 Sb. z. a n., zo dňa 27. novembra 1930, č. 167 Sb. z. a n., zo dňa 2. júla 1936, č. 226 Sb. z. a n., a vládneho nariadenia zo dňa 22. decembra 1938, č. 393 Sb. z. a n., v znení vládneho nariadenia zo dňa 10. januára 1939, č. 2 Sb. I., sa mení a doplňuje takto:

Článok 1.

(¹) § 7, ods. 2 bude znieť:

„(²) Za dôchodok dani podrobený sa nepokladajú prírastky na majetku, nastalé u akcionárov spôsobom v čl. XVa uvádzaných ustanovení uvedeným, ďalej zmenami

a presunmi majetkovými, ako odpredajom majetkových častí, venom, výbavou, dedičstvom, výplatami kapitálov z poistení životných, invalidných, starobných, kapitálovými náhradami za vecné alebo iné utrpené škody, sľavami dlhov, vzniklými oslobodením dlžníka v súdnom alebo mimosúdnom vyrovnaní, mimoriadnymi darmi a podobnými bezplatnými venovaniami, ďalej príspevky, ktoré dostávajú rodičia (prarodičia, nevlastní rodičia, pestúni, test, testiná, svokor a svokra) od detí (vnukov, pastorkov, chovancov, zafa a nevesty), nežijúcich v ich domácnosti alebo v rovnakom smysle deti od rodičov, nežijúcich v ich domácnosti".

(²) V § 7, ods. 3 nahrádza sa suma „20.000 Kč" sumou „2000 Ks".

Článok 2.

(¹) § 15, č. 1, lit. e) bude znieť:

„e) Priame dane s prirážkami (vyjmúc daň dôchodkovú a dávku z majetku a z prírastku na majetku podľa zákona zo dňa 8. apríla 1920, č. 309 Sb. z. a n.) nakoľko boli skutočne zaplatené (§§ 273—275) a ako také vyberajúcim úradom podľa ustanovenia § 273, ods. 3 zúčtované na náležitosti, ktoré sa stali splatnými v rozhodnom období zdanenia, a to až do výšky predpisov v tomto období. V tom istom rozsahu treba odčítať ďalej iné verejnoprávne dane a dávky priamo predpísované (na pr. daň z obratu), patronátne bremená a konkurenčné príspevky, zastupujúce krajinské, župné, okresné, obecné a iné prirážky alebo dávky. U daňovníkov, ktorí vedú riadne obchodné knihy a ktorí na vrub kalendárneho roku zriadia rezervu pre všeobecnú daň zárobkovú, odčíta sa ďalej od dôchodku kalendárneho roku táto rezerva, nakoľko je primeraná dani, ktorá bude vyrubená na daňový rok, a nakoľko jej daňovník preukázateľne použil v daňovom roku, a to v lehote určenej v § 307, ods. 1, č. 3 k plateniu všeobecnej dane zárobkovej s prirážkami na daňové roky, počínajúc rokom 1927. Hotové vrátené alebo preúčtované preplatky uvedených dani a dávok s prirážkami a príslušen-

stvom sú dani podrobeným príjmom, pokiaľ boli pri vyrubovaní dane dôchodkovej ako srážky odpočítané".

(²) § 15, č. 2 bude znieť:

„2. Hodnoverne preukázané úroky i s úrokmi z oneskorenia zo súkromných dlhov a inakšie na osobitých súkromnoprávných tituloch sa zakladajúce, dôchodok trvale znižujúce bremená, ďalej príspevky, ktoré poskytuje pravidelne manžel manželovi, ktorý nie je príslušníkom (§ 5, ods. 3 a 4) jeho domácnosti, ak sú hodnoverne preukázané".

(²) V § 15, č. 4 nahrádza sa suma „4.000 Kč" sumou „2.000 Ks".

Článok 3.

V § 17, č. 4 sa zrušuje posledná veta.

Článok 4.

V § 18 sa zrušujú ustanovenia odsekov 3, 4 a 5.

Článok 5.

(¹) V § 19, ods. 1 nahrádza sa číslom „15%" číslom „20%".

(²) V § 19, ods. 3 nahrádza sa číslom „52.000 Kč" číslom „36.000 Ks".

(³) V § 19, ods. 4 nahrádza sa číslom „80.000 Kč" číslom „52.000 Ks" a číslom „52.000 Kč" číslom „36.000 Ks".

Článok 6.

§ 20, ods. 4 bude znieť:

„(¹) Predchádzajúcich ustanovení nemôžno použiť na príslušníkov rodiny, ktorí majú samostatný dôchodok, prevyšujúci ročných 3000 Ks, ktorý sa k dôchodku hlavy rodiny pri vyrubení dane dôchodkovej nepripočíta".

Článok 7.

V § 21, ods. 1 nahrádza sa číslom „80.000 Kč" číslom „52.000 Ks".

Článok 8.

Do § 55, ods. 3 za poslednú vetu vkladá sa toto ustanovenie:

„Výťažky pozemkov a budov od dane pozemkovej a domovej dočasne oslobodených nemôžu byť však z daňového základu vylúčené“.

Článok 9.

(¹) § 57, ods. 1 bude znieť:

„(¹) Sadzba všeobecnej dane zárobkovej činí 2.5% dani podrobeného výťažku s touto odchylkou, že z prvých 30.000 Ks daňového základu sa sadzba snižuje na 0.5% a z daňového základu prevyšujúceho sumu 140.000 Ks sa sadzba dane zvyšuje na 4%“.

(²) V § 57 sa zrušuje ustanovenie odseku 6.

Článok 10.

(¹) § 68, ods. 1, I, č. 1, lit. f) bude znieť:

„f) podniky zárobkových a hospodárskych spoločností“.

(²) V § 68, ods. 1, I, č. 2 zrušuje sa ustanovenie lit. a).

Článok 11.

V § 72, ods. 1, lit. h) zrušuje sa ustanovenie odseku druhého.

Článok 12.

Ustanovenia § 75 sa zrušujú.

Článok 13.

(¹) V § 78, lit. e) zrušuje sa ustanovenie odseku tretieho.

(²) § 78, lit. f) bude znieť:

„f) Ku krytiu zvláštnej dane zárobkovej s prirážkami. Na vrub rýdneho výťažku zaúčtovaná zvláštna daň zárobková s prirážkami za daňové roky, počínajúc rokom 1928, sa odčíta od dani podrobeného rýdneho výťažku, nakoľko bola v rozhodnom obchodnom období preukázateľne zaplatená (§§ 273—275), a vyberajúcim úradom v určitom obchodnom období zaúčtovaná na toto obdobie (§ 76; ods. 2), ďalej na vrub rýdneho výťažku zaúčtovaná platba na daň, ktorá bola v rozhodnom obchodnom období dodatočne predpísaná na predchádzajúce roky daňové. Odčítateľ-

ná je i rezerva pre zvláštnu daň zárobkovú, pokiaľ neprevyšuje daň na príslušný daňový rok (§ 76) a pokiaľ podnik preukáže, že ju upotrebil v obchodnom období najbližšie nasledujúcom, najneskôršie do lehoty, uvedenej v § 307, ods. 1, č. 1, k zaplateniu tejto dane“.

Článok 14.

(¹) Do § 79, ods. 1, lit. b) vkladá sa toto ustanovenie:

„Výťažky z pozemkov a budov od dane pozemkovej a domovej dočasne oslobodených, nemôžu byť z daňového základu vylúčené“.

(²) V § 79, ods. 1, lit. f) zrušujú sa v odseku piatom slová „ako i podnikom uvedeným v § 83, ods. 5“.

Článok 15.

(¹) § 83, ods. 1 bude znieť:

„(¹) Zvláštna daň zárobková činí, pokiaľ sa v ďalšom inak nestanovi, 9% a u úverných spoločností a ich svázov (družstiev) 6% dani podrobeného rýdneho výťažku.“

(²) V § 83 zrušujú sa ustanovenia odsekov 2, 3, 5 a 6.

(³) V § 83, ods. 8 vypúšťajú sa čísllice „2“ a „3“.

(⁴) § 83, ods. 9 bude znieť:

„(⁴) Akciovým spoločnostiam, akciovým spolkom, komanditným spoločnostiam na akcie, ťažiarstvám, spoločnostiam s obmedzeným ručením, pravovárečným meštianstvám a zárobkovým a hospodárskym spoločnostiam vyrúbi sa vedľa zárobkovej dane (ods. 1) ešte prirážka rentabilitná, a to pri výnosnosti podniku

nad 6 až do 8 perc. prirážka	2%
nad 8 až do 10 perc. prirážka	3%
nad 10 až do 12 perc. prirážka	4%
nad 12 až do 14 perc. prirážka	5%
a nad 14 percent prirážka	6%

dani podrobeného rýdneho výťažku“.

(⁵) V § 83, zrušuje sa ustanovenie odseku 10.

(⁶) V § 83, ods. 11 vypúšťa sa posledná veta.

(¹) V § 83, ods. 14 vypúšťajú sa slová „a 10“.

(²) V § 83, ods. 15 vypúšťajú sa slová „a 10“.

(³) V § 83, ods. 16 vypúšťajú sa slová „5 alebo 6“.

Článok 16.

§ 183, ods. 1 bude znieť:

„(¹) Požitky, ktoré dostávajú členovia spoločenských orgánov (predstavenstva, správnej rady, generálnej rady, výkonného výboru, kuratória, miestneho výboru, predstavenstva filiálky, dozornej rady, revízori účtov, likvidátori a pod.) spoločností akciových, komanditných spoločností na akcie a zárobkových a hospodárskych spoločenstiev v tejto svojej vlastníosti pod akýmkoľvek názvom, sú podrobené 10% dani z tantiem, ktorú spoločnosti vyberajú srážkou pri výplate požitkov a odvádzajú štátnej pokladnici. Tieto dani sú podrobené tiež požitky, ktoré podľa ustanovení § 17 a), ods. 5 zákona zo dňa 10. októbra 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladných knižkách (listoch) akciových bankách a o revízii bankových ústavov, v znení zákona zo dňa 21. apríla 1932, č. 54 Sb. z. a n., plynú do pokladnice banky“.

Článok 17.

(¹) § 271, ods. 2 veta druhá bude znieť:

„Tento poplatok sa mu predpíše z úhrnného jeho dlhu na priamych daniach s prirážkami, predpísaných i nepredpísaných (na daňové roky minulé a na bežný daňový rok) a na predpísanom príslušenstve alebo na náhradách útrat podľa § 338 na jeho daňovom účte, zisteného vždy:

a) ku dňom 15. februára, 15. mája, 15. augusta a 15. novembra každého daňového roku, ak jeho ročný predpis na priamych daniach s prirážkami a s príslušenstvom alebo na náhradách útrat podľa § 338 pre daňovej obci činí viac než 3000 Ks, alebo len 3000 Ks či menej, avšak jeho dlh na priamych daniach s prirážkami predpísaných i nepredpísaných (na daňové roky minulé) a na predpísanom príslušenstve

alebo na náhradách útrat podľa § 338 presahoval v daňovej obci na počiatku daňového roku (1. januára) sumu 3000 Ks,

b) ku dňu 31. decembra každého daňového roku, ak jeho ročný predpis na priamych daniach s prirážkami a s príslušenstvom alebo na náhradách útrat podľa § 338 v daňovej obci nepresahuje 3.000 Ks, činí však viac než 500 Ks, alebo len 500 Ks či menej, avšak jeho dlh na priamych daniach s prirážkami predpísaných i nepredpísaných (na daňové roky minulé) a na predpísanom príslušenstve alebo na náhradách útrat podľa § 338 presahoval v daňovej obci na počiatku daňového roku (1. januára) sumu 1.000 Ks.

Ustanovenie § 254, ods. 3 tu neplatí. Obdobné platí i pre obecné prirážky k priamym daniam, ktoré si obce vyberajú vlastnými orgánmi. Poplatok nižší než 5 Ks sa nevybere“.

(²) § 271, ods. 3 bude znieť:

„(¹) Pre poplatok z oneskorenia podľa ods. 2 litera a) určuje sa sadzba 1½% pre každé štvrtročie, pre poplatok z oneskorenia podľa ods. 2 lit. b) sadzba 5% pre rok, pre poplatok z oneskorenia podľa odseku 4, pri dani dôchodkovej vyberanej srážkou sadzba 1% na každý mesiac (§ 38), pri dani rentovej vyberanej srážkou a pri dani z tantiem sadzba 5% na každý polrok (§ 181, ods. 1 a § 183, ods. 5), pri mimoriadnej dani postihujúcej dividendy a úroky z niektorých cenných papierov pevne zúčiteľných podľa zákona zo dňa 29. januára 1936, č. 16 Sb. z. a n., o mimoriadnej dani, postihujúcej dividendy a úroky z niektorých cenných papierov pevne zúčiteľných, sadzba 3% na každý štvrtrok.

(²) § 271, ods. 6 bude znieť:

„(¹) Úrad je povinný doručiť dlžníkovi predpis poplatku z oneskorenia podľa odseku 2, druhej vety, lit. a) najneskôršie do 2 rokov po uplynutí daňového roku, v ktorom vznikol nárok štátu na tento poplatok. Inak zaniká nárok štátu na poplatok z oneskorenia“.

Článok 18.

§ 273, ods. 1 bude znieť:

„(1) Dane s prirážkami a príslušenstvom platia sa — s výhradou ustanovenia § 274 — v peniazoch slovenskej meny a to berným úradom, vynímajúc dane vyberané srážkou a obecné prirážky k priamym daniam, ktoré si obce vyberajú vlastnými orgánmi, ďalej obecným úradom, mestským daňovým úradom, pokiaľ sa týka notárom v medziach ustanovenia § 2, ods. 1 zákona zo dňa 27. januára 1922, č. 43 Sb. z. a n. o oddelení štátnej finančnej správy od obecnej a municipálnej správy na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi. Zamestnanci berných úradov môžu byť so súhlasom ministerstva financií poverení vyberaním daní s prirážkami a príslušenstvom v hotovosti priamo u daňovníkov“.

Článok 19.

§ 276, ods. 1 bude znieť:

„(1) Nehľadiac na zákonné prípustné odpisy a oslobodenia, ktoré sú upravené pre každú daň osobitne, má byť právoplatne predpísaná daň na žiadosť strany alebo z moci úradnej celkom alebo čiastočne odpísaná, ak ide o dvojité predpis tej istej dane alebo o daň predpísanú zrejme neodôvodnene, a ak od konca roku, v ktorom jeden z predpisov dane, nakoľko sa týka predpis dane zrejme neodôvodnený, sa stal právoplatným, neuplynulo viac než 4 roky. Ak je dvojité predpis tej istej dane rôzne vysoký, odpíše sa daň menšia“.

Článok 20.

(1) Do § 284 vkladá sa ako odsek 1 toto ustanovenie:

„(1) Zaistenie splatných a vykonateľných daní s prirážkami a príslušenstvom na hnutelnostiach vykoná sa podľa výkazu vykonateľných nedoplatkov uhrádzavcou exekúciou tak, že sa prevedú len tie výkony uhrádzovacej exekúcie, ktorými vymáhajúci veriteľ (štát) nedobudne záložného práva na predmete exekúcie. Zaistenie splatných a vykonateľných daní s

prirážkami a príslušenstvom na nehnuteľnostiach vykoná sa vkladom hypotekárneho záložného práva podľa príslušných pozemnoknižných predpisov alebo vkladom exekučného záložného práva podľa príslušných predpisov o súdnej exekúcii na nehnuteľnosti. Výkaz vykonateľných nedoplatkov má povahu vkladnej listiny a stesňuje tiež exekučný titul“.

(2) Doterajší odsek 1 paragrafu 284 označuje sa ako odsek 2 a doterajší odsek 2 ako odsek 3.

Článok 21.

V § 289, ods. 2 nahradzujú sa slová „30 dní“ slovami „6 mesiacov“.

Článok 22.

§ 291 bude znieť:

„(1) Sumy priamych daní, pokiaľ sa týka prirážok, príslušenstva alebo náhrad útrat podľa § 338, ktoré boli preplatené (§ 292), vrátia sa strane v hotovosti, ak nie je dlžná niektorú daň s prirážkami a s príslušenstvom, pokutu, poplatok alebo inú štátnu dávku u toho vyberajúceho úradu, u ktorého preplatok vznikol, alebo u iného vyberajúceho úradu; ináč sa preplatok preúčtuje na tento iný dlh (§ 275).

(2) O vrátenie preplatku treba žiadať do 4 rokov, počínajúc rokom nasledujúcim po roku, v ktorom preplatok vznikol.

(3) Preplatky, o vrátenie ktorých nebolo zažiadané v lehote určenej v odseku 2, prepádajú v prospech štátu.

(4) Ustanovenia § 32, ods. 4 a § 35, ods. 1 zostávajú nedotknuté.

Článok 23.

(1) § 293, ods. 1, veta druhá bude znieť:

„Tento dobropis sa vypočíta z úhrnného preplatku na splatných priamych daniach s prirážkami predpísaných i nepredpísaných (na daňové roky minulé a daňový rok bežný) a na predpísanom príslušenstve alebo na náhradách útrat podľa § 338, na daňovníkovom daňovom účte, zisteného vždy;

a) ku dňom 15. februára, 15. mája, 15. augusta a 15. novembra každého daňového roku, ak jeho ročný predpis na priamych daniach s prírážkami a príslušenstvom alebo na náhradách útrat podľa § 338 v daňovej obci činí viac než 3000 Ks alebo len 3000 Ks či menej, avšak jeho preplatok na priamych daniach s prírážkami predpísaných i nepredpísaných (na daňové roky minulé a daňový rok bežný) a na predpísanom príslušenstve alebo na náhradách útrat podľa § 338, presahoval v daňovej obci na počiatku daňového roku (1. januára) sumu 3000 Ks,

b) ku dňu 31. decembra každého daňového roku, ak jeho ročný predpis na priamych daniach s prírážkami a príslušenstvom alebo na náhradách útrat podľa § 338 v daňovej obci nepresahoval 3000 Ks, činí však viac než 500 Ks alebo len 500 Ks či menej, avšak jeho preplatok na priamych daniach s prírážkami predpísaných i nepredpísaných (na daňové roky minulé a daňový rok bežný) a na predpísanom príslušenstve alebo na náhradách útrat podľa § 338, presahoval v daňovej obci na počiatku daňového roku (1. januára) sumu 1000 Ks.

Prípadné predpisy poplatku z oneskorenia a dobropisu sa na daňovom účte v ročnom súčte vzájomne odpočítajú. Ustanovenie § 254, ods. 3 tu neplatí. Obdobné platí i pre obecné prírážky k priamym daniam, ktoré si obce vyberajú samy vlastnými orgánmi. Dobropis nižší než 5 Ks sa neprizná.

(²) § 293, ods. 2 bude znieť:

„(¹) Pre dobropis podľa ods. 1, vety druhej lit. a) určuje sa sadzba 1½% pre každé štvrtročie, pre dobropis podľa ods. 1, vety druhej lit. b) sadzba 5% pre rok, pre dobropis podľa ods. 3 pri dani dôchodkovej vyberanej srážkou sadzba ½% na každý mesiac (§ 38), pri dani rentovej vyberanej srážkou a pri dani z ľantiem sadzba 3% na každý polrok (§ 181, ods. 1 a § 183, ods. 5), pri mimoriadnej dani postihujúcej dividendy a úroky z niektorých cenných papierov pevne zúčiteľných po-

dľa zákona zo dňa 29. januára 1936, č. 16 Sb. z. a n., sadzba 1½% na každý štvrtrok“.

(³) § 293, ods. 4 bude znieť:

„(¹) Úrad je povinný doručiť osobe oprávnenej rozhodnutie o priznanie dobropisu podľa odseku 1, veta druhá, lit. a) najneskôr do jedného roku po uplynutí daňového roku, v ktorom vznikol jej nárok na tento dobropis“.

Článok 24.

(¹) § 296, ods. 1 bude znieť:

„(¹) O daňovníkovej žiadosti o hotovú výplatu preplatku vrátiťného podľa § 291 s príslušným dobropisom alebo o jeho preúčtovanie na daňový účet iného daňovníka rozhoduje finančný úrad II. stoly s konečnou platnosťou. Ak sa však týka žiadost preplatku na obecných prírážkach k priamym daniam, ktoré si obec vyberá vlastnými orgánmi, rozhoduje o nej obec; proti jej rozhodnutiu možno sa odvolať k politickému úradu, nadriadenému priamo obci, ktorý rozhodne s konečnou platnosťou“.

Článok 25.

(¹) § 324, odsek 3 bude znieť:

„(¹) Výrubovací úrad (daňová komisia) i keď sú knihy ináč formálne správne vedené, môže sa od vykázaného výsledku odchýliť, ak sa používa spojenia so zahraničnými alebo tuzemskými osobami (podnikmi) k skráteniu daňového základu. Daňová komisia môže sa odchýliť aj vtedy, keď odôvodnene nadobudla presvedčenie, že knihovne vykázaný výsledok nie je primeraný rozsahu podniku a nezodpovedá obvyklej výnosnosti u toho druhu podniku“.

Článok 26.

V § 325, ods. 3 sa zrušuje posledná veta.

Článok 27.

V § 331, ods. 3 posledná veta bude znieť:

„Posudky znalcov, výpovedi svedkov a zprávy osôb prezvedných — výmuc podpisy — nie sú z nahliadnutia vylúčené“.

Článok 28.

Do § 348, ods. 2 vkladá sa ako lit. c) toto ustanovenie:

„c) orgány poverené vyberaním daní podľa osobitých predpisov, pokiaľ ide o vymáhanie týchto daní“.

Článok 29.

V časti druhej čl. 1 zákona zo dňa 2. júla 1936, č. 226 Sb. z. a n., ustanovenie odseku 3 nahrádza sa takto:

„f) Daňovníkom, ktorým na základe kalendárneho roku 1936 bola daň vyrubená ako na daňový rok 1936, tak i na daňový rok 1937, nebude pri zániku ich daňovej povinnosti vyrubená daň na daňový rok nasledujúci po roku zániku daňovej povinnosti. Toto ustanovenie neplatí pre zvláštnu daň zárobkovú (hlava III)“.

Článok 30.

Časť tretia vládneho nariadenia zo dňa 22. decembra 1938, č. 393 Sb. z. a n., v znení vládneho nariadenia zo dňa 10. januára 1939, č. 2 Sb. I., bude znieť:

„Príspevok na obranu štátu a mimoriadna daň zo ziskov podľa zákona zo dňa 21. decembra 1937, č. 247 Sb. z. a n. nebudú na daňový rok 1939 a ďalšie vyberané. Jedine u daňovníkov, podrobených na daňový rok 1939 srážke dane dôchodkovej podľa § 30 zákona o priamych daniach, zostávajú ustanovenia o príspevku na obranu štátu na daňový rok 1939 v platnosti. Príspevok na obranu štátu srazený v kalendárnom roku 1938 zo služobných požitkov bude zaúčtovaný na úhradu príspevku podľa § 18, ods. 6 zákona o priamych daniach, pokiaľ na úhradu dane dôchodkovej na daňový rok 1939“.

Článok 31.

Ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 4. februára 1937, č. 15 Sb. z. a n., kto-

rým sa vykonáva zákon o priamych daniach, nakoľko odporujú tomuto nariadeniu, strácajú platnosť účinnosťou príslušných ustanovení tohto nariadenia.

Časť druhá.

Prechodné ustanovenia.

Článok 1.

Priame dane s prirážkami (výmuc daň dôchodkovú, daň z vojnových ziskov, daň vojnovú a dávku z majetku a prirastku na majetku podľa zákona zo dňa 8. apríla 1920, č. 309 Sb. z. a n.), ako aj iné verejnoprávne dane a dávky priamo predpisované (na pr. daň z obratu), patronátne bremená a konkurenčné príspevky zastupujúce krajinské, župné, okresné, obecné a iné prirážky alebo dávky a vojenská taxa, pokiaľ budú skutočne zaplatené (§§ 273 až 275) do konca septembra 1939, budú na daňový rok 1940 odpočítateľnými podľa dosiaľ platných ustanovení (§ 15, č. 1, lit. e), § 55, ods. 1, § 78 lit. f)).

Článok 2.

Daň dôchodková, srazená podľa § 18, ods. 4 v kalendárnom roku 1939, bude zaúčtovaná na úhradu dane dôchodkovej na daňový rok 1940.

Článok 3.

Účinnosť ustanovení § 213, ods. 2 a § 219, ods. 1, veta druhá sa odkladá do konca roku 1942.

Článok 4.

Lehoty podľa ustanovení § 328, ods. 2 a § 334, ods. 5 a 6, pokiaľ do účinnosti tohto nariadenia už uplynuly alebo sú v behu, ďalej ktorých počiatok spadne do doby odo dňa účinnosti tohto nariadenia do 31. decembra 1940, počnú znova plynúť dňom 1. januára 1941.

Článok 5.

Výplaty preplatkov, vzniklých z platieb vykonaných v roku 1938 a predchádzajúcich

dzajúcich, a dobropisov v takto vzniklých preplatkov (čl. 22 až 24 časti prvej), pokiaľ do vyhlásenia tohoto nariadenia neboly už v hotovosti vrátené, odkladajú sa do dňa, ktorý bude určený nariadením vlády.

Článok 6.

Ustanovenia tohoto nariadenia nedotýkajú sa ustanovení § 328a, ak ide o predpis dane dôchodkovej, všeobecnej zárobkovej alebo oboch týchto daní za daňový rok 1939.

Časť tretia.

Článok 1.

(¹) Ustanovenia tohoto nariadenia s výnimkami uvedenými v odsekoch 2 až 5 nadobúdajú účinnosti dňom vyhlásenia.

(²) Ustanovenia článku 1 a článku 2, odsek 2 a 3, ďalej článku 3, článkov 5 až 12, článku 13, odsek 1 a článkov 14 až 16 časti prvej tohto nariadenia nadobúdajú účinnosti počínajúc daňovým rokom 1939.

(³) Ustanovenia článkov 17, 19, 22 a 23, ďalej článkov 29 a 30 časti prvej tohto nariadenia nadobúdajú účinnosti dňom 1. januára 1939.

(⁴) Ustanovenia článku 2, odsek 1 a článku 13, odsek 2 časti prvej tohto nariadenia nadobúdajú účinnosti počínajúc daňovým rokom 1940.

(⁵) Ustanovenia článku 4, časti prvej tohto nariadenia nadobúdajú účinnosti dňom 1. januára 1939 na daňový rok 1940.

(⁶) Toto nariadenie vykoná minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Článok 2.

Minister financií sa zmocňuje, aby urobil a v Slovenskom zákonníku vyhlásil úplne znenie zákona zo dňa 15. júna 1927, č. 76 Sb. z. a n., o priamych daniach, ako vyplýva zo zmien podľa neskorších zákonov.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

aj za m. istra dr. Tuku

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

161.

Vládne nariadenie zo dňa 26. júna 1939,

ktorým sa vydávajú podrobné vykonávacie predpisy k nariadeniu vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úradných novín, ktorým sa stanoví štátny rozpočet pre Slovenskú krajinu na r. 1939, a k vládnomu nariadeniu zo dňa 26. mája 1939, č. 134 Sl. z., o dodatku k štátnemu rozpočtu na r. 1939.

Vláda podľa odseku 1 článku XXV nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., a podľa odseku 1 článku XI. vládneho nariadenia zo dňa 26. mája 1939, č. 134 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

(¹) Pri plnení štátnych úloh treba postupovať podľa čl. VI. nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., s najväčšou hospodárnosťou a preto treba obstarávať len nutné štátne potreby, a to v nezbytnom rozsahu, čo najúčelnejšie a s najmenším nákladom.

(²) Nutné štátne potreby sú také neodkladné potreby, ktoré vyžaduje nezbytný chod štátnej správy alebo plnenie takých právnych záväzkov, na ktorých trvaní má štátna správa záujem i za zmenených pomerov. Medzitka štátnej správy sú povinné všetky doterajšie ujednania, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 4. novembra 1938, č. 281 Sb. z. a n., zmeneného vládny nariadením zo dňa 26. mája 1939, č. 119 Sl. z., o úprave smlúv ujednaných štátom, bezodkladne preskúmať a zistiť, či vzhľadom na zmenené pomery netreba ich zmeniť, po prípade čiastočne alebo úplne zrušiť.

(³) Prostriedky povolené na určitý cieľ smú sa použiť za podmienok stanovených v odsekoch 1 a 2 len v nezbytnnej výške, ktorú v tom čase vyžaduje uskutočnenie tohto cieľa. To platí hlavne o uvoľňovaní vyúčtovateľných záloh, ktoré môžu byť

povoľované len v rámci platných predpisov a vo výške pre dotýčny cieľ potrebnej.

(¹) Pred každým poukazom nech je v príslušnom spise zistené, že bolo postupované podľa predošlých ustanovení.

§ 2.

(¹) Každá suma vo výdavkoch skupiny I. štátneho rozpočtu na rok 1939 a jeho dodatku zvlášť uvedená — s výnimkami stanovenými čl. X. a čl. XVI. nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., — je krajinou hranicou, až po ktorú môžu byť podľa čl. VI. uvedeného nariadenia poukazované výdavky v rozpočtovom roku 1939. Preto načím bedlive hľadiet na to, aby sumy tie neboly úplne vyčerpané, keď toho nútno netreba.

(²) Akékoľvek opatrenia (objednávky, obstarávanie služieb a prác), ktorých náklad zafazuje štátnu pokladnicu, môžu byť vykonané len v medziach prostriedkov už vopred na ten cieľ povolených. Súhlas podľa ustanovenia čl. VI. poslednej vety nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., treba si vyžiadať hneď, len čo bude vidno, že stanovený náklad bude prekročený.

§ 3.

(¹) Pri poukazovaní prostriedkov určených na riadne výdavky podľa čl. VII. nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., nech je v príslušnom spise i to zistené, že poukazovanou sumou sa neprekročuje dvanásťina celoročnej rozpočtovej sumy.

(²) Keď v niektorom mesiaci nebude treba použiť celú dvanásťtinu celoročnej rozpočtovej sumy pre určitú potrebu, uvedenú v štátnom rozpočte a jeho dodatku, môže byť zbytok použitý len vtedy, keď ide o nutnú potrebu, pre ten istý cieľ v budúcich mesiacoch.

(³) Keď bolo poukázané za súhlasu ministra financií výnimočne v niektorom mesiaci viac ako dvanásťina, má byť suma,

o ktorú bolo poukázané viac, v niektorom neskoršom mesiaci vyrovnaná. Najneskoršie musí sa tak stať v decembri roku 1939.

§ 4.

(¹) Riadnymi výdavkami, splatnými v ďalších ako v mesačných lehotách podľa čl. VII., ods. 2, nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., rozumia sa výdavky, ktoré sú splatné podľa svojej povahy vo štvrtročných, polročných alebo i ročných lehotách; ako na pr. nájomné alebo úroky a splátky štátneho dlhu.

(²) Tieto výdavky treba platiť podľa stanovených lehôt.

§ 5.

(¹) Pri poukazovaní prostriedkov určených na výdavky mimoriadne podľa čl. VIII. nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., nech je preukázané v príslušnom spise, že výdavok pre určitý subjekt, t. j. úrad, ústav a pod. a pre cieľ, uvedený v niektorej položke najnižších pododdelení dielčích rozpočtov jednotlivých kapitol na r. 1939, neprevyšuje v tomto roku 10.000 Ks.

(²) Keby prevyšoval za r. 1939 celkový výdavok uvedený v ods. 1 sumu 10.000 Ks, nech je vyžiadaný súhlas ministra financií už k činu, pokiaľ by mohol prejudikovať výdavku, ktorým by prekročenie nastalo.

(³) Ak bol už daný ministrom financií definitívny súhlas podľa článku VIII., po prípade podľa čl. X., ods. 4, vety druhej nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, čís. 45 Úr. nov., k určitému výdavku netreba ďalšieho jeho súhlasu k výpláte dielčích čiastok schváleného výdavku, pokiaľ nebude prekročený. Ináč nech sa postupuje podľa § 2, ods. 2.

§ 6.

Za plnenie podobných úloh, ako sú podpory (subvencie), ku ktorým štátna správa nie je zaviazaná (čl. IX. nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. fe-

bruára 1939, č. 45 Úr. nov.), nech je považované plnenie štátnou správou, ktoré sa nezakladá na právnom titule a za ktoré štátna správa neobdrží priamo plnú protidávku, či protihodnotu v akejkoľvek podobe.

§ 7.

(¹) Opatrenie podľa čl. X., ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., je celkom výnimočné. Súhlas k nemu môže byť daný len v medziach ustanovenia uvedeného článku a len, keď je preukázané, že navrhnuté opatrenie je nutné (§ 1, ods. 2), ďalej keď bude pri jeho vykonávaní postupované prísne podľa ustanovenia § 1 a keď nie sú pre toto opatrenie vôbec rozpočítané prostriedky v najnižších pododdeleniach, alebo keď prostriedky určené pre výdavky najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu nestačujú, napriek tomu, že bolo takto postupované.

(²) Úhrada výdavkov, na ktoré vôbec nie sú rozpočítané prostriedky alebo sumy, o ktoré treba prekročiť prostriedky určené pre výdavky najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu, nech je zaistená obvyčajne postupnými úsporami na prostriedkoch pre výdavky príslušného vyššieho pododdelenia, v ktorom sú prostriedky pre výdavky tohto najnižšieho pododdelenia obsažené; keď to nie je možné, úsporami na prostriedkoch pre výdavky v ostatných pododdeleniach príslušnej kapitoly.

(³) Prostriedky stanovené pre výdavky v najnižších pododdeleniach štátneho rozpočtu a rozvedené v dielčích rozpočtoch jednotlivých kapitol, môžu byť použité predovšetkým podľa ich určenia a výšky, ako sú uvedené pre jednotlivé ústredné úrady a pod. v dielčích rozpočtoch príslušných kapitol. Tiež o tomto použití platí obdobne ustanovenie § 1. Keď bude toho nevyhnutne treba (§ 1, ods. 2), môžu byť na úhradu vyššej potreby presahujúcej rozpočítané prostriedky pre výdavky niektorej polož-

ky dielčieho rozpočtu, určené pre niektorý ústredný úrad a pod., použité nevyčerpané prostriedky pre výdavky inej položky toho istého pododdelenia, uvedeného v dielčom rozpočte pre tie ústredné úrady a pod. v rámci tohto pododdelenia. Pri tom nech sa postupuje obdobne podľa ustanovenia ods. 1. Až nebude možné úhradu takto zaistiť, môžu byť použité nevyčerpané prostriedky položiek v ostatných pododdeleniach, uvedených v dielčích rozpočtoch pre ústredné úrady a pod., a to v medziach čl. VI. nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., t. j. v medziach príslušného celého pododdelenia dielčieho rozpočtu.

§ 8.

(¹) Ak v správnom roku nastane nutná potreba poukázať výdavky, o ktoré v štátnom rozpočte nie je postarané, alebo ktorými sa prekročí povolený úver, alebo konečne ktoré majú byť uhradené na vrub úveru povoleného buď na iný cieľ alebo na iné obdobie, sú príslušné ústredné úrady povinné zaslať spis po dohode s ministerstvom financií pred vypravením k nahliadnutiu najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu. Toto pokračovanie treba vykonať vždy skôr, ako sa založí právny titul požadovanej potreby.

(²) Toto pokračovanie nech je vykonané, nakoľko to nie je vylúčené podľa čl. X., ods. 2 až 4 nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., i vtedy, keď majú byť použité nevyčerpané prostriedky, určené na výdavky mimoriadne na úhradu výdavkov riadnych a naopak, a nevyčerpané prostriedky pre osobné výdavky na úhradu výdavkov vecných.

(³) Toto pokračovanie nech je zavedené tiež v prípadoch, kedy pre opatrenie podľa čl. XII. nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., niet rozpočtom povolených prostriedkov a úhradu treba hľadať pri prostriedkoch povolených na iný cieľ.

(⁴) Za náhradné opatrenia podľa čl. X.,

ods. 3, vety druhej, nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., považujú sa tie, ktoré sa vykonávajú, keď treba nahradiť stálych zamestnancov, ktorých plat je rozpočtove zaistený v prostriedkoch na osobné výdavky podľa platových zákonov a nariadení, zamestnancami smluvnými alebo inými opatreniami, ktorých náklad nemožno uhradiť z prostriedkov položky, na ktorej sa vyúčtuje podľa svojej povahy. Uhrada pre tieto opatrenia, nakoľko nie je zaistená v prostriedkoch najnižšieho pododdelenia štátneho rozpočtu a dodatku, môže byť opatrená v medziach prostriedkov povolených na hradenie osobných výdavkov podľa platových zákonov a nariadení pre príslušnú kapitolu. K týmto opatreniam treba súhlasu ministra financií a najvyššieho účtovného kontrolného úradu, aj keď je úhrada pre náhradné opatrenia zaistená v medziach čiastok, stanovených pre osobné výdavky podľa platových zákonov a nariadení v najbližších pododdeleniach štátneho rozpočtu a dodatku.

(¹) Keď boli hradené niektoré výdavky presunom (virementom) podľa čl. X., ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., nevyčerpanými prostriedkami, určenými pre výdavky iných pododdelení, nech je takto použitá čiastka zaznamenaná ako trvalé skrátenie prostriedkov tohto pododdelenia.

§ 9.

Za opatrenie podľa čl. XII. nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., ktoré vo svojich dôsledkoch zafažuje rozpočty budúcich rokov a ku ktorým treba si vyžiadať napred súhlasu ministra financií, považujú sa najmä zriaďovanie a rozširovanie štátnych úradov, ústavov a iných zariadení, či samostatných alebo pričlenených a ich delenie alebo dopĺňovanie novými skupinami, oddeleniami, alebo odbormi a pod., ďalej zriaďovanie škôl a dopĺňovanie ich

novými odbormi, zriaďovanie nových honorovaných docentúr a lektorátov na vysokých školách, expozitúr škôl všetkého druhu, zriaďovanie pobočných tried mimo sídla školy kmeňovej, ako i uzavieranie nových nájomných smlúv, nakoľko by takými opatreniami bol spôsobený nový alebo zvýšený náklad pre štátnu správu a nakoľko nejde o opatrenie vyplývajúce zo zákona.

§ 10.

Prostriedkami povolenými v kapitole 7, tit. 11, alebo v mimoriadnom rozpočte v oddelení 1 (investičný rozpočet vlastnej štátnej správy) na stavby budov a na kúpu realit pre potreby civilnej štátnej správy hospodári ministerstvo verejných prác v dohode s najvyšším správnym úradom, ktorého potreba sa má hradíť z týchto prostriedkov. Súhlasu ministra financií podľa čl. X., ods. 4, vety druhej nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., netreba si znova vyžiadať, keď tento súhlas bol daný už v prvom štádiu stavebnej akcie, na pr. keď bol daný zásadný súhlas na uskutočnenie stavby alebo k jej rozpisu alebo k uvoľneniu úveru.

§ 11.

(¹) Za použitie povolených prostriedkov podľa čl. XV., ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., sa považuje ich zafaženie výdavkom včítne do 31. decembra 1939 poukázaným, ak bude platebný rozkaz dodaný k predpisu príslušnej účtárni najneskôršie do 5. januára 1940, a ak by sa výdavok uskutočňoval pokladnicou, tejto pokladnici najneskôršie do 10. januára 1940, pri zastupiteľských úradoch najneskôršie do 31. januára 1940.

(²) Poukazy v roku 1939 datované dodané však do účtárne alebo do pokladnice po uplynutí týchto lehôt, vrátia sa ako neplatné.

§ 12.

(¹) Sumy potrebné na platenie záväzkov, splatných v roku 1939, nech sú poukázané zásadne ešte v tomto roku.

(²) Poukazovať peniaze na úhradu záväzkov, ktoré budú splatné až v roku 1940, alebo odsunúť poukaz na potrebné výdavky, splatné už v roku 1939, na rok 1940, aby boli získané prostriedky na úhradu výdavkov právne nezáväzných, je neprípustné.

§ 13.

(¹) Potrebný súhlas ministra financií a najvyššieho účtovného kontrolného úradu, treba si vyžiadať včas tak, aby predpísané pokračovanie mohlo byť uskutočnené a prostriedky použité ešte v roku 1939.

(²) Dáta súhlasu ministra financií a najvyššieho účtovného kontrolného úradu nech sú zaznamenané v spisoch a uvedené v podrobných výkazoch pre účtovné uzávierky alebo v odôvodnení prílohy 6 uzávierky. Tieto dáta nech sú oznamované tiež podriadeným poukazovacím úradom a vykázané v odôvodnení k účtovným dielčim uzávierkam.

§ 14.

Pri položkách smiešanej povahy vykážu sa v mesačných soznamoch poukázaných výdavkov a dielčich uzávierkach oddelene osobné a vecné výdavky; pri úveroch stavebných účtujú sa oddelene tak vlastný náklad stavby, ako aj výdavky spojené s administráciou stavby, a tieto rozdelené na osobné platy (služobné platy, odmeny, sociálne poistenie, stavebné prídavky sumou, ktorá nie je náhradou výdavkov pri služobných výkonoch mimo služobné pôsobisko) a na vecné výdavky (cestovné a stravné včetně dietnych a cestovných paušálov, úradné a kancelárske potreby).

§ 15.

(¹) Aprobanti spisov sú zodpovední podľa predpisov za to, že bolo vyhovené

usantoveniam predchádzajúcich paragrafov.

(²) Správnosť uvedených údajov pre-skúša orgán obstarávajúci službu účtovnú, ktorý dbá pri tom prísne na dodržanie platných účtovných inštrukcií pre skúšanie platebných poukazov, a referát rozpočtový; keď sú údaje správne a môžu sa použiť rozpočtové prostriedky, prevedie sa poukaz.

(³) Ináč uvedie orgán obstarávajúci službu účtovnú v spise príslušné námietky a vráti ho poukazovaciemu alebo rozpočtovému referentovi, kde je referát zriadený, na ďalšie jednanie.

(⁴) Ak nesúhlasí poukazovací alebo rozpočtový referent s námietkami orgánu obstarávajúceho službu účtovnú, alebo ak sa nedohodne referent poukazovací s rozpočtovým referentom, je prednosta podriadeného úradu poukazovacieho povinný predložiť vec s odôvodnením svojmu nadriadenému úradu; u ústredného úradu je potom poukazovací alebo rozpočtový referent povinný predložiť vec s odôvodneným vyjadrením ministrovi.

§ 16.

(¹) Keď treba zaopatriť predchádzajúci súhlas ministra financií, nech je mu zaslaná trojmo stručná, avšak výstižná informácia o každom jednotlivom prípade; v tejto informácii nech je preukázaná nutnosť a neodkladnosť navrhnutého opatrenia, výška nákladu, presný spôsob úhrady i účtovania, po prípade nech sú uvedené i iné dôvody, rozhodné pre udelenie tohto súhlasu alebo pripojené tiež potrebné spisy.

(²) Rovnaké informácie nech sú pripojené tiež k spisom, ktoré sa zasielajú najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu, pre tento úrad.

§ 17.

(¹) Pre hospodárenie štátnych podnikov platia z predchádzajúcich paragrafov ustanovenia §§ 6, 13 a 14.

(¹) Hospodárenie štátnych podnikov v medziach ustanovenia čl. II. vládneho nariadenia riadi sa zákonom zo dňa 18. decembra 1922, č. 404 Sb. z. a n., o úprave hospodárenia v štátnych závodoch, ústavoch a zariadeniach, ktoré prevážne nemajú plniť úlohy správne, a vládny nariadením zo dňa 25. septembra 1924, č. 206 Sb. z. a n.

§ 18.

(¹) Pred uskutočňovaním investícií treba si vyžiadať osobitý súhlas ministra financií.

(²) Zástupca ministerstva financií v správnom sbore podniku (§ 9, odst. 12 vl. nar. zo dňa 28. septembra 1924, č. 206 Sb. z. a n., musí si k prejavu súhlasu toho vyžiadať zvláštne splnomocnenie ministra financií.

§ 19.

(¹) Poukazovanie a vyúčtovanie údelov podľa čl. III. nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 18. februára 1939, č. 45 Úr. nov., podrobnejšie upraví minister financií.

(²) Jednotlivým najvyšším správnym úradom je vyhradené, aby vydali v dohode s ministrom financií podrobnejšie predpisy v rámci tohto nariadenia, pokiaľ to vyžaduje ich organizácia. Ak by sa pri tom jednalo o účtovníctvo alebo kontrolu, treba predchádzajúceho súhlasu najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 20.

(¹) Štátne výdavky z času platnosti zákona zo dňa 17. decembra 1938, č. 332 Sb. z. a n., o dočasnom vedení štátneho hospodárstva republiky Česko-Slovenskej, a výdavky poukazované podľa shora uvedených vládnych nariadení musia zostať v medziach stanovených v § 2.

(²) Všetky výdavky a príjmy za rok 1939 vyúčtujú sa v podrobnostiach dielčích rozpočtov na rok 1939 podľa platného rubrikovaného schématu.

§ 21.

Nariadenie toto platí odo dňa 1. januára 1939; vykoná ho minister financií v dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

162.

Vládne nariadenie zo dňa 26. júna 1939

o dani z poľovačky.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

Diel prvý.

O daňovej povinnosti.

§ 1.

Daňou z poľovačky je povinná každá osoba, poľujúca vo vlastnom alebo cudzom poľovnom chotári, bez ohľadu na to, či stíha, chytá alebo usmrcuje lovnú zver.

§ 2.

(¹) Od daňovej povinnosti sa oslobodzujú:

a) zástupcovia cudzích štátov (hlavy cudzích štátov a ich sprievod, diplomatickí zástupcovia, konzuli a pod., poverení u vlády republiky Slovenskej),

b) služobné osoby zamestnané v poľovnom chotári majiteľa alebo nájomcu poľovného chotára,

c) opatrovaním zveri a strážením poľovného chotára zamestnané služobné osoby,

d) v poľnohospodárstve zamestnaní lesní a poľní hájníci, ak sú zároveň poverení dozorom nad poľovným chotárom,

e) úradne sprisahaní borári a zamestnanci štátnej lesnej správy,

f) poslucháči a príslušníci učiteľského sboru lesníckych škôl, ak poľujú cieľom školenia sa; na tento prípad sa nevzťahuje ustanovenie § 11, ods. 1, lit. a.

(²) Osoby, uvedené v predchádzajúcom odseku pod b), c), d), e), sú od dane z poľovačky oslobodené, ak poľujú v poľovnom chotári svojho zamestnávateľa s jeho povolením; ináč môžu poľovať len po zaplatení dane z poľovačky.

(³) Preukaz o oslobodení osôb uvedených v odseku 1, pod lit. a) až e) vydá bezplatne príslušný politický úrad I. stolice s platnosťou najviac na jedno poľovné obdobie. Pre osoby pod lit. f) vydá tento úrad povolenie len pre jednotlivé prípady, a to najviac trikrát v jednom školskom polroku.

§ 3.

Dravú a škodlivú zver (vlkov, túlavých psov a mačky a pod.) môže každý na svojom pozemku, nepatriacom k poľovnému chotáru, vyhubiť bez toho, že by tu bola daná povinnosť k dani z poľovačky podľa § 1 tohto zákona. Vyhubenie dravej a škodlivej zveri poľovníckym spôsobom (s honcami alebo s poľovnými psami) môže nariadiť len príslušný politický úrad.

§ 4.

(¹) Kto chce poľovať, musí zaplatiť pred poľovačkou daň z poľovačky a zaopatriť si poľovný listok.

(²) Poľovačkou rozumie sa stíhanie, chytenie a usmrcovanie lovej zveri. Úmysel poľovania sa predpokladá už tým, keď je niekto s poľovnou zbraňou v poľovnom chotári.

Diel druhý.

Výška dane z poľovačky a poľovný listok.

§ 5.

(¹) Poľovný listok vydá zpravidla politický úrad I. stolice, v obvode ktorého žiadateľ býva; alebo, keď nemá stáleho bydliska, v obvode ktorého sa zdržuje. Cudzinc

com a poľovným hosťom (§ 10) môžu vydávať poľovné listky s platnosťou do jedného mesiaca i notárstva, v obvode ktorých sa dotýčná osoba zdržuje.

(²) Poľovný listok sa vydá vždy len pre jednu osobu a je na inú osobu neprenosný.

(³) Poľovný listok možno vydať len po predchádzajúcom zaplatení dane z poľovačky.

(⁴) Poľovný listok slúži oprávnenej osobe ako preukaz, že má právo vo vlastnom poľovnom chotári v medziach poľovných predpisov poľovať; v cudzom chotári môže poľovať, i keď má poľovný listok, len s povolením majiteľa alebo nájomcu toho poľovného chotára.

§ 6.

Poľovný listok vydá sa obvyčajne na jedno poľovné obdobie, t. j. od 1. augusta do 31. júla, možno však vydať poľovný listok i na časť poľovného obdobia.

§ 7.

(¹) Daň z poľovačky sa určí sumou od 100 Ks do 1000 Ks na jedno poľovné obdobie podľa § 6.

(²) Keď ide o poľovný listok s platnosťou do 30 dní, určí sa sumou od 50 do 500 Ks.

(³) Pri ustaľovaní výšky dane sa vezme zreteľ na akosť a rozlohu poľovného chotára, na majetkové a dôchodkové pomery žiadateľa, na počet poľovných zbraní a na čas, na ktorý sa má poľovný listok vydať. Podrobné pokyny vydá minister financií.

§ 8.

(¹) Výšku dane z poľovačky podľa § 7 určí pravidelne príslušný berný úrad, v ktorom má byť daň hneď zaplatená.

(²) O zaplatení dane z poľovačky vydá berný úrad potvrdenie, na základe ktorého môže politický úrad I. stolice vydať žiadateľovi poľovný listok.

(³) Cudzincom a poľovným hosťom (§ 10) môže určiť daň i politický úrad I. sto-

lice, prípadne príslušné notárstvo, ak vydáva poľovný listok podľa § 5, ods. 1.

§ 9.

Proti výške dane z poľovačky, určenej berným úradom, možno podať odvolanie do 30 dní od zaplatenia, o ktorom rozhodne najbližšie nadriadený finančný úrad s konečnou platnosťou.

§ 10.

(¹) Majiteľ alebo nájomca poľovného chotára ručí za daň z poľovačky, ktorú má platiť cudzí štátny príslušník, poľujúci s jeho súhlasom.

(²) Taktiež ručí majiteľ alebo nájomca poľovného chotára za daň z poľovačky, ktorú nezaplatili osoby na poľovku pozvané (poľovní hostia) alebo iné osoby, poľujúce s jeho povolením.

(³) Ručenie podľa ods. 1 a 2. uplatní berný úrad platobnou výzvou, proti ktorej možno podať odvolanie do 30 dní. O odvolaní, ktoré má odkladací účinok, rozhodne najbližšie nadriadený finančný úrad s konečnou platnosťou.

(⁴) Týmto nie sú dotknuté ustanovenia § 16, lit. c) a d), o trestnosti osôb uvedených v predchádzajúcich odsekoch.

§ 11.

(¹) Poľovný listok sa nesmie vydať osobám:

a) ktoré nedovŕšili 20. rok svojho života,

b) ktoré pre duševnú alebo telesnú vadu nie sú schopné so zbraňou bezpečne zachádzať,

c) ktoré boli odsúdené pre priestupky proti poľovnému zákonu alebo pre priestupky podľa tohto nariadenia, do dvoch rokov po právoplatnosti rozsudku,

d) ktoré boli odsúdené pre prečin alebo zločin pytlactva, do piatich rokov po právoplatnosti rozsudku,

e) ktoré boli odsúdené pre trestné činy spáchané so zbraňou, do 5 rokov po právoplatnosti rozsudku.

(²) Politický úrad I. stolice môže aj z iných závažných príčin odoprieť vydať poľovný listok, najmä ak je to v záujme bezpečnosti alebo poľovníctva.

(³) Proti výmeru o odoprení vydania poľovného listku možno podať odvolanie do 15 dní, o ktorom rozhodne najbližšie nadriadený politický úrad s konečnou platnosťou.

(⁴) Ak bolo vydanie poľovného listku odoprené, zaplatená daň sa na žiadosť strany vráti.

§ 12.

(¹) Z príčin uvedených v § 11 môže politický úrad I. stolice zrušiť platnosť vydaného poľovného listku; v tomto prípade platí ustanovenie § 11, ods. 3 obdobne.

(²) Ak bol platný poľovný listok zrušený, strana nemá nároku na vrátenie zaplatenej dane z poľovačky, ak na základe tohto poľovného listku už poľovala, alebo od jeho vydania minulo vyše 30 dní.

Diel tretí.

Dozor.

§ 13.

Majitelia, pokiaľ sa týka nájomcovia poľovných chotárov a ich orgány sú povinní pred započatím poľovky sa presvedčiť, či poľujúce osoby majú platné poľovné listky.

§ 14.

Bezpečnostné a strážne orgány (četníci, horári, obecní hájníci atď.), ako i osoby zamestnané v poľovnom chotári (§ 2, ods. 1, lit. b—d), majú právo sa presvedčiť, či poľujúce osoby majú poľovné listky, a vyzvať ich na preukázanie poľovného listku.

§ 15.

Každá poľujúca osoba je povinná na vyzvanie podľa § 14 preukázať sa poľovným listkom. Ak poľovného listku nemá, má v poľovke hneď prestať a kontrolujúcemu orgánu udať všetky dáta, ktoré sú

na zistenie jej totožnosti potrebné, prípadne na vyzvanie bezpečnostného alebo strážneho orgánu za týmto účelom dostať sa hneď do najbližšieho obecného úradu alebo notárstva.

**Diel štvrtý.
Trestné ustanovenia.**

§ 16.

(¹) Priestupku proti dani z poľovačky dopúšťa sa:

a) kto nevyhoví vyzvaniu podľa § 15 tohto zákona, alebo kontrolujúcemu orgánu udá falošné dáta,

b) kto svoj poľovný lístok prenechá inej osobe, poľuje s poľovným lístkom vystaveným na meno inej osoby, alebo s falšovaným poľovným lístkom,

c) kto poľuje bez platného poľovného lístku (povolenia).

d) majiteľ alebo nájomca poľovného chotára alebo ich zástupca, keď dá povolenie poľovať osobe, ktorá nemá poľovný lístok.

(²) Kto sa postaví kontrolným orgánom na odpor so zbraňou v ruke, alebo kto sa dopusti iného trestného činu, nespadajúceho pod ustanovenia tohto nariadenia, zavedie sa proti nemu osobitné trestné pokračovanie.

§ 17.

Priestupky podľa § 16 sa trestajú peňažitou pokutou do 3.000 Ks podľa miery previnenia.

§ 18.

(¹) Trestnosť priestupkov uvedených v § 16, ods. 1 zanikne premlčaním, ak do jedného roka od ich spáchania nebolo príslušným úradom zavedené trestné pokračovanie.

(²) Výkon trestu sa premlčí, ak minie 1 rok od právoplatnosti trestného nálezu.

§ 19.

(¹) Trestné pokračovanie vykoná a trestný nález vydá finančný úrad poverený správou priamych daní v I. inštancii.

(²) Nakoľko tento zákon inak neustanovuje, platia obdobne trestné ustanovenia zákona o priamych daniach.

Diel piaty.

Všeobecné a záverečné ustanovenia.

§ 20.

Kto medzi rokom stratí poľovný lístok, môže žiadať o vystavenie duplikátu, za čo zaplatí dávku 10 Ks.

§ 21.

V ostatnom platia podporne predpisy zákona o priamych daniach.

§ 22.

(¹) Daň z poľovačky a pokuty prináležia štátnej pokladnici.

(²) Časť dane vo výške 5% ročného výnosu upotrebí sa na dotáciu fondu, zriadeného pri ministerstve hospodárstva pre zmiernenie škôd, zapríčinených lovnou zverou v poľovnom alebo lesnom hospodárstve a na zveľadenie poľovníctva.

§ 23.

(¹) Dňom účinnosti tohto nariadenia stávajú sa neplatnými ustanovenia zákonného článku XXIII:1883, o dani z pušky a poľovačky, a všetky nariadenia, ktoré boli vydané na uskutočnenie tohto zákona.

(²) O dani z pušky a poľovačky, nakoľko ide o dobu pred účinnosťou tohto nariadenia, platia doterajšie ustanovenia.

§ 24.

Toto nariadenie nadobudne účinnosti dňom 1. augusta 1939; vykoná ho minister financií so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sivák v. r.,

Čatloš v. r.

163.
Vyhláška
ministra financií
zo dňa 6. júla 1939

o vydaní nových úradných zmenečných blankiet.

V smysle § 12 zákona zo dňa 23. marca 1928, č. 48 Sb. z. a n., v spojení s ustanovením 2 ods., § 3 vl. nar. zo dňa 30. aug. 1928, č. 150 Sb. z. a n., vyhlasujem:

(¹) S platnosťou od 14. júla 1939 budú dané do obehu nové úradné zmenečné blankety.

(²) Nové úradné zmenečné blankety budú vydané v 24 druhoch, a to v 4 druhoch halierových — po 20, 40, 60 a 80 hal. a v 20 druhoch — po 1 Ks, 1.20 Ks, 1.60 Ks, 2 Ks, 3 Ks, 4 Ks, 5 Ks, 6 Ks, 7 Ks, 8 Ks, 9 Ks, 10 Ks, 12 Ks, 14 Ks, 16 Ks, 18 Ks, 20 Ks, 30 Ks, 40 Ks a 50 Ks.

Blankety vydávajú sa v jazyku štátnom a podľa potreby tiež v inom jazyku.

(³) Blankety sú 298 mm široké a 105 mm vysoké. Sú zhotovené na papierí citlivom proti reagenciam.

(⁴) Blanketa je potlačená dvoma farbami: podtlačou a farbou čiernou. Podtlač je prevedená pre hodnoty korunové vo farbe ružovej a pre hodnoty halierové vo farbe tmavookerovej o ploche 275 mm širokej a 95 mm vysokej. Čierna tlač sa skladá z dvoch častí. Po ľavej strane je vigneta, v ostálnej časti text určený k doplneniu. Vigneta je 86 mm vysoká a 35 mm široká. Najvyššia časť vignety je ozdobená v ľavom rohu vážkami, pod nimi je ozubené koleso a v pravej časti je Merkur (okrytá hlavou). V strednej časti vignety je umiestený v kalichovitom štítiku slovenský znak, pozostávajúci z troch zahrotených kopcov, z ktorých na prostrednom vyššom, je vztýčený dvojramenný patriarchálny kríž, ktorého ramená sú na koncoch rozšírené a zahrotené. Kríž bielej farby vyniká z kruhovitého prúžkovania, ktorým je znázornená červená farba. Modrá farba kopcov je znázornená vlnovitým prúžkovaním. Pod znakom je umiestený

štítok, na ktorom v bielej farbe je slovo „KOLOK“ a pod ním je uvedená kolková hodnota v halieroch alebo v Ks. V najspodnejšej časti vignety je uvedený leto-počet vydania „1939“. Napravo od vignety je čierne vytlačený text zmenky, prevedený ručne písaným stojatým rondovým písmom. V strede podtlače je umiestený slovenský znak v menšej rastrovanej ružici (guillochu), ktorá je položená cez ružicu väčšiu, prevedenú tiež guillochom, ktorej dva pozdĺž zahrotené konce ležia na dvoch menších guillochových ružiciach. Čiastky takýchto dvoch menších guillochových ružíc sú umiestené i na pravej strane od vignety. Ostatná plocha až k orámovanému okraju je vyplnená sieťkovaním.

(⁵) Doterajšie úradné zmenečné blankety možno používať len do 31. aug. 1939. Po tomto dni možno používať len nové úradné zmenečné blankety, potažne úradné zmenečné blankety doterajšieho vydania, ktoré boli prekolokované zvláštnou kolkovou značkou, umiestenou na pravej strane spodnej časti vignety.

(⁶) Táto kolková značka skladá sa z vonkajšieho kruhu v priemere 2 cm a z vnútorného kruhu v priemere 13 mm. Vo vnútornom kruhu je umiestený zahrotený štítok, v ktorom z červeného podkladu vyniká slovenský znak v bielej farbe, pozostávajúci z troch kopcov, z ktorých na prostrednom, vyššom, je vztýčený dvojramenný patriarchálny kríž. Konce ramien dvojkriža sú zahrotené a kruhovite končiacie. Ostatná plocha vnútorného kruhu je vyplnená vodorovným prúžkovaním. Medzi vnútorným a vonkajším kruhom je v červenej farbe nápis „KOLOK SLOVENSKEHO ŠTATU“ a vedľa neho arabská číslica kolkového razidla.

(⁷) Upotrebenie doterajších úradných zmenečných blankiet po 31. aug. 1939, pokiaľ nejde o prekolokované zmenečné blankety doterajšieho vydania, pokladá sa za nesplnenie zákonnej kolkovej povinnosti a má v zápäti škodlivé následky, stanovené zákonom.

(¹) Nepoužitú, úplne čistú, ani inak nepoškodenú zmenečnú blanketu vzatú z obehu budú bezplatne vymieňané za nové úradne zmenečné blankety u úradov poverených predajom cenín kolkového dôchodu za týchto podmienok:

(²) Zmenečné blankety, vzaté z obehu, predložia predavači kolkových známok a strany k výmene v čase od 1. sept. 1939 do 30. sept. 1939 so soznamom dvojmo vyhotoveným, ktorý obsahuje počet a kolkovú hodnotu zmenečných blankiet podľa jednotlivých druhov, úhrnnú ich cenu, podpis a adresu žiadateľa o výmenu.

(³) Žiadateľ je povinný roztriediť predložené zmenečné blankety podľa venových druhov do osobitných obalov, na ktorých vyznačí cenový druh a počet kusov vložených do obalu.

(⁴) Úrad môže, keď strana o to žiada, vydať i iné cenové druhy nových zmenečných blankiet v úhrnnej kolkovej hodnote rovnakej s úhrnnou kolkovou hodnotou vymieňaných zmenečných blankiet.

(⁵) Keď úrad nemôže previesť výmenu hneď pri predložení žiadosti, vráti strane jeden rovnopis soznamu, na ktorom potvrdí, že prevzal zmenečné blankety. Tento rovnopis soznamu odovzdá strana úradu pri prevedení výmeny.

(⁶) Žiadosti o výmenu, ako i soznamy sú od kolku oslobodené.

(⁷) Zmenečné blankety, vzaté z obehu a predložené k výmene po 30. sept. 1939, nebudú ani vymenené ani nahradené.

(⁸) Zmenečné blankety, vzaté z obehu, ktoré boli už upotrebené a ktoré mimo predpísaného textu obsahujú tlačené alebo písané záznamy, alebo ktoré sú skazené (pomazané, tintou poliate alebo inak znečistené) — nie však roztrhané — a výmena ktorých je podľa platných predpisov prípustná, vymenia sa po odpočítaní 10% srážky podľa § 21 zákona zo dňa 3. apríla 1925, č. 54 Sb. z. a n. Uchádzači o takú výmenu sú povinní predložiť svoje žiadosti spolu so zmenečnými blanketami do 30. sept. 1939.

(⁹) Táto vyhláška netýka sa zmenečných blankiet, opatrených kolkovými značkami úradným tlačením kolkovej známky (signatúrnej kolkovej značky). O výmene týchto bude vydaná osobitná vyhláška.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

164.

Vládne nariadenie zo dňa 4. júla 1939

o zabezpečení ochrany autorských práv pri verejnom prevádzaní niektorých chránených hudobných diel

Vláda Slovenského štátu podľa ods. 3, § 30a), zákona zo dňa 24. novembra 1926, č. 218 Sb. z. a n., o autorskom práve k dielam literárnym, umeleckým a fotografickým, v znení čl. I., č. 8 zákona zo dňa 24. apríla 1936, č. 120 Sb. z. a n., nariadenuje:

§ 1.

Usporiadateľ zábavy (produkcie), pri ktorej majú byť verejne nedivadelne prevádzané alebo verejne prednášané nástrojmi alebo inými zariadeniami, určenými k mechanickému prednesu, chránené hudobné diela s textom alebo bez textu, je povinný k žiadosti o povolenie zábavy (produkcie) pripojiť ako prílohu žiadosť o udelenie svolenia k prevádzaniu alebo prednesu takýchto diel. Žiadosť o udelenie svolenia k prevádzaniu alebo prednesu chránených diel treba adresovať na odborné združenie, ktorému bolo ministerstvom školstva a národnej osvety Slovenského štátu priznané, v Úradných novinách vyhlásené, vyhradné právo podľa ods. 1 § 30a) zákona o práve autorskom.

§ 2.

(¹) V žiadosti o udelenie povolenia k verejnému nedivadelnému prevádzaniu alebo prednesu chránených hudobných diel treba uviesť všetky okolnosti rozhodné pre vyberanie honoráru za prevádzanie s ohľadom na sadzbu odborného

sdrúženia, schválenú ministerstvom školstva a národnej osvety podľa ods. 2, § 30 zákona o práve autorskom, najmä meno a bydlisko usporiadateľa zábavy (produkcie), označenie druhu, miesta a času zábavy (produkcie), veľkosť miestnosti, najvyššie a najnižšie vstupné a hudobný program.

(²) Takto vystrojenú žiadosť treba podať na tlačivách vydaných odborným sdrúžením. Usporiadateľ zábavy (produkcie) dostane tlačivo zdarma buď u odborného sdrúženia alebo u úradu, ktorý je príslušný povoľovať zábavy (produkcie).

§ 3.

Ako bola zábava povolená, úrad príslušný povoliť zábavu (produkciiu) zašle žiadosti adresované na odborné sdrúženie (§ 2) vždy začiatkom a uprostred kalendárneho mesiaca odbornému sdrúženiu ako vec úradnú poštovému podrobenú. K tomuto účelu dodá mu odborné sdrúženie zdarma potrebný počet obálok.

§ 4.

Úrad príslušný povoliť zábavu (produkciiu) je povinný dbať na to, aby usporiadatelia splnili povinnosti, ktoré im ukladá toto nariadenie, a povinný je podporovať odborné sdrúženie pri výkone priznaného výhradného práva poskytovaním informácií o okolnostiach rozhodných pre vyberanie honorárov za prevádzanie, pokiaľ takéto informácie možno poskytovať bez rozsiahleho vyšetrovania a mimoriadnych výdavkov. Informácie sa zasielajú ako vec úradná poštovému podrobená.

§ 5.

Toto nariadenie nadobudne účinnosti 15. dňom po vyhlásení. Vykonajú ho mi-

nistri vnútra, pravosúdia, školstva a národnej osvety v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

aj za ministra dr. Tuku.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sívák v. r.

Čatloš v. r.

165.

Vyhláška ministerstva vnútra zo dňa 22. júna 1939,

ktorou sa pre rok 1939 vyhlasuje za záväznú hromadná úprava mzdových a pracovných podmienok v stavebnom podnikaní.

Ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia zo dňa 17. mája 1939, č. 104 Sl. z., o záväznosti hromadných pracovných smlúv vyhlasuje pre rok 1939 za záväznú na celom území Slovenského štátu hromadnú úpravu mzdových a pracovných podmienok v stavebnom podnikaní, dohodnutú medzi Spoločenstvom staviteľov pre Slovensko v Bratislave a Ústredím slovenského kresťansko-sociálneho odborového sdrúženia v Bratislave.

Text hromadnej úpravy mzdových a pracovných podmienok v stavebnom podnikaní uverejnený je v č. 40 Úradných novin.

Vyhláška nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

Minister: Tuka v. r.

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník činí v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskoršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pakladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú súčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

- a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,
- b) u čiastok o viac než 5. stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knižkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymenňujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciach treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 36.

Vydaná 18. júla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: 166. Nariadenie o úprave obchodu s obilím, múkou, mlynskými výrobkami, sladom, strukovinami a niektorými krmivami.

166.

Vládne nariadenie zo dňa 12. júla 1939

o úprave obchodu s obilím, múkou, mlynskými výrobkami, sladom, strukovinami a niektorými krmivami.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1, Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Aby boli zaistené a usmernené odbyty a ceny domáceho obilia, upravuje sa obchod s obilím, múkou, mlynskými výrobkami, sladom, strukovinami a niektorými krmivami podľa ustanovení nižšie uvedených.

(²) Obilím sa rozumejú všetky druhy vymlátenej alebo nevymlátenej pšenice, raži, jačmeňa, ovsu, všetky druhy zrelej kukurice v zrne alebo v klase a tiež smiešaniny dvoch alebo viac druhov obilia.

(³) Múkou a mlynskými výrobkami sa rozumejú múka a iné mlynské výrobky z obilia.

(⁴) Strukovinami rozumejú sa hrach a fazuľa.

(⁵) Krmivami sa rozumejú prosné omelky, otruby a šroty všetkého druhu, sušené kukuričné výpalky, sušená repa na krmenie, vylúhované repné sušené rezky, pokrutiny, sladový kvet, denaturovaný cukor na krmenie, melasa na krmenie, melasové krmivá všetkého druhu, zlomková ryža, proso, čirok, vika, konský bôb, peluška a lupina a tiež ich smiešaniny. Týmto sa rozumejú smiešanina uvedených krmív, smiešanina týchto krmív s inými krmivami alebo i s obilím alebo len s obilím a smie-

šanina v predchádzajúcej vete neuvedených krmív s obilím.

(⁶) Obchodom sa rozumie:

a) výkup obilia domáceho pôvodu a obilia dovezeného pohraničnými hospodárstvami z vlastných alebo árendovaných pozemkov, ležiacich v pohraničnom pásme susedného štátu od dodávateľov obilia (§ 5, ods. 1, lit. a);

b) dovoz a vývoz obilia, múky a mlynských výrobkov, sladu, strukovín a krmív;

c) predaj a iné speňaženie doma vykupeného alebo v cudzine kúpeného obilia;

d) predaj a iné speňaženie v cudzine kúpených článkov, uvedených v odseku 3—5 tohto paragrafu;

e) predaj doma vyrobených otrúb a šrotov všetkého druhu, sušených kukuričných výpalkov, sušenej repy na krmenie, vylúhovaných repných sušených rezkov, pokrutín, denaturovaného cukru na krmenie, melasy na krmenie, melasových krmív všetkého druhu a smiešanín z podnikov, ktoré ich vyrobili, pri čom, nakoľko ide o smiešaniny, platia primerané ustanovenia poslednej vety odseku 5.

(⁷) Nakoľko sa v predchádzajúcom odseku hovorí o predaji, rozumie sa tým predaj prvému odberateľovi.

§ 2.

Ustanovenia tohto nariadenia nevzťahujú sa na tovar prevážaný pod colnou kontrolou cez územie Slovenského štátu.

§ 3.

(¹) Ministerstvo hospodárstva povolí podľa smerníc, určených vládou, dovoz a vývoz tovaru, uvedeného v § 1 len Obilnej spoločnosti pre Slovensko (§ 4). Na-

koľko bol do 1. júla 1939 dovoz alebo vývoz tohto tovaru povolený iným osobám ako Obilnej spoločnosti pre Slovensko, stráca toto povolenie platnosť, ak nebol tovar do 31. júla 1939 vyvezený alebo colne prejednaný do voľného obehu.

(^f) Dovozy krmív a strukovín, neuvedených v § 1, povolí ministerstvo hospodárstva po vypočutí Obilnej spoločnosti pre Slovensko.

(^g) Od dovozného a vývozného povolenia je oslobodené:

a) obilie a strukoviny, dovážané pohraničnými hospodárstvami z vlastných alebo árendovaných pozemkov, ležiacich v pohraničnom pásme susedného štátu, nakoľko sú tieto plodiny ako úroda oslobodené od cla alebo vyvážané týmito hospodárstvami z takých pozemkov, ležiacich v pohraničnom pásme Slovenského štátu;

b) obilie, dovážané v pohraničnom styku na zomletie a múka, ako i mlynské výrobky, spolu s otrubami a šrotami, nazpät vyvážané v pohraničnom styku po zomletí tohto obilia;

c) obilie z vlastnej úrody, vyvážané v pohraničnom styku na zomletie a múka, ako i mlynské výrobky spolu s otrubami a šrotami, po zomletí vyvezeného obilia v pohraničnom styku nazpät dovážané;

d) dovážané (donášané) alebo vyvážané malé množstvo obilia, strukovín, múky a mlynských výrobkov pre vlastnú potrebu pohraničného obyvateľstva alebo v cestovnom a poštovom styku.

§ 4.

Splnením úloh z tejto úpravy vyplývajúcich sa poveruje Obilná spoločnosť pre Slovensko (v ďalšom texte „Spoločnosť“), zriadená vládny nariadením zo dňa 4. apríla 1939, č. 46 Sl. z.

§ 5.

(¹) Spoločnosti patrí výhradné právo:

a) vykupovať obilie domáceho pôvodu a obilie, dovážané pohraničnými hospodárstvami z vlastných alebo árendovaných

pozemkov, ležiacich v pohraničnom pásme susedného štátu od dodávateľov, a to od:

aa) pestovateľov;

bb) majiteľov pozemkov, nakoľko ide o obilie, ktoré dostávajú ako árendovné alebo súčasť árendovného podľa árendálnej zmluvy;

cc) stálych a sezónnych zamestnancov pestovateľov, nakoľko ide o obilie, ktoré dostávajú od pestovateľa ako mzdu alebo súčiastku mzdy;

dd) osôb, ktoré majú voči pestovateľom nárok na výmenok alebo iné naturálne dávky, nakoľko ide o obilie takto prijaté;

ee) osôb, ktoré nadobudli obilie za mlátenie, mletie, šrotovanie alebo za iné úkony ako mzdu od osôb, uvedených pod lit. aa) až dd);

ff) vlastníkov obilia, ktorí ho nadobudli v dôsledku smrti osôb, uvedených v tomto odseku pod lit. aa) až ee);

gg) vlastníkov obilia, ktorí ho nadobudli zánikom právnických osôb alebo osobných združení, nakoľko ide o obilie, ktoré tieto ich právni predchodcovia získali spôsobom, uvedeným v tomto odseku pod lit. aa) až ff);

b) dovážať a vyvážať obilie, múku a mlynské výrobky, slad, strukoviny a krmivá;

c) predávať a inak speňažovať doma vykúpené alebo v cudzine kúpené obilie;

d) predávať a inak speňažovať v cudzine kúpenú múku a mlynské výrobky, slad, strukoviny a krmivá;

e) vyvážať a predávať doma vyrobené krmivá, uvedené v § 1, ods. 5, z podnikov, ktoré tieto krmivá vyrábajú.

(²) Spoločnosť je oprávnená poveriť jednotlivými úkonmi aj iné osoby; predajom krmív doma vyrobených má však zpravidla poveriť ich výrobcov, vývozom sladů jednotlivých sladárov alebo ich obchodnú organizáciu a vývozom múky a mlynských výrobkov Slovenské mlynárske družstvo v Bratislave.

(³) Spoločnosť je povinná starať sa o dostatočné zásobovanie obyvateľstva tovarom, uvedeným v § 1.

§ 6.

(¹) Spoločnosť plní svoje úkoly podľa predpisov tohto nariadenia a svojich stanov ako účastinná spoločnosť. V stanovách môžu byť obsažené aj odchylky od právnych predpisov, platných inak pre účastinné spoločnosti, potrebné k tomu, aby bolo zaistené riadne plnenie úkolov Spoločnosti.

(²) K zmene týchto stanov je potrebné usnesenie valného zhromaždenia Spoločnosti. Zmena sa prevedie vládnym nariadením.

§ 7.

(¹) Na plnenie svojich úkolov podľa tohto nariadenia Spoločnosť, jej hlavní komisionári a komisionári nie sú povinní zaobstarať si ešte osobitné úradné oprávnenia alebo povolenia platnými predpismi inak požadované.

(²) Na zriadenie prípadných odbočiek Spoločnosti sa nevyžaduje osobitné povolenie, podľa platných predpisov ináč potrebné.

§ 8.

Spoločnosť plní svoje úkoly podľa obchodných zásad a nemožno ju zaviazat k prevádzaniu stratových obchodov.

§ 9.

Spoločnosť si vytvorí fond na úhradu prípadných strát, vyplývajúcich z plnenia úkolov podľa tohto nariadenia.

§ 10.

Spoločnosť je povinná predkladať predpísané výkazy a uzávierky účtov so správou o celoročných výsledkoch svojho hospodárenia najneskôršie do 15 dní po schválení bilancie valným zhromaždením ministerstvu hospodárstva a ministerstvu financií. Ministerstvo financií má právo podrobiť hospodárenie Spoločnosti revízií svojimi orgánmi.

§ 11.

(¹) Osoby, uvedené v § 5, ods. 1, lit. a), aa) až dd) a vlastníci obilia, ktorí ho na-

dobudli v dôsledku smrti týchto osôb, smú obilie predávať len Spoločnosti a sú povinní obilie, ktoré chcú v určitom hospodárskom roku predať, s udaním druhu, ročníka úrody, množstva a miesta uloženia ponúknuť ku kúpe Spoločnosti v lehote a spôsobom ňou určeným a ponúknutý tovar jej predať a dodať.

(²) Osoby, uvedené v § 5, ods. 1, lit. a), ee) a vlastníci obilia, ktorí ho nadobudli v dôsledku smrti týchto osôb, taktiež osoby, uvedené v tom istom paragrafe a odseku pod lit. a), gg), sú povinné všetko obilie takto nadobudnuté ponúknuť Spoločnosti ku kúpe.

(³) Akékoľvek iné scudzenie obilia, počítajúc do toho jeho spracovanie za účelom priameho i nepriameho scudzenia výrobkov z neho získaných, ak sa deje scudzenie právnym úkonom medzi živými, je dodávateľom obilia zakázané, a to bez rozdielu, či ide o scudzenie úplné alebo bezúplatné.

(⁴) Predajom obilia, uznaného za osivo podľa platných predpisov (zákon zo dňa 17. marca 1921, č. 128 Sb. z. a n., o uznávaní pôvodnosti odrúd, uznávaní osiva a sadív a skúšaní odrúd kultúrnych rastlín) poverí Spoločnosť pestovateľa osiva do množstva, uvedeného v uznávacom liste, za podmienok ňou v Úradných novinách po schválení ministerstva hospodárstva vyhlásených. Pestovateľ je povinný viesť Spoločnosťou predpísané presné záznamy s dokladmi o tom, komu, kedy, za akú cenu a aké množstvo osiva predal; tiež je povinný obilie, prihlásené do uznávacieho pokračovania, i osivo už uznané ponúknuť podľa odseku 1 s ostatným obilím Spoločnosti ku kúpe pre prípad, že nebude predané podľa ustanovení prvej vety. Do 15 dní po obdržaní uznávacieho listu je pestovateľ povinný ohlásiť Spoločnosti množstvo tohto osiva a súčasne pripojiť odpis uznávacieho listu, vyhotovený uznávacou komisiou. Zvyšok nepredaného a včas ponúknutého osiva je Spoločnosť povinná vykúpiť.

§ 12.

Nakoľko vlastník obilia nepredal ho Spoločnosti, je oprávnený zriadiť k nemu záložné právo podľa vládneho nariadenia zo dňa 1. júna 1939, č. 135 Sl. z., o obilných záložných listoch a o verejných obilných skladištiach. To isté právo patrí Spoločnosti ohľadom obilia ňou vykúpeného a dosiaľ nepredaného; taktiež jej hlavní komisionári sú oprávnení vystavením obilného záložného listu alebo iným spôsobom opatriť si pôžičku vo vlastnom mene a na vlastný účet na obilie nimi alebo ich komisionármi pre Spoločnosť vykúpené a skladované.

§ 13.

O povolenie exekučného predaju alebo iného úradom nariadeného predaju obilia, upovedomí predaj povolujujúci súd (úrad) Spoločnosť; takýto predaj možno previesť len vtedy, keď Spoločnosť do 15 dní po doručení písomného upovedomenia obilie nevykúpi.

§ 14.

(¹) Z ustanovení § 11, ods. 1 až 3 platia tieto výnimky:

a) pestovatelia obilia sú oprávnení vymieňať si ho za obilie toho istého druhu u iných pestovateľov a tiež plniť nároky na toto obilie, ako ich uvádza § 5, ods. 1, lit. a), bb) až ee);

b) osoby, uvedené v § 5, ods. 1, lit. a), aa) až dd) a vlastníci obilia, ktorí ho nadobudli v dôsledku umretia týchto osôb, môžu pre potrebu svojej domácnosti alebo vlastného hospodárstva svoje obilie voľne používať alebo si ho dať spracovať za mýto; táto výnimka neplatí pre spracovanie obilia vo vlastnom hospodárstve za účelom scudzenia získaných výrobkov. Spoločnosť v Úradných novinách vyhlási úpravu, podľa ktorej je dovolené spracovať, alebo dať si spracovať obilie za mýto, ako i určiť spôsob kontroly pre takéto spracovania. Pri určení uvedenej úpravy bude Spoločnosť dbať na smernice, ktoré jej môže dať ministerstvo hospodárstva;

c) osoby, uvedené v § 5, ods. 1, lit. a), ee)) a vlastníci obilia, ktorí ho nadobudli v dôsledku smrti týchto osôb, môžu si ponechať pre potrebu svojej domácnosti množstvo obilia, ktoré určí Spoločnosť vyhláškou.

(²) Ďalšie výnimky z ustanovení § 11, ods. 1 až 3 povolí Spoločnosť len v mimoriadnych prípadoch.

§ 15.

(¹) Spoločnosť je oprávnená určiť vyhláškou v Úradných novinách, aké výkazy sú povinné vyplňovať a dať si vyplňovať dodávatelia obilia, keď ponúkajú obilie ku kúpe, alebo ho predávajú a dodávajú Spoločnosti, alebo ho dodávajú pri plnení nárokov na obilie, ako ich uvádza § 5, ods. 1, lit. a), bb) až ee), po prípade ak sa obilie dáva zomleť alebo zošrotovať za mýto. Kto od osôb podľa predchádzajúcej vety povinných dať si vyplňovať tieto výkazy prijal ponuku ku kúpe tohto obilia, obilie kúpil, alebo pre ne spracoval, alebo im dodáva obilie podľa § 16, ods. 2, je povinný vyplňovať predložené mu výkazy. Vo vyhláške Spoločnosti budú tiež ustanovenia o vydani a vrátení výkazov.

(²) Osoby, ktoré sú podľa odseku 1 povinné vyplňovať výkazy, majú povinnosť zapisovať všetky údaje správne a pravdivé; osoby, ktoré podľa toho istého odseku sú povinné dať si vyplňovať výkazy, majú povinnosť spolupôsobiť pri vyplňovaní týchto výkazov, menovite podávať správne a pravdivé všetky zapisované údaje.

§ 16.

(¹) Spoločnosť je povinná vykúpiť obilie ponúknuté ku kúpe, ak je vymlátané (vyľuštené), dobrej akosti, prečistené, suché, zdravé a z úrody bežného roku. Obilie, nevyhovujúce týmto podmienkam a smiešanine, môže Spoločnosť vykúpiť za podmienok ňou určených. Ak nepresahuje celková ponuka v príslušnom hospodárskom roku u jednotlivcov 20 q obilia dohromady, prevezme ho Spoločnosť na požiadanie majiteľa hneď. Väčšie množstvo odoberie

Spoločnosť postupne tak, aby do 31. mája bolo celé ponúknuté množstvo prevzaté.

(²) Nakoľko by nestačily iné možnosti k odbytu prebytočných zásob obilia, vzniklých z dodávok domáceho obilia, sú osoby, uvedené v § 5, odst. 1, lit. a), aa) až dd) a vlastníci obilia, ktorí ho nadobudli od týchto osôb spôsobom uvedeným v tom istom paragrafe, ods. 1, lit. a), ff), povinní odobrať od Spoločnosti prebytky domáceho obilia, alebo zúčastniť sa na likvidácii týchto prebytkov podľa smerníc Spoločnosti, schválených ministerstvom hospodárstva. Od povinného odberu podľa tohto odseku sú oslobodené osoby, ak v príslušnom hospodárskom roku nebudú dodávať a tiež záväzne neponúknu Spoločnosti viac ako 20 q pšenice, raži a jačmeňa do hromady.

§ 17.

Dodávatelia obilia sú povinní dodať obilie v množstve a čase, ako to Spoločnosť určí. Ak nedodajú obilie ponúknuté ku kúpe, alebo ak ho nedodajú včas, má Spoločnosť právo požadovať náhradu vo výške, určenej vyhláškou.

§ 18.

(¹) Spoločnosť po vypočítaní Slovenského mlynárskeho družstva v Bratislave vyhlási v Úradných novinách poriadok, obsahujúci podmienky, za ktorých bude mlynom, zaoberajúcim sa obchodným mletím, prideľovať obilie a za ktorých smú tieto mlyny obilie obchodne zomierať a uvádzať do obehu múku a mlynské výrobky z obilia.

(²) Spoločnosť môže určiť mlynu pre každé výrobné obdobie najvyšší zomeľok podľa druhov obilia, a to podľa návrhu Slovenského mlynárskeho družstva. Slovenské mlynárske družstvo je povinné podať návrh v lehote, ktorú Spoločnosť určí a ktorá nesmie byť kratšia ako 8 dní. Pri určení najvyššieho zomeľku treba prirátat k priemeru ročných zomeľkov mlyna, vykázaných v minulých rokoch predpísanými hláseniami, poľahke daňovými priznaniami, berúc pri tom zreteľ na záujmy

Spoločnosti, záujmy zásobovania obyvateľstva a mlynskej výroby. Výrobným obdobím sa rozumie doba od 1. augusta do 31. júla budúceho kalendárneho roku.

(³) Ministerstvo hospodárstva v dohode s ministerstvom vnútra môže určiť predajné podmienky a najvyššie ceny múky a mlynských výrobkov z obilia po vypočítaní Spoločnosti a Slovenského mlynárskeho družstva a vyhlásiť ich v Úradných novinách.

(⁴) Mlyny, zaoberajúce sa obchodným mletím, sú povinné účastniť sa na likvidácii prebytkov pšenice a raži, kúpených Spoločnosťou, Podmienky tejto likvidácie, ktoré môžu obsahovať tiež úpravu alebo zákaz zomielania obilia z novej úrody, ako i výšku náhrady a iné následky nesplnenia odbernej povinnosti, navrhuje Spoločnosť po vypočítaní Slovenského mlynárskeho družstva; schvaľuje a vyhlási ich v Úradných novinách ministerstvo hospodárstva.

§ 19.

(¹) Výkup obilia bude uskutočňovať Spoločnosť prostredníctvom svojich hlavných komisionárov. Títo sú povinní obilie podľa príkazu Spoločnosti vykúpiť, prevziať, zaplatiť zaň ustálenú cenu a dodať ho, alebo inakšie ním naložiť. S výkupným obilím smú nakladať len podľa príkazu Spoločnosti; za svoju činnosť dostanú náhradu od Spoločnosti. Výšku tejto náhrady a podrobnejšie ustanovenia o pomere hlavných komisionárov k Spoločnosti, najmä o ich právach a povinnostiach, bude obsahovať smluva, uzavretá medzi Spoločnosťou a hlavnými komisionármi. Ak nebude hlavný komisionár plniť povinnosti, uložené mu Spoločnosťou v smluve, môže Spoločnosť zrušiť s ním smluvný pomer.

(²) Hlavní komisionári môžu na výkup použiť komisionárov. O žiadostiach o schválenie žiadateľa za komisionára rozhodne do 30 dní po podaní žiadosti na návrh hlavného komisionára Spoločnosť, ktorá ho ustanovuje a prideľuje mu vý-

kupný obvod. Ak bola žiadosť zamietnutá, alebo bola komisionárovi pridelená len časť žiadaného obvodu, môže si žiadateľ do 15 dní od doručenia zamietavého rozhodnutia u Spoločnosti podať ponosu, o ktorej s konečnou platnosťou rozhoduje ministerstvo hospodárstva.

(¹) Pomer komisionára k hlavnému komisionárovi a k Spoločnosti a jeho práva a povinnosti budú určené smluvou, ktorá podlieha schváleniu Spoločnosti. Ak komisionár neplní povinnosti, uložené mu v smluve, môže ho Spoločnosť zbaviť práva na výkup domáceho obilia.

(²) Komisionárom vydá Spoločnosť legítimácie, aby sa nimi mohli pri svojej činnosti vykazovať.

(³) Hlavní komisionári a komisionári musia byť členmi Bratislavskej burzy.

(⁴) O udelení, pokiaľ sa zbavení komisionárskeho oprávnenia upovedomí Spoločnosť okresné úrady, v obvode ktorých je príslušný komisionár oprávnený svoju funkciu vykonávať.

§ 20.

Výkupné ceny obilia a prejímacie podmienky určí Spoločnosť pre rôzne akosti a jednotlivé druhy obilia pred započatím výkupu pre každý hospodársky rok (od 1. júla do 30. júna). Výkupné ceny sa zvyšujú o príplatky určené pre jednotlivé časové obdobia. Ceny sa rozumejú spolu s daňou z obratu za tovar bez vriec. Výkupné ceny a príplatky po ich predchádzajúcom schválení ministerstvom hospodárstva vyhlási Spoločnosť v Úradných novinách.

§ 21.

(¹) Výkupná cena je splatná, keď sa obilie dodá do miesta Spoločnosťou určeného, a to do 3 dní po predložení potvrdenky o prijatí obilia k preprave alebo o inom jeho prevzatí.

(²) Pre vyplácanie časových príplatkov (§ 20) je rozhodná doba skutočného odobrania obilia.

§ 22.

(¹) Plné ceny zaplatí Spoločnosť len za obilie predpísanej hektolitrovej váhy, zdravé, suché, zodpovedajúce vyhláškam Spoločnosti, vydaným podľa ustanovení § 20 a ináč zvyklostiam Bratislavskej burzy. Pri obili, ktoré nevyhovuje týmto akostným podmienkam, srazi sa z ceny primeraná čiastka.

(²) Nakoľko sa v predchádzajúcom odseku ináč nepredpisuje, platia pre posudzovanie akosti a určenie sražok zvyklosti Bratislavskej burzy.

(³) Ak sa nedocieli medzi stranami dohody o výške sražky, rozhodne o nej znalecká komisia Bratislavskej burzy. V tomto prípade treba postupovať podľa všeobecných burzových predpisov o vzorkovaní pri akostných námietkach. Rozhodnutie znaleckej komisie je konečné a pre obe strany záväzné.

§ 23.

Obilie smie sa s výnimkou prípadov, uvedených v § 11, ods. 4. a § 13, kupovať len od Spoločnosti alebo od osôb, ktoré ho nadobudli od Spoločnosti, alebo ktoré boli Spoločnosťou splnomocnené ho predávať.

§ 24.

Podmienky pre predaj obilia podnikom ho spracujúcim upraví Spoločnosť po vypočutí organizácii týchto podnikov.

§ 25.

(¹) Hlavní komisionári a komisionári, tiež podniky, ktoré spracovávajú obilie za účelom scudzenia výrobkov z neho získaných, alebo obilie spracovávajú za mýto, sú povinní viesť Spoločnosťou predpísané záznamy o prijíme a výdaji obilia, o zásobách, prípadne o jeho spracovaní, ako i o zásobách a výdaji výrobkov spracovaním získaných, a zasielať Spoločnosti predpísané výkazy. Podrobnosti o vedení a zasielaní týchto záznamov a výkazov určí Spoločnosť.

(²) Spoločnosť určí, ako majú byť označené múka a mlynské výrobky, uvádzané do obehu alebo určené k spracovaniu za účelom ďalšieho scudzenia výrobkov z nich. Kontrolné opatrenia, ktoré budú potrebné pre podniky, určí Spoločnosť.

§ 26.

(¹) Osoby a podniky, ktoré nadobudli obilie uvedené do obehu Spoločnosťou, a toto obilie uvádzajú ďalej do obehu v stave nespracovanom alebo spracovanom, či už obilie si dajú spracovať za mýto, alebo si ho spracovali vo vlastnom podniku, sú povinné viesť záznamy o príjme a výdaji obilia, pokiaľ o jeho spracovaní.

(²) Osoby a podniky, ktoré nadobúdajú a uvádzajú ďalej do obehu múku a mlynské výrobky spolu s otrubami v nespracovanom alebo spracovanom stave, alebo ktoré múku a mlynské výrobky spracovávajú za mýto, sú povinné viesť záznamy o príjme a výdaji múky a mlynských výrobkov z obilia, pokiaľ o ich spracovaní.

(³) Ak nadobúda obilie alebo múku či mlynské výrobky od osôb a podnikov uvedených v odsekoch 1 alebo 2 osoba, ktorá prevzatý tovar neuvádza ďalej do obehu ani v nespracovanom, ani v spracovanom stave, môže takéto výdaje zapísať úhrným množstvom vždy 15. a posledného dňa príslušného mesiaca za predchádzajúcu polovicu mesiaca bez udania mena a adresy prijemcovej.

(⁴) Vzor záznamov v odsekoch 1 a 2 spomenutých určí Spoločnosť.

§ 27.

(¹) Dozor nad tým, aby boli zachovávané ustanovenia tohto nariadenia, vykonáva jednak Spoločnosť svojimi orgánmi, jednak ministerstvá hospodárstva, vnútra, financií a dopravy a verejných prác a ich podriadené úrady v dohode so Spoločnosťou. Dozornými orgánmi Spoločnosti môžu byť len slovenskí štátni občania, svojprávní, spoľahliví a dôveryhodní. Osoby tieto složia do rúk vládneho komisára Spoločnosti

(§ 33) prisahu, že budú vykonávať dozor podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Do prisahy vzaté dozorné orgány Spoločnosti sú pri vykonávaní svojej funkcie postavené narovne, nakoľko ide o trestnoprávnu ochranu, verejným orgánom. Složené prisahy potvrdí ministerstvo financií na legitímáciach, ktoré Spoločnosť vydá dozorným orgánom. Tieto sú povinné zachovávať čo najprisnejšie tajomstvo o výrobe a obchode, o ktorých sa dozvedeli pri vykonávaní svojej činnosti.

(²) Ak dozorný orgán Spoločnosti zistí trestný čin podľa § 37, ods. 1, má právo zakázať voľnú dispozíciu a zaistiť veci, na ktoré sa trestný čin vzťahuje, ktoré boli získané trestným činom, alebo ktoré sú k spáchaniu trestného činu zrejme určené, až do ďalšieho opatrenia súdu alebo administratívneho úradu.

(³) Osoby a podniky, pre ktoré platia opatrenia §§ 25 a 26, sú povinné umožniť dozorným orgánom riadne legitimovaným nazrieť do všetkých obchodných záznamov, týkajúcich sa tovaru v týchto paraграфoch uvedeného, dávať požadované vysvetlenia a predložiť požadované doklady, nakoľko sa týkajú obchodovania s týmto tovarom alebo jeho spracovania, a umožniť vstup do prevádzkových a obchodných miestností a skladov.

§ 28.

Okresný úrad môže v prípade potreby na žiadosť Spoločnosti dočasne zabrať nepoužívané skladné alebo iné vhodné miestnosti pre uschovanie vykúpeného obilia. Ak sa nedohodne Spoločnosť alebo jej poverenec s držiteľom miestností o nájomnej dobe alebo o náhrade za užívanie miestností, určí náhradu okresný úrad.

§ 29.

(¹) Predajné podmienky a predajné ceny vykúpeného alebo dovezeného obilia určí Spoločnosť a vyhlási ich po predchádzajúcom schválení ministerstvom hospodárstva v Úradných novinách.

(²) Predajné podmienky a ceny dovezených tovarov, uvedených v § 1, ods. 3 až 5, môže určiť Spoločnosť a vyhlási ich po predchádzajúcom schválení ministerstvom hospodárstva v Úradných novinách.

§ 30.

(¹) Výrobci krmív, uvedených v § 1, ods. 5, smú tieto krmivá vyrábať za mýto alebo ich použiť vo vlastnom hospodárstve v stave pôvodnom alebo po ďalšej úprave alebo spracovaní len za podmienok určených Spoločnosťou.

(²) Výrobci krmív smú krmivá uvedené v § 1, ods. 5, či už v stave pôvodnom alebo po ďalšej úprave alebo spracovaní predávať len Spoločnosti alebo prostredníctvom Spoločnosti za podmienok ňou stanovených. Ustanovenia § 11, ods. 3 platia tu obdobne.

(³) Ustanovenia odsekov 1 a 2 nevzťahujú sa:

a) na krmivá, ktoré si podľa § 14, ods. 1, lit. b) opatril osoby tam uvedené pre potrebu vlastného hospodárstva,

b) na sušenú repu na krmenie, ktorú si pestovatelia repy pre potrebu svojho hospodárstva z vlastnej úrody alebo usušili vo svojom podniku, alebo dali usušiť za mýto,

c) na denaturovaný cukor odobraný pestovateľom repy pre vlastné hospodárstvo, avšak len do množstva, ktoré je alebo bude pestovateľ repy povinný odobrať na kontingentované množstvo repy podľa smluvy uzavretej medzi cukrovarmi a repmi o predaji cukrovky z úrody príslušného hospodárskeho roku,

d) na melasu odobranú pestovateľom repy pre vlastné hospodárstvo, ale len do množstva, ktoré je, alebo bude pestovateľ repy povinný odobrať podľa smluvy uvedenej pod lit. c),

e) na pokrutiny, ktoré pestovatelia olejnatých semien odoberú pre vlastné hospodárstvo, ale len do množstva, ktoré sú alebo budú povinní odobrať podľa ustanovení o odbere domácich olejnatých semien na výrobu umelých jedlých tukov a olejov.

(⁴) Výrobci sušených kukuričných výpaľkov, ak majú dňa 15. júla 1939 na sklade aspoň 25 q určených na predaj, sú povinní rekomandovaným listom ohlásiť tieto zásoby najneskôršie do ďalších 10 dní Spoločnosti a môžu ich predávať len za podmienok ňou určených. Tú istú povinnosť majú obchodníci so sušenými kukuričnými výpaľkami, ak tento tovar u nich na sklade je určený na predaj. Ak Spoločnosť neoznámí týmto výrobcom a obchodníkom bližšie predajné podmienky a ceny, môžu byť tieto zásoby krmív voľne predané.

(⁵) Osoby uvedené v odsekoch 1, 2 a 4 sú povinné na vyzvanie predložiť Spoločnosti jeden alebo viac vzorkov.

(⁶) Smluvy uzavreté pred 15. júlom 1939 o predaji sušených kukuričných výpaľkov sú výrobcami, uvedenými v ods. 4, povinní predložiť do ďalších 10 dní Spoločnosti na schválenie.

§ 31.

Nákupné a predajné podmienky a ceny doma vyrobených krmív a krmív z cudziny dovezených určí s ohľadom na ponuku a odbyť týchto plodín na domácom trhu Spoločnosť a vyhlási ich po schválení ministerstvom hospodárstva v Úradných novinách.

§ 32.

Ustanovenia §§ 23 a 25 platia obdobne i ohľadom krmív, prípadne ohľadom podnikov vyrábajúcich krmivá.

§ 33.

(¹) Spoločnosť podlieha štátnemu dozoru, ktorý vykonávajú vládny komisár a jeho zástupca menovaní vládou. Vládny komisár a jeho zástupca dozerajú na to, aby Spoločnosť plnila všetky povinnosti uložené jej týmto nariadením.

(²) Vládny komisár (jeho zástupca) má právo kontrolovať obchodnú, hospodársku, účtovnú a pokladničnú činnosť Spoločnosti, nazerať do kníh a zápisov a žiadať potrebné vysvetlenia, ktoré mu musia byť bezodkladne dané. Ak vládny komisár (je-

ho zástupca) zisti akékoľvek závady, môže v medziach svojej kompetencie žiadať nápravu od orgánov, do ktorých pôsobnosti tieto veci patria, zastaviť usnesenia a opatrenia Spoločnosti, o ktorých je presvedčený, že odporujú riadnemu výkonu práv a povinností tejto Spoločnosti alebo zásadám riadneho hospodárenia, alebo že odporujú platným predpisom, finančným záujmom štátu alebo pokynom vlády, s tým účinkom, že také usnesenia treba predložiť ministrovi hospodárstva a že nesmú byť vykonané skôr, kým o nich tento minister nerozhodne.

§ 34.

Právne úkony, ktoré odporujú ustanoveniam tohto nariadenia, sú zmätočné.

§ 35.

(¹) Od kolkov a poplatkov sú oslobodené korešpondencie Spoločnosti s verejnými úradmi a smluvy Spoločnosti s hlavnými komisionármi, komisionármi a mlynmi, nakoľko korešpondencie a smluvy sledujú dosiahnutie úkolov, sverených Spoločnosti týmto nariadením.

(²) Od kolkov a poplatkov sú tiež oslobodené záznamy, výkazy a knihy vedené Spoločnosťou, jej hlavnými komisionármi a komisionármi a pestovateľmi obilia podľa osobitného úradného príkazu, ktorým je i príkaz vládneho komisára (§ 3), ako aj záznamy a výkazy vyhotovované podľa §§ 25 a 26 (§ 32).

(³) Od kolkov a poplatkov sú oslobodené tiež ponuky podľa § 11, ods. 1 a 2 a tiež listiny, ktorými osvedčujú Spoločnosti, jej hlavným komisionárom alebo komisionárom dodávateľa obilia jeho dodanie, alebo odberateľa obilia — jeho odobranie, nakoľko nemajú povahu kupeckých účtov, potom listiny, predpísané Spoločnosťou pre likvidáciu zásob pšenice a raži podľa § 18, ods. 4 a listiny oprávňujúce k odobraniu obilia, múky a mlynských výrobkov a otrúb, vydávané podľa § 16, ods. 2 Spoločnosťou, jej hlavnými komisionármi alebo komisionármi dodávateľom obilia,

ako aj postupy týchto listín a potvrdenia o prevzatí obilia, múky, mlynských výrobkov a otrúb na týchto listinách.

(⁴) Pri vymeraní zvláštnej dane zárobkovej Spoločnosti sú odpočítateľné všetky straty, ktoré podľa určenia fondu vytvoreného podľa § 9 tohto nariadenia nastaly a budú z neho uhradené, bez ohľadu na rok, v ktorom straty nastaly.

§ 36

Všetky úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tohto nariadenia, najmä ak si ich pomoci vyžadujú dozorné orgány Spoločnosti podľa § 27.

§ 37.

(¹) a) Kto predá, alebo iným spôsobom za úplatu cudzí obilie osobe, ktorá nie je oprávnená ho vykupovať, alebo kto obilie po spracovaní za úplatu cudzí, alebo kto uvedeným spôsobom obilie na seba preveďie, nie súc oprávnený ho vykupovať,

b) kto súc oprávnený vykupovať obilie, kúpi, alebo iným spôsobom obilie na seba preveďie, avšak jeho nadobudnutie alebo ďalšie scudzenie Spoločnosti zataji v úmysle opatriť pre seba alebo pre iného neoprávnený zisk,

c) kto uvádza do obehu, kupuje, prijíma, alebo spracuje múku a mlynské výrobky bez toho, že by zachoval kontrolné opatrenia predpísané Spoločnosťou podľa § 25, ods. 2,

bude potrestaný na návrh Spoločnosti okresným súdom,

aa) ak hodnota tovaru neprevyšuje podľa úradne stanovených predajných cien Ks 2.000.—, za priestupok peňažitým trestom od Ks 200.— do Ks 10.000.—, alebo uzamknutím od 2 dní do 1 mesiaca,

bb) ak prevyšuje hodnota tovaru podľa úradne stanovených predajných cien Ks 2.000.—, za prečin väzením od 14 dní do 6 mesiacov, alebo peňažitým trestom od Ks 2.000.— do Ks 50.000.—.

(²) U osôb, ktoré boli pre tieto trestné činy už dvakrát trestané a činu sa dopu-

stily pri výkone živnosti, vysloví súd aj stratu živnostenského oprávnenia.

(¹) Iné skutky a opomenutia proti ustanoveniam tohto nariadenia a vykonávacích predpisov k nemu vydaných, trestajú, ak nejde o čin prisnejšie trestný, politické úrady prvej stolice ako priestupok pokutou do Ks 10.000.—, pri nedobytnosti uzamknutím do 1 mesiaca.

(²) Veci, ktoré sa trestný čin vzťahuje, ktoré boli získané trestným činom, alebo ktoré sú na spáchanie trestného činu zrejme určené, treba vyhlásiť za prepahlé, a to tovary, s ktorými Spoločnosť obchoduje podľa tohto vládneho nariadenia, v prospech Spoločnosti, iné predmety v prospech štátu.

§ 38.

Rozhodčí súd Bratislavskej burzy je príslušný rozhodovať spory:

a) z výkupu obilia medzi dodávateľmi obilia a komisionármi, potažne hlavnými komisionármi, alebo medzi dodávateľmi obilia a Spoločnosťou;

b) z právneho pomeru medzi komisio-nármi a hlavnými komisionármi, ako i medzi komisionármi a Spoločnosťou, a konečne medzi hlavnými komisionármi a Spoločnosťou;

c) medzi Spoločnosťou a osobami, ktoré Spoločnosť poverila dovozom, vývozom alebo predajom článkov uvedených v § 1;

d) z dodávok obilia podľa predpisov § 16, ods. 2;

e) medzi Spoločnosťou a mlynmi z do-dávok obilia podľa § 18, ods. 4;

f) o nárokoch Spoločnosti zo skutkov alebo opomenutí proti predpisom tohto nariadenia a vykonávacích predpisov k ne-mu vydaných.

§ 39.

Ministerstvo hospodárstva môže po vypočítaní Spoločnosti vyhláškou v Úrad-ných novinách určiť paušálnu výšku ná-hrad, na ktoré má Spoločnosť nárok v dô-sledku skutkov alebo opomenutí proti ustanoveniam tohto nariadenia a vykoná-vacích predpisov k nemu vydaných.

§ 40.

Dňom účinnosti tohto nariadenia strá-cajú platnosť vládne nariadenie zo dňa 13. júla 1934, č. 137 Sb. z. a n. o úprave ob-chodu s obilím, múkou a mlynskými vý-robkami a niektorými krmivami, v znení vládnych nariadení zo dňa 13. júla 1935, č. 152 Sb. z. a n., a zo dňa 20. júla 1935, č. 156 Sb. z. a n., a zo dňa 9. júla 1936, č. 219 Sb. z. a n., ako aj vládne nariadenie zo dňa 20. decembra 1935, č. 3 Sb. z. a n., o ďalších kontrolných opatreniach pri vyko-návaní vládneho nariadenia o úprave ob-chodu s obilím, múkou a mlynskými vý-robkami a niektorými krmivami, v znení vládneho nariadenia zo dňa 24. júna 1937, č. 133 Sb. z. a n.

§ 41.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister ho-spodárstva v dohode so zúčastnenými mi-nistrami.

Dr. Tuka v. r.,

aj za predsedu vlády dr. Tisu.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 37.

Vydaná 20. júla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (167.—171.) 167. Nariadenie o colných prirážkách k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 168. Nariadenie o organizácii a správe strednej školy. — 169. Nariadenie o revízií živnostenských oprávnení. — 170. Nariadenie o príkaznej právomoci železničného správneho úradu a krajinského úradu. — 171. Vyhláška ministerstva financií v úprave platobného styku s Itáliou.

167.

Vládne nariadenie zo dňa 11. júla 1939

o colných prirážkách k colným sadzbám
na niektoré druhy obilia.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4
zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z.,
o samostatnom Slovenskom štáte, naria-
duje:

§ 1.

V odseku 1 poznámky k sadz. č. 24 až 26, uvedenej v čl. I, § 1, potom v čl. I, § 2 a konečne v čl. IV, ods. 2 vládneho nariadenia zo dňa 10. júna 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úprave colného sadzovníka, nahradzujú sa slová „plodínovej burzy v Prahe“ slovami „Bratislavskej burzy“.

§ 2.

(¹) Priemernou cenou domáceho obilia za päťročie 1925—1929 v smysle ustanovení ods. 1, pozn. k sadz. č. 24 až 26, uvedenej v čl. I, § 1, potom v čl. I, § 2 a konečne v čl. IV, ods. 2 vládneho nariadenia zo dňa 10. júna 1933, č. 96 Sb. z. a n., rozumie sa aritmetický priemer vypočítaný podľa záznamov hlavných (pondelňajších) burzových dní Bratislavskej burzy z najnižších a najvyšších cien príslušného druhu domáceho obilia (s vylúčením výberu) inkluzíve dane z obratu a pripočítajúc Ks 3.—.

(²) Počas platnosti monopolnej úpravy obchodu s obilím, múkou, mlynskými výrobkami, eladom, strukovinami a niektorými krmivami, rozumie sa priemernou cenou obilia v jednom štvrtroku v smysle

ustanovení, uvedených v odseku 1, aritmetický priemer vypočítaný zo všetkých úradných výkupných a predajných cien, určených pre príslušný druh zdravého domáceho obilia (s vylúčením výberu) parita Bratislava inkluzíve dane z obratu, znamenanych v hlavných (pondelňajších) dňoch na Bratislavskej burze.

(³) Inak sa bude rozumieť priemernou cenou obilia v jednom štvrtroku v smysle ustanovení v odseku 1, aritmetický priemer vypočítaný podľa záznamov hlavných (pondelňajších) burzových dní Bratislavskej burzy z najnižších a najvyšších cien príslušného druhu zdravého domáceho obilia (s vylúčením výberu) parita Bratislava inkluzíve dane z obratu.

§ 3.

Bratislavska burza je povinná posledného hlavného burzového dňa každého kalendárneho mesiaca predložiť výpočty priemerných cien ministerstvu hospodárstva, ktoré ich preskúma a vypočíta rozdiel medzi priemerom za päťročie 1925—1929 a za príslušné štvrtročie. Vypočítané rozdiely oznámi ministerstvo hospodárstva ministerstvu financií, ktoré učiní ďalšie opatrenie pre zavedenie colných prirážok vyhláškou v Slovenskom zákonníku.

§ 4.

Prí úprave colných prirážok nebude — nakoľko rozdiel priemerných cien sa zmenil aspoň o celú korunu — sa brať zreteľ na čiastky rozdielu, ktoré nepresahujú 50 halierov; čiastky nad 50 halierov zaokrúhľia sa na celé koruny.

§ 5.

Vládne nariadenie zo dňa 23. júna 1933, č. 104 Sb. z. a n., o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia a § 1 vládneho nariadenia zo dňa 22. decembra 1934, č. 280. Sb. z. a n., o spôsobe prepočítavania cien obilia po dobu účinnosti vládneho nariadenia zo dňa 13. júla 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úprave obchodu s obilím, múkou a mlynskými výrobkami a niektorými krmivami, sa zrušujú.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií v dohode s ministrom hospodárstva.

Dr. Tuka v. r.,

aj za predsedu vlády dr. Tisu.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

168.

Vládne nariadenie zo dňa 11. júla 1939

o organizácii a správe strednej školy.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

Časť prvá.

Organizácia strednej školy.

§ 1.

Úlohou strednej školy je na podklade náboženskom vychovávať žiaka za mravného a verného občana Slovenského štátu, dať mu v duchu slovenskej národnej kultúry vyššie všeobecné vzdelanie a pripraviť ho pre štúdium na univerzite, alebo inej vysokej škole.

§ 2.

(¹) Z doterajších niekoľkých typov stredných škôl sa zriaďuje jednotná stredná škola s názvom „gymnázium“.

(²) Triedy doterajších stredných škôl premieňajú sa na triedy jednotnej strednej školy postupne počínajúc začiatkom školského roku 1939/1940, a to na gymnáziách a reálnych gymnáziách I.—V. triedou a na reformových reálnych gymnáziách a reálkach I.—III. triedou.

(³) Pomenovanie strednej školy má obsahovať, okrem uvedeného jednotného názvu, udržiavateľa a vyučovací jazyk.

§ 3.

(¹) Strednú školu s právom verejnosti môžu zriadiť a udržiavať v medziach platných predpisov:

a) štát, študijný fond a štátom spravované iné fondy a základiny, ak ich výnos stačí na udržiavanie strednej školy (v ďalšom texte „školy štátne“);

b) fondy a základiny, ktoré nespravuje štát, ak ich výnos stačí na udržiavanie strednej školy, duchovné, náboženské spoločnosti, sväzky územnej samosprávy a spolky (v ďalšom texte „školy neštátne“).

(²) Právo založiť a udržiavať novú strednú školu, výmúť prípad, uvedený v odseku 3, môže udeliť vláda na návrh ministerstva školstva a národnej osvety.

(³) Založenie novej cirkevnej strednej školy oznámi zakladateľ ministerstvu školstva a národnej osvety v prvých troch mesiacoch kalendárneho roku. K oznámeniu je zakladateľ povinný pripojiť organizačný štatút ústavu, učebnú osnovu, zoznam učebníc, výkaz učebných pomôcok, výkaz profesorov s ich osobnými dokladmi, výkaz miestností, doklad o hmotnom zaistení ústavu.

(⁴) Ministerstvo školstva a národnej osvety môže odoprieť založenie alebo právo verejnosti cirkevnej strednej školy iba v tom prípade, keď táto škola nezodpovedá zákonitým podmienkam, stanoveným v bode 4 tohto paragrafu.

(⁵) Keď sa ministerstvo do 3 mesiacov, počítajúc odo dňa predostretia oznámenia, nevyjadrí, školu možno otvoriť.

(⁶) Zakladateľ neštátnej strednej školy musí pred založením preukázať, že vyho-

vuje všetkým predpisom, platným pre stredné školy štátne vo veci organizácie, učebných osnôv, umiestenia, zariadenia a vystrojenia učebnými pomôckami a že profesori (učitelia), ktorí budú na nej zamestnaní, splnili všetky všeobecné a osobitné podmienky, predpísané pre príslušnú kategóriu a vedecký odbor.

§ 4.

(¹) Udržovateľovi neštátnej strednej školy, ktorej udržanie je potrebné v záujme osvety príslušného kraja, ale ktorú udržovateľ z vlastných prostriedkov nemôže platným predpisom primerane udržať, môže byť na žiadosť udržovateľa ministerstvom školstva a národnej osvety poskytnutá štátna podpora.

(²) Bližšie podmienky a modalitty podpory, ako i práv a povinností obidvoch smluvných stránok budú určené individuálnou smluvou.

§ 5.

(¹) Udržovateľ neštátnej školy, ktorá dostáva štátnu podporu, je povinný každoročne ministerstvu školstva a národnej osvety predostierať na prezretie vyúčtovania nielen štátnej podpory, ale aj všetkých príjmov a dôchodkov, ktorými sa má podľa zriaďovacej listiny škola udržiavať.

(²) Keby z tohto vyúčtovania vysvitlo, že sa príjmy na udržiavanie školy neupotreбили na určený cieľ, alebo že sa týmito dôchodkami neúčelne gazdovalo, ministerstvo školstva a národnej osvety vyzve udržovateľa školy, aby sa postaral o nápravu. Ak udržovateľ školy tak neurobí, odníme mu ministerstvo školstva a národnej osvety do určenej lehoty podporu.

§ 6.

(¹) Ak neštátna stredná škola nezachováva podmienky zmluvy, uzavretej podľa ustanovenia paragrafu 4, ods. 2, môže jej ministerstvo školstva a národnej osvety po jednom napomenutí, ak sa náprava nestane do troch mesiacov, rátaajúc odo dňa doručenia napomenutia, zastaviť štátnu podporu.

(²) Ak neštátna stredná škola nezachováva ustanovenia tohto nariadenia, platné osnovy a iné predpisy, taktiež ak jej činnosť je protištátna, alebo smeruje proti kresťansko-mravnému charakteru výchovnému, neplní správne svoje poslanie dané týmto nariadením, ministerstvo školstva a národnej osvety má právo a povinnosť na základe výsledku komisionálneho vyšetrovania napomenúť udržovateľa ústavu dvakrát v trojmesačných lehotách; ak udržovateľ po týchto dvoch napomenutiach neurobí nápravu, ministerstvo školstva a národnej osvety predostrie vláde návrh na dočasné alebo trvalé zavretie školy.

(³) Základiny a majetok dočasne zastavenej školy zostanú aj naďalej v správaní udržovateľa školy.

(⁴) O celi a o upotrebení majetku na trvalo zastavenej školy, ak zakladateľ pre prípad zániku školy v zakladacej listine sám neučinil príslušného opatrenia, rozhoduje za schválenia ministerstva školstva a národnej osvety udržovateľ zaniklej školy. O základinách (fondoch) rozhodne sa podľa platných predpisov.

§ 7.

(¹) Stredná škola má 8 tried. Delí sa na nižšiu a vyššiu strednú školu.

(²) Nižšia stredná škola pozostáva z I. —IV. triedy, vyššia začína V. triedou a končí sa VIII. triedou.

§ 8.

Nižšia a vyššia stredná škola tvorí na vonok jednotný ústav pod spoločným vedením. Každého profesora možno súčasne zamestnávať na obidvoch dieloch.

§ 9.

(¹) Nižšia stredná škola poskytuje okrem prípravy pre postup do vyššej strednej školy výchovu a ucelené všeobecné vzdelanie aj pre štúdium na učiteľskom ústave a na rozličné odborné školy, alebo pre praktické povolania.

(²) Nižšie gymnázium môže byť rozhodnutím ministerstva školstva a národnej

osvetu so súhlasom vlády zriadené ako samostatné tam, kde toho osobitného zreteľného okolnosti vyžadujú.

§ 10.

(¹) Vyššie gymnázium pokračuje vo výchove, prehĺbuje všeobecné vzdelanie a pripravuje súčasne žiakov na vysokoškolské štúdiá.

(²) Vyššie gymnázium nemôže byť zriadené samo o sebe, ale len s nižším gymnáziom.

§ 11.

(¹) Koedukácia na stredných školách nie je prípustná. Pre dievčatá sú osobitné stredné školy pod osobitnou správou, alebo osobitné dievčenské triedy pod tou istou správou. Pobočné dievčenské triedy majú sa umiestiť v oddelenej časti školskej budovy.

(²) Ministerstvo školstva a národnej osvetu môže prechodne do konca školského roku 1945/1946 od tohto ustanovenia (ods. 1) povoliť výnimky.

(³) Podrobné ustanovenia o tom, ako treba vo veciach koedukácie postupovať na ústavoch, na ktorých bola koedukácia prechodne ponechaná (ods. 2), vydá ministerstvo školstva a národnej osvetu výnosom.

Časť druhá.

Vyučovaci poriadok na strednej škole.

§ 12.

(¹) Predmety povinného vyučovania na strednej škole sú: náboženstvo, jazyk slovenský, jazyk nemecký, druhý cudzí jazyk, jazyk latinský, úvod do filozofie, dejepis, vlastiveda, zemepis, národné hospodárstvo, prírodopis, chemia, fyzika, matematika, rysovanie, kreslenie, spoločenská výchova, spev a telovýchova.

(²) Na základe žiakovej voľby povinnými predmetmi sa stávajú na vyššom gymnázii jazyk grécky, deskriptívna geometria a kreslenie.

(³) Na inojazyčných stredných školách miesto jazyka slovenského vyučuje sa jazyk vyučovací a miesto jazyka nemeckého — jazyk slovenský.

§ 13.

Vyučovanie nepovinných predmetov určí a upravi ministerstvo školstva a národnej osvetu osobitným výnosom.

§ 14.

(¹) Žiaci takého štátom uznaného náboženstva, ktoré sa na ústave pre nepatrný počet príslušníkov nevyučuje, sú povinní sa učiť svoje náboženstvo súkromne askúsky skladať za každý polrok u príslušného svojho katechéty za prítomnosti riaditeľa školy alebo jeho zástupcu. Tento katechéta je povinný písomne dodať známky z náboženstva na vysvedčenie riaditeľstvu strednej školy najneskôr týždeň pred klasifikačnou poradou.

(²) Ministerstvo školstva a národnej osvetu sa splnomocňuje, aby vydalo výnos, ktorým sa upravi vyučovanie náboženstva v oddeleniach tam, kde v jednotlivých triedach počet príslušníkov príslušného náboženstva nedosahuje minimálneho počtu 20 žiakov, čo hodiny príslušného náboženstva naozaj navštevujú.

§ 15.

(¹) Zásadne sa povoľuje, aby žiaci pre neschopnosť alebo zo zdravotných príčin mohli byť čiastočne alebo úplne oslobodení od vyučovania povinného kreslenia, telovýchovy, rysovania alebo spevu. Čiastočné alebo úplné oslobodenie od kreslenia pripúšťa sa iba na nižšej strednej škole. Žiak, ktorý bol na nižšej strednej škole od kreslenia alebo rysovania úplne oslobodený, nemôže si voľiť na vyššej strednej škole vetvu reálnu.

(²) Podrobné predpisy o pokračovaní pri oslobodzovaní od povinných predmetov a príslušné oslobodzovacie poplatky určí ministerstvo školstva a národnej osvetu osobitným výnosom.

§ 16.

(¹) Na ústavoch, kde sa písomne prihlásili aspoň 25 žiakov na jazyk grécky, môže ministerstvo školstva a národnej osvety povoliť pre týchto žiakov vyučovanie gréčtiny namiesto druhého cudzieho jazyka (klasická vetva).

(²) Žiak, vstupujúci do V. triedy, podľa vlastného uváženia a schopnosti môže si voliť pre štúdium na vyššej strednej škole klasickú vetvu.

(³) V mestách, kde je viac stredných škôl, môže ministerstvo školstva a národnej osvety spojiť žiakov do klasickej vetvi na jednom ústave.

(⁴) Odchylky od určeného minimálneho počtu žiakov pre klasickú vetvu povoľuje ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 17.

(¹) Na ústavoch, kde sa písomne prihlásia aspoň 25 žiakov na reálne predmety, môže ministerstvo školstva a národnej osvety povoliť pre týchto žiakov miesto jazyka latinského vyučovanie matematiky v VIII. triede v rozšírenej miere na 4 hodiny týždenne, deskriptívnej geometrie v V.—VIII. triede po 2 hodinách a kreslenie v V. triede 3 hodiny, v VI.—VII. triede po 2 hodinách týždenne (reálna vetva).

(²) Žiak, vstupujúci do V. triedy, podľa vlastného uváženia a schopnosti, môže si voliť pre štúdium na vyššej strednej škole reálnu vetvu.

(³) V mestách, kde je viac stredných škôl, môže ministerstvo školstva a národnej osvety spojiť žiakov do reálnej vetvi na jednom ústave.

(⁴) Odchylky od určeného minimálneho počtu žiakov pre reálnu vetvu povoľuje ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 18.

Ministerstvo školstva a národnej osvety — alebo na neštátnych stredných školách za súhlasu ministerstva školstva a národnej osvety udržiavateľ ústavu — na návrh profesorského sboru so zreteľom na

želanie rodičov a na potreby miestnych a krajových pomerov určí, ktorý druhý cudzí jazyk má sa na ústave zaviesť ako povinný predmet

§ 19.

(¹) Učebný cieľ, jeho mieru, ktoré na čím vo vyučovaní jednotlivých predmetov na strednej škole dosiahnuť, a na základe toho rozvrh hodín, ako i učebné osnovy jednotlivých predmetov pre všetky stredné školy jednotne určí ministerstvo školstva a národnej osvety.

(²) Učebné osnovy náboženstva určia kompetentné cirkevné vrchnosti príslušného náboženstva. Tieto osnovy alebo ich zmeny treba vždy dať na vedomie ministerstvu školstva a národnej osvety.

§ 20.

Učebné osnovy dievčenských stredných škôl majú sa prispôbiť potrebám, povahe dievčata a životnému povolaniu ženy.

§ 21.

(¹) Školský plat, prijímacie a skúšobné taxy, príspevky na učebné pomôcky a iné školské poplatky, ich cieľ, výšku a spôsob platenia určí ministerstvo školstva a národnej osvety osobitným výnosom, ktorý vyhlási v Slovenskom zákonníku. Tieto poplatky sú na neštátnych školách rovnaké ako na štátnych stredných školách.

(²) Žiaci chudobných alebo menej majetných rodičov aspoň priemerne dobrého prospechu môžu byť od platenia školského platu, po prípade aj od iných školských poplatkov celkom alebo zpolovice oslobodení. Postup a smernice pri oslobodzovaní od školského platu a iných školských poplatkov upraví ministerstvo školstva a národnej osvety osobitným výnosom.

(³) Prípadné odchylky od vydaných všeobecne platných smerníc v tejto veci neštátnym školám na náležite odôvodnenú žiadosť povoľuje ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 22.

Na stredných školách môže sa používať len ministerstvom školstva a národnej osvety schválených učebníc a učebných pomôcok. Učebnice náboženstva — po vyjadrení sa ministerstva školstva a národnej osvety so stránky literárnej, štátobezpečnostnej — schvaľuje príslušná cirkevná vrchnosť.

§ 23.

(¹) Školský rok sa pravidelne začína 1. septembra a trvá do 31. augusta nasledujúceho občianskeho roku.

(²) Prvé vyučovacie obdobie sa začína 1. septembra a končí sa 31. januára nasledujúceho roku; druhé vyučovacie obdobie sa začína 1. februára a končí sa 28. júna toho istého roku. Polročné vysvedčenia sa vydávajú 31. januára, výročné vysvedčenia 28. júna s dátom dňa vydania. Keďby tieto dni pripadli na nedeľu alebo sviatok, vysvedčenia sa vydajú predchádzajúci deň. Výročné vysvedčenia žiakov VIII. triedy vydávajú sa spolu s vysvedčením dospelosti s dátom posledného vyučovacieho dňa v tejto triede.

(³) Odchyľky od pravidelného trvania školského roku povoľuje ministerstvo školstva a národnej osvety. Toto ministerstvo vydá príslušné opatrenie o prázdninách, ale o sviatkoch len po dohode s cirkevnými vrchnosťami.

§ 24.

(¹) Rozvrh hodín a rozvrh učiva jednotlivých predmetov na stredných školách určí ministerstvo školstva a národnej osvety osobitným výnosom. Pri tom treba dbať, aby počet vyučovacích hodín povinných predmetov v jednotlivých triedach nepresahoval 30 hodín týždenne. V nevyhnutnom prípade sa ministerstvo školstva a národnej osvety splnomocňuje, aby počet hodín povinného vyučovania v niektorých vyšších triedach mohlo zvýšiť najviac o 2 hodiny.

(²) Nový rozvrh hodín a vyučovaci poriadok zavedie sa súhlasne s ustanovením odseku 2, § 2 postupne.

§ 25.

(¹) Stredná škola je výberová; majú sa do nej prijímať len žiaci schopní na stredoškolské štúdiá.

(²) Do I. triedy strednej školy možno prijať iba žiaka, ktorý s úspechom aspoň dobrým absolvoval aspoň 4. triedu niektorej verejnej ľudovej školy, dovšil v občianskom roku prijímania 10., ale neprekročil ešte 14. rok svojho veku a s úspechom složil prijímaciu skúšku.

(³) Do jednej triedy možno prijať najviac 60 žiakov. Vyšší počet žiakov vo veľmi odôvodnených prípadoch môže povoliť ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 26.

Smernice, podľa ktorých treba pri prijímaní a prestupovaní žiakov postupovať, tiež podrobné predpisy o prijímacích skúškach do prvej triedy a o prijímacích a diferenciálnych skúškach do vyšších tried stredných škôl, ako i o podmienkach odkladu diferenciálnych skúšok vydá ministerstvo školstva a národnej osvety. Do vydania úpravy platia doterajšie predpisy a ustanovenia.

§ 27.

(¹) Štúdiá na strednej škole možno absolvovať verejne alebo súkromne.

(²) Všetky predpisy týkajúce sa verejných žiakov stredných škôl, vyjmúc povinne pravidelnej návštevy školy, vzťahujú sa aj na súkromných žiakov.

(³) Na dievčenských stredných školách chlapci nemôžu študovať ani súkromne. Dievčatá môžu na chlapčenských školách študovať len ako privatistky.

(⁴) Súkromným žiakom hospitovanie vo vyučovacích hodinách sa nepovoľuje.

§ 28.

Žiak strednej školy od prijatia na strednú školu až do právoplatného jeho vystú-

penia zo strednej školy, pofažne do doručenia maturitného vysvedčenia, podlieha školskému disciplinárnemu poriadku.

§ 29.

(¹) Školské pravidlá, ktorými sa majú všetci stredoškolskí žiaci spravovať, ako i predpisy o disciplinárnom pokračovaní voči žiakom určí a vydá ministerstvo školstva a národnej osvety.

(²) Na neštátnych stredných školách platia tie isté školské pravidlá a to isté disciplinárne pokračovanie, ako na školách štátnych. Cirkevné školské vrchnosti s predbežným súhlasom ministerstva školstva a národnej osvety môžu si doplniť na štátnych stredných školách platné školské pravidlá na prehĺbenie nábožensko-mravnjej výchovy žiactva svojich škôl podľa svojich náboženských zásad.

§ 30.

Pri klasifikovaní prospechu v jednotlivých predmetoch, aj pri určení všeobecného posudku o prospechu a chovaní žiaka má sa postupovať podľa skúšobného a klasifikačného poriadku, ktorý vydá ministerstvo školstva a národnej osvety. Na označenie výsledku z prospechu a chovania treba pri klasifikovaní používať štvorstupňovú stupnicu známok.

§ 31.

Žiakovi, ktorý na konci školského roku pre chorobu alebo pre inú vážnu príčinu nemohol byť klasifikovaný, môže profesorský sbor povoliť dodatočnú skúšku na začiatok nasledujúceho školského roku.

§ 32.

(¹) Vzhľadom na organizáciu nižšej strednej školy (§ 9) žiakom IV. triedy, ktorí túto triedu dokončili sice s úspechom, ale nie sú schopní na štúdiá vo vyššej strednej škole, možno priznať na výročnom vysvedčení celkový posudok, ktorý neoprávňuje na postup do vyššej strednej školy.

(²) Absolventi nižšej strednej školy, ktorých celkový posudok na výročnom vysvedčení neoprávňuje pokračovať v štúdiách na vyššej strednej škole, nesmú byť prijatí do V. triedy na nijakej strednej škole.

§ 33.

(¹) Žiak po úspešnom absolvovaní strednej školy na tom ústave, kde dokončil stredoškolské štúdiá, môže sa podrobiť skúške dospelosti.

(²) V prípadoch, čo si zaslúžia osobitného zreteľa, môže ministerstvo školstva a národnej osvety povoliť, aby sa žiak mohol podrobiť maturitnej skúške na inom ústave.

§ 34.

(¹) Skúšky dospelosti skladajú sa s písomnej a z ústnej časti.

(²) Podrobné predpisy o skúškach dospelosti — vyjmúc školy cirkevné — vydá ministerstvo školstva a národnej osvety.

(³) Podrobné predpisy o skúškach dospelosti na školách cirkevných vydá príslušná cirkevná vrchnosť po dohode s ministerstvom školstva a národnej osvety.

§ 35.

(¹) O složení maturitnej skúšky žiak dostane maturitné vysvedčenie.

(²) Maturitné vysvedčenie strednej školy oprávňuje na všetky tie povolania a životné cesty, na ktorých sa vyžaduje preukaz skúšky dospelosti.

(³) Maturitné vysvedčenie absolventov klasickej vetvy jednotnej strednej školy a maturitné vysvedčenie absolventov jednotného typu strednej školy oprávňuje na štúdiá na univerzite. Maturitné vysvedčenie reálnej vetvy jednotnej strednej školy oprávňuje na štúdiá na technike a na prírodovedeckej fakulte univerzity.

§ 36.

(¹) Skúšky dospelosti na každej strednej škole v každom termíne konajú sa pred skúšobnou maturitnou komisiou, ktorej

predseda — s výnimkou škôl cirkevných — ministerstvom školstva a národnej osvety poverený predseda.

(²) Na neštátnych cirkevných stredných školách predseda príslušnou cirkevnou vrchnosťou menovaný predseda za prítomnosti vládneho komisára, ministerstvom školstva a národnej osvety vyslaného, ktorého úloha je kontrolná. V prípade zistenia nepristojnosti alebo porušenia skúšobného, či klasifikačného poriadku má vládny komisár právo a povinnosť prerušiť skúšky, alebo suspendovať vydanie vysvedčenia a na základe protokolárne ustáleného skutkového stavu vyžiadať si patričné rozhodnutie ministerstva školstva a národnej osvety.

(³) Na ostatných neštátnych stredných školách udržiavateľ ústavu má právo vyslať do maturitnej komisie svojho povereníka. Povereníkom môže byť osoba s primeranou kvalifikáciou, na túto úlohu spôsobilá. Patria mu všetky práva neskúšajúceho člena komisie. Meno svojho povereníka na skúškach dospelosti má udržiavateľ ústavu ministerstvu školstva a národnej osvety oznámiť najneskôr mesiac pred začiatkom ústných skúšok dospelosti.

(⁴) Keby udržiavateľom školy navrhovaná osoba v predchádzajúcom odseku určeným podmienkam nevyhovovala, ministerstvo školstva a národnej osvety odoprie potvrdenie povereníka udržiavateľa ústavu na maturitných skúškach.

Časť tretia.

Správa a zamestnanci strednej školy.

§ 37.

Na čele strednej školy ako jej zodpovedný správca je riaditeľ strednej školy.

§ 38.

Na strednej škole sú zamestnaní okrem riaditeľa definitívni, dočasní, supľujúci a podľa potreby smluvní profesori; ďalej výpomocní a vedľajší učitelia (katecheti) a zriaďenci.

§ 39.

(¹) Na každej osem-triednej strednej škole pre vyučovanie povinných predmetov má byť ustanovené okrem riaditeľa najmenej 12 profesorov, z ktorých aspoň 8 má mať úplnú aprobáciu.

(²) Tento počet zamestnancov pri ústavoch s pobočkami, ako i na ústavoch novozaložených alebo ešte neúplných prispôbi sa podľa zásady vyslovenej v odseku 1 tohoto paragrafu primerane počtu tried.

(³) Ministerstvo školstva a národnej osvety na prechodnú dobu môže povoliť odchylky od ustanovení, vyslovených v odsekoch 1 a 2 tohoto paragrafu.

§ 40.

Všetci profesori (učitelia) strednej školy majú vyučovať obyčajne predmetom svojich aprobačných skupín.

§ 41.

Za riaditeľa strednej školy môže byť menovaný alebo zvolený len ten definitívny profesor, ktorý má aspoň 10 rokov do postupu započítateľnej služobnej doby a preukázal svojím účinkovaním na strednej škole schopnosť na vedúce miesto tak so stránky pedagogickej, ako i so stránky administratívnej. Od týchto podmienok môže vláda v odôvodnených prípadoch povoliť odchýlku.

§ 42.

(¹) Riaditeľov štátnych stredných škôl na návrh vlády vymenuje hlava štátu.

(²) Riaditeľov neštátnych stredných škôl vymenuje alebo volí udržiavateľ ústavu po predbežnom súhlase ministerstva školstva a národnej osvety, nakoľko sa týka splnenia zákonom stanovených podmienok.

§ 43.

Pre platové a služobné pomery zamestnancov štátnych stredných škôl platia príslušné ustanovenia platového zákona a služobnej pragmatiky.

§ 44.

(¹) Smluvnými profesormi (učiteľmi) môžu byť ustanovené najmä tie učiteľské sily, ktorých z nejakej príčiny nemožno vymenovať za profesorov v pragmatikálnom služobnom pomere. Služobný pomer a služobné požitky smluvných profesorov (učiteľov) upravujú sa individuálne uzavretými smluvami.

(²) Platy smluvných profesorov (učiteľov) smluvami upravené nesmú prevyšovať mieru platov platovým zákonom stanovených.

§ 45.

Výpomocní učitelia a katecheti sa ustanovujú podľa potreby ako neúplne zamestnaní učitelia povinných predmetov.

§ 46.

Na vyučovanie spevu a nepovinných predmetov ustanovujú sa vedľajší učitelia.

§ 47.

Suplujúci a dočasní profesori pri nastúpení služby skladajú úradnú prisahu do rúk riaditeľa príslušnej strednej školy; novomenovaní riaditelia do rúk prednostu nadriadeného školského úradu.

§ 48.

(¹) Náboženstvo na štátnych stredných školách vyučujú ministerstvu školstva a národnej osvety príslušnou cirkevnou vrchnosťou prihlásení a ministerstvom školstva a národnej osvety prijatí profesori náboženstva. Oprávnenie vyučovať náboženstvu udeľuje a odníma príslušná cirkevná vrchnosť, na území ktorej má profesor náboženstva účinkovať. Bez tohoto oprávnenia nemôže a nesmie profesor náboženstva náboženstvu vyučovať.

(²) Ministerstvo školstva a národnej osvety môže prihlášku za profesora náboženstva zamietnuť, keď navrhnutý nevyhovuje predpísaným podmienkam.

§ 49.

Na väčších stredných školách aspoň s 12 triedami na výpomoc v administratívnych prácach môže ministerstvo školstva a národnej osvety riaditeľovi ústavu ustanoviť profesora ako riaditeľského tajomníka. Riaditeľskému tajomníkovi patrí okrem doterajšej odmeny sníženie učeňného úväzku, a to na každé 12 tried prevyšujúce 2 triedy o 1 vyučovaciu hodinu týždennú.

§ 50.

Príslušné ustanovenia služobnej pragmatiky učiteľskej o vedľajšom zamestnaní zamestnancov stredných škôl a o prijímaní darov platia obdobne pre všetkých zamestnancov neštátnych stredných škôl.

§ 51.

Riaditelia a profesori neštátnych stredných škôl majú od udržiavateľov škôl nárok na tie isté služobné požitky, aké by im patrili na stredných školách štátnych. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na profesorov rehoľníkov, ktorí účinkujú na stredných školách svojej rehole.

§ 52.

(¹) Riaditelia a profesori stredných škôl podliehajú disciplinárnemu poriadku určenému služobnou pragmatikou. Zamestnanci cirkevných škôl podliehajú disciplinárnym predpisom príslušnej cirkevnej vrchnosti.

(²) Cirkevné vrchnosti vydajú svoj disciplinárny poriadok vzťahujúci sa na ich stredoškolských zamestnancov po dohode s ministerstvom školstva a národnej osvety.

(³) Udržiavateľ neštátnej strednej školy je povinný na žiadosť ministerstva školstva a národnej osvety zaviesť disciplinárne pokračovanie.

(⁴) Suspendovanie a zavedenie disciplinárneho pokračovania proti zamestnancovi neštátnej strednej školy, ako i výsledky pokračovania je udržiavateľ príslušnej strednej školy povinný oznámiť ministerstvu školstva a národnej osvety.

Časť štvrtá.

Záverčné určenia.

§ 53.

Všade tam, kde v osnove tohoto vládneho nariadenia je slovo *žiak*, má sa pod týmto označením rozumieť obdobne tiež *žiacka* a kde je slovo *profesor*, *profesorka*.

§ 54.

Pod pojmom *udržovateľ ústavu na neštátnych stredných školách* v tomto nariadení majú sa rozumieť oprávnení zástupcovia v § 3 označených cirkví, rádov, náboženských spoločností, spolkov, sväzkov územnej samosprávy, ktoré niektorú strednú školu založili, prípadne ju udržujú.

§ 55.

Všetky smluvy uzavreté medzi uvedenými udržovateľmi stredných škôl a medzi štátom, nakoľko by určeniam tohoto vládneho nariadenia odporovali, treba uviesť s ním do súladu. Ak by sa tak nestalo do 60 dní, rátajúc odo dňa platnosti tohoto nariadenia, odporujúce časti smlúv strácajú platnosť.

§ 56.

Toto nariadenie nadobudne účinnosti 1. septembra 1939.

§ 57.

Nakoľko toto vládne nariadenie neustanovuje inak, zrušujú sa všetky doterajšie predpisy o veciach, ktoré sú v tomto vládnom nariadení upravené.

§ 58.

Vykonaním tohoto nariadenia poveruje sa ministerstvo školstva a národnej osvety.

Dr. Tuka v. r.,

aj za predsedu vlády dr. Tisu.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

169.

Vládne nariadenie
zo dňa 11. júla 1939

o revízií živnostenských oprávnení.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Živnostenský úrad II. stolice môže podrobiť revízií oprávnenia k výkonu týchto živností:

a) všetky živnosti, ktoré mechanicky alebo chemicky rozmnožujú literárne a umelecké výrobky alebo ktoré s týmito obchodujú (knih tlačiarne, mediatlačiarne, ocelotlačiarne, drevotlačiarne, kameňotlačiarne a pod. živnosti — medzi tieto počítajúc šlapacie lisy —, vyjmúc knihkupectvá, antikvariáty, obchody s vecmi umeleckými, obchody s hudobníkmi) — (§ 22, pol. 1 živn. zákona),

b) živnosť kominárska (§ 22, pol. 7. živn. zákona),

c) výroba a predaj zbraní a streliva (§ 22, pol. 10. živn. zákona),

d) vetešnická živnosť (obchod so starinou) — (§ 22, pol. 12. živn. zákona),

e) živnosť záložnícka (§ 22, pol. 13. živn. zákona).

f) výroba jedov a príprava látok a preparátov, ktoré sú určené, aby ich bolo užité za lieky, ako aj predaj oboch vecí, nakoľko nie je výlučne vyhradený lekárnikom; taktiež výroba a predaj strojéných minerálnych vôd,

g) inštalovanie plynovodov a domových vodovodov (§ 22, pol. 17. živn. zákona),

h) živnostenská výroba a predaj strojeného vína a polovina (§ 22, pol. 16. živn. zákona),

ch) živnostenské ničenie potkanov, myší, škodlivého hmyzu a pod. jedovatými prostriedkami (§ 22, pol. 21. živn. zákona),

i) živnostenské sprostredkovanie služieb a miest (§ 22, pol. 22. živn. zákona),

j) v pohraničných okresoch po živnostensky prevádzovaný obchod s handrami (§ 22, pol. 25. živn. zákona),

k) informačné kancelárie k podávaniu správ o úverných pomeroch (protokolovaných i neprotokolovaných živnostníkov a iných osôb) na obchodné účely (§ 22, pol. 26. živn. zákona),

l) po živnostensky prevádzované závody na výrobu a rozvádzanie elektriny k osvetleniu, k prevodu sily a k inému živnostenskému i domácejmu používaniu (§ 22, pol. 24. živn. zákona),

m) živnosť zubných technikov (§ 22, pol. 27. živn. zákona),

n) živnostenské stáčanie piva do fliaš na účely predaja fľaškového piva (§ 22, pol. 29. živn. zákona),

o) súkromné detektívne podniky (§ 22, pol. 31. živn. zákona),

p) živnostenská výroba zápalného tovaru (§ 22, pol. 33. živn. zákona),

r) výroba sodovky (§ 22, pol. 35. živn. zákona),

s) živnosť tých, ktorí nadobúdajú pohľadávky z dopravných obchodov voči železničiarom a iným dopravným podnikom a ich vo vlastnom mene a na vlastný účet uplatňujú (§ 22, pol. 37. živn. zákona),

š) súkromné sprostredkovanie kúpy a predaja realit atď. (zákon zo dňa 19. augusta 1925, č. 203 Sb. z. a n., ktorým sa niektoré obory súkromného sprostredkovania vyhlasujú za živnosť koncesovanú),

t) obchodné živnosti viazané na preukaz spôsobilosti (obchod s miešaným, koloniálnym, špecerajným a materiálnym tovarom podľa § 53, ods. 3 a 4 živn. zákona),

u) výroba a predaj pálených liehových nápojov vo fľašiach zatvorených podľa obchodníckeho zvyku (§ 53, ods. 5 živn. zákona),

v) živnosť pekárska (§ 1, odst. 3, pol. 52. živn. zákona),

z) veľkoobchod (sklad) s pivom,

ž) živnosť podnikateľstva stavieb (slobodná živnosť),

x) živnosť výroby octu.

(¹) Živnostenský úrad II. stolice môže oprávnenia k výkonu živností, v ods. 1 uvedených, odňať, ak proti majiteľovi sú námietky s hľadiska osobnej spoľahlivosti, ďalej s hľadiska verejného záujmu, alebo ak sa vyskytnú dôvody sociálne, ktoré vyžadujú odstránenie hospodársky nezdravého vplyvu, nastalého vzhľadom na nadpočetné oprávnenia.

(²) Proti rozhodnutiu úradu, vydanému podľa ods. 2, je prípustné odvolanie, ktoré však nemá odkladného účinku.

(³) V prípade odňatia oprávnenia podľa ods. 2 majiteľ oprávnenia je povinný podnik do 3 mesiacov zlikvidovať. Len v prípadoch osobitného zreteľa hodných môže pokračujúci úrad túto lehotu predĺžiť najviac o ďalšie 3 mesiace.

§ 2.

Verejný záujem podľa tohto nariadenia je súhrn skutočností, ktoré v pomere do seba zapadajúcej časovej a miestnej spojitosti sú spôsobilé priviesť súlad so súčasnými štátoprávnymi, národnostnými, hospodárskymi a sociálnymi pomermi.

§ 3.

(¹) Prestúpenie tohto nariadenia aj každé jeho vedomé obchádzanie je živnostenským priestupkom a potrestá ho živnostenský úrad peňažitou pokutou do 30.000 Ks, ktorá v prípade nedobytnosti sa má premeniť na uzamknutie do 90 dní podľa miery zavinenia.

(²) Ak sa dopusti trestného činu spoločnosť, spoločenstvo, družstvo, spolok alebo iná právnická osoba, treba uložiť trest orgánu, ktorý je podľa právnych predpisov povelaný ich zastupovať. Ak zodpovedný orgán sa skladá z niekoľkých fyzických osôb, sú zodpovedné všetky.

(³) Úrad vykonávajúci trestný názor môže pre zaistenie úspechu urobiť potrebné opatrenia, ako zhabať tovar a nástroje, zavrieť prevádzkovne a pod.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a stratí ju dňom 31. decembra 1940; vykoná ho minister hospodárstva v dohode s ministrom vnútra.

Dr. Tuka v. r.,
aj za predsedu vlády dr. Tisu.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.,

170.

Vládne nariadenie zo dňa 11. júla 1939.

ktorým sa predlžuje platnosť vládneho nariadenia zo dňa 24. júna 1937, č. 168 Sb. z. a n., o prikázaní právomoci železničného správneho úradu a krajiniského úradu.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Platnosť vládneho nariadenia zo dňa 24. júna 1937, č. 168 Sb. z. a n., o prikázaní právomoci železničného správneho úradu a krajiniského úradu, sa predlžuje do 6. júla 1940.

§ 2.

Toto nariadenie platí odo dňa 6. júla 1939; vykoná ho minister dopravy a verejných prác v dohode s ministrom vnútra.

Dr. Tuka v. r.,
aj za predsedu vlády dr. Tisu.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.

171.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 14. júla 1939,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave zo dňa 14. júla 1939 v úprave platebného styku s Itáliou.

Podľa § 4 vládneho nariadenia zo dňa 2. decembra 1931, č. 179 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2, č. 2 zákona zo dňa 14. decembra 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru zo dňa 7. novembra 1929, č. 166 Sb. z. a n., a § 1 vládneho nariadenia zo dňa 14. marca 1939, č. 3 Sl. z., vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 7) zo dňa 14. júla 1939,

v úprave platebného styku s Itáliou.

Čl. 1.

K prevádzaniu platov medzi republikou Slovenskou a taliansko-albánskou colnou uniou, talianskymi državami a územiami talianskej Afriky, vymenovaných v čl. 2, slúži „Všeobecný účet“ znejúci na meno Istituto Nazionale per i Cambi con l'Esterio, vedený u Slovenskej národnej banky v Ks a rovnaký účet Slovenskej národnej banky, vedený v Lit u Istituto Nazionale per i Cambi con l'Esterio.

Obidva účty sú bezúročné.

Vedením „Všeobecného účtu“ poverujú sa ako sberné miesta na Slovensku Slovenská všeobecná úverná banka v Bratislave a v Itálii Banca d'Italia v Ríme, resp. Albánska národná banka v Tirane.

Čl. 2.

Cez všeobecné účty možno konať tieto vzájomné platy:

a) za tovar i s vedľajšími výlohami, ktorý je pôvodom a pochádza zo Slovenska, pokiaľne z taliansko-albánskej colnej unie,

b) na vyrovnanie kedykoľvek splatných záväzkov z týchto titulov:

1. platby záväzkov finančnej povahy (na pr. splácanie pôžičiek, výnos nehnuteľností, kuponov, úhrady úrokov, dividend atď.,

2. úhrady plátov, miezd, honorárov, podpôr, alimentov atď.,

3. platby za patenty, za licenčné a výrobné práva, úhrady autorských a podobných práv, poisťovacích a zaistovacích prémie atď.,

4. úhrada námorného dopravného pre talianske dopravné loďstvo,

5. úhrada dopravného po železničiach a v taliansko-albánskej colnej únii vzniklých výloh, aj v prípade, že vznikly len tranzitom cez územie unie, slovenského tovaru určeného pre tretí štát alebo tovaru tretieho štátu určeného pre Slovensko, pokiaľne úhrada za výlohy na Slovensku, vzniklé tranzitnou dopravou tovarov taliansko-albánskej colnej unie cez Slovensko, keď je tovar určený pre tretiu zem, alebo tovaru z tretieho štátu určeného pre taliansko-albánsku colnú úniu.

6. sumy, ktoré sú poukázané ústrednými riaditeľstvami talianskych alebo slovenských poisťovní z akéhokoľvek titulu na ich zastupiteľstvá alebo opačne,

c) sumy na krytie cestovného ruchu podľa osobitnej dohody,

d) platby prevedené z iných ako hore uvedených dôvodov po predchádzajúcom dohovore medzi Slovenskou národnou bankou a Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero.

Čl. 3.

Prepočet slovenských korún na talianske líry a opačne bude sa diať podľa pre-

počítacieho kurzu stanoveného Slovenskou národnou bankou a Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero po vzájomnom dorozumení, pri čom k prepočítaniu na albánske franky je stanovený pomer 1 alb. frank = Lit. 6.25.

Záväzky znejúce na inú menu ako na taliansku líru, albánsky frank a slovenskú korunu budú prepočítané podľa oficiálneho kurzu v Ríme a Bratislave v deň predchádzajúci vplateniu do clearingu.

Kurzy použité podľa tohto článku majú provizorný charakter a dlžník nie je preto oslobodený od svojho záväzku, kým veriteľ neobdrží celú sumu svojej požiadavky. S týmto súvisiace príplatky, ktoré musí dlžník podľa okolností previesť, budú sa poukazovať tiež cez „Všeobecnú účtu“.

Čl. 4.

Výplaty v prospech veriteľov vlastného štátu dejú sa zásadne len v rámci pohotových prostriedkov na „Všeobecnú účtu“ a v chronologickom poradí vplátov.

Čl. 5.

Súkromné platebné kompenzácie ni sú prípustné.

Čl. 6.

Slovenská všeobecná úverná banka v Bratislave bude vyberať z čiastok u nej skladaných aj od nej vyplácaných odmenu vo výške 3‰, najmenej Ks 5.—, z položky okrem poštového a skutočných výloh.

Čl. 7.

Dohoda nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1939 a má tú istú platnosť, ako je stanovená pre modus vivendi pre úpravu výmeny tovarov medzi Slovenskom a Itáliou.

SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA V BRATISLAVE.

Viceguvernér:
Dr. Fundárek v. r.

Nám. riaditeľ:
Viršík v. r.

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskoršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v kníhkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymenujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA,
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 38.

Vydaná 22. júla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (172.—178.) 172. Vládne nariadenie o úprave organizácie a pracovných podmienok Štátneho zdravotne-sociálneho ústavu. — 173. Vládne nariadenie, ktorým sa zrušuje vládne nariadenie zo dňa 17. mája 1939, č. 103 Sl. z., o prechodnom obmedzení výplat vkladov v peňažných ústavoch (peňažných podnikoch), o plnení súkromných poisťovní a o zákaze výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe tuzemskou poštovou správou. — 174. Vládne nariadenie o výbere lesného osiva a sadeníc. — 175. Vládne nariadenie o určení obvodov a sídiel niektorých okresných úradov. — 176. Vládne nariadenie, ktorým sa mení, poľažne dopĺňa vládne nariadenie zo dňa 24. marca 1939, č. 33 Sl. z., o vykonávaní advokátskej praxe. — 177. Vyhláška ministerstva financií, ktorou nariaďuje vziať z obehu drobné papierové peniaze, znejúce na 50 korún, vydané bývalou republikou Česko-Slovenskou. — 178. Vládne nariadenie o služobnom prídavku učiteľom so skúškou spôsobilosti pre meštianske či učňovské školy, prikázaným službou stredným či odborným školám alebo učiteľským ústavom.

172.

Vládne nariadenie zo dňa 18. júla 1939

o úprave organizácie a pracovných podmienok Štátneho zdravotne-sociálneho ústavu.

Vláda Slovenského štátu podľa §§ 4, 5 a 7 zákona zo dňa 11. mája 1939, č. 101 Sl. z., o Štátnom zdravotne-sociálnom ústave, nariaďuje:

§ 1.

Sídlom Štátneho zdravotne-sociálneho ústavu (v ďalšom „Ústavu“) je hlavné mesto Slovenského štátu.

§ 2.

Ústav pozostáva z týchto oddelení:

1. oddelenia pre vyrábanie a rozdelenie sér, látok pre štepenie a iných liečiv,

2. oddelenia pre kontrolu liečiv,

3. oddelenia pre mikrobiálnu diagnostiku,

4. oddelenia pre sociálnu hygienu (počítajúc v to aj epidemiológiu, zdravotnú štatistiku, priemyselnú hygienu, psychickú hygienu, zdravotnícku ľudovú výchovu, lekárske štúdium telovýchovných a športových výkonov, zdravotnú asanáciu, školenie a výcvik zdravotníckeho a zdravotne-

sociálneho personálu, ústredné vedenie Krajských škôl Ústavu M. R. Štefánika v Turč. Sv. Martine a štátnych ústavov pre vzdelanie a výcvik porodných asistentiek a dozor nad všetkými ošetrovateľskými školami atď.,

5. oddelenia pre balneológiu a klimatológiu (počítajúc v to aj liečivé minerálne pramene),

6. oddelenia pre kontrolu potravy

7. oddelenia pre zdravotne-sociálnu starostlivosť a

8. oddelenia veterinárneho.

§ 3.

(¹) Na čele Ústavu stojí riaditeľ, lekár odborne vzdelaný aj pre vedenie Ústavu.

(²) Riaditeľa zastupuje námestník, lekár taktiež odborne vzdelaný aj pre vedenie Ústavu.

(³) Riaditeľ spravuje Ústav, zastupuje ho navonok a dozerá na činnosť jednotlivých oddelení. Je povinný štvrťročne podávať zprávu o činnosti Ústavu ministerstvu vnútra. Služobne je podriadený ministrovi vnútra, ktorému je zodpovedný za riadnu správu Ústavu.

§ 4.

(¹) Na čele oddelení stoja odborne vzdelaní prednostovia, a to na čele odde-

lení: 1, 3, 4, 5 a 7 lekári, na čele 2. oddelenia buď magister pharmacie alebo univerzitný profesor (docent) farmakológie a farmakognózie, na čele 6. oddelenia potravinársky odborník s vysokoškolským vzdelaním a na čele 8. oddelenia veterinár.

(²) Prednostovia oddelení po stránke odborného vedenia oddelení postupujú samostatne, ma ich činnosť však dozerá riaditeľ Ústavu, ktorému sú povinní podávať periodické, prípadne na jeho požiadanie osobitné zprávy a ktorému podliehajú po stránke služobnej.

§ 5.

(¹) Asistentský personál služobne podlieha bezprostredne prednostom oddelení.

(²) Minister vnútra na návrh riaditeľa Ústavu poverí výkonom ústavnej služby dočasných asistentov.

§ 6.

Pomocný personál je povinný vykonávať rozkazy svojich nadriadených.

§ 7.

(¹) Menovanie a ustanovenie zamestnancov ústavu uskutoční sa podľa príslušných predpisov platných pre štátnych zamestnancov.

(²) Miesta riaditeľa, jeho námestníka a prednostov oddelení majú byť podľa možnosti obsadené univerzitnými profesorami a docentmi.

(³) Osobitnými predpismi bude ustanovené, akú služobnú hodnosť majú riaditeľ Ústavu a jeho námestník, prednostovia oddelení a stáli asistenti a prípadne aké osobitné požitky (služobný byt, strava, otop, paušál atď.) im prislúchajú.

§ 8.

Riaditeľstvo Ústavu vypracuje vo dvoch mesiacoch od účinnosti tohto nariadenia odborný pracovný poriadok jedno-

tlivých oddelení Ústavu a služobný poriadok o ústavnom dozore a službe, všeobecných pracovných podmienkach a služobných povinnostiach zamestnancov. Pracovný a služobný poriadok schváli vláda.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

173.

Vládne nariadenie zo dňa 18. júla 1939,

ktorým sa zrušuje vládne nariadenie zo dňa 17. mája 1939, č. 103 Sl. z., o prechodnom obmedzení výplat vkladov v peňažných ústavoch (peňažných podnikoch), o plnení súkromných poisťovní a o zákaze výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe tuzemskou poštovou správou.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Vládne nariadenie zo dňa 17. mája 1939, č. 103 Sl. z., o prechodnom obmedzení výplat vkladov v peňažných ústavoch (peňažných podnikoch), o plnení súkromných poisťovní a o zákaze výplaty (prevodu) vkladov u Poštovej sporiteľne v Prahe tuzemskou poštovou správou, sa zrušuje.

§ 2.

Kedy a v akej miere započne Poštová sporiteľňa v Bratislave vyplácať vklady, uložené v Poštovej sporiteľni v Prahe tu-

najšími občanmi, určí minister financií vyhláškou, uverejnenou v Slovenskom zákonníku.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho ministri financií a vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sívák v. r.

Čatloš v. r.

174.

Vládne nariadenie zo dňa 18. júla 1939

o výbere lesného osiva a sadeníc.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Majitelia lesov alebo semenárske zárody môžu lesné osivo zbierať len v lesných porastoch, uznaných za vhodné k tomu účelu. Tieto porasty sa vedú v osobitnom katastri u štátneho výskumného ústavu lesníckeho.

(²) Lesné osivo a sadenice môžu byť predávané len v tom prípade, keď pochádzajú z pôvodu podľa odseku 1 určeného.

(³) Ministerstvo hospodárstva určí druhy lesných drevín, podliehajúcich výberu, a spôsob uskutočňovania sberu lesného osiva a vyhlási ich v Úradných novinách.

§ 2.

Priestupky proti predpisom tohto nariadenia alebo podľa neho vydaných vyhlášok, trestá politický úrad I. stupňa peňažným trestom do 5.000.— Ks, ktorý v prípade nedobytnosti má sa premeniť na uzamknutie do 1 mesiaca.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Stano v. r.

Sívák v. r.

Čatloš v. r.

175.

Vládne nariadenie zo dňa 18. júla 1939

o určení obvodov a sídiel niektorých okresných úradov.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Obce Biskupice pri Dunaji (Püspöki), Čela (Waltersdorf), Komárov (Szunyogdi), Miloslavov, Mischdorf (Misérd), Most na Ostrove (Bruck), Schildern (Dénesd), Tartschendorf (Toros) a Vereckne z bývalého okresu Šamorín pripojujú sa k obvodu okresného úradu Bratislava-vonkov.

§ 2.

Obce Abrahám, Brakoň, Pustý Fedýmeš, Gáň, Gest, Páld, Sered a Dolná Streda nad Váhom z bývalého okresu Galanta pripojujú sa k obvodu okresného úradu v Trnave.

§ 3.

Obce Kepezd, Pata, Sántava a Šoporňa z bývalého okresu Šaľa pripojujú sa k obvodu okresného úradu v Hlohovci.

§ 4.

Obce Hornia Kráľová (Királyi) a Močenok z bývalého okresu Šaľa pripojujú sa k obvodu okresného úradu v Nitre.

§ 5.

Obec Babindol z bývalého okresu Vráble a obec Degeš z bývalého okresu Nové Zámky pripojujú sa k obvodu okresného úradu v Nitre.

§ 6.

Obce Malé Hyndice a Nová Ves nad Žitavou z bývalého okresu Vráble pripojujú sa k obvodu okresného úradu v Zlatých Moravciach.

§ 7.

Obce Balvany (Šalmoš), Čajkov, Kľačany, Hronské Kosihy, Veľké Kozmálovce, Opatová, Podlužany, Rybník, Starý Tekov, Tlmače a Tekovská Nová Ves z bývalého okresu Levice pripojujú sa k obvodu okresného úradu v Zlatých Moravciach.

§ 8.

Obce Dolní Almach, Horní Almach, Bátorovce, Bohunice, Dolnie Brhlovce, Hornie Brhlovce, Drženice, Hurša, Jalakšová, Veľké Krškany, Malé Krškany, Pečenice, Dolní Prandorf, Horní Prandorf, Pukanec, Dolnie Žembovice a Hornie Žembovice z bývalého okresu Levice sa pripojujú k obvodu okresného úradu v Banskej Štiavnici.

§ 9.

Obce Domadice, Nadošany a Santov z bývalého okresu Levice pripojujú sa k obvodu okresného úradu v Krupine.

§ 10.

Obce Čelovce a Opava sa vylučujú z obvodu okresného úradu v Modrom Kameni a pripojujú sa k obvodu okresného úradu v Krupine.

§ 11.

Obce Abelová, Breznička, České Brezovo, Budiná, Bystríčka, Cinobaňa, Divín, Dobroč, Stará Halič, Hrabovo, Hradište, Kalinovo, Kotmanová, Krná, Slaná Leho-

ta, Lehôtka, Lentvora, Lovinobaňa, Luboreč, Lupoč, Madačka, Málinec, Maškova, Mládzo, Mýtna, Nedelište, Ozdín, Pila, Podkriváň, Podrečany, Polichno, Pollár, Praha, Rovňany, Ružiná, Točnica, Tomášovce, Tuhár, Turičky, Uderiná, Uhorské, Veľká Ves, Vidiná, Gregorova Vieska a Zelené z bývalého okresu Lučenec tvoria nový politický okres so sídlom v Lovinobani.

§ 12.

Obce Babinec, Rimavská Baňa, Bradno, Rimavské Brezovo, Budikovany, Čerenčany, Drábsko, Drienčany, Dubákovo, Hačava, Hnúšťa, Hostišovce, Hrachovo, Hrušovo, Klenovec, Kociha, Kokava nad Rimavicou, Kraskovo, Krokava, Kyjatice, Rimavská Lehota, Likier, Lipovec, Lom nad Rimavicou, Lukovištie, Meleched, Ostrany, Pápča, Pila, Vyšnia Pokoradz, Polom, Pondelok, Poproč, Potok, Rimavica, Rovné, Selce, Sihla, Nižní Skálnik, Vyšní Skálnik, Slizké, Striežovce, Ratkovská Suchá, Veľká Suchá, Sušany, Šoltýska, Malé Teriakovce, Veľké Teriakovce, Tisovec, Vafkovo, Vrbovce, Slovenské Zahorany, Hrnčiarske Zalužany, Rimavské Zalužany, Ratkovská Zdychava z bývalého okresu Rimavská Sobota tvoria nový politický okres so sídlom v Hnúšti.

§ 13.

Obce Betliar, Brdárka, Rožňavské Bystré, Dedinky, Dobšiná, Gecelovce, Genč, Gočaltovo, Gočovo, Hanková, Henckovce, Kobeliarovo, Čierna Lehota, Markuška, Ochtná, Petrmánovce, Malá Poloma, Veľká Poloma, Rejdová, Rochovce, Roštár, Rozložná, Nižnia Slaná, Vyšnia Slaná, Slavoška, Slavošovce, Štitník, Vlacho-vo a Ztratená z bývalého okresu Rožňava tvoria nový okres so sídlom v Dobšinej.

§ 14.

Obce Nižní Medzev (Unter-Metzenseifen), Vyšní Medzev (Ober-Metzenseifen), Opátka a Štos (Stoss) z bývalého okresu Moldava nad Bodvou, ďalej obce Košická

Belá a Košické Hámry z bývalého okresu Košice vonkov sa pripojujú k obvodu okresného úradu v Gelnici.

§ 15.

Obce Beňakovce, Budimír, Bunetice, Boliarov, Čizatice, Hrašovik, Chrástné, Kecerovské Kostolany, Kostolany nad Hornádom, Kráľovce, Kysak, Kecerovský Lipovec, Malá Lodina, Veľká Lodina, Mudrovce, Nižní Olčvar, Vyšní Olčvar, Opiná, Kecerovské Pekľany, Ploské, Ptáčkovce, Rozhanovce, Ružin, Sokol, Tepličany, Trebejov, Vajkovce, Malá Vieska z bývalého okresu Košice-vonkov sa pripojujú k obvodu okresného úradu v Prešove.

§ 16.

Obce Bačkovik, Čakanovce, Herľany, Vyšnia Kamenica, Rankovce a Žirovce z bývalého okresu Košice-vonkov pripojujú sa k obvodu okresného úradu vo Vranove nad Topľou.

§ 17.

Obce Bidovce, Ďurďošik, Slanská Huta, Kalša, Nižnia Kamenica, Klečenov, Nové Mesto, Nový Salaš, Slančík, Slanec, Svinica a Tršťany z bývalého okresu Košice-vonkov sa pripojujú k obvodu okresného úradu v Trebišove.

§ 18.

Obce Palin, Pavlovce nad Uhom, Čierne Pole, Senné, Stretava, Stretavka, Tegeňa a Vysoká z bývalého okresu Veľké Kapušany sa pripojujú k obvodu okresného úradu v Michalovciach.

§ 19.

Obce Fekišovce, Gajdoš, Hnojné, Jovsa, Klokočov, Kusín, Nemecká Poruba, Blatné Revištia, Vyšnie Revištia, Ťbrež a Závadka z bývalého okresu Sobrance sa pripojujú k obvodu okresného úradu v Michalovciach.

§ 20.

Okresný úrad v Sníne sa zrušuje a jeho obvod sa pripojuje k obvodu okresného úradu v Humennom.

§ 21.

Obce Pila a Veľké Pole (Hochwiesen) sa vylučujú z obvodu okresného úradu v Novej Bani a pripojujú sa k obvodu okresného úradu v Prievidzi.

§ 22.

Obce Radobica a Hornia Ves sa vylučujú z obvodu okresného úradu v Topoľčanoch a sa pripojujú k obvodu okresného úradu v Prievidzi.

§ 23.

Obce Sklené (Glaserhay), Hornia Štubňa (Ober-Stuben), Dolní Turček (Unter-Turček) a Horní Turček (Ober-Turček) sa vylučujú z obvodu okresného úradu v Turčianskom Svätom Martine a sa pripojujú k obvodu okresného úradu v Kremnici.

§ 24.

Obec Vondrišiel (Wagendrüssel) sa vylučuje z obvodu okresného úradu v Spišskej Novej Vsi a pripojuje sa k obvodu okresného úradu v Gelnici.

§ 25.

Obce Krompachy, Nižnie Siovinky a Vyšnie Siovinky sa vylučujú z obvodu okresného úradu v Gelnici a sa pripojujú k obvodu okresného úradu v Spišskej Novej Vsi.

§ 26.

Sídlo obvodu okresného úradu v Skalici sa prenáša zo Skalice do Holiča.

§ 27.

(¹) Toto nariadenie platí, pokiaľ ide o ustanovenia §§ 1—19 odo dňa, kedy príslušné okresné úrady so sídlami na odstúpenom území prestaly pre tam uvedené

obce vykonávať pôsobnosť, — s odchylkou, že pre obce uvedené v §§ 2 až 4 je od tohto dňa do 31. júla 1939 miestne príslušným okresný úrad v Serede a pre obce uvedené v §§ 7 až 9 okresný úrad v Pukanci —, pokiaľ ide o ustanovenia §§ 20 až 26 odo dňa 31. júla 1939.

(²) Toto nariadenie vykoná minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Tuks v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	Čatloš v. r.

176.

Vládne nariadenie zo dňa 18. júla 1939,

ktorým sa mení, poľažne doplňuje vládne nariadenie zo dňa 24. marca 1939, č. 33 Sl. z., o vykonávaní advokátskej praxe.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Na území Slovenského štátu je oprávnený vykonávať advokátsku prax len advokát, zapísaný do soznamu advokátskej komory v Bratislave alebo Turč. Sv. Martine, ktorý má domovskú príslušnosť v niektorej obci na území Slovenského štátu alebo na území, ktoré bolo zo správneho obvodu Slovenskej krajiny (§ 1 zákona zo dňa 14. júla 1927, č. 125 Sb. z. a n., o organizácii politickej správy) pripojené k Nemecku, Maďarsku alebo k Poľsku, v predpoklade, že sa nestal cudzím štátnym občanom.

(²) Domovské právo podľa odseku 1 je predpokladom tiež pre zápis do soznamu advokátov.

§ 2.

Advokáta, u ktorého nie je splnená niektorá podmienka § 1, ods. 1 tohto na-

riadenia, vymaže podľa § 35 zák. čl. XXXIV:1874 zo soznamu advokátov výbor príslušnej advokátskej komory najneskôr do 60 dní od vyhlásenia tohto nariadenia.

§ 3.

(¹) Výnimky zpod ustanovení § 1 tohto nariadenia môže povoliť minister pravosúdia na prosbu advokáta.

(²) Prosba sa má podať u príslušnej advokátskej komory, ktorá ju so svojim dobrozdaním predostrie ministerstvu pravosúdia k rozhodnutiu. Prípadný výmaz zo soznamu advokátov sa vykoná až po rozhodnutí ministra pravosúdia o žiadosti.

§ 4.

(¹) Dňom účinnosti tohto nariadenia sa zrušuje vládne nariadenie zo dňa 24. marca 1939, č. 33 Sl. z., o vykonávaní advokátskej praxe.

(²) Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a platí do 31. decembra 1939.

(³) Toto nariadenie vykoná minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Tuks v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	Čatloš v. r.

177.

Vyhláška ministra financií zo dňa 20. júla 1939,

ktorou nariaďuje vziať z obehu drobné papierové peniaze, znejúce na 50 korún, vydané bývalou republikou Česko-Slovenskou.

Podľa §§ 8 a 9 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 45 Sl. z., o slovenskej mene nariaďujem vziať z obehu bankovky, vydané bývalou Národnou bankou Česko-Slovenskou, znejúce na 50 korún (typ III-červené) a vyhlásené zákonom zo dňa 18. mája 1938, č. 101 Sb. z.

a n., za drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej, takto:

§ 1.

Dňom 24. júla 1939 prestávajú byť 50-korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej zákonným platidlom na celom území Slovenského štátu.

§ 2.

Pokladnice Slovenskej národnej banky, všetkých peňažných ústavov a poštové úrady sú povinné v lehote od 24. júla do 2. augusta 1939 vymeniť predložené im 50-korunové papierové peniaze za iné na území Slovenského štátu platné zákonné platidlá.

§ 3.

(¹) Pokladnice peňažných ústavov a poštové úrady sú povinné najneskoršie do 27. júla 1939 odvieť 50-korunové papierové peniaze, ktoré budú mať na hotovosti dňa 24. júla 1939, Slovenskej národnej banke alebo niektorej jej filiálke.

(²) Pokladnice peňažných ústavov a poštové úrady odvedú vymenené 50-korunové papierové peniaze najneskoršie do 5. augusta 1939 Slovenskej národnej banke alebo niektorej jej filiálke.

§ 4.

Slovenská národná banka má je povinná po 2. auguste 1939 predložené jej 50-korunové papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej zamieňať. Do 15. augusta 1939 Slovenská národná banka, hlavný ústav v Bratislave, vymení v odôvodnených prípadoch 50-korunové drobné papierové peniaze, predložené jej po 2. auguste 1939, na osobitnú žiadosť, doloženú osvedčením policajného úradu, prípadne četnickej stanice alebo obecného

notárstva o tom, že majiteľ 50-korunových papierových peňazí nemohol do 2. augusta 1939 tieto za iné zákonné platidlo vymeniť.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

178.

Vládne nariadenie zo dňa 18. júla 1939

o služobnom prídavku učiteľom so skúškou spôsobilosti pre meštianske či učňovské školy, príkázaným službou stredným či odborným školám alebo učiteľským ústavom.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Učiteľom so skúškou spôsobilosti pre meštianske školy, príkázaným službou na čas potreby učiteľskému ústavu či strednej škole či obchodnej akademii alebo škole či vyššej priemyselnej škole, patrí počas služby na takejto škole služobný prídavok v čiastke 2100 Ks ročne.

(²) Služobný prídavok (ods. 1) patrí aj učiteľom so skúškou spôsobilosti pre učňovské školy na čas ich prikázania službou priemyselným školám.

§ 2.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom 1. septembra 1939; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.,

Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.,

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa ul. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knižkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymenujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

*ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.*

Slovenský zákonník

Čiastka 39.

Vydaná 25. júla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: 179, Vyhláška ministra financií o vydaní slovenských päťkorunových mincí.

179.

Vyhláška ministra financií zo dňa 20. júla 1939

o vydaní slovenských päťkorunových mincí.

Podľa § 1, ods. 2 a § 9 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 45 Sl. z., o slovenskej mene, vyhlasujem:

§ 1.

(¹) Päťkorunová minca má na jednej strane znak Slovenskej republiky. Nad znakom je označenie hodnoty „5“, okolo znaku v hornej jeho polovici po okraji mince je nápis „PÄŤ KORÚN SLOVENSKÝCH“. V dolnej polovici mince sú na každej strane znaku dva klasov, ktorých stebľá sú pod znakom preložené a sviazané. Pod zohnutými stebľami klasov je rok ražby.

(²) Na druhej strane mince je podobizňa Andreja Hlinku. Dookola je nápis „ZA BOHA ŽIVOT — ZA NAROD SLOBODU“.

(³) Minca je z čistého niklu a z kilogramu mincového kovu sa razí 125 kusov päťkorún. Váha mince je teda 8 gr. Priemer mince je 27 mm.

(⁴) Minca má na oboch stranách plochú obrubu. Okraj mince je vrúbkovaný.

§ 2.

Slovenská národná banka začne vydávať päťkorunové mince u svojho hlavného ústavu v Bratislave a u všetkých svojich filiálok počínajúc dňom 26. júla 1939.

§ 3.

Päťkorunových mincí dá sa do obehu za 25 miliónov Ks.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

Kresba:

Slovenský zákonník

Čiastka 40.

Vydaná 29. júla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (180.—184.) 180. Vládne nariadenie o štúdiu prírodných vied na Slovenskej univerzite v Bratislave. — 181. Vládna vyhláška o spravovaní vecí Slovenského najvyššieho súdu. 182. Vládne nariadenie o zrušení vládneho nariadenia zo dňa 24. februára 1939, č. 39. Sb. I., ktorým sa príslušníci nemeckej národnosti vyňímajú z brannej povinnosti. — 183. Vládne nariadenie o zmene názvu lekárskej komory pre krajinu Slovenskú so sídlom v Bratislave. — 184. Vládne nariadenie o usmernení počtu židov vo výkone lekárskej praxi.

180.

Vládne nariadenie zo dňa 25. júla 1939

o štúdiu prírodných vied na Slovenskej
univerzite v Bratislave.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Od počiatku študijného roku 1939-1940 možno dosiahnuť doktorátu vied prírodných podľa vládneho nariadenia zo dňa 9. júna 1921, č. 214 Sb. z. a n., o dočasnom rigoróznom poriadku fakúlt prírodovedeckých, na filozofickej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave.

(²) Vedné odbory, uvedené v §§ 3, 6 a 9 vládneho nariadenia zo dňa 9. júna 1921, č. 214 Sb. z. a n., sú zastúpené riadnymi alebo mimoriadnymi profesúrami na Slovenskej univerzite alebo Slovenskej vysokej škole technickej.

(³) Do zasadnutí profesorského sboru prizýva dekan filozofickej fakulty na rozhodnutie vecí podľa § 7, odsek 2 vládneho nariadenia zo dňa 9. júna 1921, č. 214 Sb. z. a n., a iných vecí, týkajúcich sa štúdia a pestovania prírodných vied, profesorov spomenutých v odseku 2 s hlasom rozhodujúcim a jedného zástupcu súkromných docentov vied prírodných s hlasom poradným, ináč pri dodržaní ustanovení § 5 zákona zo dňa 27. apríla 1873,

č. 63 r. z., o organizácii úradov univerzitných, o početnom pomere riadnych a mimoriadnych profesorov, prizvaných podľa tohto odseku, a o súkromných docentoch.

§ 2.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a platí do toho času, kým sa neotvorí samostatná prírodovedecká fakulta pri Slovenskej univerzite; splní ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Čatloš v. r.

Sivák v. r.,

aj za ministra Stanu.

181.

Vládna vyhláška zo dňa 26. júna 1939

o spravovaní vecí Slovenského najvyššieho
súdu.

Vláda Slovenského štátu podľa § 9 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 49 Sl. z., o zriadení Slovenského najvyššieho súdu, schválila a vyhlasuje poriadok o spravovaní vecí Slovenského najvyššieho súdu, na ktorom sa tento usniesol v svojom plenárnom zasadnutí.

Dr. Tiso v. r.

PORIADKO O SPRAVOVANÍ VEČÍ SLOVENSKÉHO NAJvyššieho súdu.

ČASŤ PRVÁ.

Prezídium.

§ 1.

(¹) Prvému prezidentovi prislúcha — okrem úkonov, ktoré sú mu vyhradené vládnym nariadením zo dňa 4. apríla 1939, č. 49 Sl. z. (v ďalšom texte „nariadenie“) — vykonávať dozor nad všetkou činnosťou Slovenského najvyššieho súdu.

(²) Prislúcha mu najmä určovať poradie, v ktorom sa jednotlivé veci vybavujú, a to zpravidla podľa času, kedy došli.

(³) Prislúcha mu tiež prideliť miestnosti a robiť potrebné opatrenia, aby boli dopĺňované inventár a knižnica.

(⁴) Na nákupy inventárnych predmetov a kancelárskych potrieb a na obstarávanie tlačív môže zriadiť nákupnú komisiu, určiť počet a osoby jej členov a vydať osobitný návod pre jej pôsobenie.

(⁵) Práve tak môže zriadiť osobitnú komisiu na dopĺňovanie úradnej knižnice.

§ 2.

(¹) Prvý prezident dbá na to, aby nim zostavované senáty boli podľa možnosti stále.

(²) Je oprávnený vyhradiť veci určitého druhu určitému senátu, najmä tomu, v ktorom sám predsedá.

§ 3.

(¹) Prvý prezident ustanovuje prezidiálneho konceptného úradníka a osobného tajomníka z osôb, ktoré sú u Slovenského najvyššieho súdu ustanovené a majú spôsobilosť k sudcovskému úradu. Prezidiálny konceptný úradník má pripravovať a podľa príkazu prvého prezidenta vybavovať prezidiálne veci.

(²) Prvý prezident je oprávnený prideliť i prezidiálne veci na vypracovanie jednotlivým členom Slovenského najvyššieho sú-

du, alebo poveriť niektorého člena tohoto súdu vybavovaním administratívnych vecí určitého druhu.

§ 4.

Ustanovenia tohoto spravovacieho poriadku o prvom prezidentovi platia i na jeho námestníka (§ 6 nariadenia), ak prešlo na neho spravovanie súdu.

ČASŤ DRUHÁ.

Činnosť súdu.

ODDIEL PRVÝ.

Rozhodovanie v senátoch.

Titul prvý.

Senáty.

§ 5.

I v senátoch, v ktorých predsedá nie je výslovne vyhradené paragrafom 8 nariadenia prvému alebo druhému prezidentovi alebo senátnym prezidentom, predsedom má byť okrem prvého alebo druhého prezidenta zpravidla len senátny prezident a len v prípade nevyhnutnej potreby radca, ktorý nie je podľa služobného poradia mladší než niektorý z prisediacich.

§ 6.

Personálnemu senátu (§ 8 nariadenia) prislúcha:

1. podávať návrhy na udelenie služobných miest senátnych prezidentov, radcov a hlavných sekretárov Slovenského najvyššieho súdu,

2. podávať návrhy na udelenie služobných miest u Slovenského najvyššieho súdu, ktorých udelenie prislúcha prvému prezidentovi,

3. podávať posudky o návrhoch na udelenie iných sudcovských služobných miest v V. a vyššej stupnici funkčného služného,

4. podávať posudky v osobných veciach všetkých zamestnancov Slovenského najvyššieho súdu, nakoľko nie sú vyhradené prvému prezidentovi alebo kvalifikačnej komisii (§ 8).

§ 7.

(¹) Okrem senátov pre veci disciplinárne (§ 8 nariadenia) stálym je tiež senát, ktorý rozhoduje vo veciach prikázaných Slovenskému najvyššiemu súdu ako súdu prvej stolice alebo súdu odvolaciemu. Pre tento senát ustanoví prvý prezident vždy koncom roka pre nasledujúci kalendárny rok predsedu, dvoch jeho námestníkov, štyroch členov a štyroch náhradníkov.

(²) Náhradníci v stálych senátoch (ods. 1) nastupujú v poradí, ako boli menovaní, na miesto členov, u ktorých vznikla prekážka alebo ktorí boli vylúčení alebo platne odmietnutí.

§ 8.

(¹) Kvalifikačná komisia je päťčlenná. Predsedu, jeho námestníka, štyroch členov a potrebný počet náhradníkov určí prvý prezident koncom každého kalendárneho roku pre celý nasledujúci kalendárny rok. Náhradníci nastupujú v poradí, v akom boli menovaní na miesto členov, ak sú títo zaneprázdnení, vylúčení alebo ak nastane iná prekážka.

(²) Kvalifikačnej komisii prislúcha:

a) kvalifikovať sudcov, úradníkov a zriadencov zamestnaných pri Slovenskom najvyššom súde, nakoľko podliehajú pravidelnej kvalifikácii,

b) rozhodovať podľa platných predpisov o ponosách sudcov proti celkovému posudku kvalifikačnej komisie hlavného súdu.

§ 9.

(¹) Senátu složenému z predsedu a šiestich členov (§§ 8 a 9 nariadenia) prislúcha:

a) rozhodovať o abstraktne formulovaných právnych otázkach, pri Slovenskom najvyššom súde rôzne riešených, aby bola zachovaná jednotnosť rozhodovania (§ 29),

b) podávať posudky a dávať podnety podľa § 5 nariadenia, ak pokladá prvý prezident pre dôležitosť veci za vhodné, aby sa to stalo v tomto senáte alebo ak žiada o to minister pravosúdia; ináč náležia i posudky päťčlennému senátu.

(²) V tomto senáte musí zasedať okrem predsedu aspoň jeden senátny prezident alebo druhý prezident.

§ 10.

(¹) Senátu, složenému z predsedu a desiatich členov (§§ 8 a 9 nariadenia) prislúcha rozhodovať o tom, či má byť — pri predpokladoch ďalej uvedených — zmenená právna zásada, vyslovená v usnesení senátu, složeného z predsedu a šiestich členov (§§ 9 a 30).

(²) V tomto senáte majú zasedať — nakoľko to obsadenie Slovenského najvyššieho súdu umožňuje — členovia senátu (sedemčlenného), ktorý sa usniesol na právnej zásade, o zmenu ktorej ide, a aspoň dvaja senátni prezidenti (po prípade druhý prezident a jeden senátny prezident).

§ 11.

(¹) Plenárne shromaždenie Slovenského najvyššieho súdu tvoria všetci riadni členovia tohto súdu.

Svoláva ho prvý prezident,

a) aby bol podaný výkaz o činnosti Slovenského najvyššieho súdu,

b) aby sa usnieslo o doplnku alebo zmene tohoto spravovacieho poriadku,

c) ak jeho svolanie z inej príčiny pokladá za potrebné.

(²) Toto shromaždenie je schopné usnášať sa, ak sú prítomné aspoň dve tretiny riadnych členov, medzi nimi okrem predsedu najmenej dvaja senátni prezidenti (po prípade druhý prezident a jeden senátny prezident), nakoľko to obsadenie súdu dovoľuje.

§ 12.

Poradie obyčajných senátov označuje sa rímskymi číslicami podľa služobného poradia predsedov.

*Titul druhý.**Postup pri rozhodovaní.*

§ 13.

(¹) Soznam vecí, ktoré majú byť vybavené v zasadnutí alebo po verejnom roko-

vaní, predloží referent spolu so spismi, po prípade i s návrhom, predsedovi senátu v lehote určenej prezidiom a tento ich po oboznámení sa s obsahom spisov vráti referentovi najneskôršie dva dni pred zasadnutím alebo rokovaním.

(²) Pri veciach zvlášť obsiahlych alebo ťažkých, v ktorých pôjde o riešenie otázky zásadnej dôležitosti, treba na to v poznámke soznamu (ods. 1) upozorniť. To platí i o veciach, ktoré sú vyhradené určitému senátu (§ 2, ods. 2).

§ 14.

(¹) Návrhy rozhodnutí, ktoré majú byť učinené v neveřejnom zasadnutí, má referent pripraviť a po prednesení veci prečítať.

(²) O poradí vecí, ktoré majú byť prednesené v zasadnutí, rozhoduje predseda, všimajúc si zásady, že treba dať prednosť veciam ťažkým, súrnym a starším pred ostatnými.

§ 15.

(¹) Prednes stavu vecí má byť vyčerpávajúci, avšak zhustený a jasný. Zvlášť treba zdôrazniť sporné body, ktoré treba riešiť podľa oprávnych prostriedkov. Spisy — ich jednotlivé časti —, rozhodnutia nižších súdov a prílohy majú byť prečítané, ak záleží na ich doslovnom znení; ináč postačí ústne prednesenie podstatného obsahu.

(²) Ak je potrebné, oznámi referent členom senátu, aká je judikatúra v otázke, o ktorú ide.

(³) Ak je ustanovený korreferent (§ 7 nariadenia), má slovo hneď po referentovi.

(⁴) Predseda môže vylúčiť z rokovania v neveřejnom zasadnutí prednes alebo návrh, referentom nedostatočne pripravený.

§ 16.

(¹) Každému členovi senátu treba poskytnúť úplnú voľnosť prejavu a odôvodniť svoj názor; preto môže žiadať, aby mu bolo dovolené nahliadnuť do spisov.

(²) Ak sa vyskytnú sporné právne otázky, ktorých riešenie vyžaduje zvláštnu prípravu alebo podrobnú znalosť spisu alebo príslušných predpisov, alebo ak je to potrebné k úplnému vystihnutiu skutkovej stránky, alebo ak sa mienky členov rozdelia na viac než dve a nemožno v tomto prípade docieľiť väčšiny, môže predseda odročiť hlasovanie a — pokiaľ tak už neurobil prvý prezident (§ 7 nariadenia) — ustanoviť korreferenta z členov senátu alebo nariadiť, aby pred ďalšou poradou spisy kolovaly u jednotlivých členov. Títo sú oprávnení podať predsedovi svoje písomné návrhy so žiadosťou, aby boli dodané buď v odpise alebo k prečítaniu ostatným členom senátu ešte pred novou poradou. Ak kolujú spisy, predseda určí lehotu, do ktorej musia byť rad radom ďalej zaslané. Nová porada má byť — ak nie je zákonom inak stanovené — zpravidla vykonaná do štyroch týždňov.

(³) Opatrenia, uvedené v odseku 2, môže predseda urobiť už pred poradou, ak bol o to požiadaný referentom, alebo ak to uzná za vhodné pri prehliadke spisov a návrhov.

(⁴) V disciplinárnych veciach advokátov a kandidátov advokácie alebo verejných notárov a verejno-notárskych kandidátov hlasujú advokáti alebo notári po zpravodajovi v poradí svojho veku.

§ 17.

(¹) Ak dosiahne väčšina hlasov návrh iného člena senátu, než referenta, vypracuje na žiadosť referentovu a z príkazu predsedu senátu rozhodnutie tento člen. Zo závažných dôvodov môže urobiť predseda senátu iné opatrenie.

(²) Predseda môže tiež poveriť zapisovateľa, aby pripravil osnovu rozhodnutia, na ktorom sa senát usniesol.

§ 18.

(¹) Výrok i dôvody rozhodnutia majú byť jasné a stručné. Zvlášť treba dbať o rečovú rýdzosť.

(²) Ak súhlasi rozhodnutie s iným rozhodnutím už uverejneným v úradnej zbierke, o vydávanie ktorej postará sa prvý prezident Slovenského najvyššieho súdu (§ 32), stačí odkázať na dôvody uverejneného rozhodnutia s prípadnými doplnkami.

(³) Prípady, v ktorých je prípustné skrátené odôvodnenie rozhodnutia, určené sú zákonom.

§ 19.

Rozhodnutie či predbežné či konečné vyznačí predseda v príslušnom stĺpci zpravodajovho soznamu vecí jemu prideľných (ternione) zápisom číslice, označujúcej poradie senátu (§ 12), a dáta vybavenia.

§ 20.

Vyhotovenia rozsudkov a usnesení podpisuje kancelársky úradník na to určený pod menami členov senátu, ktorí originál podpísali, a pod doložkou: „Za správnosť vyhotovenia“. Vyhotovenia, ktoré zostanú pri nižších súdoch, podpisuje referent. Všetky vyhotovenia majú byť opatrené pečatou (razítkom) Slovenského najvyššieho súdu.

ODDIEL DRUHÝ.

Súdne prázdniny.

§ 21.

Zákon ustanovuje, pokiaľ môžu byť za súdnych prázdnín konané rokovania a vydávané rozhodnutia.

§ 22.

Cez súdne prázdniny musia byť na vybavovanie agendy, označenej v § 21, činní aspoň piati sudcovia okrem prvého alebo druhého prezidenta alebo niektorého zo senátnych prezidentov.

§ 23.

Prezidiálne veci nie sú dotknuté súdnymi prázdninami.

ODDIEL TRETÍ.

Vybavovanie bežných vecí.

§ 24.

Vecmi, ktoré nevyžadujú usnesenia senátu, nakoľko zákon neustanovuje inak, sú najmä:

1. vyžiadanie a zasielanie spisov,
2. vrátenie spisov na odstránenie formálnych väd alebo na doplnenie,
3. pripomienky, aby bolo vyhovené danému príkazu,
4. vybavovanie dopisov, žiadostí a pônôv, ktoré strany zasielajú priamo Slovenskému najvyššiemu súdu.

§ 25.

(¹) Bežné veci, referentom vypracované, schvaľuje predseda senátu, do ktorého je referent pridelený.

(²) Ak súhlasi predseda s návrhom referenta, pripojí deň schválenia, ktorý platí za deň vybavenia, podpíše listok a zašle vec výpravni, ktorá obstará výpravu a dodá spis príslušnému kancelárskemu oddeleniu, ktoré vyznačí vec v registre a v ternione referenta (§ 19).

(³) Ak má referent pochybnosti o opatrení, ktoré by bolo treba urobiť, alebo ak má predseda pochybnosti o spôsobe vybavenia, treba o veci rozhodnúť v pravidelnom senáte.

§ 26.

Návrhy, pripravené v trestných veciach pre senát složený z predsedu a šiestich alebo desiatich členov, majú byť pred zasadnutím sdelené Slovenskej generálnej prokuratúre, aby sa o nich vyjadrila; odpisy jej vyjadrenia sa pred poradou zavčas dodajú všetkým členom senátu (§ 29, ods. 2).

ODDIEL ŠTVRTÝ.

Opatrenia, aby bolo dosiahnuté jednotnosti rozhodovania.

Titul prvý.

Evidencia judikatúry.

§ 27.

(¹) Evidencia judikatúry je súčasťou sekretariátu (§ 33). Pozostáva z dvoch

skupín. Prvá týka sa vecí občianskych, druhá vecí trestných a disciplinárnych. Pre každú z týchto skupín ustanoví prvý prezident z členov Slovenského najvyššieho súdu správcu a jeho námestníka.

(²) Evidencii judikatúry majú byť zasílané všetky vybavenia vo veciach občianskych, trestných a disciplinárnych, a to skôr, než by boli odovzdané príslušnému orgánu, aby opatril písomné vyhotovenia.

§ 28.

(¹) Úlohou evidencie judikatúry je, aby vybrala z rozhodnutí právne zásady tam vyslovené a aby o nich stručne a jasne spísané právne vety podľa právnych materií ukladala do zbierky vo forme kartotéky. V pochybnosti vyžiada si vysvetlenie od referenta, predsedu senátu alebo správcu príslušnej skupiny evidencie judikatúry.

(²) Senát sa môže záväzne usniesť na právnej vete.

(³) Evidencia judikatúry oznamuje na ústne alebo písomné dotazy predsedov, referentov a členov sekretariátu stav judikatúry v jednotlivých právnych otázkach a okrem toho sama od seba upozorňuje na odporujúce si rozhodnutia.

(⁴) Jej podrobnú činnosť môže upraviť prvý prezident osobitným návodom.

Titul druhý.

Rozhodovanie senátov,
složených z predsedu
a šiestich a desiatich členov.

§ 29.

(¹) Ak zistí prvý prezident nejednotnosť rozhodovania Slovenského najvyššieho súdu, stanoví abstraktne formulovanú právnu otázku, rozhodnúť o nej prikáže senátu složenému z predsedu a šiestich členov (§ 9), určí referenta a korreferenta, ako i lehotu, do ktorej majú podať návrhy. Táto lehota môže byť z dôležitých príčin predĺžená.

(²) Odpisy návrhov majú byť v náležitom čase pred poradou dodané ostatným členom senátu. Ak ide o vec trestného práva, majú byť doručené i Slovenskej generálnej prokuratúre, aby sa o nich vyjadřila (§ 26).

(³) Členovia senátu sú oprávnení podať predsedovi ešte pred zasadnutím senátu písomné vyjadrenie o veci.

(⁴) Rozhodnutie senátu deje sa usnesením. Vytýči stručne a jasne právnu vetu a odôvodní ju. Takéto rozhodnutie je záväzné pre všetky senáty Slovenského najvyššieho súdu, dokiaľ nebolo zrušené alebo zmenené (§ 30).

§ 30.

(¹) Ak sa obyčajný senát pri rozhodovaní o určitej právnej veci jednoducho usnesie, že sa treba odchýliť od právnej zásady vyslovenej v senáte složenom z predsedu a šiestich členov, suspenduje ďalšie pokračovanie, nakoľko je to podľa zákonných predpisov možné; predseda vec oznámi prvému prezidentovi, ktorý ju prikáže senátu složenému z predsedu a desiatich členov (§ 10), určí referenta a korreferenta, ako i lehotu, do ktorej majú podať návrhy. Ináč platia obdobne ustanovenia § 29.

(²) Tak sa postupuje tiež, keď sa usnesie hoci len väčšinou hlasov senát, v ktorom predsedá prvý prezident a zasedajú druhý prezident, všetci senálni prezidenti a v senátoch predsedajúci radcovia, ktorí sú toho času skutočne v službe, z akéhokoľvek podnetu, ale s uvedením dôvodov, že právna otázka, rozhodnutá v senáte složenom z predsedu a šiestich členov, má byť predložená na rozhodnutie senátu složenému z predsedu a desiatich členov.

(³) Rozhodnutie senátu složeného z predsedu a desiatich členov nastúpi namiesto rozhodnutia senátu složeného z predsedu a šiestich členov a je záväzné pre všetky senáty Slovenského najvyššieho súdu, dokiaľ nebolo zrušené alebo zmenené novým rozhodnutím senátu složeného z predsedu a desiatich členov, ktoré môže byť vyvolané len podľa odseku 2.

§ 31.

Usnesenia senátov složených z predsedu a šiestich alebo desiatich členov majú byť v odpise rozdané všetkým členom Slovenského najvyššieho súdu a členom jeho sekretariátu, v trestných veciach tiež členom Slovenskej generálnej prokuratúry a uverejnené v zbierke rozhodnutí Slovenského najvyššieho súdu a v Úradných novinách.

§ 32.

Rozhodnutia obyčajných senátov uverejňujú sa v zbierke rozhodnutí Slovenského najvyššieho súdu podľa výberu osobitnej redakčnej komisie, ktorú zostaví prvý prezident.

ČASŤ TRETIA.

Sekretariát.

§ 33.

(¹) Úlohou členov sekretariátu je zapisovať pri zasadaniach a verejných rokovaníach a vypomáhať pri sudcovských prácach vôbec.

(²) Prvý prezident môže uložiť členom sekretariátu, aby vypracovávali návrhy rozhodnutí, ale len pod dozorom a pri zodpovednosti riadneho člena Slovenského najvyššieho súdu, ktorému bola vec prideľená.

(³) Zapisovateľov pre zasadanie ustanovuje prezidiálny konceptný úradník (§ 3, ods. 1) alebo nim poverený člen sekretariátu.

ČASŤ ŠTVRTA.

Súdna kancelária.

§ 34.

Ustanovenia, potrebné pre súdnu kanceláriu, jej rozdelenie a vnútorné úradovanie, tiež pre dopĺňovanie a vedenie úradnej knižnice a službu v nej, a potrebné vzorce vydá prvý prezident.

§ 35.

Tento poriadok o spravovaní vecí Slovenského najvyššieho súdu, na ktorom sa

usniesol tento súd vo svojom plenárnom shromaždení dňa 24. mája 1939, bol podľa § 9 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 49 Sl. z., schválený vládou Slovenského štátu dňa 26. júna 1939 a nadobudne záväznosť dňom vyhlásenia.

182.

Vládne nariadenie
zo dňa 25. júla 1939

o zrušení vládneho nariadenia zo dňa 24. februára 1939, č. 39. Sb. I., ktorým sa príslušníci nemeckej národnosti vynímajú z brannej povinnosti.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

Vládne nariadenie zo dňa 24. februára 1939, č. 39 Sb. I., ktorým sa príslušníci nemeckej národnosti vynímajú z brannej povinnosti, sa zrušuje.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Čatloš v. r.

aj za ministra Stanu.

183.

Vládne nariadenie
zo dňa 25. júla 1939,

o zmene názvu lekárskej komory pre krajinu Slovenskú so sídlom v Bratislave.

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Pre lekársku komoru so sídlom v Bratislave, zriadenú pre krajinu Slovenskú podľa § 2 zákona zo dňa 28. júna 1929, č. 113 Sb. z. a n., o lekárskych komorách, určuje sa názov „Lekárska komora“.

(²) Jej sídlom je Bratislava.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Čatloš v. r.

aj za ministra Stanu.

184.

**Vládne nariadenie
zo dňa 25. júla 1939**

**o usmernení počtu židov vo výkone
lekárskej praxi.**

Vláda Slovenského štátu podľa § 4 zákona zo dňa 14. marca 1939, č. 1 Sl. z., o samostatnom Slovenskom štáte, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Počet židov (§ 1 vládneho nariadenia zo dňa 18. apríla 1939, č. 63 Sl. z.) -lekárov vo výkone lekárskej praxi v rozsahu ustanovení zákona zo dňa 28. júna 1929, č. 114 Sb. z. a n., o výkone lekárskej praxi, sa určuje štyrmi percentami z celkového počtu členov lekárskej komory podľa stavu ku dňu 30. júna 1939. Tento percentuálny pomer musí byť k 1. januáru každého roku zrevizovaný a dôsledne zachovaný tak, aby pomer nežidovských lekárov k židovským lekárom bol vždy 96:4.

(²) O pojmí lekára-žida do percenta určeného v odseku 1 rozhodne po vypočítaní lekárskej komory ministerstvo vnútra.

(²) Z dôvodov nevyhnutelnej potreby, verejného záujmu alebo z iných, zvláštného zreteľa hodných dôvodov, kým tieto tvrdenia, môže ministerstvo vnútra po vypočítaní lekárskej komory ponechať lekárov-židov vo výkone lekárskej praxi v rozsahu ustanovení zákona zo dňa 28. júna 1929, č. 114 Sb. z. a n., aj nad počet, ktorý je prípustný podľa odseku 1.

§ 2.

(¹) Lekár-žid, pojatý do percenta určeného v § 1, odseku 1, poľažne do počtu nad toto percento podľa § 1, odseku 3, môže vykonávať lekársku prax v rozsahu ustanovení zákona zo dňa 28. júna 1929, č. 114 Sb. z. a n., len v mieste, ktoré mu určí po vypočítaní lekárskej komory ministerstvo vnútra.

(²) Lekár-žid, ktorý včas nezapočne s výkonom lekárskej praxi v mieste podľa odseku 1, stráca navždy oprávnenie vykonávať lekársku prax na území Slovenského štátu a členstvo v lekárskej komore, a to dňom doručenia výmeru ministerstva vnútra.

§ 3.

Lekár-žid, ktorý nebol pojatý do percenta určeného v § 1, odseku 1, poľažne do počtu nad toto percento podľa § 1, ods. 3, stráca oprávnenie k výkonu lekárskej praxi na území Slovenského štátu a členstvo v lekárskej komore, a to 30. dňom po doručení výmeru ministerstva vnútra.

§ 4.

Vytretie z členstva lekárskej komory vykoná rada lekárskej komory na príkaz ministerstva vnútra dňom právoplatnosti výmeru podľa § 2, odseku 2 a § 3.

§ 5.

Ministerstvo vnútra sa splnomocňuje, aby v prípade potreby po vypočítaní lekárskej komory alebo na jej návrh nariadilo zákaz liečenia nežidovských osôb lekármi-židmi, pripustenými podľa tohto nariadenia k výkonu lekárskej praxi a obmedzilo

výkon lekárskej praxi týchto lekárov-židov — a to buď celému počtu alebo jednotlivým lekárom-židom — výlučne na osoby židovské. Týmto obmedzením nie je dotknutá ich povinnosť poskytovať prvú pomoc a konať lekársku pohotovostnú službu v rozsahu ustanovení zákona zo dňa 28. júna 1929, č. 114 Sb. z. a n.

§ 6.

Lekár-žid, ktorý bol pojatý do percenta podľa § 1, odseku 1, alebo do počtu nad toto percento podľa § 1, odseku 3, nemá ani aktívneho, ani pasívneho volebného práva do lekárskej komory.

§ 7.

(¹) Priestupku sa dopúšťa a sa trestá príslušným politickým úradom prvej stoličky peňažným trestom od 500 do 20.000 Ks, ktorý v prípade nedobytnosti má sa premeniť na zavretie do 6 mesiacov:

- a) kto pokračuje vo výkone lekárskej praxi, keď bol z nej vylúčený,
- b) kto vo výkone lekárskej praxi zamestnáva alebo umožňuje zamestnať osobu z výkonu lekárskej praxi vylúčenú,

c) kto akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo umožňuje pokračovať vo výkone lekárskej praxi osobe z neho vylúčenej.

d) kto sa prevíni proti ustanoveniam § 5.

(²) Podmienečný odklad výkonu trestu, uloženého podľa tohto paragrafu, je vylúčený.

§ 8.

Protiv rozhodnutiam ministerstva vnútra, vydaným podľa tohto nariadenia, pónosa na najvyšší správny súd nie je prípustná.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Čatloš v. r.

Sivák v. r.

aj za ministra Stanu.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knižkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymenňujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA,
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 41.

Vydaná 31. júla 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: 185. Ústavný zákon o ústave Slovenskej republiky.

185.

Ústavný zákon zo dňa 21. júla 1939 o ústave Slovenskej republiky.

Slovenský snem sa usniesol na tejto ústave:

Slovenský národ pod ochranou Boha Všemohúceho od vekov sa udržal na živnom priestore mu určenom, kde s pomocou Jeho, od ktorého pochádza všetka moc a právo, zriadil si svoj slobodný slovenský štát.

Slovenský štát sdružuje podľa prirodzeného práva všetky mravné a hospodárske sily národa v kresťanskú a národnú pospolitosť, aby v nej usmernil sociálne protivy a vzájomne sa križujúce záujmy všetkých stavovských a záujmových skupín, aby ako vykonávateľ sociálnej spravodlivosti a strážca všeobecného dobra v súladnej jednotnosti dosiahol mravným a politickým vývojom najvyšší stupeň blaha spoločnosti i jednotlivcov.

HLAVA PRVA.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

(¹) Slovenský štát je republikou.

(²) Hlavou štátu je volený prezident.

§ 2.

Štátnu moc vykonávajú ústavou určené orgány.

§ 3.

(¹) Štátne občianstvo je jediné a jednotné.

(²) Podmienky jeho nadobudnutia a zániku určuje osobitný ústavný zákon.

§ 4.

(¹) Územie Slovenskej republiky je jednotné a nedeliteľné.

(²) Hranice republiky možno meniť len ústavným zákonom.

(³) Hlavným mestom republiky je Bratislava.

§ 5.

(¹) Farby republiky sú: biela, belasá a červená.

(²) Štátny znak, štátnu pečať, štátnu vlajku a štátnu zástavu určuje osobitný zákon.

HLAVA DRUHÁ.

Snem.

§ 6.

Zákonodarná moc pre celé územie Slovenskej republiky prislúcha snemu.

§ 7.

(¹) Snem má 80 poslancov.

(²) Poslanci sa volia všeobecným, priamym, rovným a tajným hlasovaním.

§ 8.

Snem je volený na 5 rokov.

§ 9.

Právo voliť do snemu má štátny občan, ktorý prekročil dvadsiaty prvý rok svojho

života a vyhovuje ostatným podmienkam volebného poriadku do snemu.

§ 10.

Voliteľný je štátny občan, ktorý dovŕšil tridsiaty rok svojho života a vyhovuje ostatným podmienkam volebného poriadku do snemu.

§ 11.

Podrobnosti o volebnom práve a o voľbe upravuje volebný poriadok do snemu, ktorý sa vydá osobitným zákonom.

§ 12.

(¹) O platnosti volieb do snemu rozhoduje volebný senát.

(²) Podrobnosti určuje osobitný zákon.

§ 13.

Poslanci sú zástupcami občanov celého štátu a vykonávajú svoj mandát osobne.

§ 14.

Poslanec po vyvolení složí v sneme túto prisahu:

„Prisahám na Boha Všemohúceho a Vsevedúceho, že budem verný Slovenskej republike, že budem zachovávať zákony a mandát svoj plniť podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Tak mi Pán Boh pomáha!“

§ 15.

(¹) Poslanca, ktorý neplní svedomite svoju funkciu, alebo sa jej stane nehodným, možno pozbaviť mandátu.

(²) O strate mandátu rozhoduje štátna rada na návrh predsedníctva snemu.

§ 16.

(¹) Poslancov snemu nemožno vôbec sťahovať pre hlasovanie v sneme alebo vo výboroch. Pre výroky povedané tam pri výkone mandátu podrobení sú disciplinárnej moci snemu.

(²) K trestnému alebo disciplinárnemu stihaniu alebo k akémukoľvek obmedze-

niu slobody člena snemu pre iné činy alebo zanedbania je potrebný súhlas snemu. Ak snem nedá k tomu súhlas, je stihanie navždy vylúčené.

(³) Ustanovenia predošlého odseku nevzťahujú sa na trestnú zodpovednosť, ktorú má člen snemu ako zodpovedný redaktor.

(⁴) Ak bol poslanec prichytený a zatknutý pri trestnom čine, súd alebo iný príslušný úrad je povinný to hneď oznámiť predsedovi snemu. Ak snem do 14 dní od zatknutia nesúhlasí s ďalším väzením, väznenie prestáva.

§ 17.

(¹) Štátni a verejní zamestnanci, vyvolení za poslancov, dávajú sa po složení poslaneckej prisahy na dovolenú na čas trvania mandátu.

(²) Podrobnosti určuje osobitný zákon.

§ 18.

Poslanci môžu svedčiť o veciach, o ktorých sa dozvedeli v svojej poslaneckej funkcii, len so súhlasom predsedníctva snemu, a to i keď nie sú už členmi snemu.

§ 19.

(¹) Prezident republiky svoláva snem na riadne zasadanie dva razy do roka: na jarné zasadanie v marci, na jesenné v októbri.

(²) Prezident republiky na žiadosť väčšiny poslancov je povinný svolávať snem na zasadanie mimoriadne. Ak to do 14 dní neurobí, svolá snem na mimoriadne zasadanie jeho predseda.

§ 20.

Keď vyprší volebné obdobie snemu, alebo ak prezident republiky snem rozpustí, voľby do snemu sa vykonávajú do 60 dní.

§ 21.

(¹) Snem sa môže usnašať v prítomnosti aspoň tretiny všetkých poslancov a

k platnosti usnesenia je potrebná väčšina prítomných.

(²) K usneseniu o ústave, o ústavných zákonoch a ich zmene, o zmene štátneho územia, o vypovedaní vojny a uzavretí mieru a o obžalobe prezidenta je potrebná prítomnosť $\frac{2}{3}$ všetkých poslancov a $\frac{3}{5}$ väčšina prítomných.

§ 22.

(¹) Snem volí svoje orgány.

(²) Pre zasadnutia snemu platia ustanovenia rokovacieho poriadku.

§ 23.

(¹) Členovia vlády majú právo sa zúčastniť na všetkých zasadnutiach snemu, jeho výborov a komisií a má sa im dať slovo vždy, keď o to žiadajú.

(²) Na žiadosť snemu alebo výboru člen vlády musí prísť na zasadnutie.

§ 24.

Do výlučnej právomoci snemu patrí:

- a) voliť prezidenta republiky,
- b) usnášať sa o ústave, ústavných zákonoch a ich zmene,
- c) ustáliť štátny rozpočet,
- d) usnášať sa o záverečných účtoch,
- e) vydávať zákony o brannej povinnosti,

f) usnášať sa na zákonoch, ktorými sa ukladajú nové trvalé finančné bremená občanom,

g) vydávať zákony o organizácii súdov, o ich pôsobnosti a príslušnosti a o súdnom pokračovaní,

h) udeľovať súhlas s medzinárodnými smluvami obchodnými alebo s takými, ktoré ukladajú štátu alebo občanom bremená, a so smluvami mierovými.

§ 25.

(¹) Návrhy zákonov môže podávať vláda, štátna rada alebo členovia snemu.

(²) Ku každému návrhu zákona musí byť pripojené odôvodnenie a návrh na úhradu.

§ 26.

(¹) Prezident republiky je povinný odhlasovaný zákon do 15 dní podpísať alebo ho vrátiť snemu so svojimi pripomienkami na nové rokovanie.

(²) Ak snem v prítomnosti $\frac{2}{3}$ všetkých poslancov $\frac{3}{5}$ väčšinou prítomných bez zmeny sa usniesol na tom istom zákone, musí byť vyhlásený.

§ 27.

V každom zákone a nariadení s mocou zákona sa má určiť, ktorý člen vlády ho vykoná.

§ 28.

Zákon podpisuje okrem prezidenta republiky predseda snemu, predseda vlády a aspoň minister, poverený jeho vykonaním.

§ 29.

(¹) Pre platnosť zákonov a nariadení s mocou zákona je potrebné, aby sa vyhlásily spôsobom, ktorý určuje osobitný zákon.

(²) Zákon treba vyhlásiť do 8 dní po podpísaní prezidentom republiky.

§ 30.

(¹) V čase od rozpustenia snemu alebo od uplynutia jeho volebného obdobia až do ustavenia nového snemu, robí neodkladné opatrenia, snemu vyhradené, osobitný výbor snemu.

(²) Výnimky a podrobnosti určuje ústavný zákon.

HLAVA TRETIA.

Prezident republiky.

§ 31.

(¹) Prezidenta republiky volí snem.

(²) Za prezidenta môže byť volený štátny občan, ktorý je voliteľný do snemu a v deň voľby má aspoň 40 rokov.

(³) Tú istú osobu možno len dva razy za sebou voliť za prezidenta.

§ 32.

(¹) K platnosti voľby je potrebná prítomnosť $\frac{2}{3}$ všetkých poslancov v čas voľby a $\frac{3}{5}$ väčšina prítomných. Volí sa listkami bez rozpravy na verejnom zasadnutí.

(²) Ak z kandidátov ani jeden nedosiahne $\frac{3}{5}$ väčšiny prítomných poslancov, volí sa znova medzi dvoma kandidátmi, ktorí dosiahli najväčší počet hlasov. V tomto prípade na vyvolenie stačí jednoduchá väčšina. Ak je pri druhej voľbe rovnosť hlasov, rozhoduje los.

§ 33.

(¹) Funkčné obdobie prezidenta republiky trvá sedem rokov a začína sa dňom složenia prisahy.

(²) Snem vykoná voľbu najneskôr 14 dní pred vypršaním funkčného obdobia predošlého prezidenta.

§ 34.

Prezident republiky ujíma sa svojho úradu pred snemom touto prisahou:

„Prisahám na Boha Všemohúceho a Vševedúceho, že ako prezident Slovenskej republiky budem verným strážcom ústavy a zákonov, že budem mať vždy pred očami mravné a hmotné povznesenie ľudu a povediem štát tak, aby sa v ňom uplatňoval duch kresťanskej lásky a spravodlivosti. Tak mi Pán Boh pomáha!“

§ 35.

Prezident republiky nemôže byť členom snemu.

§ 36.

Ak prezident umre, vzdá sa, alebo trvale nemôže plniť svoju funkciu, snem do 30 dní vyvolí nového prezidenta.

§ 37.

(¹) Kým niet prezidenta, alebo ak prezident dočasne nemôže vykonávať svoj úrad, funkciu hlavy štátu vykonáva predseda vlády.

(²) Ak dojde k demisii vlády v čase, keď niet prezidenta, rozhodne o demisii vlády a urobí opatrenie o dočasnom vedení vládnych vecí predsedníctvo snemu.

§ 38.

(¹) Prezidentovi republiky prislúcha:

- a) reprezentovať štát navonok, prijímať a poverovať diplomatických zástupcov, uzavierať medzinárodné zmluvy,
- b) vyhlasovať stav brannej pohotovosti štátu a so súhlasom snemu vypovedať vojnu a uzavierať mier,
- c) svolávať a rozpúšťať snem a vyhlasovať zasadanie snemu za skončené,
- d) vrátiť snemu odhlasované zákony s pripomienkami,
- e) podpisovať zákony a nariadenia s mocou zákona,
- f) adresovať snemu posolstvo,
- g) vymenúvať a prepúšťať ministrov,
- h) vymenúvať všetkých vysokoškolských profesorov a sudcov, ďalej štátnych úradníkov a dôstojníkov troch najvyšších stupní,
- i) funkcia najvyššieho veliteľa armády,
- j) právo podľa § 72 a dišpenzácie, hlavne štátu vyhradené,
- k) udeľovať rády a vyznamenania,
- l) udeľovať dary a penzie z milosti,
- m) právo zúčastňovať sa na zasadnutí vlády, štátnej rady, žiadať o ich svolanie a predsedáť im.

(²) Všetka moc vládna a výkonná, nakoľko ústavou nie je, alebo neskoršie vydanými zákonmi nebude výslovne vyhradená prezidentovi republiky alebo štátnej rade, prislúcha vláde.

§ 39.

(¹) Prezident nie je zodpovedný za výkon svojej funkcie.

(²) Prezidenta môže počas jeho funkčného obdobia trestne stíhať štátna rada na obžalobu snemu len pre vlastizradu. Trestom môže byť strata úradu prezidentského a strata spôsobilosti tohoto úradu znovu nadobudnúť.

(³) Podrobnosti určuje osobitný zákon.

§ 40.

K platnosti každého prezidentovho vládneho aktu sa vyžaduje spolupodpis príslušného ministra.

HLAVA ŠTVRTÁ.

Vláda.

§ 41.

(¹) Vláda sa skladá z predsedu a z ministrov.

(²) Prezident menuje predsedu vlády a ministrov a určuje, ktoré ministerstvá spravujú jednotliví ministri.

(³) Počet a obor pôsobnosti jednotlivých ministerstiev určuje osobitný zákon.

§ 42.

Členovia vlády pred prevzatím svojho úradu složia do rúk prezidentových túto prisahu:

„Prisahám na Boha Všemohúceho a Vsevedúceho, že budem svedomite a nestranne plniť svoje povinnosti a zachovávať zákony. Tak mi Pán Boh pomáha!“

§ 43.

Vláda môže vydávať nariadenia na vykonávanie určitých zákonov a v ich medziach.

§ 44.

(¹) Ak na zamedzenie nenahradiťnej ujmy vážne hospodárske, finančné alebo politické záujmy štátu vyžadujú neodkladné opatrenia, vláda ich môže vydať nariadením s mocou zákona s výnimkou vecí, ktoré patria do výlučnej právomoci snemu, alebo ktoré podľa ústavy má upraviť zákon.

(²) Takéto nariadenie platí len vtedy, ak ho podpíše väčšina členov vlády a prezident republiky.

(³) Nariadenie s mocou zákona súčasne s jeho vyhlásením predloží predseda vlády snemu. Snem môže do troch mesiacov vysloviť s ním svoj nesúhlas, ktorý sa vyhlasuje podľa § 29 s udaním dňa, ktorým na-

riadenie stráca svoju platnosť, alebo môže nariadenie zmeniť a vydať ho ako zákon.

§ 45.

Vláda vyvolí zo svojich členov zástupcu predsedu. Ak by on nemohol zastupovať predsedu, zastupuje ho vekom najstarší člen vlády.

§ 46.

(¹) Vláda rozhoduje v sbore, ktorý sa môže usnašať, ak okrem predsedu alebo jeho zástupcu je prítomná väčšina jej členov.

(²) Podrobnejšie ustanovenia o rokovaní vlády vydá vláda usnesením so schválením prezidenta republiky.

§ 47.

(¹) Vládne nariadenie podpisuje predseda vlády a príslušný minister.

(²) Vládne nariadenie má sa vyhlásiť spôsobom, ktorý určuje osobitný zákon (§ 29).

§ 48.

Snem môže vládu alebo jej jednotlivých členov volať na politickú zodpovednosť a vysloviť jej alebo niektorému členovi vlády nedôveru.

§ 49.

(¹) Ak predseda alebo člen vlády úmyselne alebo z hrubej neobanlivosti vo svojej úradnej pôsobnosti poruší ústavný alebo iný zákon, je trestne zodpovedný.

(²) Právo obžaloby prislúcha snemu a trestné pokračovanie vykonáva štátna rada.

(³) Podrobnosti upravuje osobitný zákon.

§ 50.

Člen vlády nesmie byť členom orgánov zárobkových spoločností.

HLAVA PIATA.

Štátna rada.

§ 51.

Štátna rada sa skladá takto: šesť členov menuje prezident republiky, desať členov vysielia Hlinkova slovenská ľudová strana, po jednom členovi vysielajú registrované strany národnostných skupín a stavy; ďalšími členmi sú: predseda vlády a predseda snemu.

§ 52.

Štátnej rade prislúcha:

- a) zisťovať, či nastala skutočnosť, ktorá prezidentovi republiky trvale znemožňuje plniť jeho funkciu (§ 36),
- b) trestne stíhať prezidenta republiky (§ 39),
- c) trestne stíhať predsedu a členov vlády (§ 49),
- d) zostavovať kandidátnu listinu pre voľby do snemu,
- e) rozhodovať o strate poslaneckého mandátu na návrh predsedníctva snemu,
- f) podávať snemu návrhy zákonov,
- g) podávať prezidentovi republiky a vláde dobrozdania vo veciach politických, kultúrnych a hospodárskych.

§ 53.

Člen štátnej rady pred započatím svojej činnosti složí do rúk prezidenta republiky túto prisahu:

„Prisahám na Boha Všemohúceho a Vševedúceho, že budem svedomite a neustranne plniť svoje povinnosti a zachovávať zákony. Tak mi Pán Boh pomáha!“

§ 54.

(¹) Funkčné obdobie štátnej rady je trojročné.

(²) Prezident republiky evolá ustavujúcu schôdzku štátnej rady, na ktorej sa vyvolí predseda a ostatní funkcionári.

§ 55.

(¹) Členovia štátnej rady požívajú imunitu ako poslanci (§ 16).

(²) Ak je členom štátnej rady poslanec, o jeho vydani rozhoduje snem.

§ 56.

Členovia štátnej rady môžu svedčiť o veciach, o ktorých sa dozvedeli v svojej funkcii, len so súhlasom štátnej rady, a to i keď nie sú už jej členmi.

§ 57.

(¹) Štátna rada rozhoduje v sbore, ktorý sa môže usnašať, ak okrem predsedu alebo jeho zástupcu je prítomná väčšina jej členov. Usnáša sa väčšinou hlasov.

(²) Podrobnosti o štátnej rade určuje osobitný zákon.

HLAVA ŠIESTA.

Politické strany.

§ 58.

(¹) Slovenský národ zúčastní sa štátnej moci prostredníctvom Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty).

(²) Podrobnosti o vzniku, složení a právomoci orgánov strany určuje osobitný zákon.

§ 59.

(¹) Národnostná skupina sa zúčastní štátnej moci prostredníctvom svojej registrovanej politickej strany, ak ona môže byť pokladaná za predstaviteľku politickej vôle celej národnostnej skupiny.

(²) Podrobnosti určuje zákon.

HLAVA SIEDMA.

Stavovské zriadenie.

§ 60.

(¹) Občania podľa svojho povolania sa oskupujú do týchto stavov:

- a) poľnohospodárstva,
- b) priemyslu,
- c) obchodu a živnosti,
- d) peňažníctva a poisťovníctva,
- e) slobodných povolání,

f) verejných zamestnancov a osvetových pracovníkov.

(²) Každý stav sa skladá z osobitnej skupiny zamestnávateľov a zamestnancov.

§ 61.

(¹) Každý občan musí byť organizovaný v niektorom stave, ale funkciu môže mať len organizovaný príslušník politickej strany.

(²) Výnimky určuje zákon.

§ 62.

Stavy sa starajú o hospodárske, sociálne a kultúrne záujmy svojich složiek, najmä o zvýšenie ich výkonnosti a životnej úrovne, o úpravu pracovných pomerov, o vyrovnanie a usmerňovanie záujmov medzi stavmi, medzi výrobcami a spotrebiteľmi a o riešenie prípadných sporov medzi zamestnávateľmi a zamestnancami.

§ 63.

(¹) Stavy sa organizujú na princípe samosprávnom.

(²) Otázky organizácie, činnosti, právomoci stavov a štátneho dozoru nad nimi určuje osobitný zákon.

HLAVA OSMÁ.

Územná samospráva.

§ 64.

(¹) V správe štátu zúčastnia sa občania prostredníctvom orgánov územnej a stavovskej samosprávy. Pri tom treba mať náležitý ohľad na záujmy inonárodných skupín.

(²) Podrobnosti určuje osobitný zákon.

HLAVA DEVIATA.

Súdnictvo.

§ 65.

(¹) Súdna moc príslúcha štátnym súdom a osobitným súdom. Ich organizáciu, obor ich pôsobnosti, ich príslušnosť a pokračovanie pred nimi upravujú osobitné zákony.

(²) Nikto nesmie byť zbavený svojho zákonného sudcu.

(³) Výnimočné sudy možno zriadiť len pre pokračovanie v trestných veciach, len v prípadoch zákonom vopred určených a len na čas obmedzený.

§ 66.

(¹) Súdnictvo vo všetkých inštanciách je oddelené od správy.

(²) Osobitné zákony určujú, ktoré správne úrady majú súdnu moc vo veciach, odkázaných na trestné pokračovanie policajné alebo finančné.

(³) Právomoc vojenských súdov možno rozšíriť na civilné obyvateľstvo len počas vojenného stavu podľa zákonných ustanovení a len na činy v tejto dobe spáchané. Vo výnimočných prípadoch možno nevojenské ozbrojené štátne orgány na určitom území podrobiť právomoci vojenských súdov.

(⁴) Vo všetkých prípadoch, v ktorých správny úrad podľa zákona rozhoduje o súkromnoprávných nárokoch, strana, ktorá je týmto rozhodnutím dotknutá, môže sa po vyčerpaní opravných prostriedkov domáhať nápravy pred štátnymi súdmi, ak to nevyklučuje zákon.

(⁵) Riešenie sporov vo veci oboru pôsobnosti medzi súdmi a správnymi úradmi upravuje zákon.

§ 67.

(¹) Sudcovia sú nezávislí v svojej sudcovskej funkcii a viazaní sú len zákonom.

(²) Podrobnosti o služebných pomeroch sudcov, najmä o ich disciplinárnej zodpovednosti a o podmienkach, potrebných na dosiahnutie miesta sudcu z povolania, určujú osobitné zákony.

§ 68.

Sudcovia z povolania sú ustanovovaní na svoje miesta vždy trvale; proti svojej vôli môžu byť prelození alebo daní do výslužby len v prípadoch novej súdnej organizácie v dobe zákonom určenej alebo na základe právoplatného disciplinárneho

rozhodnutia, ktorým môže byť vyriešené i pozbavenie sudcovského úradu; do výslužby môžu byť daní na základe právoplatného rozhodnutia i v tom prípade, keď dosiahnu veku zákonom určeného. Podrobnosti určuje osobitný zákon. Tento zákon určuje i podmienky, pri ktorých môže byť sudca z povolania suspendovaný z úradu.

§ 69.

Sudcovia z povolania nesmú mať iných funkcií platených stálych alebo občasných, nakoľko zákon nedovoľuje výnimky.

§ 70.

Rozsudky sa vynášajú menom Republiky.

§ 71.

Sudcovia pri rozhodovaní majú skúmať platnosť vládnych nariadení; pri zákonoch a nariadeniach s mocou zákona môžu skúmať len to, či boli riadne vyhlásené.

§ 72.

Prezidentovi republiky prislúcha právo udeľovať milosť, najmä odpúšťať alebo zmierňovať tresty, uložené trestnými súdmi a disciplinárnymi vrchnosťami a právne následky takýchto odsúdení, počítajúc do toho aj zahľadenie odsúdení, a — s výnimkou trestných činov, ktoré sa stihajú len súkromnou obžalobou, — nariaďovať, aby sa súdne trestné pokračovanie nezavádzalo, alebo aby sa zastavilo.

§ 73.

Zodpovednosť štátu a sudcov za náhradu škody, ktorú títo zapríčinili tým, že porušili právo vo svojej sudcovskej funkcii, určuje osobitný zákon.

§ 74.

(¹) Ochranu proti rozhodnutiam správnych orgánov poskytuje správne súdnictvo.

(²) Štát a vinný štátny orgán (zamestnanec) ručí za škodu, spôsobenú nezákonným výkonom verejnej moci.

(³) Podrobnosti určujú osobitné zákony.

HLAVA DESIATA.

Povinnosti a práva občanov.

§ 75.

(¹) Každý občan mužského pohlavia je podrobený vojenskej službe alebo s ňou spojennej pracovnej povinnosti a je povinný mať účasť v obrane štátu.

(²) Každý občan mužského pohlavia je podrobený predvojenskému a povojenskému výcviku.

(³) Na obranu štátu každý občan bez rozdielu pohlavia je podrobený pomocnej službe a môže byť na výcvik pre túto službu povolávaný.

(⁴) Spôsob, druh a trvanie vojenskej, pracovnej a výcvikovej povinnosti a výnimky určuje osobitný zákon.

§ 76.

Práca duševná alebo telesná je občianskou povinnosťou.

§ 77.

Každý občan je povinný platiť dane, dávky a poplatky na základe zákona.

§ 78.

Občania sú povinní plniť úlohy svojho povolania, pomáhať verejným orgánom v ich činnosti, plniť funkcie, ktoré majú na základe zákona alebo z príkazu úradov.

§ 79.

(¹) Vlastníctvo má sociálnu funkciu a zaväzuje majiteľa narábať s ním v záujme všeobecného dobra.

(²) Súkromné vlastníctvo možno obmedziť len zákonom.

§ 80.

Občania sú povinní starať sa o výchovu a školenie svojich detí, aby sa stali z nich dobrí občania štátu.

§ 81.

(¹) Všetci obyvatelia bez rozdielu pôvodu, národnosti, náboženstva a povolania požívajú ochranu života, slobody a majetku.

(²) Obmedzenie týchto práv je prípustné len na základe ustanovení zákonov.

§ 82.

(¹) Osobná sloboda a domáci pokoj sa zaisťuje v medziach ustanovení zákonov.

(²) Nikto nesmie byť potrestaný pre chovanie sa, ktoré neporušilo právoplatnú trestnú normu a ktorého trestnosť nebola už vopred zákonom alebo zákonitou normou určená.

§ 83.

Listovné tajomstvo môže byť obmedzené len zákonom.

§ 84.

Shromažďovanie, tlačové a spolčovacie právo sa zabezpečuje v medziach zákoných ustanovení.

§ 85.

Sloboda vierovyznania, prejavu mienky, vedeckého badania a umenia sa zabezpečuje, nakoľko nenaráža na ustanovenia zákonov, verejného poriadku a kresťanských mravov.

§ 86.

Manželstvo, rodina a materstvo sú pod zvýšenou ochranou právneho poriadku.

§ 87.

(¹) Práca je chránená.

(²) Vykoristovanie sociálne slabých občanov sa zakazuje.

(³) Výška mzdy má byť primeraná pracovnému výkonu so zreteľom na rodinné pomery.

(⁴) Rušenie a organizovanie rušenia práce sa zakazuje.

(⁵) Podrobnosti určuje osobitný zákon.

HLAVA JEDENASTA.

Cirkve.

§ 88.

Každému sa zabezpečuje právo voľne plniť náboženské povinnosti, nakoľko to neodporuje ustanoveniam zákona, verejnému poriadku a kresťanským mravom.

§ 89.

Všetky cirkve a náboženské spoločnosti uznané štátom sú verejnoprávnymi korporáciami s vlastnou správou a vlastným majetkom.

§ 90.

Vyučovanie náboženstva na ľudových a stredných školách je povinné a deje sa kvalifikovanými príslušníkmi cirkvi pod dozorom štátu.

HLAVA DVANASTA.

Národnostné skupiny.

§ 91.

(¹) Občania môžu sa voľne hlásiť k svojej národnosti.

(²) O príslušnosti občanov k národnosti vedie sa kataster.

(³) Zmeny v národnostnom katastre môžu sa diať len v medziach zákona.

(⁴) Podrobnosti určuje zákon.

§ 92.

(¹) Každá činnosť smerujúca k odnárodeniu je trestná.

(²) Podrobnosti určuje zákon.

§ 93.

(¹) Národnostné skupiny, ktoré sa na území Slovenska udomácnily, majú právo kultúrne a politicky sa organizovať pod vlastným vedením.

(²) Národnostné skupiny a ich členovia (§ 91) so svojim materským národom môžu nadväzovať a pestovať kultúrne styky.

§ 94.

Národnostné skupiny majú právo užívať vo verejnom živote a v školách svojho jazyka, o čom sa vydá osobitný zákon.

§ 95.

Práva národnostných skupín, uvedené v ústave, platia natoľko, nakoľko také isté práva v skutočnosti požíva i slovenská menšina na území materského štátu príslušnej národnostnej skupiny.

HLAVA TRINASTA.

Rozličné ustanovenia.

§ 96.

Ústavným zákonom je každý zákon, ktorý je ako taký označený a bol odhlasovaný kvalifikovanou väčšinou (§ 21).

§ 97.

(¹) Zákony a nariadenia s mocou zákona, ktoré odporujú ústave alebo iným ústavným zákonom, sú neplatné.

(²) Ústava a iné ústavné zákony môžu byť menené alebo doplnené len zákonmi, ktoré sú označené za ústavné.

§ 98.

(¹) O tom, či zákony a nariadenia s mocou zákona vyhovujú ustanoveniu § 97 ods. 1, rozhoduje ústavný senát.

(²) Ústavný senát sa skladá zo senátov prezidentov Najvyššieho súdu a Najvyššieho správneho súdu. Predsedom senátu je prvý prezident Najvyššieho súdu.

(³) Podrobnosti určuje osobitný zákon.

§ 99.

(¹) Zákony a nariadenia strácajú platnosť najneskoršie koncom januára, ktorý nasleduje po 25. roku od ich vyhlásenia, ale ak sú zpred 14. marca 1939,

najneskoršie koncom januára 1950. Vláda môže ich platnosť predĺžiť o 25 rokov ich novým vyhlásením v zbierke na vyhlasovanie určenej a v jazyku štátnom. To isté právo prislúcha iným orgánom štátu, ak ide o právne predpisy, ktorých vydávanie patrí do ich pôsobnosti.

(²) Platnosť zákona možno takto predĺžiť len, ak zákon svoje trvanie sám výslovne neobmedzuje.

(³) Skorší predpis možno platne meniť počnúc rokom 1950 len tak, že sa súčasne vyhlási nové znenie celého predpisu, ktorý je zmenou priamo dotknutý.

§ 100.

(¹) Terajší snem ostáva v činnosti, kým sa neustaví nový. Dokiaľ nebude vyvolený ústavou určený počet poslancov, pre platné usnášanie je rozhodujúci počet poslancov ústavodarného snemu.

(²) Funkčné obdobie ústavodarného snemu skončí sa najneskôr 31. decembra 1943.

§ 101.

Prvého prezidenta republiky vyvolí snem do 90 dní po účinnosti tohoto zákona.

§ 102.

Všetky ustanovenia právnych predpisov, ktoré sú v rozpore s touto ústavou, alebo s existenciou samostatnej Slovenskej republiky, strácajú platnosť.

§ 103.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho vláda.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.,

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.,

Slovenský zákonník

Čiastka 42.

Vydaná 4. augusta.

Ročník 1939.

OBSAH: (186.—189.) 186, Zákon o najvyššom účtovnom kontrolnom úrade. — 187, Nariadenie o znalečnom v trestnom pokračovaní súdnom. — 188, Zákon o Slovenskej vysokej škole technickej. — 189, Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky o úprave platebného styku so Švajciarskom.

186.

Zákon

zo dňa 25. júla 1939

o Najvyššom účtovnom kontrolnom úrade.

Slovenský snem sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Na vykonávanie dozoru nad štátnym hospodárstvom, štátnym majetkom, majetkom a hospodárením štátnych podnikov, ďalej nad štátnym dlhom a štátnym účtovníctvom vôbec zriaďuje sa Najvyšší účtovný kontrolný úrad so sídlom v Bratislave.

§ 2.

Tento úrad je samostatný, ministerívam na roven postavený a od nich nezávislý.

§ 3.

(¹) Najvyšší účtovný kontrolný úrad skladá sa z predsedu, podpredsedu, z potrebného počtu úradníkov a pomocného personálu.

(²) Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu sú pridelení:

a) úradníci právni, komerční a technickí (služ. trieda Ib),

b) úradníci účtovní a revizní (služ. tr. II),

c) úradníci kancelárskej služby (služ. tr. IV),

d) pomocný personál, t. j. zamestnanci kancelárskej pomocnej služby a potrebný počet zriadencov.

(³) Počet úradníctva a pomocného personálu a jeho rozvrstvenie určí sa osobitnou systemizáciou.

(⁴) Dočasnú systemizáciu určí vláda na návrh ministra financií. Do dvoch rokov od začiatku činnosti Najvyššieho účtovného kontrolného úradu vláda na návrh predsedu tohoto úradu predloží snemu návrh zákona na riadnu systemizáciu.

§ 4.

(¹) Predseda, podpredseda, úradníci a pomocný personál nesmú byť členmi snemu.

(²) Predsedom, podpredsedom, úradníkom, pomocným alebo iným zamestnancom nemôže byť, kto je s prezidentom republiky, predsedom vlády alebo ministrom v príbuzenskom pomere, a to v linii priamej vôbec, v linii pobočnej alebo v pomere švagrovskom do tretieho stupňa.

(³) Ak by sa vyskytol prípad ods. 2, predsedníctvo snemu učiní potrebné opatrenia na zaistenie činnosti Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 5.

Predseda, podpredseda, úradníci a pomocný personál (§ 3, ods. 2) nesmú byť v nijakom inom štátnom úrade a nesmú mať iné zamestnanie okrem poručníctva, nesmú mať účasť ani priamo ani nepriamo prostredníctvom iných osôb v správe a vedení spoločností, ústavov a podnikov vôbec a najmä takých podnikov, ktoré sú povinné predkladať štátu vyúčtovanie, ktoré dostávajú štátnu podporu, alebo i sú štátu viazané zmluvou.

§ 6.

(¹) Predsedu a podpredsedu menuje prezident republiky na návrh predsedníctva snemu. Predseda a podpredseda musia mať kvalifikáciu podľa § 3, ods. 2, písm. a) a aspoň jeden z nich musí mať právnické vzdelanie.

(²) Predseda, v jeho zastúpení podpredseda, sú osobne zodpovední za riadnu a zákonom vymedzenú činnosť Najvyššieho účtovného kontrolného úradu priamo snemu. Sú osobne zodpovední aj za každé zanedbanie alebo nezákonnosť, ktorej sa dopustili pri plnení svojich úradných povinností alebo sami alebo s ich vedomím úradníci a ostatní zamestnanci.

(³) Trestné stíhanie predsedu a podpredsedu upraví zákon o stíhaní členov vlády.

(⁴) Odo dňa podania obžaloby nesmie predseda alebo podpredseda vykonávať svoju úradnú funkciu. V takomto prípade na návrh predsedníctva snemu urobí prezident republiky potrebné kroky na zaistenie riadnej činnosti Najvyššieho účtovného kontrolného úradu. Svojej úradnej funkcie môže sa znovu ujať až po oslobodzovacom rozsudku alebo po zastavení pokračovania.

(⁵) Predsedu alebo podpredsedu môže dať do výslužby na návrh predsedníctva snemu prezident republiky len vtedy, ak sú trvale neschopní vykonávať svoju úradnú funkciu, alebo ak dosiahli 60. rok svojho veku, ďalej na vlastnú žiadosť. Ináč úradu možno ich skôr pozbaviť iba podľa ustanovení predošlých odsekov.

(⁶) Miesto predsedu systemizuje sa v 1. platovej stupnici; ostatné miesta určia sa voľne v rámci systemizácie (§ 3, ods. 3 a 4).

§ 7.

(¹) Predseda, v jeho zastúpení podpredseda, je povinný veci týkajúce sa pôsobnosti svereneného mu úradu hájiť v sneme a dávať potrebné vysvetlenia.

(²) Má právo zúčastniť sa s hlasom poradným na schôdzkach vlády, ak rokuje o veciach, ktoré spadajú do oboru pôsobnosti Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 8.

(¹) Dozoru Najvyššieho účtovného kontrolného úradu podliehajú účty štátnych úradov a podnikov, týkajúce sa peňazí, materiálu a iných hodnôt, aj účty nadácií a fondov, ústavov a spoločností dotovaných štátnymi peniazmi alebo spravovaných štátnymi orgánmi. Je oprávnený kontrolovať aj také ustanovizne, ktoré prijímajú podpory zo štátnej pokladnice.

(²) Jeho kontrole nepodliehajú zákonom povolené fondy na nepredvídané výdavky vlády alebo jej členov.

§ 9.

(¹) Najvyšší účtovný kontrolný úrad je povinný predovšetkým skúmať, či príjmy a výdavky spočívajú na zákonných ustanoveniach alebo zmluvách, či príjmy sú riadne poukázané a zúčtované, či sa pri správe štátneho majetku pokračovalo hospodárne. Je povinný skúmať, či poukazy a účty sú v súlade so štátnym rozpočtom a rozpočtovým zákonom, či poukazovanie sa deje podľa rozpočtu a v jeho rámci a či sa s úsporami nakladá podľa ustanovení rozpočtového zákona.

(²) Úrady a orgány, uvedené v § 8, sú povinné predložiť Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu na požiadanie účty a ostatné doklady. Najvyšší účtovný kontrolný úrad je oprávnený účty a doklady svojimi orgánmi preskúmať na mieste samom, robiť občasné prehliadky v účtárňach ministerstiev a správnych úradov s poukazovacím právom; ďalej, ak to vyžaduje bezpečnosť štátneho majetku a účel kontroly, svojimi orgánmi u správnych úradov skontrolovať pokladnice, preskúmať likvidáciu a inventarizáciu zásob.

(²) Prehliadky v ministerstvách, v ich učtárňach, prehliadky a skontrá v ostatných štátnych úradoch môže Najvyšší účtovný kontrolný úrad robiť len po predchádzajúcom upovedomení príslušného ministerstva.

§ 10.

(¹) Ak vznikne v správnom roku neodkladná potreba poukázať výdavok, o ktorý nie je postarané v štátnom rozpočte, alebo výdavok, ktorým sa prekročí povolený úver, alebo ak nastane potreba hrať výdavok z iného, ako rozpočtom určeného úveru, alebo na iné, než rozpočtom určené obdobie, príslušné ústredné úrady sú povinné poslať spisový materiál po dohode s ministerstvom financií pred vypravením na nahliadnutie Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu, ktorý má právo do 8 dní uplatniť námietky.

(²) Ak tieto námietky nemôže príslušný ústredný úrad odstrániť, rozhodne o nich vláda s povinnou účasťou predsedu Najvyššieho účtovného kontrolného úradu. Vláda oznámi predsedovi svoje rozhodnutie aj písomne, ak to predseda žiada.

(³) Najvyšší účtovný kontrolný úrad je povinný tieto výdavky viesť v evidencii a vykázat ich v štátnom záverečnom účte.

§ 11.

(¹) Výčitky, týkajúce sa účtov, a chyby, zistené pri dohliadkach, oznámi Najvyšší účtovný kontrolný úrad príslušnému ústrednému úradu, ktorý je povinný odstrániť závady a oznámiť Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu, čo vo veci zariadil. Ak sa to nestane do 3 mesiacov, vybaví vec Najvyšší účtovný kontrolný úrad priamo s príslušným úradom, a ak nedorieši dohodu, predseda predloží vec na rozhodnutie vláde prostredníctvom jej predsedu. Predseda Najvyššieho účtovného kontrolného úradu je potom povinný zúčastniť sa príslušnej schôdzky vlády.

(²) Predseda vlády oznámi rozhodnu-

tie vlády predsedovi Najvyššieho účtovného kontrolného úradu písomne. Ak s týmto rozhodnutím predseda nie je uspokojený, predloží vec na rozhodnutie snemu.

§ 12.

(¹) Pri kontrole štátneho dlhu je Najvyšší účtovný kontrolný úrad povinný skúmať, či sa dlhopisy alebo pokladničné poukázky vydávajú prísne podľa zákona, či sú riadne zaknihované záväzky štátu, či vláda prísne plní povinnosti štátu i vo veci vlastných dlhov, i vo veci záväzkov, za ktoré štát ručí, či sa v úplnom poriadku deje zúrokovanie a umorovanie a či je v úplnom poriadku zaistenie, dané veriteľom.

(²) Všetky štátne dlhopisy, vydané po účinnosti tohoto zákona, vyžadujú k svojej platnosti kontrasignácie predsedu Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

(³) Najvyšší účtovný kontrolný úrad spolu s ministerstvom financií má v úschove pripravené štátne dlhopisy a vydáva ich ministrom financií podľa príslušného splnomocňovacieho zákona. Preberá štátne dlhopisy, určené na amortizáciu a ničí ich.

(⁴) Vo veci dozoru podľa ods. 1 Najvyšší účtovný kontrolný úrad má právo vyžiadať si od úverového oddelenia ministerstva financií vysvetlenia a výkazy a má právo nahliadnuť do príslušných kníh o štátnom dlhu, ale tak, aby tým nijako nebola hatená práca tohoto ministerstva.

§ 13.

(¹) Najvyšší účtovný kontrolný úrad dozerá i na obeh drobných peňazí a podľa výkazov ministerstva financií kontroluje, či sa ich obeh a razenie minci deje v medziach zákona.

(²) O stave štátneho dlhu a o stave obehu drobných peňazí vydáva Najvyšší účtovný kontrolný úrad štvrťročné zprávy.

§ 14.

(¹) Najvyšší účtovný kontrolný úrad je povinný každoročne do konca septembra zostaviť ročný záverečný účet predošlého správneho roku o všetkých štátnych príjmoch a výdavkoch.

(²) Štátne úrady, ktoré poukazujú platy, sú preto povinné predkladať Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu mesačné výkazy príjmov a výdavkov a po uplynutí správneho obdobia ročné účty, v ktorých musia vykázat sumárny výsledok peňažného hospodárenia, tento výsledok porovnať so štátnym rozpočtom a odchylky náležite odôvodniť.

(³) Takto zostavený ročný záverečný účet je povinný Najvyšší účtovný kontrolný úrad predložiť do ďalších dvoch mesiacov vláde, ktorá ho predloží bez meškania snemu na preskúmanie a schválenie.

§ 15.

Najvyšší účtovný kontrolný úrad je povinný spolu s ročným záverečným účtom predložiť snemu aj bilanciú štátneho majetku, podrobnú zprávu o štátnych investíciách predošlého správneho roku a svoje minuloročné poznatky a odporúčania.

§ 16.

(¹) Najvyšší účtovný kontrolný úrad je povinný starať sa o to, aby štátne účtovníctvo bolo čo najjednoduchšie, najúčelnejšie a najvýhodnejšie, a upravené tak, aby umožňovalo ľahkú a rýchlu kontrolu.

(²) Má preto právo kontrolovať svojimi orgánmi ktorýkoľvek štátny účtovný úrad, má právo účtovné vedenie preskúmať, zistené závary, chyby a nedostatky vyčítať a dbať o jeho úpravu podľa ustanovenia predošlého odseku.

(³) Preto spolupôsobí aj pri vydávaní nových nariadení, týkajúcich sa účtovníctva a kontroly, a pri všetkých zmenách týchto nariadení. Bez jeho súhlasu nemôžno takéto nariadenia vydávať. Ak

Najvyšší účtovný kontrolný úrad uzná sám potrebu zmien, dohodne sa o tom s príslušným ústredným úradom.

§ 17.

(¹) Najvyšší účtovný kontrolný úrad konečne dozerá na zachovávanie platných penzijných predpisov pri štátnych úradoch, ústavoch a podnikoch, i ústavoch, podnikoch, fondoch atď. štátom spravovaných.

(²) Pre túto kontrolu má v evidencii všetkých penzistov.

§ 18.

(¹) Predseda Najvyššieho účtovného kontrolného úradu po dohode s vládou vypracuje podľa tohoto zákona rokovací poriadok a predloží ho do 3 mesiacov snemu na schválenie.

(²) Schválený rokovací poriadok sa uverejní v Slovenskom zákonníku.

§ 19.

(¹) Kontrola poukazovacieho práva v obore Najvyššieho účtovného kontrolného úradu náleží snemu.

(²) Preto Najvyšší účtovný kontrolný úrad predloží snemu svoje účty o celoročnom hospodárení do 6 mesiacov od uplynutia príslušného roku.

(³) Najvyšší účtovný kontrolný úrad je povinný predložiť na kontrolu snemu akúkoľvek inú písomnosť, vzťahujúcu sa na obor jeho pôsobnosti, ak ho o to požiada priamo snem alebo ktorýkoľvek jeho výbor.

§ 20.

Tento zákon nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

187.**Vládne nariadenie
zo dňa 18. júla 1939****o znalečnom v trestnom pokračovaní
súdnom.**

Vláda Slovenského štátu podľa § 227 súdneho trestného poriadku, zák. čl. XXXIII: 1896, čl. II., §§ 1 až 4 zákona zo dňa 1. júla 1927, č. 107 Sb. z. a n., ktorým sa menia niektoré ustanovenia trestných poriadkov a zriaďujú súdne lekárske rady, a §§ 62 a 70 zákona zo dňa 24. novembra 1926, č. 218 Sb. z. a n., o autorskom práve k dielam literárnym, umeleckým a fotografickým (o práve autorskom), nariaďuje:

ČASŤ PRVA.**Znalecké odmeny.****§ 1.**

(¹) Odmeny znalcov v trestnom pokračovaní súdnom určujú sa pravidlom (§ 2) podľa sadzobníka znaleckých odmien pripojeného k tomuto nariadeniu. Ak úkon v sadzobníku uvedený nie je v úkone tam uvedenom už zahrnutý, určí sa odmena podľa času a námahy, ktoré boli k úkonu potrebné, a hľadiac k výške sadzobnej odmeny za úkon obdobný.

(²) Odmeny znalcov, ktorí nie sú v sadzobníku znaleckých odmien uvedení, určujú sa podľa času a námahy, podľa stupňa vedomostí alebo zručností, ktoré boli k úkonu potrebné, a podľa toho, ako sa podobný úkon odmeňuje mimo súdneho pokračovania.

§ 2.

Ak znalecký úkon vzhľadom na jeho rozsah, složitost alebo mimoriadne vedomosti alebo zručnosti, ktoré boli k nemu potrebné, alebo vzhľadom na iné mimoriadne okolnosti vybočuje z obvyklých hraníc do tej miery, žeby odmena podľa najvyššej sadzobnej položky alebo podľa § 1, ods. 1 a 2 bola neúmeraná času a námahe, určí sa odmena primerane vyššia.

§ 3.

Ak sa k úkonu pribrali niekoľkí znalci, prislúcha každému z nich nárok na úplnú odmenu.

§ 4.

Ak v sadzobníku znaleckých odmien sa inak neurčuje, v odmene za vyšetrovanie (prehliadku, ohliadku) zahrnutá je aj odmena za nález a posudok.

§ 5.

Ak odmena za znalecký úkon, ktorý sa koná v neprítomnosti súdu, podľa sadzobníka je závislá od dĺžky času na úkon vynaloženého, znalec je povinný viesť osobitný výkaz, v ktorom v časovom poradí poznamená, koľko hodín patričného dňa strávil pri znaleckej činnosti a čo za ten čas vykonal. Tento výkaz predloží znalec súdu zároveň so žiadosťou o odmenu.

§ 6.

Štátnym a iným verejným zamestnancom, úradom a ústavom, ak nejde o znaleckú činnosť bezplatnú, prislúcha za znaleckú činnosť odmena určená podľa tohto nariadenia, a to polovicou sadzby na ten ktorý úkon stanovenej, ak sadzobná položka presahuje 10 Ks. Nahrádza sa im však hotové výdavky so znaleckou činnosťou spojené, ak tieto nie sú už zahrnuté v príslušnej sadzobnej položke.

§ 7.

(¹) Odmena podľa sadzobníka znaleckých odmien prislúcha znalcovi bez ohľadu na to, či ide o znalecký úkon v prípravnom pokračovaní alebo na hlavnom alebo odvolacom pojednávaní.

(²) Ak znalec podá na hlavnom alebo odvolacom pojednávaní posudok na základe vlastného nálezu podaného v prípravnom pokračovaní, prislúcha mu rovnaká odmena ako za posudok na podklade nálezu zisteného iným znalcom. Ak pre posudok na podklade nálezu zisteného iným znalcom u tej či onej kategórie znalcov nie je osobitná odmena stanovená, ur-

čí súd odmenu zlomkom, a to pravidlom nie viac než polovicou odmeny ustálenej v pokračovaní pripravnom.

§ 8.

(¹) Pomocníkovi pri pitve prislúcha odmena 10 Ks, ak sa však pitvala mrtvola v rozklade, mrtvola exhumovaná, mrtvola osoby zomrelej na nákazlivú chorobu alebo postihnutej sepsiou, alebo ak pitva trvala vyše dvoch hodín, môže sa určiť odmena vyššia, najviac však 20 Ks. Iným pomocným osobám znalcom pribraným prislúcha odmena obvyklá pre obdobné úkony v mieste ich činnosti.

(²) Pomocným osobám, ktoré sú v úrade alebo v ústave, kde sa znalecký úkon koná, úradne ustanovené, odmena neprislúcha.

§ 9.

Ak sa javí odôvodneným určenie odmeny presahujúcej 1.000 Ks, pokračujúci sudca alebo súd, po vyžiadaní mienky štátneho zastupiteľstva, predloží podrobný návrh za účelom povolenia ministerstvu pravosúdia.

ČASŤ DRUHÁ.

Náhrada za stratu času.

§ 10.

(¹) Osobitná náhrada za stratu času prislúcha znalcovi len:

a) ak je povolaný k znaleckému úkonu do obce, kde nemá ani svojho bydliska ani svojej obvyklej pracovnej miestnosti, za čas, ktorý následkom toho strávil mimo svojho bytu a mimo svojej obvyklej pracovnej miestnosti; od tohto času odčíta sa čas, za ktorý trval vlastný znalecký úkon;

b) ak z nariadenia súdu je prítomný na pojednávaní dlhšie, než je treba pre podanie nálezu a posudku, za čas tejto prítomnosti; do tohto času započíta sa čas, za ktorý trvalo prerušenie pojednávania, alebo ktorý uplynul medzi dvoma pojednávaniami, ak len v tom i onom prípade nepresahuje jednu hodinu, a odčíta sa od neho čas, za ktorý trval vlastný znalecký úkon;

c) ak sa na predvolanie dostaví na úradné pokračovanie, stanovené na určitú hodinu, a ak potom čaká na jeho skutočný začiatok, za čas čakania;

d) ak sa na predvolanie dostaví na úradné pokračovanie, ku ktorému potom nedošlo z príčin ním nezavinených, za čas od stanoveného začiatku úradného pokračovania, až do času, keď sa mu oznámilo, že k úradnému pokračovaniu nedôjde.

(²) Náhrada za stratu času je u znalcov s úplným vysokoškolským vzdelaním za každú započatú hodinu 10 Ks, za celý deň však najviac 80 Ks, u ostatných znalcov za každú započatú hodinu 6 Ks, za celý deň najviac 50 Ks. Ak v prípadoch odseku 1, lit. a) až c) čas rozhodný pre určenie náhrady nepresahuje pol hodiny, náhrada neprislúcha. Ak v prípade odseku 1, lit. d) čas čakania netrval vyše pol hodiny, nemôže náhrada za stratu času presahovať odmenu, ktorá by bola prislúchala za úkon, ktorý nebol vykonaný.

(³) Ak podľa zárobkových pomerov znalca je zrejmé, že pre stratu času neutrpí ujmu v pravidelnom zárobku, menovite ak znalec je vo verejnej službe, náhrada za stratu času mu neprislúcha.

ČASŤ TRETIA.

Náhrada za hotové výdavky.

§ 11.

(¹) Ak v sadzobníku znaleckých odmien nestanoví sa inak, prislúcha znalcovi okrem odmeny náhrada za všetky preukázané skutočné výdavky, so znaleckým úkonom nutne spojené. Za požičanie a použitie nástrojov a náradia náhrada neprislúcha.

(²) K výdavkom spojeným so znaleckými úkonmi lekáorskými a zverolekáorskými náležia tiež výdavky za dezinfekčné prostriedky, reagencie a primeraná čiastka za upotrebenie gumových rukavíc.

ČASŤ ŠTVRTÁ.

Cestovné a stravné.

§ 12.

(¹) Ak je znalec povolaný k znaleckému úkonu do obce, kde nemá ani svojho byd-

liska ani svojej obvyklej pracovnej miestnosti, prislúcha mu cestovné a stravné podľa predpisov platných pre verejných zamestnancov.

(²) U znalcov, ktorí sú verejnými zamestnancami, riadi sa nárok na cestovné a stravné podľa predpisov platných pre ich úradné cesty. U iných znalcov riadi sa nárok na cestovné a stravné,

a) ak má znalec úplné vysokoškolské vzdelanie, podľa predpisov platných pre štátnych úradníkov 6. platovej stupnice,

b) ak má znalec úplné stredoškolské vzdelanie, podľa predpisov platných pre štátnych úradníkov 7. platovej stupnice,

c) u iného znalca podľa predpisov platných pre pomocné kancelárske osobníctvo.

(³) Ak pomocné osoby (§ 8) nemožno získať v mieste, kde sa znalecký úkon koná, prislúcha im, ak majú aspoň vzdelanie nadobudnuté vo 4 nižších triedach strednej školy alebo v meštianskej škole a aspoň dvojročnej odbornej škole alebo v jednoročnom náukobehu spojenom s meštianskou školou, cestovné a stravné podľa predpisov platných pre pomocné kancelárske osobníctvo, pomocným osobám s menším predbežným vzdelaním, cestovné a stravné štátnych zriadencov.

ČASŤ PIATA.

Nároky členov súdnych lekárskeho rád.

§ 13.

(¹) Členom súdnej lekárskej rady, ktorí sa zúčastnili na jej zasadnutí, prislúcha bez zreteľa na počet prejednaných vecí za každú započatú hodinu odmena 30 Ks, predsedajúcemu — 60 Ks.

(²) Tomu, kto bol na zasadnutí rady zpravodajom (spoluzpravodajom), prislúcha, okrem odmeny za účasť na rokovaní podľa odseku 1, odmena 150 Ks za každú vec, v ktorej bol zpravodajom (spoluzpravodajom).

(³) Členovia rady, ktorí nebývajú v jej sídle, majú pri cestách na zasadnutie rady právo na cestovné a stravné ako iní znalci (§ 12).

(¹) Odmeny podľa odseku 1 a náhrady podľa odseku 3 rozdelí predsedajúci na jednotlivé prípady na tom istom zasadnutí prerokované podľa času, ktorý bol potrebný na prerokovanie príslušného prípadu.

(²) Za objasnenie posudku alebo dodatočný posudok osobitná odmena neprislúcha.

ČASŤ ŠIESTA.

Nároky členov znaleckých sborov za posudky vo veciach autorského práva.

§ 14.

(¹) Členom znaleckých sborov pre posudky vo veciach autorského práva, ktorí sa zúčastnili na ich schôdzi, prislúcha bez zreteľa na počet prerokovaných vecí za každú započatú hodinu odmena 30 Ks, predsedajúcemu — 60 Ks.

(²) Tým, ktorí boli na schôdzi sboru zpravodajmi, alebo ktorí vyhotovili posudok sboru, prislúcha okrem odmeny za účasť na rokovaní podľa odseku 1 odmena 150 Ks za každú vec, v ktorej boli zpravodajmi, alebo vyhotovili posudok.

(³) Inak platia pre nich analogicky ustanovenia § 13, ods. 3 až 5 tohto nariadenia.

ČASŤ SIEDMA.

Všeobecné ustanovenia.

§ 15.

(¹) Povolávanie znalcov nech sa obmedzí na najnutnejšiu mieru. V prípadoch pochybných, ak len to neodporuje výslovnému ustanoveniu zákona, zistí pokračujúci sudca alebo súd vhodným spôsobom pred nariadením znaleckého vyšetrenia, či možno vôbec od neho očakávať výsledky, ktoré by sa dali použiť v trestnom pokračovaní.

(²) Odborný lekár nech sa volá len vtedy, ak správne posúdenie veci vyžaduje nutne osobitné odborné znalosti.

§ 16.

(¹) Rozsah znaleckej činnosti nech vymedzí pokračujúci sudca alebo súd jasným a presným označením predmetu, účelu a

spôsobu vyšetrenia a poskytnutím stručných, avšak obsažných zpráv zo spisov.

(²) Ak treba vyšetriť niekoľko predmetov a nie je isté, či nepostačí vyšetrenie niektorých z nich, nech sa vyšetria predbežne len niektoré a znalcom nech sa dá úprava, aby prestali s ďalším vyšetrením, keď dosiahnu jeho cieľa. Treba začať vždy s vyšetrením tých predmetov a použiť ten spôsob vyšetrenia, od ktorého možno najskôr očakávať úspešný výsledok.

(³) Pomocné osoby (§ 8) smie znalec pribrať len, ak ich nutne potrebuje pri svojom úkone, a to, ak majú nárok na odmenu a nie je nebezpečie v odklade, len s povolením pokračujúceho sudcu alebo súdu. Pravidlom sa majú pomocné osoby získať na mieste, kde sa znalecký úkon koná.

(⁴) Sudcove príkazy s udaním rozsahu, predmetu, spôsobu a účelu vyšetrenia nech sa v spise vyznačia a, ak sa daly znalcovi ústne, nech sa v spise jeho podpisom potvrdia.

§ 17.

(¹) Znalec nemôže žiadať odmenu ani náhradu, keď sa dostavil na súd iba cieľom prevzatia znaleckého poverenia alebo odovzdania (prednesenia) znaleckého posudku.

(²) Za úkony, ktoré znalec konal proti súdnemu príkazu alebo pokynu alebo proti ustanoveniu § 16, ods. 2, vety druhej, odmena ani náhrada neprislúcha. To platí tiež o úkonoch, ktoré znalec konal bez súdneho príkazu, iba ak bolo nebezpečie v odklade. Taktiež neprislúcha odmena (náhrada) za odpoveď danú na súrenie, ako ani za doplnenie nálezu a posudku nedošločného vinou znalcovou.

(³) Znalec nemôže žiadať odmenu (náhradu) za preštudovanie obvyklých súdnych spisov (pol. 37 sadzobníka), prípadne k podaniu posudku potrebné.

§ 18.

(¹) Pokračujúci sudca alebo súd určí odmenu alebo náhradu len na písomnú alebo do zápisnice prednesenú žiadosť znalcovu.

(²) Určenie odmeny (náhrady) deje sa usnesením, ktoré sa doručí (vyhlási) znalcovi aj stranám.

(³) Proti tomuto usneseniu znalec aj strany majú právo sťažnosti podľa všeobecných ustanovení trestného poriadku. Sťažnosť podaná verejným žalobcom má odkladný účinok na vyplatenie sťažnosťou napadnutých položiek odmeny (náhrady), určenej v prvej inštancii.

§ 19.

(¹) Znalci môžu žiadať odmenu alebo náhradu pri pokračovaní predsavzatom v mieste ich bydliska do 3 dní, pri pokračovaní predsavzatom mimo miesta ich bydliska do 14 dní od zakončenia ich činnosti, a ak podali posudok, odo dňa podania (prednesenia) posudku.

(²) Uplatniť nárok na odmenu alebo náhradu po uplynutí týchto lehôt môžu len s povolením ministerstva pravosúdia.

§ 20.

(¹) Ustanovenia tohto nariadenia neplatia pre odmeňovanie znalcov, ktorých odmeny sa stanovily osobitnou smluvou, ujednanou prednostom súdu s povolením ministerstva pravosúdia v dohode s ministerstvom financií.

(²) Avšak i v týchto prípadoch treba osobám, ktorým sa uložila náhrada útrat, uložiť povinnosť náhrady podľa sadzieb týmto nariadením určených.

§ 21.

Všetky ustanovenia tomuto nariadeniu odporujúce sa zrušujú; zrušuje sa najmä:

§ 7 úpravy pripojenej k nariadeniu býv. uh. ministra pravosúdia, č. 14.270/1907 I. M. E., nakoľko sa vzťahuje na znalečné, nariadenie býv. uh. ministra pravosúdia, č. 9700/1912 I. M., ktorým sa upravujú je odmena za serodiagnostické vyšetrenie krvných škvrín,

nariadenie býv. uh. mi istra pravosúdia č. 9700/1912 I. M., ktorým sa upravujú sadzby znaleckých odmien v trestných veciach, nakoľko boli dosiaľ v platnosti,

vládne nariadenie zo dňa 9. októbra 1923, č. 192 Sb. z. a n., ktorým sa upravujú poplatky súdnych lekárov a zverolekárov v pokračovaní trestnom a v pokračovaní nespornom, nakoľko sa vzťahuje na trestné pokračovanie,

vládne nariadenie zo dňa 13. októbra 1927, č. 153 Sb. z. a n., ktorým sa upravujú poplatky súdnych znalcov chemikov v trestnom pokračovaní,

§ 12 vládneho nariadenia zo dňa 13. októbra 1927, č. 154 Sb. z. a n., ktorým sa stanoví organizačný a rokovací poriadok a poplatky súdnych lekárskeho rád a

§ 19 vládneho nariadenia zo dňa 17. februára 1927, č. 10 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva zákon zo dňa 24. novembra 1926, č. 218 Sb. z. a n., o autorskom práve k dielam literárnym, umeleckým a fotografickým (o práve autorskom), nakoľko sa vzťahuje na trestné pokračovanie.

§ 22.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Fritz v. r.

Príloha k vl. nar. č. 187 SL z.

Sadzobník znaleckých
odmien.

A. Znalci lekári.

Pol. 1. Za vyšetrenie zranenia, poruchy alebo ohrozenia zdravia, za zistenie zdravotného alebo telesného stavu, za vyšetrenie, či nastal pôrod alebo pohlavný akt, za každú vyšetrenú osobu

a) pravidlom 10 Ks

b) ak je potrebné rozsiahlejšie vyšetrenie, na pr. zrkadielkom alebo inými nástrojmi (na pr. na meranie krvného tlaku a pod.), alebo obsiahlejší nález alebo obsiahle vedecké odôvodnenie posudku 25 Ks

c) ak prípad pod b) vyžadoval niekoľkokrát sa opakujúce vyšetrenie osoby 35 Ks

Pozn.: Odbornému lekárovi (vládne nariadenie zo dňa 1. marca 1932, č. 39 Sb. z. a n., o užívaní titulu odborného lekára) prislúcha odmena zvýšená o polovicu príslušnej sadzobnej položky.

Pol. 2. Za snáti a znovupriloženie obväzu potrebné pri vyšetrení 5 Ks

Pol. 3. Za vyšetrenie zdravotného alebo telesného stavu

a) obvinených, svedkov, znalcov, porotcov, atď., aby sa zistila príčina ich neustanovenia sa na súd; odsúdených, aby sa zistilo, či možno na nich vykonať trest na slobode 8 Ks

b) väzňov alebo mladistvých osôb, aby sa zistila možnosť ich dodania do donucovacej pracovne alebo výchovne 5 Ks

Pol. 4. Za vyšetrenie duševného stavu

a) pravidlom 40 Ks

b) v prípadoch složitejších alebo ak znalecký úkon trval aspoň hodinu 80 Ks

c) ak bolo potrebné zvlášť obsiahle vedecké odôvodnenie posudku a niekoľkokrát sa opakujúce vyšetrenie alebo pozorovanie v ústave alebo pozorovacím oddelení u súdu 200 Ks

Pozn.: Odbornému lekárovi (vládne nariadenie č. 39/1932 Sb. z. a n.) prislúcha odmena zvýšená o polovicu príslušnej sadzobnej položky.

Pol. 5. Za pitvu ľudskej mrtvoly alebo jej častí (s nálezom)

a) pravidlom 60 Ks

b) ak ide o mrtvolu v rozklade, mrtvolu exhumovanú, mrtvolu osoby zomrelej na nakažlivú chorobu alebo postihnutú sepsiou 120 Ks

Pozn.: Ak treba preskúmať odev mrtvoly, prislúcha za prehliadku osobitná odmena podľa pol. 9 alebo 10.

Pol. 6. Za pitvu ľudského plodu neschopného mimodeložného života (s nálezom) 40 Ks

Pol. 7. Za posudok na podklade pitvy (pol. 5 a 6) vykonanej tými istými alebo inými zoncami

a) pravidlom 20 Ks

b) v prípadoch zvlášť složitých 40 Ks

Pol. 8. Za vonkajšiu prehliadku ľudskej mrtvoly, ľudského plodu alebo lôžka, ak nebola konaná pitva 20 Ks

Pol. 9. Za prehliadku odevu, liečiv a iných predmetov púhym okom, podľa počtu predmetov a straty času 5—30 Ks

Pol. 10. Za mikroskopické, chemické, spektroskopické alebo iné vyšetrenie zvláštnou vedeckou metódou za každý predmet vyšetrenia (vlasy, krvnú škvrnu, semennú škvrnu a pod.)

a) pravidlom . . . 30 Ks

b) ak bolo použité niekoľko spôsobov vyšetrenia toho istého predmetu (nepočítajúc do toho vyšetřovanie biochemické) . . . 50 Ks

c) za biochemické vyšetrenie predmetu . . . 50 Ks

P o z n. 1. V týchto odmenách je už zahrnutá odmena podľa pol. 9.

P o z n. 2. Za vyšetřenie antisera pri biochemickom vyšetření osobitná odmena neprislúcha.

P o z n. 3. Odmena za biochemické vyšetřenie (c) prislúcha zvlášť okrem odmeny za jednu (a) alebo niekoľko (b) iných spôsobov vyšetřenia.

Pol. 11. Za bakteriologické vyšetřenie

a) so založením kultúry alebo pokusmi na zvieratách . . . 100 Ks

b) ak bolo potrebné konať oboje, ďalších . . . 20 Ks

P o z n.: V týchto odmenách je už zahrnutá odmena podľa pol. 10.

Pol. 12.

a) Za roentgenoskopické zistenie stavu orgánu alebo cudzieho telesa v tele . . . 40 Ks

b) za skiagrafické (roentgenografické) vyšetřenie orgánu alebo cudzieho telesa v tele podľa veľkosti použitého filmu alebo platne . . . 70—100 Ks

c) za roentgenoskopické alebo skiagrafické (roentgenografické) zistenie porúch činnosti orgánovej podľa množstva výkonov a spotre-

by materiálu 100—150 Ks

P o z n.: V odmene ad a) až c) je zahrnutá i náhrada za všetky hotové výdavky (teda v odmene b) a c) aj náhrada za vyhotovenie filmu alebo platne).

Pol. 13. Za odňatie krvi na reakciu BW alebo na skúmanie skupiny krvnej alebo na podobný účel 20 Ks

Pol. 14. Za odborné zabalenie častí mŕtvol (i exhumovaných), obsahu žalúdka alebo čriev, vyvrhnutého obsahu alebo výmetov, krvi alebo moču, zeme z hrobu, dreva z truhly alebo iných predmetov za účelom ich odoslania ústavu pre súdne lekárstvo alebo inému ústavu . . . 5—10 Ks

P o z n.: Baliaci materiál (debny, nádoby a i.) obstará súd.

Pol. 15. Za posudok na podklade nálezu zisteného iným znalcom vynímajúc nálezy o pitve (pol. 7)

a) v prípadoch pol. 1 a) alebo 9 odmena tam stanovená, najviac . . . 10 Ks

b) vo všetkých ostatných prípadoch, zvlášť pri podávaní posudku na podklade chemických alebo technických náleзов . . . 20 Ks

c) ak je potrebné zvlášť obsiahle vedecké odôvodnenie posudku alebo ak bol posudok vyžiadaný preto, že bola pochybnosť o správnosti posudku podaného inými znalcami . . . 40 Ks

P o z n.: Odbornému lekárovi (vládne nariadenie č. 39/1932 Sb. z. a n.) prislúcha odmena zvýšená o polovicu príslušnej sadzobnej položky.

Pol. 16. Za prítomnosť a znaleckú radu pri súdnej miestnej obhládke alebo exhumácii za každú, čo aj len započatú hodinu . . . 15 Ks

P o z n.: Ak má znalec nárok na odmenu podľa inej sadzobnej položky, prislúcha mu odmena podľa pol. 16 len,

ak trval čas rozhodujúci pre určenie odmeny podľa pol. 16, v ktorom znalec nekonal iný úkon, za ktorý by mohol žiadať odmenu podľa inej položky, aspoň pol hodiny.

B. Znalci zverolekári.

Pol. 17. Za vyšetrenie živých zvierat, za každý vyšetrený kus

a) pravidlom 10 Ks

b) ak je potrebné rozsiahlejšie vyšetrenie alebo obsiahlejší nález alebo obsiahle vedecké odvodnenie posudku 25 Ks

Pol. 18. Za pitvu zvieracej mrtvoly (s nálezom)

a) za pitvu malého zvierafa 30 Ks

b) za pitvu veľkého zvierafa (koňa, dobytku a pod.) 50 Ks

c) ak ide o mrtvolu v rozklade, mrtvolu exhumovanú, alebo mrtvolu zvierafa zahynulého na nákazlivú nemoc prenosnú na ľudí, zvýši sa odmena podľa písm. a) a b) o 30 Ks

Pol. 19. Za posudok na podklade pitvy vykonanej tým istým alebo iným znalcom

a) pravidlom 20 Ks

b) v prípadoch zvlášť složitých 35 Ks

Pol. 20. Za vonkajšiu prehliadku zvieracej mrtvoly, ak nebola konaná pitva 15 Ks

Pol. 21. Za prehliadku mäsa (ak sa nepoužil zvláštny spôsob vyšetrenia podľa pol. 22) 10 Ks

Pol. 22. Za úkony uvedené v pol. 10, 11 a 14 podľa tam uvedeného rozdielu, odmeny tam stanovené.

Pol. 23. Za púhe vyšetrenie za účelom neskoršieho nálezu 10 Ks

Pol. 24. Za posudok na podklade nálezu zisteného iným znalcom (vynímajúc nálezy o pitve, pol. 19)

a) v prípadoch pol. 17 a) alebo 21 10 Ks

b) v ostatných prípadoch 20 Ks

c) ak je potrebné zvlášť obsiahle vedecké odvodnenie posudku alebo ak sa posudok vyžiada preto, že bola pochybnosť o správnosti posudku podaného iným znalcom 40 Ks

Pol. 25. Za prítomnosť a znaleckú radu pri súdnej miestnej obhliadke za každú, čo aj len započatú hodinu 15 Ks

P o z n.: Ak má znalec nárok na odmenu podľa inej sadzobnej položky, prislúcha mu odmena podľa pol. 25 len, ak trval čas rozhodujúci pre určenie odmeny podľa pol. 25, v ktorom znalec nekonal iný úkon, za ktorý by mohol žiadať odmenu podľa inej položky, aspoň pol hodiny.

C. Znalci chemici.

Pol. 26. Za vyšetrenie častí mrtvol ľudských alebo zvieracích (i exhumovaných), obsahu žalúdka alebo čriev, vyvrhnutého obsahu alebo výmetu, krvi alebo moču ohľadom obsahu jedov 250—500 Ks

Pol. 27. Za vyšetrenie potravín, požívatín, nápojov, toaletných prostriedkov, liekov, šatstva, prádla, nádob, zeme z hrobu, dreva z truhly a iných predmetov 150—250 Ks

P o z n. 1. Odmeny podľa pol. 26 a 27 prislúchajú len stálym znalcom, ak nie sú štátnymi alebo inými verejnými zamestnancami (§ 6); iným znalcom, a to tiež štátnym a iným verejným zamestnancom a verejným ústavom (§ 6), sa určí odmena len zlomkom, nikdy však viac než polovicou príslušnej sadzobnej položky.

P o z n. 2. V odmene je zahrnutá tiež odmena za fyzikálne, mikroskopické, spektroskopické, fototechnické, biologické a bakteriologické vyšetrenie, od-

mena za vyšetrovanie podľa niekoľkých rozličných metód, za vyšetrovanie ohľadom niekoľkých rozličných jedov i za vyšetrovanie kvantitatívne, aj náhrada za všetky hotové výdavky (na pr. za re-agencie, požičanie nástrojov a náradia, dezinfekčné prostriedky, útraty za odoslanie predmetov) a náhrada za čístopis nálezů a posudku.

Pozn. 3. Ak bolo vyšetrované niekoľko častí alebo orgánov (obsah rozličných orgánov) tej istej mŕtvoly alebo niekoľko predmetov očividome toho istého pôvodu a složenia, prislúcha odmena len raz.

D. Znalci technickí.

(baní, lomov, stavieb, železníc, motorových vozidiel, strojov, elektrostrojov, elektrotechniky a pod.).

- Pol. 28. Za každú, čo aj len započatú hodinu potrebnú na vyšetrovanie a podanie nálezů . . . 15 Ks
- Pol. 29. Za posudok podaný podľa nálezů vlastného alebo nálezů zisteného iným znalcom
- a) pravidlom . . . 20 Ks
- b) v prípadoch složitějších . . . 40 Ks
- c) ak bolo nutné zvlášť obsiahle odôvodnenie posudku . . . 80 Ks
- Pol. 30. Za prítomnosť a znaleckú radu pri súdnej miestnej obhliadke za každú, čo aj len započatú hodinu . . . 15 Ks

Pozn. 1. Úplné odmeny podľa položky 28 až 30 prislúchajú len znalcom s úplným vysokoškolským vzdelaním; iným znalcom určí sa odmena len zlomkom, nikdy však viac než dvoma tretinami príslušnej sadzobnej položky.

Pozn. 2. Ak má znalec nárok na odmenu podľa inej sadzobnej položky, prislúcha mu odmena podľa pol. 30 len, ak trval čas rozhodujúci pre určenie odmeny podľa pol. 30, v ktorom znalec nekonal iný úkon, za ktorý by mohol žiadať odmenu podľa inej položky, aspoň pol hodiny.

E. Znalci účtovníctva.

- Pol. 31. Za každú, čo aj len započatú hodinu, potrebnú pre prehliadku a podanie nálezů . . . 10 Ks
- Pol. 32. Za posudok podaný na podklade nálezů vlastného alebo nálezů zisteného iným znalcom
- a) pravidlom . . . 20 Ks
- b) v prípadoch složitějších . . . 40 Ks
- c) v prípadoch zvlášť rozsiahlych . . . 80 Ks

F. Znalci písma.

- Pol. 33. Za vyšetrovanie podpisu, listiny, zápisu a pod.
- a) za prvý predmet . . . 20 Ks
- b) za každý ďalší predmet . . . 10 Ks
- Pozn. 1. Za vyšetrovanie pravých podpisov listín a pod., ktoré boli znalcovi dané k porovnaniu, odmena neprislúcha.
- Pozn. 2. Ak bolo vyšetrované niekoľko predmetov očividome toho istého pôvodu, prislúcha odmena len raz.
- Pol. 34. Za mikroskopické alebo iné vyšetrovanie zvláštnou vedeckou metódou za každý predmet vyšetrovania
- a) pravidlom . . . 30 Ks
- b) ak sa však použilo niekoľko spôsobov vyšetrovania toho istého predmetu . . . 50 Ks

Pozn. 1. V týchto odmenách je už zahrnutá odmena podľa pol. 33.

Pozn. 2. Ak bolo vyšetrované niekoľko predmetov očividome toho istého pôvodu, prislúcha odmena len raz.

G. Znalci zbraní.

- Pol. 35. Za vyšetrovanie zbrane alebo streliwa podľa straty času
- a) pravidlom . . . 10—20 Ks
- b) ak bolo nutné vykonať skúšobnú streľbu . . . 20—40 Ks

H. Odhadcovia.

Pol. 36. Za obhliadku a odhad vecí hnu-
teľných

a) ak netrvaly viac než
hodinu 5—25 Ks

b) za každú ďalšiu, čo
aj len započatú ho-
dinu 10 Ks

P o z n.: Ak ide o predmety umelecké,
drahokamy, klenoty alebo iné predme-
ty, ktorých odhad vyžaduje osobitné
odborné vedomosti alebo vyšetrenia,
určí sa odmena primerane zvýšená, naj-
viac dvojnásobná.

I. Spoločné položky.

Pol. 37. Za štúdium obsiahlych spisov súd-
nych alebo iných, pokiaľ nie sú
vlastným predmetom znalecovej
obhliadky alebo vyšetrenia, za
každú, čo aj len započatú hodinu
pre štúdium potrebnú . 10 Ks

Pol. 38. Za čistopisy rozsiahlych nálezov
a posudkov, vynímajúc chemic-
kých (pol. 26, 27), ako aj za
vyhotovenie situačného náčrtku
alebo snímku, ak si ich súd vy-
žiadal, podľa námahy a straty
času . . . 5—30 Ks

P o z n.: Ak má čistopis viac než 30
strán, prislúcha 1 Ks za stranu.

188.**Zákon****zo dňa 25. júla 1939.****a Slovenskej vysokej škole technickej.**

Slovenský snem sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) V Bratislave sa zriaďuje Slovenská vysoká škola technická, ktorá má tieto odbory:

a) odbor inžinierskeho staviteľstva, oddelenie konštruktívne, dopravné a vodo-hospodárske, oddelenie architektúry a pozemného staviteľstva a oddelenie kreslenia pre kandidátov učiteľstva na stredných školách;

b) odbor špeciálnych náuk, oddelenie zememeračského inžinierstva, oddelenie prírodných vied pre kandidátov učiteľstva na školách stredných, oddelenie poistnej matematiky a oddelenie banického a hutnickeho inžinierstva;

c) odbor lesnickeho a poľnohospodárskeho inžinierstva, oddelenie lesnickeho inžinierstva a oddelenie poľnohospodárskeho inžinierstva;

d) odbor chemicko-technologického inžinierstva;

e) odbor strojného a elektrotechnického inžinierstva, oddelenie strojného inžinierstva, oddelenie elektrotechnického inžinierstva a oddelenie leteckého inžinierstva;

f) odbor obchodného inžinierstva.

(²) Jednotlivé študijné odbory a oddelenia tvoria sa podľa potreby vládnym nariadením.

§ 2.

(¹) Organizačný štatút, habilitačný poriadok, ako aj rigorózný a promočný poriadok vydá vláda nariadením. Študijné osnovy a skúšobné poriadky vydá minister školstva a národnej osvety.

(²) Absolventi Slovenskej vysokej školy technickej, ktorí vykonali predpísané štú-

dium a skúšky, sú oprávnení používať stavovského označenia „inžinier“ (Ing.) podľa platných ustanovení.

§ 3.

Vláda sa splnomocňuje, aby vyhlásila v ucelenej forme v jazyku slovenskom všetky právne predpisy, ktoré platia pre Slovenskú vysokú školu technickú.

§ 4.

Všetky zákony a nariadenia, ktoré odporujú tomuto zákonu, strácajú platnosť.

§ 5.

Tento zákon nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Sivák v. r.

189.**Vyhláška****ministra financií****zo dňa 26. júla 1939,**

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave zo dňa 22. júla 1939 o úprave platebného styku so Švajciarskom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia zo dňa 2. decembra 1931, č. 179 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2, č. 2 zákona zo dňa 14. decembra 1923, č. 7 Sb. z. a n. z roku 1924, ako aj § 1. vládneho nariadenia zo dňa 14. marca 1939, č. 3 Sl. z., a § 1 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 44 Sl. z., vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Minister financií:

Dr. Mikuláš Pružinský v. r.

**Opatrenie
Slovenskej národnej banky
v Bratislave
(čís. 8) zo dňa 22. júla 1939**

o úprave platebného styku so Švajciarskom.

Vykonávajúc dohodu o obchodnom a platebnom styku medzi Slovenskom a Švajciarskom zo dňa 15. júla 1939, upravuje Slovenská národná banka po dohode s ministrom financií platebný styk so Švajciarskom takto:

Oddiel A.

Všeobecné predpisy.

Čl. 1.

Medzi Slovenskom a Švajciarskom možno konať vzájomné platby z týchto titulov:

a) Závazky z priamych i nepriamych dodávok tovaru slovenského pôvodu do Švajciarska alebo tovaru švajciarskeho pôvodu na Slovensko bez ohľadu na to, kedy bol tovar dovezený alebo kedy je záväzok splatný;

b) záväzky slovenských dlžníkov voči švajciarskym veriteľom za dodávky tovaru nešvajciarskeho pôvodu, ak dodávky na Slovensko boli uskutočnené pred 15. marcom 1939;

c) záväzky za práce slovenských alebo švajciarskych firiem v zošľachťovacom styku;

d) záväzky za vykonané služby (ako na pr. provízie, poplatky, honoráre) a iné vedľajšie výdavky (ako platy, mzdy, tantiemy, patentné poplatky a pod.);

e) nároky z režijných výdavkov, t. j. všeobecných správnych výdavkov, vynaložených v podnikoch, ktoré majú švajciarske alebo slovenské firmy na Slovensku alebo vo Švajciarsku, či už vo forme sesterskej spoločnosti, filiálky alebo agentúry;

f) záväzky zo švajciarskych alebo slovenských autorských, licenčných a podobných nárokov;

g) prevody úrokov, podielov na zisku a iných kapitálových výnosov;

h) platby z poisťovacích a zaistovacích smlúv;

i) platby v cestovnom styku, podpory, študijné výdavky a pod.

Čl. 2.

(¹) Švajciarsky pôvod tovaru, ktorý sa má vyviezť na Slovensko, určí sa švajciarskym vysvedčením o pôvode.

(²) Pohľadávky švajciarskych veriteľov za vykonané práce a opravy budú sa platiť tým istým spôsobom, ako pohľadávky za dodaný tovar v predpoklade, že k faktúram sa pripojí osvedčenie príslušnej obchodnej komory, v ktorom bude potvrdené, že dotýčná práca bola vykonaná vo Švajciarsku.

Čl. 3.

Platby z titulov v čl. 1. uvedených možno vykonať na podklade povolenia Slovenskej národnej banky jedným z týchto troch spôsobov:

a) cez takzvaný „Prechodný účet Slovenskej národnej banky“ u Schweizerische Nationalbank, Zürich;

b) cez takzvaný „Dispozičný účet Slovenskej národnej banky“ u Schweizerische Nationalbank, Zürich;

c) pomocou súkromných platebných kompenzácií.

Čl. 4.

Pri platbách, ktoré Slovenská národná banka sprostredkuje, vyberá sa provízia vo výške 3‰ pri poukazoch do Švajciarska a provízia vo výške 3‰ pri výplatách zo Švajciarska, vždy najmenej Ks 5.—. Z tejto provízie pripadá 1½‰ Slovenskej národnej banke a 1½‰ rozdelí sa medzi sberné miesto a banku, ktorá na Slovensku platbu koná.

Oddiel B.

Zvláštne predpisy.

Čl. 5.

(¹) Cez „Prechodný účet“ vykonajú sa platby zo záväzkov uvedených v čl. 1. a splatných pred 24. júlom 1939.

(²) Slovenskí dlžníci složia patričnú sumu v Ks v Slovenskej národnej banke prostredníctvom Slovenskej banky v Bratislave ako sberného miesta. Závázky, znejúce na Šfrs, prepočítajú sa na Ks pri úradnom kurze, určenom Slovenskou národnou bankou pre „výplaty vo Švajciarsku“. Závázky znejúce na inú menu, prepočítajú sa na Šfrs pri príslušnom kurze burzy v Curychu z predchádzajúceho dňa a Šfrs takto vypočítané prerátajú sa na Ks spôsobom vyššie uvedeným. Tieto výpočty majú len provizornú povahu a pre splnenie záväzku slovenským dlžníkom budú smerodajné kurzy, platné v deň výplaty Švajciarskou národnou bankou. O výplatách uskutočnených vo Švajciarsku cez „Prechodný účet“ bude Slovenská národná banka uverejňovať v tlači správy s udaním čísla a dátumu u nej složených platieb.

(³) Slovenskí veritelia, pre ktorých boli vo Švajciarsku složené sumy na „Prechodný účet Slovenskej národnej banky“ u Schweizerische Nationalbank, Zürich, obdržia príslušnú protihodnotu Šfrs v Ks od Slovenskej národnej banky pri kurze pre tieto výplaty Slovenskou národnou bankou zvlášť určenom. Ak znie pohľadávka na inú menu, ako na Ks alebo Šfrs, zaplatí švajciarsky dlžník príslušnú protihodnotu vo Šfrs podľa kurzu v Curychu platného v deň složenia vo Švajciarsku.

(⁴) „Prechodný účet“ bude sa viesť len niekoľko mesiacov a po jeho zrušení budú i platby starých záväzkov konané cez „Dispozičný účet“, pri kurzoch a podmienkach predpísaných pre platby cez „Dispozičný účet“. Staré pohľadávky slovenských veriteľov vo Švajciarsku bude však Slovenská národná banka vyplácať aj naďalej pri jednotnom kurze stanovenom pre výplaty z „Prechodného účtu“.

Čl. 6.

(¹) Cez „Dispozičný účet Slovenskej národnej banky“ u Schweizerische Nationalbank, Zürich, vo Šfrs budú sa konať platby záväzkov a pohľadávok uvedených v čl. 1. a splatných po 24. júli 1939, po-

kiaľ sa nekonajú platebnými kompenzáciami.

(²) Slovenská národná banka bude povoľovať platby do Švajciarska cez „Dispozičný účet“ len na podklade prisľubov, ktoré si slovenskí dlžníci musia u nej vyžiadať pred prevzatím záväzku voči švajciarskemu veriteľovi. K žiadosti o prisľub musí byť pripojený doklad, obsahujúci vyhlásenie švajciarskeho exportéra o tom, že predávaný tovar je švajciarskeho pôvodu, podľa podmienok platných pri vydávaní švajciarskych osvedčení o pôvode. Číslo prisľubu musí byť uvedené v osvedčení o dovoze pri colnom prejednávaní tovaru dovážaného zo Švajciarska na Slovensko.

(³) Slovenským dlžníkom pridelí Slovenská národná banka patričnú sumu vo Šfrs proti složeniu protihodnoty v Ks, vypočítanej pri kurze určenom Slovenskou národnou bankou pre „výplaty vo Švajciarsku“. Šfrs treba nakúpiť prostredníctvom Slovenskej banky v Bratislave ako sberného miesta. Ak znie záväzok slovenského dlžníka na Ks, uhradí svojmu veriteľovi protihodnotu vo Šfrs, zodpovedajúcu kurzu „výplaty vo Švajciarsku“. Ak znie záväzok slovenského dlžníka na inú menu, ako Šfrs a Ks, prepočíta sa na Šfrs pri kurze v Curychu platnom v deň pred vykonaním platby v Slovenskej národnej banke, pri čom Šfrs prepočítajú sa na Ks spôsobom vyššie uvedeným. Z týchto pravidiel si môžu strany vzájomnou dohodou ujednať výnimky, toto ujednanie však nemôže zasahovať do kurzu určeného Slovenskou národnou bankou pre „výplaty vo Švajciarsku“.

(⁴) Slovenskí veritelia, pre ktorých boli vo Švajciarsku složené sumy na „Dispozičný účet Slovenskej národnej banky“ u Schweizerische Nationalbank, Zürich, obdržia príslušnú protihodnotu Šfrs v Ks pri kurze určenom Slovenskou národnou bankou pre „výplaty vo Švajciarsku“. Ak znie pohľadávka na inú menu, ako na Ks alebo Šfrs, zaplatí švajciarsky dlžník patričnú protihodnotu vo švajciarskych frankoch

podľa kurzu v Curychu platného v deň platby u Schweizerische Nationalbank, Zürich. Výplaty na Slovensku konajú sa na podklade dobropisu Schweizerische Nationalbank, Zürich, na „Dispozičnom účte Slovenskej národnej banky“.

(¹) Keby saldo na „Dispozičnom účte“ dosiahlo výšky jeden milión Šfrs, môže Slovenská národná banka odmietnuť prijímanie ďalších položiek na „Dispozičný účet“; v tomto prípade môžu švajciarski dlžníci platiť svoje záväzky voči slovenským veriteľom na zvláštny účet u Schweizerische Nationalbank, Zürich, zvaný „Vorkonto Slowakei“ v prospech patričných slovenských veriteľov. Ak klesne saldo na „Dispozičnom účte Slovenskej národnej banky“ pod jeden milión Šfrs, prevezme Slovenská národná banka položky složené na „Vorkonto Slowakei“ v zodpovedajúcom rozsahu a v chronologickom poradí ich vplatenia.

Čl. 7.

(¹) Pomocou súkromných platebných kompenzácií budú sa vyrovnávať medzi Švajciarskom a Slovenskom záväzky a pohľadávky uvedené v čl. 1., keď tento spôsob platby schváli na strane slovenskej Slovenská národná banka a na strane švajciarskej Schweizerische Verrechnungsstelle. Súkromné platebné kompenzácie budú sa schvaľovať len s podmienkou, že kompenzovaná suma bude činiť minimálne 5000 Šfrs alebo 35.000 Ks.

(²) Pohľadávky, ktoré sa majú vyrovnávať súkromnou kompenzáciou, treba vplatiť vo Švajciarsku v Šfrs na kompenzačný účet, vedený u Schweizerische Nationalbank, Zürich, a na Slovensku v Ks na kompenzačný účet, vedený v Slovenskej národnej banke v Bratislave.

(³) Výplatu švajciarskym veriteľom vykoná Schweizerische Nationalbank, Zürich, v Šfrs a slovenským veriteľom Slovenská národná banka v Ks.

(⁴) Vplaty a výplaty, sprostredkované Švajciarskou a Slovenskou národnou ban-

kou, vykonávajú sa pri kurze, určenom Slovenskou národnou bankou pre „výplaty vo Švajciarsku“ a platnom v deň určený kompenzačnými partnermi. Prémii, dojednanú pri uzavieraní kompenzačného obchodu, treba vyrovnávať priamo medzi kompenzačnými partnermi.

(⁵) Zostatky, ktoré neboli zúčtované v rámci súkromnej kompenzácie, treba vplatiť na „Dispozičný účet Slovenskej národnej banky“ u Schweizerische Nationalbank, Zürich, v prospech slovenského veriteľa, prípadne uhradené cez uvedený účet pre švajciarskeho veriteľa.

(⁶) Na vyrovnávanie záväzkov slovenských dlžníkov voči švajciarskym veriteľom z úrokov, dividend a ostatných kapitálových výnosov, budú pripustené súkromné platebné kompenzácie v maximálnom rozsahu 20% celkového obratu na „Dispozičnom účte Slovenskej národnej banky“ a z celkového obratu súkromných platebných kompenzácií. Úhrada kapitálových výnosov zo Slovenska do Švajciarska cez „Dispozičný účet Slovenskej národnej banky“, u Schweizerische Nationalbank, Zürich, je nepripustná okrem prípadov zvlášť dohodnutých medzi Schweizerische Verrechnungsstelle a Slovenskou národnou bankou.

(⁷) Slovenská národná banka dá smernice Sväzu slovenských bánk o technickom prevádzaní platebných kompenzácií medzi Slovenskom a Švajciarskom.

Čl. 8.

Toto opatrenie nadobúda platnosť dňom 24. júla 1939 a ostáva platné až do dňa zrušenia platnosti dohody medzi Švajciarskom a Slovenskom zo dňa 15. júla 1939.

**Slovenská národná banka
v Bratislave.**

Guvernér:
Dr. Karvaš v. r.

Riaditeľ:
Inž. Pázmán v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 43.

Vydaná 9. augusta 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (190—192.) 190. Zákon o verejnej správe vnútornej. — 191. Nariadenie o spracovaní niektorých tuzemských olejnatých semien pri výrobe umelých jedlých lukov v roku 1939. — 192. Vyhláška ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

190.

Zákon zo dňa 25. júla 1939

o verejnej správe vnútornej.

Slovenský snem sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

(¹) Ministerstvo vnútra a jemu podriadené úrady vnútornej verejnej správy vykonávajú vo svojom obvode v medziach platných zákonov a nariadení vnútornú správu, ak nie je, alebo nebude sverené iným úradom.

(²) Najmä sú príslušné prevádzať zákony, ktorých prevádzanie neprináleží podľa všeobecných alebo zvláštnych predpisov iným úradom.

(³) Úrady verejnej správy vnútornej sú podriadené ministerstvu vnútra, ale sú povinné vo veciach, ktoré spadajú do príslušnosti iných ministerstiev, dbať a previesť aj nariadenia, predpisy a pokyny týchto ministerstiev.

§ 2.

(¹) Ministerstvo vnútra a jemu podriadené úrady verejnej správy vnútornej sú povinné bdieť nad verejným poriadkom, pokojom, verejnou bezpečnosťou, mravosťou, odvracať všetky nebezpečenstvá tejto povahy a odstraňovať nastalé už poruchy, ak to nie je, alebo nebude uložené iným úradom alebo orgánom.

(²) Ak vydané už predpisy nechránia dostatočne uvedené verejné záujmy, ministerstvo vnútra a župné úrady môžu

vydávať vo forme všeobecného nariadenia a to i pre jednotlivé prípady príkazy a zákazy, potrebné vo verejnom záujme, a môžu na porušenie týchto príkazov a zákazov ustáliť peňažné tresty od 10 do 5000 Ks, prípadne zavretie od 12 hodín do 14 dní, a to i vtedy, ak platné predpisy ustanujú neúmerne nízke tresty. Nedobytný peňažný trest treba premeniť na zavretie, trvajúce najviac 14 dní.

(³) Župnými úradmi vydané príkazy a zákazy sú platné len po schválení ministrom vnútra. V mimoriadnych a neodkladných prípadoch môžu takéto príkazy a zákazy vydať župné i okresné úrady s dodatočným schválením ministra vnútra. Ak minister vnútra za 30 dní po ich vydaní neschválí tieto nariadenia, potažne príkazy a zákazy, strácajú platnosť.

(⁴) Tresty uvedené v odseku 2 môžu okresné úrady ukladať — bez ujmy súdneho stíhania — aj za každé neprístojné konanie alebo chovanie na miestach verejných alebo verejne prístupných, ktorým sa porušuje alebo ohrozuje verejný poriadok, pokoj, bezpečnosť, dobré mravy, slušnosť, alebo sa vzbudzuje verejné pohoršenie.

§ 3.

(¹) Orgány verejnej správy štátnej i samosprávnej, volené a menované, sú v úradnom styku povinné zachovávať vážnosť, primeranú ich verejnému postaveniu, chovať sa voči každému slušne a vychádzať v obore svojej pôsobnosti stránkam podľa možnosti v ústrety. Navzájom je každý povinný v úradnom styku s týmito orgánmi zachovávať voči nim sluš-

nosť a účtu, primeranú ich verejnému postaveniu.

(¹) Úrady verejnej správy vnútornej sú povinné chrániť vážnosť orgánov, uvedených v odseku 1, a môžu — ak ujejde o trestný čin stíhaný súdmi — potrestať každého peňažným trestom od 10 do 5.000 Kč, kto užíva v podaniach k týmto orgánom spôsobu urážajúceho, alebo kto po napomenutí sa chová vedome hrube k verejnému orgánu pri výkone jeho úradnej činnosti, alebo ho neposlúchne. Nedobytný peňažný trest treba premeniť na zavretie, trvajúce najviac 14 dní.

§ 4.

(¹) Župné úrady môžu vydávať nariadenia v obore miestnej polície, sverenej podľa platných noriem obciam, ak ide o nariadenie vzťahujúce sa na územie niekoľko obcí, alebo ak obec, ktorej sa to týka, sama v lehote podľa odseku 3 nevydá potrebné nariadenia.

(²) Ak ide o územie presahujúce obvod župy, prislúcha právo, uvedené v predchádzajúcom odseku, ministerstvu vnútra.

(³) Ak niet nebezpečenstva z meškania, má sa zúčastneným obciam umožniť, aby sa v primeranej — najmenej pätnásťdennej — lehote vyjadrili o chystanom nariadení, alebo potrebné nariadenie samy vydali.

§ 5.

(¹) Župným a okresným úradom prislúcha trestná právomoc, ak ona neprináleží súdom, alebo iným úradom.

(²) Predpisy, podľa ktorých úrady rozhodujú vo veciach trestnej právomoci obecnej, sa nemenia.

§ 6.

(¹) Župné a okresné úrady prislúchajú právo v obore práva verejného, ak to nie je sverené iným úradom alebo súdom.

(²) Ustanovenia, podľa ktorých úrady verejnej správy vnútornej rozhodujú o súkromno-právnych nárokoch, sa nemenia.

Diel druhý.

Župné a okresné úrady.

§ 7.

Územie Slovenskej republiky administratívne sa rozčleňuje na župy a tieto na okresy.

§ 8.

Obvody žúp, poľažne župných úradov, a ich sídla určujú sa takto:

1. Bratislavskú župu so sídlom v Bratislave tvoria terajšie okresy: Bratislava, Modra, Malacky, Holíč, Senica, Trnava a mesto Bratislava,

2. Nitriansku župu so sídlom v Nitre tvoria terajšie okresy: Nitra, Hlohovec, Zlaté Moravce, Topoľčany a Prievidza,

3. Trenčiansku župu so sídlom v Trenčíne tvoria terajšie okresy: Trenčín, Piešťany, Myjava, Nové Mesto nad Váhom, Ilava, Púchov, Považská Bystrica, Veľká Bytča, Žilina, Kysucké Nové Mesto, Čadca a Bánovce nad Bebravou,

4. Tatranskú župu so sídlom v Ružomberku tvoria terajšie okresy: Ružomberok, Turčiansky Svätý Martin, Dolný Kubín, Trstená, Námestovo, Liptovský Svätý Mikuláš, Poprad, Kežmarok, Spišská Stará Ves, Stará Ľubovňa, Spišská Nová Ves, Levoča a Gelnica,

5. Šarišsko-Zemplínsku župu so sídlom v Prešove tvoria terajšie okresy: Prešov, Bardejov, Giraltovce, Sabinov, Michalovce, Trebišov, Vranov nad Topľou, Stropkov, Humenné a Medzilaborce,

6. Pohronskú župu so sídlom v Banskej Bystrici tvoria terajšie okresy: Banská Bystrica, Zvolen, Kremnica, Banská Štiavnica, Nová Baňa, Krupina, Brezno nad Hronom, Lovinobaňa, Modrý Kameň, Hnúšťa, Revúca a Dobšiná.

§ 9.

(¹) Obvody žúp a sídla župných úradov možno zmeniť len zákonom.

(²) Pri zmene obvodov žúp majú sa zúčastnené župy dohodnúť o majetkovom usporiadaní. Dohodu schvaľuje minister

vnútra, a ak by k nej nemohlo dôjsť, po vypočítaní župných výborov rozhodne minister vnútra v dohode s ministrom financií.

(²) Toto usporiadanie sa nedotýka súkromnoprávných nárokov tretích osôb.

§ 10.

Obvody okresov a ich sídla určuje vláda nariadením; tak iste môže vláda okresy zriaďovať alebo zrušovať.

§ 11.

Obec, ktorá je, alebo bude sídlom okresného alebo župného úradu, je povinná zaopatríť primerané úradné miestnosti pre okresný alebo župný úrad. Ak ide o okresný úrad, má nárok, aby jej polovicu nákladu uhradil štát; ak ide o župný úrad, tretinu jej nahradí štát a tretinu župa.

§ 12.

Okresné úrady vo svojom obvode majú tú pôsobnosť, ktorá im prislúchala dosiaľ, ak podľa prílohy A) nie je presunutá na župné úrady, alebo podľa prílohy C) neprislúcha obecným alebo obvodným notariátom.

§ 13.

(¹) Pôsobnosť župného úradu, okrem pôsobnosti uvedenej v prílohe A), určuje sa takto:

(¹) Župný úrad má taku pôsobnosť, akú mal dosiaľ krajský úrad, ak táto podľa prílohy B) nie je presunutá na ministerstvá.

(²) Pôsobnosť župného úradu, ako odvolacej stolice; je vymedzená v § 24.

(³) Právo dozoru nad obcami, ktoré mali do dňa účinnosti tohoto zákona okresné výbory, prechádza na župné úrady.

(⁴) Právo dozoru krajského výboru nad obcami, ak nie je podľa prílohy D) presunuté na ministerstvo vnútra, sa prenáša na župné úrady.

(⁵) Na župný úrad sa prenáša pôsobnosť krajskej výživovacej komisie (§ 83).

§ 14.

V hlavnom meste Bratislave pôsobnosť okresného úradu vykonáva mestský notársky úrad. Doterajšia pôsobnosť mesta sa nemení.

§ 15.

(¹) V prílohe C) uvedené veci sa pridelujú do pôsobnosti obecných a obvodných notariátov (§ 12).

(²) Obecné svedectvá, potvrdzovanie ktorých prešlo do pôsobnosti notárov, za obec podpisuje len starosta.

§ 16.

(¹) Policajné riaditeľstvá a policajné úrady majú aj naďalej tú pôsobnosť, ktorá im podľa osobitných predpisov prislúcha.

(²) Policajné riaditeľstvá a policajné úrady vládnym nariadením sa vradia do organizácie župných a okresných úradov.

§ 17.

Vládnym nariadením možno presunúť pôsobnosť ministerstiev na župné úrady, pôsobnosť župných úradov na okresné úrady a pôsobnosť okresných úradov na obecné a obvodné notariáty alebo opačne.

§ 18.

(¹) Prednostom župného úradu je župan. Prednostom okresného úradu je okresný náčelník. Župani a okresní náčelníci sú štátni úradníci, ustanovení zo služebnej kategórie právnych úradníkov verejnej vnútornej (politickej) správy. Služebne podlieha okresný náčelník županovi a ministrom vnútra, župan ministrom vnútra. Funkciu okresného náčelníka udeľuje minister vnútra a funkciu župana vláda. Vláda môže vo výnimočných prípadoch funkciou župana poveriť i neúradníka.

(²) Župan a okresný náčelník sú za riadnu správu svojich úradov a ústavov tým-

to úradom podriadených zodpovední, a to podľa rokovacieho a kancelárskeho poriadku pre župné a okresné úrady.

(²) Županovi a okresnému náčelníkovi prislúchajú funkčné prídavky, ktorých druh a výšku určí vláda.

(⁴) Župan, okresný náčelník a policajný riaditeľ disciplinárne podliehajú priamo disciplinárnej komisii II. inštalácie pri ministerstve vnútra.

§ 19.

(¹) Ministrovi vnútra a, ak ide o odborných zamestnancov iných rezortov, príslušným ministrom prislúcha udeľovať služebné miesto pri úradoch verejnej správy vnútornej, ak to právo nie je vyhradené vláde alebo prezidentovi republiky, a ustanovovať aj čakateľov. Minister vnútra a, ak ide o odborných úradníkov iných rezortov, príslušní ministri majú právo úradníkov a zamestnancov prekladať na iné úradné pôsobisko, alebo dať do výslužby.

(²) Minister vnútra môže prijímanie nových kancelárskych síl a pomocných zriaďencov sveriť županovi.

§ 20.

(¹) Župnému úradu sa prideli potrebný počet právnych, odborných (lekárskych, zverolekárskych, poľnohospodárskych, lesných, vodohospodárskych, stavebno-technických a priemyslovo-technických, prípadne iných), účtovných, aktuárskych, kancelárskych a iných zamestnancov. Odborných zamestnancov možno prideliť i pre obvod niekoľkých župných úradov určitému župnému úradu.

(²) Okresnému úradu sa prideli potrebný počet právnych, aktuárskych, kancelárskych, prípadne notárskych a iných zamestnancov. Lekárskych, zverolekárskych, lesných, stavebno-technických, odborných, účtovných a iných zamestnancov možno prideliť i pre obvod niekoľkých okresných úradov určitému okresnému alebo župnému úradu spoločne pre žup-

ný úrad a pre jeden alebo niekoľko okresných úradov. Okresný úrad, ktorý nemá potrebných odborných úradníkov, vyžiada si ich od župného úradu.

(³) Spoločné obvody pre odborných úradníkov, spomenuté v odsekoch 1 a 2, určí minister vnútra v dohode s príslušným ministrom.

§ 21.

Výkon poukazovacieho práva a účtovnú, pokladničnú a hospodársku kontrolnú službu upraví vláda nariadením. Do toho času platia doterajšie predpisy.

§ 22.

Príslušný minister môže niektorú vec prideliť na vybavenie inému, na rovnakú postavenému úradu, ak sa tým dosiahne zjednodušenie.

Diel tretí.

Administratívne pokračovanie.

§ 23.

(¹) Administratívne pokračovanie upraví osobitný zákon.

(²) Do toho času platia doterajšie predpisy, ak neodporujú ustanoveniam tohoto zákona.

§ 24.

(¹) Proti rozhodnutiam, opatreniam a rozsudkom okresného úradu, ak opravný prostriedok nie je vylúčený, možno sa odvolať k župnému úradu, ktorý rozhodne s konečnou platnosťou.

(²) Ak župný úrad rozhoduje v I. inštancii, proti jeho rozhodnutiam, opatreniam a rozsudkom možno sa odvolať k príslušnému ministerstvu.

(³) Proti rozhodnutiu alebo opatreniu obecného a obvodného notariátu, vydanému vo veciach uvedených v prílohe C) (§ 15, ods. 1), možno podať odpor k okresnému úradu, ktorý rozhodne s konečnou platnosťou.

(⁴) Proti rozhodnutiu okresného úradu ako inštalácie odvolacej vo veciach trest-

nej právomoci obecnej niet opravného prostriedku.

(⁶) V sporoch len o peňažné plnenie, neprevyšujúce 200 Ks, odvolanie nie je prípustné.

(⁷) O opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam (opatreniam, rozsudkom, usneseniam), vydaným pred dňom účinnosti tohoto zákona, ak sú prípustné podľa predpisov dosiaľ platných, rozhodnú stolice, ktoré na miesto doterajších stolic nastupujú, a to aj vtedy, keby opravný prostriedok podľa tohoto zákona nebol prípustný (§ 78, ods. 2).

§ 25.

Ak nie je inak ustálené, vo veciach, ktoré presahujú obvod okresného úradu, je príslušný pokračovať župný úrad a vo veciach, ktoré presahujú obvod župného úradu, príslušné ministerstvo. Toto môže delegovať niektorý zo zúčastnených župných úradov.

§ 26.

(¹) Úrad môže nariadiť stranám, aby složily záruku v hotovosti alebo iným primeraným spôsobom, aby takto cieľ, podmienky a trovy pokračovania mohli byť zabezpečené.

(²) Úrad môže tým istým spôsobom zabaviť alebo zaistiť veci, ktoré sú potrebné na dokazovanie, alebo ktoré podľa platných predpisov treba zhabať, zničiť alebo urobiť neupotrebitelnými.

(³) Úrad môže osoby, ktoré rušia pokračovanie, po bezvýslednom napomenutí trestať poriadkovou pokutou do 2.000 Ks. v prípade jej nedobytnosti zavretím do 5 dní, ďalej môže ich vykázat a dať odstrániť brachiálnou mocou. Rovnako môže zakročiť proti tomu, kto svojvoľne a bezzákladne zavadá príčinu na pokračovanie, alebo ho pretahuje, alebo bez dostatočnej príčiny nesplní príkaz, vydaný v pokračovaní.

(⁴) Krivú výpoveď svedeckú alebo znaleckú, i porušenie povinnej mlčanli-

vosti, ak nejde o čin prisnejšie trestaný, môže úrad trestať pokutou do 10.000 Ks alebo stratou slobody do jedného mesiaca.

§ 27.

Všetky pokuty a peňažné tresty, uložené úradmi verejnej správy vnútornej, prepadnuté istoty a iné záruky a výfažky za veci vyhlásené za prepadnuté v pokračovaní pred týmito úradmi, pripadajú štátu.

§ 28.

(¹) Vykonaťelné rozhodnutia, opatrenia a rozsudky úradov verejnej správy vnútornej sa vykonávajú administratívnou alebo súdnou exekúciou. Výkon administratívnej exekúcie prináleží okresným úradom, ak nie je odkázaný do pôsobnosti obecných a obvodných notariátov.

(²) Okresné úrady majú prispievať súdom, úradom a verejným orgánom na ich žiadosť pri nútenom výkone ich vykonateľných rozhodnutí, opatrení, rozsudkov a usnesení.

§ 29.

Strany a iné osoby, obce a iné verejné korporácie sú povinné spolupôsobiť pri administratívnom pokračovaní.

§ 30.

(¹) Ustanovenia tohoto dielu o župných a okresných úradoch platia i pre štátne policajné úrady v medziach ich pôsobnosti.

(²) Pre obecné a obvodné notariáty, ak pokračujú a rozhodujú o veciach odkázaných do ich pôsobnosti podľa § 15, ods. 1 platia obdobne predpisy tejto časti a predpisy pre administratívne pokračovanie úradov verejnej správy vnútornej.

Diel štvrtý.

Župná samospráva.

§ 31.

Župy vo svojom obvode sú samosprávné ustanovizne a, nakoľko ide o úlohy

týmto zákonom im prikázané, sú právnickými osobami a môžu nadobúdať práva a samostatne sa zaväzovať.

§ 32.

(¹) Úlohou župnej samosprávy je starať sa o dopravné, hospodárske, kultúrne, sociálne a zdravotné záujmy župy a jej obyvateľstva, nakoľko ide o úlohy presahujúce rozsah a potreby jednotlivých obcí.

(²) Pre ten cieľ môže župa zakladať alebo podporovať ústavy, podniky a zariadenia, ktoré zveľaďujú mravné, telesné a hospodárske blaho a vzdelanie obyvateľstva.

(³) Tieto úlohy uskutočňujú samosprávne sbory, a to: župný výbor, župné komisie, iné župné orgány, i župan, pokiaľ župný úrad.

(⁴) Úrady verejnej správy vnútornej majú podporovať župnú samosprávu v jej činnosti a vykonávať jej rozhodnutia.

Župný výbor.

§ 33.

(¹) Župný výbor má dvanásť riadnych členov a dvanásť náhradníkov.

(²) Členovia župného výboru sa ustanovujú na 6 rokov tak, aby obvod každého okresného úradu podľa možnosti bol zastúpený aspoň jedným členom.

(³) Ustanovenie členov župného výboru upravuje osobitný zákon. Pokiaľ sa neustavia župné výbory, vykonáva ich práva a povinnosti župan.

§ 34.

(¹) Členstvo v župnom výbore a v župných komisiách zaniká:

- a) smrťou,
- b) vzdaním sa, keď to župný výbor prijme,
- c) vylúčením podľa §§ 49 a 54,
- d) rozpustením župného výboru
- e) vypršaním funkčného obdobia župného výboru,
- f) ak dodatočne vyjde najavo nejaká okolnosť, pre ktorú by člen ani pôvodne nemal byť ustanovený.

(²) Na miesto členov, ktorých členstvo zaniklo pred koncom funkčného obdobia (§ 33, odst. 2), nech sú povolaní na zbytok obdobia náhradníci.

§ 35.

(¹) Predsedom župného výboru je župan, ktorý môže predsedníctvo sveriť niektorému členovi výboru. Župan voláva župný výbor podľa potreby, ale aspoň šesť raz do roka. Členovia župného výboru môžu si sťažovať na ministerstve vnútra, ak by župný výbor nebol zvolaný cez tri mesiace, alebo nebol zvolaný za jeden rok aspoň šesť raz. O sťažnosti rozhodne podľa voľného uváženia ministerstvo vnútra.

(²) Aspoň tretina členov župného výboru môže písomne žiadať svolanie zasadnutia župného výboru, udávajúc súčasne predmet rokovania, ktorý nesmie vybočovať z pôsobnosti župného výboru. Keby župan tejto žiadosti za 15 dní od jej podania na župnom úrade nevyhovel, môže každý člen výboru podať za ďalších 15 dní sťažnosť na župnom úrade na ministerstvo vnútra. Župan je povinný takúto sťažnosť do troch dní od dojdenia predložiť ministerstvu vnútra, ktoré o nej rozhodne.

§ 36.

Župan voláva zasadnutia župného výboru aspoň tri dni vopred, určuje predmety rokovania, ktoré majú byť súčasne s pozvaním oznámené členom župného výboru i ministerstvu vnútra. O predmetoch, ktoré nie sú na programe zasadnutia, možno rokovať a sa usnášať len so súhlasom nadpolovičnej väčšiny všetkých členov.

§ 37.

(¹) Zasadnutie župného výboru otvára, vedie, poradie rokovania určuje a zasadnutie zakončuje predseda (§ 35, ods. 1). Župan má právo hlasovacie v župnom výbore. Veci, ktoré nepatria do pôsobnosti župného výboru, predseda z rokovania vylúči, proti čomu môže polovica všetkých členov župného výboru podať odvolanie do 15 dní odo dňa zasadnutia. Odvolanie

treba podať u župana na ministerstvo vnútra.

(¹) Ak členovia rušia zasadnutie župného výboru, predseda ich má volať k poriadku a keď sa tak stalo dva razy bez výsledku, môže ich vylúčiť zo zasadnutia, prípadne ich dať odstrániť, a keď to pokladá za potrebné, môže zasadnutie prerušiť, alebo zakončiť. Tým nie je vylúčené ďalšie stíhanie podľa trestného zákona alebo iných zákonov.

(²) Zasadnutia župného výboru sú verejné.

§ 38.

Úradníci župného úradu, županom určení, majú právo a na žiadosť župného výboru aj povinnosť byť prítomní na zasadnutí výboru a môžu sa zúčastniť v rokovaní, ale hlasovacie právo nemajú.

§ 39.

Ak je župan toho náhľadu, že usnesením župného výboru sa porušuje zákon, alebo sa prekračuje pôsobnosť výboru, alebo sa ohrozuje zrejmy verejný záujem, je povinný proti takému usneseniu na ministerstvo vnútra podať odvolanie do 15 dní odo dňa zasadnutia. Ministerstvo vnútra o odvolaní má do ďalších 30 dní rozhodnúť, ináč usnesenie zostáva v platnosti.

§ 40.

(¹) Pre platnosť usnesenia župného výboru, ak to zákon inak neustanoví, je potrebná prítomnosť väčšiny všetkých členov, ktorí sa usnášajú väčšinou hlasov.

(²) Ak sa neside toľko členov, aby sa mohol župný výbor platne usnášať, treba svolať do 15 dní s tým istým programom nové zasadnutie, na ktorom sa môže usnášať v prítomnosti aspoň tretiny všetkých členov.

§ 41.

V župnom výbore sa hlasuje verejne. Kedy a pri akých podmienkach sa hlasuje listkami, ustafuje rokovací poriadok. Volí

sa pravidelne hlasovacími listkami. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedov.

§ 42.

(¹) O zasadnutiach župného výboru píše zápisnicu úradník župného úradu, ktorého určí župan. Zápisnicu podpisuje predseda zasadnutia, zapisovateľ a aspoň dvaja členovia výboru, ktorých na začiatku zasadnutia určí predseda. Odpis zápisnice výboru sa má predložiť do 15 dní ministerstvu vnútra.

(²) Usnesenia župného výboru, ktoré sa majú schváliť, aj iné významnejšie usnesenia všeobecného rázu sa majú uverejniť v úradných novinách.

Pôsobnosť župného výboru.

§ 43.

(¹) Župný výbor sa stará o župné cesty, ktoré za také vyhlási osobitný všeobecný zákon o cestách.

(²) Až do vydania tohoto zákona spravuje doterajšie krajské cesty štát.

(³) Vláda dňom 1. januára 1940 odovzdá všetky vicinálne cesty do správy župných výborov (§ 58, ods. 3).

§ 44.

Župný výbor na splnenie úloh v § 32 uvedených zakladá alebo podporuje ústavy, podniky a zariadenia. V obore starostlivosti o hospodárske záujmy župný výbor sa stará najmä o cudzinecký ruch, elektrizáciu a telefonizáciu. Môže obciam pomáhať pri plnení ich povinností, ak obce vlastnými silami ich splniť nemôžu.

§ 45.

(¹) Župný výbor je vo veciach verejnej správy župy poradným sborom župana a ústredných úradov a podáva o nich na ich žiadosť posudky a návrhy.

(²) Župný výbor je oprávnený aj samostatne podať županom, úradom a vláde návrhy a podnety, ak sa týkajú záujmov župy a jej obyvateľstva.

(³) O veciach politických podávať návrhy a usnášať sa je nepripustné.

§ 46.

(¹) Župný výbor v kruhu svojej pôsobnosti vydáva štatúty a pravidlá, ktoré podliehajú schváleniu ministerstva vnútra.

(²) Štatúty a pravidlá sa vyhlasujú v úradných novinách.

(³) Ak nie je ináč ustanovené, začína sa ich účinnosť vypršaním 15 dní po ich vyhlásení.

Župné komisie.

§ 47.

(¹) Župný výbor môže zostaviť pre správu jednotlivých župných ústavov, podnikov a jednotlivých úsekov siete ciest vo svojej správe, pre obstarávanie jednotlivých vecí svojej pôsobnosti (dodávky, práce atď.) a pre dozor na tieto veci župné komisie.

(²) Župná komisia môže mať najviac päť členov. Župný výbor zo svojich členov vyvolí predsedu a jedného člena komisie, ostatných členov vyvolí z občanov v sídle podniku alebo v obvode zariadenia. Županom určený úradník je oprávnený zúčastniť sa rokovania komisie s hlasom poradným.

(³) Pôsobnosť župných komisií určí župný výbor pravidlami, ktoré schváli minister vnútra. Komisie vykonávajú im sverenú pôsobnosť pod dozorom župného výboru a v rámci nim vymedzenom.

Rozličné ustanovenia.

§ 48.

Členstvo v župnom výbore a v župných komisiách je čestnou funkciou. Ale členovia týchto sborov majú nárok na náhradu cestovných výloh z miesta svojho bydliska do miesta zasadnutia a späť, ďalej nárok na náhradu za stratu času. Skutočné cestovné výlohy a paušál za stratu času určuje minister vnútra.

§ 49.

Župan má upozorniť na plnenie povinností tých členov župného výboru a ko-

misií, ktorí bez dostatočného ospravedlnenia svoje povinnosti neplnia, najmä neúčastňujú sa na zasadnutiach. Ak by aj naďalej bez dostatočného ospravedlnenia zanedbávali svoje povinnosti, môže ich minister vnútra na návrh župana členstvo pozbaviť.

§ 50.

Ak by sa župný výbor na určený čas neustavil, alebo sa stal trvale usnášania nespôsobilým, župan je povinný toto hneď hlásiť ministrom vnútra. Minister vnútra má hneď urobiť opatrenie, potrebné na vedenie župnej samosprávy.

§ 51.

Vláda vydá na základe zásad, v tomto zákone uvedených, podrobný rokovací poriadok, platný pre všetky župné výbory a komisie.

§ 52.

Župné výbory dvoch alebo niekoľko žúp pre lepšie, hospodársnejšie alebo technicky dokonalejšie obstaranie niektorých svojich úloh môžu sa so schválením vlády dohodnúť na spoločnom postupe alebo na založení spoločného ústavu, podniku alebo zariadenia. V takomto prípade určia pre správu spoločnej ustanovizne a pre dozor nad ňou spoločnú komisiu a ustália podmienky spoločnej správy a účasť na nákladoch.

§ 53.

(¹) Členovia župného výboru a župných komisií sú povinní zachovávať mlčanlivosť vo veciach, ktoré sa v týchto sboroch preberajú ako dôverné. Nesmú zneužiť nedovolené vedomosti, ktoré nadobudli v sboroch pri rokovaní.

(²) Nesmú ani hlasovať, ani rokovať o veci, z ktorej môžu mať priamy osoh alebo škodu oni sami alebo osoby, s ktorými sú v rodinnom pomere, a to v linii priamej vôbec, v linii pobočnej alebo v pomere švagrovskom po treť stupeň, ďalej osoba, ktorá je s nimi v man-

želskom alebo podobnom sväzku a konečne tí, ktorých zastupujú na základe zákona. Toto ustanovenie platí aj pre tých členov, ktorí vo veci, o ktorej sa rokuje, ak to nevyplyvalo z ich verejnej funkcie, podali dobrozdanie, alebo boli ináč činní, alebo ak sú zamestnancami alebo zástupcami osôb, ktoré majú na vybavení veci osobný alebo hospodársky záujem. Ak sú členmi správnych rád, účastinných spoločností, jednateľmi spoločností s ručením obmedzeným, členmi predstavstiev zárobkových a hospodárskych družstiev, pravotármi, verejnými notármi, staviteľmi, civilnými technikmi atď., nesmú hlasovať ani rokovať o veciach, kde ide o zvláštny záujem osôb a korporácií, ktoré zastupujú. Toto sa nevzťahuje na prípady, kde sú účastní na vybavení veci ako príslušníci skupiny obyvateľov alebo určitého povolania, ktoré má spoločný záujem na veci, o ktorej sa rokuje.

(¹) Kto sa nesmie zúčastniť rokovania, musí sa zo zasadnutia vzdialiť.

(²) Členovia župných výborov a komisií nesmú uplatňovať nároky tretích osôb proti župe, ak nevystupujú ako ich zákonní zástupcovia. O tom, či ide o takéto prípady, rozhodne župan.

§ 54.

Ak člen župného výboru alebo komisie nezachová povinnú mlčanlivosť, neoznámí pred rokovaním o veci svoju neslučiteľnosť, alebo ináč sa prehreší proti ustanoveniam § 53, môže ho minister vnútra pokarhať a v opätovnom prípade členstva pozbaviť.

Župné hospodárenie.

§ 55.

(¹) Na zaokrytie výdavkov pre splnenie úloh župného výboru sa župný výbor môže usniesť na vyberaní poplatkov, príspevkov, dávok a naturálnych plnení v župe.

(²) Dávky možno zaviesť len vtedy, ak iné príjmy nestačia na zaokrytie potrieb.

(³) Naturálne plnenia treba vždy oceniť a povinnému ponechať na vôľu, aby na miesto nich zaplatil sumu podľa ocenenia.

§ 56.

Hospodárske podniky v majetku alebo správe župy treba tak spravovať, aby ich príjmy uhradzovaly aspoň všetky výdavky a primerané zúčtovanie a umorenie vloženého kapitálu. Výnimkou je podnik, slúžiaci takému verejnému záujmu, ktorý nemožno inak uspokojiť.

§ 57.

(¹) Poplatky možno vyberať za určité úradné výkony v pôsobnosti župného výboru župnými orgánmi konané a za používanie zariadení (ústavov, podnikov a pod.), ktoré má župný výbor vo verejnom záujme a na verejné používanie.

(²) Poplatky treba vopred určiť podľa pevných stupníc a predpisov, pri čom ich možno odstupňovať najmä podľa výkonnosti a možno od nich aj oslobodzovať.

§ 58.

(¹) Príspevky na opatrenie alebo na úhradu výdavkov na založenie a udržiavanie zariadení, ktoré verejný záujem vyžaduje, možno požadovať od tých obcí, vlastníkov pozemkov a majiteľov podnikov a živností, ktorým z týchto zariadení vznikajú zvláštne hospodárske výhody. Výška príspevkov má byť, nakoľko možno, prispôbená výhodám prispievateľov.

(²) Príspevky môžu byť celkom alebo z časti nahradené naturálnym plnením podľa určitých zásad, župným výborom ustanovených.

(³) Župný výbor podľa týchto ustanovení má vyrubiť príspevky najmä na udržiavanie bývalých vicinálnych ciest na záujemcov (§ 43 ods. 3), ktorí na príslušnú cestu prispievali.

§ 59.

Župné dávky možno vyberať ako prirážky k štátnym daniam a dávkam v župe predpísaným, alebo ako samostatné dávky.

§ 60.

(¹) Podrobnejšie predpisy o vyberaní poplatkov, príspevkov, dávok a naturálnych plnení treba určiť vo zvláštnych pravidlách, na ktorých sa usnáša župný výbor.

(²) Do týchto pravidiel možno pojať i trestné ustanovenia, a to pokuty od 10 do 5000 Ks a zavretie od 12 hodín do 14 dní. Tieto pokuty ukladá okresný úrad.

§ 61.

(¹) Odvolanie proti predpisu príspevku, poplatku, samostatnej dávky alebo naturálneho plnenia možno podať do 15 dní od doručenia výmeru na župnom úrade na ministerstvo vnútra. Odvolanie nemá odkladného účinku.

(²) Župné príspevky, poplatky, dávky a naturálne plnenia sú sročné do 15 dní po doručení platného rozkazu.

(³) O vymáhaní župných poplatkov, príspevkov, dávok a výmien naturálnych plnení platia predpisy bodov 4 a 5 článku V. zákona číslo 69/1935 Sb. z. a n. a inak so stránky formálnej a materiálnej analogiky tie isté predpisy, ako o štátnych daniach.

§ 62.

(¹) Namiesto župných dávok ako prirážok k štátnym daniam a dávkam (§ 59) bude štát od 1. januára 1940 na prechodný čas spôsobom, predpísaným pre to, ktoré odvetvie daní vyberať jednodlnú samosprávnú prirážku k daniam, uvedeným v § 1 zákona číslo 77/1927 Sb. z. a n., v znení zákona číslo 69/1935 Sb. z. a n. Jej výška sa ustauje pri dani čínžovej na 130% a pri ostatných daniach na 300%; v hlavnom meste Bratislave pri dani čínžovej na 80% a pri ostatných daniach na 160%. Výnos tejto prirážky plynie do samosprávneho fondu, ktorý spravuje ministerstvo vnútra. Z tohoto fondu patrí každej župe pridel vo výške tretiny celkového výnosu prirážky v príslušnej župe.

(²) Minister vnútra so súhlasom ministra financií udeľuje zo samosprávneho

fondu okrem spomenutého pridelu dotácie na vyrovnanie nezakrytých schodkov v župách, ktoré v pomere k počtu svojho obyvateľstva majú malý prirážkový základ. Na tieto dotácie možno použiť najviac pätinu celkového výnosu samosprávnej prirážky v príslušnom roku.

(³) Zo samosprávneho fondu majú byť zabezpečené i úhrady pre úlohy dopravné, hospodárske, sociálne, humanitné a kultúrne, obstarávané dosiaľ Slovenskou krajinou, aj úhrada na vývin cudzineckého ruchu.

§ 63.

Pravidlá, ktoré ukladajú poplatky, príspevky, samostatné dávky a naturálne plnenia, vyžadujú pre svoju platnosť schválenie ministerstva vnútra v dohode s ministerstvom financií a musia byť vyhlásené v úradných novinách.

§ 64.

Majetok župy alebo majetok jej do správy odovzdaný spravuje župný výbor.

§ 65.

Schváleniu ministerstva vnútra podliehajú usnesenia župného výboru:

1. ktoré presahujú rozsah bežnej správy župného majetku,
2. ktorými sa scudzuje alebo zafažuje majetok župy v hodnote vyše 20.000 Ks,
3. ktorými sa nehnuteľný majetok župy dáva do prenájmu vyše šesť rokov,
4. z ktorých vznikajú pre župu záväzky akéhokoľvek druhu nad 100.000 Ks.

Župný rozpočet.

§ 66.

(¹) Župný výbor zostaví o všetkých príjmoch a výdavkoch, prináležiacich do pôsobnosti župného výboru, na každý správny rok rozpočet a na ňom sa dokonca každého októbra usnesie.

(²) Usnesenie o rozpočte a jeho vyloženie treba uverejniť v úradných

novinách a vyhláškou na oznamovacej tabuli župného úradu a okresných úradov v župe. Vyhláška má byť vyvesená 15 dní; v úradných novinách a vo vyhláškach má byť uvedené i to, že proti rozpočtu každý v župe priamu daň platiaci obyvateľ môže podať do 15 dní po uverejnení v úradných novinách na župnom úrade odvolanie na ministerstvo vnútra.

(2) Správny rok župy shoduje sa so správnym rokom štátu.

§ 67.

K rozpočtu zostaví župný výbor aj výstižnú zprávu o stave a správe vecí, patriacich do pôsobnosti župného výboru, a predloží ju po vypršaní odvolacej lehoty ministerstvu vnútra spolu s prípadnými odvolaniami.

§ 68.

(1) Župný výbor je povinný zostaviť do štyroch mesiacov po skončení správneho roku záverečné účty župy.

(2) Ustanovenie § 66, ods. 2 platí obdobne.

(3) Po vypršaní odvolacej lehoty treba záverečné účty predložiť ministerstvu vnútra spolu so zpravou o činnosti župných orgánov v čase záverečných účtov i s prípadnými odvolaniami.

(4) Spolu so záverečnými účtami zostavuje župný výbor k poslednému dňu správneho roku, pre ktorý sa záverečné účty zostavily, inventár majetku župy.

§ 69.

Ustanovenia o hospodárení župného výboru sa vzťahujú aj na fondy, ústavy, podniky, ktoré sú v majetku alebo v správe župy.

§ 70.

(1) Župný výbor za súčinnosti župných komisií hospodári v medziach rozpočtu.

(2) Župan má dozeráť na toto hospodárenie a môže použiť odvolacie právo podľa § 39.

§ 71.

(1) Ak sa ukáže, že suma na istý cieľ v rozpočte povolená nepostačuje a výdavok nemožno odložiť, môže župný výbor povoliť takýto výdavok z úspor položiek, ktoré sú určené na iný cieľ, ale rámec kapitúl ani v tomto prípade nesmie prekročiť.

(2) Župný výbor sa môže usniesť na nových výdavkoch len vtedy, keď je zabezpečená úhrada. Usnesenia, ktoré nezabezpečujú hneď aj skutočnú úhradu, nesmú sa uskutočniť. Za škodu, vzniklú uskutočnením takého usnesenia, ručia nerozdielnou rukou osoby, ktoré usnesenie uskutočnili.

(3) Usnesenie o novom, nezaokrytom výdavku s novou úhradou sa môže uskutočniť len po schválení ministerstvom vnútra. Pred schválením možno takéto usnesenie uskutočniť len v prípadoch mimoriadne súrnych a nepredvídaných.

Administrácia župnej samosprávy.

§ 72.

Župan sa stará o uskutočnenie usnesení župného výboru a podáva mu zprávu o uskutočnení usnesení. Župný výbor sa môže usniesť, že zprávu župana neprijíma a má toto odôvodniť. Župan predloží sporný prípad ministrom vnútra na rozhodnutie.

§ 73.

(1) Prácu, spojenú s účinkovaním župného výboru a župných komisií, konajú oddelene od práce župného úradu štátni zamestnanci župného úradu (§ 74, ods. 2).

(2) Ak dostatočný počet zamestnancov nemožno prideliť, alebo ak to finančné prostriedky dovoľujú a župný výbor uzná za prospešné a potrebné, môže so schválením ministerstva vnútra systemizovať potrebný počet zamestnancov na túto prácu.

(3) Župný výbor sa usnáša aj na tom, či pre správu ciest, ústavov a podnikov, ktoré spravuje, sa majú ustanoviť osobitní zamestnanci, aké miesta a s akými požitkami majú byť na farchu župy systemi-

zované. Služebné, platové a postupové pomery tejto systemizácie nesmú presahovať mieru jednotlivých druhov služebných, platových a postupových práv a nárokov štátnych zamestnancov tej istej alebo rovnocennej kategórie a tých istých rodinných alebo služebných pomerov. Usnesenie o tom sa má predložiť ministrovi vnútra na schválenie.

(⁴) Ustanoviť župného zamestnanca a udeliť mu systemizované miesto alebo prekladať zamestnanca na iné služebné miesto, prislúcha župnému výboru so schválením župana.

(⁵) Zamestnanci župnej samosprávy služebne podliehajú župnému výboru a županovi.

§ 74.

(¹) Župan zastupuje župu ako právnickú osobu navonok a podpisuje všetky písomnosti v mene župy. Listiny o právnych jednaniach, ktorými sa župa voči tretím osobám zaväzuje, i splnomocnenia podpisuje župan a jeden člen župného výboru a nesú pečať župného výboru.

(²) Písomnosti, patriace do pôsobnosti župnej samosprávy, sa spisove spravujú oddelene, usnesenia župného výboru sa vydávajú v mene župného výboru a podpisuje ich župan ako predseda župného výboru (§ 73, ods. 1).

§ 75.

(¹) Usnesenie župného výboru alebo župnej komisie, ktoré porušuje zákon, alebo ktoré prekračuje pôsobnosť župného výboru, môže minister vnútra zrušiť v lehote trojmesačnej, počítanej od predloženia zápisnice o zasadnutí, ktoré sa na veci usnieslo.

(²) O zrušení usnesenia treba župný výbor upovedomiť na najbližšom zasadnutí.

§ 76.

Ak sa župný výbor neusnesie včas o rozpočte, alebo ak neurobí opatrenie, aby sa riadne splnili úlohy, ktoré mu podľa zákona prislúchajú, minister vnútra na náklad župy má urobiť, čo je potrebné na riadne vedenie župnej správy.

§ 77.

(¹) Minister vnútra môže župný výbor rozpustiť, ale je povinný do šesť mesiacov urobiť opatrenie na svolanie nového župného výboru.

(²) Ak bol župný výbor rozpustený, minister vnútra urobí opatrenie na vedenie správy župy.

Diel piaty.

Zrušenie krajinského úradu, krajinkej a okresnej samosprávy a niektorých štátnych úradov a orgánov.

§ 78.

(¹) Krajinjský úrad v Bratislave a krajinjské samosprávne orgány sa zrušujú dňom účinnosti tohoto zákona a Slovenská krajina ako osoba právna zrušuje sa dňom 31. decembra 1939, ktorým dňom majetok, fondy, majetkové práva, nároky a záväzky Slovenskej krajiny prechádzajú na štát.

(²) Za rozhodnutie (opatrenie, rozsudok) krajinjského úradu treba považovať aj tie rozhodnutia, opatrenia, rozsudky, ktoré boli vydané pred dňom účinnosti tohoto zákona, hoci boli doručené alebo vyhlásené po tomto dni. V tomto smere platí ešte aj § 24, ods. 6.

§ 79.

(¹) Krajinjskú samosprávu, obmedzenú na hospodársku a správnu pôsobnosť, bude obstarávať do 31. decembra 1939 ministerstvo vnútra podľa doterajších predpisov, platných pre príslušné zariadenia a to v rámci nevyužitých úverov schváleného krajinjského rozpočtu.

(²) Odbornú službu pre krajinjskú samosprávu konajú príslušné ministerstvá.

(³) Ministerstvo financií sa splnomocňuje, aby úhradu investičných a mimoriadnych potrieb, ktoré krajinjskými príjmami nebudú kryté, zadovážilo úverovou operáciou.

(⁴) Okresné samosprávy, zriadené podľa zákona č. 125/1927 Sb. z. a n., sa zrušujú dňom 31. decembra 1939. Ich majetok, fon-

dy, majetkové práva a záväzky prejdú na miestne príslušnú župu, zriadenú podľa tohoto zákona.

(¹) Pri zmene obvodov okresov platí obdobne ustanovenie § 9, ods. 2 a 3.

§ 80.

Tie isté zásady platia, ak ide o ďalšie vedenie správy samostatných fondov, základín atď., ktoré sú v správe zrušených korporácií.

§ 81.

(¹) Zamestnanci zrušených samosprávnych korporácií, ktorí boli v deň zrušenia korporácie v jej službách, stávajú sa zamestnancami žúp alebo štátu so zachovaním nadobudnutých práv a nárokov. Minister vnútra určí, ktorí zo zamestnancov sa stanú zamestnancami žúp a ktorí štátu, podľa toho, komu odovzdá patričné podniky, zariadenia atď.

(²) To isté platí aj ohľadom odpočívnych a zaopatrovacích požitkov.

§ 82.

(¹) Priemyslové inšpektoráty, zriadené podľa zák. čl. XXVIII:1893 v znení zákona číslo 47/1921 Sb. z. a n., poľnohospodársko-technické stavebné správy krajinského úradu a úrady pastvinárskych inštruktorov sa zrušujú a ich pôsobnosť sa prenáša na župné úrady.

(²) Agendu priemyselnej inšpekcie a strojne-technickú, pastvinárskych inštruktorov a poľnohospodársko-technickú, poľnohospodársko-technických stavieb a vodoprávne-technickú budú pri župných úradoch vykonávať odborní úradníci tej ktorej sjednotenej služebnej kategórie priemyslove-technickej, poľnohospodárskej a vodohospodárskej.

(³) Priemyslove-technická služba v druhej stolici patrí ministerstvu hospodárstva.

(⁴) Kancelárski a pomocní zamestnanci a zriadení úradov a ústavov, zrušených po-

dľa ods. 1, budú prevedení do príslušných zamestnaneckých kategórií ministerstva vnútra.

§ 83.

Krajinská vyživovacia komisia, zriadená podľa § 7 zákona číslo 530/1919 Sb. z. a n. a prevádzajúceho predpisu k § 7 vládneho nariadenia číslo 582/1919 Sb. z. a n., sa zrušuje. O prenesení jej pôsobnosti na župné úrady platí § 13, ods. 6.

Diel šiesty.

Záverečné ustanovenia.

§ 84.

(¹) O odvolaniach, podaných v odvolacej ceste proti usneseniam obcí, rozhoduje vždy župný úrad, a to aj tam, kde doteraz rozhodoval okresný a krajinský výbor. V ďalšom postupe, ak opravný prostriedok nie je vylúčený, rozhoduje ministerstvo vnútra. Odvolania proti usneseniam obcí a miest treba podať vždy u starostu obce (mesta) do 15 dní od ich doručenia alebo vyhlásenia. Odvolania proti výmerom župného úradu treba podať do 15 dní na župnom úrade. Oneskorené a nepripustné odvolania odmieta vždy podací úrad (starosta).

(²) Proti rozhodnutiu župného úradu v dozornej pôsobnosti nad obcami (mestami) môžu podať do 15 dní po doručení na župnom úrade na ministerstvo vnútra odvolanie len obec a ten, či vlastný záujem je rozhodnutím dotknutý.

§ 85.

Ustanovenie § 239 zákona o sociálnom poistení číslo 221/1924 Sb. z. a n. v znení vyhlášky číslo 189/1934 Sb. z. a n. sa pozmeňuje tak, že príslušnosť župného úradu na rozhodovanie o sťažnostiach sa ustaluje podľa pracovného miesta poistenca v čase, ktorého sa napadnutý výmer týka.

§ 86.

Ustanovenia § 20 nariadenia číslo 65.000/1909 BM pozmeňuje sa tak, že župan poveruje so zastupovaním žaloby pri policajných trestných súdoch úradníkov štátnej verejnej správy vnútornej, ktorým za túto funkciu odmena nepatrí.

§ 87.

Senát, zriadený podľa § 19, ods. 3 zák. číslo 131/1936 Sb. z. a n. pri krajskom úrade v Bratislave, sa zrušuje a jeho pôsobnosť vymedzená v citovanom ustanovení a v § 20, ods. 4 a § 21, ods. 3 citovaného zákona sa prenáša na ministerstvo vnútra.

§ 88.

Ustanovenie § 5, ods. 1, písm. a) zákona číslo 69/1935 Sb. z. a n. sa pozmeňuje tak, že namiesto 8 členov krajského výboru do kuratoria Pomocného fondu menuje 6 členov minister vnútra.

§ 89.

Týmto zákonom sa zrušujú zákony zo dňa 29. februára 1920, číslo 126 a zo dňa 14. júla 1927, číslo 125 Sb. z. a n., ďalej sa zrušujú alebo menia všetky tie ustanovenia iných právnych predpisov, ktoré sú s týmto zákonom v rozpore.

§ 90.

(¹) Tento zákon uskutoční minister vnútra — kde treba — v dohode so zúčastnenými ministrami.

(²) Zákon nadobúda účinnosť dňom, ktorý určí vláda nariadením, ale najneskoršie dňom 1. januára 1940.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokoľ v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Príloha A.

Soznam

vecí, ktoré sa podľa § 12 z pôsobnosti okresného úradu presunujú do pôsobnosti župného úradu.

B. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (čl.)	Predmet pôsobnosti
1	ministerstva vnútra	obecných	zák. čl. XXII/1886	—	Všetka pôsobnosť bývalého prvého úradníka municipia, administratívneho výboru a municipálneho zastupiteľstva.
2			zák. č. 243 z r. 1922 Sb. z. a n.	28	Opatrenie o dočasnej sprave obecných (mestských) vecí.
3			zák. č. 329/1921 Sb. z. a n., vl. nar. č. 143/922 Sb. z. a nar.	III. bod vl. nar., § 14, ods. 3. dáv. prav.	Rozhodovanie o odvolaní proti výmerom o dávke z prirastiku hodnoty nemovitosti.
4		matričných	zák. čl. XXXIII/1894	31, ods. 4	Rozhodovanie o vecných nákladoch na vedenie matrik v matričnom obvode s niekoľkými obcami.
5		porodných báb	zák. čl. XIV/1876	159, písm. f)	Opatrenie, aby bolo umožnené ustanovenie porodných báb v obciach.
6			zák. čl. XXXVIII/1908	27, ods. 4 a 6 30, ods. 1 a 2. 31, ods. 1 a 2	Pôsobnosť bývalého podžupana, administratívneho výboru a stolického zastupiteľstva ohľadom obecných porodných báb.
7		lekárskej služby	vl. nar. č. 24/1923 Sb. z. a n.	9, písm. b)	Zmeny v rozsahu zdravotného obvodu, ak sa táto zmena netýka susednej župy a nie je spojená so zriadením nového zdravotného obvodu alebo zdravotnej obce.

B. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (čl.)	Práve pôsobnosti
8	ministerstva vnútra	sociálneho poistenia.	zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. v znení vyhl. č. 189/1934 Sb. z. a n.	239	Rozhodovanie o sťažnostiach proti výmerom sociálnych poisťovní.
9		vyvlastňovania	zák. čl. XLI/1881 v znení zák. č. 72/1924 Sb. z. a n.	33	Vyslanie vyvlastňovacej komisie a určenie termínu komisionálneho rokovania.
10				71, ods. 2,	Pokračovanie o dočasnom vyvlastnení.
11				72, 73, ods. 1	Rozhodovanie o dočasnom vyvlastnení.
12				7, ods. 1, 2,	Povolenie prípravných prác k stavbám okrem železničných.
13			zák. čl. XLI/1881.	8	Zistenie škody a uloženie kaucie za škody spôsobené prípravnými prácami.
14	ministerstva školstva a národnej osveľy	správy škôl ľudových a deľských opatrovneľ	zák. čl. XXVIII/1876 XXVII/1907, XV/1891 a XL/1913.	—	Všetka pôsobnosť, ktorá patrila pôvodne administratívneľmu výboru.
15	ministerstva hospodárstva	hospodárskych škôl	zák. č. 75/1920 Sb. z. a n.	5, ods. 1	Dobroznanie o zriadení a o zrušení hospodárskej školy ľudovej.
16		poľného hospodárstva a poľnohospodárskej polície.	zák. čl. XII/1894 a nar. č. 48000/1894 F. M.	2, ods. 1.	Schválenie usnesenia o trojpoľnom hospodárení.

l. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (čl.)	Predmet pôsobnosti
17	ministerstva hospodárstva.	poľného hospodárstva a poľnohospo- dárskej polície.	zák. čl. XII/1894 a nar. č. 48000/1894 F. M.	9, ods. 2	Rozhodovanie o odvolaní proti usne- seniu valného zhromaždenia.
18				11, ods. 2	Schválenie organizačného štatútu.
19				14, ods. 2	Určenie plôch na sadenie stromov.
20				43, ods. 3	Úfavy pri zriaďovaní škôlik.
21				49, ods. 2	Osadzovanie ciest stromami.
22				63	Rozhodovanie o počte viničných obcí.
23				70	Schválenie poriadku viničnej obce.
24		nedielnych spoločných pastvísk.	zák. čl. X, z r. 1913 a prísluš- né ustanovenia nar. č. 7000/ 1914 F. M. a n. č. 8800/1914 I. M.	2, ods. 2	Návrh na utvorenie spoločenstva.
25				4	Opalrenie na začatie sporu o drážbu alebo vlastníctvo pastviny, alebo o opravu pozemkovej knihy.
26				7, ods. 3; 8, ods. 1	Účasť pri zostavení zoznamu mien a stanov a prijatie zprávy o ich zostavení a vyložení.
27				8, ods. 2 a 3, 10	Ustanovenie dňa valného zhroma- ždenia, vyslanie delegáta, odvolacie právo proti usneseniu valného shru- maždenia.

ll. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (čl.)	Predmet pôsobnosti
26	ministerstva hospodárstva.	nedielnych spoločných pastvísk	zák. čl. X 1913 a príslušné ustanovenia nar. č. 7000/1914 F. M. a nar. č. 8800/1914 I. M.	11, 12, ods. 1, 14	Prijímanie zápisnice a sťažností, opravenie soznamu na podklade sťažností, náhradné eoslavenie soznamu mien a návrhu stanov.
29				16	Účasť na valnom shromaždení.
30				39	Rozhodovanie o usnesení výkazu o príspevkoch.
31				48	Preskúmanie platnosti voľby a náhradné opatrenia.
32				49, ods. 3, č. 2 10 a 12, 60, ods. 3	Schválenie usnesenia o pasienkových pravidlách, o začatí sporu alebo o riešení sporu smierom, o plánoch opravných prác a o investiciach na nehnuteľnostiach.
33				50, ods. 3, 51, ods. 2 a 4, 52, 53	Predloženie zápisnice, nariadenie svolat valné shromaždenie a náhradné valné shromaždenie, povolenie skrátiť lehotu na zvolanie valného shromaždenia, účasť na valnom shromaždení.
34				60, ods. 3	Schválenie usnesenia o rozpočte, záverečných účtoch a o udelení absolutoria.
35				61	Náhradné opatrenie za orgány spoločenstva pri nebezpečí v meškav.
36				62	Rozhodovanie o sťažnostiach proti usneseniu valného shromaždenia.
37		nedielnych spoločných pastvísk	zák. čl. X/1913 a príslušné ustanovenia nar. č. 7000/1914 F. M. a nar. č. 8800/1914 I. M.	68	Pokutovanie družstevných orgánov pre neplnenie povinností.
38				76	Určenie kompetentnej obce v prípade sporu o pôsobnosť.
39		pozemackého posudku ohľadom nedielnych pastvín	nar. č. 8800/1914 I. M.	—	Všetka pôsobnosť.
40		osadníckych pomerov	zák. č. 224/1925 Sb. z. a n.	17	Rozhodnutie o spôsobe pridelu lesnej pôdy, hlásenie tohto rozhodnutia súdu.
41				20	Dobrozdanie o následkoch pridelu pre zbývajúce štátne pozemky.

B. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (čl.)	Predmet pôsobnosti
42	ministerstva hospodárstva	falšovania vini	zák. čl. XLVII/908	20, ods. 5	Rozhodovanie o odvolaní.
43		zverozdravotnických	zák. čl. VII/1888	83, ods. 2	Povolenie porážky a speňaženia plúcnou nákazou sľubnutého alebo z nej podozrivého dobytká v inej obci tej istej župy.
44			nar. č. 8000/1893 F. M.	14, písm. a), b), c), e), 15	Opatrenie o dobytčích pasoch, zákaz vyhánania rožného dobytká a jeho popisovanie, výkazy o plúcnej nákeze, členstvo v odhadných komisiách na ocenenie dobytčiat z úradného rozkazu porazených, opatrenie o oddelenom chovaní a kŕmení dobytká a vyslanie pokladníka na výplatu odškodného.
45		poľovných	zák. čl. XX/1883	3, ods. 2	Schvaľovanie prenájmu obecných poľovných obvodov.
46			nar. min. s plnou mocou č. 15188/24	—	Schválenie prenájmu obecného poľovného obvodu z voľnej ruky.
47		rybárstva	zák. čl. XIX/1888 a príslušné ustanovenia nar. čis. 5000/1899 F. M. v znení nariadení č. 70994/1897 a 86.913/1898 F. M.	15	Posudok o určení vodných oblastí, v ktorých lovenie rýb môže sa diať samostatne alebo len spoločnosťou.
48				31	Rokovanie o zriadení rybárskeho spoločenstva.
49				47, ods. 3, 4, 5	Pôsobnosť pri prenájme rybolovu.
50				48	Ustálenie uzavretých vôd, spomenutých v § 13.
51		vodných	zák. čl. XXIII/1885 a zák. čl. XVIII/1913 a príslušné prevádzajúce predpisy.	—	Všetka pôsobnosť bývalého prvého úradníka municipia.
52	ministerstva dopravy a verejných prác.	železničných	inštrukcia pre bývalé administratívne výbory č. 1528/1876.	17	Dozor, aby nenastaly súkromné úmluvy, protiľahce sa požiarne-bezpečnostným opatreniam v obvode železníc.
53				20	Dozor, aby komunikácie boli riadne do vlastníctva alebo užívania záujemníkov odovzdané.

D. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (čl.)	Predmet pôsobnosti
54	ministerstva dopravy a verejných prác.	železničných	inštrukcia pre bývalé administratívne výbory č. 1526/1876	21	Zákon pri nedorozumeniach medzi podnikateľstvom stavby železnice a susedmi.
55				23	Hlásenie závad pri stavbe železnice ministerstvu dopravy a verejných prác.
56				30	Pôsobnosť týkajúca sa stavieb v susedstve železnice, požarne v požiar- nom pásme.
57	ministerstva vnútra, dopravy a verejných prác.	verejných ciest.	zák. čl. I/1890	7, 14	Ustálenie príspevkov obcí na prie- bežné úseky štátnych a krajských ciest.
58				9, ods. 2 až 6	Miestne rokovanie a prvostupňové rozhodovanie o sťažnostiach pre šk- dy, utrpené udržiavaním a spravo- vaním kolaudovaných štátnych ciest.
59				9, ods. 7 a 8	Prvostupňové rozhodnutie — bez schválenia ministerska — o tom, že udržiavateľ a správa štátnej hradskej je povinná niečo trpieť alebo vyko- nať.
60				36	Rozhodnutie o zostavení skupiny za- interesovaných, o ustálení prispieva- júceho pomeru.
61				37, ods. 6	Druhostupňové rozhodnutie o spô- sobe prispievania k nákladom stav- by, udržiavanie a spravovanie verej- ných ciest vicinálnych.
62				38 a 39	Sostavenie výborov na spravovanie verejných ciest vicinálnych a usta- novenie členov týchto výborov.
63				38, 39	Pôsobnosť, predtým hlavného slúž- neho, posledne okresného náčelníka vo vicinálnych výboroch.

B. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (čl.)	Predmet pôsobnosti
64	ministerstva vnútra, dopravy a verejných prác.	verejných ciest.	zák. čl. I/1890.	43, ods. 3 a 5	Rozhodovanie o ustanovení inženie-rov pre výbory vicinálnych ciest, o určení a náhrade ich požítok a ich menovanie.
65				46, ods. 2	Opatrenie ohľadom ciest, ktoré spravuje a udržiava železničný podnik.
66				47, ods. 2	Druhostupňové rozhodovanie vo veci ustálenia siete obecných verejných ciest, zaradenie ciest do tejto siete, alebo ich vylúčenie.
67				50	Všetka bývalá pôsobnosť podžupana a administratívneho výboru vo veci obecnej verejnej práce a jej výkupu, nakoľko tá pôsobnosť nebola zrušená.
68				52, ods. 2 a 3	Hlásenie mena člena obecnej rady alebo jeho určenie.
69				53, ods. 1	Opatrenie pre konanie technickej práce obecných ciest.
70				53, ods. 2 a 3	Povolenie stavby ciest pre verejnú dopravu, zriaďovaných súkromníkmi, spoločnosťami a družstvami, dozoria pôsobnosť vo veci obecných ciest.
71				55, ods. 1	Povolenie na predbežné práce sostonvenia plánov, ak nejde o štátne cesty.
72				57, ods. 1	Nariadenie miestnej pochádzky o projektoch ciest a objektoch na nich, ak nejde o štátne cesty.
73				57, ods. 4	Rozhodovanie o tom, kedy má byť upustené od miestnej pochádzky.
74				74, ods. 1—11. 75, 76	Povoľovanie komp a prievozov v pôsobnosti bývalého podžupana a celé k tomu potrebné pokračovanie.

Príloha B.

Soznam

vecí, ktoré sa podľa § 13, ods. 2 z pôsobnosti krajinského úradu presunujú do pôsobnosti ministerstiev.

B. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
1	štátnych zástav, zna- kov atď.	zák. č. 236/ 1936 Sb. z. a n.	3, 4, 7, ods. 7, 14,	Všetka pôsobnosť o užívaní zástav, znakov, iných symbolov, rovnosiť a odznakov.	vnútra
2	matričných	zák. čl. XXXIII/1894 a nar. č. 80.000/ 1906 BM,	31, ods. 1, zák. 28, ods. 5 nar.	Dodávanie matričných tlačív matri- károm.	
3		nar. č. 80.000/1906 BM,	2, ods. 2	Udelenie povolenia na pripojenie nie- ktorej obce alebo jej časti k ma- tričnému obvodu.	
4			19, ods. 6	Úprava cestovných účtov povere- ných zástupcov matrikára.	
5			24, bod 6	Povolenie výplaty časti odmeny suspendovaným matrikárom a ich zástupcom počas suspenzie.	
6			73, ods. 8, bod 3	Schválenie dohody alebo zmluvy o väzbe matričných duplikátov.	
7		platné obyčaje	—	Povolenie zmeny priezviska.	
8	štátneho občianstva	vl. nar. číslo 34/1939 Sb. z. a n. I,	III, ods. 1	Potvrdenie o preskúmaní štátneho občianstva.	
9	tlačových	zák. č. 126/ 1933 Sb. z. a n.	2, ods. 3	Zákaz kolportáže.	
10	spolkových	nar. č. 1508/ 1875 BM,	príl. k nar.	Všetka pôsobnosť.	
11		zák. č. 2/1924, vl. nar. č. 44/1924 a 63/1928 Sb. z. a n.		Všetka pôsobnosť o poštových holuboch.	
12	sbierok milodarov	nar. č. 35100/ 1897 BM,	3	Povolenie sbierok verejnou výzvou v časopisoch na území štátu a po- volenie na prijatie milodarov sbsbie- raných v cudzine.	

B. č.	Vo veciach	podľa predpisu	§ (čl.)	sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
13	požiarnej policie	nar. kraj. úradu číslo 50.000 1833-8, č. 138 1933 Kraj. Vest.	—	Všetka pôsobnosť.	vnútra
14		80 1935 Sb. z. a n. zák. č. 79 1935, vl. nar. č.	8 zák.	Udeľovanie príspevkov a podpôr z hasičského fondu na protipožiarne zariadenie v obciach.	
15	kinematografov	nar. min. pre Slov. č. 174 1919 Ú. N.	4	Udeľovanie kinolicencií.	
16		nar. min. pre Slov. č. 162 1922, Ú. N. č. 12 1922	—	Zriadenie kinooperátorskej skúšobnej komisie.	
17		nar. min. pre Slov. č. 14078 22 Ú. N. č. 12 1922	—	Zriadenie skúšobnej komisie pre skúšanie kinematografických prístrojov.	dopravy a verejných prác
18	trhu práce	zák. č. 39/ 1928 Sb. z. a nar.	5	Povolenie zamestnávať cudzi	vnútra
		vl. nar. č. 82/ 1937 Sb. z. a nar.	2, 3		
19	vyvlastňovania	zák. čl. XLI/ 1881 v znení zák. č. 72 1924 Sb. z. a n.	32, ods. 2, 33	Nariadenie vyvlastňovacieho pokračovania.	
20			39, ods. 2	Rozhodnutie o odvolaní z usnesenia vyvlastňovacej komisie.	
21			71, ods. 1	Nariadenie pokračovania o dočasnom vyvlastnení.	
22			72, ods. 2	Rozhodnutie o odvolaní proti výmeru I. stolice o dočasnom vyvlastnení.	

B. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
23	sociálneho poistenia	zákon č. 221/ 1924 Sb. z. a n. v znení vyhláš- ky č. 189/1934 Sb. z. a n.	11, ods. 2	Ustanovenie hodnoty naturálnych požitkov.	vnútra
		zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.	4, ods. 4		
24		zák. č. 221/ 1925 Sb. z. a n.	30	Ocenenie naturálnych požitkov pre výmer poistného podľa § 30, ods. 1 u tých zamestnancov, podliehajúcich nemocenskému poisteniu podľa tohto zákona, na ktorých sa nevzťahujú § 140, ods. 2 zák. č. 103/1926 Sb. z. a n. alebo podobné ustanovenia iných predpisov a u ktorých naturálne po- žitky činia súčasť ich služebného platu a vôbec u všetkých zamest- nancov, ktorí nemajú peňažnú mzdu (§ 30, ods. 3).	
25	štátnych detských domovov	nar. č. 1/1903 BM.	27. 78	Pôsobnosť krajinského inšpektora nad štátnymi detskými domovmi.	
26	všeobecne zdravotných	zák. čl. XIV/1876	100, ods. 3	Menovanie kúpeľných lekárov.	
27	lekárni		131, ods. 2	Povolenie prevodu osobného práva na lekárňu.	
28			134, odr. 1	Povolenie na otvorenie novej le- kárne.	

B. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
29	lekárni	zák. čl. XIV.1876	135, ods. 1	Povolenie na otvorenie filiálnych a domácych lekární.	vnútra
30		nar. čís. 22370.1833 BM.	3, ods. 1	Rozhodovať, či konkuruje žiadosť obce so žiadosťou lekárniko o povolenie na otvorenie lekárne.	
31			9	Preloženie lekárne z jednej obce do druhej.	
32			20	Prijatie oznámenia, že užívacie právo prestáva.	
33	lekárnického personálu	nar. č. 105.598/1912 BM.	1, 13	Udelenie a odňatie práva na prijímanie aspirantov farmacie do praxe v lekární.	
34			3	Udeliť povolenie, aby sa žena mohla stať aspirantkou farmacie.	
35	lekárov	zák. č. 114/1929 Sb. z. a n.	9, ods. 2	Prijatie žiadosti o titul odborného lekára, udelenie titulu, upovedomenie lekárskej komory o složení sľubu odborného lekára.	
		vl. nar. č. 39/1932 Sb. z. a n.	12, 13, ods. 1, 14, ods. 4		
36		vl. nar. č. 60/1936 Sb. z. a n.	7	Udelenie titulu odborného zubného lekára.	
37		vl. nar. č. 39/1932 Sb. z. a n.	16, ods. 2, 17, ods.2	Odňatie titulu odborného lekára.	
38		nar. č. 37/1873 r. z. rak. min. vn.	2, 3, 5	Fyzikálne skúšky.	
39		zák. č. 113/1929 Sb. z. a n.	58	Dozor nad lekárskou komorou.	

B. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
40	zubných technikov	zák. č. 303/ 1920 v znení zák. č. 171/ 1934 Sb. z. a n.	3, ods. 5	Oslobodenie od vykonania skúšky koncesovaných alebo oprávnených zubných technikov.	vnútra
41	zdravotne- policajnej služby	zák. č. 236/1922 Sb. z. a n.	1 (§ 2, ods. 3, zák. č. 332/1920 Sb. z. a n.)	Určenie výnimky z ustanovenia, že lekár musí sídliť v obvode svojho okresu.	
42			5, ods. 1	Rozhodnutie o potrebe ustanoviť obecnú zdravotnú radu v mestách alebo v mestách so zriadeným ma- gistrátom.	
43			8, ods. 1	Smluvy so štátnymi obecnými (mestskými) a obvodnými lekármi.	
44		vl. nar. č. 24/1923 Sb. z. a n.	8, ods. 2	Povolenie, aby štátny obvodný lekár mohol dočasne bývať mimo svojho obvodu.	
45			9, písm. b) a c)	Rozhodnutie vo veciach tu uvede- ných v pôvodnej ministerskej pôsob- nosti, výmenc zmeny v rozsahu zdra- votného obvodu, ktorá sa týka len jednej župy a nie je spojená so zriadením nového zdravotného ob- vodu alebo zdravotnej obce.	
46			35, ods. 2	Služebná smluva bez súťaže s leká- rom v službe toho druhu, prípadne s iným lekárom.	
47			1	Služebné smluvy	
48			8—10, 12—15, 17	Výmera služebných platov a postu- pových prídavkov štátnych obecných (mestských) a obvodných lekárov.	

B. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
49	zdravotno- policiajnej služby	vl. nar. č. 23/1927 Sb. z. a n.	19	Zrušenie služebného pomeru podľa služebnej zmluvy a výpoveď zmluvy.	vnútra
50			20 až 27	Povolenie a vymeranie normálnych odpočívnych a zaopatrovacích pla- tov lekárom a ich pozostalým.	
51	základin	predpisy a platné obyčaje	—	Všetka pôsobnosť.	vnútra a škol- stva a národnej osvedy
52	cirkevného majetku	platné obyčaje	—	Povolenie scudzenia cirkevného ma- jetku a zafazenia cirkevného ma- jetku vôbec.	školsstva a ná- rodnej osvedy
53	patronátnych stavieb		—	Povolenie stavebných opráv na bu- dovách štátneho patronátu.	
54	výkonu prezentačného práva		—	Výkon prezentačného práva na be- neficia verejného patronátu vôbec, nakoľko prezentačné právo prislúcha štátnej správe kultovej.	
55	kongruy	zák. čl. XVI/ 1898 a z. čl. XIII/1909 v úprave podľa zák. č. 122/1926 Sb. z. a n. a prí- slušných pre- vážajúcich nar. (č. 124/1928 Sb. z. a n.)	—	Všetka bývalá pôsobnosť minister- stva.	hospodárstva
56	poľnohospo- dárskych zamestnancov	zák. čl. XXVIII/1900	38	Vylúčenie podnikateľa, odsúdeného dva razy, z podnikania práce štátnej, župnej a obecnej.	
57		zák. čl. XLI/1899	29		

B. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
58	poistenia poľnohospo- dárskych zamestnancov	zák. čl. XVI/ 1900 v znení zák. čl. XIV/ 1902, VIII/ 1912 a XX/ 1913	28, ods. 5	Schvaľovanie odmien členom miest- neho výboru.	hospodárstva
59	zákazu falšo- vania poľno- hospodárskych plodín	nar. č. 38.286/1896	16, bod 2	Menovanie predsedu, päť členov a lajomníka revíznej rady a určenie zástupcov predsedu a členov.	
60	nedielnych spoločných pastvísk	zák. čl. X/ 1913 a nar. č. 7000/ 1914 FM, a č. 8500/1914 IM.	2	Nariadenie o utvorení sa pasienko- vého spoločenstva.	
61			3	Nariadenie o utvorení sa spoločen- stva na žiadosť spoluvlastníkov.	
62			6. ods. 3	Určenie lehoty na utvorenie spoločenstva	
63			8, ods. 2	Prijatie oznámenia o termíne usta- vujúceho valného zhromaždenia.	
64			12, ods. 2	Prijímanie stanov a sťažností.	
65			13	Preskúňanie stanov, nariadenie ich zmien, doplnenie stanov alebo so- stavenie nových.	
66			22	Privolenie k dohode s vyvlastňovate- lom.	
67			23, 31 ods. 5	Privolenie k usneseniu, že spoločné vlastníctvo pastvín sa prenáša na spoločenstvo, rozhodovanie o sťaž- nosti v otázke udelenia súhlasu k sudzaniu podielu.	
68			37	Určenie lehoty na vydanie pasienko- vého poriadku alebo určenie pa- sienkového poriadku.	
69			59, ods. 4	Ustanovenie likvidátorov.	
70			56, ods. 4	Schválenie, či a aká odmena patrí členom obecnej rady za obstaráva- nie vecí spoločenstva.	

B. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
71	nedielnych spoločných pastvín	zák. čl. X/ 1913. nar. č. 7000 1914 FM a nar. č. 8800/ 1914 LM,	60, ods. 5	Pokutovanie za výkon neschvál- ených usnesení.	hospodárstva
72			66	Vyslanie komisie na spravovanie spoločenstevných vecí.	
73			75, ods. 2	Potvrdenie obecných pasienkových štatútov.	
74			75, ods. 4	Bezprostredný dozor vyslaným orgá- nom na správu a udržiavanie spo- ločných obecných pastvísk.	
75			79	Rozhodnutie o nútenom utvorení spoločenstva.	
76			85	Udelenie povolenia na scudzenie alebo zafazenie nehnuteľností v me- dzidobe až do utvorenia spoločen- stva.	
77		zák. čl. XIX/1898	12	Povolenie rozdelenia spoločnej pastviny, tvoriacej nediálne spoločné vlastníctvo.	
78	lesných	zák. č. XIX/ 1898 a prevá- dzajúce nar., najmä nar. č. 10092 1881 a 62060/1904 FM.	14	Sostavenie a schválenie služebných a disciplinárnych pravidiel pre ho- rárov a lesných hájnikov a ustálenie horárskych príspevkov. Správa ho- rárskeho fondu.	
79		vl. nar. 97/1930 Sb. z. a n.	6	Schvaľovanie lesných hospodárskych plánov na lesy súkromné a na lesy pod štátnou správou rozlohy vyše 500 ha.	
80		zák. čl. XII/1894	46, 47, 50, 51	Schvaľovanie a určenie lesných ho- spodárskych pravidiel.	
81	poľovných	zák. čl. XX/ 1883	25	Vypísanie odmeny na podporu vy- hubenia dravých zvierat.	
82			38, ods. 1	Nariadenie, že predaj, preprava ale- bo kúpa zveriny je dovolená len na preukaz osvedčenia o riadnom na- dobudnutí zveriny.	

D. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
83	poľovních	nar. č. 36219/1910 FM.	1, ods. 2	Povolenie dopravy užitočnej zveriny a dopravy vajec užitočných divých vtákov.	hospodárstva
84		zák. č. 98/1929 Sb. z. a n.	2, ods. 1	Meniť dobu ochrany a ustanoviť celoročnú dobu ochrany zvere.	
85			2, ods. 3	Určiť čiastočnú alebo celoročnú ochranu nehájenej zveriny.	
86	rybolovu	zák. čl. XIX/ 1888 a prí- slušné usta- novenia nar. č. 5000/1889 F. M. v znení nar. č. 70994/1897 a 86913/1899 F. M.	31, ods. 2, 3 a 32	Schválenie stanov rybárskych spoločenstiev.	
87			41	Svolanie mimoriadneho valného shromaždenia.	
88			44	Schválenie usnesenia valného shro- maždenia, ktoré sa týka zmeny sta- nov, rozchodu spoločenstva, jeho slú- čenia s iným družstvom alebo urče- nia prevádzovacieho plánu.	
89			47, ods. 1	Nariadenie úradného prenájmu rybo- lovu v obvode rybárskeho spo- ločenstva.	
90	zvero- zdravotníctva	zák. čl. VII/1888	38	Povoľovanie výnimiek z ustanovení §§ 29 až 37 a určenie o použití § 20 na iné zvieratá okrem hovädzie- ho dobytku.	
91			56, ods. 2	Oprávnenie k zákazu jarmokov.	
92			143	Udržiavanie zverolekárskej služby na vstupných staniách.	
93		nar. č. 40000/ 1888 F. M.	1, ods. 4	Držanie zverolekára na vstupných staniách.	
94			70, písm. f)	Určenie nakladacej stanice pre ho- vädzi dobytok.	
95			81, ods. 2	Výnimočné povolenie na nakladanie zvierat.	

B. č.	Vn veciach	podľa		za prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
96	zverozdravol- nických	nar. čís. 40300 1888 F. M.	81	Soznam nákladných staníc.	hospodárstva
97			139. ods.	Zákaz iných, ako dobytčích jarmokov.	
98		nar. čís. 40300 1888 v znení nar. č. prez. 6539 1898 prez. F. M.	302—309	Ustanovenie o fyzikálnych skúškach pre zverolekárov.	
99		nar. čís. 16693 1893 F. M.	3	Rozhodnutie o porážke podozrivých zvierat, nakoľko sa týka uzavretia veľkých hospodárstiev.	
100		nar. čís. 54330 1908 F. M.	30. ods. 1	Označenie verejných jatiek, pri kto- rých môžu byť zriadené kurzy o prehliadke mäsa.	
101	živnosten- ských	zák. č. 259 1924 Sb. z. a n.	8. ods. 2	Udeľovať cudzincom pripustenie k nastúpeniu a prevádzaniu živnosti, keď nemôže byť preukázaná vzä- jomnosť.	
102			97. ods. 2 98	Povoľovať vyberanie tržných po- platkov, upravovať ich stupnice, schvaľovať tržné poriadky a roz- hodovať o prehliadaní trhov.	
103			99	Udeľovať právo na trhy a súhlas na zrieknutie sa trhov.	
104			149. ods. 1, 2	Vydávať skúšobné poriadky pre skúšky tovarišstiev.	
105			152, 153	Zriaďovanie a slučovanie spoloč- stiev, zrušovať alebo meniť slučenie.	
106			154	Rozhodovať o rozdelení majetku rozdeleného spoločenstva.	
107			159. ods. 3	Pretvorenie živnostenských korporá- cií a spolkov, zriadených podľa zák. čl. XVII/1884.	

B č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na mi isterstvo
		predpisu	§ (čl.)		
108	živnostens- kých	zák. č. 259/1924 Sb. z. a n.	162, ods. 4	Schvaľovať prijímacie poplatky a učňovské poplatky za prípravu a vyučenie a prípadne ich snižovať.	hospodárstva
109			184, ods. 2	Schvaľovať stanovky o vedení sprostredkovania práce.	
110			211, ods. 1, 3	Schvaľovať stanovky živnostenských spoločenstiev a inštitúcií a ústavov, príslušených k spoločnostiam.	
111		zák. č. 223/1933 Sb. z. a n.	I.	Určovať obvody odborných spoloč- stiev (§ 152, ods. 3 ž. z.).	
112			II.	Povoľovať: 1. utvorenie sa samostatných od- borných spoločstiev (§ 155, ods. 1, písm. a) ž. z., 2. vylúčenie členov niektorých dru- hových živností alebo príbuzných druhových živností z doterajšieho spoločenstva a zriadenie ich ako samostatné spoločstvá alebo ich príslušenstvo k niektorému inému už zriadenému spoločstvu (§ 155, ods. 1, písm. b) ž. z.), 3. slúčenie viac spoločstiev prí- buzných živností v jedno, ak sa dohodnú spoločne (§ 155, ods. 1 písm. c) ž. z.) a robíť z úradnej moci potrebné zmeny stanov prí- slušných spoločstiev.	
113			II.	Nariaďovať z úradnej moci zmenu spoločenskej príslušnosti (§ 155, ods. 1, písm. d) ž. z.).	
114			III.	Rozhodovať o usporiadaní majetko- vých pomerov a o rozdelení majetku medzi spoločstvami (§ 155/a, písm. a) ž. z.).	

B. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
115	živnostens- kých	zák. č. 223/1933 Sb. z. a n.	IV.	Preskúmať, upravovať smluvy živno- stenských spoločností, uzavreté s ich zamestnancami do dňa vyhláse- nia zákona číslo 223/1933 Sb. z. a n. a schvaľovať takéto smluvy, uzavre- té po dni vyhlásenia tohto zákona.	hospodárstva
116		zák. č. 224/1933 Sb. z. a n.	I/2	Nariadiť zriadenie odborného štát- neho sväzu odborných živnosten- ských spoločností (§ 218, ods. 2, ž. z.).	
117			III/1	Schvaľovať stanovy a zmeny stanov sväzov a ich vedľajších ústavov.	
118			III/3	Preskúmať a upravovať smluvy, uza- reté medzi sväzmi a ich zamestnan- cami.	
119			V/1	Nariadiť rozpustenie sväzu pre ne- zákonnosť alebo trvale nedostatočný rozvoj činnosti.	
120		zák. č. 259/1924 Sb. z. a n.	224. ods. 4	Prijímať zprávy sväzov počiatkom administratívneho roku.	
121		vlád. nar. č. 103/1925 Sb. z. a n.	12	Prijímať žiadosti o pripustenie na skúšku staviteľskú.	
122			13, ods. 1, 2	Pripustenie na skúšku a výnimočné pripustenie na skúšku, keď kandi- dát nemá vysvedčenia, požadovanébo v § 12, pism. b); menovanie pred- sedu a členov komisie pre predbež- né skúšky.	
123			10, 24	Menovanie predsedu, členov a ná- hradníkov komisie pre staviteľské skúšky a komisie pre skúšky murár- skych, kamenárskych a tesárskych majstrov.	

B. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na ministerstvo
		predpisu	§ (čl.)		
124	živnostenských	vl. nar. č. 103/1925 Sb. z. a n.	25, ods. 1, 2	Prijímanie žiadostí o pripustenie na skúšku na murárskych, kamenárskych a tesárskych majstrov, rozhodovanie o týchto žiadostiach.	hospodárstva
125		zák. č. 251/1933 v znení vl. nar. č. 346/1938 Sb. z. a nar.	1, ods. 1	Povoľovať zriaďovanie obchodov s jednotnými cenami.	
126		zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.	53, ods. 3	Schvaľovanie usnesení živnostenských spoločenstiev podľa § 160, ods. 3, písm. l) ž. z.).	
127		vyhl. č. 28/1926 Sb. z. a n.	hlava B., ods. 5, 8, 17	Menovanie skúšobnej komisie pre podkováčske skúšky bez navštevovania kurzu, prijímanie žiadostí o pripustenie na skúšku, uschovanie zápisnice o skúškach.	
128		zák. č. 160/1936 Sb. z. a n., vl. nar. č. 176/1936 Sb. z. a n.	—	Celá pôsobnosť vo veci koncesovanej živnosti hubenia škodlivého živočíšstva kyanovodíkom, ethylenoxydom a chlorpikrinom.	
129		zák. č. 259/1924 Sb. z. a n.	239, ods. 2	Udeľovať koncesie pre záloženskú živnosť (§ 22, pol. 13), informačné kancelárie (§ 22, pol. 24), cestovné kancelárie (§ 22, pol. 28), telegrafné agentúry (§ 22, pol. 30), súkromné detektívne podniky (§ 22, pol. 31), živnostenskú výrobu zápalného tovaru (§ 22, pol. 33), živnostenské spracovanie nalty, atď. (§ 22, pol. 34), vzduchoplavbu (§ 22, pol. 36) a tie podniky pre periodickú dopravu osôb, ktoré sa vzťahujú na niekoľko okresov tej istej župy.	
130	železničných	nar. č. 4973/1868 K. K. M.	I	Všetka pôvodná pôsobnosť ministerstva.	dopravy a verejných prác
131	letecká	zák. č. 172/1925 Sb. z. a n.	46, ods. 3	Povolenie na letecké produkcie.	
132	cien elektriny	vl. nar. č. 48/1935 Sb. z. a n.	1, ods. 2 a 3	Upravenie cien elektriny.	

B. č.	Vo veciach	podľa		sa prenáša pôsobnosť krajinského úradu	na mi isterstvo
		predpisu	§ (čl.)		
133	skúšok strojvodičov	nar. min. pre Slov. č. 15/ 1922 Ú. N.	—	Skúšky rušňovodičov na železničiach, neslúžiacich verejnej doprave, a skúšky lodných strojníkov.	dopravy a verej- ných prác
134	motorových vozidiel	zák. č. 81/1935 Sb. z. a n.	6, ods. 3	Rozhodovanie o spôsobilosti moto- rového vozidla alebo typu motoro- vého vozidla a zriadenie skúšobnej komisie na ten cieľ.	
135		vl. nar. č. 203/1935 Sb. z. a n.	19, ods. 1		
			14, ods. 1	Skúška motorových pluhov a trak- torov podľa posudku skúšobného komisára.	
136		vl. nar. č. 81/1935 Sb. z. a n.	12, ods. 1	Ustanovenie skúšobného komisára pre skúšky riadičov motorových vozidiel.	

Príloha C.

Soznam

vecí, ktoré sa podľa § 15, odseku 1 z pôsobnosti okresného úradu presunujú
do pôsobnosti obecných a obvodných notariátov.

B. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (bod)	Predmet pôsobnosti	Poznámka
1	ministerstva vnútra	matričných	nar. č. 80.000/1906 BM.	11	Složenie prísahy alebo slubu námesných matrikárov.	
2			nar. min. a plnou mocou č. 7653/1919 prez. č. 27/1920 Ú. N.	11	Prijímanie zápisnic o uzavretí manželstva pred duchovným správcom priamo od duchovného správcu a rozhodovať o matrikovaní manželstva na základe týchto zápisnic.	
3		manželských	zák. č. 320/1919 Sb. z. a n.	7	Skrátenie lehoty ohlášok a oslobodenie od dvoch ohlášok a úplné ich odpustenie, nakoľko je blízke nebezpečenstvo smrti.	Ak snúbenci bývajú v obv. dvoch matrikárov, príslušný je ten, u ktorého bola žiadosť prv podaná
4		čítania ľudu	vl. nar. č. 86/1930 Sb. z. a n.	5, ods. 1	Menovanie čítacích komisií.	
5		občianskych legitímácií	vl. nar. č. 481/1919	3	Vydávanie občianskych legitímácií.	
6		služebných knížiek	zák. č. l. XIII/1876	70	Vystavovanie služebných knížiek pre zamestnancov v domácnosti.	
7		pohraničného styku	medzinárodné úmluvy	—	Vydávanie legitímácií pre malý pohraničný styk.	Toho času čl. IV., ods. 4, vyhl. č. 53/1938 Sb. z. a n. a čl. XV., ods. 5 vyhl. č. 274/1925 Sb. z. a n.
8		liečebného fondu	výnos m. vn. č. 5100/1255, 7. oddel. 1938	—	Potvrdzovanie poukázok penzistom.	
9		potulných cigánov	zák. č. 117/1927, vl. nar. č. 68/1928 Sb. z. a n.	4 zák., 3, 4, 5 vl. nar.	Vystavovanie, odňatie cigánskych legitímácií, zmeny zápisov v nich.	

B. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (bod)	Predmet pôsobnosti	Poznámka
10	ministerstva vnútra	potulných Cigánov	zák. č. 117/1927, vl. nar. č. 68/1928 Sb. z. a n.	5. zák., 6, 7 vl. nar.	Vystavovanie, odňatie kočovnických listov, zmena zápisov v nich, udeľovanie povolení na kočovanie.	
11		produkcii	nar. č. 64.573/1901 B. M.	2	Udeľovanie policajno-vrchnostenských povolení pre tuzemcov na produkcie, uvedené v § 1 nar.	Len mimo sídiel okresných úradov
12		záverečnej hodiny	v rámci živnostensko-policajnej úpravy, vydannej podľa § 70, ods. 2, zák. č. 259/924 Sb. z. a n.	—	Predlžovanie záverečnej hodiny pre živnosti hostinské a výčapnícke.	a len v obciach do 5000 obyvateľov
13		požiarnej polície	nar. kraj. úradu č. 50.000/933, č. 138/933 Kraj. vest.	101, ods. 2, 3.	Potvrdzovanie vysvedčení o nevine a vedenie soznamu o vydaných takýchto vysvedčeniach.	
14		kinematografiov	nar. min. pre Slov. č. 174/919 U. N.	30	Policajný dozor nad predstaveniami kinematografiev.	Len mimo sídiel okresných úradov
15		nemocničných	nar. č. 35.000/1902 v znení nar. č. 140.000/1907 B. M.	§ 43, ods. 2	V prípade nedobrateľnosti ošetrovacích trov predkladanie „Upovedomenia“ priamo nemocnici.	Potvrdzovanie všetkých ovedectiev o prislúšnosti a majetkových pomeroch ošetrovaného a na platenie povinných príbuzných
16				§ 59, ods. 8	Povoľovanie odkladov na platenie liečebného do 1 roka.	
17				§ 59, ods. 13	Zodpovednosť za evidenciu platobných termínov a za exekúciu v daných termínoch.	
18		exekučných	vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n.	druhá časť	Politická exekúcia na hnuteľnosti, keď pohľadávka nepresahuje 500 Kč, v ostatných prípadoch len zabavenie a dražba.	Vo veciach cirkevných a cirkeвно-školských len na zvlášťne nariadenie ubytovania úradu.

B. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (bod)	Predmet pôsobnosti	Poznámka
19	ministerstva vnútra	stavebných	príslušné stavebné štatúty	—	Mimo sídiel okresných úradov, inak len v obciach do 1000 obyvateľov vydávanie užívacích a obývacích povolení na stavby, nepresahujúce spôsobilosť murárskeho majstra, nakoľko na tieto stavby nie je predpísané živnostensko-právne alebo iné povolenie vyššieho úradu.	
20	ministerstva financií	oslobodení od dane domovej	zák. č. 76/1927, vl. nar. č. 175/1927 Sb. z. a n.	137, ods. 2, zák., k § 137; ods. 1, č. 4 a ods. 2 vl. nar.	Potvrdzovanie miestopisu na úradnom formulári a výkazu výmery podlahových plôch k žiadosti o dočasné oslobodenie od dane domovej.	
21	ministerstva pravosúdia	chudobných	nar. č. 72.500/1914 L. M.	12, ods. 2—4	Potvrdzovanie svedectiev o udelení práva chudoby v súdnom pokračovaní.	
22	ministerstva hospodárstva	poľnohospodárskej polície	zák. čl. XII/1894, nar. č. 48.000/1894 F. M.	78	Složenie prisahy poľných a viničných hájnikov, spisanie zápisnice, vystavenie vysvedčenia o prisahе, vedenie evidencie o poľných a viničných hájnikoch.	
23		lesných	zák. čl. XXXI/1879	38, 39	Složenie prisahy lesných hájnikov, vystavenie vysvedčenia o tom, evidencia o složených prisahách.	
24		rybárstva	zák. čl. XIX/1888, nar. 5000/1889 FIK, v znení nar. č. 8764/1903 F. M. a nar. č. 99.371/1903 B. M.	8 zák., 7, 13 nar.	Vystavenie potvrdenia na vydanie rybárskych lístkov, vedenie evidencie o týchto potvrdeniach.	
25		zverozdravotníckych	nar. č. 40.000/1888 FIK.	29	Prijatie oznámenia o strate dobytčieho pasu, opatrenie na vyhlásenie straty a vydanie druhopisu strateného pasu.	
26		živnostenských	zákon č. 259/1924 Sb. z. a n.	28, ods. 1	Vydávanie licencií s prípadu na prípad na výkon hostinskej a výtapnickej živnosti, mimo stálej miestnosti.	len mimo sídiel okresných úradov.

B. č.	V obore štátnej správy	Vo veciach	Predpis	§ (bod)	Predmet pôsobnosti	Poznámka
27	ministerstva hospodárstva	podomového obchodu	zák. č. 87/1926 Sb. z. a n.	27, ods. 4, 6	Vidovanie knížiek podomových.	
28	ministerstva národnej obrany	evidenčných koní	zák. č. 217/1924 Sb. z. a n.	20, ods. 10	Prijatie oznámenia o predaji evidenčného koňa a hlásenie veliteľstvu evidencie koní.	
29				24, ods. 4	Prijatie „mesačného výkazu o zmenách evidenčných koní“, predkladanie tohoto výkazu alebo negatívnych zpráv veliteľstvu evidencie koní.	
30				24, ods. 6	Prijatie evidenčného listu od colného úradu a jeho zaslanie veliteľstvu evidencie koní.	
31		vojenského ubytovania	nar. č. 4275/1679 H. M.	k § 12 zák. čl. XXXVI/1879	Rozhodovanie o požadovaní vojenského ubytovania.	
32				k § 9 zák. čl. XXXVI/1879	Uloženie odpisu výkazu ubytovacieho priestoru.	
33				k § 42 zák. čl. XXXVI/1879	Prijímanie dát o požadovanom ubytovaní a oznámenie ich obciam.	

Príloha D.

Soznam

vecí, ktoré sa podľa § 13, odseku 5 z pôsobnosti krajiného výboru presunujú do pôsobnosti ministerstva vnútra.

Bež. čís.	V obecných veciach	Predpis	§ (čl.)	Prenáša sa vec do pôsobnosti ministerstva vnútra.
1	rozpočtových	zák. č. 77/1927 Sb. z. a n. v znení vyhlášky č. 122/1935 Sb. z. a n.	8	Vydávanie predpisov upravujúcich spôsob a postup rozpočtových prác (rozpočtový regulatív).
2			11, bod 1, 2, 3, 5 a 7	Spravovanie prídeltov podľa § 10, ods. 2 a 3.
3	schvaľovania pôžičiek		20, bod a, písm. a, b, c	Schvaľovanie pôžičiek, kde následkom úpravy dlhov prevzal pomocný fond zúčtenie a umorenie, alebo prevzal sám dlh podľa § 8, bodu 1, čl. III. zák. č. 69/935 Sb. z. a n. a kde krajina bola zafaržená zárukou za obec.
4	Pomocného fondu	zák. č. 69/1935 Sb. z. a n.	čl. III, § 3, ods. 2.	Rozhodovanie o použití súm nevyčerpaných na úpravu dlhov pre ciele uvedené v čl. I, č. 12 zák. (Podpory zo zbytkov pomocného fondu).
5			čl. III, § 6, bod 1—3	Prijímanie žiadostí na úpravu dlhov obcí a rozhodovanie o nich.
6			čl. III, § 7, bod 1—2.	Opatrenia prislúchajúce predtým krajinému výboru ohľadom pomocného fondu.
7			čl. III, § 9, bod 2	Prijímanie zprávy kuratoria pomocného fondu o úprave dlhu atď.
8			čl. III, § 9, bod 3	Právo uložiť sväzku územnej samosprávy prispievať pomocnému fondu na úhradu platov dlhovej služby.
9	revizných	zák. čís. 329/1921	18	Právo revidovať hociktorú obec.
		zák. čís. 69/1935 Sb. z. a n.	čl. II., § 1	

191.**Vládne nariadenie
zo dňa 2. augusta 1939**

o spracovaní niektorých tuzemských olejnatých semien pri výrobe umelých jedlých tukov v roku 1939.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky nariaďuje:

§ 1.

(¹) Výrobcovia umelých jedlých tukov sú povinní z celkového množstva tuzemskej ozimnej repky a tuzemského sojového bôbu, určeného podľa ustanovenia tohto nariadenia pre výrobu umelých jedlých tukov (§ 3), prevziať v roku 1939 pri cenách a podmienkach týmto nariadením určených toľko každej z uvedených plodín k spracovaniu na umelé jedlé tuky (§ 1 vl. nar. zo dňa 30. marca 1939, č. 54 Sl. z., o niektorých opatreniach, týkajúcich sa výroby a predaja umelých jedlých tukov), koľko zodpovedá v tomto roku podielu každého výrobcu na výrobe umelých jedlých tukov pre tuzemskú spotrebu (§ 4 vl. nar. zo dňa 30. marca 1939, č. 54 Sl. z.).

(²) Výrobcovia umelých jedlých tukov nesmú ozimnú repku a sojový bôb, prevzaté podľa ustanovenia predchádzajúceho odseku, znova uvádzať do predaja a musia ich spracovať najneskôr do 31. júla 1940. Výrobcovia umelých jedlých tukov oznámia do 15. augusta 1939 ministerstvu hospodárstva, ktoré olejárne vykúpia za nich ozimnú repku, a do 1. decembra 1939, ktoré olejárne vykúpia za nich sojový bôb. Ministerstvo hospodárstva vezme však na vedomie hlásenú zmenu alebo zúčtovanie medzi jednotlivými výrobcami umelých jedlých tukov, ak sa nezmení množstvo ozimnej repky a sojového bôbu, na týchto jednotlivých výrobcov pripadajúce (§ 3, ods. 2). Také hlásenie môže byť učinené tiež organizáciou výrobcov umelých jedlých tukov, ak by zámena alebo zúčtovanie bolo vykonané za jej súčinnosti.

§ 2.

(¹) Každý pestovateľ, ktorý chce ponúknuť pod podmienkami týmto nariadením určenými ozimnú repku a sojový bôb ku spracovaniu na umelé jedlé tuky, oznámi do 31. augusta 1939 žatevnú plochu a záväzne ponúkané množstvo semena ozimnej repky a soje Sväzu hospodárskych družstiev a verejných obilných skladísk v Bratislave. Odpis hlásenia žatevnej plochy a záväzne ponúkaných množstiev uvedeníh olejnatých semien odovzdá pestovateľ dvojmo obecnému úradu. Obecný úrad zašle odpisy hlásenia z celej obce dvojmo ministerstvu hospodárstva, a to najneskôr do 15. septembra 1939 o ozimnej repke a do 5. decembra 1939 o sojovom bôbe.

(²) Hlásenia a ich odpisy musia byť overené dvoma dôveryhodnými osobami, ktoré tým poverí starosta obce a ktoré overením potvrdia správnosť údajov hlásenia.

(³) Sväz hospodárskych družstiev a verejných obilných skladísk v Bratislave zašle dvojmo ministerstvu hospodárstva do 31. augusta 1939, nakoľko ide o ozimnú repku, a do 10. decembra 1939, nakoľko ide o sojový bôb, soznamy pestovateľov s udaním ohlásenej žatevnej plochy a ponúkaného množstva ozimnej repky alebo sojového bôbu.

(⁴) Sväz hospodárskych družstiev a verejných obilných skladísk v Bratislave je povinný prijímať a prejednávať i hlásenia pestovateľov nečlenov.

§ 3.

(¹) V roku 1939 prevezmú výrobcovia umelých jedlých tukov k spracovaniu na umelé jedlé tuky najviac 9.700 q ozimnej repky a 700 q sojového bôbu z úrody v roku 1939.

(²) Ministerstvo hospodárstva upovedomí výrobcov, koľko sú povinní prevziať ozimnej repky a sojového bôbu na každých 100 kg im priznaného výrobného množstva umelých jedlých tukov pri cenách a podmienkach týmto nariadením stanovených vyhláškou v „Úradných novinách“.

(^o) Za množstvá odobrané na splnenie povinnosti podľa odseku 2 považujú sa len tie, ktoré budú doložené dokladmi podľa § 4.

§ 4.

(¹) Sváz hospodárskych družstiev a verejných obilných skladišť v Bratislave vydá pestovateľom, ktorí ohlásili žatevnú plochu a ponúkané množstvo olejnatých semien, trojmo osvedčenie o množstve ozimnej repky alebo sojového bôbu, ktoré títo vzhľadom na svoju príblášku smú dodať k spracovaniu na umelé jedlé tuky. Na tomto osvedčení bude zároveň potvrdený tuzemský pôvod semien.

(²) Ak predá pestovateľ prihlásené množstvo olejnatých semien jednému odberateľovi, vydá mu jedno vyhotovenie osvedčenia, druhé vyhotovenie zašle Sväzu hospodárskych družstiev a verejných obilných skladišť v Bratislave. Ak predáva niekoľkým odberateľom, vráti osvedčenie Sväzu hospodárskych družstiev a verejných obilných skladišť v Bratislave, ktorý mu vydá na predané množstvo dielčie osvedčenie a vráti mu osvedčenie s poznamenaním odpredaného množstva. Dielčie osvedčenie odovzdá pestovateľ odberateľovi.

(³) Každý, kto nie súc pestovateľom, ďalej predá ozimnú repku alebo sojový bôb tuzemského pôvodu, určené k spracovaniu na umelé jedlé tuky, vydá nadobúdateľovi potvrdenie o tom, že ide o ozimnú repku alebo sojový bôb tuzemského pôvodu, s udaním váhy a vyznačením mena a bydliska kupujúceho i predávajúceho a pestovateľa a s odvolaním sa na osvedčenie, ktoré o semenách bolo vydané.

(⁴) Výrobcovia umelých jedlých tukov sú povinní okrem osvedčenia alebo potvrdenia dozorcím orgánom sa vykázat tiež nákladným listom alebo inou listinou verejného dopravného podniku o prevzatej ozimnej repke a sojového bôbu tuzemského pôvodu. Množstvo dopravené inak než verejným dopravným postriedkom potvrdí obecný úrad miesta dodania.

(⁵) Predpísané doklady treba uchovávať za tri roky.

(⁶) Vzorce osvedčenia (ods. 1), dielčieho osvedčenia (ods. 2) a potvrdenia (ods. 3) budú vyhlásené ministerstvom hospodárstva v „Úradných novinách“.

§ 5.

(¹) Výrobcovia umelých jedlých tukov zaplatia:

I. jednak pestovateľovi pri priamom nákupe

a) za ozimnú repku za 100 kg čistej váhy, daň z obratu v to počítajúc, franko vagón v nakladacej stanici a pri podmienkach uvedených v pripojenom vzore A,

aa) mimo obvodu obchodnej a priemyselnej komory v Prešove, pri nákupe v dobe:

od 15. júla do 15. augusta 1939 Ks 209.—

od 16. augusta do 15. septembra 1939 Ks 214.—

od 16. septembra do 15. októbra 1939 Ks 219.—

po 16. októbri 1939 Ks 224.—

bb) v obvode obchodnej a priemyselnej komory v Prešove, pri nákupe v dobe:

od 15. júla do 15. augusta 1939 Ks 207.—

od 16. augusta do 15. septembra 1939 Ks 212.—

od 16. septembra do 15. októbra 1939 Ks 217.—

po 16. októbri 1939 Ks 222.—

b) za sojový bôb za 100 kg čistej váhy, daň z obratu v to počítajúc, franko parita stanica Trnava 195.— Ks pri podmienkach uvedených v pripojenom vzore B;

II. jednak Sväzu hospodárskych družstiev a verejných obilných skladišť v Bratislave

slave k úhrade jeho výdavkov spojených s vykonávaním úloh podľa tohto nariadenia 1½% zo zaplatenej ceny za všetku nakúpenú ozimnú repku a sojový bôb, a to do 30 dní po vykonanom nákupe.

(¹) Ak je dodávateľom ozimnej repky alebo sojového bôbu niekto iný než pestovateľ, platia ceny uvedené v odseku 1, bod I. ako ceny najvyššie.

(²) Cena rozumie sa za dodávku od 50 q vyššie. Rozdiel v dovoznom pri zásielkach menších než 50 q hradí predávajúci.

(³) Výrobcovia umelých jedlých tukov sú povinní k spracovaniu na umelé jedlé tuky prevziať od 15. júla do 30. septembra 1939 najmenej 80% na nich pripadajúceho množstva tuzemskej ozimnej repky, zbytok do 30. októbra 1939; sojový bôb prevezmú v dobe od 1. novembra 1939 do 31. januára 1940. Za prevzaté pokladajú sa tiež množstvá síce zaplatené, avšak predbežne uskladnené u dodávateľa s jeho súhlasom.

L

§ 6.

(¹) Výrobcovia umelých jedlých tukov sú povinní hlásiť ministerstvu hospodárstva štrnásťdenne v obdobiach uvedených v § 5, ods. 4, od ktorých dodávateľov a aké množstvá ozimnej repky a sojového bôbu vykúpili.

(²) Olejárne, poverené výrobcami umelých jedlých tukov výkupom ozimnej repky (sojového bôbu), sú povinné oznámiť ministerstvu hospodárstva do 31. augusta 1939 (do 1. januára 1940), od ktorých pestovateľov, v soznamoch § 2, ods. 3 uvedených, odoberú, po prípade odobraly ozimnú repku (sojový bôb).

§ 7.

Pestovatelia ozimnej repky a sojového bôbu sú povinní odobrať pre vlastnú potrebu repkové, poľažne sojové pokrutiny tuzemského pôvodu v množstve, zodpovedajúcom ich dodávke týchto olejnatých semien v roku 1939 k spracovaniu na umelé jedlé tuky.

§ 8.

(¹) U ministerstva hospodárstva zriaďuje sa komisia, skladajúca sa zo štyroch zástupcov (náhradníkov) výrobcov umelých jedlých tukov, vysielaných pomerne podľa výrobného množstva jednotlivými organizáciami výrobcov a z rovnakého počtu zástupcov (náhradníkov) pestovateľov ozimnej repky a sojového bôbu, menovaných ministerstvom hospodárstva.

(²) Komisii prislúcha:

a) dohodnúť sa o druhoch a množstve olejnatých semien, ktoré budú podľa vládneho nariadenia, ktoré bude o tom vydané, najvyššie prevzaté k spracovaniu na umelé jedlé tuky zo žatvy v roku 1940, ďalej cenu semien, ďalšie podmienky odberné, ako i ceny, množstvo a podmienky odberu pokrutín pestovateľmi olejnatých semien;

b) na dožiadanie alebo z vlastného podnetu konať a podávať dobrozdania a námietky o otázkach, týkajúcich sa prevádzania § 7 vládneho nariadenia zo dňa 30. marca 1939, č. 54 Sl. z., nakoľko ide o spracovanie olejnatých semien pri výrobe umelých jedlých tukov.

(³) Ku schôdzam komisie treba zvať i po jednom zástupcovi olejární, vysielanom organizáciou týchto výrobcov, obchodných a priemyselných komôr, Ústredného združenia slovenského priemyslu v Bratislave, Obilnej spoločnosti pre Slovensko a dvoch zástupcov Zemedelskej rady pre Slovensko; týmto zástupcom prislúcha poradný hlas.

(⁴) Schôdze svoláva ministerstvo hospodárstva, ktorého zástupca riadi rokovanie v komisii. Ku každej schôdzi komisie má byť zvaný tiež zástupca ministerstva vnútra a ministerstva národnej obrany. Schôdza musí byť svolaná, ak žiada o to niektoré z týchto ministerstiev.

(*) Funkcie v komisii sú čestné. Roko-
vací poriadok schvaľuje ministerstvo ho-
spodárstva.

§ 9.

Ak dôjde zavčasu pred osevom v leho-
te určenej ministerstvom hospodárstva v
komisii k dohode medzi zástupcami pesto-
vateľov olejnatých semien a zástupcami
výrobcov umelých jedlých tukov o odbere
semien a pokrutín (§ 8, ods. 2, písm. a),
vyhlási ministerstvo hospodárstva túto do-
hodu v „Úradných novinách“ po predchá-
dzajúcom vypočutí Obilnej spoločnosti pre
Slovensko. Ak nedôjde takto k dohode,
alebo ak sa vyjadrí proti ujednanej doho-
de ohľadom odberu pokrutín Obilná spo-
ločnosť pre Slovensko, alebo ak požiada
o to písomne u ministerstva hospodárstva
do 7 dní od dňa vyhlásenia dohody aspoň
20% výrobcov umelých jedlých tukov, po-
čítajúc podľa výrobných oprávnení, roz-
hodne vo veci ministerstvo hospodárstva
v dohode s ministerstvom vnútra a svoje
rozhodnutie vyhlási v „Úradných novi-
nách“.

§ 10.

(*) Dozor na dodržiavanie ustanovení
tohto nariadenia vykonávajú orgány, ktoré
sú alebo budú poverené dozorom nad za-
chovávaním ustanovení vládneho nariade-
nia zo dňa 30. marca 1939, č. 54 Sl. z.

(*) Sväz hospodárskych družstiev a ve-
rejných obilných skladišť v Bratislave, na-

koľko ide o plnenie úloh týmto nariadením
mu sverených, podlieha dozoru, ktorý vy-
konáva ministerstvo hospodárstva.

§ 11.

Kto prestúpi ustanovenia tohto naria-
denia, bude potrestaný — ak nejde o čin
trestný súdne — prvostupňovým politic-
kým úradom pre priestupok peňažným trestom
do 50.000 Ks alebo zavretím do šiestich
mesiacov, ako i — ak ide o priestupok
spáchaný pri výkone živnosti — stratou
živnostenského oprávnenia. Pre prípad ne-
dobytnosti peňažného trestu nech je ulo-
žený náhradný trest zavretia do šiestich
mesiacov. Tieto tresty môžu byť uložené
aj súčasne; v tom prípade nesmie však
trest na slobode spolu s náhradným tre-
stom za nedobytný peňažný trest činiť viac
než šesť mesiacov.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti
dňom vyhlásenia; vykoná ho minister ho-
spodárstva v dohode so zúčastnenými mi-
nistrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Vzor A

podmienok, ktoré treba pojať do ujednania o predaji a kúpe tuzemskej ozimnej repky (k § 5, ods. 1, bod I., lit. a) vládneho nariadenia zo dňa 2. augusta 1939, č. 191 Sl. z.)

1. Predaj a kúpa sa deje na základe týchto podmienok, inak podľa zvyklostí plodínovej burzy v Bratislave, s podrobením sa rozhodčímu súdu tejto burzy.

2. Ak chce predávajúci dodávať semenozimnej repky vo vlastných, zadarmo požičiavateľných vreciach, oznámi kupujúcemu, že zásielka je k odoslaniu prichystaná. Kupujúci je povinný dať predávajúcemu príkaz do 15 dní po obdržaní oznámenia.

Ak nechce predávajúci požičať svoje vrecia, je kupujúci povinný dodať potrebné prázdne vrecia franko stanica nakladacia podľa príkazu predávajúceho do 15 dní po udelení príkazu.

Ak kupujúci potrebné vrecia nezašle do 15 dní po udelení príkazu, má predávajúci právo odoslať repku vo vlastných vreciach, ktoré kupujúci je povinný vrátiť v 8 dňoch po dôjdení tovaru franko nakladacia stanica. Ak nevráti kupujúci vrecia včas, zaplatí požičovné podľa zvyklostí plodínovej burzy v Bratislave.

Predávajúci je povinný odoslať repku najneskôr do 10 dní po prijatí vriec.

3. Kúpna cena je splatná za hotové bez srážky po prevzatí tovaru a predložení účtu.

4. Dodané semeno smie byť jedine repka ozimná, tuzemská, musí byť zdravá, su-

chá, čistá, bez pliesne, nezapáchajúca a nesmie mať viac ako 3% cudzích prísad (iného semena, hlinky a pod.). Ak by bolo zistené, že hodnota semena je nižšia, avšak nie viac ako 8%, pretože nie je celkom zdravé, suché, čisté, alebo nie viac ako 5% z dôvodov iných, je kupujúci povinný tovar prevziať so sľavou, zodpovedajúcou nižšej hodnote. Ak je znehodnotenie vyššie ako 8%, pokiaľ 5%, má kupujúci právo tovar buď prevziať so zodpovedajúcou sľavou alebo jeho prevzatie odmietnuť. Ak ho odmietne, má kupujúci právo postupovať podľa príslušných ustanovení zvyklostí plodínovej burzy v Bratislave. Výdavky spojené s prípadným rozborom nesie strana, ktorá stanoveným podmienkam nevyhovela.

5. Preberanie tovaru deje sa v mieste vykladania, podľa úradne zistenej váhy v mieste, kde tovar bol odovzdaný k doprave.

6. Pri zásielkach menších než 5.000 kg hradí rozdiel vo výške dovozného predávajúci.

7. Dodávka musí byť doložená dokladmi podľa § 4 vládneho nariadenia z 2. augusta 1939, č. 191 Sl. z.

Vzor B

podmienok, ktoré treba pojať do ujednania o predaji a kúpe tuzemského sojového bôbu (k § 5, ods. 1, bod I., lit. b) vládneho nariadenia zo dňa 2. augusta 1939, č. 191 Sl. z.)

1. Predaj a kúpa sa deje na základe týchto podmienok, inak podľa zvyklosti plodínovej burzy v Bratislave s podrobením sa rozhodčímu súdu tejto burzy.

2. Ak chce predávajúci dodávať sojový bôb vo vlastných, zadarmo požičiavaných vreciach, oznámi kupujúcemu, že zásielka je k odoslaniu prichystaná. Kupujúci je povinný dať predávajúcemu príkaz do 10 dní po obdržaní oznámenia.

Ak nechce predávajúci požičať svoje vrecia, je kupujúci povinný dodať potrebné prázdne vrecia franko stanica nakladacia podľa príkazu predávajúceho do 10 dní po udelení príkazu.

Ak kupujúci potrebné vrecia nezašle do 10 dní po udelení príkazu, má predávajúci právo odoslať tovar voľne ložený.

Predávajúci je povinný odoslať sojový bôb najneskoršie do 10 dní po prijatí vrec.

3. Kúpna cena je splatná za hotové bez sračky po prevzatí tovaru a predložení účtu.

4. Akostným základom je sojový bôb žltý s olejnatosťou najmenej 17%.

Dodaný sojový bôb musí byť tuzemského pôvodu, farby žltej alebo zelenej (nie čiernej alebo hnedej), zralý, zdravý, suchý, nezapáchajúci a nie umele sušený. Nesmie obsahovať viac ako 3% cudzích prísad (iných semien, sojových semien nevyvinu-

tých, scvrklých a minerálnych alebo organických nečistôt) a nesmie ďalej obsahovať viac ako 10% zlomkov sojového bôbu. Ak by činil obsah zlomkov menej ako 20%, alebo ak je hodnota z iného dôvodu nižšia, avšak nie viac ako 8%, má kupujúci voľbu buď tovar odmietnuť, alebo ho s náhradou nižšej ceny, stanovenej plodínovou burzou v Bratislave, prevziať. Ak kupujúci odmietne tovar, ktorý nevyhovuje podmienkam, má právo postupovať podľa príslušných ustanovení, pokiaľ zvyklosti plodínovej burzy v Bratislave.

Pre určenie olejnatosti, čistoty a obsahu zlomkov sojových semien je smerodajný rozbor Štátneho výskumného ústavu poľnohospodárskeho v Bratislave. Výdavky spojené s rozborom platí strana, ktorá smluvným podmienkam nevyhovela.

5. Preberanie tovaru sa deje v mieste vykladania podľa úradne zistenej váhy v mieste, kde tovar bol odovzdaný k doprave.

6. Pri zásielkach menších než 5.000 kg hradí rozdiel vo výške dovozného predávajúci.

7. Dodávka musí byť doložená dokladmi podľa § 4 vládneho nariadenia z 2. augusta 1939, č. 191 Sl. z.

192.**Vyhláška
ministerstva financií
zo dňa 29. júla 1939**

**o colných prirážkach k colným sadzbám
na niektoré druhy obilia.**

Ministerstvo financií podľa § 3 vládneho nariadenia zo dňa 11. júla 1939, č. 167 Sl. z., o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia, s účinnosťou odo dňa 10. augusta 1939, vyhlasuje:

§ 1.

(¹) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar sadz. č. 23 (pšenica, tenke!), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I. § 2 vládneho nariadenia zo dňa 10. júna 1933, č. 96 Sb. z. a n. o úprave colného sadzobníka, k sadz. č. 23 až 26, upravuje sa na 23.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(²) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar sadz. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I. §§ 1 a 2 a v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia zo dňa 10. júna 1933, č. 96 Sb. z. a n., k sadz. č. 24 až 26 a k sadz. č. 23 až 26 sa upravujú takto:

Pre tovar sadz. čísla:	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy:
24. Raž	30.— Ks
25. Jačmeň	17.— Ks
26. Ovos	21.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené vládny nariadením zo dňa 2. marca 1939, č. 48 Sb. z. a n., o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia, sa zároveň zrušujú.

Minister financií:
Dr. Mikuláš Pružinský v. r.

Slovenský zákoník

Čiastka 44.

Vydaná 29. augusta 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (193.—204.) 193, Vládne nariadenie o obmedzení uplatnenia alebo vymáhania požiadavok advokátov-židov. — 194, Vládne nariadenie o dočasnom vylúčení súdneho uplatďovania a vymáhania peňažných záväzkov z niektorých druhov poistení poisťníkmi, bývajúcimi na pripojenom území. — 195, Vládne nariadenie o úprave niektorých výrobných a obytových pomerov domácej výroby ľanu a konôp. — 196, Vládne nariadenie, ktorým sa menia stanovy Obilnej spoločnosti pre Slovensko úč. spol. v Bratislave. — 197, Vládne nariadenie, ktorým sa dopĺňujú vládne nariadenia č. 146 a 147 Sl. z., o súpise poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve cudzozemských štátnych občanov a vo vlastníctve židov. — 198, Vládne nariadenie o vlajke a registre lodí pre vnútrozemskú plavbu. — 199, Vládne nariadenie o organizácii Riaditeľstva pre cestovný ruch. — 200, Vládne nariadenie, ktorým sa dopĺňa vládne nariadenie č. 119 Sl. z. — 201, Vládne nariadenie o prechodnom snížení colných sadzieb na masť. — 202, Vládna vyhláška o spravovaní vecí Najvyššieho správneho súdu. — 203, Vládne nariadenie, o úprave triednej a dobročinnnej loterie. — 204, Vyhláška ministra financií o zrušení cla na dusíkaté vápno.

193.

Vládne nariadenie zo dňa 21. augusta 1939

o obmedzení uplatnenia alebo vymáhania požiadavok advokátov-židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

V spore proti dlžníkovi-nežidovi, pre požiadavku advokáta-žida vzniklú do účinnosti tohto nariadenia, príslušný súd na žiadosť dlžníka na základe voľného uváženia i prípadného záujmu iných osôb ohľadne celej požiadavky alebo jej časti v rozhodnutí určí 6-mesačnú alebo jedno-ročnú lehotu plnenia, pokiaľ určí túto lehotu plnenia na dobu účinnosti tohto nariadenia (397 osp.), ak dlžník spravdepodobní, že vymáhaním požiadavky dlžník alebo jeho rodina, prípadne iná osoba sú ohrození na svojom riadnom živobytí, alebo že vymáhanie požiadavky môže zapríčiniť majetkový úpadok dlžníka.

§ 2

(¹) V exekučnom pokračovaní — v ktoromkoľvek jeho štádiu —, ak ide o požiadavku uvedenú v § 1, príslušný súd na návrh dlžníka-nežida odloží ďalšie exekučné pokračovanie proti dlžníkovi-nežidovi ohľadne celej požiadavky alebo jej časti na základe voľného uváženia i prípadného záujmu iných osôb, na dobu 6-mesačnú alebo jedno-ročnú, pokiaľ na dobu účinnosti tohto nariadenia, ak dlžník spravdepodobní, že vymáhaním požiadavky dlžník alebo jeho rodina, prípadne iná osoba odkázaná výživou prevážne na dlžníka sú ohrození na riadnom živobytí, alebo že vymáhanie požiadavky môže zapríčiniť majetkový úpadok dlžníka.

(²) Návrh tento má byť podaný v prípadoch, ak rozhodnutie o povolení alebo nariadení dražebného úkonu alebo termínu dražby už bolo exekútovi doručené, do 8 dní od účinnosti tohto nariadenia, v ostatných prípadoch do 8 dní od doručenia rozhodnutia, ktorým bol predmetný úkon povolený alebo nariadený.

(³) Ak výkon dražebného úkonu alebo termín dražby spadá do lehoty 8 dní po účinnosti tohto nariadenia, orgán, povere-

ný jej výkonom, je povinný exekúta na možnosť odkladu upozorniť, prípadný návrh, ako aj okolnosť, že dlžník bol poučený, do zápisnice pojať a, ak z obsahu spisov (najmä zápisnice o odhade) pri rokoch dražby vyplýva, že možnosť odkladu nie je vylúčená, môže od výkonu upustiť a spisy na rozhodnutie o návrhu predložiť exekučnému sudcovi.

(¹) Ak v prípade, uvedenom v predšlom odseku, orgán dražbou poverený proti návrhu exekúta na odklad túto dražbu úspešne previedol, súd v prípade, že návrhu vyhovie, účinnosť udelenia prikľepu zruší.

(²) Zaisťovacie exekúcie podľa §§ 223 a 224 exekučného zákona ohľadne požiadavok, spadajúcich pod ustanovenia tohto nariadenia, môžu byť síce s vylúčením uschovania zabavených hnutelností povolené i vykonané, avšak iba na útraty vymáhajúcej strany, ktoré dlžníka nemôžu obťažovať.

§ 3.

Aspoň 14 dní pred uplynutím 6-mesačnej alebo jednoročnej lehoty plnenia alebo 6-mesačného alebo jednoročného odkladu exekučného pokračovania, povoleného podľa predchádzajúcich ustanovení (§ 1 a § 2), môže súd na žiadosť dlžníka predĺžiť lehotu plnenia alebo odklad exekučného pokračovania na dobu účinnosti tohto nariadenia, ak dlžník horeuvedeným spôsobom (§ 1 a § 2) spravdepodobní, že okolnosti, pre ktoré lehota plnenia alebo odklad bol povolený, ďalej trvajú.

§ 4.

Čo do časti požiadavky, ohľadom ktorej súd neuznal dôvodnosť určenia lehoty plnenia podľa § 1 alebo odloženia exekučného pokračovania podľa § 2, môže súd na plnenie zaviazanosti v čiastkach i bez súhlasu veriteľa určiť osobitné lehoty, a to prípadne i bez vyslovenia, že pri zameškaní plnenia niektorej čiastky všetky ešte zostávajúce čiastky stanú sa hneď splatnými.

§ 5.

Z akéhokoľvek uplatnenia alebo vymáhania požiadavky advokáta-žida, ktorá vznikla z právneho zastupovania nežida, príslušný súd nemôže proti dlžníkovi-nežidovi prisúdiť advokátsku odmenu za právne zastúpenie.

§ 6.

(¹) Ustanovenia §§ 1, 2, 3, 4, 5 platia i v takom prípade, ak ide o uplatnenie alebo o vymáhanie požiadavky proti tuzemskému dlžníkovi-nežidovi, ktorú advokát-žid postúpi alebo postúpil veriteľovi-nežidovi — po účinnosti vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z.

§ 7.

Proti rozhodnutiu súdu druhej inštancie podľa predchádzajúcich ustanovení niet ďalšieho opravného prostriedku.

§ 8.

Doba, po ktorú splatnosť požiadavky alebo jej vymáhanie bola podľa tohto vládneho nariadenia odložená, nezapočítava sa do lehoty premlčacej ani do iných lehôt, ktorých zmeškanie má podľa zákona za následok právnú ujmu.

§ 9.

(¹) Pod pojmom advokáta-žida podľa tohto vládneho nariadenia treba rozumieť advokátov, ktorí spadajú pod ustanovenia § 1 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z., a to bez ohľadu na to, či vykonávajú advokátsku prax, ako aj dedičov takých advokátov, ktorí by spadali pod citované ustanovenie.

(²) Pod pojmom dlžníka-nežida treba rozumieť osobu fyzickú alebo právnickú, ktorá má trvalé bydlisko alebo sídlo na území Slovenského štátu a nespadá pod ustanovenie § 1 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl. z. ani pod ustanovenia § 2, ods. 2 až 5 vládneho nariadenia č. 147/1939 Sl. z.

§ 10.

* Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia. Stráca platnosť po uplynutí dvoch rokov, počítaných od vyhlásenia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

194.

**Vládne nariadenie
zo dňa 21. augusta 1939**

o dočasnom vylúčení súdneho uplatňovania a vymáhania peňažných záväzkov z niektorých druhov poistení poisťníkmi, bývajúcimi na území, pripojenom k susedným štátom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Peňažné záväzky z poistení na život alebo rentu, ako aj z poistení proti škodám a úrazu, ujednaných pred dňom 30. apríla 1939, ak je poisťníkom osoba, ktorá uvedeného dňa mala bydlisko na území, pripojenom k susedným štátom, alebo po tomto dni sa ta na trvalo prestahovala, nemožno súdne uplatňovať voči poisťovniam (filiálkam poisťovní), ktoré uvedeného dňa účinkovali na území Slovenskej republiky, kým medzi Slovenskou republikou a štátmi, ku ktorým bolo územie pripojené, nebude ujednaná a nevstúpi v platnosť úmluva o vzájomnom nakladaní so súkromnými poisťovňami a o finančnej úprave uvedených poisťovacích smlúv.

(²) Ustanovenie ods. 1 platí i vtedy, ak ide o uplatnenie alebo vymáhanie cedovného nároku na osobu v tuzemsku, ak u poisťníka alebo u osoby, z poistenia obmyslenej sú splnené predpoklady v ods. 1 uvedené.

§ 2.

Započaté už súdne alebo exekučné postupy na vymáhanie nárokov v predošlom paragrafe označených má sa z úradnej moci prerušiť.

§ 3.

Čas, v ktorom pohľadávky, označené v prvom paragrafe sa nemôžu súdne vymáhať, sa nevpočítava do premlčacej lehoty.

§ 4.

Toto nariadenie nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho mi istri vnútra a pravosúdia v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.

aj za ministra dr. Tuku.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Dr. Fritz v. r. Čatloš v. r.

195.

**Vládne nariadenie
zo dňa 21. augusta 1939**

o úprave niektorých výrobných a odbytových pomerov domácej výroby ľanu a konôp.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Cieľom umožnenia odbytu domácej výroby ľanu a konôp, ako suroviny pre spracovanie mimo domácej výroby, sa zavádza s platnosťou od 1. januára 1939 do 31. decembra 1939 10%-ná srážka zo smluvnej ceny textilného tovaru pri dodávkach v ods. 3 uvedených.

(²) Textilným tovarom sa rozumie tovar, vyrobený z akýchkoľvek textilných surovín bez ohľadu na ich pôvod a zloženie.

(³) Srážky sa vykonávajú pri výplate smluvnej ceny alebo jej časti za dodávky textilného tovaru pre štátne, župné (kra-

jinské), okresné a obecné, pofažne štátom a uvedenými samosprávnymi svázkami spravované úrady, ústavy, podniky, fondy a zariadenia. Srážky uskutočňujú poukazujúce služebné miesta pri výplate smluvnej ceny alebo jej časti a srazené sumy hneď odvádzajú ministerstvu hospodárstva, ktoré srážky zúčtuje na osobitnom účte.

(¹) Povinnosť srážok sa nevzťahuje na tie nákupy textilného tovaru, pri ktorých sa platí v hotovosti pokladnici dodávateľa a cena tovaru v jednotlivom prípade nepresahuje 500 Ks, a na nákupy od cudzozemských dodávateľov.

(²) Ustanovenie ods. 1 nevzťahuje sa na dodávky, ktoré boli vypísané a zadane pred 15. júlom 1933.

§ 2.

(¹) Výnosu srážok uvedených v § 1 použije ministerstvo hospodárstva na výplatu príspevkov tým pestovateľom ľanu a konôp, ktorí sú v deň vyhlásenia tohto nariadenia občanmi Slovenskej republiky a v roku 1938 v smysle vládnych nariadení č. 99/1933 Sb. z. a n. a č. 152/1933 Sb. z. a n., riadne prihlásili osevnú plochu ľanu a konôp, nachádzajúcu sa na terajšom území Slovenskej republiky, a do 31. augusta 1939 oznámili predajné množstvo a dodacími listmi hodnoverne preukázali odpredať vlastného ľanu alebo konôp z prihlásenej plochy. Podkladom pre priznanie príspevkov budú soznamy prihlásených pestovateľov a doklady, ktoré má po ruke ministerstvo hospodárstva, ako i doklady, ktoré prihlásení pestovatelia predložili priamo ministerstvu hospodárstva. Ďalej sa z výnosu srážok uhradia výdavky, spojené s vykonávaním tohto nariadenia.

(²) Hospodárenie s výnosom srážok, uvedených v § 1, ods. 1, podlieha dozoru Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 3.

(¹) Výšku príspevkov uvedených v § 2 určí ministerstvo hospodárstva podľa vý-

nosu srážok (§ 1, ods. 1) a vyhlási v Úradných novinách.

(²) Príspevky sa budú vyplácať len na úrodu, zodpovedajúcu priemernému hektárovému výnosu 24 q roseného, 32 q nerošeného ľanu a 40 q konôp.

(³) Príspevky sa budú vyplácať pestovateľom ľanu a konôp len v tom prípade, ak títo do 31. augusta 1939 predložia ministerstvu hospodárstva patričné doklady.

(⁴) Nároky na príspevky nie sú vymáhateľné, vynímajú sa zpod exekúcie a nemôžu byť ako pohľadávky platne postúpené. Nárok tých pestovateľov na príspevky, ktorí sa stali cudzími štátnymi občanmi, sa považuje za zaniklý. O priznaní príspevkov tým slovenským kolonistom, ktorí sa stanú slovenskými štátnymi občanmi do konca roku 1939, ak nimi prihlásená plocha sa nachodí na území cudzieho štátu, rozhodne ministerstvo hospodárstva.

§ 4.

(¹) Aby sa umožnil odbyť zásob domáceho ľanu a konôp z úrody roku 1938 a rokov predchádzajúcich, sú dodávky tovaru, zhotovené úplne alebo čiastočne z ľanu alebo konôp, pre všetky zadávacie miesta, uvedené v § 1, ods. 3, viazané na výkup ľanu alebo konôp, vypestovaných na území Slovenskej republiky. Ministerstvo hospodárstva poverí podľa potreby sprostredkovaním výkupu vhodné poľnohospodárske družstvo alebo organizáciu.

(²) Dodávateľia tovaru uvedeného v odseku 1 sú povinní, keď dostali objednávku, nakúpiť prostredníctvom povereného družstva alebo organizácie (ods. 1) také množstvo mäkkého (spracovaného) ľanu a konôp, vypestovaných na území Slovenskej republiky, aké zodpovedá minimálnej požadovanej váhe zadaného výrobku. U výrobkov ľanových, zhotovených z priadze č. 30 a vyšších čísiel priadze, zvyšuje sa povinný odber mäkkého ľanu o 50% s ohľadom na váhu hotového vý-

robku. U výrobkov ľanových, zhotovených z nižších čísiel priadze, musí váha ľanu, ktorý má byť odobraný, zodpovedať váhe hotového výrobku. Pri tovare poloľanovom alebo vyrobenom z iného materiálu ako len z ľanu, musí váha odobraného ľanu zodpovedať váhe ľanovej priadze na výrobu použitej. U tovaru, vyrobeného čiastočne z priadze č. 30 alebo čísiel vyšších a čiastočne z priadze hrubšej ako č. 30 je pre odber ľanu smerodajná váha rovnajúca sa váhe priadze č. 30 a slabšej ako č. 30 s prirážkou 50% a priadze hrubšej ako č. 30 rovnajúcej sa váhe priadze bez prirážky. Týmto opatrením nesmú byť dotknuté predpisy o požadovaných akostných podmienkach dodávky. Dodávatelia, ktorí nie sú zariadení na výrobu priadze, môžu splniť uvedený záväzok nákupom domáceho mäkkého ľanu a konôp prostredníctvom priadielne, ktorá dodá potrebnú priadzu.

§ 5.

Obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tohto nariadenia.

§ 6.

(¹) Priestupky § 4 tohto nariadenia trestajú, ak nejde o čin trestný súdne, okresné (štátne policajné) úrady, a to peňažným trestom až do 50.000 Ks, premeniteľným v prípade nedobytnosti na zadržanie až do 6 mesiacov.

(²) Ak zamestnanci úradov, podnikov, ústavov, fondov a zariadení uvedených v § 1, ods. 3 nezachovávajú ustanovenia tohto nariadenia, podliehajú, bez újmy stíhania podľa zákonov trestných, disciplinárnych a donucovacích predpisom pre nich platným.

§ 7.

Dňom účinnosti tohto nariadenia stráca platnosť vládne nariadenie č. 99/1933 Sb. z. a n. a vládne nariadenie č. 152/1933 Sb. z. a n.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; jeho platnosť skončí sa

31. decembra 1939; vykoná ho minister hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

aj za ministra dr. Tuku.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

aj za ministra Siváka

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

196.

Vládne nariadenie zo dňa 21. augusta 1939,

ktorým sa menia stanovy Obilnej spoločnosti pre Slovensko, úč. spol. v Bratislave.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

Čl. I.

Príloha vládneho nariadenia č. 46/1939 Sl. z., o zriadení Obilnej spoločnosti pre Slovensko, úč. spol. v Bratislave, mení sa a dopĺňa takto:

1. Za odsek prvý v § 1 vkladá sa ďalší odsek tohto znenia:

Spoločnosť plní ďalej úkoly vyplývajúce z vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z., o úprave obchodu s obilím, múkou, mlynskými výrobkami, šľadom, strukovinami a niektorými krmivami.

2. § 2 znie:

Firma spoločnosti znie:

- a) v reči slovenskej: „Obilná spoločnosť pre Slovensko v Bratislave“;
- b) v reči nemeckej: „Getreidegesellschaft für die Slowakei in Bratislava“;
- c) v reči maďarskej: „Szlovenszköi gabonatársaság, Bratislava“.

Firma spoločnosti značí sa tak, že k zneniu firmy hocikým napísanému alebo natlačenému pripoja svoje podpisy kolektívne buď dvaja členovia správnej rady, buď jeden člen správnej rady s prokuristom, alebo dvaja prokuristi.

3. § 7 znie:

Základná istina spoločnosti čini Ks 8.000.000.— a je rozvrhnutá na 320 účastní

po Ks 25.000.—, znejúcich na meno a hotove zaplatených.

4. § 11 znie:

Orgány Spoločnosti sú:

- a) valné zhromaždenie,
- b) správna rada,
- c) obchodná správa,
- d) dozorná rada.

5. § 26 znie:

Správna rada pozostáva z predsedu a z ôsmich členov správnej rady.

Predsedu menuje vláda.

6. § 29 znie:

Správna rada koná zasadnutia podľa potreby, najmenej však raz do mesiaca. Zasadnutie svoláva a riadi predseda alebo v jeho zastúpení podpredseda. Správna rada musí byť svolaná, keď o to zažiada vládný komisár alebo aspoň traja členovia správnej rady.

7. § 30 znie:

Správna rada je usnášania schopná, keď aj s predsedajúcim sú prítomní aspoň piati členovia, a usnáša sa právoplatne väčšinou hlasov. Predsedajúci nehlasuje, rozhoduje však pri rovnosti hlasov.

V naliehavých prípadoch môže predseda alebo podpredseda správnej rady vyvolať aj usnesenie per rollam. Takéto usnesenie treba na budúcom zasadnutí zapísať do zápisnice.

8. Za § 34 sa vkladá § 34a tohto znenia:

Obchodnú správu tvoria predseda, prvý podpredseda — v jeho neprítomnosti druhý podpredseda — a dvaja vedúci úradníci Spoločnosti, menovaní správnu radou. Obchodná správa bezprostredne spravuje Spoločnosť, riadi a obstaráva bežné záležitosti a vykonáva usnesenia správnej rady.

Obchodná správa môže rozhodovať aj o iných neodkladných veciach, keď nebolo možné pre krátkosť času svoláť správnu radu. Takéto rozhodnutia treba predložiť správnej rade na schválenie na najbližšom zasadnutí.

9. § 40 znie:

Zo zisku, ktorý ostáva po srážke všetkých výdavkov a strát,

a) prideli sa 5% všeobecnému rezervnému fondu, kým tento fond nedosiahne 20% základného kapitálu v stanovách vykázaného,

b) zo zbytku vypláti sa účastinárom dividendy najviac 6% z menovitej hodnoty účastin a

c) zbytok sa prideli osobitnému fondu podľa § 9 vládneho nariadenia č. 166/1939 Sl. z., o úprave obchodu s obilím, múkou, mlynskými výrobkami, sladom, strukovinami a niektorými krmivami.

Čl. II.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

aj za ministra dr. Tuku.

Stano v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Čatloš v. r.

Dr. Fritz v. r.

197.

Vládne nariadenie zo dňa 21. augusta 1939,

ktorým sa dopĺňujú vládne nariadenia zo dňa 21. júna 1939, č. 146 a 147 Sl. z., o súpise poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve cudzozemských štátnych občanov a vo vlastníctve židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Povinnosť prihlásiť poľnohospodárske nehnuteľnosti k súpisu, určená v § 1 vládneho nariadenia č. 146/1939 Sb. z. vzťahuje sa aj na právnické osoby, ktoré majú sídlo v cudzine a ktoré vlastnia na území Slovenskej republiky poľnohospodárske nehnuteľnosti.

§ 2.

(¹) Ministerstvo hospodárstva vyberie od predávateľa poplatok 10% z hodnoty scudzovanej nehnuteľnosti za povolenie, ktoré udeli podľa § 11 vládneho nariadenia č. 147/1939 Sl. z., a poplatok 5% z hodnoty scudzovanej nehnuteľnosti za povolenie, ktoré udeli podľa § 11 vládneho nariadenia č. 146/1939 Sl. z.

(²) Ministerstvo hospodárstva bude vyberať od vlastníka z árendovného poplatok 1% za povolenie k prenajatiu nehnuteľnosti, ktoré udeli podľa predpisov v odseku 1 uvedených.

§ 3.

Podľa § 2 tohto nariadenia vybrané peniaze plynú pre fond, ktorý sa utvorí na úpravu pozemkovej držby. Peniaze tohto fondu budú spravované a účtované oddelene od ostatných peňazí štátnych, spravovaných ministerstvom hospodárstva.

§ 4.

Keď sa scudzuje, zafažuje alebo dáva do árendy nehnuteľnosť vo výmere do 6 ha; udeľujú povolenie podľa §§ 11 vládnych nariadení č. 146/1939 a 147/1939 Sl. z. štátne obvodové úradovne pre pozemkovú reformu.

§ 5.

Doby k úpisu určené v §§ 10 vládnych nariadení č. 146/1939 a 147/1939 Sl. z. predlžujú sa o ďalších 30 dní.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.
aj za ministra dr. Tuku.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

198.

Vládne nariadenie zo dňa 21. augusta 1939

o vlajke a registre lodí pre vnútrozemskú plavbu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Slovenská plavebná vlajka je vonkajším znakom slovenských lodí pre vnútrozemskú plavbu a je vo farbách a v ich složení i rozmeroch totožná s vlajkou štátnou.

§ 2.

Pre slovenské lode pre vnútrozemskú plavbu je registerným (domovským) prístavom Bratislava.

§ 3.

(¹) Pre územie Slovenskej republiky sa zriaďuje lodný register plavebný u krajského súdu v Bratislave.

(²) Zápisy, ich zmeny a výmazy v lodnom registre plavebnom sa vyhlasujú v Súdnom ústrednom oznamovateli a v Úradných novinách.

§ 4.

Ustanovenia zákona č. 316/1920 Sb. z. a n. a ustanovenia tento zákon dopĺňujúce ostávajú v platnosti, pokiaľ nie sú týmto nariadením zmenené.

§ 5.

Kým nebude zriadený Slovenský plavebný úrad, vykonáva jeho povinnosti a práva podľa ustanovení zákona č. 315/1920 Sb. z. a n. a ustanovení tento zákon dopĺňujúcich:

a) ministerstvo dopravy a verejných prác vo veciach technických, technicko-administratívnych a na ne sa vzťahujúcich právnych,

b) ministerstvo hospodárstva vo veciach obchodných a na ne sa vzťahujúcich právne-administratívnych.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho minister hospodárstva, pravosúdia a minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

199.

**Vládne nariadenie
zo dňa 21. augusta 1939**

**o organizácii Riaditeľstva pre cestovný
ruch.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 2, ods. 2 zákona zo dňa 23. júna 1939, č. 149 Sl. z., o cestovnom ruchu, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Riaditeľstvo pre cestovný ruch (v ďalšom texte „Riaditeľstvo“) je podriadené priamo ministrovi hospodárstva.

(²) Riaditeľstvo pri výkone informačnej a propagačnej služby používa označenia: Slovakotour, Slovenská informačná a propagačná služba cestovného ruchu.

§ 2.

(¹) Na čele Riaditeľstva stojí riaditeľ, ktorého menuje minister hospodárstva, ak ide o súkromného zamestnanca v smysle zákona č. 154/1934 Sb. z. a n. Štátneho zamestnanca môže minister hospodárstva poveriť funkciou riaditeľa len po dohode s príslušným rezortným ministrom.

(²) Riaditeľstvo má vlastných zamestnancov a môžu mu byť pridelení aj štátni zamestnanci.

(³) Vlastní zamestnanci Riaditeľstva sú súkromní zamestnanci v smysle zákona č. 154/1934 Sb. z. a n.

(⁴) Riaditeľstvu môžu byť pridelení len takí zamestnanci štátnych úradov, ústa-

vov alebo podnikov, ktorých činnosť úzko súvisí s činnosťou Riaditeľstva. V dobe pridelenia podliehajú služebne riaditeľovi. Pridelenie týchto úradníkov sa vykoná po dohode ministra hospodárstva s príslušným rezortným ministrom.

§ 3.

(¹) Správny sbor Riaditeľstva má 6 členov a 6 náhradníkov.

(²) Štyroch členov a štyroch náhradníkov, z ktorých dvaja sú odborníci v cestovnom ruchu, jeden úradník Národnej banky a jeden úradník ministerstva hospodárstva, menuje minister hospodárstva. Po jednom členovi a jednom náhradníkovi menuje minister hospodárstva z úradníkov ministerstva financií a ministerstva dopravy a verejných prác na návrh rezortného ministra.

(³) Členstvo v správnom sbo-
re Riaditeľstva je funkciou čestnou; členom sa hradia len hotové výdavky.

§ 4.

(¹) Správny sbor

a) určuje zásadné smernice a program činnosti Riaditeľstva,

b) dozerá na činnosť Riaditeľstva,

c) pripravuje rozpočet Riaditeľstva a bdie nad jeho uskutočňovaním,

d) schvaľuje účtovnú uzávierku Riaditeľstva; (rozpočet a účtovnú uzávierku predkladá ministrovi hospodárstva a Najvyššiemu účtovnému kontrolnému úradu.)

e) určuje pri zachovaní platných zákonných predpisov práva a povinnosti zamestnancov a smernice pre ich prijímanie a prepúšťanie.

(²) Rokovací poriadok správneho sboru vydá ministerstvo hospodárstva.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho mi-
ister ho-

spodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
aj za ministra dr. Tuku.	
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Dr. Fritz v. r.	Čatloš v. r.
aj za ministra Siváka	

200.

**Vládne nariadenie
zo dňa 21. augusta 1939,**
ktorým sa doplňuje vládne nariadenie zo
dňa 26. mája 1939, č. 119 SL z.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 SL z.,
o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

§ 1 vládneho nariadenia zo dňa 26. mája 1939, č. 119 SL z., sa doplňuje ďalším odsekom (²):

(²) Štátna správa je povinná, ak chce použiť uvedeného oprávnenia, oznámiť druhej smluvnej strane zmenu, čiastočné alebo úplné zrušenie zmluvy písomne (telegraficky); toto oznámenie treba urobiť u všetkých smlúv najneskôr do 16. novembra 1939, pričom stačí, ak bolo oznámenie (telegram) v tejto lehote podané na poštu.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
aj za ministra dr. Tuku.	
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Dr. Fritz v. r.	Čatloš v. r.
aj za ministra Siváka	

201.

**Vládne nariadenie
zo dňa 21. augusta 1939**
o prechodnom snížení colných sadzieb
na masť.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 SL z.,
o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Colné sadzby stanovené v čl. I., § 2
vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n.,
o úprave colného sadzovníka, pre tovar
sadz. pol. 89 (bravčová a husia masť, su-
rová aj vyškvarená) sa snižujú — s plat-
nosťou až na ďalšie — takto:

Sadz. pol. 89. Bravčová a husia masť,
surová aj vyškvarená:

a) eurová	90.— Ks za 100 kg
b) vyškvarená	120.— Ks za 100 kg.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti
dňom vyhlásenia; platí však aj na zásielky
dovezené po 31. marci 1939.

(²) Nariadenie toto vykoná mi ister fi-
nancii spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Dr. Fritz v. r.	Čatloš v. r.

202.

**Vládna vyhláška
zo dňa 21. augusta 1939**
o spravovaní vecí Najvyššieho správneho
súdu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 48,
ods. 2 vládneho nariadenia zo dňa 12.
apríla 1939, č. 62 SL z., o Najvyššom správ-
nom súde, schválila a vyhlasuje rokovací
poriadok o spravovaní vecí Najvyššieho
správneho súdu, na ktorom sa tento usnie-
sol v svojom plenárnom zasadnutí.

Dr. Tiso v. r.

ROKOVACÍ PORIADOK NAJvyššieho správneho súdu.

§ 1.

Spravovanie Najvyššieho správneho súdu.

(¹) Spravovať Najvyšší správny súd a vykonávať dozor nad všetkou činnosťou tohto súdu prislúcha jeho prezidentovi.

(²) Prislúcha mu najmä určovať poradie, v ktorom sa ponosy vybavujú, a to pravidlom podľa času, kedy došli. V prednostnom poradí treba vybaviť najmä ponosy podané proti rozhodnutiam o odoprení odkladného účinku podľa § 16 vládneho nariadenia č. 62/1939 Sl. z. (v ďalšom texte „nariadenie“).

(³) Kde sa vo vládnom nariadení o Najvyššom správnom súde alebo v tomto rokovacom poriadku hovorí o prezidentovi, treba rozumieť, keď bráni prezidentovi nejaká prekážka, člena súdu podľa služebného poradia najstaršieho, vyjmúc prípadu uvedeného v § 9, ods. 2, veta 4 nariadenia.

§ 2.

Senáty.

(¹) Senáty zostavuje prezident a dbá na to, aby podľa možnosti boli stále.

(²) Predsedom senátu môže byť okrem prezidenta alebo senátneho prezidenta tiež senátny radca, ktorý podľa služebného poradia nie je mladší ako niektorý z prísediach. Predsedom senátov treba určiť pracovné odbory podľa možnosti pre ročné obdobie vopred.

(³) Prísediaci v senáte s právom hlasovacím môžu byť len člen súdu (§ 9, ods. 1 nariadenia).

(⁴) Prezident určuje zapisovateľa z členov sekretariátu alebo z pomocných referentov.

§ 3.

Složenie senátov.

(¹) Senáty sú složené pravidlom z predsedu a z dvoch prísediach.

(²) Ak rozhoduje senát o platnosti nariadenia, musí sa skladať z predsedu a zo štyroch prísediach.

§ 4.

Plenárne shromaždenie.

(¹) Plenárne shromaždenie Najvyššieho správneho súdu tvoria všetci členovia tohto súdu. Predsedá mu prezident a v jeho neprítomnosti člen súdu podľa služebného poradia najstarší.

(²) Plenárnemu shromaždeniu prislúcha

a) usnášať sa o zmenách rokovacieho poriadku (§ 48, ods. 2 nariadenia),

b) usnášať sa o tom, ako treba používať nariadenia, ako aj tohto rokovacieho poriadku,

c) voliť členov a náhradníkov ústavného senátu zo senátnych prezidentov (§ 98 ústavného zákona č. 185/1939 Sl. z.),

d) usnášať sa o návrhoch na rozhodnutie ústavného senátu.

(³) V prípade uvedenom v ods. 2, písm.

b) plenárne shromaždenie sa usnáša len o abstraktne formulovaných otázkach, ktoré určí prezident alebo plenárne shromaždenie samo.

(⁴) Plenárne shromaždenie svoláva prezident. Shromaždenie platne rokuje a usnáša sa, ak je prítomná aspoň polovica všetkých členov súdu.

(⁵) Pre každé rokovanie a usnášanie plenárneho shromaždenia určí prezident referenta a koreferenta, ktorí podajú svoje návrhy písomne pred rokovaním. V prípadoch uvedených v ods. 2, písm. b) a d) treba návrh vyhotoviť tak, aby bolo možné hlasovať slovom „áno“ alebo „nie“. Všetky návrhy dodajú sa všetkým členom súdu aspoň 8 dní pred rokovaním.

(⁶) Usnesenie plenárneho shromaždenia v prípadoch uvedených v ods. 2, písm. b) a d) treba uverejniť v úradnej zbierke rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu a môže byť prípadne aj s referátmi a koreferátmi uverejnené podľa uváženia prezidenta v odborných časopisoch.

§ 5.

Rozšírené senáty všeobecné.

(¹) Rozšírené senáty sa skladajú z predsedu a zo šiestich prísediacich. Predseda im prezident alebo iný člen súdu ním ustanovený, ktorý nie je podľa služebného poradia mladší než prísediaci senátu.

(²) Rozšírené senáty zostavuje prezident na počiatku každého roku z členov súdu podľa jednotlivých pracovných odborov a určí zároveň za každého prísediaceho rozšíreného senátu náhradníka. Náhradníci nastupujú na miesto prísediacich, ktorí sa nemôžu zúčastniť rokovania a usnášania rozšíreného senátu, a to podľa služebného poradia.

(³) Rozšírené senáty sa usnášajú len o abstraktne formulovaných právnych otázkach, ktoré určí prezident alebo sám rozšírený senát.

(⁴) Ustanovenia § 4, ods. 5 až 6 platia tiež pre všetky rokovania rozšíreného senátu. Ak referentom alebo koreferentom je ustanovený člen súdu, ktorý nie je prísediacim rozšíreného senátu, nastupuje do senátu na miesto podľa služebného poradia najmladšieho prísediaceho rozšíreného senátu.

§ 6.

Rozšírené senáty podľa § 13, ods. 6 nariadenia.

(¹) Rozšírený senát voláva prezident a) podľa svojho uváženia,

b) ak zistí, že rozhodovanie Najvyššieho správneho súdu o určitej právnej otázke je nejednotné,

c) na návrh rozhodujúceho senátu alebo jeho predsedu, ktorý treba predostrieť prezidentovi, ak sa zistí pri rokovaní o konkrétnom súdnom prípade, že mienka väčšiny senátu o určitej právnej otázke sa odchyľuje od právneho náhľadu, ktorý zaujal Najvyšší správny súd posledne pri svojom rozhodovaní.

(²) Právnu otázku nepredloženú rozšírenému senátu formuluje v prípadoch ods. 1, písm. a) a b) prezident, v prípade ods.

1, písm. c) navrhujúci senát alebo jeho predseda.

(³) Ak z porady rozhodujúceho senátu vyjde podnet na svolanie rozšíreného senátu, treba poradu odročiť až do usnesenia rozšíreného senátu o predloženej otázke, alebo ak svolanie rozšíreného senátu bolo odvolané, až do tohto odvolania.

§ 7.

Rozšírené senáty podľa § 13, ods. 2 až 4 nariadenia.

(¹) O tom, kedy je prezident oprávnený a povinnývolať rozšírený senát podľa § 13, ods. 2 až 4 nariadenia, platia ustanovenia nariadenia.

(²) Právne otázky, o ktorých sa usnášajú rozšírené senáty podľa § 13, ods. 2 až 4 nariadenia, predkladá im prezident.

§ 8.

Postup na poradách.

(¹) Na poradách plenárneho shromaždenia, rozšírených senátov, ako aj na poradách troj- alebo päťčlenných senátov, prednesie najskôr referent stav veci s návrhom.

(²) V plenárnom shromaždení a v rozšírených senátoch prednesie po referentovi svoju mienku koreferent. Rovnako sa postupuje v senátoch troj- alebo päťčlenných, keď určí koreferenta prezident podľa svojho uváženia alebo na návrh predsedu senátu.

(³) Referent aj koreferent oznámi senátu, aká je judikatúra o otázke, o ktorú ide.

(⁴) Po referáte, prípadne koreferáte nasleduje rozprava. Predseda udeľuje slovo prítomným členom súdu v poradí, v akom sa o slovo prihlásili. Ak referát alebo koreferát pre troj- alebo päťčlenný senát pripravil pomocný referent, má tento na porade rovnaké práva, ako prísediaci senátu. Predseda môže sa rozpravy zúčastniť.

(⁵) Návrhy, prednesené v priebehu rozpravy, treba odôvodniť.

(⁶) Po skončení rozpravy dá predseda hlasovať.

§ 9.

Postup pri hlasovaní.

(¹) Poradie hlasovania v plenárnom zhromaždení a v senátoch určí predseda, ktorému prislúcha v senátoch troj- alebo päťčlenných tiež určiť otázky, o ktorých sa má hlasovať; na návrh každého prísediacého v senáte môže sa však o tom usniesť aj senát.

(²) Členovia súdu okrem predsedu hlasujú podľa služebného poradia, počínajúc najstarším. Predseda hlasuje nakoniec. Hlasovanie sa neodôvodňuje. Každý prítomný člen súdu je povinný hlasovať.

(³) K usneseniu treba nadpolovičnej väčšiny hlasov okrem prípadu ustanovenia § 12.

(⁴) Ak sa nedosiahne pri hlasovaní pre žiadny návrh nadpolovičnej väčšiny hlasov, hlasuje sa znovu, pričom, ak to treba, rozdelia sa návrhy na niekoľko otázok.

(⁵) Usnesenie o jednom návrhu treba položiť za základ porady a hlasovania o ďalších návrhoch, a to tak, že aj členovia súdu, ktorí nehlasovali pre predchádzajúce usnesenie, majú usnesenie to pokladať za záväzný základ a majú podľa toho hlasovať o ďalších návrhoch.

(⁶) Rovnaký postup uvedený v predchádzajúcich odsekoch treba zachovať v senátoch troj- alebo päťčlenných tiež pri formulovaní rozhodovacích dôvodov.

(⁷) Každý člen súdu môže svoj hlas odvolať, pokiaľ o veci, ktorá je predmetom rokovania, nebolo konečne rozhodnuté. Ak pomer hlasov sa tým zmení tak, že schválené usnesenie nie je podložené aspoň nadpolovičnou väčšinou, hlasuje sa znovu. Ak to treba, započne nová rozprava.

§ 10.

Záväznosť právnych zásad, usnesených rozšíreným senátom podľa § 13, ods. 6 nariadenia.

(¹) Ak niektorý člen senátu zamýšľa na porade hlasovať tak, že by to bolo v rozpore s právnou zásadou usnesenou rozší-

reným senátom, je povinný pred poradou predložiť predsedovi senátu písomný návrh s podrobným odôvodnením. Ak sa vyskytne otázka, ktorá bola rozriešená právnou zásadou, usnesenou rozšíreným senátom až len v priebehu porady, a ak niektorý člen súdu zamýšľa hlasovať spôsobom, ktorý je v rozpore s právnou zásadou, usnesie sa senát, či sa má porada odročiť. Po usnesení vyzve predseda členov senátu, ktorí hlasovali pre odročenie, aby predložili v lehote určenej senátom písomný návrh s odôvodnením. Ak v určenej lehote nebol predložený nijaký návrh, vyhlási predseda, že treba vziať za základ ďalšieho rokovania senátu zásadu usnesenú rozšíreným senátom.

(²) Ak hlasuje na porade väčšina členov senátu tak, že je to v rozpore s právnou zásadou, usnesenou rozšíreným senátom, postupuje sa podľa § 6, ods. 3.

§ 11.

Záväznosť právnych zásad, usnesených rozšíreným senátom podľa § 13, ods. 2 až 4 nariadenia.

(¹) Ak rozšírený senát, usnásajúc sa o právnej otázke podľa § 13, ods. 2 nariadenia, sotrvá na právnom náhlade, ktorý dosiaľ Najvyšší správny súd zastával, postupuje sa podľa § 13, ods. 3 nariadenia.

(²) Ak rozšírený senát, usnásajúc sa o právnej otázke podľa § 13, ods. 2, odchýli sa od právneho náhladu, ktorý dosiaľ Najvyšší správny súd zastával, je právna zásada, na ktorej sa rozšírený senát usniesol, záväzná len pre Najvyšší správny súd.

(³) Právnou zásadou, ktorá bola podľa § 13, ods. 2 až 3 nariadenia rozšíreným senátom usnesená a uverejnená, riadi sa Najvyšší správny súd pri svojom rozhodovaní dotiaľ, dokiaľ nedošlo ku zmene právnej zásady podľa § 13, ods. 4 nariadenia.

(⁴) Ak niektorý člen na porade nesúhlasí s uverejnenou právnou zásadou, prikróčí senát k hlasovaniu o tom, či sa má rokovať o podnete na zmenu právnej zá-

sady. Ak sa tak usnesie, odročí sa vec a predseda vyzve členov senátu, ktorí hlasovali pre toto usnesenie, aby predložili v lehote určenej senátom písomný návrh s odôvodnením.

(¹) Ak nedojde v určenej lehote nijaký návrh, odpadá ďalšie rokovanie.

(²) Ak väčšina senátu súhlasí s podaným písomným návrhom, oznámi predseda senátu výsledok hlasovania hneď prezidentovi, ktorý svolá rozšírený senát podľa § 13, ods. 4 nariadenia (§ 7, ods. 2).

(³) Ak prezident predloží rozšírenému senátu na opätovné uváženie uverejnenú právnu zásadu (§ 13, ods. 4 nariadenia) a ak sa rozšírený senát usnesie sotvať na uverejnenej právnej zásade, zostáva táto právna zásada naďalej záväznou.

§ 12.

Opätovné preskúmanie právnej zásady, usnesenej rozšíreným senátom.

K usneseniu o zmene každej právnej zásady, usnesenej rozšírenými senátmi, (§§ 6 a 7) treba dvoch tretín hlasov členov rozšíreného senátu.

§ 13.

Poradná zápisnica.

(¹) V poradnej zápisnici vyznačí sa deň konania porady, mená všetkých prítomných a vylíči sa priebeh porady.

(²) Všetky návrhy treba s podstatným odôvodnením v zápisnici stručne uviesť a aj mená členov súdu, ktorí pre ne hlasovali.

(³) Každý člen súdu môže napísať dôvody svojej mienky, tento spis sa pripojí k zápisnici.

(⁴) Návrhy podľa § 10, ods. 1 a § 11, ods. 4 sa tiež pripojujú k zápisnici.

(⁵) Zápisnicu napíše a podpisuje zapisovateľ. Predseda preskúma zápisy v zápisnici a po prípadnom opravení potvrdí ju svojím podpisom.

(⁶) Poradná zápisnica môže byť daná k nahladnutiu len členom súdu, pomocným

referentom a členom sekretariátu. Všetci, ktorí do nej nahliadli, sú povinní zachovávať mlčanie o jej obsahu.

§ 14.

Usnesenie bez porady.

(¹) O prípravných opatreniach alebo medzitýmnych rozhodnutiach môže sa hlasovať aj bez porady. Ak sú však prítomní rozličnej mienky, treba vždy konať poradu.

(²) Opatrenia, ktoré sa nedotýkajú práv účastníkov a o ktorých v nariadení alebo v rokovacom poriadku nie je určená porada, môžu sa konať bez porady, ak predseda s návrhom referenta súhlasí.

(³) Vybavenie podľa ods. 1 a 2 predloží predsedovi zapisovateľ.

(⁴) Prvopis vybavenia podľa ods. 1 a 2 podpisuje predseda. Ak predseda senátu nemôže tak urobiť pre nejakú prekážku, podpíše vybavenie za neho iný člen senátu. Na vyhotoveniach vybavení určených pre strany a úrady vyznačí sa meno toho, kto prvopis podpísal a kancelária overí, že vyhotovenie súhlasí s prvopisom.

§ 15.

Vypracovanie usnesenia.

(¹) Usnesenie vypracuje pravidlom referent. Ak došlo k usneseniu o hlavnej veci alebo o podstatnom odôvodnení proti hlasu referenta, vypracuje usnesenie na žiadosť referenta ten člen senátu, ktorého návrh sa stal usnesením.

(²) Predseda skúma, či vypracovanie sa shoduje s usnesením.

(³) Všetky písomné návrhy, akkoľvek neboli prijaté, ponechajú sa v spise.

§ 16.

Prípravné pokračovanie.

(¹) O zavedení prípravného pokračovania rozhoduje sa usnesením v neverejnom zasadnutí senátu, ak je sporná príslušnosť Najvyššieho správneho súdu alebo legitímácia strany, alebo je pochybné, či bola zachovaná zákonná lehota na podanie po-

nosy, alebo či vybaveniu ponosy nebráni námietka veci rozsúdenej. Rovnako sa má postupovať pri vrátení ponosy na opravu (§ 20, ods. 2 nariadenia), alebo pri jej určení na rokovanie (§ 22, ods. 1), alebo keď je pochybné, ktoré osoby podľa § 26 nariadenia majú sa pribrať k pokračovaniu.

(²) Ináč treba pri zavedení prípravného pokračovania pravidlom postupovať podľa § 14, ods. 1.

§ 17.

Zastavenie pokračovania.

(¹) Ak ponosovateľ odvolal ponosu pred zavedením prípravného pokračovania, treba mu vrátiť odpis ponosy so všetkými prílohami usnesením súdu podľa § 14, ods. 1.

(²) Ak ponosa vrátená na opravu (§ 20, ods. 2 nariadenia) nebola súdu vôbec znovu predložená, založí sa vec usnesením súdu podľa § 14, ods. 1 ku spisom. Toto usnesenie nebráni neskoršiemu postupu podľa § 20, ods. 3 nariadenia.

(³) Pokračovanie o ponose odvolanej po zavedení prípravného pokračovania, sa zastaví usnesením súdu, a to v neverejnom zasadnutí senátu.

(⁴) O usnesení podľa ods. 3 upovedomi sa žalovaný úrad a príslušné ministerstvo, ako aj strana spolužalovaná alebo pribraná k pokračovaniu podľa § 26 nariadenia.

§ 18.

Navrátenie v predošlý stav.

(¹) Ak ponosa vrátená na opravu bola odmietnutá bez ďalšieho pokračovania z toho dôvodu, že opravená ponosa bola predložená po určenej lehote (§ 20, ods. 3 nariadenia), je prípustné navrátenie v predošlý stav.

(²) O žiadosti za navrátenie v predošlý stav rozhoduje súd usnesením senátu v neverejnom zasadnutí.

(³) Navrátenie v predošlý stav treba povoliť na návrh ponosovateľa, ak osved-

čí, že bolo mu znemožnené nepredvídateľnou alebo neodvrátiteľnou udalosťou bez viny jeho alebo jeho zástupcu zachovať určenú lehotu.

(⁴) Návrh podľa ods. 3 treba podať do 15 dní, počítajúc odo dňa, ktorého odpadla prekážka, najďalej však do 6 mesiacov po uplynutí zmeškanej lehoty.

§ 19.

Kľud pokračovania.

(¹) Žiadosti, aby o ponose, o ktorej sa už zaviedlo prípravné pokračovanie, nebolo predbežne rozhodované, ak je preukázaný súhlas ostatných účastníkov pokračovania, treba vyhovieť usnesením podľa § 14, ods. 1 s doložkou, že sa vo veci bude pokračovať až na návrh niektorého účastníka.

(²) O usnesení podľa ods. 1. sa upovedomujú všetci účastníci pokračovania.

(³) Ak nedôjde do jedného roku odo dňa doručenia usnesenia podľa ods. 1 buď návrh, aby sa pokračovalo o ponose ponechanej v kľudu, alebo návrh, aby pokračovanie spočívalo na ďalší rok, zastaví sa pokračovanie podľa § 17, ods. 3 a 4.

§ 20.

Nahliadnutie do spisov.

Strana, alebo jej zástupca môže uplatniť písomne alebo ústne svoje právo nahliadnuť do spisov žalovaného úradu, ktoré majú byť podľa jeho oznámenia z nahliadnutia vylúčené (§ 25, ods. 4 nariadenia). O takej žiadosti rozhoduje súd svojím členom, ktorého prezident na to určí, písomne alebo ústne. V spisoch Najvyššieho správneho súdu urobí sa o tom záznam.

§ 21.

Odvetný spis.

(¹) Duplikát odvetného spisu (§ 22, ods. 5 nariadenia), podaného žalovaným úradom, stranou spolužalovanou, po prípade stranou k pokračovaniu podľa § 26 nariadenia pribranou, sa dodá ponosovateľovi,

ak má byť o ponose rozhodnuté na verejnom ústnom rokovaní, súčasne s predvolaním na toto rokovanie. Ak sa o ponose rozhoduje v neveřejnom zasadnutí, dodá sa duplikát odvetného spisu ponosovateľovi súčasne s rozsudkom, alebo s usnesením (§ 6, ods. 2 až 3 nariadenia.)

(²) Ak ponosa sa odmietne bez ďalšieho pokračovania, nedodá sa odvetný spis ponosovateľovi, ale vráti sa žalovanému úradu alebo strane, ktorá odvetný spis podala.

(³) Ak odvetný spis bol podaný po uplynutí súdom určenej lehoty, alebo ak nevyhovuje ustanoveniu § 22, ods. 4 nariadenia, vráti sa podávateľovi všetky vyhotovenia odvetného spisu s prílohami.

(⁴) Je nepripustné vrátiť odvetný spis na opravu.

§ 22.

Odkázanie veci na verejné ústne rokovanie:

(¹) Pisomné prípravné pokračovanie sa zakončuje a sporná vec sa odkazuje na verejné ústne rokovanie (§ 27, ods. 1 a § 22, ods. 1 nariadenia) po zpráve referenta v neveřejnom zasadnutí usnesením senátu.

(²) Odkazujúc vec na verejné ústne rokovanie, usnesie sa senát vždy, ktoré strany majú sa pribrať k pokračovaniu podľa § 26 nariadenia.

(³) Ak sa odkáže vec na verejné ústne rokovanie podľa § 22, ods. 1 nariadenia, treba vo vybavení stranám oznámiť, že spisy neboli vyžiadané.

(⁴) Spisy so zpravou a návrhom na verejné ústne rokovanie má referent odovzdať zapisovateľovi pre predsedu aspoň 10 dní pred roko- vaním.

§ 23.

Verejné ústne rokovanie.

(¹) Advokáti, ktorí vystupujú ako zástupcovia strán, taktiež splnomocnenci úradov, korporácií a obcí (§ 30 nariadenia),

sú povinní preukázať svoje oprávnenie k zastupovaniu na verejnom ústnom rokovaní prv, ako prikrôčia k rokovaniu.

(²) Pri verejnom ústnom rokovaní prvý prednesie referent zpravu o podstatnom skutkovom stave, ďalej dôvody, o ktoré sa ponosa opiera; a ak bol podaný odvetný spis, vývody žalovaného úradu a strán spolužalovaných alebo k pokračovaniu podľa § 26 nariadenia pribranych. Od prednesu dôvodov ponosy a odvetných spisov možno upustiť, ak je podávateľ prítomný. V zpráve referenta nesmie sa prejavovať náhľad, ako by mala byť vec rozhodnutá.

(³) Po zpráve referenta udelí predseda slovo advokátovi ponosovateľa a, ak je prítomný, aj ponosovateľovi, potom splnomocnenčovi žalovaného úradu, zástupcom strán spolužalovaných a strán k pokračovaniu podľa § 26 nariadenia pribranych a, ak sú prítomné, i týmto stranám. V tom istom poradí udeľuje slovo na ďalšie vyjadrenie účastníkom, ak treba týchto vyjadrení.

§ 24.

Zápisnica o verejnom ústnom rokovaní.

(¹) O verejnom ústnom rokovaní napíše zapisovateľ rokovaciu zápisnicu, do ktorej sa zapíše to, čo je uvedené v § 41, ods. 1 nariadenia, najmä tiež námietky a návrh, ktoré boli pri rokovaní podané (§ 32 nariadenia), ako aj usnesenie, ktoré senát na rokovaní vyniesol.

(²) Účastníci rokovania môžu žiadať, aby boli zistené jednotlivé body v rokovacej zápisnici. Kde je dôležité zistiť slovné znenie, nariadi predseda na žiadosť účastníka, aby sa prečítali príslušné miesta rokovacej zápisnice.

§ 25.

Udržovanie poriadku pri rokovaní.

(¹) Poriadok pri rokovaní udržuje predseda (§ 31, ods. 2 nariadenia).

(²) Predseda napomenie osoby, ktoré rušia rokovanie nedôstojným chovaním a učiní opatrenia, ktorých treba k zachovaniu poriadku. Prejavy pochvaly alebo neľúbosti sú zakázané.

(³) Kto proti napomenutiu ruší rokovanie, môže ho predseda vylúčiť. Osoba, ktorá je účastníkom rokovania, môže byť vylúčená usnesením senátu len po predchádzajúcom pohrození, že rokovanie sa vykoná v jej neprítomnosti.

(⁴) Ak zástupca niektorej strany ruší rokovanie, ak sa chová neslušne alebo ak sa dopustí urážky, má ho predseda pokarhať. Ak zástupca niektorej strany po pokarhaní pokračuje v neprístojnom chovaní, alebo ak koná proti nariadeniam predsedu smerujúcim k zachovaniu poriadku a kľudu, môže mu senát usnesením odňať slovo. V tomto prípade, ak to treba, rokovanie sa odročí a senát vyzve stranu usnesením, aby si určila iného zástupcu. Ak je zástupca advokát, oznámi sa vec okrem toho príslušnej advokátskej komore.

§ 26.

Opakovanie verejného ústneho rokovania.

(¹) Ak vyjde na javo pri verejnom ústnom rokovaní pred senátom, že sa bude rozhodovať o platnosti nariadenia, má sa konať nové rokovanie pred senátom složeným z predsedu a zo štyroch prísediacich.

(²) Rovnako treba postupovať, ak otázka platnosti nariadenia sa naskytne až na porade nasledujúcej po ústnom rokovaní.

(³) Ak ústne rokovanie bolo odročené, treba ho znovu celé opakovať, ak nastala zmena v složení senátu.

§ 27.

Porada senátu po verejnom ústnom rokovaní.

(¹) Porady a usnášania o rozsudku alebo usnesení (§ 6, ods. 2 až 3 nariadenia), ktoré sa majú vydať na základe verejně-

ho ústneho rokovania, môžu sa zúčastniť len členovia senátu, ktorí boli prítomní pri celom ústnom rokovaní, ďalej pomocný referent, ktorý pripravil referát a zapisovateľ.

(²) Ak na porade sa objaví, že v rozhodovacích dôvodoch bude treba poukázať na skutočnosti, ktoré neboli pri rokovaní oboznámené správou referenta, ani zistené pri rokovaní v spisoch, treba rokovanie znovu započat' a dodatočne vykonať potrebné zistenie.

(³) Ináč platia ustanovenia §§ 8 až 13.

§ 28.

Rokovanie rozšíreného senátu podľa § 13, ods. 2 až 5 nariadenia.

(¹) Ak sa má rozhodnúť o právnej záseade rozšíreným senátom podľa § 13, ods. 2 až 4, oznámi sa predsedníctvu ministerskej rady a všetkým ministerstvám, kedy a o ktorej otázke bude rozšírený senát rokovať.

(²) V tomto oznámení treba úrady uvedené v ods. 1 upozorniť, že môžu vyložiť k právnej otázke svoje stanovisko písomne, a to najneskôršie do dňa, kedy rozšírený senát zasadá, alebo ústne svojim zástupcom pri rokovaní (§ 13, ods. 5 nariadenia).

(³) Pri rokovaní prednesie predseda právnu otázku a uloží referentovi prečítať stanoviská ministerstiev, pokiaľ boli Najvyššiemu správneému súdu sdelené písomne. Potom udelí slovo zástupcom jednotlivých ministerstiev.

(⁴) O porade platia obdobne ustanovenia § 27.

§ 29.

Usnesenia a rozsudky.

(¹) Ak súd v usnesení alebo v rozsudku uzná ponosu neprípustnou, znie enunciat usnesenia alebo rozsudku: „Ponosa sa odmieta“.

(²) Ak súd nenajde dôvody, aby napadnuté rozhodnutie zrušil, znie enunciat rozsudku: „Ponosa sa zamieťa“.

(³) Ak súd uzná ponosu dôvodnou a ponosou vytýkané nedostatky (§ 6, ods. 2 nariadenia) nemôže odstrániť, znie enunciat usnesenia: „Napadnuté rozhodnutie sa rozvahuje“.

(⁴) Ak súd uzná ponosu okrem prípadu uvedeného v ods. 3 dôvodnou, začína enunciat rozsudku takto: „Napadnuté rozhodnutie sa zrušuje.....“

(⁵) Prvopis usnesenia alebo rozsudku podpisuje predseda. Ináč platia obdobne ustanovenia § 14, ods. 4 vety 2 až 3 aj ohľadne usnesení a rozsudkov.

§ 30.

Dôvody usnesení a rozsudkov.

(¹) Ak ponosa sa odmietne usnesením, uvedú sa vo vyhotovení čo najstručnejšie dôvody s citáciou ustanovení nariadenia.

(²) Dôvody ostatných usnesení a rozsudkov majú obsahovať stručné vyličenie skutkových okolností pre rozhodnutie dôležitých, právny náhľad súdu a jeho zákonné odôvodnenie.

(³) Ak usnesenie alebo rozsudok opiera sa o právny náhľad, ktorý už bol v niektorom predošlom usnesení alebo rozsudku zovrubne odôvodnený, netreba odôvodnenie opakovať a môže sa odkázať na dôvody predošlého usnesenia alebo rozsudku, ktoré možno citovať tiež len podľa úradnej zbierky rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu. Každé strane, ktorá to žiada, treba písomne sdeliť odôvodnenie, na ktoré bolo odkázané.

§ 31.

Náklady pokračovania.

(¹) Náhradu nákladov pokračovania (§ 39 nariadenia) je možné priznať len vtedy, keď na túto náhradu oprávnený urobil príslušný návrh s výpočtom čiastky, ktorú požaduje.

(²) Návrh podľa ods. 1 musí sa urobiť, ak sa koná verejné ústne rokovanie, pred jeho skončením, ináč najneskoršie do dňa, kedy bolo o ponose Najvyšším správnym súdom rozhodnuté.

§ 32.

Opravy.

(¹) Ak sa prihodily pri vyhotovení rozsudku alebo usnesenia chyby v písaní alebo v počtoch alebo iné zrejme nesprávnosti, majú sa na návrh účastníka pokračovania alebo z úradnej moci vyhotovenia, ktoré boli účastníkom dodané, zpäť vyžiadať a opraviť.

(²) Ak vyžiadané vyhotovenia neboli predložené, vykoná sa oprava v novom vyhotovení rozsudku alebo usnesenia.

§ 33.

Evidencia judikatúry.

(¹) Aby sa zabezpečila jednotnosť rozhodovania, treba právne náhľady prijaté v rozhodnutiach senátov viesť v evidencii tak, aby každý člen súdu, pomocný referent a člen sekretariátu mohol o nich vždy hneď nadobudnúť vedomosti.

(²) Pri každom usnášaní senátu, ktoré sa týka právnej otázky, je povinný referent alebo koreferent bezprostredne po porade formulovať so schválením senátu prijaté právne zásady a odovzdať ich po podpise predsedom hneď zapisovateľovi, ktorý vyznačí presne vec a zaradenie právnej zásady v zbierke právnych zásad.

(³) Podrobnejšie ustanovenia môže vydať prezident.

§ 34.

Styk na vonok.

Styk Najvyššieho správneho súdu s úradmi a stranami v nedostatku osobitných ustanovení riadi sa obdobne zákonnými ustanoveniami pre riadne súdy.

§ 35.

Doručovanie.

(¹) Ak vybavenie z akéhokoľvek dôvodu nemôže sa splnomocnencovi strany doručiť, dcručí sa, pokiaľ ide o ponosovateľa, advokátovi, ktorý ponosu podpísal, ináč do rúk strany.

(²) Ak zomrel advokát, ktorému bolo určené súdne vybavenie, doručí sa vybavenie strane ním zastupovanej.

(³) Ak vybavenie z akýchkoľvek dôvodov nemôže sa doručiť ani advokátovi, ktorý stranu v pokračovaní pred Najvyšším správnym súdom zastupoval alebo ponosu podpísať, ani strane priamo, požiada Najvyšší správny súd príslušný okresný (štátny policajný) úrad, aby doručenie vykonal.

(⁴) Ak sa vybavenie nemôže doručiť strane prelože zomrela, a ak nie je možné vykonať doručenie podľa ods. 1, doručí sa vybavenie dedičom strany, a keď nie sú súdu známi, požiada sa pozostalostný súd, aby sdieľal mená a adresy osôb, ktorým bola pozostalosť odovzdaná. Ak ani týmto spôsobom nezistí sa osoba, oprávnená k prijatiu vybavenia za zomrelú stranu, určí Najvyšší správny súd tejto strane opatrovníka a jemu doručí vybavenie. Taký opatrovník určí sa i strane, ktorá má svoje bydlisko v cudzine, ako i strane, ktorej podľa predchádzajúcich ustanovení sa nemohlo vybavenie doručiť.

§ 36

Právo chudoby.

O práve chudoby pred Najvyšším správnym súdom platia primerane ustanovenia zák. čl. I/1911 (občiansky súdny poriadok) v znení čl. VI zákona č. 161/1936 Sb. z. a n., ako aj vlád. nariadenia č. 229/1936 Sb. z. a n., o práve chudoby v občianskom súdnom pokračovaní, s týmito odchýlkami (§ 49 nariadenia):

a) Všetky rozhodnutia o práve chudoby vynáša Najvyšší správny súd usnesením v neverejnom zasadnutí senátu. Proti usneseniam súdu o práve chudoby niet oprávneného prostriedku.

b) Ak treba vyšetrovaní uvedených v § 10, ods. 2 vládneho nariadenia č. 229/1936 Sb. z. a n., dožiada Najvyšší správny súd usnesením príslušný okresný (štátny policajný) úrad, aby toto vyšetrovanie vykonal a výsledok predložil súdu.

c) Ak v žiadosti o práve chudoby žiada sa o určenie advokáta, treba usnešenie, ktorým bolo priznané právo chudoby, zaslať výboru advokátskej komory, príslušnej podľa obce, ktorá vydala úradné vysvedčenie o osobných pomeroch podošovatela, aby menoval právneho zástupcu (§ 116, ods. 2 až 3 zák. čl. I/1911). O tom treba stranu upovedomiť.

§ 37.

Záverečné ustanovenia.

(¹) O zmenách tohto rokovacieho poriadku sa usnáša plenárne schromaždenie členov Najvyššieho správneho súdu, schvaľuje a vyhlasuje ich v Slovenskom zákoníku vláda (§ 48, ods. 2 nariadenia).

(²) Kde sa v tomto rokovacom poriadku citujú paragrafy bez bližšieho označenia, treba tým rozumieť paragrafy tohto rokovacieho poriadku.

(³) Tento rokovací poriadok, na ktorom sa usniesol Najvyšší správny súd vo svojom plenárnom schromaždení dňa 28. júna 1939, bol podľa § 48, ods. 2 nariadenia schválený vládou Slovenskej republiky dňa 21. augusta 1939 a nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia.

203.

Vládne nariadenie zo dňa 21. augusta 1939

o úprave triednej a dobročinnnej loterie.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Správou triednej a dobročinnnej loterie poveruje sa okresné finančné riaditeľstvo v sídle ministerstva financií, súc ohľadom tejto agendy priamo podriadené ministerstvu financií.

§ 2.

Státne loterie prestávajú byť dňom vyhlásenia tohto nariadenia podnikom, spravovaným podľa zásad obchodného hospodárenia.

§ 3.

Týmto sa pozmeňujú ustanovenia § 3 vládneho nariadenia č. 109/1919 Sb. z. a n. a § 1 vlád. nariadenia č. 206/1924 Sb. z. a n.

§ 4.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

204.

**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 18. augusta 1939**

o zrušení cla na dusíkaté vápno.

Minister financií v dohode s ministerstvom hospodárstva zrušuje v smysle § 1 vládneho nariadenia č. 157/39 Sl. z. clo na dusíkaté vápno sadz. pol. 600 m) do množstva 2000 tún.

Celý dovoz dusíkatého vápna musí sa uskutočniť cez colný úrad v Bratislave, ktorý sa súčasne poveruje kontrolou dovezeného množstva.

Vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister financií: Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník činí v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knižkupectvách.

Zakúpené čiastky sa nevymenujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

**ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.**

Slovenský zákonník

Čiastka 45.

Vydaná 30. augusta 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (205.—207.) 205, Vládne nariadenie o Najvyššom úrade hospodárskom. — 206, Vládne nariadenie o obmedzení výplat zo životných poisťiek u súkromných poisťovní. — 207, Vládne nariadenie o povolení príložia správam cirkevných majetkov a verejným fondom, z ktorých časť sa nachádza na území pripojenom k Maďarsku.

205.

Vládne nariadenie zo dňa 29. augusta 1939 o Najvyššom úrade hospodárskom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44, zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Pre ústrednú správu štátneho hospodárenia s vecnými prostriedkami zriaďuje sa pri ministerstve hospodárstva Najvyšší úrad hospodársky (skrátene NUH).

§ 2.

Pôsobnosť Najvyššieho úradu hospodárskeho je vymedzená zákonom č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 3.

(¹) Z pôsobnosti Najvyššieho úradu hospodárskeho sa vylučuje a do pôsobnosti ministerstva národnej obrany sa prikazuje ústredná správa štátneho hospodárenia s týmito vecnými prostriedkami:

- a) vojenské zbrane, munícia vojenská a civilná všetkých druhov a ráží,
- b) výbušiny a pyrotechnické látky,
- c) štabilizátory pre bezdymný prach,
- d) pomocné látky zápalné.

(²) Z pôsobnosti Najvyššieho úradu hospodárskeho sa ďalej vylučuje a do pôsobnosti ministerstva vnútra sa prikazuje správa štátneho hospodárenia s liečivými a lekárkymi nástrojmi a prístrojmi.

§ 4.

Týmto nariadením sa pozmeňuje § 104 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 5.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ľurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.

a) za ministra dr. Tuku. Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.

Sivák v. r. a) za místra Čatloša.

206.

Vládne nariadenie zo dňa 29. augusta 1939

o dočasnom obmedzení výplat zo životných poisťiek u súkromných poisťovní.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Nárok na výplatu odkupných súm životných poisťiek obmedzuje sa na dobu účinnosti tohto nariadenia tak, že poistník môže požadovať len polovicu odkupnej sumy, prislúchajúcej mu podľa poisťných podmienok; ak prevyšuje táto polovica čiastku 6.000 Ks aj z viac poisťných smlúv toho istého poistníka, je poisťovňa oprávnená vyplácať ju v mesačných rátoch po Ks 2.000.—

(²) Sumy, vyplatené pred účinnosťou tohto nariadenia, sa započítavajú do tejto polovice.

(³) Výnimky z predošlých ustanovení povoľuje v odôvodnených mimoriadnych

pripadoch k návrhu poisťovne ministerstvo vnútra.

(¹) Pôžičky na poisťky môžu byť požadované tiež len v medziach vyššie stanovených pre odkupné sumy.

§ 2.

(¹) Vyššie čiastky, než sú uvedené v § 1 tohto nariadenia, nie sú počas platnosti tohto nariadenia žalovateľné, ani exekučne vymáhateľné.

(²) Súdne alebo exekučné pokračovania na vymáhanie nárokov, presahujúcich čiastku v § 1 uvedenú, možno žalobou podľa § 30 exekučného zákona (vo znení § 39 zák. č. LIV/1912) zrušiť prípadne obmedziť.

§ 3.

Toto nariadenie nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia — a platí do odvolania; vykonajú ho ministri vnútra a financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
aj za ministra dr. Tuku. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Sivák v. r.

207.

Vládne nariadenie zo dňa 29. augusta 1939

o povolení príročia správam cirkevných majetkov a verejným fondom, z ktorých časť sa nachádza na území pripojenom k Maďarsku.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Správam cirkevných majetkov a cirkevným verejným fondom, ich zástupcom alebo zmocnencom, ktorých imanie alebo jeho časť nachádza sa na území, ktoré podľa viedenského rozhodnutia zo dňa 2. novembra 1938 bolo pripojené ku kráľovstvu

Maďarskému, povoľuje sa príročie až do definitívneho medzištátneho ujednanja o týchto majetkoch pre také pohľadávky, ktoré vznikly proti nim do 10. novembra 1938 najmä z objednávok, dodávok, investícií, pracovných smlúv a verejných daní a poplatkov pre majetky v pripojenom území.

§ 2.

V čase príročia zaviazaná strana nie je povinná plniť ani zaísťovať požiadavky v § 1 uvedené.

§ 3.

(¹) Súd k návrhu žalovanej strany preruší na čas príročia spory o vymáhanie pohľadávok v § 1 uvedených.

(²) K žalobám o vymáhanie požiadaviek v § 1 uvedených, podaným po účinnosti tohto nariadenia, treba v čase príročia pod následkami ich odmietnutia pripojiť písomné vyhlásenie žalovanej strany, že sa zrieka príročia pre žalobnú pohľadávku.

§ 4.

Exekučné úkony pre požiadavky uvedené v § 1 treba na žiadosť povinnej strany odložiť na čas v § 1 uvedený.

§ 5.

Čas, na ktorý sa príročie povoľuje, nezapočítava sa do doby premĺčacej ani do zákonných lehôt na podanie žaloby alebo iných lehôt, ktorých zmeškanie má podľa zákona za následok právnu ujmu.

§ 6.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
aj za ministra dr. Tuku. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
Sivák v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 46.

Vydaná 2. septembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (208.—210.) 208. Vládne nariadenie o účinnosti niektorých ustanovení zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. — 209. Vládne nariadenie o prechodnom obmedzení výplat v peňažných ústavoch. — 210. Vládne nariadenie o zabezpečení súpisu a odvodu cudzomských platidiel, drahých kovov a cenných papierov v pancierových schránkach alebo v iných uzavretých úschovách a o ochrane obehu zákonných platidiel.

208.

Vládne nariadenie zo dňa 1. septembra 1939

o účinnosti niektorých ustanovení zákona
č. 131/1936 Sb. z. a n.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44,
zákona zo dňa 21. júla 1939, o ústave Slo-
venskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Predpisy hlavy V, časti 2, oddielu 1
až 4, ďalej predpisy hlavy V, časti 3 a 4,
taktiež predpisy § 29, odsek 2, § 98, § 114,
§ 123 a § 126 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.
a konečne predpisy vládných nariadení č.
185/1938, č. 195/1938 a č. 197/1938 Sb.
z. a n. nadobúdajú účinnosti dňom vyhlá-
senia tohto nariadenia.

Nariadenie toto vykonávajú všetci členo-
via vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r., Sívák v. r.
aj za ministra dr. Fritza

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.

Stano v. r.
Dr. Pružinský v. r. aj za ministra Čalloša,

209.

Vládne nariadenie zo dňa 1. septembra 1939

o prechodnom obmedzení výplat vkladov
v peňažných ústavoch (podnikoch).

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z.,
o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Peňažné ústavy všetkého druhu, ako
aj peňažné podniky, nie sú povinné, ani
nesmú vyplatiť, ani účtovne previesť:

a) behom jedného týždňa viac ako 50%
z pohľadávky na bežnom účte, prípadne na
šekovom účte podľa stavu dňa 2. septem-
bra 1939, ďalej

b) behom 14 dní viac ako 300 Ks z
vkladu na knižku (vkladný list) alebo na
pokladničnú poukážku.

(²) Výplata (prevod) sumy vyššej, ak
je žiadosť hodnoverne veriteľom (vklada-
teľom) doložená je prípustná a peňažný
ústav (podnik) je povinný ju previesť len:

a) na platy a mzdy zamestnancov vo
vlastnom podniku veriteľom alebo na
platenie nájomného (árendy) veriteľom;

b) na platenie daní a iných verejných
dávok, ako aj pokút uložených v trestnom
dôchodkovom alebo daňovom pokračova-
ní; výplatu na základe poukazu veriteľov-
ho je povinný peňažný ústav vykonať
priamo príslušnému výberčímu úradu;

c) na platenie poisťného a na výplatu
dávok v obore verejnoprávneho sociálne-
ho poistenia, ako aj na platenie poisťných
prémii súkromným poisťovniam;

d) z bežných účtov podľa voľnej čiast-
ky uvedenej v odseku 1, písm. a) ďalších
10% behom 4 týždňov na udržanie provo-
vozu podniku;

e) z bežných účtov štátu a jeho pod-
nikov;

f) z bežných účtov krajiny, žúp, okre-
sov, obcí, verejnoprávných sociálne po-
isťovacích ústavov a iných verejnopráv-
nych korporácií a fondov na nevyhnutne

potrebné platy, predpokladajúc, že nemajú iných voľných prostriedkov a že poukazy podpisu vedľa osôb, ustanovených k disponovaniu s týmito účtami, tiež oprávnení zástupcovia týchto sväzkov územnej samosprávy, korporácií a fondov;

g) z peňazí uložených bezprostredne na príkaz súdu alebo súdom;

h) z peňazí uložených advokátmi, verejnými notármi alebo nútenými správcami, nakoľko ich títo potrebujú, aby vyhovelí súdnym opatreniam alebo rozhodnutiam, alebo splnili záväzky svojich príkazcov.

(¹) Takisto je výplata vyššej sumy prípustná, keď veriteľom (vkladateľom) je dokázateľne peňažný ústav, ktorý hodnoverne dosvedčí, že ju potrebuje, aby mohol svojich vlastných veriteľov (vkladateľov) uspokojiť podľa tohto nariadenia a plniť nevyhnutné povinnosti z prevzatých úverových záväzkov.

(²) Obmedzeniam podľa ustanovení ods. 1 a 2 nepodliehajú prevody z bežného účtu na bežný účet (zo šekového účtu na šekový účet) u toho istého peňažného ústavu s tým, že prevedené čiastky, nakoľko presahujú mieru určenú v predošlých odsekoch, ostávajú viazané podľa tohto nariadenia.

(³) Obmedzeniam podľa ustanovení odsekov 1 a 2 vôbec nepodliehajú účtovné prevody, záležajúce v tom, že peňažný ústav (podnik) prevedie z bežného účtu alebo z vkladnej knižky splatnú pohľadávku svojho veriteľa na vlastný účet, aby uhradil splatné záväzky toho istého veriteľa voči sebe.

(⁴) Výplata (prevod) vyššej čiastky ako podľa ustanovení odseku 2, písm. d) prípustnej, je možná, ak ide dokázateľne o prostriedky nevyhnutne potrebné na zaplatenie dopravného, ako aj na opatrenie surovín a tovaru pre veriteľov podnik v obvyklom rozsahu a predpokladajúc, že pohotovosť prostriedky veriteľa na to nestacia. Na výplatu tejto vyššej sumy nemá však veriteľ nárok.

§ 2.

Právo peňažného ústavu (peňažného podniku) trvať na smluvnej výpovednej lehote alebo na iných ujednaniach, ktoré sú preň priaznivejšie, nie je ustanoveniami § 1 dotknuté. Taktiež nie je týmto nariadením dotknuté príročie, nariadené podľa zákona č. 240/1924 Sb. z. a n.

§ 3.

Výplaty pohľadávok v bežnom účte ani vkladov na vkladné knižky (vkladné listy) alebo na pokladničné poukázky, ktoré vznikly, poťažne boli uložené dňa 1. septembra 1939 alebo neskoršie, obmedzeniam podľa tohto nariadenia nepodliehajú.

§ 4.

(¹) Ministerstvo financií sa splnomocňuje, aby v prípadoch naliehavej hospodárskej potreby povolilo výnimky z ustanovení § 1.

(²) Vybavenie žiadosti o povolenie takej výnimky, ako aj iné úradné úkony, sú cslobodené od dávok za úradné úkony vo veciach administratívnych.

(³) Žiadosť treba podať prostredníctvom príslušného peňažného ústavu (peňažného podniku). Žiadosť podlieha kolku za 5.— Ks. K žiadosti treba pripojiť jej opis, ktorý je kolku prostý.

§ 5.

(¹) Orgán peňažného ústavu (peňažného podniku), ktorý vedome a úmyselne poruší predpisy tohto nariadenia výplatou (prevodom) vyššej ako prípustnej čiastky alebo ich vedome obchádza poskytovaním úveru na vklad, u ústavu (podniku) uložený, (t. z. kompenzačného úveru) a podobne, alebo

kto vedome nesprávnym alebo neúplným údajom skutkových okolností, menovite v žiadosti, podanej na ministerstvo financií podľa § 4, alebo predložením fa-

lošných dokladov vyláka pre seba alebo pre iného vyššiu výplatu, ako toto nariadenie pripúšťa,

bude potrestaný za ťažký dôchodkový priestupok pokutou až do 3-násobku ne dovolene vyplatenej sumy.

(f) Tiež pokus činov uvedených v odseku 1 je trestný.

(g) Keď je peňažný trest uložený podľa tohto nariadenia nedobytný, nastúpi namiesto neho náhradný trest väzenia od 1 dňa do 1 roku. Náhradný trest väzenia sa stanoví 1 deň za 100.— Ks až 300.— Ks podľa miery previnenia a podľa zárobkových, dôchodových, majetkových a iných osobných pomerov vinníka.

(h) Ináč platia o slihaní a trestaní týchto priestupkov trestné ustanovenia tridsiatkového poriadku z roku 1788, inštrukcie z roku 1842 a zákonného článku XI/1909 so všetkými doplnkami a dodatkami.

(i) O dozore na dodržanie tohto nariadenia a pri vyhľadávaní skutkovej podstaty činov trestných podľa tohto nariadenia platia obdobne ustanovenia §§ 13 až 20 colného zákona č. 114/1927 Sb. z. a n. s obmedzením, že oprávnenie § 15 citovaného zákona možno použiť len pri podozrení z činov trestných súdne.

(j) Banky, peňažné ústavy a závody ručia za peňažný trest uložený ich funkcionárom.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Týždne rozhodné pre výplatu podľa § 1, ods. 1 počítajú sa odo dňa 2. septembra 1939.

§ 7.

Ustanovenia tohto nariadenia sa nevzťahujú na Slovenskú národnú banku v Bratislave.

§ 8.

Toto nariadenie vykoná minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r. Dr. Sívák v. r.
Dr. Tuka v. r. Dr. Medrický v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Stano v. r.
Dr. Pružinský v. r.

210.

Vládne nariadenie zo dňa 1. septembra 1939,

o zabezpečení povinného súpisu a odvodu cudzozemských platidiel, drahých kovov a cenných papierov v pancierových schránkach alebo v iných uzavretých úschovách a o ochrane obehu zákonných platidiel

Vláda Slovenskej republiky podľa § 2, č. 3 a §§ 4, 6 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení uverejnenom vyhláškou ministra financií č. 181/1938 Sb. z. a n., nariaďuje:

§ 1.

(1) Nájomcovia pancierových schránok (safesov) a majitelia alebo držiteľia uzavretých úschov u peňažných ústavov povinní sú otvoriť schránku alebo inú uzavretú úschovu za účasti úradného orgánu do 30. septembra 1939; tomuto orgánu prislúcha právo zistiť, či v schránke alebo v úschove sú tuzemské zákonné platidlá alebo hodnoty podrobené súpisu a ponuke podľa vládneho nariadenia č. 102/1939 Sl. z.

(2) Dokiaľ schránka alebo úschova nebude otvorená podľa ods. 1., nesmie stránka sama previesť otvorenie.

(3) Úradný orgán je povinný tuzemské zákonné platidlá v schránke alebo v úschove zistené uložiť ako vklad u toho peňažného ústavu, kde schránka alebo úschova sa nachádza, pokiaľ u niektorého miestneho peňažného ústavu, ktorý nájomca pokiaľ majiteľ (držiteľ) označí.

(4) Na vklad uložený podľa odseku 2 platia ustanovenia vládneho nariadenia č. 209/1939 Sl. z.

(²) Úradný orgán je povinný v schránke alebo v uzavretej úschove zistené hodnoty podrobené súpisu a ponuke podľa vládneho nariadenia č. 102/1939 Sl. z. oznámiť Slovenskej národnej banke s udaním mena nájomcu schránky, poľažne majiteľa (držiteľa) schránky (úschovy) a peňažného ústavu (firmy).

§ 2.

Pancierová schránka a iná uzavretá úschova, ktorá nebude otvorená a podrobená úradnej prehliadke do 30. septembra 1939, bude zapečatená úradným orgánom; môže byť otvorená len so svolením okresného finančného riaditeľstva, príslušného podľa miesta úschovy, a za účasti úradného orgánu.

§ 3.

Peňažné ústavy a firmy povinné sú predložiť okresnému finančnému riaditeľstvu, príslušnému podľa miesta úschovy, soznam pancierových schránok dňa 30. septembra 1939, ktoré do tohto dňa neboli otvorené. V sozname treba uviesť pancierové schránky podľa čísiel a iné uzavreté úschovy podľa ich označenia.

§ 4.

Kto nesplní povinnosť, uloženú v § 3 tohoto nariadenia, bude potrestaný podľa § 3 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení uverejnenom vyhláškou ministra financií č. 181/1938 Sb. z. a n.

§ 5.

Náhrazkami zákonných platidiel podľa § 4 zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. sú hociaké známky, ktoré majú namiesto slovenských peňazí prevziať trvale alebo dočasne niektorý ich hospodársky alebo právny úkon.

§ 6.

Zakázané je:

- a) zadržovať alebo uschovávať bez hospodárskej potreby alebo nad jej mieru zákonné platidlá,
- b) poškodzovať zákonné platidlá,
- c) odmietat bez zákonného dôvodu zákonné platidlá vôbec alebo viazať ich prijatie na určité podmienky, a
- d) hociakým spôsobom rozširovať nezaručené zprávy, ktoré môžu rušiť obeh zákonných platidiel.

§ 7.

Vládne nariadenie č. 189/1924 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sívák v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 47.

Vydaná 5. septembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (211.—212.) 211. Vyhláška o zákaze porážania bravčového dobytku. — 212. Vyhláška o hospodárení pohonnými hmotami.

211.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho zo dňa 31. augusta 1939

**o zákaze porážania bravčového dobytku
vo váhe nižšie 80 kg.**

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

Porážanie bravčového dobytku vo váhe nižšie 80 kg sa zakazuje.

§ 2.

Zákaz tento nevzťahuje sa na núdzové porážky, povolené starostom obce.

§ 3.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 4.

Opalrenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia:

Za Najvyšší úrad hospodársky:
Dr. Zaľko v. r.

212.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho zo dňa 4. septembra 1939

o hospodárení pohonnými hmotami.

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

Pohonnými hmotami podľa tejto vyhlášky sa rozumejú:

- a) surový benzín, nafta, ropa,
- b) benzín,
- c) benzol,
- d) petrolej,
- e) všetky druhy olejov na mazanie motorových vozidiel,
- f) všetky druhy smiešanín (s benzinom, benzolom a liehom),
- g) všetky druhy konzistentných tukov automobilných,
- h) karbid.

§ 2.

(¹) Všetky obce dajú zhotoviť „Odberné výkazy na pohonné hmoty“ (v ďalšom texte „Výkaz“) s týmito rubrikami:

- a) meno majiteľa (držiteľa) motorového vozidla (lietadla, prípadne iného stroja poháňaného v § 1 uvedenu pohonnou hmotou),
- b) značka a typ,
- c) obsah válcov (podľa certifikátu),
- d) evidenčné (registračné) číslo,
- e) nárok na odber pohonnej hmoty,
- f) denný odber.

(²) Odberné výkazy treba opatriť guľatou pečiatkou obce a podpisom starostu.

(³) Odberné výkazy na pohonné hmoty budú vydávané len pre motorové vozidlá, ktoré slúžia verejnej doprave, udržiavaniu chodu poľnohospodárskych, priemyselných, živnostenských alebo obchodných podnikov a zdravotnej službe.

§ 3.

Majiteľ alebo držiteľ motorového vozidla, vyhovujúci ustanoveniu § 2, ods. 3,

tejto vyhlášky je povinný opatrit si odberný výkaz v mieste svojho trvalého bydliska, prípadne sídla firmy u starostu obce.

§ 4.

(¹) Spoločnosti (podniky), ktoré obstarávajú výrobu alebo distribúciu pohonných hmôt, oznámia svoje zásoby do 12 hodín po uverejnení tejto vyhlášky Najvyššiemu úradu hospodárskemu (Ministerstvo hospodárstva), Bratislava. Výkazy zásob pohonných hmôt musia naďalej predkladať periodicky desaťdenne od podania prvého Výkazu.

(²) Nezahlasené zásoby, ktoré budú kontrolnými orgánmi zistené, sa zhabú a prepadajú v prospech štátu.

(³) Majitelia pouličných pump, skladov, a rafinérií sú povinní vyhotoviť si „Prehľad o vydávaní pohonných hmôt“ (v ďalšom texte „Prehľad“) v drobnom a vo veľkom. Pri vydávaní pohonných hmôt priamo do vozidiel treba do prehľadov zapísať dátum, evidenčné (registračné) číslo vozidla a množstvo vydaných pohonných hmôt. Pri inom výdaji pre podniky treba zapísať do prehľadov názov firmy a množstvo vydaných pohonných hmôt.

§ 5.

(¹) V drobnom predaji smú predajne odpredať denne podľa druhu motorových vozidiel najviac tieto množstvá pohonnej hmoty:

A. Pre motocykle:

- a) do 175 ccm 1 liter
- b) do 350 ccm 2 litre
- c) do 500 ccm 3 litre
- d) nad 500 ccm 4 litre

B. Pre osobné automobily:

- a) do 2000 ccm 5 litrov
- b) nad 2000 ccm 10 litrov

C. Nákladné automobily a autobusy:

- a) do 3000 ccm 20 litrov,
- b) nad 3000 ccm 30 litrov.

(²) Pri hospodárskych traktoroch a štabilných strojoch určí okresný (mestský notársky) úrad podľa skutočnej potreby primerané množstvo pohonnej hmoty, potrebnej k udržaniu provozu závodu.

(³) Prislúšný okresný (mestský notársky) úrad môže na odôvodnenú žiadosť povoliť zvýšený odber pohonných hmôt až do trojnásobku denného prídelu, stanoveného touto vyhláškou. Väčšie množstvo pohonných hmôt priznané okresným (mestským notárskym) úradom na trvalo, poznačí tento úrad vo Výkaze v rubrike e). Pri zvýšenom prídeli pre jednotlivé prípady, (úlohové cesty a pod.) vydá okresný úrad žiadateľovi osobitnú poukážku na tento vyšší prídél.

(⁴) Majiteľ motorového vozidla môže vo Výkaze povolené množstvo odobrať v takejkoľvek predajni pohonných hmôt.

§ 6.

Z olejov na mazanie motorových vozidiel je dovoľené predávať najviac 5% v pomere k odobranej pohonnej hmoty pre pohon motoru; u dvojtaktných motorov — najviac 15%.

§ 7.

Obmedzenia podľa tohto nariadenia nevzťahujú sa na motorové vozidlá:

- a) štátnej správy,
- b) členov snemu,
- c) cudzích diplomatických misií a konzulárnych úradov,
- d) služobné (systemizované) vozidlá Hlinkovej gardy,
- e) hasičských sborov a záchrannej služby, služobné vozidlá četníctva, stráže bezpečnosti a finančnej stráže.

§ 8.

Povolenie k odberu väčšieho množstva pohonných hmôt, určeného k udržaniu provozu výrobných alebo iných podnikov, bude povoľovať NÚH. Takéto povolenie sa udelí len pre podniky dôležité pre obranu štátu alebo pre výživu a zásobovanie obyvateľstva.

§ 9.

Drobný odpredaj petroleja pre spotrebu v domácnosti upravia obce vo vlastnej pôsobnosti tak, aby sa s petrolejom čo najviac šetrilo a aby nik netvoril zbytočné zásoby.

§ 10.

Po odvolaní tejto vyhlášky odovzdajú všetci majitelia (držitelia) motorových vozidiel svoje Výkazy, predajne pohonných hmot svoje Prehľady príslušným starostom ich hromadne zašlú okresným úradom. Okresné úrady predložia súhrnné elaboráty od všetkých obcí svojho okresu do 30

dní po zrušení platnosti tejto vyhlášky NÚH.

§ 11.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 12.

Toto opatrenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

Za Najvyšší úrad hospodársky:

Dr. Ing. Peter Zafko.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník činí v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcim zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knihkupectvách. Kníhkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s uyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenňujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboly v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby neč.¹ú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čís. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA,
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 48.

Vydaná dňa 7. septembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (213.—215.) 213. Vládne nariadenie o rozšírení pôsobnosti vojenských súdov. — 214. Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o zákaze porážania mladého hovädzieho dobytku. — 215. Vyhláška predsedníctva vlády o oprave tlačových chýb.

213.

Vládne nariadenie zo dňa 5. septembra 1939

o rozšírení pôsobnosti vojenských súdov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 128 zákona zo dňa 13. mája 1936, č. 131 Sb. z. a n., o obrane štátu, nariaďuje:

§ 1.

Právomoc vojenských súdov vo vojenskom pásme operačnom sa rozširuje aj na civilné obyvateľstvo ohľadne týchto trestných činov:

a) súdne trestné činy, uvedené v hlave VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.,

b) trestné činy, uvedené v §§ 6, 13, 15 č. 3, § 21 a § 24, č. 2 zákona na ochranu republiky,

c) trestný čin podľa § 12 zákona na ochranu republiky, pokiaľ sa vzťahuje na trestný čin uvedený v § 6 tohoto zákona,

d) trestné činy, uvedené v §§ 43 až 46 a § 56, ods. 2, druhá veta branného zákona,

e) ťažšie trestné činy, spáchané skutkami uvedenými pod písm. a) až d),

f) zločiny, uvedené v §§ 362 až 366, 413 až 417, 419 až 421, 448 až 455, 483 až 491 vojenského trestného zákona, v §§ 4 až 6 zákona č. 134/1885 r. z. a v § 24 zákona č. 82/1935 Sb. z. a n.

§ 2.

Ustanovenia hlavy XXVI vojenského trestného poriadku môžu byť použité aj na civilné osoby, podliehajúce trestnej právomoci vojenských súdov podľa § 1.

§ 3.

Osvedčenie o vojenskom pásme operačnom vydáva hlavný veliteľ operujúcich vojsk.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

aj za ministra Čalofa,

214.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho zo dňa 31. augusta 1939

o zákaze porážania mladého hovädzieho dobytku.

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

Porážanie hovädzieho dobytku mladšieho ako tri roky sa zakazuje.

§ 2.

Zákaz tento nevzťahuje sa na núdzové porážky, povolené starostom obce.

§ 3.

Porážku teliec povoľuje okresný úrad len výdojným hospodárstvám a pre po-

trebu nemocníc a zdravotných ústavov, pofažne osôb, ktorým požívanie telefonicného mŕsa predpíše lekár vzhľadom na ich chorobu.

§ 4.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 5.

Opatrenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Za Najvyšší úrad hospodársky:
Dr. Ing. Peter Zafko.

215.

Vyhláška predsedníctva vlády zo dňa 5. septembra 1939

o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

Predsedníctvo vlády podľa § 3 vládneho nariadenia č. 109/1939 Sl. z., o redakcii Slovenského zákonníka, opravuje tieto tlačové chyby:

1. V § 3, ods. 1, riadok 3 vládneho nariadenia č. 76/1939 Sl. z., má byť namiesto slova „poukazovací“ správne slovo „preukazovací“.

2. V § 1, ods. 1, posledný riadok vládneho nariadenia č. 82/1939 Sl. z., má byť namiesto „zák. čl. XL z roku 1881“ správne „zák. čl. LX z roku 1881“.

3. V § 7, piaty riadok vládneho nariadenia č. 116/1939 Sl. z., má byť namiesto slova „spadajúcich“ správne „spadajúcu“.

4. V § 2, bod 12. vládneho nariadenia č. 124/1939 Sl. z. má byť namiesto „sadz. čís. 75“ správne „sadz. čís. 85“ a v bode 13. toho istého nariadenia namiesto „sadz. čís. 76“ má byť správne „sadz. čís. 86“.

5. V § 3, odsek 4, posledný riadok vládneho nariadenia č. 168/1939 Sl. z. má byť namiesto „v bode 4“ správne „v odseku 6“.

6. Pokiaľ bola čiastka 46 z roku 1939 Slovenského zákonníka dodaná v § 1, ods. 1, písm. a), prvý riadok vládneho nariadenia č. 209/1939 Sl. z. s textom: „a) behom jedného týždňa viac ako 50%...“ opravuje sa tento takto: „a) behom jedného týždňa viac ako 5%...“.

Dr. Tiso v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 49.

Vydaná 12. septembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (216.— 217.) 216. Vládne nariadenie o vyživovacom príspevku rodinným príslušníkom členov Hlinkovej gardy, Freiwillige Schutzstaffel a iných osôb, povolaných veliteľstvami HG a FS do služieb pri obrane štátu. — 217. Vyhláška najvyššieho úradu hospodárskeho o povinnom hlásení zásob a cien surových koží.

216.

Vládne nariadenie zo dňa 5. septembra 1939

o vyživovacom príspevku rodinným príslušníkom členov Hlinkovej gardy, Freiwillige Schutzstaffel a iných osôb, povolaných veliteľstvami HG a FS do služieb pri obrane štátu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Štátny vyživovací príspevok podľa zákona č. 530/1919 Sb. z. a n. a opatrenia Stáleho výboru č. 227/1938 Sb. z. a n. prináleží za podmienok, určených v čl. III. tohto opatrenia, tiež rodinným príslušníkom členov Hlinkovej gardy (HG) a Freiwillige Schutzstaffel (FS), keď konajú službu v obrane štátu alebo pre zaistenie jeho bezpečnosti v takom rozsahu, že sa nemôžu vôbec venovať svojmu zamestnaniu, a tiež rodinným príslušníkom osôb, ktoré boli veliteľstvami HG a FS povolané k takejto službe podľa pokynov ministerstva vnútra alebo ministerstva národnej obrany.

(²) Pre pokračovanie pri uplatnení a priznaní vyživovacieho príspevku platia doterajšie predpisy.

§ 2.

(¹) Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia, platí však aj pre prípady po 14. marca 1939.

(²) Nariadenie toto vykoná minister

vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.,

Sivák v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Dr. Pružinský v. r. aj za m. i. str. Čatloša.

217.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho zo dňa 11. septembra 1939

o povinnom hlásení zásob a cien surových koží

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

Osoby — i právnické —, ktoré pre ďalší predaj skupujú surové kože, sú povinné hneď (najneskôršie do 24 hodín od účinnosti tejto vyhlášky) oznámiť Najvyššiemu úradu hospodárskemu stav svojich zásob surových koží, a to podľa jednotlivých druhov a akostí.

§ 2.

Súčasne s ohlásením zásob v § 1 uvedené osoby sú povinné oznámiť Najvyššiemu úradu hospodárskemu ceny jednotlivých druhov a akostí surových koží, ktoré docielili pri posledných predajoch spotrebiteľom.

§ 3.

Osoby, v § 1 uvedené, sú povinné ohlasovať stav zásob s udaním cien vždy 1. a 15. každého mesiaca.

§ 4.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 5.

Opatrenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Prezident Najvyššieho úradu hospodárskeho.

Dr. Zafko v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 50.

Vydaná dňa 14. septembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (218.—219.) 218. Vyhláška o zavedení všeobecnej vízovej povinnosti. — 219. Vládne nariadenie o stavebnom úvere pre obce ako stavebníkov na stavby vojenských objektov v roku 1939.

218.

Vyhláška ministerstva vnútra zo dňa 13. septembra 1939 o zavedení všeobecnej vízovej povinnosti.

Ministerstvo vnútra podľa § 10, ods. 1 zákona č. 55/1928 Sb. z. a n. o cestovných pasoch, zavádza s platnosťou odo dňa 13. septembra 1939 všeobecnú vízovú povinnosť pre príslušníkov všetkých cudzích štátov, ktorí hodlajú pricestovať na územie alebo odcestovať z územia Slovenskej republiky, pokiaľ týmto územím precestovať.

Dr. Tuka v. r.

219.

Vládne nariadenie zo dňa 11. septembra 1939 o stavebnom úvere pre obce ako stavebníkov na stavby vojenských objektov v roku 1939.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Ministerstvo financií sa splnomocňuje, aby vhodným opatrením zabezpečilo úver obciam, ktoré ako stavebníci prevádzaly, alebo prevádzajú stavby vojenských objektov podľa vládneho nariadenia č. 164/1922 Sb. z. a n., a vzhľadom na štátoprávne a hospodárske zmeny ne-

môžu svojimi stavebnými úvermi disponovať.

(²) Záruky, ktoré pri stavbách vojenských objektov poskytlo obciam ministerstvo národnej obrany v Prahe podľa §§ 1 a 2 vládneho nariadenia č. 164/1922 Sb. z. a n., na odôvodnenú žiadosť záujemcov v prípadoch, kde to záujem slovenskej armády vyžaduje, preberie ministerstvo národnej obrany v Bratislave.

§ 2.

Ustanovenie § 1 platí i pre nové stavby vojenských objektov, prevádzané obcami podľa vládneho nariadenia č. 164/1922 Sb. z. a n., ktoré v budúcnosti stanú sa potrebnými pre vojenské ubytovacie ciele.

§ 3.

Kolkované žiadosti (§§ 1 a 2) treba podať prostredníctvom ministerstva národnej obrany ministerstvu financií.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií v dohode s ministrom národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník činí v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôr do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcim zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knižkupectvách. Knihkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s uyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôr do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákoník

Čiastka 51.

Vydaná 20. septembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (220.—228.) 220. Vládne nariadenie o Hlinkovej garde. — 221. Vládne nariadenie o zriadení vyznamenania „Slovenský vojenný víťazný križ“ a o ďalších stupňoch vyznamenania „Za hrdinstvo“. — 222. Vládne nariadenie o niektorých platových pomeroch vojenských gázistov a iných štátnych (verejných) zamestnancov, povolaných k vojenskej službe. — 223. Vládne nariadenie o nárokoch na mzdu (plat) súkromných zamestnancov, povolaných k vojenskej službe. — 224. Nariadenie ministra hospodárstva o zákaze falšovania niektorých poľnohospodárskych plodín, výrobkov a potrieb. — 225. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky o náležitostiach pri vývoze tovaru. — 226. Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o povinnosti riadneho obrábania poľnohospodárskych pozemkov. — 227. Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o zaisťovaní pracovných síl pre poľnohospodárske práce. — 228. Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o vymieňaní pšenice, raži a jačmeňa.

220.

Vládne nariadenie zo dňa 5. septembra 1939 o Hlinkovej garde.

§ 1.

Každý občan mužského pohlavia, vo veku od 6 do 60 rokov, vynímajúc židov, koná okrem vojenskej povinnosti aj ďalšie služby (prípravu na ne) na ochranu vlasti.

§ 2.

(¹) Služby v § 1 uvedené vykonávajú sa v útvaroch k tomu určených.

(²) Mládež od 6 do 18 rokov pripravuje sa na tieto služby vo zvlášť k tomu určených útvaroch.

§ 3.

(¹) Občania slovenskej národnosti vykonávajú služby v § 1 uvedené v Hlinkovej garde (HG) a pripravujú sa na ňu v Hlinkovej mládeži (HM).

(²) O tom, kde vykonávajú túto službu občania inej národnosti, budú vydané osobitné predpisy.

§ 4.

Hlinkova garda je polovojenským, organizovaným sborom v rámci Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (strany národnej jednoty.)

§ 5.

Peslaním HG. je:

1. vychovávať slovenskému národu na život a na smrť oddaných vlastencov,

2. vykonávať predvojenskú a povojenskú výchovu, v rámci organizačného a služebného poriadku,

3. sledovať verejný život v Slovenskom štáte, pozorovať, či zákony, nariadenia a opatrenia štátnych orgánov sú dodržiavané a v tomto smere podávať na príslušné miesta potrebné hlásenia a podnety,

4. spolupôsobiť s ostatnými zákonom určenými orgánmi pri obrane štátu a pri udržiavaní verejného poriadku a verejnej bezpečnosti,

5. plniť ďalšie úlohy, ktoré jej budú sverené zákonnými predpismi.

§ 6.

(¹) Najvyšším veliteľom HG je prezident republiky.

(²) Najvyšší veliteľ menuje hlavného veliteľa HG.

§ 7.

Hlavný veliteľ HG:

1. so schválením najvyššieho veliteľa HG vydá organizačný, služobný a kárny poriadok HG,

2. udeľuje hodnosti so súhlasom príslušných funkcionárov strany,

3. určuje služobné povinnosti členov HG a zaeľuje ich do skupín, gardistov a ozbrojených jednotiek rodobraneckých.

4. určuje povinnosti čakateľov.

§ 8.

(¹) Rodobranci pri výkone služby majú tie isté práva a zákonnú ochranu ako vojací.

(²) Rodobranci pri obsadzovaní miest vo verejných službách majú pri rovnakých podmienkach prednosť.

§ 9.

(¹) Zamestnávateľ je povinný uvoľniť člena HG zo zamestnania, aby mohol vykonávať povinnosti v HG.

(²) Velitelia HG majú sa starať o to, aby zamestnávateľ neutrpel vykonávaním služby zamestnancov v HG podstatnú ujmu.

(³) Zamestnanec vykonávaním služby v HG nesmie utrpieť ujmu na svojich požitkoch.

§ 10.

Výdavky na HG (HM) zaobstará štát a zabezpečí ich v štátnom rozpočte.

§ 11.

Hospodárenie HG podlieha kontrole Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 12.

Mimo Hlinkovej gardy a organizácii pripustených osobitnými predpismi podľa § 3, odsek 2 nesmú sa tvoriť žiadne iné ozbrojené spolky.

§ 13.

Rodobranci, gardisti a čakatelia podliehajú disciplinárnym sankciám, určeným v kárnom poriadku HG.

§ 14.

(¹) Kto neoprávnene (ods. 2 až 4) verejne nosí rovnošatu Hlinkovej gardy alebo Hlinkovej mládeže potrestá sa — ak nejde o čin prísnejšie trestný — okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 5.— Ks do 20.000.— Ks alebo zavretím do 2 mesiacov. Za nedobytný peňažný trest má sa uložiť náhradný trest zavretia podľa miery zavinenia až do 2 mesiacov.

(²) Ochrana rovnošaty Hlinkovej gardy vzťahuje sa na jej úpravu, ako je určená organizačnými predpismi, vydanými hlavným veliteľom Hlinkovej gardy. Úpravou rovnošaty Hlinkovej gardy rozumie sa strih a úprava odevu, výložiek, ramenných pásov, odznakov, hodností a odznakov vôbec, úprava čapíc, podbradníkov a gombíkov, služobného a vychádzkového pásu a pobočnej zbrane.

(³) Organizačné predpisy, vydané hlavným veliteľom Hlinkovej gardy, upravujú právo, pokiaľ povinnosť príslušníkov Hlinkovej gardy nosiť jej rovnošatu.

(⁴) Nikto nesmie verejne nosiť rovnošatu Hlinkovej gardy, ak nemá k tomu podľa organizačných predpisov, uvedených v predchádzajúcom odseku, právo alebo povinnosť alebo verejne nosiť na tejto rovnošate odznaky hodností, ktorá mu nenáleží. Taktiež sa zakazuje verejne nosiť takú rovnošatu alebo ústroj, ktoré sú buď vcelku alebo len v niektorých súčiastkach rovnošate Hlinkovej gardy tak podobné, že ich možno od nej rozoznať len pri zvláštnnej pozornosti, ak len nebolo nosenie takej rovnošaty alebo ústroja povolené podľa § 14 zákona č. 269/1936 Sb. z. a n. alebo nariadené zvláštnym ustanovením, vydaným v dohode s ministerstvom vnútra.

§ 15.

Nariadenie vlády Slovenskej krajiny č. 15/1938 Úr. nov. a § 1 nariadenia vlády Slovenskej krajiny č. 70/1938 Úr. nov. sa zrušuje.

§ 16.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra a minister národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r., Sivák v. r.
Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r. Stano v. r.
aj za ministra Čatloša.

221.

**Vládne nariadenie
zo dňa 11. septembra 1939**
o zriadení vyznamenania „Slovenský vojenný víťazný kríž“ a o ďalších stupňoch vyznamenania „Za hrdinstvo“.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

Časť prvá.

Slovenský vojenný víťazný kríž.

§ 1.

Na vyznamenávanie osôb, ktoré na bojišti preukážu osobnú chrabrosť, obetavosť, duchapritomnosť, alebo vykonajú so svernou im vojenskou jednotkou čin, majúci význam pre priaznivý výsledok vojennej operácie, a tiež na vyznamenávanie osôb, ktoré sa inak vynikajúcim spôsobom zaslúžili o republiku, zriaďuje sa „Slovenský vojenný víťazný kríž“.

§ 2.

Vojenný víťazný kríž má tri triedy: I. triedu — ako najvyššiu —, II. triedu a III. triedu. Jedna osoba môže dostať i všetky tri triedy vojenného víťazného kríža.

§ 3.

Vojenný víťazný kríž udeľuje prezident republiky, o čom vyznamenananej osobe vydá dekrét, ktorý ju oprávňuje kríž nosiť.

§ 4.

Tvar vojenného víťazného kríža určí minister národnej obrany, ktorý vydá i predpisy o spôsobe jeho nosenia.

§ 5.

Kto si vyznamenanie „Slovenský vojenný víťazný kríž“ neoprávnené prisvojuje alebo ho neoprávnené nosí, dopúšťa sa priestupku, ktorý — ak nejde o čin stiháný súdmi — trestá okresný (štátny policajný) úrad zavretím od jedného do 14 dní alebo peňažným trestom do 10.000 Ks. Tieto tresty sa môžu uložiť aj súčasne. Pre prípad nedobytnosti peňažného trestu má sa uložiť náhradný trest zavretia do 28 dní. Trest na slobode spolu s náhradným trestom za nedobytný peňažný trest nesmie presahovať 28 dní.

Časť druhá.

Stupne vyznamenania „Za hrdinstvo“.

§ 6.

(¹) Pre vyznamenanie „Za hrdinstvo“, zriadené vládny nariadením č. 95/1939 Sl. z. — časť prvá — zriaďujú sa tri stupne (ods. 2).

(²) Prvý — ako najvyšší — stupeň, vyznamenania „Za hrdinstvo“ je medaila zlatá, druhý stupeň je medaila strieborná a tretí stupeň je medaila bronzová, udeľovaná už podľa nariadenia č. 95/1939 Sl. z.

(³) Jedna osoba môže podľa stupňa vykonaného hrdinského činu dostať postupne, počínajúc najnižším stupňom, aj všetky tri stupne vyznamenania alebo, ak je hrdinský čin tak záslužný, hneď pri prvom vyznamenaní najvyšší stupeň.

(⁴) Ostatné predpisy vládneho nariadenia č. 95/1939 Sl. z. ostávajú v platnosti i pre vyššie dva stupne vyznamenania „Za hrdinstvo“.

Časť tretia.

Ustanovenia záverečné.

§ 7.

Nariadenie toto platí odo dňa 1. septembra 1939; vykoná ho minister národnej

obrany a minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

222.

Vládne nariadenie zo dňa 11. septembra 1939

o úprave niektorých platových pomerov vojenských gázistov a iných štátnych (verejných) zamestnancov, konajúcich od 1. septembra 1939 činnú vojenskú službu alebo pridelených k vojenským útvarom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Vojenská služba konaná od 1. septembra 1939 považuje sa za takú, ako keby bola konaná za brannej pohotovosti štátu.

§ 2.

Pre úpravu niektorých platových pomerov vojenských gázistov, občianskych štátnych zamestnancov a občianskych zamestnancov iných verejných korporácií, konajúcich činnú vojenskú službu ako vojenské osoby z počtu mužstva alebo konajúcich službu v svojom občianskom pomere u vojenských útvarov, platia ustanovenia vládnych nariadení č. 191/1938 a č. 192/1938 Sb. z. a n., ako aj vládneho nariadenia č. 256/1938 Sb. z. a n.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonávajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

223.

Vládne nariadenie zo dňa 11. septembra 1939,

o nároku na mzdu (plat) súkromných zamestnancov, povolaných do vojenskej služby.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Pre zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje zákon č. 244/1922 Sb. z. a n., povolaných po 15. auguste 1939 akýmkoľvek spôsobom do vojenskej služby — výmúč prípad nastúpenia do vojenskej služby prezenčnej — platia ohľadom ich nároku na mzdu (plat) ustanovenia §§ 6 a 10 uvedeného zákona.

(²) Nakoľko ide o zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje zákon č. 154/1934 Sb. z. a n., platí pre ich nárok na mzdu (plat) v prípade odseku 1 ustanovenie § 24 uvedeného zákona.

(³) Ustanovenia hromadných smlúv pracovných alebo služobných smlúv jednotlivých, výhodnejšie pre zamestnancov, nakoľko upravujú mzdové (platové) pomery v tomto nariadení uvedené, zostávajú nedotknuté.

§ 2.

(¹) Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a platí do 31. decembra 1939.

(²) Nariadenie toto vykoná minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

224.**Nariadenie
ministra hospodárstva
zo dňa 4. septembra 1939**

o zákaze falšovania niektorých poľnohospodárskych plodín, výrobkov a potrieb.

Podľa § 1, ods. 2 zák. čl. XLVI/1895, o zákaze falšovania niektorých poľnohospodárskych plodín, výrobkov a potrieb, nariaďujem:

§ 1.

Zákaz falšovania podľa § 1, ods. 2 zák. čl. XLVI/1895 rozširuje sa aj na tieto poľnohospodárske plodiny, výrobky a potreby:

Vajcia, obilniny cudzieho pôvodu, strukoviny, čerstvú a sušenú zeleninu a zeleninové konzervy, čerstvé a sušené domáce a južné ovocie a ovocné konzervy, ovocné nápoje bez alkoholu, ušľachtilé alkoholické nápoje, pivo, koreniny domáceho a cudzieho pôvodu, kakao, kávu, čaj, maté, cukry, umelé sladidlá, cukrárske výrobky, cukrovinky, kuchynskú soľ a soľ pre statok, želatínu, mäsové extrakty, včeli vosk a ochranné prostriedky proti škodcom v poľnohospodárskej výrobe.

§ 2.

Nariadenie toto vstúpi v platnosť dňom vyhlásenia.

Medrický v. r.

225.**Vyhláška
ministerstva financií
zo dňa 13. septembra 1939,**

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave, č. 9 zo dňa 12. septembra 1939, o náležitostiach pri vývoze tovaru.

Podľa § 6 vládneho nariadenia zo dňa 25. septembra 1938, č. 190 Sb. z. a n., o ná-

ležitostiach pri vývoze tovaru, vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Dr. Pružinský v. r.

**Opatrenie č. 9
Slovenskej národnej banky
v Bratislave**

o náležitostiach pri vývoze tovaru.

Podľa vládneho nariadenia zo dňa 25. septembra 1938, č. 190 Sb. z. a n., čini Slovenská národná banka v Bratislave toto opatrenie:

Až do odvolania upravuje sa povinnosť pripojovať vývozné prehlásenia k zásielkam do cudziny takto:

1. K zásielkam, určeným do Nemeckej ríše a Protektorátu Čechy a Morava, stačí priložiť vývozné prehlásenie bez schvaľovacej pečiatky ministerstva hospodárstva.

2. K zásielkam, určeným do ostatných cudzích štátov, musia byť pripojené vývozné prehlásenia, opatrené schvaľovacou pečaťou ministerstva hospodárstva.

**SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
v Bratislave.**

Guvernér: Riaditeľ:
Dr. Karvaš v. r. Ing. Pázman v. r.

226.**Vyhláška Najvyššieho úradu
hospodárskeho
zo dňa 13. septembra 1939**

o povinnosti riadneho obrábania poľnohospodárskych pozemkov.

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

(!) Všetky úhory, neobrobené, pofažne zanedbané pozemky a tiež iné pozemky, ktoré sú k tomu vhodné, musia byť riadne

obrobené a obsiate hospodárskymi rastlinami, potrebnými k výžive obyvateľstva alebo hospodárskych zvierat.

(²) Povinnosť, uvedenú v odseku 1, majú splniť majitelia, poľnohospodári a vlastníci pozemkov (ods. 1). S potrebnými prácami musia bez meškania započať. Ak by niektorý majiteľ alebo užívateľ nemohol splniť túto povinnosť, má to bez meškania oznámiť starostovi obce, ktorý vec predloží miestnemu obecnému výboru hospodárskemu, zriadenému podľa § 109 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., aby učinil neodkladne všetky potrebné opatrenia.

(³) Obecné výbory hospodárske sú povinné postarať sa o obrobenie a obsiatie pozemkov v odseku 1 uvedených aj v každom inom prípade.

§ 2.

(¹) Obecní (obvodní) notári sú povinní do 30 dní od uverejnenia tejto vyhlášky podať Najvyššiemu úradu hospodárskemu prostredníctvom okresných úradov zprávu o stave jesenných prác v poľnohospodárstve, spojených so siatím ozimín a s úrodou kukurice, zemiakov a repy. V zpráve majú sa uviesť opatrenia obecných výborov hospodárskych, učinené v záujme riadneho obrábania všetkej poľnohospodárskej pôdy a tiež návrhy k odstráneniu jestvujúcich nedostatkov.

(²) Okresné úrady dozerajú nad riadnym obrábaním pozemkov a sú povinné pri zistení nedostatkov postarať sa o potrebnú nápravu.

§ 3.

Prevenenie proti predpisom § 1 tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 4.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Prezident Najvyššieho úradu hospodárskeho:
Dr. Zafko v. r.

227.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho zo dňa 5. septembra 1939 o zaistení pracovných síl pre poľnohospodárske práce.

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z., nariaduje:

§ 1.

(¹) V každej obci je obecný výbor hospodársky, zriadený podľa § 109 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., povinný zistiť, či a aký je nedostatok ľudských a zvieracích síl, potrebných v obci k obrábaniu všetkej úrody a tiež k riadnemu vykonaniu všetkých prác, spojených s jesenným obrobením pôdy a jesennou sejbou.

(²) Hneď po zistení nedostatku pracovných síl predloží starosta obce (jeho zástupca) ich presný výkaz z celej obce okresnému úradu so žiadosťou o pridelenie výpomocných pracovných síl.

(³) Okresný úrad neodkladne zariadi, aby boli k prácam (ods. 1) pribraté všetky civilné pracovné sily, ktoré sú nezamestnané, prípadne ktoré pravidelne k takýmto prácam používané nebývajú, a sú voľné a vhodné. Ak by ani takto získané pracovné sily nestačily, okresný úrad požiada neodkladne o dodanie potrebných výpomocných síl najbližšie vojenské veliteľstvo. Ak by napriek tomu v niektorej obci hrozilo zameškanie poľnohospodárskych prác, má to starosta obce neodkladne oznámiť Najvyššiemu úradu hospodárskemu v Bratislave.

§ 2.

Starostom obcí (ich zástupcom) sa ukladá, aby sústavne a bedlive sledovali potrebu pracovných síl, potrebných k vykonávaniu poľnohospodárskych prác a v prípade závad a nedostatkov učinili opatrenia podľa § 1.

§ 3.

Na presné vykonávanie povinností podľa §§ 1 a 2 dozerajú okresné úrady a v prípade potreby neodkladne odstraňujú vzniklé nedostatky. Okresné úrady sú tiež povinné podávať, počínajúc 20. septembrom 1939, každých 14 dní Najvyššiemu úradu hospodárskemu zprávu o tom, aké sú v príslušnom okrese pomery ohľadom zaistenia pracovných síl pre poľnohospodárstvo a aké opatrenia učinily k odstráneniu ich nedostatku.

§ 4.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky — nakoľko by vinníka nebolo možno stíhať disciplinárne — sa trestá podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 5.

Opatrenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Prezident Najvyššieho úradu
hospodárskeho:

Dr. Zatko v. r.

228.

**Vyhláška Najvyššieho úradu
hospodárskeho
zo dňa 12. septembra 1939**

o vymielaní pšenice, raži a jačmeňa.

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939, Sl. z., nariaduje:

§ 1.

(¹) Stupeň vymielania v obchodnom mletí či i pri výrobe múk:

- a) pšeničných potravinových 70%,
- b) jednomletej raže 78%,
- c) jačmennej 67%.

(²) Rozprach pri zomielaní pšenice môže činiť najviac 2% a pri zomielaní raži a jačmeňa 3%.

§ 2.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 3.

Opatrenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Prezident Najvyššieho úradu hospodárskeho:

Dr. Zatko v. r.

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knihkupectvách. Knihkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenšujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

*ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA,
Vládna budova.*

Slovenský zákonník

Čiastka 52.

Vydané 26. septembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (229.—237.) 229. Vládne nariadenie o povinnom súpise slovenskej emisie záložných listov Hypotečnej banky Českej v Prahe a slovenskej emisie komunálnych a melioračných dlhopisov Zemskej banky v Prahe. — 230. Vládne nariadenie o vojenskej povinnosti židov. — 231. Vládne nariadenie o úprave smlúv, dojednaných štátom. — 232. Vládne nariadenie o zvláštnych ustanoveniach v pokračovaní pred civilnými súdmi. — 233. Vládne nariadenie o prechodnej úprave niektorých zmenočných lehôt. — 234. Vládne nariadenie o oslobodení nových motorových vozidiel od povinného odvodu pre brannú moc. — 235. Vládne nariadenie o dočasnom vyzdvihnutí platnosti § 69 služobnej pragmatiky. — 236. Vykonávacie nariadenie k zákonu o Slovenskej vysokej škole technickej. — 237. Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o zrušení zákazu porážania mladého hovädzieho dobytku.

229.

Vládne nariadenie zo dňa 19. septembra 1939

o povinnom súpise a nútenej úschove slovenskej emisie záložných listov Hypotečnej banky Českej v Prahe a slovenskej emisie komunálnych a melioračných dlhopisov Zemskej banky v Prahe.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Súpisu o nútenej úschove podliehajú všetky záložné listy slovenskej emisie Hypotečnej banky Českej v Prahe, ako aj všetky komunálne a melioračné dlhopisy slovenskej emisie Zemskej banky v Prahe, vydané podľa zákona č. 238/1922 Sb. z. a n. (v ďalšom texte skrátené uvádzané len ako dlhopisy), ktoré sú v deň účinnosti tohto nariadenia:

a) v tuzemsku,

b) mimo územia Slovenskej republiky a patria vlastnícky alebo z iného titulu osobám fyzickým, právnickým, prípadne iným hromadným útvarom, ktoré majú riadne bydlisko (sidlo) v tuzemsku.

§ 2.

(¹) Osoby, uvedené v § 1, sú povinné:

a) dlhopisy so všetkými príslušnými kupónmi složiť pod menom vlastníka

(držiteľa) najneskoršie do 15. októbra 1939 do dočasnej viazanej úschovy a správy Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky v Bratislave;

b) súčasne predložiť prihlášku dvojmo, ktorú na požiadanie vydá alebo pošle Slovenská hypotečná a komunálna banka.

(²) Ak sú dlhopisy uložené u Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky alebo u filiálky Hypotečnej banky v Bratislave alebo u filiálky Zemskej banky v Bratislave, stačí v stanovnej lehote predložiť Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke prihlášku.

(³) Prihlasovateľ je povinný podať Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke na jej vyzvanie, v lehote ňou stanovenej, vysvetlenie a doklady o všetkých skutočnostiach, ktoré sa týkajú predmetu prihlášky. Prihlášky nejasné, neúplné, oneskorene podané alebo také, ktoré nebudú podané na vydaných tlačivách a tie, ku ktorým prihlasovateľ do určenej lehoty nepodá vysvetlenie alebo doklady, budú sa posudzovať tak, ako keby neboli podané.

(⁴) Súčasne s prihláškou treba úradným dokladom preukázať terajšie bydlisko (sidlo) vlastníka prihlásených dlhopisov na území Slovenskej republiky.

(⁵) K prihláške podľa § 1, písm. b) treba pripojiť originálny alebo iný hodnotný doklad o úschove dlhopisov v cudzine.

§ 3.

Viazaná úschova je bezplatná. Strana je povinná nahradiť len trovy tlačív.

§ 4.

Údaje, získané vykonaním tohto nariadenia, nesmú byť použité na daňové ciele.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda platnosť dňom vyhlásení vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

230.

Vládne nariadenie zo dňa 19. septembra 1939

o úprave vojenskej povinnosti židov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Všetci židia (§ 1 vládneho nariadenia zo dňa 18. apríla 1939, č. 63 Sl. z.) -dôstojníci, rotmajstri a mužstvo sa preraďujú z vojenskej prezenčnej služby na čas ich povinnosti k nej do osobitných pracovných útvarov.

§ 2.

Do pracovných útvarov sa zaradia židia-záložníci všetkých kategórií, ktorí podľa § 22 zákona č. 193/1920 Sb. z. a n. sú povinní k cvičeniu v zbrani (k služebnému cvičeniu).

§ 3.

Počet, dislokáciu, pracovný program a iné podrobnosti pracovných útvarov určí ministerstvo národnej obrany.

§ 4.

(¹) Židia, prepustení z vojenskej služby podľa vládneho nariadenia č. 74/1939 Sl. z., a židia všetkých vojenských kategórií v zálohe pozbavujú sa vojenských hodností.

(²) Výnimky z tohto predpisu určí minister národnej obrany.

§ 5.

(¹) Vládne nariadenie č. 150/1939 Sl. z. sa zrušuje.

(²) Nariadenie toto nadobúda platnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

231.

Vládne nariadenie zo dňa 19. septembra 1939

o úprave smlúv, dojednaných štátom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia vládneho nariadenia č. 281/1938 Sb. z. a n., ako aj vládneho nariadenia č. 119/1939 Sl. z. a č. 200/1939 Sl. z. platia tiež na akékoľvek smluvy, dojednané štátom, a to zvlášť na smluvy o nájme, árende, služebnostiach bez ohľadu na to, vo vlastnosti ktorej smluvnej strany vystupuje štát (nájomca, prenajímateľ a pod.), keď o týchto smluvách štátna správa vyhlási, že na ich splnení nemá záujem.

§ 2.

Vyhlásenie o vypovedaní smluvy so strany štátnej správy v smysle § 1 tohto nariadenia platí aj vtedy, keď bolo účine-

né v dobe od 17. novembra 1938 do dňa účinnosti tohto nariadenia.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

232.

Vládne nariadenie zo dňa 20. septembra 1939

o zvláštnych ustanoveniach v pokračovaní pred civilnými súdmi.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

Časť prvá.

Právne veci civilné.

§ 1.

(¹) Súd z moci úradnej alebo na návrh preruší pokračovanie v spore, ak niektorá strana, po prípade jej zákonný zástupca alebo vedľajší intervenient je vojenskou osobou v činnej službe na mimoriadnom cvičení, prípadne v činnej službe za brannej pohotovosti štátu, alebo býva na mieste, ktoré udalosťou spôsobenou mimoriadnymi pomermi je odlúčené od styku so súdom. Účinky prerušenia pokračovania nastanú dňom, kedy vznikla u strany, po prípade jej zákonného zástupcu alebo vedľajšieho intervenienta okolnosť v prvej vete uvedená. K prerušeniu pokračovania v spore nedojde vtedy, keď strana, po prípade jej zákonný zástupca alebo vedľajší intervenient, u ktorých sú splnené predpoklady, uvedené v prvej vete, navrhnú, aby sa pokračovanie neprerušilo.

(²) Vojenským osobám v činnej službe sa kladú na roveň:

a) osoby, vykonávajúce zvláštne úkony podľa § 3 zákona č. 193/1920 Sb. z. a n.,

b) osoby, vykonávajúce osobné úkony podľa zákona o obrane štátu,

c) osoby, vykonávajúce dobrovoľnú službu zdravotnú pri armáde,

d) osoby, pridelené k službe armády, nakoľko nie sú už zahrnuté pod bodmi a) až c).

§ 2.

Keď nastanú okolnosti, uvedené v § 1, u strany alebo vedľajšieho intervenienta (§ 1), ktorí sú zastúpení procesným splnomocnencom, súd na návrh alebo z úradnej moci preruší pokračovanie v spore len vtedy, keď je obava, žeby tieto okolnosti mohli pôsobiť na vedenie alebo na výsledok sporu v neprospech tej strany alebo vedľajšieho intervenienta, ktorým prekáža okolnosť, uvedená v § 1. Ustanovenia § 1, ods. 1, veta druhá a tretia platia i v tomto prípade.

§ 3.

Keď okolnosti, uvedené v § 1, vzniknú u procesného splnomocnenca strany alebo vedľajšieho intervenienta (§ 1), súd na návrh alebo z úradnej moci preruší pokračovanie v spore len vtedy, keď nebolo možno zariadiť, aby strana alebo vedľajší intervenient si zavčasu obstarali iného procesného splnomocnenca, a keď je obava, žeby tieto okolnosti mohli pôsobiť na vedenie alebo výsledok sporu v neprospech strany alebo vedľajšieho intervenienta, zastúpených procesným splnomocnencom, ktorému prekáža okolnosť, uvedená v § 1. Ustanovenia § 1, ods. 1, veta druhá a tretia platia i v tomto prípade.

§ 4.

Na návrh alebo z úradnej moci môže súd i po skončení pokračovania vysloviť, že nastalo prerušenie sporu v tých prípadoch, keď sa až po skončení sporu objavia okolnosti, pre ktoré mohlo byť pokračovanie podľa §§ 1 až 3 prerušené. V usnesení, ktorým súd vyslovil, že nastalo a kedy

nastalo prerušenie, treba zároveň zrušiť rozhodnutia a opatrenia, ktoré boli vydané po nastalom prerušení. To sa však nevzťahuje na také procesné úkony, ktoré môžu trvať bez újmy strán. Prerušenie pokračovania neprekáža tomu, aby sa zaistili dôkazy, alebo aby boli vykonané zaisťovacie opatrenia, nakoľko tieto sú prípustné.

§ 5.

(¹) Návrh na prerušenie treba podať u súdu, u ktorého je spor práve prejednávany. Návrh, aby bolo vyslovené, že nastalo prerušenie (§ 4), treba podať u súdu, ktorý vec prejednával v I. stupni. Návrh môže byť pojatý i do zápisnice. Súd rozhodne, a to i v tých prípadoch, keď ide o prerušenie z moci úradnej, bez ústneho rokovania, môže však pred rozhodnutím vykonať šetrenie, ak treba vysvetlenia.

(²) Prerušenie pokračovania trvá doľkaľ nezanikla okolnosť, pre ktorú nastalo prerušenie. V prípadoch § 3 pokračovanie treba prerušiť na dobu najviac trojmesačnú, počítajúc od účinnosti usnesenia súdu, a stranu treba zároveň vyzvať, aby do tejto lehoty obstarala si iného procesného splnomocnenca, alebo, keď nie je advokátske zastúpenie záväzné, aby sa sama ujala vedenia sporu. Ak uplynie táto lehota bezvýsledne, treba mať za to, že vstup do pokračovania nastal uplynutím tejto lehoty a stranu postihnú následky, ktoré zákon spojuje s tým, že strana sa nepostarala o advokátske zastúpenie v spore, v ktorom je advokátske zastúpenie záväzné, alebo — ak nie je advokátske zastúpenie záväzné — že v spore bola nečinná. Tieto následky nenastanú však ani v tom prípade, keď strana preukáže osvedčenie advokátskej komory, že pre nedostatok advokátov v sídle procesného súdu alebo v blízkom okolí nemohla si v trojmesačnej lehote advokátske zastúpenie obstarat. Osvedčenie toto musí strana predložiť pred uplynutím uvedenej trojmesačnej lehoty. V týchto prípadoch súd spor preruší na dobu, kým prekážka trvá.

(¹) Proti rozhodnutiu o tom, či sa po-

kračovanie prerušuje (§§ 1 až 3), alebo či nastalo prerušenie (§ 4), je prípustný rekurz.

(¹) Každá zo strán môže navrhnúť, aby sa v prerušenom pokračovaní (§§ 1 až 4) pokračovalo, avšak odporca strany alebo vedľajšieho intervenienta, u ktorých sa vyskytla prekážka, uvedená v §§ 1 až 4, nemôže návrh urobiť pred uplynutím 30 dní od zániku prekážky.

§ 6.

(¹) Proti osobám, uvedeným v § 1, môžu byť pčínajúc dňom, ktorým nastala okolnosť uvedená v § 1, povolené alebo, keď už boli povolené, môžu byť vykonané len také exekučné a zaisťovacie úkony, ktorými sa týmto osobám neodníma ani držba vecí, ani výťažky, ani plat (služebný, odpodivný, zaopatrovací a pod.), ani náhrada za osobné alebo zvláštne úkony podľa zákona o obrane štátu. Toto obmedzenie neplatí, ak pre takú osobu s výkonom exekúcie nie je spojené nebezpečenstvo nenahraditeľnej alebo ťažko nahraditeľnej majetkovej újmy.

(²) Ak sa objaví prekážka, uvedená v § 1, až potom, keď boli povolené alebo vykonané úkony, podľa odseku 1 neprípustné, nesmie byť v exekúcii pokračované. Čiastky exekúciou už vymožené, musia byť rozdelené.

(³) Účinky podľa odsekov 1 a 2 trvajú ešte 30 dní po tom, čo zanikla prekážka, uvedená v § 1.

§ 7.

Doba medzi vznikom prekážky a dňom, kedy prekážka zanikla, nezapočítava sa do lehoty, v ktorej má osoba, uvedená v § 1, podať žalobu. Keď začiatok lehoty spadne do tejto doby, lehota započne až dňom, keď prekážka zanikla.

§ 8.

Do lehôt, ktorých uplynutie môže byť podľa zákona pre veriteľa spojené s právnuou újmou, nepočíta sa v prípade § 6 doba od podania návrhu na povolenie exekúcie

alebo zaisťovacieho opatrenia do dňa pokračovania v exekúcii podľa § 6.

§ 9.

O ochranu osôb, uvedených v § 1, ktoré sú účastníkmi pokračovania nesporného, alebo ktoré sú zúčastnené na pokračovaní konkurznom alebo vyrovnávacom, súd z moci úradnej má dbať tým, že sa pre ochranu ich práv ustanovi kurátor ad actum. Ak sa však rozhoduje v pokračovaní nespornom o sporných nárokoch a povaha veci pripúšťa prerušenie pokračovania, treba pokračovanie na návrh alebo z úradnej moci prerušiť, keď je obava, že by pre prekážku, uvedenú v § 1, záujmy týchto osôb utrpeli újmou.

§ 10.

(¹) Nakoľko podľa ustanovení o pokračovaní pred súdmi vo veciach občiansko-právnych treba uplatniť nárok na svedočné, znalečné alebo tlmočnickú odmenu v určitej lehote, alebo nakoľko opravný prostriedok proti rozhodnutiu o svedočnom, znalečnom alebo tlmočnickej odmene je viazaný lehotou, treba tomu, kto takúto lehotu premeškal, na návrh povoliť navrátenie do predošlého stavu, ak lehota bola zameškaná pre prekážku, uvedenú v § 1.

(²) Inak o pokračovaní o takomto návrhu platia obdobné ustanovenia o navrátení v predošlý stav podľa ustanovení o súdnom pokračovaní v občianskych veciach právnych.

§ 11.

(¹) Strana môže vo veci prerušenia pokračovania alebo vo veci zrušenia tohto prerušenia konať osobne alebo splnomocnencom, uvedeným v § 95, č. 1 až 4 O. s. p., aj v záležitostiach, v ktorých je inak záväzná advokátske zastúpenie.

(²) Obecné ustanovenia, týkajúce sa vecí, upravených v tejto časti neplatia, keď sú dané podmienky pre použitie tohto nariadenia.

Časť druhá.

Trestné veci.

§ 12.

(¹) Tomu, kto zameškal v trestnom pokračovaní lehotu k podaniu opravného prostriedku alebo lehotu k podaniu odporu proti rozsudku, vynesenému v jeho neprítomnosti, povolí súd na žiadosť navrátenie v predošlý stav, ak bolo jemu alebo jeho zástupcovi činnou vojenskou službou na mimoriadnom cvičení alebo inou udalosťou, spôsobenou mimoriadnymi pomermi (§ 1), prípadne za brannej pohotovosti štátu, znemožnené lehotu zachovať.

(²) Pri podmienkach, uvedených v predchádzajúcom odseku, povolí súd na žiadosť navrátenie v predošlý stav tiež tomu:

a) kto zameškal lehotu k uplatneniu nároku na náhradu škody za neodôvodnené zabavenie tlačiva alebo k uplatneniu nároku na svedočné, znalečné alebo tlmočnickú odmenu v trestnom pokračovaní,

b) kto v pokračovaní ako strana, zameškal inú lehotu v trestnom pokračovaní, ak mohlo mať jej zameškanie podstatný vliv na vybavenie trestnej veci.

§ 13.

(¹) Ak bolo žalobcovi alebo jeho zástupcovi činnou vojenskou službou na mimoriadnom cvičení alebo inou udalosťou, spôsobenou mimoriadnymi pomermi (§ 1), prípadne za brannej pohotovosti štátu znemožnené sa dostaviť na hlavné rokovanie u súdu I. stupňa alebo na ústne rokovanie u súdu, rozhodujúceho o opravnom prostriedku, povolí súd, ak sa nedostavil na rokovanie ani žalobca ani jeho zástupca, na žiadosť navrátenie v predošlý stav; ak sa dostavil len zástupca žalobcu, platí to len vtedy, ak mohlo mať zameškanie žalobcu samého podstatný vliv na vybavenie trestnej veci.

(²) Obvinenému, ktorý zameškal hlavné rokovanie u súdu I. stupňa alebo ústne rokovanie u súdu, rozhodujúceho o opravnom prostriedku, povolí súd na žiadosť navrátenie v predošlý stav, ak mu bolo z nie-

ktorého dôvodu, uvedeného v odseku 1, znemožnené na rokovanie sa dostaviť. To platí tiež, ak zameškal rokovanie z takého dôvodu poškodený, ak jeho zameškanie mohlo mať podstatný vliv na vybavenie trestnej veci.

§ 14.

(¹) Žiadosť o navrátenie v predošlý stav má sa podať u toho súdu, u ktorého zameškaný úkon mal byť vykonaný alebo u ktorého zameškané rokovanie bolo alebo malo byť vykonané, a to do jedného mesiaca odo dňa, kedy prekážka pominula. Keď prekážka pominula už predo dňom, kedy toto nariadenie nadobudlo účinnosti, skončí lehota k podaniu žiadosti za jeden mesiac odo dňa, kedy nariadenie nadobudlo účinnosti.

(²) V žiadosti nech je uvedený a nakoľko je možné — osvedčený dôvod zameškania a trvania prekážky. Keď sa žiada o navrátenie v predošlý stav pre zameškanie lehoty, nech je zároveň vykonaný zameškaný úkon.

(³) Súd, u ktorého bola žiadosť podaná, môže ju hneď odmietnuť, keď bola podaná osobou neoprávnenou. Inak doručí žiadosť odporcovi, aby sa o nej do 8 dní vyjadril a prípadne pripojil zároveň podľa príslušných predpisov zákona svoju odpoveď na dodatočne podaný opravný prostriedok. Keď bola žiadosť podaná osobou, ktorá podľa zákona nemá v pokračovaní ani postavenie ani právo strany, doručí ju súd na vyjadrenie verejnému žalobcovi.

(⁴) Súd vykoná o žiadosti potrebné šetrenie a keď nie je sám príslušný o nej rozhodnúť, predloží ju s výsledkami šetrenia a so spismi trestnej veci príslušnému súdu.

§ 15.

O žiadosti rozhodne súd, ktorý bol príslušný rozhodnúť o zameškanom úkone, alebo ktorý konal, alebo mal konať zameškané rokovanie.

§ 16.

Žiadosť o navrátenie v predošlý stav nemá odkladného účinku. Súd, u ktorého bo-

la žiadosť podaná, alebo súd príslušný o nej rozhodovať môže však nariadiť, aby sa s vykonaním rozhodnutia vyčkalo až do rozhodnutia o žiadosti. Keď sa už koná pokračovanie u súdu, rozhodujúceho o opravnom prostriedku, a keď odkladný účinok bol priznaný nižším súdom, tento súd o tom hneď upovedomi súd, rozhodujúci o opravnom prostriedku.

§ 17.

(¹) Navrátenie v predošlý stav nech je povolené, keď údaje žiadosti a výsledky prípadného pokračovania činia pravdepodobným, že jeho podmienky (§ 12, 13) sú splnené.

(²) Keď povolí súd navrátenie v predošlý stav, učiní zároveň náležité opatrenia, aby následky zameškania boli napravené. Podľa okolností zruší procesné úkony, ktoré sa zakladajú na zameškaní a rozhodne prípadne hneď vo veci samej.

(³) Odsudzujúci rozsudok, vydaný na novom rokovaní, nariadenom následkom žiadosti o navrátenie v predošlý stav, ktorá bola podaná obvineným podľa § 13, ods. 2, nesmie byť prísnejší ako predošlý rozsudok.

§ 18.

Proti povoleniu navrátenia v predošlý stav a proti zamietnutiu žiadosti o navrátenie v predošlý stav súdom, ktorý vo veci samej rozhoduje v poslednom stupni, nemožno si sťažovať. Inak možno proti zamietnutiu žiadosti o navrátenie v predošlý stav podať sťažnosť do 8 dní.

§ 19.

(¹) Ak ide o trestný čin, stíhaný sú skromnou žalobou, platia okrem ustanovení §§ 12 až 18 primerane tiež ustanovenia §§ 1 až 5.

(²) Proti rozhodnutiu o tom, či sa súkromnožalobné trestné pokračovanie prerušuje, alebo či nastalo prerušenie takého pokračovania, možno podať sťažnosť do 8 dní. Doba, cez ktorú bolo trestné pokračovanie prerušené, nezapočíta sa do doby, potrebnej k premĺčaniu trestného stíhania.

§ 20.

Ak k stihaniu trestného činu treba návrhu, alebo keď trestný čin možno stíhať len súkromnou žalobou, nepočíta sa doba, cez ktorú u osoby, oprávnenej k návrhu alebo k súkromnej žalobe, trvala prekážka, uvedená v § 12, ani do lehoty k podaniu návrhu alebo súkromnej žaloby, ani do doby, potrebnej k premlčaniu stíhania.

§ 21.

Doba, cez ktorú u osoby oprávnenej požadovať náhradu škody za bezprávne odsúdenie alebo za nevinne vytrpenú bezprávnú väzbu trvala prekážka, uvedená v § 11, nezapočíta sa do lehoty, v ktorej treba uplatniť tento nárok.

§ 22.

Obecné ustanovenia o navrátení v predošlý stav v pokračovaní pred trestnými súdmi, aj obecné ustanovenia o odpore proti rozsudku, vynešenému v neprítomnosti obvineného, nie sú týmto nariadením dotknuté; možno ich však použiť len vtedy, keď sa žiadosť o navrátenie v predošlý stav alebo odpor proti rozsudku opiera o iný dôvod, než ktorý je uvedený v §§ 12 a 13.

§ 23.

Ustanovenie §§ 12 až 22 tohoto nariadenia platia len pre pokračovanie pred občianskymi trestnými súdmi.

Časť tretia.

§ 24.

Nariadenie nadobúda platnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

233.

**Vládne nariadenie
zo dňa 19. septembra 1939**

**o prechodnej úprave niektorých
zmenočných lehôt.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Lehoty k uplatneniu a splneniu zmenočných nárokov sa predlžujú do 15. novembra 1939 ohľadom tých zmieniek, kde niektorá zo zmenočneprávne zaviazaných osôb alebo zmenočný veriteľ je vojenskou osobou v činnnej vojenskej službe na mimo-riadnom vojenskom cvičení, prípadne v činnnej službe za braannej pohotovosti štátu.

(²) Vojenským osobám v činnnej službe sa kladú narovň:

a) osoby, vykonávajúce zvláštne úkony podľa § 3 zákona č. 193/1920 Sb. z. a n.,

b) osoby, vykonávajúce osobné úkony podľa zákona o obrane štátu,

c) osoby, vykonávajúce dobrovoľnú službu zdravotnú v armáde,

d) osoby, pridelené k službe armády, nakoľko nie sú už zahrnuté pod bodmi a) až c).

§ 2.

Doba odkladu podľa § 1 nezapočítava sa do doby premlčacej, ani do lehoty, v ktorej treba nároky zo zmenky uplatňovať alebo urobiť opatrenia na zachovanie práv zo zmenky.

§ 3.

U zmieniek, ktoré síce nespádajú pod ustanovenia § 1, ale u ktorých splatnosť nastane do 15. novembra 1939, tento deň v to počítajúc, dvojďňová lehota, určená zmenkovým zákonom na predloženie zmenky k plateniu, k protestu a k notifikácii, sa predlžuje na desať dní.

§ 4.

Nariadenie toto nadobúda platnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister pravosúdia v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	

234.

**Vládne nariadenie
zo dňa 19. septembra 1939**

o oslobodení nových motorových vozidiel od povinného odvodu pre brannú moc.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Nové motorové vozidlá, prihlásené do registru motorových vozidiel po účinnosti tohto nariadenia, sú oslobodené na dobu jedného roku odo dňa vydania osvedčenia o zápise motorového vozidla do registra od povinného odvodu pre účely brannej moci, počítajúc v to aj pomocné polovojenské ozbrojené útvary (§ 12 vl. nar. č. 220/1939 Sl. z.).

§ 2.

Motorovými vozidlami v smysle tohto nariadenia sa rozumejú:

1. motocykly s privesným vozíkom alebo bez neho,
2. osobné automobily,
3. nákladné automobily všetkých kategórií.

§ 3.

Ministerstvo národnej obrany vydá majiteľovi nového motorového vozidla na žiadosť osvedčenie o dobe, v ktorej je motorové vozidlo oslobodené od povinného odvodu (§ 1).

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda platnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva a národnej obrany spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	Čatloš v. r.

235.

**Vládne nariadenie
zo dňa 20. septembra 1939**

o dočasnom vyzdvihnutí platnosti § 69 zákona zo dňa 25. januára 1914, č. 15 r. z. (služebná pragmatika).

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Platnosť ustanovenia § 69 zákona č. 15/1914 r. z. (služebná pragmatika) sa vyzdvihuje na dobu 3 rokov.

§ 2.

Nariadenie toto nadobúda platnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Stano v. r.
Sivák v. r.	ai za ministra Čatloša.

236.

**Vládne nariadenie
zo dňa 20. septembra 1939,**

ktčrým sa vykonáva zákon zo dňa 25. júla 1939, č. 188 Sl. z., o Slovenskej vysokej škole technickej.

Vláda Slovenskej republiky podľa §§ 1. 2 a 5 zákona zo dňa 25. júla 1939, č. 188

Sl. z., o Slovenskej vysokej škole technickej, nariaďuje:

§ 1.

Pre Slovenskú vysokú školu technickú v Bratislave platí zatiaľ organizačný štatút doterajšej Slovenskej vysokej školy technickej so zmenami, čo vyplývajú zo zmeneného štáto-právneho postavenia Slovenska po dni 14. marca 1939, z § 2 tohto nariadenia a z nariadenia vlády Slovenskej krajiny č. 61/1939 Úr. nov.

§ 2.

Počnúc študijným rokom 1939/1940 premeňujú sa na Slovenskej vysokej škole technickej študijné oddelenia:

1. inžinierskeho staviteľstva konštruktívneho a dopravného,

2. inžinierskeho staviteľstva vodohospodárskeho a kultúrneho a

3. zememeračského inžinierstva na odbory:

a) inžinierskeho staviteľstva s oddelením konštruktívnym, dopravným a vodohospodárskym a s oddelením kreslenia pre kandidátov učiteľstva na stredných školách,

b) špeciálnych náuk s oddelením zememeračského inžinierstva a s oddelením prírodných vied pre kandidátov učiteľstva na stredných školách a otvorí sa odbor

c) lesníckeho a poľnohospodárskeho inžinierstva s oddelením lesníckeho inžinierstva.

§ 3.

(¹) Pokým sa nevydajú nové predpisy o prijímaní a disciplíne poslucháčov, o návšteve prednášok a cvičení, o prázdninách, o vysvedčeníach, poplatkoch a taxách, platia pravidlá, čo boli platné dňa 6. októbra 1938 pre Českú vysokú školu technickú v Brne.

(²) Pokým sa nevydá nový rigorózný a promočný poriadok, platí so všetkými zmenami, doplnkami a vykonávacími predpismi výnos č. 37/1901 r. z. o výkone promočného aktu na hodnosť doktora technických

vied na vysokých školách technických a nariadenie č. 38/1901 r. z., ktorým sa vydáva rigorózný poriadok pre vysoké školy technické.

(³) Habilitácie súkromných docentov môžu sa konať podľa pravidiel, platných dňa 6. októbra 1938 pre česko-slovenské vysoké školy technické, najmä podľa rakúskeho habilitačného poriadku č. 19/1888 r. z. a neskorších ich doplnkov a zmien.

(⁴) Ak nie je inak stanovené, platia pre túto vysokú školu technickú podporné predpisy obecnej povahy, platné dňa 6. októbra 1938 pre Českú vysokú školu technickú v Brne.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda platnosť súčasne so zákonom č. 188/1939 Sl. z.; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Dr. Tiso v. r.

Sivák v. r.

237.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho zo dňa 23. septembra 1939

o zrušení zákazu porážania mladého hovädzieho dobytká.

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho zo dňa 31. augusta 1939, č. 214 Sl. z., o zákaze porážania mladého hovädzieho dobytká, sa zrušuje.

§ 2.

Opatrenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Prezident Najvyššieho úradu hospodárskeho:
Dr. Zaťko v. r.

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník činí v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcim zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knihkupectvách. Knihkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenšujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

*ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.*

Slovenský zákonník

Čiastka 53.

Vydaná 29. septembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (238.—244.) 238. Dohoda medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve. — 239. Zákon o priznaní vnútroštátnej pôsobnosti dohode medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve. — 240. Vládne nariadenie o Freiwillige Schutzstaffel. — 241. Vládne nariadenie o mimoriadnych opatreniach. — 242. Vládne nariadenie o odložení dražieb predmetov založených a uschovaných v záložniach. — 243. Vládne nariadenie o úprave pestovania a spracovania papriky a obchodu s paprikou. — 244. Vyhláska Najvyššieho úradu hospodárskeho o povinnom hlásení zásob a cien surovej ovčej vlny.

238.

Dohoda

medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve.

MENOM SLOVENSKEJ REPUBLIKY.

MENOM SLOVENSKEJ REPUBLIKY

A

NEMECKEJ RÍŠE

BOLA DOJEDNANÁ TÁTO DOHODA
S PROTOKOLOM

Dohoda

na vzájomné usporiadanie vecí v súdnictve.

Slovenský štát a Nemecká ríša shodly sa na tom, že uzavrú dohodu na vzájomné usporiadanie vecí v súdnictve.

Pre tento účel menovaly svojimi plnomocníkmi:

Ministerský predseda slovenského štátu:
Mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra Matúša Černáka.

Nemecký ríšsky kancelár:

Mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra dr. Ernesta Eisenhlohra a prednásajúceho legačného radcu dr. Ericha Albrechta.

Plnomocníci oznámili si navzájom svoje plnomocenstvá a našli ich v poriadku. Dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Abkommen

zur Auseinandersetzung auf dem Gebiet der Rechtspflege.

Das Deutsche Reich und der Slowakische Staat sind übereingekommen, über die Auseinandersetzung auf dem Gebiete der Rechtspflege ein Abkommen zu schliessen.

Zu diesem Zweck haben zu Bevollmächtigten ernannt; der Deutsche Reichskanzler:

den ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister Dr. Ernst Eisenlohr und den vortragenden Legationsrat Dr. Erich Albrecht, der Ministerpräsident des Slowakischen Staates:

den ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister Matúš Černák.

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und sie in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

Článok I.

Česko-slovensko-nemecká dohoda o prevode súdnictva, podpísaná dňa 19. decembra 1938, ostáva i so záverečným protokolom v platnosti medzi Slovenským štátom s jednej strany a Nemeckou ríšou čo do jej vtedajšieho územia s druhej strany, s tým doložením, že namiesto pokračovacích pravidiel v dohode uvedených, treba rozumieť obdobné predpisy práva, platného v Slovenskom štáte a v Nemeckej ríši.

Článok II.

Dotyčne Slovenského štátu s jednej strany a Protektorátu Čechy a Morava s druhej strany usporiadanie deje sa týmito ustanoveniami:

§ 1.

(¹) Pokračovania v právnych veciach občianskych a trestných, ktoré boli u niektorej súdnej vrchnosti, majúcej svoje sídlo v Slovenskom štáte alebo v Protektoráte Čechy a Morava, započaté pred 15. marcom 1939 a pred účinnosťou tejto dohody neboli ešte právoplatne vybavené (prevodné veci), budú, pokiaľ z ďalších ustanovení nič iného neplynie, ďalej prejednávané tou súdnou vrchnosťou, u ktorej sú v behu.

(²) Pojednávaf a rozhodovať o opravnom prostriedku, podanom v prevodnej veci pred 15. marcom 1939, príslušná je tuzemská súdna vrchnosť, nadriadená nad súdnou vrchnosťou, ktorej rozhodnutie je napadnuté.

§ 2.

(¹) Prevodné veci, občianskoprávne treba postúpiť súdnym vrchnostiam druhej smluvnej strany, ak

Artikel I.

Das am 19. Dezember 1938 unterzeichnete deutsch-tschecho-slowakische Abkommen über die Ueberleitung der Rechtspflege nebst Schlussprotokoll bleibt zwischen dem Deutschen Reich in Bezug auf dessen damaliges Gebiet einerseits und dem Slowakischen Staate andererseits in Kraft mit der Massgabe, dass an Stelle der im Abkommen angezogenen verfahrensrechtlichen Bestimmungen die entsprechenden Vorschriften des im Deutschen Reich und im Slowakischen Staat geltenden Rechts zu verstehen sind.

Artikel II.

In Bezug auf das Protektorat Böhmen und Mähren einerseits und den Slowakischen Staat andererseits wird die Auseinandersetzung durch nachstehende Bestimmungen geregelt:

§ 1.

(¹) Verfahren in bürgerlichen Rechtsachen und in Strafsachen, welche bei einer Gerichtsbehörde mit dem Sitze in dem Protektorat Böhmen und Mähren oder in dem Slowakischen Staat vor dem 15. März 1939 anhängig waren und am Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens noch nicht rechtskräftig erledigt sind (Ueberleitungssachen) werden, soweit sich nicht aus den nachfolgenden Bestimmungen ein anderes ergibt, von der Gerichtsbehörde weitergeführt, bei der sie anhängig sind.

(²) Für die Verhandlungen und Entscheidung über ein in einer Ueberleitungssache vor dem 15. März 1939 eingebrachtes Rechtsmittel ist jene inländische Gerichtsbehörde zuständig, die der Gerichtsbehörde, deren Entscheidung angefochten wird, übergeordnet ist.

§ 2.

(¹) Bürgerlichrechtliche Ueberleitungssachen sind an die Gerichtsbehörden des anderen Vertragsteils zu überweisen, falls

a) súdne vrchnosti druhej smluvnej strany sú výlučne príslušné na prejednanie a rozhodnutie veci; alebo

b) všetci účastníci pokračovania súhlasne navrhujú postúpenie veci.

Ak návrh na postúpenie nebol učinенý všetkými účastníkmi, treba mu vyhovieť, ak súdna vrchnosť, ktorá prevodnú vec dosiaľ prejednávala, nie je už viac príslušná prejednávať a rozhodnúť vec.

Voľbu medzi niekoľko príslušnými súdmi druhej smluvnej strany má navrhovateľ a ak navrhujú strany postúpenie veci súhlasne, strana žalovaná.

(¹) Prevodné veci trestné treba postúpiť súdnym vrchnostiam druhej smluvnej strany, ak

a) sa trestné pokračovanie koná proti štátnemu občanovi druhej smluvnej strany, alebo

b) trestný čin spáchaný bol na území druhej smluvnej strany.

(²) Výkon trestných rozsudkov, ktoré boli dňa 15. marca 1939 vykonateľné, treba prenechať súdnym vrchnostiam druhej smluvnej strany, ak smerujú proti štátnemu občanovi druhej smluvnej strany.

(³) V prípadoch, v ktorých by niektorá trestná vec mala byť podľa odseku (²) postúpená súdnym vrchnostiam druhej strany, treba rozhodnutia, ktoré majú byť vynesené v dôsledku návrhu na obnovu pokračovania a pokračovania o obnovu, ktoré sú v behu, prenechať súdnym vrchnostiam druhej smluvnej strany.

§ 3.

(¹) Postúpenie stane sa v právnych veciach občianskych, spomenutých v § 2, ods. (¹) a), z úradnej moci a v priamom písomnom styku medzi zúčastnenými súdnymi vrchnosťami oboch strán.

a) die Gerichtsbehörden des anderen Vertragsteils für die Verhandlung und die Entscheidung der Sache ausschliesslich zuständig sind; oder

b) die Ueberweisung der Sache von allen an dem Verfahren Beteiligten übereinstimmend beantragt wird.

Wird der Antrag nicht von allen Beteiligten gestellt, so ist ihm stattzugeben, wenn die mit der Ueberleitungssache bisher befassete Gerichtsbehörde für die Verhandlung und Entscheidung der Sache nicht mehr zuständig ist.

Unter mehreren zuständigen Gerichten des anderen Vertragsteils hat der Antragsteller und, wenn die Parteien übereinstimmend die Ueberweisung beantragen, der Beklagte die Wahl.

(²) Strafrechtliche Ueberleitungssachen sind an die Gerichtsbehörden des anderen Vertragsteils zu überweisen, falls

a) das Strafverfahren sich gegen einen Staatsangehörigen des anderen Vertragsteils richtet, oder

b) die strafbare Tat auf dem Gebiet des anderen Vertragsteils begangen wurde.

(³) Die Vollstreckung von Strafurteilen, die am 15. März 1939 vollstreckbar waren, ist den Gerichtsbehörden des anderen Vertragsteils zu überlassen, falls sie sich gegen einen Staatsangehörigen des anderen Vertragsteils richtet.

(⁴) In Fällen, in denen nach Absatz (²) eine Strafsache an die Gerichtsbehörden des anderen Vertragsteils zu überweisen wäre, sind Entscheidungen, die aus Anlass eines Antrags auf Wiederaufnahme des Verfahrens zu treffen sind und schwebende Wiederaufnahmeverfahren den Gerichtsbehörden des anderen Vertragsteils zu überlassen.

§ 3.

(¹) Die Ueberweisung erfolgt in den in § 2 Absatz (¹) a) erwähnten bürgerlichen Rechtssachen von Amtswegen und im unmittelbaren Schriftverkehr zwischen den beteiligten beiderseitigen Gerichtsbehörden.

(²) Návrh na postúpenie podľa § 2, ods. (¹) b) treba podať do 30. septembra 1939 ústne alebo písomne u súdu, ktorý vec prejednal.

Návrh je už neprípustný, ak pred uplynutím vyššie spomenutej lehoty, ale po účinnosti tejto dohody, bolo vo veci ústne pojednávané alebo bolo vydané rozhodnutie, ktorým sa vec v niektorej stolici skončuje bez toho, žeby strany boli podaly návrh. Návrh na postúpenie veci učinенý tým cieľom, aby mohol byť podaný opravný prostriedok alebo žaloba pre zmätočnosť alebo o obnovu, nemôže byť zmietnutý preto, že opravný prostriedok alebo žaloba sú oneskorené alebo z iného dôvodu neprípustné.

(³) Lehote podľa ods. (²) nepodliehajú návrhy na postúpenie učinенé tým cieľom, aby mohol byť v právnych veciach občianskych podaný mimoriadny opravný prostriedok (žaloba o obnovu, pre zmätočnosť, mimoriadny rekurs). Návrh na postúpenie treba podať zároveň s mimoriadnym opravným prostriedkom u súdnej vrchnosti, ktorá spisy uschováva. Rozhodnutia, ktoré majú byť učinенé v dôsledku takéhoto mimoriadneho opravného prostriedku, treba prenechať vrchnostiam druhej smluvnej strany. Ustanovenie odseku (²) platí obdobne.

§ 4.

(¹) Postúpenie trestných vecí v smysle § 2, ods. (²) až (¹) a odovzdanie osôb vo väzbe, trestancov a chovancov, ktoré sa v dôsledku toho stalo potrebným, stane sa z úradnej moci v priamom písomnom styku medzi hlavným štátnym zástupcom v Bratislave s jednej strany a generálnym štátnym zástupcom u nemeckého vrchného zemského súdu v Prahe alebo vrchným štátnym zástupcom u vrchného súdu v Prahe s druhej strany.

(²) Der in § 2 Absatz (¹) b) vorgesehene Ueberweisungsantrag ist bis zum 30. September 1939 bei der mit der Sache befassten Gerichtsbehörde mündlich oder schriftlich zu stellen.

Der Antrag wird unzulässig, wenn zwar vor Ablauf der obenerwähnten Frist, jedoch nach Inkrafttreten dieses Abkommens, ohne dass die Parteien den Antrag gestellt haben, mündlich verhandelt wurde oder eine die Instanz beendigende Entscheidung ergangen ist. Die zwecks Einlegung eines Rechtsmittels oder zwecks Erhebung der Nichtigkeits- oder Wiederaufnahmsklage beantragte Ueberweisung darf nicht deshalb abgelehnt werden, weil das Rechtsmittel oder die Klage verspätet oder aus einem anderen Grunde unzulässig sei.

(³) Der im Absatz (²) vorgesehenen Frist unterliegen nicht Anträge auf Ueberweisung zwecks Einbringung eines ausserordentlichen Rechtsmittels (Wiederaufnahme-Nichtigkeitsklage, ausserordentlicher Rekurs) in bürgerlichen Rechtsachen. Der Ueberweisungsantrag ist zugleich mit Einbringung des ausserordentlichen Rechtsmittels bei der Gerichtsbehörde zu stellen, welche die Akten verwahrt. Entscheidungen, die aus Anlass eines solchen ausserordentlichen Rechtsmittels zu treffen sind, sind den Behörden des anderen Vertragsteils zu überlassen. Die Bestimmung des Absatzes (²) gilt entsprechend.

§ 4.

(¹) Die Überweisung der Strafsachen gemäss § 2 Absatz (²) bis (¹) und die infolgedessen notwendig gewordene Überstellung von Häftlingen, Sträflingen und Zöglingen erfolgt von Amtswegen im unmittelbaren Schriftverkehr zwischen dem Generalstaatsanwalt beim Deutschen Oberlandesgericht in Prag oder dem Oberstaatsanwalt beim Obergericht in Prag einerseits und dem Oberstaatsanwalt in Pressburg andererseits.

(¹) Vlastní štátní občania nebudú navzájom odovzdaní a vydaní.

§ 5.

(¹) Spisy vecí, ktoré boli počaté u slovenského oddelenia Najvyššieho súdu v Brne pred 15. marcom 1939, treba odovzdať Slovenskému štátu, ak sídlo súdu, ktorý rozhodol v prvej stolici, leží na území Slovenského štátu.

(²) V právnych veciach občianskych ustanovenie predošlého odseku nebude použité, ak sa účastníci súhlasným návrhom vyjadria proti postúpeniu. Návrh treba však odmietnuť,

1. ak ide o statusovú vec štátneho občana Slovenského štátu, alebo

2. ak podľa slovenských zákonov, ktoré platily dňa 15. marca 1939, daná bola výlučná príslušnosť niektorej slovenskej súdnej vrchnosti.

3. Vo veciach trestných spisy nebudú odovzdané Slovenskému štátu, ak sa pokračovanie koná proti nemeckému štátnemu občanovi, štátnemu občanovi Protektorátu Čechy a Morava alebo proti maďarskému štátnemu občanovi.

§ 6.

(¹) O postúpení možno rozhodnúť bez ústneho rokovania. Pred rozhodnutím treba dať účastníkom príležitosť, aby sa vyjadrili. Rozhodnutie stane sa usnesením.

(²) Podmienky pre ďalšie prejednávanie právnej veci alebo pre jej postúpenie podľa tejto dohody spravujú sa právom tej smluvnej strany, ktorej súdna vrchnosť má rozhodnúť o ďalšom prejednávaní alebo o postúpení. Inak treba použiť právo tej smluvnej strany, ktorej súdna vrchnosť

(²) Eigene Staatsangehörige werden einander nicht überstellt oder ausgeliefert.

§ 5.

(¹) Die Schriften der bei der Slowakischen Abteilung des Obersten Gerichts in Brünn vor dem 15. März 1939 anhängig gewordenen Sachen sind dem Slowakischen Staat zu übergeben, wenn der Sitz des Gerichts, das in erster Instanz entschieden hat, in dem Gebiet des Slowakischen Staates liegt.

(²) In bürgerlichen Rechtssachen findet die Bestimmung des vorstehenden Absatzes nicht Anwendung, wenn die Beteiligten sich durch übereinstimmenden Antrag gegen die Überweisung äussern. Der Antrag ist jedoch abzuweisen,

1. wenn es sich um eine Statussache eines Angehörigen des Slowakischen Staates handelt, oder

2. wenn nach den slowakischen Gesetzen, die am 15. März 1939 in Kraft standen, die ausschliessliche Zuständigkeit einer slowakischen Gerichtsbehörde gegeben war.

3. In Strafsachen sind die Schriften dem Slowakischen Staat nicht zu übergeben, wenn das Verfahren gegen einen deutschen Staatsangehörigen, einen Staatsangehörigen des Protektorats Böhmen und Mähren oder gegen einen ungarischen Staatsangehörigen gerichtet ist.

§ 6.

(¹) Ueber die Ueberweisung kann ohne mündliche Verhandlung entschieden werden. Vor der Entscheidung ist den Beteiligten Gelegenheit zur Äusserung zu geben. Die Entscheidung ergeht durch Beschluss.

(²) Die Voraussetzungen der Weiterführung oder der Ueberweisung einer Rechtsangelegenheit nach diesem Abkommen bestimmen sich nach dem Recht des Vertragsteils, dessen Gerichtsbehörde über die Weiterführung oder die Überweisung zu entscheiden hat. Im übrigen ist das Recht

má vec ďalej prejednávaf alebo ktorej bola vec postúpená. Uľahčenia, ktoré platia podľa práva, platného pre postupujúcu súdnu vrchnosť, ostávajú nedotknuté. Ak sú podmienky pre postúpenie v právnej veci splnené len u čiastky účastníkov, treba pokračovanie podľa možnosti v tejto miere rozdeliť a postúpiť.

(¹) Rozhodnutiu, ktorým sa vec postuluje, nemožno odporovať. Vyhlasením alebo doručením rozhodnutia prechádza prevodná vec na súdnu vrchnosť v ňom označenú, a to v tom stave, v ktorom je vec v čase postúpenia. Rozhodnutie je pre túto súdnu vrchnosť záväzné; ak súdna vrchnosť vnútroštátne nie je príslušná, má vec z úradu postúpiť príslušnej vrchnosti.

(²) V pokračovaní o postúpenie veci môžu sa strany dať zastupovať ktorýmkoľvek advokátom, pripusteným u slovenských súdov alebo u súdov Protektorátu Čechy a Morava.

(³) Za prejednanie a rozhodnutie o pripustení prevodnej veci nevyberajú sa poplatky, kolky a iné dávky. To neplatí pre pokračovanie v rekurznej stolici, ak bol rekurz proti usneseniu, ktorým bolo zamietnuté postúpenie, odmietnutý ako nepripustný, alebo ak bol zamietnutý.

§ 7.

(¹) Občianskymi právnymi vecmi v smysle tejto dohody sú tak občianske spory, ako aj nesporné pokračovania každého druhu bez rozdielu, či boli započaté pred riadnymi alebo pred zvláštnymi súdmi (počítajúc do toho pracovné súdy, rozhodčie súdy banícke a poisťovacie súdy).

des Vertragsteils anzuwenden, dessen Gerichtsbehörde die Sache weiterzuführen hat oder welcher die Sache überwiesen worden ist. Erleichterungen, die nach dem für die abgebende Gerichtsbehörde geltenden Recht bestehen, bleiben aufrechterhalten. Sind die Voraussetzungen der Überweisung einer Rechtsangelegenheit nur bei einem Teil der Beteiligten erfüllt, so ist das Verfahren nach Möglichkeit insoweit abzutrennen und zu überweisen.

(²) Eine Anfechtung der die Überweisung anordnenden Entscheidung findet nicht statt. Mit der Verkündung oder Zustellung der Entscheidung geht die Überleitungssache auf die in ihr bezeichnete Gerichtsbehörde in den Stand über, in dem sie sich zur Zeit der Überweisung befindet. Die Entscheidung ist für diese Gerichtsbehörde bindend; ist die Gerichtsbehörde innerstaatlich nicht zuständig, so hat sie die Sache von Amtswegen an die zuständige Behörde abzugeben.

(³) In Verfahren über die Überweisung können sich die Beteiligten durch jeden bei den Gerichten im Protektorat Böhmen und Mähren oder bei den slowakischen Gerichten zugelassenen Rechtsanwalt vertreten lassen.

(⁴) Für die Verhandlung und Entscheidung über die Ueberweisung der Ueberleitungssache werden Gebühren, Stempel und sonstige Abgaben nicht erhoben. Dies gilt nicht für das Verfahren in der Rekursinstanz, wenn der Rekurs gegen den die Ueberweisung ablehnenden Beschluss als unzulässig zurückgewiesen oder abgewiesen wird.

§ 7.

(¹) Als bürgerliche Rechtssachen im Sinne dieses Abkommens sind sowohl bürgerliche Rechtsstreitigkeiten als auch Verfahren ausser Streitsachen jeder Art zu verstehen, ohne Unterschied, ob sie vor ordentlichen oder vor besonderen Gerichten (einschliesslich der Arbeitsgerichte, der Bergbauschiedsgerichte und der Versicherungsgerichte) anhängig sind.

(²) Započaté exekučné, konkurzné a vyrovnacie pokračovania platia vtedy za prevodné veci, ak má byť pokračovanie ďalej konané výlučne na území druhej smluvnej strany.

(³) V tejto dohode rozumejú sa trestnými pokračovaniami, započatými u súdov, také pokračovania, ktoré sú v behu u občianskych trestných súdov alebo u niektorého štátneho zastupiteľstva, zriadeného pri týchto súdoch.

§ 8.

(¹) Ak bol podaný v niektorej prevodnej veci návrh, aby vec bola postúpená súdnej vrchnosti druhej smluvnej strany, lehoty plynúce v tomto pokračovaní spočívajú až do právoplatného rozhodnutia o návrhu.

(²) Ak treba učiť na území druhej smluvnej strany nejaký prejav, aby bola zachovaná pokračovacia lehota, a ak nebolo možno bez zavinenia lehotu zachovať, alebo ak bol tam bez zavinenia zameškaný termín, nech je na návrh povolené ospravedlnenie. Lehota pre tento návrh končí sa v tomto prípade najskôr mesiac po tom, čo sa táto dohoda stala účinnou.

§ 9.

(¹) Exekučné tituly, ktoré vznikly v pokračovaní pred súdmi, majúcimi svoje sídlo v Slovenskom štáte alebo v Protektoráte Čechy a Morava a staly sa právoplatnými pred 15. marcom 1939, ako aj pred týmto dňom tam zriadené vykonateľné verejnonotárske (notárske) listiny, budú v Slovenskom štáte a Protektoráte Čechy a Morava vzájomne uznávané a vykonávané. To isté platí o výrokoch rozhodčích sudcov a rozhodčích súdov, ktoré boli vydané v Slovenskom štáte alebo v Protektoráte Čechy a Morava a ktoré po 15. marci 1939 nemohly byť napadnuté pred vyššou rozhodcou alebo súd-

(²) Anhängige Exekutions-, Konkurs- und Ausgleichsverfahren gelten dann als Ueberleitungssachen, wenn das Verfahren ausschliesslich in dem Gebiet des anderen Vertragsteils fortzusetzen ist.

(³) In diesem Abkommen sind unter gerichtlich anhängigen Strafverfahren solche Verfahren zu verstehen, die bei den allgemeinen Gerichten oder bei einer bei diesen Gerichten bestehenden Staatsanwaltschaft anhängig sind.

§ 8.

(¹) Wird in einer Ueberleitungssache der Antrag auf Ueberweisung des Verfahrens an eine Gerichtsbehörde des anderen Vertragsteils gestellt, so werden die in dem Verfahren laufenden Fristen bis zur rechtskräftigen Entscheidung über den Antrag gehemmt.

(²) Ist zur Wahrung einer verfahrensrechtlichen Frist im Gebiet des anderen Vertragsteils eine Erklärung abzugeben, und konnte die Frist ohne Verschulden nicht eingehalten werden, oder ist dort eine Tagsatzung ohne Verschulden versäumt worden, so ist auf Antrag die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand zu erteilen. Die Frist zu diesem Antrag endet in diesem Fall frühestens einen Monat nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens.

§ 9.

(¹) Exekutionstitel, die in einem gerichtlichen Verfahren vor den Gerichten, die ihren Sitz in dem Protektorat Böhmen und Mähren oder in dem Slowakischen Staat haben, vor dem 15. März 1939 entstanden und rechtskräftig geworden sind, sowie die daselbst vor diesem Zeitpunkt errichteten vollstreckbaren Notariatsakte werden in dem Slowakischen Staat und in dem Protektorat Böhmen und Mähren gegenseitig anerkannt und vollstreckt. Das Gleiche gilt für die Sprüche von Schiedsrichtern und Schiedsgerichten, die in dem Protektorat Böhmen und Mähren oder in dem Slowakischen

nou stolicou, ako aj o pokonávkach, ktoré tam až do 15. marca 1939 boli uzavreté pred rozhodčimi sudcami alebo rozhodčimi súdmi. Ak má byť exekúcia vykonaná na území druhej smluvnej strany, musí byť v tomto štáte aj povolená. Tieto exekučné tituly platia tak čo do príslušnosti pre povolenie exekúcie, ako aj čo do ich výkonu na tuzemské tituly.

(¹) Ustanovenie ods. 1. platí aj pre také exekučné tituly, ktoré vznikli pred 15. marcom 1939, stali sa však právoplatnými až po 15. marci 1939.

§ 10.

§ 10.

(¹) Úradné spisy o právnej veci treba prenechať tej súdnej vrchnosti, ktorá podľa horeuvedených ustanovení o prevode súdnictva má vec ďalej prejednávať alebo obnoviť pokračovanie.

(²) Na dožiadanie budú aj založené spisy požiadané na nahliadnutie, ak bol na pokračovaní zúčastnený štátny občan druhej smluvnej strany.

(³) Spisy, ktoré podľa týchto ustanovení majú byť prenechané súdnej vrchnosti druhej smluvnej strany, budú, pokiaľ nie je niečo iného ustanovené, odovzdávajúcou vrchnosťou zaslané priamo tejto vrchnosti. Dožiadania o prenechanie spisov môžu byť podávané priamo u tej vrchnosti, ktorá spisy uschováva.

§ 11.

Vo všetkých veciach, týkajúcich sa tejto dohody, budú si súdne vrchnosti oboch smluvných strán bezplatne poskytovať vzájomne priamo právnu pomoc. To platí najmä aj o poskytovaní overených odpisov.

Staat gefallen sind, und die nach dem 15. März 1939 der Anfechtung vor einer höheren schiedsgerichtlichen oder vor einer gerichtlichen Instanz nicht mehr unterlagen, sowie daselbst bis zum 15. März 1939 vor Schiedsrichtern oder Schiedsgerichten abgeschlossenen Vergleiche. Soll die Exekution in dem Gebiet des anderen Vertragsteils durchgeführt werden, so muss sie auch in diesem Staat bewilligt werden. Diese Exekutionstitel gelten sowohl in Bezug auf die Zuständigkeit der Bewilligung der Exekution als auch auf deren Vollstreckung als inländische Titel.

(¹) Die Bestimmung des Absatzes (¹) gilt auch für solche Exekutionstitel, welche in der Zeit vor dem 15. März 1939 entstanden sind, jedoch erst nach dem 15. März 1939 rechtskräftig geworden sind.

§ 10.

(¹) Behördliche Akten über eine Rechtsangelegenheit sind der Gerichtsbehörde zu überlassen, welche die betreffende Angelegenheit nach den obigen Ueberleitungsbestimmungen weiterzuführen oder wieder aufzunehmen hat.

(²) Auf Verlangen werden ferner zurückgelegte Akten zur Einsichtnahme zur Verfügung gestellt, wenn an dem Verfahren ein Staatsangehöriger des anderen Vertragsteils beteiligt war.

(³) Akten, die auf Grund dieser Bestimmungen einer Gerichtsbehörde des anderen Vertragsteils zu überlassen sind, werden dieser Behörde, soweit nicht etwas anderes bestimmt ist, von der abgebenden Behörde unmittelbar zugeleitet. Ersuchen um Ueberlassung von Akten können unmittelbar bei der Behörde gestellt werden, welche die Akten verwahrt.

§ 11.

In allen sich aus diesem Abkommen ergebenden Angelegenheiten haben die Gerichtsbehörden beider Vertragsteile einander unmittelbar kostenlos Rechtshilfe zu leisten. Das gilt insbesondere auch für die Erteilung von beglaubigten Abschriften.

§ 12.

(¹) Útraty, vzniklé v prevodnej veci pred jej postúpením, pokladajú sa za časť útrat, ktoré vzniknú pred prejímacou súdnou vzhnosťou.

(²) Útraty sa medzi oboma smluvnými stranami nenahradzujú.

§ 13.

Právne veci občianske a trestné, ako aj spisy, vzťahujúce sa na ne, nebudú postúpené, ak tomu bránia ohľady na bezpečnosť štátu a jeho obranu.

§ 14.

Úprava započatých pokračovaní, ktoré sa týkajú zrušených sverenstiev alebo s nimi súvisiacich fideikomisárnych substitúcií, sa vyhradzuje.

Článok III.

O ťažkostiach, ktoré by sa pri prevádzaní tejto dohody vyskytly, — najmä aj vzhľadom na nároky tretích štátov, — bude najkratšou cestou docieľaná shoda.

Článok IV.

Táto dohoda bude ratifikovaná.

Ratifikačné listiny budú čo možno najskôr vymenené v Bratislave.

Dohoda nadobudne účinnosť desiaty deň po výmene ratifikačných listín.

Dané v dvoch prvopisoch v jazyku slovenskom a nemeckom.

V Berlíne dňa 20. júla 1939.

Matúš Černák v. r.

§ 12.

(¹) Die in einer Ueberleitungssache vor ihrer Ueberweisung entstandenen Kosten werden als Teil der vor der übernehmenden Gerichtsbehörde entstehenden Kosten behandelt.

(²) Eine Erstattung der Kosten unter den beiden Vertragsteilen findet nicht statt.

§ 13.

Bürgerliche Rechtsangelegenheiten und Strafsachen, sowie die auf diese bezüglichen Akten werden nicht überwiesen, wenn Rücksichten auf die Sicherheit des Staates oder seine Verteidigung entgegenstehen.

§ 14.

Die Regelung anhängiger Verfahren, die aufgehobene Fideikommisse oder die hiermit zusammenhängenden fideikomissarischen Substitutionen betreffen, bleibt vorbehalten.

Artikel III.

Ueber Schwierigkeiten, die sich bei Durchführung dieses Abkommens, — insbesondere auch im Hinblick auf Ansprüche dritter Staaten, — ergeben sollten, wird eine Verständigung auf kürzestem Wege getroffen werden.

Artikel IV.

Dieses Abkommen soll ratifiziert werden.

Die Ratifikationsurkunden werden sobald als möglich in Pressburg ausgetauscht werden.

Dieses Abkommen tritt am zehnten Tage nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache.

Berlin, den 20. Juli 1939.

Eisenlohr v. r.
Dr. Albrecht v. r.

Závěrečný protokol

K článku III. podáva Slovenský štát nasledovný prejav:

Ak by medzi spismi, ktoré budú odovzdané Slovenskému štátu, boli také, ktoré sa vzťahujú na statusové veci maďarských štátnych občanov, alebo ktoré inak spadajú do výlučnej príslušnosti niektorého maďarského súdu, slovenská vláda tieto spisy pri zaistení vzájomnosti odovzdá Kráľovstvu maďarskému.

Tento záverečný protokol tvorí podstatnú súčasť dohody a nadobudne účinnosti spolu s touto dohodou.

Dané vo dvoch prvopisoch v jazyku slovenskom a nemeckom.

V Berlíne dňa 20. júla 1939.

Matúš Černák v. r.

Schlussprotokoll

Zum Artikel III. gibt der Slowakische Staat folgende Erklärung ab:

Wenn sich unter den Akten, die an den Slowakischen Staat übergeben werden, solche befinden, die sich auf Statussachen ungarischer Staatsangehöriger beziehen oder sonst in die ausschliessliche Zuständigkeit eines ungarischen Gerichts fallen, wird die Slowakische Regierung, bei Zusicherung der Gegenseitigkeit, diese Akten dem Königreich Ungarn übergeben.

Dieses Schlussprotokoll bildet einen wesentlichen Bestandteil des Abkommens und tritt zugleich mit diesem Abkommen in Kraft.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und slowakischer Sprache.

Berlin, den 20. Juli 1939.

Eisenlohr v. r.

Dr. Albrecht v. r.

SHLJADNUVŠI A PRESKUMAVŠI TÚTO DOHODU, VYHLASUJEME JU ZA SCHVALENÚ, PRIJATÚ, POTVRDENÚ A UTVRDENÚ A MOCOÚ LISTU TOHOTO, PODPISANÉHO NAŠOU VLASTNOU RUKOU JU SCHVAUJEME, PRIJIMAME, POTVRDZUJEME A UTVRDZUJEME, SLUBUJÚC SLOVOM SVOJIM, MENOM SLOVENSKEJ REPUBLIKY, ŽE JU PEVNE A NEPORUSITEĽNE ZACHOVÁME A NEDOPUSTÍME, ABY PROTI NEJ JEDNANÉ BOLO Z AKEJKOLVEK PRÍČINY A AKÝMKOLVEK VYMYSLENÝM SPÔSOBOM.

TOMU NA SVEDOMIE SME TENTO LIST VYHOTOVIT' KAZALI A K NEMU PEČAT SLOVENSKEJ REPUBLIKY PRITISKNUŤ DALI.

DANÉ V BRATISLAVE DŇA 20. SEPTEMBRA 1939.

PREDSEDA VLADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY:

Dr. JOZEF TISO v. r.

Min. r.

MINISTER ZAHRANIČNÝCH VECÍ SLOVENSKEJ REPUBLIKY:

Dr. FERDINAND ĎURČANSKÝ v. r.

Vyhlasuje sa o tým, že ratifikačné listiny boli vymenené dňa 25. septembra 1939 a že dohoda nadobúda platnosť podľa čl. IV. dňa 5. októbra 1939.

Dr. Ďurčanský v. r.

239.**Zákon****zo dňa 28. septembra 1939**

o vnútroštátnej účinnosti dohody medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Dohode medzi Slovenskou republikou a Nemeckou ríšou o vzájomnom usporiadaní vecí v súdnictve, uzavretej v Berlíne dňa 20. júla 1939, sa priznáva vnútroštátna účinnosť.

§ 2.

Zákon tento nadobúda účinnosti desiaty deň po výmene ratifikačných listín (článok IV. Dohody) a vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Fritz v. r.

240.**Vládne nariadenie****zo dňa 27. septembra 1939****o Freiwillige Schutzstaffel.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Službu na ochranu vlasti podľa § 1 a 2 vládneho nariadenia č. 220/1939 Sl. z. konajú štátni príslušníci nemeckej národnosti v útvaroch „Freiwillige Schutzstaffel“ (skrátene „FS“) a pripravujú sa na ňu v útvaroch „Deutsche Jugend“ (skrátene „DJ“).

§ 2.

(¹) Freiwillige Schutzstaffel (FS) je polvojensky organizovaným sborom v rám-

ci nemeckej politickej strany „Deutsche Partei“.

(²) Jej poslaním je:

1. vychovávať nemeckej národnej skupine na Slovensku a Slovenskému štátu na život a na smrť oddaných mužov a občanov,

2. vykonávať predvojenskú a povojenskú výchovu v rámci organizačného a služebného poriadku,

3. v rámci záujmov nemeckej národnej skupiny sledovať verejný život v Slovenskom štáte a pozorovať, či zákony, nariadenia a opatrenia štátnych orgánov sú zachovávané, a v tomto smere podávať na príslušné miesta potrebné hlásenia a podnety,

4. spolupôsobiť s ostatnými zákonom určenými orgánmi pri obrane štátu a pri udržiavaní verejného poriadku a verejnej bezpečnosti,

5. plniť ďalšie úlohy, ktoré jej budú sverené zákonnými predpismi.

§ 3.

(¹) Najvyšším veliteľom FS a DJ je prezident republiky.

(²) Najvyšší veliteľ menuje hlavného veliteľa FS.

§ 4.

Hlavný veliteľ FS:

1. so schválením prezidenta republiky vydáva organizačný, služebný a kárny poriadok FS a DJ,

2. udeľuje hodnosti v FS a DJ,

3. určuje služebné povinnosti členov FS a DJ a zadeľuje členov FS do skupín mužstva FS a do ozbrojených jednotiek, vytvorených podľa organizačného poriadku (Einsatztruppen),

4. určuje povinnosti čakateľov (Anwärter).

§ 5.

(¹) Príslušníci ozbrojených jednotiek pri výkone služby majú tie isté práva a zákonnú ochranu ako vojaci.

(²) Príslušníci ozbrojených jednotiek pri

obsadzovaní miest vo verejných službách majú pri jednakých podmienkach prednosť.

§ 6.

(¹) Zamestnávateľ je povinný uvoľniť člena FS zo zamestnania, aby mohol vykonávať povinnosti v FS.

(²) Velitelia FS majú sa starať o to, aby zamestnávateľ neutrpel vykonávaním služby zamestnancov v FS podstatnú ujmu.

(³) Zamestnanec vykonávaním služby v FS nesmie utrpieť ujmu na svojich požitkoch.

§ 7.

Výdavky na FS a DJ zaobstará štát a zabezpečí ich v štátnom rozpočte.

§ 8.

Hospodárenie FS a DJ podlieha kontrole Najvyššieho účtovného kontrolného úradu.

§ 9.

Príslušníci ozbrojených jednotiek, mužstvo FS a čakatelia podliehajú disciplinárnym sankciám, určeným v kárnom poriadku FS.

§ 10.

Ochrana rovnosti, odznakov, symbolov a výstroja atď., určená v § 14, odsek 1 až 4 vládneho nariadenia č. 220/1939 Sl. z. platí obdobne aj pre FS a DJ.

§ 11.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra a minister národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r. Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

aj za mňa istra Čatloša.

241.

Vládne nariadenie zo dňa 27. septembra 1939 o mimoriadnych opatreniach.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Predpisy §§ 1, 2, 3, 4, 14 a 15 zákona č. 300/1920 Sb. z. a n. v znení zákona č. 125/1933 Sb. z. a n. sú zrušené.

(²) Opatrenia (obmedzenia) podľa §§ 5 až 12 zákona č. 300/1920 v znení zákona č. 125/1933 Sb. z. a n. možno činiť dotiaľ, kým ministerstvo vnútra podľa usnesenia vlády vyhláskou v Slovenskom zákonníku zistí, že niet dôvodu k ďalšiemu obmedzeniu práv podľa uvedených predpisov.

(³) Kto poruší nariadenia vydané podľa predpisov, uvedených v predchádzajúcom odseku, bude potrestaný — ak nejde o čin prísnejšie trestný — okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom do 10.000.— Ks alebo zavretím do 30 dní. V prípade nedobytnosti peňažného trestu má sa tento premeniť na zavretie do 30 dní.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda platnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

242.

Vládne nariadenie zo dňa 20. septembra 1939 o odložení dražieb predmetov založených a uschovaných v záložniach.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Dražby predmetov založených a uschovaných v záložniach podľa § 15 zák. čl. XIV/1881 nemôžu byť vypísané pred 1. januárom 1940.

§ 2.

Dražby podľa § 15 zák. čl. XIV/1881 už vypísané, sa odkladajú na dobu po 31. decembri 1939.

§ 3.

Odmena podľa § 11 zák. čl. XIV/1881 v prípade § 15, ods. 2, veta 2 uvedeného zákonného článku môže byť vyberaná v prípadoch, v ktorých sa termín dražby a dražba podľa §§ 1, 2 odložila, najdlhšie za dobu 4 mesiacov.

§ 4.

Nedodržanie a prestúpenie ustanovení tohto vládneho nariadenia trestá sa podľa § 23 zák. čl. XIV/1881.

§ 6.

Nariadenie toto nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra a mi ister hospodárstva so zúčastnenými mi istrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

243.

Vládne nariadenie zo dňa 20. septembra 1939

o úprave pestovania a spracovania papriky a obchodu s paprikou.

Vláda Slovenského štátu podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Cieľom usmernenia a zaistenia pestovania papriky a zabezpečenia jej akosti

upravuje sa pestovanie a spracovanie papriky, ako aj obchod s ňou podľa ustanovení ďalej uvedených.

(²) Paprikou sa rozumejú plody (bobule) a ich časti všetkých druhov a odrúd botanického rodu *Capsicum* L., ktoré sa používajú v zrelom stave čerstvé aj sušené ako korenie, nie ako zelenina, ktoré boli v tuzemsku vypestované a sú určené pre obchod, z nich vyrobené polotovary pre ďalšie spracovanie a hotové výrobky k ľudskému používaniu a konečne vedľajšie výrobky a odpadky vzniklé pri úprave a spracovaní papriky.

(³) Obchodom sa rozumie:

a) výkup papriky domáceho pôvodu u pestovateľov,

b) predaj domácej papriky prvým odberateľom,

c) predaj mletej papriky.

(⁴) Prví odberatelia sú prevádzkovatelia mlynov na papriku.

§ 2.

(¹) Na plnenie úkolov z tejto úpravy vyplývajúcich sa zriaďuje Syndikát pre úpravu pestovania a spracovania papriky a obchodu s paprikou so sídlom v Bratislave (v ďalšom texte len „Syndikát“) a zriadi sa tiež nákupná a predajná organizácia (§ 10).

(²) Syndikát sa skladá zo 7 členov, z ktorých sú:

a) 3 zástupcovia pestovateľov papriky menovaní ministrom hospodárstva na návrh Zemeľskej rady v Bratislave;

b) 3 zástupcovia spracovateľov papriky a obchodníkov s paprikou, vymenovaní ministrom hospodárstva na návrh obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, ktorá má svoj návrh podať po dohode s obchodnými a priemyselnými komorami v Banskej Bystrici a v Prešove a s Ústredným združením slovenského priemyslu v Bratislave;

c) predseda menovaný mi istrom hospodárstva.

(³) Miestopredseda menuje minister hospodárstva z členov Syndikátu.

(4) Každý člen Syndikátu okrem predsedu má svojho náhradníka. O menovaní náhradníkov platia ustanovenia o menovaní členov.

(5) Keď by korporácie, uvedené v ods. 2, nepodali návrh na menovanie členov a náhradníkov v lehote, určenej ministrom hospodárstva, menuje členov a náhradníkov sám.

(6) Funkcie členov a náhradníkov sú čestné. Členovia a náhradníci majú nárok voči Syndikátu len na úhradu hotových trov.

§ 3.

Syndikátu prislúcha právo:

a) navrhovať ministerstvu hospodárstva vymedzenie obvodov pestovania papriky a rozsah pestovania papriky v týchto obvodoch so zreteľom na ponuku a dopyt, dovoz a na dostatočné pravidelné zásobovanie obyvateľstva. Návrhy podáva Syndikát ministerstvu hospodárstva najneskôr do 10. decembra každého roku;

b) udeľovať pestovateľom povolenie k pestovaniu papriky;

c) navrhovať ministerstvu hospodárstva každoročné ceny a podmienky pre výkup a predaj papriky domáceho pôvodu úrody budúceho roku, a to najneskôr do 10. decembra každého roku. Tieto ceny a podmienky určí a vyhlasuje ministerstvo hospodárstva v Úradných novinách. Tak isto sa určia a vyhlásia ceny a podmienky, ak nedôjde o nich v Syndikáte k dohode. Obdobným spôsobom sa navrhujú, určujú a vyhlasujú ceny mletej papriky;

d) riadiť výkup nespracovanej papriky domáceho pôvodu od pestovateľov;

e) vyjadrovať sa o žiadostiach o povolenie k zriaďovaniu nových mlynov na papriku (§ 12);

f) navrhovať ministerstvu hospodárstva smernice pre triedenie a úpravu papriky ako suroviny u pestovateľa i pre určenie jej akosti; tieto smernice určí ministerstvo hospodárstva a vyhlasuje ich v Úradných novinách;

g) vykonávať dozor svojimi orgánmi, aby boli zachovávané predpisy tohoto nariadenia a opatrenia podľa neho vydané;

h) menovať dozorčie orgány, k uvedeným účelom;

ch) starať sa o povznesenie domácej výroby papriky;

i) viesť soznam pestovateľov papriky (§ 4, ods. 4), soznam prevádzkovateľov mlynov na papriku (§ 5, ods. 2) a soznam vývozcov a dovozcov papriky. Zapísanie do týchto soznamov nemôže byť odopreté.

§ 4.

(1) Pestovať papriku pre obchod možno len v určitých obvodoch, vymedzených podľa okresov, prípadne obcí ministerstvom hospodárstva po predchádzajúcom návrhu Syndikátu. Tieto obvody vyhlasuje ministerstvo hospodárstva v Úradných novinách. Rovnakým spôsobom určí a vyhlasuje ministerstvo hospodárstva celkový výmer plochy, určenej k pestovaniu papriky v jednotlivých rokoch. Pestovať papriku pre obchod v týchto obvodoch je dovolené len tomu, kto obdržal povolenie k pestovaniu papriky od Syndikátu. Pre potrebu vo vlastnej domácnosti možno papriku pestovať bez povolenia len na výmere do 20 m².

(2) Kto hodlá pestovať papriku pre obchod, je povinný podľa podmienok o pestovaní papriky, vyhlásených do 1. januára každého roku v Úradných novinách, zaslať Syndikátu najneskôr do 1. februára každého roku písomnú prihlášku oševnej plochy papriky s označením pozemku, na ktorom hodlá papriku pestovať. Prihlášku treba urobiť na zvláštnom tlačive Syndikátom vydanom. Správnosť údajov prihlášky preskúma a overuje starosta obce. Prihláška musí byť Syndikátu zaslaná doporučeným alebo na potvrdenie daným listom.

(3) Pestovať papriku pre obchod vo vymedzených obvodoch môže byť dovolené len tým vlastníkom alebo nájomcom pôdy, ktorí na svojich alebo prenajatých pozemkoch skutočne hospodária, keď poľnohospodárstvo je ich hlavnou zárobkovou činnosťou. Pestovanie papriky pre obchod na

cudzom pozemku alebo pod cudzím menom sa zakazuje. Syndikát má povinnosť skúmať, či uchádzač o povolenie pestovania papriky týmto podmienkam vyhovuje.

(¹) Jednotlivému pestovateľovi smie byť povolené pestovať papriku najviac na ploche 5 ha. Ak bude v niektorom hospodárskom roku celková plocha určená k pestovaniu papriky nižšia, ako bola v predchádzajúcom hospodárskom roku, prevedie sa zníženie plochy u všetkých pestovateľov úmerne k ploche určenej v predchádzajúcom hospodárskom roku.

(²) Syndikát je povinný najneskôr do 1. marca každého roku došlé prihlášky vybaviť. Pestovateľovi, ktorému sa povoľuje pestovanie papriky pre obchod v dotyčnom roku, vydá Syndikát písomné povolenie s udaním povoleného výmeru a podmienok. Syndikát zašle príslušnému starostovi obce soznam pestovateľov, ktorým v obvode obce bolo povolené pestovať papriku pre obchod. Prihlášky, ohľadom ktorých neobdrží pestovateľ v tejto lehote rozhodnutie Syndikátu, považujú sa za schválené, ak žiadaná plocha nie je väčšia než 5 ha a ide o pestovateľa v obvode, určenom podľa ods. 1. Pestovateľov, ktorým bolo povolené pestovanie papriky, zapíše Syndikát do soznamu (§ 3, písm. i.).

(³) Povolenie k pestovaniu papriky platí len na jeden rok a pre pozemok v povolení tom označený. Zmenu prihláseného pozemku a prípadne menší osev, než je povolený výmer, treba ohlásit Syndikátu.

(⁴) Pestovateľ je povinný ohlásiť všetku собранú papriku pre obchod do 15. novembra každého roku Syndikátu s udaním množstva a druhu.

§ 5.

(¹) Syndikát rozvrhne rovnomerne podľa kapacity jednotlivých podnikov oševnú plochu papriky na všetkých prevodzovateľov mlynov na papriku (§ 3, písm. i.), ktorí sú oprávnení a povinní úrodu z tejto plochy vykúpiť najneskôr do konca marca roku, nasledujúceho po úrode. Prevodzovatelia mlynov na papriku môžu vykupovať

papriku len od pestovateľov, ktorí im holi pridelení Syndikátom. Pre zistenie kapacity podnikov je šmerodajný počet a veľkosť mlecích kameňov, použitých v predchádzajúcom roku.

(²) Prevodzovatelia mlynov na papriku, ktorí chcú vykupovať papriku od pestovateľov, musia sa prihlásiť u Syndikátu a budú zaznamenaní v sozname prevodzovateľov mlynov na papriku.

(³) Prevodzovatelia mlynov na papriku vykupujú, prejmajú a platia podľa výkupných podmienok (§ 3, písm. c.) a vykonávajú tieto úkony na vlastné nebezpečenie. Syndikát im vydá legitimácie, aby sa nimi mohli pri svojej činnosti vykazovať.

(⁴) Prevodzovatelia mlynov na papriku sú povinní viesť o výkupe záznamy. Syndikát má právo preskúmať tieto záznamy prostredníctvom svojich dozortých orgánov, ktoré sú povinné zachovávať tajomstvo o okolnostiach, o ktorých nadobudli vedomosti pri výkone svojej pôsobnosti.

§ 6.

(¹) Pestovateľ je povinný dodať prevodzovateľovi mlyna na papriku, Syndikátom jemu označenému, všetku pre obchod vypestovanú papriku v úprave stanovenej podľa § 3, písm. f) na najbližšiu stanicu nakladaciu alebo v inom mieste, ktoré určí Syndikát, ak toto miesto je bližšie než najbližšia nakladacia stanica.

(²) Paprika musí byť dodávaná v obale opatrenom z vonku viditeľnou náveštkou, obsahujúcou evidenčné číslo prevodzovateľa mlyna na papriku, evidenčné číslo pestovateľa, vyznačenie akosti a úpravy tovaru, a pečiatku dozortieho orgánu o vykonanej kontrole podľa ustanovenia § 3, písm. g. Obaly dodávajú prevodzovatelia mlynov na papriku na svoj účet.

(³) Úchylky od predpisov ods. 1 a 2 povoľuje Syndikát.

§ 7.

(¹) Výkupné ceny platia prevodzovatelia mlynov na papriku len za papriku akosti, ktorá vyhovuje smerniciam pre

akost, triedenie a úpravu podľa § 3, písm. f. Paprika, ktorá nevyhovuje týmto smerniciam, podlieha srážke na cene podľa podmienok schválených a vyhlásených ministerstvom hospodárstva v Úradných novinách. Výkupná cena za papriku je splatná pri prevzatí. Aby bola zaručená výkupná cena, sľožia prevodzovatelia mlynov na papriku u Syndikátu kauciu. Blížšie podrobnosti o výške kaucie a o jej ukladaní bude obsahovať rokovací poriadok (§ 15).

(2) Ak sa nedocieli medzi stranami dohody o výške srážky, rozhodne o nej znalecká komisia plodínovej burzy v Bratislave. V tomto prípade treba postupovať podľa všeobecných burzových ustanovení o vzorkovaní pri akostných námietkach. O ponose proti rozhodnutiu znaleckej komisie rozhoduje rozhodčí súd bratislavskej plodínovej burzy.

§ 8.

O povolení exekučného predaja papriky, pestovateľom Syndikátu ešte nepredanej, uvedomí zabavenie, či predaj povolujúci súd (nariaďujúci úrad) Syndikát. Exekučný predaj možno vykonať len vtedy, keď za Syndikát do 8 dní po upovedomení papriku nevykúpi niektorý z prevodzovateľov mlynov na papriku a zároveň nevyplatí jej hodnotu podľa stanovených výkupných podmienok.

§ 9.

(1) Prevodzovatelia mlynov na papriku sú povinní vykúpenú papriku spracovať; predávať ju v nespracovanom stave smú len podnikom alebo živnostiam, ktoré sú oprávnené k mletiu korenia (papriky) pre účely ich živnostenského podnikania (§ 52, ods. 1 a § 54 živn. zákona) a sú k tomu ticž povinní.

(2) Do obchodu možno uvádzať mletú papriku tuzemského pôvodu len vyrobenú v mlynoch, vyhovujúcich ustanoveniam tohto nariadenia.

§ 10.

Pre nákup a ďalší odpredaj mletej papriky zriadi si prevodzovatelia mlynov

na papriku a vývozcovia a dovozcovia papriky nákupnú a predajnú organizáciu so sídlom v Bratislave, ktorá je výlučne oprávnená odoberať mletú papriku od prevodzovateľov mlynov na papriku za ceny schválené ministerstvom hospodárstva (§ 3, písm. c) a túto dávať ďalej do obchodu priamo alebo prostredníctvom svojich splnomocnencov.

§ 11.

Dovoz a vývoz papriky môže byť povolený len organizácii, uvedenej v § 10.

§ 12.

(1) Osobitné povolenie sa vyžaduje, ak má byť

a) zriadená nová samostatná prevodzovňa (mlyn) na mletie papriky, alebo

b) započaté s používaním samostatnej prevodzovne (mlyna) na mletie papriky po uplynutí jedného roku odo dňa schválenia podľa hlavy III živnostenského zákona alebo po uplynutí 3 rokov, cez ktoré zostalo započaté prevodzovanie prerušené.

(2) Zakázané je v samostatných prevodzovniach (mlynoch), zriadených po účinnosti tohto nariadenia, somleť papriku, ak nebol tento účel výslovne uvedený v žiadosti o schválenie prevodzovne, alebo ak nebolo udelené povolenie podľa ods. 1.

(3) Za samostatné prevodzovne (mlyny) na mletie papriky nepokladajú sa také zariadenia, pomocou ktorých somielajú papriku iní živnostníci v rozsahu svojho živnostenského oprávnenia (§ 52, ods. 1 živn. zákona).

§ 13.

Povolenie podľa § 12 udeľuje a kapacitu určuje so zreteľom na výrobné a odbytové pomery papriky ministerstvo hospodárstva po vypočutí Syndikátu.

§ 14.

Živnostenský úrad môže zaviesť pokračovanie a schváliť prevodzovňu podľa hlavy III živnostenského zákona a predĺžiť lehoty podľa § 48, ods. 2 živnostenského

zákona len vtedy, ak bolo už dané povolenie, potrebné podľa tohoto nariadenia.

§ 15.

(¹) Rokovací poriadok Syndikátu schvaľuje ministerstvo hospodárstva a vyhlasuje ho v Úradných novinách.

(²) Ku každej schôdzi Syndikátu majú byť zvaní dvaja zástupcovia ministerstva hospodárstva. Zástupcovia tohto ministerstva majú právo kontrolovať činnosť Syndikátu po každej stránke, nazierať do kníh, zápisov a spisov, vyžadovať si ich, ako aj žiadať potrebné vysvetlenia, ktoré im musia byť bezodkladne dané; ak spoznajú akékoľvek závažnosť, môže každý z nich žiadať nápravu od orgánov, do pôsobnosti ktorých tieto patria, zastaviť usnesenia alebo opatrenia Syndikátu, o ktorých má za to, že odporujú riadnemu výkonu práv a povinností Syndikátu alebo že sa priečia platným predpisom, a to s tým účinkom, že také usnesenia alebo opatrenia musia byť predložené ministrom hospodárstva a nesmú byť vykonané skôr, kým o nich tento nerozhodne.

(³) Ak Syndikát usnesenia alebo opatrenia, ktoré boli podľa ods. 2. zastavené, predsa vykoná, zodpovedá za škody z toho vzniklé, bez újmy zodpovednosti trestnej ten, kto také opatrenia dal vykonať; tento nad to môže byť pozbavený svojej funkcie.

§ 16.

Na úhradu nákladov spojených s činnosťou Syndikátu sú povinní pestovatelia papriky, prevodzovatelia mlynov na papriku a organizácia, uvedená v § 10, platiť príspevky podľa množstva vyrobenej, prevzatej alebo dovezenej papriky. Výšku príspevkov určí na návrh Syndikátu ministerstvo hospodárstva a vyhlási ich v Úradných novinách. Nedoplatky príspevkov vymáhajú sa administratívnou exekúciou na základe výkazu nedoplatkov, vydaného Syndikátom a ním čo do vykonateľnosti potvrdeného.

§ 17.

Syndikát je oslobodený od kolkov a poplatkov z korešpondencie s verejnými úradmi, sledujúcej dosiahnutie úloh týmto nariadením jemu sverených a zo smlúv s prevodzovateľmi mlynov na papriku. Taktiež sú oslobodené od kolkov a poplatkov záznamy, výkazy a knihy, vedené Syndikátom, prevodzovateľmi mlynov na papriku a organizáciou, uvedenou v § 10, ale len keď sú vedené na základe zvláštného úradného príkazu alebo pokynu, ako aj záznamy, vedené podľa § 5, ods. 4. Od kolkov a poplatkov sú tiež oslobodené oferty (ohlášky) podľa § 4, ods. 6. a tiež listiny, ktorými osvedčujú pestovatelia Syndikátu alebo prevodzovateľom mlynov na papriku dodanie papriky alebo Syndikát alebo prevodzovateľia mlynov na papriku odobranie papriky, nakoľko nemajú povahu kupeckých účtov.

§ 18.

Paprika (§ 1, ods. 2.) domáca aj dovezená smie byť len v nefalšovanom, neskazenom a zdravotne nezávadnom stave spracovaná a do obchodu uvádzaná, pri čom treba zachovať ustanovenia o označení a akosti, ktoré budú stanovené ministerstvom hospodárstva.

§ 19.

Právne úkony, ktoré sa priečia ustanoveniam tohto nariadenia, sú bezúčinné.

§ 20.

(¹) Dozorom nad zachovávaním tohto nariadenia poverujú sa:

a) orgány stanovené v § 5 zák. č. XLVI/1895 o zákaze falšovania poľnohospodárskych plodín, výrobkov a potrieb;

b) orgány, ktoré budú ustanovené Syndikátom podľa § 3, písm. h. Dozorčimi orgánmi Syndikátu, môžu byť len slovenskí šľátni občania, svojprávní, spoľahliví a dôveryhodní. Osoby tie vezme okresný úrad do sľubu, že budú vykonávať dozor podľa najlepšieho vedomia a svedomia. Do sľubu

vzaté dozorné orgány Syndikátu môžu svoju funkciu vykonávať v obvodoch určených Syndikátom a sú, vykonávajú funkcie im podľa tohto nariadenia sverené, postavené naroveň, pokiaľ ide o trestnoprávnu ochranu a zodpovednosť, verejným orgánom. Pritom sú dozorné orgány povinné zachovávať najprísnejšie tajomstvo o okolnostiach, o ktorých nadobudli vedomosti pri výkone svojej pôsobnosti.

(²) Pre odborné posudky možno použiť štátnych ústavov pre skúmanie potravín a štátne zemeľské výskumné ústavy v Bratislave, ktorých orgány majú, nakoľko je to k tejto činnosti potrebné, práva a povinnosti ako orgány v ods. 1 uvedené.

(³) Pestovatelia papriky, prevodzovatelia mlynov na papriku a organizácia uvedená v § 10, sú povinní dovoliť dozorným orgánom riadne legítimovaným nahliadnuť do všetkých výrobných a obchodných záznamov týkajúcich sa tovaru, uvedeného v § 1 (§ 18), dávať žiadané vysvetlenia a predložiť žiadané doklady, nakoľko sa týkajú pestovania, spracovania alebo odbytu tohto tovaru, ako aj povoliť vstup na pozemky a do prevozných a obchodných miestností a skladov podľa § 9 zákona č. 293/1920 Sb. z. a n., pričom treba zachovať ustanovenia §§ 8 a 10 tohto zákona.

(⁴) Úrady a obce sú povinné spolupôsobiť pri vykonávaní tohto nariadenia.

§ 21.

(¹) Prestúpenie predpisov tohto nariadenia, aj prestúpenia predpisov nariadení podľa neho vydaných trestá okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do 60.000.— Ks alebo zavretím do 3 mesiacov. Pre prípad nedobytnosti peňažného trestu má byť uložený náhradný trest zavretia do 3 mesiacov podľa miery zavinenia. Za právnické osoby sú trestne zodpovedné osoby, ktoré sú povolané ich na vonok zastupovať.

(²) Falšovanie papriky sa trestá podľa zák. čl. XLVI/1895.

§ 22.

Syndikát pre úpravu pestovania a spracovania papriky a obchodu s paprikou so sídlom v Bratislave, zriadený podľa vládneho nariadenia č. 328/1936 Sb. z. a n. sa zrušuje a jeho majetok prechádza na Syndikát (§ 2, ods. 1.), zriadený podľa tohto nariadenia, ktorý ručí za dlžoby, vzťahujúce sa na prevzatý majetok len do výšky jeho hodnoty.

§ 23.

(¹) Vládne nariadenie č. 328/1936 Sb. z. a n. sa zrušuje.

(²) Opatrenia, ktoré boli učinené vo veciach pestovania, spracovania a obchodu s paprikou pre hospodársky rok 1939 zostávajú v platnosti.

§ 24.

Toto nariadenie nadobúda platnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Medrický v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Štano v. r.

Sivák v. r.

244.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho zo dňa 25. septembra 1939

o povinnom hlásení zásob a cien surovej ovčej vlny.

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

(¹) Osoby fyzické a právnické, ktoré skupujú pre ďalší predaj surovú ovčiu vlnu, sú povinné hneď (najneskôršie do 24 hodín od začiatku účinnosti tejto vyhlášky) oznámiť Najvyššiemu úradu hospodárske-

mu stav svojich zásob surovej ovčej vlny a to podľa jednotlivých druhov a akostí.

(²) V hlásení (ods. 1) treba uviesť nielen zásobu surovej ovčej vlny na sklade, ale osobitne aj kontrahované, avšak ešte nedobrané množstvo od producentov.

§ 2.

Osoby, uvedené v § 1, sú povinné súčasne s ohlásením zásob oznámiť Najvyššiemu úradu hospodárskemu ceny jednotlivých druhov a akostí surovej ovčej vlny, ktoré docielili pri posledných predajoch spotrebiteľom.

§ 3.

Osoby, uvedené v § 1, sú povinné označovať stav svojich zásob s udaním cien vždy 1. a 15. každého mesiaca Najvyššiemu úradu hospodárskemu.

§ 4.

Okresným smiešaným živnostenským spoločenstvám a obchodným gremiám sa prikazuje, aby sa presvedčili u osôb, uvedených v § 1, či povinnosť hlásenia bola presne a včas splnená.

§ 5.

Nedodržanie prikazu, vydaného touto vyhláškou, nesprávne alebo neúplné údaje, aj nedodržanie predpísaného termínu pre hlásenie, trestá sa podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 6.

Toto opatrenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

Prezident Najvyššieho úradu hospodárskeho:

Dr. Zafko v. r.

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskoršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú časťku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u častok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u častok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena častok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa častky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané častky aj v kníhkupectvách. Kníhkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej častky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené častky sa nevymenňujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné častky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboly v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny častky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo častky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

**ADMINISTRACII
SLOVENSKÉHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.**

Slovenský zákonník

Čiastka 54.

Vydaná 30. septembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (245.—248.) 245. Zákon o Hlinkovej slovenskej ľudovej strane. — 246. Zákon o úprave služebného pomeru vydatých učiteľiek, vydatých učiteľiek ručných prác národných škôl a vydatých opatrovateliek. — 247. Zákon o vylúčení obcí Košická Belá a Košické Hámry z obvodu okresného súdu v Prešove a ich pričlenení k obvodu okresného súdu v Gelnici. — 248. Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o vymieňaní pšenice, raži a jačmeňa.

245.

Zákon

zo dňa 28. septembra 1939

o Hlinkovej slovenskej ľudovej strane.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

Hlinkova slovenská ľudová strana (strana slovenskej národnej jednoty) je politickou organizáciou, prostredníctvom ktorej zúčastňuje sa slovenský národ na vedení a správe štátu.

§ 2.

Hlinkova slovenská ľudová strana (strana slovenskej národnej jednoty) je právnickou osobou.

§ 3.

Členom Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty) je štátny občan slovenskej národnosti, ktorý bol za člena prijatý.

§ 4.

(¹) Členovia strany majú zvýšené povinnosti voči národu a štátu.

(²) Člen strany, ktorý neplní svoje povinnosti, alebo poruší disciplínu strany, podlieha týmto disciplinárnym trestom:

- a) napomenutie,
- b) pokarhanie,
- c) peňažná pokuta do výšky 5000 Ks,

d) pozbavenie funkcií a strata spôsobilosti znovu ich zastávať,

e) vylúčenie zo strany.

(³) Podrobnosti určuje disciplinárny poriadok, vydaný širším predsedníctvom strany.

(⁴) Peňažná pokuta [ods. 2, písm. c)] sa vymáha administratívnou exekúciou.

Diel druhý.

Miestna organizácia.

§ 5.

(¹) Základnou složkou Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty) je miestna organizácia.

(²) Miestnu organizáciu spravuje valné zhromaždenie a výbor. Výbor pozostáva z predsedu a 6 až 12 členov, menovaných generálnym tajomníkom strany na návrh valného zhromaždenia miestnej organizácie.

(³) Do právomoci valného zhromaždenia patrí:

- a) navrhovať predsedu a členov výboru na menovanie,
- b) určiť kandidátov strany do obecného zastupiteľstva, miestnych školských stolíc a iných obecných komisií a korporácií.

(⁴) Všetko, čo nepatrí do pôsobnosti valného zhromaždenia, patrí do pôsobnosti výboru.

Okresná organizácia.

§ 6.

(¹) Miestne organizácie sa sdružujú v okresoch v okresnú organizáciu. Okresnú

organizáciu spravuje valné zhromaždenie a výbor.

(¹) Výbor pozostáva z predsedu a 12 členov, menovaných predsedom strany na návrh valného zhromaždenia okresnej organizácie.

§ 7.

(¹) Členmi okresného valného zhromaždenia sú:

a) členovia výboru okresnej organizácie,

b) za každú miestnu organizáciu v okrese predseda, podpredseda, tajomník a pokladník, prípadne dôverník za skupinu tej obce, kde ešte niet miestnej organizácie.

(²) Do právomoci valného zhromaždenia okresnej organizácie patrí:

a) navrhovať predsedu a členov okresného výboru na menovanie,

b) určiť kandidátov strany do okresných komisií a korporácií.

(³) Všetko, čo nepatrí do pôsobnosti valného zhromaždenia, patrí do pôsobnosti výboru.

Župná organizácia

§ 8.

(¹) Župné organizácie sa zriaďujú v župných sídlach. Župnú organizáciu spravuje valné zhromaždenie a výbor. Výbor pozostáva z predsedu a 12 členov, menovaných predsedom strany na návrh valného zhromaždenia župnej organizácie.

(²) Členmi valného zhromaždenia župnej organizácie sú:

a) poslanci strany, ktorí bývajú na území župy,

b) členovia výboru župnej organizácie strany,

c) členovia strany, ktorí sú v župnom výbore,

d) za každú okresnú organizáciu: predseda, podpredseda, tajomník a pokladník.

(³) Do právomoci valného zhromaždenia župnej organizácie patrí:

a) navrhovať predsedu a členov župného výboru strany na menovanie,

b) určiť kandidátov strany do župného výboru a iných župných komisií a korporácií.

(⁴) Všetko, čo nepatrí do pôsobnosti valného zhromaždenia, patrí do pôsobnosti výboru.

Užšie predsedníctvo.

§ 9.

(¹) Členmi užšieho predsedníctva strany sú:

a) predseda strany,

b) štyria podpredsedovia strany,

c) generálny tajomník strany.

(²) Užšie predsedníctvo rozhoduje v organizačných, finančných a tlačových veciach strany.

Širšie predsedníctvo.

§ 10.

(¹) Členmi širšieho predsedníctva sú:

a) členovia užšieho predsedníctva,

b) predsedníctvo snemu,

c) členovia vlády,

d) 12 osôb, menovaných predsedom strany,

e) hlavný veliteľ HG.

(²) Osoby, uvedené pod b) a c) sú členmi širšieho predsedníctva strany iba, ak sú členmi Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty).

§ 11.

(¹) Širšie predsedníctvo strany:

a) určuje základnú líniu politiky strany,

b) vysiela 10 osôb do štátnej rady,

c) navrhuje predsedovi strany generálneho tajomníka na menovanie,

d) navrhuje prezidentovi republiky hlavného veliteľa HG na menovanie.

(²) Všetko, čo nie je vyhradené ejazdu a užšiemu predsedníctvu, patrí do pôsobnosti širšieho predsedníctva.

§ 12.

Funkčné obdobie členov užšieho a širšieho predsedníctva trvá tri roky.

Sjazd.**§ 13.**

(¹) Sjazd je vrcholná ustanovízen strany.

(²) Členmi sjazdu sú:

a) členovia užšieho a širšieho predsedníctva,

b) poslanci strany,

c) predsedovia župných politických organizácií,

d) predsedovia a delegáti okresných politických organizácií.

(³) Do právomoci sjazdu patri:

a) voliť predsedu strany a 4 podpredsedov,

b) rozhodovať o zásadných otázkach programových,

c) schvaľovať program strany.

(⁴) Sjazd svoláva predseda strany najmenej raz za 3 roky.

§

Generálny sekretariát.**§ 14.**

Generálny sekretariát je výkonným orgánom užšieho a širšieho predsedníctva strany. Na jeho čele stojí generálny tajomník.

Diel tretí.**Rozličné ustanovenia.****§ 15.**

Na orgány strany sa vzťahujú právne predpisy o úradnom tajomstve.

§ 16.

Hlinkova garda je polovojensky organizovaný sbor v rámci Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty).

§ 17.

Dalšie podrobnosti o vzniku, složení a právomoci orgánov strany určuje rokovací poriadok, vydaný širším predsedníctvom.

§ 18.

Tento zákon nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

246.**Zákon**

zo dňa 28. septembra 1939

o úprave služebného pomeru vydatých učiteliek, vydatých učiteliek ručných prác národných škôl a vydatých opatrovateliek.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Vydatá učiteľka, vydatá učiteľka ručných prác, ustanovená v pragmatikálnom pomere na verejnej národnej škole, alebo vydatá opatrovatelka na verejnej opatrovni, ktorá sa zriekla alebo zriekne dobrovoľne služby do 31. októbra 1939, a ak sa vydala neskôršie, do troch mesiacov po vydaji, dostane za každý celý rok skutočnej služby, započítateľný pre výmer penzijných plátov, odstupné, a to za prvých 10 rokov po 8% a za každý ďalší rok po 6% penzijnej základne, ktorú mala dňa rozviazania služebného pomeru. Ak započítateľný čas pre výmer odstupného nepresahuje 10 celých rokov, vymeria sa odstupné i za zlomky roku pomernou sumou, pri čom sa dbá iba na celé mesiace.

(²) Služebný pomer vydatej učiteľky (učiteľky ručných prác, opatrovatelky), uvedenej v prvom odseku sa rozvážuje posledným dňom kalendárneho mesiaca, v ktorom sa zriekla služby.

§ 2.

(¹) Vydatá učiteľka (učiteľka ručných prác, opatrovatelka), ktorá sa podľa § 1 zriekla alebo zriekne svojho služebného miesta a má v deň zrieknutia sa služby aspoň 10 započítateľných rokov vo verejnom penzijnom zaopatrení pre nárok na

penziu a jej výmer, môže si v žiadosti o dobrovoľné vzdanie sa služby namiesto odstupného podľa § 1 uplatniť nárok na penziu v deň dovŕšenia 55. roku svojho veku a vstúpiť prvým dňom kalendárneho mesiaca, ktorý nasleduje po dni zrieknutia sa služby, do trvalej výslužby. Nárok na penziu nadobudne iba prvým dňom mesiaca po dovŕšení 55. roku svojho veku. Penzia sa vymeria z penzijnej základne, čo patrí v deň vstupu do výslužby a podľa započítateľného služebného času v tento deň.

(¹) Ak v 1 odseku uvedená osoba pred dovŕšením 55. roku svojho veku a po rozluke manželstva alebo po umretí manžela, po prípade ak prestane byť t. zv. družkou (§ 6), nebude mať príjmu, čo je polovicou jej penzie alebo príslušného najnižšieho výmeru výslužného, ak je tento vyšší, nadobudne nárok na výplatu čiastky, doplňujúcej jej príjem na polovicu jej penzie, po prípade na príslušný najnižší výmer. Nárok na výplatu tejto sumy zaniká koncom mesiaca, v ktorom sa táto osoba znova vydá.

(²) Odo dňa vstúpenia do výslužby až do nadobudnutia nároku na penziu podľa odseku 1, nepočítajúc do toho čas, v ktorom sa vyplácala suma podľa odseku 2, platí učiteľka (učiteľka ručných prác, opatrovateľka) udržovací príspevok ročne 3% poslednej penzijnej základne. Udržovací príspevok treba platiť vopred v polročných termínoch na šekový účet úradu, príslušného pre vymedzenie penzie. Ak sa oneskoria učiteľka (učiteľka ručných prác, opatrovateľka) so zaplatením udržovacieho príspevku dlhšie ako jeden rok, zanikajú nároky podľa odseku 1 a 2.

(³) Ak sa zistí, že niet podmienok podľa odseku 1, pokladá sa žiadosť podľa tohto odseku za zrieknutie sa služby s odstupným podľa § 1.

§ 3.

(¹) Ministerstvo školstva a národnej osvety môže rozviazať služebný pomer tej pragmatikálnej učiteľky, učiteľky ručných

prác na verejnej národnej škole alebo opatrovateľky na verejnej opatrovni, ktorá je 1. novembra 1939 vydatá, alebo sa po tomto dni vydá, ale sa nezriekne dobrovoľne služby (§ 1, ods. 1) — bez ohľadu na to, či služebný pomer sa založil pred 1. novembrom 1939 alebo po ňom — so súčasným priznaním nároku za každý celý rok skutočnej služby, započítateľný pre výmer výslužného na odstupné, a to za prvých 10 rokov po 6% a za každý ďalší celý rok po 4% penzijnej základne, ktorá jej naposledy patrila.

(²) Rozviazaný služebný pomer učiteľky (učiteľky ručných prác, opatrovateľky) končí sa posledným dňom mesiaca, v ktorom sa jej doručil výmer o rozviazaní služebného pomeru.

(³) Výber vydatých učiteľiek (učiteľiek ručných prác, opatrovateľiek), ktorých služebný pomer sa rozviaže podľa odseku 1, vykoná ministerstvo školstva a národnej osvety podľa smerníc, ktoré vydá vláda, prizeraúc najmä na príjmové, majetkové, rodinné pomery učiteľky a na služebné záujmy.

§ 4.

(¹) Učiteľka (učiteľka ručných prác, opatrovateľka), ktorej služebný pomer sa rozviazal podľa §§ 1 alebo 3, môže byť znova ustanovená v predošlom služebnom pomere podľa stavu v deň rozviazania. Predpokladom pre opätne ustanovenie je, že splňuje ináč podmienky pre ustanovenie, ďalej, že jej služebný výkon v posledných troch rokoch pred rozviazaním služebného pomeru označil sa celkovým posudkom aspoň tretieho stupňa a že jej výživa, po prípade výživa jej rodinných príslušníkov je ohrozená.

(²) Rodinnými príslušníkmi v smysle predchádzajúceho odseku sú manžel a vlastné, nevlastné alebo osvojené deti učiteľky (učiteľky ručných prác, opatrovateľky).

(³) Podmienkou pre opätne započítanie predošlej služby pre nárok na penziu a jej výmer je, že odstupné vráti v primeraných lehotách.

§ 5.

(¹) Odstupné podľa § 1, odsek 1 a § 3, odsek 1 sa vypláti najviac v 4 termínoch, a to do troch, šiestich, deviatich a do dvanástich mesiacov od rozviazania služebného pomeru — ale najskôr 1. januára 1940 — pri čom odstupné, čo neprevyšuje sumu 2000 Ks, vypláti sa naraz a vyššie odstupné ako táto suma tak, aby splátky boli až do vyčerpania odstupného aspoň 2000 Ks.

(²) Poskytnutie odstupného vylučuje vydanie prevodnej sumy podľa predpisov o verejnoprávnom poistení a vrátenie penzijných príspevkov.

§ 6.

Ustanovenia tohto zákona vzťahujú sa i na učiteľky (učiteľky ručných prác, opatrovateľky), ktorých manželstvo sa rozlúčilo, ak nie sú vo výžive na svoj plat odkázané, ďalej i na t. zv. družky života.

§ 7.

Tento zákon nadobúda účinnosti v deň vyhlásenia; vykoná ho minister školstva a národnej osvety v dohode s ministrom financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

247.

Zákon

zo dňa 28. septembra 1939

o vylúčení obcí Košická Belá a Košické Hámy z obvodu okresného súdu v Prešove a ich pričlenení k obvodu okresného súdu v Gelnici.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Z obvodu okresného súdu v Prešove sa vylučujú obce Košická Belá a Košické Hámy a pričleňujú sa k obvodu okresného súdu v Gelnici.

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a vykoná ho minister pravosúdia, ktorý určí i deň počiatku činnosti okresného súdu v Gelnici s ohľadom na obce, uvedené v § 1.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Fritz v. r.

248.

**Vyhláška Najvyššieho úradu
hospodárskeho
zo dňa 29. septembra 1939**

o vymielaní pšenice, raži a jačmeňa.

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

(¹) Stupeň vymielania v obchodnom mletí činí pri výrobe múk:

a) pšeničných potravinových najmenej 79%.

b) jednomletej ražnej najmenej 78%.

c) jačmennej najmenej 67%.

(²) Rozprach pri zomielaní pšenice môže činiť najviac 2% a pri zomielaní raži a jačmeňa 3%.

§ 2.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 3.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho zo dňa 12. septembra 1939, č. 228 Sl. z., o vymielaní pšenice, raži a jačmeňa, sa týmto opatrením zrušuje.

§ 4.

Opatrenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia.

Prezident Najvyššieho úradu
hospodárskeho:

Dr. Zaňko v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knihkupectvách. Knihkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

**ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.**

Slovenský zákoník

Čiastka 55.

Vydaná 9. októbra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (249.—251.) 249, Vyhláška ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 250, Vyhláška ministra financií o paušalovaní dane z obratu u obilia a niektorých strukovín, dovážaných z cudziny, a tiež u múky, mlynských výrobkov a otrúb. — 251, Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opalenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o povinnom psetupe vývozných pohľadávok.

249.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 29. septembra 1939

o colných prirážkach k colným sadzbám
na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 3 vládneho nariadenia zo dňa 11. júla 1939, č. 167 Sl. z., o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia, s účinnosťou odo dňa 10. októbra 1939 vyhlasuje:

§ 1.

(¹) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar sadz. čis. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. čis. 23 až 26, upravuje sa na 30.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(²) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar sadz. čis. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I., §§ 1 a 2 a v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia, č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. čis. 24 až 26 a k sadz. čis. 23 až 26, sa upravujú takto:

Pre tovar sadz. čísla:	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	29.— Ks
25. Jačmeň	22.— Ks
26. Ovos	16.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministerstva financií č. 192/1939 Sl. z., sa zároveň zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

250.

Vyhláška ministra financií zo dňa 15. septembra 1939,

ktorou sa pozmeňuje vyhláška ministra financií zo dňa 31. mája 1932, č. 79 Sb. z. a n., o paušalovaní dane z obratu u obilia a niektorých strukovín, dovážaných z cudziny, a tiež u múky, mlynských výrobkov a otrúb.

Podľa § 19, ods. 8 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n., v znení zákonov č. 246/1926 Sb. z. a n., č. 188/1930 Sb. z. a n., č. 56/1932 Sb. z. a n. č. 265/1935 Sb. z. a n. a č. 356/1938 Sb. z. a n., nariaďujem v dohode s ministrom hospodárstva:

Čl. I.

Odsek 6 vyhlášky č. 79/1932 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

„Tuzemský mlyn, vyrábajúci múku, mlynské výrobky alebo otruby vo mzde je povinný s výnimkami, uvedenými v ods. 12 tejto vyhlášky, platiť paušál za výrobcu, a to z priemernej burzovej ceny obilia (tiež ryže) alebo strukovín, znamenanej na Bratislavskej burze v dobe od 1. do 20. dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiac, v ktorom bolo započaté s mletím vo mzde, ku ktorej prirátá sa 20.— Ks melného z každého q obilia (prip. ryže) alebo strukovín. Priemerná cena zaokrúhli sa na celé desiatky korún, a to dole, ak činí zlomok desiatky korún Ks 5.— alebo menej, a nahor, ak zlomok desiatky korún presahuje Ks 5.—. Priemerná cena bude vyhlásovaná v Úradných novinách ministerstvom

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník činí v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knižkupectvách. Knižkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenňujú a neberú nažpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

*ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.*

Slovenský zákonník

Čiastka 55.

Vydaná 9. októbra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (249.—251.) 249. Vyhláška ministerstva financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia. — 250. Vyhláška ministra financií o paušalovaní dane z obratu u obilia a niektorých strukovín, dovážaných z cudziny, a tiež u múky, mlynských výrobkov a otrúb. — 251. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje spátenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o povinnom postupe vývozných pohľadávok.

249.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 29. septembra 1939

o colných prirážkach k colným sadzbám
na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 3 vládneho nariadenia zo dňa 11. júla 1939, č. 167 Sl. z., o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia, s účinnosťou odo dňa 10. októbra 1939 vyhlasuje:

§ 1.

(¹) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar sadz. čís. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. čís. 23 až 26, upravuje sa na 30.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(²) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar sadz. čís. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I., §§ 1 a 2 a v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia, č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. čís. 24 až 26 a k sadz. čís. 23 až 26, sa upravujú takto:

Pre tovar sadz. číslo:	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	29.— Ks
25. Jačmeň	22.— Ks
26. Ovos	16.— Ks

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministerstva financií č. 192/1939 Sl. z., sa zároveň zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

250.

Vyhláška ministra financií zo dňa 15. septembra 1939,

ktorou sa pozmeňuje vyhláška ministra financií zo dňa 31. mája 1932, č. 79 Sb. z. a n., o paušalovaní dane z obratu u obilia a niektorých strukovín, dovážaných z cudziny, a tiež u múky, mlynských výrobkov a otrúb.

Podľa § 19, ods. 8 zákona č. 268 1923 Sb. z. a n., v znení zákonov č. 246 1926 Sb. z. a n., č. 188 1930 Sb. z. a n., č. 56 1932 Sb. z. a n., č. 265 1935 Sb. z. a n. a č. 356/1938 Sb. z. a n., nariaďujem v dohode s ministrom hospodárstva:

Čl. I.

Odsek 6 vyhlášky č. 79 1932 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

„Tuzemský mlyn, vyrábajúci múku, mlynské výrobky alebo otruby vo mzde je povinný s výnimkami, uvedenými v ods. 12 tejto vyhlášky, platiť paušál za výrobcu, a to z priemernej burzovej ceny obilia (tiež ryže) alebo strukovín, znamenánej na Bratislavskej burze v dobe od 1. do 20. dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiac, v ktorom bolo započaté s mletím vo mzde, ku ktorej prirátá sa 20.— Ks melného z každého q obilia (príp. ryže) alebo strukovín. Priemerná cena zaokrúhli sa na celé desiatky korún, a to dole, ak činí zlomok desiatky korún Ks 5.— alebo menej, a nahor, ak zlomok desiatky korún presahuje Ks 5.—. Priemerná cena bude vyhlásovaná v Úradných novinách ministerstvom

financií. Okrem paušálu je mlyn povinný platiť ešte pravidelnú daň z obratu zo svojej mzdy (melného, mýtného alebo meričného)."

Čl. II.

Táto vyhláška platí so spätnou účinnosťou od 1. apríla 1939.

Dr. Pružinský v. r.

251.

Vyhláška ministra financií zo dňa 30. septembra 1939,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave č. 10 zo dňa 30. septembra 1939 o povinnom postupe vývozných pohľadávok,

Podľa § 3 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 48 Sl. z., o povinnom postupe vývozných pohľadávok, vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národ. banky (č. 10) zo dňa 30. septembra 1939

o povinnom postupe vývozných pohľadávok.

Podľa § 1 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 48 Sl. z., o povinnom postupe vývozných pohľadávok, činí Slovenská národná banka v Bratislave toto opatrenie:

Čl. I.

Vývozcom sa ukladá povinnosť, aby v smysle § 1 uvedeného vládneho nariadenia postupovali niektoré z tuzemských devizové oprávnených bánk svoje pohľadávky,

vznikajúce pri vývoze tovaru do všetkých štátov mimo Protektorátu Čechy a Morava a Nemecka.

Pokiaľ ide o vývoz do Rumunska, Bulharska a Juhoslávie, nariaďuje Slovenská národná banka povinný postup na Anglo-Pražskú úvernú banku, filiálku v Bratislave, a to tak u exportných pohľadávok už jestvujúcich, ako aj u exportných pohľadávok novým vývozom vznikajúcich.

Opatrenie Národnej banky Česko-Slovenskej, filiálky v Bratislave č. 4, uverejnené vyhláškou ministra financií zo dňa 4. apríla 1939, č. 51/39 Sl. z., o povinnom postupe vývozných pohľadávok, vznikajúcich pri vývoze tovaru do štátov, ktoré majú so Slovenským štátom platobný styk vo voľnej devíze (voľná cudzina), zostáva nezmenené v platnosti.

Čl. II.

Banka, ktorej je pohľadávka postúpená, upovedomí zahraničného dlžníka o cesii s odvolaním sa na toto opatrenie.

Čl. III.

Splnenie povinnosti podľa čl. I. tohto opatrenia bude sa skúmať pri schvaľovaní vývozných prehlásení, predpísaného vo vládnom nariadení zo dňa 25. septembra 1938, č. 190 Sb. z. a n.

Čl. IV.

Slovenská národná banka v Bratislave povoľí s prípadu na prípad individuálne úľavy z tejto povinnosti, ak to bude vyžadovať povaha obchodov a ak sa odvod vývozných pohľadávok zabezpečí iným spoľahlivým spôsobom.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA V BRATISLAVE.

Riaditeľ: Nám. riaditeľ:
Ing. Pázman v. r. Víršik v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 56.

Vydaná 16. októbra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (252.—254.) 252, Vládne nariadenie o úprave obchodu s drahými kovmi. — 253, Vládne nariadenie o revízii pozemkovej reformy. — 254, Vládne nariadenie o úprave trvania služebného pomeru štátnych zamestnancov českej národnosti.

252.

Vládne nariadenie zo dňa 20. septembra 1939 o úprave obchodu s drahými kovmi.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Obchodovať s drahými kovmi môžu len osoby, ktoré majú príslušné živnostenské oprávnenie a ktorým okrem toho udelí ministerstvo financií osobitné povolenie, vypočujúc Slovenskú národnú banku (v ďalšom texte „oprávnené osoby“). Ministerstvo financií určí pri udelení povolenia jeho rozsah a podmienky a môže udelené povolenie hocikedy obmedziť, po prípade i odňať.

§ 2.

(¹) Drahými kovmi podľa tohto nariadenia rozumejú sa zlato, platina, platinový kov a striebro v nespracovanom stave (sliatiny, prúty, zlomky a všetky iné druhy nespracovaného kovu v rýdzom stave, alebo eliatiny a smesy s inými kovmi), v polospracovanom a spracovanom stave, ak sa drahý kov necení podľa svojho spracovania, ale len podľa svojej rýdzosti (zlomky starožitného zlata), ako i zlaté a strieborné mince, ktoré boli vzaté z obehu, alebo ktoré sú bez kurzu.

(²) Obchodom rozumie sa kúpa, predaj, výmena alebo založenie drahých kovov na vlastný alebo cudzí účet.

§ 3.

Slovenská národná banka je oprávnená:

a) vydať potrebné predpisy pre obchod s drahými kovmi;

b) určiť ceny, smerodajné pre obchod s drahými kovmi;

c) uložiť osobám, oprávneným obchodovať s drahými kovmi (§ 1, ods. 1) povinnosť, aby viedly záznamy o týchto obchodoch a predkladaly jej o nich výkazy buď v pravidelných časových obdobiach, alebo na osobitnú výzvu.

d) sústrediť obchod s drahými kovmi u seba alebo na mieste ňou určenom tak, že uloží oprávneným osobám (§ 1), ako i osobám, ktoré vyrábajú alebo získavajú drahé kovy, aby jej odvádzali nadobudnuté alebo v tuzemsku vyrobené, poťažne získané drahé kovy, pri čom prevzatie bude sa diať podľa podmienok, určených Slovenskou národnou bankou.

§ 4.

Živnostenské úrady a puncové úrady a ich expozitúry sú povinné vyhovieť dožiadaniam Slovenskej národnej banky pri vykonávaní pôsobnosti podľa tohto nariadenia.

§ 5.

Opatrenia, vydané Slovenskou národnou bankou cieľom vykonania tohto nariadenia, vyhlási minister financií v Slovenskom zákonníku.

§ 6.

Priestupky proti predpisom tohto nariadenia a opatrení Slovenskej národnej

banky, vydaných na jeho vykonanie, trestajú sa, ak nejde o čin prísnejšie trestný, podľa predpisov zákona č. 7/1924 Sb. z. a n. v znení zákonov č. 121/1932 a 113/1934 Sb. z. a n. (uverejnenom vyhláškou ministra financií č. 141/1934 Sb. z. a n.) a vládneho nariadenia č. 76/1939 Sl. z.

§ 7.

Vládne nariadenie č. 122/1936 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 8.

Nariadenie toto nadobúda platnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuks v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

253.

Vládne nariadenie zo dňa 9. októbra 1939 o revízii pozemkovej reformy.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Opatrenia a rozhodnutia Štátneho pozemkového úradu a ministerstva zemedelstva, ktorému pôsobnosť Štátneho pozemkového úradu bola prikázaná vládny nariadením č. 22/1935 Sb. z. a n., podrobí revízii ministerstvo hospodárstva, na ktoré hore označená pôsobnosť prešla.

§ 2.

(¹) Prejímacia cena nehnuteľností, prevzatých pri revízii, v § 1 uvedenej, bude určená podľa odhadného poriadku, ktorý bude osobitne vydaný.

(²) Ak pôjde o revíziu získania nehnuteľnosti pridelom alebo z voľnej ruky, náhrada sa určí podľa ceny majiteľom zaplatenej. Užitočné investície sa uznávajú.

(³) Prejímacia cena sa zaplatí v holosti alebo cessiou pohľadávok.

§ 3.

Na žiadosť ministerstva hospodárstva pozemnoknižný súd poznačí zákaz scudzenia, žaľazenia alebo dania do árendy nehnuteľností, ktorých získanie sa reviduje.

§ 4.

Ustanovenia právnych predpisov o zabraní veľkého majetku pozemkového, o prideľovaní zabranej pôdy, o jej prevzatí, o náhrade za ňu a o úverovej pomoci nadobúdateľom pôdy, nakoľko odporujú tomuto nariadeniu, sa zrušujú.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda platnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho minister hospodárstva a minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

aj za ministra dr. Tuku.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

254.

Vládne nariadenie zo dňa 16. októbra 1939

o úprave trvania služebného pomeru štátnych zamestnancov českej národnosti.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Zamestnanci (sudcovia) štátu, jeho ústavov, podnikov alebo fondov v trvalom služebnom pomere, ktorí sú českej národnosti, bez ohľadu na ich domovskú prísluš-

nosť a spôsob ustanovenia v štátnej službe vyhlasujú sa za zamestnancov (sudcov) dočasných, pokiaľ im po vydaní tohoto nariadenia nebude vydaný dekrét o trvalom ustanovení.

§ 12.

Toto nariadenie nadobúda platnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník činí v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôr do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knižkupectvách. Knižkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenňujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôr do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

**ADMINISTRÁCII
SLOVENSKEHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA,
Vládna budova.**

Slovenský zákonník

Čiastka 57.

Vydaná 17. októbra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (255.—258.) 255. Ústavný zákon o štátnom občianstve. — 256. Vládne nariadenie o dočasnom doplnení predpisov policajného trestného poriadku. — 257. Vládne nariadenie, ktorým sa odkladá účinnosť niektorých predpisov nariadenia č. 252/1938 Sb. z. a n. o pomoci motorizmu. — 258. Vyhláška ministra financií o novej úprave a podobe kolkových značiek, o poverení Ústrednej štátnej pokladnice v Bratislave signalúrnou službou a o platnosti blankiet a listín, opatrených doterajšími signalúrnymi kolkovými značkami.

255.

Ústavný zákon zo dňa 25. septembra 1939

o štátnom občianstve.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto ústavnom zákone:

Časť prvá.

Štátni občania.

§ 1.

(¹) Štátnymi občanmi Slovenskej republiky sú od 14. marca 1939:

a) osoby, ktoré samy, prípadne ich manžel alebo ich predkovia na základe pôvodu alebo právoplatného rozhodnutia mali 30. októbra 1918 domovské právo na území slovenského štátu a nestratili ho do dňa účinnosti tohto zákona; pritom nadobudnutie domovského práva nastúpením verejného úradu (§ 10 zák. č. 222/1896 r. z.) nepokladá sa za stratu domovského práva na území Slovenskej republiky;

b) osoby, ktoré sa stali do účinnosti tohto zákona trvalými zamestnancami slovenského štátu alebo niektorého štátneho ústavu, podniku alebo fondu a složili služebnú prisahu.

(²) Do 6 mesiacov môžu na ministerstve vnútra žiadať priznanie štátneho občianstva od 14. marca 1939 osoby, ktoré po 30. októbri 1918 nadobudli domovské právo na území slovenského štátu, ale podľa predpisov predošlého odseku sa nestali štátnymi občanmi. Až do uplynutia tejto lehoty, a v tom prípade, ak včas žia-

dali priznanie štátneho občianstva, až do rozhodnutia o ich žiadosti hľadí sa na tieto osoby ako na štátnych občanov.

(³) Žiadosti o revíziu štátneho občianstva sa pokladajú za žiadosti o priznanie slovenského štátneho občianstva podľa ods. 2.

(⁴) Udelenie štátneho občianstva po 14. marci 1939 sa uznáva za platné.

(⁵) Štátne občianstvo získané podľa tohto paragrafu sa vzťahuje aj na manželku a na vlastné maloleté deti.

Časť druhá.

Nadobúdanie štátneho občianstva.

§ 2.

Narodením.

(¹) Manželské deti štátneho občana a nemanželské deti štátnej občianky narodením nadobudnú štátne občianstvo, a to aj vtedy, keď sa narodili v cudzozemsku.

(²) Deti z neplatného manželstva sú pri posudzovaní štátneho občianstva manželským deťom postavené na roveň.

(³) O osobách, ktoré boli najdené v tuzemsku, ak sa zistí, že nemajú inú štátnu príslušnosť, ministerstvo vnútra môže vysloviť právnu domnienku, že sú štátnymi občanmi slovenskými.

(⁴) Osoby, narodené v tuzemsku, vyhlási ministerstvo vnútra za štátnych občanov, ak sa zistí, že nenadobudli iné štátne občianstvo.

§ 3.

Uzákonením.

Uzákonením nadobúdajú štátne občianstvo neplnoleté nemanželské deti slovenského štátneho občana, ktoré sa narodily z cudzinky.

§ 4.

Manželstvom.

(¹) Manželstvom nadobúda slovenské štátne občianstvo cudzinka, ktorá sa vydá za slovenského štátneho občana.

(²) Cudzinka, ktorá vydajom získala slovenské štátne občianstvo, podrží si ho i po zániku manželstva.

§ 5.

Udelením.

(¹) Udelením (naturalizáciou) nadobúda štátne občianstvo dňom složenia prisahy (§ 6, ods. 1) osoba, ktorej ministerstvo vnútra vystaví naturalizačnú listinu.

(²) Na udelenie štátneho občianstva nikto nemá právny nárok.

(³) S manželom nadobúda štátne občianstvo aj manželka a maloleté zákonitě deti a to i vtedy, keď s nim spolu nežijú.

(⁴) Nezákonitě maloletě deti nadobúdajú štátne občianstvo spolu s nemanželskou matkou, ak ich so schválením príslušného tuzemského poručenského súdu pojala do žiadosti o udelenie štátneho občianstva.

(⁵) Ustanovenia ods. 4 platia aj pre zákonitě deti vdovy-matky.

(⁶) Maloletě deti, ponechané v opatere rozlúčenej ženy, nadobúdajú štátne občianstvo spolu s matkou, ak ich pojme do svojej žiadosti so súhlasom tuzemského poručenského súdu.

(⁷) Manželke, ak dlhšiu dobu žije v tuzemsku od manžela oddelene, možno udeliť štátne občianstvo i vtedy, keď jej manželstvo nebolo súdne rozlúčené. V týchto prípadoch nadobúdajú štátne občianstvo aj jej maloletě zákonitě deti, ak ich pojme do

svojej žiadosti so súhlasom tuzemského poručenského súdu.

§ 6.

(¹) Komu bolo udelené štátne občianstvo, musí složiť túto prisahu:

„Prisahám na Boha Všemohúceho a Vsevedúceho, že budem verný Slovenskej republike, že budem zachovávať zákony a plniť svoje občianske povinnosti podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Tak mi Pán Boh pomáhaj!“

(²) Prisaha hlavy rodiny vzťahuje sa i na jeho manželku a neplnoleté deti. Neplnoletá osoba, ktorá nadobudla štátne občianstvo samostatne, skladá prisahu sama, ak dovŕšila 14. rok svojho veku; za osobu mladšiu alebo neschopnú k právnym činom skladá prisahu jej zákonitý zástupca a v jeho neprítomnosti opatrovník pre ňu určený.

(³) Ak osoby, vyzvané složiť prisahu, túto od doručenia vyzvania do jedného roku nesložia, naturalizačná listina stratí platnosť.

(⁴) Ak žiadateľ pred složením prisahy umre, alebo opusti rodinu, ministerstvo vnútra môže opraviť naturalizačnú listinu tak, aby príslušníci rodiny, v nej uvedení, samostatne nadobudli štátne občianstvo.

Časť tretia.

Zánik štátneho občianstva.

§ 7.

Nadobudnutím cudzej štátnej príslušnosti.

(¹) Štátne občianstvo stráca osoba, ktorá nebýva v tuzemsku a nadobudne naturalizáciu cudziu štátnu príslušnosť. Stratu ustáli administratívny úrad I. stolice.

(²) Ustanovenie ods. 1 neplatí, ak ide a) o dôstojníka alebo rotmajstra z povolania, a to aj vo výslužbe;

b) o inú osobu mužského pohlavia, ktorá dovŕšila 17. rok svojho veku, a to až do konca roku, v ktorom dosiahne 50. rok, za brannej pohotovosti štátu až do konca roku, v ktorom dosiahne 60. rok svojho veku.

§ 8.

Uzákonením.

Uzákonením strácajú štátne občianstvo neplnoleté nemanželské deti cudzieho štátneho občana, ak tým nadobúdajú štátnu príslušnosť svojho otca.

§ 9.

Manželstvom.

(¹) Štátne občianstvo stráca žena, ktorá sa vydá za cudzinca, ak nadobúda manželstvom aj jeho štátnu príslušnosť.

(²) Štátne občianstvo, nadobudnuté podľa § 5, ods. 7, stráca sa obnovením manželského spoluzitia.

§ 10.

Prepustením.

(¹) Štátne občianstvo sa stráca prepustením zo štátneho sväzku na žiadosť. V odôvodnených prípadoch aj manželka môže žiadať o svoje prepustenie. O žiadosti rozhoduje príslušný administratívny úrad I. stolice.

(²) K prepusteniu treba súhlas vojenskej správy, ak ide

a) o dôstojníka alebo rotmajstra z povolania, a to aj vo výslužbe;

b) o inú osobu mužského pohlavia, ktorá dovŕšila 17. rok svojho veku, a to až do konca roku, v ktorom dosiahne 50. rok, za brannej pohotovosti štátu až do konca roku, v ktorom dosiahne 60. rok svojho veku.

(³) Prepustenie — okrem prípadov v ods. 2 — nemožno odoprieť osobe:

a) ktorá nie je dlžná štátnu, župnú alebo obecnú daň;

b) proti ktorej nie je zavedené trestné pokračovanie, alebo ktorá nie je pred výkonom trestného súdneho rozsudku.

(⁴) Prepustenie hlavy rodiny sa vzťahuje aj na manželku, ak so žiadosťou súhlasila, a na maloleté deti len vtedy, ak s tým súhlasí poručenský súd.

(⁵) Prepustenie vdovy-matky alebo nemanželskej matky vzťahuje sa i na jej ma-

loleté deti, ak o to žiadala so schválením poručenského súdu.

(⁶) Štátne občianstvo zaniká dňom doručenia prepustnej listiny. Ak sa prepustený do jedného roka po doručení prepustnej listiny nevystahuje, prepustenie sa stáva neplatným.

§ 11.

Odňatím.

(¹) Štátne občianstvo môže ministerstvo vnútra odňať osobe, ktorá

a) vyvíja činnosť štátu nepriateľskú a utečie do cudziny a tam sa zdržuje, aby sa vyhla trestnej zodpovednosti;

b) zdržuje sa v cudzine a vyvíja činnosť štátu nepriateľskú;

c) zdržuje sa v cudzine a vyhýba sa plneniu brannej povinnosti;

d) bez povolenia ministerstva národnej obrany vstúpila do vojenskej služby cudzej moci alebo do služby v cudzom ozbrojenom alebo po vojensky organizovanom sbore, spolku alebo skupine alebo bez povolenia ministerstva vnútra do cudzej štátnej alebo inej verejnej služby alebo prijala verejnú funkciu v cudzom štáte, alebo sa stane členom cudzozemskej politickej organizácie, alebo sa zúčastňuje jej činnosti

e) z politických príčin emigruje do cudziny;

f) ako cudzinka bez úmyslu manželského spoluzitia uzavrela manželstvo so slovenským štátnym občanom len preto, aby tým nadobudla štátne občianstvo.

(²) Odňatie štátneho občianstva podľa ods. 1, písm. a) — e) tohto paragrafu sa vzťahuje na manželku a na maloleté deti len vtedy, keď to ministerstvo vnútra vo svojom rozhodnutí z dôvodov spoluviny alebo pre ohrožovanie dôležitých štátnych záujmov výslovne vypovie.

(³) Z dôvodov uvedených v ods. 1 nemožno odňať štátne občianstvo osobe, ktorá závadnú činnosť pred viac než 5 rokmi zanechala.

(⁴) Odňatie štátneho občianstva podľa ods. 1 písm. c) a d) môže sa stať len na návrh vojenského úradu, ak ide

a) o dôstojníka alebo rotmajstra z povolania a to i vo výslužbe;

b) o inú osobu mužského pohlavia, ktorá dovŕšila 17. rok svojho veku, a to až do konca roku, v ktorom dosiahne 50. rok, za brannej pohotovosti štátu až do konca roku, v ktorom dosiahne 60. rok svojho veku.

(²) Pod vojenským úradom rozumieť treba ministerstvo národnej obrany alebo veliteľstvo, úrady a orgány, ktoré toto ministerstvo určí.

Časť štvrtá.

Všeobecné ustanovenia.

§ 12.

Prislušnosť úradov.

(¹) Administratívne úrady I. stolice robia opatrenia a vydávajú rozhodnutia vo všetkých prípadoch, pokiaľ to nie je vyhradené iným úradom. Administratívne úrady I. stolice vydávajú svedectvá o občianstve všetkým štátnym občanom.

(²) Prislušnosť administratívnych úradov I. stolice určuje sa podľa posledného bydliska strany a ak sa toto zistiť nedá, podľa posledného bydliska jej predkov v tuzemsku.

§ 13.

Rozličné ustanovenia.

(¹) Dňom účinnosti tohto zákona strácajú platnosť všetky štátno-občianske predpisy, ktoré ústavný zákon č. 1/1939 Sl. z. o samostatnom Slovenskom štáte na území Slovenského štátu dočasne v platnosti ponechal, a súčasne zrušujú sa aj ustanovenia o štátnom občianstve, pojaté do čl. IV., ods. 1 vládneho nariadenia č. 49/1939 Sl. z. a § 11 vládneho nariadenia č. 62/1939 Sl. z.

(²) Výnimky z tohto zákona sú ustanovenia, ktoré vyplývajú alebo budú vyplývať zo smlúv, uzavretých s inými štátmi.

§ 14.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Catloš v. r.

256.

Vládne nariadenie zo dňa 9. septembra 1939

o dočasnom doplnení predpisov policajného trestného poriadku.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Neodvratnou prekážkou pre ospravedlnenie zameškania lehoty alebo ústneho rckovania podľa § 185 nariadenia č. 65.000/1909 B. M. (policajnotrestný poriadok) je vždy okolnosť, že osoba, oprávnená k podaniu žiadosti, koná službu v obrane štátu alebo pre zaistenie jeho bezpečnosti mimo svojho bydliska alebo v takom rozsahu, že sa nemôže venovať svojmu zamestnaniu, alebo že je odlúčená udalosťou, spôsobenú mimoriadnymi pomermi od svojho policajnotrestného súdu.

§ 2.

Ospravedlňujúcu žiadosť treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky. Ak prekážka odpadla už pred dňom, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť, skončí lehota k podaniu žiadosti za 15 dní odo dňa, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť.

§ 3.

Žiadosti podľa § 2 majú odkladný účinok.

§ 4.

(¹) Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia a platí po dobu platnosti vládneho nariadenia č. 208/1939 Sl. z.

(²) Toto nariadenie vykoná minister vnútra spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Medrický v. r.
aj za ministra dr. Tuku.	Stano v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Čatloš v. r.
Sivák v. r.	

257.

Vládne nariadenie

zo dňa 16. októbra 1939,

ktorým sa odkladá účinnosť niektorých ustanovení vládneho nariadenia č. 252/1938 Sb. z. a n. o pomoci motorizmu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia čl. I., čís. 1, 3, 6 a 10 vládneho nariadenia č. 252/1938 Sb. z. a n., nadobúdajú účinnosti až dňom 1. januára 1940. Až týmto dňom zanikajú tiež oprávnenia majiteľov živnosti pre dopravu nákladov motorovými vozidlami únosnosti nad 3000 kg. Úprava ich právneho postavenia bude prevedená vládny nariadením.

§ 2.

Vládne nariadenie č. 105/1939 Sl. z. sa zrušuje.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda platnosti dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Tuka v. r.	Medrický v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.	Stano v. r.
Dr. Pružinský v. r.	Čatloš v. r.
Sivák v. r.	

258

Vyhláška

ministra financií

zo dňa 30. septembra 1939

o novej úprave a podobe kolkových značiek pre úradné vtláčenie kolkových značiek (signatúrnych kolkových značiek), o poverení Ústrednej štátnej pokladnice v Bratislave signatúrnou službou a o platnosti blankiet a listín, opatrených doterajšími signatúrnymi kolkovými značkami.

Podľa § 20 zákona č. 48/1928 Sb. z. a n., § 5 vládneho nariadenia č. 35/1929 Sb. z. a n., § 19 vládneho nariadenia č. 243/1921 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 42/1924 Sb. z. a n. a podľa ustanovenia sadz. pol. 84, č. 2 byv. uh. poplatkových pravidiel vyhlasujem:

(¹) Signatúrna kolková značka je 2.5 cm široká a 3 cm vysoká a pozostáva z vonkajšieho a vnútorného poľa. Vnútorné pole skladá sa z dvoch kruhov: z vonkajšieho v priemere 2 cm. a vnútorného v priemere 1.3 cm. Vo vnútornom kruhu je umiestnený zahrotený štítok, v ktorom z červeného podkladu vyniká slovenský znak v bielej farbe, pozostávajúci z troch kopcov, z ktorých na prostrednom vyššom je vztyčený dvojramenný križ patriarchov. Konce ramien dvojkríža sú zahrotené a kruhovite končiace. Ostatná plocha vnútorného kruhu je vyplnená vodorovným pružkovaním. Medzi vnútorným a vonkajším kruhom je v červenej farbe „KOLOK SLOVENSKÉHO ŠTATU“ a vedľa neho arabská číslca kolkového razidla.

(²) Ostatná plocha kolkovej značky je vyplnená ornamentálnou okrasou, prevedenou v modrej farbe. V spodnej čiaske kolkovej značky je negatívne uvedená kolková hodnota.

(³) Signatúrnou službou sa poveruje Ústredná štátna pokladnica v Bratislave, ktorá túto činnosť započne 15. októbra 1939.

(⁴) Blankety, ktoré majú byť okolkované, treba podať u úradu, uvedeného v od-

scku 3, zároveň s ohláškou, ktorá má obsahovať:

- a) pomenovanie a počet blankiet, ktoré majú byť okolkované,
- b) kolkovú hodnotu, ktorá pripadá na jednotlivé blankety,
- c) čiastku pripadajúceho úhrného kolkového poplatku,
- d) dátum, meno a adresu podávateľa.

(⁸) Mimo toho sú strany povinné v chláške bližšie označiť miesto, kde má byť vylučená kolková značka.

(⁹) So zreteľom na poškodenie, ktoré eventuálne pri okolkovaní môže nastať, sú strany povinné podať o 5% väčší počet blankiet a listín, než má byť okolkovaný. To isté platí aj pre náhradné okolkovanie.

(¹⁰) Blankety a listiny, ktoré sú opatrené doterajšími signatúrnymi značkami, možno používať len do 31. decembra 1939.

(¹¹) Použitie blankiet a listín, opatrených doterajšími signatúrnymi kolkovými značkami, po 31. decembri 1939 pokladá sa za nesplnenie kolkovej povinnosti a má v zá-
pätí újmy, stanovené v zákone.

(¹²) Za dosiaľ nepoužívané blankety a listiny, opatrené doterajšími kolkovými signatúrnymi značkami, bude stranám prevedené bezplatne náhradné okolkovanie blankiet a listín novými signatúrnymi kolkovými značkami v tom istom množstve a tej istej hodnoty.

(¹³) Náhradné okolkovanie sa vykoná v čase od 1. januára 1940 do 31. januára 1940 stranám, ktoré o to požiadajú.

(¹⁴) Dosiaľ nepoužívané blankety a listiny, za ktoré má byť prevedené stranám náhradné okolkovanie a blankety a listiny, ktoré majú byť podrobené náhradnému okolkovaniu, treba podať so žiadosťou u Ústrednej štátnej pokladnice v Bratislave s pripojením ohlášky, vyhotovenej pre každý druh samostatne.

(¹⁵) Za kolkový materiál pokazený pri okolkovaní, považne pri náhradnom okolkovaní a za starý kolkový materiál, predložený k výmene, sa stranám neposkytuje žiadna náhrada.

(¹⁶) Žiadosti o náhradné okolkovanie a ich prílohy sú od kolku oslobodené.

Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 58.

Vydaná 21. októbra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (259.—261.) 259. Vyhláška ministra financií o vzatí z obehu päťkorunových mincí. — 260. Vyhláška ministra financií o vydaní desaťkorunových drobných peňazi papierových. — 261. Vyhláška ministra financií, ktorou sa nariaďuje vziať z obehu drobné peniaze papierové, znejúce na 10 korún.

259.

Vyhláška ministra financií zo dňa 17. októbra 1939

o vzatí z obehu päťkorunových mincí
česko-slovenských.

Podľa § 8 vládneho nariadenia zo dňa
4. apríla 1939, č. 45. Sl. z., o slovenskej
mene, vyhlasujem:

§ 1.

Päťkorunové mince česko-slovenské, a
to strieborné, vydané podľa vládneho na-
riadenia č. 167/1928 Sb. z. a n., a niklové,
vydané podľa zákona č. 36/1937 Sb. z. a
n., ktoré sú ako zákonné platidlo v obe-
hu na území Slovenskej republiky, pre-
stanú byť zákonným platidlom dňom 1.
decembra 1939.

Od 1. decembra 1939 do 31. decembra
1939 bude už len Slovenská národná ban-
ka v Bratislave a jej filiálky vymieňať
päťkorunové mince česko-slovenské bez
srážky za iné mince alebo slovenské ban-
kovky, pokiaľ papierové platidlá.

Po 31. decembri 1939 je akákoľvek
výmena týchto mincí vylúčená.

Dr. Pružinský v. r.

260.

Vyhláška ministra financií zo dňa 20. októbra 1939

o vydaní desaťkorunových drobných
peňazi papierových.

Podľa § 1, ods. 2. vládneho nariadenia
č. 45/1939 Sl. z. v znení vládneho naria-

denia č. 120/1939 Sl. z. nariaďujem dať
do obehu dňom

23. októbra 1939

nové slovenské drobné peniaze papierové,
znejúce na 10 korún slovenských. Po-
drobný popis týchto peňazi je pripojený.

Dr. Pružinský v. r.

POPIS

drobných papierových peňazi po 10 korún
slovenských s dátumom 15. septembra
1939:

Desaťkoruna je 70 mm široká a 142
mm dlhá. Je vytlačená na bielom velino-
vom papieri s vodnou značkou (s vodo-
tlačou), ktorá vytvára po celej ploche
papieru geometrický ornament.

Na prednej strane (podpisovej,
licnej) platidla zaberá tlačový obraz sko-
ro celú plochu papiera, s výnimkou biele-
ho okraja.

Hlavný tlačový obraz na lici je vy-
tlačený pri pravej strane vo farbe tmavo-
modrej, ktorá prechádza na ľavej polovici
prednej strany platidla dúhovite do farby
hnedej. Táto hlavná tlač tvorí pri krajoch
široký ozdobný rám, vyplnený lipovými
listmi, ktorými prebieha úzka vlnovitá
páska s drobnými nápismi „SLOVENSKA
REPUBLIKA“. V štyroch rohoch rámu sú
umiestnené číslice „10“.

Vo vnútri rámu, pri pravej strane, je
podobizňa Andreja Hlinku, ktorá je vy-
tlačená vo farbe tmavomodrej.

Naľavo od podobizne Andreja Hlinku
je na svetlej ploche vo vnútri rámu umie-
stený text:

Slovenská republika.
Desať korún slovenských,
vydaných podľa vládneho nariadenia zo
dňa 23. mája 1939, číslo 120 Sl. z.
V Bratislave dňa 15. septembra 1939.
Minister financií: Dr. Mikuláš Pružinský.

Falšovanie sa trestá.

Biely rozšírený kraj pri ľavej strane,
na lici platidla, nesie pri vrchu štátny znak
Slovenskej republiky vo farbe modrej.
Nad znakom je umiestená hnedá číslica
„10“ a podobná číslica je aj pri spodnej
strane rozšíreného kraja; tu je však polo-
žená na modravom štvorci.

Podtlač na prednej strane platidla
vytvoruje v miestach obrazu Andreja
Hlinku jemnú sieť šikmo prebiehajúcich
rovných čiar hnedej farby. Po celej vnú-
tornej strane rámu, v priestore okolo tex-
tu je v podtlačí jeden riadok drobných
nápisov „Desať korún slovenských“. Za-
farbenie podtlače v prostriedku pod tex-
tom, je jasnohnede a prechádza pri ľavej
strane rámu plynule do farby bledo-
modrej.

Číslovanie je umiestené na prednej
strane nad textom v ráme. Pri ľavej stra-
ne je označenie série, pri pravom hornom
rohu radové číslo. Oboje je vytlačené far-
bou rumelkovo-červenou.

Na zadnej strane platidla hlavná
tlač zaujíma podobnú plochu ako na pred-
nej strane, ale zasa s výnimkou bieleho
okraja.

Hlavná tlač pri ľavej strane je vo far-
be olivovo-zelenej (v ľavej svojej polo-
vici), ktorá plynule prechádza na pravej
polovici do farby tmavohnedej. Hlavný
tlačový obraz vytvoruje zasa pri svojom
kraji podobný rám ako na prednej stra-
ne; rám je vyplnený veľkými číslicami
„10“, popreplietanými farebným zvlneným
pásikom s bielymi krajmi a s farebnými
nápsmi „SLOVENSKÁ REPUBLIKA“.

Svetlejší priestor vo vnútri tohto rá-
mu, nesúci vo všetkých štyroch rohoch
po číslici „10“, má v ľavej polovici kru-
hovitý medailon s alegorickou hlavou

dievčatka s dlhými rozpustenými vlasmi,
hore (do budúcnosti) sa dívajúcej.

V pravej polovici rámu je umiestený
text zadnej strany (rubu):

Slovenská republika.
Desať korún slovenských
Zehn Ks — десѣть Ks — Tiz Ks

Na rozšírenom bielom kraji, napravo
hore je veľký nápis „Desať korún sloven-
ských“, umiestený v obdialniku, vyplne-
nom riadkami nápisov: „Slovenská repu-
blika“.

Dolu je veľká hnedá číslica „10“, po-
preplietaná nápsmi: „Desať korún slo-
venských“.

Podtlač na zadnej strane platidla je
svetlohnedo zafarbená a tvorí vo vnútri
rámu v miestach textu veľké číslice „10“.
Podobné drobné nápisy sú tiež v jednom
riadku pri vnútornej strane rámu hore aj
dolu.

261.

Vyhláška ministra financií zo dňa 20. októbra 1939,

ktorou nariaďuje vziať z obehu drobné
peniaze papierové bývalej republiky Čes-
ko-Slovenskej, znejúce na 10 korún.

Podľa §§ 8 a 9 vládneho nariadenia
č. 45/1939 Sl. z. o slovenskej mene na-
riaďujem vziať z obehu bankovky (štá-
tovky, vydané bývalou Národnou bankou
Česko-Slovenskou (Bankovým úradom mi-
nisterstva financií), znejúce na 10 korún
(typ I-šedofialový), vydané podľa vládneho
nariadenia č. 107/1920 Sb. z. a n. a vy-
hlášky Bankového úradu ministerstva fi-
nancií č. 108/1920 Sb. z. a n. — dané do
obehu dňa 26. II. 1920 —, pofažne podľa
vyhlášky ministerstva financií č. 36/1927
Sb. z. a n. — dané do behu dňa 11. IV.
1927 — a vyhlásené zákonom č. 94/1932
Sb. z. a n. za drobné peniaze papierové
bývalej republiky Česko-Slovenskej, takto:

§ 1.

Dňom 23. októbra 1939 prestávajú byť 10-korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej zákonným platidlom na celom území Slovenskej republiky.

§ 2.

Pokladnice Slovenskej národnej banky, pokladnice všetkých peňažných ústavov a poštové úrady sú povinné v lehote od 23. októbra do 30. októbra 1939 vymeniť im predložené 10-korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej za iné, na území Slovenskej republiky platné zákonné platidlá.

§ 3.

Pokladnice peňažných ústavov a poštové úrady sú povinné najneskoršie do 3.

novembra 1939 odvieť 10-korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej, ktoré budú mať na hodnotu, či už pôvodne vlastné alebo vymenené, pokladniciam Slovenskej národnej banky.

§ 4.

Slovenská národná banka nie je povinná po 30. októbri 1939 predložené jej 10-korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej zamieňať. Do 11. novembra 1939 Slovenská národná banka, hlavný ústav v Bratislave, vymení v odôvodnených prípadoch 10-korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej, predložené jej po 30. októbri 1939, za nové slovenské 10-korunové drobné peniaze papierové.

Dr. Mikuláš Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcim zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knižkupectvách. Knižkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenňujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

**ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.**

Slovenský zákonník

Čiastka 59.

Vydaná 26. októbra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (262.—269.) 262, Zákon o zhabaní majetku pre niektoré trestné činy. — 263, Zákon o štandarde prezidenta Slovenskej republiky. — 264, Zákon o plate prezidenta republiky. — 265, Zákon o Kancelárii prezidenta republiky. — 266, Zákon o zastavení ďalšieho povolovania dodatočného súpisu imania za účelom uloženia dávky z majetku a z prírastku na majetku. — 267, Vyhláška ministra financií o vydaní slovenských dvadsiatkorunových pamätných mincí. — 268, Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o splnomocnení politických úradov I a. II. stolice k určovaniu cien vecných prostriedkov. — 269, Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o predávaní múky bez vriec.

262. Zákon zo dňa 19. októbra 1939 o zhabaní majetku pre niektoré trestné činy.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Kto je dôvodne podozrelý, že po 14. marci 1939 spáchal:

a) zločin, uvedený v §§ 1 až 5 alebo v § 6, čís. 1 a 2 alebo zločin podľa § 10, čís. 2 alebo prečin podľa § 17, čís. 1 zákona na ochranu republiky;

b) zločin zbehnutia podľa §§ 183, 189 až 199 alebo zločin účastenstva na zbehnutí iného podľa § 206 alebo zločin osnovania spiknutia k zbehnutiu podľa §§ 216 až 219, 221, 222 a 226 voj. tr. zák.;

c) zločin nedovoleného najímania vojaka podľa § 176 zákona č. 131 1936 Sb. z. a n.,

proti tomu príslušný krajský súd (vyšetrojúci sudca), prípadne príslušný vojenský súd (vyšetrojúci sudca), nakoľko ide o osoby, podliehajúce právomoci vojenských súdov, na návrh príslušného verejného žalobcu nariadiť už za trestného pokračovania (aj za stopovania, prípadne vyšetrovania) predbežne zabezpečiť majetok obvineného aj vo verejných knihách, najmä mu zakázať ním nakladať. Osobám bývajúcim v tuzemsku, o ktoré obvinený je povinný sa starať, ponechá sa z majetku

toľko, koľko nevyhnutne potrebujú na výživu, prípadne na výchovu.

(²) Rozhodnutie, ktorým sa majetok predbežne zabezpečuje, vyhlási sa hneď na súdnej doske, v Súdnom ústrednom oznamovateli, v Úradných novinách a podľa uváženia súdu aj iným vhodným spôsobom.

(³) Proti takémuto rozhodnutiu nieľ opravného prostriedku.

(⁴) Dňom vyhlásenia rozhodnutia na súdnej doske sú právne činy obvineného o jeho majetku, nakoľko presahujú medze obvyčajnej správy, voči štátu bezúčinné.

§ 2.

(¹) Proti neprítomnému obvinenému pripúšťa sa postavenie pod obžalobu, konať hlavné pojednávanie a vyniesť rozsudok pre niektorý z trestných činov, uvedených v § 1, ods. 1 aj v prípadoch:

a) keď nemôže byť k súdu predvedený,

b) keď pre niektorý z týchto trestných činov je uložený ako hlavný trest vyššie päť rokov na slobode,

c) keď obvinený nemôže byť súdom vypočutý o obsahu obvinenia,

d) keď sa mu predvolanie k (hlavnému, odvolaciemu hlavnému) pojednávaniu nemôže doručiť.

(²) Keď sa obvinený alebo jeho príslušníci nepostarajú o obhajobu, treba mu vymenovať obhajcu z úradnej moci na zastupovanie jeho záujmov.

(²) Nie je dôvodom zmätočnosti, keď bol nejaký úkon prevedený v neprítomnosti obvineného, hoci zákon pod zmätočnosťou stanoví, aby bol prevedený v jeho prítomnosti alebo po jeho vypočutí.

§ 3.

(¹) Keď príslušný súd odsúdi obžalovaného pre niektorý z trestných činov, uvedených v § 1, ods. 1, vysloví, že jeho majetok prepadá v prospech štátu.

(²) Nakoľko ide o zločiny podľa vojenského trestného zákonníka, uvedené v § 1, ods. 1, nemusí súd vysloviť prepadnutie majetku, keď obžalovaný neušiel alebo sa nepokúsil ujsť do cudziny.

§ 4.

Proti rozhodnutiam súdu pripúšťajú sa opravné prostriedky podľa obecných ustanovení trestného poriadku, prípadne vojenského trestného poriadku.

§ 5.

Podrobnosti, najmä nakoľko ide o spôsob zabezpečenia a prevodu majetku, upraví vláda nariadením.

§ 6.

Tento zákon sa netýka ustanovení zákona o trestnom súdnictve nad mládežou z 11. marca 1931, čis. 48 Sb. z. a n.

§ 7.

Ustanovenie § 2 zák. čl. V. z r. 1878 (trestný zákon) na prípady v tomto zákone uvedené sa nevzťahuje.

§ 8.

Ustanovenia, ktoré odporujú tomuto zákonu, sa zrušujú.

§ 9.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykonajú ho minister pravosúdia a minister národnej obrany.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Fritz v. r.

Čatloš v. r.

263.

Zákon

zo dňa 19. októbra 1939

o štandarde prezidenta
Slovenskej republiky.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1

Štandarda prezidenta Slovenskej republiky je táto: Na prostriedku bieleho štvorcového poľa je vtkaný štátny znak Slovenskej republiky; pod znakom je v zlatej farbe heslo: „VERNÍ SEBE SVORNE NÁPRED“; v každom rohu poľa je heraldická, zlatým šípom prečatá ruža. Hroty šípov smerujú k vrcholu žrdi. Na každej strane medzi heraldickými ružami sú tri dvojramenné kríže s rovnakými ramenami v červenej farbe. Celok je sviazaný belasou stuhou vo forme kríža a lemovaný zlatou ozdobou. Pomer rozmerov štandardy a nákresov na nej plynie z príloh k tomuto zákonu.

§ 2.

Štandarda prezidenta republiky sa užíva na označenie jeho trvalého alebo dočasného bydliska; môže sa použiť i všade tam, kde prezident republiky vystupuje pri slávnostných príležitostiach vo svojej funkcii.

§ 3.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

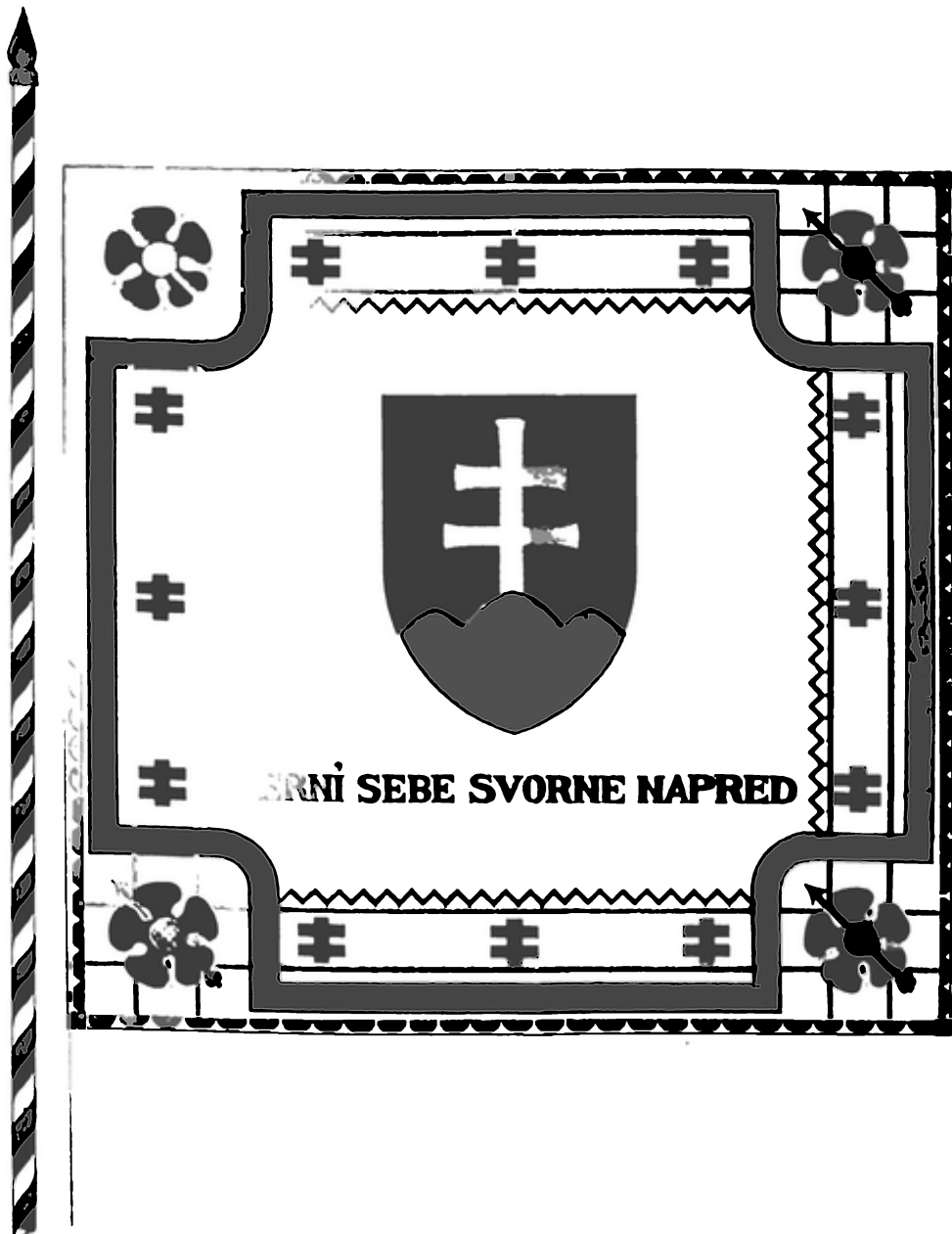
Sivák v. r.

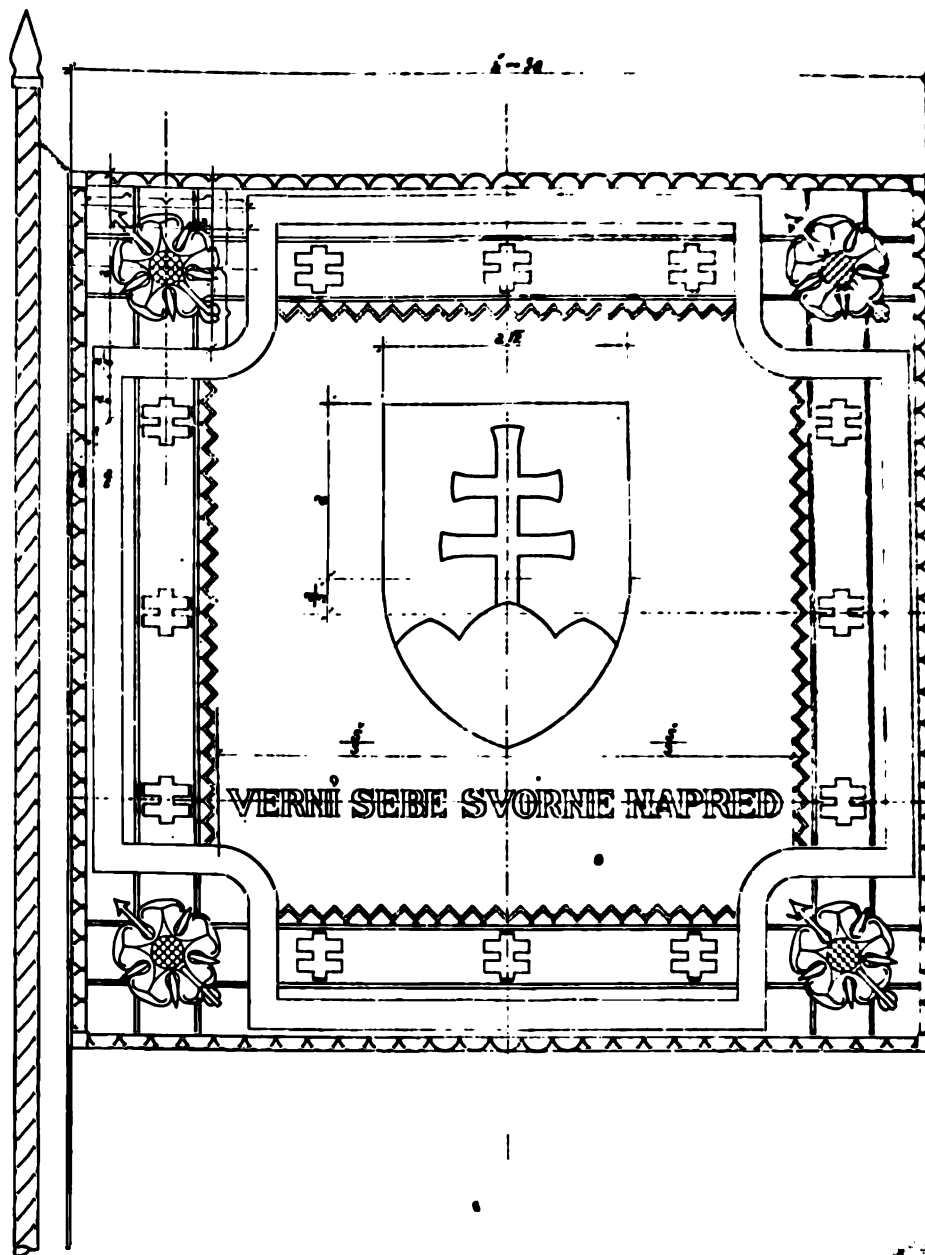
Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

264.
Zákon
zo dňa 19. októbra 1939
o pláte prezidenta republiky.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Prezident republiky po odpočítaní dani a zákonitých srážok má ročne 250.000 Ks platu a na výdavky svojho úradu 1.000.000 Ks, počínajúc prvým dňom mesiaca, v ktorom sa podľa § 34 Ústavy prisahou ujal svojho úradu, a končiac posledným dňom mesiaca, v ktorom jeho funkcia pominie. Byt má v budove, ktorá je určená za sídlo hlavy štátu.

§ 2.

Nárok na penziu

§ 3.

Prezidentský nárok nie je na ujmu postupovým a penzijným nárokom, nadobudnutým pred nastúpením tohto úradu.

§ 4.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

265.

Zákon
zo dňa 19. októbra 1939
o Kancelárii prezidenta republiky.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Všetky práce, spojené s výkonom funkcie prezidenta republiky, má na starosti Kancelária prezidenta republiky.

(²) O vnútornej organizácii Kancelárie, titule a osobe jej prednostu rozhoduje prezident republiky.

(³) Zamestnancov Kancelárie menuje prezident republiky v rámci systemizácie miest, na ktorej sa usnáša vláda.

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

266

Zákon
zo dňa 18. októbra 1939

o zastavení ďalšieho povoľovania dodatočného súpisu imania za účelom uloženia dávky z majetku a z prírastku na majetku.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Ustanovenia článku 6, posledný odsek nariadenia ministra financií č. 85/1919 Sb. z. a n., článku 3, posledný odsek vládneho nariadenia č. 110/1919 Sb. z. a n., § 10, odsek 1 vládneho nariadenia č. 126/1919 Sb. z. a n. a § 2 vládneho nariadenia č. 478/1919 Sb. z. a n. sa zrušujú.

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Pružinský v. r.

267.

**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 26. októbra 1939**

o vydani slovenských dvadsaťkorunových pamätných mincí.

Podľa § 1, ods. 2 a § 9 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 45 Sl. z., o slovenskej mene, vyhlasujem:

§ 1.

(¹) Dvadsaťkorunová pamätná minca má na jednej strane znak Slovenskej republiky. Nad znakom je nápis „SLOVENSKÁ REPUBLIKA“, okolo znaku z oboch strán je vavrínový veniec, ktorý je v dolnej polovici mince pod znakom previazaný stuhou. Uprostred mince, v jej ľavej strane je cez časť venca číslica „20“ a v pravej nápis „Ks“.

(²) Na druhej strane mince je podobizňa Dra Jozefa Tisu. Dookola je nápis „DR. JOZEF TISO — PRVÝ PREZIDENT SLOVENSKEJ REPUBLIKY“ Pod podobizňou je dátum „26. X. 1939“.

(³) Minca je z 50% Ag, zo 40% Cu, z 5% Ni, z 5% Zn, a z kilogramu mincovného kovu razí sa 66 666 kusov dvadsaťkorún. Váha mince je 15 gr, priemer je 31 mm.

(⁴) Minca má na oboch stranách plochú obrubu s perlovcom k nej z vnútra priliehajúcim. Okraj mince je vrúbkovaný.

§ 2.

Slovenská národná banka začne vydávať dvadsaťkorunové pamätné mince u svojho hlavného ústavu v Bratislave a u všetkých svojich filiállok, počínajúc dňom 26. októbra 1939.

§ 3.

Dvadsaťkorunových pamätných mincí dá sa do obehu za 2 milióny Ks.

Dr. Pružinský v. r.

Kresba:

268.

**Vyhláška Najvyššieho úradu
hospodárskeho
zo dňa 23. októbra 1939**

o splnomocnení politických úradov I. a II. stolice k určovaniu cien vecných prostriedkov.

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Prislušnosť Najvyššieho úradu hospodárskeho k určovaniu cien vecných prostriedkov podľa ods. 1, § 105 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. sveruje sa politickým úradom I. a II. stolice.

§ 2.

Ceny vecných prostriedkov určujú úrady, uvedené v § 1, podľa voľného uváženia všetkých okolností v rámci smerníc, vydaných Najvyšším úradom hospodárskym.

§ 3.

Prekročenie cien, určených podľa §§ 1 a 2 sa trestá podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 4.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Prezident

**Najvyššieho úradu hospodárskeho:
v z. Dr. Terlanda.**

269.

**Vyhláška Najvyššieho úradu
hospodárskeho
zo dňa 21. októbra 1939
o predávaní múky bez vriec.**

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z. nariaduje:

§ 1.

(¹) Počnúc dňom 1. novembra 1939, kupujúci je povinný pri odbere mlynských výrobkov dodať mlynu toľko vriec, koľko je potrebné na vybavenie objednávky.

(²) Pri dodávkach mlynských výrobkov i naďalej sa ráta bruto váha za neto.

§ 2.

(¹) Za dodané vrecia uhradí mlyn kupujúcemu:

a) pri vreciach jutových:

za vrece	za kus
múčne 85 kg	Ks 5.—
75 kg	4.50
„ 50 kg	3.—
otrubové 50 kg	2.50

b) pri vreciach molinových:

za kus	za kus
múčne 63.5 kg	Ks 4.—
50 kg	3.—
25 kg	1.50
„ 10 kg	1.—

(²) Úhrada podľa ods. 1 sa rozumie iba za vrecia raz upotrebené a zachovalé (bez dier a bez záplat), franco mlyn.

(³) Pri vreciach, ktoré potrebujú menšiu opravu, sníži sa úhrada o 10%, pri vreciach, ktoré potrebujú väčšiu opravu, sníži sa úhrada o 20%.

§ 3.

(¹) Keď kupujúci nedodá potrebný počet vriec, požičia mlyn vrecia kupujúcemu proti zálohe:

a) pri vreciach jutových:

za vrece	za kus
múčne 85 kg	Ks 12.—
75 kg	10.—
„ 50 kg	8.—
otrubové 50 kg	8.—

b) pri vreciach molinových:

za kus	za kus
múčne 63.5 kg	Ks 8.—
50 kg	8.—
25 kg	4.—
„ 10 kg	2.—

(²) Ak kupujúci do 30 dní po prevzatí tovaru požičané vrecia vráti, uhradí mu mlyn 9/10 zo zálohy za každé nepoškodené vrece; zbytok zálohy zostane mlynu.

(³) Vrecia deravé, znečistené, zaplátané mlyn nie je povinný prijať a pokladajú sa za nevrátené.

(⁴) Ak kupujúci v lehote 30 dní požičanné vrecia nevráti, záloha prepadá celá v prospech mlyna a vrecia sa stávajú vlastníctvom kupujúceho.

§ 4.

Ustanovenia tejto vyhlášky vzťahujú sa i na dodávky, ktoré sa uskutočňujú na uzáverky, urobené pred platnosťou tejto vyhlášky.

§ 5.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 6.

Opatrenie toto nadobúda účinnosti dňom 1. novembra 1939.

Prezident

Najvyššieho úradu hospodárskeho:

Dr. Zaťko v. r.

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v kníhkupectvách. Kníhkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboly v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

*ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.*

Slovenský zákonník

Čiastka 60.

Vydaná 31. októbra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (270.—273.) 270, Vládne nariadenie, ktorým sa zrušuje krajiniské vojenské veliteľstvo v Bratislave. — 271, Vládne nariadenie o úprave súkromných prác obecných a obvodných notárov. — 272, Vládne nariadenie, ktorým sa predlžuje účinnosť vládneho nariadenia č. 265/1928 Sb. z. a n. o dočasných obmedzeniach v živnostenskom a inom zárobkovom podnikaní. — 273, Vládne nariadenie o predĺžení zmenkovoprávných lehôt.

270.

Vládne nariadenie zo dňa 24. októbra 1939, ktorým sa zrušuje krajiniské vojenské veliteľstvo v Bratislave.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Krajiniské (zemské) vojenské veliteľstvo v Bratislave sa zrušuje a jeho pôsobnosť sa prenáša na ministerstvo národnej obrany.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda platnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčenský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

271.

Vládne nariadenie zo dňa 24. októbra 1939 o úprave súkromných prác obecných a obvodných notárov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 13 zákona zo dňa 22. marca 1920, č. 211 Sb. z. a n., o obecných a obvodných notároch na Slovensku, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Notári sú oprávnení vykonávať súkromné práce, nakoľko nie sú ich výkonom hladení vo vybavovaní svojich úradných povinností.

(²) Kde je reč v tomto nariadení o notároch, treba rozumieť obecných alebo obvodných notárov, poverených vedením notárskeho úradu; v prípadoch § 3, ods. 2 — pridelených, poľažne susedných notárov; konečne notárov, ktorých poverilo ministerstvo vnútra podľa § 10, ods. 2 vykonávaním súkromných prác.

(³) Kde je reč v tomto nariadení o súkromných prácach, treba rozumieť práce, ktoré notári nie sú z úradu povinní konať pre stránky.

§ 2.

Notári nesmú vykonávať súkromné práce:

- a) ak ich platné právne predpisy vyhradzujú výlučne iným osobám;
- b) ak by konanie týchto bolo v rozpore s ich úradnými povinnosťami;
- c) ak ide o spisovanie podania na súd vo veci spornej alebo exekučnej alebo o spisovanie opravného prostriedku proti rozhodnutiam súdov, ako i o vyhotovenie dedičskej dohody a žiadosti o vydanie dedičského svedectva podľa § 100 zák. č. l. XVI/1894;
- d) ak ide o vystavenie plnej moci pre advokátov.

§ 3.

(¹) Notári sú oprávnení vykonávať súkromné práce len pre tie osoby, ktoré

bývajú v ich úradnom obvode alebo v obvode im prípadne podľa § 10, ods. 2 tohto nariadenia sverenom, alebo ktoré tam majú nehnuteľný majetok.

(²) Vo veciach, prikázaných do pôsobnosti obecných, poľnohospodárskych a obvodných notárov zákonom č. 190/1939 Sl. z., je oprávnený vykonávať súkromné práce pridelený notár; ak ho niet, susedný notár, poverený zastupovaním vo veciach matričných.

(³) Činnosť notára podľa tohto nariadenia môže byť ním vykonávaná osobne len v obvode správneho a súdneho okresu, príslušného podľa sídla jeho úradu.

§ 4.

Zamestnanci, pridelení notárskemu úradu a platení štátom alebo obcami, môžu notárom pomáhať pri súkromných prácach za primeranú odmenu, ale len po úradných hodinách.

§ 5.

Notári sú povinní prevzaté súkromné práce vykonať svedomite a včas.

§ 6.

(¹) Nedostatky a chyby, ktoré notári učinili pri vybavení súkromných prác, sú povinní — nakoľko je možné — napraviť prepracovaním alebo opravným prostriedkom, pri čom sú povinní tieto práce vykonať bezplatne. Keď sa nedostatok alebo chyba takýmto spôsobom opraviť nedá, povinní sú vrátiť zaplatené výdavky a poplatky.

(²) Mimo toho ručia notári stránkam za spôsobenú škodu. Štát neručí za škodu, vzniklú z konania súkromných prác notárov alebo opomenutia pri nich.

(³) V sporných otázkach podľa ods. 1 môžu sa stránky obrátiť na okresný úrad, ktorý je povinný pokúsiť sa o to, aby sa sporná otázka vyriešila smierom. Keby sa to okresnému úradu nepodarilo, odkáže stránky na súd.

§ 7.

Výdavky za tlačivá, papier a kancelárske potreby, použité pri vykonávaní súkromných prác, hradia notári zo svojho.

§ 8.

Notári sú povinní spisy, vzťahujúce sa na súkromné práce, manipulovať oddelene od úradných spisov.

§ 9.

Okresný úrad dozerá na činnosť notárov, vykonávanú podľa tohto nariadenia.

§ 10.

(¹) Ministerstvo vnútra v prípadoch hrubého porušenia tohto nariadenia na návrh župného úradu môže zakázať jednotlivým notárom po ich vypočutí výkon súkromných prác čiastočne alebo úplne, dočasne alebo trvale.

(²) Ministerstvo vnútra v takomto prípade súčasne učiní primerané opatrenie ohľadom vykonávania súkromných prác iným notárom.

§ 11.

(¹) Notári sú povinní viesť denník o prevzatých súkromných prácach.

(²) Denník je viazaný, má listy očíslované, neperforované s perforovanou rovnako číslovanou vložkou. Na zadnej strane perforovaného listu sú vytlačené prípustné odmeny podľa §§ 13 a 14 tohto nariadenia.

(³) Notári sú povinní každú prevzatú súkromnú prácu hneď zapísať do denníka a síce na ľavú polovicu neperforovaného listu.

(⁴) Stránka svojím podpisom v príslušnej rubrike potvrdí, že dala poverenie na výkon súkromnej práce.

(⁵) Notári sú povinní vydať stránkam potvrdenie tak o prevzatí poverenia, ako aj o každej platbe.

(⁶) Potvrdenie podľa ods. 5 treba vystaviť vždy na perforovanom liste rovnakého čísla.

(i) Notári sú povinní každý záznam na neperforovanom liste súčasne uviesť aj na jeho priepise.

(j) Pri poverení notári sú povinní vydať stránkam aj výkaz útrat, spojených so súkromnými prácami, nakoľko sa už vtedy dajú zistiť.

(k) Predclavok sa musí zaznačiť tiež do denníka. Notári sú povinní vydať stránke o tom potvrdenie (ods. 6).

(l) Ak stránka koná platby v splátkach, potvrdzuje to notár v príslušných rubrikách; ak tieto nestačia, môže k tomu použiť i rubriku pre poznámky.

(m) Koncom kalendárneho roku má byť denník uzavretý. Ak zostaly v denníku nepoužitú listy, možno v ňom pokračovať aj v ďalšom roku, vtedy ale treba číslo listu lomíť číslom roku. Ak sa použilo v jednom kalendárnom roku viac denníkov, pripíše sa k číslu listu denníka II., III. označenie denníka takto: 21/II atď.

(n) Ďalšie podrobnosti ohľadom vzoru a vedenia denníka o súkromných prácach notárov určí minister vnútra vyhláškou v Úradných novinách.

§ 12.

(1) Na všetkých písomnostiach, ktoré vyhotovili notári ako súkromné práce, vyjmúc prípad, keď to vylučuje zvláštnosť súkromnej práce, povinní sú pripísať na konci podania doložku:

„Číslo denníka

Ako súkromnú prácu vyhotovil X. Y. obecný (obvodný) notár.

V dňa

(2) Ani písomnosti vyhotovené notármi, ani doložka, uvedená v ods. 1, nesmú sa opatřit odličkou úradnej pečate notára.

§ 13.

Notári sú oprávnení vyberať odmeny za súkromné práce podľa tohto sadzobníka:

1. za služobné smluvy číslané, učňovské, tovaryšské a tovarišských robotníkov. — Ks 10.—.

2. Za podnikateľské smluvy, berúc za podklad ujednanú cenu, a

3. za kúpnopredajné smluvy tak nehnuteľností, ako aj hnuteľností (počítajúc v to aj zámenné smluvy), berúc za podklad kúpnu cenu, za nájomné a árendálne smluvy, berúc za podklad ročné nájomné, môžu byť rátané tieto odmeny:

- a) do 200.— Ks hodnoty 9.— Ks
- b) vyše 200.— Ks do 400.— Ks hodnoty 12.— Ks
- c) vyše 400.— Ks do 1000.— Ks hodnoty 18.— Ks
- d) vyše 1.000.— Ks do 2.000.— Ks hodnoty 24.— Ks
- e) vyše 2.000.— Ks do 4.000 Ks hodnoty 30.— Ks
- f) vyše 4.000.— Ks hodnoty za každých ďalších započatých 1.000.— Ks 5.— Ks, najviac však 1.000.— Ks.

4. Za dlžobné listy, za vyhlásenia, uznávajúce rozličné iné záväzky, za postupné listiny, za spisy, obsahujúce ručenia, zaistovacie listiny, poknonania o peňažných čiastkách, za testamenty a vôbec za každú listinu, obsahujúcu jednostranný prejav vôle:

- a) do 300.— Ks hodnoty 6.— Ks
- b) vyše 300.— Ks do 600.— Ks hodnoty 9 Ks
- c) vyše 600.— Ks do 2.000.— Ks hodnoty 15.— Ks
- d) vyše 2.000.— Ks do 4.000 Ks hodnoty 21.— Ks
- e) vyše 4.000.— Ks do 10.000.— Ks hodnoty 30.— Ks
- f) vyše 10.000.— Ks hodnoty za každých započatých 1000.— Ks 5.— Ks, najviac však 500.— Ks.

5. Za vystavenie kvitancie, obsahujúcej výrazné povolenie, ďalej za vystavenie vyhlásenia, obsahujúceho len intabulačné alebo extabulačné povolenie, alebo vyhlásenia o zrieknutí sa prednostenského práva, prináleží polovica odmiien, ustálených v bode 4.

6. Za pozemnoknižné žiadosti:

- a) do 200.— Ks hodnoty 8.— Ks
- b) vyše 200.— Ks do 1.000.— Ks hodnoty 10.— Ks
- c) vyše 1.000.— Ks do 4.000.— Ks hodnoty 20.— Ks

d) vyše 4.000.— Ks hodnoty 30.— Ks.

7. Za intabulačné alebo výrazné povolenia, pojaté do listín uvedených v bodoch 3 až 5, osobitná odmena nemôže byť počítaná.

8. Za žiadosti iné, než uvedené v bodoch 6 a 7:

a) do objemu jednej strany 8.— Ks

b) vyše jednej strany 12.— Ks.

9. Za napísanie žiadosti o pestovanie tabaku a vyplnenie potrebných údajov na formulári žiadosti od každého katastrálneho poljutra zeme — 5.— Ks, úhrnná čiastka však nemôže byť viac než 20.— Ks.

10. Za vyhotovenie písomného odvolania:

a) do objemu jednej strany 10.— Ks

b) vyše jednej strany 15.— Ks.

11. Za odpisovanie každej strany, počítajúc stranu aspoň po 20 riadkoch — 2.50 Ks, ak však odpísaná strana je rubrikovaná a obsahuje prevažne číslce 6.— Ks.

12. Za napísanie súkromného listu s obálkou 2.— Ks.

13. Za vystavenie plnej moci na tlačenie hárku za každý bárok 2.— Ks.

14. Za vyplnenie poukázok, sprievodiek a iných poštových blankiet — 0.50 Ks.

15. Za vystavenie jednoduchej kvitancie (vyjmúc kvitancie, vyhotovené pre obecné orgány a zamestnancov o ich požitkoch z obecnej pokladnice, za ktoré notárovi odmena nepatrí):

a) do 1.000.— Ks 0.50 Ks

b) nad 1.000.— Ks 1.— Ks.

16. Za ročné zprávy a výkazy, vyhotovené podľa §§ 203 a 212 nariadenia č. 128.000/1902 B. M., ak notár nebol vyzvaný ich predložiť, pokiaľ ak poručník alebo opatrovník vie písať, za každú stranu — 3.— Ks.

17. Za vystavenie otcovského alebo poručníckeho súhlasu pre nepľnoletých, ak notár nebol vyzvaný ho predložiť 3.— Ks.

18. Za vyhotovenie takých prác, ktorých hodnota predmetu patričného úkonu nie je ustálená a ani z iných dát sa zistiť nedá, má sa určiť odmena podľa objemu spisu a sice za prvú stranu najmenej

s 25 riadkami 12.— Ks,
za každú ďalšiu stranu 6.— Ks

19. Všade, kde je odmena určená podľa objemu spisu, má sa tá strana, na ktorej sa spis skončí, rátať za celú.

20. Keď sa začatá práca bez viny notárskej nedokončí, môže sa za ňu požadovať $\frac{1}{4}$ odmeny.

21. Hodnotu predmetu treba určiť podľa obdoby príslušných ustanovení o poplatkoch verejných notárov.

§ 14.

(¹) Notár je povinný nim prevzaté súkromné práce vybrať za odmeny vo výške uvedenej v § 13, keď tieto práce konal v notárskej kancelárii alebo na inom mieste svojho obvyklého úradovania pri úradných cestách do obci svojho obvodu.

(²) Okrem odmeny za práce, uvedené v § 13 tohto nariadenia, môžu sa vyberať príplatky v týchto prípadoch:

a) ak sa práce konajú inde, ako je uvedené v odseku 1, môže byť okrem odmien, stanovených v § 13 tohto nariadenia, vybraný ešte príplatok 20.— Ks;

b) ak sa práca na výslovnú žiadosť stránky má konať v čase od 9. hodiny večer do 7. hodiny ráno, môže sa vybrať okrem odmien, stanovených v § 13 tohto nariadenia, ešte príplatok 30.— Ks;

c) ak notár koná súkromné práce v mieste od svojej kancelárie vzdialenom vyše 2 km, je oprávnený požadovať povoz alebo kilometrové podľa smerníc, platných pre cesty štátnych zamestnancov.

d) V pozemnoknižných záležitostiach, ak stránka neosvedčí pozemnoknižný stav výpismi z pozemkovej knihy a notár sám zaopatrí pozemnoknižné dáta mimo svojho sídla, je oprávnený požadovať okrem odmien vyše stanovených ešte príplatok 20.— Ks. Notár nemá nárok ani na povoz, ani na diety z titulu zaopatrenia výpisu z pozemkovej knihy.

e) Pod písm. a) uvedený príplatok, alebo povoz pokiaľ kilometrové, uvedené pod písm. c), môže sa požadovať len vtedy, keď potreba zhotovenia práce na tvári mie-

sta vyplývala buď z povahy veci, alebo ak to stránka výslovne žiadala.

§ 15.

Hotové výdavky a kolkovné hradí poverujúca stránka.

§ 16.

(¹) Notári sú oprávnení požadovať predavok od stránok len po výšku hotových výdavkov a kolkovného.

(²) Notári nesmú požadovať preddavok na odmenu.

§ 17.

Pre osoby, ktoré majú nárok na svedectvo chudoby, notári sú povinní bez odmeny prevziať a vykonať súkromné práce, ktoré ináč konajú za odmenu, okrem listín, vzťahujúcich sa na nadobúdacie právne úkony. Náhradu za kolkovné a hotové výdavky však môžu požadovať aj od týchto osôb.

§ 18.

Notári nesmú rátať alebo požadovať vyššie poplatky, než sú uvedené v tomto sadzobníku.

§ 19.

(¹) Notári môžu žiadať odmenu len za vykonanú súkromnú prácu.

(²) Nárok na odmenu a na náhradu hotových výdavkov a kolkovného sú notári oprávnení uplatňovať voči stránkam aj súdne.

§ 20.

Sadzobník za súkromné práce, okresným úradom overený, notári sú povinní mať stále vyvesený vo svojej úradnej miestnosti, a to na mieste viditeľnom a ľahko prístupnom.

§ 21.

Notárovo konanie alebo opomenutie, priečiace sa ustanoveniam tohto nariadenia, trestá sa podľa oddielu V. službenej pragmatiky. Prípadná trestná zodpovednosť notára podľa iných právnych predpisov nie je tým dotknutá.

§ 22.

Stránka je oprávnená požadovať vysvetlenie ohľadom stavu veci, v ktorej poverila notára úkonmi, spojenými s konaním súkromnej práce.

§ 23.

Ustanovenia hlavy VII. nariadenia č. 126.000/1902 B. M. a titulov II. a III. nariadenia č. 47.300/1904 B. M. a na ich základe vydané župné štatúty sa zrušujú.

§ 24.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti 30-tý deň po vyhlásení a vykoná ho minister vnútra s ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Fritz v. r.

272.

Vládne nariadenie zo dňa 24. októbra 1939,

ktorým sa predlžuje účinnosť vládneho nariadenia č. 265/1938 Sb. z. a n. o dočasných obmedzeniach v živnostenskom a inom zárobkovom podnikaní.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Účinnosť vládneho nariadenia č. 265/1938 Sb. z. a n. o dočasných obmedzeniach v živnostenskom a inom zárobkovom podnikaní sa predlžuje do dňa 31. decembra 1940.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda platnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

273.**Vládne nariadenie
zo dňa 24. októbra 1939****o predĺžení zmenkovoprávných lehôt.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Lehoty na uplatnenie a splnenie zmenkových nárokov sa predlžujú do 31. decembra 1939 ohľadom tých zmieniek, kde niektorá zo zmenkovoprávne zaviazaných osôb alebo zmenkový veriteľ dňa 5. novembra 1938 alebo neskôršie mali svoje bydlisko (sidlo) na území pripojenom k Maďarsku, alebo dňa 15. marca 1939 alebo neskôršie — na tej čiasťke bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktorú tvorilo územie Protektorátu Čechy a Morava a

Karpatská Ukrajina, ako i na území, pripojenom k Maďarsku pri určení východnej hranice Slovenskej republiky.

§ 2.

Ustanovenie toto sa vzťahuje i na zmenky, ktoré boli domicilované a splatné u ústavov, ktoré majú sidlo na území Slovenskej republiky, ak sú splnené podmienky v § 1 uvedené.

§ 3.

Nariadenie toto nadobudne platnosti 1. novembra 1939; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.**Dr. Tuka v. r.****Dr. Durčanský v. r.****Dr. Pružinský v. r.****Sivák v. r.****Dr. Fritz v. r.****Medrický v. r.****Stano v. r.****Čatloš v. r.**

Slovenský zákonník

Čiastka 61.

Vydaná 16. novembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (274.—280.) 274. Vládne nariadenie o dočasnej úprave verejného notárstva. — 275. Vládne nariadenie o príročí pre pohľadávky proti bývalému Česko-Slovenskému štátu, o prerušení sporov o tieto pohľadávky a o zastupovaní eráru. — 276. Vládne nariadenie o úprave smlúv, dojednaných štátom. — 277. Vyhláška ministra financií o colných prírukách k colným sadzbám na niektoré druhy obilín. — 278. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave obchodu s drahými kovmi. — 279. Vyhláška najvyššieho úradu hospodárskeho o predávaní cukru bez vriec. — 280. Vládne nariadenie odočasným zmiernením niektorých úsporých erážok personálnych.

274.

Vládne nariadenie zo dňa 24. októbra 1939

o dočasnej úprave verejného notárstva.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Minister pravosúdia môže pozbaviť úradu verejného notára, ktorý pre svoju činnosť nie je hodný dôvery, potrebnéj pri vykonávaní úradu verejného notára na území Slovenskej republiky.

(²) Postihnutý má právo podať do 15 dní po doručení rozhodnutia rozklad u ministerstva pravosúdia.

(³) Tento rozklad nemá odkladacieho účinku a rozhodne o ňom minister pravosúdia s konečnou platnosťou.

§ 2.

Minister pravosúdia môže zo služebných dôvodov preložiť verejného notára na iné služebné miesto.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; platí do 31. decembra 1940; vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.
Dr. Durčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

275.

Vládne nariadenie zo dňa 9. novembra 1939

o príročí pre pohľadávky proti bývalému Česko-Slovenskému štátu, o prerušení sporov o tieto pohľadávky a o zastupovaní eráru.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Pre pohľadávky proti Československému alebo Česko-Slovenskému štátu (eráru alebo jeho jednotlivým organizačným odvetviám, podnikom, ústavom, fondom, základinám, atď.), ktoré vznikly so smlúv, uzavretých pred 14. marcom 1939, alebo zo skutočností, nastalých pred 14. marcom 1939, nariaďuje sa príročie do dňa, ktorý vyhlási vláda nariadením v Slovenskom zákonníku za deň skončenia likvidácie majetkovej podstaty bývalej Česko-Slovenskej republiky.

§ 2.

Zaviazaná strana nie je za príročia povinná v § 1 uvedené pohľadávky s príslušnosťou ani plniť, ani zaistovať.

§ 3.

Vláda môže nariadením stanoviť, že príročie sa nevzťahuje na určité druhy pohľadávok, uvedených v § 1.

§ 4.

Doba, na ktorú bolo priročie povolené, nezapočítava sa ani do premlčacích lehôt, ani do zákonných lehôt, určených na podanie žaloby.

§ 5.

Na dobu, o ktorú sa platenie pohľadávok týmto nariadením odkladá, prislúchajú zákonné — a ak nie sú vyššie než zákonné, vtedy smluvné úroky z meškania.

§ 6.

(¹) Po dni, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosti, žaloby o pohľadávky, uvedené v § 1, podané či proti bývalému Československému alebo Česko-Slovenskému štátu (eráru alebo jeho jednotlivým organizačným odvetviám, podnikom, ústavom, fondom, základinám, atď.), či proti Slovenskému štátu (eráru alebo jeho jednotlivým organizačným odvetviám, ústavom, podnikom, fondom a základinám), majú byť z úradnej povinnosti počas priročia (§ 1) odmietnuté, výmúc prípad, ak strana žalujúca predloží písomne vyjadrenie žalovanej, že sa zrieka priročia pre zažalovanú pohľadávku.

(²) Súdne pokračovanie, zavedené pred dňom, kedy nadobudne toto nariadenie účinnosti, má byť z úradnej povinnosti prerušené a môže v ňom byť pokračované iba po uplynutí priročia, uvedeného v § 1, okrem prípadu, ak žalovaná strana sama navrhne, aby sa v rokovaní pokračovalo.

§ 7.

Pre pohľadávky, uvedené v § 1, nesmie byť za priročia exekúcia ani povolená ani vykonaná; povolené už exekúcie majú byť z úradnej povinnosti zrušené.

§ 8.

(¹) Zastupovať bývalý československý alebo česko-slovenský érár (jeho jednotlivé odvetvia), taktiež fondy, ústavy, podniky, zariadenia a iné majetkové podstaty,

ktoré spravoval, prevádzkoval, alebo udržiaval bývalý Československý alebo Česko-Slovenský štát alebo na ne prispieval, sú povinný hradiť prípadný schodok, vo všetkých veciach, zmiešaných na území Slovenskej republiky, prislúcha finančnej prokuratúre v Bratislave pri obdobnom použití predpisov zákona č. 97/1933 Sb. z. a n. a v rámci, v akom jej podľa uvedených predpisov prislúcha teraz zastupovať Slovenský štát, avšak bez práva uznať hociaké právne nástupníctvo Slovenského štátu.

(²) Zastupovanie, presahujúce rámec uvedený v ods. 1 a vzťahujúce sa na iné veci než v ods. 1 uvedené, prípustné je len zo zvláštnych príčin so svolením ministra financií.

§ 9.

Čo do nárokov, pri ktorých ide o nehnuteľný a hnuťelný majetok, ktorý prešiel dňa 14. marca 1939 vyhlásením Slovenskej krajiny za samostatný Slovenský štát na tento štát, a vôbec štátny majetok, nachádzajúci sa na území Slovenskej republiky, zahrňujúc do toho i všetky majetkové práva a pohľadávky, zastupuje Slovenský štát ako oprávnenú stranu finančná prokuratúra v Bratislave i v tom prípade, keď nároky tie vznikly pred 14. marcom 1939 pre Československú alebo Česko-Slovenskú republiku, pokiaľ pre Slovenskú krajinu.

§ 10.

Nariadenie toto nadobúda účinnosti dňom vyhlásenia; vykonajú ho minister financií s ministrom pravosúdia a zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

276.**Vládne nariadenie
zo dňa 9. novembra 1939****o úprave smlúv, dojednaných štátom.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Predpisy vládneho nariadenia č. 281/1938 Sb. z. a n. platia na všetky dodávky a práce a na akékoľvek iné smluvy, dojednané štátom alebo dojednané pred 14. marcom 1939 autonómnymi orgánmi Slovenskej krajiny, bez ohľadu na to, vo vlastníosti ktorej smluvnej strany (nájomca, prenajímateľ a pod.) tieto vystupujú, keď o týchto smluvách štátna správa vyhlási, že na ich splnení nemá záujem.

(²) Vyhlásenie o vypovedaní smluvy so strany štátnej správy platí aj vtedy, keď bolo účinné v dobe od 17. novembra 1938 do dňa účinnosti tohto nariadenia.

§ 2.

Štátna správa je povinná, ak chce požiť oprávnenia podľa § 2 vládneho nariadenia č. 281/1938 Sb. z. a n., oznámiť druhej smluvnej strane zmenu, čiastočné alebo úplné zrušenie smluvy písomne (telegraficky); toto oznámenie treba urobiť u všetkých smlúv najneskôršie do 16. novembra 1939, pri čom stačí, ak bolo oznámenie (telegram) v tejto lehote podané na poštu.

§ 3.

Predpis § 24 vládneho nariadenia č. 261/1938 Sb. z. a n. sa nahrádza týmto novým znením:

„Pokračovanie pred rozhodciami súdmi sa zahajuje podaním žaloby na náhradu škody. Žalobu nemožno podať pred uplynutím 3 mesiacov po tom, čo bol ohlásený nárok na náhradu škody (§ 4). Treba ju podať najneskôršie do 24 mesiacov odo dňa, kedy došlo oznámenie, že sa

smluva mení, čiastočne alebo úplne ruší. Ak dojde podľa § 4, ods. 4 k predĺženiu lehoty pre uplatnenie nárokov na náhradu škody, predlžuje sa o tú istú dobu súčasne aj lehota na podanie žaloby na náhradu škody.“

§ 4.

Vládne nariadenia č. 119/1939 Sl. z., č. 200/1939 Sl. z. a č. 221/1939 Sl. z. sa zrušujú.

§ 5.

Toto nariadenie nadobúda platnosť dňom vyhlásenia; vykonávajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

277.**Vyhláška
ministerstva financií
zo dňa 10. novembra 1939****o colných prirážkach k colným sadzbám
na niektoré druhy obilia.**

Ministerstvo financií podľa § 3 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia s účinnosťou odo dňa 10. novembra 1939 vyhlasuje:

§ 1.

(¹) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar sadz. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. č. 23 až 26, upravuje sa na 31 Kč za 100 kg hrubej váhy.

(²) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar sadz. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I., §§ 1 a 2 a v čl. IV., ods. 2 vládneho naria-

nia č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. č. 24 až 26 a k sadz. č. 23 až 26 sa upravujú takto:

Pre tovar sadz. čís.:	Colná prírážka za 100 kg hrubej váhy:
24. Raž	26 Ks
25. Jačmeň	24 Ks
26. Ovos	12 Ks

§ 2.

Colné prírážky, vyhlásené naposledy vyhláškou ministerstva financií, č. 249/1939 Sl. z., sa súčasne zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

278.

Vyhláška ministra financií zo dňa 21. októbra 1939,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave obchodu s drahými kovmi.

Podľa § 5 vládneho nariadenia zo dňa 20. septembra 1939, č. 252 Sl. z., o úprave obchodu s drahými kovmi, vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky.

Dr. Pružinský v. r.

Opatrenie Slovenskej národnej banky (č. 11)

zo dňa 21. októbra 1939
o úprave obchodu s drahými kovmi.

Slovenská národná banka podľa § 3 vládneho nariadenia zo dňa 20. septembra 1939, č. 252 Sl. z., o úprave obchodu s drahými kovmi, čini toto opatrenie:

Čl. 1.

Predpisy tohto opatrenia platia pre obchod:

a) s nespracovaným zlatom a platinou, čím sa rozumejú sliatiny, prúty, granálie, plechy, dróty, odpadky, zlomky a všetky iné tvary zlata a platiny v rýdzom stave alebo v sliatine a v smesiach. Zlomkami

podľa tohto opatrenia sú všetky predmety zo zlata alebo z platiny (tzv. staré zlato, stará platina), pri ktorých sa hodnotí len obsah drahého kovu;

b) s polospracovaným zlatom a platinou;

c) so zlatými a striebornými mincami, ktoré boli vzaté z obehu, alebo sú bez kurzu, a so zlatými medailami.

Čl. 2.

(¹) Slovenská národná banka bude vydávať odberné listy, ktoré oprávňujú k získaniu zlata (platiny) iba u oprávnených osôb (§ 1 vládneho nariadenia č. 252/1939 Sl. z.), pre osoby a firmy, ktoré zlato a platinu bezpodmienečne potrebujú k prevádzaniu svojej živnosti alebo podniku, t. j.

a) zubným lekárom a zubným technikom,

b) iným osobám alebo firmám (hodinárom, zlatníkom, brusičom drahých kovov a pod.).

(²) Na základe týchto odberných listov môžu osoby, uvedené v ods. 1, bod a) dostať množstvo rýdzeho zlata alebo platiny v maximálnej váhe 20 g za jeden kalendárny mesiac, osoby a firmy, uvedené v ods. 1, bod b), môžu dostať množstvo rýdzeho zlata alebo platiny v maximálnej váhe 100 g za jeden kalendárny mesiac — avšak všetky výlučne len na spracovanie vo svojom povolani alebo živnosti — od niektoej z oprávnených osôb proti zaplateniu v Ks. Množstvo nespotrebované v tom kalendárnom mesiaci, v ktorom bolo odobrané, musí sa započítať do kontingentu pre nasledujúci mesiac, takže v tomto mesiaci možno odobrať len príslušné menšie množstvo zlata alebo platiny.

(³) Osobám, uvedeným v ods. 1, nie je však dovolené získavať zlato alebo platinu na základe ich odberného listu, kým ich zásoba uvedených drahých kovov prevyšuje mesačný kontingent.

(⁴) Na základe osobitného návrhu možno dovoliť osobám, uvedeným v ods. 1, aby upotrebili kontingenty z predchádzajú-

júcich troch mesiacov až do výšky 50%, ak tieto kontingenty neboli nimi vyčerpané a ak by bol kontingent bežného kalendárneho mesiaca už vyčerpaný.

(²) Žiadosti o povolenie podľa ods. 4, aj žiadosti o nákup zlata alebo platiny, prevyšujúci mesačný kontingent, treba v prípade na prípad podať písomne Slovenskej národnej banke s patričným odôvodnením.

Čl. 3.

(¹) Oprávnené osoby môžu predaj za Ks:

1. osobám, uvedeným v čl. 2, ods. 1, bod a) na jeden kalendárny mesiac najviac 20 g čistej váhy zlata alebo platiny spolu, alebo až do tejto čistej váhy zamieňať od týchto osôb ponúkané zlomkové zlato alebo platinu za nespracované zlato (platinu).

2. osobám, uvedeným v čl. 2, ods. 1, bod b), na jeden kalendárny mesiac najviac 100 g čistej váhy zlata alebo platiny spolu alebo až do tejto čistej váhy zamieňať od týchto osôb ponúkané zlomkové zlato alebo platinu za nespracované zlato (platinu). Okrem toho možno zlomkové zlato alebo platinu, ponúkané takými osobami alebo firmami, vymeniť za nespracované alebo polospracované zlato (platinu) spolu v maximálnej čistej váhe ďalších 100 g na jeden kalendárny mesiac.

(²) Odobrané množstvo zlata alebo platiny treba v každom prípade zaznačiť v odbornom liste kupiteľa, na mieste pre to určenom, s udaním dátum, kedy bolo množstvo odovzdané, čistej váhy a označenia odovzdávajúcej firmy. Zaznačenie treba vykonať vždy hneď. Predaje drahých kovov bez zaznačenia alebo s neskorsím zaznačením na odbornom liste kupiteľa sú trestné a môžu mať za následok odňatie oprávnenia.

(³) Tiež pri čiastočných predajoch, vykonaných na základe jednotlivých povolení musí byť skutočne odovzdané množstvo zlata alebo platiny zaznačené na zadnej strane jednotlivého povolenia s udaním dátum, kedy bolo množstvo odovzdané, čistej váhy a označenia odovzdávajúcej fir-

my. Vyčerpané alebo už neplatné povolenia musí odovzdávajúca firma odobrať a odovzdať Slovenskej národnej banke.

(⁴) Oprávnené osoby môžu vystavovať potvrdenia o skúškach obsahu zlata, ktoré vykonali, ak

a) množstvo zlata, ktoré sa má preskúšať, predložia zlatníci alebo klenotníci, ktorí majú platný odborný list,

b) množstvo zlata, ktoré sa má preskúšať, pohybuje sa v rámci mesačného kontingentu určeného pre majiteľa odborného listu.

Čl. 4.

(¹) Oprávnené osoby môžu kupovať zlomkové zlato a platinu od každého proti zaplateniu v Ks.

(²) Osoby a firmy, uvedené v čl. 2, ods. 1, sú taktiež oprávnené prevziať zlomkové zlato a platinu za Ks, čo sa však započíta do mesačného kontingentu, ktorý im bol povolený. Okrem toho môžu osoby a firmy, uvedené v čl. 2, ods. 1, bod b), nakoľko je to potrebné pre ich živnostenské (remeselnícke) ciele, nadobudnúť množstvo zlomkového zlata a platiny spolu v maximálnej čistej váhe ďalších 150 g proti zaplateniu v Ks. Predávatelia takýchto zlomkových kovov musia sa pri každom takomto obchode presvedčiť, že kupiteľ je majiteľom odborného listu.

(³) Ak osoby a firmy, uvedené v čl. 2, ods. 1, majú v deň účinnosti tohto opatrenia zásoby zlata alebo platiny, nesmú ziskávať ani nespracované, ani zlomkové zlato (platinu), kým tieto zásoby prevyšujú kontingenty podľa predchádzajúcich ustanovení.

(⁴) Osoby a firmy, uvedené v čl. 2, ods. 1, môžu prijať bez započítania do kontingentu, ktorý im bol pridelený, množstvo zlomkového zlata alebo platiny ako platenie za také množstvo zlata alebo platiny, aké je obsažené v nimi dodaných hotových výrobkoch — u zubných lekárov a zubných technikov v zlatých mostíkoch alebo v zlatých plombách. Výpočet musí byť zaťať v obidvoch smeroch podľa skutočnej čistej váhy. Vzniklé rozdiely treba vyrovnávať v Ks.

Čl. 5.

(¹) Oprávnené osoby sú povinné viesť o všetkých kúpach a predajoch zlata a platiny (aj v zlomkovej forme), uskutočnených po dni vyhlásenia tohto opatrenia príslušný register, do ktorého treba chronologicky zaznamenávať bližšie podrobnosti o obchodoch, najmä meno a adresu predávateľa alebo kupiteľa, druh kovu a odvedené poľažne získané množstvo. Oprávnené osoby sú tiež povinné predkladať Slovenskej národnej banke mesačne, najneskôr do 10. dňa nasledujúceho mesiaca, opis registra. Konečne musia tieto osoby do toho istého termínu vyhotoviť a Slovenskej národnej banke predložiť výkazy o príjmoch a vydaniach, ako aj o stave zlata a platiny, vždy v sume gramu rýdneho kovu, podľa stavu k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca. Do týchto registrov a výkazov treba zaznačiť — avšak oddelene od vlastných obchodov — tiež obchody uskutočnené nahodilými predajmi.

(²) Zlaté medaile a mince treba v registroch a výkazoch uvádzať osobitne. Zlaté medaile a mince musia byť bez osobitného vyzvania odvedené Slovenskej národnej banke súčasne s registrami a výkazmi.

Čl. 6.

(¹) Oprávnené osoby môžu zamieňať rýdzy kov bez započítania do kontingentu, im prislúchajúceho, za odpadky (šrot, piliny, úlomky), ktoré im boli dodané osobami, ktoré majú odberný list, ak boli tieto odpadky dodané k vyrobeniu rýdneho zlata (platiny) spracovaním v mzdě. Prítom sa nepožaduje, aby pri dodaných odpadkoch a vrátenom rýdzom kove išlo o ten istý materiál. Oprávnené osoby môžu dokonca odovzdať rýdzy kov, ktorý zodpovedá rýdzosti dodaných odpadkov, zo svojich zásob.

(²) Pri takzvaných bielych sliatinách drahých kovov (na pr. palliag, ergo), na ktoré sú určené pre ciele zubného lekárstva a neobsahujú viac rýdneho kovu ako

$\frac{1}{100}$, možno upustiť od záznamu do odberného listu kupiteľa.

Čl. 7.

Podľa § 3 vládneho nariadenia č. 44/1939 Sl. z. o Slovenskej národnej banke kupuje a predáva Slovenská národná banka rýdze zlato v cene 32041.0125 Ks za jeden kg. Preto musia oprávnené osoby pri prijímaní zlata (zlomkového zlata), pri predaji zlata a jeho sliatin, ktoré vyrobili, brať za základ kúpnu cenu zlata Slovenskej národnej banky, ak chcú určiť kúpnu alebo predajnú cenu.

Čl. 8.

Opatrenie bývalej Národnej banky Česko-Slovenskej zo dňa 9. mája 1936, uverejnené vyhláškou ministra financií, č. 123/1936 Sb. z. a n., sa zrušuje.

Čl. 9.

Toto opatrenie platí odo dňa vyhlásenia.

SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA:

Guvernér:
Dr. Karvaš v. r.

Riaditeľ:
Trnovec v. r.

279.

**Vyhláška
Najvyššieho úradu
hospodárskeho
zo dňa 6. novembra 1939
o predávaní cukru bez vriec.**

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Počnúc dňom uverejnenia tejto vyhlášky, je kupujúci povinný pri odbere cukru dodať cukrovaru, ak to cukrovar žiada, toľko jutových vriec, koľko je potrebné na vybavenie objednávky.

(²) Pri dodávkach cukru i naďalej sa ráta bruto váha za neto.

§ 2.

(¹) Za dodané 100-kg-ové jutové vrecia nahradí cukrovar kupujúcemu 5 Ks za kus.

(²) Náhrada podľa ods. 1 sa rozumie iba za vrecia raz upotrebné, čisté a zachovalé (bez dier a bez záplat), franco cukrovar.

(³) Pri vreciach, ktoré potrebujú menšiu opravu, sníži sa náhrada o 10%. Pri vreciach, ktoré potrebujú väčšiu opravu, sníži sa náhrada o 20%.

§ 3.

(¹) Keď kupujúci nedodá potrebný počet vriec a keď cukrovar nedodá cukor v papierových vreciach, požičia cukrovar jutové vrecia kupujúcemu proti zálohe 10 Ks za jedno jutové 100-kg-ové vrece.

(²) Ak kupujúci do 30 dní po prevzatí cukru požičané vrecia vráti, nahradí mu cukrovar %₁₀₀ zo zálohy za každé nepoškodené vrece; zbytok zálohy zostane cukrovaru.

(³) Vrecia deravé, znečistené, zaplátané cukrovar nie je povinný prijať a takéto vrecia sa pokladajú za nevrátené.

(⁴) Ak kupujúci v lehote 30 dní požičané vrecia nevráti, celá záloha prepadá v prospech cukrovaru a vrecia sa stávajú vlastníctvom kupujúceho.

§ 4.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 5.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Prezident

Najvyššieho úradu hospodárskeho:
Dr. Zafko v. r.

280.

Vládne nariadenie zo dňa 8. novembra 1939

o dočasnom zmiernení niektorých úspor-
ných srážok personálnych.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Srážka z aktívnych plátov podľa ods. 1, § 1 a ods. 1, § 4 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. sa nekoná u ženatých zamestnancov, ktorých manželka nie je zamestnaná v štátnej službe, a to:

a) pri srážkovej základni do 19.800 Ks vôbec,

b) pri srážkovej základni nad 19.800 Ks len vtedy, ak majú viac než tri deti, na ktoré patrí výchovné.

(²) U ženatých zamestnancov so srážkovou základňou nad 19.800 zmierňujú sa tieto srážky o 50%, ak majú tri deti, na ktoré patrí výchovné, a ich manželka nie je zamestnaná v štátnej službe.

(³) Ustanovenie ods. 3, § 1 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. platí obdobne.

(⁴) Za ženatých v smysle predchádzajúcich odsekov považujú sa tiež ovdovelí, rozvedení alebo rozlúčení zamestnanci, ak udržiujú spoločnú domácnosť aspoň s jedným dieťaťom, na ktoré patrí výchovné.

§ 2.

(¹) Zamestnanci, ktorí nepodliehali srážkam podľa ods. 1, § 1 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. z dôvodu, že ich srážková základňa nepresahovala 9000 Ks, obdržia mimoriadny, pre výmer výslužného nezapočítateľný príplatok, a to:

a) ženatí s penziňou (províziou) základňou do 8250 Ks — ročne 720 Ks,

b) slobodní s penziňou (províziou) základňou do 8520 Ks — ročne 480 Ks,

c) ostatní vo výške rozdielu medzi ich penziou (proviznou) základnou a 9000 Ks. Mimoriadny príplatok vypláca sa v obvyklých lehotách platných pre výplatu platu (mzdy). Zamestnancom, ktorých služebný pomer je upravený individuálnou alebo kolektívnou služebnou smluvou, mimoriadny príplatok neprináleží.

(2) Za slobodných v zmysle ods. 1 považujú sa tiež ovdoveli, rozvedení alebo rozlúčení zamestnanci, ak neudržujú spoločnú domácnosť aspoň s jedným dieťaťom, na ktoré patrí výchovné.

§ 3.

Ustanovenie ods. 3, § 8 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. pozmeňuje sa a bude znieť takto:

„Ustanovenia predchádzajúcich odsekov neplatia pre zvýšenie penzijnej (proviznej) základne, ktoré nastalo v dôsledku priznania alebo zvýšenia služebných prídavkov strážnych (žandárskeho prídavku, strážneho a hodnotného prídavku strážne bezpečnosti, hraničného strážneho prídavku a strážneho prídavku finančnej stráže, strážneho prídavku dozorcov väzní), ako aj pre zvýšenie penzijnej (proviznej) základne, ktoré nastalo postupom do vyššieho stupňa služného alebo zvýšením adjuta (§§ 8, 15 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. a obdobné predpisy), ale nie započítaním (§ 142 zák. 103/1926 Sb. z. a n. a obdobné predpisy). Osobitný penzijný príspevok, ktorý sa doteraz platil podľa ods. 1 a 2 zo zvýšenia penzijnej základne v dôsledku postupu do vyššieho stupňa

služného (zvýšenia adjuta), má sa zaplatiť len za dobu do 30. septembra 1939“

§ 4.

Ustanovenie ods. 1, § 11 vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb. z. a n. v znení § 1 vládneho nariadenia č. 35/1939 Sb. z. a n. I. sa pozmeňuje a bude znieť takto:

(1) „Slobodným zamestnancom príslúcha činovné, stanovené platovými zákonmi alebo inými predpismi, upravujúcimi služebné príjmy zamestnanca,

pri služnom (čiastke platu jemu zodpovedajúcej)	vo výške sniženej
od 7.200 do 9.000 Ks vylúčené	5%
od 9.000 do 14.400 Ks vylúčené	10%
od 14.400 do 19.800 Ks vylúčené	15%
od 19.800 do 30.600 Ks vylúčené	25%
od 30.600 Ks	33%

Ročná čiastka takto upraveného činovného (adjuta remunerácie a pod.), ak je vyjadrená v korunách bez halierov alebo ak nie je deliteľná dvanástimi, zvyšuje sa na najbližšiu vyššiu čiastku deliteľnú dvanástimi.“

§ 5.

Toto nariadenie platí od 1. októbra 1939 do 31. decembra 1940; vykonávajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 62.

Vydaná dňa 18. novembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (281.—286.) 281. Vládne nariadenie, ktorým sa zrušuje vládne nariadenie č. 18/1939 Sb. z. a n. l., o odpredaji postrádateľného vojenského materiálu. — 282. Vyhláška ministra financií o vydani slovenských desathalierových minci. — 283. Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho o zrušení vyhlášky č. 227/1939 Sl. z. o zaistení pracovných síl pre poľnohospodárske práce. — 284. Vyhláška ministerstva financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky o úprave platového styku, vyplývajúceho zo vzájomnej výmeny tovarov medzi Slovenskom a Maďarskom. — 285. Vládne nariadenie o cechovných značkách. — 286. Vyhláška predsedníctva vlády o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

281.

Vládne nariadenie zo dňa 9. novembra 1939,

ktorým sa zrušuje vládne nariadenie zo dňa 27. januára 1939, č. 18/1939 Sb. z. a n. l., o odpredaji postrádateľného vojenského materiálu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Vládne nariadenie č. 18/1939 Sb. z. a n. l. sa zrušuje.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda platnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister národnej obrany a minister financií v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

282.

Vyhláška ministra financií zo dňa 18. novembra 1939

o vydani slovenských desathalierových minci.

Podľa § 1, ods. 2 a § 9 vládneho nariadenia zo dňa 4. apríla 1939, č. 45 Sl. z., o slovenskej mene, vyhlasujem:

§ 1.

Desathalierová minca má v prostriedku na licnej strane umiestnený znak Slovenskej republiky. V dolnej polovici mince, na každej strane znaku sú dva vavrínové konáriky, pozostávajúce zo štyroch listov, ktorých konce sú pod znakom preložené. Okolo znaku po celom okraji mince je nápis „SLOVENSKA REPUBLIKA“ Pod preloženými konáríkmi je rok ražby.

Na druhej strane mince, v hornej polovici je bratislavský hrad a dóm s vežou; v dolnej polovici sú vlnovky, znázorňujúce Dunaj, na nich je číslica „10“ a pod tou, na okraji oblúkovite rozložený nápis „HALIEROV“

Minca je 92% z medi a 8% z cinku. Z kilogramu mincového kovu razí sa 600 kusov desathaliernikov. Váha mince je 1.666 gramov. Priemer mince je 16 mm.

Minca má na oboch stranách plochú obrubu. Okraj mince je hladký.

§ 2.

Slovenská národná banka začne vydávať desathalierové mince u svojho hlavného ústavu v Bratislave a u svojich filiállok počínajúc dňom 20. novembra 1939.

§ 3.

Desathalierových minci sa dá do obehu za 15 milionov Ks.

Dr. Pružinský v. r.

Kresba:

283.

**Vyhláška Najvyššieho úradu
hospodárskeho
zo dňa 16. novembra 1939**

o zrušení vyhlášky zo dňa 5. septembra 1939, č. 227 Sl. z., o zaistení pracovných síl pre poľnohospodárske práce.

Najvyšší úrad hospodársky podľa § 100 zákona č. 131.1936 Sb. z. a n. a podľa § 2 vládneho nariadenia č. 205.1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

Vyhláška Najvyššieho úradu hospodárskeho č. 227.1939 Sl. z. sa zrušuje.

§ 2.

Opatrenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Prezident

Najvyššieho úradu hospodárskeho:

Dr. Zafko v. r.

284.

**Vyhláška
ministerstva financií
zo dňa 17. novembra 1939,**

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave zo dňa 17. novembra 1939 o úprave platového styku, vyplývajúceho zo vzájomnej výmeny tovarov medzi Slovenskom a Maďarskom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia zo dňa 2. decembra 1931, č. 179 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2, č. 2 zákona zo dňa 14. decembra 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, ako aj § 9 opatrenia Stáleho výboru zo dňa 7. novembra 1929, č. 166 Sb. z. a n., a § 1 vládneho nariadenia zo dňa 14. marca 1939, č. 3 Sl. z., vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Dr. Pružinský v. r.

**Opatrenie
Slovenskej národnej banky
(č. 12)
zo dňa 17. novembra 1939**

o úprave platebného styku, vyplývajúceho zo vzájomnej výmeny tovarov medzi Slovenskom a Maďarskom.

Čl. 1.

Podľa dohody, uzavretej dňa 4. novembra 1939 medzi Slovenskou národnou bankou a Maďarskou národnou bankou riadi sa spôsob vyrovnania platov, vyplývajúcich zo vzájomného tovarového styku medzi Slovenskou republikou a Kráľovstvom Maďarským druhom tovaru, za ktorý má byť plat uskutočnený.

Slovenské a maďarské tovary, ktoré v rámci medzištátnej dohody o úprave vzájomnej výmeny tovarov medzi Slovenskou republikou a Kráľovstvom Maďarským tvoria predmet vzájomnej výmeny, sa uvádzajú v soznamoch A'1, A'2, B'1, B'2 a C spomenutej dohody.

Do týchto soznamov možno nahliadnuť v úradných hodinách u Slovenskej národnej banky v Bratislave, v miestnostiach povolačovacieho oddelenia devízového odboru.

Čl. 2.

I. Protihodnoty slovenských a maďarských tovarov, uvedených v prílohe A/1 a A/2 medzistátnej dohody, budú sa vyrovnávať súkromnou kompenzáciou prostredníctvom Dunajskej banky v Bratislave.

II. Protihodnoty maďarských tovarov, uvedených v prílohe C medzistátnej dohody, budú sa skladať na „Maďarský kompenzačný účet Rima“ u Bratislavskej všeobecnej banky v Bratislave. Tento účet je bezúročný a vedie sa v Ks.

III. Uhrady vyplývajúce z vyvozu, poťažne dovozu všetkých slovenských a maďarských tovarov, budú sa uskutočňovať cez „Účet maďarského tovarového styku“. Tento účet je bezúročný a povedie ho v Ks Bratislavská prvá šporivá banka v Bratislave.

Slovenskí dovozci zaplatia na tento účet v Ks protihodnotu príslušných maďarských tovarov, dovezených na Slovensko.

Z Ks, složených na tento účet, budú sa vyplácať pohľadávky slovenských vývozcov do Maďarska v časovom poradí složenej protihodnoty v Pgô v Maďarsku.

Čl. 3.

Pri prepočítaní Ks na Pgô a opačne v jednotlivých kompenzačných rámcoch sa použije úradný záznam Ks v Budapešti, zvýšený o platný príplatok (felár).

Čl. 4.

Pohľadávky a záväzky zo vzájomného tovarového styku, vzniklé odo dňa 15. marca 1939 do dňa, kedy platebná dohoda, uvedená v čl. 1, vstúpila v platnosť, budú sa vyrovnávať tiež podľa ustanovení tejto dohody.

Čl. 5.

Platby, vyplývajúce z tovarových dávok medzi Slovenskom a Maďarskom,

uskutočnených pred 15. marcom 1939 — vyjmúc platieb, ktoré sa majú konať z dávok tovaru medzi územím bývalej republiky Československej, pripojeným ku Kráľovstvu Maďarskému, a Slovenskom, uskutočnených pred pripojením (2. XI. 1938, poťažne 15. III. 1939) — majú byť uskutočnené ešte podľa dohody o výmene tovaru, uzavrelej dňa 22. decembra 1937 medzi bývalou Republikou Československou a Kráľovstvom Maďarským. Nakoľko by sa v jednotlivých kompenzačných skupinách záväzky a pohľadávky nevyrovnali, môžu sa vyrovnávať zostatky jednotlivých skupín navzájom, poťažne v prípade potreby môžu sa použiť na tento účel finančné pohľadávky voči Slovensku, rezervované uvedenou dohodou.

Čl. 6.

Záväzok slovenského dlžníka voči maďarskému veriteľovi zaniká len vtedy, keď maďarský veriteľ obdržal v Pgô plnú sumu svojej pohľadávky.

Záväzok maďarského dlžníka voči slovenskému veriteľovi zaniká len vtedy, keď slovenský veriteľ obdržal v Ks plnú sumu svojej pohľadávky.

Čl. 7.

Banky, poverené v tomto opatrení uskutočňovaním platebných transakcií, vyberajú od vývozcu aj od dovozcu províziu vo výške 3‰, určenú na krytie bankových výdavkov a manipulačného poplatku Slovenskej národnej banky.

Čl. 8.

Toto opatrenie platí odo dňa 4. novembra 1939.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ BANKA
V BRATISLAVE.

Guvernér: Dr. Karvaš v. r. Nám. riaditeľ: Dr. Virsik v. r.

285.**Vládné nariadenie
zo dňa 15. novembra 1939**

o cejchovných značkách.

Vláda Slovenskej republiky podľa §
16 a 17 zák. čl. V/1907 nariaďuje:**§ 1.**

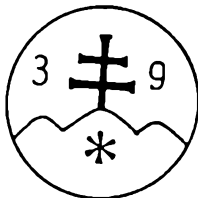
(¹) Na všeobecnej kolkovej cejchovnej značke je znázornený v kruhu dvojitý kríž na troch kopcoch; nad kopcami je skratka letopočtu a pod nimi evidenčné číslo cejchovného úradu v tomto zostavení:

(²) Pomer veľkosti v ods. 1 vyobrazenej značky k skutočnej jej veľkosti je 5:1.

§ 2.

(¹) Na kolku ústredného úradu pre službu cejchovnú je znázornený v kruhu dvojitý kríž na troch kopcoch; nad kopcami je skratka letopočtu a pod nimi cejchovná hviezda so šiestimi paprškami v tomto zostavení:

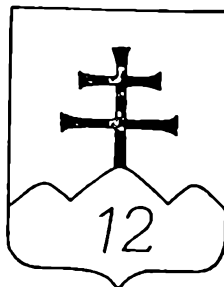

(²) Pomer veľkosti v ods. 1 vyobrazenej značky k skutočnej jej veľkosti je 5:1.

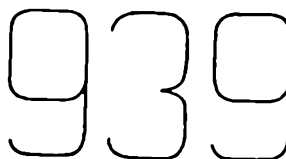
§ 3.

(¹) Na kolku pre sudy je znázornený podlhovastom štíte dvojitý kríž na troch

kopcoch, pod ktorými je evidenčné číslo cejchovného úradu alebo úradu pre známkovanie sudov, v tomto zostavení:

so skratkou letopočtu v tomto tvare:

(²) skutočná veľkosť kolku a skratky je totožná s vyobrazenou veľkosťou.

§ 4.

Minister dopravy a verejných prác vyhlási soznam všetkých cejchovných úradov, im podriadených úradov pre známkovanie sudov a im prislúchajúcich značiek cejchovných.

§ 5.

Platnosť overení doterajšími cejchovnými značkami v predpoklade ich správnosti zostáva v medziach doteraz určených cejchovacích a precejchovacích termínov.

§ 6.

Nariadením týmto sa zrušuje nariadenie ministerstva verejných prác č. 73/1919 Sb. z. a n., § 175 nariadenia býv. uhorského ministra obchodu č. 107.225/1908 a §§ 74 až 78 cejchovného poriadku, vyhláseného nariadením ministerstva obchodu č. 171/1872 r. z.

§ 7.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť 1. januára 1940; vykoná ho minister dopravy a verejných prác.

Dr. Tuka v. r.
Stano v. r.

286.

Vyhľadka.

predsedníctva vlády

zo dňa 18. novembra 1939.

o oprave tlačových chýb, vzniklých pri vyhlasovaní právnych predpisov v Slovenskom zákonníku.

Predsedníctvo vlády podľa § 3 vládneho nariadenia č. 109/1939 Sl. z. o redakcii Slovenského zákonníka opravuje tieto tlačové chyby:

1. V prílohe A zákona č. 148/1939 Sl. z. má byť:

a) šírka vrchného vodorovného ramena križa namiesto

$$a \sqrt{2} - \frac{a}{16} \text{ správne } \frac{1}{2} a \sqrt{2} - \frac{a}{16}$$

b) šírka spodného vodorovného ramena križa namiesto

$$a \sqrt{2} + \frac{a}{8} \text{ správne } \frac{1}{2} (a \sqrt{2} + \frac{a}{8})$$

c) v pravom rohu dole, v „Približných

pomerach“ namiesto vzorca „ $V = a(\div 2a)$ “ správne „ $V = \frac{49}{25} a; (=2a)$ “

2. Vo vládnom nariadení č. 160/1939 Sl. z., časť prvá, článok 17, ods. 1, písm. a), piaty a šiesty riadok má byť namiesto: „... útrat podľa § 338 pre - daňovej obci...“ správne: „... útrat podľa § 338 v daňovej obci...“ a časť druhá, článok 5, druhý riadok má byť namiesto „vykonaných“ správne „vykonaných“.

3. Vo vládnom nariadení č. 167/1939 Sl. z., § 2, ods. 1, štvrtý riadok má byť namiesto „... uvedenej v čl. I, §, potom...“ správne: „... uvedenej v článku I, § 1, potom...“

4. Vo vládnom nariadení č. 220/1939 Sl. z. pred § 1 vsúva sa táto úvodná veta: „Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 195 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:“

5. Vo vládnom nariadení č. 242/1939 Sl. z. sa nahradzuje nesprávne označenie „§ 6“ správnym označením „§ 5“.

6. Vo vládnom nariadení č. 254/1939 Sl. z. nahradzuje sa nesprávne označenie „§ 12“ správnym označením „§ 2“

7. Vo vládnom nariadení č. 276/1939 Sl. z., v § 4 má byť namiesto: „č. 221/1939 Sl. z.“ správne: „231/1939 Sl. z.“

Dr. Ďurčanský v. r.
za predsedu vlády.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskoršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knižkupectvách. Knižkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenujú a neberú nažpäsť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboly v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

**ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.**

Slovenský zákonník

Čiastka 63.

Vydaná dňa 28. novembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (287.—292.) 287. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa zrušuje Najvyšší úrad hospodársky. — 288. Nariadenie s mocou zákona, ktorým sa zrušuje vládne nariadenie č. 222/1939 Sl. z. o úprave niektorých platových pomerov vojenských gázistov a iných štátnych (verejných) zamestnancov, konajúcich od 1. septembra 1939 činnú vojenskú službu alebo pridelených k vojenským útvarom. — 289. Vládne nariadenie o úprave licenčného poplatku z tovaru č. 644 colného sadzobníka. — 290. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave o úprave platobného styku s Bulharskom. — 291. Vyhláška ministra pravosúdia o dni počiatku činnosti okresného súdu v Stropkove. — 292. Vyhláška ministra pravosúdia o dni počiatku činnosti okresného súdu v Gelnici pre obce Košické Hámry a Košické Belá.

287.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 22. novembra 1939,

ktorým sa zrušuje Najvyšší úrad
hospodársky.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z.,
o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Najvyšší úrad hospodársky, zriadený podľa vládneho nariadenia č. 205/1939 Sl. z., sa zrušuje dňom účinnosti tohto nariadenia.

(²) Pôsobnosť Najvyššieho úradu hospodárskeho, vymedzená zákonom č. 131/1936 Sb. z. a n. a vládny nariadením č. 205/1939 Sl. z., prechádza na ministerstvo hospodárstva.

(³) Doteraz vydané vyhlášky Najvyššieho úradu hospodárskeho ostávajú v platnosti. Nakoľko boli v týchto vyhláškach predpísané periodické hlásenia Najvyššiemu úradu hospodárskemu, treba ich poskytovať ministerstvu hospodárstva.

§ 2.

Likvidáciu Najvyššieho úradu hospodárskeho vykoná ministerstvo hospodárstva.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

288.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 22. novembra 1939

o zrušení vládneho nariadenia zo dňa 11. septembra 1939, č. 222 Sl. z., o úprave niektorých platových pomerov vojenských gázistov a iných štátnych (verejných) zamestnancov, konajúcich od 1. septembra 1939 činnú vojenskú službu alebo pridelených k vojenským útvarom.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z.,
o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Vládne nariadenie č. 222/1939 Sl. z. sa zrušuje.

§ 2.

Toto nariadenie platí odo dňa 15. novembra 1939; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

289.

**Vládne nariadenie
zo dňa 22. novembra 1939**

**o úprave licenčného poplatku z tovaru
č. 644 colného sadzovníka.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 7 zákona zo dňa 15. júla 1919, č. 414 Sb. z. a n., ktorým sa zavádza monopol výbušných látok, nariaďuje:

§ 1.

Licenčný poplatok z tovaru č. 644 colného sadzovníka pri dovoze sa určuje takto:

1. Nábojnice, nábojky a náboje, všetko so vsadenou roznielkou (s tzv. strebným roznetom) — za 1 kg čistej váhy 10.— Ks,
2. rozbušky — za 1 kg čistej váhy 17.50 Ks,
3. ostatné — za 1 kg čistej váhy 40.— Ks.

§ 2.

Vládne nariadenie č. 89 1930 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií a minister hospodárstva.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

290.

**Vyhláška
ministra financií
zo dňa 19. novembra 1939,**

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave zo dňa 15. novembra 1939 o úprave platobného styku s Bulharskom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia zo dňa 2. decembra 1931, č. 179 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 2, č. 2 zákona zo dňa 14. decembra 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, ako aj § 9 opatrenia Stáلهo výboru zo dňa 7. novembra 1929, č. 166 Sb. z. a n. a podľa § 1 vládneho nariadenia zo dňa 14. marca 1939, č. 3 Sl. z., vyhlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Dr. Pružinský v. r.

**Opatrenie
Slovenskej národnej banky
(č. 13)**

zo dňa 15. novembra 1939

o úprave platobného styku s Bulharskom.

Čl. 1.

Platy, vyplývajúce zo vzájomného tovarového styku medzi Republikou Slovenskou a Kráľovstvom Bulharským, budú uskutočnené súkromnými kompenzáciami prostredníctvom Anglo-Pražskej úvernej banky, filiálky v Bratislave, podľa smerníc platobnej dohody, uzavretej medzi Slovenskou národnou bankou a Bulharskou národnou bankou zo dňa 24. októbra 1939.

Čl. 2.

Slovenská národná banka bude vyberať z udelených povolení 3‰ manipulačný poplatok, najmenej však Ks 5.—.

Čl. 3.

Dohoda, uvedená v čl. 1 tohoto opatrenia, nadobúda účinnosť dňom 1. novem-

bra 1939 a je uzavrelá na obdobie jedného roku.

**SLOVENSKÁ NARODNÁ BANKA
V BRATISLAVE.**

Guvernér:
Dr. Karvaš v. r.

Nám. riaditeľ:
Dr. Víršik v. r.

291.

**Vyhláška
ministra pravosúdia
zo dňa 7. novembra 1939**

**o dni počiatku činnosti okresného súdu
v Stropkove.**

Podľa § 2 nariadenia vlády Slovenskej krajiny zo dňa 27. februára 1939, č. 70 Úr. nov., o zriadení okresného súdu v Stropkove, vyhlasujem:

Za deň počiatku činnosti okresného súdu v Stropkove určuje sa deň 1. januára 1940.

Dr. Fritz v. r.

292.

Vyhláška

**ministra pravosúdia
zo dňa 13. novembra 1939**

**o dni počiatku činnosti okresného súdu
v Gelnici pre obce Košické Hámry
a Košická Belá.**

Podľa § 2 zákona zo dňa 28. septembra 1939; č. 247 Sl. z., o vylúčení obcí Košická Belá a Košické Hámry z obvodu okresného súdu v Prešove a ich pričlenení k obvodu okresného súdu v Gelnici, vyhlasujem:

Za deň počiatku činnosti okresného súdu v Gelnici pre obce Košické Hámry a Košická Belá určujem deň 15. novembra 1939.

Dr. Fritz v. r.

Slovenský zákonník

vydávaný je podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník činí v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvídaných ohľodnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskoršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplattení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knihkupectvách. Knihkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenňujú a neberú nazpät.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskoršie do 4 týždňov po vydání; ak neboly v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplattení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čís. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

*ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA,
Vládna budova.*

Slovenský zákonník

Čiastka 64.

Vydaná 30. novembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (293.—296.) 293, Zákon o snížení a úprave niektorých všeobecných (autonomných) colných sadzieb. — 294, Zákon o vyhlásení splatnosti požiadavok z vkladných listov na bankovky, zadržané pri kolkovaní peňazí, vydaných podľa ustanovenia § 1 zákona číslo 84/1919 Sb. z. a n. — 295, Zákon o zriadení Štátneho hydrologického a meteorologického ústavu. — 296, Vyhláška ministra financií o štátnych predajných cenách tuzemskej a cudzozemskej soli.

293.

Zákon

zo dňa 21. novembra 1939

o snížení a úprave niektorých všeobecných (autonomných) colných sadzieb.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Colný sadzobník pre colné územie Slovenskej republiky sa mení takto:

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
ex 103	Olej ľanový, sojový, čínsky drevný a iné oleje masné, výslovne nemenované, v sudoch, mechoch a kúňoch, okrem olejových pokostov:	
	b) ľanový olej	bez cla
ex 150	Zeminy a látky nerastné, výslovne nemenované, prírodné, pálené, mleté alebo plavené:	
	b) kremelina	6.—
ex 155/b	Silice (éterické oleje):	
	b) salicylan methylnatý	bez cla
	Bavlnený tovar:	
189	obyčajný, t. j. tkaniny z priadze čís. 50 a nižšieho, ktoré majú vo štvorci o strane 5 mm 38 alebo menej nití:	
	a) hladké, tiež jednoducho vyrážané (keprované):	
	1. surové	450.—
	Poznámka. T. zv. kordové látky, dovážané na dovoľovací list pre továrne na výrobu pneumatík, pod dozorom a za podmienok určených nariadením	120.—
	2. bielené	600.—
	3. farbené	1500.—

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
190	• 4. jednou až štyrmi farbami potlačené	710.—
	• 5. vo dvoch farbách pestre tkané	900.—
	• 6. piatimi alebo viac farbami potlačené	760.—
	• 7. viac než vo dvoch farbách pestre tkané	1000.—
	b) vzorkované:	
	1. surové	600.—
	2. bielené	700.—
	3. farbené	710.—
	• 4. jednou až štyrmi farbami potlačené	830.—
	• 5. vo dvoch farbách pestre tkané	1100.—
	• 6. piatimi alebo viac farbami potlačené	880.—
	• 7. viac než vo dvoch farbách pestre tkané	1100.—
	obyčajný hustý, t. j. tkaniny z priadze čís. 50 a nižšieho, ktoré majú vo štvorci o strane 5 mm viac než 38 nití:	
	a) hladké, tiež jednoducho vyražené (keprované):	
	1. surové	500.—
	Poznámka. T. zv. kordové látky, dovážané na dovoľovací list pre továrne na výrobu pneumatík, pod dozorom a za podmienok určených nariadením	196.—
	2. bielené	600.—
	3. farbené	1800.—
	• 4. jednou až štyrmi farbami potlačené alebo vo dvoch farbách pestre tkané	2150.—
	• 5. piatimi alebo viac farbami potlačené alebo vo viac než vo dvoch farbách pestre tkané	2300.—
	b) vzorkované:	
	1. surové	550.—
	2. bielené	650.—
	3. farbené	1850.—
	• 4. jednou až štyrmi farbami potlačené alebo vo dvoch farbách pestre tkané	2200.—
	• 5. piatimi alebo viac farbami potlačené alebo vo viac než vo dvoch farbách pestre tkané	2350.—

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
191	jemné, t. j. tkaniny z priadze nad čís. 50 až včítane čís. 100: a) surové: 1. hladké, tiež jednoducho vyrážané (keprované) Poznámka. Bavlnené tkaniny jemné, surové, nevzorkované, tiež prané, dovážané na dovoľovací list, na vyšívanie, pod dozorom a za podmienok určených nariadením 2. vzorkované b) bielené, farbené, potlačené, pestre tkané: 1. bielené: α) hladké, tiež jednoducho vyrážané (keprované) β) vzorkované 2. farbené: α) hladké, tiež jednoducho vyrážané (keprované) β) vzorkované • 3. potlačené alebo pestre tkané: α) hladké, tiež jednoducho vyrážané (keprované) β) vzorkované	800.— 500.— 1000.— 1300.— 1500.— 1400.— 1500.— 1500.— 1500.—
192	veľmi jemné, t. j. tkaniny z priadze nad čís. 100: a) surové: 1. hladké, tiež jednoducho vyrážané (keprované) Poznámka. Bavlnené tkaniny veľmi jemné, surové, nevzorkované, tiež prané, dovážané na dovoľovací list na vyšívanie, pod dozorom a za podmienok určených nariadením 2. vzorkované b) bielené, farbené, potlačené, pestre tkané: 1. bielené: α) hladké, tiež jednoducho vyrážané (keprované) β) vzorkované	1100.— 800.— 1300.— 1600.— 1800.—

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
	2. farbené: α) hladké, tiež jednoducho vyrážané (keprované) β) vzorkované	1700.— 1800.—
	• 3. potlačené alebo pestre tkané: α) hladké, tiež jednoducho vyrážané (keprované) β) vzorkované	1800.— 1800.—
	Poznámka. Tkaniny tkané plochým švom	1300.—
	Poznámka k sadz. čis. 189 až 192.	
	Tkaniny t. zv. bağdadské a madrasové	2500.—
193	Aksamity a tovar tkaný na spôsob aksamitu, tiež aksamitové stuhy	1000.—
ex 200	Tovar stávkový a pletený: •• c) rukavice: 1. ak váži tucet párov viac než 300 g 2. ak váži tucet párov najviac 300 g.	4000.— 6000.—
	•• d) výslovne nomenovaný	2000.—
ex 206	Priadza jutová (z juty, tiež pomiešaná s ľanom): a) jednoduchá, surová	bez cla
ex 217	Jutové tkaniny: • a) surové, nevzorkované (iba s jednou väzbou základnou), najviac so 40 ríťami v osnove a útku vo štvorci o strane 2 cm	30.—
ex 219	Tovar povraznícky a potreby technické: a) laná, lodné laná, povrazy priemeru aspoň 5 mm, tiež bielené, dehtom napúšťané.	290.—
	•• e) tovar povraznícky a potreby technické výslovne nomenované	700.—
ex 233	Tovar stávkový a pletený: ••• b) punčochy a ponožky: 1. ak váži tucet párov viac než 1 kg 2. ak váži tucet párov 1 kg alebo menej	4000.— 6200.—
	••• c) rukavice	5000.—
ex 252	Tovar stávkový a pletený: • b) punčochy a ponožky	10.000.—

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
ex 258	Tovar stávkový a pletený:	
285	*** b) punčochy a ponožky Lepenka, tiež pokrývky na dlážku z lepenky: Poznámka. 3. Surová lepenka z handár pre potrebu továrni na výrobu krycej lepenky, na osvedčenie obchodnej a priemyselnej komory	5000.— bez cla
290	Papier pestrý, tiež lakovaný a biele natrený papier: a) hladký b) vzorkovane lisovaný, krabatý alebo rýhovaný	 200.— 350.—
ex 299	Papierový tovar prepychový, výslovne nemenované hromadné výrobky obrázkovej tlače, hračky, všetky tieto predmety tiež spojené s obyčajnými alebo jemnými hmotami; papierová bielizeň; kvetiny a ich súčiastky z papieru: • b) ostatné	 1000.—
ex 300	Tovar z papieru, lepenky alebo papieroviny, výslovne nemenovaný: c) spojený s jemnými hmotami alebo knihárskym plátnom: •• 2. Ostatný tovar, vyjmúc z viskozového papieru	 800.—
374	Lisované a masívne sklo výslovne nemenované: a) surové, tiež so zatavenými okrajmi, tiež s obrúsenými okrajmi alebo dnami, prírodnej farby alebo bielej (priehľadné) b) iné (farebné, maľované atď.)	 130.— 195.—
ex 375	Sklo zrkadlové a tabuľové výslovne nemenované, surové, nebrúsené, neleštené, nevzorkované, nepokladané, nefarbené: a) zrkadlové sklo liate alebo fúkané; surové sklo liate silnejšie než 5 mm	 32.— z hrubej váhy
ex 401	Tovar osinkový: a) osinkový papier a osinková lepenka, netvarované: 1. osinkocementová bridlica 2. ostatné	 180.— 100.—

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
	c) osinkové pradiivo, tiež spojené s iným pradiivom alebo s drôtom .	350.—
	•• e) iný osinkový tovar, ak nepatrí do čís. 409 c), tiež spojený s inými hmotami (vyjmúc s kaučukom)	500.—
ex 428	Surové železo; železo a oceľ, staré prelámané alebo v odpadkoch na tavenie a sváranie:	
	• a) surové železo: Poznámka. Surové železo pre špeciálne slievárenské účely, na osvedčenie obchodnej a priemyselnej komory	bez cla
ex 431	Železo a oceľ v tyčiach, kované, valcované alebo fahané:	
	a) nefazonované: Poznámka. Pásková oceľ pre potreby tovární na výrobu matracov, na osvedčenie obchodnej a priemyselnej komory	bez cla
ex 434	Drôt (valcovaný, vykovaný alebo fahaný):	
	• a) surový, pocínovaný, pozinkovaný, poolovnený, pomedený, pomosadzený alebo pokostlovaný, bez ohľadu na hrúbku	bez cla
443	Železné sudy:	
	a) nýtované, lisované, sdriapkované, leťované, svárané, tiež zhruba natrené	40.—
	b) inak obyčajne alebo jemne opracované, tiež spojné s obyčajnými hmotami	60.—
ex 483	Tovar z kujného železa, výslovne nemenovaný, tiež spojený s nekujnou liatinou alebo s drevom:	
	a) neopracované (surové) alebo odrhnuté alebo hrubo natrené, ak váži kus: 2. viac než 3 kg až 25 kg: Poznámka. Ohýbané postranné diely pre výrobu posteľových matracových vložiek, na osvedčenie obchodnej a priemyselnej komory	bez cla
ex 488	Obecné kovy, surové, staré prelámané alebo v odpadkoch: c) zinek, tiež sliatiny zinku s olovom alebo cinom	bez cla

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
ex 496	Tyče, prúty a dróty (valcované, vykované alebo fahané): • d) medené, niklové, hliníkové a z iných obecných kovov a kovových sliatin: 1. valcované alebo vykované 2. fahané okrem medených 3. fahané medené: α) hrubšie než 0.5 mm . β) hrubšie než 0.25 mm až 0.5 mm γ) v hrúbke 0.25 mm alebo tenšie	bez cla bez cla 342.— 432.— 504.—
535	Stroje šicie a pletacie: • a) podstavce, tiež rozložené • b) hlavy, hotové súčiastky hláv (mimo ihly): 1. hlavy pletacích strojov 2. ostatné • c) nehotové súčiastky hláv, tiež zo surovej liatiny; stroje šicie a pletacie s podstavcom: 1. stroje pletacie s podstavcom 2. ostatné • Poznámka. Úplné stroje zariadené pre mechanický pohon	60.— 250.— 400.— 170.— 250.— 37.—
539	Dynamá a elektrické motory (mimo motory k automobilom), tiež spojené neodlučiteľne s mechanickým zariadením alebo s prístrojmi; transformátory (otáčivé alebo nehybné meniče); ak váži kus: a) 25 kg alebo menej: 1. spúšťače pre motorové vozidlá a lietadlá 2. elektrické ventilátory a elektrické motory k ventilátorom 3. ostatné b) viac než 25 kg až 5 q c) viac než 5 q až 30 q d) viac než 30 q až 80 q e) viac než 80 q Poznámka. Motory na spúšťacie zariadenie a dynamá na osvetľovacie zariadenie pre automobily, ak váži kus: a) 25 kg alebo menej b) viac než 25 kg až 5 q	400.— 550.— 650.— 450.— 370.— 325.— 240.— 140.— 100.—

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
541	Zariadenie rozvodné a dotykové, montované poistky a pod., elektrovodné prístroje; všetky tieto predmety v objímkach (púzdrach a pod.), ak váži kus až 250 g	1200.—
ex 543	Elektrické prístroje a elektrotechnické zariadenia (regulátory, odpory, napájače [spúšťače] a pod.), výslovne nomenované: b) elektrické prístroje variácie a vykurovacie c) ostatné, ak váži kus: 1. 150 kg alebo menej 2. viac než 150 kg	800.— 400.— 1200.—
548 •••	Osobné vozy a detské kočiarčky bez úpravy sedlárskej alebo čalúnickej: a) detské kočiarčky • b) ostatné	400.— za kus 400.—
549 •••	Osobné vozy a detské kočiarčky s úpravou sedlárskou alebo čalúnickou: a) detské kočiarčky • b) ostatné	za 100 kg 1200.— za kus 1200.—
ex 553	Motorové kolá, tiež s privesným vozíkom, privesné vozíky zvlášť dovážané, automobily (tiež motorové trojkolesníky), chasis s motorom alebo bez neho a karosérie zvlášť dovážané: a) motorové kolá, tiež s privesným vozíkom a privesné vozíky zvlášť dovážané b) osobné automobily (tiež motorové trojkolesníky), chasis s motorom alebo bez neho a karosérie zvlášť dovážané: 1. do ceny 30.000.— Ks 2. ostatné c) nákladné automobily, autobusy, automobily nerozlučne spojené s pracovným zariadením, chasis s motorom alebo bez neho a karosérie zvlášť dovážané: 1. do ceny 30.000.— Ks 2. ostatné	z ceny 30% 30% 40%
ex 600	Slúčeniny vápniku, strontia, barya a horčíku, výslovne nomenované: e) chlorové vápno	za 100 kg bez cla

Sadzobné číslo	Pomenovanie tovaru	Všeobecná colná sadzba v Ks za 100 kg
ex 604	Slúčeniny organické (ústrojné) výslovne nomenované:	
	g) kyselina salicylová a jej deriváty	bez cla
622	Pomocné látky a výrobky chemické, výslovne nomenované:	
	Poznámky.	
	3. Fenol (kyselina karbolová čistá) dovážaný pre potrebu továrni na výrobu umelej živice, na osvedčenie obchodnej a priemyselnej komory	bez cla
ex 630	Lekárnický tovar upravený, ako aj všetky látky svojimi nápismi, štítkami, obalmi a pod. označené ako lieky, i lieky pre zvieratá; vaty a obvazy upravené k účelom liečivým	
	a) lekárnický tovar upravený, ako aj všetky látky svojimi nápismi, štítkami, obalmi a pod. označené ako lieky, i lieky pre zvieratá:	
	2. látky svojimi nápismi, štítkami, obalmi a pod. označené ako prostriedky proti škodlivým činiteľom výroby rastlinnej	860.—
	b) vaty a obvazy upravené k účelom liečivým	510.—

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho minister financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

294.**Zákon****zo dňa 21. novembra 1939**

o vyhlásení splatnosti požiadaviek z vkladných listov na bankovky, zadržané pri kolkovaní peňazí, vydaných podľa ustanovenia § 1 zákona číslo 84/1919 Sb. z. a n.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Požiadavky z vkladných listov na bankovky, zadržané pri kolkovaní, vydaných podľa ustanovenia § 1 zákona číslo 84/1919 Sb. z. a n. a podľa § 5, ods. 1 nariadenia ministra financií číslo 86/1919 Sb. z. a n. vyhlasujú sa za splatné do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

(²) Nekolkované žiadosti o uvoľnenie a výplatu vkladných listov, doložené ich originálmi alebo ich duplikátmi, ktoré sa vyhotovily na základe usnesení o umorení, majú sa podať berným správam tiež do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

§ 2.

Požiadavky z vkladných listov, neuplatnené v lehote uvedenej v § 1 tohto zákona, prepadajú s úrokami v prospech slovenského štátu.

§ 3.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho minister financií spolu s ministrom pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Dr. Fritz v. r.

295.**Zákon****zo dňa 21. novembra 1939**

o zriadení štátneho hydrologického a meteorologického ústavu.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Hydrologickú a meteorologickú službu na území Slovenskej republiky obstaráva Štátny hydrologický a meteorologický ústav so sídlom v Bratislave.

(²) Vláda určí, ktorému ministerstvu tento ústav podlieha.

§ 2.

Organizačný a pracovný poriadok Štátneho hydrologického a meteorologického ústavu vydá vláda nariadením.

§ 3.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

296.**Vyhláška****ministra financií****zo dňa 20. novembra 1939**

o štátnych predajných cenách tuzemskej a cudzozemskej soli.

Podľa § 3 zákona zo dňa 12. augusta 1921, č. 326 Sb. z. a n., ktorým sa menia niektoré predpisy zákonov o soľnom monopole, vyhlasujem:

Čl. I.

(¹) Jednotné štátne predajné ceny tuzemskej a cudzozemskej soli, počínajúc dňom 1. decembra 1939, určujem takto:

1. U konzumnej soli, t. j. u varenej soli hrubozrnej, u jemnej jedlej soli a u jemnej mletej kamennej soli:

- a) pri odbere najmenej 150 q — 185.— Ks/q
- b) pri odbere najmenej 100 q — 190.— Ks/q
- c) pri odbere najmenej 50 q — 195.— Ks/q
- d) pri odbere najmenej 20 q — 200.— Ks/q
- e) pri odbere najmenej 1 q — 200.— Ks/q

Ceny sa rozumejú v prípadoch, uvedených pod a) až d), včítane obal, franco najbližšia železničná stanica odberateľa; v prípade uvedenom pod e) včítane obal, loco štátny solivar, poľažne štátny soľný sklad.

2. U kusovej kamennej soli pri odbere najmenej 150 q — 130.— Ks/q. Cena sa rozumie franco najbližšia železničná stanica odberateľa.

3. U dobytčej soli pri odbere najmenej 150 q — 70.— Ks/q. Cena sa rozumie bez obalu, voľne naložené (rinfuza), franco najbližšia železničná stanica odberateľa.

4. U priemyselnej soli pri odbere najmenej 150 q — 70.— Ks/q. Cena sa roz-

umie bez obalu, voľne naložené (rinfuza), franco najbližšia železničná stanica odberateľa.

²) Bližšie predajné podmienky určí ministerstvo financií — soľný monopol.

Čl. II.

Pre likvidáciu do dňa účinnosti tejto vyhlášky došlých objednávok soli platí:

1. u objednávok tuzemskej soli, ak soľ nebola do 1. decembra 1939 zo solivaru vypravená na adresu odberateľa, treba objednávku vybaviť už podľa podmienok čl. I.

2. U cudzozemskej soli treba všetky objednávky, došlé do 1. decembra 1939 (rozhodujúcim je deň účinnu platby), vybaviť podľa podmienok vyhlášky č. 170/1939 Úr. nov.

Čl. III.

Počínajúc dňom 1. decembra 1939 sa zrušujú čl. II. vyhlášky č. 170/1939 Úr. nov. a všetky dosiaľ platné vyhlášky o štátnych predajných cenách tuzemskej soli.

Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú časťku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u častok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u častok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena častok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa častky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané častky aj v knihkupectvách. Knihkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej častky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené častky sa nevymenujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné častky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboli v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny častky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Pri objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo častky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKÉHO ZÁKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákoník

Čiastka 65.

Vydaná 7. decembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (297.—303.) 297. Nariadenie o výmene slovenských emisií záložných listov a dielčích dlhopisov Hypotečnej banky českej v Prahe a Zemskej banky v Prahe, ako aj o úprave niektorých právnych pomerov Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky. — **298.** Nariadenie o prevzatí pohľadávok u Poštovej sporiteľne v Prahe a jej pobočky v Brne Poštovou sporiteľnou v Bratislave. — **299.** Nariadenie, ktorým sa predlžuje platnosť vládneho nariadenia o sprostredkovaní práce. — **300.** Vládne nariadenie o odovzdaní vicinálnych ciest do správy župných výborov. — **301.** Vyhláška mi isterstva hospodárstva o najvyšších cenách pšenicnej a ražnej múky. — **302.** Vyhláška ministerstva hospodárstva o výrobe a cene ražného (tierneho) chleba. — **303.** Vyhláška ministerstva hospodárstva o hospodárení s pohonnými hmotami.

297.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 29. novembra 1939

o výmene slovenských emisií záložných listov a dielčích dlhopisov Hypotečnej banky Českej v Prahe a Zemskej banky v Prahe, ako aj o úprave niektorých právnych pomerov Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Cieľom nadobudnutia pohľadávok z pôžičiek, ktoré podľa § 4 zákona č. 238/1922 Sb. z. a n. na podklade záložných listov a dielčích dlhopisov (slovenská emisia) poskytly:

1. Hypotečná banka Česká (driev Hypotečná banka kráľovstva Českého) v Prahe, prípadne jej filiálka v Bratislave, na nehnuteľnosti ležiace na území Slovenskej republiky,

2. Zemská banka (predtým Zemská banka kráľovstva Českého) v Prahe samosprávnym sväzkom, verejnoprávnym korporáciám a fondom, ako aj osobám súborným so sídlom (správou) na území Slovenskej republiky, ak za ne prevzala osobitným úkonom záruku verejnoprávna korporácia so sídlom tiež na tomto území (u

pôžičiek melioračných tiež, ak nehnuteľnosti ležia na území Slovenskej republiky), je Slovenská hypotečná a komunálna banka (v ďalšom texte „banka“) oprávnená, aby

a) výnimkou z ustanovení stanov (§ 8 a 25) vydala vopred dvoje záložné listy a dielčie dlhopisy do sumy úhrnu kapitálov uvedených pôžičiek podľa §§ 52 a 60 stanov a

b) týmito vymenila záložné listy a dielčie dlhopisy Hypotečnej banky Českej v Prahe a Zemskej banky v Prahe v bode 1 a 2 uvedené.

(²) Podrobnejšie podmienky výmeny podľa predošlého odseku určí minister financií vyhláškou v Úradných novinách podľa výnosnosti jednotlivých druhov záložných listov a dielčích dlhopisov.

§ 2.

(¹) Banka uhradí Hypotečnej banke Českej záväzok vyplývajúci z prevzatia hypotečných pôžičiek emisných (§ 1, ods. 1, bod 1) jednak:

a) odovzdaním záložných listov slovenskej emisie Hypotečnej banky Českej, vymenených podľa § 1 záložnými listmi vlastného vydania, jednak

b) odovzdaním dlžobného úpisu, vyhotoveného na zbytok svojho záväzku a podloženého záložnými listmi, vydanými podľa § 1.

(²) Odovzdaním záložných listov a dlžobného úpisu podľa predošlého odseku

nadobudne banka všetky pohľadávky Hypotečnej banky Českej, uvedené v § 1, so všetkým príslušenstvom.

(¹) Dĺžobný úpis banky (ods. 1, písm. b), ako aj kvitancia o vyrovnaní dĺžoby, sú oslobodené od poplatkov.

§ 3.

(¹) Zo zápisov, týkajúcich sa vkladu záložného práva v pozemkových knihách, vedených na území Slovenskej republiky, pre Hypotečnú banku Českú (driev Hypotečnú banku kráľovstva Českého), filiálku v Bratislave, je oprávnenou osobou (veriteľkou), počnúc dňom protokolárneho prevzatia týchto pohľadávok (§ 5), Slovenská hypotečná a komunálna banka.

(²) Pri tých zápisoch, týkajúcich sa vkladu záložného práva (ods. 1), u ktorých je poznamenané, že pohľadávka a jej príslušenstvo slúži podľa §§ 4 a 5 zákona č. 48/1874 r. z. a podľa stanov Hypotečnej banky Českej za kauciu k prednostnému uspokojeniu nárokov majiteľov záložných listov (alebo je len uvedená poznámka podľa § 31 zák. čl. VII./1912: „Zábezpeka záložných listov“ alebo pod.), slúži táto pohľadávka a jej príslušenstvo za kauciu na prednostné uspokojenie nárokov majiteľov záložných listov, vydaných Slovenskou hypotečnou a komunálnou bankou podľa § 1.

(³) Zo zápisov, týkajúcich sa vkladu záložného práva za neemísne pôžičky v pozemkových knihách, vedených na území Slovenskej republiky, pre Zemskú banku (predtým Zemskú banku kráľovstva Českého) v Prahe, pri zápise ktorých nie je poznamenané, že pohľadávka a jej príslušenstvo slúži za kauciu k prednostnému uspokojeniu nárokov majiteľov komunálnych alebo melioračných dlhopisov, je oprávnenou osobou (veriteľkou), počnúc dňom protokolárneho prevzatia týchto pohľadávok (§ 5), Slovenská hypotečná a komunálna banka.

(⁴) Pozemnoknižné prevody a zápisy podľa odseku 1 až 3 vykoná súd na základe tohto vládneho nariadenia na žiadosť

Slovenskej hypotečnej a komunálnej banky po vyhlásení dňa, určeného v § 5 tohto nariadenia. Osobitné vkladné dovolenie podľa pozemnoknižného poriadku sa nevyžaduje.

§ 4.

Všetky povinnosti Hypotečnej banky Českej v Prahe a Zemskej banky v Prahe, ako aj ich filiálok v Bratislave, ktoré sa vzťahujú na záväzky z neemísnych obchodov (z vkladov na knižky, na vkladné listy, na pokladničné poukázky a na bežných účtoch, ako aj z depozit akéhokoľvek druhu), uskutočnených týmito a prevzatých bankou podľa dohody s oboma práve uvedenými bankami v rozsahu, v akom boli bankou skutočne prevzaté, zanikajú dňom protokolárneho prevzatia (§ 5) týchto obchodov. Tým zaniká ručenie krajiny Českej za tieto záväzky.

§ 5.

(¹) Deň, kedy nadobudla banka pohľadávky a prevzala záväzky podľa ods. 2, § 2 a podľa §§ 3 a 4 od uvedených zemských úverných ústavov, uverejní minister financií v Úradných novinách.

(²) V lehote 30 dní, počítajúc odo dňa, ktorý bude určený podľa predchádzajúceho odseku, upovedomi banka dlžníkov, uvedených v bode 2, ods. 1, § 1 o nadobudnutí pohľadávok z prevzatých pôžičiek.

§ 6.

Predpis ods. 2, § 6 zákona č. 47/1933 Sb. z. a n. sa zrušuje.

§ 7.

Slovenská hypotečná a komunálna banka je ukladacím miestom pre cenné papiery a iné hodnoty, ktoré sa podľa všeobecných zákonných ustanovení majú ukladať u súdov alebo u poručenských úradov. Vládne nariadenie č. 49/1925 Sb. z. a n. platí so všetkými doplnkami a vykonávacími predpismi o Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií a minister pravosúdia v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

298.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 29. novembra 1939**

o prevzatí pohľadávok u Poštovej sporiteľne v Prahe a jej pobočky v Brne Poštovou sporiteľňou v Bratislave.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Poštová sporiteľňa v Bratislave prevzme pohľadávky obyvateľov Slovenskej republiky z vkladov na šekových účtoch a vkladných knižkách u Poštovej sporiteľne v Prahe a jej pobočky v Brne.

(²) Pohľadávky, ktoré majú byť prevzaté, treba prihlásiť u Poštovej sporiteľne v Bratislave do 15. januára 1940 na tlačivách ňou vydaných.

(³) K prihláškam pohľadávok na vkladných knižkách treba pripojiť príslušné knižky i s preukazným lístkom.

§ 2.

Prevzaté budú pohľadávky zo šekových a úsporných vkladov devizových tuzemcov, ktorými sú fyzické a právnické osoby, ktoré majú bydlisko alebo riadny pobyt, sídlo alebo miesto správy na území Slovenskej republiky (tuzemsko), ako aj

pobočky cudzozemských podnikov v tuzemsku a tuzemské závody cudzozemcov, bez ohľadu na to, či sú právne samostatné alebo nie (§ 1, ods. 1 vl. nar. č. 102/1939 Sl. z.)

§ 3.

Ak pohľadávka bola po 13. marci 1939 prevezená medzi živými na iného vlastníka, prevzme sa len v prípade, ak aj pôvodný vlastník mal dňa 14. marca 1939 svoje bydlisko (sídlo) alebo riadny pobyt na Slovensku.

§ 4.

Poštová sporiteľňa v Bratislave nie je povinná prevziať pohľadávky, ktoré nebúď prihlásené v určenej lehote, alebo u ktorých nie sú splnené ďalšie podmienky v predchádzajúcich paragrafoch uvedené.

§ 5.

Za prevedenie pohľadávky vyberie Poštová sporiteľňa manipulačný poplatok, ktorý srazi z pohľadávky. Jeho výšku určí minister financií v dohode s ministrom dopravy a verejných prác.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií v dohode s ministrom dopravy a verejných prác.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

299.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 29. novembra 1939,**

ktorým sa predlžuje platnosť vládneho nariadenia o sprostredkovaní práce.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Platnosť vládneho nariadenia č. 217/1936 Sb. z. a n. sa predlžuje až do ďalšieho opatrenia.

§ 2.

Toto nariadenie platí odo dňa 1. októbra 1939; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

300.

Vládne nariadenie zo dňa 29. novembra 1939

o odovzdání vicinálnych ciest do správy
župných výborov.

Vláda Slovenskej republiky podľa odseku 3, § 43 zákona zo dňa 25. júla 1939 č. 190 Sl. z., o verejnej správe vnútornej, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Dňom 31. decembra 1939 sa zrušujú všetky vicinálne výbory a dňom 1. januára 1940 prechádza ich pôsobnosť na župné výbory. Tým istým dňom prechádza funkcia predsedu vicinálnych výborov na župana ako predsedu župného výboru.

(²) Dňom 1. januára 1940 prechádza správa všetkých vicinálnych ciest a tiež k nim patriaceho hnutelného a nehnuteľného majetku, pokladničných hotovostí, vkladov a iných cenností na územne príslušné župné výbory.

§ 2.

Okruh vicinálnych záujemcov (vicinálna skupina) zostáva nezmenený. Ak sieť vicinálnych ciest niektorej skupiny pripadne do obvodu niekoľkých žúp, o určení okruhu záujemcov majú sa dohodnúť pri

slušné župné úrady podľa § 36 zák. čl. I/1890. Ak by sa dohoda neuskutočnila, rozhodne ministersvo dopravy a verejných prác s konečnou platnosťou.

§ 3.

Všetky zaviazanosti okruhov vicinálnych záujemcov (vicinálnych skupín), najmä všetky ich záväzky zo služebných a platových pomerov voči ich zamestnancom zostávajú nezmenené. Uvedení zamestnanci podliehajú odo dňa 1. januára 1940 služebne župnému výboru, pokiaľ županovi ako jeho predsedovi.

§ 4.

(¹) Vicinálne výbory, pokiaľ okresní náčelníci ako ich predsedovia, odovzdajú všetky písomnosti a doklady, vzťahujúce sa na správu vicinálnych ciest, županom ako predsedom župných výborov.

(²) Odovzdanie sa uskutoční zápisnične ohľadom každej vicinálnej skupiny osobitne pri vyznačení všetkých záujemcov a ich príspevkového pomeru. K zápisnici sa majú pripojiť doklady o ustanovení okruhu záujemcov a ich príspevkového pomeru, podrobný popis trasy, prípadne plány cesty a objektov, soznam zamestnancov a ich služebné smluvy, podrobný inventár nehnuteľného a hnutelného majetku, výkaz aktív a pasív (zaviazanosti), majetková súvaha ku dňu 31. decembra 1939, rozpočet na rok 1940 a celý archív vicinálnej skupiny.

(³) Záverečné účty vicinálnych ciest za rok 1939 a staršie zostavia a do konca júna 1940 župným výborom predložia predsedovia vicinálnych výborov za súčinnosti účtovných úradníkov pre príslušné okresné úrady.

(⁴) Podrobnú úpravu ohľadom technickej správy prevzatých vicinálnych ciest vydá minister dopravy a verejných prác — kde treba — v dohode s ministrom vnútra.

§ 5.

Vecný inventár jednotlivých vicinálnych skupín má sa spravovať oddelene, pri

čom stroje (drlič, válec a pod.) môže župan za primeraný poplatok a pri zaručení náhrady prípadnej škody požičať aj iným vicinálnym skupinám v tej istej župe.

§ 6.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra v dohode — kde treba — s ministrom dopravy a verejných prác.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Stano v. r.

301.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 1. decembra 1939 o najvyšších cenách pšeničnej a ražnej múky.

Ministerstvo hospodárstva podľa § 1, ods. 2. nariadenia č. 287/1939 Sl. z. a podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., vyhlasuje:

§ 1.

(¹) Najvyššie ceny v tomto paragrafe uvedených múk určujú sa za 100 kg pre územie celého štátu takto:

a) pšeničná múka:

Ogg (Ohh), Og (Oh), O	Ks 265.—
č. 1.	250.—
č. 2.	240.—
č. 4.	220.—
č. 5.	195.—
č. 6.	185.—
č. 7.	150.—
č. 8.	110.—

b) ražná múka jednomletá „ 210.—

(²) Ceny sa rozumejú franko mlyn, bez vriec, bez obratovej dane a bez dovozného.

§ 2.

Múky uvedené v § 1 musia kvalitou zodpovedať ich príslušným typom určeným Bratislavskou burzou.

§ 3.

(¹) Ceny tzv. špeciálnych alebo inak než v § 1 označených múk musia zodpovedať kvalite ich označenia.

(²) Kvalita v ods. 1 uvedených múk, nakoľko ich cena nie je tá istá, ako niektorá z cien uvedených v § 1, musí byť lepšia než kvalita múky, ktorej v § 1 uvedená cena je bezprostredne nižšia.

(³) Pri rovnakej cene musí kvalita zodpovedať kvalite múky uvedenej v § 1 tou istou cenou.

§ 4.

(¹) Pre predaj v drobnom smú byť ceny uvedené v § 1 zvýšené podľa vzdialenosti od mlyna, poľažne podľa dopravných nákladov k maloobchodníkovi, najviac o Ks 25.— (0.25 Ks na 1 kg).

(²) V tomto zvýšení sú započítané: daň z obratu, dovozné trovy a zisky veľko- a maloobchodníka.

§ 5.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 6.

Opatrenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Medrický v. r.

302.

Vyhláška ministerstva hospodárstva zo dňa 1. decembra 1939 o výrobe a cene ražného (čierneho) chleba.

Ministerstvo hospodárstva podľa ods. 2, § 1 nariadenia č. 287/1939 Sl. z. a podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n., vyhlasuje:

§ 1.

Ražný chlieb smie byť po živnostensky vyrábaný z jednomletej múky ražnej alebo zo smesi obsahujúcej 80% jednomletej múky ražnej a 20% múky pšeničnej č. 4. V tejto smesi môže byť múka pšeničná najviac z polovice nahradená zemiakmi.

§ 2.

Cena 1 kg ražného chleba v drobnom predaji nesmie presahovať 2.20 Ks.

§ 3.

Previnenie proti predpisom tejto vyhlášky sa trestá podľa hlavy VIII. zákona č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 4.

Opatrenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Medrický v. r.

303.

Vyhláška

ministerstva hospodárstva
zo dňa 2. decembra 1939

o hospodárení s pohonnými hmotami.

Ministerstvo hospodárstva podľa ods. 2, § 1 nariadenia č. 287/1939 Sl. z. a podľa § 100 zákona č. 131/1936 Sb. z. a n. vyhlasuje:

§ 1.

Pohonnými hmotami podľa tejto vyhlášky sa rozumejú:

- a) surový benzi
- b) benzín,
- c) benzol,
- d) petrolej (všetky druhy),
- e) všetky druhy smiešanín (s benzínom, benzolom a liehom).

§ 2.

(¹) Až do odvolania smú jazdiť len tie motorové vozidlá (prípadne iné stroje, po-

háňané v §. 1 uvedenou pohonnou hmotou), ktoré sú bezpodmienečne potrebné k udržiavaniu chodu verejnej dopravy a poľnohospodárskych, živnostenských, priemyselných a obchodných podnikov, a tie motorové vozidlá, ktoré slúžia k výkonu zdravotnej, veterinárskej služby alebo ktorých vyradenie z chodu by vážne poškodilo existenciu ich majiteľa.

(²) Akékoľvek iné vozidlo môže byť v provoze len na osobitné povolenie ministerstva hospodárstva.

§ 3.

(¹) Majiteľom alebo držiteľom vozidiel, vyhovujúcim podmienkam v § 2 uvedeným, a tiež pre vozidlá hasičských sborov a záchrannej služby, služebné vozidlá žandárstva, stráže bezpečnosti a finančnej stráže vydá príslušný okresný úrad na spoločný návrh notára a starostu obce, ktorá je trvalým bydliskom, prípadne sídlom majiteľa (držiteľa) motorového vozidla „Povolenie k jazde“. Každý majiteľ alebo držiteľ motorového vozidla je povinný mať „Povolenie k jazde“ stále pri sebe a predložiť ho na požiadanie kontrolných orgánov. Majiteľovi motorových vozidiel, opatrených ochranným sklom, nalepiť toto povolenie na vnútornú stranu ochranného skla tak, aby neprekážalo pri riadení vozidla.

(²) „Povolenie k jazde“ oprávňuje majiteľa alebo držiteľa motorového vozidla k vyzdvihnutiu „Odberného bloku“ pre jeho motorové vozidlo na notárskom úrade trvalého bydliska. „Odberný blok“ obsahuje 30 lístkov (denných prídellov pohonných hmôt). Odberný blok a lístky oprávňujú k odberu pohonnej hmoty u ktorejkoľvek predajne pohonných hmôt.

(³) Pre traktory, podnikové lokomotivy, dresiny a pod., ako i stabilné stroje v poľnohospodárstve, živnostiach a priemysle príslušný okresný úrad určí podľa dosavadnej potreby primerané denné množstvo a vydá naň „Odberný blok“. Pre živnostenské a priemyselné podniky, ktoré potrebujú k svojej výrobe niektorú

pohonnú hmotu, ako surovinu alebo pomocnú látku, vydá na žiadosť, potvrdenú príslušným okresným úradom, povolenie k odberu ministerstvo hospodárstva.

(¹) V prípadoch, uvedených v ods. 3, môže okresný úrad vydať odberné bloky na dobu 3 mesiacov vopred.

(²) Cudzozemské vozidlá dostávajú „Povolenia k jazde“ a „Odberné bloky“ u okresných úradov.

§ 4.

(¹) Listky „Odberného bloku“ nesmú znieť na väčší denný prídely pohonných hmôt než:

A. Pre motocykle:

- a) do 175 ccm — najviac na 1 liter,
- b) do 500 ccm — najviac na 3 litre,
- c) nad 500 ccm — najviac na 4 litre.

B. Pre osobné automobily:

- a) do 2000 ccm — najviac na 5 litrov,
- b) nad 2000 ccm — najviac na 10 litrov.

C. Nákladné automobily a autobusy:

- a) do 3000 ccm — najviac na 20 litrov,
- b) nad 3000 ccm — najviac na 30 litrov.

(²) V mimoriadnych, zvláštnych zreteľa hodných prípadoch (stavba ciest a pod.) môže okresný úrad vydať „Odberný blok“ s väčšími dennými prídely než je v ods. 1 predpísané. V takom prípade treba toto rozhodnutie a jeho dôvody hlásiť ministerstvu hospodárstva.

(³) Starý „Odberný blok“ treba koncom každého mesiaca pri prevzatí nového odovzdať i keď nie je spotrebovaný. Nikto nesmie mať súčasne viac než jeden „Odberný blok“ pre každé motorové vozidlo, vyjmúc osoby spadajúce pod § 3, ods. 3 tejto vyhlášky.

§ 5.

(¹) Obchodovať s pohonnými hmotami sú oprávnené len osoby alebo spoločnosti, ktoré určí ministerstvo hospodárstva. Iné

osoby alebo spoločnosti musia svoje zásoby zhlásiť okresnému úradu a musia ich vypredávať za tých istých podmienok, ako distribučné firmy.

(²) Majitelia (obsluhovatelia) pouličných púmp, skladov a obchodov smú predávať pohonné hmoty len proti odovzdaniu listkov „Odberného bloku“, kryjúcich kupované množstvo. Taktiež sú povinní viesť mesačné „Prehľady zásob pohonných hmôt“. Každý výdaj pohonnej hmoty musí byť doložený listkami „Odberného bloku“, znejúcimi na príslušné množstvo. „Prehľady zásob pohonných hmôt“ i s odberným listkom treba najneskôr do tretieho dňa nasledujúceho mesiaca odovzdať príslušným notariátom.

(³) Osoby alebo spoločnosti určené ministerstvom hospodárstva, ako distribučné firmy pre pohonné hmoty, sú povinné oznamovať svoje zásoby pohonných hmôt periodicky podľa stavu 5., 15. a 25. každého mesiaca ministerstvu hospodárstva.

§ 6.

Vozidlám:

- a) štátnej správy,
- b) členov snemu,
- c) cudzích diplomatických misií a konzulárnych úradov,
- d) služebným (systemizovaným) vozidlám HG a FS

vydá „Povolenie k jazde“ a „Odberné bloky“ ministerstvo hospodárstva. Za tým účelom príslušné miesta ohlásia ministerstvu hospodárstva značku a typ, evidenčné číslo a dennú potrebu pohonných hmôt.

§ 7.

Drobný odpredaj petroleja pre spotrebu domácností upravujú obce vo vlastnej pôsobnosti podľa inštrukcií príslušných okresných úradov.

§ 8.

Proti rozhodnutiu okresného úradu o pridelenom množstve pohonných hmôt

možno podať odvolanie prostredníctvom
okresného úradu do 15 dní na minister-
stvo hospodárstva.

§ 9.

Previnenia proti predpisom tejto vy-
hlášky sa trestajú podľa hlavy VIII. záko-
na č. 131/1936 Sb. z. a n.

§ 10.

Toto opatrenie nadobúda účinnosť
dňom 15. decembra 1939; týmto dňom sa
zrušujú všetky dosavadné opatrenia a in-
štrukcie Najvyššieho úradu hospodárskeho
o hospodárení pohonnými hmotami.

Medrický v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 66.

Vydaná 9. decembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (304.—307.) 304. Zákon o rozšírení pôsobnosti vojenských súdov mimo operačného pásma vojenského. — 305. Zákon o vylúčení sudcu-vojenskej osoby zo senátu, rozhodujúceho o trestných činoch podľa §§ 6, 12 zákona č. 50/1923 Sb. z. a n. — 306. Vyhláška ministra financií o vydaní 20-korunových drobných papierových peňazí. — 307. Vyhláška ministra financií, ktorou nariaďuje vziať z obehu drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej, znečúce na 20 korún československých.

304.

Zákon

zo dňa 14. novembra 1939

o rozšírení pôsobnosti vojenských súdov mimo operačného pásma vojenského.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Právomoc vojenských súdov sa rozširuje na civilné obyvateľstvo na celom území Slovenskej republiky na dobu presunu vojsk, a to:

a) ohľadne trestných činov, uvedených v §§ 4—6 zákona č. 134/1885 r. z., v § 24 zákona č. 82/1935 Sb. z. a n. a v bodoch a—e, § 1 vládneho nariadenia č. 213/1939 Sl. z. vôbec;

b) ohľadne trestných činov, uvedených v §§ 362—366, 413—417, 419—421, 448—455, 483—491 vojenského trestného zákona, ak boli spáchané proti brannej moci alebo jej členom.

§ 2.

Ustanovení hlavy XXVI. vojenského trestného poriadku nemožno použiť na civilné osoby mimo vojenského pásma operačného.

§ 3.

Začiatok a koniec rozšírenia právomoci vojenských súdov podľa tohto zákona vyhlási vláda.

§ 4.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

305.

Zákon

zo dňa 14. novembra 1939

o vylúčení sudcu-vojenskej osoby zo senátu, rozhodujúceho o trestných činoch podľa §§ 6, 12 zákona č. 50/1923 Sb. z. a n.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Namiesto vojenského člena senátu, zriadeného pre rozhodovanie vo veciach vojenských zrád podľa §§ 6 a 12 zákona č. 50/1923 Sb. z. a n., nastupuje pri hlavnom pojednávaní riadny člen — sudca — príslušného krajského súdu, oprávnený zúčastniť sa v rozhodovaní tohto senátu.

(²) Týmto sa zrušujú ustanovenia § 5, ods. 1 zákona č. 130/1936 Sb. z. a n. o vojenskom členovi senátu.

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Fritz v. r.

306.

**Vyhláška
ministra financií**

zo dňa 7. decembra 1939

**o vydani dvadsaťkorunových drobných
papierových peňazí.**

Podľa ods. 2, § 1 vládneho nariadenia č. 45 1939 Sl. z. v znení vládneho nariadenia č. 120/1939 Sl. z. nariaďujem dať do obehu

dňom 9. decembra 1939

nové slovenské drobné papierové peniaze, znejúce na 20 korún slovenských. Podrobný popis týchto peňazí je pripojený.

Dr. Pružinský v. r.

P o p i s

drobných papierových peňazí po 20 korún slovenských s dátumom 15. septembra 1939.

Dvadsaťkoruna je 76.5 mm široká a 153.5 mm dlhá. Je vytlačená na bielom velinovom papieri s vodnou značkou (s vodotlačou), ktorá vytvára po celej ploche papiera geometrický ornament.

Na prednej strane (podpisovej, lícnej) platidla zaberá tlačový obraz skoro celú plochu papiera s výnimkou bieleho kraja.

Hlavný tlačový obraz na lici je vytlačený pri pravej strane farbou tmavohnedou, ktorá prechádza irisom do farby olivovo-zelenej a potom pri kraji na ľavej strane až do farby modrozelennej. Hlavná tlač tvorí pri svojich krajoch široký ozdobný rám, vyplnený štylizovaným konárikom

vavrínu, ktorým vlnovite prebieha úzky svetlý pásik, v ktorom sú číslice „20“. V štyroch rohoch rámu sú veľké číslice „20“.

Vo vnútri rámu, pri pravej strane je podobizňa Andreja Hlinku, ktorá je vytlačená vo farbe tmavohnedej. Vyobrazený je oblečený do kňazského rúcha, s prelátskou refazou. V úzkom ozdobnom rámečku okolo podobizne samej je heslo: „ZA BOHA ŽIVOT, ZA NÁROD SLOBODU.“

Naľavo od podobizne Andreja Hlinku je na svetlej, pestrou podtlačou kylice kvetov sfarbenej ploche umiestnený vo farbe hnedej text:

„SLOVENSKÁ REPUBLIKA
DVADSAŤ KORUN
SLOVENSKÝCH,
VYDANÝCH PODĽA VLÁDNEHO
NARIADENIA ZO DŇA 23. MAJA 1939
ČÍSLO 120 SL. Z.
V BRATISLAVE DŇA 15. SEPTEMBRA
1939.

Minister financií: Dr. Mikuláš Puržinský (podpis).

Falšovanie sa trestá.“

Biely rozšírený kraj pri ľavej strane na lici platidla nesie pri vrchu štátny znak Slovenskej republiky v heraldických farbách červenej a modrej.

Nad znakom je číslica „20“; podobná, ale väčšia číslica je tiež na spodnej časti rozšíreného bieleho kraja.

Číslovanie je na prednej strane, na bielom rozšírenom kraji vľavo dolu. Séria je vyznačená vo vrchnom riadku vo farbe tmavomodrej; poradové číslo (šestmiestne) — vo farbe čiernej.

Hlavná tlač zadnej strany zaberá podobnú plochu ako na lici, ale zasa s výnimkou bieleho kraja, ktorý je tu však pri pravej strane.

Hlavná tlač vo farbe indigo-modrej na pravej časti prechádza dúhovite do farby hnedočervenej pri strane ľavej.

Táto tlač je tvorená tmavým pozadím z ornamentálne štylizovanej národnej výšivky, na ktorej je vpravo obraz Štefáni-

kovej mohyly na Bradle (obraz Bradla s mohylou) a vľavo veľká číslica „20“ a pod ňou veľkými písmenami svetlý text:

„SLOVENSKÁ REPUBLIKA
DVADSAŤ KORÚN
SLOVENSKÝCH“

a nižšie polom medzi dvoma svetlými číslicami „20“ je tabuľka s nápismi:

„ZWANZIG Ks
ДВАДЦАТЬ Ks
HÚSZ Ks“

v pravom dolnom a hornom rohu hlavnej tlačie sú číslice „20“.

Na rozšírenom bielom kraji napravo je veľká modrá číslica „20“, vyplnená drobným nápisom takto:

v číslici „2“ je nápis: „DVADSAŤ KORÚN SLOVENSKÝCH“,

v číslici „0“ je nápis: „DVADSAŤ KORÚN SLOVENSKÝCH 1939“.

V dolnej časti rozšíreného kraja je veľká modrá číslica „20“ na pozadí zelenošedej guillochovej ružice, ohraničenej štvornásobnými drobnými nápismi: „DVADSAŤ KORÚN SLOVENSKÝCH“.

307.

Vyhláška

ministra financií zo dňa 7. decembra 1939,

ktorou nariaďuje vziať z obehu drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej, znejúce na 20 korún česko-slovenských.

Podľa § 8 a 9 vládneho nariadenia č. 45/1939 Sl. z. nariaďujem vziať z obehu bankovky, vydané bývalou Národnou bankou Československou podľa zákona č. 347/1920 Sb. z. a n. a č. 102/1925 Sb. z. a n., znejúce na 20 korún československých (typ II. červená a modrá), dané do obehu vyhláškou ministra financií č. 19/1927 Sb.

z. a n. a vyhlásené zákonom č. 94/1932 Sb. z. a n. za drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej, takto:

§ 1.

Dňom 9. decembra 1939 prestávajú byť 20 korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej zákonným platidlom na celom území Slovenskej republiky.

§ 2.

Pokladnice Slovenskej národnej banky, pokladnice všetkých peňažných ústavov a poštové úrady sú povinné v lehote od 9. decembra do 14. decembra 1939 vymeniť predložené im 20-korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej za iné, na území Slovenskej republiky platné zákonné platidlá.

§ 3.

Pokladnice peňažných ústavov a poštové úrady sú povinné najneskôr do 18. decembra 1939 odvieť 20-korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej, ktoré budú mať na hotovosti, či už pôvodne vlastné alebo vymenené, pokladniciam Slovenskej národnej banky.

§ 4.

Slovenská národná banka nie je povinná po 14. decembri 1939 zamieňať predložené jej 20-korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej. V odôvodnených prípadoch Slovenská národná banka, hlavný ústav v Bratislave, vymení do 23. decembra 1939 20-korunové drobné papierové peniaze bývalej republiky Česko-Slovenskej, predložené jej po 14. decembri 1939, za nové, slovenské 20-korunové drobné papierové peniaze alebo iné, na Slovensku platné zákonné platidlá.

Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

je vydávaný podľa vl. nar. č. 14 a 109 Sl. z. v jazyku slovenskom.

Predplatné na jeden ročník čini v tuzemsku 120.— Ks, do zahraničia 175.— Ks s výhradou event. zvýšenia pri nepredvidaných okolnostiach (pri nepomerne veľkom zvýšení výrobných nákladov alebo mimoriadne veľkého rozsahu zákonníka) a treba ho zaplatiť naraz, najneskôršie do konca marca patričného roku.

Pre rok 1939 určuje sa predplatné výnimočne 100.— Ks v tuzemsku a 155.— Ks do zahraničia. Predplatné tohto roku treba zaplatiť do konca júla 1939.

Kto zaplatí nejakú čiastku na nový ročník do konca marca, bude pokladaný za odberateľa a zaslané peniaze budú zúčtované ako záloha na konečnú cenu celého ročníka.

V drobnom predaji účtuje sa zákonník:

a) u čiastok o 2 až 5 stránkach 1.— Ks,

b) u čiastok o viac než 5 stránkach za každú stránku 20 hal.

Cena čiastok zasielaných do cudziny je o 50% vyššia.

Za túto cenu zasielajú sa čiastky objednané poštou po predchádzajúcom zaplatení a predávajú sa novo vydávané a doteraz vydané čiastky aj v knihkupectvách. Knihkupci pri odbere aspoň 10 exemplárov niektorej čiastky obdržia 25% sľavu s vyznačenej ceny.

Zakúpené čiastky sa nevymenujú a neberú nazpäť.

Vypovedať ďalší odber zákonníka možno len písomne pred koncom roka pre rok budúci.

Nedošlé alebo neúplné čiastky zákonníka treba písomne reklamovať najneskôršie do 4 týždňov po vydaní; ak neboly v tejto lehote reklamované, vydajú sa len po zaplatení ceny čiastky.

Platby nech sú poukazované výhradne na šekový účet u poštovej sporiteľne čis. 8 (Úradné noviny). Platenie poštovými známkami sa neprijíma. Poštovné prípadnej korešpondencie hradí predplatiteľ (odberateľ) zo svojho.

Prí objednávkach a reklamáciách treba uviesť číslo čiastky (a nie číslo normy) s udaním ročníka.

Predplatné, reklamácie a objednávky treba zasielať len

ADMINISTRACII
SLOVENSKEHO ZAKONNIKA
BRATISLAVA.
Vládna budova.

Slovenský zákonník

Čiastka 67.

Vydaná dňa 13. decembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (308.—309.) 308. Nariadenie, ktorým sa zrušuje vládne nariadenie o vyživovacom príspevku rodinným príslušníkom členov Hlinkovej gardy, Freiwillige Schutzstaffel a iných osôb, povolaných veliteľstvami HG a FS do služieb pri obrane štátu. — 309. Vyhláška ministra financií o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

308.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. decembra 1939,

ktorým sa zrušuje vládne nariadenie o vyživovacom príspevku rodinným príslušníkom členov Hlinkovej gardy, Freiwillige Schutzstaffel a iných osôb, povolaných veliteľstvami HG a FS do služieb pri obrane štátu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Vládne nariadenie č. 216/1939 Sl. z. sa zrušuje.

§ 2.

Nároky na vyživovací príspevok, vzniklé podľa nariadenia v § 1 uvedeného do dňa účinnosti tohto nariadenia, sa zachovávajú.

§ 3.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r. Medrický v. r.
aj za min. dr. Pružinského

Sivák v. r.

Stano v. r.

Dr. Fritz v. r.

Čatloš v. r.

309.

Vyhláška ministerstva financií zo dňa 4. decembra 1939

o colných prirážkach k colným sadzbám na niektoré druhy obilia.

Ministerstvo financií podľa § 3 vládneho nariadenia č. 167/1939 Sl. z. s účinnosťou odo dňa 10. decembra 1939 vyhlasuje:

§ 1.

(¹) Colná prirážka k colnej sadzbe pre tovar sadz. č. 23 (pšenica, tenkeľ), vypočítaná podľa ustanovenia poznámky v čl. I., § 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. č. 23 a 26, upravuje sa na 30.— Ks za 100 kg hrubej váhy.

(²) Colné prirážky k colným sadzbám pre tovar sadz. č. 24 až 26, vypočítané podľa ustanovení poznámok v čl. I., §§ 1 a 2 a v čl. IV., ods. 2 vládneho nariadenia č. 96/1933 Sb. z. a n. k sadz. č. 24 až 26 a k sadz. č. 23 až 26, sa upravuje takto:

Pre tovar sadz. čísla:	Colná prirážka za 100 kg hrubej váhy
24. Raž	25.— Ks
25. Jačmeň	23.— Ks
26. Ovos	12.— Ks.

§ 2.

Colné prirážky, vyhlásené vyhláškou ministerstva financií č. 277/1939 Sl. z., sa súčasne zrušujú.

Dr. Pružinský v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 68.

Vydaná 21. decembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (310.—311.) 310. Nariadenie o Hlinkovej garde. — 311. Nariadenie o Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend.

310.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1939 o Hlinkovej garde.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Hlinkova garda je podľa vojenských zásad organizovaný sbor v rámci Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (strany slovenskej národnej jednoty).

§ 2.

(¹) Poslaním Hlinkovej gardy je:

- a) vychovávať slovenskému štátu a národu oddaných vlastencov,
- b) pestovať statočnosť a ducha kamarátstva,
- c) vykonávať brannú výchovu,
- d) pozorovať verejný život a podávať na príslušné miesta potrebné hlásenia a podnety,
- e) byť nápomocnou právnymi predpismi určeným orgánom pri obrane štátu a pri udržiavaní verejného poriadku a verejnej bezpečnosti spôsobom, ktorý určí minister vnútra a minister národnej obrany,
- f) plniť ďalšie úlohy, ktoré jej budú sverené osobitnými právnymi predpismi.

(²) K brannej výchove u Hlinkovej gardy je povinný prihlásiť sa, a to spôsobom, ako to určí zákon o brannej výchove, každý občan mužského pohlavia, ktorý ju nemá možnosť vykonať v iných, právnymi predpismi určených útvaroch.

§ 3.

(¹) Príslušníkmi Hlinkovej gardy môžu byť len osoby mužského pohlavia slovenskej národnosti, prijaté do nej na základe dobrovoľnej prihlášky.

(²) Príslušnosť k Hlinkovej garde zaniká smrťou alebo vylúčením.

§ 4.

(¹) Hlinkova garda sa organizačne rozdeľuje:

- a) na sbor mládeže (Hlinkova mládež), do ktorého patria jej príslušníci od 6. do 18. roku, a
- b) na sbor gardistov (Gardu), do ktorého patria príslušníci nad 18 rokov.

(²) Zo sboru gardistov na osobitné úlohy vybraní príslušníci tvoria Rodobranu.

§ 5.

(¹) Na čele Hlinkovej gardy je hlavný veliteľ, ktorého menuje prezident republiky na návrh širšieho predsedníctva Hlinkovej slovenskej ľudovej strany.

(²) Ostatných veliteľov a funkcionárov menuje hlavný veliteľ.

§ 6.

Hlavný veliteľ Hlinkovej gardy:

- a) so schválením predsedu Hlinkovej slovenskej ľudovej strany vydá organizačný, služebný a kárny poriadok Hlinkovej gardy (§ 16 zákona č. 245/1939 Sl. z.),
- b) udeľuje hodnosti.

§ 7.

Pri plnení úloh podľa písm. e), § 2 sú gardisti oprávnení nosiť zbraň a ju použiť

ako bezpečnostné orgány (čl. I. zákona č. 28/1928 Sb. z. a n.) a požívajú ochrany ako tieto orgány (zák. čl. XL 1914).

§ 8.

Zamestnávateľ je povinný umožniť príslušníkovi Hlinkovej gardy, aby mohol vykonávať povinnosti v nej, bez toho žeby zamestnávateľ utrpel tým podstatnú ujmu.

§ 9.

(¹) Výdavky na Hlinkovu gardu sa hradia štátnymi prídelmami, príspevkami členov a inými vlastnými príjmami.

(²) Hospodárenie Hlinkovej gardy podlieha dozoru ministerstva vnútra.

§ 10.

(¹) Príslušníci Hlinkovej gardy môžu nosiť rovnošatu.

(²) O ochrane rovnošaty Hlinkovej gardy platí § 10 zákona č. 269/1936 Sb. z. a n. obdobne.

§ 11.

(¹) Priestupku sa dopúšťa a bude potrestaný okresným (štátnym policajným) úradom:

a) zamestnávateľ a každý iný, kto znemožňuje bez závažného dôvodu príslušníkovi Hlinkovej gardy plnenie povinností v nej,

b) zamestnanec, ktorý predstieraním výkonu povinností v Hlinkovej garde poškodzuje svojho zamestnávateľa, a

c) kto neoprávnene nosí rovnošatu Hlinkovej gardy.

(²) Priestupky uvedené v ods. 1 sa trestajú peňažným trestom do 5.000 Ks, ktorý sa má v prípade nedobytnosti premeniť na zavrätie do jedného mesiaca.

§ 12.

Dňom účinnosti tohto nariadenia sa zrušuje vládne nariadenie č. 220 1939 Sl. z.

§ 13.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

311.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1939

o Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend sú podľa vojenských zásad organizované sbory v rámci Deutsche Partei.

§ 2.

(¹) Poslaním Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend je:

a) vychovávať slovenskému štátu a nemeckej národnostnej skupine na Slovensku oddaných mužov,

b) pestovať statočnosť a ducha kumárstva,

c) vykonávať brannú výchovu,

d) pozorovať verejný život a podávať na príslušné miesta potrebné hlásenia a podnety,

e) byť nápomocnými právnymi predpismi určeným orgánom pri obrane štátu a pri udržiavaní verejného poriadku a verejnej bezpečnosti spôsobom, ktorý určí minister vnútra a minister národnej obrany,

f) plniť ďalšie úlohy, ktoré im budú sverené osobitnými právnymi predpismi.

(²) K brannej výchove u Freiwillige Schutzstaffel, pokiaľ u Deutsche Jugend je povinný prihlásiť sa, a to spôsobom, ako to určí zákon o brannej výchove, každý občan nemeckej národnosti mužského pohlavia.

§ 3.

(¹) Príslušníkmi Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend môžu byť len osoby mužského pohlavia nemeckej národnosti, prijaté do nich na základe dobrovoľnej prihlášky.

(²) Príslušnosť k Freiwillige Schutzstaffel, pokiaľ k Deutsche Jugend zaniká smrťou alebo vylúčením.

§ 4.

(¹) Príslušníkmi Freiwillige Schutzstaffel sú osoby uvedené v ods. 1, § 3 vo veku nad 18 rokov.

(²) Príslušníkmi Deutsche Jugend sú osoby uvedené v ods. 1, § 3 vo veku od 6 do 18 rokov.

(³) Zo sboru Freiwillige Schutzstaffel na osobitné úlohy vybraní príslušníci tvoria Einsatztruppe.

§ 5.

(¹) Na čele Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend je spoločný hlavný veliteľ, ktorého menuje prezident republiky na návrh vodcu nemeckej národnostnej skupiny.

(²) Ostatných veliteľov a funkcionárov menuje hlavný veliteľ.

§ 6.

Hlavný veliteľ Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend:

a) so schválením vodcu nemeckej národnostnej skupiny vydá organizačný, služebný a kárny poriadok Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend,

b) udeľuje hodnosti.

§ 7.

Pri plnení úloh podľa pism. e), § 2 sú príslušníci Freiwillige Schutzstaffel oprávnení nosiť zbraň a ju použiť ako bezpečnostné orgány (čl. I. zákona č. 28/1928 Sb. z. a n.) a požívajú ochrany ako tieto orgány (zák. čl. XL/1914).

§ 8.

Zamestnávateľ je povinný umožniť príslušníkom Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend, aby mohli vykonávať povinnosti v nich, bez toho, aby zamestnávateľ utrpel tým podstatnú ujmu.

§ 9.

(¹) Výdavky na Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend sa hradia štátnymi prídelmami, príspevkami členov a inými vlastnými príjmami.

(²) Hospodárenie Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend podlieha dozoru ministerstva vnútra.

§ 10.

(¹) Príslušníci Freiwillige Schutzstaffel môžu nosiť rovnošatu.

(²) O ochrane rovnošaty Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend platí § 10 zákona č. 269/1936 Sb. z. a n. obdobne.

§ 11.

(¹) Priestupku sa dopúšťa a bude potrestaný okresným (štátnym policijným) úradom:

a) zamestnávateľ a každý iný, kto znemožňuje bez závažného dôvodu príslušníkovi Freiwillige Schutzstaffel alebo Deutsche Jugend plnenie povinností v nich,

b) zamestnanec, ktorý predstieraním výkonu povinností vo Freiwillige Schutzstaffel alebo Deutsche Jugend poškodzuje svojho zamestnávateľa, a

c) kto neoprávnene nosí rovnošatu Freiwillige Schutzstaffel alebo Deutsche Jugend.

(²) Priestupky uvedené v ods. 1 sa trestajú peňažným trestom do 5.000 Ks,

ktorý sa má v prípade nedobytnosti premeniť na zavretie do jedného mesiaca.

§ 12.

Dňom účinnosti tohto nariadenia sa zrušuje vládne nariadenie č. 240/1939 Sl. z.

§ 13.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 69.

Vydaná 23. decembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (312.—315.) 312. Nariadenie o dočasnej úprave niektorých služebných pomerov štátnych zamestnancov. — 313. Vyhláška ministra financií, ktorou sa uverejňuje opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave zo dňa 15. decembra 1939 o úprave platobného styku medzi Slovenskom a Rumunskom. — 314. Vládne nariadenie o vrazení policajných riaditeľstiev a policajných úradov do organizácie župných a okresných úradov. — 315. Vládne nariadenie, ktorým sa vydáva rokovací poriadok pre župné výbory a komisie.

312.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. decembra 1939

o dočasnej úprave niektorých služebných
pomerov štátnych zamestnancov.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44
zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z.,
o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) Zamestnanci štátu, jeho alebo nim
spravovaných podnikov, ústavov, fondov
alebo zariadení, na ktorých sa vzťahujú
predpisy zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. ale-
bo predpisy na jeho základe vydané, po-
čítajúc v to aj služebné poriadky, môžu zo
služby vystúpiť (§ 84 a 85 služebnej prag-
matiky a obdobné predpisy) len, keď vlá-
da vyhlásila, že nemá záujmu na ich ďal-
šom zotrvaní v službe. V čase platnosti
tohto predpisu neplatia ustanovenia § 85
služebnej pragmatiky a obdobné predpisy.

(²) Služebné smluvy, uzavreté so za-
mesťnancom, k vystúpeniu ktorého zo
štátnej služby (ods. 1) nedala vláda podľa
ods. 1 súhlas, sú neplatné; zamestnávateľ,
ktorý uzavre s takýmto zamestnancom slu-
žebnú smluvu, bude nad to potrestaný
okresným (štátnym policajným) úradom
pre priestupok peňažným trestom do
10.000 Ks, ktorý sa má v prípade nedoby-
tnosti premeniť na zavretie do jedného
mesiaca.

§ 2.

Do 31. decembra 1940 môžu byť za-
mesťnanci štátu, jeho alebo ním spravova-
ných ústavov, podnikov, fondov alebo za-
riadení usnesením vlády (z moci úradnej)
prevedení so zachovaním nabudnutých
práv do ktoréhokoľvek iného oboru štát-
nej služby.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť
dňom vyhlásení; vykonajú ho všetci čle-
novia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r. Medrický v. r.

Sivák v. r. aj za min. dr. Pružinského.

Dr. Fritz v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.

313.

Vyhláška ministra financií zo dňa 15. decembra 1939,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Slo-
venskej národnej banky v Bratislave zo dňa
15. decembra 1939 o úprave platobného
styku medzi Slovenskom a Rumunskom.

Podľa § 4 vládneho nariadenia č.
179/1931 Sb. z. a n., ktorým sa vykonáva
ustanovenie č. 2, § 2 zákona č. 7/1924 Sb.
z. a n., ako aj § 9 opatrenia Stáleho výbo-
ru č. 166/1929 Sb. z. a n. a podľa § 1
vládneho nariadenia č. 3/1939 Sl. z., vy-

hlasujem opatrenie Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Dr. Pružinský v. r.

**Opatrenie
Slovenskej národnej banky
(č. 14)
zo dňa 15. decembra 1939**
o úprave platobného styku medzi Slovenskom a Rumunskom.

V smysle dohody, uzavretej dňa 4. decembra 1939 medzi vládou Slovenskej republiky a kráľovskou vládou Rumunskou, ohľadom platobného styku medzi Slovenskom a Rumunskom, vydáva Slovenská národná banka toto opatrenie:

§ 1.

Vzájomné záväzky za tovary, dovezené po 15. decembri 1939, vyrovnávajú sa platbami vo voľných devizách. Cedulová banka exportujúceho štátu má právo určiť, v ktorých devizách sa platby môžu konať.

§ 2.

Odvody a pridely deviz v styku s Rumunskom konajú sa prostredníctvom Anglo-Pražskej úvernej banky, filiálky v Bratislave, ktorá k tomu cieľu povedie pre Slovenskú národnú banku osobitné valutové účty. Platby do Rumunska musia sa prevádzať na Národnú banku rumunskú telegraficky.

§ 3.

Pre povolenia, pre kurzy, pre poplatky a pre výlohy platia podmienky obvyklé pri obchode s voľnými devizami.

§ 4.

Vzájomné záväzky za tovary, dovezené pred 15. decembrom 1939, vyrovnávajú sa clearingom cez „Generálny účet Rumunskej národnej banky“, vedený u Anglo-Pražskej úvernej banky, filiálky v Bratislave.

§ 5.

Platby iné než za tovary budú upravené osobitným spôsobom.

SLOVENSKA NARODNA BANKA
V BRATISLAVE.

Guvernér: Dr. Karvaš v. r. Riaditeľ: Inž. Pázmán v. r.

314.

**Vládne nariadenie
zo dňa 13. decembra 1939**

o vradení policajných riaditeľstiev a policajných úradov do organizácie župných a okresných úradov.

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 2, § 16 zákona č. 190/1939 Sl. z. nariaďuje:

§ 1.

(¹) Policajné riaditeľstvá a štátne policajné úrady vradujú sa i státnicne a služebne do organizácie tých župných úradov, v obvode ktorých vykonávajú bezpečnostnú službu.

(²) Vo veciach štátnej bezpečnosti policajné riaditeľstvá priamo — a štátne policajné úrady, ako aj okresné úrady zpravidla prostredníctvom župného úradu, sú podriadené Ústredni štátnej bezpečnostnej služby, zriadenej u ministerstva vnútra.

§ 2.

Policajné riaditeľstvá sú povinné župana — a štátne policajné úrady okresného náčelníka informovať o všetkých závažných okolnostiach, týkajúcich sa verejného poriadku, pokoja, verejnej bezpečnosti a mravnosti, zo svojho obvodu.

§ 3.

(¹) O odvolaniach, podaných proti rozhodnutiam, vyneseným policajnými riaditeľstvami (úradmi) v policajne trestných veciach pred dňom účinnosti tohto nariadenia, ak o nich do dňa 31. decembra 1939 nevydal rozhodnutie krajský úrad, rozhoduje príslušný župný úrad.

(²) Za vydané treba pokladať aj tie rozhodnutia, ktoré boli doručené alebo vyhlásené po dni, určenom v ods. 1.

§ 4.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

315.

Vládne nariadenie zo dňa 29. novembra 1939, ktorým sa vydáva rokovací poriadok pre župné výbory a komisie.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 51 zákona č. 190 1939 Sl. z., nariaďuje:

§ 1.

Rokovací poriadok, platný pre župné výbory a komisie podľa zákona č. 190/1939 Sl. z., vydáva sa v prílohe tohto nariadenia.

§ 2.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tuka v. r.,

Dr. Ďurčanský v. r.

Príloha

vládného nariadenia č. 315 1939 Sl. z.

Rokovací poriadok pre župné výbory a komisie.

HLAVA PRVÁ.

Župné výbory.

Všeobecné ustanovenia

§ 1.

Župný výbor rokuje o uskutočnení úloh župnej samosprávy alebo sám, alebo sverí

vybavovanie jednotlivých vecí, spadajúcich do jeho pôsobnosti, župným komisiami.

DIEL I.

Predseda župného výboru.

§ 2.

(¹) Predsedom župného výboru je župan, ktorý zastupuje župnú samosprávu aj na vonok.

(²) Župan je povinný postarať sa o miestnosti pre zasadanie župného výboru a župných komisií, ich zariadiť, určiť úradníkov župného úradu, ktorí majú právo na zasadnutiach župného výboru byť prítomní, určiť úradníka župného úradu, ktorí píše zápisnicu, postarať sa o prípadne potrebný kancelársky a zriaďenecký personál a postarať sa o kancelárske potreby uvedených samosprávnych odborov.

(³) Župan na splnenie úloh, ktoré sú mu uložené podľa ods. 1, môže použiť štátnych zamestnancov župného úradu, aj zamestnancov župnej samosprávy.

§ 3.

(¹) Župan ako predseda otvára a vedie zasadnutie župného výboru, určuje a prípadne mení poradie rokovania, vedie hlasovanie, odročuje, prerušuje a zakončuje zasadnutie župného výboru.

(²) Veci, ktoré nepatria do pôsobnosti župného výboru, predseda z rokovania vylúči, proti čomu môže najmenej polovica všetkých členov župného výboru podať odvolanie do 15 dní odo dňa zasadnutia. Odvolanie treba podať u župana na ministerstvo vnútra.

(³) Župan môže predsedníctvo na zasadnutí sveriť aj niektorému členovi výboru. Členovi župného výboru na čas, na ktorý mu župan sveril predsedníctvo župného výboru, patria všetky práva, ktoré len to rokovací poriadok zaručuje županovi ako predsedovi župného výboru.

§ 4.

(¹) Predseda župného výboru stará sa o zachovanie pokoja a poriadku pri rokovaní a o jeho nerušený priebeh.

(²) Ak členovia rušia zasadnutie župného výboru, predseda ich upozorní na poriadok a, keď sa tak stalo dva razy bez výsledku, môže rušiteľov poriadku vylúčiť zo zasadnutia, prípadne ich dať odstrániť. Ak to pokladá za potrebné, najmä v prípadoch, keby sa vylúčením väčšieho počtu členov stalo zasadnutie neschopným usnášania, alebo keby nerušený priebeh rokovania bol dočasne natoľko ohrozený, že by nemohol byť zachovaný pokoj a poriadok, môže zasadnutie prerušiť alebo zakončiť.

(³) Tým nie je vylúčené ďalšie stíhanie rušiteľov poriadku podľa trestného zákona alebo iných zákonov.

DIEL DRUHÝ.

Členovia župného výboru.

§ 5.

(¹) Členovia župného výboru po právoplatnom ustanovení, ale pred začatím svojej činnosti, na zasadnutí výboru, na ktorom sa prvý raz zúčastnia, složia do rúk župana túto prisahu: „Prisahám na Boha Všemohúceho, že budem verný Slovenskej republike, že jej Ústavu a zákony budem zachovávať, že svedomite a nestranne budem plniť podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia povinnosti svojho úradu. Tak mi Pán Boh pomáhaj!“ Výhrady alebo dodatky k prisaha sa pokladajú za jej odpretie a odmietnutie funkcie člena župného výboru.

(²) Náhradníci, povolaní županom na zvyšok funkčného obdobia na miesto členov, ktorých členstvo zaniklo pred koncom funkčného obdobia, skladajú prisahu do rúk župana pred začiatkom rokovania na zasadnutí župného výboru, na ktorom prvý raz majú plniť funkciu člena župného výboru.

(³) Župný výbor pokladá sa za ustanovený, keď ôsmi jeho členovia složia prisahu.

§ 6.

Členovia župného výboru sú povinní zúčastniť sa neprerušene na každom roko-

vani a na všetkých prácach župného výboru. Každý člen župného výboru, ktorý pre nemoc alebo z iných veľmi závažných príčin sa nemôže zúčastniť na zasadnutí župného výboru, je povinný lo včas s udaním príčiny oznámiť županovi. Členov župného výboru, ktorí bez dostatočného ospravedlnenia svoje povinnosti neplnia, najmä nezúčastňujú sa na zasadnutiach výboru, upozorní župan na plnenie ich povinností. Členov župného výboru, ktorí by aj naďalej bez dostatočného ospravedlnenia zanedbávali svoje povinnosti, môže minister vnútra na návrh župana pozbaviť členstva.

§ 7.

Každý člen župného výboru je povinný županovi oznámiť včas všetky zmeny svojho bydliska, aby mu mohlo byť pozvanie na zasadnutie župného výboru kedykoľvek doručené.

§ 8.

Členstvo v župnom výbore je čestnou funkciou. Členovia župného výboru majú nárok na paušálnu náhradu za stratu času. Nárok na náhradu cestovných výloh z miesta svojho bydliska do miesta zasadnutia a späť majú len tí členovia, ktorí nebývajú v mieste, kde župný výbor zasadá.

§ 9.

(¹) Členovia župných výborov nesmú nedovolené zneužiť vedomosti, ktoré nadobudli pri rokovaní výboru, nesmú ani priamo ani nepriamo zúčastniť sa na dodávkach a prácach, ktoré zadáva župný výbor, komisia, ústav alebo orgán župy, ak ony neboly vypísané verejnou súťažou, a nesmú priamo ani nepriamo najaf vyberanie župných dávok, poplatkov a príspevkov.

(²) Členovia župných výborov nesmú uplatňovať nároky tretích osôb proti župe, ak nevystupujú ako ich zákonní zástupcovia, a nesmú ani priamo ani nepriamo dávať právne rady stranám v sporoch proti župe ako právnickej osobe.

(³) Nesmú hlasovať a zúčastniť sa na rokovaní a musia sa zo zasadnutia vzdia-

lit pri podmienkach a v prípadoch taxatívne vypočítaných v ods. 2, § 53 zákona č. 190/1939 Sl. z.

(⁴) Členovia župného výboru sú povinní zachovávať mlčanlivosť vo veciach, o ktorých sa vo výbore rokovalo ako o dôverných.

(⁵) Členov župného výboru, ktorí by tieto ustanovenia nezachovali, môže minister vnútra pokarhať a v opätovnom prípade členstva pozbaviť.

DIEL TRETÍ.

Rokovanie župného výboru.

§ 10.

Svolávanie zasadnutí.

(¹) Župan svoláva členov župného výboru po ich ustanovení (ods. 3, § 33 zákona) do jedného mesiaca na prvé zasadnutie župného výboru, potom aspoň raz v každých dvoch mesiacoch.

(²) Župan okrem toho:

a) oprávnený je svoláť župný výbor kedykoľvek, ak to uzná za potrebné;

b) povinný je svoláť župný výbor, ak aspoň 1/3 členov župného výboru to písomne žiada, udávajúc súčasne aj predmet rokovania, ktorý však nesmie vybočovať z pôsobnosti župného výboru.

(³) Žiadosť členov župného výboru o svolanie zasadnutia musí byť podateľmi vlastnoručne podpísaná. Župan je povinný do 15 dní od podania takejto žiadosti na župnom úrade svoláť zasadnutie župného výboru. Ak by jej nevyhovelo, môže každý člen výboru podať za ďalších 15 dní sťažnosť na župnom úrade na ministerstvo vnútra. Župan je povinný takúto sťažnosť do troch dní od dôjdenia predložiť ministerstvu vnútra, ktoré o nej rozhodne. Župan je povinný náležite odôvodniť, prečo nevyhovelo žiadosti.

§ 11.

(¹) Predmety rokovania určuje župan s výhradou písm. b), ods. 2, § 10.

(²) Predmety rokovania sú najmä:

a) zprávy a oznámenia župana, týkajúce sa župnej samosprávy,

pripadne i verejnej správy v župe;

b) dotazy ústredných úradov;

c) podávanie návrhov a posudkov vo veciach verejnej správy župy na žiadosť župana a ústredných úradov;

d) návrhy a podnety, ktoré sa týkajú záujmov župy a jej obyvateľstva, podávané samostatne úradom (i ústredným), županovi a vláde;

e) návrhy a zprávy župných komisií, ústavov a orgánov;

f) návrhy župného úradu vo veciach župnej samosprávy;

g) veci, týkajúce sa spravovania župného alebo do správy župy odovzdaného majetku;

h) návrhy členov župného výboru, ktoré boli županovi do 10 dní pred zasadnutím písomne oznámené, nakoľko nevybočujú z pôsobnosti župného výboru.

(³) Vo veciach politických podávať návrhy nie je dovolené ani župnému výboru, ani jeho členom.

§ 12.

(¹) Predmetom rokovania prvého zasadnutia župného výboru má byť návrh predsedu o spôsobe uverejňovania štatútov, pravidiel, usnesení, podliehajúcich schváleniu, a usnesení a opatrení, ktoré majú verejný význam a zprávy o činnosti eborov župnej samosprávy v úradnom časopise, osobitným predpisom na to určenom, a o spôsobe úhrady výdavkov s tým spojených.

(²) Tiež na prvom zasadnutí vyvolí župný výbor jedného člena, ktorý so županom spolupodpisuje listiny o právnych jednaniach, ktorými sa župa voči tretím osobám zaväzuje, i splnomocnenia, ktoré vydáva župný výbor.

§ 13.

(¹) Členov župného výboru svoláva na zasadnutie župan doporučeným listom, telegramom alebo pozvánkou, doručenou po-

sloím tri dni vopred, a v prípade písm. b), ods. 2, § 10 za 15 dní od podania žiadosti na župnom úrade.

(²) V pozvánke sa má uviesť presne, kedy a kde bude zasadnutie.

(³) K písomnej pozvánke treba priložiť aj program zasadnutia a prípadné oznámenia i pomôcky a doklady, potrebné k rokovaniu.

(⁴) Opis pozvánky s programom zasadnutia pošle župan zároveň s rozoslaním pozvánok i ministerstvu vnútra.

(⁵) Okrem toho svolanie župného výboru má byť vyhlásené i vyvesením pozvánky a predmetov rokovania aj na oznamovacej tabuli župného úradu.

Neverejnosť rokovania.

§ 14.

(¹) Zasadnutia župného výboru sú neverejné. Zprávy pre tlač oprávnený je dať jedine župan alebo úradník župného úradu županom určený.

(²) Rokovanie župného výboru môže byť vyhlásené za dôverné:

1. ak to predseda pokladá za potrebné,
2. ak to žiada aspoň 1/5 prítomných členov.

(³) Predmety, o ktorých sa má dôverne rokovať, treba presne uviesť. O predmetoch, o spôsobe a priebehu dôverného rokovania nesmie sa verejnosti vydať zpráva.

(⁴) Rokovanie o rozpočte alebo záverečných účtoch nesmie byť vyhlásené za dôverné.

Účasť v rokovaní župného výboru.

§ 15.

(¹) Úradníci župného úradu a župnej samosprávy županom určení majú právo a na žiadosť župného výboru aj povinnosť byť prítomní na zasadnutí župného výboru a môžu sa zúčastniť v rokovaní, ale hlasovacie právo nemajú.

(²) Príberaní majú byť do zasadnutia výboru zpravidla úradníci samosprávnych oddelení župných úradov, z ostatných len tí, ktorí sú referentami vo veciach, ktoré sú predmetmi rokovania.

(³) Župan môže na zasadnutie župného výboru pozvať aj zpravodajov župných komisií, aby pomáhali pri podávaní zprávy predsedom o činnosti župných komisií.

(⁴) Župný výbor na svojich zasadnutiach nesmie prijať ani jednotlivé strany, ani deputácie.

Otvorenie zasadnutia.

§ 16.

(¹) Predseda otvorí zasadnutie v hodinu určenú za počiatok zasadnutia, ak sa síšlo toľko členov, že sa môže výbor platne usnašať.

(²) Ak sa do pol hodiny od určeného počiatku zasadnutia neside väčšina všetkých členov župného výboru, predseda vyhlási zasadnutie za usnašania neschopné a svolá s tým istým programom do 15 dní nové zasadnutie. V pozvaní na toto opakované zasadnutie musí byť uvedené, že sa župný výbor o veciach v tomto programe označených môže usnašať už v prítomnosti aspoň 1/3 všetkých jeho členov.

(³) Ak sa na opakovanom zasadnutí župného výboru nezúčastní nadpolovičná väčšina všetkých členov župného výboru, o predmetoch, ktoré nie sú na programe zasadnutia, sa nesmie rokovať.

§ 17.

Pred každým zasadnutím každý člen župného výboru vlastnoručne zapíše svoje meno do prezenčnej listiny.

§ 18.

(¹) Predseda ešte pred pristúpením k samému rokovaniu o veciach vytyčených na programe určí dvoch členov výboru, ktorí zápisnicu o zasadnutí s nim spolupodpisú.

(²) Potom predseda, ak to žiada niektorý člen župného výboru a ak s tým bez rozpravy súhlasí väčšina, dá prečítať zápisnicu z predchádzajúceho zasadnutia župného výboru, inak stačí zápisnicu vložiť na zasadnutí na verejné nahliadnutie.

(²) Zápisnica pokladá sa za schválenú, ak neboli podané proti nej námietky predsedovi na zasadnutí, na ktorom bola predčítaná alebo vyložená. Ak by predseda nevyhovel podaným námietkam, môže ten, kto námietku podal, žiadať, aby o nich rozhodol župný výbor. O námietkach sa rozhoduje bez rozpravy. Dôvernosc rokovania musí byť zachovaná i pri schválení zápisnice i pri rozhodovaní o prípadných námietkach proti nej podaných.

(⁴) Predseda sa potom vysloví o spisoch, návrhoch, dotazoch a rôznych oznámeniach, aj o opatreniach, ktoré podľa zákona alebo rokovacieho poriadku alebo z iných dôvodov majú byť oznámené župnému výboru. Anonymné podania nemajú byť prijaté medzi oznámenia. Miesto obšírneho oznamovania môže predseda odkázať členov výboru aj na spisy župného úradu, ale členom výboru má umožniť, aby do nich mohli nahliadnuť. Členovia župného výboru môžu žiadať, aby nahliadnutie do takýchto spisov bolo im umožnené v zasadnutiach výboru. O predsedových oznámeniach rozprava sa nepripúšťa.

Vlastné rokovanie výboru.

§ 19.

(¹) Predmety môžu byť dané na program rokovania župného výboru len po ich náležitej príprave. Pripravuje ich župný úrad s pomocou pridelených štátnych úradníkov, alebo župný výbor, prípadne jeho predseda s vlastnými úradníkmi župy. Ak vec spadá do pôsobnosti niektorej župnej komisie, povolaná je ona vec pripraviť.

(²) Ak sa podá na zasadnutí návrh, ktorý nebol pripravený spôsobom naznačeným v ods. 1, župný výbor — ak by návrh výslovne nezamietol — nesmie u ňom bez naznačenej prípravy vecne rozhodovať, ale ho musí odkázať na pripravenie príslušnému činiteľovi (ods. 1).

(³) Ak by župný výbor takýto návrh neodkázal na predbežné pripravenie, pokladá sa návrh za zamietnutý.

(⁴) Rozpočet a záverečné účty, návrhy a zprávy župných komisií treba rozmnožiť a doručiť členom župného výboru s pozvánkou na zasadnutie. Župan podľa uváženia môže také opatrenia urobiť aj o iných predmetoch.

§ 20.

(¹) Na zasadnutiach župného výboru môže sa rokovať len o predmetoch, ktoré boli dané na program rokovania. O predmetoch, ktoré nie sú na programe zasadnutia, možno rokovať len so súhlasom nadpolovičnej väčšiny všetkých členov.

(²) Veci, ktoré nepatria do pôsobnosti župného výboru, najmä návrhy vo veciach politických, predseda z rokovania vylúči; proti čomu môže najmenej polovica všetkých členov župného výboru podať odvolanie do 15 dní odo dňa zasadnutia u župana na ministerstvo vnútra.

(³) Rokovanie deli sa na rozpravu, pri ktorej sa podávajú návrhy, a na hlasovanie o návrhoch.

§ 21.

Rozprava o veci začína sa oznámením referenta, prípadne zpravodaja alebo stručným odôvodnením návrhu navrhovateľom. Ak návrh alebo zpráva bola rozmnožená, na zasadnutí sa číta len vtedy, ak si to žiada väčšina prítomných členov.

§ 22.

Ak je vec veľmi obsiahla alebo nadmieru dôležitá, môže predseda rozpravu rozdeliť na všeobecnú a podrobnú.

§ 23.

(¹) Po skončení všeobecnej rozpravy hlasuje sa o tom, či a ktorý z predložených návrhov sa prijíma za podklad podrobnej rozpravy. Keď pri všeobecnej rozprave bol podaný návrh, aby sa prešlo k dennému poriadku, alebo aby bola vec odrcená alebo znova pripravená s ohľadom na podané návrhy, musí sa hlasovať predovšetkým o tomto návrhu.

(²) Župný výbor môže rozhodnúť o veci aj po skončení všeobecnej rozpravy bez podrobnej rozpravy.

§ 24.

Kto je oprávnený zúčastniť sa na rokovaní župného výboru (ods. 1 až 3, § 15), môže sa zúčastniť aj na rozprave a môže podávať aj návrhy. Návrhy treba podávať zpravidla písomne, aby mohli byť v doslovnom znení pojaté do zápisnice. Výnimku tvoria návrhy, týkajúce sa iba formálneho spôsobu rokovania, o ktorých možno hlasovať aj bez rozpravy.

§ 25.

(¹) Podat' návrh na to, aby sa rokovanie odročilo, alebo aby vec bola znovu pripravená alebo aby sa rozprava skončila, možno kedykoľvek, ale nesmie byť tým prerušovaný ten, kto práve má slovo. O takýchto návrhoch sa usnáša župný výbor hneď bez rozpravy, ale skôr musia byť o prejednávanej veci už podané návrhy odovzdané predsedovi.

(²) Ak návrh na skončenie rozpravy bol prijatý, vyvolia tí, ktorí sa prihlásili o slovo pre návrh a proti nemu, zpomedzi seba po jednom rečníkovi. Ak sa nedohodnú, rozhodne medzi nimi los.

(³) Po skončenej rozprave majú právo hovoriť okrem vyvolených (vylosovaných) rečníkov (ods. 2) len zpravodaj, prípadne navrhovateľ.

Reči.

§ 26.

(¹) Kto chce hovoriť k veci, ktorá je na programe rokovania, môže sa osobne prihlásiť o slovo u predsedu, prípadne u úradníka predsedom určeného dotiaľ, kým nie je určený koniec rozpravy, alebo kým predseda nedal konečné slovo zpravodajovi, prípadne navrhovateľovi.

(²) Kto sa hlási o slovo, súčasne musí udať, či chce hovoriť za alebo proti návrhu.

(³) Členovia župného výboru, ak sú prítomní inej národnostnej skupiny, môžu

užívať aj svoj materinský jazyk i pri rečiach, i vôbec pri všetkých svojich prejavoch.

§ 27.

(¹) Predseda oznámi pred začiatkom rozpravy o určitej veci mená tých, ktorí sa vopred prihlásili o slovo k tomuto predmetu. Týmto a tým, ktorí sa neskôršie za rozpravy prihlásia o slovo, udeľuje predseda slovo pravidelne tak, aby sa hovorilo striedave za návrh a proti návrhu, a to v takom poradí, v akom boli o slovo sa hlásivší zapisaní.

(²) Keď na niekoho pride rad v jeho neprítomnosti, stratí právo na slovo.

§ 28.

Tá istá osoba k tomu istému predmetu môže hovoriť najviac dva razy. Výnimka môže byť iba v tom prípade, keby šlo o krátku opravu vecí, prednesených za rozpravy.

§ 29.

Župný výbor môže usnesením, vydaným bez rozpravy, obmedziť čas reči.

§ 30.

Komu predseda udelil slovo, ten nesmie byť prerušovaný v reči a len keď sám dohovori, môže hovoriť, kto dostal slovo po ňom.

§ 31.

(¹) Kto na zasadnutí župného výboru hovorí, má zachovať úplnú slušnosť. Ak slušne nehovorí, alebo pri reči tak sa nechová, najmä keď užíva neslušné alebo nemravné výrazy alebo také, pre ktoré môže byť aj trestaný, má ho predseda voiať k poriadku, a keby neposlúchol, môže mu odobrať slovo, prípadne ho dať odstrániť.

(²) Keď sa rečník odchyľuje od veci, môže byť predsedom upozornený, aby hovoril k veci; ak si upozornenia dva razy nevšímne, môže mu byť odňaté slovo.

Spôsob a náležitosti usnášania župného výboru.

§ 32.

(¹) Ak nejde o opakované zasadnutie (ods. 2 a 3, § 16), pre platnosť usnesenia župného výboru, ak to zákon inak neurčuje, je potrebná prítomnosť väčšiny všetkých členov; tieto sa usnávajú väčšinou hlasov.

(²) Aj župan má právo hlasovacie v župnom výbore. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedu a vtedy za prijatý treba pokladať návrh, za ktorý hlasoval predseda.

§ 33.

(¹) Po skončení rozpravy prikróči sa k hlasovaniu.

(²) Ak sa podalo viac návrhov, má sa hlasovať zpravidla takto:

1. predovšetkým o návrhu odročovanom,
2. potom o návrhoch pozmeňovacích, a to v prvom rade o tých, ktoré sa najviac odchyľujú,
3. ďalej o návrhoch hlavných a
4. po ich vybavení o návrhoch eventúálnych a dodatočných.

(³) Predseda môže sa od tohto poradia hlasovania odchyliť, prípadne už vyhlásené poradie hlasovania zmeniť.

§ 34.

(¹) O návrhoch má sa hlasovať v tom znení, ako boli prednesené, pokiaľ nie písomne podané.

(²) Pred hlasovaním predseda rekapituluje všetky na predmet rokovania sa vzťahujúce návrhy, určí ich poradie a každý návrh, o ktorom dá hlasovať, pred hlasovaním opakuje doslovne v takom znení, aby jeho výklad nedopúšťal žiadne pochybnosti.

(³) Predseda môže vyzvať navrhovateľa, aby svoj návrh doslovne opakoval, alebo písomne predložil.

§ 35.

(¹) Každý člen župného výboru môže navrhnúť, aby sa hlasovalo oddelene o jednotlivých bodoch návrhu.

(²) Ak s takýmto návrhom predseda nesúhlasí, rozhodne o ňom župný výbor bez rozpravy.

§ 36.

(¹) V župnom výbore sa hlasuje verejne.

(²) Hlasuje sa za návrh alebo proti nemu bez udania dôvodov.

(³) Hlasuje sa zdvihnutím ruky alebo vstaním. Podľa mena sa hlasuje:

- a) v prípadoch § 65 a ods. 2, § 71 zákona o verejnej správe vnútornej,
- b) ak to vyžaduje iný zákon, alebo
- c) ak to nariadi predseda vo veciach nadmieru dôležitých.

(⁴) Hlasy treba počítať, ak to nariadi predseda, alebo ak to žiadajú aspoň traja členovia župného výboru.

§ 37.

Hlasuje sa lístkami:

1. pri voľbe predsedu, členov a náhradníkov župných komisií,
2. pri hlasovaní, ak to predseda nariadi, alebo ak to žiada väčšina prítomných členov výboru a predseda s tým súhlasí a ak nejde o prípady, uvedené v ods. 3 predošlého paragrafu.

§ 38.

(¹) Za vyvoleného pokladá sa ten, kto dosiahol väčšiny hlasov prítomných hlasovateľov oprávnených členov župného výboru, počítajúc do toho aj predsedu.

(²) Ak z dvoch kandidátov na jedno miesto dostane každý rovnaký počet hlasov, rozhodne medzi nimi hlas predsedu.

(³) Ak sa pri voľbe nedosiahne väčšina hlasov, alebo nenastane prípad, uvedený v ods. 2, deje sa voľba užšia, do ktorej sa pojme z tých, ktorí pri prvej voľbe dostali pomerne najviac hlasov, dvakrát

toľko mien, koľko osôb má byť vyvolených.

(¹) V užšej voľbe pri rovnosti hlasov, pripadajúcich na kandidátov, ktorí sústredili na seba väčšinu hlasov, predseda rozhodne o tom, kto je vyvolený.

(²) Ak sa pri užšej voľbe nedosiahlo, alebo sa dosiahlo len čiastočného výsledku, užšia voľba sa opakuje, pri čom za vyvolených treba pokladať tých, ktorí dostali pomerne najviac hlasov, i keby žiaden z nich nesústredil na seba väčšinu hlasov.

Otázky a sťažnosti.

§ 39.

(¹) Členovia župného výboru môžu vo veciach, týkajúcich sa verejno-právnych a hospodárskych vecí župy a vo veciach obyvateľstva župy a s týmito vecami súvisiacich, podávať sťažnosti a otázky na župana.

(²) Iné otázky a sťažnosti najmä rázu politického sú vylúčené.

(³) Otázky a sťažnosti môžu byť podávané ústne alebo písomne, ale musia byť vždy aspoň jeden deň pred zasadnutím oznámené županovi, ktorý určí, na ktorom zasadnutí župného výboru sa na ne odpovie.

(⁴) Rokovanie a hlasovanie o otázkach a sťažnostiach alebo odpovediach na ne je neprípustné.

Poradná pôsobnosť.

§ 40.

(¹) Župný výbor je vo veciach verejnej správy župy poradným sborom župana a ústredných úradov a podáva o nich na ich žiadosť posudky a návrhy.

(²) Župný výbor je oprávnený aj samostatne podať županovi, vláde alebo ktorémukolvek úradu, úplne alebo zčasti pôsobiacemu na území župy, návrhy a podnety, ak sa týkajú akýchkoľvek záujmov župy a jej obyvateľstva, okrem záujmov politických.

(³) Úrady, ktorým župný výbor podáva návrhy alebo podnety, sú povinné ich

úradne preskúmať a o zaujatom stanovisku informovať župana ako predsedu župného výboru.

Zápisnice o rokovaní.

§ 41.

(¹) O rokovaní na zasadnutiach župného výboru píše sa zápisnice. V nich treba zaznamenať:

1. koľko členov bolo prítomných,
2. ktorí členovia sa omluvili,
3. ktorých členov určil župan na podpísanie zápisnice,
4. či bola zápisnica z predošlého zasadnutia len vyložená alebo prečítaná a ako sa rozhodlo o podaných námietkach,
5. čo oznamoval predseda, a to ohľadom každého návrhu, otázky a vôbec predmetu oznámenia osobitne,
6. predmety, o ktorých sa rokovalo, a to spôsobom, že sa uvedie:
 - a) stručné označenie predmetu,
 - b) meno zpravodaja, referenta, prípadne navrhovateľa,
 - c) priebeh rokovania,
 - d) mená rečníkov a stručný obsah ich rečí,
 - e) podané návrhy, ktoré sa môžu uviesť i v spojitosti s rečami,
 - f) spôsob a výsledok hlasovania alebo voľby — pri hlasovaní podľa mien s uvedením mien tých, ktorí hlasovali za návrh a proti nemu,
 - g) doslovné znenie usnesení.

(²) K zápisnici treba pripojiť prezentnú listinu, písomné návrhy a prejavy a prípadné hlasovacie lístky.

§ 42.

(¹) Zápisnicu vedie županom určený úradník župného úradu. Zápisnica má byť vyhotovená do 5 dní po zasadnutí a do ďalších 10 dní podpísaná predsedom (županom alebo členom výboru, ktorému župan sveril predsedníctvo, alebo obidvoma, ak sa v predsedníctve vystriedajú) a dvoma členmi župného výboru, určenými predsedom na počiatku zasadnutia.

(²) Predmety, prerokované v dôvernom rokovaní sa tiež zapisujú do zápisnice, ale sa označia ako dôverné, z ktorých nesmú byť vydávané výpisy.

(³) Zápisnice, uvedené v ods. 1 a 2, majú sa v odpise predložiť ministerstvu vnútra do 18 dní od zasadnutia.

(⁴) Zápisnice ukladajú sa osobitne do kníh, ktoré koncom každého kalendárneho roku sa zaviazujú.

§ 43.

V úradnom časopise pre župy majú byť vyhlásené usnesenia župného výboru, ktoré sa majú schváliť, aj iné významnejšie usnesenia všeobecného rázu, štatúty a pravidlá, najmä tie, ktoré ukladajú poplatky, príspevky, samostatné dávky a naturálne plnenia, ďalej usnesenia o rozpočte, usnesenia o zostavení župných komisií, prípadne spoločných župných komisií a o výsledku voľby ich predsedov, členov a náhradníkov.

Zakončenie zasadnutia.

§ 44.

Zasadnutie župného výboru zakončí predseda, ak boli vybavené všetky veci, dané na program rokovania, alebo z iných významných dôvodov, najmä keby nemohol udržať prostriedkami na to určenými pokoj a poriadok alebo nerušený priebeh rokovania, alebo keby pri rokovaní zistil, že odchodom alebo odstránením niektorých členov stal sa župný výbor neschopným platne sa usnášať.

HLAVA DRUHÁ.

Župné a spoločné župné komisie.

DIEL PRVÝ.

Župné komisie.

§ 45.

(¹) Pôsobnosť župných komisií určí župný výbor pravidlami podľa zásad v tomto diele uvedených. Pravidlá schvaľuje minister vnútra v dohode — kde to tre-

ba — s rezortne príslušným ministrom. Komisie vykonávajú im sverenú pôsobnosť pod dozorom župného výboru a v rámci ním vymedzenom.

(²) Župné komisie sú povolané spravovať župným výborom im sverenú jednotlivú župnú ústavu, podniky a jednotlivé úseky siete ciest, prevzaté do župnej správy a obstarávať jednotlivé veci, prikázané do ich pôsobnosti, aj dozerať na tieto veci a podávať návrhy, podnety a zprávy župnému výboru vo všetkých veciach, patriacich do pôsobnosti župných komisií.

(³) Komisie vo všetkých veciach, patriacich do pôsobnosti župného výboru, ktoré na pripravenie alebo posúdenie boli im alebo županom (župným úradom) alebo župným výborom pridelené, sú povinné do 15 dní, počítaných odo dňa prevzatia poverenia, vec pripraviť alebo podať posudok, ak im nebola zo zvláštnych príčin povolená iná lehota. Pripravené veci a posudky komisie odovzdávajú sa vždy županovi ako predsedovi župného výboru. Ak komisia nepodá včas posudok, jej neskoršie vyjadrenie nemusí byť povinné.

(⁴) Predseda alebo členovia komisie, nou alebo predsedom splnomocnení, majú právo vo veciach, týkajúcich sa pôsobnosti komisie, nazrieť do spisov župného úradu, župných ústavov a podnikov a robiť prehliadky v župných ústavoch a podnikoch nimi spravovaných.

Predseda komisií

§ 46.

Predsedom komisie náležia tie isté práva, ktoré hlava prvá tohto poriadku zaručuje županovi ako predsedovi župného výboru s týmito odchýlkami:

1. práva a povinnosti podľa § 2 sú vyhradené županovi i keď ide o župné komisie;

2. návrh na pozbavenie členstva tých členov, ktorí nie sú zároveň členmi aj župného výboru, podáva predseda podľa § 6 županovi, ktorý o veci rozhodne;

spoločný ústav, podnik, alebo zariadenie. Na spoločnom zasadnutí predsedá predsedovi župného výboru župy, v ktorej sa spoločný ústav, podnik alebo zariadenie založilo.

(²) Predsedovi spoločnej župnej komisie náležia tie isté práva, ktoré má predseda župnej komisie, ale návrhy na pokračovanie a pozbavenie funkcie niektorého člena, ktorý nie je zároveň aj členom župného výboru, podáva županovi, príslušnému podľa stáleho bydliska člena. Predseda spoločnej župnej komisie je povinný všetkým županom, prípadne župným výborom, ktoré spoločnú župnú komisiu zriadili, podávať zprávy a oznamovať skutočnosti, vzťahujúce sa na činnosť komisie. Osobné plnenie tejto povinnosti, nakoľko ide o podávanie správ na zasadnutiach župných výborov, môže predseda sveriť niektorému členovi komisie, vyvo-

lenému z členov výboru príslušnej župy, dohodnutejších sa na zriadení spoločnej župnej komisie.

§ 59.

(¹) Spoločné župné komisie môžu mať najviac 5 členov, z ktorých po jednom vyvolia na spoločnom zasadnutí zo svojich členov župné výbory, zostávajúce spoločnú župnú komisiu; ostatných členov vyvolia z občanov, spôsobilých pre členstvo župného výboru, v sídle podniku a v obvode zariadenia.

(²) Spoločnú župnú komisiu dopĺňa na zbytok funkčného obdobia, ak pred jeho skončením zanikne členstvo niektorého jeho člena, župný výbor župy, z obvodu ktorej bol odstúpiť člen vyvolený.

(³) Spoločná župná komisia je ustavená, ak tri pätiny jej členov složili prisahu.

Slovenský zákonník

Čiastka 70.

Vydaná dňa 29. decembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: (316.—318.) 316, Vládne nariadenie, ktorým sa vydáva rokovací poriadok pre župné a okresné úrady (služebná inštrukcia). — 317, Vládne nariadenie o výkone poukazovacieho práva, účtovnej, pokladničnej a hospodárskej kontrolnej služby na župných a okresných úradoch. — 318, Nariadenie ktorým sa zriaďuje „Fond pre podporu pri úrazoch motorovými vozidlami“ so sídlom v Bratislave.

316.

Vládne nariadenie zo dňa 29. novembra 1939,

ktorým sa vydáva rokovací poriadok pre župné a okresné úrady (služebná inštrukcia).

Vláda Slovenskej republiky podľa ods. 2, § 18 zákona č. 190 1939 Sl. z. nariaďuje:

Čl. I.

V prílohe tohto nariadenia uvedený rokovací poriadok platí pre župné a okresné úrady a pre mestský notársky úrad v Bratislave.

Čl. II.

(¹) Expozitúra okresného úradu vo Vyšnom Svidniku zostáva i naďalej. Minister vnútra môže jej pôsobnosť rozšíriť alebo zúžiť.

(²) Minister vnútra v dohode s ministrom dopravy a verejných prác pre snadnejšie obstarávanie stavebnotechnickej agendy môže zriadiť pre niekoľko okresov stavebnotechnickú expožitúru stavebnotechnického oddelenia župného úradu a môže ju poveriť výkonom celej agendy odborného oddelenia okrem agendy vrchnostenskej. Expozitúry stavebnotechnických oddelení župných úradov vykonávajú svoju pôsobnosť menom župana. Opatrenie podľa tohto odseku sa má vyhlásiť v Úradných novinách.

Čl. III.

Ktoré orgány a akým spôsobom vykonávajú dozor nad riadnym obstarávaním

verejnej správy vnútornej v rámci župného, poľnohospodárskoho úradu, uvádza rokovací poriadok (čl. I.)

Čl. IV.

(¹) Práva a povinnosti župana a zamestnancov župného úradu v župnom výbore a komisiách a tiež pri vykonávaní agendy týchto sú upravené v zákone.

(²) Pravidlom nech je, že županovi a zamestnancom župného úradu prislúcha samostatne obstarávať všetko, čo nie je zákonom výslovne vyhradené sborovým orgánom samosprávy a čo neobstarávajú jej vlastní zamestnanci.

Čl. V.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra v dohode — kde treba — so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Medrický v. r.
Stano v. r.

Príloha vládneho nariadenia
č. 316/1939.

Rokovací poriadok pre župné a okresné úrady.

DIEL PRVÝ.

Úlohy úradov, vykonávajúcich
verejnú správu vnútornú a ich
postavenie.

§ 1.

(¹) Župné a im podriadené okresné úrady vykonávajú verejnú správu vnútornú vo

svojom obvode v medziach platných zákonov, nariadení a predpisov.

(²) Tieto úrady sú služebne podriadené ministerstvu vnútra, ale vo veciach, ktoré v najvyššej stolici spadajú do pôsobnosti iných ministerstiev, povinné sú dbať a previesť aj nariadenia, úpravy a pokyny týchto ministerstiev (ods. 3, § 1 zákona č. 190/1939 Sl. z.).

§ 2.

(¹) Úrady vykonávajúce verejnú správu vnútornú pokračujú jednak z príkazu vyššieho úradu, jednak z podnetu strán alebo z vlastného podnetu. Župné a okresné úrady sú povinné z vlastného podnetu pokračovať najmä, ak to vyžaduje verejný záujem.

(²) Celé účinkovanie týchto úradov má byť ovládané snahou napomáhať obecné blaho a blaho jednotlivých občanov a preto má vzbudiť v obyvateľstve dôveru k úradu a pochopenie pre úlohy štátu a verejnej správy.

(³) Vykonávajúci svoju úlohu, majú si tieho úrady počínať v rámci platných predpisov dôsledne a nestranné s náležitou vážnosťou, pritom však aj s blahovoľou voči občianstvu, ak je však potrebné aj rázne s príslušným dôrazom.

(⁴) Úrady vykonávajúce verejnú správu vnútornú majú využiť svoje stále spojenie s občianstvom v plnej miere k tomu, aby poznali jeho ťažby a záujmy. Plnú pozornosť majú venovať aj politickým pomerom. Pokynov nadriadených úradov majú dbať čo najsvedomitejšie, tie vykonávať a vždy, keď treba, z vlastného popudu podávať zprávy nadriadeným úradom o dôležitých udalostiach v úrade a jeho správnom obvode.

DIEL DRUHÝ.

Všeobecné práva a povinnosti zamestnancov úradov, vykonávajúcich verejnú správu vnútornú.

§ 3.

(¹) Všeobecné povinnosti zamestnancov

úradov, vykonávajúcich verejnú správu vnútornú, vyplývajú z predpisov, ktorými je upravený ich služebný pomer. Osobitné povinnosti vznikajú pre nich pri vykonávaní administrácie župnej samosprávy a vôbec podľa tohto rokovacieho poriadku.

(²) Konceptní úradníci právnickí i odborní sú povinní podporovať prednostu úradu v jeho iniciatíve a pomáhať mu v hájení všeobecného blaha a verejného záujmu. Okrem toho sú povinní oznamovať mu bezodkladne výsledky svojho vlastného pozorovania.

(³) Zamestnanci úradov, vykonávajúcich verejnú správu vnútornú, sú povinní verne a oddane vykonávať službu, starostlivo a obozretné dbať obecného blaha, svedomite vykonávať služebné pokyny prednostu úradu. Prejavy politického smýšľania alebo národnostného čítania nesmú byť také, aby mohli dôvodne ohroziť dôveru v povinnú nestrannosť.

(⁴) Zamestnanci, ktorých prednosta úradu dočasne prideli na vykonávanie určitých prác k inému orgánu, majú bedlive dbať služebných pokynov aj toho, komu sú pridelení.

(⁵) Všetci zamestnanci úradov, vykonávajúcich verejnú správu vnútornú, majú sa navzájom dobre znášať a vo vykonávaní služby čo najochotnejšie a najúčinnnejšie podporovať.

§ 4.

(¹) Zamestnanci úradov verejnej správy vnútornej, nakoľko nie sú viazaní úradným tajomstvom, majú v medziach svojej pôsobnosti pohnútky úradných opatrení a rozhodnutí zúčastneným objasniť a celé svoje chovanie vôbec vždy tak zariadiť, aby vzbudzovali a utvrdzovali dôveru k úradu, založenú na porozumení a úcte k jeho nariadeniam.

(²) V bezprostrednom styku s občianstvom majú sa chovať priateľsky a ochotne, dostavivšie sa strany v medziach svojej pôsobnosti majú poučovať o spôsobe, ako sa majú domáhať oprávnených nárokov a dávať im podľa okolností potrebné vysvetlenie. Zamestnanci úradov, vykonáva-

júcich verejnú správu vnútornú, sú povinní vychádzať občanstvu v ústrety, ako jeho vážni a dobre s ním smýšľajúci priatelia, úlohou ktorých v zásade je, nakoľko nie je ich voľné uváženie obmedzené zákonom, hájiť vedľa úradných záujmov aj záujmy zúčastnených osôb a byť ľudu stále na pomoci. Sú preto povinní čo najblahovoľnejšie prejednať záležitosti, spadajúce do okruhu pôsobnosti úradu, nakoľko to nenarúša ani na zákon a neprotiví sa ani záujmom verejným.

DIEL TRETÍ.

Zastupovanie.

§ 5.

(¹) Ak nemôže prednosta úradu sám pre nejakú prekážku dočasne zastávať službu a ak nemá zástupcu v úrade, prechádza správa úradu na úradníka-právnicka služebne najstaršieho, ktorý — ak táto prekážka potrvá viac ako tri dni a ak sám prednosta úradu priamo to neučiní — je povinný podať vo veci zprávu nadriadenému úradu.

(²) Úradník, ktorý prednostu zastupoval, podá prednostovi úradu po jeho návrate zprávu o všetkých významnejších udalostiach, týkajúcich sa úradnej pôsobnosti, ako aj o iných okolnostiach, ktorých znalosť je pre prednostu úradu dôležitá.

§ 6.

(¹) Ak úradník na čas pre nejakú prekážku nemôže zastávať svoju službu, alebo keď je na dovolenej, alebo ak bol pridelený inému úradu bez toho, že by bolo súčasne postarané o náhradu za neho, má prednosta predovšetkým hľadiť na to, aby bol chýbajúci úradník nahradený väčšou výkonnosťou ostatných úradníkov.

(²) Ak nestačí toto opatrenie k udržaniu riadneho chodu úradnej činnosti, podá prednosta zprávu nadriadenému úradu, aby sa postaral o nápravu.

(³) Keď ide o odborného úradníka na okresnom úrade, nech si vyžiada prednosta úradu v neodkladných prípadoch na vý-

pomoc odborného úradníka najbližšieho okresného úradu, po prípade príberie súkromného odborníka, o čom má podať zprávu župnému úradu.

DIEL ŠTVRTÝ.

Opatrenie, keď je nebezpečenstvo z meškania.

§ 7.

(¹) Zamestnanci, pridelení úradu, konajú pridelené práce podľa pokynov prednostu a pod jeho zodpovednosťou. Len vtedy, ak je nebezpečenstvo z meškania, sú úradníci oprávnení, ba aj povinní, menom úradu zakročovať a samostatne vykonať nevyhnutelne potrebné opatrenia, majú to však bezodkladne oznámiť prednostovi úradu.

(²) Takéto neodkladné opatrenia patria v prvom rade do pôsobnosti konceptných úradníkov, ktorí, keď to vec vyžaduje, majú sa poradiť s odbornými úradníkmi. Keď ide o odbornú vec, môže neodkladné opatrenie urobiť samostatne aj odborný úradník.

DIEL PIATY.

Vybavovanie úradných spisov.

§ 8.

(¹) Veci dôverné a ktoré majú byť utajené pred verejnosťou, nech obstará sám prednosta úradu. Pri väčšom rozsahu takýchto prác môže k vybavovaniu týchto spisov pribrať zvlášť spoľahlivých zamestnancov svojho úradu.

(²) Spisy, týkajúce sa vecí v ods. 1 uvedených, sú prezidiálne spisy a majú byť od ostatných spisov oddelené a bezpečne uschované.

(³) Spisy všeobecné, podľa povahy vecí vybavujú konceptní úradníci právní, odborní (účtovní), úradníci vyššej alebo nižšej pomocnej správnej a odbornej služby, prípadne aj kancelárskej služby.

§ 9.

Podávanie periodických zpráv môže nariadiť každý nadriadený úrad. Periodic-

ké zprávy podriadených úradov nech sú obmedzené na najpotrebnejšiu mieru a kde to povaha vecí pripúšťa, majú byť pre ne zavedené jednotné formuláre a určené jednotné lehoty.

DIEL SIESTY.

Úradné hodiny.

§ 10.

(¹) Úradné hodiny určí prednosta úradu. Úradné hodiny majú byť určené pre úradovanie vôbec a pre návštevy strán osobitne. Hodiny pre návštevy strán nech sú určené na župných úradoch na dva, na okresných úradoch na tri dni v týždni, vždy od 8. do 12. hodiny. V úradných hodinách určených pre úradovanie vôbec úrady sú povinné prijímať len strany, ktoré osobne donášajú podania, strany dochádzajúce v lehote úradom im určenej, aby nadobudli vedomia o prevedených dokazoch a konečne strany, dochádzajúce vo veciach neodkladných.

(²) Úradné hodiny pre úradovanie vôbec činia 7 hodín denne. Prednosta ich môže predĺžiť, ak to záujem služby nevyhnutne vyžaduje. V sobotu popoludnia nie sú úradné hodiny. Prednosta úradu môže nariadiť aj mimoriadne úradovanie v sobotu popoludnia a vo sviatok. Prednosta úradu môže aj rozdeliť úradné hodiny zavedením dvojitej frekvencie.

(³) Úradné hodiny, určené pre úradovanie a pre prijímanie strán, majú byť vhodným spôsobom vyhlásené; o tom, ako sú stanovené, podá prednosta úradu zpravu nadriadenému úradu, ktorý môže, ak je treba, úradné hodiny určiť aj iným spôsobom. Službu zriadencov treba upraviť tak, aby mali denne zaistený čas k zotaveniu.

§ 11.

(¹) Každý zamestnanec je povinný stanovené úradné hodiny presne zachovávať a svedomite využiť k plneniu úradných povinností a, ak to prednosta úradu nariadi, konať úradné práce aj mimo úradných hodín. I bez nariadenia prednostu úradu tre-

ba vybaviť neodkladné veci, trebárs i v mimoúradných hodinách.

(²) V sobotu popoludnia, v nedeľu a vo sviatok od 9.—12. hod. dopoludnia konajú inšpekčnú službu na župných úradoch jeden konceptný právny úradník a jeden kancelársky úradník, na okresných úradoch jeden úradník alebo kancelársky pomocník alebo z odborných úradníkov okresný lekár. Prednosta úradu sa má postarať, aby inšpekciu konajúci zamestnanci mohli byť vyhľadani na svojom byte pre prípad nevyhnutnej potreby aj v popoludňajších hodinách. Adresy týchto úradníkov treba vyvesiť na dverách úradu.

DIEL SIEDMY.

Úradný časopis pre župy.

§ 12.

(¹) Vyhlášky župných úradov a orgánov župnej samosprávy, ktoré sa majú uverejňovať v úradnom časopise, budú sa uverejňovať v úradnom časopise určenom pre vyhlášky ministerstva vnútra.

(²) Spôsob úhrady výdavkov, spojených s vydávaním úradného časopisu (ods. 1) po vypočutí župných výborov, určí minister vnútra. Predplatné určí minister vnútra.

(³) Nezaplatené predplatné z predoslého roku sa vymáha administratívnou exekúciou. Vykonateľnosť výmeru potvrdzuje ministerstvo vnútra.

(⁴) Podrobnosti budú určené v kancelárskom poriadku pre župné a okresné úrady a pre župnú samosprávu.

DIEL OSMY.

Úradnícke konferencie.

§ 13.

(¹) Župan z času na čas povoláva právnych a odborných úradníkov župného úradu, prípadne len prednostov oddelení a prípadne aj referentov, ktorých vybavenia nevyžadujú aprobáciu, k úradníckym konferenciám.

(2) Župan zpravidla dvojmesačne raz a okrem toho podľa potreby svolá konferenciu okresných náčelníkov, na ktorej sa majú zúčastniť i policajní riaditelia a velitelia žandárskych oddielov. Na týchto úradníckych konferenciách majú sa prerokovať dôležité a zásadné otázky verejnej správy vnútornej.

(3) Za obdobných predpokladov môže okresný náčelník povolať k sebe najviac mesačne raz a okrem toho podľa potreby občasných a obvodných notárov; najviac štyrikrát ročne môže povolať obecných starostov.

(4) O svolaných konferenciách má upovedomiť župan prezidenta krajského súdu, prokurátora štátneho zastupiteľstva a okresný náčelník má upovedomiť prednostu policajného úradu a školského inšpektora, aby úradnícke konferencie mohli prebrať všetky spoločné otázky vnútornej verejnej správy a ostatných štátnych resor-
tov.

(5) Ústredné úrady ostatných resortov štátnej správy majú sa postarať o to, aby aj zástupcovia ich resortov sa mohli na konferenciách uvedených v ods. 2 zúčastniť.

DIEL DEVIATY.

Prednosta župného a okresného úradu.

§ 14.

(1) Úradná moc, t. j. právo menom úradu rozhodovať a činiť opatrenia, patrí výlučne prednostovi úradu.

(2) Jeho menom a z jeho poverenia vykonávajú prednostovia oddelení a samostatní referenti úradnú moc v medziach svojej pôsobnosti.

(3) Ako predstaviteľ úradnej moci je prednosta zodpovedný za všetku správu úradu, stará sa o rýchle a riadne vybavenie záležitostí podľa zákonov a ostatných predpisov a robí podrobnejšie opatrenia, usmerňujúce bežnú vnútornú službu.

(4) Keď sa prednosta mieni vzdialiť z úradu viac ako na tri dni, má to oznámiť svojmu nadriadenému úradu.

(5) Prednosta úradu vedie v patrnosti neprítomnosť v službe pridelených zamestnancov. Neospravedlnenú neprítomnosť, trvajúcu vyše 3 dní, ako aj neprítomnosť pre nemoc, trvajúcu vyše štrnásť dní, má prednosta úradu hneď oznámiť nadriadenému úradu. Ostatné prípady neprítomnosti oznamuje prednosta úradu hromadne za uplynulý rok.

(6) Prednosta úradu vedie evidenciu o všetkých pridelených zamestnancoch podľa druhu služby, do ktorej sa uvádza deň nastúpenia a sprostenia služby.

§ 15.

(1) Prednosta úradu má dávať prideleným zamestnancom vhodné pokyny a dozerať nad svedomitým plnením ich povinností.

(2) Ak je to potrebné, má poučiť úradníkov, vyslaných k úradnému pojednávaniu mimo úradu a ich, pokiaľ možno v nahliadavých prípadoch, splnomocniť, aby vydali podľa výsledku vyšetrovania alebo pojednávania v jeho mene rozhodnutie, alebo, aby urobili potrebné neodkladné opatrenie.

(3) Takéto poučenia a splnomocnenia sa majú najmä v takých prípadoch dávať, keď je úradník vysielaný k úradnému pojednávaniu mimo úradu, aby hájil verejný pokoj a poriadok.

(4) Dozor nad zamestnancami v úrade vzťahuje sa na povinnosti, ktoré majú plniť zamestnanci alebo jednotlivci, alebo pri vzájomnej spolupráci. Prednosta úradu má dbať i na to, aby ich spolupráca a vzájomný styk v úrade bol kolegiálny a harmonický, ale pri tom má byť zachovaná disciplína a subordinácia, vyplývajúca z úradného postavenia jednotlivých zamestnancov a z ich prípadnej funkcie.

(5) Prednosta úradu má sa starať zvlášť o to, aby predpísané úradné hodiny boli presne zachovávané.

(6) Ako treba pokračovať, keď sa zamestnanec prevíni, určuje služebná gramatika.

§ 16.

(¹) Prednosta úradu okrem zodpovednosti za riadnu správu svojho úradu je zodpovedný aj za správu a chod ústavov, tomuto úradu podriadených.

(²) Pri spravovaní svojho úradu má mať prednosta na pamäti, že je na čele úradu, povolaného k iniciatívnej správe. Úspešné pôsobenie úradu v záujme obecného blaha a k podpore blahobytu závisí v značnej miere od jeho vlastnej iniciatívy.

(³) Aby túto svoju úlohu mohol zodpovedne plniť, musí byť v prvom rade oboznámený s miestnymi pomermi v obvode svojho úradu. Túto znalosť poskytnú mu menovite pojednávania so zástupcami občianstva, povolanými k spolupôsobeniu vo vnútornej správe verejnej, styk s inými dôveryhodnými osobami a skúsenosti nadobudnuté pri úradných cestách.

(⁴) Osobitnou povinnosťou prednostu úradu je, aby mal stále náležitý prehľad o stave prác úradu a aby sa staral o to, aby veci dôležitejšie neboly bez jeho vedomia vybavované.

§ 17.

Prednosta úradu je povinný:

1. starať sa o umiestnenie úradu a o úradný inventár, najmä:

a) Rozhoduje o použití jednotlivých miestností, určených pre úrad.

b) Stará sa o to, aby veci a pomôcky, slúžiace k úradnej potrebe (úradná knihovňa a pod.) byly udržiavané v patričnom stave a aby bol vedený o nich inventár;

2. hospodáriť s úradným paušálom, peňiazmi a cennými predmetmi:

a) Prednostovi úradu náleží hospodáriť s prideleným úradným paušálom podľa zásady najprísnejšej hospodárnosti. Pri používaní úradného paušálu má sa starať výhradne o uspokojenie úradných potrieb. Osobitné predpisy určujú, ktoré výdavky sa majú hradíť z úradného paušálu. Paušály odborných úradníkov a odborných oddelení spravujú prednostovia odborných oddelení zásadne samostatne podľa inštrukcii pre nich vydaných.

b) Prednosta úradu dozerá na riadne hospodárenie so všetkými peniazmi a cennými predmetmi. Ako postupovať pri preberaní, uschovávaní a vydávaní úradných peňazí, je uvedené v osobitných predpisoch.

c) Prednosta úradu má najmenej dva razy do roka s pribráním účtovného odborníka preskúmať (skontrovať) nepredvídané a podrobne všetko hospodárenie s peniazmi.

d) Spôsob skontra je upravený osobitnými predpismi.

e) O výsledku skontra nech je spísaná zápisnica, ktorej opis treba predložiť nadriadenému úradu.

3. Odovzdanie úradu:

Pri zmene v osobe prednostu úradu o odovzdaní a o prevzatí úradu treba spísať zápisnicu. Prevzatie úradu musí byť poznamenané aj v inventároch a v pokladničných a účtovných knihách.

DIEL DESIATY.

Rozvrh práce.

§ 18.

(¹) Prednosta úradu prideluje konceptné, účtovnícke a kancelárske práce, ktoré majú byť v úrade vybavované, tak tiež manipulačné a manuálne práce jemu prideleným úradníkom, kancelárskym zamestnancom a zriadencom.

(²) Konceptné, úradnícke, účtovnícke a kancelárske práce pridelia sa vždy na celý rok. K tomu cieľu prednosta úradu každoročne zostaví rozvrh práce pre nasledujúci rok, opis ktorého predloží najneskôršie do 15. decembra svojmu nadriadenému úradu.

(³) V rozvrhu práce majú byť určení prednostovia prípadných oddelení a osobitne uvedení referenti, ktorých vybavenia nevyžadujú aprobáciu, ich obor pôsobnosti, zadelenie ostatných referentov a pomocných konceptných síl do oddelení; tiež má byť v ňom určené, kto bude obstarávať práce účtovné, správu kancelárie, protokolu, spisovne a výpravne.

(¹) V rozvrhu práce treba pre každého zamestnanca so zreteľom na jeho schopnosti a spôsobilosť osobitne určiť jeho agendu tak, aby všetky práce úradom konané, boli v rozvrhu vyčerpané, pri tom treba mať na zreteli zásadu, aby práce boli rovnomerne pridelené podľa vecných hľadísk.

(²) Konceptné práce, nespádajúce do pôsobnosti odborných úradníkov, treba prideľovať tak, aby jednaké záležitosti boli spojené do jedného referátu. V okresoch, v ktorých sú národnostné (jazykové) menšiny, môžu byť konceptné práce (ovšem, len na základe rozvrhu agendy) prideľované aj podľa teritoriálneho princípu alebo podľa iných vhodných hľadísk so zreteľom na rečové znalosti pridelených zamestnancov.

(³) V rozvrhu práce treba určiť, ako sa vzájomne zastupujú aprobanťi a zamestnanci pre prípad neprítomnosti v službe.

(⁴) Záležitosti odborné majú byť prideľované výhradne odborným oddeleniam, prípadne úradníkom.

§ 19.

(¹) Prednosta úradu nie je viazaný rozvrhom práce a môže k zamedzeniu nepomerného nahromadenia práce alebo pre nalichavosť vecí, zaujatosť alebo z akéhokoľvek dôležitého dôvodu jednotlivé záležitosti aj odchylne od rozvrhu práce prideľiť, alebo môže rozvrh celkom, po prípade v jednotlivých statiach, zmeniť.

(²) Trvalé zmeny v rozvrhu práce, ktoré by sa behom roku vyskytli, treba oznámiť nadriadenému úradu, pričom treba uviesť aj dôvody nariadených zmien.

(³) Ak patričný referent pre nepomerné rozdelenie vecí alebo pre iné, od neho nezávislé okolnosti, jemu pridelené práce nemôže presne a včas vykonať, je povinný ohlásiť to prednostovi úradu alebo svojmu nadriadenému, ktorý sa postará o nápravu tak, že čiastku referentovi pridelených spisov prideli iným referentom.

(⁴) Ak sa referent z úradnej príčiny alebo pre nemoc alebo pre dovolenú vzdialí z úradu na viac, než 8 dní, jeho nevyba-

vené spisy prednosta úradu, prípadne oddelenia prideli, nakoľko to uzná za potrebné, inému referentovi.

(⁵) Referentom, ktorí sú z dôvodov, uvedených v ods. 4 viac ako 8 dní neprítomní v úrade, nemajú sa spisy za ich neprítomnosti prideľovať. Ak sú však neprítomní viac než 3 týždne, okrem neprítomnosti z príčiny nemoci, možno im prideliť po 3 týždňoch nenaliehavé spisy len výnimočne (na pr., keď by preštudovanie vecí zapríčinilo inému referentovi neprimeranú stratu času).

DIEL JEDENASTÝ.

Konceptná služba.

§ 20.

(¹) Konceptné práce na župných a okresných úradoch obstarávajú okrem prednostu úradu právni a odborní úradníci, ďalej úradníci pomocnej správnej a odbornej služby, účtovní a kancelárski úradníci.

(²) Právni úradníci vybavujú také veci, ktoré nespádajú výhradne alebo prevážne do oboru pôsobnosti odborných úradníkov a vyžadujú úvahu a zvláštnu obratnosť, alebo ktorým treba podľa konkrétnych okolností priznať väčšiu dôležitosť.

(³) Odborní úradníci vybavujú veci, ktoré výhradne alebo prevážne spadajú do oboru ich pôsobnosti a k vybaveniu ktorých sú potrebné odborné znalosti. Okrem toho podávajú aj posudky vo veciach, ktoré sa týkajú ich oboru pôsobnosti, avšak nespádajú prevážne do neho.

(⁴) Ak je niektorá vec pridelená konceptnému (odbornému) úradníkovi, zpravidla všetky úradné výkony (vyšetrovanie, ústne rokovanie, komisionálne pokračovanie a s nimi spojené prípadné úradné cestý) až k úplnému vybaveniu vecí vykonáva ten istý úradník.

(⁵) Ostatné konceptné práce vybavujú úradníci pomocnej správnej a odbornej služby, ďalej účtovníci a prípadne kancelárski úradníci.

(⁶) Všetci konceptní (odborní) úradníci, úradníci pomocnej správnej a odbornej

služby, účtovní úradníci a okresným úradom pridelení notári majú si osvojiť znalosť predpisov kancelárskeho poriadku pre župné a okresné úrady.

§ 21.

(¹) Aktuári a vôbec úradníci pomocnej správnej a odbornej služby sú nápomocní pri vybavovaní konceptnej práce právnickým a odborným úradníkom, pričom menej významné a šablonovité veci môžu sami vybavovať. Úradníci pomocnej konceptnej právnej a odbornej služby pracujú pod bezprostredným dozorom právnického, prípadne odborného úradníka, ktorému sú pridelení, a sú povinní dbať jeho pokynov. Táto zásada nevylučuje, aby takýto úradník nemohol byť pridelený aj niekoľkým právnickým, prípadne odborným úradníkom.

(²) Kancelárski úradníci (technickí zamestnanci) používajú sa aj ako pomocné konceptné sily podľa osobitných pokynov právnických (odborných) úradníkov. Môžu byť použiti so svolením prednostu úradu aj ako zapisovatelia pri ústnych jednaniach a komisiách.

DIEL DVANASTÝ.

Aprobácia.

§ 22.

(¹) Koncept každého vybavenia musí byť aprobovaný prednostom úradu alebo oddelenia. Výnimku tvoria iba koncepty referentov, ktorých vybavenia nevyžadujú aprobáciu.

(²) Prednosta úradu aprobuje dôverné spisy a spisy týkajúce sa vecí mimoriadnej dôležitosti. Na okresných úradoch aprobuje všetky spisy, okrem spisov, vybavených referentmi, uvedenými v ods. 3, spisov priestupkových a spisov prípadných odborných oddelení, okresný náčelník.

(³) Referenti, ktorých vybavenia nevyžadujú aprobáciu, sú skúsenejší právnici a odborní úradníci, poverení prednostom úradu samostatným vybavovaním v rozvrhu práce im pridelených vecí.

(⁴) Župan a okresný náčelník majú právo vyhradiť si aprobáciu ktoréhokoľvek spisu, ktorý inak neaprobujú. Prednostovia oddelení a referenti podľa ods. 3 z vlastného popudu sú povinní županovi, poľažne okresnému náčelníkovi predložiť vybavenia dôležitých vecí.

(⁵) Ak prednosta úradu alebo oddelenia nesúhlasí s vybavením, môže vec vyhradiť pre seba alebo nariadiť, aby spis bol vybavený určitým spôsobom. Ak referent je iného názoru, môže vybavenie označiť: Vybavené podľa príkazu prednostu úradu alebo oddelenia. Toto označenie pri aprobácii má byť podpísané prednostom, ktorý príkaz vydal.

DIEL TRINASTÝ.

Odborné oddelenia.

§ 23.

(¹) Odborní úradníci s vysokoškolským vzdelaním, pridelení župným a okresným úradom, sú zásadne postavení na roveň právnickým úradníkom týchto úradov.

(²) Ostatní odborní úradníci sú podriadení vo veciach verejnej správy vnútornej príslušného odboru priamo odborným úradníkom, uvedeným v ods. 1, ktorí sú podľa rozvrhu práce povinní dozorom nad ich služebnými výkonmi.

(³) Ak vyžadujú rečové pomery alebo teritoriálna rozloha obvodu úradu, alebo ak pripúšťa príslušný odbor pojmové rozdelenie, nech sú vytvorené pododbornosti. Keď sú tieto pododbornosti spravované definitívne ustanovenými odbornými úradníkmi (na pr. vysoké stavby, stavba ciest, vodné stavby atď.), môžu ich viesť tieto úradníci samostatne; inak podliehajú ich vybavenia schváleniu prednostu odborného oddelenia.

(⁴) Ak je pre jeden a ten istý odbor ustanovené niekoľko definitívnych úradníkov, služebne najstarší z nich je prednostom odborného oddelenia.

§ 24.

(¹) Ak je pre niekoľko žúp alebo okresov určený jeden odborný úradník alebo

jedno odborné oddelenie, prednosta úradu môže aprobovať len spisy, ktoré sa týkajú obvodu župy, poľažne okresu, v ktorom je odborné oddelenie zriadené. Veci ostatných žúp, poľažne okresov vybavuje odborný úradník alebo prednosta odborného oddelenia sám v mene toho úradu, ktorého obvodu sa vec týka. Práva prednostu podľa ods. 4, § 15 prislúchajú len prednostovi toho úradu, pri ktorom odborný úradník alebo odborné oddelenia sú.

(²) Prednostovi úradu (okresnému náčelníkovi príslušného okresu) alebo jeho zástupcovi je vyhradené schvaľovanie vybavení vo všetkých prípadoch, v ktorých prichádzajú priamo či nepriamo v úvahu okrem otázky odbornej aj otázky právnickej a v ktorých výklad platných noriem zavdáva príčinu k pochybnostiam.

(³) Inak prednosta odborného oddelenia je samostatný a neodvislý od prednostu úradu natoľko, nakoľko má podľa služebnej inštrukcie samostatne viesť záznamy alebo účtovné knihy, vydávať úradné vysvedčenia, podávať periodické zprávy alebo zostavovať štatistické výkazy a opatrovať materiál pre zprávy a výkazy. Prednosta úradu (okresný náčelník, u ktorého je odborné oddelenie zriadené) je však oprávnený informovať sa aj v takýchto veciach o úradovaní odborných úradníkov a zamestnancov, dozerať na chod odborného oddelenia vôbec, zisťovať neprístojnosti a pôsobiť k ich odstráneniu.

(⁴) Ak prednosta odborného oddelenia v medziach svojej pôsobnosti na ochranu záujmov svojho odboru podá návrh, s ktorým prednosta úradu nesúhlasí, nech je v tejto veci, nakoľko nejde o odborné dobrozdanie, ktoré sa v záležitosti niektorej strany na úrade podáva, vyžiadaný najkratšou cestou pokyn nadriadeného úradu, ak o to výslovne žiada odborný referent. V prípadoch neodkladných, ak preukáže odborný referent, že by nevykonanie jeho návrhu mohlo bezprostredne ohroziť dôležité záujmy jeho úradu, ktoré treba posudzovať výlučne so stanoviska príslušného odboru, treba jeho návrh vykonať dočasne do rozhodnutia nadriade-

ného úradu; ak by však prevedením toho návrhu bola vážne ohrozená verejná bezpečnosť alebo dôležité záujmy štátu, župy, okresu alebo obce, vykonanie opatrenia závisí od rozhodnutia prednostu úradu.

DIEL ŠTRNASTY.

Samosprávní zamestnanci.

§ 25.

Zamestnanci župnej samosprávy služebne podliehajú župnému výboru a županom. Týmto zamestnancom môže byť pridelená pôsobnosť, súvisiaca s výkonom verejnej správy vnútornej len so súhlasom župného výboru prípadne župana, ako jeho predsedu, ak to nejde na ujmu obstarávania ich samosprávnej agendy.

DIEL PATNASTY.

Účtovní úradníci.

§ 26.

(¹) Účtovným úradníkom prináleží obstarávať všetky účtovné služby, pomocnú administratívnu službu a prípadne aj pokladničnú službu pod dozorom prednostu úradu.

(²) Ak je v úrade ustanovených viac účtovných úradníkov, vedie účtovnú službu jeden z nich, zpravidla najstarší ako prednosta účtovného oddelenia.

(³) Bližšie ustanovenia obsahujú osobitné predpisy.

DIEL ŠESTNASTY.

Kancelárska služba.

§ 27.

(¹) Kancelársku službu obstarávajú kancelárski úradníci a zamestnanci pomocnej kancelárskej služby.

(²) Všetky výkony, ktoré s kancelárskou službou súvisia, sú podrobne vyznačené v kancelárskom poriadku pre župné a okresné úrady, ako aj pre župnú samosprávu, podľa ktorého treba kancelársku službu konať pod bezprostredným dozo-

rom úradníka (úradníkov), prednostom úradu k tomu určeného.

(²) Ten istý zamestnanec môže zastávať i rôzne funkcie a práce kancelárske podľa rozsahu a množstva pridelených funkcií a prác tak, aby každý zamestnanec bol plne využitý. Výnimku tvorí zriadenec poverený prinášaním pošty a protokolista, ktorých funkcie sú stále, avšak aj títo môžu byť upotrebení, ak nie sú plne využití, k iným prácam zodpovedajúcim ich postaveniu.

(³) Rozvrh práce (nakoľko sa týka kancelárskych prác) zásadne môže byť zmenený len z dôležitých služebných dôvodov.

DIEL SEDEMNASTY.

Práca zriadencov.

§ 28.

(¹) Zriadenci zásadne majú byť pribieraní k obstarávaniu rozmnožovacích prác (obfahy cyklostylom, hektografom, litografom a pod.), k baleniu a adresovaniu zásielok a podľa ich schopností k vedeniu príslušných záznamov (poštová a doručná kniha a pod.), k roznášaniu a k doručovaniu spisov v úrade.

(²) Zriadenci sú povinní konať manuálne práce (pravidelné čistenie úradných miestností, schodísk, chodieb a na okresných úradoch aj väzníc, ako aj náradia, ďalej osvetľovanie a vykurovanie úradných miestností, prinášanie a odnášanie poštových zásielok a miestne doručovanie), nakoľko niektorá z týchto prác nie je, alebo nebude obstarávaná iným spôsobom (prípadne ženské upratovačky a pod. na župných úradoch).

(³) Služebné byty majú byť pridelované podľa možnosti ženatým zriadencom prípadne s viacčlennými rodinami. Zriadenci, užívatelia služebného bytu, sú povinní obstarávať aj domovnicke a záhradnicke práce a konať službu vrátného.

(⁴) Dozor nad väzňami zpravidla vykonáva zriadenec, ktorému je pridelený služobný byt.

(⁵) Zriadenecké práce rozdelí medzi zriadencami správca kancelárie podľa pokynov prednostu úradu.

DIEL OSEMNASTY.

Vzájomný styk úradov verejnej správy vnútornej a ich styk s občianstvom.

§ 29.

(¹) Pisomný styk župných a okresných úradov a župnej samosprávy so stránkami a úradmi je upravený kancelárskym poriadkom, ktorý vydá minister vnútra.

(²) Ustanovenia dielu VIII. o úradníckych konferenciách, umožňujúce priamy styk úradov verejnej správy vnútornej, treba použiť i k obmedzeniu písomného styku.

§ 30.

(¹) V dňoch a hodinách, určených pre návštevy, môže ktokoľvek predniesť svoju vec v úrade. V dôležitých prípadoch možno tak urobiť aj prostredníctvom úradníka, konajúceho úradnú cestu, pri miestnych pokračovaniach treba ale dbať, aby tým pokračovanie samo netrpelo ujmu. Styk so stranami v dňoch a hodinách určených pre úradovanie, je upravený v ods. 1, § 10.

(²) Jednanie so stranami má byť stručné a čas návštevy obmedzený na najpotrebnejšiu mieru.

§ 31.

(¹) Telefon má byť zásadne použitý v styku medzi úradmi v sídle úradu. Medzimestské hovory sú povolené len so súhlasom prednostu úradu (jeho zástupcu), na župných úradoch prednostu oddelenia, ak nejde o referenta nepodliehajúceho aprobácii, a to len v prípadoch závažných, ak to vyžaduje verejný záujem alebo sùrnost veci. Ak ide o naliehavý súkromný záujem, medzimestského telefonu možno s úradným povolením použiť len na účet zainteresovanej strany.

(¹) Pod dozorom prednostu úradu sa vedie o vlastných medzimestských telefonných hovoroch telefónna kniha, ktorá obsahuje tieto rubriky: deň rozhovoru, meno referenta, ktorý hovorou použil, označenia úradu alebo strany, s ktorou sa hovorilo, predmet hovoru a veci s udaním jej čísla, trvanie hovoru, prípadná výška poplatku a, ak ho má nahradiť strana, jej označenie. Záznamy uvedené v poslednej rubrike telefonnej knihy vypíšu sa do osobitnej evidencie na hradenie telefonného poplatku. Nezaplatené poplatky môžu sa vymôcť administratívnou exekúciou, ale treba naliehať na ich zaplatenie hneď pri skončení telefonného hovoru.

§ 32.

(¹) K usnadneniu priameho styku uvedie sa na vybavenie, učené v prípravnom pokračovaní, meno príslušného konceptného úradníka, ktorý je povinný dať aj telefonicky informácie a poučenia, ak je o to požiadaný stranami alebo osobami, ktoré sú na veci zúčastnené.

(²) Telefonické úpravy a oznámenia, ak sa týkajú vecí, o ktorej je založený úradný spis, treba výstižne poznamenať na spise. Telefonicky dané príkazy a opatrenia sa majú doslovne zaznamenať a uviesť na nich, od ktorého úradu a kedy došli. Takýto záznam má byť prijícom podpísaný a ním priamo odovzdaný na zaprotokolovanie.

(³) Ak sa vybaví písomné podanie strany ústne alebo telefonicky, má byť vybavenie veci a jeho spôsob na spise stručne poznamenaný.

(⁴) Ústne alebo telefonicky prednesené dôležité veci strán, ak vyžadujú bezodkladné písomné vybavenie, majú sa v krátkosti písomne zaznamenať a protokolovať. Takýto úradný záznam vybaví sa potom ako podanie stranou písomne učené.

(⁵) Telefonické záznamy a telegramy treba považovať vždy za naliehavé podania.

DIEL DEVÄTNASTY.

Úradné cesty.

§ 33.

(¹) Úradné cesty koná prednosta úradu alebo z jeho poverenia konceptný (odborný) úradník pre získanie osobnej informácie o mimoriadne dôležitých veciach verejného alebo politického záujmu, pri výkone svojho dozorcieho práva alebo na prevedenie miestneho pokračovania. Ak to vyžaduje povaha veci, výnimočne sa zúčastní na takejto ceste okrem prednostu úradu alebo ním povereného právneho úradníka aj odborný (účtovný) úradník. Konaním úradnej cesty smú byť poverení úradníci s menším ako vysokoškolským vzdelaním len výnimočne, vo veľmi naliehavých prípadoch.

(²) Úradné cesty majú sa obmedziť na najpotrebnejšiu mieru; ich potreba má byť na cestovnom účte prednostom úradu potvrdená. Na úradné cesty nesmie sa pribrať osobitný zapisovateľ zo zamestnancov úradu. Nad zachovaním týchto ustanovení bdie prednosta a nadriadený úrad.

(³) Župný úrad môže povoliť, aby sa konaly periodické úradné cesty v intervaloch podľa skutočnej potreby do veľmi odľahlých, komunikačne neprístupných krajov okresu k usnadneniu styku občianstva s úradom. Konanie týchto ciest má byť v patričnom kraji náležité uvedené v najširšiu verejnú známosť.

§ 34.

(¹) Úradné cesty úradníkov-právnikov konané na trovy štátne (okrem revízií a komisionálnych pokračovaní vypísaných vyhláškami) treba aspoň jeden deň vopred verejne vyhlásiť v obci, v ktorej bude úradné pojednávanie a vo všetkých obciach notariátu s vyzvaním, aby sa k vyslanému úradníkovi dostavili všetci, ktorí hľadajú osobne podať alebo ústne predniesť nejakú žiadosť alebo sťažnosť na úrad, zastúpený vyslaným úradníkom. Dostavivším sa treba dať príležitosť, aby

mohli s vyslaným úradníkom vojsť v osobný styk mimo verejného pojednávania veci, pre ktoré sa vlastne úradná cesta koná.

(²) Úradník, konajúci úradnú cestu mimo sídla úradu, povinný je všimnúť si všetky závary, ktoré spozoruje pri výkone predpisov a opatrení, vydaných v obore verejnej správy vnútornej. Tieto a pri úradnej ceste stranami priamo prednesené sťažnosti je povinný si poznamenať okrem sťažnosti, týkajúcej sa vecí prejednávanych na miestnom pokračovaní. Keď ide o odstránenie závad v prípadoch, ak je nebezpečenstvo z meškania, úradník je oprávnený podľa § 7 urobiť sám príslušné opatrenie. Nakoľko ide o neodkladné opatrenia alebo o vydanie rozhodnutia vo veci, ktorá je predmetom úradnej cesty (pokračovania), riadi sa podľa ustanovení ods. 2 a 3, § 15. Ináč podá prednostovi úradu o všetkom, čo na úradnej ceste spozoroval, najmä o všetkých závadách, ktoré sám neodstránil, a vôbec o výsledku svojej činnosti, zpravu.

§ 35.

Pri úradnej ceste podľa možnosti majú byť vybavené všetky miestne pokračovania a uskutočnené pochôdzky, ktoré hodlá vypísať úrad v príslušnom mieste alebo v jeho blízkom okolí. Táto zásada slúčeného pojednávania úradných vecí nesmie byť však na ujmu včasného vybavenia dôležitých a naliehavých vecí. Nad zachovaním zásady slúčeného prejednávania úradných vecí bdie prednosta úradu.

§ 36.

Konceptný (odborný) úradník, vyslaný na úradnú cestu, má si zavčas vyžiadať od prednostu úradu prípadné pokyny (ods. 1 až 3, § 15); povinný je okrem toho náležite sa pripraviť na vykonanie úradných výkonov, spojených s úradnou cestou a na uskutočnenie pokynov prednostu úradu.

§ 37.

(¹) Pokračovanie (pochôdzku), ak sa zúčastnia úradnej cesty okrem právnického referenta aj odborní úradníci, vedie vždy právnický úradník.

(²) Pokračovanie má sa previesť čo najstručnejšie, ale pritom všetky skutočné okolnosti a právne pomery majú byť náležite zistené, rozpory medzi zúčastnenými stranami vyjasnené a nakoľko ide o riešenie spornej otázky na mieste samom, má sa všetko podniknúť, aby spor medzi nimi bol urovnaný smierom. O priebehu a výsledku pokračovania treba napísať zápisnicu, ktorú, ako aj pri úradnej ceste prijaté písomné podania, treba po návrate úradníka hneď odovzdať podateľni k ďalšiemu postupu.

§ 38.

(¹) Úradné cesty sa vedú v evidencii, do ktorej sa má zaznačiť o každom právnom a odbornom a prípadne inom úradníkovi, vyslanom na úradnú cestu, kedy, v akej veci, kde a s akým výsledkom konal úradnú cestu. Táto evidencia má vykazovať úradné cesty všetkých uvedených úradníkov, konané v príslušnom roku.

(²) Úradné cesty, ktoré nekoná prednosta úradu sám, majú byť podľa možnosti rovnomerne rozdelené medzi právnickými (odbornými) úradníkmi.

(³) O účtovaní a hradení trov za tieto cesty platia osobitné predpisy.

317.

Vládne nariadenie zo dňa 13. decembra 1939

o výkone poukazovacieho práva, účtovnej, pokladničnej a hospodárskej kontrolnej služby na župných a okresných úradoch.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 21 zákona č. 190/1939 Sl. z. nariaďuje:

Časť prvá.

Župné úrady.

§ 1.

(¹) Na župných úradoch poukazovacie právo, účtovná, pokladničná a hospodár-

ska kontrolná služba má sa vykonávať, nakoľko toto nariadenie nepredpisuje inak, vždy analogicky podľa predpisov pre štátne hospodárctvie a účtovanie okrem predpisov, týkajúcich sa poriadku skladania účtov, skúmanie ktorých patrí do pôsobnosti účtárni ministerstiev.

(¹) Poukazovacie právo na župných úradoch vykonáva župan alebo jeho zástupca alebo županom poverení prednostovia oddelení.

(²) O vykonateľnosti platobného rozkazu, proti ktorému účtovné oddelenie župného úradu vznieslo námietky, alebo odoprelo ho vykonať, rozhodne s konečnou platnosťou župan. Takéto poukazy, ak námietky účtárne neboli povšimnuté, treba v hlavnej knihe nápadne farebne označiť slovom: „Na rozkaz!“

§ 2.

(¹) Župné úrady môžu účtovnú agendu, spojenú s ich dozornou mocou nad obcami podľa ods. 4 a 5, § 13 zákona č. 190/1939 Sl. z., dať vykonávať účtovnými úradníkmi župných úradov v sídle okresných úradov, v obvode ktorých obce ležia. V odôvodnených prípadoch môže byť táto účtovná agenda aj viacerých okresov sústredená v jednom okrese. Prednosta účtovného oddelenia župného úradu so súhlasom župana môže cieľom rovnomerného rozdelenia práce prideliť prácu účtovnému úradníkovi pôsobiacemu v sídle okresného úradu aj z iného okresu.

(²) V sídlach okresných úradov pôsobiaci účtovní úradníci župného úradu nemajú nárok na diety a iné platy z titulu pôsobenia mimo sídla svojho služobného úradu okrem ciest, ktoré podnikajú z okresného sídla pri vykonávaní služby.

(³) V sídlach okresných úradov pôsobiaci účtovní úradníci župného úradu predložia spisy, nakoľko sa týkajú vecí, v ktorých rozhoduje župný úrad alebo župný výbor, týždenne aspoň raz účtovnému oddeleniu župného úradu.

(⁴) V sídle okresného úradu pôsobiaci účtovní úradníci župného úradu je v zá-

sade oprávnený vydávať a podpisovať za prednostu účtovného oddelenia župného úradu všetky vybavenia, okrem vybavení vecí uvedených v ods. 3. Čistopisy týchto spisov vyhotovuje, ich expedíciu a manipuláciu obstará okresný úrad.

(⁵) Nakoľko v sídlach okresných úradov pôsobiaci účtovní úradníci župného úradu vykonávajú administratívnu pomocnú službu pre okresný úrad, svoje návrhy vybavení predkladajú okresnému náčelníkovi, ktorý ich podľa rokovacieho poriadku aprobuje.

(⁶) Okresný náčelník má pre účtovného úradníka župného úradu pôsobiaceho v sídle okresného úradu prideliť pre úradovanie vhodne zariadenú úradnú miestnosť a postarať sa o jej čistenie, osvetlenie a okurovanie.

(⁷) Účtovným úradníkom župného úradu pôsobiacim v sídlach okresných úradov povoľuje cestovanie do obcí prednosta účtovného oddelenia župného úradu s prípadu na prípad, okrem prípadov označených v § 13, ale o takejto ceste súčasne má byť vyrozumený prednosta účtovného oddelenia župného úradu.

§ 3.

(¹) Pre drobné výdavky a pre dočasné spravovanie vkladných knížiek a cenných papierov, prevzatých od okresných samospráv a vicinálnych ciest, na každom župnom úrade treba zariadiť príručnú pokladnicu a u stavebne-technických oddelení župného úradu (stavebne-technickej expozitúry) osobitnú pokladnicu pre stavebné zálohy.

(²) Pokladničnú službu v príručnej pokladnici vykonávajú pragmatikálni kancelárski úradníci pod dozorom účtovného oddelenia župného úradu.

(³) Príručná pokladnica má viesť:

- a) hlavný pokladničný denník (strazzu);
- b) peňažný denník pre zálohy poukázané na drobné kancelárske výdavky;
- c) peňažný denník priebežných príjmov a výdavkov (cudzí peniaze).

(¹) U príručných pokladníc župných úradov treba zariadiť spoluzáver a založiť záznam o rozdelení kľúčov. Podrobné predpisy vydá ministerstvo vnútra.

§ 4.

(¹) Účtovné a pokladničné práce u stavebne-technických oddelení župného úradu (stavebne-technickej expozitúry) vykonávajú pridelení účtovní úradníci. Vykonávaním pokladničných prác môžu byť poverení i pragmatikálni kancelárski úradníci, avšak systematické účtovanie má obstarávať pridelený účtovný úradník.

(²) Účtovná a pokladničná služba u stavebne-technických oddelení župného úradu (stavebne-technickej expozitúry) má sa vykonávať, a to do vydania novej podrobnej úpravy, podľa zásad inštrukcie ministerstva vnútra č. 64.549/1928 a podľa „Pokynov pre poukazovanie peňazí a vyúčtovanie záloh na výdavky v štátnej stavebnej službe, vydaných ministerstvom verejných prác pod číslom 1664/17 prez. 1930“, nakoľko tieto predpisy nie sú v rozpore s ustanoveniami tohto nariadenia.

(³) Stavebné zálohy budú ukladané na šekový účet štátnych stavebných záloh, poľažne župných stavebných záloh.

(⁴) Platobné poukazy u stavebne-technických oddelení župného úradu (stavebne-technickej expozitúry) podpisuje prednosta tohto oddelenia alebo jeho zástupca.

(⁵) Šeky a prevodné príkazy podpisuje úradník vydávajúci platobné poukazy.

Časť druhá.

Okresné úrady.

§ 5.

Poukazovacie právo u okresného úradu vykonáva okresný náčelník alebo jeho zástupca. Poukazovacie právo je obmedzené na výplatu z paušálov, dotácií a záloh, poukázaných ústrednými úradmi na dodatočné vyúčtovanie z prostriedkov štátneho rozpočtu, ako aj na príjmy vyberané okresným úradom na účet štátnej poklad-

nice a ich odvody a konečne na vrátenie od stránok prijatých depozit, prípadne cudzích peňazí.

§ 6.

(¹) Pokladničné práce vykonávajú okresným náčelníkom poverení pragmatikálni kancelárski úradníci okresného úradu, a to do vydania novej podrobnej úpravy podľa zásad inštrukcie ministerstva vnútra číslo 64.549/1928 so zmenou, že likvidačný záznam a peňažnú hlavnú knihu viesť netreba.

(²) Na okresnom úrade treba zariadiť spoluzáver pokladne a súčasne založiť záznam o rozdelení kľúčov, prípadne ďalej viesť doterajší záznam.

(³) Z úradníkov, ktorým má byť spoluzáver pokladne sverený, jeden je poverený hospodárskou agendou okresného úradu; tento vykonáva aj všetky výplaty a vedie chronologické zápisy, t. j. všetky pokladničné denníky; druhému je sverené skúmanie a adjustovanie účtovných dokladov pred výplatou a obstarávanie likvidovania platieb. Oba spolu vykonávajú týždenne aspoň raz podrobné škontro pokladne.

(⁴) Vyúčtovanie záloh a dotácií vyhotovuje pokladník. Vyúčtovanie skúma a upravuje, čiže opatrí doložkou o preskúmaní podľa § 2 v sídle okresného úradu pôsobiaci účtovný úradník župného úradu ktorý dá krátkou cestou odstrániť prípadné závady a nedostatky vo vyúčtovaní.

§ 7.

(¹) Ak poukaz okresného náčelníka (jeho zástupcu) odporuje platným predpisom, musí úradník, poverený likvidovaním, nevykonaný poukaz vrátiť a na príslušnom spise vyznačiť závady poukazu.

(²) Ak trvá okresný náčelník alebo jeho zástupca na vykonaní poukazu, vyžiada si krátkou cestou mienku účtovného úradníka župného úradu, pôsobiaceho v sídle okresného úradu; ak aj proti mienke účtovného úradníka župného úradu trvá na vykonaní platobného príkazu, treba ho

v záznamoch nápadne farebne označiť poznámkou: „Na rozkaz!“ a potom vykonať; spisy má účtovník do troch dní po výplate predložiť župnému úradu.

§ 8.

(¹) Pokladničná služba na okresných úradoch sa koná zpravidla šekovým pokračovaním prostredníctvom Poštovej sporiteľne. Zriadenie nových potrebných šekových účtov môže byť uskutočnené len so súhlasom mi isterstva vnútra.

(²) Okresné úrady od 1. januára 1940 budú obstarávať iba peňažnú agendu štátu a peňažné hotovosti budú ukladať na doterajší šekový účet štátneho hospodárenia.

§ 9.

Šeky a prevodné príkazy podpisuje úradník vykonávajúci poukazovacie právo.

§ 10.

(¹) V sídle okresného úradu pôsobiaci účtovný úradník župného úradu v účtovnej agende okresného úradu bude:

a) viesť evidenciu peňažných trestov a pokút, vymeraných okresným úradom,

b) viesť evidenciu zhabaných vecí a vecí bez majiteľa (gazdu) spolu s evidenciou najdených vecí,

c) upravovať cestovné účty úradníkov a zamestnancov okresného úradu podľa platných predpisov, nakoľko idú výlučne na farchu strán.

(²) Nakoľko v sídle okresného úradu nepôsobí účtovný úradník župného úradu, v ods. 1 pod bodom a) a b) uvedené evidencie vedie okresným náčelníkom poverený pragmatikálny kancelársky úradník, ktorému, ak nie je pokladníkom, má byť sverený aj spoluzáver pokladne.

(³) V sídle okresného úradu pôsobiaci účtovný úradník župného úradu kontroluje, či sú priestupkové peniaze, odškodné atď., včas vymáhané a stará sa o to, aby výťažky za zhabané, najdené a za prepádle vyhlásené veci a vôbec štátne príjmy boli svojmu účelu včas odvádzané.

(⁴) Vymáhanie priestupkových peňazí a dávok za úradné úkony patrí do pôsobnosti príslušného referenta. Povinnosťou účtovného úradníka župného úradu pôsobiaceho v sídle okresného úradu je však písomne včas upozorniť referenta na jednotlivé nedoplatky, pozastaviť neoprávnené odpísané peňažné tresty, pokuty a dávky za úradné úkony a dbať o to, aby premilčaním pokút a dávok nevznikla štátu škoda.

§ 11.

V sídle okresného úradu pôsobiaci účtovný úradník župného úradu:

1. Kontroluje peňažné a vecné hospodárenie na okresnom úrade s toho hľadiska, či sa toto vykonáva podľa predpisov, či v depozitách spravované peniaze, ako aj paušály, dotácie a zúlohy na zúčtovanie sú správne a včas vyúčtované a prípadné zostatky odvedené.

2. Spolupôsobí pri prehliadkach pokladne okresného úradu vykonávaných okresnými náčelníkmi podľa rokovacieho poriadku pre župné a okresné úrady, pričom účtovný a pokladničný nález sloslazuje vlastnoručne v dvoch exemplároch. Okresný úrad predkladá nález v jednom originále župnému úradu najneskôr treť deň po prehliadke. Námielky účtovného úradníka župného úradu pri vykonávaní prehliadky majú byť pojaté do škontračnej zápisnice a hneď má byť tiež učinená náprava. Ak okresný náčelník nepokladá námielky účtovného úradníka župného úradu za správne, predloží vec na rozhodnutie župnému úradu.

§ 12.

(¹) Účtovný úradník župného úradu pôsobiaci v sídle okresného úradu je oprávnený kedykoľvek — aspoň raz mesačne je však povinný — vykonať neočakávanú prehliadku pokladne okresného úradu, ako aj zistiť stav jednotlivých predajných a prisne účtovaných tlačív, vydaných referentom na zúčtovanie, a svoje spozorovania a návrhy na odstránenie prípadných závad má ústne, prípadne písomne predložiť okresnému náčelníkovi.

(²) Pri vykonaní takejto prehliadky treba zistiť dennikový stav, porovnať ho s pokladničným stavom, denníky uzavrieť a spísať formálne skontro. Na prípadné nesrovnalosti treba hneď upozorniť okresného náčelníka.

§ 13.

V sídle okresného úradu pôsobiaci účtovný úradník župného úradu spolupôsobí pri revíziách, vykonávaných okresným náčelníkom z poverenia župného úradu v hospodárstve obecnom. Okresný náčelník z vlastného popudu má telefonicky žiadať takého poverenie, ak by ináč bez okamžitého zakročenia boli vážne ohrozené hospodárske záujmy obce.

§ 14.

(¹) Do oboru pôsobnosti účtovníka župného úradu pôsobiaceho v sídle okresného úradu, nakoľko ide o obecné hospodárenie, patrí:

1. skúmať rozpočty obcí, fondov, záklád, nadácií, ústavov a podnikov obecných alebo obcou spravovaných,

2. skúmať záverečné účty a inventáre pod bodom 1 uvedených hospodárskych odvetví,

3. pripravovať návrhy vybavení pre župný úrad v agende obecného hospodárenia,

4. viesť evidencie:

a) schválených obecných rozpočtov a záverečných účtov,

b) obecno-školských fondov,

c) hospodársko-štatistických dát a

d) sumárnu evidenciu hodnoty hnuteľného a nehnuteľného majetku, dlhov a záväzkov podľa obcí a podľa výsledku záverečných účtov,

e) evidenciu okresným úradom uhodnovernených denníkov obecného hospodárstva a obecného (obvodného) notárstva,

f) inkontračný záznam pre obecné hospodárstvo úradom alebo inými úradmi poukúzaných a okresným úradom na vedomie dosľých súm,

g) osobitnú evidenciu svojich služebných ciest, okrem evidencie podľa rokovacieho poriadku pre župné a okresné úrady,

5. spolupôsobí pri revíziách spolkov, živnostenských spoločenstiev, zastavárni a pod. Revíziu vykonávajúci okresný náčelník alebo jeho zástupca je povinný návrhy a námietky účtovného úradníka župného úradu pojať do revíznej zápisnice, poprípade jeho osobitnú mienku alebo návrh pripojiť k revíznej zápisnici,

6. skúmať pred výplatou adjustované cestovné účty obecných zamestnancov a činiteľov, vystavené na farchu obecných pokladní a strán.

(²) Účtovný úradník župného úradu pôsobiaci v sídle okresného úradu môže vykonávať samostatne prehliadky obecných pokladníc a odborné revízie v obecnom hospodárení len na základe písomného poverenia župného úradu.

§ 15.

(¹) Účtovná služba na župných a okresných úradoch je upravená týmito nariadením a predpismi v ňom uvedenými, pokiaľ ne podľa neho vydanými, a preto účtovný úradník župného úradu pôsobiaci v okresnom sídle je povinný sa riadiť pri vykonávaní služby týmito predpismi. Vysvetlivky má si v prípade pochybnosti vyžiadať od prednostu účtovného oddelenia župného úradu.

(²) Nad účtovnými úradníkmi župného úradu pôsobiacimi podľa § 2 tohto nariadenia v sídlach okresných úradov má okresný náčelník dozornú moc len, pokiaľ ide o ich chovanie v úrade a mimo úradu a zachovávanie úradných hodín.

(³) Okresný náčelník je povinný župnému úradu oznámiť javy, ktoré v účinkovaní účtovného úradníka župného úradu, pôsobiaceho v okresnom sídle neslúžia dobrej povesti a záujmom úradu.

(⁴) V sídle okresného úradu pôsobiaci účtovný úradník župného úradu je povinný o svojej činnosti predkladať štvrťročne správy prednostovi účtovného oddelenia župného úradu.

(*) Keď okresnému úradu podriadené úrady nevyhovujú úradnému vyzvaniu v okrese pôsobiaceho účtovného úradníka župného úradu, tento je povinný hneď po uplynutí lehoty, danej v druhej upomienke, krátkou cestou, podľa možnosti ústne, upozorniť okresného náčelníka a po 8 dňoch, ak sa náprava nestala, podať zpravu prednostovi účtovného oddelenia župného úradu a žiadať o ďalšie opatrenie. V prípade, že nie je možné čakať na vypršanie lehôt tu uvedených, pokračuje podľa vlastného uváženia.

Časť tretia.

Prechodné ustanovenia.

§ 16.

(1) Dočasne do úplného splynutia majetkových podstát okresných samospráv a vicinálnych ciest s vlastným župným hospodárstvom vedie župná príručná pokladnica:

a) etátny denník pre vkladné knižky a cennosti, prevzaté od okresných samospráv;

b) depozitný denník pre kaucie a vádiá a iné depozitá, prevzaté od okresných samospráv vo forme vkladných knižiek a cenných papierov;

c) etátne denníky pre vkladné knižky a cenné papiery vicinálnych ciest a to pre každú vicinálnu cestu osobitne a pre depozitá (vádiá a kaucie atď.) všetkých vicinálnych ciest jeden depozitný denník.

(2) Príručná pokladnica je povinná denníky uvedené v ods. 1 koncom mesiaca uzavrieť a v originále najneskôr do 3. dňa najbližšieho mesiaca zaslať účtovnému oddeleniu župného úradu k zakontovaniu pokladničných účinov v hlavných knihách.

(3) Obcami nevyhotovené alebo okresným výborom neschválené obecné záverečné účty z roku 1939 a predchádzajúcich, nemajú byť predkladané na župný úrad, kým tie v sídle okresu pôsobiaci účtovný úradník župného úradu nepreskú-

mal a nevyhotovil k nim návrh vybavení župného úradu.

(4) Záverečné účty okresného hospodárstva a vicinálnych ciest do roku 1939 zostavia do konca júna 1940 a predložia okresné úrady za spolupráce účtovných úradníkov župného úradu, pôsobiacich v sídle okresného úradu, župnému úradu, ktorý ich preskúma, prerokuje a schváli.

(5) Župný úrad urobí potrebné prípravy k prevzatíu majetku okresnej samosprávy a vicinálnych ciest podľa stavu ku dňu 31. decembra 1939 hneď po zahájení činnosti.

(6) Okresní účtovníci sú povinní materiál k prevzatíu okresného hospodárstva pripraviť tak, aby župa mohla tento majetok prevziať a prípadné záväzky včas plniť. Okresní účtovníci sú povinní ku dňu 31. decembra 1939 zostaviť presný majetkový stav a pokladničné zostatky (hotovosť, šekové účty, cennosti atď.) podľa denníkov a účtovných kníh podľa do konsignácie, ako aj podľa hlavných kníh okresného hospodárstva zistiť presný stav aktívnych a pasívnych nedoplatkov a vyhotoviť ich podrobný výpis z hlavných kníh. K tomuto výpisu treba pripojiť spisový materiál, vzťahujúci sa na vykázané aktívne a pasívne nedoplatky.

(7) Vopred splatné platy na mesiac január 1940 pre zamestnancov okresnej samosprávy a vicinálnych ciest treba dňa 31. decembra 1939 vyplatiť preddavkovo vo výške neto platu a zúčtovať ako preddavky na dodatočné zúčtovanie. Etátne zúčtovanie vykoná účtovné oddelenie župného úradu v mesiaci januári 1940.

(8) Podobným spôsobom majú byť vyplatené a zúčtované 1. alebo 15. januára 1940 sročné anuity pôžičiek alebo iné zaviazanosti, nakoľko by pre oneskorené vyplatenie hrozilo nebezpečenie civilného sporu.

(9) Účtovnú a pokladničnú agendu okresného úradu tak v obore hospodárstva štátneho, ako aj samosprávneho, do dňa 31. decembra 1939 vykonávajú tí úradníci, ktorí ju doteraz obstarávali. Títo úradníci sú povinní dňa 31. decembra 1939

všetky účtovné knihy, denníky, inventáre, zásobníky a záznamy uzavrieť a na rok 1940, nakoľko ide o hospodárstvo štátne, založiť nové knihy, prípadne likvidačné listy. Súčasne treba vyhotoviť podrobné škontro pokladnice; toto spolu s účtovnými knihami má okresný náčelník do dňa 5. januára 1940 zápisnične odovzdať úradníkom, ktorí majú ďalej viesť pokladničnú a hospodársku agendu.

§ 17.

(¹) Pri prevzatí majetku okresnej samosprávy, fondov, majetkových práv a záväzkov spolupôsobí účtovné oddelenie župného úradu s vylúčením účtovného úradníka, ktorý na majetkovej správe prevzatých majetkov mal účasť.

(²) Prevzatie vicinálnych ciest do správy župných výborov sa uskutoční pri spolupôsobení účtovného oddelenia župného úradu a účtovných úradníkov účinkujúcich v sídlach okresných úradov podľa predpisov vládneho nariadenia č. 300/1939 Sl. z.

§ 18.

Minister vnútra do roka od účinnosti tohto nariadenia môže niektoré povinnosti a práce podľa potreby presunúť a obor pôsobnosti jednotlivých orgánov určiť podľa účelnosti, a to v rámci zákona č. 190/1939 Sl. z.

§ 19.

Toto nariadenie nadobudne účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra — kde treba — v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

318.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 11. decembra 1939,

ktorým sa zriaďuje „Fond pre podporu pri úrazoch motorovými vozidlami“ so sídlom v Bratislave a ktorým sa menia niektoré predpisy zákona o jazde motorovými vozidlami.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Zriaďuje sa „Fond pre podporu pri úrazoch motorovými vozidlami“ so sídlom v Bratislave.

§ 2.

Všetok majetok „Fondy pre podporu pri úrazoch motorovými vozidlami“ so sídlom v Prahe, ktorý sa nachádza alebo je uložený na území Slovenského štátu, najmä nemovitosti, pohľadávky, vklady u peňažných ústavov, cenné papiery a iné majetkové hodnoty, prechádzajú do vlastníctva „Fondy pre podporu pri úrazoch motorovými vozidlami“ so sídlom v Bratislave.

§ 3.

Predpis ods. 1, § 64 zákona č. 81/1935 Sb. z. a n., sa pozmeňuje tak, že, počnúc od 14. marca 1939, všetky príspevky podľa §§ 62, 63 a 65 uvedeného zákona plynú do „Fondy pre podporu pri úrazoch motorovými vozidlami“ so sídlom v Bratislave (§ 1).

§ 4.

Platby, konané podľa §§ 62, 63 a 65 zákona č. 81/1935 Sb. z. a n. držiteľmi motorových vozidiel, majiteľmi živnosti na dopravu motorovými vozidlami a poisťovňami po 14. marci 1939, sa uznávajú len

vtedy, ak príslušná suma bude „Fondom pre podporu pri úrazoch motorovými vozidlami“ so sídlom v Prahe vrátená „Fondu pre podporu pri úrazoch motorovými vozidlami“ so sídlom v Bratislave.

§ 5.

Nariadenie toto platí odo dňa 14. marca 1939; vykoná ho minister vnútra a minister dopravy a verejných prác v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 71.

Vydaná dňa 30. decembra 1939.

Rocník 1939.

OBSAH: (319.—342.) 319, Nariadenie o predĺžení zmenkovo-právnych lehôt. — 320, Nariadenie o zmene niektorých ustanovení zákonov o stavebnom ruchu. — 321, Zákon o označení účastníka spoločnosti so sídlom v Slovenskej republike menovou jednotkou slovenskou. (Ks). — 322, Nariadenie, ktorým sa predlžuje § 95a, ods. 4 vládneho nariadenia č. 112/1934 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 143/1934. — 323, Nariadenie o predĺžení platnosti niektorých ustanovení zákona č. 243/1922 Sb. z. a n. o dočasnej úprave zriadenia obcí na Slovensku. — 324, Zákon, ktorým sa určuje ďalší dodatok k štátnemu rozpočtu na rok 1939. — 325, Ústavný zákon o inkorporácii územia, ktoré po roku 1918 bolo pripojené k bývalej republike Poľskej. — 326, Zákon o trestnom stíhaní niektorých činov, ktorými sa ohrozuje verejný poriadok, pokoj a verejná bezpečnosť. — 327, Nariadenie, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré ustanovenia vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. o dôverníkoch a dočasných správcoch v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch a iných majetkových podstatách. — 328, Zákon o štátnom komasačnom fonde. — 329, Zákon o príjmach riaditeľstva pre cestovný ruch. — 330, Zákon o právnom postavení štátneho nakladateľstva. — 331, Nariadenie, ktorým sa mení zákon č. 251/1933 Sb. z. a n. o predaji lovaru za jednotné ceny. — 332, Nariadenie o dočasnom obmedzení prevodov hospodárskych podnikov. — 333, Zákon o zamestnávaní cudzincov. — 334, Zákon o dodávaní povinných výťažkov ilačiv. — 335, Zákon o hlásení a nútenom prenájme niektorých živnostenských miestností. — 336, Zákon o trestnom stíhaní prezidenta republiky a členov vlády. — 337, Zákon o štátnej záruke na hotelový úver a o podpore hotelníctva. — 338, Zákon o zrušení okresného súdu v Snine a o slúčení jeho obvodu s obvodom okresného súdu v Humennom. — 339, Zákon o bratislavskej burze (burzový zákon). — 340, Vyhláška ministerstva vnútra, ktorou sa vyhlasuje za záväznú dohoda o jednorázovej výpomoci pre robotníctvo pil a drevoskladov. — 341, Vyhláška ministerstva vnútra, ktorou sa vyhlasuje za záväznú dohoda o doplnku rámcovej zmluvy mzdových a pracovných pomerov pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov na rok 1939. — 342, Vyhláška ministerstva národnej obrany o nástupných termínoch do prezenčnej služby.

319.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1939 o predĺžení zmenkovoprávnych lehôt.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Lehoty na uplatnenie a splnenie zmenkových nárokov sa predlžujú do 31. marca 1940 ohľadom tých zmeniek, kde niektorá zo zmenkovoprávne zaviazaných osôb alebo zmenkový veriteľ dňa 5. novembra 1938

alebo neskoršie mali svoje bydlisko (sídlo) na území pripojenom k Maďarsku, alebo dňa 15. marca 1939 alebo neskoršie — na tej čiastke bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktorú tvorilo územie Protektorátu Čechy a Morava a Karpatská Ukrajina, ako i na území pripojenom k Maďarsku pri určení východnej hranice Slovenskej republiky.

§ 2.

Predpis tento sa vzťahuje i na zmenky, ktoré boli domicilované a splatné u ústavov, ktoré majú sídlo na území Slovenskej republiky, ak sú splnené podmienky v § 1 uvedené.

§ 3.

Nariadenie toto nadobudne účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister pravosúdia so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

320.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 21. decembra 1939**

o zmene niektorých ustanovení zákonov
o stavebnom ruchu.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenia §§ 2, 3 a 4 opatrenia Stáleho výboru č. 289/1938 Sb. z. a n. sa zrušujú.

§ 2.

Doba, cez ktorú je štát povinný z dôvodu podpory podľa zákonov č. 45/1930 Sb. z. a n. a č. 65/1936 Sb. z. a n. alebo podľa vládneho nariadenia č. 160/1934 Sb. z. a n. platiť príspevok na zúročenie a úmor stavebného nákladu, skracuje sa tak, že končí dňom 31. decembra 1939.

§ 3.

(¹) Ministerstvo vnútra v dohode s ministerstvom financií a ministerstvom dopravy a verejných prác môže z úveru, určeného v štátnom rozpočte na podporu stavebného ruchu, udeliť štátne príspevky podľa ustanovení § 48 zákona č. 45/1930 Sb. z. a n. v prospech vlastníkov domov, na ktoré bola udelená podpora v spôsobe štátnej záruky a príspevku podľa zákona č. 45/1922 Sb. z. a n. alebo v spôsobe štátnej

záruky podľa ustanovení zákonov č. 44/1927, Sb. z. a n., č. 43/1928 Sb. z. a n., č. 45/1930 Sb. z. a n. alebo č. 65/1936 Sb. z. a n., nakoľko je to nevyhnutelne treba, aby bolo zachované riadne hospodárenie obecné prospešného stavebného združenia alebo obce.

(²) Tieto príspevky môžu sa udeliť v jednotlivých prípadoch vždy len na dobu dvoch rokov na žiadosť združenia alebo obce. Príspevok môže byť znovu udelený, ale vždy najviac len na dva roky, ak hospodárenie združenia alebo obce je i naďalej ohrozené.

§ 4.

(¹) Stratou nároku na príspevok podľa § 2 tohto nariadenia alebo podľa § 1 opatrenia Stáleho výboru č. 289/1938 Sb. z. a n. zanikajú všetky obmedzenia a záväzky, obťažujúce dom podľa zákonov o stavebnom ruchu v prípade, kde okrem príspevku štát neposkytol, ani nezaručil pôžičku, ktorá ešte nebola splatená.

(²) Výmaz reálneho práva na príspevok bude zapísaný v pozemkovej knihe na návrh ministerstva vnútra.

(³) S výmazom reálneho práva na príspevok vymaže súd v pozemkovej knihe na návrh ministerstva vnútra obmedzenie vlastníckeho práva, zakazujúce scudzif a zafaziť nemovitost, predkupné právo, zaistené v prospech štátu a v prospech stavebníka (obce alebo stavebného združenia) a záložné právo za pokuty a prípadné istoty a povinnosti zo štátnej podpory stavby domu vyplývajúce. Tento výmaz bude vykonaný len vtedy, keď na dome nie je zaistená pôžička štátom zaručená, ktorá ešte nebola splatená (§ 3 vl. nar. č. 97/1939 Sl. z.) a nejde o prípady v § 3 tohto nariadenia uvedené.

§ 5.

(¹) Dočasné oslobodenie od domovej dane a prirážok a obecných dávok, povolené budovám dokončeným pred 1. januárom 1929 v rozsahu podľa zákonov o stavebnom ruchu, sa skracuje na 15 rokov a u

budov s malými bytmi a malými provádzovňami — na 25 rokov.

(2) Budovy, u ktorých podľa predchádzajúceho odseku skrátená doba dočasného oslobodenia už uplynula pred 1. januárom 1939, vstupujú do daňovej povinnosti počínajúc daňovým rokom 1940; ohľadom ostatných budov platí pre vznik daňovej povinnosti predpis § 121 zákona o priamych daniach.

§ 6.

(1) Vlastníci domov, označení v § 1 zákona č. 260/1937 Sb. z. a n., ktorí nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, sú povinní od 1. januára 1940 úrokovať a umorovať zbytok štátom zaručených pôžičiek, vyzdvihnutých na stavbu ich domu. Nakoľko pôžičku na stavbu ich domu poskytol sám štát, títo vlastníci domov sú povinní zbytok pôžičky umorovať od 1. januára 1940 pravidelnými ročnými splátkami o 1 % vyššími nad 5 % úrok z počiatkovej istiny pôžičky a splátky takto vypočítané odvádzať štátnej pokladnici v polročných lehotách, splatných vopred vždy dňa 1. januára a 1. júla každého roku, alebo môžu zbytok pôžičky splatiť naraz. Zbytok štátom poskytnutej pôžičky sa vypočíta tak, že od pôvodnej istiny odpočíta sa čiastka, ktorá by bola pripadla na umorenie štátnej pôžičky, keď by bola pred 1. januárom 1940 riadne umorovaná a úrokovaná spôsobom vyššie uvedeným.

(2) V ods. 1 označeným vlastníkom domov nemá byť predpísaná náhrada podľa zákona č. 260/1937 Sb. z. a n. ani náhrada splátok, pripadajúcich za čas do 31. decembra 1939. Splátky nimi učinené na náhradu už vymeranú majú byť vrátené. Pokiaľ vymeraná náhrada bola už pozenno-knižne zaistená v prospech štátu a záložné právo za pôžičky, za ktoré náhrada bola vymeraná, bolo vymazané, má byť toto záložné právo za pôžičku na návrh ministerstva vnútra opäť zapísané do pozemkovej knihy a má byť vymazané záložné právo za náhradu.

(3) Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzfa-

hujú na prípady, kde už bolo právoplatne rozhodnuté o náhrade podľa zákona č. 260/1937 Sb. z. a n. a náhrada už bola v celku zaplatená. Za zaplatenie náhrady považuje sa aj oslobodenie od nej, právoplatne vyriešené podľa § 7 uvedeného zákona pred účinnosťou tohto nariadenia.

(4) V prípade, že nehnuteľnosť cudzinca do 31. decembra 1942 stane sa vlastníctvom osoby, ktorá je štátnym občanom Slovenskej republiky, pozbudnú účinnosť voči tomuto vlastníkovi ustanovenia tohto paragrafu.

§ 7.

Podporu podľa ustanovení hlavy IV až VI zákona č. 65/1936 Sb. z. a n. možno udeliť na stavby, s ktorými bude začaté do 31. decembra 1940.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Dr. Čatloš v. r.

321.

Zákon

zo dňa 22. decembra 1939

o označení účastín spoločností so sídlom v Slovenskej republike menovou jednotkou slovenskou (Ks).

Snem Slovenskej republiky usniesol sa na tomto zákone:

§ 1.

Menovitá hodnota účastín a kuksov, respektive písomností ich nahradzujúcich alebo zastupujúcich (v ďalšom texte zákona papiere) spoločností so sídlom v Slovenskej republike musí byť označená výlučne a výslovne menovou jednotkou slovenskou (Ks) a to číslicami i slovami.

§ 2.

Týmto cieľom treba:

a) dať zničiť do 29. februára 1940 všetky doterajšie papiere všetkých spoločností so sídlom v Slovenskej republike, a to bez ohľadu na to, či sú tieto papiere v tuzemsku alebo v cudzine a bez ohľadu na to, komu patria alebo kto ich má v držbe,

b) nahradiť ich bezodkladne, ale najneskôr do 31. mája 1940 novými zodpovedajúcimi papiermi, v ktorých menovitá hodnota je označená podľa § 1 tohto zákona.

§ 3.

(¹) Papiere zničí Slovenská národná banka v Bratislave za súčinnosti majiteľov alebo držiteľov papierov alebo ich zmocnencov.

(²) Majitelia alebo držiteľia papierov sú povinní v lehote určenej § 2, písm. a) priamo alebo prostredníctvom zmocnencov, ktorými môžu byť podľa bánk aj iné právnické alebo fyzické osoby, predložiť tieto papiere hlavnému ústavu Slovenskej národnej banky v Bratislave s dvojitoú konsignáciou, obsahujúcou počet, čísla a menovitú hodnotu predložených papierov.

(³) Slovenská národná banka odovzdane jej kusy v prítomnosti odovzdávajúceho zničí a o zničených kusoch vydá jeden exemplár konsignácie, znejúcej na meno podateľa, opatrený potvrdzovacou klauzulou Slovenskej národnej banky v Bratislave o zničení. Táto konsignácia je neprenositelná.

§ 4.

(¹) Papiere spoločností so sídlom v Slovenskej republike, ktoré sú v cudzine, treba predložiť s príslušnými konsignáciami hlavnému ústavu Slovenskej národnej banky v Bratislave prostredníctvom hociktoho zastupiteľského úradu Slovenskej republiky.

(²) Zastupiteľský úrad vydá o prevzatí potvrdenku, znejúcu na meno, na iného neprenositelnú.

(³) Majiteľ alebo držiteľ uvedených pa-

pierov alebo jeho zmocnenec oznámi zastupiteľskému úradu súčasne svojho zmocnenca v tuzemsku, v prítomnosti ktorého sa zničenie v hlavnom ústave Slovenskej národnej banky v Bratislave má previesť.

(⁴) Po zničení doručí Slovenská národná banka tuzemskému zmocnencovi 1 exemplár konsignácie, vystavenej podľa § 3, ods. 3.

§ 5.

(¹) Slovenská národná banka po uplynutí lehoty uvedenej v § 2, písm. a) oznámi písomne jednotlivým spoločnostiam počet a čísla zničených kusov ich papierov.

(²) Po tomto oznámení je spoločnosť povinná predložiť Slovenskej národnej banke nové, náležitosti § 1 tohto zákona vyhovujúce papiere, a to tak, aby lehota stanovená § 2, písm. b) bola zachovaná. Slovenská národná banka opatrí tieto nové papiere svojou pečiatkou a vydá ich vo svojom hlavnom ústave v Bratislave proti vráteniu konsignácie, uvedenej v § 3, ods. 3, majiteľovi alebo držiteľovi konsignácie, prípadne ich zmocnencovi.

(³) Nové papiere môže Slovenská národná banka vydať len v Bratislave, takže i pre papiere, ktoré boli odovzdané v cudzine, treba udať tuzemského zmocnenca na prevzatie nových papierov.

§ 6.

(¹) Keď Slovenská národná banka po 29. februári 1940 zistí, že papiere niektorej spoločnosti so sídlom v Slovenskej republike neboli jej podľa § 2 predložené vôbec alebo len čiastočne, vyzve spoločnosť, aby jej do 60 dní od doručenia výzvy predložila nové papiere za nepredložené staré papiere a súčasne vyhlási vyhláškou v Úradných novinách staré papiere za zničené a neplatné; túto vyhlášku doručí Slovenská národná banka aj spoločnosti samej.

(²) Nové papiere uloží Slovenská národná banka u svojho hlavného ústavu v Bratislave a vydá ich tomu, kto hodnoverne dokáže, že v deň účinnosti tohto zákona

bol majiteľom alebo držiteľom starých papierov a že mu bolo vyššou mocou znemožnené tieto predložiť na zničenie.

(³) Ak Slovenská národná banka neuzná predložené dôkazy za postačujúce, rozhodne o nároku na vydanie papierov okresný súd v Bratislave v nespornom pokračovaní.

(⁴) Nakoľko ide o podniky, podliehajúce predpisom vládneho nariadenia č. 24/1939 Sl. z., uschová Slovenská národná banka nové papiere u svojho hlavného ústavu v Bratislave a vydá ich najneskôr po 31. máji 1941 štátu.

(⁵) Po 31. decembri 1942 predá Slovenská národná banka nové papiere spôsobom, určeným v § 347, ods. 3 obchodného zákona a utrženú kúpnu cenu uloží po srážke svojich výdavkov ako bezúročný súdny depozit na okresnom súde v Bratislave v prospech majiteľa (držiteľa) starých papierov.

§ 7.

(¹) Anonymita majiteľov, poľahke držiteľov papierov, ako aj ich zmocnencov a dôverníkov pre celé pokračovanie, potrebné k zničeniu starých kusov a doručeniu nových kusov, vo všetkých smeroch sa zachová.

(²) Zmocnenci nie sú ani povinní ani oprávnení vypovedať o svojich zmocniteľoch. To isté platí pre dôverníkov.

§ 8.

(¹) Po uplynutí lehoty § 2, písm. a) možno práva spojené s papiermi (§ 1) vykonávať výhradne papiermi, vydanými podľa § 5, ods. 2, opatrenými pečiatkou Slovenskej národnej banky.

(²) Ak v prípade § 6 dojde k úschove papierov, spoločenské práva, vyplývajúce z týchto papierov, vykonáva štát.

§ 9.

(¹) Kapitálovú účasť na účastinných spoločnostiach a ťažiarstvach so sídlom v Slovenskej republike, presahujúcu 5% základnej istiny alebo Ks 100.000.— menovi-

tej hodnoly vôbec, možno scudzíť, dať do zálohu alebo inak zatažiť, bez ohľadu na to, či sa tak deje naraz alebo po častiach, len s povolením komisie, zriadenej vládny nariadením č. 113/1939 Sl. z.; inak je takýto úkon právne neúčinný a trestá sa podľa § 12 tohto zákona.

(²) K prevodu na cudzozemca alebo na právnickú osobu so sídlom v cudzine môže dať komisia súhlas len, keď zistí, že niet tuzemského záujemcu.

§ 10.

Spoločnosti ich funkcionári sú povinní upozorniť na včasné a riadne splnenie povinností týmto zákonom uložených všetkým osobám v tuzemsku a v cudzozemsku, o ktorých vedia, že sú majiteľmi, poľahke držiteľmi papierov spoločností so sídlom v Slovenskej republike.

§ 11.

Členovia správnych orgánov spoločnosti a jej vedúci funkcionári (riaditelia a prokuristi), ktorí zavinili, že nové papiere neboli predložené Slovenskej národnej banke napriek upovedomeniu podľa §§ 5 a 6 v lehote určenej v § 2, písm. b), poľahke v § 6, ods. 1 potrestajú sa podľa § 12 a sú majiteľovi alebo držiteľovi zničených papierov solidárne zodpovední za škodu.

§ 12.

(¹) Kto poruší ustanovenia, uvedené v § 3, ods. 2, § 4, ods. 1, § 5, ods. 2, § 6, ods. 1, § 9, ods. 1, § 10 a § 11 tohto zákona, trestá sa okresným súdom pre prečin väzením do 6 mesiacov a peňažným trestom od Ks 1000.— do Ks 50.000.—.

(²) Vedľajší trest, uložený podľa predoslého odseku možno premeniť na náhradný trest na slobode, pri čom takto premenený náhradný trest na slobode spolu s hlavným trestom nesmie presahovať 6 mesiacov.

§ 13.

Vydanie nových papierov podľa tohto zákona je oslobodené od colníkov a poplatkov.

§ 14.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister financií s ministrom hospodárstva, vnútra a pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Škol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.

322.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 21. decembra 1939,**

ktorým sa predlžuje platnosť § 95a, ods. 4 vládneho nariadenia č. 112/1934 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 143/1934 Sb. z. a n.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Platnosť predpisu § 95 a, ods. 4 vládneho nariadenia č. 112/1934 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 143/1934 Sb. z. a n., naposledy predĺžená vládnym nariadením č. 42/1939 Sl. z., sa predlžuje do 31. decembra 1940.

§ 2.

Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.

Čatloš v. r.

323.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 21. decembra 1939**

o predĺžení platnosti niektorých ustanovení zákona č. 243/1922 Sb. z. a n. o dočasnej úprave zriadenia obcí na Slovensku,

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Platnosť ustanovení ods. 2, § 2, § 3, § 4, § 8, ods. 3, § 10, ods. 2 a 3, § 12 a § 14 zákona č. 243/1922 Sb. z. a n. sa predlžuje až do ďalšej úpravy.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.

Čatloš v. r.

324.

**Zákon
zo dňa 21. decembra 1939,
ktorým sa určuje ďalší dodatok k štátnemu rozpočtu na rok 1939,**

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Č l á n o k I.

V prílohe A. tohto dodatku k štátnemu rozpočtu na rok 1939 určujú sa výdavky vlastnej štátnej správy (rozpočtová skupina I.) sumou 1,043.100 Ks.

Č l á n o k II.

Všeobecné zásady štátneho hospodárstva, vyslovené v nariadení vlády Sloven-

skej krajiny č. 45/1939 Úr. nov. a vo vládnem nariadení č. 134/1939 Sl. z., platia aj pre tento zákon.

Článok III.

Tento zákon platí odo dňa 26. októbra 1939; vykoná ho minister financií spolu s ostatnými členmi vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

Príloha A.

15. Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státne výdavky	1939		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
			15. Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky.			
15			Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky.			
	1		Prezident republiky:			
		A.	Osobné výdavky	315.100.—	—	315.100.—
			Titul 1. (úhrn)	315.100.—	—	315.100.—
	2		Kancelária prezidenta republiky			
			Civilné oddelenie:			
	1	A.	Osobné výdavky	30.000.—	—	30.000.—
		B.	Vecné výdavky.	138.000.—	550.000.—	688.000.—
			§ 1. (úhrn)	168.000.—	550.000.—	718.000.—
			Vojenské oddelenie			
	2	A.	Osobné výdavky	—	—	—
		B.	Vecné výdavky.	—	10.000.—	10.000.—
			§ 2. (úhrn)	—	10.000.—	10.000.—
			Titul 2. (úhrn)	168.000.—	560.000.—	728.000.—
			Kapitola 15.			
		A.	Osobné výdavky:			
			Titul 1.	315.100.—	—	315.100.—
			Titul 2.	30.000.—	—	30.000.—
			Úhrn	345.100.—	—	345.100.—
		B.	Vecné výdavky:			
			Titul 1.	—	—	—
			Titul 2.	138.000.—	560.000.—	698.000.—
			Úhrn	138.000.—	560.000.—	698.000.—
			Úhrn osobných výdavkov	345.100.—	—	345.100.—
			Úhrn vecných výdavkov	138.000.—	560.000.—	698.000.—
			Kapitola 15. (úhrn)	483.100.—	560.000.—	1.043.100.—

§ 325.**Ústavný zákon****zo dňa 22. decembra 1939**

o inkorporácii územia, ktoré po roku 1918 bolo pripojené k bývalej republike Poľskej.

Snem Slovenskej republiky usniesol sa na tomto zákone.

§ 1.

K územia Slovenskej republiky sa pričleňuje slovenské územie, ktoré po roku 1918 bolo pripojené k bývalej republike Poľskej.

§ 2.

(¹) Právne predpisy inkorporovaného územia zostávajú v platnosti do 31. decembra 1939, pokiaľ sú slučiteľné so svrchovanosťou slovenského štátu.

(²) Dňom 1. januára 1940 nadobúdajú účinnosť na inkorporovanom území právne predpisy Slovenskej republiky.

(³) Rozhodnutia a opatrenia slovenských štátnych úradov a orgánov, urobené na pripojenom území v čase do účinnosti zákona sú platné, a to i vtedy, ak boli vykonané podľa právnych predpisov, platných na území Slovenskej republiky.

§ 3.

Štátna príslušnosť obyvateľov inkorporovaného územia posudzuje sa analogicky podľa ústavného zákona č. 255/1939 Sl. z. tak, ako keby vôbec nebolo došlo k oddeleniu tohto územia.

§ 4.

Vláda sa splnomocňuje, aby pre správu a súdnictvo na pričlenenom území do 1. júla 1940 robila nariadením i také opatrenia, ku ktorým by ináč bol potrebný zákon.

§ 5.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Catloš v. r.

326.**Zákon****zo dňa 22. decembra 1939**

o trestnom stíhaní niektorých činov, ktorými sa ohrozuje verejný poriadok, pokoj a verejná bezpečnosť.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Priestupok spácha, kto ohrozuje verejný poriadok, pokoj a verejnú bezpečnosť tým, že rozširuje poplašné, nepravdivé zprávy, namierené proti samostatnosti, celistvosti a záujmom štátu a proti ústavným činiteľom.

(²) Priestupok spácha i ten, kto sa dozvie o činoch, uvedených v ods. 1 spáchaných tlačou, a páchatelia bezodkladne oznámi ktorémukoľvek bezpečnostnému úradu alebo orgánu. Z oznamovacej povinnosti sú vyňaté blízke osoby tak, ako ich určuje zákon na ochranu republiky (zák. č. 50 1923 Sb. z. a n.).

§ 2.

Priestupky uvedené v § 1 trespú okresné (štátne policajné) úrady — bez újmy trestného stíhania súdneho — peňažným trestom, a to, ak ide o priestupok podľa ods. 1, § 1, do 100.000 Ks, ak ide o priestupok podľa ods. 2, § 1. peňažným trestom do 10.000 Ks. Peňažné tresty v prípade nedobytnosti majú sa premeniť na

tresty zavretia do 6 mesiacov, pokiaľ do 1 mesiaca.

§ 3.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister vnútra.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

327.

Nariadenie s mocou zákona zo dňa 21. decembra 1939,

ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré ustanovenia vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. o dôverníkoch a dočasných správcoch v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch a iných majetkových podstatách.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 14 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

Ustanovenie ods. 1, § 5 vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. sa nahrádza týmto znením:

(¹) Dôverník má funkciu kontrolnú; dozerá na hospodárenie podniku a dáva návrhy na odstránenie závad, keď sa nimi porušujú zásady v § 1 uvedené; pod zásadami rozumie sa tiež obmedzovanie neúmerneho počtu židov. Za týmto účelom môže nahliadať do všetkých kníh, záznamov, ako aj iných pomôcok, ktoré súvisia s vedením podniku. Nesmie však ani prijímať ani poukazovať žiadne platby podniku.

§ 2.

Platnosť vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl. z. so zmenou, uvedenou v § 1, sa predlžuje do dňa 31. decembra 1940.

§ 3.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister

hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

328.

Zákon

zo dňa 13. decembra 1939

o štátnom komasačnom fonde.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Pri ministerstve pravosúdia zriaďuje sa samostatný štátny fond s názvom: „Štátny komasačný fond“ (ďalej „fond“), z prostriedkov a na účet ktorého bude ministerstvo pravosúdia povoľovať a poukazovať preddavky na výdavky komasačného pokračovania (nar. č. 30/1909 I. M. a nar. č. 60/1909 I. M.).

(²) Fond je právnu osobou; zastupuje ho minister pravosúdia.

§ 2.

Ministerstvo pravosúdia spravuje fond podľa predpisov nariadenia č. 30/1909 I. M. Vláda sa zmocňuje vydať nariadením podrobnú úpravu o správe, účtovaní fondu a vymáhaní preddavkov.

§ 3.

Štát má každoročne prispievať do fondu primeranou sumou.

§ 4.

(¹) Do fondu plynú:

a) vrátené preddavky štátneho fondu, bernými úradmi od účastníkov komasačného pokračovania zinkasované i s úrokmi z neduplatkov,

b) príspevky štátu na komasačné výdavky podľa § 199 nariadenia č. 30/1909 I. M. a § 48 nariadenia č. 60/1909 I. M.,

c) náhrady útrat hospodárskych a lesných znalcov zálohovaných zo štátneho komasačného fondu, podľa § 198 nariadenia č. 30/1909 I. M. a § 48 nariadenia č. 60/1909 I. M.,

d) pri použití výhod podľa §§ 6, 7, 8 nariadenia č. 22.000/1915 I. M. zaplatené výdavky komasačného pokračovania,

e) všetky nedoplatky komasačných výdavkov a úrokov i keď ešte nie sú vymáhané.

(¹) Ak by fondu tieto príjmy nestačili, oprávnený je vyzdvihnúť pôžičku a túto rozdeliť na skomasované nehnuteľnosti. Tieto podiely pôžičky požívajú prednosť reálneho bremena podľa § 189 exekučného zákona a podľa § 26 nariadenia č. 60/1909 I. M.

(²) Exekučný súd je povinný upovedomiť fond o poradovom pojednávaní podľa úpravy ministerstva pravosúdia.

§ 5.

Hotovosti štátneho komasačného fondu možno ukladať len v peňažných ústavoch so sirotskou istotou. Fond podlieha kontrole Najvyššieho účtovného kontrolného úradu a vzťahujú sa naň všetky predpisy o fondovom hospodárení.

§ 6.

(¹) Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho vláda.

(²) Ustanovenia, ktoré odporujú tomuto zákonu, sa zrušujú.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

329.

Zákon

zo dňa 21. decembra 1939

o príjmoch Riaditeľstva pre cestovný ruch.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Medzi príjmy Riaditeľstva pre cestovný ruch (§ 2 zákona č. 149/1939 Sl. z.) patria najmä:

1. príjem z riadneho štátneho rozpočtu,
2. poplatky z povoľovania vydávania a predaju pohľadníc, uvedených v § 2,

3. zvláštny poplatok vo výške 5—50 Ks vyberaný spolu s dávkou za úradný výkon pri vydaní, predĺžení a rozšírení cestovného pasu,

4. poplatok z obnosov povoľovaných k vývozu pri cestách do cudziny, a to Ks 10.— pri povolenom obnose do 1000 Ks a Ks 10.— za každých ďalších i započatých 1000 Ks. Podrobnosti určí minister hospodárstva vyhláškou. Sľavu alebo oslobodenie od tohto poplatku môže povoliť Riaditeľstvo pre cestovný ruch na odôvodnenú žiadosť.

§ 2.

(¹) Vydávanie a predaj pohľadníc, ktoré znázorňujú prírodné krásy, zaujímavosti a zvláštnosti, pohľady na mestá, dediny, osady alebo ich časti, ďalej pohľadníc, ktoré znázorňujú budovy, umelcké pamiatky, ľudový svojráz a predmety ľudového umenia sa môže diať len s povolením Riaditeľstva pre cestovný ruch (v ďalšom Riaditeľstvo).

(²) Nakladateľ a vydavateľ pred vydaním pohľadníc je povinný podať si žiadosť o povolenie v smysle ods. 1 a musí pripojiť k žiadosti tri exempláre každého druhu pohľadníc, ktoré hodlá vydať. Po obdržaní povolenia predloží Riaditeľstvu náklad povolených pohľadníc k označkovaniu. Pohľadnice, ktoré sa nachádzajú v predaji v deň účinnosti tohto zákona, musia byť

predložené Riaditeľstvu k označovaniu najneskôr do 1. februára 1940.

(¹) Riaditeľstvo môže bez zvláštnej náhrady pre účely propagačné a nezárobkové použiť námety schválených pohľadníc.

(²) Riaditeľstvo ustáli primerané a jednotné ceny pohľadníc a za povolenie ich vydania môže vyberať poplatok najviac vo výške $\frac{1}{2}$ ceny pohľadnice; tento poplatok musí byť zaplatený pred označovaním.

§ 3.

Priestupku podľa tohto zákona sa dopúšťa, kto bez povolenia Riaditeľstva vydáva a predáva pohľadnice, uvedené v § 2: priestupky trestajú okresné (policejné) úrady peňažitým trestom do 5000 Ks, premeniteľným v prípade nedobytnosti na náhradný trest zavretia do 15 dní.

§ 4.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister hospodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

330.

Zákon zo dňa 22. decembra 1939

o právnom postavení štátneho nakladateľstva.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Bývalá bratislavská filiálka Štátneho nakladateľstva v Prahe pretvoruje sa na samostatné štátne nakladateľstvo pri ministerstve školstva a národnej osvety v Bratislave.

§ 2.

(¹) Štátne nakladateľstvo vydáva školské pomôcky a potreby, najmä

a) učebnice, príručky pre žiakov a učiteľov, ako i pre štátnu činnosť osvetovú.

b) úradné školské tlačivá a podobné.

(²) Štátne nakladateľstvo je nezárobkovým štátnym podnikom. Istú časť nákladu učebníc a sošitov dáva zadarmo pre chudobných žiakov.

§ 3.

(¹) Všetok nehnuteľný a hnuťelný majetok Štátneho nakladateľstva bývalej Česko-Slovenskej republiky, ktorý je na území Slovenskej republiky, prechádza do vlastníctva Slovenskej republiky a podlieha správe ministerstva školstva a národnej osvety. Podrobnosti o spravovaní tohto majetku upravujú sa výnosom ministerstva školstva a národnej osvety v dohode s ministerstvom financií.

(²) Technickú správu budov Štátneho nakladateľstva obstarávajú príslušné orgány ministerstva dopravy a verejných prác ako technickí poradcovia. Finančné prostriedky pre správu a udržiavanie budov zabezpečia sa v dieľcom rozpočte ministerstva školstva a národnej osvety (§ 4).

§ 4.

Štátne nakladateľstvo hospodári v rámci dieľceho rozpočtu, ktorý je súčasťou rozpočtu ministerstva školstva a národnej osvety.

§ 5.

Zamestnanci Štátneho nakladateľstva sú zamestnancami štátu a ako takí podrobujú sa všetkým predpisom o služebných a platových pomeroch štátnych zamestnancov, najmä ustanoveniam vládneho nariadenia č. 196/1930 Sb. z. a n. Dieľcia systemizácia zamestnancov Štátneho nakladateľstva je súčasťou systemizácie ministerstva školstva a národnej osvety.

§ 6.

(¹) Dozor na Štátne nakladateľstvo prislúcha ministerstvu školstva a národnej osvety.

(²) Podrobnosti organizácie, spravovania a prevádzkovania Štátneho nakladateľstva stanoví ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s ministerstvom financií výnosom.

§ 7

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho ministerstvo školstva a národnej osvety.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Sivák v. r.

331.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 21. decembra 1939,**

ktorým sa mení zákon č. 251/1933 Sb. z. a n. o predaji tovaru za jednotné ceny, v znení vládneho nariadenia č. 70/1936 Sb. z. a n., vládneho nariadenia č. 122/1937 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 346/1938 Sb. z. a n.

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

(¹) V ods. 2, § 1 zákona č. 251/1933 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 122/1937 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 346/1938 Sb. z. a n. nahrádzajú sa slovami „31. decembra 1939“ slovami „31. decembra 1940“.

(²) V čl. II vládneho nariadenia č. 122/1937 Sb. z. a n. v znení vládneho nariadenia č. 346/1938 Sb. z. a n. nahrádzajú sa slovami „dňom 31. decembra 1939“ slovami „dňom 31. decembra 1940“.

§ 2.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1940; vykoná ho minister hospodárstva spolu so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Pružinský v. r.
Sivák v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.
Stano v. r.
Čatloš v. r.

332.

**Nariadenie
s mocou zákona
zo dňa 21. decembra 1939
o dočasnom obmedzení prevodov
hospodárskych podnikov.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 44 zákona zo dňa 21. júla 1939, č. 185 Sl. z., o ústave Slovenskej republiky, nariaďuje:

§ 1.

K platnosti prevodu hospodárskeho podniku medzi živými, dania do arendy, ako aj každej inej dispozície, ktorá odníma doterajšiemu držiteľovi hospodársku moc nad podnikom, treba súhlasu okresného úradu, príslušného podľa sídla podniku.

§ 2.

Predpisy vládneho nariadenia č. 218/1938 Sb. z. a n., č. 239/1938 Sb. z. a n., ako aj č. 265/1938 Sb. z. a n., ostávajú týmto nariadením nedotknuté.

§ 3.

Nariadenie toto sa nevzťahuje na prevody podnikov podomových obchodníkov, trhovcov (kramárov), prevádzkovateľov obchodných a remeselných živností, ktorých podnik nepresahuje rozsah maloživnosti. Taktiež netreba súhlasu k prevodu, ak je smluvnou stranou štát alebo župa, podnik, ústav alebo fond im patriaci alebo nimi spravovaný.

§ 4.

(¹) Každé vedomé obchádzanie tohto nariadenia je priestupkom, ktorý potrestá okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do 60.000 Ks alebo zavretím do šesť mesiacov. Nedobytný peňažný trest má sa premeniť podľa miery zavinenia na zavretie do 6 mesiacov.

(²) Ak sa dopustí trestného činu spoločnosť, družstvo, spolok alebo iný súbor osôb, uloží sa trest orgánu, ktorý je podľa právnych predpisov povolaný ich zastupovať. Ak sa skladá tento orgán z niekoľko fyzických osôb, sú zodpovedné všetky, ak len nedokážu, že neprivodily trestnú činnosť.

§ 5.

(¹) Nariadenie toto nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1940 a platí do 31. decembra 1940.

(²) Nariadenie toto vykoná minister hospodárstva v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r. Dr. Fritz v. r.
Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.
Sivák v. r. Stano v. r.

Čatloš v. r.

333.

Zákon

zo dňa 14. decembra 1939

o zamestnávaní cudzincov.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Zamestnávať cudzinca v hocijakom služebnom, pracovnom alebo učebnom pomere je možné len s povolením ministerstva vnútra.

(²) Cudziniec je podľa tohto zákona každý, kto nemá slovenské štátne občianstvo, vyjímúc osôb, uvedených v § 1, očs. 2 a 3 ústavného zákona č. 255/1939 Sl. z. do doby tam určenej.

§ 2.

(¹) Zamestnávateľ má žiadať o povolenie zamestnávať cudzinca na okresnom (mestskom notárskom) úrade, príslušnom podľa miesta zamestnania. V žiadosti možno žiadať o povolenie zamestnávať i viac cudzincov. V žiadosti treba uviesť osobitne u každého cudzinca osobné, rodinné a majetkové pomery, štátnu príslušnosť, národnosť, náboženstvo a dôvody pre zamestnávanie, ďalej treba uviesť podnik, v ktorom má byť cudziniec zamestnaný a druh, prípadne spôsob zamestnania alebo výkon, pre ktorý — a dobu, na ktorú sa povolenie žiada.

(²) Žiadosť o predĺženie povolenia treba podať najneskôršie tridsiateho dňa pred uplynutím jeho platnosti, na úrade, príslušnom podľa predošlého odseku.

§ 3.

(¹) Povolenie zamestnávať cudzinca udelí sa len určitej osobe (zamestnávateľovi), pre určité zamestnanie alebo určitý podnik, pre určitého cudzinca na určitú dobu a môže byť viazané podmienkami.

(²) Povolenie možno vo verejnom záujme kedykoľvek odňať.

(³) Povolenie možno udeliť súčasne aj pre zamestnanie viac cudzincov.

§ 4.

Povolenie možno udeliť:

a) ak to v jednotlivých prípadoch pripúšťa stav pracovných možností, alebo to vyžadujú dôležité národohospodárske alebo iné verejné záujmy,

b) ak sú pre udelenie povoleni iné mimoriadne dôvody.

§ 5.

Zamestnávatelia sú povinní do 8 dní hlásiť úradu, príslušnému podľa § 2, každý vstup cudzinca do práce (služby) alebo vystúpenie z práce (služby), uvádzajúc súčasne príslušné povolenie. Na požiadanie sú povinní predložiť aj soznam nimi zamestnávaných cudzincov s uvedením všetkých údajov podľa § 2 a číselný vý-

kaz všetkých zamestnancov bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.

§ 6.

(¹) Pracovný pomer cudzincov zaniká bez ohľadu na zákonnú alebo smluvnú výpovednú lehotu alebo na to, že ich pracovný pomer bol nevypovedateľný, dňom doručenia rozhodnutia zamestnávateľovi, ktorým jeho žiadosť o povolenie na zamestnávanie dotyčného cudzinca alebo o predĺženie takeého povolenia bola zamietnutá. Po takomto zániku pracovného pomeru zamestnávateľ môže požadovať výkon doterajšej práce od svojho bývalého zamestnanca vo vyšších službách najviac šesť týždňov, od iného zamestnanca najviac dva týždne a to na farchu odškodného podľa ods. 3 tohto paragrafu. Ministerstvo vnútra môže však účinnosť zrušenia smluvy určiť až na deň, ktorým by uplynula zákonná výpovedná lehota.

(²) Služebná smluva, uzavretá s cudzincom, pre ktorého bolo udelené povolenie podľa § 1, je platná len nakoľko neodporuje podmienkam udeleného povolenia.

(³) Osoby, ktoré zamestnávať nebolo povolené, majú v prípade okamžitého zániku pracovného pomeru voči zamestnávateľovi nárok na odškodné, a to robotníci vo výške dvojtyždňovej mzdy a zamestnanci vo vyšších službách vo výške šesťtyždňových služebných požitkov; tento nárok zaniká, ak bývalý zamestnanec odopre výkon doterajšej práce, požadovaný podľa ods. 1 tohto paragrafu. Iných nárokov voči zamestnávateľovi nemajú.

(⁴) Nároky získané voči nositeľom verejnoprávneho sociálneho poistenia zostávajú im zachované len v normálnej výške, zodpovedajúcej ustanoveniam zákona a získanej poisťnej dobe.

(⁵) Ustanovenia ods. 3 a 4 tohto paragrafu platia aj v prípadoch rozhodnutých pred účinnosťou tohto zákona.

§ 7.

(¹) Povolenia zamestnávať cudzincov, dosiaľ udelené, zostávajú v platnosti.

Ustanovenie odseku 2, § 3 platí aj v týchto prípadoch.

(²) O žiadostiach podaných a nerozhodnutých pred účinnosťou tohto zákona, rozhodne ministerstvo vnútra podľa predpisov tohto zákona.

(³) Ohľadom cudzincov, ktorí sú zamestnaní v deň účinnosti tohto zákona bez povolenia, sú povinní zamestnávateľia najneskôršie do 30 dní žiadať povolenie v smysle tohto zákona, ak o takéto povolenie doteraz nežiadali.

§ 8.

Vláda môže po vypočutí najvyšších stavovských organizácií určiť nariadením rozsah prevádzania zákona, najmä môže

a) použitie zákona na určitú alebo neurčitú dobu zastaviť,

b) istý druh osôb alebo zamestnania alebo výkonov z platnosti zákona alebo z platnosti jednotlivých ustanovení zákona vyňať, prípadne tieto výnimky opäť odvolať,

c) stanoviť pre zamestnanie príslušníkov jednotlivých štátov podmienky obdobné, aké platia v dotyčnom štáte pre zamestnanie slovenských občanov,

d) vydať osobitné predpisy pre cudzincov, ktorí nebývajú trvale na území Slovenskej republiky a prechádzajú hranicu za zamestnaním.

§ 9.

Pokiaľ o predmetoch, upravených týmto zákonom, obsahujú uznané medzinárodné smluvy odchylné ustanovenia, platia ustanovenia týchto smlúv.

§ 10.

Činy proti ustanoveniam tohto zákona alebo zanedbanie povinností nim predpísaných trestá policajný trestný súd I. stupňa ako priestupok zavretím do 1 mesiaca alebo peňažným trestom od Ks 200 do Ks 50.000. Tieto tresty môžu byť uložené aj súčasne, pri tom však nesmie trest na slobode spolu s náhradným trestom či-

niť viac ako 2 mesiace. Pre prípad nedobytosti peňažného trestu má byť uložený náhradný trest zavretia do 2 mesiacov. Pri opakovaní priestupku môže byť vyslovená strata živnostenského oprávnenia zamestnávateľa.

§ 11.

Dňom účinnosti tohto zákona zrušujú sa všetky právne predpisy, ktoré odporujú tomuto zákonu, menovite zákon č. 39/1938, vládne nariadenie č. 82/1937, vládne nariadenie č. 244/1938 a vládne nariadenie č. 282/1938 Sb. z. a n.

§ 12.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Durčanský v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

Stano v. r.

Čatloš v. r.

334.

Zákon

zo dňa 13. decembra 1939

o dodávaní povinných výtlačkov tlačív.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Povinnosť dodávať povinné výtlačky tlačív vzťahuje sa na:

a) tlačivá, vytláčené alebo vydané v Slovenskej republike,

b) tlačivá (s výnimkou časopisov), vytláčené i vydané v cudzine, ak nakladateľ (vydavateľ) alebo pôvodca má bydlisko (sidlo) v Slovenskej republike.

§ 2.

Nakoľko sa v ďalšom (§ 3) ináč nepredpisuje, z povinnosti dodávania sa vyimajú:

a) tlačivá, ktoré slúžia len potrebám domácim alebo spoločenským, alebo ktoré sa vydávajú len pre potrebu ústavov, podnikov, obchodov a živností, ako: navštívenky, pozvánky, novoročenky, rodinné oznámenia, ex libris, vstupenky, formuláre, blankety, vzorníky, prospekty, nálepky, obežníky, pohľadnice s vyobrazením alebo s textom obmedzujúcim sa na blahoprianie alebo upomienky na určité kraje, kalendáre, obmedzujúce sa na údaje astronomické, cirkevné, reklamné a pod., programy alebo programové sošity zábavných podnikov, cenníky a pod.;

b) tlačivá, určené len na ciele volebné, ako: voličské soznamy, kandidačné listiny, hlasovacie lístky, volebné oznamy, obsahujúce len čas a miesto voľby, označenie strany, meno, stav a bydlisko kandidátov a výzvu k voľbe, ako i tlačivá, obmedzujúce sa na prosté oznámenie výsledku volieb;

c) tlačivá (s výnimkou časopisov), rozmnožené písacím strojom alebo iným rozmnožovacím prístrojom, zakladajúcim sa na zásadách hektografu, autokopistu, šablony alebo prietlače, ak sú určené len na dodanie napred obmedzenému kruhu určitých osôb;

d) cenné papiere a cenné známky všetkého druhu;

e) tlačivá, vydané zákonodarnými sbormi a štátnymi úradmi v obore ich pôsobnosti.

§ 3.

(¹) Jeden povinný výtlačok všetkých tlačív, uvedených v § 1 a na žiadosť aj tlačív, uvedených v § 2, písm. a) a b), nech sa dodá na trvalú úschovu (konzerváciu) Slovenskému národnému muzeu, Národnej knižnici slovenskej, do jej otvorenia Matici slovenskej v Turč. Sv. Martine. Po otvorení Národnej knižnice slovenskej odovzdá jej Matica slovenská všetky výtlačky tlačív, uschovaných podľa predošlej vety.

(²) Povinné výtlačky tlačív na úradné a študijné ciele nech sa dodávajú týmto úradom a knižniciam:

a) knižnici snemu Slovenskej republiky v Bratislave na jej žiadosť výtlačkov všetkých tlačív, uvedených v § 1 a v § 2 pism. a) a b);

b) predsedníctvu vlády a ministerstvu vnútra po 1 výtlačku všetkých tlačív, uvedených v § 1, z časopisov však vychádzajúcich aspoň raz týždenne po 5 výtlačkoch;

c) knižnici Slovenskej univerzity, knižnici Slovenskej vysokej školy technickej; z časopisov však len tie, o ktorých zaslania knižnica požiada;

d) župným úradom z tlačív, uvedených v § 1, len časopisy z ich správneho obvodu. Ak tlačivo bolo vytlačené v obvode jedného župného úradu, avšak vydané v obvode druhého, treba dodať povinný výtlačok obidvom.

(²) Na povinné výtlačky nepredajných tlačív, vydaných nákladom, neprevyšujúcim 100 výtlačkov, nemajú úrady a knižnice uvedené v ods. 2 nárok.

§ 4.

(¹) Ak knižnice uvedené v § 3, ods. 2, pism. c) nemajú nárok na povinný výtlačok už podľa § 3, ods. 2, pism. c), môžu požadovať výtlačok všetkých tlačív, uvedených v § 1, za polovicu predajnej ceny v drobnom.

(²) To isté právo priznáva sa ohľadom všetkých tlačív, uvedených v § 1, knižnici Matice slovenskej v Turč. Sv. Martine, ďalej knižnici Katolíckej bohosloveckej fakulty v Bratislave a knižnici Vysokej evanjelickej a. v. bohosloveckej školy v Bratislave.

(³) Ustanovenia ods. 1 a 2 neplatia o nepredajných tlačivách, vydaných nákladom neprevyšujúcim 100 výtlačkov, a o tlačivách nákladne vyhotovených.

§ 5.

Odovzdať povinné výtlačky tlačív, vytlačených na území slovenského štátu, je povinný tlačiar; môže tak urobiť na účet nakladateľa (vydavateľa). Odovzdať po-

vinné výtlačky tlačív, vytlačených v cudzine je povinný nakladateľ (vydavateľ) a ak nemá nakladateľ (vydavateľ) na Slovensku bydlisko (sidlo), pôvodca.

§ 6.

(¹) Povinné výtlačky nech sa dodávajú bez predchádzajúcej žiadosti a zdarma. Ak bolo tlačivo vytlačené na papieroch rôznej akosti, nech sa dodá povinný výtlačok na papieri trvanlivom.

(²) Žiadosť o zasielanie časopisu bez obmedzenia na určité číslo, platí pre všetky čísla, ktoré vyjdú po požiadaní.

(³) Nákladne vyhotovené povinné výtlačky na iné ciele, ako na trvalú úschovu (§ 3, ods. 1) treba zaplatiť polovicou predajnej ceny v drobnom, ak je k zásielke priložený účet, alebo ich do jedného mesiaca vrátiť. Za nákladne vyhotovené pokladajú sa výtlačky, ktorých výroba vzhľadom na použitý materiál, umelecké vyhotovenie alebo spôsob reprodukcie, vyžaduje náklad, značne prevyšujúci obvyklú mieru. V pochybných prípadoch rozhoduje ministerstvo vnútra.

(⁴) Ak bol zaslaný výtlačok vadný alebo výtlačok, ktorý nevyhovuje ustanoveniu 2 vety, ods. 1, tohto paragrafu, treba do 8 dní po reklamácií zaslať bezvadný.

§ 7.

(¹) Tlačiar, ktorý je povinný dodať povinné výtlačky, má poslať výtlačky časopisov hneď, ostatných tlačív — do 8 dní po ich vytlačení. Iní, ktorí majú dodať povinné výtlačky, majú poslať výtlačky časopisov hneď ako ich začnú rozširovať, výtlačky ostatných tlačív — do 8 dní od tejto doby.

(²) Ak o dodanie povinného výtlačku treba žiadať, má sa poslať do 8 dní od dôjdenia žiadosti. Nárok na povinný výtlačok zaniká, ak žiadosť o dodanie tlačív, uvedených v § 2, pism. a) a b) nedôjde najneskôršie do 3 týždňov, o dodanie časopisov — do 6 týždňov od ich vytlačenia, a o dodanie ostatných tlačív —

najneskoršie do 6 mesiacov od počiatku ich rozširovania.

§ 8.

(¹) Tuzemský tlačiar je povinný v prvých piatich dňoch každého mesiaca poslať ministerstvu vnútra, Slovenskému národnému muzeu a Národnej knižnici slovenskej (§ 3, ods. 1) výkaz všetkých tlačív, ktoré v minulom mesiaci vytlačil, okrem periodických (v smysle tlačových zákonov), a tlačív, uvedených v § 2, alebo zprávu, že v minulom mesiaci nijaké tlačívá nevyhotovil. Výkaz má obsahovať:

a) názov tlačíva, a ak ide o vyobrazenie, označenie jeho predmetu,

b) meno alebo pseudonym pôvodcu, ak sú tieto údaje na tlačive uvedené,

c) meno a adresu nakladateľa (vydavateľa),

d) miesto tlače a dátum dokončenia tlače,

e) počet strán textu i mimo textu,

f) výšku nákladu i s výtlačkami, uvedenými v § 11 zákona č. 106/1923 Sb. z. a n.,

g) predajnú cenu v drobnom, ak tlačivo je na predaj a jeho cena je tlačiarovi známa.

(²) Výkazy a zprávy nech sa podávajú na vzoroch, ktoré vydá ministerstvo vnútra.

(³) Tlačiarovi, nakladateľovi (vydavateľovi), pôvodcovi (a ich zástupcom a právny nástupcom) má sa z výkazov uložených na ministerstve vnútra vydať úradný výpis o tlačive, ktoré vytlačili, vydali, alebo ktorého sú pôvodcami, ak o to požiadajú do jedného roku od dokončenia tlače. Pôvodca diela anonymného a pseudonymného má osvedčiť právny záujem nakladateľskou smluvou alebo iným hodnoverným dokladom, pochádzajúcim od nakladateľa (vydavateľa).

§ 9.

(¹) Kto nesplní povinnosti podľa tohto zákona, potresce ho, ak nejde o čin pris-

nejšie trestný, okresný (štátny policajný) úrad pre priestupok peňažným trestom do Ks 1.000.—. Pre prípad nedobytnosti peňažného trestu uloží sa náhradný trest zavrätia do troch dní.

(²) Polrestanie pre tento priestupok nezabavuje povinnosti odovzdať povinný výtlačok alebo poslať povinné mesačné výkazy.

§ 10.

(¹) Tlačivom podľa tohto zákona je spis, vyobrazenie alebo hudobnina, rozmnožená tlačou alebo iným mechanickým alebo chemickým spôsobom, okrem kinematografiických, fonografiických, plastických a fotografických diel.

(²) Časopis je tlačivo, ktoré vychádza v obdobiach, hoc nepravidelných; ale nie je ním dielo, vydávané v sošitoch alebo sväzkoch, hoc v pravidelných obdobiach, ak tvorí svojim obsahom celok.

(³) Nakladateľom (vydavateľom) rozumie sa i spolunakladateľ (spoluvydavateľ), pôvodcom aj spolupôvodca.

§ 11.

(¹) Predpisy tlačových zákonov o povinnosti predkladať povinné výtlačky štátnym zastupiteľstvám a štátnym bezpečnostným úradom za účelom cenzúrnym nie sú týmto zákonom dotknuté. Ministerstvá pravosúdia a vnútra učinia v dohode s ministerstvom školstva a národnej osvety opatrenia, aby tieto výtlačky, ak nebudú potrebné na ďalšie úradné pokračovanie a ak sú na to súce, odovzdávaly sa do verejných knižníc, do knižníc väznic, výchovni a podobných ústavov.

(²) Oslobodenie povinných výtlačkov a výkazov od poštovného platí v takom rozsahu, v akom doteraz.

§ 12.

Dňom účinnosti tohto zákona sa zrušujú vládne nariadenia č. 118/1935 a 119/1935 Sb. z. a n.

§ 13.

Zákon tento nadobúda účinnosť 10. dňom po vyhlásení a vykoná ho minister vnútra, minister pravosúdia, minister školstva a národnej osvety a minister hospodárstva.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Šokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Sivák v. r.

Dr. Fritz v. r.

Medrický v. r.

335.

Zákon

zo dňa 22. decembra 1939

o hlásení a nútenom prenájme niektorých živnostenských miestností.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Vlastník domu, jeho zákonný zástupca alebo zmocnenec, požívateľ domu a vôbec prenajímateľ takých obchodných a živnostenských miestností a k týmto patriacich skladov a iných vedľajších miestností, ktoré následkom odňatia živnostenského oprávnenia podľa vl. nar. č. 169/1939 Sl. z. sa nepoužívajú na obchodné a živnostenské ciele, je povinný tieto do 15 dní oznámiť obecnému (mestskému) úradu a na príkaz okresného (mestského notárskeho) úradu prenajať ich do 15 dní po právoplatnosti príkazu úradom určenému nájomcovi.

(²) Okresný (mestský notársky) úrad môže určiť nájomcu do 1. júla 1941 kedykoľvek, ale len za predpokladu, že iné vhodné miestnosti v obci (meste) za obvyklú cenu bez tohto úradného zásahu nie je možné získať.

§ 2.

Ak by sa strany na podmienkach nájomnej zmluvy nedohodli, určí tieto na návrh ktorejkoľvek strany okresný súd

nesporným pokračovaním. Súd je povinný všímať si pri tom doterajšie nájomné podmienky prípadne obvyklé podmienky s ohľadom na miestne pomery.

§ 3.

(¹) Nájomná zmluva, uzavretá s úradne určeným nájomníkom, platí na 3 roky. Po tejto dobe môže byť platnosť nájomnej zmluvy okresným úradom predĺžená na ďalšie 3 roky, ak nájomca preukáže, že by zaniknutím nájomného pomeru bola jeho hospodárska existencia v základoch ohrozená.

(²) Strany sú oprávnené podľa platných právnych noriem nájomný pomer zrušiť, ak niektorá z nich porušila podstatné podmienky nájomnej zmluvy.

(³) Nájomca je oprávnený nájomný pomer vypovedať v zákonitej lehote. Prenajímateľ môže vypovedať nájomný pomer len, ak privolí okresný súd, čo môže urobiť len z dôležitých dôvodov, aké sú najmä:

a) ak bol nájomca odsúdený pre trestný čin, spáchaný proti prenajímateľovi alebo proti jeho manželke, alebo pre trestný čin proti cudziemu majetku, spáchaný proti obyvateľom domu,

b) ak bol nájomca vypovedaný z územia Slovenskej republiky, alebo ak bol vyhostený z obce,

c) ak bolo nájomcovi odňaté živnostenské oprávnenie, alebo bolo mu zakázané prevádzať živnosť v prenajatých miestnostiach,

d) ak nájomca prenajaté miestnosti používa na iné než na prevádzanie živnosti,

e) ak nájomca bez svolenia prenajímateľa, respektíve vlastníka domu dal prenajaté miestnosti inému do podnájmu,

f) ak preukáže prenajímateľ právoplatné úradné povolenie na užitočnejšiu stavbu. Ak nezačne prenajímateľ so stavbou za 3 mesiace po odovzdaní miestnosti a ak nepokračuje v nej nepretržite, je povinný nájomcovi prenajať znova miestnosti, zaplatiť všetky sťahovacie útraty a nahradiť nájomcovi každú inú škodu;

g) ak potrebuje prenajímateľ (vlastník, spoluvlastník) miestnosti pre seba alebo pre svoje deli cieľom prevádzania živnosti (obchodu). Ak bola prípustná výpoveď z tohto dôvodu, je povinný prenajímateľ vypovedanému nájomcovi znovu prenajať miestnosti a nahradiť mu zavinенú škodu, ak ich do 4 týždňov po vyprázdnení nepoužije na účel, pre ktorý výpoveď bola daná. Do tejto lehoty sa nepočíta čas, potrebný k upraveniu miestnosti, ak bolo s úpravou započaté do 14 dní po vyprázdnení miestnosti a ak sa v nej riadne pokračuje.

(¹) Privolenie k výpovedi vybavuje súd v nespornom pokračovaní.

§ 4.

(¹) Odvolanie proti určeniu nájomníka nemá odkladného účinku.

(²) Odvolanie nájomcu proti rozhodnutiu okresného úradu, ktorým sa nepovoľuje predĺženie nájomnej zmluvy, má odkladný účinok.

§ 5.

(¹) Priestupok spácha, kto na čas nevyhoviev oznamovacej povinnosti podľa § 1, a kto miestnosti, na ktoré sa oznamovacia povinnosť vzťahuje, od vzniku oznamovacej povinnosti prerajuje na iné než ciele obchodné a živnostenské.

(²) Priestupky tresce okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom do Ks 5.000.—, pri nedobytnosti zavretím do 15 dní.

§ 6.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonávajú ho ministri vnútra, hospodárstva a pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Ďurčanský v. r.
Dr. Fritz v. r.
Medrický v. r.

336.

Zákon

zo dňa 13. decembra 1939

o trestnom stíhaní prezidenta republiky a členov vlády.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.

Trestná zodpovednosť.

§ 1.

Prezidenta republiky môže počas jeho funkčného obdobia trestne stíhať štátna rada na obžalobu snemu len pre vlastizradu. Trestom môže byť strata úradu prezidentského a strata spôsobilosti tohto úradu znovu nadobudnúť.

§ 2.

Ak predseda alebo člen vlády úmyselne alebo z hrubej nedbanlivosti vo svojej úradnej pôsobnosti poruší ústavný alebo iný zákon alebo nariadenie s mocou zákona, je trestne zodpovedný.

§ 3.

(¹) Trestné činy uvedené v § 2 trestajú sa peňažným trestom do 500.000 Ks, ak ide o čin spáchaný z hrubej nedbanlivosti, a do 1.000.000 Ks, ak ide o čin spáchaný úmyselne.

(²) Pre prípad nedobytnosti treba v rozsudku určiť trest štátneho väzenia, a to do šiestich mesiacov za peňažný trest do 500.000 Ks, a do jedného roku za peňažný trest do 1.000.000 Ks. Pri náhradnom treste treba určiť aj to, aká suma zodpovedá jednému dňu náhradného trestu na slobode.

(³) Ak má vinník v svojom majetku predmety, ktorými sa trestným činom obohatil, alebo iné predmety, ktoré si za ne nadobudol, alebo hodnotu takých predmetov, treba v odsudzujúcom rozsudku vyhlásiť zhabanie týchto predmetov alebo ich hodnoty.

(¹) Peňažné tresty, zhabané predmety alebo ich hodnota pripadajú štátu.

(²) Okrem peňažného trestu treba v rozsudku vysloviť aj stratu ministerského úradu.

§ 4.

(¹) Právo obžaloby pre trestný čin uvedený v §§ 1 a 2 prislúcha snemu a trestné pokračovanie vykonáva štátna rada.

(²) Predsedu alebo člena vlády možno trestne stíhať podľa § 2 tohto zákona aj vtedy, keď už prestali byť členmi vlády.

(³) Trestná zodpovednosť predsedu a členov vlády za činy, ktoré sú trestné aj podľa iného zákona, nie je týmto zákonom dotknutá.

§ 5.

(¹) Činy trestné podľa § 2 premlčujú sa do troch rokov od dňa, keď obvinený prestal byť členom vlády, ale najneskôršie do piatich rokov od spáchania trestného činu.

(²) Dňom podania návrhu na obžalobu (§ 6) premlčanie sa prerušuje.

(³) Ak sa snem neusnesie o návrhu na podanie obžaloby do šiestich mesiacov odo dňa podania, alebo ak sa neskončí pokračovanie o obžalobe pred štátnou radou do šiestich mesiacov od dňa podania obžaloby (§ 16), pokračovanie sa zastaví. V tomto prípade, ako i vtedy, ak snem zamietne návrh na obžalobu, stíhanie pre ten istý čin podľa tohto zákona sa navždy vylučuje.

(⁴) Do lehoty uvedenej v ods. 3 pre podanie obžaloby nepočíta sa pri rozpustení snemu alebo uplynutí jeho volebného obdobia čas, ktorý uplynie do ustavenia nového snemu. Snem nového volebného obdobia pokračuje ďalej vo veci.

Diel druhý.

Pokračovanie v sneme.

§ 6.

(¹) Návrh na obžalobu prezidenta republiky, predsedu alebo člena vlády podľa

§§ 1 a 2 má obsahovať presné označenie činu a tých predpisov zákona, ktoré podľa úsudku navrhovateľov boli porušené. Ak ide o predsedu alebo člena vlády, treba uviesť aj to, z čoho možno usudzovať, že porušenie zákona stalo sa úmyselne alebo z hrubej nedbanlivosti.

(²) Návrh na obžalobu prezidenta republiky musia podpísať aspoň tridsať poslanci, návrh na obžalobu predsedu alebo člena vlády aspoň dvadsať poslanci.

§ 7.

Návrh treba dať na program zasadnutia snemu najneskôršie do štrnástich dní odo dňa podania.

§ 8.

(¹) Snem rozhodne bez rozpravy jednoduchým hlasovaním, či o návrhu na podanie obžaloby má sa rokovať. Ak ho nezamietne, návrh sa prideli obžalobnému výboru, ktorý sa hneď vyvolí.

(²) Obžalobný výbor je päťčlenný. Za každého člena vyvolí sa náhradník. Výbor vyvolí zo svojich členov predsedu, podpredsedu a zpravodaja.

§ 9.

(¹) Obžalobný výbor vyšetrí a zistí skutkový stav veci, aby snem mal potrebný podklad pre rozhodovanie o návrhu na podanie obžaloby.

(²) Súdny a úradný sú povinné poskytnúť výboru na požiadanie právnu pomoc a zaslať spisy, ktoré súvisia s pokračovaním.

§ 10.

Osobe, proti ktorej smeruje návrh na podanie obžaloby, obžalobný výbor dá možnosť nazrieť do spisov a ústne alebo písomne vyjadriť sa o návrhu a výsledkoch vyšetrovania.

§ 11.

(¹) Obžalobný výbor rokuje v prítomnosti aspoň troch členov a usnáša sa väčšinou prítomných, počítajúc i predsedajúceho.

(²) Rokovanie obžalobného výboru je neverejné. Náhradníci členov výboru môžu byť prítomní, ale nemajú hlasovacie právo.

§ 12.

(¹) Obžalobný výbor je povinný do mesiaca po svojom vyvolení podať snemu písomnú zprávu. Túto lehotu môže snem na odôvodnenú žiadosť výboru predĺžiť.

(²) Ak výbor navrhuje podať obžalobu, súčasne pripoji aj návrh obžalobného spisu.

§ 13.

(¹) Predseda snemu sa postará, aby sa návrh obžalobného spisu doručil tomu, proti komu smeruje.

(²) Táto osoba má právo do štrnástich dní od doručenia návrhu obžalobného spisu podať snemu písomne svoje námietky, ktoré treba vytláčiť a rozdať členom snemu. Po uplynutí tejto lehoty má sa zpráva obžalobného výboru čo najskôr dať na program zasadnutia snemu.

§ 14.

K usneseniu podať obžalobu na prezidenta republiky je potrebná prítomnosť 2/3 všetkých poslancov a 3/5 väčšina prítomných. Pri všetkých iných usneseniach podľa tohto zákona platí ustanovenie § 21, ods. 1 Ústavy.

§ 15.

Ak sa snem usniesol podať obžalobu, nesmie obžalovaný až do skončenia pokračovania vykonávať svoj úrad.

§ 16.

Predseda snemu pošle obžalobný spis do troch dní predsedovi štátnej rady a predsedovi vlády.

Diel tretí.

Pokračovanie pred štátnou radou.

§ 17.

(¹) Pokračovanie pred štátnou radou začína sa dňom doručenia obžalobného spisu predsedovi štátnej rady.

(²) Predseda štátnej rady dá obžalobný spis do troch dní doručiť obžalovanému.

§ 18.

(¹) Obžalobu pred štátnou radou zastupuje predseda alebo podpredseda obžalobného výboru.

(²) Ak medzitým snem bol rozpustený, alebo ak sa skončilo jeho volebné obdobie, ostatní zástupcovia obžaloby (predseda a podpredseda obžalobného výboru) vo svojich funkciách, kým snem nevyvolí nových zástupcov. Dotiaľ platia pre nich predpisy §§ 16 a 18 Ústavy.

§ 19.

(¹) Obžalovaný má právo vyvolať si jedného alebo dvoch obhájcov.

(²) Člen štátnej rady nemôže byť obhájom.

(³) Obžalovaný a jeho obhájca majú právo nazrieť do spisov.

§ 20.

Predseda štátnej rady svolá jej členov na hlavné rokovanie, na ktoré pozve zástupcov obžaloby, ako aj obžalovaného a jeho obháju (obhájcov), predvolá svedkov a znalcov uvedených v obžalobnom spise, prípadne aj iných svedkov a znalcov, ktorých vypočutie pri hlavnom rokovaní pokladá za potrebné.

§ 21.

(¹) Z rozhodovania štátnej rady je vylúčený:

a) kto sa sám zúčastnil trestného činu, ktorý je predmetom obžaloby,

b) kto bol trestným činom poškodený,

c) manžel, súrodenec, švagor, príbuzný alebo sošvagrený v priamej vetvi obžalovaného alebo poškodeného.

(²) O vylúčení rozhoduje štátna rada na neverejnom zasadnutí, po vypočutí osoby, o ktorú ide, ale v jej neprítomnosti.

§ 22.

Štátna rada rozhoduje na hlavnom rokovaní v sboe, ktorý sa môže usnašať,

ak okrem predsedu alebo jeho zástupcu je prítomná väčšina jej členov. Usnáša sa väčšinou hlasov.

§ 23.

(¹) Pri vypočutí obžalovaného, svedkov a znalcov, ako aj pri rozhodovaní o procesných otázkach, ktoré sa vyskytnú v pokračovaní podľa tohto zákona, treba použiť obdobne predpisy trestného súdneho poriadku, ak tento zákon alebo rokovací poriadok štátnej rady neobsahuje iné predpisy.

(²) Okrem predsedu aj ostatní členovia štátnej rady, ako aj zástupcovia obžaloby, obžalovaný a obhájcovia majú právo dávať otázky obžalovanému a všetkým osobám, vypočúvaným na hlavnom rokovaní.

(³) Verejní úradníci nemôžu odoprieť svedeckú výpoveď s odvolávaním sa na úradné tajomstvo. Pri svedeckom vypočutí poslancov a členov štátnej rady treba mať na zreteli predpisy §§ 18 a 56 Ústavy.

§ 24.

(¹) Hlavné rokovanie je verejné. Štátna rada môže sa usniesť vylúčiť verejnosť len vtedy, ak to vyžadujú záujmy štátne, verejný poriadok alebo verejná mravnosť.

(²) Hlavné rokovanie môže sa konať a štátna rada môže rozhodovať o veci aj vtedy, keď nie sú prítomné riadne pozvané stránky.

§ 25.

(¹) Po skončení dokazovacieho pokračovania dá predseda stránkam možnosť predniesť záverečné reči a vyjadriť sa k návrhom o otázke viny a trestu.

(²) Štátna rada rozhoduje na neverejnej porade. Ak sa skutkový stav náležite neobjasnil, nariadi doplniť dokazovanie; ináč vynesie rozsudok a vyhlási ho na verejnom zasadnutí.

§ 26.

Ak štátna rada uzná, že je obžalovaný vinný, odsúdi ho znášať trovy pokračovania, ktoré v iných prípadoch hradí štátna pokladnica.

§ 27.

(¹) Rozsudok štátnej rady sa vyhlasuje menom Republiky a má obsahovať:

- a) meno a osobné údaje obžalovaného,
- b) pomenovanie trestného činu, pre ktorý snem podal obžalobu,
- c) oslobodenie alebo odsúdenie obžalovaného,
- d) rozhodnutie o trovách pokračovania,
- e) odôvodnenie rozsudku s uvedením dôkazov, ktoré boli základom pre oslobodenie alebo odsúdenie,
- f) dátum rozsudku a podpis predsedu štátnej rady.

(²) Ak je obžalovaný odsúdený, rozsudok musí ešte obsahovať.

a) skutkový stav, na základe ktorého bol obžalovaný odsúdený a citovanie zákonných predpisov, ktoré obžalovaný svojím trestným činom porušil,

b) vymeraný trest,

c) ak ide o predsedu alebo člena vlády, rozhodnutia podľa predpisov § 3, ods. 2 až 5.

§ 28.

O súkromnoprávných nárokoch štátna rada nerozhoduje.

§ 29.

Rozsudok má sa poslať písomne predsedovi snemu, predsedovi vlády, obžalovanému a obhájcovi (obhájcom).

§ 30.

Predseda štátnej rady môže poveriť niektorého člena štátnej rady vypracovať rozsudok, prípadne aj iné rozhodnutia. V tomto prípade rozhodnutie podpíše okrem predsedu aj tento člen štátnej rady.

§ 31.

Výsledky hlavného rokovania treba uviesť do zápisnice, ktorú podpíše predseda štátnej rady a zapisovateľ.

§ 32.

(¹) Rozsudok štátnej rady je vykonateľnou verejnou listinou.

(²) Predseda štátnej rady požiada štátne zastupiteľstvo v sídle štátnej rady vykonať odsudzujúci rozsudok. Štátne zastupiteľstvo pokračuje potom podľa zákoných predpisov o vykonaní právoplatného rozsudku trestného súdu.

(³) Trovy pokračovania vymáha krajský súd v sídle štátnej rady podľa platných predpisov.

§ 33.

(¹) Peňažný trest vymeraný podľa § 3, ods. 1 a náhradný trest na slobode vymeraný podľa § 3, ods. 2 premlčuje sa za päť rokov od vyhlásenia rozsudku.

(²) Premlčanie sa prerušuje, keď štátna rada, krajský súd alebo iný príslušný úrad určí hociaké opatrenia proti odsúdenému, aby sa trest vykonal. Od dňa, keď sa to stalo, premlčanie začína sa znova.

§ 34.

(¹) Odsúdený môže i po vykonaní trestu žiadať obnoviť trestné pokračovanie:

a) ak odsúdenie bolo zapríčinené falšovaním listín, krivým svedectvom, podplácaním alebo hociakým trestným činom inej osoby,

b) ak uvedie nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré môžu odôvodniť jeho oslobodenie.

(²) Po smrti odsúdeného môže žiadať obnoviť pokračovanie jeho manželka alebo jeho príbuzný v priamej vetvi.

(³) O žiadosti obnoviť pokračovanie rozhodne štátna rada na neverejnom zasadnutí. Ak žiadosť nevyhovuje podmienkam tohto zákona, zamietne ju, inak nariadi obnoviť trestné pokračovanie. Obnovené pokračovanie sa vedie na základe pôvodnej obžaloby. Pre pokračovanie o obnovení treba použiť obdobne predpisy, ktoré platia pre pôvodné pokračovanie. Ak odsúdený umrel, treba na hlavné rokovanie pozvať osobu, ktorá žiadala obnoviť pokračovanie, alebo jej zástupcu.

(⁴) Ak sa obnovené pokračovanie skončí opätovným odsúdením, nemožno vymerať prísnejší trest, ako bol pôvodný.

§ 35.

(¹) Odsúdený, prípadne jeho zákonní dedičia majú proti štátnej pokladnici na základe obnoveného pokračovania nárok:

a) na vrátenie peňažného trestu, ktorý bol zaplatený na základe pôvodného rozsudku, ak odsúdený bol na základe obnoveného pokračovania úplne oslobodený, prípadne na vrátenie rozdielu medzi peňažným trestom, ktorý bol zaplatený na základe pôvodného rozsudku a medzi peňažným trestom znovu vymeraným, ak bol podľa nového rozsudku vymeraný miernejší trest,

b) na vrátenie zhabaných predmetov, prípadne ich hodnoty, ak odsúdený bol na základe obnoveného pokračovania úplne oslobodený, alebo ak bolo v novom rozsudku zhabanie predmetov alebo ich hodnoty zrušené,

c) na vrátenie trov pôvodného pokračovania, ak bol odsúdený na základe obnoveného pokračovania úplne oslobodený.

(²) O nárokoch uvedených v ods. 1 a o ich výške rozhoduje štátna rada v rozsudku, ktorý vynesie na základe obnoveného pokračovania, ale len vtedy, ak boli tieto nároky uplatnené do vynesenia rozsudku.

(³) Ak by výška hodnoty zhabaných predmetov bola sporná, rozhoduje štátna rada len o nároku samom, kdežto o výške nároku rozhodne občiansky súd.

(⁴) Náhradu podľa ods. 1 nie je možno prisúdiť:

a) ak bolo základom pôvodného odsúdenia falošné doznanie odsúdeného,

b) ak odsúdený v pôvodnom pokračovaní vedome zamlčal dôkazy, na ktorých sa zakladá nový rozsudok.

(⁵) Odškodné, prevyšujúce mieru, určenú v ods. 1, písm. a)–c), odsúdenému alebo jeho zákonným dedičom proti štátnej pokladnici nemožno prisúdiť ani v inom pokračovaní.

Diel štvrtý.
Rozličné ustanovenia.

§ 36.

(¹) Predpisy tohto zákona o prezidentovi republiky platia aj o predsedovi vlády, keď podľa § 37, ods. 1 Ústavy vykonáva funkciu hlavy štátu.

(²) Predpisy tohto zákona o členoch vlády vzťahujú sa aj na iných funkcionárov, ktorí podľa osobitných zákonov majú, pokiaľ ide o zodpovednosť, postavenie členov vlády.

§ 37.

Zákon tento nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia a vykoná ho vláda.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r. Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.

Sivák v. r. Stano v. r.

Catleš v. r.

337.

Zákon

zo dňa 22. decembra 1939

o štátnej záruke na hotelový úver
a o podpore hotelníctva.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

(¹) Minister hospodárstva sa splnomocňuje, aby v dohode s ministrom financií a po dobrozdani komisie podľa § 8 prevzal štátne záruky do úhrnej výšky Ks 20,000.000 za hypotekárne pôžičky, ktoré poskytnú peňažné ústavy majiteľom hotelových podnikov na stavby alebo zariadenia, slúžiace hospodárskym záujmom hotelového podniku a národohospodárskym záujmom štátu.

(²) Hotelovým podnikom je podnik,

ktorý vyhovuje predpisom § 1 vlád. nar. č. 96/1939 Sl. z.

§ 2.

(¹) Záruka štátu podľa tohto zákona môže byť prevzatá len za hypotekárne pôžičky, ktorých umoiovacia doba pri rovnomernom splácaní neprevyšuje 25 rokov, ak ide o pôžičku na stavbu, a 10 rokov, ak ide o pôžičku na hotelové zariadenie.

(²) Záruka štátu je subsidiárna a nemá prevyšovať $\frac{2}{3}$ poskytovaného úveru.

(³) Pôžičky štátom zaručené musia byť na príslušných nehnuteľnostiach zaistené záložným právom, a to aspoň v druhom knihovnom poradí.

(⁴) Žiadateľ o štátnu záruku musí preukázať, že má v hotovosti zaistenú najmenej tretinu stavebného, prípadne polovicu zariadenia nákladu.

(⁵) Záruka nemôže byť prevzatá, ak v mieste je iný hotelový podnik, vyhovujúci a postačujúci cestovnému ruchu. O tom, či hotelový podnik vyhovuje a postačuje pre cestovný ruch, rozhodne ministerstvo hospodárstva.

§ 3.

Prevzatie záruky štátom sa poznáť pri zaručenej pôžičke v pozemkovej knihe na návrh ministerstva hospodárstva.

§ 4.

Záruka štátu podľa § 1 nezaniká, ak prejde nehnuteľnosť, na ktorej je zaručená pôžička vložená, do vlastníctva inej osoby.

§ 5.

(¹) Povinnosť štátu zo záruky vzniká 60. dňom od dňa, kedy dlžník nesplnil svoju platobnú povinnosť, hoci bol riadne upomenutý.

(²) Ak štát zaplatí zaručenú pôžičku, vstupuje do všetkých práv pôvodného veriteľa, ktorý je povinný vydať mi-

nisterstvu hospodárstva všetky právne pomôcky a zaisťovacie prostriedky, ktoré má, taktiež kvitanciu o zaplatení záručnej pôžičky, opatrenú overeným podpisom, podľa ktorej sa vloží prevod záložného práva s veriteľa na štát.

§ 6.

Na nehnuteľnostiach, na ktoré bola poskytnutá záručená pôžička, môže byť na návrh ministerstva hospodárstva v prospech štátu poznačený zákaz scudzenia a zafazenia a právo predkupné, čo pôsobí i proti osobám tretím, kým záručená pôžička nie je vyplatená.

§ 7.

(¹) Žiadosť o štátnu záruku má byť vstrojená podľa smerníc, ktoré vydá ministerstvo hospodárstva.

(²) Žiadosť preskúma a dobrozdanie k nej pripoji komisia pri ministerstve hospodárstva k tomu cieľu zriadená.

§ 8.

(¹) Komisia, ktorá podáva dobrozdanie, sa skladá:

a) zo dvoch zástupcov ministerstva hospodárstva, z ktorých jeden predsedá,

b) z odborníka z oboru cestovného ruchu,

c) zo dvoch zástupcov ministerstva financií,

d) z odborníka z oboru hotelového a

e) z odborníka vo veciach úverových.

(²) Ministerstvo hospodárstva menuje troch odborníkov z oboru cestovného ruchu a ten istý počet odborníkov z oboru hotelového. Vo veciach úverových menuje ministerstvo hospodárstva dvoch odborníkov, z ktorých jeden má trvalé bydlisko v Bratislave. Ku schôdzkam môže byť pozvaný iba jeden odborník z každého oboru.

(³) Funkčné obdobie komisie je trojročné. Úrad členov komisie je úradom

čestným. Členovia majú nárok iba na úhradu skutočných výloh, ktorých výšku určí ministerstvo hospodárstva. Tieto výlohy a iné náklady so šetrením spojené nesie žiadateľ zo svojho a to i v tom prípade, keď záruka podľa tohto zákona nebola prevzatá. Tieto pohľadávky sa vymáhajú administratívnou exekúciou.

(⁴) Pre platnosť usnesenia komisie je treba prítomnosti aspoň päť členov. Komisia sa usnáša väčšinou prítomných. Pri rovnosti hlasov prijatý je návrh, pre ktorý hlasoval predseda.

(⁵) Členovia komisie sú povinní zachovávať mlčanlivosť o tom, o čom sa dozvedia pri výkone svojho úradu.

§ 9.

Komisia vo svojom dobrozdani má zistiť najmä: význam podniku pre cestovný ruch, majetkové pomery žiadateľove a predpoklady prosperity podniku.

§ 10.

Dlžník, ktorému bola povolená záruka podľa tohto zákona, podlieha odbornej revízii ministerstva hospodárstva, ktorá sa koná na náklad dlžníka.

§ 11.

Záručné listiny, záručné doložky a iné doklady podľa tohto zákona vydané, sú oslobodené od poplatkov.

§ 12.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykoná ho minister hospodárstva spolu s ministrom financií.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Škol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

338.**Zákon****zo dňa 14. decembra 1939**

o zrušení okresného súdu v Snine a o slúčení jeho obvodu s obvodom okresného súdu v Humennom.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

§ 1.

Okresný súd v Snine sa zrušuje a jeho obvod sa slučuje s obvodom okresného súdu v Humennom.

§ 2.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1940 a vykoná ho minister pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.
Dr. Sokol v. r.
Dr. Tuka v. r.
Dr. Fritz v. r.

339.**Zákon****zo dňa 13. decembra 1939**

o Bratislavskej burze (burzový zákon).

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

Diel prvý.**Organizácia a správa burzy.****§ 1.**

V Bratislave zriaďuje sa burza pod názvom „Bratislavská burza“ (v ďalšom texte „burza“).

§ 2.

Predmetom obchodu na burze sú jednak hodnoty (efekty), to sú peniaze a cenné papiere, jednak tovar rozličného druhu, najmä plodiny poľného hospodárstva a drevo.

§ 3.

(¹) Burza je podriadená ministerstvu financií.

(²) Bezprostredný dozor na burzu vykonáva burzový komisár. Burzového komisára a jeho námestníka vymenuje minister financií v dohode s ministrom hospodárstva.

(³) Burzový komisár dozerá nielen na činnosť burzovej správy a jej orgánov, ale i na obchodný styk na burze a na všetky zariadenia jemu slúžiace. Najmä je povinný zúčastniť sa na všetkých schôdkach burzovej rady a podľa potreby i na schôdkach jej orgánov a má byť prítomný pri určení úradných kurzov. Ak zistí, že opatrenie niektorého burzového orgánu odporuje zákonu, stanovám alebo verejnemu záujmu, má zastaviť výkon takéhoto opatrenia, kým nerozhodne ministerstvo financií.

§ 4.

Minister financií môže po dohode s ministrom hospodárstva vo verejnom záujme riadiť burzu trvale alebo dočasne zavrieť.

§ 5.

Ak burza zanikne, o jej majetku rozhodne vláda.

§ 6.

(¹) Burzu spravuje a na vonok zastupuje predseda burzy vymenovaný vládou.

(²) Minister financií po dohode s ministrom hospodárstva vymenuje burzovú radu v počte a složení, určenom stanovami burzy, a z jej členov prvého a druhého podpredsedu burzy.

(³) Burzová rada je poradným orgánom predsedu burzy.

(⁴) Funkcia predsedu burzy a burzových radcov je čestná.

§ 7.

Pokuty, ktoré uloží predseda burzy členom a navštevovateľom burzy za discipli-

nárne priestupky podľa stanov, vymáhajú sa súdnou exekúciou. Vykonateľnosť výmeru potvrdzuje burzový komisár.

§ 8.

Obchodné banky a peňažné podniky, ako i tuzemské filiálky cudzozemských obchodných bánk a peňažných podnikov (§ 1 vl. nar. č. 136/1939 Sl. z.) musia byť členmi burzy.

Diel druhý.

Stanovy.

§ 9.

(¹) Stanovy burzy určí ministerstvo financií po dohode s ministerstvom hospodárstva a nakoľko ide o predpisy upravujúce burzové súdnictvo (§§ 15—29), po dohode s ministerstvom pravosúdia. Rovnakým postupom schvaľuje ministerstvo financií zmeny stanov navrhnuté predsedom burzy po vypočutí burzovej rady.

(²) Burza vydá stanovy tlačou.

§ 10.

Stanovy majú obsahovať predpisy, najmä

1. o orgánoch burzy a o jej správe;
2. o podmienkach návštevy burzy, o získaní členstva a jeho strate;
3. o právach a povinnostiach členov a navštevovateľov burzy;
4. o sprostredkovaní obchodov na burze;
5. o pripustení cenných papierov k obchodu na burze;
6. o tom, ako sa zisťujú a uverejňujú burzové ceny tovaru a kurzy hodnôt.

§ 11.

Stanovy nesmú byť v rozpore ani s predpismi tohto zákona, ani s inými donucujúcimi právnymi normami.

Diel tretí.

Regulatívy, burzové zvyklosti a pod.

§ 12.

(¹) Predpisy, ktorými predseda burzy v rámci tohto zákona a stanov upraví po

vypočutí burzovej rady činnosť burzovej rady a jej orgánov a burzových zariadení (poriadky, regulatívy), ako i obchod na burze (burzové zvyklosti), potrebujú k svojej platnosti schválenie ministerstva financií.

(²) Ak ide o predpisy týkajúce sa obchodovania s tovarom, má sa ministerstvo financií dohodnúť o schválení s ministerstvom hospodárstva.

§ 13.

(¹) Burzové zvyklosti nesmú byť v rozpore s donucujúcimi právnymi normami.

(²) Vo zvyklostiach možno určiť:

1. že pri burzových obchodoch záložných, prolongačných alebo stravných možno použiť § 306 obchodného zákona (zák. č. XXXVII/1875) i vtedy, keď nebolo písomne dohodnuté, že sa veriteľ môže uspokojiť zo zálohu bez zakročenia súdu;

2. že kúpu alebo predaj podľa §§ 306, 347, 351 alebo 352 obchodného zákona treba vykonať na burze.

Diel štvrtý.

Burzové obchody.

§ 14.

(¹) Burzovými obchodmi sú všetky smluvy uzavreté na burze, t. j. v miestnostiach a hodinách určených na burzové schôdzky.

(²) Burzové obchody sú obchodnými úkonmi podľa § 258 obchodného zákona.

Diel piaty.

Burzový súd.

§ 15.

(¹) Na burze treba zriadiť stály rozhodčí súd (burzový súd).

(²) V stanovách burzy treba presne určiť, ako je složený burzový súd, ako sa ustanovujú jeho členovia, aký je rozsah jeho pôsobnosti a aké je pokračovanie pred ním. Pri tom treba zachovávať predpisy ďalej uvedené.

§ 16.

V stanovách možno určiť:

1. že príslušnosť burzového súdu je záväzná pre všetky spory z burzových obchodov, ak ju strany písomnou dohodou nevylúčili;

2. či a pri ktorých podmienkach je burzový súd príslušný i pre iné spory z obchodov uzavrených mimo burzy.

§ 17.

(¹) K pojednávaniu a rozhodovaniu sporov treba pribrať tajomníka, ktorý má poradný hlas.

(²) Tajomníkom môže byť len osoba, spôsobilá k výkonu sudcovského úradu, ustanovená predsedom burzy a potvrdená ministrom financií po dohode s ministrami hospodárstva a pravosúdia.

(³) Stanovy určia, pokiaľ náleží tajomníkovi, aby obstaral práce burzového súdu okrem pojednávania a rozhodovania sporov.

§ 18.

Členovia burzového súdu a tajomník musia byť slovenskými štátnymi občanmi a složia pri nastúpení svojho úradu prísahu do rúk prezidenta krajského súdu v sídle burzy. Text prísahy určia stanovy.

§ 19.

Stanovy určia spôsob doručovania žalôb, rozsudkov a ostatných písomností súdu.

§ 20.

O verejnosti pojednávania pred burzovým súdom, o dôvodoch vylúčenia a odmietnutia sudcov a tajomníka, platia predpisy platné pre riadne sudy.

§ 21.

Predsedom senátu a samosudcovi patria práva, vyhradené v občianskom súdnom poriadku predsedom a samosudcovi sporných veciach občianskych.

§ 22.

Strany môžu byť zastúpené pravotármi alebo členmi burzy a svojimi zamestnancami, ak sú títo podľa všeobecných predpisov občianskeho súdneho poriadku spôsobilí, aby pred súdmi zastupovali.

§ 23.

(¹) Burzový súd môže vylúčať svedkov, znalcov a strany cieľom dokazovania, keď sa na jeho predvolanie dostavili a to, ak s tým súhlasia vylúčení, i prisahne; inak požiada o prevedenie týchto dôkazov okresný súd, v obvode ktorého vylúčený býva alebo sa zdržuje. O prisahnom vylúčení pred burzovým súdom platia primerane predpisy občianskeho súdneho poriadku.

(²) Spory možno pojednávať i mimo sídla burzového súdu.

§ 24.

K platnosti pokonania pred burzovým súdom treba, aby pokonanie bolo zapísané do zápisnice a stranami alebo ich zástupcami podpísané.

§ 25.

(¹) Rozsudok burzového súdu možno napadnúť len žalobou o neplatnosť:

1. ak burzový súd neprávom zistil alebo odmietol svoju príslušnosť;

2. ak nebol burzový súd riadne zostavený;

3. ak bolo porušením stanov niektorej strane znemožnené na súde pojednávať, najmä, ak jej nebola žaloba doručená podľa stanov;

4. ak strana, ktorá nemala spôsobilosť vo spore konať, zúčastnila sa na pokračovaní nezastúpená svojim zákonným zástupcom;

5. ak pokračovala menom niektorej strany osoba tretia bez splnomocnenia, a vedenie sporu nebolo ani dodatočne schválené;

6. ak dala niektorá strana predvolať na súd svojho odporcu ako takého, ktoré-

ho pobyt je neznámy, zamlčiac jej známe miesto jeho pobytu, alebo dala predvolať jej známych dedičov ako dedičov neznámych;

7. ak sa zúčastnil na vynesení rozsudku ako sudca alebo tajomník niekto, kto bol vylúčený podľa zákona alebo rozhodnutím burzového súdu, alebo taký sudca alebo tajomník, ktorého burzový súd neprávom odmietol vylúčiť, hoci to strana včas namietala;

8. ak sa zúčastnil na vynesení rozsudku ako sudca alebo tajomník niekto, kto porušil v spore svoju úradnú povinnosť voči niektorej strane spôsobom označeným v trestnom zákone;

9. ak rozsudok presahuje žiadosť strán;

10. ak zaväzuje rozsudok k činu zákonom zakázanému;

11. ak je rozsudkový výrok nesrozmiteľný alebo nie sú preň uvedené žiadne dôvody;

12. ak rozsudok nie je podpísaný podľa stanov;

13. ak strana prehrala spor následkom činu odporcovho alebo inej osoby, trestného podľa zákona;

14. ak rozsudok trestného súdu, ktorý bol základom rozsudku, zbavený bol účinnosti iným právoplatným rozsudkom trestného súdu.

(¹) Pokonanie, uzavreté pred burzovým súdom, možno napadnúť žalobou o neplatnosť, ak nebol zachovaný predpis § 24 tohto zákona a okrem toho v prípadoch odseku 1, č. 4, 5 a 13.

(²) Žalobu o neplatnosť treba podať na tom súde v sídle burzy, do pôsobnosti ktorého by spor patrila podľa občianskeho súdneho poriadku, a to v prípadoch ods. 1, č. 1, 2, 3, 5, 7, 9, 10, 11 a 12, ako i v prípade § 24 tohto zákona do 15 dní po doručení rozsudku, prípadne po uzavretí pokonania; ináč však do 60 dní po tom dni, ktorého sa strana dozvedela o dôvode neplatnosti, najneskôršie však do 5 rokov od vynesenia rozsudku, prípadne uzavretia pokonania.

(¹) Súd, na ktorom bola podaná žaloba o neplatnosť, doručí svoje rozhodnutie a prípadné rozhodnutia vyšších súdov nielen stranám, ale i burzovému súdu.

(²) Ak nebol rozsudok burzového súdu zrušený z dôvodu, že burzový súd neprávom zistil svoju príslušnosť, nezaniká zrušením napadnutého rozsudku príslušnosť burzového súdu.

(³) Obnova sporu pred burzovým súdom nie je prípustná.

§ 26.

Ak burzový súd právoplatne vyslovil svoju nepríslušnosť, je toto rozhodnutie záväzné pre riadny súd.

§ 27.

(¹) Podaním žaloby o neplatnosť rozsudku burzového súdu nezastavuje sa jeho vykonateľnosť.

(²) Na návrh možno odložiť exekúciu až do právoplatného rozhodnutia o žalobe podľa ods. 1, ak povinná strana složila prisúdený nárok alebo jeho protihodnotu do súdneho depozitu.

§ 28.

Povoliť exekúciu na základe rozsudku (uśnesenia) burzového súdu a pokonania pred ním uzavreného je príslušný okresný súd v sídle burzy.

§ 29.

(¹) Na činnosť burzového súdu dozerá minister pravosúdia, ktorý môže výkonom tohto dozoru poveriť podriadený súd.

(²) Pri výkone svojho dozoru môže minister pravosúdia najmä požadovať zprávy a predloženie spisov.

Diel šiesty.

Terminové obchody.

§ 30.

(¹) Terminové obchody sú dovolené len na burze.

(²) Ak to vyžaduje verejný záujem, minister financií po dohode s ministrom ho-

spodárstva, vypočujúc predsedu burzy môže zakázať termínové obchody s určitými hodnotami alebo tovarmi prípadne s hodnotami a tovarmi vôbec.

(²) Zákaz sa týka i obchodov, uzavrených podľa zvyklostí niektorej zahraničnej burzy, ako i obchodov, ktoré boli uzavreté v cudzozemskej, alebo sa tam majú splniť.

§ 31.

(¹) Predseda burzy má včas urobiť opatrenia proti uzavieraniu, prevodu a vybaveniu zakázaných termínových obchodov na burze, najmä sa má postarať o to, aby sa pre takéto obchody nemohly používať burzové zariadenia.

(²) Dohodcom, činným na burze, zakazuje sa sprostredkovať zakázané termínové obchody. Porušenie tohto zákazu je disciplinárnym priestupkom, bez ohľadu na predpis § 34 ods. 1.

§ 32.

Zakazuje sa zaznamenávať kurzy zakázaných termínových obchodov v úradnom kurzovom liste, ako i kurzy takýchto obchodov, uzavrených v tuzemsku, iným spôsobom uverejňovať alebo rozširovať.

§ 33.

(¹) Zakázané termínové obchody sú právne neúčinné, práve tak udelenie a prijímanie príkazov na takéto obchody, ako i sdružovanie sa na ich uzavieranie alebo sprostredkovanie.

(²) Neplatnosť vzťahuje sa i na poskytnuté zábezpeky a uznanie dlhu; to čo bolo dané cieľom uzavretia alebo vybavenia obchodu, možno do 3 rokov od uzavretia obchodu požadovať nazpäť.

Diel siedmy.

Trestné normy.

§ 34.

(¹) Kto po živnostensky uzaviera alebo sprostredkuje zakázané termínové obchody

alebo niekoho na takýto obchod svedie, potrestá sa pre prečin väzením do 3 mesiacov a peňažným trestom do Ks 20.000.—.

(²) Kto poruší zákaz § 32, potrestá sa pre prečin väzením do 3 mesiacov a peňažným trestom do Ks 5000.—.

(³) Kto chce pôsobiť na burzovú cenu alebo kurz uzavrením obchodu na oko, alebo klamaním o niektorej okolnosti, podstatnej pre utváranie ceny (kurzu), potrestá sa pre prečin väzením do jedného roku a peňažným trestom do Ks 50.000.—.

(⁴) Rovnako sa trestá ten, kto vedome sdeľuje nepravdivé údaje v prospekte, ktorý sa vydáva pred pripustením cenného papiera na burzu, alebo vo verejných oznámeniach, s tým úmyslom, aby takto dosiahol pripustenie k burzovému obchodu alebo kúpu, alebo odpredaj cenného papiera.

(⁵) Kto za oznámenie v tlači, ktorým sa má pôsobiť na burzovú cenu (kurz), dá alebo sľúbi, prijme alebo dá si sľúbiť výhodu, ktorá je v zrejmom nepomere k úkonu, alebo kto za opomenutie pravdivého oznámenia o okolnosti podstatnej pre utváranie burzovej ceny (kurzu) dá alebo sľúbi, prijme alebo dá si sľúbiť výhodu, potrestá sa pre prečin väzením do jedného roku a peňažným trestom do Ks 20.000.—.

(⁶) Pokus prečinu sa trestá.

(⁷) Kto bol právoplatne odsúdený podľa tohto paragrafu, je vylúčený na 6 mesiacov z návštevy burzy. Predseda burzy môže túto dobu predĺžiť až na 3 roky.

§ 35.

Účasť na pokútnej burze trestá okresný (policajný) úrad ako priestupok zavretím do 4 týždňov a peňažným trestom do Ks 5000.—, ktorý v prípade nedobytnosti má sa premeniť na náhradný trest zavretia do 14 dní.

Diel ôsmy.
Záverečné predpisy.

§ 36.

Bratislavská burza je právnou nástupkyňou Plodínovej burzy v Bratislave, zriadená zákonom č. 69/1922 Sb. z. a n.

§ 37.

Dňom účinnosti tohto zákona sa zrušujú:

1. §§ 94 až 99 zák. čl. LIX/1881 o zvláštnych súdoch Budapeštianskej tovarovej a efektivej burzy a vidieckych plodínových a obilných tržníc;

2. § 24 zák. čl. LIX/1912 o uvedení zák. čl. I/1911 o občianskom súdnom poriadku;

3. zákon č. 69/1922 Sb. z. a n. o plodínovej burze v Bratislave a o zákaze termínových obchodov s obilím a mlynskými výrobkami na Slovensku a Podk. Rusi a

4. čl. III. zák. č. 161/1936 Sb. z. a n., ktorým sa menia a dopĺňujú niektoré predpisy o súdnej príslušnosti, o občianskom súdnom poriadku, o exekučnom pokračovaní a o súdnej organizácii.

§ 38.

Deň účinnosti tohto zákona určí vláda nariadením a vykoná ho minister financií v dohode s ministrami hospodárstva a pravosúdia.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sokol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Pružinský v. r. Medrický v. r.

Dr. Fritz v. r.

340.

**Vyhlasčka
ministerstva vnútra
zo dňa 22. decembra 1939,**

ktorou sa vyhlasuje za záväznú dohodu o jednorázovej výpomoci pre robotníctvo píl a drevoskladov.

Ministerstvo vnútra v dohode s ministerstvom hospodárstva podľa § 2 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. vyhlasuje za záväznú na celom území Slovenskej re-

publiky dohodu o jednorázovej výpomoci pre robotníctvo píl a drevoskladov, uzavretú medzi Sväzom drevárskeho hospodárstva v Bratislave na strane jednej a Ústredím slovenského kresťansko-sociálneho odborového združenia v Bratislave a odborovou organizáciou Deutsche Gewerkschaft v Bratislave na strane druhej.

Text tejto dohody je uverejnený v Úradných novinách.

Táto vyhláska nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Ďurčanský v. r.

341.

**Vyhlasčka
ministerstva vnútra
zo dňa 22. decembra 1939,**

ktorou sa vyhlasuje za záväznú dohodu o doplnku rámcovej zmluvy mzdových a pracovných pomerov pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov na rok 1939.

Ministerstvo vnútra podľa § 2 vládneho nariadenia č. 104/1939 Sl. z. vyhlasuje za záväznú na celom území Slovenskej republiky dohodu o doplnku k rámcovej zmluve mzdových a pracovných pomerov pre stálych poľnohospodárskych zamestnancov na rok 1939, ktorej záväznosť bola vyhlásená vyhláškou ministerstva vnútra 1939, č. 138/1939 Sl. z. a ktorá bola uverejnená pod č. 136/1939 Úradných novin.

Doplnok k tejto zmluve týka sa vyplatenia jednorázovej drahotnej výpomoci; dohoda o ňom bola ujednaná v Bratislave dňa 15. novembra 1939 medzi príslušnými odborovými organizáciami zamestnávateľskými a Slovenským kresťansko-sociálnym odborovým združením v Bratislave za spolupôsobenia ministerstva hospodárstva, Krajského úradu a Slovenského úradu práce pre hospodárske robotníctvo v Bratislave.

Text dohody o doplnku je uverejnený v Úradných novinách.

Táto vyhláska nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dr. Ďurčanský v. r.

342.**Vyhláška
ministerstva národnej obrany
zo dňa 20. decembra 1939**

o nástupných termínoch do prezenčnej služby.

Ministerstvo národnej obrany podľa ods. 5, § 15 branného zákona (č. 30/1934 Sb. z. a n.) vyhlasuje:

§ 1.

Nástupné termíny do prezenčnej služby brancov odvedených v roku 1939 určujú sa takto:

a) do prezenčnej vojenskej služby — 10. januára 1940,

b) do prezenčnej pracovnej služby — bude určený dodatočne vyhláškou.

§ 2.

Ustanovenie § 1 vzťahuje sa aj na brancov skoršie odvedených, ktorým bol povolený odklad prezenčnej služby do 1. októbra 1939, pokiaľ do nástupného termínu v roku 1939.

Čatloš v. r.

Slovenský zákonník

Čiastka 72.

Vydaná dňa 31. decembra 1939.

Ročník 1939.

OBSAH: 343, Finančný zákon, ktorým sa stanoví štátny rozpočet na rok 1940.

343.

Finančný zákon Slovenskej republiky zo dňa 21. decembra 1939,

ktorým sa stanoví štátny rozpočet
na rok 1940.

Snem Slovenskej republiky usniesol sa
na tomto zákone:

ČASŤ PRVÁ.

Článok I.

V prilohe A. štátneho rozpočtu na rok 1940 určujú sa výdavky vlastnej štátnej správy (rozpočtová skupina I.) sumou 1.514,722.107 Ks a príjmy toho istého rozpočtu sumou 1.467,678.556 Ks.

Článok II.

(¹) Štátne podniky (rozpočtová skupina II.), pre ktoré platí zákon zo dňa 18. decembra 1922, č. 404 Sb. z. a n., o úprave hospodárenia v štátnych závodoch, ústavoch a zariadeniach, ktoré nemajú prevážne plniť úlohy správne, hradia zo svojich ťažieb ako nákladov provozné, tak aj náklady investičné, nakoľko nie je týmto zákonom alebo štátnym rozpočtom ináč stanovené.

(²) Zisk, ktorý podniky majú odviesť štátnej pokladnici sa určuje sumou 68,423.256.— Ks.

(³) Slovenské štátne železnice a slovenská pošta okrem toho uhradia aj potrebu svojho najvyššieho správneho úradu (ministerstvo dopravy), ak nie je uhradená jeho vlastnými príjmami.

(⁴) Slovenským štátnym železniciam sa poskytuje na úhradu provozných nákladov výnos prepravnej dane na štátnych a štátnom provozovaných železničiach až do výšky 49,750.000 Ks.

(⁵) V štátnych podnikoch môžu sa výdavky, určené na investície, použiť len na ciele uvedené v ich rozpočtoch a najviac sumami, pre ten-ktorý cieľ tam stanovenými. Zmeny sú prípustné len v hraniciach celkovej sumy, v rozpočte podniku na tieto investície určenej, a za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z., o Najvyššom účtovnom kontrolnom úrade. Za tých podmienok môže byť výnimočne celková suma, na pravé investície stanovená, prekročená, ak prekročenie je zaokryté prostriedkami, ulícenými za predané nehnuteľnosti štátnych podnikov. Ináč vyššie náklady na pravé investície vyžadujú súhlas snemu Slovenskej republiky.

(⁶) Úhrada investičných nákladov pôžičkami je prípustná len pri tých štátnych podnikoch, pri ktorých je to stanovené týmto zákonom.

(⁷) Prechodné úvery na uhradenie prechodných schodkov vyplývajúcich z časovej neshody medzi ťažbami a nákladmi sú prípustné len v dohode s ministrom financií a musia byť splatené najneskôr do konca februára 1941.

Článok III.

(¹) Podľa zákona č. 190/1939 Sl. z., prílohy D, položky 2 a 4 zaisťujú sa v štátnom rozpočte na rok 1940 (všeobecná pokladničná správa) pridely do správy ministerstva vnútra:

A. zvláštnemu fondu:

a) z výnosu dane z obratu a prepychovej (§ 10, ods. 2, písm. d) zákonov č. 77/1927 a 169/1930 Sb. z. a n. po skrátení o 50% v prospech pomocného fondu pre úpravu dlhov okresov a obcí podľa § 10, ods. 6, písm. a) uvedených zákonov v znení zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 69/1936 Sb. z. a n. sumou 4,369.000 Ks;

b) z výnosu dane z piva (§ 10, ods. 3 zákonov č. 77/1927 a č. 169/1930 Sb. z. a n.) sumou 9,100.000 Ks;

c) výnos 1.5% zvláštneho príspevku podľa § 10, ods. 2, písm. d) zákonov č. 77/1927 a č. 169/1930 Sb. z. a n., po srážke sumy patriacej náhradovému fondu zriadenému § 108 zákona o priamych daniach.

B. Pomocnému fondu pre úpravu dlžôb okresov a obcí, zriadenému podľa čl. III. zákona č. 69/1935 Sb. z. a n. z výnosu dane dôchodovej a dane z obratu a prepychovej (§ 10, ods. 6, písm. a) a b) zákona č. 77/1927 Sb. z. a n. v znení vyhlášky č. 122/1935 Sb. z. a n. a vládných nariadení č. 69/1936 a č. 202/1936 Sb. z. a n.) sumou 6,854.400 Ks.

(²) Náhradovému fondu, zriadenému podľa § 108 zákona o priamych daniach pri Zemedelskej rade, prideľuje sa tá suma 1.5‰ zvláštneho príspevku, ktorá podľa § 109 zákona o priamych daniach tomuto fondu patrí.

(³) Domová daň prideľuje sa podľa § 9 zákona č. 77/1927 Sb. z. a n. obciam, ktoré v roku 1939 vyberaly viac ako 250% obecných prírások k priamym daniam; zvyšok domovej dane (§ 10, ods. 2, písm. a) zákona č. 77/1927 v znení zákona č. 169/1930 a 69/1935 Sb. z. a n.) náleží všeobecnej pokladničnej správe.

(⁴) Pre hlavné mesto Slovenskej republiky z dane z obratu a prepychovej podľa § 10, ods. 5 zákona č. 77/1927 a 169/1930 Sb. z. a n. stanoví sa suma 400.000 Ks.

Článok IV.

(¹) Na úhradu platov a penzií učiteľov verejných neštátnych škôl národných sa stanoví záloha 79,510.800 Ks.

(²) Záloha podľa ods. 1 sa nebude viesť v evidencii v štátnom záverečnom účte, ale vo zvláštnom odpočte.

(³) Minister školstva a národnej osvety vydá v dohode s ministrom financií a Najvyšším účtovným kontrolným úradom podrobné predpisy pre účtovanie a kontrolu školského nákladu.

Článok V.

Na podporu podľa zákona zo dňa 1. júla 1926, č. 139 Sb. z. a n., o finančnej podpore pre elektrizáciu vidieku a podľa zákonov ho dopĺňujúcich, prispeje štátna správa sumou 4,000.000 Ks.

Článok VI.

K úhrade výdavkov na úrok, úmor a na správne potreby štátneho dlhu prispejú:

a) podniky sumou	55,065.500 Ks,
b) územná samospráva sumou	1,168.038 Ks.
c) zvláštne pramene príjmové sumou	3,128.767 Ks,
d) štátna správa sumou	73,455.262 Ks.

Článok VII.

Platby na dávku z majetku a z prírastku na majetku použijú sa na krytie výdavkov vlastnej štátnej správy.

Článok VIII.

Prostriedky povolené na výdavky vlastnej štátnej správy možno použiť, ak tento zákon nestanoví nič iného (článok X a článok XX), len do výšky a na ciele uvedené v príslušných kapitolách, tituloch, paragrafoch a pododdeleniach pripojeného štátneho rozpočtu, a to ako sú uvedené oddelene pre potreby riadne a mimoriadne, osobné a vecné. Pritom môžu byť zadovážované len nútne potreby štátnej správy v nevyhnutnom rozsahu, a to najúčelnejšie a najhospodárnejšie; výška nákladu stanovená vládou alebo v dohode s ministrom financií pre niektoré opatrenia (na pr. stavby a iné práce) nesmie sa bez ich súhlasu prekročiť.

Článok IX.

(¹) Prostriedky určené na riadne výdavky možno použiť, ak nestanoví tento zákon inak (článok XI), pre každý mesiac najviac 1/12 (jednu dvanástinou) celoročne rozpočítanej sumy. Výnimky, ak sú odôvodnené, sú viazané na súhlas ministra financií.

(²) Toto ustanovenie sa nevzťahuje na výdavky splatné v dlhších ako mesačných lehotách, ktoré treba platiť podľa stanovených lehôt.

Článok X.

Prostriedky určené na mimoriadne výdavky možno použiť len do výšky 10.000 Ks. K vyšším výdavkom v jednotlivom prípade na ten istý cieľ v rozpočtovom roku treba súhlasu ministra financií.

Článok XI.

(¹) Prostriedky určené na podporu a na plnenie podobných úloh, ku ktorým nie je právne štát zaviazaný (subvencie), možno vyplácať zásadne až v poslednom štvrtroku rozpočtového roku a len po predchádzajúcom súhlase ministra financií. Vo výnimočných prípadoch minister financií môže svojliť ku skoršej výplate.

(²) K prísľubu subvencie treba tiež predchádzajúceho súhlasu ministra financií.

Článok XII.

(¹) Ak ide o opatrenie nutnej potreby a ak niet pre ňu vôbec alebo dostatočných, schválených prostriedkov, môže byť potrebná suma, ak tento zákon nestanoví nič iného (článok XX), uhradená úsporami v rozpočte tej istej kapitoly za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z., pri čom treba zvlášť skúmať, či zamýšľané opatrenia nutnej potreby odpovedá ustanoveniu článku VIII. druhej vety.

(²) Prostriedky povolené na vecné výdavky nemožno použiť na hradenie výdavkov prelimitovaných ako osobné.

(³) Prostriedky povolené na úhradu osobných výdavkov podľa platových zákonov a nariadení nemožno použiť na úhradu iných výdavkov. Výnimočne možno za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z. použiť týchto prostriedkov na náhradné opatrenia nutné k plneniu takých úloh, na aké boli tieto prostriedky povolené.

(⁴) Prostriedky, povolené na mimopodnikové potreby stavebné, či už uvedené v kapitole 11, titul 8 a 8a alebo v investič-

nom rozpočte (pril. B.), nemožno použiť na iné ciele. K zadaniu prác, ktorých náklad má byť hradený z týchto prostriedkov, treba si vyžiadať vopred súhlas ministra financií. Sumy stanovené pre tieto potreby štátnym rozpočtom môžu byť výnimočne prekročené za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z., ak je prekročenie uhradené príspevkami, s ktorými sa v štátnom rozpočte nepočíta, alebo ak prekročenie možno uhradiť úsporami v tit. 8 a 8a alebo v príslušnej hlave investičného rozpočtu.

Článok XIII.

Výdavky, ktoré nemožno hradiť ani presunom podľa článku XII, ods. 1 až 3, vyžadujú súhlas snemu Slovenskej republiky.

Článok XIV.

Opatrenia, ktoré časove presahujú schválený rozpočet a vo svojich dôsledkoch zafazujú, alebo by mohli zafazovať rozpočty budúce, vyžadujú súhlas ministra financií. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na opatrenia, ktoré sa robia v bežnom hospodárstve vykonávaním platných zákonov alebo na základe zmocnenia podľa nich.

Článok XV.

Minister financií sa splnomocňuje:

a) aby na hradenie prechodných schodkov, vyplývajúcich z časovej neshody medzi príjmami a výdavkami, zadovážal peňažné prostriedky prechodnými úvermi, ktoré musia byť splatené najneskôr do konca februára 1941 a nesmú byť v žiadnej forme prolongované, ani novými úverovými operáciami hradené.

b) aby opatril úverovými operáciami sumu až do výšky 47,043.551 Ks, potrebnú na krytie výdavkov vlastnej štátnej správy, neuhradených štátnymi príjmami,

c) aby previedol potrebné úverové operácie na prolongáciu, konverziu alebo zaplatenie štátnych dlžob splatných v roku 1940, včítajúc do toho aj výdavky spojené s týmito úverovými operáciami.

Článok XVI.

(¹) Minister financií sa splnomocňuje, aby v roku 1940 prevzal štátne záruky:

a) do výšky 10,000.000 Ks za pôžičky uzavreté sväzkami územnej samosprávy v roku 1940 na investičné práce, na ktoré prispieva štát (štátna správa a štátne podniky), ak si tieto sväzky nemôžu nedostávajúce prostriedky zadovážiť samy bez tejto záruky,

b) do výšky 20,000.000 Ks na opatrenie iných potrieb v záujme verejnom nevyhnutných.

(²) Záručné listiny a záručné doložky podľa tohto článku vydané sú oslobodené od poplatkov.

(³) Tieto záruky treba dať snemu Slovenskej republiky na vedomie.

Článok XVII.

(¹) Povoľené prostriedky možno použiť, ak zvláštne zákonné predpisy neurčujú nič iného, len do konca roku 1940 a na úhradu výdavkov splatných do konca tohto roku.

(²) Toto ustanovenie neplatí pre prostriedky povolené na úhradu stálych plátov ako služného a penzie. Tieto prostriedky môžu sa použiť až do uplynutia premlčacej lehoty.

Článok XVIII.

Pri dočasnom prideľovaní alebo trvalom prevedení zamestnancov z jedného rezortu alebo štátneho podniku do iného rezortu alebo štátneho podniku môžu byť prostriedky, prelimitované na osobné výdavky v rezorte alebo podniku, ktorým sú títo zamestnanci pridelení, prekročené za podmienok § 10 zákona č. 186/1939 Sl. z. Potrebnú sumu na týchto zamestnancov treba viazať v rozpočtoch, kde náklad na nich je prelimitovaný.

Článok XIX.

Predpisy v článkoch VIII až X, XII až XIV sa nevzťahujú na štátne podniky.

Článok XX.

Minister financií sa splnomocňuje, aby na úrokovú službu tých dlhopisov Všeobec-

ného a Zvláštneho fondu peňažných ústavov, ktoré prináležia príslušníkom Slovenskej republiky alebo ústavom so sídlom na Slovensku, prevzal záväzok prispievať zo štátnych prostriedkov sumou najviac 8,894.190.— Ks.

Článok XXI.

Dielči príspevok podpornému fondu pri Zemeľskej rade v Bratislave, stanovený v § 2 zákona č. 118/1927 Sb. z. a n. o poskytnutí podpôr pri živelných pohromách v spojení s vládnym nariadením č. 75/1928 Sb. z. a n., stanoví sa sumou 900.000 Ks.

ČASŤ DRUHÁ.

Článok XXII.

(¹) Minister financií sa splnomocňuje, aby v roku 1940 mohol bez predchádzajúceho schválenia snemu Slovenskej republiky štátny nehnuteľný majetok:

a) odpredať, a to do úhrnnej sumy 5,000.000 Ks, ak odhadná cena odpredávaneho majetku v jednotlivom prípade neprevyšuje 1,000.000 Ks,

b) zafaziť služobnosťami alebo záložnými právami, a to až do úhrnnej sumy 1,000.000 Ks, ak hodnota jednotlivéj prepožičanej služobnosti alebo jednotlivá požiadavka zaisťovaná záložným právom neprevyšuje 200.000 Ks,

c) zafaziť stavebnými právami.

(²) O týchto opatreniach treba podať zpravu snemu Slovenskej republiky.

Článok XXIII.

(¹) V prílohe B. štátneho rozpočtu na rok 1940 (mimoriadny rozpočet, oddelenie 1, „investičné náklady štátnych podnikov“) výdavky sa ustávajú sumou 297,155.300 Ks.

(²) Minister financií sa splnomocňuje, aby peniaze potrebné na pravé investície štátnych podnikov, nakoľko nie sú kryté vlastnými prostriedkami podnikov, prípadne z ich provozného zisku, zadovážil úverovou operáciou alebo zálohou zo štátnej pokladnice, a to:

a) Slovenskej pošty až do výšky . . .	31,122.200 Ks,
b) Poštovej sporiteľne až do výšky . . .	2,800.000 Ks,
c) Slovenských štátnych železníc až do výšky . . .	250,137.700 Ks,
d) Štátnych majetkov poľnohospodárskych škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych až do výšky . . .	2,186.400 Ks,
e) Štátnych banských a hutníckych závodov až do výšky . . .	5,746.000 Ks,
f) Štátnych kúpeľov až do výšky . . .	2,373.000 Ks,
g) Štátnych tlačiarň až do výšky . . .	100.000 Ks,
h) Štátnej visutej lanovky až do výšky . . .	2,670.000 Ks,
i) Slovenskej tlačovej kancelárie až do výšky . . .	20.000 Ks,
teda do úhrnnej výšky	297,155.300 Ks.

(²) K vykonávaniu týchto investícií možno prikrčiť len vtedy, ak potrebné prostriedky boli už opatrené a súhlas ministra financií bol daný.

(⁴) O používaní prostriedkov určených na právne investície štátnych podnikov platí ustanovenie článku II, ods. 5.

Článok XXIV.

(¹) V prílohe B. štátneho rozpočtu na rok 1940 (oddelenie 2, investičný rozpočet vlastnej štátnej správy) výdavky sa určujú sumou 239,000.000 Ks a príjmy sumou 4,778.000 Ks

(²) Minister financií sa splnomocňuje, aby úverovými operáciami zadovážal sumu, potrebnú na úhradu tých výdavkov, ktoré nie sú kryté príjmami.

(³) Na účet týchto úverových operácií môže minister financií poskytnúť zálohu zo štátnej pokladnice.

(⁴) O používaní prostriedkov určených na tieto investície platí ustanovenie článku XII, ods. 4.

(⁵) K vykonávaniu týchto investícií možno prikrčiť len vtedy, ak potrebné

prostriedky boli už opatrené a súhlas ministra financií bol daný.

Článok XXV.

Sadzba výrobnnej a spotrebnej dane z liehu, stanovená v článku I, ods. 1 zákona zo dňa 7. júna 1932, č. 86 Sb. z. a n., ktorým sa menia niektoré ustanovenia zákona o dani z liehu a upravuje hospodárenie s liehom, na rok 1940 určuje sa 25 Ks. V dôsledku toho nebude v tomto roku vyberaná zvláštna prirážka k dani z liehu, uvedená v článku III zákona zo dňa 22. decembra 1920, č. 687 Sb. z. a n., ktorým sa rušia alebo menia niektoré ustanovenia zákona o dani z liehu.

Článok XXVI.

Z výnosu samosprávnych prirážok vyberaných podľa § 62 zákona č. 190/1399 Sl. z. a plynúcich do samosprávneho fondu, odvedie sa všeobecnej pokladničnej správe 57%.

Článok XXVII.

Ak dôjde k úverovým operáciám podľa tohto zákona v cudzích menách, môže minister financií zaistiť úrokovanie a umorovanie určitými príjmami alebo poskytnutím iných záloh. Istina a úroky vyplatia sa bez sračky akýchkoľvek slovenských daní a poplatkov, či prítomných alebo budúcich.

ČASŤ TRETIA.

Článok XXVIII.

Urady, hospodáriace s výdavkami a príjmami pripojeného štátneho rozpočtu, ako aj štátne podniky, sú povinné zasielať ministerstvu financií do 20. každého mesiaca výkaz o očakávaných peňažných výdavkoch a príjmoch v budúcom mesiaci.

Článok XXIX.

Právne jednanie, listiny, podania a knižné zápisy, smerujúce k založeniu, zaisteniu (zaručeniu), zmene, prevodu (postupu) a zániku (splateniu) nárokov a záväzkov zo štátnych úverových operácií, sú

oslobodené od kolkov a poplatkov, vynímajúc sporné súdne pokračovanie.

drobné predpisy, budú vydané vládny nariadením.

Článok XXX.

(²) Tento zákon platí odo dňa 1. januára 1940; vykoná ho minister financií a všetci členovia vlády.

(¹) Ak vyžadujú jednotlivé články po-

Dr. Tiso v. r.

Dr. Sekol v. r.

Dr. Tuka v. r.

Dr. Ďurčanský v. r.

Dr. Fritz v. r.

Dr. Pružinský v. r.

Medrický v. r.

Sivák v. r.

Stano v. r.

Čatleš v. r.

ŠTÁTNY ROZPOČET
SLOVENSKEJ REPUBLIKY
NA ROK 1940.

Priloha A.

Riadny rozpočet.

Priloha B.

Mimoriadny rozpočet.

Príloha A.

Riadny rozpočet.

Prehľady rozpočtových skupín.

Prehľad štátneho rozpočtu na rok 1940.

Skupina I. Vlastná štátna správa.

Kapitola		Výdavky	Príjmy
Cis.	Názov	Ks	
1	Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky	3.151.000	—
2	Snem Slovenskej republiky	4.000.000	20.000
3	Predsedníctvo vlády	6.299.000	2.585.000
4	Ministerstvo zahraničných vecí	15.055.900	5.200.000
5	Ministerstvo národnej obrany	210.000.000	1.688.500
6	Ministerstvo vnútra	340.696.700	60.000.000
7	Ministerstvo pravosúdia a Najvyšší súd	47.658.000	2.200.200
8	Najvyšší správny súd	1.500.000	7.000
9	Ministerstvo školstva a národnej osvety	275.873.500	6.413.800
10	Ministerstvo hospodárstva	78.627.100	17.037.800
11	Ministerstvo dopravy a verejných prác	138.615.000	32.215.900
12	Ministerstvo financií	123.278.000	1.107.091.700
13	Všeobecná pokladničná správa	131.303.007	202.920.236
14	Penzie	107.064.900	30.295.400
15	Najvyšší účtovný kontrolný úrad	1.600.000	—
Uhra skupiny I.		1.514.722.107	1.407.678.550

Prehľad výdavkov vlastnej rozčlenený na osobné a

Kapitola	N á z o v	A. O s o b n é		
		a) podľa platových zákonov a nariadení	b) ostatné osobné	
			riadne	mimoriadne
Kč				
1	Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky	896.100	1.314.900	—
2	Snem Slovenskej republiky	—	3.288.000	—
3	Predsedníctvo vlády	1.820.000	786.000	—
4	Ministerstvo zahraničných vecí	2.810.000	5.335.900	10.000
5	Ministerstvo národnej obrany	48.470.100	32.910.000	—
6	Ministerstvo vnútra	105.631.200	9.052.600	3.089.500
7	Ministerstvo pravosúdia a Najvyšší súd	32.986.400	3.054.400	—
8	Najvyšší správny súd	1.178.000	108.300	—
9	Ministerstvo školstva a národnej osvety	212.553.900	27.963.700	—
10	Ministerstvo hospodárstva	15.480.100	2.942.400	—
11	Ministerstvo dopravy a verejných prác	32.208.600	6.057.050	—
12	Ministerstvo financií	74.836.200	3.177.100	56.000
13	Všeobecná pokladničná správa	—	1.067.735	1.000
14	Penzie	—	107.064.900	—
15	Najvyšší účtovný kontrolný úrad	1.103.000	60.000	—
Úhrn		529.973.600	204.182.985	3.156.500

štátnej správy (skupina I.) na rok 1940

vecné výdavky.

v ý d a v k y		B V e c n é v ý d a v k y			Celkový úhrn výdavkov	Kapitola
výdavky	Spolu osobné výdavky	riadne	mimoriadne	Vecné výdavky spolu		
spolu						
Kč						
1,314.900	2.211.000	605.000	335.000	940.000	3,151.000	1
3,298.000	3 298.000	562.000	150.000	712.000	4,000.000	2
786.000	2,606.000	3 609.000	85.000	3,693.000	6,299.000	3
9,345.900	8,155.900	3,760.000	3,140.000	6,900.000	19,055.900	4
32,910.000	81,380.100	158,619.900	—	158,619.900	240,000.000	5
12,142.100	117,773.300	176,036.400	46,887.000	222,923.400	340,696.700	6
3,054.400	36,040.800	10,412.200	1,205.000	11,617.200	47 658.000	7
109.300	1,286.300	203.700	10.000	213.700	1,500.000	8
27 963.700	240,517.600	29,292.900	6,063.000	39,355.900	275,873.500	9
2,942.400	18 422.500	59,250.600	954.000	60,204.600	78,627.100	10
6,057.050	38,265.650	68,266.050	32,083.300	100,349.350	138 615.000	11
3,233.100	78,069.300	43,984.600	1,224.100	45,209.700	123,278.000	12
1 068.735	1,068.735	115 329.382	14,904.890	130,234.272	131,303.007	13
107,064.900	107 064.900	—	—	—	107,064.900	14
60.000	1,163.000	287.000	150.000	437.000	1,600.000	15
207,339.455	737,313.085	670,217.732	107,191.290	777,409.022	1,514,722.107	

**Prehľad
nákladov provozných rozpočtov
štátnych podnikov
(skupina II.)**

Prehľad nákladov provozných rozpočtov

Por. č.	N á z o v	N a k l a d y p r o v o z		
		Platy podľa platových zákonov a nariadení		
		zamestnancov právnymi kainých	zamestnan- cov podľa služebných poriadkov	ú h r a
Kč				
1	Slovenská pošta	46.281.400	17.201.300	63.482.700
2	Poštová sporiteľňa	2.804.051	576.770	3.380.821
3	Slovenské štátne železnice	150.960	106.506.040	106.657.000
4	Štátne lesy a majetky	1 676.200	14,353.400	16 029.600
5	Štátne majetky poľnohospodárskych škôl a vý- skumných ústavov poľnohospodárskych	90.000	—	90.000
6	Štátne banské a hutnícke závody	1.729.200	—	1.729.200
	Štátne kúpele	—	—	—
8	Štátne tlačiarne	28.400	—	28.400
9	Slovenský zákonník a Úradné noviny	—	—	—
10	Tabaková režia	1.693.500	—	1.693.500
11	Štátna mincovňa v Kremnici	263.800	—	263.800
12	Štátna visulá lanovka v Tat. Lomnici	—	—	—
13	Vojenské lesné podniky	—	1,114.700	1,114.700
14	Slovenská tlačová kancelária	13.200	—	13.200
	Úhrn	54,730.711	139,752.210	194.482.921

Štátnych podnikov (skupina II.)

ného rozpočtu					
platy zamestnancov podľa voľných smlúv	Iné platy a mzdy	Penzi	Všetky ostatné náklady	Celkový úhrn	Paragraf
K ₂					
575.000	555.000	9.172.000	58.433.300	132.218.000	1
—	734.681	—	4.960.200	9.075.702	2
1.068.400	22.722.500	92 914.200	342.818.900	566.181.000	3
2.336.700	59.709.800	5.100.000	158.985.800	242.161.900	4
20.700	1.265.994	—	1.873.915	3.250.609	5
2.213.600	17.728.100	1.989.400	123.507.600	147.167.900	6
520.100	1.361.610	—	11.366.640	13.248.350	7
95.400	1.066.000	25.000	1.759.000	2.973.800	8
80.000	31.500	26.100	651.000	788.600	9
—	14.155.200	13.600.000	74 432.900	103.881.600	10
14.300	1 658.400	315.300	1.834.000	4.085.800	11
182.100	—	—	1.917.800	2 099.900	12
282.400	5.276.200	—	9.178.000	15.851.300	13
520.000	—	—	636.800	1.170.000	14
7.908.700	126.264.985	123 142.000	792.355.855	1.244.154.461	

Skupina III.

Správa štátneho dlhu.

Výdavky na štátny dlh sú obsažené jednak v skupine I. „Vlastná štátna správa“ v kapitole 13. „Všeobecná pokladničná správa“, nakoľko zafazujú štátnu správu, jednak v skupine II. „Správa štátnych podnikov“ v rozpočtoch štátnych podnikov, nakoľko tieto podniky na štátny dlh prispievajú.

Titul	Paragraf	V ý d a v k y	Kapitál	Rýdzi úrok a úmor	Správa	Ú h r a
			Ks			
1		Štátny dlh.				
1		Vnútorný štátny dlh. Dlž založený a dlh prechodný	—	131.517.587	—	131.517.587
2		Zahraničný dlh	—	—	—	—
3		Správne výdavky	—	—	1.300.000	1.300.000
		Úhrn skupiny III.	—	131.517.587	1.300.000	132.817.587

Titul	Paragraf	P r i j m y	Rýdzi úrok a úmor	Správa	Ú h r a
			Ks		
1		Štátny dlh.			
1		Úhrada štátnymi podnikmi	55.065.500	—	55.065.500
2		Úhrada samosprávnymi sväzkami	1.168.038	—	1.168.038
3		Úhrada zo zvláštnych prameňov príjmových	3.128.767	—	3.128.767
4		Úhrada štátnou správou	72.155.282	1.300.000	73.455.282
		Úhrn skupiny III.	131.517.587	1.300.000	132.817.587

Príloha B.

Prehľad mimoriadneho rozpočtu.

B. Mimoriadny rozpočet.

Oddelenie	Štátne výdavky		Ks
1	Investičné náklady štátnych podnikov (investície právě)		297,155.300
2	Investičné náklady vlastnej štátnej správy		239,000.000
	Úhrn mimoriadneho rozpočtu		536,155.300

B. Mimoriadny rozpočet.

Oddelenie	Štátne príjmy		Ks
1	Investičné príjmy štátnych podnikov	—	
	Investičné príjmy vlastnej štátnej správy		4.778.000
	Úhrn		4.778.000

Priloha A.

SKUPINA I.

Vlastná štátna správa.

1. Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky

			1940		
Kapitola	Titul	Paragraf	riadne	mimoriadne	úhrn
			Ks		
1. Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky.					
1		Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky.			
1		Prezident republiky:			
		A. Osobné výdavky	1,250.000	—	1,250.000
		Titul 1. (úhrn)	1,250.000	—	1,250.000
2		Kancelária prezidenta republiky.			
1		Civilné oddelenie:			
		A. Osobné výdavky	759.400	—	759.400
		B. Vecné výdavky	590.000	330.000	920.000
		§ 1. (úhrn)	1,349.400	330.000	1,679.400
2		Vojenské oddelenie:			
		A. Osobné výdavky	201.600	—	201.600
		B. Vecné výdavky	15.000	5.000	20.000
		§ 2. (úhrn)	216.600	5.000	221.600
Kapitola 1.					
A. Osobné výdavky:					
		Titul 1	1,250.000	—	1,250.000
		Titul 2	961.000	—	961.000
		Úhrn	2,211.000	—	2,211.000
B. Vecné výdavky:					
		Titul 1	—	—	—
		Titul 2	605.000	335.000	940.000
		Úhrn	605.000	335.000	940.000
Úhrn osobných výdavkov			2,211.000	—	2,211.000
Úhrn vecných výdavkov			605.000	335.000	940.000
Celkový úhrn kapitoly 1.			2,816.000	335.000	3,151.000

1. Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy.	1940
				Ks
[1			1. Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky.	
			Prezident republiky a kancelária prezidenta republiky.	
	1		Prezident republiky	—
	2		Kancelária prezidenta republiky	
			Celkový úhrn kapitoly 1.	—

2. Snem Slovenskej republiky.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1910		
				riadne	mimoriadne	úhrn
			2. Snem Slovenskej republiky.			
			Snem Slovenskej republiky.			
	1		Snem.			
	1		Poslanci:			
			A. Osobné výdavky	2,392.000	—	2,392.000
			§ 1. (úhrn)	2,392.000	—	2,392.000
	2		Kancelária snemu:			
			A. Osobné výdavky	896.000	—	896.000
			B. Vecné výdavky	562.000	150.000	712.000
			§ 2. (úhrn)	1,458.000	150.000	1,608.000
			Titul 1:			
			A. Osobné výdavky	3,288.000	—	3,289.000
			B. Vecné výdavky	562.000	150.000	712.000
			Titul 1 (úhrn)	3,850.000	150.000	4,000.000
			Celkový úhrn kapitoly 2.	3,850.000	150.000	4,000.000

2. Snem Slovenskej republiky.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940
				Ks
2	1	Snem	2. Snem Slovenskej republiky.	
			Snem Slovenskej republiky.	20.000
			Celkový úhrn kapitoly 2.	20.000

3. Predsedníctvo vlády.

			1940			
Kapitola	Titul	Paragraf	štátne výdavky	riadne	mimoriadne	úhrn
				Ka		
3	1		3. Predsednictvo vlády.			
			Predseda vlády.			
	1		Predseda vlády:			
			A. Osobné výdavky	180.900	—	180.900
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 1. (úhrn)	180.900	—	180.900
	2		Výdavky všeobecné:			
			A. Osobné výdavky	1,355.100	—	1,355.100
			B. Vecné výdavky	325.000	25.000	350.000
			§ 2. (úhrn)	1,680.100	25.000	1,705.100
	3		Zvlášťne výdavky zpravodajskej služby:			
			B. Vecné výdavky	520.000	—	520.000
			§ 3. (úhrn)	520.000	—	520.000
	4		Na fond na nepredvídané výlohy vlády podľa § 5, ods. 2. zákona zo dňa 20. marca 1919, č. 175 Sb. z. a n.:			
			B. Vecné výdavky	2,200.000	—	2,200.000
			§ 4. (úhrn)	2,200.000	—	2,200.000
			Titul 1:			
			A. Osobné výdavky	1,536.000	—	1,536.000
			B. Vecné výdavky	3,045.000	25.000	3,070.000
			Titul 1. (úhrn)	4,581.000	25.000	4,606.000
	2		Členovia vlády.			
	1		Ministri a predseda vlády:			
			A. Osobné výdavky	40.000	—	40.000
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			Titul 2. (úhrn)	40.000	—	40.000
3			Štátny štatistický úrad:			
			A. Osobné výdavky	1,030.000	—	1,030.000
			B. Vecné výdavky	503.000	60.000	623.000
			Titul 3. (úhrn)	1,593.000	60.000	1,653.000

3. Predsedníctvo vlády.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				ročné	mimoriadne	úhrn
Kapitola 3.						
A. Osobné výdavky:						
	Titul 1.			1.530.000	—	1.530.000
	Titul 2.			40.000	—	40.000
	Titul 3.			1.030.000	—	1.030.000
			Úhrn	2.600.000	—	2.600.000
B. Vecné výdavky:						
	Titul 1.			3.045.000	25.000	3.070.000
	Titul 2.			—	—	—
	Titul 3.			563.000	60.000	623.000
			Úhrn	3.608.000	85.000	3.693.000
			Úhrn osobných výdavkov	2.600.000	—	2.600.000
			Úhrn vecných výdavkov	3.608.000	85.000	3.693.000
			Celkový úhrn kap. 3.	6.214.000	85.000	6.299.000

3. Predsedníctvo vlády.

Štátne príjmy			1940
Kapitola	Titul	Paragraf	Ks
3	3		
3. Predsedníctvo vlády.			
		Štátny štatistický úrad	2,585,000
		Celkový úhrn kapitoly 3.	2,585,000

4. Ministerstvo zahraničných vecí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Stálne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
4	1		4. Ministerstvo zahraničných vecí. Ministerstvo zahraničných vecí.			
	1		Minister:			
			1. Plat ministra	135.000	—	135.000
			2. Náklad na prípadnú zmenu v osobe ministra	22.500	—	22.500
			§ 1. (úhrn)	157.500	—	157.500
	2		Ústredná správa:			
			A. Osobné výdavky	7.973.400	—	7.973.400
			B. Vecné výdavky	1.484.000	180.000	1.664.000
			§ 2. (úhrn)	9.457.400	180.000	9.637.400
			Titul 1. (úhrn)	9.614.900	180.000	9.794.900
	2		Zahraničná služba:			
	1		Vyslanectvá:			
			B. Vecné výdavky	920.000	2.500.000	3.420.000
			§ 1. (úhrn)	920.000	2.500.000	3.420.000
	2		Konzuláty:			
			B. Vecné výdavky	426.000	350.000	776.000
			§ 2. (úhrn)	426.000	350.000	776.000
			Titul 2. (úhrn)	1.346.000	2.850.000	4.196.000
	3		Účasť na medzinárodných inštitúciách a jednaniach:			
			A. Osobné výdavky	15.000	10.000	25.000
			B. Vecné výdavky	40.000	50.000	90.000
			Titul 3. (úhrn)	55.000	60.000	115.000
	4		Propagačná služba:			
	1		Kultúrny a propagačný styk s cudinou:			
			B. Vecné výdavky	550.000	—	550.000
			§ 1. (úhrn)	550.000	—	550.000
	2		Činnosť propagačná a vydavateľská:			
			B. Vecné výdavky	340.000	60.000	400.000
			§ 2. (úhrn)	340.000	60.000	400.000
			Titul 4. (úhrn)	890.000	60.000	950.000

4. Ministerstvo zahraničných vecí.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne výdavky	1910		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Ks		
	Kapitola 4.			
	A. Osobné výdavky.			
	Titul 1.	8,130.900	—	8,130.900
	Titul 2.	—	—	—
	Titul 3.	15.000	10.000	25.000
	Titul 4.	—	—	—
	Uhrn	8,145.900	10.000	8,155.900
	B. Vecné výdavky.			
	Titul 1.	1,481.000	180.000	1,661.000
	Titul 2.	1,316.000	2,850.000	4,166.000
	Titul 3.	40.000	50.000	90.000
	Titul 4.	890.000	60.000	950.000
	Uhrn	3,700.000	3,110.000	6,900.000
	Uhrn osobných výdavkov	8,145.900	10.000	8,155.900
	Uhrn vecných výdavkov	3,700.000	3,110.000	6,900.000
	Celkový úhrn kapitoly 4.	11,905.900	3,150.000	15,055.900

4. Ministerstvo zahraničných vecí.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940
				Kč
4. Ministerstvo zahraničných vecí.				
4	1	Ministerstvo zahraničných vecí.		
		1	Ústredná správa	60.000
		Titul 1. (úhrn)		60.000
	2	Zahraničná služba.		
		1	Vyslanectvá	2,350.000
		2	Konzuláty	2,790.000
		Titul 2. (úhrn)		5,140.000
		Celkový úhrn kapitoly 4.		5,200.000

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státne výdavky.	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ka		
5		1	5. Ministerstvo národnej obrany.			
			Ministerstvo národnej obrany.			
			Ústredná správa.			
			1 Minister:			
			1. Plat ministra	90.000	—	90.000
			2. Náklad na prípadnú zmenu v osobe ministra	30.100	—	30.100
			A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
			§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
			Platy voj. gázistov:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			3 Platy obč. zamestnancov:			
			A. Osobné výdavky	2,360.000	—	2,360.000
			B. Vecné výdavky	29.900	—	29.900
			§ 3. (úhrn)	2,389.900	—	2,389.900
			4 Zahraničné orgány:			
			A. Osobné výdavky	900.000	—	900.000
			B. Vecné výdavky	280.000	—	280.000
			§ 4. (úhrn)	1,180.000	—	1,180.000
			5 Kancelarske potreby, tlačivá a iné vecné výdavky:			
			B. Vecné výdavky	465.000	—	465.000
			6 Naturálne a ubytovacie výdavky:			
			B. Vecné výdavky	30.000	—	30.000
			7 Telegraf a telefon:			
			B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000
			8 Cestovné a dopravné výdavky:			
			B. Vecné výdavky	200.000	—	200.000
			Subvencie:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			Titul 1:			
			A. Osobné výdavky	3,380.100	—	3,380.100
			B. Vecné výdavky	1,104.900	—	1,104.900
			Titul 1. (úhrn)	4,485.000	—	4,485.000

5. Ministerstvo národnej obrany.

			1940			
Kapitola	Titul	Paragraf	štátne výdavky.	riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
5	2		Národná obrana.			
		1	Platy voj. gážistov:			
		A.	Osobné výdavky	44,770.000	—	44,770.000
		2	Peňažné náležitosti mužstva:			
		A.	Osobné výdavky	18,590.000	—	18,590.000
		3	Platy občianskych úrad., kanc. personálu a zriad.:			
		A.	Osobné výdavky	2,160.000	—	2,160.000
		B.	Vecné výdavky	40.000	—	40.000
			§ 3. (úhrn)	2,200.000	—	2,200.000
		4	Paušály, služobné knihy a tlačivá:			
		B.	Vecné výdavky	8,900.000	—	8,900.000
		5	Naturálie:			
		B.	Vecné výdavky	75.000.000	—	75.000.000
		6	Proviantné sklady:			
		A.	Osobné výdavky	1,150.000	—	1,150.000
		B.	Vecné výdavky	1,250.000	—	1,250.000
			§ 6. (úhrn)	2,400.000	—	2,400.000
			Výstroj a lôžka:			
		A.	Osobné výdavky	800.000	—	800.000
		B.	Vecné výdavky	4,000.000	—	4,000.000
			§ 7. (úhrn)	4,800.000	—	4,800.000
		8	Ubytovacie výdavky:			
		A.	Osobné výdavky	100.000	—	100.000
		B.	Vecné výdavky	10,700.000	—	10,700.000
			§ 8. (úhrn)	10,800.000	—	10,800.000
		9	Nakup koní a výdavky za triedenie koní:			
		B.	Vecné výdavky	10.000	—	10.000
		10	Chov vojenských koní			
		B.	Vecné výdavky	890.000	—	890.000
		11	Zdravotníctvo:			
		A.	Osobné výdavky	600.000	—	600.000
		B.	Vecné výdavky	1,350.000	—	1,350.000
			§ 11. (úhrn)	1,950.000	—	1,950.000

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
6	5	12	Letectvo:			
		A. Osobné výdavky	2,200.000	—	2,200.000	
		B. Vecné výdavky	9,640.000	—	9,640.000	
		§ 12. (úhrn)	11,840.000	—	11,840.000	
		13	Zemijníctvo a voj. železnice:			
		A. Osobné výdavky	200.000	—	200.000	
		B. Vecné výdavky	1,500.000	—	1,500.000	
		§ 13. (úhrn)	1,700.000	—	1,700.000	
		14	Staviteľstvo:			
		A. Osobné výdavky	50.000	—	50.000	
		B. Vecné výdavky	4,450.000	—	4,450.000	
		§ 14. (úhrn)	4,500.000	—	4,500.000	
		15	Telegraf a telefon:			
		A. Osobné výdavky	40.000	—	40.000	
		B. Vecné výdavky	1,390.000	—	1,390.000	
		§ 15. (úhrn)	1,430.000	—	1,430.000	
		16	Automobilníctvo:			
		A. Osobné výdavky	2,000.000	—	2,000.000	
		B. Vecné výdavky	18,000.000	—	18,000.000	
		§ 16. (úhrn)	20,000.000	—	20,000.000	
		17	Vozatajstvo:			
		B. Vecné výdavky	1,200.000	—	1,200.000	
		18	Zbrane a delostrelecký materiál:			
		B. Vecné výdavky	2,200.000	—	2,200.000	
19	Špeciálna výbroj delostrelectva, zvláštne bojové prostriedky a optické prístroje:					
B. Vecné výdavky	1,200.000	—	1,200.000			
20	Ústavy zbrojnej služby:					
A. Osobné výdavky	2,300.000	—	2,300.000			
B. Vecné výdavky	3,200.000	—	3,200.000			
§ 20. (úhrn)	5,500.000	—	5,500.000			
21	Strelivo a výbušiny:					
B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000			
22	Delostrelecké cvičišťia a strelnice:					
B. Vecné výdavky	300.000	—	300.000			

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
5	2	23	Vojenské muničné a zbrojnické továrne:			
			A. Osobné výdavky	800.000	—	800.000
			B. Vecné výdavky	1.000.000	—	1.000.000
			§ 23. (úhrn)	1.800.000	—	1.800.000
		24	Výskumníctvo:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 24. (úhrn)	—	—	—
		25	Vojenské učilištia:			
			A. Osobné výdavky	50.000	—	50.000
			B. Vecné výdavky	850.000	—	850.000
			§ 25. (úhrn)	900.000	—	900.000
		26	Telesná a mravná výchova:			
			B. Vecné výdavky	500.000	—	500.000
		27	Branná výchova:			
			A. Osobné výdavky	140.000	—	140.000
			B. Vecné výdavky	480.000	—	480.000
			§ 27. (úhrn)	620.000	—	620.000
		28	Výcvik voj. osôb v zálohe a cvičenie vojska:			
			A. Osobné výdavky	1.500.000	—	1.500.000
			B. Vecné výdavky	2.000.000	—	2.000.000
			§ 28. (úhrn)	3.500.000	—	3.500.000
		29	Dopravné a cestovné výdavky:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	5.015.000	—	5.015.000
			§ 29. (úhrn)	5.015.000	—	5.015.000
		30	Náhrady:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	350.000	—	350.000
			§ 30. (úhrn)	350.000	—	350.000
		31	Podpora válečným invalidom			
			A. Osobné výdavky	250.000	—	250.000
		32	Rozličné potreby a iné nepredvidané výdavky			
			B. Vecné výdavky	1.000.000	—	1.000.000

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
5			Titul 2.			
			A. Osobné výdavky	77,700.000	—	77,700.000
			B. Vecné výdavky	156,515.000	—	156,515.000
			Titul 2. (úhrn)	234,215.000	—	234,215.000
	3	1	Nemecká vojenská misia:			
			A. Osobné výdavky	300.000	—	300.000
			B. Vecné výdavky	1,000.000	—	1,000.000
			Titul 3. (úhrn)	1,300.000	—	1,300.000
			Kapitola 5.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1.	3,380.100	—	3,380.100
			Titul 2.	77,700.000	—	77,700.000
			Titul 3.	300.000	—	300.000
			úhrn	81,380.100	—	81,380.100
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 1.	1,101.900	—	1,101.900
			Titul 2.	156,515.000	—	156,515.000
			Titul 3.	1,000.000	—	1,000.000
			úhrn	158,619.900	—	158,619.900
			úhrn osobných výdavkov	81,380.100	—	81,380.100
			úhrn vecných výdavkov	158,619.900	—	158,619.900
			Celkový úhrn kapitoly 11.	240,000.000	—	240,000.000

5. Ministerstvo národnej obrany.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940.
				Kč
5. Ministerstvo národnej obrany.				
5			Ministerstvo národnej obrany.	
1	Ústredná správa			—
2	Národná obrana			1,688.500
3	Nemecká vojenská misia			—
Celkový úhrn kapitoly 5.				1,688.500

6. Ministerstvo vnútra.

			1940		
Kapitola	Titul	Paragraf	riadne	mimoriadne	úhrn
			Ks		
6. Ministerstvo vnútra.					
Ministerstvo vnútra.					
6	1	1 Minister:			
		1. Plat ministra	90.000	—	90.000
		2. Náklad na prípadnú zmenu v osobe ministra	30.100	—	30.100
		A. Osobné výdavky	120.100		120.100
		§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
	2	Ústredná správa:			
		A. Osobné výdavky	—	—	—
		B. Vecné výdavky	—	—	—
		§ 2. (úhrn)	—	—	—
		Titul 1:			
		A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
		B. Vecné výdavky	—	—	—
		Titul 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
2		Politická správa.			
	1	Ústredná správa a politické úrady:			
		A. Osobné výdavky	41,215.000	3,019.500	44,264.500
		B. Vecné výdavky	6,019.400	2,050.000	8,069.400
		§ 1. (úhrn)	47,234.400	5,099.500	52,333.900
	2	Policejné úrady a orgány:			
		A. Osobné výdavky	15,617.200	—	15,617.200
		B. Vecné výdavky	3,310.100	250.000	3,560.100
		§ 2. (úhrn)	18,957.300	250.000	19,207.300
	3	Hospodárska kontrolná služba:			
		A. Osobné výdavky	491.900	—	491.900
		B. Vecné výdavky	401.100	—	401.100
		§ 3. (úhrn)	896.000	—	896.000
	4	Hraničná a rozhraničovací služba:			
		B. Vecné výdavky	—	1,395.000	1,395.000
		§ 4. (úhrn)	—	1,395.000	1,395.000
	5	Výdavky, spojené s likvidáciou kra-			
		jinského hospodárstva:			
		B. Vecné výdavky	—	95.000	95.000
		§ 5. (úhrn)	—	95.000	95.000

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
6	2	6	Sanatorium v Trenč. Tepliciach:			
			A. Osobné výdavky	6.100	—	6.100
			B. Vecné výdavky	12.200	—	12.200
			§ 6. (úhrn)	18.300	—	18.300
			Titul 2:			
			A. Osobné výdavky	57.360.200	3.049.500	60.409.700
			B. Vecné výdavky	9.745.800	3.790.000	13.535.800
			Titul 2. (úhrn)	67.106.000	6.839.500	73.945.500
	3		Zandársstvo:			
			A. Osobné výdavky	34.110.700	—	34.110.700
			B. Vecné výdavky	15.681.000	145.000	15.826.000
			Titul 3. (úhrn)	49.791.700	145.000	49.936.700
	4		Výživovacie príspevky:			
			B. Vecné výdavky	1.500.000	—	1.500.000
			Titul 4. (úhrn)	1.500.000	—	1.500.000
	5		Sčítanie ľudu:			
			B. Vecné výdavky	—	800.000	800.000
			Titul 5. (úhrn)	—	800.000	800.000
	6		Občianska protiletetská ochrana a obrana:			
			B. Vecné výdavky	50.000	—	50.000
			Titul 6. (úhrn)	50.000	—	50.000
	7		Samosprávne prídely:			
			B. Vecné výdavky	20.999.700	—	20.999.700
			Titul 7. (úhrn)	20.999.700	—	20.999.700
	8		Príspevky štátnym stranám:			
			B. Vecné výdavky	—	525.000	525.000
			Titul 8. (úhrn)	—	525.000	525.000
	9		Príspevky polovojeenským organizáciám:			
			B. Vecné výdavky	—	1.800.000	1.800.000
			Titul 9. (úhrn)	—	1.800.000	1.800.000
10			Sociálna správa.			
	1		Sociálne poistenie			
			B. Vecné výdavky	13.307.000	70.000	13.377.000
			§ 1. (úhrn)	13.307.000	70.000	13.377.000

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
6	10	2	Starostlivosť stavebná a bytová:			
			B. Vecné výdavky	—	5,000.000	5,000.000
			§ 2. (úhrn)	—	5,000.000	5,000.000
		3	Starostlivosť o mládež:			
			A. Osobné výdavky	731.100	—	731.100
			B. Vecné výdavky	11,898.500	410.000	12,308.500
			§ 3. (úhrn)	12,629.600	410.000	13,039.600
		4	Starostlivosť sociálne ustanovizne:			
			B. Vecné výdavky	—	250.000	250.000
			§ 4. (úhrn)	—	250.000	250.000
			Titul 10:			
			A. Osobné výdavky	731.100	—	731.100
			B. Vecné výdavky	25,205.500	5,730.000	30,935.500
			Titul 10. (úhrn)	25,936.600	5,730.000	31,666.600
11			Organizácia práce.			
		1	Úradovne pre sprostredkovanie práce:			
			A. Osobné výdavky	103.400	—	103.400
			B. Vecné výdavky	36.600	—	36.600
			§ 1. (úhrn)	140.000	—	140.000
		2	Psychotechnický ústav v Bratislave:			
			A. Osobné výdavky	85.300	—	85.300
			B. Vecné výdavky	51.500	—	51.500
			§ 2. (úhrn)	136.800	—	136.800
		3	Ostatné náležitosti organizácie práce:			
			B. Vecné výdavky	706.000	—	706.000
			§ 3. (úhrn)	706.000	—	706.000
		4	Medzinárodná organizácia práce:			
			B. Vecné výdavky	20.000	—	20.000
			§ 4. (úhrn)	20.000	—	20.000
			Titul 11:			
			A. Osobné výdavky	183.700	—	183.700
			B. Vecné výdavky	814.100	—	814.100
			Titul 11. (úhrn)	1,002.800	—	1,002.800

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	nimoriadne	úhrn
				Kč		
6	13	3	Náklad, spojený s prevádzaním zákona číslo 43/1929 Sb. z. a n. o starobných podporách: B. Vecné výdavky § 3. (úhrn)	7,500.000 7,500.000	— —	7,500.000 7,500.000
		4	Starostlivosť o utečencov: B. Vecné výdavky § 4. (úhrn)	— —	510.000 510.000	510.000 510.000
			Titul 13: A. Osobné výdavky B. Vecné výdavky Titul 13. (úhrn)	11.000 7,840.000 7,851.000	— 14,680.000 14,680.000	11.000 22,520.000 22,531.000
14			Zdravotná správa.			
	1		Štátne ústavy: A. Štátny zdravotný ústav: A. Osobné výdavky B. Vecné výdavky Úhrn	466.900 749.300 1,216.200	— 415.000 415.000	466.900 1,164.300 1,631.200
			B. Štátne nemocnice: A. Osobné výdavky B. Vecné výdavky Úhrn	14,071.400 42,711.300 56,782.700	— 3,157.000 3,157.000	14,071.400 45,868.300 59,939.700
			C. Iné odborné a liečebné ústavy: A. Osobné výdavky B. Vecné výdavky Úhrn	1,105.600 5,611.400 6,717.000	— 150.000 150.000	1,105.600 9,761.400 6,867.000
			D. Štátne ústavy pre vzdelanie a výcvik porodných asistentiek: A. Osobné výdavky B. Vecné výdavky Úhrn	103.300 213.100 316.400	— 46.000 46.000	103.300 259.100 362.400
			E. Štátna epidemická pohotovosť: A. Osobné výdavky B. Vecné výdavky Úhrn	55.100 100.900 156.000	— 20.000 20.000	55.100 120.900 176.000

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
6	14	1	F. Zvlášťne zdravotnicke zariadenia:			
			A. Osobné výdavky	399.300	—	399.300
			B. Vecné výdavky	141.800	—	141.800
			Úhrn	541.100	—	541.100
		§ 1:				
			A. Osobné výdavky	16.201.600	—	16.201.600
			B. Vecné výdavky	49.527.800	3.788.000	53.315.800
			§ 1. (úhrn)	65.729.400	3.788.000	69.517.400
		2	Zvlášťne výdavky:			
			B. Vecné výdavky	1.150.000	924.000	2.074.000
			§ 2. (úhrn)	1.150.000	924.000	2.074.000
		3	Liečebné výdavky:			
			B. Vecné výdavky	4.200.000	—	4.200.000
			§ 3. (úhrn)	4.200.000	—	4.200.000
		4	Poradné sbory:			
A. Osobné výdavky	4.000		—	4.000		
B. Vecné výdavky	6.000		—	6.000		
	§ 4. (úhrn)	10.000	—	10.000		
5	Ochrana prameňov:					
	A. Osobné výdavky	5.000	—	5.000		
	B. Vecné výdavky	3.500	—	3.500		
	§ 5. (úhrn)	8.500	—	8.500		
		Titul 14:				
		A. Osobné výdavky	16.210.600	—	16.210.600	
		B. Vecné výdavky	54.887.300	4.712.000	59.599.300	
		Titul 14. (úhrn)	71.097.900	4.712.000	75.809.900	
15			Vonkajšia zdravotná služba.			
	1		Zdravotná služba pri politických úradoch:			
			A. Osobné výdavky	4.382.000	—	4.382.000
			B. Vecné výdavky	1.618.000	—	1.618.000
			§ 1. (úhrn)	6.000.000	—	6.000.000
			P licajná lekárska služba:			
			A. Osobné výdavky	89.800	—	89.800
			§ 2. (úhrn)	89.800	—	89.800

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Stálne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
			Titul 15:			
			A. Osobné výdavky	4,471.800	—	4,471.800
			B. Vecné výdavky	1.618.000	—	1,618.000
			Titul 15. (úhrn)	6 089.800	—	6,089.800
			Kapitola 6.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1.	120.100	—	120.100
			Titul 2.	57,360.200	3,049.500	60,409.700
			Titul 3.	34,110.700	—	34,110.700
			Titul 10.	731.100	—	731.100
			Titul 11.	188.700	—	188.700
			Titul 12.	1,479.600	40.000	1,519.600
			Titul 13.	11.000	—	11.000
			Titul 14.	16,210.600	—	16,210.600
			Titul 15.	4,471.800	—	4,471.800
			Úhrn	114,683.800	3,089.500	117,773.300
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 2.	9,745.800	3,790.000	13,535.800
			Titul 3.	15,681.000	145.000	15,826.000
			Titul 4.	1,500.000	—	1,500.000
			Titul 5.	—	800.000	800.000
			Titul 6.	50.000	—	50.000
			Titul 7.	20,999.700	—	20,999.700
			Titul 8.	—	525.000	525.000
			Titul 9.	—	1,800.000	1,800.000
			Titul 10.	25,205.500	5,730.000	30,935.500
			Titul 11.	814.100	—	814.100
			Titul 12.	37,695.000	14,705.000	52,400.000
			Titul 13.	7,840.000	14,680.000	22,520.000
			Titul 14.	54,887.300	4,712.000	59,599.300
			Titul 15.	1,618.000	—	1,618.000
			Úhrn	176,036.400	46,887.000	222,923.400
			Úhrn osobných výdavkov	114,683.800	3,089.500	117,773.300
			Úhrn vecných výdavkov	176,036.400	46,887.000	222,923.400
			Celkový úhrn kapitoly 6.	290,720.200	49,976.500	340,696.700

6. Ministerstvo vnútra,

Kapitola	Titul	Paragraf	Státne príjmy	1940
				Ks
6. Ministerstvo vnútra,				
Politická správa.				
1			Ústredná správa a politické úrady	545.800
2			Policačné úrady a orgány . . .	367.000
5			Príjmy, spojené s likvidáciou krajinárskeho hospodárstva	10.000
7			Sanatorium v Trenčianskych Tepliciach	18.300
Titul 3. (úhrn)				941.100
Zandárstvo				160.000
Titul 3. (úhrn)				160.000
Samosprávne pridely				20.999.700
Titul 7. (úhrn)				20.999.700
10 Sociálna správa.				
2			Starostlivosť stavebná a bytová	799.200
3			Starostlivosť o mládež	1 641.600
Titul 10. (úhrn)				2.442.800
11 Organizácia práce.				
Psychotechnický ústav v Bratislave				4.000
Titul 11. (úhrn)				4.000
12 Starostlivosť o vojnových a povojnových poškodených.				
4			Zvláštne príjmy	100.000
5			Príjmy štátneho demova vojenských invalidov v Kovarciach	70 000
Titul 12. (úhrn)				170.000
13 Iná všeobecná starostlivosť sociálna.				
1			Starostlivosť o prisťahovalcov a vysťahovalcov	50 000
2			Starostlivosť o nezamestnaných	20.200
3			Starostlivosť o robotnícke družstvá konzumné a výrobné	10.000
Titul 13. (úhrn)				80.200

6. Ministerstvo vnútra.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940
				Ks
6	14		Zdravotná správa.	
	1		Štátne ústavy:	
			A. Štátový zdravotný ústav	1,055.000
			B. Štátne nemocnice	26 820.000
			C. Iné odborné a liečebné ústavy	2,773.600
			D. Štátne ústavy pre vzdelanie a výcvik porodných asistentiek	173.600
			§ 1. (úhrn)	30,822.200
	3		Príjmy z liečebného	4,380.000
			Titul 14. (úhrn)	35,202.200
			Celkový úhrn kapitoly 6.	60,000.000

Slovenský zákonník č. 343.

7. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.

Kapitola Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
			riadne	mimoriadne	úhrn
		7. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.			
	1	Ministerstvo pravosúdia.			
	1	Minister:			
		1. Plat ministra	90.000	—	90.000
		2. Náklad na prípadnú zmenu v osobe mi- nistra	30.100	—	30.100
		A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
		§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
		Ministerstvo pravosúdia.			
		Ústredná správa:			
		A. Osobné výdavky	1.371.000	—	1 371.000
		B. Vecné výdavky	308.500	1.015.000	1 323.500
		Titul 1 § 2. (úhrn)	1.679.500	1.015.000	2.694.500
		Titul 1. (úhrn)	1.799.600	1.015.000	2.814.600
		Justičná správa			
		A. Osobné výdavky	30 164.700	—	30 164.700
		B. Vecné výdavky	7.071.300	175.000	7.246.300
		Titul 2. (úhrn)	37.236.000	175.000	37.411.000
		Trestnica, prechodný ústav a donuc. pracovňa v Leopoldove.			
		A. Osobné výdavky	1 538.300	—	1.538.300
		B. Vecné výdavky	1.780.400	—	1.780.400
		Titul 3. (úhrn)	3.318.700	—	3.318.700
		Štátny výchovný a polepšovaci ústav a ženská trestnica v Ilave.			
		A. Osobné výdavky	1.140.700	—	1.140.700
		B. Vecné výdavky	1.103.000	—	1.103.000
		Titul 4. (úhrn)	2.243.700	—	2.243.700
		Najvyšší súd			
		A. Osobné výdavky	1.706.000	—	1.706.000
		B. Vecné výdavky	149.000	15.000	164.000
		Titul 5. (úhrn)	1.855.000	15.000	1.870.000

7. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úarn
				Kč		
Kapitola 7.						
A. Osobné výdavky.						
	Titul 1.			1,491.100	—	1,491.100
	Titul 2.			30,164.700	—	30,164.700
	Titul 3.			1,538.300	—	1,538.300
	Titul 4.			1,140.700	—	1,140.700
	Titul 5.			1,706.000	—	1,706.000
			Úhrnom	36,040.800	—	36,040.800
B. Vecné výdavky.						
	Titul 1.			308.500	1,015.000	1,323.500
	Titul 2.			7,071.300	175.000	7,246.300
	Titul 3.			1,780.400	—	1,780.400
	Titul 4.			1,103.000	—	1,103.000
	Titul 5.			149.000	15.000	164.000
			Úhrnom	10,412.200	1,205.000	11,617.200
			Úhrn osobných výdavkov	36,040.800	—	36,040.800
			Úhrn vecných výdavkov	10,412.200	1,205.000	11,617.200
			Celkový úhrn kapitoly 7.	46,453.000	1,205.000	47,658.000

7. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940
				Kč
7			7. Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším sú Ministerstvo pravosúdia s Najvyšším súdom	
	1		Ústredná správa	156.200
	2		Jusličná správa	331.000
	3		Trestnica, prechodný ústav a donucovacia pracovňa pre mužov	966.000
	4		Šlákny polepšovaci a výchovný ústav v Ilave	745.000
	5		Najvyšší súd	2.000
			Celkový úhrn kap. 7.	2 200.200

8. Najvyšší správny súd.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	nimoriadne	úhrn
				Ks		
8			8. Najvyšší správny súd.			
			Najvyšší správny súd:			
			A. Osobné výdavky	1,286.300	—	1,286.300
			B. Vecné výdavky	203.700	10.000	213.700
			Celkový úhrn kapitoly 8.	1,490.000	10.000	1,500.000

8. Najvyšší správní soud.

Kapitola	Paragraf	Titul	Štátne príjmy	1940
				Ks
8			8. Najvyšší správní soud.	
			Najvyšší správní soud	7.000
			Celkový úhrn kapitoly 8.	7.000

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

			1940		
Kapitola	Titul	Paragraf	riadne	nájmoriadne	úhrn
			Ks		
9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.					
9	1	Ministerstvo školstva a národnej osvety.			
	1	Minister:			
		1. Plat ministra	90.000	—	90.000
		2. Náklad na prípadnú zmenu v osobe ministra	30.100	—	30.100
		A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
		§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
	2	Ústredná správa:			
		A. Osobné výdavky	4,745.000	—	4,745.000
		B. Vecné výdavky	484.200	—	484.200
		§ 2. (úhrn)	5,229.200	—	5,229.200
		Titul 1:			
		A. Osobné výdavky	4 865.100	—	4 865.100
		B. Vecné výdavky	484.200	—	484.200
		Titul 1. (úhrn)	5,349.300	—	5,349.300
	2	1 Dozor na školy národné a stredné:			
		A. Osobné výdavky	3,300.100	—	3,300.100
		B. Vecné výdavky	799.000	—	799.000
		§ 1. (úhrn)	4,099.100	—	4 099.100
	2	Dozor na odborné učiliská:			
		A. Osobné výdavky	103.900	—	103.900
		B. Vecné výdavky	32.900	—	32.900
		§ 2. (úhrn)	136.800	—	136.800
		Titul 2:			
		A. Osobné výdavky	3,404.000	—	3,404.000
		B. Vecné výdavky	831.900	—	831.900
		Titul 2. (úhrn)	4,235.900	—	4,235.900
	3	Národné školstvo.			
	1	Školy národné:			
		A. Osobné výdavky	89 935.000	—	89 935.000
		B. Vecné výdavky	7,553.500	3,000.000	10,553.500
		Titul 3. (úhrn)	97,488.500	3,000.000	100,488.500

Slovenský zákonník č. 343.

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
9	4		Stredné školstvo.			
		1	Stredné školy:			
			A. Osobné výdavky	17,035.000	—	17,035.000
			B. Vecné výdavky	2,204.000	102.000	2,306.000
			§ 1. (úhrn)	19,239.000	102.000	19,361.000
		2	Učiteľské ústavy:			
			A. Osobné výdavky	2,694.000	—	2,694.000
			B. Vecné výdavky	554.000	9.000	563.000
			§ 2. (úhrn)	3,248.000	9.000	3,257.000
			Titul 4:			
			A. Osobné výdavky	19,749.000	—	19,749.000
			B. Vecné výdavky	2,758.000	111.000	2,869.000
			Titul 4. (úhrn)	22,507.000	111.000	22,618.000
5			Odborné školy.			
		1	Obchodné učiliská:			
			A. Osobné výdavky	3,091.300	—	3,091.300
			B. Vecné výdavky	155.000	50.000	205.000
			§ 1. (úhrn)	3,236.300	50.000	3,286.300
		2	Priemyselné školy a odborné školy pre jednotlivé odvetvia priemyslu:			
			A. Osobné výdavky	2,976.500	—	2,976.500
			B. Vecné výdavky	648.000	50.000	698.000
			§ 2. (úhrn)	3,624.500	50.000	3,674.500
			Odborné školy pre ženské povolania:			
			A. Osobné výdavky	1,019.300	—	1,019.300
			B. Vecné výdavky	473.000	110.000	583.000
			§ 3. (úhrn)	1,492.300	110.000	1,602.300
		4	Učňovské školy:			
			B. Vecné výdavky	2,976.000	—	2,976.000
			Všetky odborné školy:			
			B. Vecné výdavky	40.000	—	40.000

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

			1940		
Kapitola	Titul	Paragraf	riadne	nimoriadne	úhrn
			Ks		
Titul 5:					
A. Osobné výdavky			7,077.100	—	7,077.100
B. Vecné výdavky			4,292.000	210.000	4,502.000
Titul 5. (úhrn)			11,369.100	210.000	11,579.100
Vysoké školy a vedecké potreby.					
1 Univerzita:					
A. Osobné výdavky			6,744.000	—	6,744.000
B. Vecné výdavky			3,490.600	250.000	3,740.600
§ 1. (úhrn)			10,234.600	250.000	10,484.600
2 Technika:					
A. Osobné výdavky			1,618.700	—	1,618.700
B. Vecné výdavky			574.000	1,000.000	1,574.000
§ 2. (úhrn)			2,192.700	1,000.000	3,192.700
Vedecké ústavy:					
A. Osobné výdavky			228.000	—	228.000
B. Vecné výdavky			586.000	150.000	736.000
§ 3. (úhrn)			814.000	150.000	964.000
Titul 6:					
A. Osobné výdavky			8,590.700	—	8,590.700
B. Vecné výdavky			4,650.600	1,400.000	6,050.600
Titul 6. (úhrn)			13,241.300	1,400.000	14,641.300
Nemecké školstvo.					
1 Dozor na školy:					
A. Osobné výdavky			179.300	—	179.300
B. Vecné výdavky			46.200	—	46.200
§ 1. (úhrn)			225.500	—	225.500
Národné školy:					
A. Osobné výdavky			3,887.500	—	3,887.500
B. Vecné výdavky			179.300	200.000	379.300
§ 2. (úhrn)			4,066.800	200.000	4,266.800
Stredné školy, učiteľské ústavy a odborné školy:					
A. Osobné výdavky			1,740.100	—	1,740.100
B. Vecné výdavky			151.400	—	151.400
§ 3. (úhrn)			1,891.500	—	1,891.500

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
9			Titul 7:			
			A. Osobné výdavky	5,806.900	—	5,806.900
			B. Vecné výdavky	376.900	200.000	576.900
			Titul 7. (úhrn)	6,183.800	200.000	6,383.800
8			Školské a kultúrne styky s cudzinou.			
1			V obore národného školstva:			
			A. Osobné výdavky	146.100	—	146.100
			B. Vecné výdavky	405.200	—	405.200
			§ 1. (úhrn)	551.300	—	551.300
2			V obore stredného školstva:			
			A. Osobné výdavky	20.000	—	20.000
			B. Vecné výdavky	21.500	—	21.500
			§ 2. (úhrn)	41.500	—	41.500
3			V obore vysok. školstva:			
			A. Osobné výdavky	60.000	—	60.000
			B. Vecné výdavky	105.000	—	106.000
			§ 3. (úhrn)	166.000	—	166.000
			Titul 8:			
			A. Osobné výdavky	226.100	—	226.100
			B. Vecné výdavky	532.700	—	532.700
			Titul 8. (úhrn)	758.800	—	758.800
9			Soc. starostlivosť o študentstvo:			
			B. Vecné výdavky	2 195.000	65.000	2,260.000
10			Ochrana pamiatok, archívniectvo, vedy historické a muzejníctvo.			
			A. Osobné výdavky	92.200	—	92.200
			B. Vecné výdavky	796.000	81.000	877.000
			Titul 10. (úhrn)	888.200	81.000	969.200
11			Umenie.			
1			Pisomníctvo:			
			A. Osobné výdavky	31.200	—	31.200
			B. Vecné výdavky	50.000	—	50.000
			§ 1 (úhrn)	81.200	—	81.200
			Divadlo			
			B. Vecné výdavky	2,603.000	—	2,603.000

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

			1910			
Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
3	Umenie hudobné:					
	A. Osobné výdavky			18.000	—	18.000
	B. Vecné výdavky			300.000	—	300.000
	§ 3. (úhrn)			318.000	—	318.000
4	Umenie výtvarné:					
	A. Osobné výdavky			15.000	—	15.000
	B. Vecné výdavky			195.000	—	195.000
	§ 4. (úhrn)			210.000	—	210.000
	Titul 11:					
	A. Osobné výdavky			64.200	—	64.200
	B. Vecné výdavky			3 150.000	—	3 150.000
	Titul 11. (úhrn)			3 214.200	—	3 214.200
12	Ludová výchova:					
	A. Osobné výdavky			69.500	—	69.500
	B. Vecné výdavky			255.000	—	255.000
	Titul 12. (úhrn)			324.500	—	324.500
13	Príspevky:					
	B. Vecné výdavky			25.500	—	25.500
14	Kultus.					
1	Rímsko-katolícky kultus:					
	A. Osobné výdavky			11 511.900	—	11 511.900
	B. Vecné výdavky			78.000	900.000	978.000
	§ 1. (úhrn)			11 589.900	900.000	12 489.900
	Gr. katolícky kultus:					
	A. Osobné výdavky			3 645.300	—	3 645.300
	B. Vecné výdavky			56.200	96.000	152.200
	§ 2. (úhrn)			3 701.500	96.000	3 797.500
3a	Ev. a. v. kultus:					
	A. Osobné výdavky			4 760.000	—	4 760.000
	B. Vecné výdavky			625.000	—	625.000
	§ 3a (úhrn)			5 385.000	—	5 385.000

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
			riadne	mimoriadne	úhrn
			Ks		
9	3b	Ev. ref. kultus:			
		A. Osobné výdavky	350.200	—	350.200
		B. Vecné výdavky	20.000	—	20.000
		§ 3b (úhrn)	370.200	—	370.200
	4	Pravoslávna cirkev:			
		A. Osobné výdavky	75.100	—	75.100
		B. Vecné výdavky	10.000	—	10.000
		§ 4 (úhrn)	85.100	—	85.100
	5	Zidovský kultus:			
		A. Osobné výdavky	401.400	—	401.400
		B. Vecné výdavky	20.000	—	20.000
		§ 5. (úhrn)	421.400	—	421.400
		Titul 14:			
		A. Osobné výdavky	20.743.900	—	20.743.900
		B. Vecné výdavky	809.200	996.000	1.805.200
		Titul 14. (úhrn)	21.553.100	996.000	22.549.100
15		Preddavky udržiavateľom neštát. škôl na platy učít. a na penz. po- žitky osôb učít. a profesorských.			
		A. Osobné výdavky	79.510.800	—	79.510.800
		B. Vecné výdavky	—	—	—
		Titul 15. (úhrn)	79.510.800	—	79.510.800
16		Štátne nakladateľstvo:			
		A. Osobné výdavky	383.100	—	383.100
		B. Vecné výdavky	582.400	—	582.400
		Titul 16. (úhrn)	965.500	—	965.500

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	1910		
			riadne	minoritadne	úhrn
Štátne výdavky			Ks		
Kapitola 9.					
A. Osobné výdavky:					
Tit. 1.			4,865.100	—	4,865.100
Tit. 2.			3,404.000	—	3,404.000
Tit. 3.			89,935.000	—	89,935.000
Tit. 4.			19,749.000	—	19,749.000
Tit. 5.			7,077.100	—	7,077.100
Tit. 6.			8,590.700	—	8,590.700
Tit. 7.			5,806.900	—	5,806.900
Tit. 8.			226.100	—	226.100
Tit. 9.			—	—	—
Tit. 10.			92.200	—	92.200
Tit. 11.			64.200	—	64.200
Tit. 12.			69.500	—	69.500
Tit. 13.			—	—	—
Tit. 14.			20,743.900	—	20,743.900
Tit. 15.			79,510.800	—	79,510.800
Tit. 16.			383.100	—	383.100
Úhrn			240,517.600	—	240,517.600
Kapitola 9.					
B. Vecné výdavky:					
Tit. 1.			484.200	—	484.200
Tit. 2.			831.900	—	831.900
Tit. 3.			7,553.500	3,000.000	10,553.500
Tit. 4.			2,758.300	111.000	2,869.000
Tit. 5.			4,292.000	210.000	4,502.000
Tit. 6.			4,650.600	1,400.000	6,050.600
Tit. 7.			376.900	200.000	576.900
Tit. 8.			532.700	—	532.700
Tit. 9.			2,195.000	65.000	2,260.000
Tit. 10.			796.000	81.000	877.000
Tit. 11.			3,150.000	—	3,150.000
Tit. 12.			255.000	—	255.000
Tit. 13.			25.500	—	25.500
Tit. 14.			809.200	996.000	1,805.200
Tit. 15.			—	—	—
Tit. 16.			582.400	—	582.400
Úhrn			29,292.900	6,063.000	35,355.900
Úhrn osobných výdavkov			240,517.600	—	240,517.600
Úhrn vecných výdavkov			29,292.900	6,063.000	35,355.900
Celkový úhrn kapitoly 9.			269,810.500	6,063.000	275,873.500

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940
				Ks
9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.				
9	1	2	Ústredná správa. (Zisk z odpredaja „Zvesti“)	11.200
		2	Dozor na školy.	—
	2	1	Dozor na školy stredné a národné	—
		2	Dozor na odborné učiliská	—
	Titul 2. (úhrn)			—
	3	Národné školy.		
		1	a) 5% školská daň	250.000
			b) Iné príspevky obcí	13.800
	Titul 3. (úhrn)			263.800
	4	Stredné školy a učiteľské ústavy.		
1		Stredné školy:		
		a) Školné na stredných školách	2.000.000	
		b) Smluvné príspevky	43.100	
		c) Refundácia plátov štát. prof. prikázaných na neštát. ústavy	756.600	
		d) Rozličné príjmy	20.000	
2		Učiteľské ústavy:		
		a) Školné na cvičných školách	3.500	
		b) Smluvné príspevky	3.400	
		c) Rozličné príjmy	3.900	
	Titul 4. (úhrn)			2.840.700
1	Odborné školy.			
	a) Školné na obchodných akademiách	102.500		
		b) Všetky odborné školy, náhrady hotových výloh pri schvaľovaní učebníc a učebných pomôcok	4.500	
	Titul 5. (úhrn)			107.000
	1	Vysoké školy.		
a) Univerzita v Bratislave, kolejné		250.000		
b) Univerzita v Bratislave, študijný príspevok		7.000		
Vysoká škola technická v Bratislave, školné		21.000		
Titul 6. (úhrn)			278.000	
7	Nemecké školstvo.			
1	Dozor na školy		—	

9. Ministerstvo školstva a národnej osvety.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940
				Ks
9	7	2	Školy národné.	
			a) 5% školská daň	13.000
			b) Iné príspevky obcí	1.300
		3	Školy stredné a odborné.	
			a) Školné na stredných školách a uč. ústavoch .	65.000
			b) Smluvné príspevky . .	—
			c) Školné na cvičnej škole	—
			d) Rozličné príjmy	500
			Titul 7. (úhrn)	79.800
8			Školské a kultúrne styky s cudzinou	—
9			Sociálna starostlivosť o študentov . .	—
10			Ochrana pamiatok, archívniectvo, vedy historické a muzejníctvo	—
11			Umenie	—
12			Ľudová výchova	—
13			Príspevky	—
14			Kultus.	
		1	Rímsko-katolícky kultus:	
			a) penzijné príspevky .	1.176.000
			b) príspevky z vysokých cirkevných prebend	43.000
		2	Grécko-katolícky kultus:	
			a) penzijné príspevky	230.000
			b) príspevky z vysokých cirkevných prebend	3.000
		3 a	Evanjelická a. v. cirkev:	
			penzijné príspevky	341.700
		3 b	Evanjelická cirkev reformovaná:	
			penzijné príspevky	26.700
		4	Pravoslávna cirkev:	
			penzijné príspevky	6.400
		5	Židovský kultus:	
			penzijné príspevky	41.000
			Titul 14. (úhrn)	1.867.800
15			Príspevky udržiavateľom neštátnych škôl na platy učiteľské, na penzie osôb učiteľských a profesorských	—
16			Štátne nakladateľstvo	965.500
			Celkový príjem kap. 9.	6.413.800

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státne výdavky.	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
10. Ministerstvo hospodárstva,						
10	1	1	1. Plát ministra	90.000	—	90.000
			2. Náklad na prípadnú zmenu v osobe mi istra	30.100	—	30.100
			§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
	2	Ústredná správa:				
		A. Osobné výdavky	4.230.000	—	4.230.000	
		B. Vecné výdavky	1.186.000	450.000	1.636.000	
			§ 2. (úhrn)	5.416.000	450.000	5.866.000
	3	Odborné poradné sbory:				
		A. Osobné výdavky	5.000	—	5.000	
		B. Vecné výdavky	90.000	—	90.000	
			§ 3. (úhrn)	95.000	—	95.000
	4	Členstvo v medzinárodných uniách:				
		B. Vecné výdavky	61.000	—	61.000	
			§ 4. (úhrn)	61.000	—	61.000
	5	Zveľaďovanie priemyslu:				
		B. Vecné výdavky	230.000	—	230.000	
			§ 5. (úhrn)	230.000	—	230.000
		Zveľaďovanie vývozu:				
		B. Vecné výdavky	210.000	—	210.000	
			§ 6. (úhrn)	210.000	—	210.000
		Zveľaďovanie obchodu:				
		B. Vecné výdavky	50.000	—	50.000	
			§ 7. (úhrn)	50.000	—	50.000
	8	Zveľaďovanie domácej výroby:				
		B. Vecné výdavky	—	—	—	
			§ 8. (úhrn)	—	—	—
		Titul 1:				
		A. Osobné výdavky	4.355.100	—	4.355.100	
		B. Vecné výdavky	1.827.000	450.000	2.277.000	
			Titul 1. (úhrn)	6.182.100	450.000	6.632.100

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky.	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
10	1a		Z rozpočtu krajskej samosprávy.			
		1	Odborné poradné sbory:			
		A.	Osobné výdavky	—	—	—
		B.	Vecné výdavky	—	—	—
			§ 1. (úhrn)	—	—	—
		2	Zveľaďovanie priemyslu:			
		B.	Vecné výdavky	200.000	—	200.000
			§ 2. (úhrn)	200.000	—	200.000
		3	Zveľaďovanie domácej výroby:			
		B.	Vecné výdavky	120.000	—	120.000
			§ 3. (úhrn)	120.000	—	120.000
			Titul 1a:			
		A.	Osobné výdavky	—	—	—
		B.	Vecné výdavky	320.000	—	320.000
			Titul 1a (úhrn)	320.000	—	320.000
	12		Zveľaďovanie živnosti.			
		1	Živnostensko-zveľaďovacia služba:			
		A.	Osobné výdavky	385.000	—	385.000
		B.	Vecné výdavky	351.100	120.700	471.800
			§ 1. (úhrn)	740.000	120.000	860.000
		2	Opatrenia na podporu živnosti:			
		B.	Vecné výdavky	80.000	—	80.000
			§ 2. (úhrn)	80.000	—	80.000
		3	Rozličné opatrenia zveľaďovacie:			
		B.	Vecné výdavky	80.000	—	80.000
			§ 3. (úhrn)	80.000	—	80.000
		4	Turistický a kúpeľný ruch.			
		B.	Vecné výdavky	300.000	—	300.000
			§ 4. (úhrn)	300.000	—	300.000
		5	Riaditeľstvo pre cestovný ruch:			
		A.	Osobné výdavky	112.000	—	112.000
		B.	Vecné výdavky	698.000	—	698.000
			§ 5. (úhrn)	800.000	—	800.000

10. Ministerstvo hospodárstva.

			1940		
Kapitola	Titul	Paragraf	riadne	mimoriadne	úhrn
			Ks		
10	2	6	Sociálna starostlivosť o živnostníctvo:		
			B. Vecné výdavky		
			§ 6. (úhrn)		
			Titul 2:		
			A. Osobné výdavky		
			B. Vecné výdavky		
			Titul 2. (úhrn)		
	2a		Z rozpočtu krajskej samosprávy.		
	1		Opatrenia na podporu živnosti:		
			B. Vecné výdavky		
			§ 1. (úhrn)		
	2		Rozličné iné opatrenia zveľaďovania:		
			B. Vecné výdavky		
			§ 2. (úhrn)		
	3		Turistický kúpeľný ruch.		
			B. Vecné výdavky		
			§ 3. (úhrn)		
	4		Sociálna starostlivosť o živnosť:		
			B. Vecné výdavky		
			§ 4. (úhrn)		
			Titul 2a:		
			A. Osobné výdavky		
			B. Vecné výdavky		
			Titul 2a. (úhrn)		
			Vodná doprava.		
	1		Slovenské plavebné podniky:		
			B. Vecné výdavky		
			§ 1. (úhrn)		
			Titul 3:		
			B. Vecné výdavky		
			Titul 3. (úhrn)		

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
10	4		Priama starostlivosť o roľníkov.			
		1	Poľnohospodárske školy:			
			A. Osobné výdavky	2.031.000	—	2.031.000
			B. Vecné výdavky	2.265.000	—	2.265.000
			§ 1. (úhrn)	4.296.000	—	4.296.000
		2	Iné vzdelávacie prostriedky:			
			B. Vecné výdavky	105.000	—	105.000
			§ 2. (úhrn)	105.000	—	105.000
		3	Odborové organizácie:			
			B. Vecné výdavky	2.550.000	—	2.550.000
			§ 3. (úhrn)	2.550.000	—	2.550.000
		4	I. Sociálna starostlivosť o roľníkov:			
			A. Osobné výdavky	259.900	—	259.900
			B. Vecné výdavky	144.400	3.500	147.900
			§ 4. I. (úhrn)	404.300	3.500	407.800
			II. Sociálna starostlivosť o roľníkov:			
			B. Vecné výdavky	600.000	—	600.000
			§ 4. II. (úhrn)	600.000	—	600.000
			Titul 4:			
			A. Osobné výdavky	2.290.900	—	2.290.900
			B. Vecné výdavky	5.664.400	3.500	5.667.900
			Titul 4. (úhrn)	7.955.300	3.500	7.958.800
4a			Z rozpočtu krajskej samosprávy.			
		1	Poľnohospodárske školy:			
			B. Vecné výdavky	500.000	—	500.000
			§ 1. (úhrn)	500.000	—	500.000
			Iné vzdelávacie prostriedky:			
			B. Vecné výdavky	160.000	—	160.000
			§ 2. (úhrn)	160.000	—	160.000
			Titul 4a:			
			B. Vecné výdavky	660.000	—	660.000
			Titul 4a. (úhrn)	660.000	—	660.000

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
10	5		Patentný odbor.			
		1	Patentný úrad a súd:			
			A. Osobné výdavky	80.000	—	80.000
			B. Vecné výdavky	50.000	—	50.000
			Titul 5. (úhrn)	130.000	—	130.000
	6		Vodné hospodárstvo a kultúrna technika.			
		1	Orgány vodohosp. a kult. techn.:			
			A. Osobné výdavky	1.800.000	—	1.800.000
			B. Vecné výdavky	141.000	21.700	162.700
			§ 1. (úhrn)	1.941.000	21.700	1.962.700
		2	Orgány pre úpravu pozemkovej držby:			
			B. Vecné výdavky	35.000	—	35.000
			§ 2. (úhrn)	35.000	—	35.000
		3	Priame vzdel. v obore vodn. hospodárstva:			
			B. Vecné výdavky	21.237.900	—	21.237.900
			§ 3. (úhrn)	21.237.900	—	21.237.900
		4	Poľnohosp. strojnictvo a stavitelstvo:			
			B. Vecné výdavky	30.000	—	30.000
			§ 4. (úhrn)	30.000	—	30.000
			Titul 6:			
	A. Osobné výdavky	1.800.000	—	1.800.000		
	B. Vecné výdavky	21.443.900	21.700	21.465.600		
	Titul 6. (úhrn)	23.243.900	21.700	23.265.600		
6a	1		Z krajskej samosprávy.			
			Vodné hospod. a kultúr. technika:			
			Priame zveľaďovanie v obore vodn. hosp.:			
			B. Vecné výdavky	19.512.100	—	19.512.100
			§ 1. (úhrn)	19.512.100	—	19.512.100
		Titul 6a:				
		B. Vecné výdavky	19.512.100	—	19.512.100	

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	1940		
			riadne	mimoriadne	úhrn
		Štátne výdavky	Ks		
10	7	Poľnohospodárska výroba.			
		1 Orgány poľnohospodárskej správy:			
		A. Osobné výdavky	427.700	—	427.700
		B. Vecné výdavky	51.000	800	51.800
		§ 1. (úhrn)	478.700	800	479.500
		2 Výroba rastlinná:			
		B. Vecné výdavky	300.000	—	300.000
		§ 2. (úhrn)	300.000	—	300.000
		3 I. Výroba živočišná:			
		B. Vecné výdavky	700.000	—	700.000
		§ 3. I. (úhrn)	700.000	—	700.000
		II. Ústavy pre chov koní:			
		A. Osobné výdavky	2.001.400	—	2.001.400
		B. Vecné výdavky	2.802.800	—	2.802.800
		§ 3. II. (úhrn)	4.804.200	—	4.804.200
		4 Poľnohospodárske výskumníctvo:			
		A. Osobné výdavky	1.538.300	—	1.538.300
		B. Vecné výdavky	849.200	28.000	877.200
		§ 4. (úhrn)	2.387.500	28.000	2.415.500
		5 Veterinárna správa:			
		A. Osobné výdavky	1.773.000	—	1.773.000
		B. Vecné výdavky	658.500	—	658.500
		§ 5. (úhrn)	2.431.500	—	2.431.500
		Titul 7:			
		A. Osobné výdavky	5.740.400	—	5.740.400
		B. Vecné výdavky	5.361.500	28.800	5.390.300
		Titul 7. (úhrn)	11.101.900	28.800	11.130.700
7a		Z rozpočtu krajskej samosprávy.			
		1 Výroba rastlinná:			
		B. Vecné výdavky	1.095.000	—	1.095.000
		§ 1. (úhrn)	1.095.000	—	1.095.000

10. Ministerstvo hospodárstva.

Klasifikačný titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940			
			riadne	nimoriadne	úhrn	
			Ks			
10	7a	2	I. Výroba živočišná:			
			B. Vecné výdavky	500.000	—	500.000
			§ 2. I. (úhrn)	500.000	—	500.000
		3	Veterinárna správa:			
			B. Vecné výdavky	200.000	—	200.000
			§ 3. (úhrn)	200.000	—	200.000
			Titul 7a:			
			B. Vecné výdavky	1.795.000	—	1.795.000
			Titul 7a. (úhrn)	1.795.000	—	1.795.000
		8	Speňažovanie a ochr. poľ. výroby:			
		1	Výstavy a starostlivosť o prír. krásy:			
			B. Vecné výdavky	40.000	—	40.000
			§ 1. (úhrn)	40.000	—	40.000
		2	Poľnohospodárska štatistika:			
			B. Vecné výdavky	28.000	—	28.000
			§ 2. (úhrn)	28.000	—	28.000
			Lesná politika a polícia:			
			A. Osobné výdavky	1.526.000	—	1.526.000
			B. Vecné výdavky	201.300	—	201.300
			§ 3. (úhrn)	1.727.300	—	1.727.300
		4	Priame zveľaďovanie hosp. lesného:			
			B. Vecné výdavky	90.000	—	90.000
			§ 4. (úhrn)	90.000	—	90.000
			Titul 8:			
			A. Osobné výdavky	1.526.000	—	1.526.000
			B. Vecné výdavky	359.300	—	359.300
			Titul 8. (úhrn)	1.885.300	—	1.885.300
			Z rozpočtu krajinskej samosprávy.			
		1	I. Lesná politika a polícia:			
			B. Vecné výdavky	265.000	—	265.000
			II. Propagácia les. a les. hosp.:			
			B. Vecné výdavky	8.000	—	8.000

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	1940		
			riadne	mimoriadne	úhrn
			Kč		
10	8a	1	III. Podpora kult. a soc. potreby:		
			B. Vecné výdavky		
			50.000	—	50.000
			323.000	—	323.000
			323.000	—	323.000
			Pozemková reforma.		
			Ústredie:		
			1.026.500	—	1.026.500
			158.000	110.000	268.000
			1.184.500	110.000	1.294.500
			Štátne obvodové úradovne:		
			1.103.000	—	1.103.000
			119.000	20.000	139.000
			1.222.000	20.000	1.242.000
			Titul 9:		
			2.129.500	—	2.129.500
			277.000	130.000	407.000
			2.406.500	130.000	2.536.500
			Kapitola 10.		
			A. Osobné výdavky:		
			4.355.100	—	4.355.100
			500.600	—	500.600
			—	—	—
			2.290.900	—	2.290.900
			80.000	—	80.000
			1.800.000	—	1.800.000
			5.740.400	—	5.740.400
			1.526.000	—	1.526.000
			2.129.500	—	2.129.500
			18.422.500	—	18.422.500

10. Ministerstvo hospodárstva.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
10	9	10	B. Vecné výdavky:			
			Titul 1.	1,827.000	450.000	2,277.000
			• Titul 1a.	320.000	—	320.000
			Titul 2.	1,499.400	270.000	1,769.400
			Titul 2a.	148.000	50.000	198.000
			Titul 3.	10.000	—	10.000
			Titul 4.	5,664.100	3.500	5,667.900
			Titul 4a.	660.000	—	660.000
			Titul 5.	50.000	—	50.000
			Titul 6.	21,443.900	21.700	21,465.600
			Titul 6a.	19,512.100	—	19,512.100
			Titul 7.	5,361.500	28.800	5,390.300
			Titul 7a.	1,795.000	—	1,795.000
			Titul 8.	359.300	—	359.300
			Titul 8a.	323.000	—	323.000
			Titul 9.	277.000	130.000	407.000
			Úhrn	59,250.600	954.000	60,204.600
			Úhrn osobných výdavkov	18,422.500	—	18,422.500
			Úhrn vecných výdavkov	59,250.600	954.000	60,204.600
			Celkový úhrn kapitoly 10.	77,673.100	954.000	78,627.100

10. Ministerstvo hospodárstva.

Štátne príjmy	1940		
	riadne	mimoriadne	úhrn
	Ks		
10. Ministerstvo hospodárstva.			
Ústredná správa	4,661.000	—	4,661.000
Titul 1. (úhrn)	4,661.000	—	4,661.000
Zveľaďovanie živnosti	863.000	—	863.000
Titul 2. (úhrn)	863.000	—	863.000
Priama starostlivosť o roľníkov.			
Poľnohospodárske školy	68.500	—	68.500
Iné vzdelávacie prostriedky	15.000	—	15.000
Odborné organizácie	101.000	—	101.000
Soc. starostlivosť o roľníkov	150.000	—	150.000
Titul 4. (úhrn)	334.500	—	334.500
Vodné hosp. a kult. technika.			
Orgány vodohospodárske	2.000	—	2.000
Orgány pre úpravu poz. držby	101.000	—	101.000
Priame vzdel. v obore vod. hospodárstva	5,930.000	—	9,930.000
Titul 6. (úhrn)	6,033.000	—	6,033.000
Poľnohospodárska výroba.			
Orgány poľnohospodárskej správy	10.000	—	10.000
Výroba rastlinná	2.000	—	2.000
Výroba živočišná:			
I. Priame zveľaďovanie výroby živočišnej	2.000	—	2.000
II. Ustavy pre chov koní	1,214.000	—	1,214.000
Poľnohospodárske výskumníctvo	696.300	—	696.300
Veterinárna správa	155.000	—	155.000
Titul 7. (úhrn)	2,079.300	—	2,079.300
Speňažovanie a ochrana poľnohosp. výroby.			
Lesná politika a polícia	520.000	—	520.000
Priame zveľaďovanie hospodárstva lesného	500	—	500
Titul 8. (úhrn)	520.500	—	520.500
Pozemková reforma.			
Ústredie	9.000	—	9.000
Obvodové úradovne	1.000	—	1.000
Prevádzanie pozemkovej reformy	2,536.500	—	2,536.500
Titul 9. (úhrn)	2,546.500	—	2,546.500
Celkový úhrn kapitoly 10.	17,037.800	—	17,037.800

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola Titul Paragraf	Štátne výdavky.	1910		
		riadne	mimoriadne	úhrn
		Ks		
11	11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.			
1	Ministerstvo dopravy a verejných prác.			
1	Ústredná správa:			
	A. Osobné výdavky	6.126.600	—	6.126.600
	B. Vecné výdavky	1.409.800	257.000	1.666.800
	§ 1. (úhrn)	7.636.400	257.000	7.793.400
	Titul 1. (úhrn)	7.636.400	257.000	7.793.400
	Verejné práce.			
2	Štátna služba stavebná.			
1	Štátna služba stavebná:			
	A. Osobné výdavky	18.462.000	—	18.462.000
	B. Vecné výdavky	2.351.000	33.000	2.414.000
	§ 1. (úhrn)	20.843.000	33.000	20.876.000
	Titul 2. (úhrn)	20.843.000	33.000	20.876.000
	Štátna služba stavebná.			
1	Štátna služba stavebná:			
	A. Osobné výdavky	10.185.000	—	10.185.000
	B. Vecné výdavky	208.000	—	208.000
	§ 1. (úhrn)	10.393.000	—	10.393.000
	Titul 2a. (úhrn)	10.393.000	—	10.393.000
	Cesty a mosty.			
1	Udržovanie štátnych ciest a mostov:			
	B. Vecné výdavky	16.490.100	2.280.000	18.770.100
	§ 1. (úhrn)	16.490.100	2.280.000	18.770.100
2	Projekty a prípravné práce:			
	B. Vecné výdavky	—	540.000	540.000
	§ 2. (úhrn)	—	540.000	540.000
	Spoločné výdavky v obore ciest a mostov:			
	B. Vecné výdavky	—	48.000	48.000
	§ 3. (úhrn)	—	48.000	48.000

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

			1940			
Kapitola	Titul	Paragraf	štátne výdavky	riadne	nimoriadne	úhrn
				Ks		
11	3		Titul 3:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	16.490.100	2.868.000	19.358.100
			Titul 3. (úhrn)	16.490.100	2.868.000	19.358.100
3a			Bývalé krajské a príjazdové cesty.			
1			Udržovanie býv. krajských a príjazdových ciest a mostov:			
			B. Vecné výdavky	30.300.000	4.500.000	34.800.000
			§ 1. (úhrn)	30.300.000	4.500.000	34.800.000
			Projekty a prípravné práce:			
			B. Vecné výdavky	—	260.000	260.000
			§ 2. (úhrn)	—	260.000	260.000
			Všeobecné výdavky obore ciest a mostov:			
			B. Vecné výdavky	—	40.000	40.000
			§ 3. (úhrn)	—	40.000	40.000
			Titul 3a:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	30.300.000	4.800.000	35.100.000
			Titul 3a. (úhrn)	30.300.000	4.800.000	35.100.000
4			Technické skúšobníctvo a výskumníctvo.			
1			Skúšky a revízie parných kotlov a priemyselný dozor:			
			B. Vecné výdavky	77.500	—	77.500
			§ 1. (úhrn)	77.500	—	77.500
			Titul 4. (úhrn)	77.500	—	77.500
5			Elektrizácia štátu.			
1			Elektrizácia štátu všeobecne:			
			B. Vecné výdavky	3.300	—	3.300
			§ 1. (úhrn)	3.300	—	3.300
2			Elektrizácia vidieka:			
			B. Vecné výdavky	4.000.000	—	4.000.000
			§ 2. (úhrn)	4.000.000	—	4.000.000

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola	Titul	Paragraf	1940		
			riadne	mimoriadne	úhrn
Štátne výdavky			Kč		
11		Titul 5:			
		A. Osobné výdavky	—	—	—
		B. Vecné výdavky	4,003.300	—	4,003.300
		Titul 5. (úhrn)	4,003.300	—	4,003.300
5.		Elektrizácia štátu.			
	1	Elektrizácia vidieka:			
		A. Osobné výdavky	—	—	—
		B. Vecné výdavky	—	—	—
		Titul 5a. (úhrn)	—	—	—
6		Vodné stavby.			
	1	Vodné stavby:			
		B. Vecné výdavky	1,745.500	761.000	2,506.500
		§ 1. (úhrn)	1,745.500	761.000	2,506.500
	2	Cestovné a stravné:			
		B. Vecné výdavky	—	20.000	20.000
		§ 2. (úhrn)	—	20.000	20.000
	3	Projekty na mimoriadne vodné stavby:			
		B. Vecné výdavky	—	25.000	25.000
		§ 3. (úhrn)	—	25.000	25.000
	4	Mimoriadne stavby vodné, úprava a splavnenie riek, prístavy, prehrady a využítkovanie vodných síl:			
		B. Vecné výdavky	—	800.000	800.000
		§ 4. (úhrn)	—	800.000	800.000
		Titul 6:			
		A. Osobné výdavky	—	—	—
		B. Vecné výdavky	1,745.500	1,606.000	3,351.500
		Titul 6. (úhrn)	1,745.500	1,606.000	3,351.500
7		Správa štátnych budov:			
		A. Osobné výdavky	70.000	—	70.000
		B. Vecné výdavky	2 160.000	4 770.000	6 930.000
		Titul 7. (úhrn)	2,230.000	4 770.000	7 000.000

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
11	7a		Správa býv. krajských budov:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	179.000	418.000	597.000
			Titul 7a. (úhrn)	179.000	418.000	597.000
	8		Stavba budov a kúpa realit pre potreby civilnej štátnej správy.			
	1		Prezident republiky:			
			B. Vecné výdavky	—	1.000.000	1.000.000
			§ 1. (úhrn)	—	1.000.000	1.000.000
			Predsedníctvo vlády:			
			B. Vecné výdavky	—	1.512.500	1.512.500
			§ 2. (úhrn)	—	1.512.500	1.512.500
	3		Ministerstvo vnútra:			
			B. Vecné výdavky	—	1.548.100	1.548.100
			§ 3. (úhrn)	—	1.548.100	1.548.100
	4		Ministerstvo pravosúdia:			
			B. Vecné výdavky	—	619.000	619.000
			§ 4. (úhrn)	—	619.000	619.000
	5		Ministerstvo školstva národnej osvety:			
			B. Vecné výdavky	—	1.914.700	1.914.700
			§ 5. (úhrn)	—	1.914.700	1.914.700
	6		Ministerstvo hospodárstva:			
			B. Vecné výdavky	—	667.000	667.000
			§ 6. (úhrn)	—	667.000	667.000
	7		Ministerstvo dopravy a verejných prác:			
			B. Vecné výdavky	—	530.000	530.000
			§ 7. (úhrn)	—	530.000	530.000
	8		Ministerstvo financií:			
			B. Vecné výdavky	—	1.467.000	1.467.000
			§ 8. (úhrn)	—	1.467.000	1.467.000

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

			1940			
Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
11	X	9	Ministerstvo zahraničia:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 9. (úhrn)	—	—	—
			Titul 8:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	—	9,258.300	9 258.300
			Titul 8. (úhrn)	—	9,258.300	9,258.300
8.			Z krajinskej samosprávy.			
			Stavba budov a kúpa realit pre potreby civilnej štátnej správy.			
	1		Predsedníctvo vlády:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 1. (úhrn)	—	—	—
			Ministerstvo vnútra:			
			B. Vecné výdavky	—	5,075.000	5 075.000
			§ 2. (úhrn)	—	5,075.000	5,075.000
	3		Ministerstvo pravosúdia:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 3. (úhrn)	—	—	—
	4		Ministerstvo školstva a národnej osvety:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 4. (úhrn)	—	—	—
	5		Ministerstvo hospodárstva:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 5. (úhrn)	—	—	—
			Ministerstvo dopravy a verejných prác:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 6. (úhrn)	—	—	—
			Ministerstvo financií:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 7. (úhrn)	—	—	—

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

			1940			
Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
11	x		Ministerstvo zahraničia:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 8. (úhrn)	—	—	—
			Titul 8a:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	—	5,075.000	5,075.000
			Titul 8a. (úhrn)	—	5,075.000	5,075.000
			Plavebníctvo.			
1			Plavebné úrady:			
			A. Osobné výdavky	1,172.500	—	1,172.500
			B. Vecné výdavky	1,602.500	64.500	1,667.000
			§ 1. (úhrn)	2,775.000	64.500	2,839.500
2			Medzinárodné riešne komisie:			
			B. Vecné výdavky	30.000	—	30.000
			§ 2. (úhrn)	30.000	—	30.000
3			Lode a plavebné zariadenia:			
			B. Vecné výdavky	—	31.000	31.000
			§ 3. (úhrn)	—	31.000	31.000
			Titul 9:			
			A. Osobné výdavky	1,172.500	—	1,172.500
			B. Vecné výdavky	1,632.500	95.500	1,728.000
			Titul 9. (úhrn)	2,805.000	95.500	2,900.500
10			Letectvo.			
1			Letectvo všeobecne:			
			A. Osobné výdavky	355.000	—	355.000
			B. Vecné výdavky	644.000	2,378.000	3,022.000
			§ 1. (úhrn)	999.000	2,378.000	3,337.000
			Titul 10. (úhrn)	999.000	2,378.000	3,377.000
11			Cejchovná a puncovná služba.			
1			Cejchovné úrady:			
			A. Osobné výdavky	538.500	—	538.500
			B. Vecné výdavky	356.000	300.000	656.000
			§ 1. (úhrn)	894.500	300.000	1,194.500

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

			1910		
Kapitola	Titul	Paragraf	riadne	mimoriadne	úhrn
			Kč		
11	11	2	Puncovné úrady:		
			A. Osobné výdavky	158.550	158.550
			B. Vecné výdavky	27.150 50.000	77.150
			§ 2. (úhrn)	185.700 50.000	235.700
			Titul 11:		
			A. Osobné výdavky	697.050	697.050
			B. Vecné výdavky	383.150 350.000	733.150
			Titul 11. (úhrn)	1,080.200 350.000	1,430.200
12			Štátny ústav hydrologický a meteorologický:		
			A. Osobné výdavky	499.100	499.100
			B. Vecné výdavky	340.500 85.000	425.500
			Titul 12. (úhrn)	839.600 85.000	924.600
13			Baníctvo.		
	1		Banská administratíva:		
			A. Osobné výdavky	155.700	155.700
			B. Vecné výdavky	6,147.000 83.500	6,230.500
			§ 1. (úhrn)	6,302.700 83.500	6,386.200
	2		Banské úrady:		
			A. Osobné výdavky	542.700	542.700
			B. Vecné výdavky	164.700 6.000	170.700
			§ 2. (úhrn)	707.400 6.000	713.400
			Titul 13:		
			A. Osobné výdavky	698.400	698.400
			B. Vecné výdavky	6,311.700 89.500	6,401.200
			Titul 13. (úhrn)	7,010.100 89.500	7,099.600
			Kapitola 11.		
			A. Osobné výdavky:		
			Titul 1.	6,126.600	6,126.600
			Titul 2.	18,462.000	18,462.000
			Titul 2a.	10,185.000	10,185.000
			Titul 3.	—	—
			Titul 3a.	—	—
			Titul 4.	—	—
			Titul 5.	—	—
			Titul 5a.	—	—
			Titul 6.	—	—

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
	Titul 7.			70.000	—	70.000
	Titul 7a.			—	—	—
	Titul 8.			—	—	—
	Titul 8a.			—	—	—
	Titul 9.			1,172.500	—	1,172.500
	Titul 10.			355.000	—	355.000
	Titul 11.			697.050	—	697.050
	Titul 12.			499.100	—	499.100
	Titul 13.			698.400	—	698.400
			Úhrn	38,265.650	—	38,265.650
	B. Vecné výdavky:					
	Titul 1.			1,409.800	257.000	1,666.800
	Titul 2.			2,381.000	33.000	2,414.000
	Titul 2a.			208.000	—	208.000
	Titul 3.			16,490.100	2,868.000	19,358.100
	Titul 3a.			30,300.000	4,800.000	35,100.000
	Titul 4.			77.500	—	77.500
	Titul 5.			4,003.300	—	4,003.300
	Titul 5a.			—	—	—
	Titul 6.			1,745.500	1,606.000	3,351.500
	Titul 7.			2,160.000	4,770.000	6,930.000
	Titul 7a.			179.000	418.000	597.000
	Titul 8.			—	9,258.300	9,258.300
	Titul 8a.			—	9,075.000	9,075.000
	Titul 9.			1,632.500	95.500	1,728.000
	Titul 10.			644.000	2,378.000	3,022.000
	Titul 11.			383.150	350.000	733.150
	Titul 12.			340.500	85.000	425.500
	Titul 13.			6,311.700	89.500	6,401.200
			Úhrn	68,266.050	32,083.300	100,349.350
			Úhrn osobných výdavkov	38,265.650	—	38,265.650
			Úhrn vecných výdavkov	68,266.050	32,083.300	100,349.350
			Celkový úhrn kapitoly 11.	106,531.700	32,083.300	138,615.000

11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940
				Kč
11			11. Ministerstvo dopravy a verejných prác.	
	1		Ústredná správa.	
		1	Ústredná správa	7,257.700
			Štátna služba stavebná	130.000
	2		Štátne cesty a mosty.	
		1	Príjmy zo štátnych ciest a mostov	820.700
	3a		Bývalé krajské a príjazdové cesty a mosty.	
		1	Príjmy z bývalých krajských ciest a mostov	2.200.000
	4		Technické skúšobníctvo a výskumníctvo.	
		1	Taxy za skúšky a revízie parných kotlov	220.000
	5		Elektrizácia štátu	1,650.000
	5a		Elektrizácia štátu	650.000
	6		Vodné stavby	4,700.000
	7		Správa štátnych budov	6,157.000
	7a		Správa bývalých krajských budov	291.000
	8		Stavby budov a kúpa realít pre potreby civilnej štátnej správy	30.000
	9		Plavebníctvo.	
		1	Plavebné úrady	5,300.000
	10		Letectvo.	
		1	Letectvo všeobecné	35.000
	11		Cejchovná a puncovná služba.	
		1	Cejchovné úrady	801.000
		2	Puncovné úrady	206.500
			Titul 11. (úhrn)	1,007.500
13			Baníctvo.	
		1	Banská administratíva	114.000
			Banské úrady	1,653.000
			Titul 13. (úhrn)	1,767.000
			Kapitola 11. (úhrn)	32,215.900

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
12	1		12. Ministerstvo financií.			
			Ministerstvo financií.			
		1 Minister:				
			1. Plat ministra	90.000	—	90.000
			2. Náklad na prípadnú zmenu v osobe ministra	30.100	—	30.100
			A. Osobné výdavky	120.100	—	120.100
			§ 1. (úhrn)	120.100	—	120.100
		2 Ústredná správa:				
			A. Osobné výdavky	8,495.900	—	8,495.900
			B. Vecné výdavky	1,780.300	185.000	1,965.300
			§ 2. (úhrn)	10,276.200	185.000	10,461.200
			Titul 1:			
			A. Osobné výdavky	8,616.000	—	8,616.000
			B. Vecné výdavky	1,780.300	185.000	1,965.300
			Titul 1. (úhrn)	10,396.300	185.000	10,581.300
		2 Podriadené úrady a orgány.				
		1 Finančné úrady administratívne:				
			A. Osobné výdavky	12,002.000	—	12,002.000
			B. Vecné výdavky	1,706.500	100.000	1,806.500
			§ 1. (úhrn)	13,708.500	100.000	13,808.500
		2 Technická finančná kontrola:				
			A. Osobné výdavky	629.700	—	629.700
			B. Vecné výdavky	39.300	2.000	41.300
			§ 2. (úhrn)	669.000	2.000	671.000
		3 Finančná prokuratúra:				
			A. Osobné výdavky	581.100	—	581.100
			B. Vecné výdavky	334.100	3.000	337.100
			§ 3. (úhrn)	915.200	3.000	918.200
		4 Berné úrady:				
			A. Osobné výdavky	16,966.400	—	16,966.400
			B. Vecné výdavky	2,290.000	170.000	2,460.000
			§ 4. (úhrn)	19,256.400	170.000	19,426.400
		5 Ústredná štátna pokladnica:				
			A. Osobné výdavky	337.300	—	337.300
			B. Vecné výdavky	35.300	20.000	55.300
			§ 5. (úhrn)	372.600	20.000	392.600

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	imimoriadne	úhrn
				Ks		
12	2	6	Pozemkový kataster:			
			A. Osobné výdavky	7,725.800	56.000	7,781.800
			B. Vecné výdavky	4,779.500	110.000	4 889.500
			§ 6. (úhrn)	12,505.300	166.000	12,671.300
		7	Colné úrady:			
			A. Osobné výdavky	5,424.600	—	5,424.800
			B. Vecné výdavky	931.800	230.000	1,164.800
			§ 7. (úhrn)	6 359.600	230.000	6 589.600
		8	Dôchodková kontrola:			
			A. Osobné výdavky	6,800.600	—	6,800.600
			B. Vecné výdavky	2,517.000	24.100	2,541.100
			§ 8. (úhrn)	9,317.600	24.100	9,341.700
		9	Finančná stráž:			
			A. Osobné výdavky	17,199.700	—	17,199.700
			B. Vecné výdavky	5,460.000	180.000	5,640.000
			§ 9. (úhrn)	22,659.700	180.000	22,839.700
		10	Úrady potravinovej dane na čiare:			
			A. Osobné výdavky	1,397.300	—	1,397.300
			B. Vecné výdavky	233.000	7.000	240.000
			§ 10. (úhrn)	1,630.300	7.000	1,637.300
		11	Chemicko-technická skúšobňa fin. správ:			
			A. Osobné výdavky	16.800	—	16.800
			B. Vecné výdavky	13.000	3.000	16.000
			§ 11. (úhrn)	29.800	3.000	32.800
		12	Ministerstvo financií-soľný mono-			
			pól:			
			A. Osobné výdavky	251.800	—	251.800
			B. Vecné výdavky	72.200	190.000	262.200
			§ 12. (úhrn)	324.000	190.000	514.000
			Titul 2:			
			A. Osobné výdavky	69.333.300	56.000	69.389.300
			B. Vecné výdavky	18,414.700	1,039.100	19,453.800
			Titul 2. (úhrn)	87,748.000	1,095.100	88 843.100

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
12	3		Verejné dávky.			
		1	Priame dane:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	92.100	—	92.100
			§ 1. (úhrn)	92.100	—	92.100
		2	Daň z obratu a prepychová:			
			A. Osobné výdavky	2.000	—	2.000
			B. Vecné výdavky	70.000	—	70.000
			§ 2. (úhrn)	72.000	—	72.000
		4	Sprotrebné dane:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	314.000	—	314.000
			§ 4. (úhrn)	314.000	—	314.000
		5	Poplatky:			
			A. Osobné výdavky	57.000	—	57.000
			B. Vecné výdavky	1.670.000	—	1.670.000
			§ 5. (úhrn)	1.727.000	—	1.727.000
		6	Kartelový poplatok:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			§ 6. (úhrn)	—	—	—
			Titul 3:			
			A. Osobné výdavky	59.000	—	59.000
			B. Vecné výdavky	2.146.100	—	2.146.100
			Titul 3. (úhrn)	2.205.100	—	2.205.100
4			Monopoly.			
		1	Sof — sofny monopol:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	16.634.500	—	16.634.500
			§ 1 (úhrn)	16.634.500	—	16.634.500
		2	Sladidlá:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	6.000	—	6.000
			§ 2 (úhrn)	6.000	—	6.000

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štáľne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
12	4	3	Výbušné látky:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	8.000	—	8.000
			§ 3 (úhrn)	8.000	—	8.000
			Titul 4:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	16,648.500	—	16,648.500
			Titul 4. (úhrn)	16,648.500	—	16,648.500
5			Štáľna loteria.			
			A. Osobné výdavky	5.000	—	5.000
			B. Vecné výdavky	4,995.000	—	4,995.000
			Titul 5. (úhrn)	5.000.000	—	5.000.000
			Kapitola 12.			
			A. Osobné výdavky:			
			Titul 1.	8,616.000	—	8,616.000
			Titul 2.	69,333.300	56.000	69,389.300
			Titul 3.	59.000	—	59.000
			Titul 4.	—	—	—
			Titul 5.	5.000	—	5.000
			Úhrn	78,013.300	56.000	78 069.300
			B. Vecné výdavky:			
			Titul 1.	1,780.300	185.000	1,965.300
			Titul 2.	18,414.700	1,039.100	19,453.800
			Titul 3.	2,146.100	—	2,146.100
			Titul 4.	16,648.500	—	16,648.500
			Titul 5.	4,995.000	—	4,995.000
			Úhrn	43,984.600	1,224.100	45,208.700
			Úhrn osobných výdavkov	78 013.300	56.000	78,069.300
			Úhrn vecných výdavkov	43 984.600	1,224.100	45,208.700
			Celkový úhrn kapitoly 12.	121,997.900	1,280.100	123,278.000

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940
				Kč
12	1		12. Ministerstvo financií.	
			Finančná správa.	
		1	Ústredná správa	252.000
			Titul 1. (úhrn)	252.000
	12		Podriadené úrady a orgány.	
		1	Finančné úrady administratívne	50.000
		2	Technická finančná kontrola	130.100
		3	Finančná prokuratúra	300.000
		4	Berné úrady	25.000
		6	Pozemkový kataster	2.135.000
		7	Colné úrady	90.500
		8	Dôchodková kontrola	12.500
		9	Finančná stráž	6.000
		10	Úrady potravného dane na čiare	150.000
		11	Chemicko-technická skúšobňa finančnej správy	12.200
			Titul 2. (úhrn)	2.911.500
	3		Verejné dávky.	
		1	Priame dane:	
			I. Daň dôchodková	
			pol. 1a) Daň dôchodková	145.000.000
			pol. b) Branný príspevok	810.000
			II. pol. 2. Príspevok podľa vl. nar. č. 393/38 Sb. z. a n.	26.500.000
			III. Dane výnosové:	
			pol. 3. Všeobecná daň zärobová	8.000.000
			pol. 4. Zvláštna daň zärobová	13.400.000
			pol. 5. Prirážka podľa vl. nar. č. 393/38 Sb. z. a n.	13.800.000
			pol. 6. Pozemková daň	15.000.000
			pol. 7. Domová daň	19.000.000
			pol. 8a) Daň rentová	20.000.000
			b) Mimoriadna daň postihujúca dividendy a úroky z niektorých cenných papierov pevne zúročených	2.400.000
			pol. 9. Daň z tantiem	1.800.000
			pol. 10. Daň z vyššieho služného	290.000
			Dane výnosové (úhrn)	262.000.000
			IV. Doplatky zrušených daní priamych:	
			pol. 11. Válečná daň	—
			pol. 12. Daň majetková	—
			pol. 13. Daň baňská	—
			pol. 14. Štátna dôchodková prirážka	—
			IV. Doplatky zrušených daní priamych (úhrn)	—

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státne príjmy	1940 Ks
12	1		V. Daň z poľovačky: pol. 15. Daň z poľovačky	1.100.000
			VI. Poplatky z oneskorenia atď.: pol. 16. Poplatky z oneskorenia (úroky z oneskorenia) po odrátaní dobropisov (nahradzovacích úrokov), náhrada nákladov na upomienky a exekúcie, po odrátaní hotových výloh bernej a súdnej exekúcie, pokuty ako aj upúšťacie čiastky a náklady trestného pokračovania predpísaného k náhrade po odrátaní výloh trestného pokračovania	20.000.000
			§ 1. (úhrn)	283.100.000
	2		Daň z obratu a daň prepychová: a) Daň z obratu a daň prepychová	250.890.100
			b) Poplatky z oneskorenia po odrátaní náhradných úrokov, pokuty, tresty na peniazoch, ako aj upúšťacie čiastky a náklady trestného pokračovania predpísané k náhrade po odrátaní výloh trestného pokračovania, náklady šetre- nia a dôkazov predpísané k náhrade, ako aj trovy od- hadov po odrátaní príslušných výdavkov	4 300.000
			c) Rozličné príjmy a náhrady všetkého druhu	3.000
			§ 2. (úhrn)	255.193.100
	3		Clá: pol. 1. Dovozné a vývozné clá: a) dovozné clá b) vývozné clá	50.030.000 8.000
			Pol. 1. (úhrn)	50.038.000
			pol. 2. Colné poplatky: a) vážné b) skladné c) poplatky za úradné výkony zriadencov	25.000 — —
			Pol. 2. (úhrn)	25.000
			pol. 3. Colné úroky a úroky z oneskorenia	100.000
			Pol. 3. (úhrn)	100.000
			Nepreráčaný príjem: colné istoty	—
			§ 3. (úhrn)	50.133.000

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Státne príjmy	1940
				Ks
12	1	4	Spotrebné dane:	
			pol. 1. Daň z liehu:	
			a) výrobná a spotrebná daň z liehu	112,000.000
			b) dávka z droždia	120.000
			c) kontrolný poplatok podľa § 6 zák. č. 643/19	
			Sb. z. a n.	150.000
			d) kontrolný poplatok podľa čl. III. zák. č. 86/32	
			Sb. z. a n.	3,200.000
			e) sprostredkovačka podľa čl. VI., § 5 zák. č. 86/32	
			Sb. z. a n.	140.000
			Pol. 1. (úhrn)	115,610.000
			pol. 2. Spotrebná daň z droždia	7,500.000
			pol. 3. Daň z cukru	73,000.000
			pol. 4. Daň z kyseliny octovej	1,000.000
			pol. 5. Daň z prípravkov ku kypreniu cesta	480.000
			pol. 6. Daň z minerálnych olejov	30,740.000
			pol. 7. Daň z umelých jedlých tukov	1,000.000
			pol. 8. Daň zo zapalovačov	7,000.000
			pol. 9. Daň z elektrických zdrojov žiarenia	1,500.000
			pol. 10. Dávka zo šumivého vína	180.000
			pol. 11. Všeobecná daň nápojová	11,100.000
			pol. 12. Daň z limonád, minerálnych a sódových vôd	2,010.000
			pol. 13. Daň z piva	28,000.000
			pol. 14. Daň z mäsa	10,200.000
			pol. 15. Potravná daň na čiare	1,400.000
			pol. 16. Daň z uhlia	10,100.000
			pol. 17. Daň zo spotreby gumového tovaru	—
			pol. 18. Náhrada obci za vyberanie obecných dávok pri	
			potravnej dani na čiare	300.000
			pol. 19. Rozličné príjmy	45.000
			pol. 20. Daň z vodnej sily	—
			pol. 21. Daň z motorových vozidiel	—
			§ 4. (úhrn)	304 165.000

12. Ministerstvo financií.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940
				Kč
12	3		Poplatky:	
		pol. 1. Kolky		34,432.100
		pol. 2. Právne poplatky		89,276.500
		pol. 3. Taxy		1.500
		pol. 4. Dopravné dane železničné:		
		a) Daň z jazdných listkov		22.700.000
		b) Daň prepravná na štátnych a štátom prevádzovaných železničiach		—
		Z výnosu prepravnej dane na štátnych a štátom prevádzovaných železničiach podľa čl. II. finančného zákona ponecháva sa k úhrade prevádzovacích výdavkov slovenských štátnych železníc čiastku do výšky 49.750.000.—		
		c) Daň prepravná na železničiach štátom neprevádzovaných		50.000
		d) Daň zo zavazadiel		250.000
		pol. 4. Dopravné dane železničné (úhrn)		23.000.000
		pol. 5. Dávka z jazdného za osobnú dopravu na železničiach		11.000.000
		pol. 6. Daň z jazdného za hromadnú dopravu osôb		1.000.000
		pol. 7. Dávka z telefonných poplatkov		3.000.000
		pol. 8. Dávka za úradné úkony vo veciach správnych		8.500.000
		pol. 9. Daň zo zbrane a lovu podľa zák. čl. XXIII/1883		—
		§ 5. (úhrn)		169.210.100
	6	Kartelový poplatok		500.000
		§ 6. (úhrn)		500.000
		Titul 3. (úhrn)		1,062,301.200
		Monopoly.		
	1	Soľ		31,530.000
	2	Umelé sladidlá		100.000
	3	Výbušné látky		4,000.000
		Titul 4. (úhrn)		35,630.000
		Štátna loteria.		
		Štátna loteria		6,000.000
		Titul 5. (úhrn)		6,000.000
		Kapitola 12:		
		Titul 1.		252.000
		Titul 2.		2,911.500
		Titul 3.		1,062,301.200
		Titul 4.		35,630.000
		Titul 5.		6,000.000
		Celkový úhrn kapitoly 12.		1,107,094.700

13. Všeobecná pokladničná správa.

			1940			
Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
13			13. Všeobecná pokladničná správa.			
			Všeobecná pokladničná správa.			
	1		Štátny dlh.			
	1		Príspevok štátnej správy na úhradu štátneho dlhu	73,455-282	—	73,455-282
			B. Vecné výdavky	73,455-282	—	73,455-282
	2		Správa štátneho majetku.			
	1		Uroky a výdavky zo šekovej služby, z bežných účtov št. podnikov a z prechodného úveru:			
			B. Vecné výdavky	—	2,000.000	2,000.000
	2		Uroky z cenných papierov:	—	—	—
			B. Vecné výdavky	—	—	—
	3		Nákup cenných papierov:	—	—	—
			B. Vecné výdavky	—	—	—
	4		Výkup akcií a prioritných obligácií miestnych železníc a akc. kúpeľov:	—	900.000	900.000
			B. Vecné výdavky	—	900.000	900.000
	5		Výlohy spojené so správou štát. riečnych pozemkov bez domového príslušenstva a so správou pozemkov cestných:			
			B. Vecné výdavky	1.000	—	1.000
			Titul 2:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	1.000	2,900.000	2,901.000
			Titul 2. (úhrn)	1.000	2,900.000	2,901.000
	3		Mena.			
	1		Kurzová strata:			
			B. Vecné výdavky	—	—	—
			Úprava meny:			
			A. Osobné výdavky	—	1.000	1.000
			B. Vecné výdavky	—	7.000	7.000
			§ 2. (úhrn)	—	8.000	8.000
			Titul 3:			
			A. Osobné výdavky	—	1.000	1.000
			B. Vecné výdavky	—	7.000	7.000
			Titul 3. (úhrn)	—	8.000	8.000

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
13	4		Štátne garancie.			
		1	Nahrada strát vzniklých prevzatím štátnej garancie za dovoz minerálnych olejov podľa vlád. nar. zo dňa 27. I. 1921, čís. 38 Sb. z. a n.:			
			B. Vecné výdavky	—	2.100	2.100
		2	Záväzky z prevzatých záruk:			
			B. Vecné výdavky	—	1.399.600	1.399.600
		3	Príspevok štátu „Zvláštnemu fondu“:			
			B. Vecné výdavky	—	7.334.371	7.334.371
		4	Príspevok štátu „Všeobec. fondu“:			
			B. Vecné výdavky	—	1.559.819	1.559.819
			Príspevok štátu podľa § 21 vl. n. zo dňa 21. IV. 1937, čís. 56 Sb. z. a n. o úprave pomerov slovenského stavu poistenia Fénixu životnej poisť. spoločnosti vo Viedni:			
			B. Vecné výdavky	—	300.000	300.000
			Výplata schodkov sirotských pokladníc:			
			B. Vecné výdavky		75.000	75.000
			Výplata súdnych depozit u berných úradov:			
			B. Vecné výdavky	—	150.000	150.000
			Titul 4:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	—	10.820.890	10.820.890
			Titul 4 (úhrn)	—	10.820.890	10.820.890
			Štátne dotácie, subvencie a zálohy.			
		1	Príspevok na podpory poľnohospodárom postihnutým živelnými pohromami podľa zák. zo dňa 14. VII. 1927, čís. 118 Sb. z. a n.:			
			B. Vecné výdavky	900.000	—	900.000
			Na podpory nepoľnohospodárom pri živelných pohromách:			
			B. Vecné výdavky	100.000	—	100.000
			Bezúročné zálohy obciam spojené s katastrálnym meraním vymedzňovaním:			
			B. Vecné výdavky	200.000	—	200.000

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
13	4		Na podpory z dôvodov likvidácie škôd válečných a niektorých škôd poprevratových podľa vl. nar. zo dňa 3. VII. 1931, č. 106 Sb. z. a n.: B. Vecné výdavky	300.000	—	300.000
	5		Dotácie podľa § 22 vl. nar. č. 16239 Sl. z. fondu zriadenému pri ministerstve hospodárstva pre zmiernenie škôd zapríčinených lovnou zverou v poľovnom alebo lesnom hospodárstve a na zveľadenie poľovníctva: B. Vecné výdavky	—	55.000	55.000
	6		Podporné akcie na účet prebytku dôchodkových pokút: B. Vecné výdavky	—	800.000	800.000
			Titul 5:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	1.300.000	1.055.000	2.355.000
			Titul 5. (úhrn)	1.300.000	1.055.000	2.355.000
			Spoločné výdavky všetkým rezortom.			
	1		Výdavky spojené so šekovým pokračovaním: B. Vecné výdavky	1.000.000	—	1.000.000
			Titul 6:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	1.000.000	—	1.000.000
			Titul 6. (úhrn)	1.000.000	—	1.000.000
			Administratívne výdavky.			
			Štatny dozor: A. Osobné výdavky	1.067.735	—	1.067.735
			Náklad na vyberanie dávky z majetku: B. Vecné výdavky	—	2.000	2.000
			Náhrady a iné: B. Vecné výdavky	30.000	120.000	150.000
			Titul 7:			
			A. Osobné výdavky	1.067.735	—	1.067.735
			B. Vecné výdavky	30.000	122.000	152.000
			Titul 7 (úhrn)	1.097.735	122.000	1.219.735

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
13	A		Pridely miesto údelov landom a sväzkom územnej samosprávy.			
		1	Pridely do správy ministerstva vnútra podľa prílohy „D“ zák. č. 190/39 Sl. z.:			
			B. Vecné výdavky	23,285.100	—	23,285.100
			Pridel hlavnému mestu Slovenskej republiky:			
			B. Vecné výdavky	400.000	—	400.000
		3	Pridely obciam z výnosu dane domovej:			
			B. Vecné výdavky	15,000.000	—	15,000.000
		4	Náhradovému fondu prízemelskej rade:			
			B. Vecné výdavky	858.000	—	858.000
			Titul 8:			
			A. Osobné výdavky	—	—	—
			B. Vecné výdavky	39,543.100	—	39,543.100
			Kapitola 13.			
			A. Osobné výdavky			
			Titul 1.	—	—	—
			Titul 2.	—	—	—
			Titul 3.	—	1.000	1.000
			Titul 4.	—	—	—
			Titul 5.	—	—	—
			Titul 6.	—	—	—
			Titul 7.	1,067.735	—	1,067.735
			Titul 8.	—	—	—
			Úhrn	1,067.735	1.000	1,068.735
			B. Vecné výdavky			
			Titul 1.	73,455.282	—	73,455.282
			Titul 2.	1.000	2,900.000	2,901.000
			Titul 3.	—	7.000	7.000
			Titul 4.	—	10,820.890	10,820.890
			Titul 5.	1,300.000	1,055.000	2,355.000
			Titul 6.	1,000.000	—	1,000.000
			Titul 7.	30 000	122.000	152.000
			Titul 8.	39,543.100	—	39,543.100
			Úhrn	115,329.382	14,904.890	130,234.272
			Úhrn osobných výdavkov	1,067.735	1.000	1,068.735
			Úhrn vecných výdavkov	115,329.382	14,904.890	130,234.272
			Celkový úhrn kapitoly 13.	116,397.117	14,905.890	131,303.007

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1949 Kč
18			13. Všeobecná pokladničná správa.	
			Všeobecná pokladničná správa.	
	1		Saldo štátnych podnikov	68,423.256
	2		Správa hnuteľného štátneho majetku.	
	1		Úroky a výlohy zo šekovej služby z bežných účtov štátnych podnikov a z prechodných úverov	15.000
	2		Úroky z pohľadávky finančnej správy poštovou správou	—
	3		Úroky z cenných papierov a iné úroky	305.000
	4		Podiel z účasti štátu na akciových spol. a iných podnikoch	—
	5		Výťažok za predané alebo stranám vrátené cenné papiere	—
	6		Odumretie	30.000
	7		Prepadlé hodnoty	50.000
	8		Výťažok za sporiteľné knižky, losy a cenné papiere, ktoré boli prehlásené kadučnými, ďalej za prepahlé depozitá podľa Vestníku uhor. min. fin. č. 15 z roku 1903	300.000
	9		Splatené pôžičky	40.000
			Titul 2. (úhrn)	740.000
			Správa nehnuteľného štátneho majetku.	
	1		Predaje	200.000
	2		Dôchodky	1,260.000
			Titul 3. (úhrn)	1,460.000
	4		Mena.	
	1		Kurzový zisk	—
	2		Vrátené zálohy, poskytnuté na úpravu pohľadávok a záväzkov v cudzine	—
			Titul 4. (úhrn)	—
19	5		Štátne garancie.	
		1	Náhrada rafinéril minerálnych olejov za zmenky, zaplattené zálohove štátom	—
			Titul 5. (úhrn)	—

13. Všeobecná pokladničná správa.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy	1940
				Kč
13	6		Administratívne pokuty.	
		1	Peňažné tresty, ukladané civilnými súdmi a správnymi úradmi	2.500.000
		2	Pokuty uložené vojenskými súdmi	—
		3	Prebytok dôchodkových pokút	8.000.000
			Titul 6. (úhrn)	10.500.000
			Administratívne príjmy.	
		1	Štátny podiel na zisku zo zapožičiavadiel	1.000.000
		2	Poplatky za štátny dozor	1.386.000
		3	Taxy z usporiadania vecných loterií	1.000
		4	Refundácie nákladov za vyberanie dávky z majetku a dávky z prírastku na majetku	15.000
			Príspevky k režijným výlohám	—
			Iné príjmy:	
		1.	Režijné príspevky z hasičského fondu	77.500
		2.	Príspevky z vodných družstiev	10.000
		3.	Podiel zo samosprávneho fondu na čiastočné krytie výdavkov, ktoré prevzal štát od krajiny	59.280.000
		4.	Režijné príspevky z prebytkov spoločných sirotských fondov (zákon č. 373 1922 Sb. z. a n.)	—
		5.	Režijné príspevky zemských fondov k penzijným piatam zememerného personálu, zamestnaného pri agrárnych operáciách	—
		6.	Fraktifikačné úroky z dražieb	—
		7.	Príjmy na 5%-ovej št. dávke na základe zákona č. 316 1919 Sb. z. a n. a zák. č. 166 1920 Sb. z. a n. o zaistení pôdy drobným prenájmom	1.500
		8.	Polhodinové zvyšky	4.000
		9.	Rozličné a iné príjmy	60.020.000
		10.	Likvidované zostatky ústrední	2.000
		11.	Nepreliminované príjmy, ktorých právny dôvod spadá do doby pred rokom 1918 a pred 14. marcom 1939	—
			Titul 7. (úhrn)	121.797.000
			Kapitola 13.	
		Titul 1.		68.423.256
		Titul 2.		740.000
		Titul 3.		1.400.000
		Titul 4.		—
		Titul 5.		—
		Titul 6.		10.500.000
		Titul 7.		121.797.000
			Celkový úhrn kapitoly 13.	202.920.256

14. Penzie.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1940		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Ks		
14			14. Penzie.			
			Odpočívne a zaopatrovacie platy.			
			A. Osobné výdavky:			
	1		Odpočívne a zaopatrovacie platy:			
	1		Odpočívne a zaopatrovacie platy civilné	92,673.500	—	92,673.500
	2		Odpočívne zaopatrovacie platy vojenské	12,789.400	—	12,789.400
			Titul 1. (úhrn)	105,461.900	—	105,461.900
	2		Vyplatené prevodné čiastky (premiové rezervy):			
	1		Civilné	550.000	—	550.000
	2		Vojenské	50.000	—	50.000
			Titul 2. (úhrn)	600.000	—	600.000
	3		Nemocenské poistenie:			
	1		Civilné	1,000.000	—	1,000.000
	2		Vojenské	3.000	—	3.000
			Titul 3. (úhrn)	1,003.000	—	1,003.000
	4		Iné:			
	1		Výdavky súvisiace s úpravou právneho postavenia príslušníkov Protektorátu, ponechaných dočasne v službách Slovenskej republiky	—	—	—
		Titul 4. (úhrn)	—	—	—	
		Úhrn osobných výdavkov	107,064.900	—	107,064.900	
		Celkový úhrn kapitoly 14.	107,064.900	—	107,064.900	

14. Penzie.

Kapitola	Titul	Paragraf	Štátne príjmy		1940
					Kč
14	1	1	14. Penzie.		
			Odpočívne a zaopatrovacie platy.		
			Príspevky štátnych zamestnancov.		
			Civilné:		
			a) Riadne penzijné príspevky	22.480.900.—	
			b) Zvláštne penzijné príspevky	4.958.500.—	27.439.400
			Vojenské:		
			a) Riadne penzijné príspevky	1.500.000.—	
			b) Zvláštne penzijné príspevky	156.000.—	1.656.000
			Titul 1. (úhrn)		29.095.400
			Prijaté prevodné čiastky (premiové rezervy):		
			Civilné	1.150.000.—	
			Vojenské	50.000.—	1.200.000
			Titul 2. (úhrn)		1.200.000
			Iné:		
			Príjem na úpravu právneho postavenia príslušníkov Protektorátu, ponechaných dočasne v službách Slovenskej republiky		—
			Titul 3. (úhrn)		—
			Celkový úhrn kapitoly 14.		30.295.400

15. Najvyšší účtovný kontrolný úrad.

K. kapitola	Titul	Paragraf	Štátne výdavky	1910		
				riadne	mimoriadne	úhrn
				Kč		
15			15. Najvyšší účtovný kontrolný úrad.			
			Najvyšší účtovný kontrolný úrad			
			A. Osobné výdavky	1,163.000	—	1,163.000
			B. Vecné výdavky	287.000	150.000	437.000
			Celkový úhrn kapitoly 15.	1,450.000	150.000	1,600.000

15. Najvyšší účetní kontrolní úřad.

Štátne príjmy			1940		
			riadne	rišmoriadne	úhrn
Kapitola	Titul	Paragraf	Kč		
15.		15. Najvyšši úřtovný kontrolný úřad.			
		Najvyšši úřtovný kontrolný úřad:			
		Úhrn kapitoly 15.			

PRÍLOHA A.

SKUPINA II.

Správa štátných podnikov.

§ 1. Slovenská pošta.

Náklady		§ 1. Slovenská (Patrí do pôsobnosti ministerstva)	
		Jednotlive	Úhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet,			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastné náklady provozovacie:			
a) Platy stálych zamestnancov	55,317.700	100,882.700	
b) Ostatné náklady	31,365.000		
c) Odpisy	14,200.000		
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	1,229.700	1,787.000	
b) Ostatné náklady	557.300		
c) Odpisy	—		
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	9,172.000	24,750.300	
b) Ostatné náklady	15,578.300		
c) Odpisy	—		
4. Anticipované straty		—	127,420.000
II. Úroky z investičných dlhov			3,868.000
III. Straty finančné:			
1. Úroky		—	600.000
2. Iné straty finančné		600.000	
IV. Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov		—	330.000
2. Ostatné náklady		330.000	
3. Odpisy		—	
Súčet nákladov ad I—IV.			132,218.000
V. Zisk			3,000.000
Úhrnom			135,218.000
B. Zistenie konečného prebytku,			
I. Prídely fondom, dotovaným z čistého zisku			—
II. Prídely základnému imaniu:			
a) Splátky investičných dlhov	302.200	2,697.800	3,000.000
b) Úhrada investícií z provozného zisku	2,697.800		
III. Konečný prebytok (odvod štátnej pokladnici)			—
Úhrnom			3 000.000

§ 1. Slovenská pošta.

pošta,
dopravy a verejných prác.)

Ťažby		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie ťažby:			
1. Vlastné ťažby provozovacie		126,578.000	134,578.000
2. Iné ťažby provozovacie		4,200.000	
3. Penzijné príspevky		3,800.000	
II. Zisky finančné:			
1. Úroky		—	—
2. Iné zisky finančné		—	
III. Iné ťažby			640.000
Súčet ťažieb ad I—III.			135,218.000
IV. Strata			—
Uhrnom			135,218.000
B. Zistenie konečného prebytku.			
Provozný zisk			3,000.000
Uhrnom			3,000.000

§ 1. Slovenská pošta.

§ 1. Slovenská
(Patrí do pôsobnosti ministerstva)

Náklady	Ks	
	Jednotlive	Úhrnom
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby budov okrem rozhlasu	6,427.700	
b) Stavby budov rozhlasu	5,300.000	
	11,727.700	
2. Hnuteľnosti (inventár)	16,181.700	
3. Trate	22 090.600	50 000.000
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Stavby budov okrem rozhlasu	---	
b) Stavby budov rozhlasu	---	

2. Hnuteľnosti (inventár)	1,472.600	
3. Trate	2,602.500	4,075.100
Úhrnom		54,075.100

§ 1. Slovenská pošta.

pošta,
dopravy a verejných prác.)

T a ž b y	Jednotlive	Uhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z provozného zisku	2 697.800	
2. Pôžičkou	31,122.200	
3. Vlastnými prostriedkami	16.180.000	50,000.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		4.075.100
Uhrnom		54.075.100

§ 2. Poštová sporiteľňa.

		§ 2. Poštová	
		(Patri do pôsobnosti ministerstva)	
Náklady		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastné náklady provozovacie:			
a) Platy stálych zamestnancov	3,380.821		
b) Ostatné náklady	4,200.000		
c) Odpisy	180.000	7,760.821	
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	—		
b) Ostatné náklady	—		
c) Odpisy	—	—	
3. Vklady všeobecné:			
a) Penzie	—		
b) Ostatné náklady	1,314.881		
c) Odpisy	—	1,314.881	9,075.702
II. Úroky z investičných dlhov		—	—
III. Straty finančné:			
1. Úroky		—	
2. Iné straty finančné		—	—
IV. Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov		—	
2. Ostatné náklady		—	
3. Odpisy		—	—
Súčet nákladov ad I.—IV.			9,075.702
V. Zisk			362.714
Uhrnom			9,438.416
B. Zistenie konečného prebytku.			
I. Pridely fondom dotovaným z rýdzeho zisku			72.543
II. Pridely základnému imaniu:			
a) Splátky investičných dlhov		—	
b) Úhrada investícií z provozného zisku		—	—
III. Ko prebytok (odvod štátnej pokladnici)			290.171
Uhrnom			362.714

§ 2. Poštová sporiteľňa.

sporiteľňa,
dopravy a verejných prác.)

Ťažby		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie ťažby:		9,010.000	
1. Vlastné ťažby provozovacie		235.000	
2. Investičné ťažby provozovacie		193.416	9,438.416
3. Penzijné príspevky			
II. Zisky finančné:		—	
1. Úroky		—	—
2. Iné zisky finančné			
III. Iné ťažby			—
	Súčet ťažieb ad I.—III.		9,438.416
IV. Strata			—
			</

§ 2. Poštová sporiteľňa.

§ 2. Poštová (Patrí do pôsobnosti ministerstva)		
Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti	2,000.000	2,800.000
2. Hnuteľnosti	800.000	
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti	—	—
2. Hnuteľnosti	—	
Úhrnom		2,800.000

§ 2. Poštová sporiteľňa.

sporiteľňa.

dopravy a verejných prác.)

Ť a ž by	Jednotlive	Uhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície pravé:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Pôžičkou	2,800.000	
3. Vlastnými prostriedkami	—	2,800.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		—
Uhrnom		2,800.000

§ 3. Slovenské železnice.

		§ 3. Slovenské	
		(Patri do pôsobnosti ministerstva)	
Náklady		Jednotlivo	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
1. Provozovacie náklady:			
1. Vlastné náklady provozovacie:			
a) Platy stálych zamestnancov	94,834.400	265,099.100	
b) Ostatné náklady	130,527.200		
c) Odpisy	39,737.500		
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	11,822.600	9,421.300	
b) Ostatné náklady	2,401.300		
c) Odpisy	—		
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	92,914.200	92,931.000	367,402.000
b) Ostatné náklady	32.600		
c) Odpisy	—		
II. Úroky z investičných dlžôb			44,678.400
III. Straty finančné:			
1. Úroky		—	
2. Iné straty finančné		—	—
IV. Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov		—	
2. Ostatné náklady (schodok miestnych železníc)		154,100.600	
3. Odpisy		—	154,100.600
Súčet nákladov ad I—IV.			566,181.000
V. Zisk			—
Uhrnom			566,181.000
B. Zistenie konečného schodku.			
I. Provozná strata			130,029.800
II. Splátky investičných dlžôb			—
Uhrnom			130,029.800

§ 3. Slovenské železnice.

železnice,
dopravy a verejných prác.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Provozný rozpočet.		
I. Provozovacie (ažby:		
1. Vlastné ažby provozovacie	386,770.000	
2. Iné zisky finančné .	49,181.200	
3. Penzijné príspevky	—	435,951.200
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	200.000	
2. Iné zisky finančné	—	200.000
III. Iné ažby	—	—
Súčet ažieb od I—III.		436,151.200
IV. Strata		130,029.800
Úhrnom		566,181.000
B. Zistenie konečného schodku.		
Konečný schodok		130,029.800
Úhrnom		130,029.800

§ 3. Slovenské železnice.

§ 3. Slovenské
(Patrí do pôsobnosti ministerstva)

Náklady

Jednotlivo	Úhrnom
Ks	

C. Investičný rozpočet.

Investičné náklady.

I. Investície práv.

1. Nehnuteľnosti:

a) Stavby budov	—	
b) Stavby na železničiach	50.667.600	
c) Stavby nových železníc	153.530.000	
d) Stavby na súkromných železničiach v štát. prevoze	26.493.100	
e) Stavebné zariadenia pom. závodov	70.000	
f) Stavebné zariadenia vedľajších závodov	2.165.000	232.925.700

2. Hnuteľnosti:

a) Vozidlá koľajové	7.411.000	
b) Vozidlá cestné	8.400.000	
c) Vozidlá lanoviek	—	
d) Inventár, náradie a stroj. zariad. prov.	403.500	
e) Stroj. zariadenie, inventár a náradie pomocných závodov	497.500	
f) Strojné zariadenie, inventár a náradie vedľajších závodov	500.000	17.212.000

I. Investície

250.137.700

II. Obnova.

1. Nehnuteľnosti:

a) Stavby	16.230.600	
b) Stavebné zariadenia pomocných závodov	—	
c) Stavebné zariadenia vedľajších závodov	—	16.230.600

2. Hnuteľnosti:

a) Vozidlá koľajové	20.795.000	
b) Vozidlá cestné	1.250.000	
c) Vozidlá lanoviek	—	
d) Inventár, náradie a strojné zariadenie prov.	394.200	
e) Strojné zariadenie, inventár a náradie pomocných závodov	647.200	
f) Strojné zariadenie, inventár a náradie vedľajších závodov	160.000	23.240.400

II. Obnova

39.477.000

I. Investície

250.137.700

Úhrnom

289.614.700

§ 3. Slovenské železnice.

železnice.

dopravy a verejných prác.)

T a ž b y	Jednotlive	Uhrnom
	Ks	
•		
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úbrada.		
I. Investície pravé:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Pôžičkou	250,137.700	
3. Vlastnými prostriedkami	—	250.137.700
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		39.477.000

§ 4. Štátne lesy a majetky.

§ 4. Štátne lesy
(Patrí do pôsobnosti

Náklady	Ks	
	Jednotlive	Úhrnom
A. Provozný rozpočet.		
I. Provozovacie náklady:		
1. Vlastné náklady provozovacie:		
a) Platy stálych zamestnancov	12,871.200	
b) Ostatné náklady	197,880.000	
c) Odpisy (amortizačné)	8,110.300	218.861.500
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	5,415.800	
b) Ostatné náklady	6,015.000	
c) Odpisy (amortizačné)	396.200	11.827.000
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	5,100.000	
b) Ostatné náklady	—	
c) Odpisy (amortizačné)	—	
	5,100.000	235.788.500
II. Úroky z investičných dlhov		2.300.000
III. Straty finančné:		
1. Úroky	213.000	
2. Iné straty finančné	510.000	723.000
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	79.300	
2. Ostatné náklady	3,059.300	
3. Odpisy (amortizačné)	211.800	3.350.400
Súčet nákladov ad I—IV.		242.161.900
V. Zisk		31,622.600
Úhrnom		273.784.500
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Pridely fondom, dotovaným z čistého zisku		—
II Pridely základnému majetku:		
a) Splátky investičných dlhov	200.000	
b) Uhrada investícií z provozného zisku	4,164.000	4.364.000
III Konečný prebytok (odvod štátnej pokladnice)		27,258.600
Úhrnom		31,622.600

§ 4. Štátne lesy a majetky.

a majetky.
ministerstva hospodárstva.)

Ť a ž by	Jednotlive	Úhrnom
		Ks
A. Provozný rozpočet.		
I. Provozovacie ť a ž by:		
1. Vlastné ť a ž by provozovaci	272,277.600	
2. Iné ť a ž by provozovacie	—	
3. Iné zisky finančné (penz. príspevky)	1,425.000	273,702.600
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	48.000	
2. Iné zisky fi	—	48.000
III Iné ť a ž by (voluptuár, patronát, ostatné)		33.900
Súčet ť a žieb ad I.—III.		273,784.500
IV. Strata		—
Úhrnom		273,784.500
B. Zistenie konečného prebytku.		
Provozný zisk		31,622.600
Úhrnom		31,622.600

§ 4. Štátne lesy a majetky.

§ 4. Štátne lesy (Patrí do pôsobnosti)		
Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky	—	
b) Stavby pozemné a ostatné	2,118.000	
c) Dopravné prostriedky . .	1,179.000	
d) Meliorácie dočasné a stavby pom.	297.000	3,594.000
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár mŕtvy	570.000	
b) Inventár živý	—	570.000
Investície práv (úhrnom)		4,164.000
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky	—	
b) Stavby pozemné a ostatné	3,577.000	
c) Dopravné prostriedky .	1,956.000	
d) Meliorácie dočas. a stavby pomoc	135.000	5,668.000
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár mŕtvy	3,000.000	
b) Inventár živý	4,979.000	7,979.000
Obnova (úhrnom)		13,617.000
Investičné náklady (úhrnom)		17,811.000

§ 4. Štátne lesy a majetky.

a majetky.
ministerstva hospodárstva.)

Ť a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z provozného zisku	4,164.000	
2. Pôžičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	—	4,164.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		13,647.000
Investičná úhrada (úhrnom)		17,811.000

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych (Patri do pôsobnosti)

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych
(Patri do pôsobnosti)

Náklady

Jednotlive

Uhrnom

Ks

A. Provozný rozpočet.

I. Provozovacie náklady:

1. Vlastné náklady provozovacie:

a) Platy stálych zamestnancov	95.700	
b) Ostatné náklady	2.845.529	
c) Odpisy	230.380	3.171.609

Náklady správne:

a) Platy stálych zamestnancov	15.000
b) Ostatné náklady	—
c) Odpisy	—

3. Náklady všeobecné:

a) Penzie	—
b) Ostatné náklady	—
c) Odpisy	—

3.186.609

II. Úroky z investičných dlhov

61.000

III. Straty finančné:

1. Úroky	—	—
2. Iné straty fi	—	—

IV. Iné náklady:

1. Platy stálych zamestnancov	—	—
2. Ostatné náklady	—	—
3. Odpisy	—	—

Súčet nákladov I.—IV.

3.250.609

V Zisk

61.835

Uhrn

3.315.444

B. Zistenie konečného prebytku:

I. Prídely fondom dotovaným z čistého zisku

—

II Prídely základnému majetku:

1. Splátky investičných dlhov	7.900
Úhrada investícií z provozného zisku	—
nečný prebytok (odvod št. pokladnicí)	56.935

Uhrnom

61.835

škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych.

škôl a výskumných ústavov poľnohospodárskych.
ministerstva hospodárstva.)

Ť a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Provozný rozpočet.		
I. Provozovacie ťažby:		
1. Vlastné ťažby	3,315.444	
2. Iné ťažby	—	
3. Penzijné príspevky	—	3,315.444
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	—	
2. Iné zisky	—	
III. Iné ťažby	—	
Súčet ťažieb I—III.		3,315.444
B. Zistenie konečného prebytku:		
Zisk		64.835
Úhrn		64.835

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych škôl

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych škôl

(Patrí do pôsobnosti)

§ 5. Štátne majetky poľnohospodárskych škô (Patrí do pôsobnosti)		
Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady.		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky	1.270.000	
b) Stavby pozemné a ostatné	600.000	
c) Dopravné prostriedky (lesné cesty, hradske, nádrže, hale a brehové opevnenia)	6.000	
d) Meliorácie dočasné a stavby pomocné, (meliorácie poľné a lesné, vodovody, telefóny, oplatenie a dlažby)	12.000	2.088.000
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár mŕtvy	26.400	
b) Inventár živý	72.000	98.400
Investície práv (úhrnom)		2.186.400
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Pozemky	—	
b) Stavby pozemné a ostatné	117.700	
c) Dopravné prostriedky	51.700	
d) Meliorácie dočasné a stavby pomocné	16.500	185.900
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár mŕtvy	50.000	
b) Inventár živý	8.500	58.500
Obnova (úhrnom)		214.400
Investičné náklady (úhrnom)		2.430.800

a výskumných ústavov poľnohospodárskych.

**a výskumných ústavov poľnohospodárskych.
ministerstva hospodárstva.)**

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Pôžičkou	2,186.400	
3. Vlastnými prostriedkami	—	2,186.400
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		244.400
Investičné úhrady (úhrnom)		2,430.800

§ 6. Štátne banské a hutnícke závody.

§ 6. Štátne banské (Patrí do pôsobnosti ministerstva

Náklady		Jednotlivo	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastné náklady provozovacie:			
a) Platy stálych zamestnancov	877.400	134.401.500	
b) Ostatné náklady	126.435.000		
c) Odpisy	6.191.500		
d) Predaj	897.600		
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	851.800	3.590.800	
b) Ostatné náklady	2.630.300		
c) Odpisy	108.700		
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	1.989.400	3.487.700	141.480.000
b) Ostatné	1.475.800		
c) Odpisy	22.500		
II. Úroky z investičných dlhov			449.700
III. Straty finančné:			
1. Úroky		—	705.500
2. Iné straty finančné		705.500	
3. Odpisy		—	
IV Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov		—	4.532.700
2. Ostatné náklady		4.532.700	
3. Odpisy		—	
			4.532.700
Súčet nákladov ad I.—IV.			147.167.900
V. Zisk			—
B. Zistenie konečného schodku:			
I Provozná strata			8.551.800
II Splátky investičných dlhov			44.100
Uhrnom			8.595.900
C. Investičný rozpočet.			
Investičné náklady.			
I Investície práv:			
1. Nehnuteľnosti:			
a) Pozemky:			
Závody rudné	50.000		
Závody na naftu	—		
Závody na soľ	—		
Závody	—	50.000	

§ 6. Štátne banské a hutnicke závody.

a hutnicke závody.
dopravy a verejných prác.)

T a ž b y		Jednotlive	Úhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie ťažby:			
1. Vlastné ťažby provozovacie		138,198.600	
2. Iné ťažby provozovacie		118.500	
3. Penzijné príspevky		131.600	138,449.700
II. Zisky finančné:			
1. Úroky		—	
2. Iné zisky finančné		161.400	161.400
III. Iné ťažby		3.000	3.000
Sučet ťažieb ad I—III.		138,616.100	138,616.100
IV. Str			8.551.800
Úhrn			147,167.900
B. Zistenie konečného schodku.			
Konečný schodok, uhradený štátnou pokladnicou			8.595.900
C. Investičný rozpočet.			
Investičná úhrada.			
I. Investície práv:			
1. Podielom z provozného zisku		—	
2. Pôžičkou		5.746.000	
3. Vlastnými prostriedkami		—	
4. Zálohou finančnej správy		—	5.746.000
Úhrnom			5.746.000

§ 6. Štátne banské a hutnícke závody.

§ 6. Štátne banské
(Patri do pôsobnosti ministerstva)

Náklady		Jednotlivo	Uhrnom
		Ks	
b) Stavby:			
Závody rudné	250.000		
Závody na naftu.	—, —		
Závody na soľ	—, —		
Závody ostatné	—, —	250.000	
c) Pevné zariadenia:			
Závody rudné	730.000		
Závody na naftu.	—, —		
Závody na soľ	—, —		
Závody ostatné	300.000	1,030.000	
d) Budovy:			
Závody rudné	110.000		
Závody na naftu.	—, —		
Závody na soľ	—, —		
Závody ostatné	1.840.000	1,950.000	
e) Dolový majetok:		—, —	3,280.000
2. Hnuteľnosti:			
a) Vozidlá:		—, —	
b) Stroje:		—, —	
c) Závody rudné	742.000		
Závody na naftu.	—, —		
Závody na soľ	—, —		
Závody ostatné	648.500	1,390.500	
d) Zariadenia:			
Závody rudné	368.000		
Závody na naftu.	—, —		
Závody na soľ	—, —		
Závody ostatné	707.500	1,075.500	2,466.000
			5,746.000
II. Obnova:			
1. Nehnuteľnosti:			
a) Pozemky		—, —	
b) Stavby		1,735.000	
c) Pevné zariadenie		335.000	
d) Budovy		340.000	
e) Dolový majetok		—, —	2,410.000
2. Hnuteľnosti:			
a) Vozidlá		—, —	
b) Stroje		244.000	
c) Zariadenie		690.000	844.000
			3,254.000
	Uhrnom		9,000.000

§ 6. Štátne banské a hutnicke závody.

a hutnicke závody.
dopravy a verejných prác.)

Ť a ž by	Jednotlive	Uhrnom
	Ks	
II. Obnova:		
Z vlastných prostriedkov		3,254.000
Uhrnom		9,000.000

§ 7. Štátne kúpele.

§ 7. Štátne
(Patri do pôsobnosti)

Náklady		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastné náklady provozovacie:			
a) Platy stálych zamestnancov	—,—		
b) Ostatné náklady	9,829.050		
c) Odpisy	1,419.000	11 248.050	
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	—,—		
b) Ostatné náklady	494.000		
c) Odpisy	10.000	504.000	
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	—,—		
b) Ostatné náklady	—,—		
c) Odpisy	—,—		11,752.050
			1,446.300
II. Úroky z investičných dlhov			
III. Straty finančné:			
1. Úroky		50.000	
2. Iné straty fi		—	
IV. Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov	—,—	—	
2. Ostatné náklady	—,—	—	
3. Odpisy	—,—	—	50.000
Sučet nákladov ad I—IV.			13 248.350
Sučet nákladov ad I—IV			—
Uhrnom			13 248.350
B. Zistenie konečného schodku.			
I Provozná strata			1,359.250
II Správky vestičných dlhov			137.900
Uhrnom			1,497.150

§ 7. Štátne kúpele.

kúpele.
ministerstva vnútra.)

Ť a ž by		Jednotlive	Ührnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie ťažby:			
1. Vlastné ťažby provozovaci	11.657.000		
2. Iné ťažby provozovacie	231.100		
3. Penzijné príspevky	—		11.888.100
II. Zisky finančné:			
1. Úroky	1.000		
2. Iné zisky finančné	—		1.000
III. Iné ťažby			
	—		—
Sučet ťažieb ad I—III.			11.889.100
IV. Strata			1.359.250
Ührnom			13.248.350
B. Zistenie konečného schodku.			
Konečný schodok hrađený štátnou pokladnicou.			1.497.150
Ührnom			1.497.150

§ 7. Štátne kúpele.

§ 7. Štátne
(Patri do pôsobnosti

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady:		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Budovy	1.535.000	
b) Komunikácie, záhrady, parky a pozemky	210.000	
c) Pramene, vodovody a kanalizácia	125.000	1.870.000
2. Hnuteľnosti	503.000	503.000
I. Investície práv (úhrnom)		2.373.000
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) Budovy	300.000	
b) Komunikácie, záhrady, parky a pozemky	60.000	
c) Meliorácie, vodovody a pod.	30.000	390.000
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár živý	2.000	
b) Inventár mŕtvý	198.000	200.000
II. Obnova (úhrnom)		590.000
Investičné náklady (úhrnom)		2 963.000

§ 7. Štátne kúpele.

kúpele.
(ministerstva vnútra.)

Ť a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada:		
I. Investície práv:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Pôžičkou	2,373.000	
3. Vlastnými prostriedkami	—	2,373.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		590.000
Investičná úhrada (úhrnom)		2.963.000

§ 8. Štátne tlačiarne.

§ 8. Štátne
(Patrí do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Uhrnom
	Ks	
A. Provozný rozpočet.		
I. Provozovacie náklady:		
1. Vlastné náklady provozovacie:		
a) Platy stálych zamestnancov	—	
b) Ostatné náklady	2,414.200	
c) Odpisy	111.000	2,525.200
2. Náklady správne (ústredné):		
a) Platy stálych zamestnancov	28.400	
b) Ostatné náklady	84.000	
c) Odpisy	4.200	116.600
3. Náklady všeobecné:		
a) Penzie	25.000	
b) Ostatné náklady	—	
c) Odpisy	—	25.000
		2,666.800
II. Úroky z investičných dlhov		
		54.000
III. Straty finančné:		
1. Úroky	1.000	
2. Iné straty finančné	—	1.000
IV. Iné náklady:		
1. Platy stálych zamestnancov	—	
2. Ostatné náklady	1.000	
3. Odpisy	251.000	252.000
Súčet nákladov ad I.—IV.		2 973.800
V. Zisk		291.200
Uhrnom		3,265.000
B. Zistenie konečného prebytku.		
I. Prídely fondom dotovaným z čistého zisku		
	—	
II Prídely základnému imaniu		
a) Spätky investičných dlhov	—	
b) Uhrada investícií z provozného zisku	—	
III Konečný prebytok (odvod št. pokladnici)		291.200
Uhrnom		291.200

§ 8. Štátne tlačiarne.

tlačiarne,
predsedníctva vlády.)

T a ž b y		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie ťažby:			
1. Vlastné ťažby provozovaci		3212.000	
2. Iné ťažby provozovacie		—	
3. Penzijné príspevky		8.000	3,220.000
II. Zisky finančné:			
1. Úroky		1.000	
2. Iné zisky finančné		—	1.000
III. Iné ťažby		44.000	44.000
Súčet ťažieb ad I.—III.			3,265.000
IV. Strata			—
Uhrnom			3,265.000
B. Zistenie konečného prebytku.			
Provozný zisk			291.200
Uhrnom			291.200

§ 8. Štátne tlačiarne.

§ 8. Štátne
(Patri do pôsobnosti)

N á k l a d y	Jednotlive	Uhrnom
	Ks	
vestičný rozpočet.		
vestičné náklady.		
av é :		
entár]	100.000	100.000
	60.000	
entár]	166.000	226.000
Uhrnom		326.000

§ 8. Štátne tlačiarne.

tlačiarne.
predsedníctva vlády.)

Ť a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úbrada.		
I. Investície pravé:		
1. Podielom z vlastného zisku	—	
2. Pôžičkou	100.000	
3. Vlastnými prostriedkami	—	100.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		226.000
Úhrnom		326.000

§ 9. Slovenský zákonník a Úradné Noviny v Bratislave.

§ 9. Slovenský zákonník (Patrí do pôsobnosti)			
Náklady		Jednotlive	Úhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastné náklady provozovacie:			
a) Platy stálych zamestnancov	—,—		
b) Ostatné náklady	642.400		
c) Odpisy	3.000	645.400	
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	—,—		
b) Ostatné náklady	102.600		
c) Odpisy	500	103.100	
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	26.100		
b) Ostatné náklady	—,—		
c) Odpisy	—,—	26.100	774.600
II. Úroky z investičných dlhov			—
III. Straty finančné:			
1. Úroky		—	
2. Iné straty finančné		—	
3. Kurzové straty z valút a cen. papierov		—	—
IV. Iné náklady:			
1. Ostatné náklady		4.000	
2. Odpisy		10.000	14.000
Súčet nákladov ad I—IV.			788.600
V Zisk			211.400
Úhrnom			1.000.000
B. Zistenie konečného prebytku.			
I. Prídely fondom dotovaným z čistého zisku			
II. Prídely základnému imaniu			
a) Splátky investičných dlhov		—	
b) Úhrada investícií z provozného zisku		—	—
III. Konečný prebytok (odvod št. pokladnici)			211.400
Úhrnom			211.400
C. Investičný rozpočet.			
Investičné náklady.			
I Investície právne			
II. Obnova			20.000
Úhrnom			20.000

§ 9. Slovenský zákonník a Úradné Noviny v Bratislave.

a Úradné Noviny v Bratislave,
predsedníctva vlády.)

T a ž b y		Jednotlive	Úhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie ťažby:			
1. Vlastné ťažby provozovacie		979.000	
2. Iné ťažby provozovacie		—	
3. Penzijné príspevky		—	979.000
II. Zisky finančné:			
1. Úroky		6.000	
2. Iné zisky finančné		—	6.000
III. Iné ťažby			15.000
Súčet ťažieb ad I—III.			1.000.000
IV. Strata:			—
Úhrnom			1.000.000
B. Zistenie konečného prebytku.			
Provozný zisk			211.400
Úhrnom			211.400
C. Investičný rozpočet.			
I. Investície právne			—
II. Obnova			20.000
Úhrnom			20.000

§ 10. Tabaková režia.

Náklady		§ 10. Tabaková (Patrí do pôsobnosti)	
		Jednotlivo	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastné náklady provozovacie:			
a) Platy stálych zamestnancov	1,000.500		
b) Ostatné náklady	86,127.200		
c) Odpisy	1,426.000	88,553.700	
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	693.000		
b) Ostatné náklady	1,015.100		
c) Odpisy	—	1 708.100	
Náklady všeobec:			
a) Penzie	13,600.000		
b) Ostatné náklady	19.800		
c) Odpisy	—	13,619.800	103,881.600
II Úroky z investičných dlhov:			
III. Straty fi			
1. Úroky	—		
2. Iné straty finančné	—		
IV Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov	—		
2. Ostatné náklady	—		
3. Odpisy	—		
Súčet nákladov ad I—IV.			103,881.600
V. Zisk			181,504.500
Uhrnom			285,356.100
B. Zistenie konečného prebytku. *			
I. Prebytok fondom dotovaným z výdžehu			
II. Prídely základnému majetku:			
1. Splátky investičných dlhov			
Úhrada investícií z provozného zisku	2 600.000		2 600.000
2. Konečný prebytok (odvod štátnej pokladnici)			
Uhrnom			181,504.500

§ 10. Tabaková režia.

režia,
ministerstva financii.)

T a ž b y		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provezný rozpočet.			
I. Provozovacie tažby:			
1. Vlastné tažby provozovaci	281 252.700		
2. Iné tažby provozovacie	205.000		
3. Penzijné príspevky	878.100		285.336.100
II. Zisky finančné:			
1. Úroky	50.000		
2. Iné zisky finančné	—		50.000
III. Iné tažby	—		—
Súčet tažieb ad I—III.			285.386.100
IV			—
	Uhrnom		285.386.100
B. Zistenie konečného prebytku.			
I. Provozovací zisk			181 504.500
	Uhrnom		181 504.500

§ 10. Tabaková režia.

§ 10. Tabaková (Patrí do pôsobnosti)			
Podrobný výkaz investícií tabakovej reže	Stavby pozemkov	Stavby obytných domov	Stavby v provo- zovniach (admin. bu- dovy, sklá- dištia, tov. objekty a sac. zar.)
	Ka		
C. Investičný rozpočet.			
I. Investície práv:			
1. Nehnuteľnosti:			
Továrňa na tabak v Banskej Štiavnici	—	—	—
Úrad nákupu tabaku v Nitre	—	—	—
Továrňa na tabak v Smolníku	—	—	—
1. Nehnuteľnosti (úhrn)	—	—	—
2. Hnuteľnosti:			
Stroje a ostatný inventár	—	—	—
3. Živý inventár	—	—	—
I. Investície práv (úhrn)	—	—	—
II. Obnova:			
1. Nehnuteľnosti:			
a) Banská Štiavnica	—	—	200.000
b) Banská Štiavnica	—	—	—
c) Smolník	—	—	—
Úhrn	—	—	200.000
2. Hnuteľnosti:			
Stroje a ostatný inventár	—	—	—
3. Živý inventár	—	—	—
II Obnova (úhrn)	—	—	200.000

§ 10. Tabaková režia.

režia.

ministerstva financií).

Stavby vlečiek a ich predĺženie	Stavby ohradných stien	Stavby kanalizácií v provozovniach	Komunikačné úpravy	Strojné techn. zariadenie, zvyšujúce trvale hodnotu stavieb a ostatný inventár	Ührnom
Ks					
—	—	—	—	470.000	470.000
—	—	—	—	15.000	15.000
—	—	—	—	15.000	15.000
—	—	—	—	500.000	500.000
—	—	—	—	2.099.000	2.099.000
—	—	—	—	1.000	1.000
—	—	—	—	2.600.000	2.600.000
—	—	—	—	—	200.000
—	—	—	—	175.000	175.000
—	—	—	—	25.000	25.000
—	—	—	—	200.000	400.000
—	—	—	—	269.000	269.000
—	—	—	—	1.000	1.000
—	—	—	—	470.000	670.000

§ 11. Štátna mincovňa v Kremnici.

§ 11. Štátna mincovňa			
(Patrí do pôsobnosti)			
Náklady		Jednotlive	Úhrnom
		Ks	
A. Provczný rozpočet.			
I. Príjmové náklady			
1. Vlastné náklady provozovacie:			
a) Platy stálych zar.esnancov	278.100		
b) Ostatné náklady	3.104.133		
c) Odpisy	215.300	3.597.800	
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	—		
b) Ostatné náklady	20.000		
c) Odpisy	—	20.000	
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	315.300		
b) Ostatné náklady	152.700		
c) Odpisy	—	468.000	1 085.800
II. Úroky z štátnych dlhov			—
III. Straty finančné			
1. Úroky		—	
2. Iné straty finančné		—	—
IV. Iné náklady:			
1. Platy stálych zam.		—	
2. Ostatné náklady		—	
3. Odpisy		—	—
Sučet nákladov ad I—IV.			4 085.800
V. Zisk			1.324.200
Úhrnom			5.410.000
B. Zistenie konečného prebytku.			
I. Prídely fondom dotovaným z rydzého			
			200.000
II. Prídely základnému i			
Splátky investičných dlhov		—	
b) úhrada investícií z provozného zisku		—	—
Konečný prebytok (odvod št. pokladnici)			1.124.200
Úhrnom			1.324.200

§ 11. Štátna mincovňa v Kremnici.

v Kremnici.
ministerstva financií.)

Ť a ž b y		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provozny rozpočet.			
I. Provozovacie ťažby:			
1. Vlastné ťažby provozovacie		5,380.500	
2. Iné ťažby provozovacie		—	
3. Penzijné príspevky		29.500	5.410.000
II. Zisky fi			
1. Úroky		—	—
2. Iné zisky fi		—	—
III. Iné ťažby			—
Súčet ťažieb ad I—III.			5.410.000
IV. Strata			—
Uhrnom			5.410.000
B. Zistenie konečného prebytku.			
Provozny zisk			1,324.200
Uhrnom			1.324.200

§ 11. Štátna mincovňa v Kremnici.

§ 11. Štátna mincovňa
(Patrí do pôsobnosti

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady:		
I. Investície práv:		—
II. Obnova:		45.000
Úhrnom		45.000

- § 11. Štátna mincovňa v Kremnici

v Kremnici
ministerstva financií.)

Ľ a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Kč	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Požičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	—	—
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		45.000
Úhrnom		45.000

§ 12. Štátna visutá lanovka v Tatranskej Lomnici.

§ 12. Štátna visutá lanovka (Patri do pôsobnosti ministerstva)

Náklady		Jednotlive	Uhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastné náklady provozovacie:			
a) Platy stálych zamestnancov	—	1.146.900	
b) Ostatné náklady	446.600		
c) Odpisy	700.300		
2. Náklady správne, (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	—	28.700	
b) Ostatné náklady	28.700		
c) Odpisy	—		
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	—	1.000	1.176.600
b) Ostatné	1.000		
c) Odpisy	—		
			1.176.600
II. Úroky z investičných dlžôb			923.300
III. Straty finančné:			
1. Úroky		—	
2. Iné straty finančné		—	
3. Odpisy		—	
Súčet nákladov ad I—III.			2.099.900
IV. Zisk			
Uhrnom			2.099.900
B. Zistenie konečného schodku.			
I. Provozná strata			
			1.591.900
II. Splátky investičných dlhov			588.700
Uhrnom			2.181.600

§ 12. Štátna visutá lanovka v Tatranskej Lomnici.

v Tatranskej Lomnici.
dopravy a verejných prác.)

Ť a ž by		Jednotlive	Úhrnom
		Kč	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie ťažby:			
1. Vlastné ťažby provozaci		500.800	
2. Iné ťažby provozovacie		7.200	
3. Penzijné príspevky		—	508.000
II. Zisky finančné		—	
III. Iné ťažby		—	
Súčet ťažieb ad I—III.			508.000
IV. Strata			1,591.900
Úhrnom			2,099.900
B. Zistenie konečného schodku.			
Konečný schodok, hrađený štátnou pokladnicou			2,181.600
Úhrnom			2,181.600

§ 12. Štátna visutá lanovka v Tatranskej Lomnici.

§ 12. Štátna visutá lanovka
(Patri do pôsobnosti ministerstva

Náklady		Jednotlive	Úhrnom
		Kč	
C. Investičný rozpočet.			
Investičné náklady.			
I. Investície práv:			
1. Nehnuteľnosti:			
a) Pozemky	—,—		
b) Stavby a pevné zariadenia	1,250.000		
c) Budovy	903.700	2,153.700	
2. Hnuteľnosti:			
a) Vozidlá	—,—		
b) Stroje	416.300		
c) Zariadenie	100.000	516.300	2,670.000
II. Obnova:			
1. Nehnuteľnosti			
2. Hnuteľnosti			
Úhrnom			2,670.000

§ 12. Štátna visutá lanovka v Tatranskej Lomnici.

v Tatranskej Lomnici
dopravy a verejných prác.)

Ť a ž by	Jednotlive	Uhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície pravé:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Pôžičkou	2,670.000	
3. Vlastnými prostriedkami	—	
4. Zálohou finančnej správy	—	2,670.000
II. Obnova:		—
Uhrnom		2,670.000

§ 13. Vojenské lesné podniky.

Náklady		§ 13. Vojenské (Patrí do pôsobnosti)	
		Jednotlivo	Úhrnom
		Ks	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastný náklad provozovací:			
a) Platy stálych zamestnancov	1,555.300	14,826.800	
b) Ostatné náklady	13,362.300		
c) Odpisy	309.200		
2. Náklady správne (ústredné):			
a) Platy stálych zamestnancov	241.800	894.500	15 721.300
b) Ostatné náklady	550.200		
c) Odpisy	102.500		
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	—		
b) Ostatné náklady	—		
c) Odpisy	—		
II. Úroky z investičných dlhov		—	—
III. Straty finančné:			
1. Úroky		—	—
2. Iné straty finančné		—	—
IV Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov		—	130.000
2. Ostatné náklady		130.000	
3. Odpisy		—	
Súčet nákladov ad I—IV.			15,851.300
V. Zisk			3,590.700
Úhrnom			19,442.000
B. Zaistenie konečného prebytku.			
I. Prídely fondom dotovaným z rýdzeho isku		—	—
II. Prídely základnému majetku		—	—
a) Splátky investičných dlhov		—	—
III Konečný prebytok (odvod št. pokladnici)			3,590.700
Úhrnom			3,590.700

§ 13. Vojenské lesné podniky.

lesné podniky.
ministerstva národnej obrany.)

Ťažby	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Provozný rozpočet.		
I. Provozovacie ťažby:		
1. Vlastné ťažby provozovacie	18.829.500	
2. Iné ťažby provozovaci	332.900	
3. Penzijné príspevky	79.600	19.242.000
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	—	
2. Iné zisky finančné	—	
III. Iné ťažby		200.000
Súčet ťažieb ad I—III.		19.442.000
IV. Strata		—
Úhrnom		19.442.000
B. Zaistenie konečného prebytku.		
Provozný zisk		3.590.700
Úhrnom		3.590.700

§ 13. Vojenské lesné podniky.

§ 13. Vojenské
(Patri do pôsobnosti)

Náklady	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičné náklady:		
I. Investície práv:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) stavby	—	
b) pozemky	50.000	
2. Hnuteľnosti:		
inventár mŕtvy	—	50.000
I. Investície práv (úhrnom)		50.000
II. Obnova:		
1. Nehnuteľnosti:		
a) stavby	57.000	57.000
2. Hnuteľnosti:		
a) Inventár živý	12.000	
b) Inventár mŕtvy	4.200	16.200
II. Obnova (úhrnom)		73.200
Investičné náklady (úhrnom)		123.200

§ 13. Vojenské lesné podniky.

lesné podniky.
ministerstva národnej obrany.)

Ť a ž by	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
C. Investičný rozpočet.		
Investičná úhrada.		
I. Investície práv:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Pôžičkou	—	
3. Vlastnými prostriedkami	50.000	50.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami	73.200	73.200
Investičná úhrada (úhrnom)		123.200

§ 14. Slovenská tlačová kancelária.

§ 14. Slovenská tlačová

(Patrí do pôsobnosti)

Náklady		Jednotlive	Úhrnom
		Kč	
A. Provozný rozpočet.			
I. Provozovacie náklady:			
1. Vlastné náklady provozovacie:			
a) Platy stálych zamestnancov	—		
b) Ostatné náklady	1,069.400		
c) Odpisy	2.000	1,071.400	
2. Náklady správne (úsiředné):			
a) Platy stálych zamestnancov	13.200		
b) Ostatné náklady	81.900		
c) Odpisy	500	95.600	
3. Náklady všeobecné:			
a) Penzie	—		
b) Ostatné náklady	—		
c) Odpisy	—		1,170.000
II. Úroky z investičných dlhov:			
III. Straty finančné:			
1. Úroky			
2. Iné straty finančné			
IV. Iné náklady:			
1. Platy stálych zamestnancov			
2. Ostatné náklady			
3. Odpisy			
Súčet nákladov ad I.—IV.			1,170.000
V. Zisk			
Úhrnom			1,170.000
B. Zistenie konečného schodku.			
Provozná strata			1,000.000
Prídely základnému imaniu			—
Splátky investičných dlhov			—
Úhrnom			1,000.000

§ 14. Slovenská tlačová kancelária.

kancelária

predsedníctva vlády.)

T a ž b y	Jednotlive	Úhrnom
	Ks	
A. Provozný rozpočet.		
I. Provozovacie ťažby:		
1. Vlastné ťažby provozovacie	170.000	
2. Iné ťažby provozovacie	—	
3. Penzijné príspevky	—	170.000
II. Zisky finančné:		
1. Úroky	—	
2. Iné zisky finančné	—	—
III. Iné ťažby	—	—
Súčet ťažieb ad I.—III.		170.000
IV. Strata		1.000.000
Úhrnom		1.170.000
B. Zistenie konečného schodku.		
Konečný schodok (úhrada štátnou pokladnicou)		1.000.000
Úhrnom		1.000.000

§ 14. Slovenská tlačová kancelária.

§ 14. Slovenská tlačová
(Patri do pôsobnosti)

Náklady		Jednotlive	Úhrnom
		Ks	
C. Investičný rozpočet.			
Investičné náklady.			
I. Investície práv:			
1. Nehnuteľnosti		—	
2. Hnuteľnosti:			
a) Stroje a reportážny		20.000	20.000
II. Obnova:			
1. Nehnuteľnosti		—	
2. Hnuteľnosti:			
a) Stroje		—	
b) Inventár		—	
Úhrnom			20.000

§ 14. Slovenská tlačová kancelária.

kancelária.
predsedníctva vlády.)

Ťažby	Jednotlive — Ks	Úhrnom
C. Investičný rozpočet. Investičná úhrada.		
I. Investície pravé:		
1. Podielom z provozného zisku	—	
2. Pôžičkou alebo zálohou	20.000	
3. Vlastnými prostriedkami	—	20.000
II. Obnova:		
Vlastnými prostriedkami		—
Úhrnom		20.000

Príloha A.

Skupina III.

Správa štátneho dlhu.

Priloha B.

Mimoriadny rozpočet.

B. Mimoriadny rozpočet na rok 1940.

Oddelenie Položka	Štátne výdavky		Jednotlive	Uhrnom
			Ks	
1	Investičné náklady štátnych podnikov (investície pravé).			
1	Slovenská pošta	31,122.200		
2	Poštová sporiteľňa	2 800.000		
3	Slovenské štátne železnice	250,137.700		
4	Štátne majetky poľnohospodárskych škôl a výskumných ústa- vov poľnohospodárskych	2,186.400		
5	Štátne banské a hutnícke závody	5,746.000		
6	Štátne kúpele	2,373.000		
7	Štátne tlačiarne	100.000		
8	Štátna visutá lanovka v Tat. Lon.	2,670.000		
9	Slovenská tlačová kancelária	20.000		
	Oddelenie 1. (úhrn)			297,155.300

B. Mimoriadny rozpočet na rok 1940.

Oddelenie	Položka	Štátne výdavky	Jednotlive	Uhrnom
			Ks	
		Investičný rozpočet vlastnej štátnej správy.		
		I. Štátne cesty a mosty a štátne príspevky na stavbu ciest nižších kategórií:		
2		I. Štátne cesty a mosty a štátne príspevky na stavbu ciest nižších kategórií:		
1		Stavby, prestavby, veľké opravy, preložky, nadjazdy, podjazdy, veľké úpravy v mestách a mimo miest	88,000.000	
2		Stavby, prestavby a veľké opravy mostov	8,000.000	
3		Štátne príspevky ku stavbám, prestavbám a veľkým úpravám bývalých vicinálnych a obecných ciest	2,100.000	
4		Štátne príspevky ku stavbám a prestavbám mostov na býv. vicinálnych a obecných cestách	900.000	
		I. Štátne cesty a mosty atd. (úhrn)		99,000.000
1a		Bývalé krajské a príjazdové cesty a krajské príspevky.		
1a		Stavby, prestavby, veľké opravy, preložky nadjazdy, podjazdy, veľké úpravy v mestách a mimo miest na bývalých krajských cestách	67,000.000	
1b		Stavby nových príjazdových ciest	2,967.000	
2		Stavby, prestavby a veľké opravy mostov, na bývalých krajských cestách	4,200.000	
3		Krajské príspevky ku stavbám, prestavbám a veľkým úpravám bývalých vicinálnych a obecných ciest	3,574.500	
4		Krajské príspevky ku stavbám a prestavbám mostov na býv. vicinálnych a obecných cestách	2,000.000	
		1a. Býv. krajské a príjazdové cesty a krajské príspevky (úhrn)		79,741.500
		II. Vodné stavby:		
1		Uprava a splavnenie riek	8,350.000	
2		Vybudovanie prístavov	2,050.000	
3		Využitkovanie vodných síl	10,500.000	
4		Podpora na stavby vodovodné a kanalizačné v mestách a priemyselných obciach	1,600.000	
		II. Vodné stavby (úhrn)		22,500.000
		Snáška:		201,241.500

B. Mimoriadny rozpočet na rok 1940.

Oddelenie	Položka	Štátne výdavky	Jednotlive	Uhrnom
			Ks	
		Prenáška:		201.241.500
		III. Stavba budov a kúpa realit pre potreby civilnej štátnej správy:		
1	Ministerstvo vnútra:			
	a) Rezort ministerstva vnútra		910.000	
	b) Rezort sociálnej starostlivosti		—	
	c) Rezort verejného zdravotníctva		1.250.000	
	d) Krajské verejné nemocnice (vykazujú sa zvlášť pod IIIa)		—	
2	Ministerstvo pravosúdia		3.496.000	
3	Ministerstvo školstva a národnej osvety		6.818.500	
4	Ministerstvo hospodárstva		2.345.000	
5	Ministerstvo dopravy a verejných prác		50.000	
6	Ministerstvo financií		1.304.000	
7	Ministerstvo zahraničia		2.000.000	
	III. Stavba budov atď. (úhrn)			18 173.500
	IIIa. Stavba budov a kúpa realit pre potreby civilnej štátnej správy. (Bývalý krajský rozpočet.)			
1	Ministerstvo vnútra:			
	Krajské verejné nemocnice		12 785.000	
	IIIa. Stavba krajských budov (úhrn)			12.785.000
	IV. Letectvo.			
1	Nákup lietadiel a výstavba športového letectva		900.000	
2	Výkup pozemkov pre letiská, stavby na letiskách, rozsiahlejšie opravy a adaptácie		5.087.000	
3	Zadováženie a doplnenie prístrojov pre výzbroj rádiotelegrafických staníc, technických zariadení a pod.		813.000	
	IV. Letectvo (úhrn).			6.800.000
	Oddelenie 2. (úhrn)			239 000.000
	Celkový úhrn mimoriadneho rozpočtu			536,155.300

B. Mimoriadny rozpočet na rok 1940.

Oddelenie	Položka	Štátne príjmy	Jednotlivé	Uhrnom
			Ks	
		Ia) Bývalé krajinské a príjazdové cesty a mosty:		
2	1	Príspevky železníc a interesentov na novostavby príjazdových ciest	1,978.000	
		Ia) Bývalé krajinské a príjazdové cesty a mosty (úhrn)		1,978.000
		III. Stavba budov a kúpa realit pre potreby civilnej štátnej správy:		
1		Prešov, novostavba justičnej správy:		
		Príspevok obce na stavbu	1,000.000	
		Trnava, novostavba štátnej odbornej hospodárskej školy:		
		Príspevok obce na stavbu	800.000	
		Michalovec, stavba justičnej budovy:		
		Príspevok obce	1,000.000	
		III. Stavba budov atď. (úhrn)		2 800.000
		Úhrn príjmov mimoriadneho rozpočtu		4,778.000

Skupina II. Správa

Podniky	A. Provozný rozpočet				B. 2			
	Náklady	Ťažby	Zisk	Strata	prebytku			
					Z provozného zisku použije sa na			
					prídely fondom	prídely základnému imaniu splátky investičných dlhov (úmor)	investície	odv pok
Ks								
Slovenská pošta	132,218.000	135,218.000	3,000.000	—	—	302.200	2,697.800	
Poštová sporiteľňa	9,075.702	9 438.416	362.714	—	72.543	—	—	
Slovenské štátne železnice	566,181.000	436,151.200	—	130,029.800	—	—	—	
Štátne lesy a majetky	242,161.900	273,784.500	31,622.600	—	—	200.000	4,164.000	21
Štátne podniky poľnohospodár- ských škôl a výskumných ústa- vov poľnohospodárskych	3,250.609	3,315.444	64.835	—	—	7.900	—	
Štátne banské a hutnícke závody	147,167.900	139 616.100	—	8,551.800	—	—	—	
Štátne kúpele	12 248.350	11,889.100	—	1,359.250	—	—	—	
Štátne tlačiarne	2,973.800	3,365.000	291.200	—	—	—	—	
Slovenský zákonník a Úradné no- viny v Bratislave	788.600	1,000.000	211.400	—	—	—	—	
Tabaková režia	103,881.600	235 386.100	181,504.500	—	—	—	2,600.000	171
Štátna mincovňa v Kremnici	4,085.800	5,410.000	1 324.200	—	200.000	—	—	
Štátna lanovka v Tat. Lomnici	2 099.900	508.000	—	1,591.900	—	—	—	
Lesné podniky	15,851.300	19,442.000	3,590.700	—	—	—	—	
Slovenská tlačová kancelária	1,170.000	170.000	—	1,000.000	—	—	—	
Úhrn	1.244.154.461	1.323.593.860	221.972.149	142 532.750	272.543	510.100	9 461.800	21
počítadla	—	—	—	—	—	—	—	61

Štátnych podnikov.

I. Investičný rozpočet					II. Obnova					Paragraf	
C. Investičný rozpočet					C. Investičný rozpočet						
I. Investície právne hradia sa					II. Obnova						
Z konečného schodku hradí sa					Hradí sa vlastnými prostriedkami						
od štát. podnikov	vlastnými prostriedkami podniku	provozná strata	splátka investičných dlhov (úmor)	Úhrn	Naklady	podielom z provozného zisku	pôžičkou (prípadne zálohou)	vlastnými prostriedkami prípadne z pokladničnej hotovosti podniku	Úhrn investičného rozpočtu		
Ka					Ks						
—	—	—	—	—	50.000.000	2.697.800	31.122.200	16.180.000	4.075.100	54 075.100	1
290.171	—	—	—	—	2.800.000	—	2.800.000	—	—	2.800.000	2
—	—	130.029.800	—	130.029.800	250 137.700	—	250.137.700	—	39.477.000	239.614.700	3
258.600	—	—	—	—	4.164.000	4 164.000	—	—	13 647.000	17 811.000	4
56.935	—	—	—	—	2.186.400	—	2.186.400	—	244.400	2.430.800	5
—	—	8 551.800	44.100	8.595.900	5 746.000	—	5.746.000	—	3.254.000	9.000.000	6
—	—	1.359.250	137.900	1 497.150	2 373.000	—	2.373.000	—	590.000	2 963.000	7
291.200	—	—	—	—	100.000	—	100.000	—	226.000	326.000	8
211.400	—	—	—	—	—	—	—	—	20.000	20.000	9
904.500	—	—	—	—	2.600.000	2.600.000	—	—	670.000	3.270.000	10
124.200	—	—	—	—	—	—	—	—	45.000	45.000	11
—	—	1.591.900	589.700	2.181.600	2 670.000	—	2.670.000	—	—	2.670.000	12
590.700	—	—	—	—	50.000	—	—	50.000	73.200	123.200	13
—	—	1.000.000	—	1.000.000	20.000	—	20.000	—	—	20.000	14
727.706	—	143 532.750	771.700	143 304.450	322.847.100	9.461.800	297.155.300	16 230.000	62.321.700	389 168.800	
423.256	—	—	—	—							

d pokladnici

- 52 - ПИСАНА СТ. ЗАМЕШТАНОВ
 35 - ЗИДИА НЕПТУ ВРАБАТАНИ ПЕДАВАТ ДЕВУТОВАЛИК
 38 - ПРОСТАВИЛИ КРЕМАНОВ
 44 - ДЕРИМЛИА ЗИД
 44 - ПОДЕТ ЗИДОВ В СТ. СПРАВЕ-ЛИТИ (94)
 48 - ЗИД НЕПДЕ БСТ 46Т/КОМ
 88 - ЗИДИА НЕПТУ БСТ 10 ВРЕЖЕН СУОБНИ
 97 - АНДРЕЈ ХИЛИНА - ЗАКОН
 99 - ПИСАНА ТУСЛАВОВ
 205 - ЗИД НЕПДЕ КЛАТИТ ВЕН/РЕА-
 301 - ЗИДИА - НЕПТУ БСТ В ПАНАДЕ
 345 - АН ЗИДИА ЈЕ ПРОТИВРЕТНИКА
 345 - ЗИДИА КОЕДУКАЛИ
 372 - ЗИДИА - ВЕНАРИ (5%)

3. predseda má oznámiť županovi členov komisie, ktorých treba podľa ustanovení ods. 5, § 9 pokarhať a v opätovnom prípade členstva pozbaviť. Právo pokarhať a členstva pozbaviť členov župných komisií, ktorí nie sú členmi zároveň aj župného výboru, náleží županovi;

4. predseda svoláva členov župnej komisie do 15 dní po právoplatnosti ich voľby na prvé zasadnutie, potom aspoň raz v každom mesiaci a okrem toho kedykoľvek, ak to uzná za potrebné. Okrem toho povinný je svoláť do týždňa odo dňa dôjdenia žiadosti župnú komisiu, ak aspoň dvaja členovia župnej komisie to písomne žiadajú, udávajú súčasne aj predmet rokovania. Takáto žiadosť musí byť podávaná vlastnoručne podpísaná a podaná u predsedu komisie. Ak predseda zasadnutie nesvolá, členovia sa môžu sťažovať u župana do ďalšieho týždňa;

5. predsedníctvo môže sveriť predseda len členovi vyvolenému z členov župného výboru;

6. predseda komisie je povinný županovi oznamovať skutčností, vzťahujúce sa na činnosť komisie a jej členov, ďalej opatrenia, ktoré učinil vo svojej pôsobnosti. Taktiež je povinný podať zpravu o činnosti komisie na každom druhom zasadnutí župného výboru.

Členovia župných komisií.

§ 47.

(¹) Župné komisie môžu mať najviac 5 členov. Župný výbor zo svojich členov vyvolí predsedu a jedného člena komisie; ostatných členov vyvolí z občanov, spôsobilých pre členstvo župného výboru, v sídle podniku alebo v obvode zariadenia, pri čom má mať na zreteľ, aby záujmy národnostných skupín mohli byť v komisií primerane zastávané.

(²) Funkčné obdobie komisie shoduje sa s funkčným obdobím župného výboru; ak bol župný výbor rozpustený, zanikajú zároveň aj všetky župné komisie.

(³) Na zbytok obdobia, ak pred koncom funkčného obdobia komisie zanikne

členstvo niektorého člena, komisiu dopĺňa župný výbor.

§ 48.

(¹) Každý člen župných komisií, ktorý súčasne nie je členom aj župného výboru, je povinný na zasadnutí komisie, na ktorom sa prvý raz zúčastní, složiť do rúk predsedu prisahu, predpísanú v ods. 1, § 5 pre členov župného výboru. Výhrady alebo dodatky k prisaha pokladajú sa za jej odopretie a odmietnutie funkcie člena župnej komisie.

(²) Náhradníci skladajú prisahu tým istým spôsobom pred začatím rokovania na zasadnutí komisie, na ktorom prvý raz majú plniť funkciu člena župnej komisie.

(³) Župná komisia je ustanovená, ak tri pätiny členov složili prisahu.

§ 49.

O právach a povinnostiach členov župných komisií, aj o ich zaujatosti platia ustanovenia §§ 6 až 9 a ods. 3, § 26.

Svolávanie zasadnutí.

§ 50.

Pre svolávanie zasadnutí komisií platia obdobne ustanovenia §§ 10 až 13 s odchýlkami, ktoré vyplývajú z bodu 4, § 46.

Rokovanie, reči, spôsob usnášania komisií, hlasovanie a voľby.

§ 51.

Predpisy hlavy prvej tohto poriadku, týkajúce sa neverejnosti rokovania župného výboru, otvárania a spôsobu rokovania, reči, spôsobu usnášania, hlasovania a spôsobu voľby, sú platné aj pre župné komisie. Predmetmi rokovania župných komisií sú najmä:

a) zprávy a oznámenia predsedu, týkajúce sa pôsobnosti župnej komisie,

b) návrhy a podnety predsedu a členov komisie, týkajúce sa vlastnej pôsobnosti župnej komisie,

c) návrhy a podnety v obore prípravnej pôsobnosti komisie,

d) návrhy a podnety o všetkých tých veciach, patriacich do pôsobnosti župného výboru, ktoré boli na posúdenie pridelené komisiám alebo županom (župným úradom), alebo župným výborom,

e) zprávy členov komisie, poverených bezprostredným dozorom nad župnými ústavmi a podnikmi, úsekmi siete župných a župou spravovaných ciest,

f) zprávy župných ústavov a orgánov, podriadených župným komisiám.

Účasť úradníkov na rokovaní župných komisií.

§ 52.

(¹) Županom určený úradník je oprávnený zúčastniť sa na rokovaní komisie s poradným hlasom.

(²) Zápisnicu o rokovaní župnej komisie vedie úradník župného úradu alebo župy, županom určený.

Otázky a sťažnosti.

§ 53.

Členovia župných komisií môžu spoločom, uvedeným v § 40, podávať predsedovi vo veciach, týkajúcich sa pôsobnosti komisie, otázky a sťažnosti. Otázky politického rázu a otázky, vybočujúce z pôsobnosti komisie, sú vylúčené. Rokovanie a hlasovanie o otázkach a sťažnostiach alebo odpovediach na ne je neprípustné.

Zápisnice o rokovaní.

§ 54.

O zápisniciach o rokovaní platia obdobne predpisy §§ 41 a 42 s tou odchýlkou, že v zápisniciach komisií netreba zaznamenat priebeh rokovania, rečníkov a obsah ich reči a že odpis zápisnice má byť predložený županovi.

Vyhlásenie usnesení župných komisií.

§ 55.

Usnesenia župných komisií vyhlási predseda komisie a podľa potreby alebo ich sám uskutoční, alebo ich oznámi župnému výboru, požižne županovi ako predsedovi župného výboru. Uverejňovanie usnesení je neprípustné.

DIEL DRUHÝ.

Spoločné župné komisie.

§ 56.

Všetky ustanovenia hlavy druhej dielu prvého o župných komisiách platia aj pre spoločné župné komisie s odchýlkami, ktoré vyplývajú z osobitných ustanovení pre tieto komisie, uvedených v §§ 57 až 59.

§ 57.

(¹) Spoločné župné komisie dvoch alebo niekoľkých žúp môžu sa zostaviť pre správu spoločného ústavu, podniku alebo zariadenia a pre dozor nad nimi.

(²) Pôsobnosť spoločných župných komisií ustália župné výbory, dohodnuvšie sa na podmienkach spoločnej správy a dozoru nad spoločnými ustanovizňami.

(³) Spoločné župné komisie plnia v pravidlách pre ne vydaných určenú úlohu pod dozorom župných výborov, dohodnuvších sa na spoločnej správe a dozore nad spoločnými ustanovizňami.

(⁴) Spoločným župným komisiám prisľúcha právo podávať návrhy, podnety a posudky. Tieto komisie sú povinné podávať zprávy dohodnuvším sa župným výborom vo všetkých veciach, týkajúcich sa spoločného ústavu, podniku alebo zariadenia.

§ 58.

(¹) Predsedu volí spoločné zasadnutie župných výborov, dohodnuvších sa na zriadení spoločnej župnej komisie z členov župného výboru, v obvode ktorého je